LEXICON
GRAECO-LATINUM
ET
LATINO-GRAECUM.

PRIMUM

A BENJAMINE HEDERICO

INSTITUTUM

POST CURAS

SAM. PATRICII, J. A. ERNESTI, C. C. WENDLERI, T. MORELLII
P. H. LARCHERI, F. J. BASTII, C. J. BLOMFIELDII

DENUO

CASTIGAVIT, EMENDAVIT, AUXIT

GUSTAVUS PINZGER

RECOGNOSCENTE

FRANCISCO PASSOVIO.

PARS SECUNDA.

ROMAE
TYPIS S. CONGREG. DE PROPAGANDA FIDE.
MDCCCXXXII.

PRAEFATIO AD LECTOREM.

Novum habes, erudite lector, Lexicon Graeco-Latinum, et Latino-Graecum Romanis typis ea, quae maxima fieri potuit, diligentia et accuratione recusum: in quo edendo consultum esse voluimus non solum studiosae juventutis commodo, sed eorum etiam votis, qui licet pleniorem linguae Graecae notitiam sibi comparaverint, tamen in difficilioribus auctoribus et praesertim scriptoribus ecclesiasticis evolvendis, saepissime lexici copioso verborum apparatu instructi auxilium desiderant. Itaque ut horum desiderio satisfaceremus, ita tamen ut juvenum ratio haberetur, Hederici lexicon caeteris omnibus praetulimus, quippe quod diuturna experientia scholis in primis aptum inventum sit, ob eruditionem autem et verborum copiam doctis ipsis non parum utilitatis afferat. Hinc factum est ut saepissime jam editum et doctorum virorum et linguae graecae studiosorum plausu perpetuo fuerit exceptum. Nec immerito quidem, cum Hedericus ipse non modo lucidum ordinem adhibuerit, verum etiam tam praeclare se gesserit, ut omnia fere vocabula quae Henrici Stephani, et Scapulae thesauris habentur, suo lexico inseruerit, significationes varias diligentissime adnotaverit, quaeque difficilia videbantur erudite illustrarit, quin tamen moles libri praeter modum excresceret.

Quamquam vero Hederici lexicon, ex quo primum in lucem prodiit, magnis laudibus fuerit jure exornatum, tamen non pauca adhuc deerant, ut plene absolutum et perfectum haberetur. Verum cum saepius ederetur, doctissimi viri in Italia, Germania, Galliis et Britannia curarunt ut in novam ac meliorem formam redigeretur, plura emendantes, plura etiam addentes; ita ut paullatim Ernesti, Patricii, Larcheri, Bloomfieldii, Morellii aliorumque opera ac studio majorem auctoritatem et nomen liber consequutus sit. Denique G. Pinzgerus eruditus Germanus paucis ante annis adhortatione et consilio Francisci Passovii viri litterarum graecarum optime meriti ob eruditum Lexicon Graeco-Teutonicum editum, manum iterum huic operi admovit, plura addidit desumpta ex commentariis recentiorum Graecae linguae cultorum, quae in prioribus editionibus deerant, plura emendavit vitiose antea edita, significationes verborum accuratius evolvit, rationem verba construendi explicavit, non pauca magna eruditione plena de particulis linguae Graecae addidit, quibus difficillimae illae orationis partes minus aegre intelligantur, et earum plane singularis vis percipiatur, iis etiam consulens qui poemata graeca conscribunt, vocum, ubi dubiae sunt, quantitatem adnotavit: ea denique omnia praestitit, quae Hedericum nostris temporibus accomodatiorem efficere possent. Hunc Pinzgeri laborem viri eruditi

suo calculo comprobarunt; quare ne quid in nova hac editione Hederici deesset, ejus lexicon tale exhibemus, quale ab eo Lipsiae 1827-8. editum est, sed quibusdam qui auctori exciderunt erroribus expurgatum. Quod si quae mendae adhuc vitio typothetarum supersint, eae non magni momenti sunt, neque frequentes: quamobrem non dubitamus quin facile eas condonaturus sit benignus lector, immo vero etiam confidimus lexicon istud omnibus graecae linguae amatoribus gratum esse futurum, tyronibus vero magno usui et adjumento ad comparandam sibi accuratam notitiam pulcherrimae linguae, quae janua quaedam est ad omnes fere disciplinas tum sacras tum profanas, et cujus utilitas adeo late patet, ut nemo plenae eruditionis laudem sine ea consequi valeat.

LEXICON LATINO-GRAECUM

A

A, ab, ἀπό, cum Genitivo, et potissimum de inanimatis, ut: Ab illo tempore, ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου, Demosth. Ab initio usque ad finem, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τῆς τελευτῆς, Id. A solis ortu usque ad occasum, ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου, Aeschin. 2) παρά, cum Genit. et potissimum de animatis, ut: Venire a rege, πορεύεσθαι παρὰ βασιλέως, Thucyd. 3) ὑπό, cum Genit. et Verbis Pass. vel Neutris, ut: Instituor ab illo, παιδεύομαι ὑπ' ἐκείνου, Isocr. Interfectus est a vobis, τέθνηκεν ὑφ' ὑμῶν, Xenoph. 4) ἐκ, in notatione temporis, ut: a puero, ab infantia, ab incunabulis, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδός, ἐκ νέου, ἐκ πρώτης ἡλικίας. Dem. Isocr. 5) ἐπί, in notatione officii; ut: Qui ab epistolis est, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν: qui a secretis est, vulgo Secretarius, ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων: qui a regiis sigillis est, ὁ ἐπὶ τῶν βασιλικῶν σφραγίδων etc. Viger. C. VIIII. Sect. 4. Reg. 1. p. 612.

abacium, abaculus, ἀβάκιον, ου, τό, Polyb.

abactio, vide abactus, us. Abactio boum, βοηλασία, ας, ἡ, Hom.

abactor, ἐλατήρ, ῆρος, ὁ, Lucian. abactor boum, βοηλάτης, ου, ὁ, Epigr. fem. βοηλάτις, ιδος, Epigr.

abactus, ἀπεληλαμένος, ένη, ένον, Poll. ἀπελαθείς, εῖσα, έν, ab ara, βωμοῦ, Luc.

abactus, us, ἀπελασία, ας, ἡ, Hesych. ἀπέλασις, εως, ἡ, Epiphan.

abaculus, ἀβάκιον, ου, τό, Polyb.

abacus, ἄβαξ, ακος, ὁ, Poll.

abalienatio, ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, Thuc.

abalienatus, ἀλλοτριωθείς, εῖσα, έν, ab aliquo, τινός, Dem. πρός τινα, Isocr. ἀπηλλοτριωμένος τινός. N. T.

abalieno, ἀπαλλοτριόω, aliquem ab aliquo, τινά τινος, Dem. τινὰ πρός τινα. Isocr.

abamita, ἡ ἀδελφὴ τοῦ προπάππου, Isocr. ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, Idem.

abarceo, ἀποκωλύω, ἀπείργω τινά τινος, Plut.

abavia, ἐπιτήθη, ης, ἡ, Poll.

abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.

abavus, ἐπίπαππος, ου, ὁ, Poll. ἀπόπαππος, ὁ, ὁ πρόγονος τέταρτος.

abbas, κοινοβιάρχης, ου, ὁ, ἀρχιμανδρίτης, ου, ὁ.

abbatia, ἀββάτεια, ας, ἡ, κοινόβιον, τό, Gell.

abbatissa, ἀρχιμανδρῖτις, ιδος, ἡ.

abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω. Synes. συντέμνω Thucyd. ἀποκεφαλαιόω, Aristot.

abdicatio, ἀποκήρυξις, εως, ἡ, Lucian. ἀπόρρησις, εως, ἡ, Synes.

abdicatus, a, um, ἀποκήρυκτος, ον, Synes.

abdico, as, ἀποκηρύττω, filios, τοὺς υἱούς, Lucian. filium, ἀπεῖπον τὸν υἱόν, Plato. me magistratu, τὴν ἀρχήν, Aristot. it. ἀποδοκιμάζω, ἀποποιέομαι.

abdico, is, i. repudio, ἀπαγορεύω, Xenoph. παραιτέω, N. T.

abdite, κρύφα, Plut. κρυφῇ. N. T. κρύβδην, Dem. κρυφίως, λάθρα.

abditus, ἀπόκρυφος, ον, Suid. κρυπτός, ή, όν, Herodian. μύχιος, ία, ιον, ἐνδόμυχος, ον.

abdo, κρύπτω, in gurgustio, εἰς καλύβην, Thuc. ἀποκρύπτω, καταδύνω.

abdomen, ὑπογάστριον, ου, τό, Dem. ἦτρον, τό, λαπάρα, ἡ, ὑποσκέλιον, τό.

abducendus, ἀπακτέος, α, ον.

abduco, ἀπάγω, sententiam ab aliquo, τὴν γνώμην ἀπό τινος, Thucyd. aliquem a proposito, ἀποπλανάω τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, Aeschin. captivum aliquem, οἴχομαι ἄγων αἰχμάλωτόν τινα, Demosth. λαμβάνω αἰχμάλωτόν τινα, Herodian.

abductio, ἀπαγωγή, ῆς, ἡ, Polyb.

abductus, a, um, ἄπακτος, ον, Sophocl.

abedo, κατεσθίω, aliquid, τί, Plut. ἀποτρώγω, Laert.

abeo, ἄπειμι, ἀπαίρω, Xen. ἀπέρχομαι, a viro, ἀνδρός, Isocr. e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Idem. ad aliquem, οἴχομαι πρός τινα, Idem. in malam rem, ἀπάγω εἰς τὸν φθόρον, Epicharm. ἔρρω ἐς κόρακας, Aristoph.

aberratio, ἀποπλάνησις, εως, ἡ, Arist. παρατροπή, ῆς, ἡ, Plutarch.

aberro, ἁμαρτάνω, a via, τῆς ὁδοῦ, Arist. aberro paullum, παρολισθαίνω, a veritate, διαμαρτάνω τῆς ἀληθείας, Isocr. διαψεύδομαι τῆς ἀληθείας, Id. a sententia alicujus, τῆς γνώμης τινός. Idem. a proposito, ἀποπλανάομαι τῆς ὑποθέσεως, Idem. a fide, τῆς πίστεως, vel ἀπὸ τῆς πίστεως, Chrysost. a scopo seu proposito, ἔξω φέρομαι τῶν καιρῶν, Isocr. πόρρω γίνομαι τῆς ὑποθέσεως, Idem. τοῦ πράγματος, Demosth. ἀφαμαρτάνω, παραμαρτάνω, ἀποτυγχάνω, idem. ψεύδομαι, ἀποσφάλλω, c. gen. Hom.

abest: parum abest, quin; tantum abest, v. absum.

abfore, ἀπέσεσθαι, Plut.

abgrego, ἀφορίζω, oves ab hircis, τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, N. T.

abhinc, ἐντεῦθεν. Aristot. ἀπὸ τοῦδε.

abhorreo, μυσάττομαι, ut prodigium, ὡς ἐπὶ τέρατι, Luc. ab injuria, δυσχεραίνω τὸ ἀδικεῖν, Plato. ab aliquo, τινί, Plut. ἐπί τινι, Aristot. κατά τινος, Luc. ἀπαλλάττομαι, Id. ἀποτροπιάζομαι, Synes.

abhorresco, idem quod abhorreo.

abhortor, ἀποτρέπω, aliquem a peccatis, τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων, Isocr.

abiegnus, ἐλάτινος, ίνη, ινον.

abies, ἐλάτη, ης, ἡ, Plut.

abietinus, ἐλάτινος, ίνη, ινον.

abigeator, ἐλατήρ, ῆρος, ὁ, Luc.

abigeatus, us, ἀπελασία, ας, ἡ, Hesych.

abigo, ἀπελαύνω, praedas, τὰς λείας, Herod. ἄγω καὶ φέρω, Xenoph. columbas, τὰς περιστεράς, Basil. e convivio, ἀπωθέω τοῦ συμποσίου, Lucian. Spiritum Sanctum, ἀποδιώκω τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, Basil.

abitus, us, ἀποχώρησις, εως, ἡ, Isocr.

abjecte, ταπεινῶς, vivere, ζῆν, Dem. πράττειν, Idem. φαύλως, ἀγεννῶς, Idem.

abjectio, ἀποβολή, ῆς, ἡ, armorum, τῶν ὅπλων, Plato.

abjector, ἀποβολεύς, έως, ὁ, armorum, τῶν ὅπλων, Plato.

abjectus, ἀποβεβλημένος, η, ον, ab ἀποβάλλω, abjicio, Plato.

abjicio, ἀποβάλλω, Plato. aliquid, ῥίπτω τι, Demosth. etiam ad pedes, ἀθλίως πρὸς τοὺς πόδας, Aelian.

abjudico, ἀποκρίνω, Aristot. ἀποδοκιμάζω, Idem.

abjugo, ἀποζεύγνυμι, ἀναζυγόω.

abjungo, i. e. disjungo, ἀποζεύγνυμι, aliquid, τί, ab aliquo, τινός, Eurip.

abjuratio, ἐξωμοσία, ας, ἡ, Dem.

abjuratus, ἀπομοσμένος, η, ον, ab ἀπόμνυμι, Herodian.

abjuro, ἀπόμνυμι, aliquid, τί, Herodian.

ablactatio, ἀπογαλάκτισις, εως, ἡ, ἀπογαλακτισμός, οῦ, ὁ, Hippocr.

ablacto, ἀπογαλακτίζω, aliquem, τινά, Athen.

ablaqueatio, ῥιζοτομία, ας, ἡ, Theophr.

ablaqueatus, ῥιζοτομηθείς, εῖσα, έν, a ῥιζοτομέω, Hippocr.

ablaqueo, ῥιζοτομέω, Hippocr.

ablativus casus, ἡ ἀφαιρετικὴ πτῶσις, Gramm.

ablatio, ἀφαίρεσις, εως, ἡ, Plut.

ablegatio, ἀποπέμψις, εως, ἡ, Dem. ἀποπομπή, ῆς, ἡ, Aeschin.

ablegatus, ἀπεσταλμένος, ένη, ένον, ab ἀποστέλλω, N. T.

ablego, ἀποστέλλω, aliquem, τινά, Thuc. τινὰ πρεσβεία, Dem.

abligurio, λαφύσσω, Luc. bona, καταβιβρώσκω τὰ ὄντα, Hyperid. κατεσθίω, δαπανάω.

abliguritio, λαφυγμός, οῦ, ὁ, Arist.

ablingo, ἀπολείχω, Athen.

abloco, ἀπομισθόω, terram in decem annos, τὴν γῆν ἐπὶ δέκα ἔτη, Thuc.

abludo, discrepo, ἀπᾴδω, Aristot.

abluo, ἀπονίπτομαι, manus, τὰς χεῖρας, Athen. pulverem, ἀποπλύνω τὴν κόνιν, Lucian. retia, τὰ δίκτυα, N. T.

ablutio, πλύσις, εως, ἡ, ἔκνιψις, εως, ἡ.

ablutus, a, um, λελουμένος, ένη, ένον, N. T.

abmitto, ἀποπέμπω, aliquem, τινά, Xen.

abnego, ἀπαρνέομαι, caedem, τὸν φόνον, Plut. ἔξαρνός εἰμι, Plato.

abnepos, ἀπέγγονος, ου, ὁ, Bud.

abneptis, ἀπεκγόνη, ης, ἡ.

abnocto, ἀπονυκτερεύω, e castris, τοῦ στρατοπέδου, Plut.

abnodo, ὄσμους ἐκλύω.

abnormis, n. ἄμετρος, ον, Plut.

abnuo, ἀπονεύω, bonum, τοῦ καλοῦ, Basil. hoc, τοῦτο, Xenoph.

abolendus, a, um, ἐξαιρετέος, έα, έον, Polyb.

aboleo, ἀφανίζω, testamentum, διαθήκην, Dem. memoriam alicujus, τὴν μνήμην τινός, Idem. legem, λύω, καταλύω, ἀποχειροτονέω, ἀποδοκιμάζω νόμον, Idem. disciplinas, ἀναιρέω τὰς παιδείας, Isocr.

abolitio, ἀφανισμός, οῦ, ὁ, ἀφάνισις, εως, ἡ, justitiae, τῆς δίκης, Aristoph.

abolitus, ἠφανισμένος, ένη, ένον, ab ἀφανίζω, Dem.

abolla, χλαμύς, ύδος, ἡ, Plut.

abolus, ἄβολος, ου, ὁ, Aristot.

abomasum, ἤνυστρον, ου, τό, Idem.

abominabilis, e, βδελυκτός, ή, όν, N.T. μυσαρός, ἀποτρόπαιος, ον.

abominamentum, βδέλυγμα, ατος, τό, N. T. βδελυκτόν τι, στυγητόν τι.

abominandus, βδελυρός, ρά, ρόν, Dem. βδελυκτός, ή, όν, N. T.

abominatio, βδελυγμός, οῦ, ὁ, LXX. ἀποστροφή, ῆς, ἡ.

abominor, βδελύττομαι, aliquem ob aliquid, τινὰ διά τι, Aristoph.

abortior, ἐξαμβλόω, Plato.

abortio, abortum pario, ἐξαμβλίσκω, Ael. ἐξαμβλίσκω, Diosc. ἐξαμβλόω, Plato.

abortio, ἔκτρωσις, εως, ἡ, Aristot. ἄμβλωσις, εως, ἡ, Gregor.

abortivus, a, um, ἐκτρωματικός, ή, όν.

aborto, idem quod abortio, sive abortum pario.

abortus, ἔκτρωμα, ατος, τό, Hippoc. ἄμβλωμα, ατος, τό, Bud.

abrado, ἀποξύω, aliquid ab aliquo, τὶ ἀπό τινι, Alciphr. ἀποκνίζω, aliquid, τί, Aristoph.

abrasus, ἀπεξυσμένος, ένη, ένον, ab ἀποξύω, Alciphr.

abreptus, ἀναρπαγείς, εῖσα, έν, ab ἀναρπάζω, Dem.

abripio, ἀφαρπάζω, aliquid, τί, Herodian. ἀναρπάζω, Dem. aliquem e templo, ἀποσπάω τινὰ τοῦ ἱεροῦ, Herodian.

abrodo, ἀποτρώγω, aliquid, τί, Laert.

abrogatio, ἀποκύρωσις, εως, ἡ, ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, legum, ἀναίρεσις, εως, ἡ, τῶν νόμων, Dem.

abrogo, ἀποχειροτονέω, alicui magistratum, τινὰ τῶν ἐν ἀρχαῖς, Dem. aliquid, ἀποδοκιμάζω τι, Idem. leges, ἀναιρέω τοὺς νόμους, Aeschin. legem, λύω τὸν νόμον. Demosth. decretum, καταλύω τὸ ψήφισμα, idem.

abrotonum, ἀβρότονον, ου, τό, Diosc. ex abrotono confectum, ἀβροτόνινος, ίνη, ινον, Idem.

abrumpo, ἀποῤῥήγνυμι, aliquid, τί, Aeschin.

abrupte, ἀποτόμως, Isocr.

abruptus, ἀποῤῥηγμένος, ένη, ένον, ab ἀποῤῥήγνυμι, Aeschin. locus, ὁ ἀποῤῥὼξ τόπος, Plut.

abs, ἀπό. Vide a, ab.

abscedo, ἀφίσταμαι, in regionem aliquam, εἰς χώραν τινά, Thuc.

abscedens, ἀφιστάμενος, ένη, ενον, Diosc.

abscessio, ἀπόστασις, εως, ἡ, Dem. ἀποστασία, ας, ἡ, Plut.

abscessus, ἀπόστημα, ατος, τό, Galen.

abscido, ἐκκόπτω, aliquid, τί, Galen.

abscindo, ἀποτέμνω, aliquid, τί, Plut. nares et aures alicui, ῥῖνα καὶ ὦτά τινι, Homer. ἀποκόπτω, alicui aliquid, τί τινι, Xen.

abscisse, ἀποτόμως, Isocr.

abscissio, ἀποκοπή, ῆς, ἡ, Plut.

abscissus, ἀποκεκομμένος, ένη, ένον, ἀπότομος, ον, abscissae petrae, ἀπότομοι πέτραι, Lucian.

abscondite, κρύφα, Plut. κρυφῆ, N. T.

absconditus, ἀπόκρυφος, ον, LXX. κρυπτός, ή, όν, Herodian. κρυφαῖος, αία, αῖον, Idem. ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, LXX. ab ἀποκρύπτω.

abscondo, ἀποκρύπτω, aliquid, τί, Isaeus. ἐπικρύπτω, aliquid in alio, τι ἔν τινι, Herodian. aliquid sub aliquo, καλύπτω τι ὑπό τινος, Ael. —

absconsio, κρύψις, εως, ἡ, Aristot.

absconsus, a, um, κρύφιος, ία, ιον, Herod.

absens, ἀπών, οῦσα, όν, Gen. όντος, ούσης, όντος, Plut. Vide absum.

absentia, ἀπουσία, ας, ἡ, Dem.

absentio, διαφωνέω, in aliqua re, πρός τι, Demetr. Phal. Vide dissentio.

absento, ἀποπέμπω, aliquem, τινά, Aesch.

absilio, ἀποπηδάω, e curru, τοῦ ἅρματος, Plut.

absimilis, e, ἀνόμοιος, ον, Plato. ἀπεοικώς, υῖα, ός, Gen. ότος, υίας, ότος, Polyb. ἀπεικώς, υῖα, ός, Gen. ότος, υίας, ότος, Plut.

absinthites, ἀψινθίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, Diosc.

absistens, ἀφιστάμενος, ένη, ενον, Dem.

absisto, ἀφίσταμαι, ab aliqua re, τινος, Dem.

absit, μὴ γένοιτο, Dem. quod absit, ὃ μὴ συμβαίη, Idem.

absolvo, ἀπολύω, aliquem a culpa, τινὰ τῆς αἰτίας, Lycurg. aliquem crimine, ἀφίημί τινα τοῦ ἐγκλήματος, Plat. aliquem mortis, ἀποψηφίζομαι τινος θάνατον, Antiphon. absolvor, ἀποφεύγω, Xenoph. — i. e. perficio, ἀποτελέω, aliquid, τί, Plato, ἀπεργάζομαί τι, Xenoph.

absolute, τελείως, Isocr.

absolutio, ἀπόλυσις, εως, ἡ, Dem. λύσις, εως, ἡ, ab iniqua fama, τῆς βλασφημίας, Idem.

absolutus, ἀπόλυτος, ον, Gregor. Naz. — i. e. perfectus, τέλειος, εία, ον, Arist. ἐντελής, ές, Lucian.

absone, ἀσυμφώνως.

absonus, a, um, ἀσύμφωνος, ον, ἀπῳδός, όν, — i. e. absurdus, ἄτοπος, ον, Demosth.

absorbeo, καταπίνω, aliquid, τί, Plut. omnia, λαφύσσω πάντα, Idem.

absorptio, κατάποσις, εως, ἡ, λαφυγμός, οῦ, ὁ, Aristoph.

absque, ἄνευ, cum Gen. absque oppidanis, ἄνευ πολιτικῶν, Dem. Non ineleganter etiam postponitur, ut absque his, τούτων ἄνευ: χωρίς, itidem cum Gen. absque dictis, χωρὶς τῶν εἰρημένων, Arist. ἔξω, etiam cum Gen. absque his, ἔξω τούτων, Thucyd.

abstemius, ἄοινος, ον, Xen.

abstergeo. Vide sequens abstergo.

abstergo, ἀπομάττω, Dem. sudorem, ἀπομάττομαι τὸν ἱδρῶτα. Bas. pedes, ἐκμάττω τοὺς πόδας, Arist. sordes, ἀποσμήχω τὸν ῥύπον, Lucian. maculam ignominiae, ἀποτρίβομαι τὴν ἀδοξίαν, Dem.

absterreo, ἐκπλήττω, aliquem, τινά, Aristoph. a peccatis, ἀποτρέπω τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων, Isocr. e rebus agendis, τινὰ τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν, Plut. ab aliquo, ἀπό τινος, Arist.

abstersio, σμῆξις, εως, ἡ, Diosc.

abstersorius, abstergendi vim habens, σμηκτικός, ή, όν, Diosc.

abstinens, ἐγκρατής, ές, ab aliqua re, τινός, Isocr.

abstinenter, ἐγκρατῶς, Aristot.

abstinentia, ἐγκράτεια, ας, ἡ, Xen.

abstineo, ἀπέχω, a petulantia, τῆς ὕβρεως, Aeschin. a parvis, ἀπέχομαι τῶν μικρῶν, Isocr. manus a matre, τὼ χεῖρε τῆς μητρός, Item.

abstractio, ἀφαίρεσις, εως, ἡ, Arist.

abstractus, ἀποσπασθείς, εῖσα, έν, Gen. έντος, είσης, έντος.

abstraho, ἀποσπάω, cives a mari, τοὺς πολίτας τῆς θαλάσσης, Plut. ab invicem, διασπάω ἀπ' ἀλλήλων, Xenoph. animam a corpore, χωρίζω τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, Plato.

abstrudo, ἀποκρύπτω, aliquid, τί, Isocr.

abstrusus, ἀπόκρυφος, ον, LXX. κρυπτός, ή, όν, Herodian.

absum, ἄπειμι, ab aliquo, τινός, Plut. ἀπό τινος, Arist. absit, μὴ γένοιτο! Demosth. abest multum, ut me defendam, πολλοῦ δέω ἐγὼ ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπολογεῖσθαι, Plato. parum abest, quin fleam, ὀλίγου δέω δακρῦσαι: multum abest, rem ita se habere, πολλοῦ δεῖ οὕτως ἔχειν, Plato. parum abfuit, quin incidissent, μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ μὴ περιπεσεῖν, Isocr. quin expugnarentur, ἐκπολιορκεῖσθαι, Luc. (sine articulo) quin mortuus essem, παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, Isocrat. Eandem significationem habet etiam μικρὸν διαλιπεῖν, sed alia constructione, ut ἐὰν κατορθώσωσι περί τινας πράξεις, μικρὸν διαλιπόντες εἰς τὰς αὐτὰς ἀπορίας κατέστησαν, parum abfuit quin in eandem inopiam devenissent, Isocr. parum abfuit, quin mortuus essem, παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, Isocr.

absumo, καταναλίσκω, res, facultates, τὰ ὄντα, Demosth. multa in aliquid, ἀναλίσκω πολλὰ εἴς τι, Idem. luxu et voluptatibus, καθηδυπαθέω, Xenoph.

absumtio, ἀνάλωσις, εως, ἡ, Lucian.

absurde, ἀτόπως, Demosth.

absurditas, ἀλογία, ας, ἡ, Demosth.

absurdus, ἄτοπος, ον, Dem. ἄλογος, ον, Isocr. ὑπερφυής, ές, Dem.

abundans, περισσός, ή, όν, aliqua re, τί, Synes. κατά τι, Arist. ἔν τινι, Plut. εὔπορος, ον, τινος, Aristot.

abundanter, περισσῶς, Isocr. ὑπερβαλλόντως, Id. ἐκ περισσοῦ, N. T.

abundantia, περισσεία, ας, ἡ, N. T. περισσότης, ητος, ἡ, Isocr. ἀφθονία, ας, ἡ, annonae, τῶν ὠνίων, Idem, opum, ἡ περιουσία τῶν χρημάτων, Demosth.

abundatio, ὑπέῤῥοια, ας, ἡ, Dinn. Areop.

abunde, εὐπόρως, Demosth. περισσῶς, Isocr.

abundo, εὐπορέω, aliqua re ad aliquid, τινὸς εἴς τι, Dem. περισσεύω, aliqua re, τινός, N. T. pecunia, εὖ ἥκω τῶν χρημάτων, Herodot.

abusio, κατάχρησις, εως, ἡ, ἀπόχρησις,

ως, ἡ, N. T.

abusive, καταχρηστικῶς, Gramm.

abusivus, a, um, καταχρηστικός, ή, όν, Rhetor.

abusus, ἀπόχρησις, εως, ἡ, N. T.

abutor, καταχράομαι, aliqua re, τινί. Plato. χράομαι κακῶς τινι, Demosth. ἀποχράομαι τινι, Aristot. παρακαταχράομαί τινι, Idem.

academia, ἀκαδημία, ας, ἡ, Plut. ἀκαδήμεια, ας, ἡ, Aristoph.

academicus, a, um, ἀκαδημαϊκός, ή, όν, Lucian.

acantha, ἄκανθα, ης, ἡ, Diosc.

acanthinus, a, um, ἀκάνθινος, ίνη, ινον, Diosc.

acanthis, ἀκανθίς, ίδος, ἡ, Aristot.

accedo, προσέρχομαι, tibi, σοί. Xenoph. ad rempubl. τοῖς κοινοῖς. Dem. πρὸς τὰ κοινά, Isocr. ad aliquem, προσβαίνω τινί, Plut. παραγίνομαί τινι. Xen. ad aliquid, πρός τι. Aeschin.

acceleratio, ἔπειξις, εως, ἡ.

accelero, ἐπισπεύδω, expeditionem, τὴν στρατείαν, Isocr. sacra, τοῖς ἱεροῖς, Herodian.

accendo, ἀνάπτω, lumen, φῶς, Plato. aliquid, ἀνακαίω τι, Herodian. domos, καίω τὰς οἰκίας, Xenoph.

accenseo, προσγράφω, aliquem senatui, τινα τῇ βουλῇ, Plut. civitati, τῇ πολιτείᾳ, Idem.

accento, προσᾴδω, alicui, τινί, Aristophan.

accentus, προσῳδία, ας, ἡ, Gramm.

acceptio, λῆψις, εως, ἡ, Thucyd.

accepto, λαμβάνω, Aristot. ὑποδέχομαι, aliquid, τί, Isocr.

acceptus, a, um, ληφθείς, εῖσα, έν - i. e. gratus, εὐάρεστος, ου, N. T. χαρίεις, εσσα, εν, Aristot.

accersitor, κλήτωρ, ορος, ὁ, Lucian.

accersitus, a, um, μετακεκλημένος, ένη, ένον, a μετακαλέω, Plato.

accersitus, us, πρόσκλησις, εως, ἡ, Plato.

accerso, προσκαλέω, aliquem, τινά, Thuc. μετακαλέω τινά, Plato. κατακαλέω τινα, Plut. προσάγω τινά, Idem. μεταπέμπω τινα, Dem.

accessio, ἄφιξις, εως, ἡ, Plato. - i. e. additio, πρόσθεσις, εως, ἡ, Philo. προσθήκη, ης, ἡ, Plato.

accessus, πρόσοδος, ου, ἡ, Thucyd. ἔφοδος, ου, ἡ, Herod.

accessu facilis, εὐπρόσιτος, ον, προσιτός, ή, όν, Gregor. εὐπρόσοδος, ον, Xen.

accidens, τὸ συμβεβηκός, ότος, Dem. τὸ συμβάν, άντος, Idem. per accidens, κατὰ συμβεβηκός, Aristot.

accido, προσπίπτω, alicui, i. e. ad pedes alicujus, τινί, N. T. - i. e. contingo alicui, συμβαίνω τινί, Isocr. ἀποβαίνω τινί, Demosth. non ex sententia, ἐκβαίνω μὴ κατὰ γνώμην, Idem. accidit mihi idem, ταὐτὰ πάσχω, Isocr. accidit mihi, quod gubernatori, πάσχω πάθος κυβερνήτου, Plato. quae accidunt alicui, τὰ συμπίπτοντά τινι, Isocr.

accido, i. e. amputo, περικόπτω, Dem.

accito, προσκαλέω, aliquem, τινά, Dem. προσπέμπω τινά, Isocr.

accinctus, a, um, διεζωσμένος, ένη, ένον, acinace, τὸν ἀκινάκην, vestem, τὴν ἐσθῆτα, Lucian.

accingo, παραζώννυμι, acinacem, τὸν ἀκινάκην, Plato. palliolum, διαζώννυμι τὸ τριβώνιον, Luc.

accino, προσᾴδω, alicui, τινί, Aristoph.

accio, vide accieo.

accipio, λαμβάνω, munera, δῶρα, Xenoph. foedus, σπονδάς, Idem. in uxorem, γυναῖκα, Idem. pecuniam ab aliquo, παραλαμβάνω τὰ χρήματα παρά τινος, Isocr. munera, δέχομαι δῶρα, Dem. epistolam ab aliquo, κομίζομαι τὴν ἐπιστολὴν παρά τινος, Idem. excusationem, ἀποδέχομαι τὴν ἀπολογίαν, Lycurg.

accipiter, ἱέραξ, ακος, ὁ, Aristot. accipiter parvus, ἱερακίσκος, ου, ὁ, Aristoph. accipitrem voce refero, clamo velut accipiter, ἱερακίζω, Ael.

accitus, a, um, προσκεκλημένος, ένη, ένον, προσκληθείς, εῖσα, έν, Plut.

accitus, πρόσκλησις, εως, ἡ, Plato. μετάπεμψις, εως, ἡ, Idem.

acclamatio, ἐπιφώνημα, ατος, τό, Plut. προσφώνημα, ατος, τό, Dem. Phal. fausta, εὐφημία, ας, ἡ, Herodian.

acclamo, ἐπιφωνέω, Plut. alicui, προσφωνέω τινί, N. T. τινά, Homer.

acclino, ἐπικλίνω, ad aliquid, πρός τι, Aristid.

acclivis, e, προσάντης, ες. ἀνάντης, ες. ἠλίβατος, ον. ἀνωφερής, ές.

acclivitas, ἀνωφέρεια, ας, ἡ, Alex. Aphrod.

acclivus, a, um, idem quod acclivis.

accola, πάροικος, ον, Thucyd. πρόσχωρος, ον, Dem. περίχωρος, ον, Id. πρόσοικος, ον, Herodes. περίοικος, ον.

accolo, παροικέω, Asiam, τὴν Ἀσίαν, Isocr. flumen, προσοικέω τῷ ποταμῷ, Plato. τὸν ποταμόν, Aristot.

accommodate, ἐπιτηδείως, Thucyd.

accommodatio, ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, Diosc.

accommodatus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, alicui, τινι, Arist. ad aliquid, εἴς τι, Herodian. ἐπί τινι, Xenoph.

accommode, ἐπιτηδείως, Thucyd.

accommodo, προσαρμόζω, res legibus, τὰ πράγματα τοῖς νόμοις, Plut. aliquid alicui, ἁρμόζω τί τινι, Plato. me alicui, συμπεριφέρομαι τινι, Sirac.

accommodus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, Dem. πρέπων, ουσα, ον, οἰκεῖος, εία, εῖον, καλός, ή, όν.

accrementum, ἐπαύξησις, εως, ἡ, ἐπαυξή, ῆς, ἡ, Plato. ἐπίδοσις, εως, ἡ, Xenoph.

accresco, προσφύομαι, Theophr. - i. e. incrementum capio, προσεπιδίδωμι, virtute, εἰς ἀρετήν, Plut. felicitate, πρὸς εὐδαιμονίαν, Isocr. συναυξάνομαι, re aliqua i. e. per rem aliquam, τινί, Dem. προκόπτω.

accretio, πρόσφυσις, εως, ἡ, Theophr. παραύξησις, εως, ἡ, Dioscor.

accubatio, κατάκλισις, εως, ἡ, Plut.

accubitus, ἀνάκλισις, εως, ἡ, Arist. primus, πρωτοκλισία, ας, ἡ, N. T.

accubo, παράκειμαι, alicui, τινί, Demosth. Vide accumbo.

accumbo, ἀνάκειμαι, inter edendum in thoracem, ἐν τῷ ἐσθίειν ἐπὶ τὸν θώρακα, Alex. Aphr. in lectis, κατάκειμαι ἐπὶ κλινῶν, Plato. alicui, παράκειμαί τινι, Diosc. coenae, κατακλίνομαι ἐπὶ τῷ δείπνῳ, Athen. in terra, ἀνάπεσον ἐπὶ τὴν γῆν, N. T.

accumulate, σωρηδόν, Herodian.

accumulo, ἐπισωρεύω, mortuos mortuis, ἐπισωρεύω νεκροὺς νεκροῖς, Eurip.

accurate, ἀκριβῶς, Dem. ἐπιμελῶς, Id.

accuratio, ἐπιμέλεια, ας, ἡ, Dem.

accuratus, a, um, ἀκριβής, ές, sermo, oratio, λόγος, Aristot. opus, ἀκριβὲς ἔργον, Dem. - i. e. diligens, ἐπιμελής, ές, Xen.

accurro, προστρέχω, Chrysost. ad, ὑποθέω πρός, Herod. ἀφικνέομαι δρομαῖος, Lucian. ad opem ferendam, παραβοηθέω, Xenoph.

accursus, ἐπιδρομή, ῆς, ἡ, προσδρόμημα, ατος, τό.

accusabilis, ἐπαίτιος, ον, alicujus rei, τινος, Thucyd.

accusatio, κατηγορία, ας, ἡ, Thuc. ἔγκλησις, εως, ἡ, Artemid. ἔγκλημα, ατος, τό, Demosth. γραφή, ῆς, ἡ, Id. κατηγόρημα, ατος, τό, Plato.

accusator, κατήγορος, ου, ὁ, Aesch. κατηγορικός, οῦ, ὁ, Plutarch.

accusatorie, κατηγορικῶς, Isocr. ἐγκληματικῶς, Aristot.

accusatorius, a, um, κατηγορικός, ή, όν, Plut. ἐγκληματικός, ή, όν, Aristot.

accuso, κατηγορέω, aliquem, τινός, Isocrat. κατά τινος, Demosth. τινα, Thuc. πρός τινα, Plut. δίκην τινὰ διώκω, Isocr. ἐπιφέρω γραφὴν πρός τινα, Dem. ἐπιφέρω αἰτίαν τινί, Isocr. ἐγκαλέω τινί, Dem. ἐπάγω αἰτίαν τινί, Id. αἰτιάομαί τινα, Cebes. aliquem alicujus rei, κατηγορέω τί τινος, vel τινός τινος, Isocrat. τινὸς περί τινος, Thuc. ἐπαιτιάομαί τινά τινος, Dem. ἄγω αἰτίαν τινὸς ἐπί τινα, Idem. ἐπάγω αἰτίαν τινός τινι, Idem.

aceo, ὀξίζω, Diosc.

acer, arbor, σφένδαμνος, ου, ἡ, Theophr.

acer, acris, e, ὀξύς, εῖα, ύ, Gen. έος, είας, έος, acres morbi, ὀξεῖαι νόσοι, acer homo, ὀξὺς ἄνθρωπος, Arist. acris sensu, ὀξὺς πρὸς αἴσθησιν, Plut. acer sapore, ὀξύς, δριμύς, εῖα, ύ, πικρός, ά, όν, de ingenio, ἀκριβής, ές, de moribus, χαλεπός, ή, όν, πικρός, ά, όν.

acerbe, τραχέως, Isocr. πικρῶς, Demosth.

acerbitas, πικρία, ας, ἡ, Dem. πικρότης, ητος, ἡ, Id.

acerbo, παροξύνω, Xen. πικραίνω, N. T.

acerbus, a, um, στρυφνός, ή, όν, fructus, καρπός, Galen. homo, ἄνθρωπος, Xenoph. πικρός, ρά, ρόν, δριμύς, εῖα, ύ, de rebus et hominibus, Dem.

acernus, a, um, σφενδάμνινος, ίνη, ινον, Aristoph.

acerra, θυμιατήριον, ου, τό, Philo.

acervatim, σωρηδόν, Herodian.

acervatio, σώρευσις, εως, ἡ.

acervo, σωρεύω, Herodian. σωρὸν συνάγω, Euphr. apud Stob.

acervus, σωρός, οῦ, ὁ, divitiarum, χρημάτων, Aristoph.

acesco, ὀξύνω, Galen. ὀξύνομαι, Id. ἐξοξύνομαι, Theophr.

acetabulum, ὀξύβαφον, ου, τό, Athen.

acetosus, a, um, ὀξώδης, ες, Galen.

acetum, ὄξος, εος, τό, Plut. ὀξείδιον, ου, τό, Suid.

acicula, ῥαφίον, ου, τό, Galen.

acidulus, ὀξηρός, ρά, ρόν, ὀξώδης, ες, Galen.

acidus, ὀξύς, εῖα, ύ, Xen.

acies, ἀκωκή, ῆς, ἡ, Lucian. ἀκμή, ῆς, ἡ, unguium, ὀνύχων, Plut. oculorum, ὀμμάτων, Aelian. gladii, στόμα, ατος, τό, μαχαίρας, Thuc. — i. e. exercitus instru-

cies, τάξις, εως, ἡ, Dem. παράταξις, εως, ἡ, Isocr. Hinc aciem instruo, παρατάττω, Isocr. παράταξιν ποιέω, Xenoph. in acie colloco, τάττω, Gem. sto in acie contra aliquem, παρατάττομαι πρός τινα, Idem. una sto in acie, συμπαρατάττομαι, Isocr. deserere aciem, λείπειν τὴν τάξιν, Dem. occumbere in acie, κινδυνεῦσαι ἐν τάξει, Dem.

acinaces, ἀκινάκης, ου, ὁ, Lucian. acinace cingi, διαζώννυσθαι τὸν ἀκινάκην, Idem.

acinaceus, ῥαγικός, ἡ, όν, Theophr.

acinosus, ῥαγώδης, ες, Diosc.

acinus, ῥάξ, ῥαγός, ἡ, uvarum, βοτρύων, Plato. uvae passae, σταφυλῆς, Diosc.

aconitum, ἀκόνιτον, ου, τό, Diosc.

acor, ὀξύτης, ητος, ἡ, Alex. Aphrod.

acquiesco, ἐπαναπαύομαι. ἀρκεῖ ἐμοί, Xenoph. praesentibus, στέργω τὰ παρόντα, Isocrat. τοῖς παροῦσι, Idem. donis, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, Id. praesentibus bonis, ἀγαπῶ τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, Lysias. aliqua re, ἔν τινι, Isocr. τί, Dem. ἀγαπητῶς ἔχω τι, Herod. εὐδοκέω ἔν τινι, Polyb.

acquiro, περιποιέομαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, Arist. multum agri, προσκτάομαι πολλὴν χώραν, Isocr. pecunias, πορίζω χρήματα, Dem. reliqua, προσπορίζω τὰ λοιπά, Idem.

acquisibilis, e, κτητός, ἡ, όν, Isocr.

acquisitio, κτῆσις, εως, ἡ, honorum, ἀγαθῶν, Dem. divitiarum, ἡ κομιδὴ χρημάτων, Idem.

acquisitus, κτητός, ἡ, όν, Plato.

acrimonia, δριμύτης, ητος, ἡ, proprie Alex. Aph. metaph. Plato. Utraque ratione invenitur etiam ὀξύ, έος, τό, et ὀξύτης, ητος, ἡ, in rebus gerendis, ὀξύτης, ητος, ἡ, Idem. in oratione, δεινότης ἐν λόγοις, Isocr.

acriter, σφοδρῶς, δριμέως, ὀξέως, Arist. σφόδρα, Id. εὐτόνως, N. T.

acritudo, vide acrimonia.

acroama, ἀκρόαμα, ατος, τό, Xenoph.

acroamaticus, ἀκροαματικός, ἡ, όν, Plut.

acroasis, ἀκρόασις, εως, ἡ, Lucian.

acroterium, ἀκρωτήριον, ου, τό, Plutarch.

acronychus, ἀκρώνυχος, ον, Nicand.

acrostichis, ἀκροστιχίς, ίδος, ἡ, Euseb. ἀκρόστιχον, ου, τό, Schol. Thuc.

acta, πεπραγμένα, ων, τά, πραχθέντα, ων, τα, Apostolorum, αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων, N. T.

actio, πρᾶξις, εως, ἡ, Aristot. ἐνέργεια, ας, ἡ, Idem. judicialis, ἔγκλημα, ατος, τό, Dem. κατηγορία, ας, ἡ, Id. oratoria, προφορά, ᾶς, ἡ, Plutarch. scenica, ὑπόκρισις, εως, ἡ, Lucian. injuriarum, αἰκίας δίκη, Antiph. actionem alicui intendo ob aliquid, γράφομαί τινά τινος, Plut.

actor, πράττων, οντος, ὁ, — i. e. accusator, κατήγορος, ου, ὁ, Dem. διώκων, οντος, ὁ, Idem. fabularum, ὑποκριτής, οῦ, ὁ, Plut.

actuosus, ἐνεργός, όν, Lucian. πρακτικός, ἡ, όν, Polyb.

actus, πρᾶξις, εως, ἡ, Dem.

actus, πραχθείς, εῖσα, έν, Gen. έντος, είσης, έντος, πεπραγμένος, ένη, ένον, actum ago, ἐπ' ἐξειργασμένοις ἀναλαμβάνω, Aristid. actum est de me, perii, ἀπωλόμην, Eur. ἀπόλωλα, Aristoph.

actutum, αὐτίκα, Thuc.

acuatio, στόμωσις, εως, ἡ.

aculeatus, κεντρωτός, ἡ, όν, culex, σκνίψ, Aristot. spina, ἀκανθώδης, ες, Theophr.

aculeus, κέντρον, ου, τό, Plut. κέντημα, τος, τό, Polyb.

acumen, ἀκωκή, ῆς, ἡ, Lucian. ἀκίς, ίδος, ἡ, Diosc. ὀξύτης, ητος, ἡ, Plut. ὀξύ, έος, τό, δεινότης, ητος, ἡ.

acuminatus, ἄποξυς, υ, Diosc.

acumino, ὀξύνω.

acuo, ὀξύνω, ultimam syllabam, τὴν τελευταίαν, Athen. — i. e. acutum reddo, ἀκονάω, aliquid, τί, Lucian. — i. e. incito aliquem ad aliquid, ἀκονάω τινά εἴς τι, Herod. θήγω τινά εἴς τι, Xen.

acus, ῥαφίς, ίδος, ἡ, N. T.

acute, ὀξέως, canere, ὀξὺ ᾄδειν, Aristoph. audire, ὀξὺ ἀκούειν, Plato. videre, ὀξὺ βλέπειν, Id.

acutulus, ὕποξυς, υ.

acutus, ὀξύς, εῖα, ύ, Gen. έος, είας, έος, hasta, ὀξὺ δόρυ, Hom. vox, ὀξεῖα φωνή, Plut. vir, ἀνὴρ δεινός, Dem.

ad, παρά, cum Acc. venio ad aliquem, ἀφικνοῦμαι παρά τινα, Xen. ἐπί, cum Dat. esse ad mare, εἶναι ἐπὶ θαλάσσῃ, Thuc. cum Acc. in significatione motus ad locum, ut accedere ad januam, βαδίζειν ἐπὶ τὴν θύραν, Aristoph. πρός, cum Dat. stabat ad januam, ἑστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ, N. T. cum Acc. quid ad nos? τί πρὸς ἡμᾶς; Ibid. εἰς, cum Acc. eo ad convivium, ἔρχομαι εἰς συμποσίαν, Thuc. purpura ad vestem, πορφύρα εἰς χλαῖναν, ad viros ducentos, εἰς vel ἐς ἄνδρας διακοσίους, Thuc.

adactio, ἐπαγωγή, ῆς, ἡ.

adactus, ἐπαχθείς, εῖσα, έν — i. e. coactus, βιασθείς, εῖσα, έν, Isocr. ἀναγκασθείς, εῖσα, έν, Dem.

adaeque, ἴσως, Dem.

adaequatio, ἀνίσωσις, εως, ἡ, παρίσωσις, εως, ἡ.

adaequo, ἀνισόω, multitudine, πλήθει, Herod. ἀνισάζω, Aristot. ἐξισόω τινί, Plut. — i. e. complano, ἐπισάζω, Aristot.

adaestuo, προσκυμαίνω, Philo.

adagium, παροιμία, ας, ἡ, Arist.

adamantinus, ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, Aesch.

adamas, ἀδάμας, αντος, ὁ, Arist.

adamo, ὑπερφιλέω, Xenoph.

adaperio, διανοίγνυμι, f. οίξω. προσοίγνυμι, f. οίξω. metaph. i. q. doceo, explico, demonstro, ἐμφανίζω. adapertae sunt fores, ἀνεῳγμέναι εἰσὶν αἱ θύραι, ἀνέῳκται ἡ θύρα, cf. Phryn. p. 157. ibique Lobeck.

adapertilis, e, ἀνοικτός, ἡ, όν, εὐάνοικτος, ον.

adapertio, ἄνοιξις, εως, ἡ, Bas.

adapertus, ἀνοικτός, ἡ, όν, ἀνεῳγμένος, η, ον.

adapto, ἁρμόζομαι, f. όσομαι, leges civibus, τοὺς νόμους τοῖς πολίταις, Plut. alicui aliquid, ἀναρμόζω τί τινι, Dionys. Hal. προσαρμόζω τί τινι, Plato.

adaquatorium, ποτιστήριον, LXX.

adaquo, ποτίζω, Aristot.

adareo, es, ui, ἐπιξηραίνομαι, ἀφαυαίνομαι, Theophr.

adauctus, us, ἐπαύξησις, εως, ἡ, πρόσαυξις, εως, ἡ. ἐπαυξή, ῆς, ἡ, Plato.

adaugeo, ἐπαυξάνω, f. ξήσω, patriam, τὴν πατρίδα, Ideo. προσαυξάνω.

adaugesco, ἐπαυξάνομαι, Theophr.

adbibo, ἐπιπίνω, aliquid, τί, Aristoph. vinum, οἶνον, Plato.

addico, καταλλάττομαι, pro pecunia, ἐπ' ἀργυρίῳ, Herodian.

addictio, i. e. condemnatio ad poenam, καταδίκη, ης, ἡ, Plut.

addictus, προσθετος, ον, vel προσθετός, ἡ, όν, alicui, τινί, Plut. — i. e. condemnatus ad, κατάδικος, ον, Dem. suis precibus, προσκείμαι δεόμενος, Plut. alicui rei, τινί, Synes.

addisco, προσμανθάνω, aliquid, προσλαμβάνω τι ταῖς ἐπιστήμαις, Isocr. λαμβάνω ἐπιστήμην τινός, Idem.

additamentum, προσθήκη, ης, ἡ, Plato. πρόσθεμα, ατος, τό, Symmach. ἐπίβλημα, ατος, τό, N. T. additamenti loco esse, ἐν προσθήκης μέρει εἶναι, Dem.

addo, προστίθημι, alicui aliquid, τινί τι, Isocr. συνάπτω τι πρός τι, Plut. alicui, ἐπιβάλλω τινί, Aristot.

addubito, διαπορέω, Plato de re aliqua, ἀμφισβητέω περί τινος, Isocrates.

adduco, προσάγω, ad aram, τῷ βωμῷ, Lucian. alicui aliquem, ἄγω τινί τινα, πρός τινα, Plut. aliquem ad felicitatem, τινὰ ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, Xenoph. aliquem in suspicionem, τινα εἰς ὑποψίαν, Plato. in medium, παράγω εἰς τὸ μέσον, Idem. adducor, ut credam, ἐπάγομαι πιστεύειν, Isocr.

adductus, προσαχθείς, ὑπαχθείς, εῖσα, έν, donis, πεισθείς, εῖσα, έν, ὑπὸ δωρεαῖς, Plato.

adduplico, διπλασιάζω, aliquid, τί, Plut.

adedo, ἀποτρώγω, aliquid, τί, Laert. exesa, adesa pecunia, ἀνηλωμένου τοῦ ἀργυρίου, Plat.

ademtio, ἀφαίρεσις, εως, ἡ, Plut.

adeo, adv. τοσοῦτον, τόσον, οὕτως, ὡς, εἰς τοσοῦτον. adeo abstinuere, ut ne quidem voluerint, τοσοῦτον ἀπέσχον, ὥστ' οὐδ' ἠθέλησαν, Idem. adeo destitutus sum, ut nesciam, οὕτως ἐνδεὴς ἐγενόμην ὥστ' οὐκ εἰδέναι, Id. adeo oportet, ut capiat, οὕτως χρή, ὥστε ἐπιδέχεσθαι, Aeschines. quis adeo remotus fuit? τίς οὕτω τοσοῦτον πόρρω ἦν; Demosth. adeo probabiliter, οὕτω πιθανῶς, Plato. adeo dementes facti sunt, εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, Isocr. εἰς τοσοῦτον ἀνοίας ἐληλύθασιν, idem. εἰς τοσαύτην μανίαν ἦλθον, idem adeo res redit, εἰς τοσοῦτον προὐχώρησε τὸ πρᾶγμα, εἰς τόδ' ἦλθε, Sophocl. atque adeo, καὶ μάλα, καὶ νὴ Δία, καὶ μάλιστα.

adeo, προσπορεύομαι, ἐπιφοιτάω, ἐσβαίνω, προσέρχομαι, ad aliquem, τινί, Xenophon. φοιτάω πρός τινι, Thuc. hereditatem, πορεύομαι εἰς τὰ κτήματα, Dem. κληρονομέω κληρονομίας, Aristot. adire aliquem per epistolam, προσφέρεσθαί τινι διὰ γραμμάτων, adire rempublicam s. ad remp. πρὸς τὰ κοινὰ προσέρχεσθαι, Plut. periculum, ἐμβαίνειν εἰς κίνδυνον, Xen.

adeps, στέαρ, ατος, τό, Diosc. πιμελή, ῆς, ἡ, Aristot.

adeptio, ἐπιτυχία, ας, ἡ, Dion. Hal. ἐπίτευξις, εως, ἡ, ἀπόλαυσις, εως, ἡ.

adeptus, ἐπιτυχών, οῦσα, ον, aliquid, τινός, Dem. ἐπιτυχής, ές, τινός, Isocr.

adequito, προσιππάζομαι, παριππεύω, Isocr.

adesdum, ἴθι δή, Plato. ἴθι νῦν, Xenoph. δεῦρο.

adgeniculor, προσκυνέω, alicui, τινί, Herod. τινι, N. T. προσγονυπετέω.

adhalito, προσπνέω, aliquid, τί.

adhaec, πρὸς τούτοις, et adhaec alia multa, καὶ πολλὰ πρὸς τούτοις ἄλλα, Dem. χω-

ρὶς δὲ τούτων, Lycurg.

adhaereo, προσέχομαι, προσπέφυκα, προσέφυν, vide προσφύω. — προσκολλάομαι, alicui, τινί, N. T. πρόσκειμαί τινι, Diosc. ἐνίστανται, molestiae voluptatibus adhaerent, αἱ λῦπαι ταῖς ἡδοναῖς παραπεπήγασι, Isocr.

adhaeresco, idem quod antecedens adhaereo.

adhaese, πάγκολλως, Athen. προσκολλητῶς, συνεχῶς.

adhaesio, προσκόλλησις, ἡ, προσκόλλημα, τό.

adhalo, προσπνέω, Aristoph. ἐπιπνέω.

adhamo, ἀγκιστρόω, Plut.

adhibeo, προσέχω, animum rebus, τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι, Dem. curam alicui rei, ἔχω ἐπιμέλειαν τινος, Thuc. aliquem in consilium de re aliqua, ποιέομαί τινα σύμβουλον περί τινος, Dem. παραλαμβάνω τινὰ ἐπὶ τὴν συμβουλήν, Plat. παρακαλέω τινα. aurem verbis, παραβάλλω τὸ οὖς τοῖς λόγοις. LXX. fimum vitibus, κόπρον ταῖς ἀμπέλοις, Theophr. cibum et potionem, βρῶσιν καὶ πόσιν παρέχειν. manus alicui rei, τὰς χεῖρας προσφέρειν τινί, Xen.

adhinnio, προσχρεμετίζω, ἐπιχρεμετίζω, equo, χρεμετίζω πρὸς ἵππον, Ael.

adhortamen, idem quod adhortatio.

adhortatio, παραίνεσις, εως, ἡ, Isocr. παράκλησις, εως, ἡ, Idem. παρακελευσμός, οὗ, ὁ, Thuc. προτροπή, ἡ, παρακέλευσις, ἡ.

adhortator, παραινετής, οῦ, ὁ, παρακλήτης, ου, ὁ.

adhortor, παραινέω, aliquem ad aliquid, τινί τι, Isocr. παρακελεύομαί τινί τι, Thuc. aliquem ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ' ἀρετήν, Xen. ad aliquid, εἴς τι, Dem. πρός τι, Isocr. ad bellum, παρακαλέω εἰς s. πρὸς πόλεμον. πείθω πολεμεῖν, Liban.

adhuc, ἔτι, vivens, ζῶν, Isocr. hodie, ἔτι καὶ νῦν, Idem. εἰς ἔτι καὶ νῦν, vel, εἰσέτι καὶ νῦν, Lucian. μέχρι τοῦ νῦν, Xenoph.

adiantum, ἀδίαντον, ου, τό, Theophr.

adiaphoron, i. e. res indifferens, ἀδιάφορον, ου, τό, sc. πρᾶγμα. Chrys.

adigo, προσάγω, ad aliquid, τινί, Lucian. ἐπάγω, εἰσάγω, — i. q. cogo, βιάζομαι, aliquem ad aliquid faciendum, τινὰ ποιεῖν τι, Lucian — adigere navem aliquo, νῆα ἐλαύνειν εἴς τινα τόπον, Xen. — adigere aliquem sacramento s. ad sacramentum, ὅρκῳ καταβάλλειν τινά, εἰς ὅρκους ἐμβάλλειν τινά, ἐξορκίζειν τινά, Hdt. Thuc.

adimo, ἀφαιρέω, alicui aliquid, τινός τι, vel τινά τι, Xenoph. alicui spem, τινὰ τὴν ἐλπίδα, Aristid. adimitur mihi hoc, ἀφαιρέομαι τοῦτο, Aristoph.

adimpleo, ἐκπληρόω, Thuc.

adimpletus, ἐκπληρωθείς, εῖσα, έν, ab ἐκπληρόω, Thuc.

adinvenio, προσευρίσκω, Hermog. ἐξευρίσκω, Isocrat. προσεξευρίσκω, Dem.

adipalis, e, πιμελής, ές, Lucian ἐπιπίμελος, ον, Dioscor. πιμελώδης, στεατώδης, ες.

adipatus, λιπαρός, ρά, ρόν, Plato. ἐστεατωμένος, ένη, ένον, Hippiatr. vet.

adipiscor, τυγχάνω, aliquid divinitus, τινος ὑπὸ δαιμονίου, Aristot. gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης, Dem. aliquid, προσκτάομαί τι, Isocr.

aditio, ἄφιξις, εως, ἡ, Dem.

adito, προσέρχομαι, aliquem, τινί, Xenoph.

aditus, us, πρόσοδος, ου, ἡ, Thuc. πάροδος, ου, ἡ, de via et actione adeundi, regionis, εἰσβολή, ῆς, ἡ, Xenoph. aditu facilis, εὐπρόσοδος, ον, idem. aditu difficilis, δυσπρόσοδος, ον, Thuc.

adjaceo, ἐπίκειμαι, πρόσκειμαι, παράκειμαι. adjacet mari, ἐπίκειται θαλάσσῃ, Aristot. adjacens insula, ἐπικειμένη νῆσος, Thuc.

adjectio, προσβολή, ῆς, ἡ, oculorum, τῶν ὀμμάτων, Plato. ἐπίβλημα, τό, προσθήκη, ἡ.

adjectivus, ἐπίθετος, ον. Hinc adjectivum sc. Nomen, τὸ ἐπίθετον, ου, sc. ὄνομα, Gramm.

adjectus, us, idem quod adjectio.

adjectus, ἐπιβεβλημένος, ένη, ένον, ab ἐπιβάλλω, Aristot. ἐπιβληθείς, εῖσα, έν, προσβεβλημένος, η, ον.

adjicio, ἐπιβάλλω, aliquid, τι, Arist. oculos, προσβάλλω τὴν ὄψιν, Plut. alicui aliquid, παραζεύγνυμί τί τινι, idem. animum ad aliquid, ἐπέχω τὴν γνώμην, sive τὸν νοῦν τινι, Lucian.

adjudico, ἐπιδικάζω, et προσδικάζω, Aristot.

adjugo, ἐπιζεύγνυμι, Aristot.

adjumentum, βοήθημα, ατος, τό, Arist.

adjunctio, πρόσθεσις, εως, ἡ, ἐπίζευξις, ἡ, οἰκείωσις, ἡ, οἰκειότης, ητος, ἡ.

adjunctor, ἐπιζευκτήρ, ῆρος, ὁ, ἐπιθέτης, ου, ὁ.

adjunctus, προστεθείς, εῖσα, έν, Gen. έντος, είσης, έντος, a προστίθημι, Thuc.

adjungo, προστίθημι, alicui aliquid, τινί τι, Thuc. προσάπτω τινί τι, Luc. παραζεύγνυμί τινί τι, Idem. me, i. e. aggregor, συναγελάζομαι, Plut. adjungo mihi uxorem, γαμέω, q. v.

adjuro, ἐπόμνυμι, Plut. te per Deum, ὁρκίζω σε τὸν θεόν, N. T. ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ, ibid. per deos omnes, ἐπόμνυμί σοι τοὺς θεοὺς πάντας, Aristoph.

adjuto, ἐπιβοηθέω, aliquem, τινί, Thuc.

adjutor, βοηθός, οῦ, ὁ, Thuc. συμπράκτωρ, ορος, ὁ, Herodot.

adjutorium, βοήθεια, ας, ἡ, Dem. βοήθημα, ατος, τό, Aristot.

adjutrix, συμπράκτρια, ας, ἡ.

adjuvo, βοηθέω, aliquem contra hostes, τινὶ πρὸς πολεμίους, Dem. aliquem, ὑπάρχω τινὶ βοηθός, Idem. ποιέομαί τινι βοήθειαν, Idem. συμπράττω τινί, Xenoph. συλλαμβάνω τινί, Isocr in re comparanda, συνεξευπορίζω. Xenoph.

admetior, προσμετρέω, Hyperid.

adminiculator, συμβοηθός, οῦ, ὁ, conf. adjutor.

adminiculor, βοηθέω, conf. adjuvo.

adminiculum, χάραξ, ακος, ἡ, vitis, τῆς ἀμπέλου, Aristoph. conf. auxilium.

administer, ὑπηρέτης, ου, ὁ, Xen.

administra, ὑπηρέτις, ιδος, ἡ, Xenoph.

administratio, διοίκησις, εως, ἡ, Dem. οἰκονομία, ας, ἡ, Aristot. διαχείρησις, ἡ, ἐγχείρησις, ἡ.

administrativus, ὑπηρετικός, ή, όν, Xenoph.

administrator, διοικῶν, οῦντος, ὁ, Isocr.

administro, διαχειρίζω, Xenoph. διοικέω, domum male, οἰκέω κακῶς, Aeschin. res meas, ὑπὲρ τῶν ἐμῶν, Isocr. domum bene, οἰκέω οἶκον εὖ, Plut. οἰκονομέω οἶκον καλῶς, Xenoph. rempublicam, πολιτεύομαι τὰ κοινά, Dem. τὰ τῆς πόλεως πράττω, Xenoph. τὰ πολιτικὰ διοικέω, Plut. sacramenta, μυστήρια διαπορίζω.

admirabilis, e, θαυμαστός, ή, όν, Dem. θαυμάσιος, ία, ιον, Isocr. ἀγαστός, ή, όν, Xen. παράδοξος, ον.

admirabiliter, θαυμαστῶς, Plato. θαυμασίως, Id. θαυμαστόν, Idem.

admirandus, idem quod admirabilis.

admiratio, θαυμασμός, οῦ, ὁ, Hippocr. θαῦμα, ατος, τό, Lucian.

admirator, θαυμαστής, οῦ, ὁ, Plut.

admiror, θαυμάζω, alicujus pietatem, τινὰ τῆς εὐλαβείας, Plut. aliquem, τινάς, Xenoph. aliquem ob sapientiam, τινα ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, Id. aliquid, θαῦμά μοι ἔχει τινός, Lucian. alicujus virtutem, ἄγαμαί τινα τῆς ἀρετῆς vel τινὰς τὴν ἀρετήν, Xenoph. τινος τῆς ἀρετῆς, Dem

admisceo, ἐπιμίγνυμι, alicui, τινί, Thuc. sermoni, παραπλέκω τῷ λόγῳ, Basil.

admissarius, ἀναβάτης, ου, ὁ, ὀχευτής, οῦ, ὁ. admissarium admitto, ὀχεύω, Arist.

admissio, εἰσδοχή, ῆς, ἡ, Venerea, ὀχεία, ας, ἡ, Arist.

admissor, εἰσάγων, οντος, ὁ, Isocr.

admissum, παρόπτωμα, ατος, τό, Polyb. πλημμέλημα, τό.

admistio, μῖξις, εως, ἡ, Lucian. πρόσμιξις, εως, ἡ.

admitto, εἰσδέχομαι, προσδέχομαι, ἐπιδέχομαι. προσίεμαι, (sc. ad me) in locum, εἰσπέμπω, ἐῶ, εἰσελθεῖν s. παριέναι, προσάγω. non admitto, ἀποκλείω τινὰς vel τοῦ εἰσελθεῖν πρός τινα. crimen in me, ἐνδέχομαι τὴν αἰτίαν, Dem. aliquem aliquo, παρίημί τινα εἴς τι, Xen. flagitia, ποιέομαι δεινά, Thuc. ἐργάζομαι αἰσχρά, Xen. aliquid in aliquem, πλημμελέω τι εἴς τινα, Dem. παρανομέω τι εἴς τινα, viri commercium, ἀνέχομαι τὴν τοῦ ἄρρενος ὁμιλίαν, Ael. admittere equum, τὸν ἵππον ἀναβαίνειν ἐπὶ τὴν ἵππον, Plut.

admodulor, προσᾴδω, Arist.

admodum, πάνυ, adolescens, νέος, Plato. σφόδρα νέος, Id. natu grandis, εὖ μάλα πρεσβύτης, Id.

admolior, ἐπιχειρέω, Dem. ἐπιμηχανάομαι.

admoneo, ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινά, Dem. aliquid, τι, Id. aliquem alicujus, τινά τινος, Lucian. divinitus, χρηματίζω, N. T. ad aliquid faciendum, παρακαλῶ τινὰ ἐπί τι, Plato. παραγγέλλω τινὶ ποιεῖν τι, idem. admoneo verberibus, νουθετέω πληγαῖς, Plato.

admonitio, νουθέτημα, ατος, τό, Plut. νουθέτησις, εως, ἡ, Arist. παραίνεσις, εως, ἡ, Xen.

admonitor, παραινέτης, ου, ὁ, παραινῶν, οῦντος, ὁ, Isocr.

admonitorius, νουθετικός, ή, όν, sermo, λόγος, Xen. παραινετικὸς λόγος, Isocr.

admordeo, προσδάκνω, δάκνω, Xen. περιτρώγω.

admorsus, προσδηχθείς, εῖσα, έν, δηχθείς, θεῖσα, έν, Xen.

admorsus, δῆγμα, ατος, τό, Plut.

admotio, πρόσθεσις, εως, ἡ, Arist.

admoveo, προστίθημι, scalas turribus, κλίμακας τοῖς πύργοις, Thucyd. aliquid ad aliquid, τι πρός τι, Xen. aras, προσάγω τῷ βωμῷ, Luc.

admugio, προσμυκάομαι, μυκάομαι πρός τι, Plut.

admurmuratio, προσποθορισμός, ὁ, ἐπιψιθυρισμός, ὁ.

admurmuro, ἐπιθορυβέω, Xen. ἐπιτονθορύζω.

adnascor, προσφύομαι, Theophr. facio aliquid adnasci alicui, προσφύω τί τινι, Basil.

adnato, παρανήχομαι, ad aliquid, τινί. Thuc. προσνέω τινί, Ael.

adnavigo, προσπλέω, Thuc. in aliquid, εἴς τι, Arist.

adnicto, ἐποφθαλμιάω, alicui, τινί, Plut.

adnitor, διατείνομαι, aliquid facere, τί πράττειν, Arist.

adno, προσνήχομαι, Vide adnato.

adnuto, ἐπινεύω, Dem.

adoleo, θυμιάω. tus, λιβανωτόν, Herod. τοῦ λιβανωτοῦ, Lucian.

adolescens, ἔφηβος, ου, ὁ, Lucian. μεῖραξ, ακος, ὁ, Id. νεανίας, ου, ὁ, Dem. ὁ ἐν ἡλικίᾳ, ὁ ἐφ' ἡλικίας, Isocr.

adolescentia, νεότης, ητος, ἡ, Dem. ἡλικία, ας, ἡ, Isocrat. florens aetas, ἡ ἀκμὴ ἀνθοῦσα, Id. ab adolescentia, ἐκ νέου, Dem. ἐκ μειρακίου, Idem. ἐκ πρώτης ἡλικίας, ἐκ παιδός, Demosth. εὐθὺς ἐκ νέων, Arist.

adolescentior, νεανιεύομαι, Isocr.

adolescentula, παιδίσκη, ης, ἡ, Dem. κόρη, ης, ἡ, Isocr. παῖς, παιδός, ἡ, Id.

adolescentulus, νεανίσκος, ου, ὁ, Arist. μειράκιον, ου, τό, Dem.

adolescenturio, μειρακιεύομαι, Xen.

adolesco, αὐξάνομαι, ἐπαυξάνομαι, ἐπίδοσιν λαμβάνω. de homine, ἡβάω, νεάζω, ἐκτρέφομαι, ἀκμάζω, adversus aliquem, ὑπερφύομαί τινα.

adoperio, ἀποκρύπτω, aliquid aliqua re, τί τινι, Aristid.

adopertus, ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, ab ἀποκρύπτω, ανακαλυμμένος, ένη, ένον, a ανακαλύπτω.

adoptio, υἱοθεσία, ας, ἡ, N. T. εἰσποίησις, ἡ.

adoptivus, εἰσποίητος, ον, Dem. filius, ποιητὸς υἱός, παῖς θετός, Idem. pater, ποιητὸς πατήρ, Lysias.

adopto, υἱοθετέω, Heorch. εἰσποιέω, Dem. filium, ποιέομαι παῖδα, Dem. εἰσποιοῦμαί τινα υἱόν, Isocr.

adorabilis, e, προσκυνητός, ή, όν, Gregor.

adoratio, προσκύνησις, εως, ἡ, Plut.

adorator, προσκυνητής, οῦ, ὁ, N. T.

adorior, ἐπιχειρέω, aliquem, τινί, Arist. ἔρχομαι ἐπί τινα, Xenoph.

adorno, ἐπικοσμέω, Arist. διασκευάζω, Lucian. equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι, Xenoph.

adoro, προσκυνέω, Deum, τῷ Θεῷ, N. T. τὸν Θεόν, Dem. ἱκετεύω τὸν Θεόν, Xenoph. προσάγω τῷ Θεῷ προσευχάς, Chrys.

adrepo, προσέρπω, ad aliquem, τινί, Soph. in aliquem locum, ἐφέρπυζω ἐπί τόπον τινά, Aristoph.

adscisco, ἐπάγομαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, Dem. mihi uxorem, συνοικίζω τινά ἐμοί, Naz.

adscribo, προσγράφω, aliquem senatui, τινα τῇ βουλῇ, Plut. tribui, προσνέμω τῇ φρατρίᾳ, Idem. in civium numerum, ἐγγράφω εἰς τοὺς δημότας, Idem. aliquid benevolentiae Dei, ἀνατίθημί τι τῇ εὐνοίᾳ τοῦ Θεοῦ, Idem. caussam alicujus rei regibus, ἐπιφέρω αἰτίαν τινός τοῖς βασιλεῦσι, Dem.

adscriptitius, παρεγγεγραμμένος, ένη, ένον, Lucian. παρέγγραπτος, ον, Gregor. παρέγγραφος, ον, Athen.

adsignifico, προσσημαίνω, Aristot.

adsitus, i. e. seminatus ad, παραφυτευθείς, εῖσα, έν, — i. e. situs ad, προσκείμενος, ένη, ενον.

adsono v. assono.

adspergo et reliqua ejusmodi quaere in aspergo.

adspuo, προσπτύω, Dem.

adsto, v. asto.

adsum, πάρειμι, alicui, τινί, Dem. παραγίγνομαί τινι, Isocr. συμπάρειμί τινι, Dem. ad opem ferendam, σύνειμί τινι, Cebes. corpore, παραγίγνομαι τῷ σώματι, Aeschin.

adulatio, κολακεία, ας, ἡ, Dem.

adulator, κόλαξ, ακος, ὁ, Arist. κολακεύων, οντος, ὁ, Plut.

adulatorius, κολακευτικός, ή, όν, Lucian. κολακικός, ή, όν, Plato.

adulatrix, κολακίς, ίδος, ἡ, κολακεύουσα, ης, ἡ, Plut.

adulor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλουσίοις, Plut. populo, θωπεύω τὸν δῆμον, Aeschin. omnibus palam, πᾶσι προφανῆ τὴν κολακείαν ἐργάζομαι, Lucian.

adulter, μοιχός, οῦ, ὁ, Dem.

adultera, μοιχεύτρια, ας, ἡ, Dem. μοιχάς, άδος, ἡ, Athen.

adulterator, κιβδηλεύων, οντος, ὁ, alicujus rei, τί, Plato.

adulterinus, i. e. adulterio natus, μοιχίδιος, ία, ιον, Lucian. — i. e. falsus, ut moneta adulterina, νόμισμα κίβδηλον, ἀδόκιμον, νόθον, κεκιβδηλευμένον, Aristoph. Lucian. alii.

adulterium, μοιχεία, ας, ἡ, Plut.

adultero, μοιχεύομαι, Plut. feminam alicujus, τὴν γυναῖκά τινος, Plato. feminas liberas, διαφθείρω τὰς ἐλευθέρας, Lysias. nummos, κιβδηλεύω τὰ νομίσματα, Aristot. παραχαράττω τὰ νομίσματα, Suid. aliquid scripturae, τι τῆς γραφῆς, Gregor.

adultus, τέλειος, εία, ειον, femina, λυνή, Ael. ὡραῖος, αία, αῖον, virgo, παρθένος, Luc. ἁδρός, ά, όν, adultae fruges, καρπός, Herod.

adumbratio, ἐπισκιασμός, οῦ, ὁ, σκίασμα, ατος, τό, i. e. primae lineae rei σκιαγραφία, ας, ἡ, Plato.

adumbro, ἐπισκιάζω — i. e. obiter delineo, σκιαγραφέω, veritatem, τὴν ἀλήθειαν, Naz.

adunce, ἀγκύλως.

aduncitas, καμπυλότης, ητος, ἡ, rostri vel nasi, γρυπότης, ητος, ἡ, Xenoph.

aduneo, καμπυλιάζω, κάμπτω, Plut. γρυπόω, Alex. Aphr.

aduncus, ἐπικαμπής, ές, γαμψός, ή, όν, Aristoph. γρυπός, ή, όν, Xenoph. itemque qui naso vel rostro est aliquoatum adunco, ἐπίγρυπος, ον, Plato.

aduno, ἑνόω.

adurgeo, ἐπείγω, aliquem, ut quid faciat, τινά τι ποιεῖν, Herodian. aliquem, κατεπείγω τινά, Aristoph.

aduro, ἐπικαίω, aliquid, τί, Plato. προσκαίω τι, Aristoph.

adusque, μέχρι, urbem, τῆς πόλεως, Aristot. hunc diem, ταύτης τῆς ἡμέρας, Isocr.

adustio, ἐπίκαυσις, εως, ἡ, Diosc. ἐπαρυσμός, ὁ, ollae, τὸ πρόσκαυμα τῆς χύτρας, LXX.

advectio, εἰσκομιδή, ῆς, ἡ, Thuc. προσκομιδή, ῆς, ἡ, idem.

advectitius, ἐπακτός, ή, όν, Herodian. παρείσακτος, ον, Suidas.

advecto, ἐπάγομαι, Thuc.

advectus, ἐπαχθείς, εῖσα, έν, Thuc.

adveho, ἐπάγομαι, Thuc. aliquid, προσκομίζω τι, Id. εἰσκομίζω τι, Id. frumentum Athenas, ἄγω Ἀθήναζε σῖτον, Dem.

advena, παρεπίδημος, ου, ὁ, Idem. πάροικος, ου, ὁ, Id. ἔπηλυς, υδος, ὁ, Dem. ἔποικος, ὁ, Xen. μέτοικος, ὁ, ξένος, ὁ, ἀφικόμενος, ὁ.

advenio, παραγίνομαι, ad aliquid, πρός τι, Xenoph. ad aliquem, ἥκω τινί, Id. Atticam, εἰς τὴν Ἀττικήν, Dem. ad coenam, ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Xenoph.

adventitius, ἐξωτικός, ή, όν, ut adventitia bona, ἐξωτικὰ ἀγαθά, Aristot. it. ἐπίκτητος, ον. ἐπείσακτος, ον. ἐπίρρυτος, ον.

advento, προσέρχομαι, ad aliquem, πρός τινα, Xen. τινί, Dem.

adventus, us, ἄφιξις, εως, ἡ, Dem. ἐπιδημία, ας, ἡ, Id. πάροδος, ου, ἡ, Id. προσελθεῖν, τό, Id.

adverbialiter, ἐπιρρηματικῶς, Gram.

adverbialis, e, ἐπιρρηματικός, ή, όν, Gramm.

adversaria, orum, ἐπίρρημα, ατος, τό, Gramm.

adversaria, orum, ἐφημερίδες, ων, αἱ, Plut.

adversaria, ae, ἀντίδικος, ου, ἡ.

adversarius, ἐναντίος, ία, ίον, alicui, τινί, Xen. ἐναντιωθείς, εῖσα, έν, huic, πρὸς ταῦτα, Plato.

adversarius, ii, ἐναντιούμενος, ου, ὁ, Dem. ἀντίδικος, ου, ὁ, Idem. ἀντιλέγων, οντος, ὁ, Id. ἀντιλογικός, οῦ, ὁ, Isocr. ἀνταγωνιστής, οῦ, ὁ, Id.

adversator, idem quod adversarius, ii.

adversatrix, ἐναντιουμένη, ης, ἡ.

adversitas, ἐναντιότης, ητος, ἡ, Arist. ἐναντίωσις, εως, ἡ, Isocr.

adversor, ἀντιάομαί τινι, Thuc. ἐναντιοῦμαί τινι, Isocr. ἀντιτάττομαί τινι, vel πρός τινα, Idem. alicui aliqua re, τινί εἴς τι, Thuc. τινί πρός τι, Plut. alicui, ne faciat, τινί μὴ ποιεῖν, Plato.

adversum, i, δυστύχημα, ατος, τό, Xenoph.

adversum, vel adversus, Praepos. εἰς, adversus populum, εἰς τὸν δῆμον, Aeschin. κατά, cum Genit. oratio adversus aliquem, λόγος κατά τινος: ἐπί, cum Acc. exercere adversus aliquem, ἀσκεῖν ἐπί τινα, Isocr. πρός, cum Acc. pugnare adversus aliquem, μάχεσθαι πρός τινα, Plut.

adversus, ἀντικείμενος, ένη, ενον, alicui, τινί, Herodian. ex adverso alicui, ἀπαντικρύ τινος, Dem. ἀντικρύς τινος, Thucyd. adverso flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλεῖν, Herodian. adversum solem intueri, τῷ ἡλίῳ ἀντοφθαλμεῖν, ἀντιβλέπειν. adversa vulnera, τὰ πρόσθια τραύματα, Epigr. adversa fortuna, ἀτυχία, ἡ, δυστυχία, ἡ, adversa res, ἀτύχημα, τό, κακοπραγία, ἡ. Vim formulae ex adverso plerumque Graeci verbo cum praep. ἀντί composito exprimunt, e. g. ex adverso jaceo, ἀντίκειμαι. cf. ἀντί, 4.

adverto, προστρέπω, ἐπιστρέφω, ἐφίστημι, προσβάλλω, animum rei, προσέχω τὸν νοῦν τινι, Plato. ἐφίστημι τὴν γνώμην πρός τι, Plut.

advesperascit, συσκοτάζει, Xenoph. quum advesperasset, ἑσπέρας γενομένης.

advigilo, ἀγρυπνέω, per noctem, τὴν νύκτα, Dem. alicui rei, προσέχω τὸν νοῦν τινί, Dem.

advocatio, παράκλησις, εως, ἡ, Dem.

advocatus, i. e. patronus caussae, συνήγορος, ου, ὁ, Dem. σύνδικος, ου, ὁ, Isocr.

παράκλητος, ου, ὁ, Dem.

advoco, παρακαλέω, aliquem, τινά, Aeschin. προσκαλέω τινά, Thuc. ἐπικαλέω τινά, Xenoph. concionem, συνάγω ἀγοράν, Idem.

advolatus, us, ἐπίπτησις, εως, ἡ.

advolo, ἐφίπταμαι, ἐπιπέτομαι, παραπέτομαι, προσπέτομαι, προσφέρομαι. Confer πέτομαι.

advolvo, προσκυλίω, saxum ad ostium, λίθον τῇ θύρᾳ, N. T. advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γούνατα, Dem.

adytum, ἄδυτον, ου, τό.

aedepol, ναὶ μὰ Πολυδεύκη, ναὶ μὰ τὼ Θεώ.

aedes, is, ναός, ὁ, νεώς, ὁ, Xen.

aedes, ium, οἶκος, ου, ὁ, Xen. οἰκία, ας, ἡ, Thuc.

aedicula, i. e. sacellum, ναΐδιον, ου, τό. – i. e. parva domus, οἰκίσκη, ης, ἡ, Dem. οἰκίδιον, ου, τό, Id. οἰκίσκος, ου, ὁ, Id.

aedificatio, οἰκοδόμησις, εως, ἡ, Thuc. οἰκοδομία, ας, ἡ, Idem.

aedificator, οἰκοδόμος, ου, ὁ, Xenoph.

aedificium, οἰκοδόμημα, ατος, τό, Thuc. οἰκοδομή, ῆς, ἡ, κτίσμα, τος, τό.

aedifico, οἰκοδομέω, domum, οἰκίαν, Dem. super aliquo, ἐπί τινι, Xenoph. super fundamento alicujus, ἐποικοδομέομαι ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τινός, N. T.

aedilis, ἀγορανόμος, ου, ὁ, Plato. ἀστυνόμος, ου, ὁ, Id.

aedilitas, ἀγορανομία, ας, ἡ, Suid. ἀστυνομία, ας, ἡ, Aristot.

aedilitius, ἀγορανομικός, ή, όν, Arist. ἀστυνομικός, ό, ον, id.

aeditimor, νεωκορέω.

† aeditimus, νεωκόρος, ου, ὁ, Schol. Aristoph. ζάκορος, ου, ὁ, Aristot. ἱεροφύλαξ, ακος, ὁ, ναοφύλαξ, ακος, ὁ, Aristoph.

aedituus, idem quod antecedens aeditimus.

aëdon, ἀηδών, όνος, ἡ, Aristot.

aeger, ἄρρωστος, ον, Isocr. ἀρρωστῶν, οῦσα, οῦν, Dem. ἐν πάθει ὤν, οὖσα, ὄν, Arist. animo, ἄθυμος, ον, Dem. δύσθυμος, ον, Arist.

aegre, ἀῤῥώστως, Isocr. – i. e. difficulter, moleste, χαλεπῶς, Xenoph. fero negotium, δυσχεραίνω τὸ πρᾶγμα, Dem. res adversas, ἐπὶ τοῖς κακοῖς, Isocr. quum audio, ἀκούων, Plato. leges, χαλεπαίνω τοὺς νόμους, Plut. aliquid, ἀγανακτέω ἐπί τινι, Isocr. τινί, Plut. ὑπέρ τινος, Isocr. περί τινος, Plato. διά τι, Idem. φέρω βαρέως τι, Xenoph. χαλεπῶς τι, Isocr.

aegrimonia, δυσθυμία, ας, ἡ, Arist. βαρυθυμία, ας, ἡ, Plut. λύπη, ης, ἡ, Plato.

aegritudo animi, idem quod aegrimonia.

aegrotatio, νόσημα, ατος, τό, Dem. ἀῤῥωστία, ας, ἡ, Isocr. ἀῤῥώστημα, ατος, τό, Dem. νόσος, ου, ἡ, Isocr. ἀσθένεια, ας, ἡ, Dem.

aegroto, ἀσθενέω, Isocr. ἀσθενέω νόσον, Id. ἀῤῥωστέω, Dem. νοσέω, Plut. ἔχω, διακεῖμαι ἀῤῥώστως, ἀσθενῶς, κακῶς, πονηρῶς, μοχθηρῶς, μαλακῶς, φλαύρως, φαύλως, Dem. Isocr. Lucian. ex aliqua re, νοσέω ἔκ τινος, Lucian. prae dolore, ὑπὸ λύπης, Id. leviter, νόσον μικράν, Plut. ad mortem, ἔχω ἐσχάτως. N. T.

aegrotus, idem quod aeger, quatenus hoc de corpore dicitur.

aelurus, αἴλουρος, ου, ὁ, Aristot.

aemulatio, ζηλοτυπία, ας, ἡ, Plut. ζήλωσις, εως, ἡ, Thuc. – i. e. studium alios superandi virtute et certamina, φιλονεικία, ας, ἡ, Xenoph.

aemulator, ζηλωτής, οῦ, ὁ, virtutis, ἀρετῆς, Isocr.

aemulatus, us, ζήλωμα, ατος, τό, Aeschin.

aemulor, ζηλόω, aliquem, τινά, Isocr. aliquid, τί, Id. φιλονεικέω. διαγωνίζομαί τινι πρός τι, aliquem quasi vestigia ejus legendo, διώκω τὰ ἴχνη τινός, Plato virtutis studio, φιλονεικέω τινὶ πρὸς τὴν ἀρετήν, Idem. – i. e. invideo alicui rei alicujus caussa, φθονέω τινὶ ἐπί τινος, Isocr.

aemulus, ζηλότυπος, ον, Aristoph. φιλόνεικος, ον. ζηλήμων, ον, ζηλωτής, οῦ, ὁ, ἀνταγωνιστής, ὁ, aemulus artis, ἀντίτεχνος, ὁ, in amore, ἀντεραστής, οῦ, ὁ, fem. ἀντεράστρια, ἡ. metaph. διαγωνιζόμενός τινι πρός τι, aemulus paternarum laudum, ἐφάμιλλος τοῖς τοῦ πατρὸς ἐπιτηδεύμασι. Isocr.

aeneator, σαλπιγκτής, οῦ, ὁ, Dem.

aeneus, χάλκεος, contr. χαλκοῦς, ῆ, οῦν, Xenoph.

aenobarbus, χαλκοπώγων, ωνος, ὁ, Plut.

aenigma, αἴνιγμα, ατος, τό, Aesch. αἰνιγμός, οῦ, ὁ, Athen.

aenigmatice, αἰνιγματωδῶς, Athen. δι' αἰνιγμάτων, Aeschin.

aenigmaticus, αἰνιγματώδης, ες, Aristot.

aenigmatista, aenigmatice loquens, αἰνιγματιστής, οῦ, ὁ.

aequabilis, e, ὁμαλός, ή, όν, Arist. ὁμαλής, ές, Plut.

aequabilitas, ἰσότης, ητος, ἡ, Plut. ὁμαλότης, ητος, ἡ, Aristot.

aequabiliter, ὁμαλῶς, Plut. ἴσως, Dem.

aequaevus, ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, conf. sequens aequalis.

aequalis, e, ἴσος, η, ον, portio, ἴσον μέρος, Aristoph. ὁμαλός, ή, όν, facultates aequales, ὁμαλαὶ οὐσίαι, Aristot. aliquem aequalem mihi habeo, ἴσον τινὰ τῇ ἐμαυτοῦ κεφαλῇ ἄγω, Arrian. aequalis aetate, ἧλιξ, ικος, ὁ, ἡ, Xenoph. ἡλικιώτης, ου, ὁ, Aristot. et ἡλικιῶτις, ιδος, ἡ, de femina, Plato.

aequalitas, ἰσότης, ητος, ἡ, Plut. ὁμαλότης, ητος, ἡ, Aristot.

aequaliter, ὁμαλῶς, Plut. ἴσως, Dem. ἴσον, Thuc. ἴσα, ἐπ' ἴσης, Xen. ἐξ ἴσης, ἐξ ἴσου, κατ' ἴσον, ὁμοίως, ἀναλόγως.

aequanimis, e, εὐγνώμων, ον, Arist. ἐπιεικής, ες, Plato.

aequanimitas, ἐπιείκεια, ας, ἡ, Plut. εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, Aeschin.

aequanimiter, ἐπιεικῶς, Plut. εὐγνωμόνως, fero, φέρω. Lucian.

aequatio, ὁμαλισμός, οῦ, ὁ, τὸ ὁμαλίζειν, Arist.

aequator, circulus, ὁ ἰσημερινὸς κύκλος, Theophr.

aeque, ἴσως, Dem. aeque ac, ὁμοίως, ὥσπερ, Dem. aeque si ac, ὁμοίως, ὥσπερ ἂν εἰ, Isocr. ὁμοίως, ὡσπερανεί, idem. παραπλήσιον, ὥσπερ ἂν εἰ, idem. vos nostis aeque, atque ego, ὑμεῖς ἴστε ὁμοίως ἐμοί, idem.

aequidialis, ἰσημερινόν, οῦ, τό, ἰσημερία, ας, ἡ, Plut.

aequilibris, e, ἰσόῤῥοπος, ον, Plato.

aequilibrium, ἰσοῤῥοπία, ας, ἡ, Plut.

aequinoctialis, e, ἰσημερινός, ή, όν, Theophr.

aequinoctium, ἰσημερία, ας, ἡ, Plut.

aequipar, ἴσος, η, ον, Plut.

aequiparabilis, e, ἀντάξιος, ον, alicui, τινός, Xenoph. Hom.

aequiparatio, ἴσωσις, εως, ἡ, παρίσωσις, εως, ἡ.

aequiparo, ἰσόω, aliquid alicui, τί τινι, Xenoph. ἐξισόω, Thucyd. παρισόω, Plato.

aequipollens, ἰσοδύναμος, ον, Aphr. ἰσοδυναμέων, ῶν, οῦσα, οῦν.

aequipollentia, ἰσοδυναμία, ας, ἡ.

aequipolleo, ἰσοδυναμέω.

aequipondium, ἀντισήκωσις, ἡ. Themist.

aequitas, ἐπιείκεια, ας, ἡ, Dem.

aequiter, ἐπ' ἴσης, Xen. Cf. aequaliter.

aequivalens, ἰσοῤῥοπῶν, οῦσα, οῦν.

aequivaleo, ἰσοῤῥοπέω, Plato.

aequivocatio, ὁμωνυμία, ας, ἡ, Arist.

aequivoce, ὁμωνύμως, Aristot.

aequivocus, ὁμώνυμος, ον, Plato.

aequo, ἰσόω, aliquem alicui, τινά τινι Xen. facultates, ἰσάζω τὰς κτήσεις, Aristot. aliaui aliqua re, ἐξισόομαί τινί τι, Plut. solo, ἐδαφίζω.

aequor, i. e. planities, πλάτος, εος, τό, Aristot. aequora lata maris, εὐρέα νῶτα θαλάσσης, Hom. aequora camporum, αἱ πεδιάδες, τὰ πεδίων ἔδαφα, Eur. – i. e. mare, vide mare.

aequoreus, πελάγιος, ία, ιον. Aristot. πελαγικός, ή, όν, Plut.

aequus, ὁμαλός, ή, όν, Plut. – i. e. justus, δίκαιος, αία, αιον. Isocr. ἐπιεικής, ές, Aristot. aequum est, ἄξιόν ἐστι, me odisse eum, ἐμοὶ μισεῖν αὐτόν, Xenoph. te argentum recipere, δίκαιος εἶ ἀπολαβεῖν ἀργύριον, Arist. aequissimum est illum hoc facere, δικαιότατός ἐστι ταῦτα ποιεῖν, Plato. ex aequo, ἴσως, Dem. ἐπίσης, Isocr. aequum censeo, ἀξιόω, Dem.

aër, ἀήρ, ἀέρος, ὁ, Arist. lenior, αὔρα, Xenoph. tranquillus, ἡ τοῦ ἀέρος εἰρηναῖα, Ael. malus seu corruptus, δυσαερία, ας, ἡ, Strabo. in aerem abeo, ἐξαεροῦμαι, Diosc.

aeramentum, vas vel simile quidpiam ex aere factum, χάλκωμα, ατος, τό, Xen.

aeraria, μεταλλεία, ας, ἡ, χαλκεῖον, ου, τό, Luc.

aerarium, ταμιεῖον, ου, τό, Plut. δημόσιον, ου, τό, Demosth. δημόσια, ων, τά, Idem. γαζοφυλάκιον, ου, τό, N. T. aerarii praefectus, γαζοφύλαξ, ακος, ὁ.

aerarius, χαλκεύς, έως, ὁ, Arist. χαλκουργός, οῦ, ὁ, Idem.

aerarius, χάλκεος, contr. χαλκοῦς, ῆ, οῦν, Aeschin.

aeratus, a, um, κατάχαλκος, ον, Eurip.

aerius, a, um, ἀέριος, ον, natura, φύσις, Arist. animal, ζῶον, Id. aerius s. aeriae naturae sum, ἀερίζω, Diosc.

aerificium, χαλκούργημα, ατος, τό.

aerifodina, μεταλλεία, ας, ἡ, Poll.

aëromeli, ἀερόμελι, ιτος, τό, Athen.

aeruginosus, a, um, ἰώδης, ες, fio, ἰόομαι, Strab.

aerugo, ἰός, οῦ, ὁ, ferri s. ferrugo, σιδήρου, Diosc.

aerumna, ταλαιπωρία, ας, ἡ, Isocr. δεινά, ῶν, τά, Thuc. ἀτυχίαι, αἱ, δυστυχίαι, αἱ, δυσπραξίαι, ῶν, αἱ, ἀτυχήματα, τά, δυστυχήματα, ων, τά, Dem. Isocr.

aerumnosus, ταλαίπωρος, ον, Dem. δυστυχής, ές, Id. ἄθλιος, ία, ον, Id.

aeruscator, ἀγύρτης, ου, ὁ, Vide seq.

aerusco, i. e. mendico, ἀγυρτίζω, χαλ-

ευλογέω.

aes, χαλκός, ὁ, alienum, i. e. debitum, χρέος, ους, τό, ὀφείλημα, τό, συμβόλαιον, τό, it. χρέα, ων, τά, aere alieno obstrictus sum alicui, ὀφείλω τινί τό χρέος, Dem. aes alienum dissolvo, ἀποδίδωμι s. διαλύω τό χρέος, ἐκτίνω τό ὀφείλημα, χρεωλυτέω, aeris alieni solutio, ἡ τῶν χρεῶν διάλυσις, Plato. aes alienum solvere alterius nomine, διαλύειν s. ἀποτίνειν χρέος ὑπέρ τινος, aes alienum contrahere, δανείζεσθαι ἀργύριον, λαμβάνειν χρέος, ὑπόχρεων εἶναι δανείσματος, aere alieno obrutum esse, ὀφλήμασι βεβαπτίσθαι, ὑπέρχρεων εἶναι.

aesculetum, πλατυφύλλων, ων, τά.

aesculeus, πλατυφύλλινος, ίνη, ινον.

aesculus, πλατύφυλλος, ου, ἡ, Theophr.

aestas, θέρος, εος, τό, Xenoph. θερεία, ας, ἡ, Polyb. media, το θέρος μεσοῦν, Xenoph. adulta, ἡ ἀκμή τοῦ θέρους, aestate, θέρους, θέρει, ἐν θέρει, Thucyd.

aestimabilis, e, τιμητός, ή, όν, Dem.

aestimatio, τίμησις, εως, ἡ. διατίμησις, εως, ἡ, τιμή, ῆς, ἡ, Dem. litis, τίμημα, ατος, τό, Id. aestimationem litis instituere, τίμημα ποιεῖσθαι. Dem. ἐπάγειν, Id.

aestimator, τιμητής, οῦ, ὁ.

aestimo, τιμάω, digno pretio, τῆς ἀξίας, Aristid. τοῦ ἴσου, Aristot. maxime, πλείστου, Dem. prae omnibus, ἀντί πάντων, Id. pluris, τιμάομαι μείζονος, Xenoph. aliquid multi, τί πολλοῦ, Chrysost. pluris quam multum pecuniae, πρό πολλῶν χρημάτων, Isocr. aliquem ex aliqua re, δοκιμάζω τινά ἔκ τινος, Id. aliquid mecum, λόγον ἐμαυτῷ δίδωμι, Demosth. litem, ἐπιγράφω τίμημα, Aristoph. ποιέομαι τίμημα, Dem.

aestiva, θερινά, ῶν, τά.

aestivo, τό θέρος διάγω, θερίζω, Suid.

aestivus, θερινός, ή, όν, meridies, θερινή μεσημβρία, Xenoph. θέρειος, ια, ιον, aestiva serenitas, θερεία αἰθρία, Diosc.

aestuarium, ἀνάχυσις, εως, ἡ, Strab.

aestuatio, οἴδανσις, εως, ἡ.

aestuo, ut mare, κυμαίνω, Plut. fervore, καυσόομαι, Galen.

aestuosus, καυματώδης, ες, καυσώδης, ες, et quasi suffocans, πνιγώδης, ες, Plat.

aestus, καῦμα, ατος, τό, Xenoph. καῦσος, ου, ὁ, stomachi, τοῦ στομάχου, Diosc. καύσωμα, ατος, τό, Gal. ἔγκαυσις, εως, ἡ, Gal. maris, κλύδων, ωνος, ὁ, Plut.

aetas, ἡλικία, ας, ἡ, Dem. eandem aetatem habere cum aliquo, τήν αὐτήν ἡλικίαν ἔχειν, ἡν ἕτερος, Dem. ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ εἶναι, Idem. aetate aequales, οἱ κατά τήν αὐτήν ἡλικίαν ὄντες, Dem. qui mediocri aetate est, τῆς ἡλικίας ἤδη μετρίως ἔχων, Plato. ad florem aetatis pervenit, εἰς ἀκμήν κατέστη, Lucian. aetate provectior, ἡλικίᾳ προέχων, Plato. πόῤῥω τῆς ἡλικίας ὤν, Xenoph. annum agens aetatis decimum quartum, γεγονώς ἔτη τέσσαρα καί δέκα, Isocr. triginta tres, τριάκοντα τριῶν ἐτῶν ὤν, Plut. aetate proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ, Lucian. aetate progredi, ἡλικίας εἰς τό πρόσθεν προβαίνειν, Plato. — i. e. generatio, γενεά, ᾶς, ἡ, nostra aetate, ἐπί τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, Demosth. ab ineunte aetate, παιδόθεν, Synes. αὐξῆς ἐν νέῳ, Aristot. in flore aetatis constituti, οἱ ἀκμάζοντες, Demosth. ejus aetatis, τηλίκος, τηλικοῦτος, Plato. qua aetate, ἡλίκος, et interrogative πηλίκος; ejusdem aetatis, i. e. aequalis, ἡλικιώτης.

aeternitas, ἀϊδιότης, ητος, ἡ, animae, τῆς ψυχῆς, Aristot. αἰών, ῶνος, ὁ, Id.

aeterno, ἀπαθανατίζω, Arist. ἀθανατίζω, Herodot.

aeterne, ἀϊδίως.

aeternus, ἀΐδιος, ον, Plot. αἰώνιος, ον, Plato. in aeternum, εἰς ἀΐδιον, εἰς τόν αἰῶνα, N. T. δι' αἰῶνος, Ael. ab aeterno, ἐξ ἀϊδίου, ἐξ αἰῶνος, ἀπό τοῦ αἰῶνος, N. T.

aether, αἰθήρ, έρος, ὁ, Aristot.

aetherius, αἰθέριος, ον, Arist. αἰθεριώδης, ες, Galen.

Aethiopissa, Αἰθιόπισσα, ας, ἡ, LXX.

Aethiops, Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Strabo.

Aethiopicus, Αἰθιοπικός, ή, όν, Strabo.

aeviternus, αἰώνιος, ον, Plato. διαιώνιος, ον, Idem.

aevum, αἰών, ῶνος, ὁ, Plato.

affabilis, e, εὐπροσήγορος, ον, Isocr. φιλοπροσήγορος, ον, Idem. ἐντευκτικός, ή, όν, affabilem esse erga omnes, ἔχειν ἡδέως πρός ἅπαντας, Id.

affabilitas, εὐπροσηγορία, ας, ἡ, Isocr. φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, Idem.

affabiliter, εὐπροσηγόρως.

affabre, ἐντέχνως, Isocr. affabre factus, καλλίεργος, ον, Plato. affabre facio, καλλιεργέω, Dion. Areop.

affabulatio, ἐπιμύθιον, ου, τό, Aphthon.

affamen, προσηγορία, ας, ἡ, Dem. πρόσρημα, ατος, τό, Aristid. πρόσρησις, εως, ἡ, Plato.

affaniae, φλύαρος, ου, ὁ, Plato. φλεδονία, ας, ἡ, Id. φλυαρία, ας, ἡ, Plato.

affatim, περισσῶς, Isocr. δαψιλῶς, affatim suppeditare militibus, δαψιλῶς χορηγεῖν τοῖς στρατιώταις, Herod.

affatus, idem quod affamen.

affatus, προσειπών, οῦσα, όν, aliquem nomine, τινά ὀνομαστί, Plato.

affectate, περιέργως.

affectatio, ζήλωσις, εως, ἡ, Thuc. — i. e. diligentia nimia, περιεργία, ας, ἡ, Theophrast.

affectator, i. e. cupide appetens, ἐπιθυμητής, οῦ, ὁ, Xen. — i. e. nimis diligens, περίεργος, ου, Xenoph.

affectus, a, um, περίεργος, ον, Arist.

affectio, πάθος, εος, τό, Plato — i. e. constitutio, διάθεσις, εως, ἡ.

affecto, i. e. expeto, ἀντιποιέομαι, aliquid, τινός, Dem. ἐπιθυμέω τινός, Isocr. γίνομαι ἐν ἐπιθυμίᾳ τινος, Plato. ἐπιβουλεύω τινί, Idem. eruditionem, ἀντιποιέομαι παιδείας, Isocr. gloriam, γλίχομαι δόξης, Xen.

affectus, ἐμπαθής, ές, Plato. male corpore, κακοπαθῶν, οῦσα, οῦν, τῷ σώματι, Isocr. sum ita, διάκειμαι οὕτως, Dem. erga amicum, ἔχω οὕτω πρός φίλον, Isocr. erga aliquem bene, διάκειμαι εὐνοϊκῶς, φιλικῶς, οἰκείως, εὐμενῶς πρός τινα. Dem. male, δυσμενῶς, χαλεπῶς, Id.

affectus, us, πάθος, εος, τό, Plato. πάθημα, ατος, τό, Xenoph.

affero, ἐπιφέρω, προσφέρω, εἰσκομίζομαι, παρέχω, ἐπάγω, ἀποφέρω, arma, ὅπλα, Xenoph. domo gladium, ἐπιφέρομαι οἴκοθεν τό ξιφίδιον, Herodian. opsonium, παραφέρω ὄψον, Xenoph. mihi manus, προσφέρω ἐμαυτῷ τάς χεῖρας, Polyb. fasciculum epistolarum, προσκομίζω σύνδεσμον τῶν ἐπιστολῶν, Hero. voluptatem, παρέχω ἡδονήν, Xenoph. in medium, φέρω, ἄγω vel προάγω εἰς τό μέσον, Plato, alii. pecuniam, φέρω ἀργύριον, Aeschin. alicujus rei exemplum, παράδειγμά τινος, Isocr. malum affero, κακόν ἐπάγω, dona, δῶρα κομίζω, ab aliquo, παρά τινος, afferre fructum, καρπούς φέρειν, vim afferre mulieri, βιάζεσθαι γυναῖκα, Plat. afferre metum alicui, φόβον παρέχειν τινί, Thuc.

afficio a) afficio aliquem aliqua re, pro diversitate ablativi adjecti diversis formulis graecis redditur, ut: afficio beneficio, εὖ ποιέω τινά, Isocr. ποιέω τινά ἀγαθόν τι, Dem. δράω τινά τι ἀγαθόν, Isocr. ἐργάζομαι vel πράττω τινά ἀγαθόν τι, Dem. magnis beneficiis, μεγάλα εὐεργετέω τινά. Demosth. ignominia, καθίστημι εἰς ἀτιμίαν, Dem. incommodis, κακά ἐργάζομαί τινα, Plat. κακῶς ποιέω τινά, Demosth. Saepenumero simplici verbo utendum est in sermone graeco, ut: afficio aliquem laude, ἐπαινέω τινά. Pass. afficior pudore, δυσωπέομαι, Demosth. affectus calamitate, συμφορᾷ χρώμενος. b) afficio, — i. e. debilito, (ut apud Livium: sitis afficit corpora.) ἀσθενόω. affectum corpus, σῶμα κακοπαθοῦν, Galen. affectus animus, ψυχή ἐμπαθῶς ἔχουσα, προσπεπονθυῖα. c) afficio aliquem vel animum alicujus, i. e. in statum aliquem vel conditionem aliquam redigo, aliquid sentire facio, διατίθημι, καθίστημι cum adverb. Pass. afficior, διατίθεμαι, διάκειμαι, ἔχω, πάσχω, c. adverb. afficior dictis, ἀπολαύω ἐκ τῶν λεγομένων, Ael. sensu alicujus rei, αἴσθησιν λαμβάνω τινος, Isocr. ita affectus sum, οὕτως ἔχω γνώμης, τοιοῦτος εἰμι, οὕτως ἔχω περί τούτου, οὕτως ἑάλωκα τοῦ πάθους. affectus graviter, διατεθείς χαλεπῶς, Isocr.

affictitius, ἐπίπλαστος, ον, πρόσπλαστος, ον.

affictus, προσποίητος, ον, Arist.

affigo, προσπήγνυμι, aliquid alicui, τί τινι, Lucian. προσπήγνυμι, quasi clavis alicui, προσηλόω τινί, Lucian. προσπατταλεύω τινί, Theophr.

affingo, προσπλάττω, alicui aliquid, τί τινι, Diosc.

affinis, e, συγγενής, ές, Plato προσήκων, ουσα, ον, alicui, τινός, Thuc. Subst. κηδεστής, οῦ, ὁ, Dem. pariter affinis, συγκηδεστής, οῦ, ὁ, Isocr.

affinitas, συγγένεια, ας, ἡ, Plat. ἐπιγαμία, ας, ἡ, Dem. ἀγχιστεία, ας, ἡ, Idem. κηδεία, ας, ἡ, Isocr. inire affinitatem, ποιεῖσθαι ἐπιγαμίαν, Dem. nactus affinitatem alicujus, κεχρημένος τῇ κηδείᾳ τινός, Idem. adversari affinitatem alicujus, ἀναίνεσθαι κηδεστήν τινα, Id. contrahere affinitatem, συνάπτειν κῆδος, Eurip.

affirmate, καταφατικῶς.

affirmatio, κατάφασις, εως, ἡ, Arist.

affirmativus, καταφατικός, ή, όν, Aristot.

affirmo, κατάφημι, Aristot. aliquid, καταβεβαιόομαί τι, Plut. διισχυρίζομαι, βεβαιόομαι, διαβεβαιόομαι, πίστιν δίδωμι, πίστιν παρέχειν, c. gen. rei.

affixus, καταπεπηγμένος, ένη, ένον, προσπεπηγμένος, ένη, ένον, alicui rei, προσηλωμένος τινι, Chrys.

afflamen, ἐπίπνοια, ας, ἡ, Plato.

afflatus, ἐπιπνεόμενος, ένη, ενον, divinitus, ἐνθουσιαστικός, ή, όν, Plat. ἐνθου-

σιάσας, ἐπίπνους ὢν καὶ κατεχόμενος ἐκ τοῦ θεοῦ, afflatus sidere, ἀστροβλής, ῆτος, ὁ, ἡ, ἀστροβόλητος, ον, ἀστρόβλητος, ον.

afflatus, us, ἐπίπνοια, ας, ἡ, Plato. divinus, θειασμός, οῦ, ὁ, Thucyd. afflatu divino, θειαστικῶς, Poll.

affleo, παραδακρύω, alicui, τινί, Lucian.

afflictatio, idem quod sequens.

afflictio, θλῖψις, εως, ἡ, κακοπάθεια, ας, ἡ, Dem. κάκωσις, εως, ἡ, ἀνάγκη, ης, ἡ, ταλαιπωρία, ας, ἡ, Isocr. δεινόν, οῦ, τό, Dem.

afflicto, προθλίβω, ἀποθλίβω.

afflictor, κακοποιός, οῦ, ὁ, Aristot.

afflictus, τεθλιμμένος, η, ον, παθών, οῦσα, όν, Dem. κακοπαθῶν, οῦσα, οῦν, Isocr. ταλαίπωρος, ον, Dem.

afflictus, us, idem quod afflictio.

affligo, ἀποθλίβω, aliquem omnibus modis, ταλαιπωρέω τινὰ πάντα τρόπον, Isocr. regionem armis, κακόω τὴν χώραν ὁπλίταις, Dem. aliquem, κακῶς ποιέω τινά, Isocr. affligor omnibus diebus, καθ' ἑκάστην ἡμέραν κακοπαθέω, Id. a) afflixit me senectus, τὸ γῆρας ἐκάκωσέ με. afflictus animus, καταβεβλημένον φρόνημα, Plato. b) i. e. allido, ἀράσσω, humi, πρὸς τὸ ἔδαφος. Lucian.

afflo, ἐπιπνέω, προσπνέω τινά. Conf. afflatus, a, um.

affluens, περιουσιαστικός, ή, όν, Hermog.

affluenter, ἐκ περιουσίας, Dem. δαψιλῶς.

affluentia, ἐπίῤῥοια, ας, ἡ, Dion. Areop. — i. e. copia, περιουσία, ας, ἡ, Dem. εὐπορία, ας, ἡ, Isocr. ἀφθονία, ας, ἡ, Dem.

affluo, ἐπιῤῥέω, Galen. — i. e. abundo, περιουσιάζω, Hippocr. omnibus bonis, πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, Emp. περιουσίαν τῶν χρημάτων ἔχω, Thuc. rerum copia, εὐπόρως διάκειμαι, Dem. divitiis, πλουτέω πλοῦτον, Lucian. voluptatibus, τὰς ἡδονὰς ἐπιῤῥύτους ἔχω.

affor, προσαγορεύω, προσεῖπον τινα, προσφωνέω τινὰ et τινί. προσφθέγγομαι, poet.

affore, παρέσεσθαι, Dem.

affrico, προστρίβω, ἐπιτρίβω, Aristoph. aliquid lapidi, τῷ λίθῳ, Basil. alicui infamiam turpem, προστρίβομαί τινι αἰσχρὰν διαβολήν, Plut.

affrictus, us, πρόστριψις, εως, ἡ.

affrio, as, ἐπιθραύω.

affulgeo, ἐπιλάμπω, Xenoph.

affundo, παραχέω, aliquid alicui, τί τινι, Galen. sanguinem aris, προχέω αἷμα τοῖς βωμοῖς, Lucian.

affusio, πρόσχυσις, εως, ἡ, N. T.

affusus, προσχυθείς, εῖσα, έν.

agaso, onis, ἱπποφορβός, οῦ, ὁ, ἱπποκόμος, ὁ, ὀνηλάτης, ου, ὁ.

age, ἄγε, Dem. φέρε δή, Id. φέρε γάρ, Plato. age, dic, ἄγε εἰπέ, Hom. audite, ἄγε ἀκούσατε, Xenoph. Aristoph. age videam, φέρε ἴδω, Aristoph. age accipiamus, φέρε λάβωμεν, Plat. age crede, φέρε πείσθητι. Gregor.

agedum, ἄγε δή, Aristoph. φέρε τοίνυν, Lucian. φέρε δὴ οὖν, Dem.

agellus, ἀγρίδιον, ου, τό, Arrian.

agema, s. agmen, ἄγημα, ατος, τό, Plut.

ager, ἀγρός, οῦ, ὁ, Arist. γῆ, ῆς, ἡ, Dem. χώρα, ας, ἡ, Isocr. labor in agro, ἔργον, ου, τό, Aelian. incultus, qui nullo labore subigitur, ἀκίνητος χώρα καὶ ἀργός, Plutarch.

age sis, ἄγε δή, Dem.

agger, χῶμα, ατος, τό, Dem. χροῦς, οῦ, ὁ, Thucyd. aggerem duco, χώννυμι χῶμα, Idem. aggeribus viam obstruo, ἐπιχώννυμι τὴν ὁδόν, Dem. aggere communio, ἀποχώννυμι, Xenoph. προχώννυμι, Herodian.

aggero, χωννύω, Thuc. χώννυμι χῶμα, Id. ad urbem, πρὸς πόλιν, Id. ἐπὶ πόλιν, Cies.

aggero, ἐπισωρεύω, Athen. lapides in meum usum, προσπαραβάλλομαί μοι λίθους. Thuc.

aggestus, us, ἐπίχωμα, ατος, τό, ἐπίχωσις, εως, ἡ, Polyb.

agglomero, προσαθροΐζω, συναγείρω.

agglutino, προσκολλάω, Aegin.

aggravesco, ἐπιβαρύνομαι.

aggravo, ἐπιβαρέω, Appian.

aggredior, προσέρχομαι, Xen. — i. e. conor sive suscipio negotia, ἐγχειρέω πράγμασι, Dem. opus, τὸ ἔργον, Plut. dicere, λέγειν, Isocr. opus furiosum, ἐπιχείρημα μανικόν, Plato. pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ, Plut. negotium, ἅπτομαι τοῦ πράγματος. Dem. alia via, ἑτέραν τρέπομαι, Synes.

aggregatio, ἐπισυναγωγή, ῆς, ἡ, N.T.

aggrego, ἀγελάζω, συναγελάζω, ἐπισυνάγω, aggregare se ad amicitiam alicujus, συγκεράννυσθαι φιλίαν πρός τινα, Xenoph.

aggressio, ἐπέλευσις, ἡ, rei, ἐπιχείρησις, ἡ, ἐπιχείρημα, τό.

aggressor, ἐπιχειρητής, οῦ, ὁ, Thuc.

agilis, e, ἐλαφρός, ά, όν, vir, ἀνήρ, Plato. εὔστροφος, ον, Plut. εὐκίνητος, ον, Hippocr.

agilitas, εὐστροφία, ας, ἡ, εὐκινησία, ας, ἡ.

agiliter, εὐκινήτως.

agitabilis, e, εὐκίνητος, ον, Arist.

agitatio, κίνησις, εως, ἡ, Plat. arboris, τὸ δόνημα δένδρου, Lucian.

agitator, ἐλατήρ, ῆρος, ὁ, Lucian. equorum, ἱππηλάτης, ου, ὁ.

agitatus, κινηθείς, εῖσα, έν.

agite, ἄγετε, Dem. φέρετε, Herodian. Conf. age.

agito, σαλεύω, Lucian. δονέω, gentem, ἔθνος, Herodian. multa mecum, πολλὰ κατ' ἐμαυτόν, Suid. consilia cum aliquo de re aliqua, κοινολογέομαί τινι περί τινος, Dem.

agmen, πλῆθος, εος, τό, Xenoph. equorum, ἡ εἴλη ἵππων, Apocryph. militum, τάγμα, ατος, τό, Plat. τάξις, εως, ἡ, Xenoph. agmini praefectus sive dux, λοχαγός, οῦ, ὁ, Isocr. agmen duco, λοχαγέω, Xenoph. λοχηγετέω λόχον, Herodian. agmen primum, οἱ ἀφηγούμενοι, Xenoph. agmen extremum, οὐραγία, ας, ἡ, Polyb. duco, οὐραγέω.

agminatim, κατὰ λόχους, Phil. κατ' ἴλην, Plut. κατ' εἴλας, Herodot. ἰλαδόν, Hesiod.

agna, ἀμνίς, ίδος, ἡ, ἀμνάς, άδος, ἡ, ἀμνή, ἡ.

agnascor, παραφύομαι, Dioscor. προσφύομαι, Theophr.

agnati, οἱ προσήκοντές τινι πρὸς ἀνδρῶν, Dem. συγγενεῖς, ῶν, οἱ.

agnatio, συγγένεια, ας, ἡ, Plato.

agnatus, παραφυόμενος, ένη, ενον, Diosc.

agnellus, ἀρνίον, ου, τό.

agninus, ἄρνειος, εία, ειον, caro, ἄρνεια κρέα, Lucian.

agnitio, ἐπίγνωσις, ἡ, vel potius τὸ γνῶναι s. ἐπιγνῶναι.

agnitus, v. agnosco it. σαφής, ές, σαφέστατος, η, ον.

agnomen, παρωνύμιον, ου, τό, Plut. προσωνυμία, ας, ἡ, Idem.

agnosco, ἐπιγιγνώσκω, ἀναγιγνώσκω, γνωρίζω, οὐ λανθάνει με, δέχομαι. merita alicujus, γιγνώσκω ὅσων τις ἄξιος γέγονε, virtutem, ἐπαινέω τὴν τινος ἀρετήν.

agnus, ἀμνός, ὁ, cum casibus obliquis a recto inusitato ἀρήν, v. P. I. p. 133. cf. agna.

ago, ἄγω, septimam noctem, ἑβδόμην νύκτα, Galen. annum decimum, δέκατον ἔτος, Id. festum alicui, ἑορτὴν τινι, Plut. aliquid recte et decenter, πράττω τι καλῶς καὶ προσηκόντως Dem. inique, ἀγνωμονέω, Xenoph. res ad rempubl. pertinentes, τὰ πράγματα πολιτικά, Idem. aliquid praeclare, διαπράττομαί τι τῶν δεόντων, Isocr. multa praeclara, κατορθόω πολλὰ καλά, Dem. callide, τεχνάζω. Xenoph. lentius, ὑστερίζω, Id. obnixe et intente, διατείνομαι, Theophrast. res serias, σπουδάζω, Isocrat. personam, ὑποκρίνομαι σχῆμα, Herodian. gratias alicui, χαριστήρια ὁμολογέω τινί, Idem. actus, ἐπ' ἐξειργασμένοις ἀναλαμβάνω, Aristides. radices, ῥιζόω, Theophr. rhetorem, ῥητορεύω, Demosth. caussam alicujus, λέγω ὑπέρ τινος, Demosth. in haereditatem alicujus, ἐπιδικάζομαί τινι τὴν οὐσίαν, vel τινὸς τῆς οὐσίας, Idem. — i. e. loquor de re aliqua, διαλαμβάνω περί τινος, Arist. διαλέγομαι περί τινος, Isocr. liberius cum aliquo, διαλέγομαι θρασύτερόν τινι, Idem.

agon, ἀγών, ῶνος, ὁ, Xen. Confer certamen.

agrarius, κληρουχικός, ή, όν, Aristoph. lex agraria, νόμος κληρουχικός.

agrestis, e, ἄγριος, ία, ον, Dem. ἄγροικος, οίκη, οικον, Plato.

agricola, γεωργός, οῦ, ὁ, Xenoph. ὢν ἐν γεωργίᾳ καὶ περὶ γῆν πονούμενος, Ael.

agricolatio, γεωργία, ας, ἡ, Plato.

agricolor, γεωργέω, Dem. ἐν τῇ γεωργίᾳ εἰμί, Aelian. περὶ τὴν γῆν πονέομαι, Id. γῆν γεωργέω, Dem.

agricultor, γεωργός, οῦ, ὁ, Arist.

agricultura, γεωργία, ας, ἡ, Isocr. γεώργημα, ατος, τό, Plato.

agrimensor, γεωμέτρης, ου, ὁ, Plat.

agyrta, ἀγύρτης, ου, ὁ, Suid.

ah, αἴ, ah miser! ah miserum! αἲ τάλαν! Aristoph.

ahenarius, sc. faber, χαλκεύς, έως, ὁ, Aristot.

aheneus, χαλκέος, contr. χαλκοῦς, ῆ, οῦν, Xenoph.

ahenum, i. e. vas aheneum, χαλκίον, ου, τό, Xenoph.

ahenus, idem quod aheneus.

aio, φημί, Aeschin.

ala, πτερόν, οῦ, τό, animalis, τοῦ ζώου, Aristot. hominis sub brachio, μασχάλη, ης, ἡ, Xenoph. pars auris, ἀντιλόβιον, ου, τό, Bens. equitum, ἴλη, ης, ἡ, Plut. aciei, κέρας, ατος, τό, Thucyd. alas addo, πτερόω, navi, τὴν ναῦν, Polib.

alabaster, ἀλάβαστρος, ου, ὁ, cum plur. heterogen. ἀλάβαστρα, Att. ἀλάβαστος, ὁ, parvus, ἀλαβάστριον, τό, Att. ἀλαβάστιον,

alabastra ferens, ἀλαβαστροφόρος, ον.

alabastrites, ἀλαβαστρίτης, ου, ὁ, Diosc. ἀλάβαστρον, ου, τό, Herodian.

alabastrus, idem quod alabaster.

alacer, πρόθυμος, ον, ad aliquid, πρός τι, Aristoph. περί τι, Thucyd. ὁρμητικός πρός τι, Plut.

- alacre, προθύμως, Xen. Conf. alacriter.

alacritas, προθυμία, ας, ἡ, Dem. ἑτοιμότης, ητος, ἡ, Idem. φιλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, Id.

alacriter, προθύμως, Demosth. εὐθύμως, Xenoph. ἑτοίμως, Dem. προχείρως, Isocr.

alapa, κόλαφος, ου, ὁ. Epicharm. ῥάπισμα, ατος, τό. alapam infligo alicui, ῥαπίζω τινά, Demosth. παίω κατὰ κόρρης τινά, παίω πὺξ τὸ στόμα τινός, alapis caedor ab aliquo, ῥαπίζομαι ὑπό τινος, Lucian.

alaris, e, πτερινος, ίνη, ινον, Aristoph.

alatus, a, um, πτερυγωτός, ή, όν, Aristoph. πτερωτός, ή, όν, Aristot. ὑπόπτερος, ον, Lucian.

alauda, κορυδαλός, οῦ, ἡ, Theocr. κόρυδος, ου, ἡ, Id. κορυδαλλίς, ίδος, ἡ, Id.

albarium, κονία, ας, ἡ, Aegin. opus albarium seu calce inductum, κονίαμα, ατος, τό, Theoph. opere albario induco, κονιάω, Aristot. albario opere inductus, κονιατός, ή, όν, Theophr.

albatus, λελευκωμένος, ένη, ένον.

albedo, λευκότης, ητος, ἡ, Aristot.

albeo, λευκαίνομαι, Theophyl.

albico, ὑπολευκαίνομαι.

albidus, ὑπόλευκος, ον, Diosc.

albo, λευκόω vel λευκόομαι, Xenoph. λευκαίνω, ὑπολευκαίνω.

albugo, λεύκωμα, ατος, τό, Dioscor. oculorum morbus, λεύκωσις, εως, ἡ, Idem.

albulus, a, um, ὑπόλευκος, ον, Diosc.

album, i. e. tabella albo colore inducta, λεύκωμα, ατος, τό, Dem. in album referre, ἀναγράφειν εἰς λεύκωμα, Idem.

albumen, λεύκωμα, ατος, τό, Diosc. ovi, τὸ λευκὸν τοῦ ᾠοῦ.

alburnum, τὸ στέαρ δένδρου, Id.

albus, a, um, λευκός, ή, όν, Dem. ἀργήεις, εσσα, ῆεν, Lucian.

Alcyon, vide Halcyon.

alea, κυβεία, ας, ἡ, Xenoph. et pro lusu aleae, Aristot. alea ludo, κυβεύω, Plut. διακυβεύω, Id. alea feliciter ludo, εὐκυβέω, Polyb. alea infeliciter ludo, δυσκυβέω, Id. alea consumo seu disperdo, καταχυβεύω, Lysias. alea cum alio ludo, συγκυβεύω, Plut. jacio aleam seu periculum adeo, ἐκκυβεύω, Polyb.

aleator, κυβευτής, οῦ, ὁ, Xenoph. peritus, κυβευτικός, οῦ, ὁ, Plato.

aleatorius, a, um, κυβευτικός, ή, όν, Plato. consessus, seu locus, ubi luditur, κυβευτήριον, ου, τό, Idem. κυβεῖον, ου, τό, Aeschin.

ales, itis, adj. πτηνός, ή, όν, πτερωτός, ή, όν, ales equus, ὠκύπτερος ἵππος, Hesiod. b) Subst. ὄρνις, ὁ vel ἡ, οἰωνός, ὁ.

alesco, ἐκτρέφομαι, ἀτάλλω vel potius pass. ἀτάλλομαι, v. s. v. nr. 3. - πληθύνομαι, ἐπαυξάνομαι.

alga, φῦκος, εος, τό, Theophr. φυκίον, ου, τό, Plut.

algeo, ῥιγέω, Lucian.

algidus, κρυερός, ρά, ρόν, Herod.

algor, κρυμός, οῦ, ὁ, Alciph. κρύος, εος, τό, Lucian.

algosus, φυκώδης, ες.

alias, ἄλλοτε, quam nunc, ἢ νῦν, Lucian. alias rebus secundis, alias adversis uti, τότε μὲν εὖ, τότε δὲ φαύλως πράττειν, Dem. sit alias miser, alias beatus, γίνεται ὅτε μὲν εὐδαίμων, πάλιν δὲ ἄθλιος, Aristot. alias ambitiosum laudamus, alias non ambitiosum, ἔστιν ὅτε μὲν ἐπαινοῦμεν τὸν φιλότιμον, ἔστι δ᾽ ὅτε τὸν ἀφιλότιμον, Idem. nec alias umquam volui dicere, οὔτ᾽ ἄλλοτε πώποτε εἰλόμην λέγειν, Dem.

alibi, ἄλλοθι, Dem. ἑτέρωθι, Id. ἀλλαχῆ, Xenoph. alibi nusquam, ἄλλοθι οὐδαμοῦ, Dem.

alica, χόνδρος, ου, ὁ, Galen.

alicubi, που, enclit. ἔστιν οὗ, ἔσθ᾽ ὅπου, ἐνιαχοῦ, ἐνιαχῆ.

alicunde, ποθέν, Aristot.

alienatio, ἀλλοτρίωσις, εως, et ἀπαλλοτρίωσις ἡ, Aristot. mentis, ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, Pl.

alienatus, ἀπηλλοτριωμένος, ένη, ένον, ab ἀπαλλοτριόω, Dem.

alienigena, ἀλλόφυλος, ου, ὁ, ἀλλογενής, ές, ἀλλοδαπός, οῦ, ὁ.

alienigenus, a, um, ἀλλογενής, ές.

alieno, ἀλλοτριόω, ab aliquo, τινός, Dem. civitatem ab aliquo, τὴν πόλιν τινός, Thuc. ἀπαλλοτριόω, Aristot. alienari s. abalienari ab aliquo, ἀλλοτριωθῆναί τινος, Demosth. ἀπαλλοτριωθῆναι πρός τινα, Isocr.

alienus, a, um, ἀλλότριος, ία, ιον, construitur c. gen. rei et personae, ut ap. Dem. οὐδὲν ἀλλότριον ἐποίησεν οὔτε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος οὔτε τοῦ τρόπου, it. c. dat. pers. ἀλλότριον εἶναί τινι, Plato. Non aliena, sed propria urbs, μὴ ἀλλοτρία, ἀλλ᾽ οἰκεία πόλις, Aeschin. alienum a suis moribus, ἀλλότριον τοῦ ἑαυτοῦ τρόπου, Dem. alieno animo esse ab aliquo, ἀλλοτρίως ἔχειν vel διακεῖσθαι πρός τινα, Isocr. Dem. alieno, i. e. inimico animo esse erga aliquem, δυσμενῶς, κακῶς, χαλεπῶς, ἀπεχθρῶς ἔχειν, s. διακεῖσθαι, s. διατίθεσθαι πρός τινα, vel τινί, Demosth. Isocr. Plato, alienum a proposito dicere, ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, Lycurg. ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρεῖν, Polyb.

alimentum, τροφή, ῆς, ἡ, alieni praebere, τὴν τροφὴν παρέχειν τινί, Aristot. alimentum praebens, τρόφιμος, ίμη, ιμον, Theophr. alimento abundans, τροφώδης, ες, Aristot.

alio, ἄλλῃ, discesserunt, ᾤχοντο, Xenoph. alio navigare, ἄλλοσε πλεῖν, Dem. alio, quis verberet, ἑτέρωσέ τις πατάξῃ, Idem. alio quopiam, ἄλλοσέ ποι, idem.

alioqui, ἄλλως, Aristoph. alioqui honestus, τἄλλα καλός, Dem. quietus, sed alioqui non improbus, ἀπράγμων, ἄλλως δ᾽ οὐ πονηρός, Dem. b) i. q. sin minus, εἰ δὲ μή, ἢν δὲ μή, e. g. τὸν μισθὸν δεῖ ἀποδιδόναι ἡμῖν, εἰ δὲ μή, ἀπολείψομέν σε, alioqui te relinquemus.

aliqua, πῇ, Aristot.

aliquamdiu, χρόνον τινά, ἀνὰ χρόνον, ἐπὶ χρόνον, ὀλίγον χρόνον, οὐ πολὺν χρόνον.

aliquando, ποτέ, eramus, ἦμεν, Dem. vos contristaturum esse, ποθ᾽ ὑμᾶς λυπήσειν, Idem. ἔστιν ὅτε, ἔσθ᾽ ὅτε, ἔστιν ὅπου, ut, aliquando i. e. interdum animo concidunt, ἀθυμοῦσιν ἔστιν ὅτε, Vigor. c. V. Sect. VI. Reg. 2.

aliquantillum, ἐπὶ μικρόν.

aliquantisper, ὀλίγον χρόνον, δι᾽ ὀλίγου χρόνου.

aliquanto, ἐπὶ ποσόν, ποσόν τι.

aliquantulum, ὀλίγον, ἐπὶ μικρόν.

aliquantum, ἐπὶ ποσόν, ποσῶς.

aliquantus, ποσός, ή, όν, Aristot.

aliquatenus, μέχρι τινός.

aliquis, aliqua, aliquid, vel aliquod, τίς τι, Gen. τινός, si quis i. e. aliquis, hostem aliquem viderit, εἴπου τίς τινα ἴδοι ἐχθρόν, Thucyd. ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, inimicus aliquis, ὁ δεῖνα ἐχθρός, Dem.

aliquispiam, idem quod aliquis.

aliquo, ποι s. πῃ, ποι, enclit. ἔστιν ὅποι.

aliquorsum, εἴς τινα τόπον. v. aliquo.

aliquot, τινές, τινά: ἔνιοι, ιαι, α, Plut.

aliquoties, ἐνίοτε, Plato.

aliter, ἄλλως, Aristot. facere, ἄλλως πως ποιεῖν, Xenoph. ἄλλῃ, non aliter mihi videtur, οὐκ ἄλλῃ ἔμοιγε δοκεῖ, Plato. aliter habere se, ἄλλως ἔχειν, ἢ ὡς, Xenoph.

aliunde, ἄλλοθεν, prospiciendum est, δεῖ σκοπεῖν, Demosth. advenire, ἐπελθεῖν, Isocr. ἑτέρωθεν ἀφικέσθαι, Ael. arcessere, ἄλλοθεν ποθὲν πορίζειν, idem.

alius, a, ud, ἄλλος, η, ο, Plato. ἕτερος, ἑτέρα, ερον, Dem. alius quispiam, ἄλλος τις, Xenoph. si quisquam alius, εἴ τις ἄλλος, Isocr. alia aliis jucunda sunt, ἕτερα ἑτέροις ἐστὶν ἡδέα, Aristot. aliud noctua, aliud cornix sonat, ἄλλο γλαύξ, ἄλλα κορώνη φθέγγεται, Proverb. alii vincentur, alii vincunt, οἱ μὲν ἡττῶνται, οἱ δὲ νικῶσι, Demosth. alii scribunt, alii verberant, alii clamant, alii audiunt, οἱ μὲν γράφουσιν, οἱ δὲ τύπτουσιν, ἕτεροι δὲ βοῶσιν, ἄλλοι δέ τινες ἀκούουσι, Isocr. nihil aliud, quam quod, μηδὲν ἄλλο, πλὴν ὅ τι, Isocr. nihil aliud quam ut, μὴ ἄλλο μηδέν, πλὴν ὅπως, Dem. nihil aliud possunt, quam insidiari, οὐδὲν ἄλλο, ἢ φενακίζειν δύνανται, Isocr. alius a me, sive alius, quam ego, ἄλλος παρ᾽ ἐμέ, ἄλλος, ἢ ἐγώ, ἄλλος ἀντ᾽ ἐμοῦ; alius atque alius, ἀλλοῖος, οία, οῖον, Thuc. alii alios hortentur, ἀλλήλους προτρέπουσιν, inter se alii aliis prosunt, ἀλλήλους ὠφελοῦσι, Plato.

allabor, προσπίπτω, Arist.

allaboro, πονέω, conf laboro.

allacrymo, ἐπιδακρύω, Plut.

allamentor, ἐπαιάζω, alicui, τινί, Lucian. ad aliquid, πρός τι, Idem.

allatro, προσυλακτέω.

allatus, προσενεχθείς, εῖσα, έν, ἐνεχθείς, εῖσα, έν.

allaudo, ἐπαινέω, Dem.

allectatio, i. e. attractio, ἐπαγωγή, ῆς, ἡ, Plato.

allecto, ἐπάγομαι, Dem.

allector, qui alium allicit, ἐπαγωγεύς, έως, ὁ.

allegatio, ἐπαγωγή, ῆς, ἡ, testis, μάρτυρος.

allego, as, ἐπάγομαι, testem, μάρτυρα, Demosth. Homerum, Ὅμηρον, Aristot. leges, προβάλλομαι τοὺς νόμους, Gregor.

allego, is, συλλέγω, aliquem, ἐπιλέγω, τινά, Ibid. mihi collegam, προσαιρέομαί μοι συνάρχοντα, Plut. Rhetor.

allegoria, ἀλληγορία, ας, ἡ, Plut. Rhetor.

allegorice, ἀλληγορικῶς, significo, dico, interpretor, ἀλληγορέω, Rhetor.

allegoricus, ἀλληγορικός, ή, όν, Hermog. allegorica interpretatio, ἀλληγόρημα, ατος, τό.

allevo, i. e. sursum tollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, Aristoph. vocem, ἐπαίρω τὴν

φωνῆς, Demosth. — b) i. e. leviorem facio, κουφίζω, ἐπικουφίζω, ἀνακουφίζω, ἐλαφρίζω, allevare alicui laborem, αἴρειν, ἐξαίρειν τινὶ πόνον, κουφίζειν τινὰ πόνου, alicui miserias, παρηγορεῖν s. παραμυθεῖσθαί τινα τῶν συμφορῶν, ἐπικουφίζειν συμφοράς.

allex, ἐπαγων, ουσα, ον.

alliaris, e, σκοροδομιμητός, ή, όν, Aristoph.

alliatus, σκοροδωτός, ή, όν.

allicio, ἐπάγομαι, aliquem, τινά, Dem. δημαγωγία τινά, Plut. aliquem sermone, πείθω τινὰ λόγῳ, Xenoph. mercede, μισθῷ, Thuc.

allido, προσκρούω, προσκόπτω, ἐπερείδω τί τινι. ῥάσσω τι εἰς τι, Dem. petris, προσρασσω πρὸς ταῖς πέτραις, Alciphro.

allietum, σκοροδιον, ωνος, ὁ, Hesych.

allegatio, προσθεσις, εως, ἡ, καταδεσις, εως, ἡ.

alligator, προσθέτης, ου, ὁ.

alligatura, καταδεσις, εως, ἡ.

alligatus, προσδεδεμένος, ένη, ένον, a προσδέω, Plut.

alligo, προσδέω, Plut. aliquid alicui, περιάπτω τί τινι, Diosc. προσάπτω τί τινι, Lucian. ἐξάπτω τί τινι, id. ἀπαρτάω τι ἔκ τινος, id.

allino, ἐπιχρίω, Lucian.

allisio, πρόσκρουσις, εως, ἡ, πρόσραξις, εως, ἡ.

allium, σκόροδον, ου, τό, Aristoph. σκόροδον, ου, τό, Dioscor. allio pasco, seu cibo, σκοροδίζω, Arist. allii caulis, σκορόδιον, τό, idem.

allocutio, πρόσφθεγμα, ατος, τό, Eurip. πρόσρησις, εως, ἡ, Plat. πρόσρημα, ατος, τό, Aristid. προσφώνημα, ατος, τό, Dem. προσφώνησις, εως, ἡ, Plut.

alloquium, idem quod antecedens, allocutio.

alloquor, προσφωνέω, obvios, τοὺς ἀπαντῶντας, Isocr. aliquem, προσειπεῖν τινα, idem. blandius, προσειπεῖν τινα εἰσιότερον, idem.

allubesco, ἀπαρέσκω.

alluceo, ὑπερλάμπω.

allucinatio, παράβλεψις, εως, ἡ, ἀμβλυωπία, ας, ἡ, Hippocr.

allucinor, παραβλέπω, Lucian. ἀμβλυωπέω, Hippocr.

alludo, προσπαίζω, alicui, τινί, Plato. ad Euripidem, αἰνίττομαι εἰς Εὐριπίδην, Schol. Aristoph.

alluo, προσκλύζω, ἐπικλύζομαι.

alluvies, πρόσκλυσις, εως, ἡ, ἐπίκλυσις, ἡ, ἐπικλυσμός, ὁ.

almus, τρόφιμος, ίμη, ιμον, Diosc.

alnus, κλήθρα, ας, vel κλήθρη, ης, ἡ, Theophr.

alo, τρέφω, aliquem, τινά, Dem. aliquos meis sumtibus τινὰς ταῖς ἐμοῦ δαπάναις διατρέφω, Isocr. familiam panificio, ἐκ ἀρτοπωλίας διατρέφω τὴν οἰκίαν, Synes. alo etiam, ὑποτρέφω, Galen. alo una cum, συντρέφω, Plut. alo juxta equos, παρατρέφω ἵππους, idem. alere morbum, τὴν νόσον τρέφειν, Sophocl. molliter alo, ἁπαλοτροφέω, equos, ἱπποτροφέω, lacte, γαλακτοτροφέω, spe, τρέφω ἐν ἐλπίσιν, Sophocl. alo me, ἐμαυτῷ τροφὴν παρέχω.

alpha, Ἄλφα, τό.

alsiosus, a, um, ῥιγώδης, ες.

alsius, idem quod alsiosus.

altare, βωμός, οῦ, ὁ, θυσιαστήριον, τό.

alte, ὑψηλῶς, repetere, ἄνωθεν ἄρχεσθαι, Aristot. πόῤῥωθεν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν, Isocr. alte tollere s. efferre, ὑψοῦ αἴρειν, Soph. ingredi, ὑψηλοβατέω.

alter, era, erum, ἄλλος, ἕτερος, alter ipse, ἄλλος αὐτός, Aristot. alter alterum accusat, κατηγορεῦσιν ἀλλήλων, Isocr. ἕτερος, έρα, ερον, alter stans super altero, ὁ ἕτερος ἐπὶ τοῦ ἑτέρου ἑστηκώς, Xenoph. alter alteri praestat, ἕτερος ἑτέρου προφέρει, Thuc. alter scribit, alter discit, ὁ μὲν γράφει, ὁ δὲ μανθάνει, duo vero et ea magna, alterum quidem, quod — — alterum vero quod, δύο δὲ καὶ μεγάλα, ἓν μὲν, ὅτι — — ἕτερον δὲ, ὅτι, Dem. duobus periculis propositis accesse est, alterum subire, δυοῖν κινδύνοιν ὑποκειμένοιν ἀναγκαῖον ἐστι θατέρου μετασχεῖν, Lycurg. alterum de duobus est, δυοῖν θάτερόν ἐστιν, Plato.

alteratio, ἑτεροίωσις, εως, ἡ, Aristot. ἑτέρωσις, εως, ἡ, ἀλλοίωσις, εως, ἡ, Polyb.

altercatio, ἔρις, ιδος, ἡ, Xen.

altercatur, ἐριστής, οῦ, ὁ.

altercor, ἐρίζω. de re aliqua, περί τινος, Isocr.

alternatim, ἀμοιβαίως, ἐναλλάξ, Aristot. ἐπαλλάξ, Xenoph.

alternatio, ἐπάλλαξις, εως, ἡ, Aristot. ἀμοιβή, ῆς, ἡ, Plato.

alterne, idem quod alternatim.

alterno, ἀμείβομαι, παραλλάττω, aliquid, τί, Aristot.

alternus, ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, vel ἀμοιβαῖος, ον.

alteruter, ἑκάτερος, έρα, ερον, Thucyd. alterutra vice, ἑκατεραίως, Xenoph. alterutra a parte, ἑκατέρωθεν, alterutra in parte, ἑκατέρωθι, alterutro modo, ἑκατέρως, alterutram in partem, ἑκατέρωσε.

altilis, e, i. e. saginatus, θρεπτός, ή, όν, σιτευτός, ή, όν, σιτιστός, ή, όν, τροφίας, ου, ὁ.

altitudo, ὕψος, εος, τό, Thuc.

altius, ὑψηλότερον, altius repetere orationem, ἄρχεσθαι λόγου ἄνωθεν, Dem.

altor, τροφεύς, έως, ὁ, Plato.

altrinsecus, ex altera parte, ἑτέρωθεν.

altrix, θρέπτρια, ας, ἡ, θρέπτειρα, ας, ἡ, Eurip. τροφίς, ίδος, ἡ, Plato.

altus, ὑψηλός, ή, όν, thronus altissimus, θρόνος ὑψηλότατος, Isocrat. μετάρσιος, ία, ιον, id. μετέωρος, ου, id. ἄκρος, α, ον, mons altissimus, ὄρος ἀκρότατον, idem. ex alto, ἀφ' ὑψηλοῦ, Lucian. ἀπὸ τοῦ μετεώρου, sc. τόπου, Thuc.

alumen, στυπτηρία, ας, ἡ, Diosc.

aluminosus, στυπτηριώδης, ες, Galen.

alumna, θρεπτή, ῆς, ἡ.

alumnus, θρέμμα, ατος, τό, Plato. θρεπτός, οῦ, ὁ, Poll.

aluta, βύρσα, ης, ἡ, Aristid. στυπτηριακὸν δέρμα, Gloss. Vet.

alutarius, βυρσοδέψης, ου, ὁ, Aristoph.

alveare, κυψέλη, ης, ἡ, Plut. σίμβλον, τό.

alveus, χαράδρα, ας, ἡ, facere alveum per suum fundum, ποιεῖν χαράδραν διὰ ἰδίων χωρίων, Dem. porrigere alveum, παραδέξασθαι χαράδραν, idem. accipere, λαμβάνειν, excipere, δέχεσθαι, obstruere, ἀποικοδομεῖν, alveum, χαράδραν, id.

alvus, κοιλία, ας, ἡ, Arist. alvi solutio, κοιλιολυσία, ας, ἡ, alvum exonero, ἀποπατέω, Aristoph. ἀποσκευάζομαι, Poll.

amabilis, e, ἀγαπητός, ή, όν, ἀξιαγάπητος, ον, ἐράσμιος, ον, ἐραστός, ή, όν, ἀξιέραστος, ον, ἀξιοφίλητος, ον, εὔχαρις, ιτος, ὁ, ἡ, ζηλωτός, ή, όν.

amabilitas, χάρις, ιτος, ἡ, εὔχαρι, ιτος, τό, ἐράσμιον, τό, ἡδύ, έος, τό.

amabiliter, ἐρασμίως, ἀγαπητῶς, Plato.

amabo, πρὸς θεῶν! Xenoph.

amandatio, ἐκπέμψις, εως, ἡ, Dem. ἀποπομπή, ῆς, ἡ, Aeschin.

amando, ἀποπέμπω, aliquem, τινά, Aeschin.

amanter, φιλικῶς, Xenoph. φιλίως, Thucyd.

amanuensis, ὑπογραφεύς, έως, ὁ, Syn.

amare, πικρῶς, Dem.

amaresco, πικρίζω, πικραίνομαι.

amarities, πικρότης, ητος, ἡ, Plut. πικρία, ας, ἡ, idem.

amaritudo, idem quod antecedens amarities.

amarulentus, vide amarus.

amarus, πικρός, ά, όν, et στρυφνός, ή, όν, proprie et metaph. — ὑπόπικρος, ον, κατάπικρος, ον, proprie. — τραχύς, εῖα, ύ, metaph.

amasia, ἀγαπωμένη, ης, ἡ, Athen. ἐρωμένη, ης, ἡ.

amasius, ἀγαπώμενος, ου, ὁ, Luc. ἐρώμενος, ου, ὁ, Plut.

amatio, ἔρως, ωτος, ὁ, pulcrarum, τῶν καλῶν, Lucian. φιλότης, ητος, ἡ, Plato. στοργή, ῆς, ἡ, Herodian. φίλησις, εως, ἡ, Aristot.

amator, ἐραστής, οῦ, ὁ, Dem. virginis, παρθένου, Luc. gloriae, δόξης, Plut. facinorum, πονηρῶν πραγμάτων, Aristophan. φιλικός, οῦ, ὁ, Aristot.

amatorie, ἐρωτικῶς, Xenoph.

amatorius, ἐρωτικός, ή, όν, Plut.

amatrix, ἐράστρια, ας, ἡ, Poll.

ambages, περιαγωγή, ῆς, ἡ, Arist.

ambedo, περιεσθίω, ossa, περιτρώγω τὰ ὀστᾶ, Luc.

ambesus, περιτραγείς, εῖσα, έν, a περιτρώγω, Lucian.

ambidexter, ἀμφιδέξιος, ον, Hippocr. περιδέξιος, ον, Aristoph. ἀμφοτεροδέξιος, ον, Eustath.

ambigo, περιάγω, Plato. — i. e. dubito, ἀπορέω, idem. de re aliqua, ἀμφισβητέω τινί, Aristot. ἀμφιγνοέω περί τινος, Isocrat. ἐπί τινος, Plato. ἐπαμφοτερίζω, Isocr.

ambigue, ἀμφιβόλως, Athen.

ambiguitas, ἀμφιβολία, ας, ἡ, Rhet.

ambiguus, ἀμφίβολος, ον, sermo, λόγος, Isocrat. ἀμφίλογος, ον, Xenoph.

ambio, περιβάλλω, urbem muro, τῇ πόλει τεῖχος, Aristot. urbem exercitu, κυκλόω πόλιν στρατοπέδῳ, Gregor. — i. e. peto consulatum, παραγγέλλω τὴν ὑπατείαν, Plut. puellam, μνηστεύω κόρην, Isocr. honores, σπουδαρχέω, Aristot. imperium, μνηστεύομαι σπουδαρχίαν, Plut.

ambitio, περίοδος, ου, ἡ, Aristot. honorum, σπουδαρχία, ας, ἡ, φιλοτιμία, ας, ἡ, Herodian. φιλοδοξία, ας, ἡ, Hippocr. honoris e rebus frivolis, μικροφιλοτιμία, ἡ, Theophr.

ambitiose, φιλοτίμως, Dem.

ambitiosus, φιλότιμος, ον, Plato. φιλόδοξος, ον, Herodian. inepte ambitiosus, μικροφιλότιμος, ου, ὁ, Theophrast.

ambitus, περίβολος, ου, ὁ, Thuc. περίοδος, ου, ἡ, Aristoph. γῦρος, ου, ὁ, Plut.

ambo, bae, bo, ἄμφω, ambabus manibus aliquid facere, ποιεῖν τι ἀμφοῖν vel ἀμφοτέραις, sc. χερσί, quod χερσί tamen etiam addi potest.

ambrosia, ἀμβροσία, ας, ἡ.

ambulacrum, περίπατος, ου, ὁ, Plut.

ambulatio, περίπατος, ου, ὁ, ad mare jucundissima, ὁ παρὰ θάλασσαν ἥδιστος, Plut.

ambulator, περιπατητικός, ὁ, περίδρομος, ὁ, πλανητής, οῦ, ὁ, ambulatrix, περιπατητική, ἡ.

ambulatorius, περιωνικός, ἡ, όν, μεταβατικός, ή, όν, περιπατητικός, ή, όν.

ambulo, περιπατέω, Herodian. – i. e. incedo, βαίνω, Dem. προβαίνω, id. pedibus per mare, πεζεύω διὰ θαλάττης, Isocr. ambulo in funis, σχοινοβατέω, recte, εὐθυπορέω.

amburo, περικαίω, Theophr.

ambustio, περίκαυσις, εως, ἡ.

ambustus, περικαυθείς, εῖσα, έν, περικεκαυμένος, ένη, ένον, περιπεφλογμένος, ένη, ένον, Herodian.

amens, ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, ἄνοος, ου, contr. ἄνους, ουν, ἔκφρων, ονος, ὁ, ἡ, amens sermo, ἄνους λόγος, Plato.

amenter, ἐκφρόνως, Suid.

amentia, ἄνοια, ας, ἡ, Plato παράνοια, ας, ἡ, Dem. ἀπόνοια, ας, ἡ, Isocr.

amento, ἀμματίζω, Hesych. jaculum, ἐναγκυλόομαι τὸ ἀκόντιον, Plut.

amentum, ἅμμα, ατος, τό, ὄχανον, ου, τό, Lucian. ἀγκύλη, ης, ἡ, Strabo. habens hasta, τὸ μεσάγκυλον δόρυ, Arrian.

amica, φίλη, ἡ, συνήθης, ους, ἡ. b) i. e. scortum, ἑταίρα, ἡ, ἐρωμένη, ἡ.

amicabilis, e, φιλικός, ή, όν, Lucian. φίλιος, ία, ιον, Xenoph.

amice, φιλικῶς, Xenoph. φιλίως, Thucyd. προσφιλῶς, Xenoph. εὐμενῶς, Dem.

amicio, περιβάλλω, chlamyde, χλαμύδι, Herodian. veste, ἐνδύω ἐσθῆτα, Diosc. aliquem palliolo, περιστέλλω τινὰ τριβωνίῳ, Plut.

amiciter, idem quod amice.

amicitia, φιλία, ας, ἡ, cum aliquo, πρός τινα, Dem. fidissima, πιστοτάτη, Isocrat. paterna, πατρική, Demosth. sive familiaritas, consuetudo, οἰκειότης, ητος, ἡ, Dem. sive conversatio, συνήθεια, ας, ἡ, Isocr. ὁμιλία, ας, ἡ, Dem. διατριβή, ῆς, ἡ, Isocr. συνουσία, ας, ἡ, idem. et hospitium, φιλία καὶ ξενία, Dem. et societas, φιλία καὶ συμμαχία, id. et conversatio, συνουσία καὶ διατριβή, id. amicitiam alicujus expetere, ἐπιθυμεῖν φιλίας τινός, id. comparare, κτήσασθαι φιλίαν τινός, id. conciliare aliquem, πράττειν φιλίαν τινί, id. renovare, ἀνανεοῦσθαι φιλίαν, id. confirmare, βεβαιοῦν τὴν οἰκειότητα, idem. dissolvere cum aliquo, διαλύειν φιλίαν πρός τινα, id.

amictus, ἠμφιεσμένος, ένη, ένον.

amictus, us, περίβλημα, ατος, τό, cf. indumentum et vestitus.

amicula, ἑταίρα, ας, ἡ, Plutarch. ἑταιρίδιον, τό, Heliodor.

amicus, i, φίλος, ου, ὁ, Dem. ἑταῖρος, ου, ὁ, id. ἀναγκαῖος, ου, ὁ, id. propinquus, φίλος καὶ συγγενής, idem. et hospes, φίλος καὶ ξένος, idem. et familiaris alicujus, φίλος καὶ ἐπιτήδειός τινος, id. et socius, φίλος καὶ σύμμαχος, idem. φίλος καὶ ἑταῖρος, id. certus, φίλος ἀπροφάσιστος, Xenoph. amicum aliquem habere, φίλον, ἑταῖρον ἔχειν τινά, Isocr. alicujus verum esse, φίλον ἀληθινὸν εἶναι περί τινα, Dem. aliquem existimare, φίλον τινὰ ἡγεῖσθαι, Dem. aliquem deligere, φίλον αἱρεῖσθαί τινα, idem. comparare, φίλους κτᾶσθαι, idem. facere aliquem alicui, φίλον ποιεῖν τινά τινι, id. alicujus fieri, γίγνεσθαι φίλον τινός, idem. alicujus esse, φίλον, ἀναγκαῖον, γνώριμον, οἰκεῖον, ἑταῖρον εἶναί τινος vel τινι, id. alicujus manere, φίλον τινὸς διαμένειν, Isocrat. deserere, ἐγκαταλείπειν, Dem. prodere, προδιδόναι, idem. amicis abundans, πολύφιλος, ον, Aristot. amicorum copia, πολυφιλία, ας, ἡ, id. amicis carens, ἄφιλος, ον, Plato. amicorum penuria, ἀφιλία, ας, ἡ, Aristot. amicorum paucitas, ὀλιγοφιλία, ας, ἡ, idem. amicorum amator, φιλόφιλος, ον, idem. amicorum amor, φιλοφιλία, ας, ἡ, idem.

amicus, φίλος, η, ον, alicui, τινί, Plato. φίλιος, ια, ιον, terra, χώρα, Xenoph. προσφιλής, ές, id.

amissio, ἀποβολή, ἡ, στέρησις, ἡ. – ἀπώλεια, ἡ, N. T. – amissio opum, ἡ τῶν ὑπαρχόντων χρημάτων στέρησις, vitae, ἡ τοῦ βίου διαφθορά, sensuum, Cic. ἀναισθησία, ἡ, Stoici.

amita, ἡ τοῦ πατρὸς ἀδελφή, Isocrat. θεία, ἡ.

amitinus, i, ἀνεψιός, οῦ, ὁ, ὁ πρὸς πατρὸς ἀνεψιός, Isaeus.

amitto, ἀποβάλλω, aliquid, τί, Xen. opes, ἀπόλλυμι τὰ χρήματα, gratiam, ἐκπίπτω χάριτος. b) i. e. amando, ἀποπέμπω, aliquem, τινά, Xenoph. ἀποστέλλω τινά, Thuc.

amnensis, e, ποτάμιος, ία, ιον.

amnestia, ἀμνηστία, ας, ἡ, Plut.

amnicus, ποτάμιος, ία, ιον.

amnis, ποταμός, οῦ, ὁ, Dem.

amo, φιλέω, aliquem toto animo, τινὰ παντὶ θυμῷ, Aristot. hoc plus, quam illud, ἀγαπάω τοῦτο ἀντὶ ἐκείνου, Plut. aliquem, τινά, Isocr. parentes, στέργω τοὺς γονεῖς, Dem. mulierem, ἐράω γυναικός, Xenoph. aliquid valde, ὑπεραγαπάω τι, Hdt.

amoene, ἀβρῶς, Eurip.

amoenitas, εὐφροσύνη, ης, ἡ, ἀβρότης, ητος, ἡ, Xen.

amoenus, ἀβρός, ά, όν, amoenum pratum, λειμών, Aelian.

amolior, ἀπωθέω, bellum, τὸν πόλεμον, Dem. calumniam, ἀποτρίβομαι τὴν διαβολήν, Diodor. avaritiam, ἐκποδὼν ποιοῦμαι τὴν πλεονεξίαν, Plut. pericula, ἀποσκευάζομαι κινδύνους, Chrysost. amolimini vos hinc, ἀπάγετε ἑαυτοὺς ἐκποδών, Aristoph.

amolitio, ἄπωσις, εως, ἡ, ἀπωσμός, οῦ, ὁ.

amor, ἔρως, ωτος, ὁ, erga pulcros, τῶν καλῶν, Lucian. erga orationes, πρὸς τοὺς λόγους, id. sive desiderium alicujus rei, ὁ πόθος τινός, Demosth. sive cupiditas rerum malarum, ἡ ἐπιθυμία τῶν πονηρῶν πραγμάτων, Isocr. mutuus, φιλαλληλία, ας, ἡ, amor sui ipsius, φιλαυτία, ας, ἡ, amor inter parentes et liberos, φιλοστοργία, ας, ἡ, Athen. στοργή, ῆς, ἡ, amor fraternus, φιλαδελφία, ας, ἡ, amor hominum, φιλανθρωπία, ας, ἡ, amore carens, ἄστοργος, ος, Athen. amore dignus, ἀξιέραστος, ον, Heliodor.

amotio, ἀποκίνησις, εως, ἡ, ἐξαίρεσις, ἡ.

amotus, ἀποκεκινημένος, ένη, ενον, terminus, ἀποκινούμενος ὅρος, Pand.

amoveo, ἀνακινέω, ἐκποδὼν ποιέομαί τι, ἐξαιρέομαι, amoto custode, ἐκποδὼν γενομένου τοῦ φύλακος, Plut.

amphibolia, ἀμφιβολία, ας, ἡ, Gramm.

amphitheatralis, ἀμφιθεατρικός, ή, όν.

amphitheatrum, ἀμφιθέατρον, τό, Plut.

amphora, ἀμφορεύς, έως, ὁ.

amphoralis, e, ἀμφορεαῖος, αία, αῖον.

ample, πλατέως, Herodot.

amplector, περιλαμβάνω, aliquem, τινά, Xenoph. honestam paupertatem, ἀποδέχομαι δικαίαν πενίαν, Isocr. aliquem et osculor, περιβάλλω τινὰ καὶ φιλέω, Plut. virtutem, δέχομαι ἀρετὴν ἔχειν, Plato.

amplexor, περιπλέκομαι, ulnis, ἀγκαλίζομαι, ἐναγκαλίζομαι, προσαγκαλίζομαι.

amplexus, περιπλοκή, ῆς, ἡ, περίπλεξις, εως, ἡ, περιπτυχή, ἡ, περιβολή, ἡ.

ampliatio, πλατυσμός, οῦ, ὁ, Diosc. – i. e. dilatio judicii, ἀναβολή, ἡ, ὑπέρθεσις, εως, ἡ.

amplificatio, ἐπαύξησις, ἡ, παραύξησις, ἡ.

amplificator, ἐπαυξητής, οῦ, ὁ.

amplifico, παραυξάνω, ἐπαυξάνω, πλατύνω, μεγαλύνω, gloriam patriae, ἐπαυξάνω τὴν πατρίδα, Dem. μεγαλύνω, id. urbem, ποιέω μεγάλην τὴν πόλιν ἐκ μικρᾶς, Isocr. rem familiarem, πλείω ποιέω τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν, idem. aliquid sermone, αἴρω, sive ἐπαίρω τι λόγῳ, Dem. laudem, μηκύνω τὸν ἔπαινον, Isocr. verbis aut dicendo rem aliquam, μεγαληγορέω τι, Hdn. μέγεθος περιτίθημι καὶ κάλλος τινί, Aristot.

amplio, i. e. differo. Vide amplifico.

ampliter, εὐρέως, πλατέως, μεγαλοπρεπῶς, δαψιλῶς, ἄδην.

amplitudo, εὐρύτης, ητος, ἡ, Galen. πλατύτης, ητος, ἡ, Xen. μέγεθος, εος, πλάτος, εος, τό. – i. e. dignitas, μεγαλειότης, ητος, ἡ, ἀξίωμα, ατος, τό, ὄγκος, ου, ὁ, ἀξιοπρέπεια, ας, ἡ, amplitudo animi, μεγαλοψυχία, ἡ, Aristot.

amplius, a) ἔτι, non amplius, οὐκ ἔτι s. οὐκέτι vel μηκέτι, quid amplius? τί πρὸς τούτοις ἔτι; Dem. non amplius puer, οὐ παῖς ἔτι, Dem. b) de numero, πλέον. cf. amplus.

amplus, εὐρύς, εῖα, ύ, πλατύς, εῖα, ύ, μέγας, άλη, α, amplus locus, εὐρυχωρία, ας, ἡ.

ampulla, λήκυθος, ου, ἡ, Plut.

amputatio, ἀπόκοψις, εως, ἡ, ἀποκοπή, ῆς, ἡ.

amputo, ἀποκόπτω, collum, τὸν τράχηλον, Plut. extremitates corporis, v. g. nares, ἀκρωτηριάζω ῥῖνα, Athen. praeputium, περιτέμνω, N. T. vites, κλαδεύω, κλαδεύω.

amuletum, περίαμμα, ατος, τό, contra capitis dolores, τοῖς κεφαλαλγοῦσι, Diosc. ἀλεξιφάρμακον, ου, τό, id.

amurca, ἀμόργη, ης, ἡ, Diosc.

amussis, στάθμη, ης, ἡ, Plut. ad amussim, κατὰ στάθμην, ἐπὶ στάθμης, παρὰ στάθμην, πρὸς στάθμην, ad amussim exigo, σταθμάω, Lucian.

amygdala, ἀμυγδάλη, ης, ἡ, Diosc. ἀμύγδαλον, ου, τό, Theophr. ἀμυγδαλίς, ίδος, ἡ, Plut.

amygdalinus, ἀμυγδάλινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, Diosc.

amygdalus, arbor, ἀμυγδαλέη, contr. ἀμυγδαλῆ, ῆς, ἡ, Diosc.

an, εἰ, considerate, deceatne hoc facere, σκοπεῖτε, εἰ χρὴ τοῦτο ποιεῖν, Dem. an, nec ne, εἰ -- ἢ μή, Arist. εἴτε -- εἴτε μή, Dem. an non, πότερον οὐ, πότερα οὐ, an non putas scire, πατὴρ οὐχ ἡγῇ γιγνώσκειν, Dem. ἢ οὔ, an non vides? ἢ οὐχ ὁρᾷς; Plato. πῶς οὐχί, an non justum est?

πῶς οὐχὶ δίκαιον; Dem. οὐκ οὖν, an non absurdum est? οὐκ οὖν ἄτοπον; Isocr. utrum, an; utrum, an non. Vide utrum.

anabaptista, ἀναβαπτιστής, οῦ, ὁ.

anas, atis, νῆττα, ης, ἡ, Aristot.

anatarius, sc. accipiter, νηττοφόνος, ου, ὁ.

anaticula, νήττιον, ου, τό, Athen.

anceps, δίστομος, ον, ἀμφήκης, ες, ἀμφίστομος, ον. b) i. q. dubius, ἀμφίβολος, ον. conf. ambiguus, item dubius. negotium anceps, ἰσόῤῥοπον πρᾶγμα, Plato. ancipiti Marte, ἀγχώμαλα, Thuc. qui ancipiti facie est, ἀμφίβολος τὴν ὄψιν, Lucian. ancipiti animo esse, τὴν γνώμην ταλαντεύεσθαι, Gregor. ὑπαμφοτερίζειν, Isocr. anceps contentio, ἄκριτος ἔρις, Dem.

anchora, vide ancora.

ancile, idem quod ancyla.

ancilla, δούλη, ης, ἡ, Plut. θεράπαινα, ης, ἡ, Dem. θεραπαινίς, ίδος, ἡ, idem. παιδίσκη, ης, ἡ, idem.

ancillor, δουλεύω, alieni, τινί, Xenoph.

ancillula, θεραπαινίδιον, ου, τό.

ancora, ἄγκυρα, ας, ἡ, Plut. – i. e. praesidium domus, ἡ ἄγκυρα τοῦ οἴκου, Lucian. ancoram demittere in mare sive laxare, χαλᾶν τὴν ἄγκυραν, tollere ancoram, αἴρειν τὴν ἄγκυραν, ἀνασπᾶσθαι τὴν ἄγκυραν, Luc. ancora firmo, ἀγκυρόω.

ancora parva, ἀγκύριον, ου, τό, Luc.

ancyle, ἀγκύλιον, ου, τό, Plut.

anethinus, ἀνήθινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, Diosc.

anethum, ἄνηθον, ου, τό, Aristoph.

angari, ἄγγαροι, ων, οἱ.

angaria, ἀγγαρεία, ας, ἡ, Pand.

angario, i. e. ad angariam cogo, ἀγγαρεύω τινὰ εἴς τι, Menand. et N. T.

angarius, ἀγγαρίτης, ου, ὁ.

angellus, i. e. parvus angulus, γωνίδιον, ου, τό, Lucian.

angelus, ἄγγελος, ου, ὁ, N. T. angelo similis, ἰσάγγελος, ον, ibid.

angina, συνάγχη, ης, ἡ, Paul. Aegin. angina exterior, παρασυνάγχη, ης, ἡ, id. interior, κυνάγχη, ης, ἡ, Hippocr. porcina, ὑάγχη, ης, ἡ, pecuniaria, ἀργυράγχη, ης, ἡ, Plut.

ango, ἄγχω, aliquem, τινά, Lucian. λυπέω τινά, angor animo, δυσθυμέομαι, Eurip. δυσθύμως ἔχω, ἀγωνιάω, Plut.

angor, ἀδημονία, ας, ἡ, Plut. ἀγωνία, ας, ἡ, Dem.

anguiculus, ὀφίδιον, ου, τό.

anguilla, ἔγχελυς, υος, ἡ, Arist. ἔγχελυς, εως, ἡ, Lucian.

anguillaris, e, ἐγχέλειος, α, ον, caro, κρέας, Aristoph.

anguillarium, ἐγχελεών, ῶνος, ὁ, Aristot.

anguinus, i. e. anguem referens, ὀφιώδης, ες, ad angues pertinens, ὀφιακός, ή, όν.

anguis, ὄφις, εως, ὁ, Dem. anguibus abundans, ὀφιώδης, ες, Strabo.

angularis, e, γωνιαῖος, αία, αῖον, γωνιώδης, ες, angularis imus, ἀκρογωνιαῖος, lapis, λίθος, N. T.

angulatim, in formam anguli, γωνιωδῶς, Eustath.

angulatus, γεγωνιωμένος, ένη, ένον, Diosc.

angulosus, γωνιώδης, ες.

angulus, γωνία, ας, ἡ, Plut. angulo carens, ἀγώνιος, ον, Theoph. in angulum se colligere, ἀπογωνιοῦσθαι, idem.

angustatus, ἐστενωμένος, ένη, ένον, a στενόω, Herodian. στενός, ή, όν, via, ὁδός, Xenoph. στενόχωρος, ον.

anguste, στενῶς, ἐστενωμένως.

angustia, στενοχωρία, ας, ἡ, στενότης, ητος, ἡ, στένωσις, εως, ἡ, spiritus, ὀλιγοψυχία, ας, ἡ.

angusto, στενόω, vel στενόομαι, aliquid, τί, Herodian. στενοχωρέω, id. angustor, angustiis urgeor, στενοχωρέομαι, Basil.

anhelatio, ἆσθμα, ατος, τό, Galen. πνευμάτωσις, εως, ἡ, Aegin.

anhelo, ἀσθμάζω, Suid. ἀσθμαίνω, Aret.

anhelosus, ἀσθματικός, ή, όν, πνευματώδης, ες, Galen.

anhelus, idem quod anhelosus.

anicula, γραΐδιον, ου, τό, Dem.

anilis, e, γραϊκός, ή, όν, γραώδης, ες.

aniliter, γραϊκῶς.

anima, πνεῦμα, ατος, τό, ψυχή, ῆς, ἡ, animam agere, ἐσχάτως διακεῖσθαι, Diodor. animam debere, ψυχὴν ὀφείλειν, anima carens, ἄψυχος, ον.

animadversio, ἐπίστασις, εως, ἡ, Polyb. — i. e. poena, κόλασις, εως, ἡ, Aristot. ὀργή, ῆς, ἡ, Dem. — i. e. observatio, αἴσθησις, εως, ἡ, Dem.

animadversor, κολαστής, οῦ, ὁ, Synes.

animadverto i. e. observo, sentio, αἰσθάνομαι, Dem. aliquid, προσέχω τὸν νοῦν τινι, Isocr. κατανοέω τι, Thuc. — i. e. punio, κολάζω, aliquem, τινά, Xenoph.

animal, ζῶον, ου, τό, Isocr.

animalculum, ζῴδιον, ου, τό, Aristot. ζωΰφιον, ου, Id. ζωΰφριον, ου, τό, Athen.

animalis, e, ab animal, ζωώδης, ες, Synes. ζωϊκός, ή, όν, historia, ἱστορία, Aristot. — ab animo, ψυχικός, ή, όν, Aristot.

animans, anima praeditus, ἔμψυχος, ον, Plato.

animate, ἐμψύχως, Hermog.

animatio, ἐμψύχωσις, εως, ἡ, ψύχωσις, εως, ἡ, Gregor.

animatus, ἔμψυχος, ον, Plat.

animitus, ψυχικῶς, ἐκ ψυχῆς.

animo, ψυχόω, ἐμψυχόω, — i. e. fortem facio, θαῤῥύνω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, Dem.

animose, i. e. fortiter, μεγαλοψύχως, Dem. – i. e. irate, θυμικῶς.

animositas, i. e. magnanimitas, ἐμψυχία, ας, Dem. — i. e. iracundia, θυμός, οῦ, ὁ, Aristot.

animosus, i. e. magnanimus, ἔμψυχος, ον, Thuc. εὔθυμος, ον, Aristot. — i. e. iracundus, θυμικός, ή, όν, Plut. θυμώδης, ες, Aristot.

animula, ψυχάριον, ου, τό, Plato. ψυχίδιον, ου, τό, Lucian.

animulus, θυμίδιον, ου, τό, Aristoph.

animus, θυμός, οῦ, ὁ, Dem. ψυχή, ῆς, ἡ, Isocr. φρήν, ενός, ἡ, Dem. φρόνησις, εως, ἡ, Idem. φρόνημα, ατος, τό, Id. νόος, contr. νοῦς, ὁ, Id. corporis laboribus, animus doctrina augetur, τὸ σῶμα πόνοις, ἡ ψυχὴ λόγοις αὔξεσθαι πέφυκε, Isocr. animus cujusque et ingenium, ψυχὴ ἑκάστου καὶ φύσις, Dem. mens atque animus, νοῦς καὶ φρένες, Dem. robur animi, ῥώμη τῆς ψυχῆς, Isocr. magnitudinem animi declarare in re aliqua, ἀνδρείαν τῆς ψυχῆς ἐνδείκνυσθαι ἔν τινι, Dem. habere animum aliquem, ἔχειν ψυχήν τινα, Id. vertere animum ad aliquid, τρέπειν τὴν ψυχὴν πρός τι, Id. laborare animo, πονεῖν τῇ ψυχῇ, Isocr. providere aliquid animo, προορᾶν τι τῇ ψυχῇ, Id. reputare aliquid animo, ἐπισκοπεῖν τι γνώμῃ, Id. animo propensiore esse in aliquid. quam, προστίθεσθαι τινι τὴν γνώμην μᾶλλον, ἤ, Dem. advertere animum alicui rei, προσέχειν τὸν νοῦν τινι, Isocr. mutare animum alicujus, μεταλλάττειν τὴν διάνοιάν τινος, Dem. animo non succumbere adversariis, ψυχὴν οὐχ ἡττᾶσθαι τῶν ἐναντίων, Id. delinquit multa animus subversa mente, σφάλλεται πολλὰ ἡ ψυχὴ διαφθαρείσης τῆς διανοίας, Isocr. animi magnitudo, μεγαλοψυχία, ας, ἡ, Dem. praestantia, εὐψυχία, ας, ἡ, Idem. animus invictus, ἡ ψυχὴ ἀήττητος, Isocr. magnus et generosus, φρόνημα μέγα καὶ κενὸν, Dem. magno et excelso animo praeditus, μεγαφρονῶν καὶ διαφέρων, Isocr. animus a perturbatione vacuus, ἀφοβία, ας, ἡ, Cebes. virili animo et natura praeditus in calamitate, ἀνδρωδῶς διακείμενος καὶ τῆς φύσεως ἀξίως ἐν συμφοραῖς, Id. animo magno et humano praeditus erga aliquos, μεγαλοψύχως καὶ φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινας, Dem. animo efferri propter aliquid, μέγα ἐπί τινι φρονεῖν, Lucian. animum despondere, ἀθύμως διακεῖσθαι, Xenoph. in animum aliquid induco, ὁρμάω ἐπί τι, Plato. animo deficio, animi deliquium patior, λιποψυχέω, Thuc. animum despondere ob aliquid, ἀθυμεῖν ἐπί τινι, Isocr. animum recipio, ἀναθαρσεῖν, Xenoph. animum alicui addere, παρορμᾶν τινα, Plut. θαρσύνειν τινὰ ἐπί τι, Dem. θάῤῥος ἐμποιεῖν τινι, Xen.

anisum, ἄνισον, ου, τό, Diosc.

annales, χρονικά, ῶν, τά, Lucian. ὡρογραφίαι, αἱ.

annecto, ἐξάπτω, Lucian. Conf. alligo.

annellus, δακτυλίδιον, ου, τό.

anniculus, qui unius anni est, ἐνιαῖος, ον, semen, σπέρμα, Theophr.

anniversarius, ἐνιαύσιος, ον, vel ιος, ία, ιον, festum, ἑορτή, Herodot. ἐπέτειος, ον, sacrificium, θυσία, Thuc.

annona, σῖτος, ου, ὁ, Thuc. τὰ καθ' ἡμέραν, Isocr. annonae vilitas, εὐωνία, ας, ἡ, annonae prosperitas, εὐετηρία, ας, ἡ, Dem. annonae penuria, σπανοσιτία, ἡ, Xen. σιτοδεία, ἡ, Dem. annonae caritate premi, ἐν σιτοδείᾳ γίνεσθαι, Isocr. ἐνδεῆ εἶναι τῶν καθ' ἡμέραν, Dem. quum annonae penuria apud omnes homines esset, σιτοδείας παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γενομένης, Id. annonam parvi emere, σῖτον εὔωνον ὠνεῖσθαι, Id. annonae praefectus, ἀγορανόμος, ου, ὁ, Idem. annonae propola sive flagellator, σιτοκάπηλος, ὁ, annona quae in foro emitur, ἀγορά, ἡ, vilis, εὔωνος, Xen.

annositas, πολυετία, ας, ἡ.

annosus, πολυετής, ές.

annotatio, ἐπισημείωσις, ἡ, παρασημείωσις, ἡ, σημείωσις, ἡ, annotationes scribo, ὑποσημειόομαι, Ammon. ἐπισημειόω, Plut.

annoto, ἐπισημειόω, annum, τὸ ἔτος, Plut. κατασημαίνω, Synes. παρασημαίνω, opinionem alicujus, δόξαν τινός, Aristot. ἀποσημαίνομαι, aliquem, τινά, Xenoph.

annuatim, κατ' ἐνιαυτόν, κατ' ἔτος, ἀνὰ πᾶν ἔτος, καθ' ἕκαστον ἔτος, Isocr.

annularis, digitus, δάκτυλος ὁ παράμεσος, vel fortasse δακτυλιώτης, ὁ.

annularius sc. artifex, δακτυλιογλύφος, ὁ, δακτυλιουργός, ὁ.

annulus, δακτύλιος, ὁ, Plato.

annumeratus, ἀναρίθμητος, ου, ἀναρίθμητος, ον, κατηριθμημένος.

annumero, ἐπαριθμέω τινί. προσλογίζομαι ἔν τινι, Dem. καταλογίζομαι ἔν τισι.

annunciatio, ἐξαγγελία, ἡ.

annunciator, καταγγελεύς, ὁ, N. T.

annuncio, ἀπαγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, Plut. τινὶ περί τινος, Id. mala, ἀγγέλλω κακά, Dem. quod civitas teneretur ab hostibus, ἀγγέλλω, ὡς ἡ πόλις κατέχεται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, Id. civitati victoriam, τὴν νίκην εἰς τὴν πόλιν, Plut.

annuo, i. e. nutu significo, κατανεύω, — i. e. nutu comprobo, ἐπινεύω, aliquid, τί, Dem. τινί, Philo. κατανεύω τι, Lucian.

annus, ἔτος, τό, Dem. ἐνιαυτός, ὁ, Plato. anni sunt trecenti, ex quo venit, ἔτη ἐστὶ τριακόσια, ὅτε ἦλθε, Thuc. annus desiit sive finitus est, ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν, Xenoph. annorum conversiones, ἐνιαυτῶν περίοδοι, Plato. tempus anni, ὥρα τοῦ ἔτους, Dem. multitudo annorum, πλῆθος ἐτῶν, Isocr. multos annos manere in domicilio aliquo, πολλὰ ἔτη γενέσθαι ἔν τινι οἰκήματι, Dem. non totis annis tredecim, οὐχ ὅλοις τρισὶ καὶ δέκα ἔτεσι, Id. integrum annum gerere aliquid, ἐνιαυτὸν ὅλον ποιεῖν τι, Id. anni nondum septem sunt, ἔτη οὔπω ἐστὶν ἑπτά, Id. minor sexaginta annis, ἐντὸς ἑξήκοντα ἐτῶν γεγονώς, Id. duodeviginti anni sunt, ex quo, δυοῖν δέοντα εἴκοσίν ἐστιν ἔτη ἐξ ὅτου, Id. undetriginta anni, τριάκοντα ἔτη, ἑνὸς δέοντα, Dem. abhinc alter, tertius, quartus annus, δεύτερον, τρίτον, τέταρτον ἔτος τουτί, Id. anno superiore, πέρυσι, Id. anno decimo, ἔτει δεκάτῳ, Id. anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἁλώσεως, Id. annos natus viginti, triginta, etc. γεγονὼς ἔτη εἴκοσι, τριάκοντα, Id. ἐτῶν ὢν εἴκοσι, Id. annos nondum septimus abiit, ἔτη οὔπω ἐστὶν ἑπτά, Id. altero quoque anno munus obire, διαλιπόντα ἐνιαυτὸν λειτουργεῖν, Id. sub exitum anni, περὶ λήγοντα ἐνιαυτόν, Idem. elapso hoc anno, διελθόντος ἐνιαυτοῦ τούτου, Id. finire annum, ἐξελθεῖν ἐνιαυτόν, Id. omni anni tempore, κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους, Ael. decies per annum, δεκάκις τοῦ ἔτους, Idem.

annuus, ἐνιαύσιος, ον, induciae annuae, i. e. in unum annum durantes, ἐνιαύσιοι ἐκεχειρίαι, Thuc. ἐπέτειος, ον, Theophrast. — i. e. qui singulis annis pervenit, ἐπετήσιος, ον.

anquiro, ἀναζητέω, aliquid, τί, Isocr.

ansa, λαβή, ἡ, Plut. — i. e. occasio, ἀφορμή, ἡ, Dem. ansam arripere, λαμβάνειν ἀφορμήν, Id. ansam praebere, παρέχειν τινὶ πρόφασιν, Id.

anser, χήν, χηνός, ὁ, Aristot.

anserculus, χηνίσκος, ὁ, Lucian. χηνίον, τό, Athen.

anserinus, χήνειος, hepar, ἧπαρ, Athen. χήνειος, Galen. χήνιος, Dioscor.

antae, παραστάδες, αἱ, Poll.

ante, πρό, cum Genitivo, ante aedes, πρὸ δόμων, Eurip. ante meam aetatem, πρὸ ἐμοῦ, Dem. ante pedes, πρὸ ποδῶν, Plato. ante tres annos, πρὸ τριῶν ἐτῶν, ante breve tempus, πρὸ βραχέος χρόνου, πρὸ βραχέος, πρὸ ὀλίγου, πρὸ μικροῦ, ante oculos ponere, πρὸ ὀφθαλμῶν τίθεσθαι, Plato. ante oculos aliquid habere πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν τι, Plut. — b) ante i. e. antea, πρότερον, Dem. τὸ πρότερον, Isocr. ante — nunc vero, πρότερον μέν, νῦν δέ, Ibid. paullo ante, μικρῷ πρότερον, ante quam audiverim, πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι, Xenoph. πρότερον, ἤ, Dem. πρότερον, πρίν, ἤ, Lycurg. uno anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἁλώσεως, Dem. neque ante, neque post, οὔτε πρότερον, οὔτε ὕστερον, Id. ante solis ortum, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ, Aeschin. ante solis occasum, πρὸ ἡλίου δεδυκότος, Id. ante omnia fac, περὶ παντὸς ποιοῦ, Isocr.

antea, πρότερον, Conf. antecedens ante, b.

antenactus, προγεγενημένος, ένη, ένον, antenacta vita, ὁ παρεληλυθὼς, vel ὁ βεβιωμένος βίος, Dem.

anteambulo, onis, προπομπός, οῦ, ὁ, Xenoph. προηγεμών, όνος, ὁ, Dem.

antecapio, προλαμβάνω, φθάνω, q. v. Vide anticipo.

antecedens, προεστώς, ῶτος, ός, ἡγούμενος, ένη, ενον.

antecedo, προέρχομαι, προπορεύομαι, προγίγνομαι, antecedere honore, προτιμᾶσθαι. aetate, τῇ ἡλικίᾳ προέχειν, antecedens omnes animi magnitudine, προεστὼς πάντων εὐψυχίᾳ, Plato. Cf. antecello.

antecello, προέχω, aliquem honoribus, τινὸς τιμαῖς, Isocr. ὑπερβάλλομαι, aliquem industria, τινὰ τῇ φιλοπονίᾳ, Xenophon. διαφέρω, omnes laude rei bellicae, πάντων τὰ πολεμικά, Lucian. ὑπερέχω, bona spe, σπουδαίαις ἐλπίσι, Isocr. ὑπερτείνω, numero amicorum, ταῖς πολυφιλίαις, Arist. πρωτεύω, virtute civea, ἀρετῇ τῶν πολιτῶν, Isocr.

antecessio, προέλευσις, εως, ἡ.

antecessor, πρόδρομος, ου, ὁ, προηγητής, οῦ, ὁ, προηγούμενος, ου, ὁ.

anteeo, πρόειμι — i. e. antecello. Vide antecello.

antefero, προτιμάω, justitiam regno, τὴν δικαιοσύνην τῆς βασιλείας, Plut. virum modestum diviti, προκρίνω τὸν ἐπιεικῆ τοῦ πλουσίου, Id. gloriam pecuniae, ἀγαπάω δόξαν ἀντὶ χρημάτων, Demosth. δόξαν μᾶλλον ἢ χρήματα, Plut. bellum paci, αἱρέομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, Plato. honestatem rebus omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, Aristot. mortem vitae, θάνατον μᾶλλον ἢ βίον, Dem. προαιρέομαι τὸν θάνατον ἀντὶ βίου, Xenoph. publicum privato, τίθημι τὸ κοινὸν πρὸ τοῦ ἰδίου, Plut. me ipsum aliis, ἐμαυτὸν πρὸ τῶν ἄλλων, Lucian.

antegredior, προηγέομαι, aliquem, τινί, Aristoph. προκατάρχω, Galen.

antehabeo, προκρίνω. Confer antefero.

antehac, πρότου, Thuc. πρόσθεν. Xenoph. ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

antelatus, προτιμηθείς, εῖσα, έν, προκριθείς, εῖσα, έν. Confer antefero.

anteloquium, προοίμιον, ου, τό, Aristot.

antelucanus, ὄρθριος, ία, ιον, Thuc. tempus antelucanum, περίορθρον, ου, τό, Id. Confer matutinus.

anteludium, προοίμιον, ου, τό, Thuc.

antemeridianus, προμεσημβρινός, ον.

antenna, κεραία, ας, ἡ, Plut. ἐπίκριον, τό.

anteoccupatio, πρόληψις, εως, ἡ, Rhetor.

anteoccupo, προλαμβάνω, aliquid, τί, Theophr. Confer anticipo.

anteparo, παρασκευάζω, aliquid, τί, Thuc.

antepono, προτίθημι, alicui aliquid, τί τινι, Sophocl. Confer antefero.

antequam, πρίν, cum Indicativo, antequam reddidit, πρὶν ἀπέδωκε, Dem. cum Conjunct. antequam sol orietur, πρὶν ἂν ἥλιος ἀνίσχῃ, Aeschin. cum Optativo, antequam venirem, πρὶν ἂν ἔλθοιμι, Antiph. cum Infinitivo, antequam fecerit, πρὶν πρᾶξαι, Dem. antequam hoc faceret Leocrates, πρὶν μὲν τοῦτο πρᾶξαι Λεωκράτην, Lycurg. Caeterum de constructione particulae πρίν vide partem Graeco-Lat. πρὸ τοῦ, antequam audiverim te, non abibo, πρὸ τοῦ ἀκοῦσαί σου, οὐκ ἀπελεύσομαι, Xenoph. πρότερον, — ἤ, Dem. πρότερον, — πρὶν ἤ, Lycurg.

anterior, us, πρόσθιος, ία, ιον, anteriores pedes, πρόσθιοι πόδες, Aristot. ἐμπρόσθιος, ον, anterior pars capitis, τὰ ἐμπρόσθια τῆς κεφαλῆς, Aphrod. in anteriore parte, ἔμπροσθεν, navis, τοῦ πλοίου, in anteriorem partem, εἰς τὸ ἔμπροσθεν, vel εἰς τοὔμπροσθεν.

anterius, ἔμπροσθεν, Plato. πρόσω, Xenoph.

antesignanus, πρόμαχος, ὁ, Plut. πρωτοστάτης, ὁ, N. T.

antesto, προΐσταμαι, alicui rei, τινός, Dem. πρός τι, Xenoph.

antestor, μαρτύρομαι, Deos et homines, θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, Plut.

antevenio, προφθάνω, c. partic. Isocr. Confer sequens anteverto.

anteverto, φθάνω, aliquem, τινά, c. partic. Thuc. ἐπικαταλαμβάνω τινά, Plato. res ipsas, ἔμπροσθέν εἰμι τῶν πραγμάτων, Dem. aliquid, προλαμβάνω τι, Id. levitatem fortunae, προφθάνω τὴν ἀγνώμονα τύχην, Isocr. cogitationem, προτρέχω τῆς διανοίας, Idem.

antevolo, προΐπταμαι.

anthrax, ἄνθραξ, ὁ, Athen. V. carbo.

anticipatio, πρόληψις, ἡ, Rhet.

anticipo, προλαμβάνω, alicui aliquid, τί τινι, Theophr. τινί τινος, Id. προκαταλαμβάνω, aliquem, τινά, Plato.

anticus, ἐμπρόσθιος, ον, Aphrod. ὁ, ἡ, τὸ ἔμπροσθεν.

antidotum, ἀντίδοτος, ἡ, (sc. δόσις) Diosc. ἀντιφάρμακον, τό, Id. ἀλεξιφάρμακον, τό, Id.

antilena, λέπαδνον, τό, Hom.

antiquarius, φιλάρχαιος, ὁ.

antiquatio, ἀποπαλαίωσις, ἡ, παλαίωσις, ἡ, — i. e. abrogatio, ἀναίρεσις, ἡ, Confer abrogatio.

antique, ἀρχαίως, Dem.

antiquitas, παλαιότης, ἡ, Eurip. ἀρχαιότης, ἡ, Pausan. aliquid ex antiquitate in memoriam revocare, ὑπομνῆσαί τι τῶν ἀρχαίων, Dem.

antiquitus, ἀρχαίως, Dem. ἐκ παλαιοῦ sc. χρόνου, Synes. πάλαι, Dem.

antiquo, παλαιόω, aliquid, τί, ἀποπαλαιόω, ἀπαρχαιόω. b) — i. e. abrogo, aboleo, καταψηφίζω, legem, νόμον, Dem. Confer abrogo.

antiquus, παλαιός, ά, όν, sermo, λόγος, Plut. ἀρχαῖος, urbs, πόλις, Dem. antiqua et vetera, ἀρχαῖα καὶ παλαιά τινα, Idem. antiqua commemorare, proferre, recensere, τὰ ἀρχαῖα, τὰ παλαιὰ λέγειν, εἰπεῖν, διεξελθεῖν, Isocr. contemnere antiquos, καταφρονεῖν τῶν παλαιῶν, Id. antiqui sc. homines, ἀρχαῖοι, οἱ, παλαιοί, οἱ, οἱ πάλαι, οἱ πρὸ ἡμῶν, antiqui Poetae, οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί, Athen. Confer vetus.

antistes, προστάτης, ὁ, Xenoph. sacrorum, ἱεροφάντης, ὁ, Dem. Conf. praeses, item praefectus.

antistita, προστάτις, ἡ, Chrys.

antlo, ἀντλέω, Confer haurio.

antrum, ἄντρον, τό, Lucian. σπήλαιον, τό, Idem. χηραμός, ὁ, montium, ὀρῶν, Synes. antris plenus, ἀντρώδης, ες.

anus, us, γραῦς, ἡ, Athen. γραῦς γυνή, Dem. πρεσβυτέρα ἄνθρωπος, Id. üo, γραιόομαι.

anus, i, πρωκτός, ὁ, Aristoph. πυγή, ἡ, Id.

anxie, λυπηρῶς, Isocr.

anxietas, ἀδημονία, ἡ, Plut. ἀπορία, ἡ, Plato. λυπηρόν, τό, Thuc. ἄλυση, ἡ, Hippocr. ἀλυσμός, ὁ, ἄλυξις, ἡ, (Hellenistarum sunt θλῖψις, ἡ, συνοχή, ἡ, θλιμμός, ὁ.)

anxius, ἀλγεινός, Isocr. περιαλγής, Plato. πολυμέριμνος, Aristot. anxius sum, ἄχθομαι, Isocr. ἀδημονέω, Xenoph. anxius cogito, μεριμνάω, Dem.

apage, ἄπαγε, cum ista re, τοῦτο, Gregor. τούτου, Philo. in insulam beatorum, (i. e. per euphemismum in malam rem) εἰς μακαρίαν, Aristoph. v. μακάριος.

apella, λειπόδερμος, ὁ.

aper, συάγρος, ὁ, Dem. κάπρος, ὁ, Xenoph. ὗς ἄγριος.

aperio, ἀνοίγω, irr. (χαλάω sc. portam et clausa quaevis.) — λύω, (ut epistolam, nodum.) — aperio librum, ἀνελίττω s. ἀναπτύσσω βιβλίον, ἀνειλέω s. ἀνειλλω βιβλίον, oculos, ἀναβλέπω, os, διαίρω τὸ στόμα, ludum, κατασκευάζομαι διδασκαλίαν, testamentum, ἀνοίγω διαθήκας, Dem.

aperte, φανερῶς, ἐν τῷ φανερῷ, ἐκ τοῦ φανεροῦ, εἰς τὸ φανερόν, ἐκ τῆς ἰθείας, σαφῶς, διαφανῶς, ἁπλῶς, λαμπρῶς, ἀναφανδόν, ἀναφανδόν, aperte palamque dicere, ἀντικρυς εἰπεῖν, Plut.

apertio, ἄνοιξις, ἡ, διάνοιξις, ἡ.

apertura, id. q. apertio. — i. e. incisura, σχάσις, ἡ.

apertus, ἀνεῳγώς, ἀνεῳγμένος, ἀνοικτός, — b) i. e. manifestus, clarus, πρόδηλος, ἐμφανής, καταφανής, φανερός, πρόοπτος, aperto Marte, ἐκ τῆς ἰθείας, Hdo. in apertum profero, ἐμφανῆ ποιέω, Dem. ἐμφαίνω.

apex, κεραία, ἡ, apex montis, ἀκρώρεια, ἡ, ἡ τοῦ ὄρους κορυφὴ καὶ ἐξοχή, ἀκρολοφία, ἡ, — Proverb. apex senectutis est auctoritas, γήρως κολοφῶν ἐστι τὸ ἀξίωμα.

apiarium, μελισσών, ῶνος, ὁ, μελιττουργεῖον, ου, τό.

apiarius, μελισσεύς, έως, ὁ, μελιττουργός, οῦ, ὁ.

apicula, μελισσάριον, ου, τό, βομβυλιός, οῦ, ὁ, Isocr.

apis, μέλισσα, ης, ἡ, omnibus quidem flosculis insidet, de singulis autem utilia carpit, ἐφ' ἅπαντα μὲν βλαστήματα καθιζάνει, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρήσιμα λαμβάνει, Isocr.

apiscor, vide adipiscor.

apium, σέλινον, ου, τό, Diosc. silvestre, ἀγριοσέλινον, ου, τό, idem. palustre, ἑλειοσέλινον, ου, τό, idem. majus, ἱπποσέλινον, ου, τό, Theophr. montanum, ὀρεοσέλινον, ου, τό, Diosc. petraeum, πετροσέλινον, ου, τό, id.

apocalypsis, ἀποκάλυψις, εως, ἡ, N. T.

apocha, ἀποχή, ῆς, ἡ.

apocryphus, ἀπόκρυφος, ον, Suid.

apographum, ἀπόγραφον, ου, τό, Cic.

apologeticus, ἀπολογητικός, ή, όν, J. Mart.

apologia, ἀπολογία, ας, ἡ, Isocr.

apologus, ἀπόλογος, ου, ὁ, Plato.

apophthegma, ἀπόφθεγμα, ατος, τό, Plut.

apophthegmaticus, ἀποφθεγματικός, ή, όν, Plut.

apoplexia, ἀποπληξία, ας, ἡ, Gal. apoplexia laborans, ἀπόπληκτος, ον, ad apoplexiam pertinens, ἀποπληκτικός, ή, όν, Aristot.

apostasia, ἀποστασία, ας, ἡ, Plut.

apostata, ἀποστάτης, ου, ὁ.

apostaticus, ἀποστατικός, ή, όν, Gregor.

apostema, ἀπόστημα, ατος, τό, Galen.

apostolatus, ἀποστολή, ῆς, ἡ, N. T.

apostolicus, ἀποστολικός, ή, όν, Suid.

apostolus, ἀπόστολος, ου, ὁ, N. T. falsus, ψευδαπόστολος, ου, ὁ, ibid.

apotheca, ἀποθήκη, ης, ἡ, Thuc.

apotheosis, ἀποθέωσις, εως, ἡ, Hdn.

apparate, παρεσκευασμένως, ἐκ παρασκευῆς, Plut.

apparatio, παρασκευή, ῆς, ἡ, Thuc.

apparatus, us, παρασκευή, ῆς, ἡ, Dem. κατασκευή, ῆς, ἡ, Isocr. παρασκεύασμα, ατος, τό, bellicus, ἡ παρασκευὴ ἡ τοῦ πολέμου, Demosth. apparatus copia, ἡ ἀφθονία τῆς κατασκευῆς, id. τὸ πλῆθος τῶν παρασκευῶν, Isocr. immanis, παρασκευαὶ ὑπερμεγέθεις, id. inanis, ἡ παρασκευὴ κενή, Dem. instituere apparatum, ποιεῖσθαι παρασκευήν, id. adversari apparatibus alicujus, ἀνταγωνίζεσθαι ταῖς παρασκευαῖς τινος, id. vinci apparatibus, ἡττᾶσθαι παρασκευαῖς, Id. uti apparatu, χρῆσθαι τοῖς παρεσκευασμένοις, idem.

apparatus, παρεσκευασμένος, ένη, ένον, recte, prone, ὀρθῶς, Dem.

apparentia, φάσις, εως, ἡ, Arist. ἐπίφασις, εως, ἡ, Suid.

apparens, φανερός, ρά, ρόν, Aristot. φαινόμενος, ένη, ενον, id.

apparenter, φανερῶς, Dem. φαινομένως.

appareo, φαίνομαι, ἐπιφαίνομαι, apparui, ἐφάνην at ὤφθην ab inus. ὄπτομαι, q. v. Hinc impers. apparet, quod, φαίνεται, fuisse, γεγονώς, Aristid. apparet quod, δῆλόν ἐστιν, ὅτι, Xenoph.

apparitio, id est, officium apparitorum, δορυφορία, ας, ἡ.

apparitor, i. e. satelles, δορυφόρος, ου, ὁ. — i. e. viator, κλητήρ, ῆρος, ὁ, Dem. κλητεύσας, αντος, ὁ, id. κλήτωρ, ορος, ὁ, id. ὑπηρέτης, ου, ὁ, Xenoph.

apparo, παρασκευάζω, aliquid, τί, Dem. exercitum, κατασκευάζω στράτευμα, id. convivium, συμπόσιον, Plato.

appellatio, ὀνομασία, ας, ἡ, Aristot. ὀνόμασμα, ατος, τό, Plato. — i. e. acclamatio, προσηγορία, ας, ἡ, Dem. πρόσρημα, ατος, τό, id. — i. e. provocatio, πρόκλησις, εως, ἡ, id. ἔφεσις, εως, ἡ, id. cf. nomen, item compellatio et provocatio.

appello, as, i. e. nomino, ὀνομάζω, aliquem, τινά, Plato. aliquam Glaucotheam, τινὰ Γλαυκοθέαν, Dem. aliquem Romulum, προσαγορεύω τινὰ Ῥωμύλον, Plut. aliquem Rhomum, ἐπικαλέω τινὰ Ῥῶμον, Isocr. — i. e. compello, κοινολογέομαι, aliquem, τινί, Aristot. — i. e. provoco, ἐπικαλέομαι, tribunos, τοὺς δημάρχους, Plut.

appello, is, προσορμίζομαι, καθορμίζομαι. — κατάγω s. προσβάλλω (sc. τὴν ναῦν.) ad portum, προσορμίζομαι εἰς λιμένα, Dem. πρὸς λιμένα, id. ἄγω πρὸς τὸν λιμένα, id. navem, ὀκέλλω τὴν ναῦν, Thuc. ad Samum, προσορμίζομαι τῇ Σάμῳ, καταίρω εἰς Σάμον, animum ad aliquid, προσέχω τὸν νοῦν τινι, Isocr. ὁρμάω ἐπί τι, Xenoph.

appendix, προσθήκη, ης, ἡ, Plato. scripti, παράγραμμα, ατος, τό, Dem.

appendo, προσαρτάω, alicui, τινί, Luc. ἀπαρτάω, aliquid ex aliquo, τί ἔκ τινος, id. — i. e. pondere dimetior, καταστα θμίζω, ἵστημι τινί τι, vide ἵστημι, A. 6.

appetens, ὀρεγόμενος, ένη, ενον, aliquid, τινος, Isocr. ὀρεκτικός, ή, όν, Arist. γλιχόμενος, ένη, ενον, Isocr.

appetentia, ὄρεξις, εως, ἡ, Arist.

appetibilis, e, ὀρεκτός, ή, όν, Al. Aphrod.

appetitio, ὄρεξις, εως, ἡ, Herod. ὁρμή, ῆς, ἡ, Plut. magistratus, φιλαρχία, ας, ἡ, Xiphil.

appetitus, us, imprimis cibi, ὄρεξις, εως, ἡ, Arist.

appeto, ὀρέγομαι, semper plus, ἀεὶ πλείονος, Isocr. bonum aliquod, ἐφίεμαι ἀγαθοῦ τινος, Aristid. contraria, γλίχομαι τῶν ἐναντίων, Aristot. ἐπιθυμέω τινός. Isocr. — i. e. appropinquo, ἐγγίζω, συνάπτω, Poll. vid. appropinquo.

appingo, προσγράφω, παραγράφω.

applaudo, ἐπικροτέω, παρακροτέω, ἀνακροτέω, alicui, κροτέω τινί, Laert. θορυβέω, Isocr.

applausus, κρότος, ου, ὁ, excitare strepitum et applausum, ποιεῖν θόρυβον καὶ κρότον, Dem.

applicatio, ad litus, προσόρμισις, εως, ἡ, Synes. animi ad aliquid, ἡ οἰκείωσις πρός τι.

applico sc. navem, προσορμίζω, vide appello, aliquid alicui, προσαρμόζω τί τινι, Plato. προσάπτω τί τινι, Plato, προσάπτω τί τινι, Lucian. animum ad aliquid, ἐπέχω τὸν νοῦν τινι, Isocr. scalas turribus, προστίθημι κλίμακας πύργοις, Thuc.

apploro, παραδακρύω, alicui, τινί, Lucian.

appono, προστίθημι, aliquid alicui, τί τινι, Thuc. custodes, φύλακας παρακαθίστημι. Dem. cibum, προσφέρομαι σῖτον, Xenoph. crudum alicui, παρατίθημι ὠμόν τινι, Plut. pabulum alicui, προβάλλω τροφήν τινι, Athen. urbs, apposita litori, παρακειμένη, ἐπικειμένη, προσκειμένη, c. dat.

apporrigo, παρατείνω, aliquid alicui, τί τινι, Strabo.

apporto, προσφέρω, aliquid alicui, τι τινί, Strabo.

apposite, ἐπιτηδείως, Thuc. — i. e. apte, ἁρμοζόντως, vide apte.

appositio, παράθεσις, εως, ἡ, Athen. πρόσθεσις, εως, ἡ, Arist.

appositus, πρόσθετος, ον, Xen. — i. e. aptus, εὔθετος, ον, Dioscor.

apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι, manu, τῇ χειρί, Dem. manum, τῆς χειρός, crines, τῶν τριχῶν, Aeschin. vestem, λαμβάνομαι τοῦ ἱματίου, Plato. chlamydem, ἔχομαι τῆς χλαμύδος, Lucian.

apprehensio, ἀντίληψις, εως, ἡ, Xenoph. ἀντιλαβή, ῆς, ἡ, Thuc.

apprime, εἰς τὰ πρῶτα.

approbatio, δοκιμασία, ας, ἡ, Dem.

approbator, δοκιμαστής, οῦ, ὁ, facinorum alicujus, τῶν πεπραγμένων τινί, Dem.

appr obo, ut probe perspectum, δοκιμά-

ζω, Plut. orationem alicujus. ἀπαληθεύω λόγον τινός, Lucian. approbo aliquid i. e. placet mihi, approbatur mihi aliquid, ἀρέσκει μοι, vel Attice, μέ τι, ut ὁ λεγόμενος βίος εὐδαίμων οὐδαμά οὐδαμῶς με ἀρέσκει, vita illa beata, quae ferebatur, nullo modo mihi placuit, Plato. – approbo aliquid, ἀρεστόν ἐστί μοί τι, Plato. disputationem alicujus, ἀποδέχομαι τὴν διατριβὴν τινος, Isocr. quum haec tibi non approbem, ἐπί τούτοις σε οὐκ ἀρέσκων, Synes. diis approbantibus, σὺν τοῖς θεοῖς, θεῶν θελόντων.

appromissor, ἐγγυητής, οῦ, ὁ, Dem.

appromissus, ἐγγυητός, ή, όν, Dem.

appromitto, ἐγγυάω, ἐγγυάω ἐγγύην, alicui, τινί, Plut. aliquid, ἐγγυάομαί τι, Dem.

appropero, a) trans. i. q. accelero, ἐπισπεύδω τινί, Hdt. ταχύνω, ἐπιταχύνω τι. – σπεύδω τι, ἐπείγω τι. b) intrans. ad aliquid, προστρέχω, ἐπείγομαι πρός τι. ἐφορμάω et ἐφορμάομαι ἐπί τι, τινά vel τινί, σπεύδω τι, ad principatum, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, Thuc.

appropinquatio, προσεγγισις, εως, ἡ.

appropinquo, πελάζω, προσπελάζω τινί, πλησιάζω τινί, ἐγγίζω τινί vel τινός; vel πρός τινα vel εἴς τινα, ἐπέρχομαι, προσέρχομαί τινι. alicui, πρόσειμι (εἶμι) τινι, navi, προσπλέω, tempus appropinquat, ὁ χρόνος ἐπέρχεται, ἐπιγίγνεται, appropinquabat hiems, ὁ χειμὼν ἐγγὺς ἦν, ἐπεγίγνετο, παρίστατο, mors appropinquat mihi, ὁ θάνατος πάρεστί μοι.

appropriatio, ἰδίωσις, εως, ἡ, ἐξιδιασμός, οῦ, ὁ, Strabo.

apricatio, ἡλίωσις, εως, ἡ, ἡλιασμός, οῦ, ὁ, ἡλίασις, εως, ἡ.

apricor, ἡλιάζομαι, Arist. εἱληθερέομαι, Galen.

apricus, προσήλιος, ον, Theoph. εὐήλιος, ον, Xenoph. in aprico, ἐν εὐηλίῳ, Aristoph. ἐν ὑπαίθρῳ, Aelian.

aprilis, Θαργηλιών, ὁ, Dem. (Sed proprie Thargelion est undecimus anni Attici mensis, incipiens ex probabili computatione Cal. Maj. Vide tractatum de mensibus graecis eorumque partibus, in SUPPLEMENTO hujus Lexici edendum.) Ἀπρίλιος, ὁ.

aprugnus, συάγρειος, adeps, στέαρ, Diosc.

apte, ἐπιτηδείως, Thuc. συναρμόστως, Isocr.

aptitudo, συναρμοστία, ας, ἡ, Plut. συναρμογή, ῆς, ἡ, Idem.

apto, ἁρμόζω, aliquid alicui, τί τινι, Plut. arma corpori, τὰ ὅπλα ποιέομαι περί τὸ σῶμα, Xenoph. ἱκανόω.

aptus, ἐπιτήδειος, ad aliquid, πρός τι, Arist. εἴς τι, Herodian. ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, Dem. δεινὸς ποιεῖν τι, Xenoph. ad omnia, συναρμοστος πρός ἅπαντα, Isocr. natura ad aliquid, εὐφυής πρός τι, Arist. ad ferendos labores, ἱκανός φέρειν τοὺς πόνους, Plato. ad aliquid, πρός τι, Lucian. corpore, τὸ σῶμα, Xenoph.

apud, ἐν, cum Dativo, apud testes, ἐν μάρτυσι, Plato. apud se esse, ἐν ἑαυτῷ εἶναι, Lucian. – εἰς, cum Accus. dicendum apud omnes, λεκτέον εἰς ἅπαντας, Plut. infamis apud Macedones, διαβεβλημένος εἰς Μακεδόνας, Pausan. – πρός, cum Accus. traducere aliquem apud Deum, διαβάλλειν τινα πρός Θεόν. Chrys. – παρά, cum Dativo, apud me degit, παρ' ἐμοὶ διατρίβει.

aqua, ὕδωρ, τό, aquae penuria, λειψυδρία, ἡ, Theophr. ἀνυδρία, ἡ. Thuc. aqua carens, ἄνυδρος, ον, Athen. aquam bonam habens, εὔυδρος, Herodot. aqua pauca contentus, ὀλιγόυδρος, Theophr. aquas juxta natus, πάρυδρος, idem. aqua abundans, πολύυδρος, Plato. aqua inter cutem collecta distentus, ὑπέρυδρος, Hippocr. sub aquas demersus, ὕφυδρος, ον, Thucydid. aquam fugiens, φεύγυδρος, Polyb. aqua gaudens, φίλυδρος, Theophr. aqua intercus, ὕδρωψ, ὁ, Hippocr. aqua intercute laborans, ὑδρωπικός, id. aquam haurio, ὑδρεύομαι, Theogn. aquae potor, ὑδροπότης, ὁ, Xen. aquam bibo, ὑδροποτέω, id.

aquaeductor, ὑδραγωγός, ὁ.

aquaeductus, ὑδραγώγιον, τό, ὑδραγωγία, ἡ.

aqualis, ὑδρία, ἡ, Athen.

aquarium, ὑδροθήκη, ἡ, Athen.

aquarius, *adj.* ὑδατικός, Theophr.

aquarius, astrum, ὑδροχόος, ὁ, Proclus.

aquaticus, ἔνυδρος, animal, ζῶον, Arist.

aquatio, ὕδρευσις, ἡ, ὕδρευμα, τό, ὑδρεία, ἡ.

aqueus, ὑδατώδης, Theophr. ὑδαλέος, Hipp. ὑδαρός, Xen.

aquila, ἀετός, ὁ, Aristot. marina; ἁλιάετος, s. ἁλιαίετος, ὁ, Id. vulturis speciem referens, γυπαίετος, ὁ, Id.

aquilegium, ἡ συναγωγὴ ὑδάτων.

aquilex, ὑδρολόγος, ὁ.

aquilifer, ἀετοφόρος, ὁ, Plut.

aquilinus, ἀέτειος, ἀετώδης,

Aquilo, Βορέας, ὁ, Att. contr. Βοῤῥᾶς, ᾶ, ab Aquilone, Βορρᾶθεν, Βορέαθεν, Βοῤῥᾶθεν, ἀπὸ Βοῤῥᾶ, versus Aquilonem, πρὸς Βοῤῥᾶν, regiones versus A. sitae, τὰ Βόρεια, τὰ πρὸς ἄρκτον, cf. septentrio.

aquilonaris, βόρειος, flatus, πνεῦμα, Theophr.

aquor, ὑδρεύομαι, ex Nilo, ἐκ τοῦ Νείλου. Plut.

aquosus, ὑδατώδης, Theophr. ὑδαλέος, Galen. ὑδρηλός, terra, γῆ, Athen. aquosus fio, ὑδαταίνω, Gal. aquosum reddo, ὑδαρόω, vinum, οἶνον, Pandect.

aquula, ὑδάτιον, τό, Aristot.

ara, βωμός, ὁ, Dem. pulcerrima et sanctissima, κάλλιστος καὶ ἁγιώτατος, idem. aram exstruere Gratiae, ἱδρύσασθαι βωμὸν Χάριτος, id. aras colere, τιμᾶν τοὺς βωμούς. Id. adducere ad aram et ad jusjurandum adigere, ἄγειν πρὸς βωμὸν καὶ ἐξορκίζειν, id. mactare ad aras, σφάττειν ἐπὶ τῶν βωμῶν. Isocr. ferre quid ab ara, φέρειν τι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, Dem. dimicare pro aris et focis, ἀμῦναι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, Andocid.

arabilis, ἀροτός, ἀρόσιμος, ον.

aranea, ἀράχνης, ὁ, ἀράχνη, ἡ, Plut. araneae tela, ἀράχνη, ἡ, Suid. ἀράχνιον, τό, Hom.

araneola, ἀραχνίδιον, τό.

araneosus, ἀραχνώδης, Arist. ἀραχνιώδης, ες, ἀραχνικός, Suid. ἀράχνεος, idem.

araneum, i. e. tela araneae. Vide aranea.

araneus, idem quod aranea, insectum.

aratio, ἄροσις, ἡ, terrae, τῆς γῆς, Aristoph. ἀροτρίασις, ἡ, ἀροτριασμός, ὁ, arationis tempus, ἄροτος, ὁ, Theophr.

arator, ἀροτήρ, ὁ, ζευγηλάτης, ὁ, Xen.

aratrum, ἄροτρον, τό.

aratus, ἀρόσιμος, terra, γῆ, ἄρουρα, ἡ.

arbiter, διαιτητής, ὁ, communis, κοινός, Dem. sorte datus, κληρωτός, id. arbitrum aliquem eligere, διαιτητὴν αἱρεῖσθαί τινα, Isocr. designare aliquem, διαιτητὴν προσκαλεῖσθαί τινα, Dem. fieri quibusdam controversiae alicujus, γίγνεσθαι διαιτητήν τισι τῆς δίκης τινός, idem. sedere pro aliquo, καθέζεσθαι διαιτητὴν ὑπέρ τινος, idem. ire ad arbitrum, βαδίζειν ἐπὶ διαιτητήν, id. committere aliquid arbitris dijudicandum, ἐπιτρέπειν διαιτηταῖς περί τινος δικάζεσθαι, id. acquiescere sententiae arbitri, μένειν ἐν τοῖς διαγνωσθεῖσιν ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ, idem. sententia arbitri, γνῶσις τοῦ διαιτητοῦ, id. tanquam arbiter judico, διαιτάω, Isocr. ut arbiter aliquem absolvo, ἀποδιαιτάω τινί, Dem. ut arbiter condemno aliquem, καταδιαιτάω τινός, id.

arbitralis, διαιτήσιμος, ον, Isocr.

arbitrario, κατὰ δίαιταν.

arbitrarius, idem quod arbitralis.

arbitratus, διαίτησις, ἡ.

arbitrium, δίαιτα, ἡ, Isocr. alicui permittere adversus aliquem, ἐπιτρέπειν τινὶ τὴν δίαιταν πρός τινα, Dem. adesse alicui in arbitrio, παρεῖναί τινι ἐπὶ τῇ διαίτῃ, Id. differre arbitrium, ἐπέχειν τὴν δίαιταν, ἀναβάλλειν τὴν δίαιταν, id. niti arbitriis, ἰσχυρίζειν ταῖς διαίταις, id. ratum habere arbitrium, ἐμμένειν τῇ διαίτῃ, id. ἐμμένειν τοῖς γνωσθεῖσι, id. rescindere arbitrium ἀντιλαχεῖν τὴν δίαιταν, id. λύειν τὰ διαιτηθέντα, id. – b) i. e. voluntas propria, γνώμη, ης, ἡ, Dem.

arbitror, i. e. arbitrum ago, διαιτάω, Dem. Conf. arbiter. – i. e. existimo, ἡγέομαι, Plato. οἶμαι, id. νομίζω, Dem.

arbor, δένδρον, τό, Xen. δένδρος, τό, Thuc. oleae, δένδρον ἐλαίας, Aristoph. plantare arbores in praedio, φυτεύειν δένδρα ἐν χωρίῳ, Dem. refertum esse arboribus, μεστὸν εἶναι δένδρων, id. arbores caedo, δενδροκοπέω, Dem. arboribus consitus, δενδρόφυτος, ον, Plat.

arborator, δενδροτόμος, ὁ.

arboresco, δενδρόομαι, Nonn.

arboretum, δενδρών, ὁ.

arboreus, δενδρικός, δενδρώδης, Dioscor.

arbuscula, δένδριον, τό, Athen. δενδρύφιον, τό, Diosc.

arbustum, δενδρών, ὁ, δρυμός, ὁ.

arbutus, κόμαρος, ου, ἡ, Theoph.

arca, κιβωτός, ἡ, Aristoph. foederis, ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης, N. T.

arcane, κρυφαίως, ἀποῤῥήτως, ἐν ἀποῤῥήτῳ, δι' ἀποῤῥήτων.

arcanum, ἀπόῤῥητον, τό, μυστήριον, τό, Dem.

arcanus, ἀπόῤῥητος, sacrum, ἱερόν, Dem. μυστηριώδης, Plut. μυστικός, Gregor.

arceo, εἴργω, filios a consortio malorum, τοὺς υἱεῖς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, Xen. aliquem a sacris, τινὰ τῶν ἱερῶν, Dem. te a talibus, σὲ ταῦτα, Aristoph. reditu, διείργω τῆς οἴκαδε ὁδοῦ, Xenoph. aliquem a sermone de pace, ἀπείργω τινὰ τῶν ὑπὲρ εἰρήνης λόγων, Dem. aliquem e tribunali, ἐξείργω τινὰ τοῦ βήματος, Aeschin. aliquem ab ara, ἀπελαύνω τινὰ τοῦ βωμοῦ, Lucian. homines a se invicem, ἀνθρώπους ἀφ' ἑαυτῶν, Xenoph.

arcessitor, κλητήρ, ὁ, Dem. κλήτωρ, ὁ, idem.

arcesso, μεταπέμπομαι, aliquem vinctum τινα δεσμώτην, Plut. – i. e. rogo aliquem, ut veniat, ἐπικαλέομαί τινα, Xenoph. – i. e. accuso, κρίνω, aliquem repetundarum,

τινὰ κακώσεως ἐπαρχίας, id. τῶν κλοπῶν. Vide accuso.

arcessitus, us, μετάπεμψις, εως, ἡ, Plato. μεταπομπή, ῆς, ἡ, idem.

arcessitus, μετάπεμπτος, Plato.

archaismus, ἀρχαϊσμός, ὁ, Gramm.

archangelus, ἀρχάγγελος, ὁ, N. T.

archetypum, ἀρχέτυπον, τό, Lucian.

archetypus, ἀρχέτυπος, ον, Philo.

archiater, ἀρχιατρος, ὁ.

archidiaconus, ἀρχιδιάκονος, ὁ.

archiepiscopus, ἀρχιεπίσκοπος, ὁ.

archigrammateus, ἀρχιγραμματεύς, ὁ.

archimandrita, ἀρχιμανδρίτης, ὁ.

archimimus, ἀρχίμιμος, ὁ.

archipirata, ἀρχιπειρατής, ὁ.

archippocomus, ἀρχιπποκόμος, ὁ.

archistrategus, ἀρχιστράτηγος, ὁ.

archithalassus, ἀρχιθάλασσος, ὁ.

architectonice, ἀρχιτεκτονική, ἡ.

architectonicus, ἀρχιτεκτονικός, Arist.

architector, ἀρχιτεκτονέω, Arist.

architectura, ἀρχιτεκτονία, ἡ.

architectus, ἀρχιτέκτων, ὁ. - metaph architectus sceleris, Cic. ἀρχιτέκτων τοῦ κακουργήματος, Dem hujus legis, Cic. τοῦδε τοῦ νόμου δημιουργός, Aeschin.

architriclinus, ἀρχιτρίκλινος, ὁ, N. T.

archivum, ἀρχεῖον, τό, γραμματοφυλάκιον, τό.

Archon, ontis, magistratus Atheniensis, ἄρχων, ὁ.

arcitenens, signum coeleste, τοξοφόρος, ὁ, τοξευτήρ, ὁ, ὁ ῥύτωρ τόξου, Arat.

arctatus, σύστενος, Hesych. ἐστενωμένος.

arcte, στενῶς, ἐστενωμένως, arcte premere, σφόδρα πιέζειν, Theopr.

arcticus, ἀρκτικός.

arcto, στενόω, - στρεβλόω, σφίγγω, θλίβω, (quum est i. q. torqueo, premo, comprimo.)

arctophylax, ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ.

arctous, ἀρκτῷος, Herod.

arcturus, ἀρκτοῦρος, ὁ, Hes.

arctus, στενός, στενώδης, στενόχωρος, arctior, quam solebat, somnus me complexus est, βαθύτερῳ τοῦ εἰωθότος ἐλήφθην ὕπνῳ, Planud. ex Cic.

arcuarius, τοξικός, Subst. τοξοποιός, ὁ, arcuaria officina, ἐργαστήριον τοξοποιοῦ.

arcuatim, ἀγκυλοειδῶς, κεκυρτωμένως, καμπτικῶς.

arcuatus, κεκυρτωμένος, ἀγκύλος, καμπύλος.

arcula, κιβώτιον, τό, Dem.

arcuo, ἀγκυλόω, κάμπτω, κυρτόω, καμπυλίζω.

arcus, τόξον, τό, Plut. arcu peto, τοξεύω, feras, τὰ θηρία, Xen. arcum attraho, τόξον κυκλέω, Aelian. ἐπιτείνω τὸ τόξον, Plut. arcu configo, κατατοξεύω, Lucian. — i. e. fornix. Vide fornix.

ardea, ἐρωδιός, ὁ, Aristot. alba, λευκερώδιος, ὁ, id.

ardelio, πολυπράγμων, ὁ, Aristot. sum, πολυπραγμονέω, Plato.

ardenter, περικαῶς, Suid.

ardeo, καίομαι, lychnus ardebat, ὁ λύχνος ἐκαίετο, Xenoph. καίομαι, fax ardet, δαὶς καίεται, Aristoph. διακαίομαι, Lucian. πίμπραμαι, Id. - i. e. vehementer amo, ἐμμανῶς διατίθημι πρός τι, Dem. - i. e. festino, σπεύδω, Confer. amo, item festino.

ardesco, ἀνάπτομαι.

ardor, καῦμα, τό, Xenoph. καῦσος, ὁ, Dioscor. καύσωμα, τό, Galen.

arduitas, ὑψηλότης, ἡ.

arduus, δυσφορής, Aristot. - i. e. arrectus, ὄρθιος, Xenoph. - i. e. difficilis, δυσχερής, Dem.

area, ἅλως, ἡ, cum plur. αἱ ἅλω, Att. Hellenistica est forma ἅλων, ωνος, ἡ, domus, οἰκόπεδον, τό, Aeschin. areae in hortis, πρασιαί, αἱ.

arefacio, ξηραίνω, αὑαίνω, φρύγω, φρύττω, καταψύχω, ἐξικμάζω, καταμαραίνω, ἐκτήκω, Cf. exsicco.

arefactio, τὸ ξηραίνειν, ξήρανσις, ἡ.

arena, ψάμμος, ἡ, ἄμμος, ἡ, arena obruo, καθαμμίζω, Aristot. arenam subtus habens, ὕφαμμος, ον, Theophr.

arenosus, ψαμμώδης, ἀμμώδης.

arenula, ψαμμίδιον, τό, ψάμμιον, τό, Al. Aphrod.

areo, ξηραίνομαι.

areola, ἁλώνιον, ου, τό.

aresco, ξηραίνομαι.

argentaria, ἀργυρεῖον, τό, Strabo.

argentarius, ἀργυρικός, Plut. sum, ἀργυρεύω.

argentatus, ἐπάργυρος, Herod.

argenteus, ἀργύρεος, contr. ἀργυροῦς, Plut. argenteae venae, ἀργυρίτιδες φλέβες, Aristid. argentea vasa, ἀργυρώματα, τά, Polyb.

argentifodina, ἀργυρεῖον, τό, Strabo. τὰ ἔργα ἀργυρεῖα, Dem.

argento, ἀργυρόω, Plut. καταργυρόω, περιαργυρόω, Athen.

argentum, ἄργυρος, ὁ, Xen. ἀργύριον, τό, Dem. vivum, ὑδράργυρος, ὁ, Diosc. ὁ ἄργυρος χυτός, Aristot. aere et plumbo contemperatum, ἀργύριον πρὸς χαλκὸν καὶ μόλυβδον κεκραμένον, Dem. argentum colligo ab aliquo, ἀργυρολογέω τινά, Aeschin. argento carens, ἀνάργυρος, ον, Plato. in argentum muto, ἐξαργυρίζω, Thuc. argenti spuma, λιθάργυρος, ου, ἡ, Diosc. argenti amans, φιλάργυρος, ον, Xen. argenti amor, φιλαργυρία, ας, ἡ, Plut. argentum adulterinum, ψευδάργυρος, ου, ὁ, Strabo.

argilla, ἄργιλος, s. ἄργιλλος, ου, ἡ, Aristot.

argillaceus, ἀργιλώδης.

argumentatio, ἐπιχείρησις, ἡ, Ammon. συλλογισμός, ὁ, Arist.

argumentor, ἐπιχειρέω, Aristot. συλλογίζομαι, Idem.

argumentum, πίστις, ἡ, Arist. ἐπιχείρημα, τό, Id. ἀπόδειξις, ἡ, Dem. τεκμήριον, τό, Isocrat. ἔλεγχος, ὁ, Dem. λόγος, ὁ, Dem. σημεῖον, τό, Id. magna et evidentia argumenta, μεγάλοι καὶ φανεροὶ ἔλεγχοι, Dem. argumentum maximum, μεγίστη πίστις, Isocr. evidens et firmum, ἐνεργὴς πίστις καὶ δύναμιν ἔχουσα, Dem. indigere argumentis, δεῖσθαι ἐλέγχων, Id. invenire argumenta, εὑρίσκειν ἀποδείξεις, Isocr. petere argumenta ab aliquo, λαμβάνειν τὰς πίστεις ἀπό τινος, Id. habeo argumentum, ἔχω ἔλεγχον, λόγον, ἀπόδειξιν, Dem. exhibere probationes, argumenta, leges, παρέχεσθαι πίστεις, τεκμήρια, νόμους, Dem. dare argumentum alicujus rei, διδόναι ἔλεγχόν τινος, Id. uti argumentis quibusdam, χρῆσθαί τισι πίστεσι, Isocr. τισὶ τεκμηρίοις, Demosth. τισὶ σημείοις, Isocr. adferre argumentum, λέγειν, εἰπεῖν, ἐρεῖν, σημεῖον, τεκμήριον, Dem. - i. e. summa, περιοχή, ῆς, ἡ, ὑπόθεσις, εως, ἡ.

arguo, ἐλέγχω, aliquid, τι, Dem. ἐξελέγχω τι, idem. perspicue aliquid, σαφῶς ἀποδείκνυσθαί τι, idem. - i. e. accuso. Vide accuso.

argutatio, σόφισμα, τό, Thuc.

argutator, σοφιστής, ὁ, Lucian.

argutiae, σοφίσματα, τά, Herodian.

argutor, σοφίζομαι, Aristot. σοφιστιάω.

argutus, ἐλεγχθείς, ἐλεγκτός, Xenoph. - i. e. subtilis, ὀξύς, Plato. - i. e. canorus, vox, ὀξεῖα φωνή, Aristot.

ariditas, ξηρότης, ἡ, Plut. ξήρανσις, ἡ, ξηρασία, ἡ, Aristot.

aridus, ξηρός, locus, τόπος, Plut. κατάξηρος, ον, idem.

aries, animal et machina bellica, κριός, ὁ, Plut. et Xenoph. aries parvus, κριίδιον, τό, Hesych.

arietarius, κριώδης, ες.

arietatio, κερατισις, ἡ, κριοκοπή, ἡ.

arietinus, κρίειος.

arieto, κερατίζω, κριοκοπέω. Polyb.

ariolus, ariolor, ariolatio, quaere in hariolus, hariolor, hariolatio.

arista, ἀθήρ, ὁ, ἀθέριξ, ὁ.

arithmetica, ἀριθμητική, ἡ, Aristot.

arithmetice, ἀριθμητικῶς.

arithmeticus, ἀριθμητικός, Aristot.

aritudo, idem quod ariditas.

arma, orum, ὅπλα, τά, Thuc. arma capere, λαβεῖν τὰ ὅπλα, Dem. ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα, Plut. sumtis armis progredi ad bellum alicui inferendum, λαβόντα ὅπλα βαδίζειν στρατευόσθαι ἐπί τινα, Dem. ἀράμενον τὰ ὅπλα πορεύεσθαι ἐπί τινα, id. gerere arma, ἔχειν τὰ ὅπλα, id. ὁπλοφορεῖν, Xen. habere arma in manibus, ἔχειν τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσί, Dem. in armis esse, γενέσθαι ἐν τοῖς ὅπλοις, Thuc. εἶναι ἐν ὅπλοις, Dem. armis aliquem instruo, ἐξοπλίζω τινά, Xen. valere armis, ἰσχύειν ὅπλοις, Dem. armis aliquem hostiliter invadere, μεθ' ὅπλων ἐλθεῖν πρός τινα ἐν ἐχθροῦ τάξει, id. ferre arma contra aliquem, ἄγειν ὅπλα πρός τινα, id. inferre alicui arma, ἐπιφέρειν τινὶ ὅπλα, id. vincere hostem armis, κρατεῖν τοῦ ἐχθροῦ ἐν ὅπλοις, id. deponere arma, κατατιθέναι τὰ ὅπλα, id. amittere arma, ἀπόλλυσθαι ὅπλα, id. arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα, Xenoph.

armamenta, σκευάσματα, τά, σκεύη, τά, Dem.

armamentarium, ὁπλοθήκη, ἡ, Plut. σκευοθήκη, ἡ, Aeschin. armamentario praefectus, ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων, Dem.

armarium, idem quod antecedens armamentarium.

armatio, ὅπλισις, ἡ, Xen. ἐξόπλισις, vel ἐξοπλισία, ἡ, Polyb.

armatura, σκευή, τά, Dem. integra, πανοπλία, ἡ, id. ὅπλισις, εως, ἡ, Thuc. armaturae gravis miles, ὁπλίτης, ὁ, Dem. miles armaturae levis, ψιλός, ὁ, item. ὁ ψιλὸς στρατιώτης, Thuc.

armatus, ὡπλισμένος, ἔνοπλος, ἔξοπλος, ὁ ἐν ὅπλοις, Dem. ὢν ἐν ὅπλοις, id. bene, εὔοπλος, ον, Xenoph. omni ex parte, πάνοπλος, ον, Eurip.

armatus, Subst. ὁπλίτης, ὁ, graviter, ὁπλίτης, ὁ, Thuc. ὁ ὁπλίτης βαρύς, Plut. leviter, ψιλός, οῦ, ὁ, Dem. ὁ ψιλὸς στρατιώτης, Thuc.

armentarius, ἀγελάρχης, ὁ, βουκόλος, ὁ, Philostr.

armentum, ἀγέλη, ἡ, Xen. βουκόλιον, τό, Philo. equorum, ἱπποφόρβιον, τό, Xenoph. armenti locus, ἀγελαιών, ὁ, Suid.

armilla, ψέλλιον, ου, τό, Xenoph.

armilustrium, ὁπλοφυσία, ας, ἡ.

armo, ὁπλίζω, aliquem, τινα. Thuc populum contra aliquem, τὸν δῆμον ἐπί τινα, Herodian. ἐξοπλίζω, Xen καθοπλίζω, juniores clypeis, τοὺς νεωτέρους ἀσπίσι, Dem. Conf arma.

armus, ὦμος, ὁ, Isocr.

aro, ἀρόω, f. ώσω, ἀροτριάζω, ἀροτριάω, vox recentior, ἀροτρεύω, κατατέμνω, αὐλακίζω, id. ζευγηλατέω, q. v. arandi tempus, ἀροτήσιος ὥρα.

aroma, ἄρωμα, τό, Plut. aromata redolens, ἀρωματώδης, ες, Athen aromata resipio, ἀρωματίζω, Al. Aphrod. aromatibus imbuo, idem. Diosc. aromata aliquatenus redoleo, ὑπαρωματίζω, idem.

aromaticus, ἀρωματικός, Plut.

arrectus, ὄρθιος, ὀρθός.

arrha, ἀῤῥαβών, ὁ, Plut. ὑποθήκη, ἡ, Aristot. ἐνέχυρον, τό, Aristoph.

arrhabo, id q. arrha Cf. pignus.

arrepo, προσέρπω Soph.

arrideo, προσγελάω, alicui, τινί, Eurip. προσμειδιάω τινί, Solon apud Laert.

arrigo, ἀνορθόω, ἐπαίρω, ὄρθιον ἐφίστημι, Luc aures, ἀνορθιάζω τὰ ὦτα, ἀνορθόω τὰ ὦτα, Plato ἐπιβάλλω τὰ ὦτα, ὀρθὰς κατ' οὖς ἵστημι. Soph.

arripio, ἐφαρπάζω, συναρπάζω, προσαρπάζω τι, ἐφίεμαι τινος, principatum, ἐπιτίθεμαι ἀρχῇ, Herodian. aliquem ad supplicium, συλλαμβάνειν τινὰ πρὸς τιμωρίαν, idem.

arrodo, τρώγω, περιτρώγω, κατατρώγω. arbutum, τρώγω κόμαρον, Theocr.

arrogans, ἀλαζών, ὁ, ἡ, Isocrat. ἀλαζονευόμενος, idem. ὑπερήφανος, ον, Dem. μεγαφρονῶν, Isocr.

arroganter, ἀλαζονικῶς.

arrogantia, ἀλαζονεία, ἡ, Dem. ὑπερηφανία, ας, ἡ, Isocr φρόνημα, τό, Dem ὄγκος, ου, ὁ, Isocr. ferre arrogantiam, καρτερεῖν ὄγκον ὑπεροπτικόν, idem amplexi nuper arrogantiam, προσπεπτωκότες νεωστὶ ἀλαζονείαις, id. uti arrogantia quadam, χρῆσθαι ταῖς ἀλαζονείαις τισί, idem. confirmare aliquorum arrogantiam, βεβαιοῦσθαί τινων τὰς ἀλαζονείας, id. cohibere arrogantiam alicujus, περιαιρεῖσθαι φρόνημά τινος, Dem. abjicere arrogantiam, παύσασθαι τῶν φρονημάτων, Isocr.

arrogatio, προσποίησις, ἡ, Thuc

arrogo mihi, προσποιέομαι, aliquid, τινός, Isaeus. οἱ, Plut. ἀπονέμω ἐμοί τι Lucian. omnia, αὐθαδιάζομαι, Procop αὐθαδίζομαι.

ars, τέχνη, ἡ, artes et scientiae et facultates quaedam, τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι καὶ δυνάμεις τινές, Isocr. ars magna, τέχνη μεγάλη, Dem. parva, μικρά, id. honorata, ἔντιμος, Isocr. utilis, χρησίμη, id. liberalis, ἐλευθέριος, artem invenire, εὑρίσκειν τέχνην, Dem. scribere, γράφειν, Isocr. facere ex re aliqua, τέχνην ποιεῖσθαι πρᾶγμά τι, Dem discere, μανθάνειν, Isocr. scire, ἐπίστασθαι, id. tenere, ἔχειν, id. ostentare, ἀποδείκνυσθαι, id. exercere, ἐργάζεσθαι, Dem. deditum esse arti alicui, ἐπιμελεῖσθαι τέχνης τινός, id. occupari artibus aliquibus, διατρίβειν ἐπὶ τέχναις τισί, id exercitatus in arte aliqua, κατεσκευασμένος τέχνην τινά, id praecellere arte aliqua, διαφέρειν κατὰ τέχνην τινά, Isocr. uti arte aliqua, χρῆσθαί τινι τέχνῃ seu ἐπιστήμῃ, Isocr.

arteria, ἀρτηρία, ἡ, Galen.

arteriacus, ἀρτηριακός, Gal.

arteriosus, ἀρτηριώδης, ες.

arthriticus, i. e. arthritide laborans, ἀρθριτικός, οῦ, ὁ, Diosc.

arthritis, ἀρθρῖτις, ἡ, Aret. ἡ ἀρθρῖτις νόσος, Hdn. arthritis, quum pedes occupavit, dicitur ποδάγρα, ἡ, quum lumbos, ἰσχιάς, ἡ, quum manus, χειράγρα, ἡ, Aret.

articularis, e, ἀρθρικός, ἡ, όν, Hippocr. articularis morbus, i. e. arthritis, q. v.

articulate, κατ' ἄρθρους, ἐνάρθρως.

articulatim, idem quod articulate.

articulatio, ἄρθρωσις, ἡ; διάρθρωσις, ἡ.

articulatus, ἔναρθρος, ον, Athen.

articulo, ἀρθρόω, vocem, τὴν φωνήν, διαρθρόω.

articulosus, ἀρθρώδης, ες. Xenoph.

articulus, ἄρθρον, τό, formare vocis articulum, ποιεῖν τῆς φωνῆς ἄρθρον, Aristot. articulis carens, ἄναρθρος, ον, id. ἀδιάρθρωτος, ον, Lucian articulis distinguo, διαρθρόω, Plato per articulos connecto, προσαρθρόω, Hippocr.

artifex, τεχνίτης, ὁ, Dem. δημιουργός, ὁ, id. artifex dicendi, τεχνίτης τοῦ λέγειν, id. σοφιστής, οῦ, ὁ, Isocr.

artificialis, e, τεχνικός, Hermog. ἔντεχνος, ον. Aristot. ἐπιτεχνητός, Lucian

artificialiter, τεχνικῶς. Confer sequens artificiose.

artificiose, τεχνικῶς, Isocr διὰ τέχνης, Arist. κατὰ τέχνην, Lucian. σὺν τέχνῃ, Pausan.

artificiosus, de homine, τεχνικός, ή, όν, Arist. - de homine et re, κατάτεχνος, ον, Plut.

artificium, i. e. arte factum, τέχνημα, ατος, τό, Xenoph. - i. e. professio artificis, τέχνη, ης, ἡ, Dem δημιουργία, ας, ἡ, id.

artocreas, ἀρτόκρεας, τό.

artus, us, ἄρθρον, τό.

arundinaceus, καλαμώδης, ες, καλάμινος, η, ον, tibia, αὐλός, Athen.

arundinetum, καλαμών, ῶνος, ὁ, δονακεῖον, τό.

arundineus, id. q. arundinaceus.

arundo, κάλαμος, ὁ, Plut. δόναξ, ακος, ὁ, Diosc.

aruspex, aruspicina, vide haruspex, Haruspicina.

arvina, λίπος, τό, Philo. πιμελή, ἡ, Aristot.

arvum, ἄρουρα, ἡ, Aristot.

arx, ἀκρόπολις, ἡ, Isocr. munire arcem in urbe, ἀκρόπολιν τειχίζειν ἐν τῇ πόλει, id. habitare, οἰκεῖν, id. tenere, κατέχειν, ingredi, ἀναβαίνειν, Dem. praesidium imponere in arcem, φρουρεῖν, id. - i. e. palatium regium, βασίλειον, ου, τό, Isocr - i. e. propugnaculum, ἐπιτείχισμα, ατος, τό, Dem.

as, ἀσσάριον, τό, δωδεκάμοιρον νόμισμα, as haereditatis, ὅλος κλῆρος, ex asse haeres, ὁ κληρονομήσας ἐξ ὁλοκλήρου.

ascendo, ἀναβαίνω, in Areopagum, εἰς Ἄρειον πάγον, Isocr. in equum, ἐπὶ τὸν ἵππον. Xen. in navem, ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, Plut. in coelos, ἄνειμι εἰς οὐρανούς, Chrys. altius, προσαναβαίνω ἀνωτέρω, tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ βήματος.

ascensio, ἀνάβασις, ἡ, Isocr.

ascensor, ἀναβάτης, ὁ, Xen.

ascensus, us, id. q. adscensio.

ascia, ἀξίνη, ἡ, Xenoph.

ascio, ἀξινίζω.

ascisco, ἐπάγομαι, alicui aliquid, τινί τι, Dem. medicos, εἰσάγομαι τοὺς ἰατρούς, Aristot. aliquem, προσκαλέω τινά, liberos, εἰσποιέω παῖδας, Isocr. aliquem socium, τινὰ κοινωνόν, Dem.

ascititius, ἀλλότριος, Aristot. - i. e. adoptivus, εἰσποιητός, ή, όν.

ascribo, vide adscribo.

asella, ὀνάριον, τό, ὀνίδιον, τό, Athen.

asellus, idem quod asella.

asina, ὄνος, ἡ.

asinarius, ὀνηλάτης, ὁ.

asinarius, id. q. sequens asininus.

asininus, ὀνικός, ὀνώδης, Aristot. ὄνειος, caro, κρέας, Galen.

asinus, ὄνος, ου, ὁ.

aspectabilis, ὁρατός, ή, όν, Aristot.

aspecto, ἐφοράω, aliquem, τινά, Xenoph.

aspectus, us, ὄψις, ἡ, Plut. ἀνάβλεμμα, τό, Xenoph. πρόσοψις, ἡ, Thuc. βλέμμα, τό, Lucian. ἐμφάνεια, ἡ, qui aspectu mansueto est, τὸ βλέμμα ἥμερος, Lucian. in aspectum proferre, εἰς ἐμφάνειαν ἄγειν. aspectus horribilis, καταπληκτικὴ ὄψις, Plut. adspectui aliorum ignominiose exponere, παραδειγματίζειν.

asper, τραχύς, mons, ὄρος, Herodian. vir. ἀνήρ, Dem. χαλεπός, idem μιαρός, Isocr. τραχινός, via, ὁδός, Suid.

aspere, τραχέως, Isocr. χαλεπῶς, id

aspergillum, περιῤῥαντήριον, ου, τό, Aeschin.

aspergo, ῥαίνω, palpebras, εἰς τὰ βλέφαρα, Aristoph ῥαντίζω, aliquem, τινά, humorem album, ἐπιῤῥαίνω λευκὴν ὑγρότητα, Aristot. lectum croco, διαῤῥαίνω τὴν κοίτην κρόκῳ, aqua, ἐπιῤῥαίνω τῷ ὕδατι, aqua marina, καταῤῥαίνω θαλάττῃ, Dioscor. acetum alicui, προσραίνω, ὄξος τινί Al. Aphrod. aliquem infamia, ποιῶ τινα εἶναι ἐν ἀτιμίᾳ, Xenoph.

aspergo, inis, ῥανίς, ἡ, ῥάσμα, τό, ῥαντισμός, ὁ, ἔμβρεγμα, τό, ἐμβροχή, ἡ.

asperitas, τραχύτης, ἡ, regionis, τῆς χώρας, Xenoph orationis, λόγου, Isocr. vocis, τραχυφωνία, ἡ.

asperitudo, id. q. antecedens asperitas.

aspernabilis, καταφρόνητος, ον.

aspernanter, καταφρονητικῶς, Xenoph

aspernatio, καταφρόνησις, ἡ, Thuc. καταφρόνημα, τό, Id.

aspernor, καταφρονέω, aliquem, τινά, Thuc. aliquid, τινός, Herodian. amicos, ἀμελέω τῶν φίλων, Xenoph. nihil, ἀθετέω μηδέν, Plut. Confer sperno, contemno.

aspero, asperum reddo, τραχύνω, Athen.

aspersio, ῥαντισμός, ὁ. ῥάσμα, τό, cf. aspergo.

aspicio, βλέπω, aliquem amice, πρός τινα φιλοφρόνως, Xenoph. aliquem, ἀποβλέπω εἴς τινα, Isocrat. πρός τινα, Lucian. mente aliquid, ταῖς διανοίαις εἴς τι, Dem. aliorum miserias, ἐπιβλέπω τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας, Isocr. in terram, ὁράω εἰς γῆν, Xenoph fixis oculis aliquem, ἀτενέσιν ὀφθαλμοῖς καθορῶ τινά, Lucian. acri atque acerbo vultu aliquem, βλέμματι δριμεῖ ἀφορῶ εἴς τινα, Herodian. aliquem tyrannice, ἐμβλέπειν τινὶ τυραννικῶς, Plato. minaciter aliquem, ὑποβλέπω τινά, Id.

aspiratio, ἐπίπνοια, ἡ, Plato.

aspiro, ἐπιπνέω, ad aliquid, τι, Eurip.

ad virtutem, ἐφίεμαι τῆς ἀρετῆς, Xen. — i. e. faveo et adjuvo aliquid, ἐπουρίαζω τι, Lucian.

aspis, ἀσπίς, ὁ, Xenoph.

asportatio, ἐξαγωγή, ἡ, frumenti, σίτου, Isocr.

asporto, ἐκφέρω, aliquid, τί, Aristoph. ἐκκομίζω τι, Thuc.

aspredo, idem quod asperitas.

assabilis, ὀπτήσιμος, η, ον, Athen.

assatio, ὄπτησις, ἡ, Plut.

assatura, ὄπτημα, τό, τὸ κρέας ὀπτόν, Plut.

assecla, ἀκόλουθος, ὁ, Dem. assecias tres aut quatuor habere, ἔχειν ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας, Idem. invisus ob assecla-rum turbam, φορτικὸς ἀκολούθων ὄχλῳ, Lucian. assecla Veneris, ἀκόλουθος τῆς Ἀφροδίτης, Plato.

assectatio, ἀκολουθία, ἡ, Synes. ἀκολούθησις, ἡ, Aristot. ἀκολούθημα, τό, Id.

assectator, idem quod assecla.

assector, ἀκολουθέω, aliquem, τινί, Lucian. μετά τινος, Dem. κατόπιν τινός, παρακολουθέω τινί, Lucian.

assensio, ὁμολογία, ἡ, Dem. συγκατάθεσις, ἡ, Sext. Empir.

assensor, σύμψηφος, ὁ, Plato.

assentatio, κολακεία, ἡ, Dem. θωπεία, ἡ, Plato. oratio plena assentationis, λόγος μεστὸς κολακείας, Id. assentatio nimia, ἡ ἄγαν κολακεία, Id. facere aliquid ex assentatione, ποιεῖν τι κολακείᾳ, Id. assentationibus delinitus, κολακείαις ψυχαγωγούμενος, Id. adulationes plus valent, ἰσχύουσι μεῖζον κολακεῖαι, Isocr. coercere alicujus assentationem, ἐπέχειν τινὰ τῆς κολακείας, Dem. citra assentationem audire aliquid, ἀκούειν τι χωρὶς κολακείας, Idem.

assentator, κόλαξ, ὁ, alicujus, τινός, Dem. ὁ κολακεύων, τινά, Isocr. ὁ δημαγωγῶν, τινά, Dem. (sc. quando assentator est is, qui aurem captat popularem, v. δημαγωγία, ἡ.) παράσιτος, ὁ, Athen.

assentatorie, κολακευτικῶς.

assentio, s. assentior, ὁμογνωμονέω, alicui in re aliqua, τινὶ ἔν τινι, Xenoph. τινὶ περί τινος, Aristot. postulatis, συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις, Dem. alii, ὁμολογέω ἄλλῳ, Plato. opinionibus, ὁμολογέω ταῖς ὑπολήψεσι, Synes. tibi adolescentes habere, ὁμολογέω σοι νεωτέρους ἔχειν, Dem. tibi, quod, σοί, ὅτι, Plato. laudantibus aliquid, συμφέρομαι τοῖς ὑμνοῦσί τι, Plut.

assentor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλουσίοις, Plut. alicui, τινά, Xenoph. arte, τῇ τέχνῃ, Isocr. insigniter, ἐπιφανῶς, Id. χαρίζομαι καθ' ὑπερβολήν, Dem. ὑπερκολακεύω, Id.

assequor, ἐπικαταλαμβάνω, aliquid, τί, Plato. τυγχάνω τινός, Dem. virtutem, ἐφικνέομαι τῆς ἀρετῆς, Isocr. non assequor scopum, ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ, Aristot. jaculantes assequuntur scopum, οἱ βάλλοντες ἐπιτυγχάνουσι, Plut. assequor gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης, Dem. — i. e. intelligo aliquid probe, παρακολουθέω τινὶ σαφῶς, Dem. μανθάνω τι σαφῶς, Id. nihil non assequor, οὐδενὸς ἀπολείπομαι, Id.

asser, σανίς, ίδος, ἡ, Lucian.

asserculus, σανίδιον, τό, Aeschin.

assero, διαβεβαιόομαι, Plut. — i. e. juxta sero, προσφυτεύω, — i. e. vindico, προσποιέομαι. alicui aliquid, τί τινι, Isocr. in libertatem, ἐξαιρέομαι πρὸς ἐλευθερίαν, Lucian.

assertio, βεβαίωσις, ἡ, Thuc.

assertor, βεβαιωτής, ὁ, Plut.

asservio, ἐπιδουλεύω, alicui, τινί.

asservo, φυλάττω, aliquid, τί, Dem. alicui aliquid, διαφυλάττω τί τινι, Xenoph.

assessio, παρεδρία, ἡ, Dem.

assessor, πάρεδρος, ὁ, πρόεδρος, ὁ, σύνεδρος, ὁ, Demosth. eligere assessores, αἱρέεσθαι συνέδρους, Isocr. mittere assessores, πέμπειν συνέδρους, Id. visum est assessoribus Amphictyonum, ἔδοξε τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων, Dem.

assessorium, συνέδριον, τό, Herodian.

assessura, i. e. dignitas assessorum, παρεδρία, ἡ.

asseveranter, βεβαίως, διισχυριζομένως.

asseverate, id. q. antecedens.

asseveratio, βεβαίωσις, ἡ, Thuc.

assevero, διαβεβαιόομαι, Plut. ἰσχυρίζομαι, Synes. quod, διισχυρίζομαι ὅτι, Plut.

assideo, παρεδρεύω, alicui, τινί, Dem. in judicio, προσεδρεύω ἐν τῷ δικαστηρίῳ, Chrys. assidere et aliquid canere jubere, κατακλίνεσθαι καὶ ᾄδειν τι κελεύειν, Dem. assideo et immineo rei, προσκαθέζομαι καὶ προσεδρεύω τῷ πράγματι, Dem.

assidue, συνεχῶς, bellum gerere, πολεμεῖν, Dem. ἐνδελεχῶς, Plato. ἀδιαλείπτως.

assiduitas, συνέχεια, ἡ, Dem. ἐπιμονή, ἡ, Plato. ἐνδελεχισμός, ὁ, LXX.

assiduus, συνεχής, bellum, πόλεμος, Dem. ἀδιάλειπτος, ον, sum in aliqua re, προσκαρτερέω τινί, Dem.

assignatio, πρόσθεσις, ἡ, Aristot. προσωπόθεσις, ἡ, ἀπόθεσις, ἡ, Dem.

assigno, ἀποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, Plato. Confer attribuo.

assilio, ἐπιπηδάω, aliquem, τινί, Herodian. τινά, Suid.

assimilis, προσόμοιος, ον, alicui, τινί. Dem. παρόμοιος, τινί, Dion. παραπλήσιος, ον, Dem.

assimiliter, ὁμοίως, Plut. παραπλησίως, Dem.

assimilo, ὁμοιόω, aliquid alicui, τί τινι, Isocr. ὁμοιάζω τινί, Herodian. παραβάλλω τί τινι, Liban. τί πρός τι, Isocr. assimilor, εἴκω, in nulla re, ἐν οὐδενὶ οὐδέν, Dem.

assimulatio, ὑπόκρισις, ἡ, προσποίησις, ἡ, Aristot.

assimulo, προσποιέομαι, me esse amicum, εἶναι φίλος, Aeschin. aliquid, ὑποκρίνομαί τι, Lucian.

assisto, παρίσταμαι, alicui i. e. prope aliquem, τινί, Hom. — i. e. opitulor, alicui, τινί, Xen. τινὶ βοηθέω, Idem.

assitus, προσπεφυτευμένος, η, ον, πρόσφυς, υτος, ὁ προσφύω.

asso, i. e. tabulas sterno, σανιδόομαι. Athen. — i. e. ad ignem torreo, ὀπτάω, carnem non ad ignem sed ad solem, τὰ κρέας οὐ πρὸς πῦρ, ἀλλὰ πρὸς ἥλιον, Plut. ἀνθρακίζω, πνίγω.

associo, συνάπτω, aliquem alicui, τινά τινι, Xen. alicui, πρός τινα, Plut. προσεταιρίζω τινά τινι, Xen.

assoles, verb. impers. εἴωθε, φιλεῖ, ut assolet, ὡς ἔθος ἐστίν, ὡς ἔθος καθέστηκεν, Isocr. ὡς φιλεῖ γενέσθαι, ὡς φιλεῖ.

assono, ἐπηχέω, συνεπηχέω, παρηχέω.

assuefacio, ἐθίζω, κατεθίζω, προσεθίζω, ἐνεθίζω τινί. — συνήθειαν ἐμποιῶ, corpora ad labores, ἐθίζω τὰ σώματα πρὸς τοὺς πόνους, Lucian. aliquem ad clementiam, τοῦ εἶναι πρᾶον, Dem. ita aliquem, ut, οὕτω διατίθημι τινα, ὥστε, Idem.

assuefactus, εἰθισμένος, tacere in re aliqua, σιωπᾶν ἔν τινι, Plut. συνήθης, ες, alicui rei, τινί, Plut. ἐθάς, άδος, ὁ, ἡ.

assuetudo, συνήθεια, ἡ, Plut.

assulto, idem quod assilio.

assultus, us, ἐπιπήδησις, ἡ.

assumo, παραλαμβάνω, aliquem, τινά, aliquem in currum, ἀναλαμβάνω τινὰ ἐφ' ἅμαξαν, Xen.

assumtio, πρόσληψις, ἡ, Rhetor.

assuo, προσράπτω, Plut.

assurgo, ἐπανίσταμαι, alicui de sella, τινὶ τῶν θάκων, Aristoph. ἀπὸ τῶν θάκων, Xenoph.

ast, pro vocula hac poetica vide at.

astacus, ἀστακός, ὁ, Aristot.

asteriscus, ἀστερίσκος, ὁ, Theoph.

astipulatio, συγκατάθεσις, ἡ, Sext. συγκατάνευσις, ἡ, κατάνευσις, ἡ.

astipulator, συγκαταινος, ὁ, Dem.

astipulor, συγκατανεύω, alicui, τινί, Xen. προστίθεμαι τινι, Herodian. sententiae alicujus, εἰς τὴν γνώμην τινός, Plut. tibi in hac lege, σύμψηφός σοί εἰμι τούτου τοῦ νόμου, Plato.

asto, παρίσταμαι, alicui, τινί, Plut.

astralis, e, ἀστρικός, ἡ, ον, ἀστρῷος, α, ον, Al. Aphr.

astrepo, ἐπικτυπέω.

astricte, προσεσταλμένως.

astrictus, προσεσταλμένος, Aristot.

astringo, προστέλλω, Galen. aliquid aliqua re, προσαναστέλλω τί τινι, Plut. aliquem ad aliquid, τινὰ πρός τι, Chrysost.

astrologia, ἀστρολογία, ἡ, Aristot. astrologiam tracto, ἀστρολογέω, Athen.

astrologicus, ἀστρολογικός, Plut.

astrologus, i, ἀστρολόγος, ὁ.

astronomia, ἀστρονομία, ἡ, Isocr. deditum esse astronomiae studio, διατρίβειν ἐν ἀστρονομίᾳ, Id.

astronomicus, ἀστρονομικός.

astronomus, ἀστρονόμος, ὁ, Herodian.

astruo, κατασκευάζω, Philo.

astrum, ἄστρον, τό, Aristot. astra contemplor, ἀστρονομέω, Aristoph. ἄστρα κατανοέω, Laert. τὰ ἄνω βλέπω, Plato.

astupeo, ἐπιθαυμάζω.

astu, πανούργως.

astus, πανουργία, ἡ, ποικιλοφροσύνη, ἡ, κακοήθεια, ἡ. b) i. q. astute factum, τέχνη, ἡ, τέχνημα, τό, τέχνασμα, τό, μηχανή, ἡ, μηχάνημα, τό, δόλος, ὁ, ἀπάτη, ὁ, αἱρέσ, τά, plur. ὁ αἱρέσος, σκευοποίημα, τό, πάλαισμα, παλάμημα, τό; astu utor, τεχνάομαι, τεχνάζω, τεχνιτεύω, μηχανάομαι.

astutia, idem quod praec.

astutus, πανοῦργος, ποικιλόφρων, ποικίλος, πολυμήχανος, δόλερος, δόλιος, δολοπλόκος, κερδαλέος, καπηλικός; astuta consilia agitare, μηχανοῤῥαφεῖν.

astute, πανούργως, μετὰ πανουργίας.

asylum, τὸ ἱερὸν ἄσυλον, Philostr.

at, ἀλλά, haec atque illa causabitur: at id iniquum est, σκήψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ, ἀλλὰ οὐ δίκαιον, Dem. καί τοι, at quantum pecuniae sodalitium participes mihi daturos putatis? καί τοι πόσα χρήματα etc. Dem. μέντοι, at quis ex superioribus regibus etc. τίς μέντοι τῶν πρὸ ἐμοῦ βασιλέων, Dion. Halicarn. καίτοι. at jam ipsemet accusationi respondere volo, τοίνυν ἤδη καὶ περὶ τῆς γραφῆς αὐτῆς ἀπολογήσασ-

θαι βούλομαι, Dem. ὅμως μὲν οὖν, ὅμως μέντοι, ὅμως δὲ οὖν, at enim, μὲν οὖν, at enim dicat aliquis, φήσαι μὲν οὖν, Dem. at vero, ἀλλὰ μὴν, at vero illud notum est, ἀλλὰ μὴν τοῦτο δῆλον, Id. at enim, ἀλλὰ γάρ, at enim nequeo, ἀλλ' οὐ γὰρ δύναμαι, Plato. ἀλλὰ δὴ, at enim Deos neque latere, neque cogere possibile, ἀλλὰ δὴ θεοὺς οὔτε λανθάνειν, οὔτε βιάζεσθαι δυνατόν, Id. at certe, at saltem, ἀλλά γε, ἀλλ' οὖν γε, etsi non mediocriter, at certe utiliter, καὶ εἰ μὴ μετρίως, ἀλλ' ἀμυδρῶς γε, Isocrat. at enim vero, ἀλλὰ, νὴ Δία, vel νὴ Δία ἀλλὰ, at enim vero id forte objiciet nobis, ἀλλὰ, νὴ Δία, ἐκεῖνο ἂν ἴσως εἴποι πρὸς ταῦτα, Dem.

atavus, δίσπαππος, ὁ.

ater, μέλας, Dem. ater facie, ut carbonarius, ἀνθρακίας, ὁ, Lucian. ater cute, μελαγχρούς, ὁ, ἡ, Idem. atra dies, ἀποφρὰς ἡμέρα, Plat.

atheus, ἄθεος, ὁ, Lucian.

athleta, ἀθλητής, ὁ, Poll.

athletice, ἀθλητικῶς, Plut.

athleticus, ἀθλητικός, Plut.

atnepos, δισέγγονος, ὁ.

atneptis, δισέγγονος, ἡ.

atomus, ἄτομος, ἡ, Plato.

atque, καί, τέ, atque etiam, ἀλλὰ δὴ καί.

atqui, καί τοι, atqui considerate, o Athenienses, καί τοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Dem. καὶ μὴν, atqui ne hoc quidem poterunt dicere, καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο γ' ἕξουσιν εἰπεῖν, Id.

atramentarium, μελανοδοχεῖον, τό.

atramentum, μέλαν, τό, Poll. τὸ μέλαν, ᾧ γράφομεν, Diosc.

atriarius, πυλαῖος, ὁ, αὐλειαῖος, ὁ, αὐλάρχης, ὁ.

atriensis, id. q. antecedens.

atriolum, προαύλιον, τό, Poll. αὐλή, ἡ, Athen.

atrocitas, ὠμότης, ἡ, Isocr.

atrociter, ὠμῶς.

atrox, ὠμός, Xenoph. δεινός, scelus, ἀδίκημα, Lycurg. atrocia committere, δεινὰ ἐργάζεσθαι, Isocr.

attactus, us, ἐπαφή, ἡ, Plato.

attamen, ἀλλὰ μὴν, attamen facta sunt ista, ἀλλὰ μὴν γέγονε ταῦτα, Dem. οὐ μὴν ἀλλὰ, vereor dicere, attamen dicam, φοβοῦμαι λέγειν, οὐ μὴν ἀλλ' ἐρῶ, Id. οὐ μὴν ἀλλ' ὅμως, attamen habet aliquam excusationem, οὐ μὴν ἀλλ' ἔχει γέ τινα πρόφασιν ὅμως, Id. ἀλλ' ὅμως, attamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως ἔφην ἐγώ, Id.

attamino, μιαίνω, aliquid, τί, Luc.

attemperate, ἐπικεκερασμένως.

attemperans, attemperandi vim habens, ἐπικεραστικός, Galen. ἐπικρατικός, Id.

attemperatio, ἐπίκρασις, ἡ, Galen.

attempero, ἐπικεράννυμι, Gal.

attendo, προσέχω, animum ad aliquid, τὸν νοῦν τινι, Isocr. verbis, τοῖς λόγοις, Idem.

attente, προσεκτικῶς, ἐπιμελῶς, πεφροντισμένως.

attentio, προσοχή, ἡ, Lucian.

attento, πειράω, c. gen. pers. it. c. accus. ut attento pudicitiam mulieris, πειράω γυναῖκα, καταπειράζω, ἀποπειράομαι.

attentus, προσεκτικός, Xen. facere attentum, ποιεῖν προσεκτικόν, Aristot.

attenuate, λεπτυνομένως.

attenuatio, λέπτυνσις, ἡ, λεπτυσμός, ὁ.

attenuo, λεπτύνω, aliquid, τί, ἰσχναίνω τι, Aristot.

attero, προστρίβω, aliquid alicui, παρατρίβω τι πρός τι, Aristot. aliquem, κατατρίβω τινά, Thuc.

attestatio, ἐπιμαρτυρία, ἡ, Thuc.

attestor, ἐπιμαρτυρέω, i. e. testimonium tribuo alicui, τινί, Lucian. — i. e. testimonio meo confirmo, προσμαρτυρέω, dictum, τῷ ῥηθέντι, Plut. — i. e. testem allego aliquem, ἐπιμαρτύρομαί τινα, Dem.

attexo, προσυφαίνω, Plut. παρυφαίνω, Id. — i. e. addo, προστίθημι, alicui aliquid, τί τινι, Isocr. συνάπτω τι πρός τι, Plato.

attineo, προσήκω, ista attinent ad me, ταῦτα προσήκει μοι, Dem. προσήκει μοι τούτων, quantum ad me attinet, τόγε εἰς ἐμὲ ἧκον, τόγε εἰς ἐμὲ ἧκον μέρος, quod attinet bellica opera, ὅσον πρὸς τὰ πολεμικά, Herodian. quod quidem ad illum attineret, ὅσον ἐπ' αὐτῷ, Id.

attingo, ἐφάπτομαι, pecuniam, τῶν χρημάτων, Isocr. sacra, ἅπτομαι τῶν ἱερῶν, Dem. aliquid, καθάπτομαί τινος, Plut. annum decimum, ἐπιβαίνω ἔτους δεκάτου, Herodian.

attollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, Aristoph. baculum, ἐπαναίρω τὴν βακτηρίαν, Thuc. fustem, ἐπαίρω τὸ ῥόπαλον, Lucian. aliquid, διαίρω τι ἄνω, Xenoph. in altum, διαίρω εἰς ὕψος, Gregor. a terra, ἐξαίρω ἐκ γῆς, Aristot. vocem, ἐπαίρω τὴν φωνήν, Dem. aliquid, ἀναβιβάζω τι, Thuc. manus in coelum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανόν, Aristot. πρὸς τὸν οὐρανόν, Xen.

attondeo, ἀποκείρω, aliquid, τί.

attonite, ἐκστατικῶς, Plut.

attonitus, ἐμβρόντητος, Dem. ἀπόπληκτος, ος, Id. ἐκστατικός, Plato. sum, δειδίττομαι, Lucian. ἐμβεβρόντημαι, Plut. fio, ἐκπλήσσομαι, adspectu, πρὸς τὴν ὄψιν, Plut. calamitate, ὑπὸ τῆς συμφορᾶς, Id. attonitum aliquem reddo, ἐκπλήσσω τινά, Aeschin.

attono, ἐμβροντάω, Plut. ἐκπλήττω, Plato.

attractio, ἕλξις, ἡ, Al. Aphrod. ὁλκή, ἡ, humoris, τῆς νοτίδος, Theophr. ἕλκυσις, ἡ, ἑλκυσμός, οῦ, ὁ, ἐπίσπασις, ἡ, Al. Aphrod.

attractorius, ἑφολκός, Thuc.

attractus, ἐπίσπαστος, malum, κακόν, Hom.

attraho, ἐφέλκω, navem, ναῦν, Herodian. posteriores pedes, ἐπισύρω τὰ ὄπισθια, Hippocr. aliquem divitiis, προσάγομαί τινα χρήμασι, Plato.

attrectatio, ψηλάφησις, ἡ, Plut. ψηλάφημα, τό, Polyb.

attrecto, ψηλαφάω, aliquid, τί, Xen. arma, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, Chrys. aliquem, ἐφάπτομαί τινος, Herodian.

attribuo, προσνέμω, alicui aliquid, τί τινι, Aristot. aliquid Deo, ἀνατίθημί τι Θεῷ, Synes. alicui nomen, δίδωμι vel ἀποδίδωμί τινι ὄνομα, Dem. filio nomen patris, τίθημι υἱῷ τοὔνομα πατρός, Id. alicui aliquid per sortem, ἐπικληρόω τί τινι, idem.

attributio, ἀπόδοσις, ἡ, ἀπονομή, ἡ.

attritus, περιτριβής, sum bellis, ἐξασθενέω πολέμοις, Herodian.

attritus, us, παράτριψις, ἡ, Diosc. ἀποτριβή, ἡ, Dem.

auceps, ὀρνιθοθήρας, ὁ, Plut. ὀρνιθευτής, ὁ, Ael. verborum, λεξιδίων θηρευτής, Democr.

auctarium, προσθήκη, ἡ, Plato. ἐπίμετρον, τό, Theophr. ἐπίβλημα, τό, auctarium addo, ἐξ ἐπιμέτρου προστίθημι, Galen. ἐπιμετρέω, Lucian.

auctio, αὔξησις, ἡ, Athen. — i. e. venditio publica, δημιοπρασία, ἡ, ἀποκήρυξις, ἡ, πρᾶσις, ἡ, Lucian. auctionem facere bonorum alicujus, κηρύττειν τά τινος, Plut. bonorum paternorum, κηρύττειν τὰ πατρῷα, Id. alicujus, ἀποκηρύττειν τι, Lucian.

auctionor, λαφυροπωλέω, bona, τὰ ὑπάρχοντα, Athen. omnem praedam, πᾶσαν τὴν λείαν, Polyb.

auctor, αὔξων, οντος, ὁ, Isocr. — i. e. suasor, causa, αἴτιος, ὁ, studii alicujus, ἐπιμελείας τινός, Isocr. tibi sum hujus rei, αἴτιος τούτου σοὶ εἰμι, Isocr. αἴτιος τούτου σοι γίνομαι, Dem. tibi non sum hujus, ἀναίτιος τούτου σοί εἰμι, Plato. qui non est auctor malorum, ἀναίτιος τῶν κακῶν, Plut. auctorem se praebere alicujus rei, ὑφηγεῖσθαί τι, Plato. libri, συγγραφεύς, ὁ, Xenoph. familiae, ἀρχηγέτης, ὁ, Idem. auctore carens, ἀδέσποτος, fama, φήμη, Plut. sic, ἐπίγραμμα ἀδέσποτον, cujus auctor incertus est.

auctoramentum, ἐπίχειρον, τό, Plato.

auctoritas, ἀξίωμα, τό, vir magnae auctoritatis, ἀνὴρ ἀξιώματος μεγάλου, Plut. ἐξουσία, ἡ, auctoritatem consequi, λαβεῖν ἐξουσίαν, Dem. αὐθεντία, ἡ, Basil. auctoritate mea probo, αὐθεντέω, Idem. auctoritatem mihi in aliquem sumo, αὐθεντέω τινός, N. T. auctoritate polleo, εὐημερέω, Aeschin. sum in magna auctoritate, εὐδοξέω, Xenoph. auctoritate aliquem supero, καταγημερέω τινός.

auctoro, περιποιέομαι, aliquem, τινά, Thuc.

auctus, us, idem quod auctio.

aucupium, ὀρνιθοθήρα, ἡ, ars aucupii, ὀρνιθοθηρευτική, ἡ, Plato.

aucupor, ὀρνιθοθηρεύω, Poll. θηρεύω, Isocr. tempus, θηρεύω χρόνον, Plato. levissimam quamque occasionem aliquem occidendi, εὔχομαι προφάσεως ὀλίγου λαβέσθαι εἰς τὸ ἀποσκευάσασθαί τινα, Herodian.

audacia, τόλμα, ἡ, Demosth. θράσος, τό, Idem. θρασύτης, ἡ, Isocr. εὐτολμία, ἡ, Plut. audacia et confidentia, τόλμα καὶ θρασύτης, Dem. audacia et impudentia, τόλμα καὶ ἀναισχυντία, Id. θράσος καὶ ἀναίδεια, Id. eo venire audaciae, ut, εἰς τοσοῦτο ἥκειν τόλμης, ὥστε, Idem. εἰς τοῦτο θράσους ἀφικνεῖσθαι, ὥστε, Id. εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐλθεῖν, ὥστε, Id. pari audacia uti, ἴσας τόλμας παρέχειν, Isocr. sumere aliquam audaciam, λαβεῖν τινα τόλμαν, Dem. habere audaciam, ἔχειν τόλμαν, Isocr. praestare audacia caeteris, ὑπεραίρειν τόλμῃ ἄλλους, Dem. eripere alicui audaciam, παραιρεῖσθαι τὴν θρασύτητά τινι, Idem.

audaciter, vel, quod idem est,

audacter, τολμηρῶς, Thuc. θρασέως, Dem. θρασύτερον, Idem. θαρσαλέως, Isocr. θαρραλέως, Id. φιλοκινδύνως, Id.

audacule, Adv. τολμηρότερον.

audaculus, τολμηρότερος, ἑρα, ερον.

audax, τολμηρός, Dem. προπετής, Id. θρασύς, Isocr. φιλοκίνδυνος, Dem. εὔτολμος, Herodian. audax et promtus, τολμῆσαί τε ἅμα καὶ δρᾶσαι πεφυκώς, Idem. nemo tam audax erit aut deploratae fidei homo, οὐδεὶς οὕτω τολμηρὸς ἔσται, οὐδ' ἀπονενοημένος ἄνθρωπος, Dem. cum audacia, audacter,

μετὰ θρασύτητος, Isocr. audacia alios superans, τόλμῃ ἄλλους ὑπερφαίρων, Dem. reddere aliquem audacem, ἐμβάλλειν τινὶ θάρσος, Herodian. homo audax, τολμητής, οῦ, ὁ, Thuc. facinus audax, τόλμημα, ατος, τό, Id. παράβολον ἔργον, Polyb. nimium audax, παράτολμος, ον, Plut.

audens, θαῤῥαλέος, Xenoph. Confer antecedens audax.

audenter, θαῤῥαλέως, Plato. Confer audacter.

audeo, τολμάω, Demosth. θαρσέω, Xenoph. θαῤῥέω, Isocr. θρασύνομαι, Demosth. audeo videre, τολμάω βλέπειν, Idem. cum periculo audere aliquid bonum, μετὰ κινδύνων τολμᾶν τι ἀγαθόν, Thuc. audere iter suscipere, θαρσεῖν τὴν ὁδόν, Synes. audere pugnam suscipere, θαῤῥεῖν πρὸς μάχην, audeo tibi committere arcanum, θαῤῥῶ σοι τὸ ἀπόῤῥητον, Chrys. contra aliquid, καταθαῤῥέω τινός, Herodian.

audientia, ἀκρόασις, ἡ, Aesch. audientiam facio, ποιῶ σιωπήν, Xenoph.

audio, ἀκούω, aliquid ab aliquo, vel ex aliquo, τὶ ἔκ τινος, Isocr. aliquid a senioribus, τὶ παρὰ πρεσβυτέρων, Dem. aliquem accusare sive accusantem, ἀκροάομαι τινος κατηγοροῦντος, Dem. aliquem, ut praeceptorem, διακούω τινός, Plut. sermones magicos, διακούω λόγων μαγικῶν, Id. aliquem docentem aliquid, διακούω τί τινος, Plato. aliquem, τινός, vel aliquid, τί, vel etiam, τινος, Dem. ἀκούω, vel ἀκροάομαι, libenter, ἀσμένως: benigne, εὐνοϊκῶς: tacite, σιγῇ: libentissime, ἥδιστα: invite, ἀηδῶς: fastidiose, δυσκόλως: cum horrore et gemitu et demisso in terram capite, πεφρικὼς καὶ στένων καὶ εἰς τὴν γῆν κύπτων: cum invidia, φθόνῳ: alieniore animo, ἀλλοτριώτερον: iniquioribus auribus, δυσχερέστερον, etc. Dem. et Isocr. negligenter i. e. negligo praecepta, παρακούω, Cebes. bene, i. e. laudor, ἀκούω καλῶς, male, i. e. vituperor ab aliquo, ἀκούω κακῶς, ὑπό τινος, vel παρά τινος, Plut. Plut. Thuc. — i. e. nominor, dicor, audio vir bonus, ἀκούω ἐσθλός, Theocr. Argivi audiunt primi esse, Ἀργεῖοι ἀκούουσι πρῶτοι εἶναι, Herodot.

auditio, ἀκοή, ἡ, Thuc. ἀκρόασις, ἡ, Aeschin.

auditiuncula, ἀκροαμάτιον, τό.

auditor, ακουστης, ὁ, Isocr. ἀκροατής, ὁ, Dem. ἀκούων, ὁ, Id. ἀκροώμενος, ὁ, Isocr. benignus, εὐμενῶς ἔχων, Dem. gratiosissimus, χαριέστατος, Isocr. morosus, δύσκολος, Id. nancisci auditores benevolos, τυχεῖν ἀκροατῶν εὐμενῶς ἐχόντων, Dem. praebere se auditorem aequum, παρέχειν αὑτὸν ἀκροατὴν ἴσον, idem. non abuti benignitate auditorum, χρῆσθαι συμμετροτέρῳ τῇ δυνάμει τῶν ἀκουόντων, idem. delectare auditores orationis alicujus, τέρπειν τοὺς ἀκούοντας λόγον τινά, Isocr. demulcere auditores, ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀκροωμένους, Id. fastidium parere auditoribus, ὄχλον παρέχειν τοῖς ἀκούουσιν, idem. ἀλγεῖν ποιεῖν τοὺς ἀκούοντας, Dem.

auditorium, ἀκροατήριον, τό, Plut.

auditus, ἀκουσμένος, afferre rem auditam, προσάγειν ἀκοήν, Dem. testari rem auditam, μαρτυρεῖν τὴν ἀκοήν, Id.

auditus, us, ἀκοή, ἡ, Dem. ἀκρόασις, ἡ, Isocr. facilis, εὐηκοΐα, ἡ, hebes sive difficilis, δυσηκοΐα, ἡ, Hippocr. gravis, βαρυηκοΐα, ἡ, id. acutus, ὀξυηκοΐα, ας, ἡ, audita jucundus, ἀκούειν ἡδύς, aliquid scire, διὰ τῆς ἀκοῆς ἔχειν ἐπιστήμην τινός, Isocr. audita perceptibilis, ἀκουστός, id. non indignus, οὐκ ἀνάξιος ἀκούειν, Plato.

aufero, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τινός τι, Xenoph. τινά τι, Plut. τινί τι, Isocr. aliquid τί, τι βίᾳ, Dem. lucem e mundo, ἐξαιρέομαι τὸ φῶς ἐκ τοῦ κόσμου, Id. quod auferri non potest, ἀναφαίρετος, ον, Herodian.

aufugio, ἀποδιδράσκω, ad aliquem, πρός τινα, Xenoph. inde, ἐκεῖθεν, Lucian. ἐκεῖθεν διαδιδράσκω, Isocr. uno ab opere, συναποδράω ἀπὸ τοῦ ἔργου, Herodian.

augeo, αὔξανω, res parvas verbis, τὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων τοῖς λόγοις, Isocr. honoribus aliquem, τινὰ ταῖς τιμαῖς, Xenoph. famam meam, ἐμέ, Isocr. alicui amorem, ἐπιτείνω τινὶ τὸν ἔρωτα, Lucian. rem familiarem, τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν πλείω ποιέω, Isocr.

augesco, αὔξομαι, Dem. αὐξάνομαι; Dem. in tantum, ἐπίδοσιν λαμβάνω τοσαύτην, maxime, μεγίστην etc. Isocr. artes augescunt, ἐπιδόσεις γίγνονται τῶν τεχνῶν, Idem. virtutes augescunt ex aliqua re, ἐπίδοσις πρὸς τὴν ἀρετήν ἐστιν ἔκ τινος, Id. res hostium augescunt, τὰ τῶν πολεμίων ἐπιδιδοῦσι, Dem. Confer cresco, item incrementum.

augmentatio, αὔξησις, ἡ, Athen.

augmentum, αὔξη, ἡ, Suid. αὔξησις, ἡ, ἐπίδοσις, ἡ, Isocr.

augur, οἰωνοσκόπος, ὁ, οἰωνιστής, ὁ, Hesych.

auguraculum, οἰωνοσκοπεῖον, τό, οἰωνιστήριον, τό.

auguralis, e, οἰωνικός, scientia s. disciplina, οἰωνική, ἡ, οἰωνιστική, ἡ, Plut.

auguratio, οἰωνοσκοπία, ἡ, οἰώνισις, ἡ.

augurate, οἰωνιστικῶς.

auguratus, us, οἰωνιστική, ἡ.

augurium, οἰωνισμός, ὁ, οἰωνός, ὁ, οἰώνισμα, τό, οἰωνιστήριον, τό, οἰωνοσκοπία, ἡ, ὀρνιθεία, ἡ.

auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινι εἶναι ἀνεπιτήδειον, Xenoph. casum, τὸ σύμπτωμα, Aristot. οἰωνοσκοπία, μαντεύομαι, Dem. κατοιωνίζομαι, Phalar. ὀρνιθεύομαι, Suid. bene, φήμην ἀγαθὴν ποιέομαι, Aristot. φήμην ἀγαθὴν λόγῳ, Aristoph. φήμην ἀγαθὴν μαντεύομαι, Plato.

Augusta, ae, cognomen Imperatricum Romanarum, Σεβαστή, ἡ, Herod.

augustale, αὐγουστεῖον, τό.

auguste, σεβασμίως.

augustus, σεβάσμιος, ον, nuptiae, γάμος, Herodian.

Augustus, cognomen Imperatorum Romanorum, Σεβαστός, ὁ, Herodian.

Augustus, mensis, Αὔγουστος, ὁ, Βοηδρομιών, ὁ, Dem.

aula, αὐλή, ἡ, Athen. regia, βασίλειον, τό, Dem. ἡ αὐλὴ βασίλειος, Herodian. aulae princeps, αὐλάρχης, ὁ.

aulaeum, αὐλαῖον, τό, Plut. καταπέτασμα, τό, Philo.

aulicus, αὐλικός, ή, όν, adulator, κόλαξ, Plut. famulitium, οἱ ἐπὶ αὐλῆς οἰκέται, Herodian.

aura, αὔρα, ἡ, Aristot. πνοή, ἡ, πνεῦμα, τό, διαπνοή, ἡ, adflat, αὔρα εἰσπνέει, Aristoph. fert, φέρει, Xenoph. aura perflari, αὔραις διαπνεῖσθαι, id. auram captare, αὔραν θηρεύειν, idem, auram hominum captans, ἀνθρωπάρεσκος, ον, N. T.

auramentum, s. vas aureum, χρύσωμα, τό, Athen. χρυσός, ὁ, id.

auraria, sc. officina, χρυσουργεῖον, τό.

aurarius, χρύσεος, contr. χρυσοῦς, ῆ, οῦν, confer aureus.

aurarius, i. e. aurifex, sive aurifusor, χρυσοχόος, ὁ, Dem. ars aurarii, χρυσοχοϊκή, ἡ, sc. τέχνη, id. officina ejusdem, χρυσοχοεῖον, τό, id. aurarius sum, aurum fundo, χρυσοχοέω, Dinarch. conf. aurifex.

auratura, χρύσωσις, ἡ, Plut.

auratus, κεχρυσωμένος, ένη, ένον, statuae, εἴδωλα κεχρυσωμένα, Athen. ἐπίχρυσος, ον, ornatus, κόσμος, Plato.

aureolum, χρυσιδάριον, τό, χρυσίδιον, τό.

aureolus, i. e. auri colorem referens, χρυσίτης, ὁ, χρυσῖτις, ἡ, ὑπόχρυσος, ον, χρυσίζων, ουσα, ον, arena aureola, ψάμμος χρυσίτης, Hdt.

auresco, χρυσόομαι, χρυσαυγέω, χρυσίζω.

aureus, χρυσοῦς, ῆ, οῦν, aurea corona, στέφανος, Dem. Poetis: χρυσήλατος, ον, χρυσήρης, ες, διάχρυσος, ον, ἔγχρυσος, ον, ἐπίχρυσος, ον, κατάχρυσος, ον, aureo vellere amictus, χρυσόμαλλος, ον.

aurichalceus, ὀρείχαλκος, ον, columna, στήλη, Suid.

aurichalcum, ὀρείχαλκος, ὁ, Plato.

auricula, ὠτίον, τό, Lucian. λόβιον, τό, Dem. (i. e. ansula)

auricularis, e, ὠτικός, ή, όν, Galen.

aurifaber, idem quod aurifex.

aurifex, χρυσουργός, ὁ, χρυσοποιός, ὁ, χρυσοχόος, ὁ, quod tamen proprie aurifusorem notat. Vide aurarius.

aurificina, χρυσοχοεῖον, τό, χρυσοεψητεῖον, τό, Suid.

aurifodina, χρυσωρυχεῖον, τό, Strabo.

auriga, ἡνίοχος, ὁ, Xenoph. ἁρματηλάτης, ὁ, idem.

aurigarius, ἁρματοποιός, ὁ, Hesych. sum aurigarius, ἁρματοποιέω, Poll.

aurigatio, ἡνιόχησις, ἡ, Philo. ἡνιοχεία, ἡ, Herod. ἁρματηλασία, ἡ, Lucian.

auriger, χρυσοφόρος, ον, arbor aurigera, δένδρον χρυσόκαρπον.

aurigo, inis, ἴκτερος, ὁ, Hippocr. aurigine laborans, ἰκτερώδης, ες, id. aurigini similis, ἰκτερώδης, ες, id. aurigine laboro, ἰκτεριάω, Diosc. aurigine tentor, ἰκτερόομαι, Hippocr.

aurigor, ἡνιοχέω, Herodian. ἡνιοχεύω, Athen. ἁρματηλατέω, διφρηλατέω, τροχηλατέω.

auripigmentum, ἀρσενικόν, τό, Diosc.

auris, οὖς, ὠτός, τό, Dem. ἀκοή, ἡ, seu potius aures, ἀκοαί, αἱ, Lucian. aures alicui obtundere dicendo, τὰ ὦτά τινος ἐμπλῆσαι λόγων, idem, corrumpere aures alicujus, διαφθείρειν τὰ ὦτά τινος, id. mederi auribus aliquorum, ἰάσασθαι ὦτά τινων, id. aures eruditas habere, ἔχειν ὦτα πεπαιδευμένα, Aelian. obdurare aures, ne, ἀποφράττειν τὰς ἀκοάς, μή, Lucian. obrepere auribus alicujus, κλέπτειν τὰς ἀκοάς τινος, Aeschin. aures arrigere, ἀνορθιάζειν τὰ ὦτα, Philo. aures pascere, ἑστιᾶν τὰ μάλα τὰς ἀκοάς, Ael. aures permulcere, τὴν ἀκοὴν καταυλεῖν, Greg. auribus egere, τῆς ἀκοῆς ἐπιδεῖσθαι, Plato. auribus percipere, ἐνωτίζεσθαι, N. T. aure truncatus, ὠτότμητος, ον, LXX. aurium dolor, ὠταλγία, ας, ἡ, Diosc. aurium dolore laboro, ὠταλγέω, idem. ὠταλγιάω, id. laborans, ὠταλγικός, ή, όν, aurium sordes, κυψέλη, ης, ἡ, Alex. Aphrod.

in aurem dicere, εἰς οὖς λέγειν, εἰς οὖς τοὺς λόγους εἰπεῖν, Eurip. πρὸς οὖς ψιθυρολογεῖσθαι, in utramvis aurem dormire, ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν, Aeschin. ἐπ' ἀμφοτέραν καθεύδειν, Menand. aurem vellere alicui, ἀνασείειν τινὰ τοῦ ὠτός, Plat. aures regum i. e. delatores, τὰ βασιλέως ὦτα, Xenoph. προσαγγελεῖς, οἱ, προσαγωγίδαι, αἱ, ὠτακουσταί, οἱ, Aristot.

auriscalpium, ὠτογλυφίς, ἡ, Plato Com. ὠτογλύφον, τό, μηλωτρίς, ίδος, ἡ.

auritus, ὠτώεις, εσσα, εν, Homer. δολιχούατος, ον, Opp.

auro, vide inauro.

aurora, ἕως, ω, ἡ, Thuc. simul cum aurora, ἅμα ἕῳ, id. aurorae tempore, statim ab aurora, ἕωθεν, Xenoph. ante auroram, πρὸ τῆς ἕω, Herodian.

aurum, χρυσός, ὁ, χρυσίον, τό, auro effulgere, χρυσαυγεῖν, domus auro fulgens, οἶκος χρυσῷ ἀστράπτων, Aristot. auro coruscans s. radians, χρυσαυγής, ές, auro captus, χρυσεραστής, ὁ, χρυσομανής, ές, auro concolor, χρυσίζων, ουσα, ον, χρυσοειδής, ές, auri amor, φιλοχρυσία, ας, ἡ, auro ligatus, χρυσοτευχής, ές, χρυσόδετος, ον, auro distinctus, χρυσόπαστος, ον.

auscultatio, ἀκρόασις, ἡ, Dem. ἀκοή, ἡ, Isocr. ἀκρόαμα, τό, non auscultatione tantum, sed et memoria dignum, οὐκ ἀκοῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ μνήμης ἄξιον, Dem.

auscultator, ἀκροατής, ὁ, ἀκουστής, ὁ, conf. auditor.

ausculto, ἀκροάομαί τινος, ἀκούω τινός, conf. audio — i. e. obedio, πειθαρχῶ, alicui, τινί, Dem. πείθομαί τινι.

ausim, τολμῴην ἄν.

auspex, idem quod augur.

auspicato, εἰς καλόν, Plato. ἐς καλόν, Xen.

auspicatus, αἴσιος, ον, fulgura auspicata, ἀστραπαὶ αἴσιοι, Xen. aves auspicatae, ὄρνιθες αἴσιοι, Plut.

auspicium, idem quod augurium. optimis auspiciis res geritur, πράττεταί τι ἀρίστοις οἰωνοῖς.

auspicor, ὀρνιθοσκοπέω. — b) i. e. inchoo, aggredior, ἐνάρχομαι, sermonem, τοῦ λόγου, Plut. κατάρχω τὸν λόγον, Plato. paeanem, ἐξάρχω παιᾶνα, Xenoph. ἐξάρχομαι παιᾶνα, id. pugnam, κατάρχομαι τῆς μάχης, Polyb. bellum, κατάρχω τοῦ πολέμου, Plut. artem, ἐνάρχομαι τέχνης, Lucian. Confer incipio.

auster, νότος, ὁ, Aristot.

austere, αὐστηρῶς, χαλεπῶς, Dem.

austeritas, αὐστηρότης, ἡ, Dion.

austerus, αὐστηρός, ά, όν, vinum, οἶνος, Diosc. ut homo, σκυθρωπός, ή, όν, Isocr. σκυθρωπάζων, ὁ, Dem. σκληρός, ρά, ρόν, Plat.

australis, νότιος, ία, ιον, Aristot. mare, θάλασσα, Herodot. australe coeli latus, τὰ νότια, australis sive austrinus flatus, νοτία, ἡ, sc. πνοή.

austrinus, idem quod australis.

ausum, τόλμημα, τό, Thuc.

aut, ἤ, aut desistendum est, aut nemo culpandus, ἢ παυστέον, ἢ μηδένα αἰτιατέον, Demosth. quomodo quis aut firmiorem, aut justiorem rempublicam inveniret? πῶς ἄν τις ἢ βεβαιοτέραν, ἢ δικαιοτέραν πολιτείαν εὕροι; idem.

autem, δέ, dignos quidem laude honorare, delinquentes autem punire, τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαίνου τιμᾶν, τοὺς δὲ ἀδικοῦντας κολάζειν, Dem. Deum quidem time, parentes autem honora, amicos reverere, legibus obtempera, τὸν μὲν θεὸν φοβοῦ, τοὺς δὲ γονεῖς τίμα, τοὺς δὲ φίλους αἰσχύνου, τοῖς δὲ νόμοις πείθου, idem. vita brevis, ars autem longa, ὁ βίος βραχύς, ἡ δὲ τέχνη μακρή, Hippocr.

authenticus, αὐθεντικός, ή, όν.

autodidactus, αὐτοδίδακτος, ον, Xenoph.

autographum, αὐτόγραφον, τό, Plat.

automatum, αὐτόματον, τό, Plut.

autumnalis, ὀπωρινός, ή, όν, Hesiod.

autumnus, ὀπώρα, ἡ, Xen.

autumo, νομίζω, Dem. οἴομαι s. οἶμαι. Confer existimo.

auxiliaris, βοηθητικός, ή, όν, Aristot. ἐπικουρικός, ή, όν, Thuc. hinc, auxiliares copiae, ἐπικουρικόν, τό, idem.

auxiliarius, σύμμαχος, ὁ, Dem. βοηθός, ὁ, id. socii et adjutores, σύμμαχοι καὶ βοηθοί, idem. Conf. socius et sequens.

auxiliator, βοηθός, ὁ, Dem. βοηθῶν, ὁ, id. σύμμαχος, ὁ, Isocr. in pugna sive certamine, σύμμαχος, ὁ, Xen. συναγωνιστής, ὁ, Isocr. συναγωνιζόμενος, ὁ, id. quaerere sibi auxiliatores, ζητεῖν αὑτῷ βοηθούς, Dem. assumere aliquem auxiliatorem, λαμβάνειν τινὰ συναγωνιστήν, Isocr. habere aliquem auxiliatorem, ἔχειν τινὰ συναγωνιστήν, idem. conf. adjutor.

auxiliatrix, βοηθοῦσα, ἡ, σύμμαχος, ἡ, ἐπίκουρος, ἡ.

auxilior, βοηθέω, Dem. ἐπικουρέω, Isocr. συναγωνίζομαι, Dem. omnibus viribus auxiliari, παντὶ σθένει, κατὰ τὸ δυνατὸν βοηθεῖν, Dem. auxiliari alicui adversus hostes, βοηθεῖν τινι πρὸς τοὺς πολεμίους, idem. prompte auxiliari alicui, προθύμως βοηθεῖν τινι, idem. προθύμως συμπολεμεῖν τινι, idem. προθύμως συναγωνίζεσθαι, id. ἑτοίμως βοηθεῖν, Isocr. segniter auxiliari, ὀκνεῖν βοηθεῖν. Venio vobis auxiliaturus, ἔρχομαι ὑμῖν ἐπικουρεῖν, Xenoph. Dem. Confer sequens auxilium.

auxilium, βοήθεια, ἡ, βοήθημα, τό, Aristot. ἐπικουρία, ἡ, Thuc. numerus auxiliorum missorum, ἀριθμὸς τῶν βοηθειῶν, Dem. auxilium inane fieri alicui, ματαίαν τινὶ γίγνεσθαι βοήθειαν, id. arcessere ab aliquo, μεταπέμπεσθαι βοήθειαν παρά τινος, Isocr. polliceri alicui, ἐπαγγέλλεσθαί τινι βοήθειαν, Dem. expectare aliunde, προσδοκᾶν ἕξειν ποθὲν βοήθειαν, Isocr. decernere, ψηφίσασθαι βοήθειαν, Dem. mittere aliquo, πέμπειν βοήθειαν εἰς τόπον τινά, Id. ferre, ποιεῖσθαι βοήθειαν, Isocr. ποιεῖσθαι ἐπικουρίαν, Thuc. impedire, κωλύειν τὴν βοήθειάν τινος, Dem. auxiliis egere, δεῖσθαι βοηθείας, id. uti, χρῆσθαι βοηθείαις, id. auxilio alicui venire, ὁρμᾶσθαι βοηθὸν τινι, Xen. βοηθὸν εἶναί τινι, Aristot.

avare, πλεονεκτικῶς, Dem. φιλοχρημάτως, Isocr. ita avare gerere se adversus aliquem, ut, οὕτω πλεονεκτικῶς ἔχειν πρός τινα, ὥστε, Isocr. φιλοχρημάτως ἔχειν τινί, Dem.

avariter, idem quod avare.

avaritia, πλεονεξία, ἡ, Dem. φιλαργυρία, ἡ, Isocr. φιλοχρηματία, ἡ, Plato. φιλοπλουτία, ἡ, idem. αἰσχροκέρδεια, ἡ, Dem. πλεονέκτημα, τό, id. sordes et avaritia, αἰσχροκέρδεια καὶ πλεονεξία, id. opum augendarum cupiditas, ἡ τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμία, id. venire eo avaritiae, ἥκειν εἰς τοῦτο τῆς πλεονεξίας, Isocr. avaritiae causa ne ab aris quidem manus abstinere, πλεονεκτήματος ἕνεκα οὐδὲ τῶν ἱερῶν ἀπέχεσθαι, Dem. uti avaritia adversus aliquem, χρῆσθαι πλεονεξίᾳ πρός τινα, idem. ποιεῖσθαι πλεονεξίαν παρά τινος, vel, πρός τινα, Isocr. non concedere quidquam avaritiae alicujus, μὴ ἐπιτρέπειν τι τῇ πλεονεξίᾳ τινός, Dem. coercere alicujus avaritiam, ἐπισχεῖν τινα τῆς πλεονεξίας, Id. omittere, missam facere avaritiam, παύεσθαι τῆς πλεονεξίας, id. alienum esse ab avaritia, ἔξω εἶναι τῶν πλεονεκτημάτων, id.

avarus, πλεονέκτης, ὁ, πλεονεκτικός, Dem. φιλάργυρος, ον, Plato. φιλοχρήματος, ον, id. αἰσχροκερδής, ές, Dem. ad avaritiam bene paratus, πλεονεκτεῖν εὖ πεφυκώς, id. ζητῶν πλεονεκτεῖν, id. cujus omnia studia ad avaritiam referuntur, ὁ ἐπὶ τῷ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρεῖται ζῶν, id. referens consilia sua ad avaritiam, ἐξετάζων τοὺς λογισμοὺς πρὸς πλεονεξίαν, id. μηδὲν ἄλλο σκοπῶν, πλὴν ὅπως πλέον ἕξει, id.

ave, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα, Xen. εὐτύχει, ἔρρωσο.

aveho, ἀπάγω, Aristot. ἐκκομίζω.

avellana, λεπτοκάρυον, τό, vel τὸ λεπτὸν κάρυον, Diosc.

avello, ἀποτίλλω, aliquid, τί, Plut. ἀποσπάω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος, id. τινὰ ἀπό τινος, Xen.

avena, βρόμος, ὁ, αἰγίλωψ, ωπος, ὁ.

aveo, ἐφίεμαι, Dem. aliquid, γλίχομαι τινός, Isocr. ἐπιθυμέω τινος, Dem. ποθέω τινός, Isocr. Vide cupio, item desidero.

avernalis, ἄορνιος, ον.

avernus, ἄορνος, ὁ.

averrunco, ἀποτρέπω, ἀποτροπιάζω, ἀλέξω. Vide averto.

averruncus, ἀποτρόπαιος, ον, ἀλεξητήρ, ῆρος, ὁ, ἀλεξητήριος, ον, ἀλεξίκακος, ή, όν.

aversabilis, ἀποτρόπαιος, ον, Plato.

aversandus, ἀποστρεπτέος, ον, ἀπότροπος, ἀποτρόπαιος, ἀπόφορος, ἄπευκτος.

aversatio, ἀποστροφή, ῆς, ἡ, Themist.

aversio, ἀποτροπή, ἡ, Plato. ἀποστροφή, ἡ, Themist.

aversor, ἀποστρέφομαι, aliquem, τινά, Galen. deprecationem alicujus, ἀποτρίβω τὴν δέησίν τινος, Plut. ἀποτροπιάζομαι, Synes.

aversor, oris, ἀποστρεπτής, ὁ, malorum, ἀποτρόπαιος, ὁ, Jupiter aversor, Ζεὺς ἀποτρόπαιος, Luc. ἀπότροπος, ου, ὁ, Plato.

aversus, ἀπεστραμμένος, ἀπόστροφος, ον, a Deo, τοῦ Θεοῦ, Synes.

averto, ἀποτρέπω, aliquem ab aliqua, τινά τινος, Plut. aliquid, ἀποστρέφω τι, Lucian. oculos et in terram despecto, ἀποστρέφομαι καὶ κάτω βλέπω, Herodian. — me, i. e. avertor, pedem averto ab aliquo, ἀποτρέπομαί τινος, id. quod Di avertant! ὃ μηδεὶς ποιήσειε Θεῶν, Dio. invidiam ab aliquo, ἀπελαύνω φθόνον τινός, Ael.

avia, i. e. patris s. matris mater, ἡ τοῦ πατρὸς s. τῆς μητρὸς μήτηρ. — Sine discrimine, μεγαλομήτηρ, μητρος, ἡ, τήθη, ἡ, s. τηθίς, ἡ. [A probatis scriptoribus non usurpantur μάμμα, μάμμη, μαμμία, μαμμαία, ἡ, quas voces recentiores et de patris et de matris matre habent, v. Lobeck. ad Phryn. p. 133 seq.]

aviarium, ὀρνιθών, ὁ, ὀρνιθοτροφεῖον, τό.

avicula, ὀρνίθιον, τό, ὀρνιθάριον, τό.

avide, ἐπιθυμητικῶς, Poll. — i. e. avare, πλεονεκτικῶς, Dem. φιλοχρημάτως, Isocr.

aviditas, ἐπιθυμία, ἡ, cibi, τοῦ σίτου, Xenoph. ἐπιθύμημα, τό, Plato. ἐπιθύμησις, ἡ, Aristot. Confer avaritia.

avidus, πρόθυμος, ον, alicujus rei, τινὸς ἐπιθυμητικός, ή, όν, Aristot. — i. e. avarus, πλεονεκτικός, ή, όν, Dem. — i. e. lubens, ἀσμενος, ένη, ενον, idem. lucri, φιλοκερδής, ές, Aristoph. avidus lucri sum, φιλοκερδέω, Xenoph.

avis, ὄρνις, ὁ vel ἡ, Dem. ὄρνεον, τό, Plut. major, οἰωνός, οῦ, ὁ. id.

avitus, παππῷος, cui avita, et paterna gloria est, ᾧ παππῴα καὶ πατρῴα δόξα ὑπάρχει, Dem. — i. e. a majoribus acceptus, προγονικός, gloria, κλέος, Herodian.

avius, ἄβατος, Isocr. ἄνοδος, ον, Xenoph.

avocamentum, διαγωγή, ἡ, ἀνάλημα, τό

avocatio, ἀποτροπή, ἡ, Plato. ἀποστροφή, ἡ, Themist.

avoco, ἀποκαλέω, aliquem, τινά, Xenoph. ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος, Isocr. τινὰ ἀπό τινος, Thuc.

avolo, ἀφίπταμαι, ἀποπέταμαι, hinc avolaturus sum, αἰχήσομαι ἀπιών, Plato. avolat voluptas, ἡ ἡδονὴ τῇ ἀπολαύσει συναφίπταται.

avulsio, ἀπόσπασις, ἡ.

avulsus, ἀποσπάδιος, ον, ἀποσπασθείς, ἀπεσπασμένος, avulsa pars, ἀπόσπασμα, τό, particula avulsa, ἀποσπασμάτιον, τό, ramus avulsus, ἀποσπάς, άδος, ἡ.

avunculus, μητράδελφος, ὁ, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφός, Dem. ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος, Lucian.

avus, πάππος, ὁ, Dem. avus paternus, πάππος ὁ πρὸς πατρὸς, id. avus maternus, πάππος ὁ πρὸς μητρὸς, idem.

axilla, μασχάλη, ἡ, Xen.

axioma, ἀξίωμα, τό, Aristot.

axiomaticus, ἀξιωματικός, Dion. Hal.

axis, ἄξων, ὁ, currus, Xenoph. mundi, τοῦ κόσμου, Aristot.

axungia, ὕειον στέαρ παλαιούμενον, ὀξύγγιον, τό, Dioscor. 3, 107. (nisi ap. hunc legendum est ἀξούγγιον.) τὸ ἀρμάτειον ἄλειφαρ, πιμελή, ἡ.

B

Babae! βαβαί, babae! felicitatem, βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας! Babae, dicebam vero etc. βαβαὶ ἦν δ' ἐγώ, Plato.

bacca, i. e. fructus, ἀκρόδρυον, τό, bacca juniperi, item cedri, ἀρκευθίς, ἡ, Diosc. bacca lauri, δαφνίς, ἡ, Theophr. — i. e. margarita, μαργαρίτης, ὁ, Aelian. baccae oleae, στέμφυλα, τά. Bacca etiam dicitur, ἡ λίθος

baccatus, λιθοφόρος, ον, διάλιθος, ον.

Baccha, βάκχα, ἡ, βασσαρίς, ἡ.

bacchabundus, βακχεύων, ουσα, ον.

bacchanalia, βακχεύματα, τά, Plut. Διονύσια, τά, id. agitare, ἄγειν Διονύσια, Διονυσιάζειν, Athen.

bacchans, βακχεύων, ὁ, παράβακχος.

bacchar, βάκχαρις, ἡ, Diosc.

bacchatio, βακχεία, ἡ, Plut. βάκχευσις, ἡ, βάκχευμα, τό.

bacchicus, βακχικός, Διονύσιος, bacchica dona, Διονύσια δῶρα, Athen. Διονυσιακός, bacchici chori, Διονυσιακοὶ χοροί, id. θίασοι.

bacchor, βακχεύω, Plato.

Bacchus, Βάκχος, ὁ, Διόνυσος, ου, ὁ.

baccula, ἀκροδρύφιον, τό.

bacillus, βακτηρίδιον, τό, ῥαβδίς, ἡ.

baculus, βακτηρία, ἡ, Plut. senilis, quo senes innituntur, βακτηρία γεροντικά, Theophr. βακτήριον, ου, τό, Aristoph. ῥάβδος, ου, ἡ, Xen. baculo innitor senum more, βακτηρεύω πρεσβυτικῶς, Naz.

bajulo, βαστάζω, senem humeris, γέροντα ἐπὶ τῶν ὤμων, Aristot. ἀγκαλιδοφορέω, Pausan.

bajulus, βαστάζων, ὁ, φορταγωγός, ὁ, Suid. ἀγκαλιδοφόρος, ὁ, Poll.

balaena, φάλαινα, ἡ, κῆτος, τό, Athen.

balatus, us, βλήχημα, τό, βληχή, ἡ, Aeschyl.

balbe, τραυλῶς, βλαισῶς.

balbus, τραυλός, ή, όν, Plut. ψελλός, ή, όν, Id. βλαισός, ή, όν, Hippocr. ψελλίζων, βατταρίζων, ουσα, ον, ἰσχνόφωνος, ον, Aristot.

balbuties, τραυλότης, ἡ, Plut. τραυλισμός, ὁ, ψελλότης, ἡ, Aristot. ψελλισμός, ὁ, idem

balbutio, τραυλίζω, Aristoph. ψελλίζω, Aristot. ψελλίζομαι, Plato. βατταρίζω, Lucian. cum infantibus more nutricum, ὑποκορίζομαι, Theophrast.

balineum, vide balneum.

ballista, βαλλίστρα, ας, ἡ.

balneator, βαλανεύς, ὁ, Plato. βαλανείτης, ὁ, Suid. βαλανειώτης, ὁ, Id.

balneatrix, βαλανίς, ίδος, ἡ, βαλάνισσα, ἡ.

balneo, i. e. lavo, λούω, Athen. λούω, Lucian. περὶ λουτρὸν ἔχω, Herodian.

balneolum, βαλανείδιον, τό.

balneum, βαλανεῖον, τό, Dem. λουτρόν, τό, Plut. perferre aliquem in balneum et abluere, ἐνεγκεῖν τινα εἰς βαλανεῖον καὶ περιπλῦναι, Dem. perferri in balneum, vel ex balneo, φέρεσθαι εἰς βαλανεῖον vel ἐκ βαλανείου, id. lavare solitus in balneo, λούεσθαι εἰωθὼς ἐν βαλανείῳ, id. uti balneo, χρῆσθαι βαλανείῳ, Aelian. χρῆσθαι λουτρῷ, Herodian. ad balneum procedere, ἐπὶ λουτρὸν προέρχεσθαι, id. — i. e. locus balnei, λουτρών, ὁ, Xenoph.

balo, sc. ut ovis vel capra, βληχάομαι, Aristoph.

balsamum, βάλσαμον, τό, Theophr. fructus balsami, καρποβάλσαμον, τό, Diosc. frutex balsami, ξυλοβάλσαμον, τό, id. succus balsami, ὀποβάλσαμον, τό, id.

balteolus, ζωνάριον, τό, Poll.

balteus, ζωστήρ, ὁ, aureus, χρυσοῦς, Herodot. balteum solvere, ζωστῆρα λύεσθαι, Dem. Phal. ζῶμα, ατος, τό, Eustath. ζώνη, ης, ἡ.

baptisma, βάπτισμα, τό, N. T. βαπτισμός, ὁ, ib.

baptismus, id. q. baptisma.

baptista, βαπτιστής, ὁ, N. T.

baptisterium, βαπτιστήριον, τό.

baptizo, βαπτίζω, aliquem, τινά.

barathrum, βάραθρον, τό, Xenoph. praecipitare aliquem in barathrum, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς βάραθρον, id. barathro similis, βαραθρώδης, ες, Plut.

barba, πώγων, ωνος, ὁ, Plut. ὑπήνη, ἡ, id. γένειον, τό, Paus. barba hirci, πώγων τράγου, Athen. barbam alens, barbatus, πωγωνίας, ου, ὁ, Suid. habens barbam densam et hispidam, δασυπώγων, ὁ, Aristoph. raram, σπανοπώγων, ὁ, Poll. nullam, ἀπώγων, ὁ, ἀγένειος, ὁ, promissam, μακροπώγων, ὁ, βαθυπώγων, ὁ, hircinam, τραγοπώγων, ὁ, aeneam sive rufam, χαλκοπώγων, ὁ, Plut. barbam alo, πωγωνοτροφέω, Plut. barbam vello, τοῦ γενείου τίλλω, Dion. barbam gero, γενειάω, Aristot. barbam emittere incipio, γενειάσκω, Xen. barbam nutrio, πώγωνα τρέφω, πωγωνοτροφέω.

barbare, βαρβαριστί, Plut. βαρβαρικῶς, βαρβαροφώνως, barbare loquor, βαρβαρίζω, id. καρβανίζω, καρβάζω, καρβαΐζω, Hesych.

barbaricus, βαρβαρικός, ή, όν, βάρβαρος, ον, bellum, πόλεμος, Thuc. lingua, γλῶσσα, Sophocl.

barbaries in sermone, βαρβαροστομία, ἡ, Strabo. βαρβαρότης, ἡ.

barbarismus, βαρβαρισμός, ὁ, Eustath.

barbarus, βάρβαρος, ον, Plut. barbarum reddo, vel barbaris subjicio, βαρβαρόω, ἐκβαρβαρόω, Isocr. barbarus fio, βαρβαρόομαι, barbaris faveo, βαρβαρίζω, Xen. ter barbarus, τριβάρβαρος, ον, Plut. barbarorum amicus, φιλοβάρβαρος, ον.

barbatulus, ὑπογενειάσκων, contr. ῶν, ῶντος, ὁ, ὑπονήτης, ου, ὁ.

barbatus, γενειήτης, ὁ, Lucian. γενειᾶτις, ιδος, ἡ, Athen. πωγωνίας, ὁ, πωγωνίτης, ὁ, βαθυγένειος, ον, εὐγένειος, ον, εὐπώγων, ὁ, ἡ, barbatus sum, γενειάω, Aristot.

barbitus, βάρβιτος, ὁ, ἡ, βάρβιτον, τό, barbito cano, βαρβιτίζω, Poll.

barbula, πωγώνιον, τό, πωγωνάριον, τό.

barbus, τρίγλα, ἡ.

bardus, βλάξ, κός, ὁ, Xen. cf. stupidus.

barrio, βρυχάομαι ὡς ἐλέφας.

barritus, us, τὸ τοῦ ἐλέφαντος βρύχημα.

barrus, ἐλέφας, αντος, ὁ, Aristot.

basiatio, φίλημα, τό, Lucian.

basiator, φιλητής, ὁ.

basilica, βασιλική, ἡ, βασίλειον, τό.

basiliscus, βασιλίσκος, ὁ.

basio, φιλέω, Athen. φιλέω τῷ στόματι, Xenoph. cf. osculor.

basis, βάσις, ἡ. cf. fundamentum.

basium, φίλημα, τό. cf. osculum.

batillum, πύραυνον, τό.

batuo, ἀλοάω, aliquem lapidibus, τινὰ λίθοις, Aelian.

baubor, βαΰζω, canes baubantur ad id, quod non noverunt, οἱ κύνες βαΰζουσιν, ὃ ἂν μὴ γιγνώσκωσι, Plut.

beate, εὐδαιμόνως, Isocr. μακαρίως, Aristoph. beate vivo, ἐν εὐδαιμονίᾳ διάγω, Isocr.

beatitas, s. beatitudo, εὐδαιμονία, ἡ, Dem. μακαριότης, ἡ, cf. felicitas.

beatus, εὐτυχής, ές, μακάριος, ία, ιον, Dem. ob bonos liberos, τῆς εὐπαιδίας, Aristoph. facere aliquos beatos et felices, ποιεῖν τινὰς εὐδαίμονας καὶ μακαρίους, idem. fieri beatum ex humili, γίγνεσθαι εὐδαίμονα ἐκ ταπεινοῦ, idem. beatus sum, εὐδαιμονέω, Dem. εὐτυχέω, id. διευτυχέω, Dem. τὸν βίον διάγω ἐν εὐδαιμονίᾳ, Dem. πράττω μακαρίως, vel εὐδαιμόνως, Aristot. beatum praedico, μακαρίζω, Isocr. aliquem ob aliquid, τινά τινος, Aristoph. ob fortunam εὐδαιμονίζω τινὰ τῆς τύχης, vel διὰ τὴν τύχην, Dem. Isocr.

bellaria, τραγήματα, τά, Plato. τρωγάλια, τά, Athen. τρωκτά, τά, Hippocr. ἐπιδόρπισμα, τό, Athen. bellariorum amans, φιλοτραγήμων, ὁ, ἡ, Athen.

bellator, μάχιμος, ὁ, Isocr. στρατιώτης, ὁ, Dem. πολεμιστής, ὁ, Plut. Conf. miles.

bellatorius, πολεμιστήριος, ία, ιον, Xenoph.

bellatrix, πολεμιστίς, ίδος, ἡ, πολεμίστρια, ἡ.

belle, καλῶς, Dem. κομψῶς, Xenoph.

bellicose, φιλοπολέμως, Isocr. πολεμικῶς, idem.

bellicosus, πολεμικός, ή, όν, Isocr. πολεμικῶς διακείμενος, idem. πολεμικῶς ἔχων, idem.

bellicus, πολεμικός, ή, όν, virtus, ἀρετή, Xenoph. bellica ars, πολεμική, ἡ, sc. τέχνη, Aristot. bellicae res, πολεμικά, τά, Xen.

belligero, πολεμέω, cum aliquo, τινί, Dem. adversus aliquem, πρός τινα, idem. pro aliquo, ὑπέρ τινος, Isocr. tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον, Dem. decem annos, δέκα ἔτη, Isocr. continenter, συνεχῶς, fortius, ἄμεινον, id. valde expedite, σφόδρα ἑτοίμως, Dem. promptius, προθυμότερον, Isocr. aperte, ἁπλῶς, Dem. aperto Marte, ἐκ προῤῥήσεως, idem. ipso opere, non decretis solum, τοῖς ἔργοις, μὴ ψηφίσμασι μόνον, id. turpiter, αἰσχρῶς, Isocr. misere et male, ἀθλίως καὶ κακῶς, Dem. communi consilio, κοινῇ, Isocr. terra marique, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, idem.

bellua, θηρίον, τό, robusta, ἄλκιμον, Xenoph. agrestis sive fera, ἄγριον, Isocr.

bellualis, id. q. belluinus.

belluinus, θήρειος, ειον, Xen. vis, βία, Sophocl. θηριώδης, ῶδες, homo, ἄνθρωπος, Aristot. natura, φύσις, id.

bellum, πόλεμος, ὁ, Dem. maximum, μέγιστος, Isocr. magnum et difficile, πολὺς καὶ χαλεπός, Dem. continuum, συνεχής, Dem. grave, βαρύς, idem. vehemens, δεινός, id. implacabile et non indictum, ἄσπονδος καὶ ἀκήρυκτος, id. legitimum et apertum, νόμιμος καὶ προφανής, id. ignobile, et sumtuosum, ἄδοξος καὶ δαπανηρός, id. terrestre, maritimum, ὁ κατὰ γῆν, ὁ κατὰ θάλασσαν, Isocr. finitimum, ὅμορος, Dem. publicum, κοινός, Isocr. privatum, ἴδιος, Dem. civile, ἐπιδήμιος, sive, ἔμφυλος, Aelian. bella et expeditiones, πόλεμοι καὶ στρατεῖαι, Dem. bella et certamina, πόλεμοι καὶ ἀγῶνες, Isocr. bella et proelia, πόλεμοι καὶ μάχαι, Dem. pericula belli, κίνδυνοι πολέμου, Isocr. excitare ad bellum, παρακαλεῖν vel παροξύνειν ἐπὶ vel πρὸς πόλεμον, id. bellum expetere, πολέμου ἐπιθυμεῖν, id. decernere, γράφειν vel χειροτονεῖν, Dem. excitare, commovere, gerere, ποιεῖν vel ποιεῖσθαι, idem. movere, κινεῖν, idem. suscipere adversus aliquem, ἀναιρεῖσθαι, vel ἀνελέσθαι πρός τινα, Isocr. sustinere, ὑπομένειν, Dem. indicere, sive denunciare, προσαγορεύειν, idem. parare, apparare, παρασκευάζεσθαι πρὸς τὸν πόλεμον, id. τὰ πρὸς τὸν πόλεμον συντάττεσθαι καὶ παρασκευάζεσθαι, id. inferre alicui, ἐκφέρειν πόλεμον πρός τινα, Isocr. κομίζεσθαι πόλεμον εἰς χώραν τινά, Dem. repellere, ἀπωθεῖν πόλεμον, Dem. gerere adversus aliquem, πολεμεῖν πόλεμον πρός τινα, idem. una gerere, συμπολεμεῖν πόλεμον, id. feliciter gerere, κατορθοῦν ἐν τῷ πολέμῳ, id. administrare, διοικεῖν τὰ περὶ τὸν πόλεμον, Isocr. trahere, ducere, ἀναβάλλεσθαι πόλεμον, Dem. formidare, φοβεῖσθαι, id. fugitare, φεύγειν, id. componere ex animi sententia, κατατιθέναι τὸν πόλεμον, ὅπως βούλεταί τις, id. solvere, διαλύειν πόλεμον, Isocr. διάλυσιν ποιεῖσθαι τοῦ πολέμου, id. sopire, restinguere, παύεσθαι τοῦ πολέμου, id. bellum ingruit, πόλεμος ἥκει, Demosth. bellum fit, oritur inter aliquos, πόλεμος γίγνεταί τισι πρός τινας, idem. bellum est alicui cum aliquo, πόλεμός ἐστί τινι πρός τινα, id. proficisci ad bellum, εἰσελθεῖν εἰς πόλεμον, Isocr. vincere aliquem bello, κρατεῖν τινος πολέμῳ, Demosth. pacem facere a bello, εἰρήνην ποιεῖν ἐκ πολέμου, idem.

belluosus, i. e. plenus belluis, θηριώδης, ες, mare, θάλασσα, Theophr.

bellus, κομψός, ή, όν, Aristoph.

bembix, βέμβηξ, ηκος, ἡ. V. trochus.

bene, εὖ, Dem. καλῶς, id. ὀρθῶς, Isocr. affectum esse erga aliquem διακεῖσθαι οἰκείως, εὐνοϊκῶς, φιλοστόργως πρός τινα, Demosth. Isocr. audire, καλῶς ἀκούειν, Plut. cedere, προχωρεῖν δεξιῶς, Herodian. bene cum eo agitur, πράττει εὖ, Dem. καλῶς, id. bene volo tibi, εὔνους εἰμί σοι, idem. bene de aliquo mereri, ἐργάζεσθαί τινα ἀγαθόν, vel ἀγαθά, Isocr. bene facere alicui, δρᾶν εὖ τινα, Aristoph. bene me habeo, ἔχω καλῶς, Dem.

benedico, εὐλογέω, i. e. laudo, aliquem, τινά, Isocr. — i. e. bona precor et omnia fausta alicui opto, εὐφημία καὶ πάντα τἀγαθὰ εὔχομαί τινι, Dem.

benedictio, εὐφημία, ἡ, Herodian. εὐλογία, ἡ, Philo.

benedictus, εὐλογητός, ή, όν, N. T.

benefacio, εὐεργετέω, alicui, τινά, Dem. εὐποιέω τινά, id. ἀγαθὸν ποιέω τινά, id. civitati, δράω τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, Isocrat. Conf. beneficium.

benefactor, εὐεργέτης, ὁ, Dem. εὐποιῶν, οῦντος, ὁ, Isocr. sum alicujus, εὐεργέτης γίνομαί τινος, id. χρηστός γίνομαι πρός τινα, id.

benefactum, εὐεργέτημα, τό, Dem. Conf. beneficium.

beneficentia, εὐεργεσία, ἡ, Dem. εὐπραγία, ἡ, Isocr.

beneficiarius, ὁ εὖ παθών, Dem. Isocr. ὁ εὖ πεπονθώς, Isocr.

beneficium, εὐεργέτημα, τό, Dem. εὐεργεσία, ἡ, Isocr. χάρις, ιτος, ἡ, Dem. ἀγαθόν, τό, id. χρηστόν, τό, idem. magnum, εὐεργεσία μεγάλη, Dem. majus, μείζων, id. maximum, summum, amplissimum, μεγίστη, id. mediocre, μετρία, id. privatum, ἰδία, id. immensum, ὑπερμεγέθης, id. conferre in aliquem, κατατίθεσθαι εὐεργεσίαν εἴς τινα, Dem. ἐργάζεσθαί τινα ἀγαθόν τι, Isocr. πράσσειν τινὰ ἀγαθόν, Aristot. εὐεργετεῖν τινα, id. accipere ab aliquo, εὖ πάσχειν ὑπό τινος, Plutarch. πάσχειν ἀγαθόν τι ὑπό τινος, Lysias, χάριν φέρεσθαι παρά τινος, Andoc. ferre alicui acceptum, αἰτεῖν ἔχειν εὐεργέτημά τινος, Isocrat. adscribere deorum benevolentiae, εὐεργέτημα τιθέναι θεῶν εὐνοίας, Dem. praedicare et meminisse, λέγειν καὶ μνημονεύεσθαι, Isocr. reddere, rependere, ἀμείβεσθαι τὴν εὐεργεσίαν τινός, Xenoph. ἀνταποδιδόναι εὐεργέτῃ, Aristot. ἀντευποιεῖν τὸν εὖ ποιήσαντα, Dem. κομίσαι τὰ δίκαια τοῖς εὐεργέταις, idem. beneficii loco aliquid concedere alicui, παρέχειν τί τινι ἐν χάριτος καὶ δωρεᾶς μέρει, Dem. ornare aliquem beneficiis, τιμᾶν τινι δωρεαῖς, id. superari beneficiis amicorum, ἡττᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις τῶν φίλων, Isocrat. habere aliquid pro beneficio, ποιεῖσθαί τι ἐν δωρεᾶς τάξει, Dem. loco beneficii accipere, μετὰ χάριτος λαβεῖν τι, id. beneficiis aliquem provocare, ὑπάρχειν τῆς εὐεργεσίας εἴς τινα, idem. cujus magna beneficia exstant in aliquem, οὗ μεγάλαι εὐεργεσίαι ὑπάρχουσι πρός τινα, idem. beneficii commemoratio, τὸ τὰς εὐεργεσίας ἀναμιμνήσκειν, Dem. beneficio aliquem afficere, εὖ ποιεῖν τινα, Xenoph. εὐεργετεῖν τινα, Dem. beneficio affici, εὖ πάσχειν, ἀγαθὰ πάσχειν, Xen.

beneficus, εὐεργέτης, ὁ, Dem. εὐποιῶν, οῦντος, ὁ, Isocr. ἐπαρκῶν, οῦντος, ὁ, Dem. χρηστός, ή, όν, idem. ἀγαθός, ή, όν, id. φιλάνθρωπος, ον, Isocr. ἀγαθοεργός, όν.

benemeritus, εὐεργέτης, ὁ, vere de civitate, ἀληθῶς τῆς πόλεως, Dem.

benevole, εὐνοϊκῶς, Dem. εὐμενῶς, Isocr. μετ' εὐνοίας, Dem. εὐγνωμόνως, φιλοστόργως, audire aliquem, εὐνοϊκῶς ἀκούειν τινὸς λέγοντος, idem. et fideliter agere aliquid, εὐνοϊκῶς καὶ πιστῶς πράττειν τι, idem. benevole praesto esse alicui, εὐνοϊκῶς βοηθεῖν τινι, Xen.

benevolentia, εὔνοια, ἡ, Dem. εὐμένεια, ἡ, id. εὐμενές, τό, id. φιλανθρωπία, ἡ, id. χάρις, ιτος, ἡ, προσφιλές, οῦς, τό, φιλοφροσύνη, ἡ, εὐγνωμοσύνη, ἡ, et humanitas, εὔνοια καὶ φιλανθρωπία, id. et studium, εὔνοια καὶ προθυμία, id. insignis, εὔνοια μεγάλη, id. magna et incredibilis, μεγάλη καὶ σφοδρά, id. singularis, πολλή, idem. summa, πλείστη, idem. firmior, βεβαιοτέρα, Isocr. divina, δαιμόνιος, Dem. justa, δικαία, id. vera, ἀληθινή, Isocr. omni suspicione carens, ἀνύποπτος, Dem. benevolentiam expetere, ὀρέγεσθαι εὐνοίας, Isocrat. aliquorum, παρακαλέσαι τινὰς πρὸς εὔνοιαν, Dem. tribuere alicui, διδόναι τινί, idem. habere erga aliquem, εὔνοιαν ἔχειν πρός τινα, idem. praestare alicui, παρέχειν τινί, Isocr. benevolentia complecti aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς τινι, Dem. πρός τινα, Xenoph. demonstrare alicui, ἐνδείκνυσθαι πρός τινα, Dem. φανερῶς ἐνδείκνυσθαί τινι, id. alicujus contrahere, κτᾶσθαι παρά τινος, id. λαβεῖν τινος, Isocr. conservare, διασώζειν vel διαφυλάττειν, id. remittere erga aliquem, ἀφίστασθαι τῆς εὐνοίας τῆς εἴς τινα, id. abjicere erga aliquem, παραδιδόναι τὴν εὔνοιαν τὴν εἰς vel πρός τινα, idem. facere aliquid ex benevolentia, ποιεῖν τι κατ' εὔνοιαν, idem. ἐπ' εὐνοίᾳ ποιεῖν τι, id. benevolentiae alicujus aliquid commendare, παρακατατίθεσθαί τι εὐνοίᾳ τινός, Isocr. benevolentiae munus in periculis non deserere, τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐ λείπειν, Dem. frustrari benevolentiam alicujus, διαμαρτάνειν τῆς εὐνοίας τινός, idem. destitui benevolentia et humanitate alicujus, ἀποστερεῖσθαι τῆς εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας τινός, id.

benevolus, εὔνοος, ον, contr. εὔνους, ουν, Dem. εὐνοϊκός, ή, όν, idem. εὐμενής, ές, id. alicujus et amicus, εὔνους καὶ φίλος τινί, id. est illi, γίγνεται, ἐστί, ὑπάρχει εὔνους ἐκείνῳ, Isocr. benevolum habere aliquem, ἔχειν τινὰ εὔνουν, id. nancisci aliquem benevolentiorem alio, τυχεῖν τινος εὐνουστέρου, ἢ ἑτέρου, id. benevolo animo sum erga aliquem, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, vel τινί, Dem. εὐμενῶς ἔχω vel διάκειμαι πρός τινα, Isocr. εὔνοιαν ἔχω εἴς τινα, vel τινί, id.

benigne, φιλοφρόνως, Xen. φιλανθρώπως, Dem. εὐμενῶς, Isocr.

benignitas, εὐεργεσία, ἡ, Isocr. χρηστότης, ητος, ἡ, εὐμένεια, ἡ.

benignus, χρηστός, ή, όν, Dem. ἀγαθός, ή, όν, id. φιλάνθρωπος, ον, Isocr. ἐπιεικής, ές, Dem. πρᾷος, idem. et ignoscens homi

num erratis, πρᾷος καὶ συγγνώμων τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτημάτων, Xen. erga aliquem, πρᾷος τινι, Plut.

bea, i. e. beatum praedico, μακαρίζω, Dem. εὐδαιμονίζω, idem. aliquem fortunae ergo, τινὰ τῆς τύχης, Aristot. τινα διὰ τὴν τύχην, Dem. majores, μακαρίζω τοὺς προγόνους, Isocr. alicujus causa, τινος, Aristoph. - i. e. beatum reddo, ποιῶ τινὰ εὐδαίμονα καὶ μακάριον, Isocr.

bes, διμοιρία, ἡ, Lucian. διμοίριον, τό, bessе hereditatis se abstinere, ἀφίστασθαι τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου, Dem.

bestia, θηρίον, τό, Dem. immanissima, ἀγριώτατον, Isocr. impura, μιαρὸν, Dem. nefaria et immania, μιαρὸν καὶ ἄμικτον, idem. cicurare bestias et meliores efficere, ἡμεροῦν ψυχὰς θηρίων καὶ πλείονος ἀξίας ποιεῖν, id. - i. e. homo bestialis, ad quid bestia ejusmodi utatur quis? ἐφ' ἃ δ' ἂν καὶ χρήσαιτό τις τοιούτῳ θηρίῳ; Dem. bestiarum more, θηριωδῶς, Isocr.

bestialis, θηριώδης, ές, Aristid.

bestiarius, θηριομάχος, ὁ, Lucian.

bestiola, θηρίδιον, τό, Theophr. ζωΐδιον, τό.

beta, τεῦτλον, τό, Diosc.

betula, σημύδα, ἡ, Theophr.

bibacitas, φιλοποσία, ἡ, Xen.

bibax, πολυπότης, ὁ, Plut. πολύποτος, ὁ, ἡ, Aristot. ποτικός, ἡ, όν, Plut.

biblia, βιβλία, τά.

biblicus, βιβλικός, ἡ, όν.

bibliographia, βιβλιογραφία, ας, ἡ, Diosc.

bibliographus, βιβλιογράφος, ὁ, Poll.

bibliopegus, βιβλιοπηγός, ὁ.

bibliopola, βιβλιοπώλης, ὁ Poll.

bibliopolium, βιβλιοπωλεῖον, τό.

bibliotheca, βιβλιοθήκη, ἡ, Poll.

bibliothecarius, ὁ ἐπιστάτης τῆς βιβλιοθήκης.

bibo, πότης, ὁ, Aristoph.

bibo, bibere, πίνω, vinum, οἶνον, Xenoph. per totum diem, ὅλην τὴν ἡμέραν, id. merum, ἀκρατοποτέω, Athen. lac, γαλακτοποτέω, id. vinum, οἰνοποτέω, idem. parum, ὀλιγοποτέω, Plut. aquam, ὑδροποτέω, id. frigidum, ψυχροποτέω, Plut. medicamentum, φαρμακοποτέω, Theophr.

bibosus, vide bibax.

bibulus, φιλοπότης, ου, ὁ, Poll.

biceps, δικέφαλος, ον, διπρόσωπος, ον, imago, ἄγαλμα διπρόσωπον, Herodian.

bicolor, δίχροος, ον, contr. δίχρους, ουν, Aristot. δίχρωμος, ον, Galen.

bicornis, δίκερος, ον, δικέρως, ωτος, ὁ, ἡ, δικέρατος, ον, δικέρατος, ον.

bicorpor, δίσωμος, ον, δισώματος, ον.

bicubitalis, δίπηχυς, εος, ὁ, ἡ, Diosc.

bidens, δίοδους, οντος, ὁ, ἡ.

biduum, δύο ἡμέραι, biduo post, δύο διαδραμουσῶν ἡμερῶν, Herodian.

biennis, διετής, ές, Aristot.

biennium, διετες, εος, τό, Aeschin. διετία, ας, ἡ.

bifariam, διχῇ, Dem. διχῶς, divido, διχοτομέω, Polyb.

bifer, δίφορος, ον, ficus, συκῆ, Aristot. δίκαρπος, ον, terra, γῆ, Strabo. sum, δικαρπέω, Theophr.

bifidus, i. e. ungulam bisulcam habens, δίχηλος, ον, Aristot.

biforis, δίθυρος, ον, templum, νεώς, Poll.

biformis, δίμορφος, ον.

bifrons, ἀμφιπρόσωπος, ον, Plut. διμέτωπος, ον, munitio, φρουρά, Appian. διπρόσωπος, ον, imago, qualis Jani, ἄγαλμα, Herodian.

bigae, συνωρίς, ίδος, ἡ, Plut. bigis vehor, συνωριστεύομαι, Aristoph. bigarum auriga, συνωριστής, οῦ, ὁ, Lucian.

bigamia, vide digamia.

bigarius, συνωριστής, ὁ, Lucian.

bijugus, δίζυγος, ον, Gregor. Naz.

bilanx, ζυγός, ἡ, Plut. vide libella.

bilinguis, i. e. duorum linguarum peritus, δίγλωσσος, ον, Thuc. δίφωνος, ον, Poll. ex Philistone, - i. e. aliud loquens, aliud sentiens, δίλογος, ον, ἀμφίλογος, ον.

biliosus, χολώδης, ες, Hippocr. χολικός, ἡ, όν, Plut. extreme biliosus, i. e. valde iracundus, ἀκρόχολος, ον, Aristot.

bilis, χολή, ἡ, Plut. - i. e. ira, id. Dem. bilem educens, χολαγωγός, όν, χολαγωγικός, ἡ, ον, Hippocr. merum bilem congerens, ἀκρατόχολος, ον, Idem. bile mere carens, ἀχολία, ἡ, Plut. bilis atrae redundantia, μελαγχολία, ας, ἡ, Hippocr. bile atra laboro, μελαγχολάω, Dem. bile amara redundans, πικρόχολος, ον, Hipp.

bilustris, vide decennalis.

bimaris, διθάλασσος, ον.

bimatus, διετία, ας, ἡ, διετές, τό.

bimembris, δίκωλος, ον, Diosc.

bimestris, δίμηνος, ον, bimestre temporis spatium, δύο μῆνες, Herodian.

bimulus, διετής, ές, Aristot.

bimus, idem quod antecedens.

bini, δισσοί, αί, ά, σανδύο.

binominis, διώνυμος, ον, Plato.

bipalmis, δίδωρος, ον.

bipartito, διμερῶς, διχῇ, Dem. δίχα, Thuc.

bipartitus, διμερής, ές.

bipatens, δίθυρος, ον.

bipedalis, δίπους, ες, Xenoph. διπιδιαῖος, αία, αῖον, id.

bipedaneus, idem quod bipedalis.

bipennis, πέλεκυς, εως, ὁ, Neutr. α, Plut.

bipes, δίπους, ὁ, ἡ, Aristot.

biremis, δίηρης, ες, Poll.

bis, δίς, bis aut ter caussam capitis dicit, δὶς ἢ τρὶς κρίνεται, Dem.

bissextus, sc. dies, ἐμβόλιμος ἡμέρα, Plut.

bisulcus, i. e. ungulas fissas habens, δίχηλος, ον, Aristot.

bitumen, ἄσφαλτος, ου, ἡ, Diosc. refero, ἀσφαλτίζω, id. bitumine illino, ἀσφαλτόω.

bituminеus, ἀσφαλτώδης, ες.

bitumino, ἀσφαλτόω.

bivium, ἄμφοδος, ἡ, Xen.

blaesus, τραυλός, ή, όν, Plut. sum, τραυλίζω, Aristoph. Vide balbus.

blande, φιλανθρώπως, Dem. χαριέντως, id. admodum, πάνυ, ἡδέως, id. blandius alloqui aliquem, προσειπεῖν τινα, Isocr.

blandiloquentia, χρηστολογία, ἡ, ἡδυλογία, ἡ.

blandiloquus, χρηστολόγος, ον, ἡδυλόγος, ον.

blandimentum, θέλγητρον, τό, θέλγμα, τό, θελκτήριον, τό, θωπεία, ἡ, ἀρέσκευμα, τό.

blandior, σαίνω, alicui, τινά, Plut. σαρίζομαί τινα, Aristoph. ἀρεσκεύομαί τινα, Xenoph. κολακεύω τινί, Plut. vel τινά, Xenoph. auribus, κεχαρισμένως διαλέγομαι, Isocr.

blanditiae, κολακεία, ἡ, Dem. ἀρέσκευμα, τό, Plut. blanditiis sibi placare aliquem, διὰ κολακείας χειρώσασθαί τινα, Aelian. cf. blandimentum.

blandus, χρηστολόγος, ον, θελκτήριος, ον, Plut. ἄρεσκος, η, ον, Aristot. εὐπροσήγορος, ον, Isocr.

blasphemator, βλάσφημος, ὁ, Dem.

blasphemia, βλασφημία, ἡ, Plato.

blasphemo, βλασφημέω, aliquem, τινά, Appian. aliquid, εἴς τι, Plato. ὑπέρ τινος, Isocr. περί τινος, idem. Deum, εἰς θεόν, Plato. βλάσφημόν τι εἰπεῖν, Dem.

blasphemus, βλάσφημος, ον, Dem.

blatero, σπερμολόγος, ὁ, Dem. λογοποιῶν, ὁ, idem. φλυαρῶν, ὁ, Isocr.

blatero, ληρέω, Isocr. ψελλίζομαι, Aristot. ταυτολογέω, Polyb. frustra, ἀδολεσχέω τηνάλλως, Dem. ῥαψῳδέω μάτην, idem de re aliqua, φλυαρίζω μάτην περί τινος, Isocr.

blatta, σίλφη, ἡ, Diosc. τίλφη, ἡ, Lucian.

blennus, μωρός, ά, όν, Aristoph. βλάξ, ακός, ὁ, ἡ, Xen.

blitum, βλίτον, τό, Diosc.

boarium forum, βουπώλιον, τό, βουπώλειον, τό.

boatus, μύκημα, τό, Plut.

boletus, βωλίτης, ὁ.

bolis, βολίς, ίδος, ἡ, bolidem demitto, sive bolide mare exploro, βολίζω.

bolus, ἔγκαφος, ὁ, ψωμός, ὁ, βλωμός, ὁ, ψωμίον, τό.

bolus, βόλος, ὁ.

bombitatio, βόμβησις, εως, ἡ.

bombitator, βομβητής, ὁ, βομβητικός, ἡ, όν.

bombito, βομβέω, βομβαίνω.

bombus, βόμβος, ὁ, bombum edens, βομβήεις, εσσα, ῆεν.

bombycinus, βομβύκινος, ίνη, ινον.

bombyx, βόμβυξ, υκος, ὁ, Arist.

bona, οὐσία, ἡ, Dem. ὄντα, τά, idem. ὑπάρχοντα, ων, τά, Isocr. ἀγαθά, τά, id. χρήματα, τά, idem. κτήσεις, αἱ, Dem. κτήματα, τά, id. ἐγκτήματα, ων, τά, id. hereditaria, κλῆρος, ὁ, Dem. animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ, corporis, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῷ σώματι, fortunae, ἀγαθὰ τὰ ἐκτός, sive, ἐξωτερικά, Conf. opes, item facultates.

bonitas, i. e. bona indoles, praestantia, χρηστότης, ητος, ἡ, χρηστόν, τό, ἀρετή, ἡ, eximiae bonitatis, ἄριστος, κάλλιστος, naturae bonitas, εὐφυΐα, ἡ, vocis, εὐφωνία, soli, εὔγειον, τό. b) i. e. bonitas animi, benignitas, clementia, ἀγαθότης, ητος, ἡ, πρᾳότης, ητος, ἡ, χρηστότης, ητος, ἡ, ἀγαθοσύνη, ἡ, φιλοφροσύνη, ἡ, εὐμένεια, ἡ, εὔνοια, ἡ.

bonum, ἀγαθόν, τό, Arist. χρηστόν, τό, Dem. magnum, ἀγαθὸν μέγα, Dem. praecipuum et omnium maximum, ἡγούμενον καὶ πάντων μέγιστον, Id. maximum et splendidissimum divinorum bonorum et humanorum, τῶν θείων ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων μέγιστον καὶ τιμιώτατον, id. admirandum, θαυμάσιον, Demosth. perfectum, τέλειον, idem. honestum et conveniens alicui, καλὸν καὶ προσῆκόν τινι, idem exspectare, προσδοκᾶν, idem accipere, μεταλαβεῖν, Isocr. precari Deos, εὔχεσθαι θεοῖς διδόναι, Dem. accidere alicui, συμβαίνειν τινί, Isocr. consecutum esse, habere a Diis, ἔχειν παρὰ θεῶν, Isocr. ornatum esse bonis tantis, ἀξιοῦσθαι τοσούτων ἀγαθῶν, Dem. frui

bonis, ἀπολαύειν ἀγαθῶν, Isocr. ἀνέχεσθαι ἀγαθῶν, Dem. male uti, abuti bonis praesentibus, χαίρειν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, Dem.

bonus, ἀγαθός, ή, όν, Dem. χρηστός, ή, όν, Isocr. vir, ἀνὴρ ἀγαθός, Demosth. χρηστός, ή, όν, Idem. et honestus, καλὸς κἀγαθός, Isocr. et justus, χρηστὸς καὶ δίκαιος, Demosth. non improbus, sed omnino bonus, οὐ πονηρὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρηστός, idem. natura, φύσει χρηστὸς ἄνθρωπος, id. bonum efficere aliquem, χρηστὸν παρασκευάζειν τινα, idem. se praebere, ἀγαθὸν παρέχειν ἑαυτόν, Isocrat. πράττειν, sive, ποιεῖν τὸ ἔργον τοῦ χρηστοῦ, sive καλοῦ κἀγαθοῦ ἀνδρός. Idem. esse coactum, χρηστὸν εἶναι ἀναγκασθέντα, id. bona verba quaeso, εὐφήμει, bona dicere, εὐφημεῖν.

boo, μυκάομαι, Plut. βοάω, id.

bootes, βοώτης, ου, ὁ.

borealis, e, βόρειος, ον, venti flatus, βόρεια πνεύματα, Theophr. boreale caelum, borealis aëris constitutio, βορρεῖον, τό, Xen.

Boreas, Βορέας, ὁ, Att. contr. Βοῤῥᾶς, ᾶ, ὁ, cf. aquilo. Boreae expositus, κατάβοῤῥος, ον, ad Boream vergens, qui a Borea perflatur, προσβόρειος, ον.

boreus, id. q. borealis.

bos, βοῦς, βοός, ὁ, ἡ, bos arator et jugum trahens βοῦς ἀρότης καὶ ὑπὸ ζυγὸν πονῶν, Aelian. boves pasco, βουκολέω, Lucian. boves macto, βουθυτέω, Aeschin.

botanice, ars, βοτανική, ἡ.

botanicus, βοτανικός, ή, όν, Diosc.

botrus, βότρυς, υος, ὁ, Theophr.

bovile, βουστάσιον, τό, βούστασις, εως, ἡ, βούσταθμον, τό, βουαύλιον, τό.

bovillus, vide bubulus.

brabeum, βραβεῖον, τό.

brabeuta, βραβευτής, ὁ, Aristot.

brabeutorium, βραβευτήριον, τό.

bracca, ἀναξυρίς, ίδος, ἡ, Xenoph. περισκέλιον, ου, τό, περισκελίς, ίδος, ἡ, Plut. braccae, περισκελῆ, ῶν, τα, Philo. χιτῶν περὶ τοῖς μηροῖς, Xen.

braccatus, διεζωσμένος τὴν ἀναξυρίδα.

brachiale, βραχιόνιον, τό, βραχιονιστήρ, ὁ, Xenoph. περιβραχιόνιον, τό, idem. ψέλλιον, ου, τό, Plut. ψέλιον, τό, Xen. — i. e. pars brachii, καρπός, ὁ, Dem.

brachium, βραχίων, ὁ, Dem. brachii flexus, ἀγκών, ὁ, id.

bractea, πέταλον, τό, Plut.

bractearius, ὁ τῶν πετάλων ποιητής, πεταλιστής, ὁ.

bracteatus, περιπέταλος, ον.

bracteola, πεταλίδιον, τό.

branchiae, βράγχια, τά, Aristot.

brassica, κράμβη, ἡ, Diosc. κραμβίδιον, τό, Poll. canina, κυνοκράμβη, ἡ, id. capitata, κράμβη κεφαλωτή.

brevi, ἐν βραχεῖ, Lucian. tempore disserere inter se, ὀλίγον χρόνον διαλέγεσθαι ἀλλήλοις, Isocr. refutare calumnias, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀπολύειν διαβολάς, id. tam brevi tempore, ἐν οὕτω βραχεῖ χρόνῳ, Dem. mori, διὰ ταχέων ἀπολέσθαι, Aelian.

brevia, βράχεα, τά, in brevia incidere, τοῖς βράχεσι περιπίπτειν, Polyb. haerere in brevibus, ἐνέχεσθαι τοῖς βράχεσι, Plut.

breviarium, ἐπιτομή, ἡ, Aristot.

breviloquentia, βραχυλογία, ἡ, Poll.

breviloquus, βραχυλόγος, ὁ, ἡ, Plut. sum, βραχυλογέω, id.

brevio, ἐπιτέμνω.

brevis, e, βραχύς, εῖα, ύ, Dem. σύντομος, ον, idem. vita, βραχὺς βίος, Hippocr. oratio, βραχὺς λόγος, Isocr. oratio multo brevior, λόγος πολὺ συντομώτερος, idem. brevis vitae, βραχύβιος, ον, μικρόβιος, ον, brevis temporis, ὀλιγοχρόνιος, ον, Xenoph.

brevitas, βραχύτης, ητος, ἡ, Plato. συντομία, ἡ, Aristot. vitae, στενοχωρία βίου, ἡ, Aelian. sermonis, ἡ στενοχωρία τῶν λόγων, id.

breviter, βραχέως, Dem. βραχύ, idem. συντόμως, idem ostendere aliquid, διὰ βραχέων ἐνδείκνυσθαι τι, Isocr. dicere, συντόμως δηλοῦν, id. docere res magnas, συντόμως διδάσκειν περὶ μεγάλων, Dem. brevius haec declarare possum, συντομώτερον ἔχω δηλῶσαι περὶ αὐτῶν, Isocr. caetera quam potero brevissime percurram, περὶ τῶν ἄλλων, ὡς ἂν δύνωμαι, συντομώτατα διελθεῖν πειράσομαι, id. brevissime dicere aliquid, συντομώτατα εἰπεῖν τι, Dem.

bruchos, βροῦχος, s. βρεῦκος, ὁ.

bruma, ἡ τροπὴ ἡ χειμερινή, Thuc.

brumalis, ὁ, ἡ, το τας χειμερινὰς τροπάς.

brutum, ζῶον, το, ἄλογον, τό, Aristot. bruti instar vivere, ἀλογώδη δίαιταν βιοῦσθαι, Suid.

brutus, ἄλογος, ον, Aristot. — i. e. stupidus, ἀναίσθητος, ον, Dem.

brya, μυρίκη, ἡ, Diosc.

bubalinus, βουβάλινος, ίνη, ινον.

bubalus, βούβαλος, ὁ, Aristot.

bubile, vide bovile.

bubo, βύας, ου, ὁ, Aristot.

bubulcitor, βουκολέω.

bubulcus, βουκόλος, ὁ, βοηλάτης, ὁ.

bubulus, βόειος, εία, ειον, βοεικός, ή, όν, Thuc. bubula caro, βόειον κρέας, vel simpliciter, βόειον, τό, Al. Aphr.

bucca, γνάθος, ἡ, Dem. inflare buccas, φυσᾶν γνάθους, in buccam venire, ἐπὶ τὸ στόμα ἐλθεῖν, Plato.

buccea, ψωμός, ὁ.

buccella, ψωμίον, τό, Laert.

buccina, βυκάνη, ἡ, Suid. σάλπιγξ, γγος, ἡ, Themist.

buccinator, βυκανιστής, ὁ, Dion. Halicarn. βυκανήτης, ὁ, Polyb. σαλπιγκτής, ὁ, Dem.

buccino, βυκανίζω, σαλπίζω, Athen.

bucco, πρόστομος, ὁ, γνάθων, ὁ.

bucculentus, στομώδης, ες, Poll.

bucolicus, βουκολικός, ή, όν; carmen, μέλος, Aelian.

bucula, βοΐδιον, τό, βοϊδάριον, τό, Athen.

bufo, φύσαλος, ὁ, Lucian.

bulbosus, βολβώδης, ες, Theophr.

bulbus, βολβός, ὁ, Theophr.

bulga, μολγός, ὁ, Aristoph. ἱπποπήρα, ἡ.

bulla, πομφόλυξ, υγος, ἡ, Lucian. πέμφιξ, γος, ἡ, Galen. φύσημα, τό, Eurip. φυσαλίς, ίδος, ἡ, Lucian. insigne puerorum, στεθοδέσμιον, τά, Poll. in bullas converto, πομφολυγόω, Diosc.

bullatus, κεκοσμημένος, ίνη, ένον κάλυξι, — i. e. bullis turgens, πομφολυγώδης, ες.

bullio, ζέω, βράζω, bullire facio, ἀναβράζω. Conf. ebullio.

bullo, πομφολυγέω, Diosc.

bullula, πομφολύγιον, τό, φυσημάτιον, τό.

bura, ἐλκηθρον, τό, Theophr.

burdo, ἡμίννος, ὁ, Plut.

buris, idem quod bura.

bustualis, e, ἐπιτύμβιος, ον, Poll.

bustuarius, ἐπιτύμβιος, ὁ.

bustum, τύμβος, ὁ, parvum, ἡμιτύμβιον, τό, Suid. busta eruo et depraedor, τυμβωρυχέω, Arist.

butyraceus, βουτύρινος, ίνη, ινον, Diosc.

butyrum, βούτυρον, το, Galen.

buxetum, πυξεών, ῶνος, ὁ.

buxeus, πύξινος, ίνη, ινον, πυξώδης, ες.

buxus, πύξος, ἡ, Theophr. buxo abundans, πυξώδης, ες.

byrsa, βύρσα, ἡ, Diosc.

byssinus, βύσσινος, ίνη, ινον, pallium, φᾶρος, Plut. verba, ῥήματα, idem. linteum, σινδών, Herodot.

byssus, βύσσος, ἡ.

C.

caballinus, ἵππειος, εία, ειον.

caballus, ἵππος, ὁ, καβάλλης, ὁ, Plut.

cacabo, κακκαβίζω, Aristot. τιτυβίζω, Athen.

cacabus, κακκάβη, ἡ, Athen. parvus, κακκάβιον, τό, Poll.

cacaturio, χεσείω, Aristoph. χεζητιάω, idem.

cachecticus, καχεκτικός, ή, όν, Galen.

cachexia, καχεξία, ας, ἡ, Plut. cachexia laboro, καχεκτέω, Polyb.

cachinnatio, καγχασμός, ὁ, Poll.

cachinnator, καγχαστής, ὁ.

cachinnor, καγχάζω, καγχλάζω, Athen. καγχάομαι, Hesych. valde, ἀνακαγχάζω μάλα, Plato. παμμέγεθες, Lucian. vehementer super aliqua re, ἐκκαγχάζω τινί, effuse, ὑπερκαγχάζω, κιχλίζω, Aristoph.

cachinnus, καγχασμός, ὁ, Poll. κιχλισμός, ὁ, Ar.

caco, ἀποπατέω, Galen. ἀναχωρέω, Herodian. ἀποσκευάζομαι, idem. χέζω, Plut. in sellis, ἐπὶ τῶν δίφρων, Aristoph. caco in, ἐγχέζω, idem. caco super, ἐπιχέζω, idem.

cacodaemon, κακοδαίμων, ονος, ὁ, Poll. δαιμόνιον, τό, N. T. τὸ δαιμόνιον πονηρόν, ibid. cacodaemone plenus δαιμονιώδης, ὁ, ἡ, ibid. a cacodaemone torqueri, δαιμονίζεσθαι, ibid.

cacoëthes, κακόηθες, εος, τό.

cacozelia, κακοζηλία, ἡ, Lucian. κακόζηλον, τό, Dem. Phal.

cacumen, κορυφή, ἡ, Thucyd. montis, ἀκρώρεια, ἡ, ἄκρον, τό, Herodot. τὸ ἄκρον ὄρους, Aelian. ἡ ἀκρωνυχία ὄρους, Xenoph. ὑπερβολὴ τοῦ ὄρους, idem.

cacumino, κορυφόω, ἀποκορυφόω, Polyb.

cadaver, νεκρός, ὁ, Dem. νέκυς, υος, ὁ, idem. πτῶμα, τό, Plut. alicujus, ὁ νεκρός τινος, Xenoph. cadaverum acervus, νέκυος πλῆθος, τό, Lucian. σωρὸς νεκρῶν, Xen. cadavera spoliare, νεκροσυλεῖν, Lucian.

cadaverosus, νεκρώδης, ες, νεκρικός, ή, όν, Lucian.

cadiscus, καδίσκος, ὁ, Lycurg.

caducus, πτώσιμος, ίμη, ον, εὐκατάπτωτος, ον.

cado, πίπτω, Dem. in genua, εἰς γόνατα, Xen. in omnes partes, ἐπὶ πάντα τὰ μέρη, Athen. in faciem, ἐπὶ τὸ στόμα, in foveas, ἐμπίπτειν εἰς τάφρους, Plut. in terram, καταπίπτειν ἐπὶ τῆς γῆς,

Xenoph. in mala, περιπίπτειν κακοῖς, Isocr. in morbos, νόσοις, Plut. animo, ἀναπίπτω. Thuc. ob aliquid, ἀθυμεῖν τι: Idem. Plut. ἀθύμως ἔχω πρός τι, Xen. ἐν ἀθυμίᾳ εἰμί, εἰς ἀθυμίαν ἐμπίπτω, Aeschin. belle cadit, i. e. evenit, καλῶς πίπτει, τὸ κατὰ καιρὸν συμβαῖνον, quae sub adspectum cadunt, ὁρατά, τά, Plat. in cogitationem non cadit, ἀνεπινόητόν ἐστι, in consuetudinem nostram non cadit, ἀηθές ἐστιν ἡμῖν.

caduceator, κῆρυξ, ὁ, Xen. eum, κηρύκειον, Poll. caduceatoris munus, κηρυκεία, ἡ, id. κηρυκευσις, ἡ, Herodot.

caduceus, κηρύκειον, τό, Polyb.

caduciter, προπετῶς.

caducus, i. q. caducus, — i. e. corruptibilis, φθαρτός, ἡ, όν.

cadus, κάδος, ὁ, Herodot.

caecitas, τυφλότης, ἡ, Aristot. τύφλωσις, ἡ, Hippocr. ἀορασία, ἡ, ἀβλεψία, ἡ.

caeco, τυφλόω, aliquem, τινά, Plato.

caeculus, ὑποτυφλος, ον.

caecus, τυφλός, ἡ, όν, ἀλαός, όν, Homer. Hippocr. homo ad futura, ἄνθρωπος τυφλὸς τοῦ μέλλοντος, Plut. τῶν μελλόντων τετυφλωμένος, Pind. fons, i. e. qui non videtur, τυφλὴ πίδαξ, Xenoph. paries, i. e. fenestras non habens, τυφλὸς τοῖχος, ista vel caecus videat, ταῦτα καὶ τυφλῷ δῆλα, Plut.

caecutientia, ἀμβλυωγμός, ὁ, Hippocr.

caecutio, ἀμβλυώττω, λημάω, παραβλέπω, ἰλλώπτω, ἰλλωπίζω, ἰλλώπτω, ἀμυδρῶς βλέπω, τυφλώσσω, τυφλώττω, caecutio prae nimia cupiditate, τυφλώττω τῇ ἐπιθυμίᾳ.

caedes, φόνος, ὁ, Dem. σφαγή, ἡ, Isocr. θάνατος, ὁ, Id. αἷμα, τό, Dem. et vulnera, et mortes, τραύματα καὶ σφαγαὶ καὶ θάνατοι, Isocr. fortuita, φόνος ἀκούσιος, Dem. consulto facto, ἐκ προνοίας, Idem. justa, δίκαιος, Idem. iniqua, ἄνομος, Isocr. caedis reum peragi, ἐφ' αἵματι φεύγειν, Dem. esse auctorem, αἴτιον εἶναι τοῦ φόνου, Id. insimulari, αἰτίαν ἔχειν τοῦ φόνου, Id. diem dicere alicui, λαχεῖν τινι φόνου δίκας, Id. aliquem accusare, ἐπαιτιᾶσθαι τινα τοῦ φόνου, Id. reum aliquem agere, παραγράφεσθαί τινι τὴν γραφὴν τοῦ φόνου, Id. perpetratae aliquem convincere, αἱρεῖν φόνου τὸν δεδρακότα, Id. ἁλίσκεσθαι τοῦ φόνου, id. reos morte multare, ζημιοῦσαι θανάτῳ τοὺς ἐπὶ φόνῳ φεύγοντας, Id. caedes fiunt in urbe, γίγνονται φόνοι, σφαγαί, θάνατοι ἐν τῇ πόλει, Id. Isocr. caedem patrare suis manibus, κτείνειν τινὰ αὐτοχειρίᾳ, Dem. caede pollutum esse, κοινωνεῖν τοῦ φόνου, idem.

caedo, παίω, obvios, τοὺς ἀπαντῶντας, Dem. anum, τύπτω τὴν γραῦν, Id. mulierem, πατάσσω τὴν γυναῖκα, Id. famulos flagris, αἰκίζω τοὺς οἰκέτας, Isocr. parum aliquem, μὴ σφόδρα συγκόπτειν τινά, Id. aliquem colaphis, πὺξ παίω στόμα τινός, Dem. multos hostes, πολὺν φόνον ἐργάζομαι τῶν ἐναντίων, Id.

caeduus, κοπτικός, ή, όν.

caelamen, γλυφή, ἡ, Plato. γλύμμα, τό, Pollux.

caelator, γλυπτης, ὁ, γλυπτήρ, ὁ, γλυφεύς, ὁ.

caelatura, quod sculptum est, γλύμμα, τό, Poll. γλυφή, ἡ, Plut.

caelatus, ἀνάγλυπτος, ον, γλυπτός, ή, όν.

caelebs, ἄγαμος, ον, Xenoph. ἀγάμητος, ον, ἠΐθεος, ον, Demosth. ἁγνός, ή, όν, ἀγάμων, Plato.

caelibatus, ἀγαμία, ἡ, ἀγάμιον, τό.

caelo, γλύφω, aliquid, τι, Aristoph.

caelum, vide coelum.

caelum, γλυφεῖον, τό, Luc. γλυπτήριον, τό, ἐγκοπεύς, ὁ, Lucian. κοπεύς, ὁ, Id.

caementarius, τειχοποιός, ὁ, Poll. τειχοδόμος, ὁ, Idem.

caementitius, χαλίκειος, εία, ειον.

caementum, χάλιξ, ὁ, Thuc.

caepe, κρόμμυον, τό, Xenoph. caepas olere, κρομμύων ὄζειν, Idem.

caepina, κρομμυων, ὁ.

caerimonia, θρησκεία, ἡ, Herodian. τὰ περὶ τοὺς θεούς, Dem. τὰ πρὸς θεούς, Isocr. τὰ τῶν θεῶν, Idem. θεῖα πράγματα, Idem.

caeruleus, κυάνεος, contr. κυανοῦς, ῆ, οῦν, mare, θάλαττα, Aristot. color, κυανοῦν χρῶμα, Xenoph. caeruleo colore sum, κυανίζω, Diosc. caerulei coloris inductio, κυάνωσις, ἡ, Plut.

caesar, καῖσαρ, ὁ, Plut.

caesaries, κόμη, ἡ, Plut. Cf. coma.

caesim, κοπτικῶς, τμητικῶς, τμήδην.

caesio, τμῆσις, ἡ.

caesius, γλαυκός, ή, όν, Aristot. caesios oculus habens, γλαυκὸς τὰ ὄμματα, γλαυκὸς τοὺς ὀφθαλμούς, γλαυκός, γλαυκόφθαλμος, ον, γλαυκομμάτος, ον, caesius color, γλαυκότης, ητος, ἡ, oculorum, ὀμμάτων, Aristot. caesium reddi, ἀπογλαυκοῦσθαι, Plut.

caespes, βῶλαξ, ὁ, βῶλος, ὁ, Poll.

caespitator, ὁ παράφορον βαδίζων, Lucian.

caespitius, βωλάκινος, ίνη, ινον.

caespito, παράφορον βαδίζω, Luc.

caestrum, κέστρον, τό, Poll.

caetera, λοιπά, τά, τἆλλα, Dem. καὶ ἕτερα.

caeteroquin, τἆλλα, Dem. ἄλλως, Aristoph.

caeteri, ἕτεροι, αι, α, hi, isti, caeteri, alii, οἱ μὲν, οἱ δέ, ἕτεροι δέ, ἄλλοι δέ, Isocr. λοιποί, αί, ά, Dem.

caeterum, λοιπόν, τὸ λοιπόν, πλὴν ἀλλά, τἆλλα, τὰ δ' ἄλλα, μέντοι, favos fingunt, caeterum non mellificant, κηρία πλάττουσι, μελιττουργοῦσι μέντοι οὐδέν, Arist. μὲν οὖν, caeterum accepto imperio cuncta mutavit, αὐτὸς μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν παραλαβὼν πάντα ὑπεκίνησεν, Dem. καὶ δὲ, Id.

calamarium, καλαμοθήκη, ἡ, καλαμίς, ίδος, ἡ.

calamister, καλαμίς, ἡ, Diosc. κνῆστις, ἡ, Plut.

calamistro, βοστρυχίζω, Dion. Hal.

calamistrum, i. q. calamister.

calamitas, συμφορά, ἡ, Dem. δεινά, τά, Idem. μοχθηρία, ἡ, Id. calamitates et miseriae, συμφοραὶ καὶ ἀτυχίαι, Isocr. calamitas maxima, ἀτυχία μεγίστη, Dem. par, τὰ ἴσα κακά, Id. summa, συμφορὰ ἐσχάτη, Id. deplorata, ἀνήκεστος, Isocr. communis, κοινὴ ἅπασι, Dem. conjicere aliquem in calamitatem, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς κακά, Dem. περιστρέψασθαί τινι συμφοράν, Id. περιβαλεῖν τινα τῇ συμφορᾷ, Idem. calamitatem cavere, evitare, συμφορὰν φυλάττειν, Isocr. διαφεύγειν, Idem. in maximam calamitatem incidere, ἔρχεσθαι εἰς μεγίστην συμφοράν, Idem. ἥκειν εἰς ἀτυχίαν, Idem. περιπίπτειν ἀτυχίαις, Dem. premi calamitate, γίγνεσθαι περὶ συμφοράν, ac ἐπὶ συμφορᾷ, Idem. εἶναι ἐν δεινῷ τινι, Idem. χεῖρον πράττειν, Isocr. ἀτυχεῖν ἀτύχημα, Dem. mederi calamitati, ἰᾶσθαι τὴν ἀτυχίαν, Isocr. ἐπανορθοῦν τὴν ἀτυχίαν, Id. ἐπαμύνειν τῇ συμφορᾷ, Id. liberare aliquem e calamitate, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν συμφορῶν, id. διασώζειν τινὰ ἐκ μεγίστων συμφορῶν, id. ἐκλύειν τινὰ δεινῶν ἀπάντων, Dem.

calamites, καλαμίτης, ὁ, δρυόφυτος, ὁ.

calamitose, ἀτυχῶς, Isocr. ἀθλίως, Dem. ἐπικήρως, Isocr. ἀθλίως, κακῶς, Dem.

calamitosus, δυστυχής, ές, Dem. ἀτυχῶν, Id. κακοπαθῶν, Isocr. ταλαίπωρος, ον, Dem. ταλαιπωρῶν, id. ἄθλιος, ία, ιον, Id. et infelix, ταλαίπωρος καὶ δυστυχής, Id. ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος, Id. omnium calamitosissimus, πάντων ταλαιπωρότατος, id. ἁπάντων ἀνθρώπων ἀθλιώτατα διακείμενος, Isocr.

calamus, κάλαμος, ὁ.

calathus, κάλαθος, ὁ, Poll. parvus, καλαθίσκος, ὁ, idem. καλάθιον, τό, Schol. Callim. καλαθίς, ίδος, ἡ, Hesych. κάνης, ητος, ἡ, Plut.

calator, κλήτωρ, ὁ, Dem. κλητήρ, ὁ, idem.

calatus, κληθείς, εῖσα, έν.

calcaneus, πτέρνα, ἡ, Dem.

calcar, πλῆκτρον, τό, Aristoph. κέντρον, τό, Strabo. ἐγκεντρίς, ἡ, Idem. πτερνιστήρ, ὁ, calcaribus incito, μυωπίζω, Heliodor. calcar addo currenti, τὸν τρέχοντα ὀτρύνω, παραβάλλω τινὶ τὰ κέντρα, Diod. Sic.

calcarius, γυψοποιός, ὁ, τιτανοποιός, ὁ.

calcator, ληνοβάτης, ὁ.

calcatus, στειβόμενος, ένη, ενον, Xenoph.

calceamentum, ὑπόδημα, τό. Xen. ex lino confectum, λίνου πεποιημένον, Herodian.

calceatio, ὑπόδεσις, ἡ, Xen.

calceo, ὑποδέω, et calceor, calceos induo, ὑποδέομαι, Xenoph.

calceolarius, ὑποδηματοποιός, ὁ.

calceolus, ὑποδημάτιον, τό.

calceus, ὑπόδημα, τό, Xen. calceis careo, ἀνυποδητέω, calceis carens, ἀνυπόδητος, ον, Xen. calceorum carentia, i. e. pedum nuditas, ἀνυποδησία, ἡ, Plato.

calcitratio, λακτισμός, ὁ, ἀπολακτισμός, ὁ, Plato.

calcitro, onis, λακτιστής, ὁ, Xenoph.

calcitro, as, λακτίζω, aliquid, τι, Dem. Phal. ἀπολακτίζω, Lucian. qui ab adversariis in ventrem calcitratur, λακτιζόμενος εἰς τὴν γαστέρα ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν, Luc. calcitrare adversus stimulum, λακτίζειν πρὸς κέντρον, N. T.

calcitrosus, λακτιστικός, ή, όν, λακτίζων, equus, ἵππος, Poll.

calco, πατέω, aliquid, τι, Herodian. viam, στείβω ὁδόν, Xenoph.

calculatio, ψηφισμός, ὁ, λογισμός, ὁ, Aeschin.

calculator, ψηφιστής, ὁ, λογιστής, ὁ, Plato.

calculo, ψηφίζω, λογίζομαι, Aristol.

calculus, i. e. parvus lapis, λιθάριον, τό, Theophr. — i. e. morbus, λιθίασις, ἡ, Dioscor. — i. e. computatorius et judicialis, ψῆφος, ου, ἡ, Dem. damnatorius, ψῆφος ἀναιροῦσα, καθαιροῦσα, salutaris, ψῆφος

σαίζουσα, Id. calculo bene subducto, λελογισμένως, Herodot. calculo laborare, λιθιάω, ῶ, Dioscor.

caldarium, θερμαντήρ, ὁ, Poll. θερμαντήριον, τό, id.

caldus, vide calidus.

calefacio, θερμαίνω, θάλπω, περιθάλπω, ἐπιθάλπω, διαθερμαίνω, ἐκθερμαίνω, calefaciendi vi praeditus, θερμαντικός, ή, όν.

calefactio, θέρμανσις, ἡ, Aristot. θερμασία, ἡ, id.

calefactorius, θερμαντικός, ή, όν, Diosc. συνθερμαντικός, ή, όν, Galen.

calefactus, us, θέρμανσις, εως, ἡ, Aristot. θερμασία, ας, ἡ, Hippocr. διαθερμασία, ας, ἡ, Aristot.

calefactus, θερμαντός, ή, όν, Aristot. ad ignem, θαλφθεὶς παρὰ τῷ πυρί, Galen. θερμανθείς, εῖσα, έν, bene, εὐθέρμαντος, ον, Theophr.

calefio, θερμαίνομαι, Dem. διαθερμαίνομαι, id. θάλπομαι, Galen.

calendae, καλένδαι, αἱ, νουμηνία, ἡ, Plut. νεομηνία, ἡ, singulis calendis, κατὰ πάσας νεομηνίας, Herodot.

calendarium, ἡ ἐφημερὶς ἐπιμήνιος, ἡμερολόγιον, τό.

calesco, idem quod calefio.

caleo, θερμαίνομαι, θάλπομαι.

caliditas, θερμότης, ἡ, Plut. θερμόν, τό, Theophr.

calidus, θερμός, ή, όν, ἔνθερμος, ον, locus, τόπος, Plut. a pugna, ἀπὸ μάχης, id. a certamine, τῷ ἀγῶνι, id. calido animo ad res frigidas accedere, θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσιν καρδίαν ἔχειν, Sophocl. calida aqua, τὸ θερμόν, sc. ὕδωρ, Galen. valde calidus, διάθερμος, ον, Aristot. aliquantum, ὑπόθερμος, ον.

caliga, κρηπίς, ἡ, Poll.

caligatio, ἀμβλυωπία, ἡ.

caliginosus, ζοφώδης, ες, ζοφερός, ά, όν, ἀχλυώδης, ες, σκοτώδης, ες, γνοφώδης, ες, σκοτεινός, ή, όν, σκοταῖος, αία, αῖον, σκότιος, ία, ιον, ὀρφναῖος, αία, αῖον.

caligo, inis, ζόφος, ὁ, Plat. ἀχλύς, ἡ, Isocr. σκότος, ὁ, Dem. ἐπισκότησις, ἡ, oculorum, σκότωμα, τό, Galen. ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, Diosc. κνέφας, τό.

caligo, as, ἀμβλυώττω, Lucian. Conf. caecutio.

calix, κύλιξ, ἡ, Plut. ποτήριον, τό Id.

calleo, ἐντετύλωκα, — i. e. perfecte scio, ἐπίσταμαι, artem, τέχνην, Isocr.

callesco, τυλόομαι, Diosc.

callide, πανούργως, τεχνικῶς, rempublicam administrare, τεχνικῶς πολιτεύεσθαι, Isocr. ago, πανουργέω, Dem.

calliditas, πανουργία, ἡ, Dem. σόφισμα, τό, Id. δεινότης, ἡ, Idem. doli et calliditates, τέχναι καὶ πανουργίαι, Id.

callidus, πανοῦργος, ον, Dem. πανουργῶν, Isocr. δεινός, ή, όν, Dem. et improbus, πανοῦργος καὶ δεινός, Id.

callis, τρίβος, ἡ, Xenoph. στίβος, ὁ, Polyb. ἀτραπός, ἡ, et via, καὶ ὁδός, Herodian.

callosus, τυλώδης, ες, Plut. τετυλωμένος, ένη, ένον, a τυλόομαι, Xen. callosum reddo, τυλόω, Xen. callosus fio, τυλόομαι, Diosc.

callus, τύλος, ὁ, Lucian. τύλωμα, τό, Hesych. callum obduco, τυλόω, ori, τὸ στόμα, Xen.

calo, as, χαλάω. Conf. voco.

calo, onis, σκευοφόρος, ὁ, Xen. ξυλοφόρος, ὁ, Athen.

calones, καλοπόδια, τά, Suid.

calor, θερμότης, ἡ, Plut. θερμόν, τό, Theophrast. θέρμη, ἡ, Thuc. θάλπος, εος, τό, Xen. θερμασία, ἡ, Aristot.

calorificus, vide calefactorius.

calumnia, διαβολή, ἡ, Dem. συκοφαντία, ἡ, Id. συκοφάντημα, τό, Id. et maledictum, συκοφαντία καὶ βλασφημία, Id. et falsum crimen, συκοφαντία καὶ παρανομία, Id. συκοφαντία καὶ ψευδὴς λόγος, Id. tanta, τοσαύτη βλασφημία ἢ διαβολή, Id. τοσαύτη ὑπερβολὴ συκοφαντίας, Id. calumniam timere, συκοφαντίαν φοβεῖσθαι, Id. διαβολὴν εὐλαβεῖσθαι, Isocr. suggerere alicui, διδόναι συκοφαντίαν τινί, Demosth. gravissimam creare alicui, καταστῆσαί τινα εἰς μεγίστην διαβολήν, Isocr. contemnere, καταφρονεῖν λοιδορίας, Id. refutare, διαλῦσαι s. διαλύσασθαι διαβολήν, Id. repellere, διωθεῖσθαι ψευδῆ λόγον καὶ συκοφαντίαν, Dem.

calumniator, διάβολος, ὁ, Dem. διαβάλλων, ὁ, Isocr. συκοφάντης, ὁ, Dem. συκοφαντῶν, ὁ, Id. λοιδορῶν, ὁ, Isocr. λοιδορούμενος, ὁ, Id. βλάσφημος, ὁ, Dem. et nugator, βλασφημῶν καὶ φλυαρῶν, Isocr. et acerbus et serpentina natura homo, συκοφάντης καὶ πικρὸς καὶ ἔχις τὴν φύσιν ἄνθρωπος, Dem. insignis et insignis, ὑπερβάλλων τῇ συκοφαντίᾳ, Idem.

calumniatrix, διαβάλλουσα, ἡ, συκοφαντοῦσα, ἡ, λοιδοροῦσα, ἡ, cf. calumniator.

calumnior aliquem, διαβάλλω τινά, Dem. βλασφημέω εἴς τινα, Idem. λοιδορέω, s. λοιδορέομαι τινι, Id. τινά, Isocr. εἴς τινα, Id. συκοφαντέω τινά, Id. πλύνω τινά, Dem. ἐπηρεάζω τινί, Id. κακῶς λέγω τινά, Id. aliquid, συκοφαντέω τι, Isocr. λοιδορέομαι τι, Aeschin. aliquem ob aliquid, συκοφαντέω τινά τινος, Aelian. et maledicere, διαβάλλειν καὶ βλασφημεῖν, Isocrat. et mentiri in aliquem, διαβάλλειν καὶ καταψεύδεσθαί τινα, Id. conviciis et contumeliis proscindere, σκορακίζειν καὶ προπηλακίζειν, Isocr. acerrime, τὰ μέγιστα, Id. maxime, μάλιστα, Isocr. semper, συνεχῶς, Dem. manifeste, περιφανῶς, Idem. acerbe, πικρῶς, Isocrat. petulanter, ἀσελγῶς, Idem. indecenter, παρὰ τὸ προσῆκον, Dem. falso, ψευδῶς, Isocr. injuste, ἀδίκως, οὐ δικαίως, Dem.

calumniose, συκοφαντικῶς, συκοφαντωδῶς.

calumniosus, συκοφαντικός, ή, όν, Luc. συκοφαντώδης, ες, Lys.

calva, κρανίον, τό, Lucian.

calvaria, id. q. calva.

calvaster, ἀναφαλαντος, ὁ, ἀναφαλαντίας, ὁ, ἀναφάλακρος, ὁ.

calveo, φαλακρός εἰμι.

calvesco, φαλακρόομαι, φαλακρός γίγνομαι.

calvities, φαλακρότης, ἡ, φαλακρά, ἡ, φαλάκρωσις, ἡ, ἡ ψιλότης τῆς κεφαλῆς, ἀναφαλάντωμα, τό, ἀναφαλαντίασις, ἡ.

calvus, φαλακρός, ά, όν, Luc. τὴν κεφαλήν, Id. μαδαρός, ά, όν, Aristot. λειπόθριξ, ὁ, ἡ, Ael. ἀναφαλαντίας, ὁ, calvum reddo, φαλακρόω, μαδαρόω, calvus sum, μαδίζω, Hippocr. μαδάω, Aristoph. calvus fio, μαδαρός γίγνομαι, Ael. ψιλόομαι. caput calvum, φαλάκρα, ἡ, φαλάκρωμα, τό, φαλακρότης, ἡ.

calx, pars pedis, πτέρνα, ἡ, Dem. σφυρόν, τό, calcibus peto, λακτίζω, Aristoph. πτερνίζω.

calx, τίτανος, ἡ, Lucian. κονία, ἡ, Gal. viva, κονία ἄσβεστος, Aegin. calce obducere, τιτανοῦν, Hesych. ἐπιχρίειν τιτάνῳ, Lucian. calce oblitus, τιτανώμενος, ένη, ένον, Hesych. τιτανωτός, ή, όν, Id. κονιατός, ή, όν, Theophr. calce dealbo, κονιάω, Dem. κονιάομαι, Plut. calce inductum seu dealbatum opus, κονίαμα, ατος, τό, Theophr. calce inducens aliquid, κονιατής, ὁ, Hesych. inductio, quae fit calce, κονίασις, ἡ.

calyptra, καλύπτρα, ἡ, Plut.

calyx, κάλυξ, ἡ, Theophr.

cambio, ἀμείβομαι, Plut. ἀντικαταλλάττομαι, Herodian.

cambium, ἀντικαταλλαγή, ἡ.

camelarius, καμηλίτης, ὁ, Aristot.

camelinus, καμήλειος, εία, ειον.

camelopardalis, καμηλοπάρδαλις, εως, ἡ.

camelus, κάμηλος, ὁ, ἡ, Xen.

camera, καμάρα, ἡ, Galen.

camerarius, καμαρικός, ή, όν.

cameratio, καμάρωσις, ἡ.

cameratus, καμαρωτός, ή, όν, Diosc.

camero, καμαρόω.

caminalis, e, i. q. caminarius.

caminarius, καμιναῖος, αία, αῖον, καμινίτης, ὁ, panis caminarius, i. e. in camino coctus, ἄρτος καμινίτης, Athen. καμινώδης, ες, exhalatio caminaria, i. e. e camino, ἀναπνοὴ καμινώδης, Strabo.

caminus, i. e. fornax, κάμινος, ὁ, ἡ, parvus, καμίνιον, τό, in camino excoquo, καμινεύω, Strabo. in camino opus faciens, καμινευτής, ὁ, Lucian. quae circa caminum laborat, καμινεύτρια, ἡ, Herodian. opera, quae versatur circa caminum, καμινεία, ἡ, Theophr. — i. e. fumi receptaculum, καπνοδόχη, ἡ, καπνοδοχεῖον, τό.

cammarus, κάμμαρος, ὁ, κάμμαρον, τό.

campana, κώδων, ὁ, Thuc. χάλκωμα, τό, campanae malleus, ῥόπαλον, τό, campanam pulso, τὸν κώδωνα κρούω, κωδωνίζω, Aristoph.

campanula, κωδώνιον, τό.

campestre, περίζωμα, τό, Plut.

campestris, e, πεδινός, ή, όν, Xenoph. πεδινικός, ή, όν, Theophr. πεδιαῖος, αία, αῖον, πεδιακός, ή, όν.

campus, πεδίον, τό, Plato. Martius, πεδίον Ἄρειον, Plut. latitudo camporum, τὸ πλῆθος τῶν πεδίων, Isocr. campum vastare, ἀνάστατον ποιεῖν τὸ πεδίον, id.

camus, i. e. fiscella, κημός, ὁ, Aristoph. — i. e. capistrum, camum circa os habere, ἔχειν κημὸν περὶ στόματι, Athen. camum circumpono, κημόω, Xenoph. cami circumpositio, κήμωσις, ἡ, Hesych.

canalicula, σωληνάριον, τό, Eustath.

canaliculatim, σωληνοειδῶς.

canaliculatus, σωληνοειδής, ές.

canaliculus, id. q. canalicula.

canalis, σωλήν, ὁ, Plut. αὐλών, ὁ, Xenoph. ὀχετός, ὁ, ὀχέτευμα, τό, διῶρυξ, ἡ, (i. e. a fluvio deducta fossa), subduco per canalem, ὑποχετεύω.

cancellarius, ἀρχιγραμματεύς, ὁ.

cancellatus, i. q. reticulatus, δικτυωτός, ή, όν.

cancelli, κιγκλίς, ὁ, Plut. δρύφακτον, τό, δρύφακτος, ὁ, cancellis concludere, περιβάλλειν κιγκλίδα, Plut.

cancello, κιγκλίζω, testamentum, διαθήκην ἐξαλείφω, Dem.

cancer, καρκίνος, ὁ, animal, Aristot. si-

dus, Arat. morbus, Hippocr. καρκίνωμα, τό, Diosc. parvus, καρκίνιον, τό, Aristot. cancro similis, sive a cancrorum genere, καρκινώδης, ες, id. cancro morbo infestari, καρκινοῦσθαι, Hippocr.

candefacio, λευκόω, Xenoph. — i. e. ignitum reddo, διαπυρόω.

candefactus, λελευκωμένος, ένη, ένον, a λευκόομαι, Dem. igne, διάπυρος, ον.

candefio, λευκόομαι, Dem. igne, διαπυρίζομαι.

candela, λύχνος, ό, Xen. Conf. lychnus.

candelabrum, λυχνεῖον, τό, λυχνία, ή, λυχνοῦχος, ό.

candeo, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι. b) ignitus sum, πυρόομαι, ἐκπυρόομαι, διάπυρός εἰμι.

candicans, ὑπόλευκος, ον, Diosc.

candico, ὑπόλευκός εἰμι, ὑπολευκαίνομαι.

candidatus, i. e. alba veste indutus, λευχείμων, ονος, ό, ή, λευχειμονῶν, ῶν, ό, Herodian. — i. e. ambiens officium, ό παραγγέλλων ἀρχήν, Plut.

candide, i. e. sincere, ἁπλῶς, Dem. ἀδόλως, idem ἀκιβδήλως, Isocr. ἀφελῶς, Dem. ut sincere scribere aliquid, ἁπλῶς καὶ ἀδόλως γράφειν τι, id. et aperte administrare rempublicam, ἁπλῶς καὶ φανερῶς πολιτεύεσθαι, id.

candidus, i. e. albus, λευκός, ή, όν, conf. albus. — i. e. sincerus, ἀφελής, ές, Dem. ἄκακος, ον, id. ἄδολος, ον, Plato. ἁπλόος, όη, όον, ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, Dem. vere et amicus, ἀληθῶς ἁπλοῦς καὶ φίλος, id. vir, ἁπλοϊκός ἀνήρ, Lucian. et ingenuus homo, ἀφελὴς καὶ παῤῥησίας μεστός, idem.

candor, λευκότης, ή, Aristot. — i. e. morum simplicitas, εὐήθεια, ή, Dem. ἀκακία, ή, idem.

caneo, πολιός εἰμι.

canesco, πολιόομαι, Aristot.

cani, πολιαί, αἱ, Isocr.

canicula, κυνίδιον, τό, Xen. κυνάριον, τό, idem. sidus, σείριος, ό, Hesych. κύων, ό, Aristot. post caniculam, i. e. post mediam aestatem, μετὰ κύνα, Theophr.

canicularis, e, κυνικός, ή, όν, Xenoph. dies caniculares, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι, αἱ ἐπὶ κυνί vel ὑπὸ κυνός ἡμέραι. Confer articulum anteced.

canine, κυνηδόν, Lucian.

caninus, κυνικός, ή, όν, Xen. κύνειος, εία, ειον, Sext. Empir. canino ritu, κυνηδόν, Lucian. canina sentis, κύναρος vel κυνάρα ἄκανθα, Athen.

canis, κύων, ό, ή, canibus objici s. objectum esse, κυνῶν δεῖπνον εἶναι, Aelian. canes vorare, κυνοφαγεῖν, Sext. Empir. a cane morsus, κυνόδηκτος, ον, Diosc.

canistrum, κάναστρον, τό, Poll. κάνης, ή, Plut. κανοῦν, τό, Thuc. κάνεον, τό, Athen. ligneum et plexum, κάνεον ξύλινον καὶ πλεκτόν, idem.

canities, πολιότης, ή, πολιά, ή, Isocr.

canna, δόναξ, ό, Diosc. κάλαμος, ό, id. κάννα, vel κάννη, ή, Aristoph.

cannabaceus, καννάβινος, ίνη, ινον.

cannabis, κάνναβις, ή, Diosc.

cannetum, δονακεῖον, τό, καλαμώδης, ες, χωρίον, τό, καλαμών, ό.

canneus, καλάμινος, ίνη, ινον, Athen.

cano, ἀείδω, ᾄδω, ὑμνέω, μέλπω et μέλπομαι, ψάλλω, μελίζω, cano paeanas, ᾄδω παιᾶνας, Dem. cantilenas, ᾄσματα, Plut. ad lyram, πρὸς λύραν, id. laudes alicujus, ἐγκώμιόν τινος, Aristoph. tibia cantionem amatoriam, αὐλέω ᾆσμα ἐρωτικόν, Aristot. suavissime, εὐφωνότατος καὶ ἀδικώτατός εἰμι, Aelian. classicum, σημαίνω μάχεσθαι, Xenoph. σημαίνω τὸ πολεμικόν, idem. receptui, σημαίνω τὸ ἀνακλητικόν, Plut.

canon, κανών, ό, Aeschin.

canonice, κανονικῶς.

canonicus, κανονικός, ή, όν.

canore, ᾠδικῶς, Aristot.

canorus, ᾠδικός, ή, όν, Lucian. λιγυρός, ά, όν, Hom. et Att. λιγύς, εῖα, ύ, λιγύφωνος, ον, λιγύφθογγος, ον, ἐμμελής, ές, sonitus canorus, λιγύθροος ἠχή.

cantator, ψάλτης, ό, Plut.

cantatrix, ψάλτρια, ή, Athen.

cantharus, κάνθαρος, ό, parvus, κανθάριον, τό, Plut.

canthus, κανθός, ό, Aristot.

canticum, ᾆσμα, τό, ᾠδή, ή, ἀοιδή, ή, μέλος, τό.

cantilena, idem quod canticum.

cantiuncula, ᾀσμάτιον, τό.

canto, vide cano.

cantor, ᾄδων, ό, ἀοιδός et ᾠδός, ό, μελῳδός, ό, κιθαρῳδός, ό, ἀοιδοθέτης, ό, ψάλτης, ό, ψάλτης, ό, μελοποιός, ό.

cantus, ἀοιδή, ή, ᾆσμα, τό, μέλος, τό, ᾠδή, ή, ψαλμός, ό, μολπή, ή, tibiae cantus, αὔλησις, ή, αὔλημα, τό, αὐλῳδία, ή, citharae cantus, κιθαρῳδία, ή.

canus, πολιός, ά, όν, Diosc.

capacitas, χώρησις, ή, χώρημα, τό, εὐρυχωρία, ή.

capax, εὐρύχωρος, ον, εὐρυχωρής, ές, Thuc. sum, χωρέω, eorum, qui conveniunt, τοὺς ξυνελθόντας, Thuc. doctrinae, τὴν διδαχήν, Dem.

capedo, εὐρυχωρία, ή, — i. e. vas quoddam, κυλίσκη, ή.

capella, αἰγίδιον, τό, χιμαιρίς, ή.

caper, τράγος, ό, Aristot. αἴξ, ό, Herodot.

capero, ῥυσσόω, Diosc. ῥυτιδόω, caperare frontem, μέτωπον ἀνασπᾶν, Aristoph. συστέλλειν τὰς ὀφρῦς.

capesso, αἱρέω, aliquid, τί, Xenoph. rempublicam, ἅπτομαι τοῦ πολιτεύματος, idem. λαμβάνω τὰ τῶν κοινῶν, Aristot. negotium, ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος, Plut. imperium, αἱρέω τὴν ἀρχήν, Plato. pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ, Plut. superiora capessere, μετεωρίζεσθαι, Plut.

capillaceus, τριχώδης, ες, τριχοειδής, ές.

capillamentum, τρίχωμα, τό, τρίχωσις, ή.

capillatus, τριχωτός, ή, όν, Aristot.

capillitium, τρίχωμα, τό, Aristot. κόμη, ή, Demosth. arte factum, ή πρόσθετος κόμη, Xen.

capillo, τριχόω, Diosc.

capillus, θρίξ, ή, Aristot. κόμη, ή, id. plexus et intortus, πλόκαμος, ό, Herodot. capillorum nodus, πλοκαμίς, ή, defluvium, ἀλωπεκία, ας, ή, Galen. capillos comam, τριχοπλαστέω, nutrio, κομάω, κομοτροφέω, Strabo. molles habens, μαλακόθριξ, ό, ή, Aristot. paucos habens, ὀλιγόθριξ, ό, ή, id. crispos habens, οὐλόθριξ, ό, ή, idem. pulcros faciens, καλλίθριξ, ό, ή, Diosc.

capio, αἱρέω, urbem vi, πόλιν κατὰ κράτος, Isocrat. virum, ἄνδρα, idem. urbem obsidione, ἁλίσκω πόλιν πολιορκίᾳ, Dem. hasta vel bello, λαμβάνω πόλιν δοριάλωτον, s. αἰχμάλωτον, Isocrat. avaritiam alicujus, χωρέω τὴν πλεονεξίαν τινός, Dem. — i. e. deprehendo aliquid, δύναμαί τι, utilitatem ex aliqua re, ὠφελοῦμαι ἀπό τινος, Xenoph. consilium de re aliqua, βουλεύομαι περί τινος, Isocr. ex re aliqua voluptatem, χαίρω ἐπί τινι, Xen. aliquem vivum, ζωγρέω τινά, Thuc. — i. e. intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, Plato.

capistro, κημόω, Xenoph. φιμόω.

capistrum, κημός, ό, Xen. φιμός, ό, κεφαλόδεσμον, τό, et κεφαλόδεσμος, ό, ἑλκυστήρ, ό, capistro vitis constringitur, κατ' ἄκρον τῷ χάρακι ἐπιδεσμεῖται ἡ ἄμπελος.

capital, κεφαλίς, ή, κρήδεμνον, τό, ἄμπυξ, ό, facinus morte dignum, ἀδίκημα φονικόν, Lycurg.

capitalis, e, a) i. e. ad caput pertinens, κεφαλικός, ή, όν. b) ad caput rei pertinens, κεφαλαιώδης, ες. c) mortem merens, φονικός, ή, όν, ut capitale facinus, φονικὸν ἀδίκημα, Lycurg. capitali judicio postulatus, κρινόμενος τὴν ἐπὶ θανάτῳ, sc. κρίσιν, Athen. rei capitalis damnare, θανατῶσαι, Xenoph. d) capitis discrimen afferens, θανατικός, ή, όν, ἔσχατος, η, ον, θανατηφόρος, ον, θανατώδης, ες, morbus capitalis, νόσος ὀλεθρία s. φθαρτική, capitalis pestis, ὀλέθριος λοιμός.

capitaliter, κεφαλικῶς, φονικῶς, θανατωδῶς, capitaliter, i. e. capite, plecti, κεφαλικῶς κολάζεσθαι, Herodian. in aliquem capitaliter animadvertere, θανάτου τιμῆσαί τινι, Dem.

capitatus, caput habens, κεφαλωτός, ή, όν, Diosc.

capitellum, κεφάλιον, τό, Diosc. κεφαλίς, ή, κεφαλίδιον, τό.

capitium, κεφαλίς, ή, Aristot. ἄμπυξ, ό.

capito, onis, κέφαλος, ό, μεγαλοκέφαλος, ό.

capitularis, κεφαλαιώδης, ες.

capitulatim, κεφαλαιωδῶς, Aristot. ἐπὶ κεφαλαίου, Thuc. ἐν κεφαλαίοις, Dem. attingo, κεφαλαιόω, Thuc.

capitulum, κεφαλίδιον, τό, Poll. κεφάλιον, τό, Diosc. columnae, επιθέματον, τό, Xenoph. — i. e. pars libri, κεφάλαιον, τό, κεφαλίς, ή.

capo, ό ἀλέκτωρ ἐκτομίας, ου.

capra, αἴξ, αἰγός, ή, Arist.

caprarius, αἰπόλος, ό, Poll.

caprea, αἴγαγρος, ή, δόρξ, δορκάς, ή, Al. Aphrod. δόρκος, ου, ό, Diosc. δορκάς, άδος, ή, id. parva, δορκάδιον, τό.

capreolus, δορκάδιον, τό.

capricornus, αἰγόκερως, ό, Lucian.

caprificatio, ἐρινασμός, ό, Theophr.

caprificor, ἐρινάζω, Theophr. ἐρινόω, idem.

caprificus, ἐρινεός, ό, Theophr. fructus, ἐρινεόν, τό, Aristot.

caprile, αἰγών, ό.

caprinus, αἴγειος, ον, caseus, αἴγειος τυρός, Athen. caprina pellis, αἰγέη, ή, contr. αἰγῆ, Herodot.

capsa, κιβωτός, ό, λάρναξ, ό, ap. seriores: κάψα, ή, καψάκης, ό, καψάκιον, τό.

capsarius, κιβωτοφόρος, ό.

capsula, κιβώτιον, τό, Plut.

captatio, θήρα, ή, Dem. θήρευσις, ή.

captator, θηρατής, ό, θηρευτής, ό.

captatorius, θηρατικός, ή, όν, Xenoph. θηρευτικός, ή, όν, Idem.

captatrix, θηρεύτρια, ή.

captio, veluti urbis, fugitivi, λῆψις,

ἡ, Thuc. - i. e. deceptio, ὑπαγωγή, ἡ, δόλος, ὁ, Dem.

captiose, ἀπατηλῶς, σοφιστικῶς, Aristot.

captiosus, ἀπατηλός, ή, όν, Plato. σοφιστικός, ή, όν, Aristot.

captivitas, ἅλωσις, ἡ, Dem. σύλληψις, ἡ, Idem. αἰχμαλωσία, ἡ, εἱρκτή, ἡ, Idem. abducere in captivitatem aliquos, οἴχεσθαι ἄγοντα αἰχμαλώτους τινάς, Id. redimere a captivitate, λύειν αἰχμάλωτον, Id. socius in captivitate, συναιχμάλωτος, ου, ὁ, cf. captivus.

captivo, αἰχμαλωτίζω, Dem.

captivus, δεσμώτης, ὁ, Dem. δεδεμένος, ένη, ένον, idem. αἰχμάλωτος, ον, Idem. ἁλούς, οῦσα, ον, Id. δορυάλωτος, ον, Idem. fio, γίγνομαι αἰχμάλωτος, idem. captivum aliquem abduco, οἴχομαι ἄγων αἰχμάλωτόν τινα, idem. habeo in vinculis, ἔχω καὶ ἔδησά τινα αἰχμάλωτον, idem. redimo meis sumtibus, λυτρόω αἰχμάλωτον ἐκ τῶν ἰδίων, idem. conservo, ἀνασώζω αἰχμάλωτον, idem. dimitto, ἀφίημι δεσμώτην, idem.

capto, θηρεύω, Isocr. θηράω, Xenoph. aliquem, τινά, idem. lucrum, θηρεύω κέρδος, voluptatem, τὴν ἡδονήν, Isocr. homines verbis, θηράω ἀνθρώπους λόγοις, Xenoph. auras, θηρεύω αὔρας, idem. auram popularem, δημαγωγέω τοὺς πολλούς, Plut.

captura, i. e. venatio, θήρευμα, τό, Plato. ἄγρα, ἡ, Lucian. - i. e. captivatio, λῆψις, ἡ, Plut. ἅλωσις, ἡ, Plato. - i. e. id, quod captum est, θήραμα, τό, Plut.

captus, ἑαλωκώς, Demosth. ἁλούς, minor a majore, μείζονι ὁ βραχύτερος, Aelian. primo auditu, αἰκαλλόμενος ταῖς πρώταις ἀκοαῖς, Aristot. amore, ἁλοὺς ἔρωτι, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, Aesop. forma, ἁλοὺς τοῦ κάλλους, Lucian. vi, ἁλοὺς κατὰ κράτος, Isocr. bello, αἰχμάλωτος, ον, Dem. δορυάλωτος, ον, Isocr. vivus, ἐζωγρημένος, η, ον, homo, ἠγκωστρωμένος, η, ον, mente, oculis, auribus, διεφθαρμένος τὰς φρένας, τὴν ὄψιν, τὴν ἀκοήν.

capula, λαβίδιον, τό, Diosc.

capularis senex, σοροδαίμων, ὁ, ἡ, Plut. τυμβογέρων, ὁ, Aristoph.

capulus, λαβή, ἡ, gladii, τοῦ ξίφους, Plut.

capus, idem quod capo.

caput, hominis vel bruti, κεφαλή, ἡ, Dem. κεφάλαιον, τό, id. caput incidere, τὴν κεφαλὴν ἐπιτέμνειν, Id. conterere alicui, συντρίψαι κατὰ κεφαλῆς τινος, Isocr. comminutum habere, κατεαγέναι τὴν κεφαλήν. Dem. retorquere calumniam in caput dicentis, βλασφημίαν τρέπειν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι, Dem. in caput alicujus caussam rei alicujus conferre, ἀνατίθεσθαι τὴν αἰτίαν ἐπὶ κεφαλήν τινος, a capite ad calcem, ἐκ κεφαλῆς ἐς πόδας, Hom. caput alicujus pecunia licitari, ἐπικηρύσσειν ἀργύριον τινι. Herodot. capite doleo, κεφαλαλγέω, Hippocr. cui caput dolet, κεφαλαλγής, ές, Plat. dolorem capitis adferens, κεφαλαλγός, ή, όν, Plato. κεφαλαλγικός, ή, όν, Galen. capitis dolor, κεφαλαλγία, ἡ, Hippocr. - i. e. origo, ἀρχή, ἡ, Isocr. - i. e. summa pecuniae, unde usura percipitur, ἀρχαῖον, τό, Dem. - i. e. pars libri, κεφάλαιον, τό, κεφαλίς, ἡ. - i. e. praecipuum, κυριώτατον, τό. - i. e. mors, θάνατος, ὁ, vel vita, ψυχή, ἡ, adire periculum capitis in ludis, ἀγωνίζεσθαι ἀγῶνας τῆς ψυχῆς, Dem. periclitari de capite, κινδυνεύειν ἐν ψυχῇ, Idem. capitis aliquem arcessere, θανάτου τινὶ τιμᾶσθαι, idem. capitis caussam dicere, ἀπολογεῖσθαι τὴν τοῦ θανάτου δίκην. Plut. capitis damnare, θάνατον καταψηφίζειν τινός, Isocr. capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, Aeschin.

carabus, κάραβος, ὁ, Aristot. carabo similis, sive e carabarum genere, καραβώδης, ες, Id.

carbasus, i. e. linteum tenue, τὸ λεπτὸν λίνον. — i. e. velum, λαῖφος, εος, τό, Plut.

carbo, ἄνθραξ, ὁ, Athen. accensus, ἡμμένος, carbonum strues, ἀνθρακιά, ἡ, Aristoph. carbones conficio, ἀνθρακεύω, Theophr. in carbones redigo, ἀπανθρακόω, Lucian.

carbonarius, ἀνθρακευτής, et ἀνθρακεύς, ὁ, Aelian. vter, ut carbonarius, ἀνθρακίας, ου, ὁ, Lucian.

carbonarius, ἀνθράκιος, ία, ιον, fornax carbonaria, ἀνθρακιά, ᾶς, ἡ, Theophr.

carbunculus, i. e. parvus carbo, ἀνθράκιον, ου, τό, - i. e. gemma quaedam vel morbus, ἄνθραξ, ὁ, Galen.

carcer, δεσμωτήριον, τό, Dem. οἴκημα, τό, Dem. δεσμός, ὁ, Id. εἱρκτή, ἡ, idem φυλακή, ἡ, Aristot εἱργμός, ὁ, Dem. carcerem meritum esse, ἔνοχον εἶναι τῇ ἀπαγωγῇ, Dem. δεσμοῦ ἔνοχον γίγνεσθαι, Id. carcere multare aliquem, τιμᾶν τινι δεσμοῦ, idem. ducere, conjicere aliquem in carcerem, ἄγειν, ἀπάγειν, εἰσάγειν, ἐμβάλλειν τινα εἰς δεσμωτήριον, Idem. ἐς φυλακὴν ποιεῖν, Aristot. καταβάλλειν εἰς τὴν εἱρκτήν, Diod. Sic. conjici in carcerem, ἐμπίπτειν εἰς τὸ δεσμωτήριον, s. εἰς τὸ οἴκημα, Dem. esse in carcere, εἶναι ἐν δεσμωτηρίῳ, idem. multa quinquennia, διατρίβειν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πενταετηρίδας πολλάς, idem. effugere e carcere, ἀποδρᾶναι s. ἀποδράντα ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, idem egredi e carcere, προϊέναι ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, idem. e carcere liberare, ἀφαιρεῖν τινα τὸν δεσμόν, idem. carceris custodiam obire, εἱρκτοφυλακεῖν, Philo. carceris custos, εἱρκτοφύλαξ, ὁ, Xenoph.

carcerarius, φυλακικός, ή, όν, Plato.

carceres, in agonibus, ἀφετηρία, ἡ. Aristoph. βαλβίς, ἡ, a carcere ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος, Aristoph.

carcinoma, καρκίνωμα, τό, Diosc.

cardiacus, καρδιακός, ὁ, Galen.

cardialgia, καρδιαλγία, ἡ, Galen. cardialgia laboro, καρδιαλγέω, Hippocr. cardialgia laborans, καρδιαλγής, ές, Galen.

cardo, στροφεύς, ὁ, Theophr. στρόφιγξ, ὁ, Dion. Long rerum, ἀκμὴ ἔργων, mundi, πόλος, ὁ, Athen.

carduelis, ἀκανθίς, ἡ, Aristot.

carduus, σκόλυμος, ὁ, Diosc.

care, τιμίως, aliquid vendo, πολλοῦ τι πωλέω, Aelian.

careo, δέομαί τινος, ἐνδεῶς ἔχω τινός, ἐνδεής εἰμί τινος, ἀπορέω τινός, ἔρημός εἰμί τινος, ἀστερίζω τινός, omnibus, πάντων ἔρημος γίγνομαι καὶ γυμνός, idem. pecunia, ἀπορέω χρημάτων, οὐκ εὐπορέω ἀργυρίου, Dem. σπανίζω χρημάτων, id. ἀργύριον ἐμοὶ οὐ πάρεστι, id. οὐ τυγχάνει ἐμοὶ παρὸν ἀργύριον, id. medico, ἐν ἐρήμῳ εἰμί τοῦ ἰατροῦ, ἔρημός εἰμι τοῦ θεραπεύοντος, id. ratione, ἀμοιρέω λόγου, Aelian.

carica, φιβαλέη, ἡ, Hesych.

caries, εὐρώς, ὁ, Plut. σαπρότης, ἡ, Diosc.

carina, τρόπις, ιδος, ἡ.

carinarius, τροπίδιος, ία, ιον, Plato.

carinatus, τετροπισμένος, ένη, ένον, a τροπίζομαι, navis probe carinata, ναῦς ἱκανῶς τετροπισμένη, Hippocr.

carino, τροπίζω, Hippocr.

cariosus, σαπρός, ά, όν, Athen.

caritas, i. e. amor, dilectio, ἀγάπη, ἡ, Plut. - i. e. aestimatio, πολυτιμία, ἡ, annonae, σπανοσιτία, ἡ, Xenoph. σιτοδεία, idem.

carmen, ἔπος, τό, Dem. μέτρον, τό, Isocrat. ποίημα, τό, Idem. λόγος ἔμμετρος, Dem. elegiacum, ἐλεγεῖον, τό, Idem. lyricum, ᾠδή, ἡ. Isocr. iambicum, ἰαμβεῖον, τό, Dem. nuptiale, ὑμέναιος, ὁ, Isocrat. carmina et versus, ᾠδαὶ καὶ μέτρα, idem. facere, s. componere, συντιθέναι ποίημα, id. ποιεῖν ἰαμβεῖον, Dem. ornare aliquem carminibus, ἐγκωμιάζειν τινα ἐν ᾠδαῖς καὶ μέτροις, Isocrat. carmen in nuptiis alicujus canere, ὑμέναιον ἐν τοῖς γάμοις τινος ᾄδειν, idem.

carminarius, ξαντικός, ή, όν, ars carminatoria, ξαντική, ἡ, sc. τέχνη, Plato.

carminatio, διάξανσις, ἡ.

carminator, ξάντης, ὁ, Plato.

carminatus, διαξανθείς, εῖσα, έν, lana, διαξανθὲν ἔριον, Diosc.

carmino, ξαίνω, lanam, ἔρια, Lucian. τὰν ἐρίων, Plut. rursum, ἀναξαίνω, simul, συγξαίνω, Plut

carnalis, σαρκικός, ή, όν, N. T.

carnaliter, σαρκικῶς.

carnarium, κρεωπώλιον, τό, Plut.

carnarius, κρεωπώλης, ὁ, Poll.

carneus, σαρκώδης, ες, σαρκικός, ή, όν, σάρκινος, ίνη, ινον.

carnifex, δημόσιος, ὁ, Dem. δημόκοινος, ὁ, id. βασανιστής, ὁ, Isocr.

carnificina, βασανιστήριον, τό, κρεουργεῖον, τό. - i. e. cruciatus, βάσανος, ἡ, Isocr.

carnifico, σχίζω, Xenoph. ἀνατέμνω, Lucian. κρεουργέω, ἀναιρέω.

carnivorus, κρεωφάγος, ον, σαρκοβόρος, ον, σαρκοφάγος, ον, animalia carnivora, ζῶα σαρκοφάγα, Aristot.

carnosus, εὔσαρκος, ον, κατάσαρκος, ον, πολύσαρκος, ον, κρεώδης, ες, σαρκώδης, ες.

caro, σάρξ, ἡ, Dem. κρέας, τό, Idem. agnina, κρέας ἄρνειον, anserina, χήνειον, bubula, βόειον, caprina, αἴγειον, gallinacea, ὀρνίθειον, hircina, τράγειον, hoedina, ἐρίφειον, ovilla, μήλειον, s. προβάτειον, porcina, χοίρειον, suilla, ὕειον, ferrecina, κρίειον, vitulina, μόσχειον, ferina, θήρειον, salita, ἁλμυρόν, s. ταριχευτόν, infumata, καπνιστόν, elixa, ἑφθόν, assa, ὀπτόν, frixa, τηγανιστόν, tosta, φρυκτόν, carnis esus, κρεωφαγία, ας, ἡ, Plut. σαρκοφαγία, ας, ἡ, idem. carne vescor, σαρκοφαγέω, qui carne est molli, ἁπαλόσαρκος, ον, Galen. laxa, ἀραιόσαρκος, ον, Athen sicca, ξηρόσαρκος, ον, idem. densa, πυκνόσαρκος, ον, dura, σκληρόσαρκος, ον, humida, ὑγρόσαρκος, ον.

carpentarius, ἁμαξοπηγός, ὁ, Plut.

carpentum, ὄχημα, τό, Plat. ἅμαξα, ἡ, Herodot.

carpesium, καρπήσιον, τό, Gal.

carpio, κυπρῖνος, ὁ.

carpo, δρέπω et δρέπομαι, ut rosam, flo-

res, ῥόδον, ἄνθη. - ἀποδρέπομαι, - fructus, καρπολογέω, poma autumno, ὀπωρίζω, iter e viam, τῆς ὁδοῦ ἔχομαι, ὁδοιπορέω. 2) i. q. reprehendo, διασύρω, ἐπισκώπτω, περιξαίνω, ψέγω τινά, ἐπιλαμβάνομαι, απτομαί τινος, σκώπτω τινα τινος, ub aliquid.

carptim, ἀκροθιγῶς, ἐπιδρομάδην, μερικῶς, κατὰ μέρος, παρὰ μέρος κατὰ μέρη.

carptor, δρεπτής, ὁ, διατέμνων, ὁ, b) i. e. reprehensor, διασυρτικός, ή, όν, καπίζων, ὁ. Vide carpo.

carptura, δρέψις, ή, κάρπωσις, ή.

carptus, us, i. q. carptura.

carpus, i, m καρπός, ὁ.

carruca, ἁμάξιον, τό, ἁμαξίς, ή.

carrucarius, ἁμαξικός, ή, όν. b) Subst. ἁμαξοπηγός, ὁ, ἁμαξουργός, ὁ.

carrus, ἅρμα, τό. Xen.

cartilagineus, χονδρώδης, ες, Aristot.

cartilago, χόνδρος, ὁ, Gal.

caruncula, σαρκίδιον, τό, Aristot. Plut. κρεύλλιον, τό. Syn.

carus, τίμιος, ία, ιον, Dem. ἔντιμος, ον, id. - i. e. dilectus, προσφιλής, ες, carissimus, φιλαίτατος, ὁ, Xen.

casa, καλύβη, ή, Thuc casam aedifico, καλυβοποιέω, Strabo.

caseus, τυρός, ὁ, recens, χλωρός, Aristoph. aridus, ξηρός, Athen. vetus, παλαιός, idem. mollis, ἁπαλός, Longus.

cassis, i. e. rete venatorium, δίκτυον, τό, Xen. - i. e. galea, περικεφαλαία, ή, Polyb.

cassita, κόρυς, ή, Theophr. Conf. alauda.

cassus, κενός, ή, όν, μάταιος, αία, αιον, ψευδής, ης, ες, animo cassum corpus, ἄψυχον σῶμα, cassa dote virgo, παρθένος ἄπροικος, sensu cassus, ἀναίσθητος, ον, cassus labor, κενοσπουδία, ή, ματαιοπονία, ή, in cassum, εἰς κενόν.

castanea, τὸ καστανάϊκὸν κάρυον, Theophr. κάστανον, τό, Athen. ή Διός βάλανος, Diosc.

caste, ἁγνῶς, καθαρῶς, εὐσεβῶς.

castellanus, φρουράρχης, ὁ, φρούραρχος, ὁ, Xenoph.

castellatim, κατὰ φρούρια, κωμηδόν.

castellum, φρούριον, τό, Thucyd. φρουρά, ή, Plut. ἐπιτείχισμα, τό, Demosth ὀχύρωμα, τό, idem. κώμη, ή, ἔρυμα, τό, firmum, χωρίον ὀχυρόν, Isocr. instaurare, ἐπισκευάζειν φρούριον, Dem. ad aliquem appugnandum, κατασκευάζειν ὁρμητήρια ἐπί τινα, id. castelli exstructio, ἐπιτειχισμός, οῦ, ὁ.

casteria, κωπητήρ, ὁ, κωπητήριον, τό, Poll

castificus, ἁγνευτικός, ή, όν, ἁγνιστικός, ή, όν. ἁγνιστήριος, ία, ιον.

castifico, ἁγνίζω, ἁγνεύω.

castigabilis, ἐπιτιμητέος, α, ον.

castigatio, ἐπανόρθωσις, ή, ἐπανόρθωμα, τό, διόρθωσις, ή, σωφρονισμός, ὁ, ἐπίπληξις, ή, κολασμός, ὁ, φρένωσις, ή, παιδεία, ή.

castigator, ἐπανορθωτής, ὁ, ἐπιτιμητής, ὁ, διορθωτής, ὁ, σωφρονιστής, ὁ, παιδευτής, ὁ.

castigo, i. q. coërceo, ὑποπιέζω. - b) i. q. meliorem reddere conor, reprehendo, σωφρονίζω τινα, παιδεύω τινά, ἐπιπλήσσω τινά vel τινί, νουθετέω τινά, ἐπιτιμάω τινί. - i. e. punio, κολάζω, μαστιγόω. - i. e. emendo, corrigo, ἐπανορθόω τι, se ipsum castigare, παιδεύειν ἑαυτόν.

castimonia, vide sequens castitas.

castitas, ἁγνότης, ή, Isocr. ἁγνεία, ή, id. castitatem servo, παρθενεύω, Heliodor. τὴν ὥραν αὐτοῦ διαφυλάττειν, Dem.

Castor, Κάστωρ, ορος, ὁ, et Pollux, καὶ Πολυδεύκης, Διόσκουροι, οἱ. — i. e. fiber, κάστωρ, ορος, ὁ, Diosc.

castoreum, καστόρειον, τό, καστόριον, τό, καστόρεια, τά, Galen. castoreum redoleo, καστορίζω, Diosc.

castra, orum, στρατόπεδον, τό, Dem. παρεμβολή, ή, Plut. pono, figo, seu metor, στρατοπεδεύω, Plut. in loco aliquo, στρατοπεδεύομαι ἐπί τόπῳ τινί, Thuc. ad urbem, ἵδρυω στρατόπεδον ἐπί τῇ πόλει, Herodian. extra, ἐκστρατοπεδεύομαι, id. apud, item ex adverso, παραστρατοπεδεύω, Polyb. contra, ἀντιστρατοπεδεύω, Isocrat., moveo, transfero, μεταστρατοπεδεύω, Plut. ἀναστρατοπεδεύω, Dion. H. admoveo hostibus, παραστρατοπεδεύω τοῖς πολεμίοις, Plut. castrorum metatio, στρατοπέδευσις, ή, Plato. στρατοπεδεία, ή, Dion. Hal. motio, ἀναστρατοπεδεία, ή, ἀνάζευξις, ή, Plato. praefectus, στρατοπεδάρχης, ὁ, metator, στρατοπεδευτής, ὁ.

castratio, ὀρχοτομία, ή, ἐκτομή, ή, τὸ εὐνουχίζειν.

castratus, ἐκτομίας, ὁ, Herodot. εὐνοῦχος, ὁ, Xen. εὐνουχίας, ὁ, Aristot. σπάδων, ὁ, id. ὁ ἀποκοπεὶς τὰ γεννητικά, Philo. ὀρχοτομηθείς, ὁ, Al. Aphr.

castrensis, στρατιωτικός, ή, όν, Xenoph.

castro, ἐκτέμνω, aliquem, τινά, Lucian. ὀρχοτομέω, Al. Aph. ἐκτομίαν τινὰ ποιέω, Herodian.

castrum, τεῖχος, τό, Dem. ἐπιτείχισμα, τό, id. ὀχύρωμα, τό, id. ἔρυμα, τό, Xen. firmum, χωρίον ὀχυρόν, Isocr. adversus incursiones alicujus, τεῖχος πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς τινος παθεῖν. Conf. castellum.

castus, ἁγνός, ή, όν, Dem. casta et munda a caeteris immundis et a viri congressu, καθαρὰ καὶ ἁγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν οὐ καθαρευόντων καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας, Idem. sum castus, ἁγνεύω, id.

casula, καλύβιον, τό, Plut.

casus, i. e. ruina, πτῶσις, ή, N. T. πτῶμα, τό, Diosc. — i. e. eventus fortuitus, συμβαῖνον, τό, Dem. συμβάν, τό, id. συμβεβηκός, τό, id. συμβησόμενον, τό, Isocr. ἐκβάν, τό, id. σύμπτωμα, τό, Dem. — i. e. calamitas, πάθος, τό, Isocr. συμβάν, τό, Dem. πταῖσμα, τό, Dem. grammaticus, πτῶσις, ή, Aristot. nominativus, πτῶσις ὀνομαστική, genitivus, πτῶσις γενική dativus, πτῶσις δοτική, accusativus, πτῶσις αἰτιατική, vocativus, πτῶσις κλητική, ablativus, πτῶσις ἀφαιρετική, subitus, τὸ ἐκ τοῦ παραχρῆμα συμβαῖνον, Dem. quotidianus, τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν συμπῖπτον, idem. fortuitus, συμβὰν ἀκούσιον, idem. σύμπτωμα ἀκούσιον, idem. τὸ συμβὰν ἀπὸ τῆς τύχης, Dem. ή προσπίπτουσα τύχη, Thuc. humanus, ἀνθρώπινον, ου, τό, Isocr. casu fieri, accidere, γίγνεσθαι ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην, Dem. Isocr. casu factum, τὸ ἀπὸ τύχης, Aristot. in cum casum me damisit fortuna, συνέπεσεν εἰς τοῦτο ἀνάγκης, Thuc.

catachresis, κατάχρησις, ή, Rhetor.

catachrestice, καταχρηστικῶς, Rhetor.

cataclysmus, κατακλυσμός, ὁ, v. diluvium, inundatio.

catalecta, κατάλεκτα, τά.

catalogus, κατάλογος, ὁ, Dem.

catamitus, πόρνος, ὁ, Xen.

cataphractes, κατάφρακτος, ον, Herodian. eques, ἱππεύς, idem.

cataplasma, κατάπλασμα, τό, Diosc.

catapulta, καταπέλτης, ὁ Aristot. catapultis infesto, καταπελτάζω, Aristoph.

catapultarius, καταπελτικός, ή, όν, Plut.

cataracta, καταῤῥάκτης, vel καταράκτης, ὁ, Suid.

catarrhus, κατάῤῥοος, contr. κατάῤῥους, ὁ, Diosc.

cate, νουνεχῶς, Polyb. νουνεχόντως, Isocr.

catechesis, κατήχησις, ή, Porph.

catechismus, κατηχισμός, ὁ.

catechista, κατηχητής, ὁ, κατηχιστής, ὁ.

catechizo, κατηχίζω, κατηχέω, N. T.

catechumenus, κατηχούμενος, ένη, ενον.

categoria, κατηγορία, ή, Aristot.

categorice, κατηγορικῶς.

categoricus, κατηγορικός, ή, όν. Aristot.

catellus, κυνάριον, τό, Xen. κυνίδιον, τό, Aristot. σκυλάκιον, τό, Idem.

catena, ἅλυσις, ή, Thuc. cf. vinculum.

catenarius, ἁλυσίδετος, ον.

catenatus, ἁλυσιδωτός, ή, όν, LXX.

cateno, ἁλυσιδόω.

catenula, ἁλυσίδιον, τό, Philo. aurea, ἁλύσιον, τό, Suid.

caterva, εἴλη, ή, Herodot. ἴλη, ή, Plat. σπεῖρα, ή, Appian.

catervatim, κατ' εἴλας, Herodot. κατ' ἴλας, Plat.

cathedra, καθέδρα, ή, Xenoph.

catholicus, καθολικός, ή, όν, Philo.

catillatio, λειχνεία, ή, Plut.

catillo, λειχνεύω, Suid.

catillus, τρυβλίδιον, τό.

catinus, τρυβλίον, τό, Lucian. παροψίς, ή

catulio, σκυζάω, Aristot.

catulitio, σκύζησις, ή, σκύζα, ή, Hesych.

catulus, σκυλάκιον, τό, Aristot.

catus, νουνεχής, ες, Poll. εὐλαβής, ές.

catus, i, αἴλουρος, ὁ, Aristot.

cauda, quadrupedum et insectorum, οὐρά, ή, Aristot. κέρκος, ή, id. avium, ὀῤῥοπύγιον, τό, id. leonis, ἀλκαία, ή, Hom. equi, σόβη, ή, cauda carens, ἄκερκος, ον, Aristot. blandior, κέρκῳ σαίνω, Aristoph. truncatus, κολοβόκερκος, ον, magna praeditus, μακρόκερκος, ον, Aristot.

caudatus, κέρκον ἔχων, ουσα, ον.

caudex, στέλεχος, τό, Theoph.

caudicalis, στελεχώδης, ες, Diosc.

caula, vide ovile.

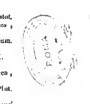
caulesco, καυλέω, Theophr. ἐγκαυλέω, Aristot. ἐκκαυλέω, Hippocrat.

cauliculaceus, καυλικός, ή, όν, Theophr.

cauliculatus, καυλωτός, ή, όν, Athen.

cauliculus, καυλίσκος, ὁ, Diosc.

caulis, καυλός, ὁ, Hippocr. in modum caulis, καυληδόν, Galen. caulem non habens, ἄκαυλος, ον, Aristot. caule reciso non regerminans, ἀπόκαυλος, ον, Theophr. cum caule rescindo, ἀποκαυλίζω, Thuc. caulem amitto, διακαυλίζω, Theophr. emitto, ἐγκαυλέω, idem. avello, ἐκκαυλίζω, Aristoph. singulis annis mutans, ἐπετειόκαυλος, ον, Theophr. habens humilem, ἐπιγειόκαυλος, ον, id. rectum, εὐθύκαυλος, ον, idem. laevem, λειόκαυλος, ον, Idem. album, λευκόκαυλος, ον, Idem. unicum, μονόκαυλος, ον, Idem. caules habens paucos, ὀλιγόκαυλος, ον, Idem. multos, πολύ-

καυλός, ον, Idem. juxta amitto et quasi ad latus, παρακαυλίζω, idem.

caulosus, καυλώδης, ες, Diosc.

caupo, κάπηλος, ὁ, Lucian.

caupona, καπηλεῖον, τό, Synes.

cauponaria, καπηλική, ἡ, sc. τέχνη, Aristot. καπηλεία, ἡ, Plato. exercere cauponariam, πανδοχεύω, Theophr.

cauponarius, καπηλικός, ή, όν, Aristot.

cauponatio, καπηλεία, ἡ, Plato.

cauponatrix, καπηλίς, ἡ, Aristoph.

cauponor, καπηλεύω, aliquid, τί, Herodian.

caussa, αἰτία, ἡ, Dem. αἴτιον, τό, id. principalis, αἴτιον κύριον, antecedens, προηγούμενον, προκαταρκτικόν, proxima, προσεχές, adjuvans, ξυναίτιον, efficiens, ποιητικόν, materialis, ὑλικόν, formalis, εἰδικόν, finalis, τελικόν, praetexta, πρόφασις, εως, ἡ, omnium quae facta sunt, αἴτιος πάντων τῶν γενομένων, Plato. ipsissima exstitit, cur non vicerimus, αἰτιωτάτης τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστη, Dem. rei confertur in illum, αἰτία τοῦ πράγματος ἀνατίθεται, idem. in caussa fuerunt, ne viveremus more belluarum, αἴτιοι γεγόνασι τοῦ μὴ διαιτᾶσθαι θηριωδῶς, Isocr. quod dixi, in caussa fuit, quo minus orationem finirem, τὸ ῥηθὲν αἴτιον ἐγίνετο τοῦ μήπω καταλῦσαί με τὸν λόγον, idem. caussam dicere, propter quam confessus sit, εἰπεῖν αἰτίαν, δι' ἣν ὡμολόγησε, id. honoris caussa pericula sustinere, ὑπὲρ τῆς δόξης ὑπομένειν κινδύνους, Dem. lucri caussa injuste agere, κέρδους ἕνεκα ἀδικεῖν, Isocr. multis de caussis audietis, πολλῶν ἕνεκα ἀκούσεσθε, Dem. qua de caussa civitates hi inter se committebant, οὗπερ ἕνεκα τὰς πόλεις οὗτοι συνέκρουον, id. propter duas caussas, alteram quidem, quod, alteram vero, quod, δυοῖν ἕνεκα, ἑνὸς μὲν, ἵνα, ἑτέρου δὲ, ὅτι, id. caussam non habens, ἀναίτιος, ον, Al. Aphrod. absque caussa, ἀναιτίως, id. caussam adsigno, αἰτιολογοῦμαι, Plato. qui cum alio est operis caussa, ὁ μεταίτιος τοῦ ἔργου, Xen. ὁ καὶ ἡ συναίτιος τινος, id. — i. e. lis, δίκη, ης, ἡ, Dem. ἀγών, ῶνος, ὁ, id. minuta, δίκη μικρά, id. praeclara, καλή, id. legitima et justa, ἔννομος καὶ δικαία, idem. danda aut non danda per leges, εἰσαγώγιμος, ἢ μὴ εἰσαγώγιμος, id. mercatoria, ἐμπορικὰ, id. metallica, μεταλλική, id. capitalis, φονική, id. impietatis, γραφὴ ἀσεβείας, id. injuriarum, γραφὴ ὕβρεως, id. et controversia, ἀγὼν καὶ γραφή, id. caussam agere adversus aliquem, εἰσιέναι δίκην κατά τινος, Dem. dicere, λόγον καὶ δίκην ὑπέχειν τινός, id. intendere alicui, λαχεῖν δίκην τινί, id. caussam disceptare juste et secundum leges, κρίνειν δίκην ἢ γραφὴν δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους, id. absolvere, ἀπογνῶναι δίκην, id. condemnare, καταγνῶναι δίκην, ἢ γραφήν, id. obtinare, αἱρεῖσθαι, ἢ ἑλεῖν τὴν δίκην, vinci in caussa, ἡττᾶσθαι δίκην, idem. caussa indicta damnare, καταχειροτονεῖν τοῦ ἀνδρὸς ἄκριτον θάνατον, Plato. indicta caussa damnari, ἄκριτον καὶ ἄμοιρον λόγων καταδικάζεσθαι, Lucian.

caussalis, αἰτιολογικός, ή, όν, αἰτιώδης, ες, conjunctio, ὁ αἰτιώδης σύνδεσμος, Gramm.

caussidicus, συνήγορος, Aeschin.

caussificor, σκήπτομαι, Aeschin. αἰτιῶμαι, προφασίζομαι.

caussor, προφασίζομαι, aliquid, τί, Dem. — i. e. culpo, αἰτιάομαι, aliquem ab aliquid, τινά τινος, id.

caute, εὐλαβῶς, Dem. πεφυλαγμένως, a φυλάττομαι; omnia ad aliquem scribere, ἅπαντα πρός τινα ἀποστέλλειν, Dem.

cautela, εὐλάβεια, ἡ, Dem. προφυλακή, ἡ, Aegin. φυλακή, ἡ, Dem. Conf. cautio.

cauter, καυτήρ, ὁ, Hippocr. καυτήριον, τό, Lucian. cautere uro, καυτηριάζω, N. T.

cauteriatus, κεκαυτηριασμένος, ένη, ένον, a καυτηριάζομαι, N. T.

cauterium, καυτήριον, τό, ignitum, διάπυρον, Lucian.

cautes, πέτρα, ἡ, Plut.

cautio, εὐλάβεια, ἡ, Dem. φυλακή, ἡ, Isocr. magnam prudentiam et cautionem requirens, προνοίας καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμενον, Dem. magna, εὐλάβεια οὐ μικρά, Id. summa, ἀκριβεστάτη, Id. cautione uti in re aliqua, πεφυλαγμένως ἔχειν περί τι, Isocr.

cautus, εὐλαβής, ές, Dem. πεφυλαγμένος, a φυλάττομαι, Idem.

cavamen, κοίλωμα, τό.

cavator, κοιλωτής, ὁ.

cavatura, κοιλότης, ἡ, Athen.

cavea, κυρτὶς, ὁ, κύρτη, ἡ, Herodot. οἰκίσκος, ὁ, Aristoph.

caveo, εὐλαβέομαι, inhonesta, τὰ αἰσχρά, Dem. aliquem ut impium, ὅπως μιαρὸν φυλάττω τινά, Id. et operam do, ne incidam in aliquem, εὐλαβέομαι καὶ φυλάττομαι, μὴ πλησιάζειν τινί, Id. aliquid et provideo, φυλάττομαί τι καὶ προορῶμαι, Id. aliquid diligenter, φυλάττω τι σφόδρα, Id. aliquid omni modo, παραφυλάττω τι ἐκ παντὸς τρόπου, Id. criminationes, εὐλαβοῦμαι τὰς διαβολάς, Isocr. consortia, sodalitates, τὰς συνουσίας, Id. ne conspiciar, φυλάττομαι ὁρᾶσθαι, Aristot. ne faciam, μηδὲν μὴ ποιήσω, Xenoph. ne facias, ὅπως μὴ ποιήσῃς, Id. a periculo, κίνδυνον, Herodian. ne quem offendam, τὸ μὴ λυπῆσαί τινα, Dem. nihil magis, quam, εὐλαβοῦμαι οὐδὲν μᾶλλον, ἤ, Id. in hac re, περὶ τοῦτο, Plato. accuratissime cautum est in omnibus legibus, μάλιστα ἐν ἅπασι διεσπούδασται τοῖς νόμοις, Dem. cavandum est, ne faciant id, δεῖ φυλάττεσθαι ποιεῖν τοῦτο, Plut. ne id accidat, φυλακτέον γενέσθαι τοῦτο, Id. ne quid facere videamur, ὅπως μηδὲν φανησόμεθα πράττοντες, Isocr. ne urbem bello implicemus, μὴ τὴν πόλιν ἐμβάλωμεν εἰς πόλεμον, Plut. ne habeamus, ἵνα μὴ ἔχωμεν, Dem.

caverna, ἄντρον, τό, Lucian.

cavernosus, ἀντρώδης, ες, Xenoph.

cavilla, σκῶμμα, τό, Dem. σκωμμάτιον, τό. Plut.

cavillatio, σκῶψις, ἡ, Athen. χλευασία, ἡ, Dem. χλεύασμα, τό, Id. χλευασμός, ὁ, Idem.

cavillator, σκώπτης, ὁ, Suid. χλευαστής, ὁ, Dem.

cavillor, σκώπτω, Dem. κατειρωνεύομαι, Plut. aliquem, τινά, Athen. aliquid, τί, Aristoph. εἴς τι, Plut. ἐπισκώπτω τι, vel εἴς τι, Idem. philosophos, ἀποσκώπτω εἰς τοὺς φιλοσοφοῦντας, Lucian. procsentes, διασύρω τους ὄντας νῦν, Dem. aliquid verbis, τι τῷ λόγῳ, Dem. aliquos, χλευάζω τινάς, Id. διαχλευάζω τινάς, Idem.

cavillosus, σκωπτικός, ή, όν, Athen.

cavo, κοιλαίνω, aliquid, τί, Athen.

cavus, κοῖλος, η, ον, Xen. non cavus, ἄκοιλος, ον, utrinque cavus, ἀμφίκοιλος, ον, Suid. introrsum cavus, ἔγκοιλος, ον, Athen.

cedo, παραχωρέω, Dem. alicui, τινί, Isocr. e suggestu, τοῦ βήματος, Aeschin. commoto, εἴκω θυμουμένῳ, Idem. alicui de vita, ὑποχωρέω τινὶ ὁδοῦ, Plut. ἐξίσταμαί τινι τῆς ὁδοῦ, Lucian. nulli pendentio, οὐδενὶ φρονήματος, Plut. retro, εἰς τοὔπισω ἀναποδίζω, Lucian. hosti, ἐθελοκακέω, Herodian. bonis, ἐξίσταμαι τῶν ὄντων, Dem. ceda malis, παρεικάζω, Polyb. cedit bene opus, προχωρεῖ τὸ ἔργον, Herodian. ei obsidio ex sententia, αὐτῷ τὰ τῆς πολιορκίας ὡς βούλεται, Id. bene et supra votum, δεξιῶς καὶ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχήν, Id. non ut speravit, οὐχ ὡς ἤλπισε, Idem.

cedo, i. e. dic, εἰπέ μοι — i. e. porrige, ἄνεχε, ὄρεξον.

cedratus, κεδρωτός, ή, όν, Eurip.

cedria, κεδρία, ἡ, Galen. cedria perungo, κεδρόω, caput alicujus, κεφαλήν τινος, Strabo.

cedrinus, κέδρινος, ίνη, ινον, Diosc.

cedris, κεδρίς, ἡ, Diosc.

cedrus, κέδρος, ἡ, Theopr. acuta, ὀξύκεδρος, ἡ, Id.

celebratio, εὔκλεια, ἡ, Dem. festi, ἑόρτασις, ἡ.

celebratus, εὐλογούμενος, ένη, ενον, Isocr. et vulgo jactatos, θρυλλούμενος, ένη, ενον, Herodian. πολυθρύλλητος, ον, Plato.

celebresco, ὄνομα καὶ δόξαν λαμβάνω.

celebris, εὐκλεής, ές, Plut. εὐλογούμενος, ένη, ενον, Isocr. εὖ φερόμενος, ένη, ενον, Id. ἔνδοξος, ον, εὐδόκιμος, ον, ἐπιφανέστατος, ον, γνώριμος, Id. et Dem. virtute, δεδοξασμένος ἐπ' ἀρετῇ, Polyb.

celebritas, φήμη, ἡ, Dem. εὔκλεια, ἡ, Id. — i. e. festum, ἑορτή, ἡ, Dem. τελετή, ἡ, Id. πομπή, ἡ, Id. — i. e. frequentia hominum, πανήγυρις, ἡ, Isocr. celebritatem ago, πανηγυρίζω, Id.

celebro, i. e. praedico, δοξάζω, aliquem, τινά, Thuc. εὐλογέω τινά, Isocr. ἐγκωμιάζω τινά, Dem. εὖ λέγειν τινά, Isocr. festum, ἑορτάζω, Idem. splendide, ἄγω ἑορτὴν μεγαλοπρεπῶς, Id.

celer, ταχύς, Dem. pedibus, ὠκύπους, ποδος, ὁ, ἡ, Eurip. in rebus agendis, ὀξύς, Aristot. celerrimus cursu, ὀξυδρομώτατος, Heliodor.

celeritas, τάχος, τό, Dem. ταχύτης, ἡ, Athen. ὀξύτης, ἡ, Dem. celeritate antevertere aliquem, τῷ τάχει τὸν ἀνταγωνιστὴν παρελθεῖν, Id. aliquid consequi, ταῖς ὀξύτησιν ἀκολουθεῖν τινι, Id.

celeriter, ταχέως, Dem. ταχύ, Idem. ὀξέως, Id. tam celeriter conficere aliquid, οὕτω ταχέως πράττειν τι, Id. apparare quam celerrime, παρασκευάζεσθαι τὴν ταχίστην, Id. celerius domum reverti, θᾶττον οἴκαδ' ἀπιέναι, Id. celerius opinione, θᾶττον ἐλπίδος, Herodian.

celeritudo, vide celeritas.

celero, ταχύνω, Xenoph. aliquid, τί, Soph. ὁρμάω, Isocr. σπεύδω, Demosth.

celes, κέλης, ὁ, Plut.

celeusma, κέλευσμα, τό, Plato.

celeustes, κελευστής, ὁ, Thuc.

cella, sc. penuaria, ταμιεῖον, τό, Isocr. ταμιεῖον, τό, Plut. ἀποθήκη, ἡ, vinaria, οἰνών, ὁ, Xenoph. mellaria, μελιττών, ὁ, olearia, ἐλαιών, ὁ. — servorum cellae, αἱ τῶν δούλων οἰκίσκαι, apum cellae, κύτταροι, οἱ, Poll.

cellaria, ταμία, ἡ, Xenoph.

cellarius, ταμίας, ὁ, Xenoph.

cellula, ταμιεῖδιον, τό, Suid.

celo, κρύπτω, factum, τό πρᾶγμα, Dem. aliquem aliquid, τινα τι, Lysias, opes suas, ἀποκρύπτω τὴν οὐσίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, Isocr. neque magnum, neque parvum aliquem, ἀποκρύπτομαι, οὔτε μέγαν, οὔτε σμικρόν τινα, Plato. haec te, ἀποκρύπτομαι ταῦτα πρὸς σε, Isocr. miseriam, συγκρύπτω τὴν συμφοράν, Id. alios, λανθάνω ἄλλους, Isocr.

celsitudo, ὕψος, τό, Thuc. Cf. altitudo.

celsus, ὑψηλός, ή, όν, Lucian. animus, ὑψηλόνουν, ου, τό, Plut.

cenotaphium, κενοτάφιον, τό, Marcellin. v. Thuc.

censeo, νομίζω, Dem ἡγοῦμαι, Id. οἴομαι, Id. εἶμαι, Id. — i. e. constituo, γιγνώσκω, Isocr. non faciendum esse, ἀποψηφίζομαι, Xen. — i. e. censum ago, συντάττομαι, Dem. συντιμάομαι, Idem.

censio, τίμησις, ἡ.

censitor, τιμητής, ὁ.

censor, τιμητής, ὁ, rigidus, acer, ἐξεταστής μικρός, Plutarch. — i. e. morum inspector, ἔφορος, ὁ, Idem. ἐπόπτης, ὁ, Herodian.

censorius, τιμητικός, ή, όν, ἐποπτικός, ή, ον, Herodian.

censura, τιμητεία, ἡ.

census, ἀπογραφή, ἡ, — i. e. tributum, τίμημα, τό, Dem. εἰσφορά, ἡ, censum imponere alicui, εἰσφοράν ἐπιγράφεσθαί τινι, Isocr. colligere de cujusque facultatibus, εἰσφοράν ποιεῖσθαι χρημάτων, Id. solvere, φόρον s. συντάξεις τελεῖν, εἰσφέρειν, διδόναι, Id. accipere, προσόδους λαμβάνεσθαι, Id.

centenarius, sc. numerus, ἑκατοντάς, ἡ, Herod.

centenarius, ἑκατονταῖος, αία, αῖον.

centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.

centesima, ἑκατοστή, ῆς, ἡ, Dem.

centesimo, ἑκατοστεύω.

centesimus, ἑκατοστός, ή, όν, Xen.

centies, ἑκατοντάκις.

cento, κέντρων, ὁ.

centralis, e, ὁ, ἡ, τό πρὸς κέντρον.

centrum, κέντρον, τό, Plut.

centum, οἱ, αἱ, τά ἑκατόν, et octo, ὀκτώ καὶ ἑκατόν, Thuc.

centumpodium, ἑκατοντάπουν, τό.

centumviralis, ὁ, ἡ, τό τῶν ἑκατόν.

centumviratus, ἡ τῶν ἑκατόν ἀρχή.

centumviri, οἱ ἑκατόν.

centuplex, ἑκατομπλάσιος, ον, ἑκατονταπλάσιος, ου, ἑκατονταπλάσιος, ια, ιον,

centupliciter, in centuplum, ἑκατονταπλασίως.

centuplus, v. centuplex.

centuria, ἑκατοστύς, ἡ, Xenoph. militum, λόχος, ὁ, Thuc.

centuriatim, κατά λόχους, Philo.

centuriatus, us, ἑκατονταρχία, ἡ.

centurio, as, καταλοχίζω, Plut.

centurio, onis, ἑκατόνταρχος, ὁ, Xen. ταξίαρχος, ὁ, Dem.

centurionatus, ἑκατονταρχία, ἡ.

cepa, vide caepe.

cera, κηρός, ὁ, Lucian. e cera fingere aliquid, κηρῷ πλάττεσθαί τι, Herod. cera oblinere, vide cero.

cerasum, κεράσιον, τό, Diosc.

cerasus, κέρασος, ὁ, Theophr.

ceratura, κήρωσις, ἡ, Aristot.

ceratus, κηρωτός, ή, όν, Diosc.

cercopithecus, κερκοπίθηκος, ὁ.

cerdo, βυρσοδέψης, ὁ, Aristoph. σκυτοτόμος, ὁ, Plato.

cerdonia, βυρσοδεψική, ἡ, σκυτοτομική, ἡ, Plato. cerdoniam facio, βυρσοδεψέω, Aristoph. σκυτοτομέω, Aristot.

cerebellum, παρεγκεφαλίς, ἡ, Aristot.

cerebrosus, ἀκρόχολος, ον, Aristot.

cerimonia, vide caerimonia.

cerevisia, ζῦθος, ὁ, Theophr. ὁ οἶνος κρίθινος, Diosc. βρῦτον, ου, τό, s. βρῦτος, ὁ, Athen. βρῦτον ἀπό κριθῶν, Theophr.

cerevisiarius, ζυθοποιός, ὁ.

cereus, κήρινος, ίνη, ινον, Plato.

cereus, κηρός, ὁ, κηρίον, τό.

cerifico, κηροποιέω.

cerno, βλέπω, aliquid, τί, Dem. εἰδόν τι, Id. i. e. cribro, διαττάω, Galen. furfur, ἀποκρίνω διαττῶν τό πίτυρον, Id. — i. e. dimico, ἀγωνίζομαι, Dem. — i. e. adeo hereditatem, κληρονομέω, Isocr.

cernuus, ἐπιπρηνής, ές, Hesych.

cero, ἐγκηρόω, Hippocr. mortuum, κατακηρόω νέκυν, Herodot.

ceroma, κήρωμα, τό, Gal.

ceromaticus, κηρωματικός, ή, όν.

ceromatistes, κηρωματιστής, ὁ.

cerotum, κηρωτόν, τό, Diosc.

certamen, ἀγών, ὁ, Dem. ἅμιλλα, ἡ, Isocr. — i. e. res gravis, τό δεινόν, Dem. et bellum, ἀγών καί πόλεμος, Isocr. ἀγών καί ἅμιλλα, Idem. belli, ἀγών πολέμου, Dem. et periculum, ἀγών καί κίνδυνος, Id. magnum, majus, maximum, ἀγών μέγας, μείζων, μέγιστος, Id. facile, ῥᾴδιος, Id. difficile, χαλεπός, Idem. vetus, παλαιός, Isocr. equestre et navale, ἅμιλλα ἵππων τε καί τριηρῶν, Id. certamen navale, ναυμαχία, ας, ἡ, Polyb. subire de re aliqua, ποιεῖσθαι ἀγῶνα περί, sive ὑπέρ τινος, Dem adversus aliquem, πρός τινα, Id. de aliqua re, ποιεῖσθαι ἅμιλλαν περί τι, Isocr. certaminis locus, ἀγωνιστήριον, ου, τό, Arist. praemium, ἆθλον, ου, τό, Xen. νικητήριον, ου, τό, Id. praefectus, ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, Lucian. est mihi tecum hac de re certamen, ἀγῶνα ποιούμεθα ὑπέρ τούτου, Isocr. ἀγών ἐστιν ὑμῖν περί τοῦδε, Thucyd. ἁμιλλῶμαι πρός σέ περί τοῦδε, Lucian.

certatio, ἀγώνισις, ἡ, Thucyd. ἀγώνισμα, τό, Plut.

certator, ἀγωνιστής, ὁ, Plut.

certe, ναί, Aristoph. ἀληθῶς, Dem. ἦ μήν, Idem. δῆτα, Id. γε, si non summa, certe pars quaedam, εἰ μή ὅλον, μέρος γε, Dem. γοῦν, si nihil aliud, nomen certe habet, εἰ μηδέν ἄλλο, τοὔνομα γοῦν ἔχει, Idem. ἀμέλει, id enim certe homine indignissimum habeatur, τοῦτο γάρ ἀμέλει ἀνθρώπῳ ἀπρεπέστατον φαίνοιτ᾽ ἄν, Id.

certifico, βεβαιόομαι, Plato.

certioro, δηλόω, Dem. προσημαίνω.

certitudo, βεβαίωσις, ἡ, Thuc. βεβαιότης, ἡ, Aristot. ἀσφάλεια, ἡ, Thuc.

certo, ἀγωνίζομαι, Demosth. certamen, ἀγῶνα, Plato, arcu, διατοξεύομαι, Theophr. hac de re tecum, τοῦτο πρός σέ, Xen. de honore et gloria, περί τιμῆς καί δόξης, Dem. pro libertate, ὑπέρ ἐλευθερίας, Id. de ludis Olympiis, τά Ὀλύμπια, Philostr. cum aliquo, ἁμιλλάομαί τινι, Dem. ad extremam dimicationem, διαγωνίζομαι, Aeschin. cum majorum virtute, ἁμιλλάω πρός τήν τῶν προγόνων ἀρετήν, Dem. de rebus pulcerrimis, περί τῶν καλλίστων φιλονεικέω, Isocr.

certo, ἀκριβῶς, Dem. ἀκριβές, Id. certissime aliquid comprobare, μάλιστα ἀκριβῶς τι ἐξετάζειν, Id.

certus, ἀκριβής, ές, Isocr. δῆλος, η, ον, Dem. βέβαιος, αία, αιον, Thuc. ἀψευδής, ές, Dem. certum signum, ἀκριβές σημεῖον, Idem. certa memoria, ἀκριβές μνῆμα, Id. certa pax, βεβαία εἰρήνη, Xen. — i. e. definitus, statutus, τεταγμένος, ένη, ένον, a τάσσομαι, Dem. εἰρημένος, Id. ὡρισμένος, Id. διωρισμένος, Isocr. certum tempus, χρόνος τεταγμένος, Id. certa dies, τεταγμένη ἡμέρα, Dem. ἡμέρα διαμεμετρημένη, Id. — i. e. firmus, tutus, ἰσχυρός, ά, όν, Dem. ἀσφαλής, ές, Idem. ἀναμφισβήτητος, ον, Id. certum est, constat, δῆλον, certum est, quod sic praefaturus sit, δῆλον, ὅτι ὧδε προοιμιάσεται, Xenoph. certum habeo aliquid, certo aliquid scio, ἐπίσταμαί τι σαφῶς, Dem. οἶδά τι ἀκριβῶς, Id. ὀρθῶς, Isocr. φανερῶς, Id. certiorem facio aliquem, δηλόω πρός τινα, Id. de aliqua re, γνωρίζω τινί τι, Paus certior fio ab aliquo, πυνθάνομαι παρά τινος, Isocr. de aliqua re, περί τινος, Id. de aliqua re ab aliquo, τι διά τινος, Idem.

cerussa, ψιμμύθιον, s. ψιμύθιον, τό, Aristot.

cerussatus, ψιμμυθιωθείς, εῖσα, έν, Plut.

cerusso, ψιμμυθιόω, Plut.

cerva, ἔλαφος, ἡ, Arist.

cervical, προσκεφάλαιον, τό, Plut.

cervinus, ἐλάφειος, εία, ον, medulla, μυελός, Galen. cornu, ἐλάφειον, τό, Suid.

cervisia, vide cerevisia.

cervix, αὐχήν, ὁ, Aristot. τράχηλος, ὁ, Plut. cervicem erigere, τόν αὐχένα ἐπαίρειν, τόν αὐχένα ἀνατείνειν.

cervus, ἔλαφος, ὁ, Aristot.

cespes, vide caespes.

cessatio, ἀνάπαυσις, ἡ, Dem concedere alicui cessationem ab opere, διδόναι τινί ἀνάπαυσιν, Id. — i. e. cunctatio, mora, διατριβή, ἡ, Id. μέλλημα, τό, Aeschin. μέλλησις, ἡ, Thucyd. — i. e. segnities, ἀργία, ἡ, Demosth.

cessator, μελλητής, ὁ, Aristot. ὀκνηρός, ὁ, Theocr. ἀργός, ὁ, Demosth.

cessio, παραχώρησις, ἡ.

cesso, παύομαι, ab aliqua re, τινός, Dem. aliquid facere, ποιῶν τι, Plato. a caede, φονεύων, Thuc. a labore, λήγω τῶν πόνων, Isocr. cessare facio, παύω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος, Isocr. insolentiam alicujus, τήν ὕβριν τινός, Id. — i. e. tardo, cunctor, βραδύνω, Herodian. μέλλω, Dem. ὀκνέω, Id. ῥᾳθυμέομαι, Xen.

cestus, κεστός, ὁ.

cetarius, κητοπώλης, ὁ.

cetus, κῆτος, τό, Athen.

cetaceus, κητώδης, ες, Aristot. κήτειος, εία, εῖον, Diosc.

ceu, οἷα, Xenoph.

ceveo, κινουμαι, Aristoph. κινέομαι, Eus.

chalcographus, χαλκογράφος, ὁ, vox recentior.

chalybs, χάλυψ, ὁ.

chaos, χάος, τό, Plato.

character, χαρακτήρ, ὁ, Aristot. chara-

cterem imprimere alicui, χαρακτῆρα ἐπιβάλλειν τινί, Idem.

characteristicus, χαρακτηριστικός, ή, όν, Damasc.

charientismus, χαριεντισμός, ὁ, Dion. Halicarn.

charites, v. caritas.

charta, χάρτης, ὁ, Diosc.

charteceus, χάρτινος, ίνη, ινον, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ χάρτου.

chartophylacium, χαρτοφυλάκιον, τό.

chartophylax, χαρτοφύλαξ, ὁ.

chartula, χαρτίον, τό, Plut.

charus, i. e. pretiosus, vide carus, — i. e. dilectus, ἀγαπητός, ή, όν, Aristot.

chasma, χάσμα, τό, Plato.

chasmatias, χασματίας, ὁ, Arist.

chela, χηλή, ἡ, Arist.

chelys, χέλυς, ἡ, Plut.

chenotrophеum, χηνοτροφεῖον, τό, Columella.

chiliarchus, χιλίαρχος, ὁ, Plut.

chilias, χιλιάς, ἡ, Theocr.

chimaera, χίμαιρα, ἡ, Plut.

chiragra, χειράγρα, ἡ.

chirographum, χειρόγραφον, τό, chirographo caveo, χειρογραφέω, Pand.

chiromantes, χειρομάντις, ὁ, Poll.

chiromantia, χειρομαντεία, ἡ.

chirotheca, χειροθήκη, ἡ.

chirurgia, χειρουργία, ἡ, Plato. χειρουργική, ἡ, Aristot.

chirurgicos, χειρουργικός, ή, όν, Aristot.

chirurgus, χειρουργός, ὁ, Galen.

chlamydatus, ἐγχλαμυδωμένος, ένη, ένον, a χλαμυδόομαι, Athen.

chlamydula, χλαμύδιον, τό, Plut.

chlamys, χλαμύς, ἡ, Plut.

cholera, χολέρα, ἡ, Hippocr. cholera vexor, χολεριάω, Galen.

cholericus, χολερικός, ή, όν, Diosc.

choragium, χορήγιον, s. χορηγεῖον, τό, Poll.

choregus, χορηγός, ὁ, Athen.

choraules, χοραύλης, ὁ, Aristot.

chorda, χορδή, ἡ, Plato.

chorea, χορεία, ἡ, Plato. choreas duco, χορεύω, Isocr.

choreuma, χόρευμα, τό, Eurip.

choreutes, χορευτής, ὁ, Plato.

chorographia, χωρογραφία, ἡ.

chorographus, χωρογράφος, ὁ, chorographum ago, χωρογραφέω, Ptolem.

chorus, χορός, ὁ, Xenoph. chori magister, χοροδιδάσκαλος, ου, ὁ, Plato.

chors, οἰκίσκος, ὁ, Dem. οἰκίδιον, τό, Idem.

chrestologia, χρηστολογία, ἡ, N. T.

chrestologus, χρηστολόγος, ὁ.

chria, χρεία, ἡ, Aphthon.

chrisma, χρῖσμα, τό, Diosc.

Christianismus, Χριστιανισμός, ὁ, sine exemplo.

Christianus, Χριστιανός, ὁ, N. T.

Christianus, a, um, Χριστιανός, ή, όν,

CHRISTUS, Χριστός, ὁ, N. T.

chronica, χρονικά, τά, Lucian.

chronologia, χρονολογία, ἡ.

chronologus, χρονολόγος, ὁ.

cibaria, orum, ἐδέσματα, τά, Thuc. βρωτός, ὁ, Demosth. cibariorum inopia, ἀσιτία, ἡ, σιτοδεία, ἡ, σπανοσιτία, ἡ, Xen.

cibarius, ἐδώδιμος, ον, Diosc. σιτικός, ή, όν, lex cibaria, σιτικὸς νόμος, Plut.

cibatus, us, τροφή, ἡ, Aristot.

cibo, as, τρέφω, Xenoph. σιτοποιῶ τινα, Xen. σιτίζω, ἐπισιτίζω.

cibus, σῖτος, ὁ, Dem. σιτίον, τό, Xenoph. τροφή, ἡ, Aristot. ἔδεσμα, τό, Isocr. βρωτός, ὁ, Dem. ἐπισιτισμός, οῦ, ὁ, Id. cibum sumo, σῖτον αἱρέομαι, Xenoph. ἐν σίτῳ εἰμί, Idem. τροφὴν εἰσφέρομαι, Aristot. σιτοποιέομαι, Xen. Cyr. 1, 6, 36. una capio, συσσιτέω, Dem. dedoceo, τῆς τροφῆς ὑποστέλλομαι, Aristot. paro, σῖτον ποιέω, Plato. praebeo, σιτίζω τινά, Xen. τρέφω, ἀνατρέφω, communico cum aliquo, βρωτὸν κοινωνέω τινί, Dem. coquo, ὀψοποιέομαι, Id. cibis suavissimis potius, quam saluberrimis delector, τοῖς ἡδίστοις μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις τῶν σιτίων χαίρω, Isocr. qui cibis delectatur animum et corpus laedentibus, χαίρων τῶν ἐδεσμάτων τοῖς καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν βλάπτουσι, Id. cibo abstineo, ἀσιτέω, Galen. cibos aspernor s. mihi sunt invisi cibi, ἀπόσιτός εἰμι, ἀποστρέφομαι προσενέγκασθαι σιτία, Id. cibum alicui facio, σιτοποιέω, Xen. σῖτον ποιέω, Plato. cibo semel utor in die, μονοσιτέω, Galen.

cicada, τέττιξ, ὁ, Thuc. parva, τεττιγόνια, ἡ, s. τεττιγόνιον, τό, Aristot.

cicatrico, οὐλόομαι, Aristot. ἀπουλόω, Diosc. ἐπουλόω, Id. κατουλόω, Idem.

cicatricula, οὐλίδιον, τό.

cicatrix, οὐλή, ἡ, Aristot. cicatricem obducere ulceribus veteribus, ἐπουλοῦν τὰ παλαιὰ ἕλκη, Diosc. ex ulceribus habere adhuc cicatrices, ἑλκῶν ἔτι ἔχειν οὐλάς, Dem.

cicer, ἐρέβινθος, ὁ, Diosc. ciceri similis, ἐρεβινθώδης, Theophr. ciceris magnitudo, ἐρεβινθιαῖον μέγεθος, Diosc.

cicercula, λάθυρος, ὁ, Theophr.

cicerinus, ἐρεβίνθινος, ίνη, ινον, Hesych. ἐρεβινθώδης, ες, folium ciceris, φύλλον ἐρεβινθῶδες, Theophr.

cicindela, λαμπυρίς, ἡ, Plin. cicindelae instar luceo, λαμπυρίζω, Diosc.

ciconia, πελαργός, ὁ, Aristot. qualis ciconiae est, πελαργικός, ή, όν, Idem. ciconiae pullus, πελαργιδεύς, ὁ, Aristoph.

cicur, τιθασσός, όν, Plato. ἥμερος, ον, natura, τιθασσον, τό, Theophr.

cicuratio, ἡμέρωμα, τό, Theophr. ἡμέρωσις, ἡ, ἐξημέρωσις, ἡ.

cicurator, τιθασσευτής, ὁ, Aristoph.

cicuro, τιθασσεύω, aliquem, τινά, Plato. ἐξημερόω τινά, Id. bestias, ἡμερόω τὰς ψυχὰς τῶν θηρίων, Isocr.

cicuta, κώνειον, τό, Diosc. cicutam bibo, κωνειάζομαι, Strabo.

cieo, κινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον, Plut. risum alicui, μηχανάομαί τινι γέλωτα, Dem. iram, παρίστημι τὴν ὀργήν, Id. bellum, ἐγείρω πόλεμον, Thuc. πολεμοποιέω, Xen. cieri interiori motu et suo, ἔνδοθεν κινεῖσθαι, Plat. cieo pugnam, μάχην ποιοῦμαι, Xenoph. urinam ciet, οὐρητικόν ἐστι, Diosc.

cilium, βλεφαρίς, ἡ, Aristot. βλέφαρον, τό, Diosc.

cimeliarcha, κειμηλιάρχης, ὁ.

cimeliarchium, κειμηλιαρχεῖον, τό.

cimelium, κειμήλιον, τό, Lucian.

cimex, κόρις, ὁ, Aristoph.

cinaedia, κιναιδία, ἡ, Aeschin.

cinaedicus, κιναιδικός, ή, όν.

cinaedus, κίναιδος, ὁ, Plut.

cincinnatus, βοστρυχώδης, ες, Lucian.

cincinnus, κίκιννος, ὁ, Aristoph. aureus, ὁ βόστρυχος χρυσοῦς, Ael.

cinctulus, ζώνιον, τό, Poll.

cinctura, διάζωμα, τό, Plut.

cinctus, us, διάζωμα, τό, Plut. ζώνη, ἡ, Idem.

cinefacio, τεφρόω, Nic. ἀποτεφρόω, Alex. Aphrod.

cineraceus, τεφρός, ά, όν, Aristot. τεφρώδης, ες, ἐνσπόδιος, ον, Diosc.

cinereus, ἔντεφρος, ον, Athen. σπόδιος, ία, ιον, Id. qui cinereo colore est, τεφραῖος, αία, αῖον, Aelian.

cinerula, σπόδιον, τό, Diosc.

cingo, διαζώννυμι, pallium, τὸ τριβώνιον, Lucian. aliquem re aliqua, διαζώω τί τινι, Lucian. urbem muro, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, Aristot. urbem lapidibus, τειχίζω τὴν πόλιν λίθοις, Dem. corona, στεφανόω, Plut. circulo orbem terrarum, περιστεφανόομαι κύκλῳ τὴν οἰκουμένην, Arist.

cingula, ζῶμα, τό, ζῶσμα, τό.

cingulum, ζωστήρ, ὁ, Dem. Phal. ζώνη, ἡ, Plut. ζώνιον, τό, Poll. διάζωμα, τό; Plut.

cinis, σποδός, ἡ, Lucian. τέφρα, ἡ, Plut. σποδιά, ἡ, σπόδιον, τό, recens, in quo adhuc sunt prunae, θερμοσποδιά, ἡ, Diosc. sub cinere coquo, σποδίζω, Plato. cinere detergo, ἀποσποδόω, Aristoph. aliquo modo refero, ὑποσποδίζω, Diosc. in cinerem redigo, τεφρόω, Nic. ἐκτεφρόω, Al. Aphrod.

cinnabarinus, κινναβάρινος, ίνη, ινον, Aristot. κινναβάρειος, ία, ιον, Galen.

cinnabaris, κιννάβαρι, τό, Theophr. cinnabarim refero, κινναβαρίζω, Diosc.

cinnus, κίκιννος, ὁ, Aristoph.

cio, vide cieo.

cippus, ποδοκάκη, ἡ, Dem. — i. e. columna, στήλη, ἡ, Dem.

circa, περί, cum Accus. circa hoc occupatus est, περὶ τοῦτό ἐστι, Dem. mimos circa se habet, μίμους ἔχει περὶ αὐτόν, Idem. circa meridiem, περὶ μέσην ἡμέραν, Aeschin. qui circa Trojana tempora vixerunt, οἱ περὶ τὰ Τρωϊκά, Isocr. ἀμφί, cum Accus. circa urbem, ἀμφὶ τὴν πόλιν, circa coenam occupatus erat, ἀμφὶ δεῖπνον εἶχε, Xenoph. κατά, cum Acc. leges circa excessum, νόμοι καθ' ὑπεροχήν, Aristot.

circensis, κύκλιος, ία, ιον, Circenses ludi, ἱπποδρομία, ἡ, Thuc.

circino, περιγράφω, Dem.

circinus, περίγρα, ἡ, Eustath. διαβήτης, ὁ.

circiter, περί, cum Accus. circiter septuaginta naves, περὶ ἑβδομήκοντα ναῦς, Thuc. circiter triginta, ὡς τριάκοντα, Dem. circiter centum stadia, ὅσον τε ἑκατὸν σταδίους, Herodian.

circuitio, περινόστησις, ἡ, περίοδος, ἡ, Aristot.

circuitor, περίπολος, ὁ, Thuc.

circuitus, περίοδος, ἡ, Plut. περίβολος, ὁ, Thuc. in circuitu fori, ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς, Thuc. urbis, κύκλος τοῦ ἄστεος, Idem.

circularis, κυκλικός, ή, όν, Theophyl. κύκλιος, ία, ιον, Aesch. ἐγκύκλιος, ον, Athen.

circulatim, κύκλῳ, ferri, φέρεσθαι, Plut.

circulatio, κύκλωσις, ἡ,

circulator, ἀγύρτης, ὁ, Suid. κυκλικός,

ο, Lucian.
circulatorius, ἀγυρτικός, ή, όν, Plut.
circulatrix, ἀγύρτις, ή.
circulo, κυκλόω.
circulus, κύκλος, ό, Plato. γῦρος, ου, ό, Plut.
circum, vide circa.
circumactio, περίοδος, ή, Aristot. περιαγωγή, ή, Id.
circumaggero, περιχώννυμι.
circumago, περιάγω, aliquid, τί, Plato. aliquem mecum, περιάγομαί τινα, Xenoph. circumagor, κυκλοφορέομαι, Aristot.
circumambulo, περιπατέω κύκλῳ, Conf. circumeo.
circumaro, περιαρόω, Plato.
circumadspicio, περιβλέπω.
circumcido, περικόπτω, aliquid, τί, Thuc. περιτέμνω τι, praeputium, περιτέμνομαι τὰ αἰδοῖα, Herodot.
circumcingo, περιζώννυμι.
circumcirca, πέριξ, populum stantes, πέριξ τοῦ δήμου στάντες, Polyb. cunctantes irretit, κύκλῳ πανταχῆ μέλλοντας περιστοιχίζεται, Dem.
circumcise, περιτετμημένως, a περιτέμνομαι.
circumcisio, περιτομή, ή, N. T.
circumcisor, περιτομεύς, ό.
circumcludo, περικλείω, Thuc.
circumcludo, vide antecedens circumclaudo.
circumcolo, περιοικέω.
circumculco, περικαταπατέω.
circumcurro, περιτρέχω, aliquid, τί, Plato.
circumcursio, περιδρομή, ή, Plut.
circumcursito, περιπλανάομαι, in hoc, ταῦτα, Xen. huc illuc, φοιτῶ δεῦρο κἀκεῖσε, Dem.
circumdo, περιβάλλω, urbem moenibus, τῇ πόλει τεῖχος, Aristot. περιτειχίζω τὴν πόλιν, Demosth. urbem fossa, ἐπιβάλλομαι τάφρον τῇ πόλει, Xenoph. aliquid aliquo, κυκλόω τί τινι.
circumdolo, παραπελεκάω.
circumduco, περιάγω, Plato. aliquem, περιηγέομαί τινα, Lucian. aliquem circa montem, περιηγέομαί τινι τὸ ὄρος, Hdt. munitiones circa urbes, περιβάλλομαι ταῖς πόλεσιν ἐρύματα, Xenoph. — i. e. decipere aliquem, παρακρούομαί τινα, Dem.
circumductio, περιήγησις, ή, — i. e. deceptio, ἀπάτη, ή, Xen.
circumductor, περιηγητής, ό.
circumeo, περίειμι, in Italia, τὴν Ἰταλίαν, Plut. forum cum aliquo, περιέρχομαι κύκλῳ τὴν ἀγορὰν μετά τινος, Dem. palatium, περιοδεύω τὸ παλάτιον, Plut. fana Deorum, περιπορεύομαι τὰ ἱερά, Aristot.
circumequito, περιιππεύω, Polyb.
circumerro, περιφέρομαι, Plut.
circumferentia, περιφέρεια, ή, Aristot. περίμετρος, ή, sc. γραμμή, id.
circumfero, περιφέρω, aliquid, τί.
circumflecto, περικάμπτω, περικλάω, — i. e. circumflexo noto, περισπάω, Athen.
circumflexio, περίκαμψις, ή, περικαμπή, ή, Herodot. περίκλασις, ή, Plut.
circumflexus, περίκαμπτος, ον. — circumflexo notatus, περισπώμενος, ένη, ενον, Gramm.
circumflexus, v. circumflexio.
circumflexus, i, περισπώμενος, ό, scil. τόνος, Gramm.
circumflo, περιπνέω.
circumfluens, περιῤῥέων, ουσα, ον, Thuc.
circumfluo, περιῤῥέω, murum, τὸ τεῖχος, Herodian. opibus s. nimium rerum copia, πλείω ἔχω τῶν ἱκανῶν, Isocr.
circumfluus, περίῤῥοος, ον, Herodot. περιῤῥέων, ουσα, έον, Thuc.
circumfodio, περισκάπτω, Theophr. περισκάπτω, Idem.
circumforaneus, περιαγοραῖος, ό, Suid. ἀγύρτης, ό, Id. ἀγοραῖος, ό, ή, populus, ὄχλος, Xenoph.
circumfrico, περιτρίβω.
circumfulgeo, περιαστράπτω.
circumfundo, περιχέω, aliquid, τί, Diosc. τινί, Lucian. circumfundo — i. e. circumdo aliquem, περιχέω τινί, Plut.
circumfusio, περίχυσις, ή.
circumgelatus, περιπαγείς, εῖσα, έν, Diosc.
circumgemo, περιστενάζομαι, Plut.
circumgesto, περιφέρω.
circumjaceo, περίκειμαι, alicui, τινί, Herodian. id circumjacet mihi, περίκειταί τοῦτο, id.
circumjectus, περικείμενος, ένη, ενον, Herodian.
circumjicio, περιβάλλω, alicui aliquid, τί τινι, Galen.
circumlambo, περιλείχω, aliquid, τί, Aristoph.
circumlatus, περιενεχθείς, εῖσα, έν, Thuc.
circumligo, περιδέω, aliquid, τί, Xenoph. aliquid aliquo, διαδέω τί τινι, Lucian.
circumlino, περιχρίω, Lucian.
circumlitio, περίχρισις, ή, Diosc.
circumlitus, περίχριστος, ον, Diosc.
circumlocutio, περίφρασις, ή, Quinctil.
circumloquor, περιφράζομαι, Dion. Halicarn.
circumluo, περικλύζω, Plut.
circummitto, περιπέμπω.
circummunio, περιφράττω.
circummunitio, περίφραγμα, τό, Poll.
circummunitus, περίφρακτος, ον.
circumnascor, περιφύομαι, Theophr.
circumnavigo, περιπλέω, Peloponnesum, τὴν Πελοπόννησον, Dem.
circumobruo, περιχώννυμι.
circumpingo, περιπήγνυμι, Diosc.
circumplector, περιπλέκω, Aristot.
circumplexio, περιπλοκή, ή, περίπλεξις, ή.
circumplexus, περιπεπλεγμένος, ένη, ενον, a περιπλέκομαι.
circumplico, v. circumplector.
circumpono, περιτίθημι, alicui aliquid, τί τινι, Aeschin.
circumpotatio, ἐγκυκλοποσία, ή.
circumrado, περιξέω, Theoc.
circumretio, περιπλέκω.
circumrodo, περιβιβρώσκω, περιτρώγω, aliquid, τ., Luc.
circumscarifico, περιξύω, Galen. περιξέω.
circumscribo, περιγράφω, Plut. — i. e. definio, ὁρίζω, Dem. περιορίζω, Luc. — i. e. fallo aliquem, παρακρούομαί τινα, Id.
circumscripte, περιγεγραμμένως.
circumscriptio, περιγραφή, Polyb. — i. e. deceptio, παράκρουσις, ή, Suid.
circumseco, περικόπτω, aliquid, τί, Thuc.
circumsedeo, περικάθημαι, moenia ingenti exercitu, τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει, Dem. urbem, πολιορκέω πόλιν, Idem.
circumsepio, περιφράσσω.
circumsessio, πολιορκία, ή. Isocr. Vide obsidio.
circumsisto, περιΐστημι, Herodian.
circumsono, περιηχέω. insula, quam circumsonat venti, νῆσος περιηχουμένη τῷ πνεύματι, Lucian.
circumspecte, περιεσκεμμένως, Lucian. πεφυλαγμένως, omnia perscribere ad aliquem, ἅπαντα πρός τινα ἐπιστέλλειν, Dem.
circumspectio, περισκόπευσις, ή, περίσκεψις, ή.
circumspecto, καταπασκοπέομαι, Xen.
circumspectus, i. e. cautus, πεφυλαγμένος, ένη, ενον, Plat. — i. e. qui circumspicitur, περιεσκεμμένος, Luc. περιφανής, ές, idem.
circumspergo, περιπάσσω.
circumspicio, id. circumspecto.
circumstantia, περίστασις, ή, Aristot.
circumsto, περιΐσταμαι, undique, πανταχόθεν, Thuc. aliquid, τί, Dem.
circumstrepo, περικτυπέω, περιθρυλλέω.
circumstruo, περικατασκευάζω.
circumtego, περικαλύπτω, aliquem, τινά, Plato.
circumtexo, περιυφαίνω.
circumtondeo, περικείρω, Philostr.
circumtono, περιβροντάω.
circumtonsus, περίκουρος, ον, Poll.
circumtremo, περιτρέμω.
circumtueor, id. q. circumspecto.
circumvagor, περιπλανάομαι.
circumvallatio, ἀποτάφρευσις, ή.
circumvallo, περισταυρόω, Thuc. aliquid, περιταφρεύω τι, Plut. urbem, ἀποτειχίζω πόλιν, Xenoph.
circumvectio, περιαγωγή, ή, Aristot.
circumvecto, περιάγω, Plato.
circumveho, idem quod antecedens.
circumvenio, i. e. circumdo, κυκλόω, aliquid aliqua re, τί τινι, Gregor. κυκλόομαί τι, Xen. — i. e. decipio, παρακρούω, aliquem, τινά, Isocr. φενακίζω τινά, Dem. ἐξαπατάω τινά, idem.
circumventus, κυκλούμενος, ένη, ενον, malis, κακοῖς συμπεπτωκώς, Soph.
circumverto, περιδινέω, Aeschin. περιστρέφω, aliquid, τί, Lucian.
circumviso, id. q. circumspecto.
circumvolito, περιπέτομαι, Luc.
circumvolo, id. q. circumvolito.
circumvolvo, περικαλινδέω, Plato. περιειλέω, Aristoph.
circumvolutio, περικαλίνδησις, ή, Plato. κυλινδισμός, ό, Theodot.
circus, κύκλος, ό, Plato. γύρωμα, τό, Theophrast. ἱππόδρομος, ό, Dion. Hal.
cirratus, βεβοστρυχωμένος, ένη, ενον.
cirrus, βόστρυχος, ό, Aristoph. πλόκαμος, ό, Herod.
cis, ἐπὶ τάδε, ἔσω, ἔσωθεν, ἐντός, ἐνταῦθα, cum genit. cis fluvium, ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ, cis montes, ἐπὶ τάδε τῶν ὀρῶν, Aristot. Atque hoc ipso etiam modo Composita cum Cis redduntur, ut Cisalpinus, ή ἐπὶ τάδε s. ὁ ἐντὸς τῶν Ἄλπεων, cismarini, οἱ ἐπὶ τάδε τῆς θαλάσσης. — cis paucos dies, ἐντὸς vel εἴσω ὀλίγων ἡμερῶν.
cista, κίστη, ή, κιστίς, ή, Aristoph.
cistella, κιστίς, ή, Aristoph. κιβώτιον, τό, Plut.
cistellula, id. q. antecedens cistella.
cisterna, δεξαμενή, ή, Strabo. λάκκος, ό, Aristoph.
cisterninus, λακκαῖος, αία, αῖον, aqua,

λιμναῖον ὕδωρ, Athen.

cistula, id. q. cistella.

citatim, ἐσπευσμένως, ὀξέως.

citatio, κλῆσις, ἡ, Dem.

citatus, ὡρμημένος, ένη, ένον.

citerior, ἐγγύτερος, έρα, ερον, Xen.

cithara, κιθάρα, Plato. cithara cano, s. ludo, κιθαρῳδέω, Plut. κιθαρίζω, Aristot. citharae sonus s. cantus, κιθάρισμα, τό, Plato. κιθαρῳδία, ἡ, Plut. citharae pulsatio, κιθάρισις, ἡ, Plut. citharam pulsandi peritus, κιθαριστικός, ή, όν, Plato. cithara parva, κιθάριον, τό, Athen.

citharista, κιθαριστής, ὁ, Aristot. κιθαρῳδός, ὁ, Plut.

citharistria, κιθαρίστρια, ἡ, Athen.

citharoedus, id. q. citharista.

citimus, ἐγγύτατος, άτη, ατον.

cito, ταχέως, Dem. ταχύ, Isocr. διὰ ταχέων, id. εὐθέως, id. citius opinione, θᾶττον τῆς ἐλπίδος, Herodian. citissime, τάχιστα, Isocr. quam citissime, ὅτι τάχιστα, id. ὡς τάχιστα, Xen. τὴν ταχίστην, Dem.

cito, as, καλέω, Dem. παρακαλέω, idem. legem, προβάλλομαι τὸν νόμον, Naz. testem, ἐπάγομαι, προσκαλέομαι, παρέχομαι μάρτυρα, Aeschin. Homerum, ἐπάγομαι τὸν Ὅμηρον, Aristot.

citra, ἐντός, fluvium, τοῦ ποταμοῦ, citra virilem congressum, ἄνευ τῆς πρὸς ἄνδρας ὁμιλίας, citra ista, ἔξω τούτων, Thuc. citra controversiam, ἀναμφισβητήτως, Dem. citra reprehensionem jure uti, ἀνεγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι, id. citra et ultro, ἐπὶ θάτερα μέν, ἐπὶ θάτερα δέ, Polyb.

citreus, κίτριος, ία, ιον, malum, μῆλον, Athen.

citrinus, id. q. antecedens.

citromalum, τὸ κίτριον μῆλον, Athenag.

citrum, κίτρον, τό.

citrus, arbor, κιτρία, ἡ, Auct. Geopon.

citus, ὠκύς, ὀξύς, Plut. ταχύς, Dem.

civicus, ἀστικός, ή, όν, Lucian.

civilis, πολιτικός, ή, όν, res civiles, πολιτικά, ῶν, τά, Isocr. civilis excusatio, σκῆψις πολιτική, Dem. civilia munera, λειτουργίαι πολιτικαί, idem. civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος, Plut. — i. e. urbanus, elegans, ἀστεῖος, α, ον, Lucian.

civilitas, ἀστειότης, ἡ, πολιτικόν, τό.

civiliter, πολιτικῶς, administrare aliquid, πράττειν τι, Dem. ἀστείως, Plut.

civis, πολίτης, ου, ὁ, Dem. ἀστικός, οῦ, idem. ἀστός, οῦ, ὁ, Xen. minoris civitatis, μικροπολίτης, ου, ὁ, id. femina, πολῖτις, ιδος, ἡ, Dem. ἀστή, ῆς, ἡ, Plut. bonus, πολίτης ἀγαθός, Dem. melior, ἀμείνων, id. optimus, βέλτιστος, Isocr. bonus atque honestus, καλὸς κἀγαθός, Dem. prudentissimus, φρονιμώτατος, Isocr. fortis, γενναῖος, Dem. justus, δίκαιος, idem. moderatus, μέτριος, idem. patriae studiosus, εὔνους, Demosth. modestus ac bonus, σώφρων καὶ χρηστός, idem. laudatissimus, ἐνδοξότατος, Isocr. utilis ac fortis, χρήσιμος καὶ ἀνδρεῖος, Dem. malus, πονηρός, Idem. improbissimus, χείριστος, idem. φαυλότατος τῶν πολιτῶν, Isocr. audacissimus, τολμηρότατος τῶν ἀστῶν, Id. civem facere, πολίτην ποιεῖν, Dem. fieri, ποιεῖσθαι, idem. natura esse, φύσει εἶναι, Dem. notum germanum esse, πεφυκότα γνήσιον εἶναι, idem. natum esse, γένει εἶναι, idem. non germanum esse, οὐ καθαρῶς εἶναι, idem. ex altera parte esse, κατὰ θάτερα εἶναι, idem. ex utroque parente esse, ἐξ ἀμφοτέρων ἀστὸν εἶναι, Dem. καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρὸς εἶναι, Id.

civitas, πόλις, ἡ, Dem. parva, πόλις μικρά, id. magna, μεγάλη, idem. tanta magnitudine atque gloria, τηλικαύτη τὸ μέγεθος, τοιαύτην δὲ δόξαν ἔχουσα, Isocr. primaria, προέχουσα, idem. πρωτεύουσα, idem. dignitate praedita, ἀξίωμά τι ἔχουσα, Dem. honoratior, ἐντιμοτέρα, idem. illustris, ἐπιφανεστάτη, Isocr. nobilis, ὀνομαστή, idem. antiquissima et maxima et apud omnes homines celeberrima, ἀρχαιοτάτη καὶ μεγίστη καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτη, id. gravis ac splendida, σεμνὴ καὶ λαμπρά, id. beata, εὐδαίμων, idem. florentissima, εὐτυχεστάτη, id. legibus bene constituta, εὐνομουμένη, idem. libera, δημοκρατουμένη, idem. δημοκρατουμένη καὶ ἐλευθέρα, idem. suis legibus utens, αὐτόνομος, Isocrat. civitatem vectigalem efficere, πόλιν τινὰ ποιεῖν συντελῆ, Dem. subjicere servituti, δούλην καθιστάναι, idem. habitare, οἰκεῖν, Isocrat. gubernare, διοικεῖν, idem. servare, σώζεσθαι, Dem. felicem efficere, εὐδαίμονα ποιεῖν, id. turbare, ταράττειν, Dem. — b) i. e. jus civitatis, πολιτεία, ἡ, civitatem petere, αἰτεῖν τὴν πολιτείαν, Dem. decernere alicui, διδόναι τινί, idem. adquirere, κατασκευάζειν, idem. accipere, παραλαμβάνειν τὴν πόλιν, Isocr. habere, ἔχειν τὴν πολιτείαν, s. τὴν πόλιν, Dem. habeo jus civitatis apud aliquos, μετουσία μοι ἐστὶ τῆς πόλεως, Dem. ἔστι μοι πολιτεία παρά τισι, idem. civitatis jus aequale, ἰσονομία, ἡ.

civitatula, πολίχνιον, τό, Isocr. πολίχνη, ἡ. Thuc.

clades, ἧττα, ἡ, Dem. συμφορά, ἡ, Isocr. ὄλεθρος, ὁ, Demosth. cladem sibi ipsi arcessere, ἥττας ἑαυτῷ παρασκευάζειν, Isocr. incidere in clades, περιπίπτειν τισὶν ἥτταις, ibid. expertem esse cladis acceptae, οὐ μετέχειν τῆς ἥττης, Dem. recedere Plataeis post cladem acceptam, ἀναχωρεῖν ἐκ Πλαταιῶν ἀπὸ τῆς ἥττης, idem. Conf. calamitas, item detrimentum.

clam, κρυβδήν, Dem. κρύβδα, idem. λάθρα, idem. clam fertur suffragium, κρύβδην ἐστὶν ἡ ψῆφος, idem. clam et ignorantibus aliis facere aliquid, λάθρα καὶ διακρυψάμενος πράττειν τι, idem. clam et per vim facere aliquid, λάθρα καὶ βίᾳ ποιεῖν τι, clam nobis, λάθρα ἡμῶν, Id.

clamator, κράκτης, ὁ, Plut.

clamito, κράζω, Dem. ἀνακράζω, idem. βοάω, idem.

clamo, βοάω, Dem. κράζω, idem. κραυγάζω, Dem. clamo et loquor aliquid, βοάω τι καὶ λέγω, Dem. et vociferor, βοάω, idem. clamo, indignor, calumnior, βοῶ, ἀγανακτῶ, λοιδοροῦμαι, idem. clamo valde, βοῶ ἀνδρικῶς, Aelian.

clamor, βοή, ἡ, Dem. κραυγή, ἡ, Xen. clamorem tollo, edo, excito, ποιῶ κραυγήν, Dem. tollo clamorem bellicum in honorem Martis, ἀλαλάζω, Xenoph. percelli clamoribus alicujus, καταπλαγῆναι ὑπὸ κραυγῆς τινος, Dem.

clamosus, κραυγαστικός, ή, όν, κράκτης, ὁ, Plut. κρακτικός, ή, όν, clamosissimum esse, μέγιστον φθέγγεσθαι, Dem.

clancularius, κρυπτός, ή, όν, Herodian. κρύφιος, ία, ιον, id.

clanculum, κρύβδην, κρύβδα, id. cf. clam.

clandestinus, κρύφιος, ία, ιον, κρυφαῖος, αία, αῖον, λαθραῖος, αία, αῖον.

clango, ἠχέω, κλάζω, ut canis in venatione, κλαγγάνω, Xenoph.

clangor, κλαγγή, ἡ, anserum, Plut. taurorum, Athen. hominum, Herodian. canum, Xenoph.

clare, λαμπρῶς, Xenoph. φανερῶς, Plato. ἐναργῶς, Demosth. ἀντικρύ, idem. cognoscere, εἰδέναι σαφῶς, Dem. scribere in literis, διαῤῥήδην ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν, idem. decretum de eo scriptum est, ἀντικρὺ περὶ τούτων τὸ ψήφισμα γέγραπται, id. et aperte, ἀντικρὺ καὶ διαῤῥήδην, id. de voce, visu, ὀξέως.

clareo, φαίνομαι.

claresco, ἐκφαίνομαι.

clarifico, λαμπρύνω, Xen.

clarigatio, ἐπαγγελία, ας, ἡ.

clarigo, ἐπαγγέλλω πόλεμον, Polyb. πολεμεῖν, idem. προαγορεύω πόλεμον, Dem.

claritas, λαμπρότης, ἡ, Plut. visus, ὀξυδερκία, ἡ, Lucian. vocis, εὐφωνία, ἡ, Dem. nominis, εὐδοξία, ἡ, Isocr. famae, εὔκλεια, ἡ, Dem. sermonis s. orationis, σαφήνεια, ἡ, Plato.

clarus, λαμπρός, ά, όν, Demosth. clara luna, λαμπρὰ σελήνη, Thuc. clarus vir, ἀνὴρ ἔνδοξος, Dem. λαμπρός, Isocr. γνώριμος, Dem. ἐπιφανής, idem. ὀνομαστός, Isocrat. omnium suo tempore clarissimus, ἐνδοξότατος τῶν καθ' ἑαυτὸν ἁπάντων ἀνδρῶν, idem. clarissimi optimique, ὀνομαστότατοι καὶ ἄριστοι, idem. ex ignobilibus et obscuris claros et illustres fieri, ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἐνδόξους καὶ γνωρίμους γίγνεσθαι, Dem. clarum aliquem ex obscuro facere, ποιεῖν τινα ὀνομαστὸν ἐξ ἀδόξου, Isocrat. exempla clara, παραδείγματα ἐναργῆ, Dem. multifariam clarum testimonium, πολλαχόθεν καταφανὴς μαρτυρία, id. facere alicui aliquid clarum, ποιεῖν τι φανερόν, ἐμφανές, καταφανές, δῆλον, εὔδηλόν τινι, Dem. clarum esse eloquentia, δεινὸν εἶναι περὶ τοὺς λόγους, Isocr. vox, φωνὴ ὀξεῖα, Aristot.

classiarius, ἐπιβάτης, ὁ, Dem. ὁ ἐκ τοῦ ναυτικοῦ, ναυμάχος, ὁ.

classicula, ναῦς ὀλίγων στόλος.

classicum, σάλπισμα, τό, receptui dari solitum, ἀνακλητικόν, οῦ, τό, Plut. classicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν, cf. cano.

classicus, ναυτικός, ή, όν, classicum bellum, ναυμαχία, ας, ἡ. — Classici, οἱ ἐν τιμήματι, Arist.

classis, i. e. copiae navales, ναυτικόν, τό, Dem. στόλος, ὁ, idem. classem comparare, συλλέγεσθαι ναυτικόν, Isocrat. instruere, παρασκευάζειν στόλον, Demost. habere, ἔχειν ναυτικόν, idem. id. ablegare, mittere, ἀποστέλλειν, ποιεῖσθαι ἀποστολάς, id. profligare, ἐξελαύνειν, ἀμύνεσθαι στόλον, id. amittere, ἀπόλλυσθαι ναυτικόν, id. classis praefectus, ἀποστολεύς, ὁ, Dem. ναύαρχος, ὁ, id. legatus classis praefecti, ἐπιστολεύς, ὁ, Xenoph. classis praefectura, ναυαρχία, ἡ, Aristot. classi praeesse, ναυαρχέω, Aelian. classe pugno cum aliquo, ναυμαχέω τινί, Thucyd. contra aliquem, πρός τινα, Lycurg. — b) i. e. pars civium, συμμορία, ἡ, Dem. tributa conferre per classes, εἰσφέρειν κατὰ συμμορίας, id.

clathrum, κλῆθρον, κλεῖθρον, τό.

claudicatio, χωλότης, ἡ, Plut. χωλεία, ἡ, Poll.

claudico, σκάζω, Plato. σκιμβάζω, χωλεύω, Galen. χωλαίνω, Nonn. et Gregor. Naz. leviter, ὑποσκάζω, Lucian.

claudo, κλείω, portam, πύλην, Herodian. portum, κλείω τὸν λιμένα, Thuc. aliquos in castris, κατακλείω τινὰς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, Herodian.

claudus, χωλός, ή, όν, Dem. κυλλός, ή, όν, Hippocr. altera pede, ἕτερον πόδα, Hom. utroque pede, ἀμφοτέροις σκέλεσι, Plato. ἀμφίχωλος, ον, Lucian. claudum reddo, κυλλόω, Hippocr. χωλόω, id. χωλεύω, Galen. ἀποχωλεύω, Xen. claudus sum, χωλαίνω, Naz. claudus fio, χωλαίνομαι, χωλεύομαι, Lucian. aliquantum claudus, ὑποσκάζων, ό, Lucian.

claustrarius, κλειθοποιός, κλειθροποιός, ό.

claustrum, κλεῖθρον, τό, Luc.

clausula, πέρας, τό, Aristot. ἔσχατον, τό, id.

clausus, κλειστός, ή, όν, Diod. Sic. κεκλεισμένος, η, ον, κεκλειμένος, κεκλῃμένος, de quibus formis cf. notata ad Isocr. Panag. p. 43.

clava, κορύνη, ἡ, ῥόπαλον, τό, Xenoph. clava percutio, ῥοπαλίζω, percussio quae fit clava, ῥοπαλισμός, ὁ.

clavarius, κορυνήτης, ὁ, Hom.

clavator, i. q. antecedens.

clavatus, ἡλωτός, ή, όν.

clavicula, κλειδίον, τό, clavicularius κλειδοῦχος, ὁ, Plut.

claviculus, i. q. clavicula.

claviger, i. q. clavicularius.

clavis, κλείς, ἡ, Plut. clavis adulterina, ἀντίκλεις, ἡ, Clem Alex. κλεὶς παραπεποιημένη, ἡ, ἀντίκλειθρον, τό.

clavus, γόμφος, ὁ, Aristot. ferreus et ligneus, ἧλος σιδηροῦς καὶ ξύλινος, Xenoph. clavum clavo trudere, ἄλλῳ ἥλῳ ἐκκρούειν τὸν ἧλον, Lucian. clavis adfigo, προσηλόω, id. clavis defigo, s. configo, καθηλόω. - i. e. gubernaculum, πηδάλιον, τό, clavum teneo, οὐξιερνάομαι, Aristot. - i. s. ornamentum vestis, σῆμα, τό, clavo lato ornatus, πλατύσημος, ον, Herodian.

clemens, πρᾶος, πρᾷειῶ, ὁ Xenoph. χρηστός, ή, όν, Dem. ἐπιεικής, ές, id. ἐλεήμων, ό, ή, id. clementissimus et mansuetissimus omnium, ἐλεημονέστατος καὶ πρᾳότατος πάντων, Isocr. clementes et humanos esse adsuefacere aliquos, πρᾴους καὶ φιλανθρώπους τινὰς εἶναι ἐθίζειν, Dem.

clementer, πρᾴως, Dem.

clementia, ἐπιείκεια, ἡ, Dem. humanitas et clementia alicujus, φιλανθρωπία καὶ πρᾳότης τινός, id. alicui nullam clementiam impertire, μεταδιδόναι τινὶ μηδοτιοῦν πρᾳότητος, idem.

clepo, vide furor.

clepsydra, κλεψύδρα, ἡ, Aristoph. parva, κλεψύδριον, τό, Philostr. qui ad clepsydram exercentur, οἱ ἀπὸ τῆς κλεψύδρας, id. ad cleps. dicere πρὸς κλεψύδραν s. πρὸς ὕδωρ λέγειν, Athen.

clericus, κληρικός, ή, όν.

clerus, κλῆρος, ὁ.

clibanus, κλίβανος, ὁ, Herodot.

cliens, πελάτης, ὁ, Plut. clientum turba, clientes, πελατικόν, τό, ad clientes pertinens, πελατικός, ή, όν.

clienta, πελάτις, ἡ.

clientela, πελατεία, ἡ.

clientelaris, e, πελατικός, ή, όν.

clima, κλίμα, τό, Plut.

climactericus, κλιμακτηρικός, ή, όν.

climax, κλίμαξ, ἡ, Xenoph.

clinicus, κλινικός, ή, όν.

clitellae, ἐπισάγματα, τά, κανθήλια, τά, Aristoph. clitellas impono, ἐπισάττω, Xenoph.

clitellarius, σαγματοφόρος, ον.

clivosus, βουνώδης, ες.

clivus, λόφος, ὁ, Herodian. γεωλοφία, ἡ, Strabo. βουνός, ὁ, Aristot.

cloaca, ὀχετός, ὁ, Herodian. abjicere corpora in cloacas, ῥίπτειν σώματα εἰς ὀχετούς, id. - i. s. meatus subterraneus, ἀμάρα, ὁ, Theocr.

clostrum, id. q. claustrum.

cludo, i. q. claudo.

clueo, δοκέω, Xenoph. κλύω, ἀκούω.

clunicunlus, πυγίδιον, τό, Aristoph.

clunis, γλουτός, ὁ, Herod. πυγή, ἡ, Aelian. secundum clunes, πυγηδόν, Aristot.

clusus, id. q. clausus.

clypeatus, πελταστής, ὁ, Isocr. ἀσπιστής, ὁ, Dem.

clypeus, ἀσπίς, ἡ, Xenoph. armo aliquem clypeo, καθοπλίζω τινὰ ἀσπίδι, Dem. clypeum abjicio, ἀποβάλλω ἀσπίδα, id. clypeo protego, προασπίζω, Herodian. ὑπερασπίζω, Polyb. clypeis consertis pugno, συνασπίζω, Lucian. a latere stans clypeo munitus pugno, παρασπίζω, Plut.

coacervatio, συναθροισμός, ὁ, συνάθροισις, ἡ, σωρευμα, τό, Xenoph.

coacervo, συναθροίζω, Plato. omnia in unum, ἀθροίζω πάντα ἐς ταὐτό, Dem. convicia, συμφορέω σκώμματα καὶ λοιδορίας, Dem.

coactio, συναγωγή, ἡ, Thuc.

coactor, συναγωγεύς, ὁ, civium, τῶν πολιτῶν, Lys.

coadjutor, συμβοηθός, ὁ.

coaduno, συνενόω, cum aliquo, τινί, Naz. συνείρω, Lucian.

coaedifico, συνοικοδομέω, N. T.

coaequalis, vide aequalis.

coaequo, vide aequo, adaequo.

coaequus, vide aequalis.

coaetaneus, ἡλικιώτης, ὁ, Plato. cum aliquo s. alicujus, ὤν τινος, Dem. coaetanea, ἡλικιῶτις, ἡ, Lucian. ἧλιξ, ὁ, ἡ, Xenoph. ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὤν, Dem. coaetaneum alicujus esse, ἔχειν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, ἥν ἐκεῖνος, id.

coaeternus, συνδιαιωνίζων, ουσα, ον, Naz.

coaevus, vide coaetaneus.

coagmentatio, ἁρμός, ὁ, Xen. ἁρμογή, ἡ, Lucian. σύμπηξις, ἡ, id.

coagmentator, συναρμοστής, ὁ, Naz.

coagmento, συναρμόττω, Plato. συνάπτω, Plut. πήγνυμι, Plato.

coagulatio, πῆξις, ἡ, Aristot.

coagulatus, πηκτός, ή, όν, Aristot. ἐμπυτιασθείς, εῖσα, έν, Diosc.

coagulo, πήγνυμι, caseum, τυρόν, Diosc. ἐμπυτιάζω, lac, τὸ γάλα, id. coagulandi vim habens, πηκτικός, ή, όν, Diosc.

coagulum, πυτία, ἡ, Diosc. πυετία, ἡ, Aristot.

coalescentia, σύμφυσις, ἡ, Theophr.

coalesco, συμφύομαι, Aristot. in corpus, συσσωματοποιέομαι, idem. coalescere facio, συμφύω, Theophr. aliquid in aliquid, τὶ εἴς τι, Plut. aliquos in unum, τινὰς συνιστάω καὶ συμφύω εἰς τὸ αὐτό, idem. - i. e. concordiam ineo, συνίσταμαι, Dem.

coalitus, συμφυής, ές, Plut.

coangusto, στενόω, aliquid, τί, Herodian.

coarctatio, στενοχώρησις, ἡ, ἀντιπερίστασις, ἡ, Aristot.

coarctatus, σύστενος, ον, Hesych. συσταλθείς, εῖσα, έν.

coarcto, ἀντιπεριίστημι, Aristot. στενόω, Herodian.

coarguo, ἐλέγχω, aliquid, τί, Plut.

coassatio, σανίδωσις, ἡ.

coasso, σανιδόω.

coaxo, κοάξω.

coccineus, κόκκινος, ίνη, ινον, coccinea tunica, κόκκινος χιτών, Plut.

coccinus, i. q. antecedens.

coccum, κόκκος, ὁ, Diosc.

coccyx, κόκκυξ, ὁ, Aristot.

cochlea, κοχλίας, ὁ, Diosc.

cochlear, κοχλιάριον, τό, Diosc.

cochleola, κοχλίδιον, τό, Suid.

coctilis, ὀπτός, ή, όν, Aristot. coctile, quidquid ad coquendum idoneum est, ἕψημα, τό, Plato.

coctio, ἕψησις, ἡ, Plut. πέψις, ἡ, Aristot.

coctivus, i. q. coctilis.

coctor, ἑψητής, ὁ, Basil.

coctura, i. q. coctio.

coctus, ἑφθός, ή, όν, Xen. bene, εὐέψητος, ον, Theophr. a sole, i. e. ad maturitatem perductus, πέπων, ὁ, ἡ, Theophr.

codex, vide caudex, vel liber.

codicillus, γραμματεῖον, τό, Dem.

caecus, vide caecus, a, um.

coelebs, vide caelebs.

coelestis, e, οὐράνιος, ον, Plato.

coelites, οὐράνιοι, οἱ.

coelitus, οὐρανόθεν.

coelum, οὐρανός, ὁ, Plato.

coemeterium, κοιμητήριον, τό, Athen.

coemo, συνωνέομαι, terram, τὴν γῆν, Dem. προσωνέομαι, aliquid, τί, id.

coemtio, συνώνησις, ἡ, ὠνή, ῆς, ἡ, Dem.

coena, δεῖπνον, τό, Dem. opipara et varia, πολύοψον καὶ ποικίλον, Lucian. secundaria, ἐπίδειπνον, τό, Athen. dominica, τὸ δεῖπνον κυριακόν, εὐχαριστία, ἡ. vocare aliquem ad coenam, καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, Dem. ire ad coenam quovis, πορεύεσθαι ἐπὶ τὰ δεῖπνα πανταχοῦ, id. ad aliquem, ἰέναι πρός τινα ἐπὶ τὸ δεῖπνον, id. venire ad coenam, ἐλθεῖν ἐπὶ δεῖπνον, id. potare et humanum se praebere erga aliquos in coena, πίνειν καὶ φιλανθρωπεύεσθαι πρός τινας ἐν δείπνῳ, idem. abire a coena, ἀπιέναι ἀπὸ δείπνου, id. parare coenam, δειπνοποιεῖν, id. δεῖπνον ποιεῖν, Xen. praebere alicui, δειπνίζειν τινά, Idem. τινί, id finire, ἀποδειπνεῖν, Athen.

coenaculum, ἑστιατόριον, τό, Plut. ἀνώγαιον, τό, ἀνώγεον, τό, ἀνώγεων, ω, τό, ἀνώγεως, ω, ὁ.

coenatorius, δειπνητικός, ή, όν, Athen.

coenaturio, δειπνησείω.

coenito, πολλὰ δεῖπνα δειπνέω.

coeno, δειπνέω, cum aliquo, μετά τινος, Dem. συνδειπνέω τινί, id.

coenobium, κοινόβιον, τό.

coenosus, βορβορώδης, ες, Plato.

coenula, δειπνάριον, τό, Athen.

coenum, βόρβορος, ὁ, Dem. πηλός, ὁ, Thuc. coeno abluo s. contamino, βορβορόω, Aristot. coenum refero, βορβορίζω, sapore, ἐντῇ γεύσει, Diosc. supplantatum prosternere in coenum, ὑποσκελίσαι καὶ ῥῖξαι εἰς τὸν βόρβορόν τινα, Dem. dejectio in coenum καταβορβόρωσις, ἡ, Plut.

coeo, i. e. convenio, σύνειμι, cum aliquo, τινί, Dem. συνίσταμαι, Thuc. - i. e. concumbo, συγκαθεύδω, Plato. ὁμιλέω τινί, Lucian. συγγίγνομαι, Dem.

coepi, ἠρξάμην, Dem.

coepto, κατάρχω, bellum, τοῦ πολέμου, Plut. sermonem, λόγου, Plato. pugnam, κατάρχομαι τῆς μάχης, Polyb.

coeptum, κατάρχθεν, έντος, τό, ἀρχή, ἡ, ἐπιβολή, ἡ, ἐπιχείρησις, ἡ, ὁρμή, ἡ.

coeptus, us, ἀρχή, ἡ, Dem.

coëpulo, onis, σύνδειπνος, ὁ, Xenoph. σύσσιτος, ὁ, Aristoph.

coëpulor, συνδειπνέω, Xenoph. συσσιτέω, cum aliquo, τινί, Dem.

coërceo, εἴργω, aliquem ab aliquo, τινά ἀπό τινος, Xenoph. linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, Plut. iram, κατακρατέω τῆς ὀργῆς, id. aliquid, κολάζω τι, Theophr. id. quod esuperat, κολάζω τὸ πλεονάζον, Plut.

coërcitio, κάθειρξις, ἡ.

coëssentialis, e, ὁμοούσιος, ον, Nov.

coetus, συνουσία, ἡ, Plato. ἐκκλησία, ἡ, Dem. publicus, πανήγυρις, ἡ, id.

coëxerceo, συγγυμνάζω, aliquos, τινάς.

coëxercitatio, συγγυμνασία, ἡ.

cogitabilis, νοητός, ή, όν, Plato.

cogitate, vide cogitato.

cogitatio, νόος, contr. νοῦς, οῦ, ὁ, Plato. νόημα, τό, Aristot. νόησις, ἡ, idem. ἔννοια, ἡ, Dem. διάνοια, ἡ, Isocr. διανόημα, τό, Id. λογισμός, ὁ, Dem. animus et cogitatio, λογισμὸς καὶ διάνοια, id. incidere in cogitationem aliquam, ἐμπίπτειν τινὶ λογισμῷ, Idem. suscipere cogitationem alicujus rei, λαμβάνειν λογισμόν τινος, idem. uti cogitatione sobrii hominis, χρῆσθαι λογισμῷ σώφρονος ἀνθρώπου, idem. perspicere optima cogitatione, ὁρᾶν βέλτιστα λογισμῷ, id.

cogitato, ἐκ προνοίας, facere aliquid, ποιεῖν τι, Plato.

cogitatum, νόημα, τό, διανόημα, τό, ἐννόημα, τό, Aristot. ad opus perducere, ἄγειν τὴν μελέτην εἰς πρᾶξιν, Herodot.

cogito, ἐννοέω, Plato. aliquid, ἐνθυμέομαί τινος, Xen. τί, Isocr. διανοέω τι, Lucian. λογίζομαί τι, Dem. mecum, σκοπέω παρ᾽ ἐμαυτῷ, idem. abire, ἐν νῷ ἔχω ἀπιέναι, Plato.

cognatio, συγγένεια, ἡ, Dem. cognationis necessitudo, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα, id. cognatio arctissima, συγγένεια ἀναγκαιοτάτη, id. a viro, συγγένεια πρὸς ἀνδρός, id. a matre, τὸ γένος τὸ μητρός, id. cognatione cum aliquo conjunctus, ᾧ ὑπάρχει συγγένεια πρός τινα, Isocr. προσήκειν τινὶ τῷ γένει, Dem.

cognatus, συγγενής, ές, Dem. γνωτός, ὁ, id. et necessarius, συγγενὴς καὶ ἀναγκαῖος ἄνθρωπος, id. alicujus et genere proximus, προσήκων τινὶ καὶ γένει ἂν ἐγγύτατος, id. alicujus a viris, συγγενής τινος πρὸς ἀνδρῶν, id. maternus, οἰκεῖος ἀπὸ μητρός, id. utrinque alicui, κατ᾽ ἀμφότερα συγγενής τινι, idem. cognatorum more, συγγενικῶς, Dem.

cognitio, γνῶσις, ἡ, Isocr. - i. e. decretum, γνωσθέντα, τά, Dem - i. e. sententia, γνώμη, ἡ, Id. - i. e. experientia, ἱστορία, ἡ, Isocr.

cognitor, γνώστης, ὁ, γνωστήρ, ὁ, Xenoph. γνώμων, ὁ, id. διαγνώστης, ὁ, Isocr.

cognitus, γιγνωσκόμενος, ένη, ενον, Dem. εὔγνωστος, ον, id. ἐγνωρισμένος, η, ον, γνώριμος, ον, - cognitum habeo, εἶδον, Dem. κατεῖδον, Isocr. plane cognitum habeo aliquid, σαφῶς, ἐπίσταμαι, οἶδα, εἶδόν τι, Dem.

cognomen, ἐπωνυμία, ἡ, Dem. παρωνύμιον, τό, Plato ἐπίκλησις, ἡ, Plut. sortiri cognomen Sophistae, λαμβάνειν ἐπωνυμίαν σοφιστοῦ, Isocr. ob aliqua re, παραλαμβάνειν ὄνομά τι παρά τινος, Dem.

cognomento, ἐπωνύμως, Diosc. ἐπίκλην, Plato.

cognominatio, vide cognomen.

cognominis, e, ὁμώνυμος, ον, Isocr. cognominis sum alicui, ὁμωνυμέω τινί, Athen.

cognominitas, ὁμωνυμία, ἡ, Aristot.

cognomino, ἐπονομάζω, Plato. aliquem, ἐπικαλέω τινά, Xenoph.

cognosco, γιγνώσκω, aliquem, τινά, Dem. aliquid et video, τί καὶ ὁράω, id. liquido aliquid, ὁράω τι καθαρῶς, Idem. aliquid recte, μανθάνω τι ὀρθῶς, id. de rebus, quae decet, cognosco s. statuo, περὶ πραγμάτων, ἃ χρή, γιγνώσκω, id. cognosco aliquos, quales et qui sint, γνωρίζω τινάς, ὁποῖοι καὶ τίνες εἰσί, id. aliquid evidenti argumento, γιγνώσκω τι τεκμηρίῳ μεγίστῳ, id. exemplo alicujus, ἐκ παραδείγματός τινος, id. aliquid e literis, μανθάνω, s. πυνθάνομαί τι ἐξ ἐπιστολῶν, s. ἐκ γραμμάτων, id.

cogo, i. e. congrego, συνάγω, concionem, ἐκκλησίαν, Thuc. milites, στρατιώτας, Dem. - i. e. coagulo, πήγνυμι, caseum, τυρόν, Diosc. - i. e. in ordinem pono aliquid, διατάττω τι, Herodot. in unum, συνάγω εἰς ἕν, Dem. omnia, ἀθροίζω εἰς ταὐτὸ πάντα, id. - i. e. colligo stipem, ποιέω ἀγυρμόν. - i. e. urgeo, ἀναγκάζω, aliquem ad aliquid faciendum, τινὰ ποιεῖν τι, Dem. cogentibus malis praesentibus, τῶν παρόντων κακῶν ἀναγκαζόντων, idem. cogo aliquem aliquid consecrare, συναναγκάζω τινὰ ἀνατιθέναι τι, idem. cogo nolentes, βιάζομαι μὴ βουλομένους, Isocr. praeter pacem, βιάζομαι παρὰ τὴν εἰρήνην, Dem.

cohabitatio, συνοίκησις, ἡ, Thucyd.

cohabitator, σύνοικος, ὁ, Isocr.

cohabito, συνοικέω, urbem, τὴν πόλιν, Plut. alicui, συναυλίζομαί τινι, Xenoph. annum mulieri, συνοικέω ἐνιαυτόν τινι γυναικί, Dem

cohaerentia, σύναψις, ἡ, Aristot. συναφή, ἡ, Plut. ἐφαρμογή, ἡ, id.

cohaereo, συνέχομαι, alicui, τινί, Plato. terrae, συνάπτομαι τῇ γῇ, Theophr.

cohaeres, ὁ μετέχων s. κοινωνὸς τῆς κληρονομίας, cohaeres sum, μετέχω s. μέτεστί μοι τῆς κληρονομίας. (Hellenistica sunt vocabula συγκληρονόμος, ὁ, N. T. et συγκληρονομέω, Sirac.)

cohibeo, ἐπέχω, aliquem, τινά, Plut. ἀναστέλλω τινά, Xenoph. iram, κατέχω τὸν θυμόν, Aristot. ἀνέχομαι, Xenoph. linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, Plato. Conf. coerceo.

cohibitio, ἐποχή, ἡ.

cohonesto, ἐπικοσμέω, aliquem, τινά, Aristot. συγκοσμέω, Xenoph.

cohorresco, φρίττω, Plut. hoc facere, ποιῆσαι τοῦτο, Dem. ob aliquid, τι, id. καταφοβέομαι, Aristophan.

cohorreo, antecedens.

cohors, σπεῖρα, ἡ, Appian. τάγμα, τό, Plut. militum viginti quinque, al. centum, λόχος, ὁ, Thuc. militum quinquaginta, πεντηκοστύς, ἡ, id. cohortis praefectus, λοχαγός, ὁ, Isocr. in cohortes distribuo, καταλοχίζω, Plut. distributio in cohortes, καταλοχισμός, οῦ, ὁ, Lucian.

cohortatio, παράκλησις, ἡ, Polyb. Conf. adhortatio.

cohortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, Isocr. aliquem, ut videat, διακελεύομαί τινι ὁρᾶν, Plut. Conf. adhortor.

coinquino, συμμιαίνω, συμμολύνω, συνδιαφθείρω.

coitio, σύνοδος, ἡ, συναγωγή, ἡ, σύστασις, ἡ, συνέλευσις, ἡ, coitio factiosa, ἐπισύστασις, ἡ, Aeschin.

coitus, συνουσία, ἡ Xen. μίξις, ἡ, Herodot.

colaphus, κόνδυλος, ὁ, ῥάπισμα, τό, (ὁ κόλαφος est proprie vox Dorica, ab Hellenistis in usum recepta.) colaphum infringo s. incutio alicui, ῥαπίζω τινά, Dem. πὺξ παίω τὸ κρόμα τινος, id. παίω τινὰ ἐπὶ κόῤῥης, Lucian. cf. alapa.

colatio, ἤθησις, ἡ, Aristot.

colator, ἠθητής, ὁ.

colea, ὄσχεος, τό, Aristoph.

coleus, ὄρχις, ὁ, Aristot.

colica, ἡ κωλικὴ ὀδύνη, τὸ κωλικὸν ἄλγημα, colica laborans, κωλικός, ὁ, ad colicam sedandam faciens, κωλικός, Galen. colica laboro, κωλικεύομαι, Alex. Trall.

colicus, κωλικός, Gal.

collabasco, καταφέρομαι, Lucian.

collabefacto, λυμαίνομαι, Xenoph. καταλυμαίνομαι, id.

collabefio, καταλύομαι.

collabor, συμπίπτω, Xenoph.

collacrimatio, συνδάκρυσις, ἡ.

collacrimor, συνδακρύω, Plut. προσανακλαίομαι, Synes.

collactaneus, ὁμογάλακτος, ον, collactanei, ὁμογάλακτες, οἱ, αἱ, Aristot.

collare, περιδέραιον, τό, Herodian. Confer monile, torques.

collaria, κύφων, ὁ, Aristot.

collatio, i. e. pensitatio tributi, εἰσφορά, ἡ, Thuc. συντέλεια, ἡ, Dem. — i. e. comparatio, παραβολή, ἡ, Isocr.

collatitius, συναγώγιμος, ον, coenae collatitiae, συναγώγιμα δεῖπνα. Athen. δεῖπνα ἀπὸ σπυρίδων.

collaudatio, συνεπαίνεσις, ἡ.

collaudo, συνεπαινέω, Aristot.

collecta, ἔρανος, ὁ, civilis et communis, πολιτικὸς καὶ κοινός, Demosth. collectam colligere salutis nomine, συλλέγειν ἔρανον εἰς σωτηρίαν, id. conferre, ἔρανον φέρειν, id. — i. e. collatio, quae fit a singulis in commune, συμβολή, ἡ, Plut.

collectaneus, συλλογιμαῖος, Lucian.

collectim, συλλήβδην, dicere, εἰπεῖν, Isocr.

collectio, σύλλεξις, ἡ, Plato. συλλογή, id. συγκομιδή, ἡ, Isocr.

collectitius, συλλογιμαῖος, Lucian.

collector, συλλογεύς, ὁ, Poll.

collega, συνεργός, ὁ, Plut. in regimine, συνάρχων, ὁ, Ael. in consulatu, συνυπατεύων, ὁ, Plut.

collegium, σύλλογος, ὁ, Thuc.

collibet, συνδοκεῖ, mihi illud, μοί τοῦτο, Thuc.

colliculus, λοφίον, τό.

collido, συγκρούω, Dem. alicui, τινί, Polyb. — i. e. committo aliquos inter se, τινάς, Herodian.

colligatio, σύνδεσμος, ὁ.

colligo, is, συλλέγω, turbam, τὸν ὄχλον, Plato. aliquid undiquaque, τι πανταχόθεν, Isocr. exercitum, στρατιάν, Herodian. in unum omnia, ἀθροίζω πάντα εἰς ταὐτό, Dem. multos cives ex omnibus hominibus,

ἐξ ἁπάντων ἀνθρώπων πολλοὺς πολίτας, Isocr. maximam vim militum, συνάγω πλείστην δύναμιν, id. in domum, κομίζομαι εἰς τὴν οἰκίαν, id. stipem, ἐρανίζω, Plato. pecunias, ἀργυρολογέω, Xenoph. — i. e. reficio, ἀναζωπυρέω, me. ἀναλαμβάνομαι ἐμαυτόν, Isocr. — i. e. ratiocinor, συλλογίζομαι, Dem.

colligo, as, συνδέω, aliquid cum aliquo, τί τινι, Aristot.

collimo, στοχάζομαι σκοποῦ, Polyb.

collineo, στοχάζομαι, ad aliquid, τινός, Aristot.

collino, κατακχρίω, Galen.

collinus, ὁ ἐκ τοῦ βουνοῦ, Aristot. ὁ ἐν τῷ βουνῷ.

colliquefacio, τήκω, aliquid, τί, Plut.

colliquesco, συντήκομαι, Xenoph. ἀνατήκομαι, Plut.

colliquo, τήκω, Plut. διατήκω, ceram, κηρόν, Aristoph. συντήκω, Xenoph.

collis, βουνός, ὁ, Aristot. λόφος, ὁ, Herodian.

collisio, σύγκρουσις, ἡ, Demetr. Phal.

collocatio, θέσις, ἡ, Aristot. τάξις, ἡ, Dem. verborum directa, ἡ τάξις ἀπευθυσμένη, indirecta sive inversa, ἡ τάξις ὑποστραμμένη.

colloco, ἵστημι, statuas, στήλας, Dem. in aliquo, ἱδρύω ἔν τινι, Plut. res meas in tuto, ἀσφαλῶς κατατίθεμαι τὰ περί με, Isocr. seorsum, καθίζω χωρίς, Xenoph. in solio regio, καθίζω εἰς τὸν θρόνον τὸν βασιλικόν, id. una sede, συγκαθιδρύω, Plut.

collocutio, λόγοι, οἱ, venire in collocutionem de aliqua re, ἔρχεσθαι εἰς λόγους περί τινος, Dem.

colloquium, ἔντευξις, ἡ, cum aliquo, πρός τινα, Plut. colloquio frui, κοινολογίας μετασχεῖν, Diod. Sic. dignari aliquem colloquio, ἀξιοῦσθαί τινα τῇ τῶν λόγων κοινωνίᾳ, Aelian.

colloquor, λαλέω, cum aliquo, τινί, Dem. mitius et humanius cum aliquo, πρᾳότερον καὶ φιλανθρωπότερον διαλέγομαί τινι, id. per literas, διαλέγομαι δι' ἐπιστολῆς, Isocr. in aurem cum aliquo, πρὸς τὸ οὖς τινι κοινολογέομαι, Lucian. crebro et prolixe de re aliqua cum aliquo colloquor, ἐντεύξεις πυκνὰς καὶ μακρὰς ποιέομαι περί τινος, Isocr.

colluceo, λάμπω, Aristot. κατιλάμπω, Plut.

colluctatio, πάλαισμα, τό, Xenoph.

colluctor, διαπαλαίω, cum aliquo, τινί, Philostr. προσπαλαίω, Suid.

colludo, συμπαίζω, cum aliquo, τινί. — i. e. facio cum aliquo, συναγωνίζομαί τινι, Dem. συμπράττω τινί, Lycurg.

collum, τράχηλος, ὁ, Plut. collo obtorto traho, τραχηλίζω, Plato. collum frango, ἀποτραχηλίζω, Eunap. ἐκτραχηλίζω, Plut. collum sponte jugo subjicere, ἑκόντα ὑποτιθέναι τὸν αὐχένα ζυγῷ, Lucian.

colluvio, συμπηγνύω, ἡ.

collusor, συμπαίκτης, ὁ, Plato. συμπαίστωρ, ὁ, id. et συμπαίκτωρ.

collustro, περιβλέπω, aliquid oculis, τί, Lucian.

colluo, διακλύζω, Dioac. συλλούω, Plut.

colluvies, χλῖδος, ὁ, Dem.

collybista, κολλυβιστής, ὁ, Lys.

collybus, κόλλυβος, ὁ, Hesych.

collyrium, κολλύριον s. κολλούριον, τό, Hippocr. aridum, ξηροκολλούριον, τό, Aët. humidum, ὑγροκολλούριον, τό, idem.

colo, as, ἠθῶ, Hippocr. ἠθέω, Plato.

colo, is, σέβομαι, aliquem, τινά, Plato. ποιοῦμαι θεραπείαν τινός, Xen. diligentissime populum, θεραπεύω ἄριστα τὸ πλῆθος, Dem. aliquem ex benevolentia, τινὰ μετ' εὐνοίας, id. religione deum, εὐσεβέομαι τὰ πρὸς θεόν, Dem. religiose colo et honoro animalia, σέβομαι καὶ τιμάω τὰ ζῶα, Isocr. — i. e. exerceo aliquid, ἀσκέω τι, Dem. colo agrum, γεωργέω χώραν, s. γῆν, Isocr. — i. e. orno aliquem, καλλωπίζω τινά, Naz. — i. e. habito, οἰκέω, Dem.

colon, κῶλον, τό, Gramm.

colonia, ἀποικία, ἡ, Isocr. κληρουχία, ἡ, id. ἡ ἀποικὶς πόλις, Plut. constitutio coloniarum, ἡ κτίσις ἀποικιῶν, id. coloniam deducere in regionem aliquam, ἐκπέμπειν ἀποικίαν, ἐπὶ χώραν τινά, id. ἀποικίαν ποιεῖσθαι, Plut. ἀποικίζω, Thuc. in coloniam deducor, ἀποικίζομαι, Plut. coloniae deductor, ἀποικιστής, ὁ, Hesych. coloniae deductio, ἀποικισμός, ὁ, Aristot. migratio in coloniam, ἀποίκησις, ἡ, ἀποίκισις, εως, ἡ, Dion. in Hal. in coloniam migro, ἀποικέω εἰς χώραν τινά, Isocr.

colonus, i. e. incola novae urbis, ἄποικος, ὁ, Isocr. mittere colonos in regionem aliquam, ὑποστέλλειν ἀποίκους εἰς χώραν τινά, id. — i. e. cultor agri, γεωργός, ὁ, Xen.

color, χρῶμα, τό, Dem. χροιά, ἡ, Plato. colorem muto, ἀλλοχροέω, Aristot. accipio ex conjunctione cum alio, συναναχρώννυμαι, Plut. colorem alicujus induo, εἰς χροιάν τινος ἐμαυτὸν μεταμορφόω, Ael. color pallidus amisso genuino, ὤχροια, ας, ἡ, Galen. qui est coloris gemini, δίχροος, ον, contr. δίχρους, ουν, Aristot. διχρώμος, ον, Galen. color deformis, δυσχροία, ας, ἡ, id. colore inficio aliquid, χρώματι ἐπιχρωματίζω τινί, Plato. colore bono praeditus, εὔχροος, contr. εὔχρους, ουν, Xenoph. color bonus, εὐχροία, ας, ἡ, Gal. malus, κακοχροία, ας, ἡ, id. multis coloribus praeditus, πολυχρώματος, ον, Plato. ejusdem coloris, σύγχροος, ον, Plut.

coloratio, χρωματισμός, ὁ, Schol. Arist. χρῶσις, ἡ, Poll.

coloro, χρωΐζω, Aristot. χρώζω, χρωματίζω, Theophr.

colossaeus, i. e. colossum aequans, κολοσσαῖος, Plut.

colossicus, κολοσσικός, Plut.

colossus, κολοσσός, ὁ, Plut.

colostrum, πύος, ὁ, Aristoph.

coluber, vide anguis.

colubrinus, vide anguinus.

colum, ἠθμός, s. ἡθμός, ὁ, Diosc. parvum, ἠθμάριον, τό, Athen.

columba, mas et fem. περιστερά, ἡ, Aristot. parva, περιστέριον, τό, περιστερίδιον, τό, Athen.

columbarium, περιστερεών, ὁ, περιστεροτροφεῖον, τό.

columbinus, περιστεροειδής, ές.

columbus, περιστερός, ὁ.

columella, στυλίσκος, ὁ, στυλίς, ἡ, κιονίσκος, ὁ, Athen. oris, κιονίς, ἡ, Galen.

columen, ἔρεισμα, τό, Atheniensium, τῶν Ἀθηναίων, Lucian.

columis, vide incolumis.

columna, κίων, ὁ, et ἡ. — στῦλος, ὁ, — στήλη, ἡ, aerea Hieronis, κίων χαλκοῦς Ἱέρωνος, Plut. columna virtutis monumentum, ἡ στήλη μνημεῖον τῆς ἀρετῆς, Isocr. columnam erigere, ἱστάναι s. ἵστασθαι στήλην, Dem. inscribere columnae, γράφεσθαι εἰς τὴν στήλην, Id. ἀναγράφειν τι ἐν στήλῃ, id. columna fulcio, διαστυλόω, Polyb. columnas habens raras, ἀραιόστυλος, ον, Vitruv. amplas et patentes, διάστυλος, ον, Idem. circumcirca, περίστυλος, Idem. ab anteriore parte, πρόστυλος, Id. crebras, πυκνόστυλος, Id. quatuor, τετράστυλος, Idem. octo, ὀκτάστυλος, Idem. decem, δεκάστυλος, Idem nullas, ἄστυλος, ον, id.

colus, ἠλακάτη, ἡ, Lucian.

coma, κόμη, ἡ, Dem. adulterina, κόμη περίθετος, Aelian. comam nutrio, κόμην τρέφω, Athen. κομάω, Aristot. τρίχωμα φέρω, id.

comatus, κομῶν, κομήτης, ὁ, bene comatus, εὔθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, εὔτριχος, ον.

combibo, is, συμπίνω, aliquid cum aliquo, τί τινι, Lucian.

combibo, onis, συμπότης, ὁ, Idem.

combinatio, συνδυασμός, ὁ, Aristot.

combino, συνδυάζω, aliquid cum aliquo, τί πρός τι, Aristot.

comburo, καίω, Dem. scriptum, κατακαίω γραμματεῖον, id. aliquid, ἀποκαίω τι, Xenoph. domos, κατεμπίμπρημι τὰς οἰκίας, Plut. regiam, πίμπρημι τὰ βασίλεια, id.

combustibilis, καύσιμος, ον, ligna, quae comburi possunt, καύσιμα ξύλα, Plato.

combustio, κατάκαυσις, ἡ, σύγκαυσις, ἡ.

combustivus, καυστικός, ή, όν.

combustor, κατακαύτης, ὁ, Plut.

combustus, καυστός, ή, όν.

comedo, is, τρώγω, Dem. aliquid, ἐσθίω τι, Id. ἔδομαί τι, Plato, simiam, βιβρώσκω πίθηκον, Aelian. herbam, διατρώγω βοτάνης, Id. taurum, κατεσθίω ταῦρον, Id.

comedo, φαγίστωρος, ὁ, Poll. φάγος, ὁ, N. T. βουφάγος, ου, ὁ, καταφαγᾶς, ᾶ, vel καταφαγάς, ὁ, q. v.

comes, συνοδοιπόρος, ὁ, Hesych. ἀκόλουθος, Lucian. συνακόλουθος, ον, ὀπαδός, ὁ, Plut. συνοπαδός, όν, Athen.

comessabunde, κωμαστικῶς.

comessabundus, κωμαστής, ὁ, Xenoph.

comessatio, κῶμος, ὁ, Xen.

comessator, κωμαστής, ὁ, Plato.

comessor, κωμάζω, Dem. cum aliquo, παρά τινος, Arrian. et poto totam noctem, κωμάζω καὶ πίνω ὅλην τὴν νύκτα, Xen. semper cum aliquo, ἀεὶ μετά τινος, Dem.

comestura, ἐδωδή, ἡ, Plato.

cometa, κομήτης, ὁ, Aristot.

comice, κωμῳδικῶς.

comicus, κωμῳδικός, Dem. Phal.

comicus, i, κωμῳδοποιός, ὁ, Plut. κωμῳδιοποιητής, ὁ, id. ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητής, Ael.

cominus, συσταδόν, Thuc. ἐκ συστάσεως, Herodian. ἐγγύθεν, Plut. πλησίον, Dem. ἐκ χειρός.

comis, ὁμιλητικός, erga aliquem, πρός τινα, Isocr. et humanus et erga egentes liberalis, κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν, Demosth. εὐπροσήγορος, ον, Isocr.

comitas, πρᾳότης, ἡ, Dem. εὐπροσηγορία, ἡ, Isocr. φιλοπροσηγορία, ἡ, Id. ὁμι-

λία, ἡ, Dem. ὁ τρόπος ὁμιλητικός, Isocr. comitate utor, φιλανθρωπεύομαι, Dem.

comitatus, ἀκολουθία, ἡ, Philo. παραπομπή, Aristot.

comiter, φιλανθρώπως, Dem. φιλοφρόνως, Id.

comitia, ἀρχαιρεσία, ἡ, Dem. ἀρχαιρεσίαι, αἱ, Dem. habeo, item ad comitia eo, ἀρχαιρεσιάζω, Plut.

comitialis, ἀρχαιρεσιακός, comitialis morbus, ἐπιληψία, ἡ, Galen. ἡ νόσος ἱερά, Plut.

comito, s. comitor, ἀκολουθέω, aliquem, τινί, Lucian. aliquid, συνακολουθέω τι, Isocr. funus, ἀκολουθεῖν ἀποθανόντι, παραπέμπω τὸν τεθνεῶτα, ad sepulcrum, πρὸς τὸ μνῆμα, παρὰ τὸ μνῆμα, ἐπὶ τὸ μνῆμα, Dem. aliquem domum cum plausu et clamore, παραπέμπω τινὰ οἴκαδε σὺν κρότῳ καὶ βοῇ, Plut. comitor a senatu et omni populo, παραπέμπομαι ὑπὸ συγκλήτου βουλῆς καὶ παντὸς τοῦ δήμου, Herodian.

comma, κόμμα, τό, Gramm.

commacula, καταρυπαίνω, aliquem, τινά, Isocr.

commanducatio, διαμάσησις, ἡ.

commanducatum, διαμάσημα, τό, Diosc.

commanduco, διαμασάομαι, Aristot.

commaneo, συμμένω, Synes.

commeatus, ἐφόδιον, τό, Xen. σιτηρέσιον, τό, Dem. σῖτος, ὁ, Isocr. ἐπισιτισμός, ὁ, Dem. ἀγορά, ἡ, Xenoph. παραπομπή, ἡ, Id. longi temporis commeatu instructum esse, ἑτοιμασμένον εἶναι τροφὴν πολλοῦ χρόνου, Id. commeatum habere in dies quadraginta, ἐπισιτισμὸν ἔχειν ἡμερῶν τετταράκοντα, Id. commeatus suppetit militibus, ὑπάρχει σιτηρέσιον τοῖς στρατευομένοις, Idem. in arctum redigitur militibus peregrinis, τὰ τῆς τροφῆς εἰς στενὸν καθίσταται τοῖς ξένοις, Id. ob inopiam commeatus non proficisci ad aliquem, δι' ἐφοδίων ἀπορίαν οὐ πορεύεσθαι ἐπί τινα, Id. praebere alicui commeatum, παρέχειν τινὶ ἐφόδια, Id.

commemini, διαμέμνημαι, alicujus, τινός, Xen.

commemorabilis, ἀξιομνημόνευτος, ον, Xen.

commemoratio, ἀπομνημόνευσις, ἡ, Plut. — i. e. id, quod commemoratur, ἀπομνημόνευμα, τό, id.

commemoro, ἀπομνημονεύω, aliquid iisdem verbis, τι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι, Dem. singula paucis, ἀναμιμνήσκω ἕκαστα ἐν βραχέσιν, Id. fabulosa de urbe aliqua, λέγω μυθώδη περὶ πόλεώς τινος, Isocr.

commendabilis, ἀξιέπαινος, ον, s. ἀξιεπαίνετος, ον, Xenoph.

commendatio, ἔπαινος, ὁ, Demosth. ἐγκώμιον, τό, id. εὐφημία, ἡ, id.

commendatitius, συστατικός, epistola, ἐπιστολή, ἡ, N. T.

commendator, συνεστής, ὁ, Synes. ἐπαινέτης, ὁ, Dem.

commendo, συνίστημι, aliquem alicui, τινά τινι, Dem. aliquem posteritati, τινὰ τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου, Synes. — i. e. fidei alicujus committo, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι, Xenoph. — i. e. laudo, ἐπαινέω, aliquem ob aliquid, τινά τι, Plato.

commensalis, ὁμοτράπεζος, ον, Lucian.

commentariensis, ὑπομνηματογράφος, ὁ.

commentariolum, ὑπομνημάτιον, τό.

commentarium s. commentarius, ὑπόμνημα, τό, Plut. ὑπομνηματισμός, ὁ, Polyb. ὑπομνηστικόν, τό, Basil. ἀπομνημόνευμα, τό, in plur. Xenoph. commentarium facio, ποιέομαι ὑπογραφήν, Dem. referre aliquid in commentarios, γράφειν ὑπόμνημά τινος, Id.

commentatio, μελέτη, ἡ, Thuc. πραγματεία, ἡ, Isocr. — i. e. scriptum, σύγγραμμα, τό, Xen.

commentator, πραγματευόμενος, ὁ, — i. e. explicator, ἐξηγητής, ὁ.

commentior, συμψεύδομαι.

commentitie, πεπλασμένως, Aristot.

commentitius, πλασματώδης, ες, πλασματίας, ὁ, Aristot. πεπλασμένος, Dem. ἐπίπλαστος, ον, Lucian. ἐσκευωρημένος, Dem.

commentor, πραγματεύομαι, de aliqua re, περί τινος, Plato. πλάσσω, aliquid, τί, Plut.

commentum, πλάσμα, τό, λῆρος, ὁ, Dem. totum commentum et figmentum esse, πλάσμα καὶ σκευώρημα ὅλον εἶναι, Id. commentum adferre, λέγειν λόγον μόνον, Idem.

commeo, φοιτάω, ad aliquem, πρός τινα, Dem. in aliquem locum, εἴς τινα τόπον, Xen.

commercium, συμβόλαιον, τό, nauticum vel terrestre, ναυτικὸν ἢ ἔγγαιον, Dem. habeo cum aliquo, ἔχω πρός τινα, Basil. commercia plurima, ἐπιμιξίαι πλείους, Dem. — i. e. consuetudo, amicitia, ὁμιλία, ἡ, id. συνουσία, ἡ, Isocr. μετουσία, ἡ, Id. commercium habeo cum aliquo, ἐπιμίγνυμαί τινι, Thuc.

commercor, συναγοράζω, aliquid, τί.

commereor, μισθαρνέω, Aeschin.

commetior, μετρέω, aliquid aliqua re, τί τινι, Dem. hoc meis viribus, συμμετρέω τοῦτο τῇ δυνάμει, Naz.

commigro, μετοικέω, Isocr. μετοικίζομαι, Luc.

commilito, συστρατιώτης, ὁ, Herodian.

commilitium, συστρατεία, ἡ.

commilito, σύμμαχος, ὁ, Dem. συμμαχῶν, ὁ, Id. συστρατιώτης, ὁ, Herodian.

comminatio, ἀπειλή, ἡ, Dem.

comminatorius, ἀπειλητικός, Plato. ἀπειλητήριος, Herodot.

comminiscor, πλάττω, sermones, λόγους, Dem.

comministro, ὑπηρετέω, alicui, τινί, Dem.

comminor, συναπειλέω, Eustath. ἀπειλέω, alicui aliquid, τί τινι, Xen.

comminuo, συντρίβω, aliquid, τί, Xenoph.

commisceo, συμμίγνυμι, omnia, πάντα, Aristoph. cum aliquo, τινί, Xenoph. συγκαταμίγνυμι, Plut. ἀναμίγνυμι, Idem.

commiseratio, οἶκτος, ὁ, Isocr. κατοίκτισις, ἡ, Xenoph. ἔλεος, τό, Dem.

commiseresco, οἰκτίζω, Aristot.

commiseresco, οἰκτίζω, aliquem ob aliquid, τινά τινος, Aristot. οἰκτείρω τινὰ ἐπί τινι, Xen.

commissio, συμβολή, ἡ, Xen.

commissum, ἁμάρτημα, τό, Aristot.

commissura, ἁρμός, ὁ, Xenoph. ἁρμογή, ἡ, Plato.

commistio, ἐπιμιξία, ἡ, Plut. σύμμιξις, ἡ, σύγκρασις, ἡ.

commistus, σύμμικτος, ον, Thuc. συμμιγής, ές, Aristid. ἐπίμικτος, ον, Appian.

committo, συμπέμπω, fidei alicujus aliquid, ἐπιτρέπω τί τινι, Xen. me loco munito, πιστεύω ἐμαυτὸν τόπῳ ὀχυρῷ, Plut. alicui epistolas et sigilla, πιστεύω τινὶ ἐπιστολὰς καὶ σφραγῖδας, Id. alicui pecunias, τινὶ περὶ χρημάτων, Isocr. alicui summam imperii, ἐπιστεύω τινὶ τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν, Diod. Sic. alicui negotia maxime seria, ὑπερτίθημί τινι τὰ σπουδαιότατα τῶν πραγμάτων, Herodot. praelium cum aliquo, συνάπτω μάχην, Xen. συνάπτω τινὶ εἰς χεῖρας, Plut. — i. e. conjungo aliquid cum aliquo, συνάπτω τί τινι, Plut. — i. e. permitto, προσίημι, Xen. — i. e. pecco, πλημμελέω τι, Dem. διαμαρτάνω, Id. committitur mihi exercitus, πιστεύομαι τὴν στρατιάν, Luc. cui metalla commissa sunt, πιστευθεὶς τὰ μέταλλα, Id. committitur praelium, γίγνεται μάχη, Dem.

commixtio, i. q. commistio.

commodator, qui alicui mutuo dat, χρήστης, ὁ, Dem.

commodatum, χρέος, τό, Dem. χρῆμα κεχρημένον, Id.

commode, i. e. tempestive, εὐκαίρως, — i. e. utiliter, συμφόρως, Isocr. λυσιτελούντως, Dem.

commoditas, i. e. opportunitas, εὐκαιρία, ἡ, Isocr. ἀφορμή, ἡ, Dem. commoditate aliqua uti, λαμβάνειν ἀφορμήν τινα, Id. — i. e. utilitas, πλεονέκτημα, τό, Id. ὠφέλεια, ἡ, Idem.

commodo, i. e. prosum, συνωφελέω, alicui, τινά, Xen. συμφέρω τινί, Dem. ὠφελέω τινά, Isocr. — i. e. mutuum do, κίχρημι, alicui pecuniam, τινὶ ἀργύριον, Dem. alicui aliquid, δανείζω τί τινι, Plut.

commodum, ὠφέλεια, ἡ, Dem. ὠφέλημα, τό, Id. ὠφελοῦν, τό, Id. συμφέρον, τό, Isocr. χρηστόν, τό, Dem. commune s. publicum, τὸ ἀγαθὸν κοινόν, Id. ἡ τοῦ πλήθους ὠφέλεια, Isocr. τὸ κοινῇ συμφέρον, Dem. privatum, ἀγαθὸν ἴδιον, Isocr. τὸ ἴδιον συμφέρον, Aristot. praesens, ἀγαθὸν νῦν παρόν, Dem. patriae, τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, Dem. τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον, Plato. adferre alicui, ἀγαθὸν ἐργάζεσθαί τινι, Id. accidit alicui, ἀγαθὸν συμβαίνει τινί, Dem. habere a diis, ἔχειν ἀγαθὸν παρὰ τῶν θεῶν, Isocr. percipere ex re aliquid, ἀπολαύειν ἀγαθόν τινος, Id. ex periculis, ἀπολαύω ἀγαθὸν ἐκ κινδύνων, idem. consulere commodis alicujus, ποιεῖν τι τῶν συμφερόντων τινί, Dem. studere suis commodis, σπουδάζεσθαι ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφερόντων, Id. sui commodi gratia facere aliquid, ἕνεκα τοῦ συμφέροντος αὐτῷ ποιεῖν τι, Idem. sine commodo, fructu, ἀλυσιτελῶς, Theophr.

commodum, adv. εὐκαίρως, ἐπιτηδείως, Thuc. ἐπιτηδείως, Herodian.

commodus, ἐπιτήδειος, tempus, καιρός, Dem. — i. e. utilis, συμφέρων, Isocr. Cf. idoneus et utilis.

commonefacio, ὑπομιμνήσκω, Dem. ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινά, Id. παραγγέλλω τινί, Plato. (Omnia haec verba construuntur c. acc. rei.) Conf. admoneo.

commonefactio, ἀνάμνησις, ἡ, Lucian. ὑπόμνημα, τό, Xenoph.

commoneo, ὑπομιμνήσκω, aliquem alicujus, τινά τι, Dem. Conf. admoneo.

commonitio, ὑπόμνησις, ἡ, Thuc. ἀνάμνησις, ἡ, Lucian. — i. e. hortatio, νου-

σίτησις, ἡ, Aristot. συσσίτημα, τό, Plut.
commonstro, δείκνυμι, alicui aliquid, τί τινι, Dem.
commoratio, διατριβή, ἡ, Plut.
commordeo, συνδάκνω.
commorior, συναποθνήσκω, Xenoph.
commoror, διατρίβω, Dem. cum aliquo, συνδιατρίβω τινί, Xen. μετά τινος, Isocr aliquem, διακατέχω τινά, Plato. non paucos annos Romae, διατρίβω ἐτῶν οὐκ ὀλίγων ἐν τῇ Ῥώμῃ, Herodian.
commotio, συγκίνησις, ἡ, κίνησις, ἡ, Lucian.
commotus, διακινηθείς, animo, θυμούμενος, Isocr.
commoveo, δινεύω, mentem alicujus, τοῦ τινος, Thuc. commoveor, κινέομαι, Dem. ἐπαίρομαι, Isocr. quibus rebus commoti nos laesere, τῷ ποτ' ἐπαρθέντες ὑμᾶς ὕβριζον, Dem.
communicatio, κοινωνία, ἡ, Arist.
communico, κοινόω, alicui aliquid, τινί τινος, Lucian. τινι τι, Plato. ἀνακοινόω τί τινι, Idem. κοινόω τί τινι, Thuc. cum aliquo de aliqua re, ἀνακοινόω τινὶ περί τινος, Xen. cum aliquo sc. consilii capiundi causa, ἐπανακοινόω τινί, Plato. κοινολογέομαί τινι, Xenoph. civitatem, μεταδίδωμι τῆς πόλεως, Isocr. nihil amico, οὐδὲν τῷ φίλῳ, Herodot. aliquid cum amicis, τινὸς τοῖς φίλοις, Xen.
communio, onis, κοινωνία, ἡ, alicujus cum aliquo, τινὶ πρός τινα, Plato. μέθεξις, ἡ, Aristot.
communio, ire, ἐχυρόω, aliquid, τί, Isocr. ὀχυρόω τι, Xen. aliquid aliquo, περιστέλλω τί τινι, Plato. urbem muro, φράττω τὴν πόλιν τείχει, Herodian.
communis, κοινός, alicui, τινί, Dem. amicos oportet esse communes amicis, φίλους δεῖ εἶναι κοινοὺς φίλων, Plut. commune mihi cum aliqua, κοινόν ἐμοί πρός τινα, Aeschin. habeo aliquid cum aliquo commune, κοινωνέω τί τινι, Plato. communia communia putare, privata vero pro propriis ipsius possessoris, τὰ μὲν κοινὰ κοινὰ νομίζειν, τὰ δ' ἑκάστου ἴδια τοῦ κεκτημένου, Dem.
communitas, κοινότης, ἡ, Plut.
communiter, κοινῶς, Thuc. κοινῇ, Dem.
commurmuratio, συγγογγυσμός, ὁ.
commurmuro, συγγογγύζω.
commutabilis, μεταβλητικός, Theophr.
commutatio, μεταβολή, ἡ, Thuc.
commutativus, μεταβλητικός.
commuto, μεταβάλλω, aliquem, τινά, Aristot. vestes, μεταβάλλομαι τὰ ἱμάτια, Xen. aliquid cum aliquo, τί ἀντί τινος, Dem. τί τινος, Id. ἀλλάττομαί τί τινος, Plut. καταλλάττομαί τι ἐπί τινος, Dem. ἀνταμείβομαί τι τινος, Plato vitam in melius, μεθαρμόζομαι τὸν βίον, Arlian. vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον, Isocr.
como, καλλωπίζω, κοσμέω, Aristot.
comoedia, κωμῳδία, ἡ, Aristot.
comoedus, κωμῳδός, ὁ, Poll.
comosus, πολύκομος, ον, Diosc.
compactilis, σύμπηκτος, ον, Aristoph.
compactio, σύμπηξις, ἡ, Herodian.
compactum, σύνθημα, τό.
compages, ἀλληλουχία, ἡ, Diosc. ἁρμός, ὁ, Xen.
compagino, συμπήγνυμι, Plut.
compar, πάρισος, ον, Polyb.
comparabilis, συγκριτικός, Plut.
comparate, συγκριτικῶς, παραβλήδην.
comparatio, σύγκρισις, ἡ, Polyb. facere comparationem indecentem, ποιεῖσθαι παραβολὴν ἄπρεπῆ, Isocr. — i. e. apparatus, κατασκευή, ἡ, Isocr.
comparativus, συγκριτικός, Plut.
comparatus, σύγκριτος, ον, παραβολικός, Eust.
comparco, φείδομαι, Xenoph.
compareo, φαίνομαι, Plato.
comparo, i. e. adsimilo, παραβάλλω, cum aliquo, τινί, Lucian. πρός τι, Isocr. comparar, παραβάλλομαι, ἀντιπαραβάλλομαι, συγκρίνομαι — i. e. apparo, προχειρίζομαι, vestem, ἐσθῆτα, Lucian. recte me comparo ad aliquid, ὀρθῶς παρασκευάζομαι ἐμαυτὸν ἐπί τι, Dem. copias, κατασκευάζω δύναμιν, id. — i. e. adquiro, πορίζω, pecuniam, χρήματα, Dem. aliquid ex aliquo, προσπορίζω τι ἀπό τινος, Id. mihi paullatim ad vitam necessaria, συμπορίζομαι ἐμοὶ κατὰ μικρὸν τὸν βίον, Isocr. mihi plura, ἐπικτάομαι, Xen. frumentum, ἐπισιτίζομαι, Id.
compasco, συννέμομαι, cum aliquo, τινί, Aristot.
compascuus, σύννομος, ον, Aristot.
compassio, συμπάθεια, ἡ, cum compassione, συμπαθῶς, Plut.
compellatio, i. e. in jus vocatio, πρόσκλησις, ἡ, Plato. — i. e. salutatio, προσηγορία, ἡ, Dem.
compellator, προσήγορος, ὁ.
compello, i. e. alloquor, ἐντυγχάνω, προσαγορεύω, Theophr. aliquem, πρός τινα, Plut. τινί, Plato. blandius aliquem, αἰκιστερον προσειπεῖν τινα, Isocr. — i. e. in jus voco, προσκαλέω, aliquem, τινά, Dem
compello, is, συνωθέω, aliquem, τινά, Xen. aliquem ad aliquid, συνωθέομαί τινα πρός τι, Lucian. ad disputationem, συμβιβάζω τινὰ εἰς τοὺς λόγους, Dem.
compendiarius, σύντομος, ον, responsio, ἀπόκρισις, Plut. via, ὁδός, quod ipsum ὁδός etiam omittitur, ut, omissa via compendiaria, παρεὶς τὴν σύντομον, Aristot.
compendiose, συντόμως, dicere, εἰπεῖν, Isocr.
compendiosus, i. q. compendiarius.
compendium, συντομία, ἡ, Aristot. ἐπιτομή, ἡ, Id.
compensatio, ἀντίδοσις, ἡ, ἄμειψις, ἡ, ἀντιδωρεά, ἡ, ἀντίδωρον, τό, compensatio beneficii, ἀντευεργέτημα, τό, ἀντάλλαγμα, τό, ἀμοιβή, ἡ, fit pro dignitate sutori non calceis, ἀμοιβὴ γίγνεται κατ' ἀξίαν τῷ σκυτοτόμῳ ἀντὶ τῶν ὑποδημάτων, Aristoph.
compenso, ἀμείβομαι, Dem. consilium, ἀμοιβὴν ἀποδίδωμί τινι τοῦ βουλεύματος, Plut. defectum alicujus, τὴν ἔνδειάν τινος ἀναπληρόω, Id. voluptas compensatur commodo, ἡ ἡδονὴ ἀντικαταλλάττεται τοῦ συμφέροντος, Aristot.
comperendinatio, ἡ ἀναβολὴ εἰς τὰ μεταύριον vel simpliciter, ἀναβολή, ἡ.
comperendinatus, us, ἀναβολή, ἡ.
comperendino, ἀναβάλλομαι εἰς τὴν ὑστεραία s. εἰς την ἐπιοῦσαν, ὑπερτίθεμαι, ἀνατίθεμαι.
comperio, ἀνευρίσκω, Plato. ἐξανευρίσκω, Id. aliquid, εὑρίσκω τι, Dem. manifesto comperio, ὡς ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαμβάνω τι, Plato.
compertus, πληροφορηθείς, Isocr. compertum exploratumque habeo, πληροφορέομαι, Id. aliquid, ἐπίσταμαί τι σαφῶς, Dem. οἶδά τι σαφῶς, Id.
compes, πέδη, ἡ, Dem. ποδοκάκη, ἡ, Idem. χοῖνιξ, ἡ, Id. constringi compede uno pede quinque dies totidemque noctes, δεδέσθαι ἐν τῇ ποδοκάκῃ τὸν πόδα πένθ' ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας, Id. crassis compedibus et ligno vinctus, χοίνικας παχείας καὶ ξύλον ἔχων, idem.
compesco, συστέλλω, aliquem, τινά, Isocr. linguam κρατέω τῆς γλώττης, Plut. iram, κατακρατέω τῆς ὀργῆς, idem.
competens, ἁρμόδιος, judex, ἁρμόδιος δικαστής.
competitor, συμπαραγγέλλων, ὁ, Dion. Halic. ἀντιπαραγγέλλων, ὁ, Plut. κληρούμενος, ὁ, Dem.
competo, ἀντιποιέομαι, Isocr.
compilo, συλάω, patriam, τὴν πατρίδα, Plato. aliquid, περισυλάω τι, idem.
compingo, συμπήγνυμι, aliquid, τί, Plato. — i. e. contrudo, συνωθέω, Xen.
compita, ἄμφοδα, τα, Suid. αἱ συμβολαὶ ὁδοῦ, Xen.
complaceo, ἐπιανδάνω, εὐδοκέω.
complaco, ἱλάσκομαι, deum, θεόν, Lucian.
complanatio, ὁμαλισμός, ὁ.
complano, ὁμαλίζω, Aristot.
complaudo, συγκροτέω, manibus, χεῖρε, Xenoph.
complector, περιπλέκομαι, Aristot. aliquem, συμπλέκομαί τινι, Ceb. Theb. — i. e. contineo, περιέχω, aliquid, τί, Plut. animo, περιβάλλω τῷ νῷ, — i. e. contentus sum, στέργω, dona, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, Isocr.
complementum, πλήρωμα, τό, Aristot.
compleo, συμπληθύνω, Xenoph. πληρόω, aliquid aliquo, τί τινος, Herodian. ἀναπληρόω τί τινος, Plut. et ad exitum perduco aliquid, ἀποπληρόω τι, Herodian.
completio, πλήρωσις, ἡ, Plato.
complexus, συμπλήρης, ες, Plato. — i. e. perfectus, τέλειος, εία, ειον, Aristot.
complexio, συμπλοκή, ἡ, Dem. περιβολή, ἡ, Isocr.
complico, συμπλέκω, manus, τὰς χεῖρας, Polyb. aliquid, καταπλέκω τι, Herod.
compludo, v. complaudo.
comploratio, ὀλόφυρσις, ἡ, Thuc.
comploro, συνολοφύρομαι, ὀλοφύρομαι, Thuc.
compluo, καθύω.
complures, πλείονες, οἱ, αἱ, Dem. simul, συμπλείονες, οἱ, αἱ, Aristot.
compluries, πλεονάκις, Dinarch.
compluvium, σύρροια, ἡ, ᾗ ἀχετὰς ἔνθα τῶν ὑετῶν σύρρευσις γίγνεται.
compono, συντίθημι, orationem, λόγον, Isocr. scriptum, συντίθεμαι σύγγραμμα, id. — i. e. ordino, συντάττω, Dem. — i. e. aedifico, κατασκευάζομαι, aliquid, τί, Aristot. — i. e. comparo, παραβάλλω, aliquid cum aliquo, τί τινι, Isocr. — i. e. orno, κατακοσμέω, Plato. capillos, εὐθετίζω τὰς τρίχας, Aelian. — i. e. concilio, καταρτίζω, aliquos, τινάς, Herodian.
comporto, συγκομίζω, aliquid, τί, Xenoph. συμφορέω τι, Dem. ἀνακομίζομαι, Xenoph.
compos, ἐγκρατής, ές, alicujus rei,

τινός, Demosth. mentis, ἔμφρων, ὁ, ἡ, Plato.

composite, εὐτάκτως, Aristoph. loqui, καλλιεπεῖν, Lucian.

compositio, σύνθεσις, ἡ, Aristot. σύνταξις, ἡ, Dem. controversiae, διάλυσις, ἡ, Id. vultus, κατάστασις προσώπου, Plutarch. versuum, στιχοποιία, ἡ, Idem.

compositio, κατὰ σύνθημα, ἐκ συνθήματος, συνθηματικῶς, Polyb. ἐκ παρασκευῆς, Aeschin. ex composito factum est, τοῦτ' ἦν τὸ κατασκεύασμα αὐτοῖς, τοῦτο κατεσκευάκασι, Dem.

compositor, συνθέτης, ὁ, Plat.

compositus, σύνθετος, ον, Herodian. συνθετός, ή, όν, Aristot. compositus ad pugnam, ἔνοπλος ὤν, ἐναγώνιος, composita oratio, κεκαλλιεπημένος λόγος, Plato.

compotatio, συμπόσιον, τό, Plat. πότος, ὁ, Dem. familiaris, φιλοποσία, ἡ, Id. pessime habeo a compotatione hesterna, πάνυ χαλεπῶς ἔχω ὑπὸ τοῦ χθὲς πότου, Plato.

compoto, συμπίνω, cum aliquo usque ad ebrietatem, τινὶ εἰς μέθην, Plato. cum aliquo vinum, τινὶ οἶνον, Lucian.

compotor, συμπότης, ὁ, Luc.

comprandeo, συναριστάω.

compransor, συνάριστος, ον, Xen.

comprecatio, εὐχή, ἡ, Dem. κατευχή, ἡ.

comprecor, εὔχομαι, deum, θεῷ, Dem. κατεύχομαι.

comprehendo, περιλαμβάνω, omnes alios, πάντας ἄλλους, Dem. comprehendo aliquem abducendum ad supplicium, συλλαμβάνω τινὰ ἐπὶ θανάτῳ, Lucian. animo, κατανοέω, Thuc. περιλαμβάνω τῇ διανοίᾳ, Plut. quod ratione et sapientia (intelligentia) comprehenditur, τὸ λόγῳ καὶ φρονήσει περιληπτόν, τὸ νοήσει μετὰ λόγου περιληπτόν, Plato. — i. e. concludo, διαλαμβάνω, aliquid in summa, τι ἐπὶ τὸ πᾶν, Theophr. comprehendere numero, καταριθμεῖσθαι, Isocr. comprehenduntur (i. e. continentur) hoc mundo omnia, quae sub adspectum cadunt, ὅδε ὁ κόσμος πάντα συνέστηκεν ὁρατά, Plato.

comprehensibilis, περιληπτός, Plato. καταληπτός, ἁλωτός, — non compr. ἀκατάληπτος, ον, Plato. ἀπερίληπτος, ον, Plut.

comprehensim, συλλήβδην, Dem.

comprehensio, κατάληψις, ἡ, Thuc. σύλληψις, ἡ.

comprehensive, καταληπτικῶς.

comprehensivus, καταληπτικός, Epict.

compressio, σύσταλσις, ἡ, σύνθλιψις, ἡ.

comprimo, συμπιέζω, συνθλίβω, Plato. alicui os, συλλαμβάνω τὸ στόμα τινός, — i. e. cohibeo aliquid, συνέχω τι, Aristoph. virginem, βιάζομαι παρθένον, Plut.

comprobo, ἀποδέχομαι, aliquid, τί, Plato. alicujus sententiam, προστίθεμαι τῇ γνώμῃ τινὸς τὴν ψῆφον, Xenoph. quod comprobant multi, ὃ συνδοκεῖ πολλοῖς, Isocr. — i. e. adfirmo, ἰσχυρίζομαι, aliquid, τί, Dem.

compromissarius, ὁ διαλλακτήριος διαιτητής, ἐπιτετραμμένος τὴν δίκην ἢ τὴν ἀμφισβήτησιν.

compromissum, ἐπιτροπή, ἡ, Dem. abolere, λῦσαι ἐπιτροπήν, Id. compromissum facere, ἐπιτρέπειν τοῖς διαιτηταῖς περί τινος πράγματος, εἰς ἐπιτροπὴν ἔρχεσθαι, Dem.

compromitto, permitto dijudicationem, ἐπιτρέπω, alicui, τινί, Dem. compromittere, συντίθεσθαι ἀλλήλοις, Plat. συνομολογεῖν, Xen.

comptus, κεκαλλωπισμένος, ἐξησκημένος. νόθριξ, τρίχος, ὁ, ἡ, compta oratio, εὐσύνθετος λόγος.

comptus, us, ἐξάσκησις, ἡ, καλλωπισμός, ὁ, κόμμωσις, ἡ.

compugno, συμμάχομαι, Thuc. συμμαχέω, Plut.

compulsio, σύνωσις, ἡ, συνώθησις, ἡ, Aristot.

compunctio, κατάνυξις, ἡ.

compungo, κατανύσσω, notis compunctus, κατεστιγμένος.

computabilis, λογιστός, ἐναρίθμιος, ον, ἐναρίθμητος, ον.

computatio, λογισμός, ὁ, Aeschin.

computator, λογιστής, ὁ, Plut.

computo, λογίζομαι, aliquid calculis, τί ψήφοις, Plut.

computresco, κατασήπομαι, σήπομαι.

computus, i. q. computatio.

conamen, πεῖρα, ἡ, Thuc. ἐγχείρημα, τό, ἐπιβολή, ἡ, μηχάνημα, τό.

conatus, us, πεῖρα, ἡ, Dem. ἀπόπειρα, ἡ, idem. διάπειρα, ἡ, Idem. ἐγχείρημα, τό, Isocr. ἐπιχείρημα, τό, Idem. praeclarus, ἐγχείρημα καλῶς ἔχον, Idem. conatibus alicujus valde adversari, ἐναντίος εἶναι σφόδρα τοῖς ἐπιχειρήμασί τινος, Dem. frustrari conatu, ἀποτυχία τῆς πείρας, Idem. conatu excido, διαμαρτάνω, εἰς ἐπιχείρησιν, idem.

concaco, κατακχέζω, Aristoph.

concalefacio, συνθερμαίνω, Lucian. συνεκθερμαίνω, Plut.

concalefactorius, συνθερμαντικός, ή, όν, Galen.

concalefio, συνθερμαίνομαι.

concalleo, τυλόομαι, Xenoph.

concameratio, καμάρωσις, ἡ, Diosc. ὀρόφωμα, τό, Athen.

concameratus, καμαρωτός, Diosc.

concamero, ὀροφόω, aliquid, τί, Plut.

concavitas, κοιλότης, ἡ, Athen.

concavo, κοιλαίνω, Athen.

concavus, κοῖλος, Xenoph.

concedo, προσχωρέω, in societatem belli, εἰς ξυμμαχίαν τινί, Thuc. — i. e. permitto, συγχωρέω, alicui aliquid, τινί τι, Plato. — i. e. locum do alicui imperio, παραχωρέω τινὶ τῆς ἀρχῆς, Dem. ut victus, παραχωρέω τινί, Synes. ὑπείκω, Plut.

concelebro, i. e. simul laudo, συνεπαινέω, — i. e. una festum ago, συνεορτάζω, una frequento, συμφοιτάω, Poll.

concenturio, εἰς ἑκατοστῦς συγκατατάττω.

concentus, συμφωνία, ἡ, Plato. συνῳδία, ἡ, Lucian.

conceptaculum, ὑποδοχή, ἡ, struere conceptacula aquarum pluviarum, κατασκευάζειν ὑποδοχὰς ὕδασιν ὀμβρίοις, Aristot.

conceptio in utero, σύλληψις, ἡ, κύησις, ἡ.

conceptus, us, in utero, κύησις, ἡ, mentis, ἐπινόημα, τό, ἐνθύμημα, τό, Isocrat.

concerno, v. specto, item attineo.

concerpo, διασπάω, aliquid, τι, Lucian.

concertatio, ἀγώνισις, ἡ, Thuc. ἔρις, ἡ, Xen.

concertatorius, ἀγωνιστικός, Aristot. ἐριστικός, Lucian.

concerto, συναγωνίζομαι, cum aliquo, τινί, Plut. συμπολεμέω τινί, Plato. ἐρίζω τινί, idem. de omnibus, φιλονεικέω περὶ πάντων, Isocr. curiose de minutis rebus, ἀκριβῶς ἐρίζω περὶ μικρῶν, Dem.

concessio, συγχώρησις, ἡ, Aristot.

concha, κόγχη, ἡ, Aristid. κόγχος, ὁ, ἡ, Pausan.

conchatus, κογχοειδής, ές.

conchites, κογχίτης, ὁ, sc. λίθος, Pausan.

conchylium, κογχύλιον, τό, Galen.

conchula, κογχίον, τό, Athen.

concido, συγκόπτω, aliquid, τί, Luc. pueros, κατακόπτω παῖδας, Thuc.

concido, i. e. collabor, συμπίπτω, Xen. animo, ἀποκακέω, Polyb. καταθυμέω, Xen. ob aliquid, ἀθυμέω τινί, Dem. τι, Thuc.

concieo, συγκινέω, ἐπεγείρω, ἐξορμάω, — i. e. convoco, συγκαλέω, aliquos, τινάς, Xen.

conciliabulum, συνέδριον, τό.

conciliatio, συναλλαγή, ἡ, καταλλαγή, ἡ, διαλλαγή, ἡ, οἰκείωσις, ἡ, σύστασις, ἡ.

conciliatrix, προξενήτρια, ἡ.

concilio, κατασκευάζω, mihi auditores, ἐμοὶ τοὺς ἀκροατάς, Isocr. aliquos antea inimicos, διαλλάττω τινάς, Dem. alicui aliquem, τινά τινι, idem. εἰς ὁμόνοιαν ἄγω τινάς, Dem. εἰς ὁμόνοιαν καθίστημί τινας, Isocr. alicui aliquid, περιποιέω τί τινι, Lucian. alicui honorem, περιάπτω τινὶ τιμάς, Xen. alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, Dem. ἐμποιέω τινὶ φθόνον, Isocr. nuptias, προμνάομαι, Plut.

concilium, σύνοδος, ἡ, Aristot. σύλλογος, ὁ, Thuc. judicum, συνέδριον, τό, Aeschin. senatorum, βουλευτήριον, τό, Dem.

concinne, κομψῶς, Aristot. εὐαρμόστως, Isocr.

concinnitas, εὐαρμοστία, ἡ, Plut. numerorum, εὐρυθμία, ἡ, Aristot. ornare orationem concinnitate et varietate dictionis, κοσμεῖν τὸν λόγον εὐρυθμίαις καὶ ποικιλίαις περὶ τὴν λέξιν, Isocr. demulcere auditores concinnitate aptaque dimensione, ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀκούοντας ταῖς εὐρυθμίαις καὶ συμμετρίαις, idem.

concinno, συντίθημι, aliquid, τι, Isocr. ἐναρμόζω τι, Dion. Hal. συσκευάζω, τι, Dem.

concinnus, εὐάρμοστος, ον, Isocr. ἁρμόττων, idem. εὔρυθμος, ον, Plut. ἐμμελής, ές, Athen. concinna oratio, λόγος ἐγκατάσκευος, Plut.

concino, συνᾴδω, συμφωνέω, Plut.

concio, i. e. congregatio populi, ἐκκλησία, ἡ, Dem. πανήγυρις, ἡ, Isocr. σύνοδος, ἡ, idem. ἀγορά, ἡ, Aeschin. concionem indicere, ἀποδιδόναι ἐκκλησίαν, Dem. denunciare, proscribere, ἀπογράφεσθαι πρόσοδον, Isocr. convocare alicujus rei gratia, ποιεῖν ἐκκλησίαν ἕνεκά τινος, Dem. ποιεῖσθαι σύνοδον περί τινος, idem. συλλέγειν ἐκκλησίαν, s. πανήγυριν, Isocr. ποιεῖν ἀγοράν, Aeschin. celebro, sive concioni intersum, ἐκκλησιάζω, Dem. in concionem adscendere, ἀναβαίνειν εἰς ἐκκλησίαν, Dem. ire, πορεύεσθαι εἰς ἐκκλησίαν, Idem. adducere aliquem, καταστῆσαί τινα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, Idem. in concione dicere, λέγειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, idem.

e concione abire, ἀπελθεῖν ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Isocr. concio convenit, ὅτι ἐκκλησία, Dem. surgit, ἡ ἐκκλησία ἀνίσταται, idem. nulla restat, ἐκκλησία οὐκ ἔτ' ἐστιν ὑπόλοιπος οὐδεμία, Id. — i. e. sermo sive oratio, λόγος, ὁ, Dem. ad populum, δημηγορία, ἡ, Idem. habere concionem, ποιεῖν δημηγορίαν, Id. δημηγορίαν τινὰ δημηγορεῖν, idem. δημηγορεῖν, idem. δημηγορεῖν λόγον ἐν τῷ δήμῳ, Id. Conf concionor.

concionalis, δημηγορικός, Plato. ἐκκλησιαστικός, Lucian. — i. e. qui plebam concionando sollicitat, δημαγωγος, ὁ, Xenoph.

concionator, δημηγόρος, ὁ, Xen. δημηγορῶν, ὁ, Dem. ἐκκλησιαστής, ὁ, Aristot. δημοδιδάσκαλος, ὁ, Synes.

concionatorius, δημηγορικός, Plato.

concionor, δημηγορέω. Dem. in aliquem, κατα τινός, Id. diu, πολὺν χρονον, Id. ad gratiam, πρὸς χαριν, Id. ad delectationem, πρὸς ἡδονήν, Id.

concipio, i. e. simul capio, συλλαμβάνω, Dem. διαλαμβάνω, Aristot. in utero, συλλαμβάνω, Aristot. mulier concepit, γυνὴ κύει, Theophr. κυεῖ, Aristot.

concise, συντόμως, Isocr.

concisio, συγκοπή, ἡ, Fig. Gramm.

concisus, σύντομος, ον, Plut.

concitatio, παρόρμησις, ἡ, Xen.

concitator, παρορμητικός, ὁ, Plut.

concito, παρορμάω, aliquem ad aliquid, τινὰ πρός τι, Xen. παροξύνω τινὰ εἰς τι, Plut. aliquem ad tantam iram, ἐπὶ τοῦτο ὀργῆς προάγω τινα, Isocr. aliquem ad melius, ἐπάγω τινὰ ἐπὶ τὸ βέλτιον, Id. alicui invidiam, κινέω τινὶ φθόνον, Dem. ποιέω τινὶ φθόνον, Isocr. alicui odium, εἰς μῖσος καθίστημί τινα, idem.

concivis, συμπολίτης, ὁ, Eurip.

conclamatio, καταβόησις, ἡ, ἐπίφθεγμα, τό, καταβοή, ἡ, ἀναβόησις, ἡ.

conclamatus, καταβοηθείς, conclamatus est, οἴχεται, Eurip.

conclamo, καταβοάω, συμβοάω, ad arma, παραγγέλλω εἰς τὰ ὅπλα, Xen.

conclave, μυχός, ὁ, μυχή, ἡ, Herodot.

concludo, κατακλείω, aliquem aliquo, τινα εἴς τι, Xen. aliquem alicubi, τινὰ ἔν τινι, Herodian. in corpore, κατὰ τὸ σῶμα, Galen. aliquem cum leone in caveam, καθείργω τινὰ λέοντι ὁμοῦ ἐς οἴκημα, Paus. — i. e. infero, συμπεραίνω, Aristot. aliquid ex aliquo, περαίνω τι ἔκ τινος, Plut. — i. e. finio accusationem, περαίνω κατηγορίαν, Isocr.

conclusio, σύγκλεισις, ἡ, συγκλεισμός, ὁ, — i. e. illatio, συμπέρασμα, τό, Plut. orationis, ἐπίλογος, ὁ, Aristot.

concoctio, πέψις, ἡ, Galen. concoctionis defectus, ἀπεψία, ἡ, Plut. difficultas, δυσπεψία, ἡ, Athen. facilis, εὐπεψία, ἡ, Galen. concoctione facili, εὔπεπτος, ον, Id.

concoctivus, i. e. coquendi vim habens, πεπτικός, Aristot.

concoenatio, σύνδειπνον, τό, Plut.

concoenator, σύνδειπνος, Xen.

concoeno, συνδειπνέω, Xenoph.

concolor, σύγχροος, ον, contr. σύγχρους, ουν, Plut.

concomitor, συμπαραμαρτέω, Aelian.

concoquo, πέπτω, aliquid, τι, Galen. iram, πέπτω τὴν ὀργήν, Aristot. πεπαίνω ὀργήν, Xen.

concordia, ὁμόνοια, ἡ, Dem. ὁμοφροσύνη, ἡ, Id. et amicitia, ὁμόνοια καὶ φιλία, id. et pax, ὁμόνοια καὶ εἰρήνη, Id. cum aliquo, ὁμόνοια πρός τινα, id. mutua, ὁμόνοια πρὸς ἀλλήλους, idem. adhortari aliquos ad concordiam, προτρέπειν τινὰς εἰς ὁμόνοιαν, idem. concordiam conciliare inter cives, ἄγειν εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν, id. ἐν ὁμονοίᾳ πειρᾶσθαι ἄγειν τὴν πόλιν, Isocr. inter aliquos, προάγειν τινὰς ἐπὶ ὁμόνοιαν, id. καταστῆσαι τινας εἰς ὁμόνοιαν, id. revocare, ὁμόνοιαν ἀνανεοῦσθαι, Dem. servare, διατηρεῖν τὴν ὁμόνοιαν, id. cum aliquo, διαφυλάττειν τὴν ὁμόνοιαν πρός τινα, Isocr.

concorditer, ὁμοθυμαδόν, Dem. unoque animo alciscì aliquem, ὁμοθυμαδὸν ἐκ μιᾶς γνώμης ἀμύνεσθαί τινα, idem.

concordo, ὁμονοέω, Dem. ὁμοφρονέω, id. cum aliquo, συνίσταμαι τινὶ τινος, id. in aliqua re, ὁμογνωμονέω τινί τι, Xenoph.

concorpor, σύσσωμος, ὁ, ἡ, N. T.

concorporo, συσσωματοποιέω, Aristot. facillime cum melle concorporatur, εὐσυγκριτόν ἐστι τῷ μέλιτι.

concors, ὁμόνοος, ον, contr. ὁμόνους, ουν, ὁμογνώμων, ὁ, ἡ, συγγνώμων, ὁ, ἡ, Plato.

concredo, πιστεύω, aliquid alicui, τί τινι, Plut. ἐπιτρέπω τί τινι, Herodian.

concremo, vide comburo.

concrepo, ἐπικτυπέω, Aristoph.

concresco, συμφύομαι, Theophr. igne, πήγνυμαι ὑπὸ πυρός, Aristot.

concretio, σύμφυσις, ἡ, Theophr. συμφυΐα, ἡ, Philo.

concretus, συμφυής, ές, Plat. πεπηγώς, sanguis, αἷμα, Plut. lac, γάλα, Diosc.

concubia nox, τὸ μέσον νυκτός, Xenoph. concubia nocte, μεσούσης νυκτός, μέσων νυκτῶν, νυκτὸς ἀκμαζούσης, νυκτὸς ἤδη πολὺ προϊούσης, ἐν μέσῳ νυκτῶν, Xen.

concubina, παλλακή, ἡ, Dem. esse alicujus, παλλακεύομαί τινι, Plat.

concubinatus, παλλακεία, ἡ, Dem.

concubitor, σύνευνος, ὁ, Hesych.

concubitrix, σύνευνος, ἡ, σύνευνέτρια, ἡ, Sophocl.

concubitus, εὐνή, ἡ, μίξις, ἡ, συνουσία, ἡ, συνουσιασμός, ὁ, συνδυασμός, ὁ, de animalibus, ὀχεία, ἡ.

concubo, συγκαθεύδω, cum aliquo, τινί, Plut. cum femina, ὀχεύω τὴν θήλειαν, Aristot. cf. concumbo.

conculcatio, καταπάτησις, ἡ, καταπάτημα, τό.

conculco, καταπατέω, Thuc.

concumbo, συγγίγνομαι, cum aliqua, τινί, Plato. πλησιάζω γυναικί. Dem. γιγνώσκω γυναῖκα, Isaeus, Plut. cf. coeo.

concupio, vide concupisco.

concupiscentia, ἐπιθυμία, ἡ, alicujus, τινός, Xenoph.

concupiscibilis, ἐπιθυμητικός, Aristot.

concupisco, ἐπιθυμέω, divitias, χρημάτων, Dem. aliquid nimis, λίαν τι, Isocr. scire, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, Aristot. aquam, διψάω ὕδατος, Herodot.

concurro, συντρέχω, cum aliquo, τινί, Dem. ad aliquem, πρός τινα, Plut.

concursus, συνδρομή, ἡ, Aristot.

concussio, τιναγμός, ὁ, armorum, ἡ ἐκτίναξις τῶν ὅπλων, Thuc. praecipue terrae, σεισμός, ὁ, Aristot. σεῖσις, ἡ, Galen.

concutio, συντινάσσω, Aristot. aliquid, σείω τι, aliquem, κατασείω τινά.

condecenter, προσηκόντως, Aristot. πρεπόντως, κατὰ τὸ πρέπον, Plato.

condecentia, πρέπον, τό, Plato. εὐκοσμία, ἡ, Isocr. εὐπρέπεια, ἡ, εὐσχημοσύνη, ἡ, προσῆκον, τό.

condecet, πρέπει, aliquem, τινί, Plato.

condecore, εὐπρεπῶς.

condecoro, ἐπικοσμέω, Aristot.

condemnatio, κατάγνωσις, ἡ, Dem. κατάκριμα, τό, Dion. Hal. καταχειροτονία, ἡ, Dem. καταδίκη, ἡ.

condemnator, καταδικάζων, ὁ, Dem. καταδικος, ον.

condemnatus, κατάκριτος, ον, capitis, καταψηφισθεὶς θανάτου, Plato.

condemno, καταγιγνώσκω, aliquem, τινός, Dem. καταψηφίζομαι τινος, id. καταδικάζομαι δίκην τινος, Xenoph. aliquos capitis, καταγιγνώσκω θάνατον τινων, Dem. κατακρίνω θάνατον τινων, Isocr. violati festi, καταχειροτονέω ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτήν, Dem. una sententia condemnari, ἁλίσκεσθαι μιᾷ ψήφῳ μόνον, idem.

condensitas, πυκνότης, ἡ, Plato.

condenso, πυκνόω, Plato.

condensus, πυκνός, Theophr.

condico, παραγγέλλω, Plato. alicui aliquid, ἐπαγγέλλω τί τινι, Thuc. — coenam, i. e. invito ad coenam, παραγγέλλω ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Lucian.

condictio, ἐπαγγελία, ἡ.

condigne, ἀξίως, aliquo, τινός, Dem.

condignus, ἐπάξιος, ον, cf. dignus.

condimentarius, ἀρτυτός, Diosc.

condimentum, ἄρτυμα, τό, Plut.

condio, ἀρτύω, ἐξαρτύομαι, aliquid, τι, Thuc. sale, ταριχεύω, Diosc. ἡδύνω. condiendi vim habens, ἡδυντικός, ἡδυντήρ, ὁ.

condiscipula, συμμαθήτρια, ἡ.

condiscipulatus, συμμαθητεία, ἡ.

condiscipulus, συμμαθητής, ὁ, Plato. συμφοιτητής, ὁ, Xen.

condisco, συμμανθάνω.

conditio, i. e. constitutio, κατάστασις, ἡ, rerum, πραγμάτων, Herodot. — i. e. sors melior, πλεονέκτημα, τό, Dem. deterior, μειονεξία, ἡ, Xen. μειονέκτημα, τό, idem. ἐλάττωμα, τό, Id. servilis, σχῆμα δουλοπρεπές, Lucian. conditione meliore esse, quam alios, πράττειν βέλτιον τοῦ ἄλλου, Isocr. conditione multo deteriore nunc esse quam illo tempore, πράττειν πολὺ κακοδαιμονέστερον νῦν, ἢ κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον, id. deteriore conditione esse, quam improbi, ἔλαττον ἔχειν τῶν πονηρῶν, id. dimittere aliquem ea conditione, ut desinat morari in aliqua re, ἀφίεμαί τινα ἐπὶ τούτῳ, ἐφ' ᾧτε μηκέτι διατρίβειν ἔν τινι, id. ea conditione alicui pecuniam credere, ἐφ' ὁμολογίαις τισὶ δανείσαί τινι ἀργύριον, Dem. firmas esse conditiones, ἰσχυρὰς εἶναι τὰς ὁμολογίας, id. conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν, Thuc. conditionibus aequis, ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις, Thuc. ferre conditionem, in rebus forensibus, προκαλεῖσθαι πρόκλησιν, Dem.

conditionalis, ὑποθετικός, Aristot. συνημμενικός.

conditionaliter, ὑποθετικῶς, ἐξ ὑποθέσεως, Aristot.

conditiius, vel conditivus, ἀπόθετος, ον, ἐναπόθετος, ον, conditivum, i. e. sepulcrum, ἀποθήκη, ἡ, θήκη, ἡ.

conditivus, (condio) ἀρτυτός.

conditor, κτίστης, ὁ, κτίστωρ, — ἄρξας

a. κατάρξας, ὁ. — δημιουργός, ὁ, (impr. mundi.) — ποιητής, ὁ, (impr. carminis.) — συνθείς, ὁ.

conditor, ἀδυντής, ὁ, ἀψαρτύτης, ὁ.

conditoenim, θεαν, ἡ, Plato. victus, vel etiam peconiae, ταμιεῖον, τό, Isocr.

conditura, ἄρτυμα, τό, Plat.

conditos, ἀρτυτός, Dioscur.

condo, i. e. abscondo, ἀποκρύπτω, aliquid, τί, Isocr. — i. e. aedifico, κτίζω, aliquid, τί, Herodot. urbem, κατοικίζω πόλιν, Xenoph.

condocefacio, συμπαιδεύω, aliquid, εἴς τι, Xen. in violentia et irae furore, βίᾳ καὶ θυμῷ, Polyb.

conduceo, i. q. antecedens.

condulentia, συναγανάκτησις, ἡ, Aristot.

condoleo, συμπάσχω, alicui, τινί, Isocr. συνάχθομαί τινι, id. ex animo, συναλγέω τῇ ψυχῇ, Idem.

condolesco, i. q. antecedens.

condonotio, συγγνώμη, ἡ.

condono, i. e. dono, δωρέομαι, alicui aliquid, τί τινι, Xen. — i. e. ignosco, ἀφίημι, aliquid alicui, τί τινι, Dem. συγχωρέω τί τινι, id. alicui, συγγνώμην ἔχω τινί, Isocr.

condormio, συγκαθεύδω.

conducibilis, συμφέρων, Isocr. Cf. utilis.

conduco, συνάγω, aliquid, τί, Thuc. — i. e. prosum, λυσιτελέω, alicui, τινί, Isocr. ὠφελέω τινά, Dem. admodum alicui, σφόδρα συμφέρω τινί, Isocr. mercede, μισθόομαι, nautas, ναύτας, Dem. aliquid pecunia, μισθόομαί τι ἀργυρίου, Aeschin. impersonal. conducit, συμφέρει, ipsi navigare, αὐτῷ πλεῖν, Plato.

conductio, μίσθωσις, ἡ, Isocr.

conductitius, μισθωτός, ἡ, όν, Plato.

conductor, μισθωτής, ὁ, Dem. μισθούμενος, ὁ, Idem.

conductus, συναχθείς, mercede, μισθωτός, Dem. μισθαρνῶν, Id. μισθοφορῶν, Id. μισθοφόρος, ον, Isocr.

conduplicatio, ἐπιδιπλασιασμός, ὁ, ἀναδίπλωσις, ἡ, Rhetor.

conduplico, ἐπιδιπλασιάζω.

condus, ταμίας, ὁ, Xenoph.

conduro, σκληρόω, ἀποσκληρόω, σκληρύνω, σκιρρόω, πηρόω.

confabulatio, ὁμιλία, ἡ, Plut. διαλογισμός, ὁ, Plut. λέσχη, ἡ.

confabulor, ὁμιλέω, Dem. cum aliquo ad breve tempus, διαλέγομαί τινι ὀλίγον χρόνον, Plato. πρός τινα, Xenoph.

confamulor, συνδουλεύω, Eurip.

confectio, sc. negotii, διαπραξις, ἡ, Plato.

confector, διαπράσσων, Xenoph.

confercio, συσκευάζω, aliquid in aliquid, τί εἴς τι, Xenoph.

confero, i. e. congero, συνάγω, Dem. — i. e. comparo, παραβάλλω, cum aliquo, τινί, Lucian. πρός τι, Isocr. aliquid cum aliquo, συμβάλλω τι πρός τι, Aristot. — i. e. prosum multum alicui, πολλὰ ὠφελέω τινά, Isocr. χράομαι πλείστου τινι, Idem. — i. e. tributum pendo, τελέω, Dem. ultro pecuniam, ἑκὼν εἰσφέρω χρήματα, Id. tributa ad bellum, ἐν ταῖς εἰσφοραῖς συντελέω εἰς πόλεμον, Id. — — i. e. considero, res inter se et mecum perpendo; σκέπτομαί τινα πρὸς ἄλληλα καὶ λογίζομαι πρὸς ἐμαυτόν, Id. leviter et non acerbe res aliquas inter se, πρᾴως καὶ μὴ πικρῶς ἐξετάζω τινα παρ' ἄλληλα, Idem. culpam alicujus rei in aliquem, τὴν αἰτίαν τινὸς ἀνατίθημί τινι, Id. ἐπί τινα ἄγω, Id. εἴς τινα τρέπω, Plut. ἐπικαλέω τινί τι, Xen. curas in aliquid, ἐπιμελέομαί τινος, Plut.

confertim, ἀθρόως, Dem. ἀθρόον, Thuc.

confertus, ἀθρόος, orbis, ἀθρόα πόλις, Thuc.

confervefacio, συζέω, Diosc.

confessio, ὁμολογία, ἡ, Isocr. ὁμολόγημα, τό, Plato. imbecillitatis, ἡ ἐξομολόγησις τῆς ἀσθενείας, Plut.

confessor, ὁμολογητής, οῦ, ὁ.

confessus, ὁμολογούμενος, ex confesso, ὁμολογουμένως, Plato.

confestim, ἐξέως, Dem. ἐξαίφνης, id. παραχρῆμα, Id. ἀθρόως, Lucian.

conficio, διαπράττω, negotium, πρᾶγμα, Dem. aliquid verbis, διαπράττομαί τι λόγοις, Isocr. celeriter deliberata, ἐπιτελέω ταχέως τὰ δόξαντα, Id. bellum, ἀποπολεμέω πόλεμον, Thuc. bellum ex sententia quod suscipio, καταπράττω καλῶς ἐφ' ἃ στρατεύομαι, Xenoph. iter, ποιέομαι πορείαν, Idem commentarium, γράφω, s. γράφομαι ὑπόμνημα, Dem. scriptum, συντίθημι σύγγραμμα, Isocr. — i. e. occido, διαχειρίσομαι, aliquem, τινά, Plut. καταχειρόομαί τινι, Aeschin. leonem, καταχειρόομαι λέοντα, Herodot. conficior curis, ἐκπονέομαι ταῖς φροντίσι, Plut.

confictio, ὑπόπλασμα, τό, πλάσμα, Dem. testamenti, κατασκεύασμα διαθήκης, Idem.

confidens, θαρρῶν, Dem. et temerarius ante facinus, θρασὺς καὶ προπετὴς πρὸ τοῦ ἁμαρτήματος, Idem. securus et confidens aliquo, θαρρῶν καὶ πεπιστευκώς τινι, Dem.

confidenter, θαρραλέως, Plato. θρασέως, Isocr. καταπεθαρρηκότως, Plut.

confidentia, θράσος, τό, Dem. θρασύτης, ἡ, Id. Conf. audacia.

confido, θαρρέω, alicui, τινί, Herodian. ἐπί τινι, Plut. πιστεύω τινί, Dem. et magnam spem habeo victoriae, θαρρῶ καὶ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω καλῶς ἀγωνιεῖσθαι, Isocr. et plane persuasum habeo aliquid, θαρρῶ καὶ πάνυ πιστεύω τι, Demosth.

configo, συμπήγνυμι, clavis, καθηλόω.

configuro, συσχηματίζω, Plut.

confingo, συμπλάττω, aliquid in aliquem, τί ἐπί τινι, Synes. multa facinora tetra de diis, πολλὰς ἀνομίας λογοποιέω περὶ τῶν θεῶν, Demosth.

confinis, e, ὅμορος, ον, alicui, τινός, Xenoph. περίχωρος, ον, Plut. sum alicui, ὁμορέω τινί, idem.

confinium, μεθόριον, τό, Plut.

confio, διαπράττομαι, Conf. conficio.

confirmatio, βεβαίωσις, ἡ, Thuc. in primis virium, ἐπίρρωσις, ἡ, Aristot.

confirmativus, βεβαιωτικός, Eustath.

confirmator, βεβαιωτής, ὁ, Plut.

confirmo, βεβαιόω, imperium, τὴν ἀρχήν, Herodian. leges, τοὺς νόμους, Dem. hostium superbiam, τὰς τῶν ἐχθρῶν ἀλαζονείας, Isocr. aliquid, ἐπικυρόω τι, Dem. in senatu, κυρόω ἐν τῷ δικαστηρίῳ, Id. — i. e. bono animo esse jubeo, παραθαρρύνω, Xenoph.

confisco, δημοσιόω, agrum, γῆν, Thuc. agros, δημεύω τοὺς ἀγρούς, Dion. Hal.

confiteor, ὁμολογέω, συνομολογέω, ἐξομολογέω et γνῶμαι, προσομολογέω, aliquid, τί, Demosth. σύμφημι, κατάφημι.

confixio, σύμπηξις, ἡ, Herodian.

confixilis, σύμπηκτος, ον, Aristoph.

conflagratio, κατάφλεξις, ἡ.

conflagro, καταφλέγομαι.

conflatilis, e, χωνευτός, ή, όν.

conflatio, χωνεία, ἡ, Suid.

conflator, χωνευτής, ὁ.

conflatura, χώνευμα, τό.

conflictatio, σύγκρουσις, ἡ, Dem.

conflictio, συμβολή, ἡ, Herdn.

conflictor, διαμάχομαι, cum aliquo ob aliquid, τινὶ ὑπέρ τινος, Plato. conflictari hieme, ὑπὸ χειμῶνος ταλαιπωρεῖν, Thuc. incommodis multis, τὰ πολλὰ κακοπαθεῖν, Xen. δυσπραγεῖν, κακοπραγεῖν, Aristot. σαθρῶς πράττειν, Plato. δυσπραγίαις πολλαῖς ληφθῆναι, Soph.

\ conflictus, us, μάχη, ἡ, Dem. συμβολή, ἡ, Xen. in conflictu, ἐν χερσί, Thuc.

confligo, συγκρούω, Polyb. acie cum aliquo, συμπλέκομαί τινι, Plut. πρός τινα, Id. συνάπτω τινί, Idem. προσβάλλω τινί, συμπίπτω τινί, Xen.

conflo, συμπνέω, ut aes, χωνεύω, συγχωνεύω, Dem. alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, Id. καθίστημί τινα εἰς μῖσος, Isocr. aes alienum, δανείζομαι, Dem.

confluentia, ὁμόρροια, ἡ, σύρρευσις, ἡ, σύρροια, ἡ, Plato.

confluo, συρρέω, Isocr. ex montibus, ἐκ τῶν ὀρῶν, Herodian. confluit multitudo, ἀθροίζεται πλῆθος, Idem. ἐκκλησιάζει τὸ πλῆθος, Id.

confodio, διασείρω, Dioscur. aliquem, παίω τινά, Herodian. aliquem jaculis, κατακοντίζω τινά, Id.

confoederatio, σπονδή, ἡ, Dem. συνώμοτον, τό, Thuc. ὁμαιχμία, ἡ, Herodot.

confoederatus, ὁμόσπονδος, ον, Demosth.

confore, συνέσεσθαι.

conformatio, συμμόρφωσις, ἡ.

conformis, σύμμορφος, ον, Nic. ὁμοιόμορφος, ον, Laert. fio, συμμορφοῦμαι, Idem.

conformitas, ἀναλογία, ἡ, Aristot.

conformo, συσχηματίζω, ad aliquid, πρός τι, Plut. imaginem rei conformare, ὑποτυπώσασθαι, περιγράφειν, τύποις γράφειν, Plato. τύπῳ περιλαβεῖν, τύπῳ διορίζειν, Aristot.

confornico, συγκαμαρόω.

conforto, παραθαρσύνω, seu παραθαρρύνω, Thucyd. ἐνισχύω, κρατύνω.

confractio, περίκλασις, ἡ, κατάκλασις, ἡ.

confragosus, φαραγγώδης, ες, locus, τόπος, Aristot. confragosae petrae, ἀπότομοι πέτραι, Lucian.

confremo, φρυάττομαι, Plut.

confrico, as, ψώχω, καταψώχω, σπαταγγέω, παρακνίζω, ψώχω.

confringo, διαρρήγνυμι, συγκλάω, Aristoph.

confugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα, Isocr. ἐπί τινα, Id. ad collem, ἐπὶ λόφον, Xen. ad juramenta et pacta, εἰς ὅρκους καὶ συνθήκας, Isocr. illuc vel huc, ἐνταῦθα ἢ ἐνθάδε, Id. ad auxilium alicujus, καταφεύγω πρός τινα, προστρέπομαί τινα.

confugium, καταφυγή, ἡ, nullum habere, καταφυγὴν μηδεμίαν ἔχειν, Isocr. tutissimum habere, ἀσφαλεστάτην ἔχειν, Id. Conf. perfugium.

confulcio, ὑπερείδω, aliquid, τί, Plut.

confulgeo, συλλάμπω.

confundo, συγχέω, Isocr. — i. e. perturbo, συνταράττω, aliquid, τι, Dem. διαταράττω τι, Lucian. — i. e. pudefacio, αἰσχύνω, aliquem, τινά, Plut.

confuse, συγκεχυμένως, Plut. ἀκαταστάτως, Isocr. ταραχωδῶς, Idem.

confusio, σύγχυσις, ἡ, Isocr. ταραχή, ἡ, Dem. ordinis, ἀταξία, ἡ, Id. — i. e. pudor, αἰσχύνη, ἡ, Isocr. Cf. perturbatio, item pudor.

confusus, συγκεχυμένος, — i. e. perturbatus, ταραττόμενος, Dem. τεταραγμένος, Id. ταραχώδης, ες, Isocr. ventus confusus, πνεῦμα ἀκατάτακτον, Dem. confusus et inaequalis, ἄτακτος καὶ ἀνώμαλος, Idem.

confutatio, ἀνασκευή, ἡ, Rhet.

confuto, ἀνασκευάζω, aliquem, διελέγχω τινα, Lucian.

congelasco, κατατήγνυμαι, Aristot. πήγνυμαι, Herodian. κρυσταλλόομαι.

congelatio, σύμπηξις, ἡ.

congelidus, ψυχρός, Aristot.

congelo, i. q. congelasco.

congeminatio, διπλασιασμός, ὁ, Plut.

congemino, διπλασιάζω, Plut.

congemisco, συνάχθομαι, alicui, τινί, Isocr. συνεπιστένω τινι, Plut.

congener, ὁμογενής, ές, Plato.

congenero, συγγεννάω.

congenitor, συγγεννήτωρ, ὁ, Plato.

congenitus, σύμφυτος, ον, Aristot.

congeries, συναθροισμός, ὁ, συμφόρημα, τό, Plut.

congermino, συμβλαστάνω, Theophrast.

congero, συμφορέω, lapides et ligna, λίθους καὶ ξύλα, Thuc. scommata et convicia, σκώμματα καὶ λοιδορίας, Dem. historiam in librum, ἱστορίαν εἰς σύγγραφον, Herodian.

congerro, onis, συμφλύαρος, ὁ.

congestio, συμφόρησις, ἡ, Plut.

congestitius, συμφορητός, Aristot.

congestus, συμπεφορημένος, συμφορητός, Lucian.

congialis, χοαῖος, Eustath.

congiarium, νομή, ἡ, Herodian. dare congiaria populo, νομὰς ἐπιδίδοναι τῷ δήμῳ, Idem. polliceri se daturum alicui, νομὰς ἐπαγγέλλειν τινί, Idem.

congius, χοεύς, ὁ, Aristoph. χοῦς, χοός, ὁ, Dioscor.

conglaciatus, v. congelatus.

conglacio, v. congelo.

conglobatim, ἀθρόως.

conglobatio, συνείλησις, ἡ.

conglobo, κατειλέω, Plut.

conglomeratio, συνείλιξις, ἡ.

conglomero, συνειλίσσω.

conglutinatio, συγκόλλησις, ἡ.

conglutinator, συγκολλητής, ὁ, Aristoph.

conglutino, συγκολλάω, sermonem, λόγον, Plut.

congraecor, ἑλληνίζω.

congratulatio, σύγχαρμα, τό.

congratulor, συγχαίρω, alicui ob aliquid, τινί τι, Dem.

congrediens, συμμίξας, cum aliquo, τινί, Dem.

congredior, συνέρχομαι, Isocr. συγγίγνομαι, Id. συμπίπτω, Xenoph. cum exercitu, ἀνταίρω πρός τινα δύναμιν, Dem. cum aliquo, συμπλέκομαί τινι, Plut. πρός τινα, Idem. συμμίγνυμί τινι, Dem.

congregabilis, συναγελαστικός, ἀγελαῖος, Aristot.

congregatim, ἀγεληδόν, Philo.

congregatio, συναγελασμός, ὁ.

congrego, ἀγελάζω, Aristot. συνάγω, aliquos, τινάς, Isocr. aliquid, ἀθροίζω τι, Plato.

congressio, συνέλευσις, ἡ, σύνοδος, ἡ, Thuc. cum aliquo, ἡ ἔντευξις πρός τινα, Plut. familiaris, ἡ πρὸς ἀλλήλους συνουσία, Isocr. hostilis, συμβολή, ἡ, Xenoph. v. praelium.

congressus, i. q. antecedens.

congruens, ἀκόλουθος, ον, domus alicujus dignitati reipublicae, οἶκος ἀκόλουθος τῷ ὀνόματι τῆς πολιτείας, Dem. ἁρμόττων, rebus praesentibus, τοῖς ὑπάρχουσι, Isocr. προσήκων, κουσα, ον, moribus, τοῖς ἤθεσι, Dem. ἀνάλογος, ον, rebus, τοῖς πράγμασι, Aristot.

congruenter, ἁρμοζόντως, alicui, ἀκολούθως τινί, Plut. προσηκόντως, ἀναλόγως, Aristot. — i. e. amice, ὁμογνωμόνως, Isocr.

congruentia, ἐφαρμογή, ἡ, Plato.

congruit, ἐπιβάλλει, Aristot. aliquem fieri dominum alicujus rei, ἁρμόττει τινα γίγνεσθαι κύριόν τινος, Isocr.

congruo, συναρμόττω, cum aliquo in aliquid, τινι εἴς τι, Xen. senioribus, ἁρμόζω τοῖς πρεσβυτέροις, Plut. vitae consuetudini, ἁρμόζω s. ἁρμόττω πρὸς τὰς συνουσίας, Isocr. alicui rei, εὐαρμόστως ἔχω πρός τι, Id. — i. e. idem sentio, ὁμοφρονέω, ὁμονοέω, cum aliquo, τινί, Herodian.

congruus, ἁρμόδιος, εὐάρμοστος, ον, ad aliquid, πρός τι, Isocr.

conjectatio, v. conjectura.

conjectatorie, στοχαστικῶς, Aristoteles.

conjectio, βολή, ἡ, Conf. conjectura.

conjecto, στοχάζομαι, de mente alicujus, τῆς διανοίας τινός, Isocr. ex moribus, ἀπὸ τρόπων, Plut. ex rebus gestis, εἰκάζω τοῖς πραχθεῖσι, Id. mensuram ex crassitudine lateris, εἰκάζω τὸ μέτρον ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου, Thuc. quod hostis insequatur, εἰκάζω τοὺς πολεμίους ἐλαύνειν, Xen. Conf. conjectura, item conjicio.

conjector, εἰκαστής, ὁ, Thuc. στοχαστής, ὁ, Philo. somniorum, ὀνειροκρίτης, ὁ, Poll. ὀνειροκριτικός, Plut. ὀνειροπόλος, ὁ, Hom. ὑποκριτὴς ὀνείρων, Lucian.

conjectura, εἰκασία, ἡ, Lucian. στοχασμός, ὁ, Suid. τεκμήριον, τό, Dem. ὑπόληψις, ἡ, Isocr. ὑπόνοια, ἡ, Dem. conjecturam capio, στοχάζω, Id. εἰκάζω, Id. de praesentibus ex praeteritis, τεκμαίρομαι τὰ νῦν ἐκ τῶν ποτέ, Plut. ex operibus de moribus alicujus, τεκμαίρομαι ἀπὸ τῶν ἔργων τοὺς τρόπους τινός, Id. de hostium fuga, τεκμαίρομαι τοὺς πολεμίους φυγεῖν, Isocr. facio, ποιῶ τεκμήριον, Isocr. praebeo alicui de aliquo, τεκμήριον παρέχω τινί τινος, Plato. conjectura utendum est, χρὴ εἰκάζειν, Luc. multa conjecturis percipio, πολλὰ εἰκασίᾳ προλαμβάνω, Lucian. quantum conjectura adsequi licet, ὡς ἔνεστι τεκμαίρεσθαι, ὡς συμβαλλόμενος εὑρίσκω, ὡς εἰκάσαι, ὡς τεκμήριον ποιοῦμαι.

conjecturalis, στοχαστικός, Aristot.

conjecturo, v. conjectura, conjecto, conjicio.

conjicio, συμβάλλω, aliquid in aliquid, τι εἴς τι, Theophr. aliquem in periculum, δίδωμί τινα κινδύνῳ, Dem. aliquem in rete, ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δίκτυον, Xen. aliquem in metum, καταβάλλω τινὰ εἰς φόβον, Plato. καθίστημι τινα εἰς φόβον, Isocr. in vincula, βάλλω, ἐμβάλλω, καταβάλλω εἰς τὸ δεσματήριον, urbem in extremas calamitates, ἐμβάλλω τὴν πόλιν εἰς τὰς ἐσχάτας ἀτυχίας, Isocr. καθίστημι εἰς ἐσχάτας συμφοράς, Id. in ignominiam, εἰς τὴν ἀτιμίαν, Id. — i. e. conjectura adsequor, στοχάζομαί τινος, Isocr. εἰκάζω τι, Dem. τεκμαίρομαι, Thuc.

conjugalis, γαμικός, γαμήλιος, ον.

conjugatio, συζυγία, ἡ, Gramm. ζεῦγμα, τό.

conjugator, συζεύκτης, ὁ.

conjugium, γάμος, ὁ, συζυγία, sive ὁμοζυγία, ἡ, σύγκραμα, ἡ, ἡ τοῦ γάμου σύνερξις s. σύλληξις, εως, Plato. συνδυασμός, ὁ. — conjugium inire, ποιέεσθαι συζυγίην.

conjugo, συζεύγνυμι, Xen. συνδυάζω.

conjuncte, συνημμένως.

conjunctim, idem.

conjunctio, σύζευξις, ἡ, Aristot. συζυγία, ἡ, Id. συνδυασμός, ὁ, Id συναφή, ἡ, Id. συναφή, ἡ, Plut. sanguinis, συγγένεια, ἡ, Dem. necessitudinis, οἰκειότης, ἡ, Id.

conjunctus, συναφής, ές, συζευχθείς, συνημμένος, cum periculo, ἔχω κίνδυνον, Dem. genere alicui, οἰκεῖος τινι γένει, Id. adfinitate, προσήκων κατ' ἐπιγαμίαν, Herodot. res cum nullo conjuncta est labore, οὐδενὶ πράγματι πρόσεστι πόνος, Isocr. ignorantia conjuncta est cum malitia, ἡ ἄγνοια μέμικται τῇ κακίᾳ, Dem.

conjungo, συνάπτω, aliquid cum aliquo, τί τινι, Plut. τι πρός τι, Aristot. συνάγω τι πρός τι, Id. aliquos inter se benevolentia, συνάπτω τινας εὐνοίᾳ πρὸς ἀλλήλους, Philostrat. civilem vitae rationem cum Philosophia, μίγνυμι καὶ κεράννυμι τὴν πολιτικὴν δύναμιν τῇ φιλοσοφίᾳ, Plut. prudentiam cum morum probitate, συζεύγνυμι τὴν φρόνησιν τῇ τοῦ ἤθους ἀρετῇ, Aristot. filiam in matrimonium alicui, ζεύγνυμι τὴν θυγατέρα τινί, Herodian.

conjunx, v. conjux.

conjuratio, συνωμοσία, s. συνομοσία, ἡ, Demosth.

conjuratus, ἐν συνωμοσίᾳ ὤν, Herodian. συνωμότης, ὁ, Thuc.

conjuro, i. e. simul s. una juro, συνόμνυμι, Thuc. — i. e. conspiro contra aliquem, συνόμνυμι ἐπί τινα, Dem. συνωμοσίαν ποιέω, Herodian. συνωμοσίαν συνάγω, Plato.

conjux, ἀνήρ, ὁ, γαμέτης, ὁ, σύζυξ, ὁ, σύζυγος, ὁ, συζυγής, ὁ, συνοικῶν, contr. ὤν, ὁ, παρακοίτης, ὁ, ὁ τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συνεζευγμένος. — femina, γυνή, ἡ, γαμετή, ἡ, σύνευνος, ἡ, δάμαρ, αρτος, ἡ, σύζυξ, ἡ, σύζυγος, ἡ, συζυγής, ἡ, συζυγεῖσα, ἡ, ἄλοχος, ἡ, poet.

connecto, συμπλέκω, Thuc. aliquid, συνάπτω τι, Plut.

connexio, συμπλοκή, ἡ, Plato. δέσις, ἡ, Herodian.

connexivus, συμπλεκτικός, Hermog.

connexus, us, συμπλοκή, ἡ, Plato.

connitor, συντείνομαι, Plato. πειράω, Lucian. πειράομαι, Thuc.

connivientia, ἐπίμυσις, ἡ, metaph. ἀμύλλεια, ἡ.

conniveo, μύω, ἐπιμύω, Polyb. καταμύω τὰ βλέφαρα, Xen. νυστάζω, παρανυστάζω,

Hipp. - metaph. i. q. negligo, παρορῶ s. ὑπερορῶ τι, ἐῶ, ἀμελέω τινός, connivens in iis rebus, παριδὼν ταῦτα, Dem.

connubialis, v. conjugalis.

connubium, v. conjugium.

conopeum, κωνωπεῖον, ου, τό.

conor, πειράομαι, auxiliari, ἀμύνεσθαι, Thuc. rem aliquam, ἐγχειρέω ἔργῳ τινί, Dem. dicere aliquid, ἐπιχειρέω λέγειν τι, id. et studeo facere aliquid, γλίχομαι καὶ πειράομαι ποιεῖν τι, Isocr.

conquadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, Proclus.

conquasso, συσσείω, κατασείω, συντινάζω. - διασείω, συγκραδαίνω, Aristot. διαταράσσω, σαλεύω. - metaph. nationes, κατασύρω τὰς χώρας, Polyb.

conqueror, i. e. expostulo, μέμφομαι, de aliquo, τινί, Dem. apud amicos, τινὰ πρὸς τοὺς φίλους, Xen. nihil de aliquo, οὐ μεμψιμοιρέω οὐδέν τινι, id. - i. e. lamentor, ὀδύρομαι, de paupertate, ὀδύρομαι πενίαν, Isocr.

conquestio, μέμψις, ἡ, Dem. κατάμεμψις, ἡ, Thuc.

conquiesco, ἡσυχίαν ἄγω, Thuc. in ceteris, ἡσύχαζε τὰ ἄλλα, Thuc. in aliquo, ἀρέσκομαι τινι, Lucian.

conquinisco, ὑποκύπτω.

conquiro, ἀναζητέω, omnia subterranea, τὰ ὑπὸ γῆν πάντα, Plato. divitias, ζητέω χρήματα, idem. reliquos, ἀθροίζω τὰ λοιπά, Herodian. magos optimos, ζητεῖν ἀρίστους μάγους, id.

conquisite, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, Dem.

conquisitio, συζήτησις, ἡ. - i. e. collectio, συγκομιδή, ἡ, frumenti s. fructuum, τῶν καρπῶν, Isocr. militum, ἀνδρολογία, ἡ.

conquisitor militum, ἀνδρολογῶν, ὁ, Alciphr. στρατολογῶν, ὁ, ξενολογῶν, ὁ.

conregno, συμβασιλεύω, N. T.

conrideo, συγγελάω.

Conr. - Vocabula sic incipientia quaere in corr.

consalutatio, ἀσπασμός, ὁ, χαιρετισμός ὁ, προσηγορία, ἡ, προσαγόρευσις, πρόσρησις, ἡ. - comis, δεξίωσις, ἡ.

consaluto, προσαγορεύω, aliquem, τινά, Thuc. ἀσπάζομαί τινα, Xen. imperatorem, προσαγορεύω τινὰ Σεβαστόν, Herodian. honoribus augustalibus, τιμαῖς σεβασμίαις, idem.

consanguineus, συγγενής, ές, Dem. οἰκεῖος, Isocr. cognatus.

consanguinitas, συγγένεια, ἡ, Dem. cognatio.

consano, ὑγιάζω, Aristot. ἐξυγιαίνω, Hippocr.

consarcino, συσκευάζω, Dem.

consarrio, σκαλεύω, Plut. συσκαλεύω, σκαλίζω, Att. ἀσκαλίζω, A. B. p. 25.

consaucio, συντιτρώσκω, Plut. aliquem, τιτρώσκω τινί, Herodian.

consceleratus, ἀνόσιος, ον, Aelian.

conscelero, μιαίνω, Herodian.

conscendo, ἐπιβαίνω, navem, τοῦ πλοίου, Lucian, ἐπὶ τὴν ναῦν, Thucyd. currum, ἐπὶ τὸ ἅρμα, equum, ἵππου, Herodian. suggestum, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα, Dem. tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ βῆμα, Herodian. id. turres, ἄνειμι ἐπὶ πύργους, idem.

conscensio, ἐπίβασις, ἡ, ἀνάβασις, ἡ.

conscientia, συνείδησις, ἡ, Dem. συνειδός, τό, Dem. nullius mali, τὸ συνειδέναι αὑτῷ μηδέν, id.

conscindo, συντέμνω, διασχίζω, aliquid, τί.

conscio mihi aliquid, σύνοιδα ἐμαυτῷ τι, Xen.

conscisco, συμψηφίζω, ὁμοψηφίζομαι, mihi ipse mortem, ἀναιρέω ἐμαυτόν, Aristot. διαφθείρω ἐμαυτόν, id. διεργάζομαι ἐμαυτόν, Lucian. conscisco mihi aliquid, ut inimicitiam, odium, ἐπάγομαι ἐμαυτῷ, ποιέομαι, κατατίθεμαι, συνάγω ἐμαυτῷ, ut ἔχθραν, μῖσος.

conscissio, conscissura, διάῤῥηξις, ἡ, ῥῆγμα, τό, κατάσχισις, ἡ, κατάσχισμα, τό.

conscissus, διαῤῥαγείς, κατεσχισμένος.

conscitus, Plin. διεγνωσμένος, η, ον, συμψηφισθείς, εῖσα, έν.

conscius, συνειδώς, sibi alicujus, ἑαυτῷ τι, Plato. περί τινος, Isocr. sibi bene, εὐσυνείδητος, ον, male, δυσσυνείδητος, ον, Basil. sum, συνεπίσταμαι, Xenoph. sum mihi, σύνοιδα ἐμαυτῷ, Plato. alicujus rei, σύνοιδα ἐμαυτῷ τι, Xen. Dem.

conscribillo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω, ἐπιξέω, ἀμύττω.

conscribo, συγγράφω, res gestas, τὰς πράξεις, Lucian. epistolam, ἐπιστολήν, Dem. orationes ad aliquem, λόγους πρός τινα, Isocr. milites, καταγράφω στρατιώτας, Polyb. καταλέγω, Xen.

conscriptio, συγγραφή, ἡ, Aristid.

conscriptus, συγγεγραμμένος, conscripti patres, συγγεγραμμένοι πατέρες, Plut.

conseco, as, διατέμνω, συντέμνω, κατακόπτω, κατατέμνω.

consecratio, ἀνάθεσις, ἡ, Athen. ἁγιστεία, ἡ, Isocr. καθιέρωσις, ἡ.

consecro, καθιερόω, aliquid deo, τι θεῷ, Plato. καθοσιόω τι θεῷ, id. ἀνατίθημι, Xenoph. aliquid alicui, ἱεροποιέω τί τινι, Dem. - aliquem, i. e. inter deos refero, ἐκθειάζω τινά, Lucian. ἀποθεόω.

consectarium, i. n. πόρισμα, τό, Philopon.

consectarius, ἀκολουθητικός, συνακόλουθος, ον, συνεπόμενος; illud minime consectarium est, ἐκεῖνο δ' ἀνακόλουθόν ἐστι, οὐδ ἔχεται τῶν προτέρων, οὐκ ἔστιν ἐχόμενον.

consectatio, ἀκολούθησις, ἡ, Aristot. - i. e. persecutio, δίωξις, ἡ, Thuc.

consectio, διάκρισις, ἡ, ἀπόκοψις, ἡ, τομή, ἡ, arborum, δενδροκόπησις, ἡ, δενδροτομία, ἡ.

consector, aris, συνακολουθέω, aliquem, τινί, Plut. προσδιατρίβω τινί, Plato, vitae rationem alicujus, ζηλόω τὸν βίον τινός, Cebes. voluptates laudabiles, θηρεύω τὰς ἡδονὰς τὰς μετὰ δόξης, Isocr. opes, φιλοχρηματέω, φιλοχρηματέω, Plato. φιλοχρημάτως ἔχω, Isocr. singula consectari, i. e. percensere, pertractare, τῷ λόγῳ ἕκαστα vel τὰ καθ' ἕκαστον διεξελθεῖν, Xen. τὰ καθ' ἕκαστον λέγοντα διατρίβειν, Isocr. ἐξετάζειν, Dem. - i. e. persequor aliquem, διώκω τινά, Isocr.

consecutio, ἀκολουθία, ἡ, Philo. verborum, συνέπεια, ἡ, λόγος καταλλήλως συντεταγμένος.

consecutus, συνακολουθήσας, ἀπειληφώς, ὁ τυχών τινος. - consecuta tempora, οἱ ἐφεξῆς χρόνοι.

conseminalis, v. consemineus.

consemineus, ὁμόσπορος, ον, πολύσπορος, ον, consemineae vites, αἱ ἄμπελοι συμφυτευθεῖσαι χύδην ἀλλήλαις, Geopon.

consenesco, συγγηράσκω, Isocr. συγκαταγηράσκω, Laert. domus consenuit, ἡ οἰκία γηρᾷ, Ael.

consensio, v. consensus.

consensus, us, ὁμόνοια, ἡ, Dem. ὁμοφροσύνη, ἡ, id. σύμβασις, ἡ, id. omnium consensu, ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως, ἐκ τῶν ὁμολογουμένων.

consentaneus, εἰκός, Dem. ἐπιεικής, οῦς, ές, id. sibi consentaneus, ὁμολογούμενος ἑαυτῷ, id. alieni, ἀκόλουθός τινι, idem. oratio antea dictis consentanea, λόγος τοῖς πρὸ ῥηθεῖσιν ἀκόλουθος, idem rebus, ἀνάλογος τοῖς πράγμασι, Aristot. rationi, λόγον ἔχω, Plato. εὔλογος, ον, Dem. τῷ λόγῳ ἑπόμενος, Plut. consentaneum est unum esse, ἀκολουθεῖ τὸ ἓν εἶναι, Aristot.

consentiens, ὁμογνώμων, ὀν, ἡ, Demosth. Conf. consentio.

consentio, ὁμονοέω, Dem. ὁμοφρονέω, Isocr. ὁμογνωμονέω, Xen. alicui in aliquo, ὁμολογέω τινί τι, Dem. alicui, συμφωνέω τινι, Aristot. omnes consentiunt, hoc utile esse, παρὰ πάντων τοῦτο χρήσιμον εἶναι δοκιμάζεται, Dem. omnes consentiunt, id justum esse, παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται τοῦτο δίκαιον εἶναι, id.

consepio, συμφράττω.

consequens, ἑπόμενον, τό, Conf. consequor.

consequenter, ἑπομένως, his, ἀκολούθως τούτοις, Diosc. ἐκ τούτων, κατὰ ταῦτα, ἀπὸ τούτων.

consequentia, ἐπακολούθησις, ἡ, Plut. ἀκολουθία, ἡ.

consequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινί, Lucian. μετά τινος, Dem. intelligentia orationem, τῷ λόγῳ, Plato. - i. e. obtineo virtutem, τυγχάνω τῆς ἀρετῆς, Dem. ἐφικνοῦμαι τῆς ἀρετῆς, Isocr. justo apud aliquem, τῶν δικαίων παρά τινι, Dem. maximum munus ab aliquo, μεγίστης δωρεᾶς παρά τινος, Isocr. gloriam, συντυγχάνω δόξης, Dem. et benevolentiam ab omnibus, κτάομαι δόξαν παρὰ πάντων, Id. nomen eloquentis, ἐκφέρω δόξαν, τοῦ εὖ λέγειν, Dem. non consequor res, ἀποτυγχάνω τῶν πραγμάτων, id.

consero, φυτεύω, Aristot. manus cum aliquo, συμπλέκομαι πρός τινα, Plut.

conserte, συμπεπλεγμένως, συμπλεκτικῶς.

conserva, σύνδουλη, ἡ.

conservatio, σωτηρία, ἡ, Aristot. τὸ σώζειν, s. διασώζειν, διατήρησις, ἡ.

conservator, σωτήρ, ὁ, Dem. σωστικός, ὁ, Aristot. ὁ σώζων, s. διασώζων, φύλαξ, ὁ.

conservatrix, σώτειρα, ἡ, Paus.

conservitium, συνδουλεία, ἡ.

conservo, φυλάττω, aliquid, τί. Isocr. τηρέω τί, Dem. aliquem, διαφυλάττω τινά, Isocr. patriam, τὴν πατρίδα, Dem. suas opes, συνδιασώζω τὴν οὐσίαν, Id. ab aliquo aliquem, ἐκσώζω τινά, Dem.

conservus, σύνδουλος, ὁ.

consessor, σύνεδρος, ὁ, alicujus, τινός, Herodian.

consessus, us, in primis judicum vel senatorum, συνέδριον, τό, Dem. συνέδρα, s. συνεδρεία, ἡ, ἕδρα, ἡ, σύλλογος, ὁ.

consideo, συγκαθίζομαι, συνεδρεύω, cum aliquo in vehiculo, τινὶ ἐν φορείῳ Herodian. a latere, παρακαθίζομαι, Plut.

considerate, ἐσκεμμένως, Dem. — i. e. prudenter, νουνεχόντως, id.

consideratio, ἐπίσκεψις, ἡ, Dem. σκέψις, ἡ, Plut.

considerator, σκεπτικός, οῦ, ὁ.

consideratus, i. e. prudens. v. prudens.

considaro, ἔννοια, Domosth. διαθεάομαι, Xenoph. aliquid et intueor, ἐνθυμέομαί τι καὶ ὁράω, id. mecum, λογίζομαι πρὸς ἐμαυτόν, idem. σκέπτομαί τι καὶ λογίζομαι παρ' ἐμαυτῷ, idem. communem utilitatem, σκέπτομαι ἅ, τι κοινῇ συνοίσει, idem. ut indago aliquid, σκοπέω τι καὶ ζητέω, idem. res, ut homines, θεωρέω τὰ πράγματα, ὡς ἄνθρωπος, id.

consido, ἐπικαθέζομαι, Aristot.

consignatio, σφραγισμός, ὁ, Xenoph.

consigno, σημαίνομαι, aliquid, τί, Dem. κατασημαίνομαί τι, id. συσσημαίνω, literas, τὰ γράμματα, Dem. testamentum, παρασημαίνομαι διαθήκην, id.

consiliarius, σύμβουλος, ὁ, Demosth. συμβουλευτής, ὁ, id. fio alicui, γίγνομαί τινι, Isocr.

consiliator, i. consiliarius.

consilio, ἐμπηδάω, Lucian.

consilium, βουλή, ἡ, Dem. βούλευμα, τό, id. — i. e. consultatio, βούλησις, ἡ, Dem. συμβουλή, ἡ, idem. συμβουλία, ἡ, Isocr. rectum, s. bonum, εὐβουλία, ἡ, id. datum, συμβουλευθέν, έντος, τό, id. rectissimum, s. sapientissimum, καθ' ὑπερβολὴν ὀρθῶς βουλευθέν, Dem. capio, βουλεύομαι, de re aliqua, περί τινος, Lys. do, συμβουλεύω, alicui de aliqua re, τινὶ περί τινος, Xenoph. futile do et perniciosum, φαῦλόν τι καὶ ἀσύμφορον συμβουλεύω, Demosth. communico cum aliquo, κοινολογέομαί τινι, idem. promo de praesente vitae ratione, ἐκφέρω τοῦ παρόντος βίου συμβουλήν, Isocr. aberro in dando consilio, διαμαρτάνομαι τῆς συμβουλῆς, Dem. consilio alicujus utor, συμβουλεύομαί τινι, Isocr. adhibeo aliquem in consilium, ποιέω τινὰ σύμβουλον, id. συμβουλεύομαί τινι, ὑπέρ τινος, idem. παραλαμβάνω τινὰ σύμβουλον εἴς τι, Aristot. sanctius ineo consilium de aliqua re, ὁσιώτερον βουλεύομαι περί τινος, id. nullo inferior sum consiliis, οὐδενὸς ἧττον δύναμαι βουλεύσασθαι, idem. consilii inopia, ἀβουλία, ας, ἡ, idem.

consimilis, e, ὅμοιος, alicui, τινί, Xen. ἀντίστροφος, ον, Dem.

consimiliter, παραπλησίως, Dem.

consistentia, σύστασις, ἡ, Plato.

consisto, συνίσταμαι, Aristot. in muro, ἐφίσταμαι τῷ τείχει, Herodian. Conf. consto.

consistorium, βουλευτήριον, τό, Plut. συνέδριον, τό, Dem.

consitio, φυτεία, ἡ, Plut. φύτευσις, ἡ, Aristot.

consitus, πεφυτευμένος, Aristot.

consobrina, ἀνεψιά, ἡ, Dem.

consobrinitas, ἀνεψιότης, ἡ, Dem.

consobrinus, ἀνεψιός, ὁ, Dem.

consocer, ὁμοπένθερος, ὁ.

consociatim, συνδυαστικῶς.

consociatio, κοινωνία, ἡ, Aristot.

consocio, συνδυάζω, Aelian. — i. e. nuptui do, συνοικίζω, aliquam alicui, τινὰ τινι, Isocr. arma, συμμαχέω, Dem.

consolabilis, παραμυθητικός, Aristot.

consolatio, παραμυθία, ἡ, Synes. παρηγορία, ἡ, Plut.

consolator, παραμυθητής, ὁ, Hesychius.

consolatorius, παραμυθητικός, Aristot. παρακλητικός, ή, όν, Galen.

consolor, παραμυθέομαι, aliquem, τινά, Aeschin. aliqua re, τινί, Herodian. eo animum, quod alii similia patiuntur, παραμυθίαν ἔχω τοὺς ἄλλους τὰ ὅμοια παθεῖν, Lucian. luctum meum alicujus gloria, παραψυχὴν τῷ πένθει ἔχω τὴν εὔκλειαν τινος, Dem.

consonans, σύμφωνος, ον, Aristot.

consonantia, συμφωνία, ἡ, Plato.

consono, συμφωνέω, Aristot. — i. e. consentio. Vide consentio.

consonus, i. q. consonans. 2) i. e. conveniens, καθήκων, Dem. προσήκων, id.

consopio, κατακοιμάω, Plut. item, ἐκλύω ὕπνῳ, Dem.

consors, κοινωνός, ή, όν, alicujus rei, τινός, Xenoph. σύγκληρος, ον, Plut. consortem facio aliquem alicui, συγκληρόω τινά τινι, Aeschin.

consortium, κοινωνία, ἡ, alicujus cum aliquo, τινὶ πρός τινα, Plato. commune et aequale juris, κοινὴ καὶ ἴση μετουσία τῶν δικαίων, Dem. — i. e. amicitia, ἑταιρία, ἡ, Isocr. ἑταιρεία, ἡ, id.

conspectus, περίβλεπτος, ον, Demosth.

conspectus, us, ὄψις, ἡ, Plut. σύνοψις, ἡ, Polyb. in conspectu, ἐν ὄψει, Plut. ἐναντίον, id. in conspectum venio, ἐπιφαίνομαι, Herodian. alicujus, ἔρχομαι εἰς ὀφθαλμούς τινος, Aelian. ἐμφανὴς γίγνεσθαί τινι, idem.

conspergo, διαπάσσω, Gal. aliquid aliqua re, καταπάσσω τί τινι, Al. Aphrod. sale, προσπάσσω ἅλας τι, Gal. aliquem scobe aurea, ἐπιπάσσω τινὶ ῥίνημα χρυσοῦ, Herodian.

conspersus, παστός, ή, όν, Athen.

conspicillo, onis, κατόπτης, ου, ὁ, Herodot.

conspicio, συνόπτομαι, aliquid, τί, Xen. συνοράω τι, Polyb. ὁράω εἴς τι, Xen.

conspicor, i. q. antecedens.

conspicuus, περίοπτος, ον, Dem. fio ignavia, περίβλεπτος γίγνομαι ἐπὶ τῇ κακίᾳ, idem.

conspiratio, σύμπνοια, ἡ, Herodian. — i. e. conjuratio, σύστασις, ἡ, Dem. inire conspirationem, ποιεῖν συνωμοσίαν, Herodian.

conspiratus, συνιστάμενος, ὁ, cum aliquo, τινί, Plut. in aliquid, ὁ συνωμότης τινός. Herodian.

conspiro, συμπνέω, Dem. — i. e. consentio, vide consentio, — i. e. conjuro cum aliquo, συνίσταμαι μετά τινος, Dem. adversus aliquem, συνόμνυμαι ἐπί τινα, id.

conspisso, πυκνόω, aliquid, τί, Plut.

conspuo, καταπτύω, aliquem, τινός, Dem. ἐμπτύω τινί, Ael.

conspurco, μιαίνω, aliquid aliqua re, τί τινι, Herodian. μολύνω τι, Isocr.

consputo, i. q. conspuo.

constabilio, βεβαιόω, aliquid saevitia, τί δι' ὠμότητος, Herodian. ἐμβεβαιόω τι, Plut.

constans, βέβαιος, Dem. inimicitia, ἔχθρα, idem. εὐσταθής, ές, Aristot. constantiores e senatu, εὐσταθέστεροι τῆς συγκλήτου, Herodian. constanti vultu sum, ὅμοιον ἐν πᾶσι πρόσωπον ἔχω, Aelian. qui constanti et obfirmato animo est, βάθος ἔχων ἀνήρ, Plutarch.

constanter, βεβαίως, colere pacem, ἄγειν εἰρήνην, Isocr.

constantia, εὐστάθεια, ἡ, Plut. honoris et donorum, βεβαιότης τιμῆς καὶ δωρεῶν, Demosth. animi, ἀταραξία, ας, ἡ, Herodian.

constat, φανερόν ἐστιν, omnibus, πᾶσι, Isocr. πρόδηλόν ἐστι, Dem. ἐγνωσμένον ἐστί, Herodian. non stat, ἐν ἀφανεῖ κεῖται, Thucyd. — i. e. emitur, ἀγοράζεται, eodem pretio, ἴσης τιμῆς, it. ἐστι, c. gen. pretii.

consternatio, κατάπληξις, ἡ, Thuc. ἐμπληξία, ἡ, Aeschin.

consternatus, ἔμπληκτος, ον, Plut. aliquo, ἐμπεπληγμένος πρός τι, Id.

consterno, ἐκπλήττω, aliquem, τινά, Herodian. ταράττω τινά, Dem. διαταράττω τινά, Plut. ἐκταράττω τινά, id. — i. e. complano, καταστρώννυμί τι, Galen.

constipo, ἐπισάττω, aliquid, τί, Theophr.

constituo, καθίστημι, alium in locum alicujus, ἄλλον ἀντί τινος, Xen. tyrannos in urbibus, τυράννους ἐν πόλεσι, Dem. aliquid circa aliquid, καθίσταμαί τι περί τι, Thuc. urbem deserendam esse, προαιρέομαι τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν, Dem. apud animum, προαιρέομαι τῇ γνώμῃ, Id. et decerno de aliqua re, γιγνώσκω καὶ ψηφίζομαι περί τινος, idem. constitui scribere, εἱλόμην γράφειν, Isocr. facere, προειλόμην ποιεῖσθαι, id. dicere, ἐπιχειρήσω λέγειν, id. rationem habere, δέδοκταί μοι φροντίζειν, Plato. opem ferre, δεδογμένον ἐστί μοι βοηθεῖν, idem.

constitutio, κατάστασις, ἡ, alicujus rei aliquo, τινὸς εἴς τι, Gal. reipublicae, τῆς πολιτείας, Aristot. naturalis, κατάστημα τὸ κατὰ φύσιν, Diosc. serena coeli, κατάστημα αἴθριον, id. corporis, ἕξις, ἡ, Aristot. bona, εὐεξία, ἡ, idem. mala, καχεξία, ἡ, Plut. — i. e. edictum, διάταγμα, τό, id.

constitutus, τακτός, ή, όν, Plato. constitutum tempus, τεταγμένος, εἰρημένος, διωρισμένος, διηγορευμένος, τακτὸς χρόνος, Demosth. Isocr. constituta dies, hora, τεταγμένη etc. ἡμέρα, ὥρα, id. constituto tempore, ἐν τεταγμένῳ, Dem.

consto, συνίσταμαι, ex aliquo, ἔκ τινος, Xenoph. — i. e. non moveor, tranquillus sum, εὐσταθέω, constat mare, εὐσταθεῖ τὸ πέλαγος, Lucian. mihi i. e. ejusdem sententiae sum, ἀμετακινήτως ἔχω, Isocr. — Constat. vide ois suo loco.

constrator, στρώτης, ὁ, Athen.

constrepo, ψοφέω, Plut.

constrictio, στύψις, εως, ἡ, Galen.

constrictivus, στυπτικός, ή, όν, Diosc.

constringo, σφίγγω, aliquid, τί, περισφίγγω, συσφίγγω, στύφω, συστέλλω τι, aureis fibulis, ἀνασπάστοις χρυσοῖς ἐπισφίγγω, Aelian. περόναις χρυσαῖς καταλαμβάνω τι, id. constringor necessitate, αἱροῦμαι τὴν ἀνάγκην, Eurip.

constructio, σύνταξις, ἡ, Dem. κατασκευή, ἡ, navis, νεώς, Athen. orationis, λόγου, Dion. Hal.

construo, κατασκευάζω, turres, πύργους, Herodian. ut Grammatici, συντάττω, pontem, ζεύγνυμι γέφυραν, Herodian. murum lapide quadrato, ποιέω τεῖχος λίθου εἰς τετράγωνον εἰργασμένου, id.

constuprator, μοιχεύων, ὁ, Plato.

constupro, μοιχεύω, uxorem alicujus, γυναῖκά τινος, Plato.

consubstantialis, ὁμοούσιος, ον.

consuefacio, συνεθίζω, ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, Aeschin. aliquem ad serviendum, προσεθίζω τινὰ θεραπεύειν, Xen. ad ferendum aerem hibernum, ἐνεθίζω τῷ ἀέρι χειμερίῳ, Herodian.

consuefactio, συνεθισμός, ὁ, Ammon.

consuesco, ἐθίζομαι, facere aliquid,

ποιεῖν τι, Xen. alicujus, τινός, Plato. — i. e. rem veneream habeo cum aliqua, συγγίγνομαί τινι, id. consuevi imperare, εἴωθα ἄρχειν, Dem. calumniari, εἴθισμαι συκοφαντεῖν, id.

consuetudo, ἔθος, τό, est mihi, καθέστηκεν ἐμοί, Isocr. bonorum studiorum, συνήθεια χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων, Dem. melior, βέλτιον ἦθος, id. insolevit, γίγνεται ἔθος, id. consuetudinem introducere, εἰσάγειν ἔθος, id. facere aliquid propter consuetudinem, ποιεῖν τι τοῦ ἔθους ἕνεκα, a consuetudine desistere, παύειν τοῦ ἔθους, id. in consuetudine esse positum, ἐν ἔθει εἶναι, Thuc. ex consuetudine, κατὰ τὸ ἔθος, Aristot. — i. e. conversatio, οἰκειότης, ἡ, Dem. διατριβή, ἡ, Isocr. alicujus cum aliquibus, ἡ συνήθεια τινός πρός τινας, Isocr. ἡ ὁμιλία τινός πρός τινος, Dem. consuetudinem habeo cum aliquo, πλησιάζω τινί, idem. consuetudine alicujus utor, συνδιατρίβω τινί, id. προσομιλέω τινί, Lucian.

consuetus, ἐθάς, ὁ, ἡ, Thuc. ἐθισθείς, Plut. facere, συνήθης ποιεῖν, id. consuetus morbus, συνήθης νόσος, idem.

consul, ὕπατος, ὁ, Dion. Hal. sum, ὑπατεύω, Herodian. ὕπατον ἀρχὴν τελέω, id.

consularis, ὑπατικός, consulare munus, ὑπατικὴ πρᾶξις, Herodian. vir, ὑπατικός, ὁ, id. ὑπατεύσας, ὁ, id. ὁ ἀπὸ ὑπατείας, idem.

consulatus, ὑπατεία, ἡ, Plut. consulatus honor, ἡ τῆς ὑπατείας τιμή, Herodian.

consulo, i. e. consilium do, συμβουλεύω, aliquid alicui ex benevolentia, δι' εὐνοιαν τι συμβουλεύω τινί, Isocr. in commune cum aliquo, βουλεύομαι κοινῇ μετά τινος, Dem. recte de aliqua re, βουλεύομαι ὀρθῶς περί τινος, Isocr. mihi ipse male, βουλεύομαι κακῶς περὶ ἐμαυτοῦ, Dem. aequi bonique aliquid, συγγνώμονως φέρω τι, Lucian. — i. e. peto consilium, συμβουλεύομαί τινι ὑπέρ τινος, Isocr. προσανατίθεμαί τινι περί τινος, Diod. Sic. commodis alicujus, σκοπέω τὸ συμφέρον τινός, Aristot. commodis meis, σκέπτομαι τὸ ἐμαυτῷ συμφέρον, Plato. ζητέω τὸ ἐμοὶ ἀγαθόν, Aristot. deum, ἀνακοινόω τῷ θεῷ, Xenoph. oraculum, χρηστηριάζομαι, idem.

consultatio, βούλευσις, ἡ, Aristot. συμβουλία, ἡ, Dem. consilium.

consulto, as, vide consulo.

consulto, ἐξεπίτηδες, fallere, ἐξαπατᾶν, Dem. injuriosus, ἐκ προαιρέσεως ὑβριστής, id. pecco, ἐκ προνοίας, ἑκουσίως, κατὰ προαίρεσιν, ἑκοντὶ ἁμαρτάνω, id. et Isocr.

consultor, συμβουλευσάμενος, ὁ, Dem. alicujus rei, ὁ σύμβουλός τινος, Herodian.

consultum, βούλευμα, τό, Thuc. συμβεβουλευμένον, τό, Dem. προβούλευμα, Dion. Hal. συμβούλευμα, τό, Xen.

consultus, εὔβουλος, ον, Isocr.

consummatio, τελείωσις, ἡ, Aristot. ἀποτέλεσμα, τό.

consummatus, τέλειος, α, ον, Dem. vir, ἀνὴρ ἀποτετελεσμένος, Xenoph.

consummo, ἀποτελέω, Plato. συντελέω, Herodian.

consumo, δαπανάω, multa in amicos, πολλὰ εἰς φίλους, Xen. opes suas, τὴν οὐσίαν, Demosth. tempus, διατρίβω χρόνον, Dem. in aliquid, ἀναλίσκω τὸν χρόνον εἴς τι. Plato. in itineribus, διατρίβω χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς, Xen. in aliqua re, περί τι, Isocr. ἐπί τινι, idem. κατά τι, Dem. diem dicendo, κατατρίβω ἡμέραν δημηγορῶν, idem. usus memoriam, συναναλίσκω μνήμην, Herodian. λυμαίνομαι, ignis consumit civitatem, πῦρ λυμαίνεται τὴν πόλιν, idem. τρύχω, Graeci seditiosi Graeciam consumsere, Ἕλληνες στασιάζοντες ἐτρύχωσαν τὴν Ἑλλάδα, idem.

consumtio, ἀνάλωσις, ἡ, roboris, ἰσχύος, Lucian.

consumtivus, ἀναλωτικός, ή, όν.

consumtor, ἀναλωτής, ὁ, Plato. φιλαναλωτής, ὁ, id.

consuo, ἀποῤῥάπτω, aliquid, τί, Plut. καταῤῥάπτω τι, Diosc. συῤῥάπτω τι, Arl.

consurgo, συνανίστημι.

consurrectio, συνανάστασις, ἡ.

consusurro, διαψιθυρίζω, cum aliquo, πρός τινα, Lucian.

contabefacio, μαραίνω, aliquid, τί, Isocr.

contabesco, μαραίνομαι, Aristot.

contabulatio, σανίδωσις, ἡ.

contabulo, σανιδόω, aliquid, τί, Xerxes Hellespontum contabulavit, τὸν Ἑλλήσποντον ἐζεύξατο, Isocr.

contactus, συναφθείς, ψαυσθείς, συνεχόμενος, συνημμένος, colore croci contactus, κροκοβαφής, ές.

contactus, us, προσαφή, ἡ, Diosc. ἐπαφή, ἡ, Plato.

contagio, συνάφεια, ἡ, ἀνάχρωσις, ἡ, Plut. aeris, ἡ φθορὰ ἀέρος, Herodian.

contaminate, μιαρῶς.

contaminatio, μιασμός, ὁ.

contaminatus, μιαρός, ά, όν, λελωβημένος, καταμεμολυσμένος, μιάσμασιν ἐνεχόμενος.

contamino, καταμιαίνω, καταλυμαίνω, καθυβρίζω, διαφθείρω.

contechnor, τεχνάζω, Galen. μηχανάομαι.

contego, συγκρύπτω, et obvelo peccata, καὶ συσκιάζω τὰς ἁμαρτίας, Dem. aliquid, ἐπικαλύπτω τι, Lucian.

contemero, i. q. contamino.

contemnendus, εὐκαταφρόνητος, ον, Dem. βραχέος ἄξιος, Plato.

contemno, καταφρονέω, monitores, συμβουλευόντων, Dem. virtutem, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, Isocr. aliquem, ἀφροντιστέω τινός, Plato. aliquid, παρ' ὀλίγον ποιοῦμαι τι Isocr. ἐν μηδενὶ λόγῳ τίθεμαί τι, Plut. ὀλιγώρως ἔχω πρός τι, Aeschin. ὑπερορῶ τι, Isocr.

contemplatio, θεώρησις, ἡ, θεωρία, ἡ, Aristot. σκέψις, ἡ, Herodian.

contemplativus, θεωρητικός, Aristot.

contemplator, θεωρός, ὁ, Plato.

contemplor, θεωρέω, aliquid, τί, Plato. σκέπτομαί τι, Isocr. ἀποσκοπέω εἴς τι, Lucian.

contemtibilis, εὐκαταφρόνητος, ον, Dem.

contemtim, καταφρονητικῶς, Xen. καταπεφρονηκότως, Dem.

contemtio, v. contemtus.

contemtor, καταφρονητής, ὁ, Plut. καταφρονῶν, ὁ, Dem. ὑπερόπτης, ὁ, Thuc. ὁ καταφρονητικός, ὁ, Aristot.

contemtrix, καταφρονοῦσα, ἡ, ὑπερόπτις, ὁ.

contemptus, us, καταφρόνησις, ἡ, Thuc. ὑπεροψία, ἡ, Chrys. καταφρόνημα, τό, Thuc. contemtui habere, aliquid, περὶ ὀλίγου ποιοῦμαί τι, Isocr. ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιοῦμαί τι, Thuc.

contemptus, καταπεφρονημένος, Dem. καταφρονούμενος, Isocr.

contendo, συντείνω, proprie de arcu, i. e. certo cum aliquo, ἀμφισβητέω τινί, Isocr. ob aliquid, ἁμιλλάομαί τινι περί τινος, idem. διαγωνίζομαί τινί τι, Xen. φιλονεικέω πρός τινα περί τινος, Herodian. ἐρίζω τινὶ περί τινος, Isocr. jure, δικαιολογέω, Lucian. — i. e. iter instituo aliquo, στέλλομαι εἴς τι, Herodot. — i. e. comparo, vide comparo.

contenebrescit, συσκοτάζει, Xen.

contenebro, συσκοτάζω, Dem. ἐπισκοτέω, Diosc.

contente, συντόνως, Lucian. συντεταμένως, Diosc.

contentio, σύντασις, ἡ, nervorum, νεύρων, Diosc. animi, ὁ ἀγὼν τῆς ψυχῆς, Theophr. non interruptus tenor alicujus, ἡ συντονία τινός, Aristot. — i. e. studium, σπουδή, ῆς, ἡ, Dem. — i. e. certamen, ἀμφισβήτησις, ἡ, Idem. ἀγών, ὁ, Idem. ἔρις, ἡ, Xen. contentiones inter aliquos excito, φιλονεικίας s. ἔριδας τισιν ἐμβάλλω, Idem. propter aliquam rem in contentionem venio, εἰς φιλονεικίαν καθίσταμαι περί τινος, Isocr. contentionis studio flagro, φιλονεικέω, Isocr. est mihi contentio cum aliquo, ἔστι μοι ἀγὼν πρός τινα, Dem.

contentiose, φιλονείκως, Xenoph.

contentiosus, ἐριστικός, Isocr. φιλόνεικος, ον, Isocr. Dem. φιλόδικος, ον, Idem.

contentus, σύντονος, studium, σπουδή, Herodian. sua sorte, αὐτάρκης, ες, Demosth. paucis, ὀλιγαρκής, ές, sum aliqua re, ἀγαπάω ἔν τινι, Isocr. τινί, Id. τι, Demosth. ἀγαπητῶς ἔχω τι, Herodian. donis, στέργω ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, Isocr. praesentibus, στέργω τὰ παρόντα, vel τοῖς παροῦσι, idem. his, ταῦτα ἀρκεῖ μοι, idem. ἀποχρῇ μοι ταῦτα, Dem.

conterebro, τρυπάω, aliquid, τί, Lucian.

conterminus, v. confinis, e.

contero, συντρίβω, aliquid, τί, Xen. tempus, διατρίβω χρόνον, Id.

conterraneo, πατριώτης, ἡ, Lucian.

conterreo, φοβέω, Thuc.

contestatio, διαμαρτυρία, ἡ, Dem.

contestor, ἐπιμαρτύρομαι, aliquem, τινά, Demosth. deos, ἱκετεύω θεούς, Xen. litem, διαμαρτυρία, idem.

contexo, συνυφαίνω, συμπλέκω, metaph. κατασκευάζω.

contexte, συνυφασμένως, συμπλεκτικῶς, κατὰ συνυφήν.

contextio, συνυφή, ὁ, Plato.

contextus, us, συνύφανσις, ἡ, συμπλοκή, ἡ, Plato.

contextus, συνυφής, ές, Aristot.

conticeo, κατασιγάω, Plato.

conticesco, κατασιγάω, Plato. κατασιωπάω, Lucian. ἀποσιωπάω, Plutarch. conticescere facio, κατασιγάζω, aliquem manu, τινὰ τῷ χειρὸς νεύματι, Herodian.

conticinium, σιωπή, ἡ, Plut. noctis, ὁ πρώτη νύξ.

contignatio, ξύλωσις, ἡ, Thuc. ὀροφή, ἡ, Thucyd. ὀρόφωμα, τό, Athen.

contigno, ὀροφόω, κατastεγάζω, ξυλόω, domum trabibus quadrangularibus, ὀροφόω οἰκίαν δοκοῖς τετραγώνοις, Lucian.

contiguus, προσεχής, ές, συναφής, ές, ἐχόμενος, c. gen.

continens, i. e. comprehendens, συνέχων, ουσα, ον, Aristot. περιέχων, ουσα, ον, Artemid. — i. e. continuus, συνεχής, ές, Id. — i. e. temperans, ἐγκρατής, ές, Isocr. σώφρων, ὁ, ἡ, Dem. terra,

ἤπειρος, ἡ, idem. μεσόγεια, τά, idem. continens sum, i. e. temperans sum, ἐγκρατεύω, Plut.

continenter, i. e. sine intermissione, συνεχῶς, Thuc. — i. e. temperanter, σωφρόνως, Isocr.

continentia, ἐγκράτεια, ἡ, Xenoph. σωφροσύνη, ἡ, Dem.

contineo, συνέχω, aliquid, τί, Xenoph. — i. e. moderor, καταστέλλω, aliquem, τινά, Plut. linguam, κρατεῖν τῆς γλώττης, Plut. me domi, διατρίβω οἴκοι, Herodian. intra me, περιέχω, Artem. ἐμπεριέχω, Aristot.

contingo, ἅπτομαι, aliquid, τινός, Plut. ἐφάπτομαί τινος, idem. aliquem propinquitate, ἀγχιστεύς τινός εἰμι, Lucian. — i. e. accido, τυγχάνω, Dem. συμβαίνω, Id.

continuatio, συνέχεια, ἡ, Dem.

continue, συνεχῶς.

continuitas, i. q. continuatio.

continuo, i. e. statim, παραυτίκα, Dem. ἐξαίφνης, idem. ἄφνω, idem. εὐθύς, Herodian.

continuo, διατελέω ποιῶν τι, Plut. συνείρω, Lucian. iter, ἔχομαι ὁδοῦ, Herodian.

continuus, συνεχής, ές, bellum continuum et longum, πόλεμος συνεχὴς καὶ μακρός, Dem.

contollo, συναίρω, Aristot.

contor, i. e. quaero, ἐξετάζω, aliquid, τί, Dem. aliquid ex aliquo, ἐπιζητέω τι παρά τινος, Aristot.

contorqueo, συστρέφω, aliquid, τί, Plato. στρεβλόω, Dem.

contorsio, συστροφή, ἡ, Dem. Phal.

contorte, συνεστραμμένως, Aristot.

contortor, συστρέφων, ὁ, Dem.

contra, praep. 1) quum indicat rationem hostilem s. adversariam, κατά c. gen. ut oratio contra Leocratem, λόγος κατὰ Λεωκράτους, cf. κατά, 1, c. πρός c. gen. contra inimicum fero suffragium, πρὸς ἐχθροῦ ἐπιφέρω τὴν ψῆφον, Dion. Hal. 2) quum indicat neglectum vel laesionem, παρά c. acc. contra leges, παρὰ τοὺς νόμους, contra naturam, παρὰ φύσιν, contra jusjurandum, παρ᾽ ὅρκον, contra jus et omnem aequitatem, παρὰ πάντα τὰ δίκαια, Dem. contra quam decet, παρὰ τὸ προσῆκον, it. ὑπέρ c. acc. 3) i. q. e regione, ἐναντίον, c. gen. ἀντί, c. gen.

contra, adv. 1) i. q. e contrario, ἀλλά, ἀλλάγε, μᾶλλον δέ, ἀλλὰ μᾶλλον. 2) i. q. vicissim, πάλιν, ἔμπαλιν, αὖ. 3) i. q. e regione, ἐναντίον, ἀπέναντι, ἀπεναντίον, ἐξ ἐναντίας, ἀντικρύ, καταντικρύ, omnia c. gen. Vim hujus adverbii Graeci plerumque per verbum cum ἀντί compositum expositam exprimunt, ut contra s. e regione jaceo s. sum, ἀντίκειμαι. 4) i. q. aliter, ἄλλως seq. ἤ.

contractio, συνολκή, ἡ, labiorum, χειλέων, Diosc. συστολή, ἡ, Damasc. συναίρεσις, ἡ, συναγωγή, ἡ.

contractus, us, i. e. pactio, commercium, συμβόλαιον, τό, Dem. συνάλλαγμα, τό, Idem. facere contractum, ποιεῖσθαι συμβόλαιον, idem. inire contractum, ποιεῖσθαι συνάλλαγμα, Idem. aequus in contractibus, ἐπιεικὴς περὶ τὰ συμβόλαια, idem. δίκαιος ἐν τοῖς συμβολαίοις, Isocr. violare contractum, ἀδικεῖν περὶ τὰ συμβόλαια, Dem. violare fidem contractuum, ἄπιστα ποιεῖν τὰ συμβόλαια, id. fallere in contractibus, ἐξαπατᾶν ἐπὶ τοῖς συμβολαίοις, Isocr.

contradico, ἀντιλέγω, iis, quae dicta sunt, τοῖς εἰρημένοις, Isocrat. ἀντειπεῖν τοῖς εἰρημένοις, idem. aperte alicui, φανερῶς ἀντιλέγω τινί, Dem. maxime omnium alicui, μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἀντειπεῖν τινί, idem.

contradictio, ἀντιλογία, ἡ, Dem. et convicium, ἀντιλογία καὶ λοιδορία, Idem. ἐναντίωσις, ἡ, oratio referta contradictionibus, λόγος μεστὸς πολλῶν ἐναντιώσεων, Isocr.

contradictor, ἀντιλέγων, ὁ, Dem. ἀντίδικος, ὁ, Id.

contradictorius, ἀντιλογικός, Dem. contradictoria, i. e. inter se pugnantia, αὐθαίρετα (?), Xenoph.

contradictum, ἀντιλεγόμενον, τό, Aristot.

contraho, συναιρέω, Thuc. aliquos intra muros, συστέλλω τινὰς εἰς τὰ τείχη, Plut. frontem, ἀνασπάω τὸ μέτωπον, Diosc. aes alienum, δανείζομαι, Dem. matrimonium, γαμέω, idem. — i. e. paciscor de aliquo cum aliquo, συντίθεμαί τι πρός τινα, Xen.

contraliceor, ἀντωνέομαι, Lysias.

contrapono, ἀντιτίθημι, Plut.

contrapositio, ἀντίθεσις, ἡ, Naz.

contrapositus, ἀντίθετος, ον.

contrarie, ἐναντίως, Dem. ὑπεναντίως, Idem.

contrarietas, ἐναντίωμα, τό, Dem. ἐναντίωσις, ἡ, idem. ὑπεναντίωσις, ἡ, idem.

contrarius, ἐναντίος, α, ον, Dem. dico contraria actionibus, λέγω ἐναντία τοῖς πεπραγμένοις, Idem. facio contraria caeteris cunctis, ποιῶ τὰ ἐναντία τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις, idem. aliquibus, ὑπεναντία τισὶ πράττω, idem. contrarium exitum habeo, προχωρέω εἰς τοὐναντίον, Chrys. a contrario, ἀντικειμένως, Aristot.

contrasto, ἀνθίσταμαι, omnibus, πρὸς ἅπαντας, Thuc.

contravenio, ἀπαντάω, Confer occurro.

contrectabiliter, ψαυστῶς, ψηλαφητῶς, αἰσθητικῶς.

contrectatio, ἐπαφή, ἡ, Plato. προσαφή, ἡ, Diosc. ψηλάφησις, ἡ, Plut. ψηλάφημα, τό, Polyb.

contrecto, ψηλαφάω, aliquid, τί, Xen. ἐπιψηλαφάω τι, Plato. παραφάω, Hippocr.

contremisco, τρέμω, Dem.

contremo, τρέμω, Dem.

contribulis, συμφυλέτης, ὁ, Isocr. φράτωρ, ὁ, Dem.

contribuo, συνεισφέρω, Dem. multa in bellum, πολλὰ συντελέω εἰς πόλεμον, idem. multum, πολλὰς εἰσφορὰς εἰσφέρω, id. ultro pecuniam, ἑκὼν εἰσφέρω τὰ χρήματα, idem. duodecimam, quinquagesimam partem, δωδεκάτην, πεντηκοστὴν εἰσφέρω, id.

contributio, εἰσφορά, ἡ, pecuniarum, χρημάτων, Isocr. ἔρανος, ὁ, Dem. obnoxium facere aliquem contributionibus, ἄγειν τινὰ εἰς συντέλειαν, id. συνάγεσθαι εἰς συντέλειάν τινα, id.

contributor, συντελής, ὁ, Dem.

contristo, λυπέω, aliquem multum, τινὰ πολλά, Xen.

contritio, σύντριψις, ἡ, συντριβή, ἡ, σύντριμμα, τό.

contritor, συντρίβων, ὁ, Xen.

controversa, ἀντιλεγόμενα, τά, Dem.

controversia, ἀμφισβήτησις, ἡ, Isocr. ἀμφισβήτημα, τό, controversiam dirimere, διαλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, Isocr. sine controversia, ἀναμφισβητήτως, citra controversiam imperium alicujus tenere, ἀναμφισβητήτως κύριον εἶναί τινος, Dem. controversia cum aliquo, ἡ διαφορὰ πρός τινα, id. est mihi controversia cum aliquo, ἔστι μοι διαφορὰ πρός τινα, idem. controversias disceptο, ἀγωνίζομαι περὶ τῶν ἀμφισβητησίμων, Isocr. testes producere de rebus controversis, μάρτυρας παρέχεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, Dem. in judicium venire de rebus controversis, κρίνεσθαι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, id.

controversor, ἀμφισβητέω, de re aliqua, περί τινος, Plato. τινί, Aristot.

controversus, ἀμφισβητήσιμος, ον, Dem. ἀμφισβητούμενος, id. efficere alicui regionem controversam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητήσιμον, id.

contrucido, συγκατακτείνω, aliquem, ἀποκτείνω τινά, Plato. filios praeter (patrem) προσαναιρέω τοὺς παῖδας, Herodian.

contrudo, συνωθέω, aliquid, τί, Xen.

contrunco, κολοβόω, aliquid, τί, Aristot.

contubernalis, ὁμωρόφιος, ὁ, Dem. in militia, σύσκηνος, ὁ, Xenoph. σύσσιτος, ὁ, Dem. sum, συσκηνέω, Xen. ὁμοσκηνέω, id.

contubernium, συσκήνιον, τό, Xen. instituo cum aliquo, συσκηνέω τινί, Aelian.

contueor, ἐμβλέπω, aliquem, τινί, Plato. ἐφοράω τινά, Xen. βλέπω εἴς τινα, Herodian.

contuitus, us, ἔποψις, ἡ, Thuc. σύνοψις, ἡ, Polyb.

contumacia, αὐθάδεια, ἡ, Plut. φιλονεικία, ἡ, Dem.

contumaciter, ἀπειθῶς.

contumax, ἀπειθής, ές, equus, ἵππος, Xen. contumaciorem me gero, ἀκηρόν (?) παρέχω με, Herodian.

contumelia, ὕβρις, ἡ, Dem. ὕβρισμα, τό, Plato. praetermittere nullum genus petulantiae et contumeliae, ἀπολείπειν οὐδὲν ἀσελγείας καὶ ὕβρεως, id. contumelia afficio aliquem, ὑβρίζω τινά, idem. ὑβρίζω εἴς τινα, id. ὑβρίζω ὕβριν εἴς τινα, Plato. et injuria affici ab aliquo, ὑβρίζεσθαι ὑπό τινος καὶ προπηλακίζεσθαι, id. agere aliquid in contumeliam alicujus, ὑβρίζειν τι περί τινα, Plato. Conf. contumeliose.

contumeliose, προπηλακιστικῶς, Demost. plane et superbe aliquem a colloquio alicujus repellere, προπηλακιστικῶς καὶ πάνυ ὑβριστικῶς οὐκ ἐᾶν τινι διαλέγεσθαί τινα, id. vitam finire, ἐπονειδίστως τὸν βίον τελευτᾶν, Isocr. tractare aliquem, ὑβριστικῶς χρῆσθαί τινι, Dem. agere aliquid, ὑβριστικῶς ποιεῖν τι, id. tractari, ὑβρίζεσθαι, id. περιυβρίζεσθαι, Lucian. contumeliosissime tractari, ὑβρίζεσθαι τὰ αἴσχιστα, id. ab aliquo, πάσχειν ὑπό τινος ὑβριστικὰ καὶ δεινά, Dem.

contumeliosus, ὑβριστικός, epistola, ἐπιστολή, Aeschin. vir, ἀνήρ, Dem. ὑβριστής, ὁ, Plut. διασύρων, ὁ, idem. βλάσφημος, ὁ, Isocr. βλασφημῶν, ὁ, id.

contumulo, συνθάπτω, aliquem, τινά, contumulor cum aliquo, συνθάπτομαί τινι.

contundo, συγκόπτω, aliquem verberibus, τινά, Xenoph. aliquid, συντρίβω τι, idem.

conturbatio, συντάραξις, ἡ, σύγχυσις,

Isocr.

conturbator, συνταράττων, ὁ, Xen.

conturbo, συνταράττω, omnem exercitum, πᾶν τὸ στράτευμα, Xen. civitatem orationibus, ἀνταράττω πάλιν λόγοις, Plut. castra alicujus, διαταράττω τὸ στρατόπεδόν τινος, id. populum, ἐνταράττω τὸν δῆμον, idem.

contus, δόρυ, τό, Herodian.

contusio, θλάσμα, τό, Diosc.

conus, κῶνος, ὁ, Aristot. galeae, λόφος, ὁ, Xenoph.

convador, κλητεύω, aliquem, τινά, Dem.

convalesco, ὑγιαίνω, Dem. ex morbo, ῥαΐζω πάλιν, Dem. ἀναῤῥώννυμαι, Plut.

convallis, ἄγκος, τό, et recessus montium, καὶ μυχὸς ὀρέων, Xen.

convaso, συσκευάζομαι, aliquid, τί, Plato. συσκευαγωγία, Dem.

convectio, συγκομιδή, ἡ, Thuc.

convecto, συγκομίζω, aliquid, τί, Xen. συγκομίζομαι, id.

convector, συγκομίζων, ὁ, Xenoph.

conveho, συγκομίζω, et -ζομαι, συνάγω.

convello, συσπάω, κατασπάω, ἀποσπάω, ἀποτίλλω, καθαιρέω.

convelo, σκέπω, caput, κεφαλήν, Herodian. aliquid aliquo, σκεπάω τί τινι, Xen.

convenae, συνήλυδες, οἱ.

conveniens, προσήκων, Dem. καθήκων, id. πρέπων, id. πρεπώδης, ες, Isocr. convenientissimus alicui, πρεπωδέστατός τινι, id. convenienti tempore celebrari, τὸ καθήκοντος χρόνου γίγνεσθαι, Dem. bona convenientia alicui, ἀγαθὰ προσήκοντά τινι, id. convenientia praesentibus rebus, ἁρμόττοντα τοῖς ὑπάρχουσι, Isocr.

convenienter, προσηκόντως, et recte judicare, καὶ ὀρθῶς κρίνειν, Dem. dicere aut agere, εἰπεῖν s. λέγειν πρεπόντως, εὐπρεπῶς, καλῶς, εὐσχημόνως, κατὰ πρέπον, Dem. Isocr. naturae vivere, ἀκολούθως τῇ φύσει ζῆν, ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν, κατὰ φύσιν ζῆν.

convenientia, σύμφασις, ἡ, Thuc. ἐφαρμογή, ἡ, Plato.

convenio, συνέρχομαι, propter aliquam rem, ὑπέρ τινος, Isocr. in senatum, εἰς συνέδριον, idem. in unum locum, εἰς ταὐτόν, id. aliquem, συγγίγνομαί τινι, id. ἔρχομαί τινι εἰς λόγους, Xenoph. -i. e. congruo, συναρμόττω, cum aliquo, τινί, Dem. multo magis, πολὺ μᾶλλον ἁρμόττω, idem. in pactis, συντίθεμαι ἐν ταῖς συνθήκαις, id -i. e. concordo cum aliquo, συνίσταμαι μετά τινος, Isocr. συμφωνέω τινί, Aristot. -i. e. accuso, vide accuso.

convenit, ἁρμόζει, dicere, λέγειν, Isocr. annis illis, ἁρμόττει τοῖς ἔτεσι τούτοις, id. mihi, καθήκει μοι, προσήκει μοι, Conf. decet.

conventiculum, συνόδιον, τό.

conventio, σύνοδος, ἡ, Aristot. -i. e. pactum, v. sequens.

conventum, i, συνθήκη, ἡ, Dem. ὁμολογούμενον, τό, idem. συγκείμενον, τό, Isocr. stare conventis, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, Dem. ἐμμένειν ταῖς ὁμολογίαις, s. τοῖς ὁμολογημένοις, id. non stare conventis, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας, id. τὰς συνθήκας, id.

conventus, us, σύνοδος, ἡ, Thuc. συνέλευσις, ἡ, publicus, πανήγυρις, ἡ, Isocr. -i. e. societas, συνουσία, ἡ, Dem. μετουσία, ἡ, id.

converbero, τύπτω, aliquem, τινά, Xen.

converro, κατασαρόω, περισαρόω, κορέω, παρακορέω, συγκαλλύνω, κατασαίρω, cape scopas atque converre, Plaut. λαβὼν τὸ σάρημα τόδε κόρει, Eupolis.

conversatio, συνουσία, ἡ, Dem. ἔντευξις, ἡ, Isocr. συνήθεια, ἡ, Dem. ὁμιλία, ἡ, id. ἡ πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλία, Dem. Cf. consuetudo.

conversativus, ὁμιλητικός, Isocr.

conversim, ἀνεστραμμένως, ἀναστροφάδην, ἐπιστροφάδην.

conversio, συστροφή, ἡ, Dem. ἀναστροφή, ἡ, Xen. et mutatio, μετάστασις καὶ μεταβολή, Dem.

converso, περιάγω, Plato.

conversor, ὁμιλέω, cum aliquo, τινί, Dem. διατρίβω τινί, id. συνδιατρίβω τινί, id. συγγίγνομαί τινι, Isocr. jucundissime, συνδιατρίβω μετά τινος ἥδιστα, id.

conversus, ἐπιστραφείς, εῖσα, έν, Thuc.

converto, ἐπιστρέφω, aliquid, τί, Thucyd. aliquem errantem, τινά, Plut. aliquid in aliquid, καταστρέφω τι εἴς τι, Liban.

convestio, περιβάλλω, chlamyde, χλαμύδι, Herodian.

convexio, συγκλίνεια, ἡ.

conveseo, περιαθέω, aliquem omni modo, τινὰ πάντα τρόπον, Dem.

convexus, κυρτός, ή, όν, Aristot.

conviciator, λοιδορῶν, ὁ, Dem. λοιδορούμενος, ὁ, id. λοίδορος, ὁ, Plut.

conviciolum, λοιδορημάτιον, τό, Aristot.

convicior, λοιδορέω, vel λοιδορέομαι, aliquem, τινά, Isocr. τινί, Dem. εἴς τινα, Isocr. διαλοιδορέομαί τινι, Dem. κακῶς λέγω τινά, Idem. et exprobro aliquid, λοιδορέω καὶ ὀνειδίζω τι, Idem.

convicium, λοιδορία, ἡ, Dem. λοιδόρημα, τό, Aristot. κακηγορία, ἡ, Isocr. et criminatio, λοιδορία καὶ κακηγορία, Dem. convicia in aliquem ingerere, κατά τινος λέγειν βλασφημίας, s. λοιδορίας, Id. χρῆσθαι βλασφημίᾳ κατά τινος, Id ποιεῖν βλασφημίας κατά τινος, Id. incido in convicium, ἐμπίπτω εἰς λοιδορίαν, Id. fieri convicium in aliquos, γίγνεσθαι βλασφημίαν πρός s. περί τινας, Id. λοιδορίαν γίγνεσθαί τισι, Isocr. in caput conviciatoris retorquere, βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπειν, Dem. refutare, ἀναλύειν τὴν λοιδορίαν, Id. sine convicio esse, χωρὶς λοιδορίας εἶναι, Id.

convictor, συμβιωτής, ὁ, Plut. σύσσιτος, ὁ, Aristoph. ὁμοτράπεζος, ὁ, Aristot. συντράπεζος, ὁ, Xenoph. sum, συσσιτέω, Dem.

convictus, συμβίωσις, ἡ, Plut. συσσιτία, ἡ, Poll.

convinctio, σύνδεσμος, ὁ.

convinco, ἐλέγχω, aliquid aperte, τὶ φανερῶς, Dem. ἐξελέγχω τι καταφανῶς, s. ἐπιφανῶς, id. aliquem evidenter, ἐξελέγχομαί τινα ἐναργῶς, Id.

convinctio, σύνδεσμος, ὁ.

conviolo, συμβιάζω, Dem.

conviso, συνορέω, Aristot.

convitium, v. convicium.

conviva, συμπότης, ὁ, Dem.

convivalis, συμποσιακός, Plut. συμποτικός, Id.

convivator, ἑστιάτωρ, ὁ, Dem. ὁ ἐν τῷ συμποσίῳ παρών, Id.

convivium, συμπόσιον, τό, Plut. συσσίτιον, τό, Xenoph. ἑστίασις, ἡ, Dem. σύνδειπνον, τό, Id. vocari ad convivium, καλεῖσθαι πρὸς τὸ συμπόσιον, Id. convivio excipio, ἑστιάω, aliquem, Id. convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζειν, Plato. solvere s. finire, συμπόσιον διαλύειν, Polyb.

convivo, συμβιόω τινί, Dem. συνδιαιτάομαί τινι, Chrysost.

convivor, συμποσιάζω, συνεστιάομαι, εὐωχέομαι.

convocatio, παράκλησις, ἡ, Isocr.

convoco, συγκαλέω, aliquos, τινάς, Herodian. ποιέομαι παράκλησιν τινων, Isocr. συνάγω τινας, Herodian.

convolo, συμπέτομαι.

convolutio, σύστρεμμα, τό, Paul. Aeg. συστροφή, ἡ, Hesych. εἴλησις, ἡ, Gal.

convolvo, συνειλέω, συνελίττω, συστρέφω, περιστρέφω, συμπλέκω, στρογγυλόω.

convulnero, συντιτρώσκω, Plut.

convulsio, σπάσμα, τό, Dem.

convulsivus, σπασματώδης, ες, affectus, σπασματῶδες πάθος, Galen.

cooperator, συνεργός, ὁ, Plut. in aliqua re, τινός, Xen.

coperculum, πῶμα, τό, Lucian.

coperimentum, συγκάλυμμα, τό, προκάλυμμα, τό, Thuc.

cooperio, περικαλύπτομαι, Plut. aliquid aliquo, περιστέλλω τινί τι, id.

cooptatio, προσαίρεσις, ἡ.

coopto, προσαιρέομαι, mihi aliquem, ἐμαί τινα, Plut.

coordino, συντάττω, Plut.

coorior, συνανίστημι et συνανίσταμαι, Xen. ὅμα γίγνομαι, Id.

cophinus, κόφινος, ὁ, Aristoph.

copia, εὐπορία, ἡ, Dem. περιουσία, ἡ, Idem. rerum dicendarum, τὸ πλῆθος τῶν ἐπιῤῥεόντων εἰπεῖν, Isocr. annonae, ἀφθονία τῶν ὠνίων, Dem. rerum ad bellum faciendum necessariorum, ἀφθονία τῶν εἰς πόλεμον παρασκευῶν, id. aliquid faciendi, ἐξουσία ποιεῖν τι, id. s. exemplum litterarum, ἀπόγραφον s. ἀντίγραφον γραμμάτων, Plut. copiae, στρατιά, ἡ, Thuc. δύναμις, ἡ, Dem. terrestres, πεζική, Xen. equestres, ἱππική, Id. navales, ναυτική, Id. δυνάμεις ναυτικαί, Polyb. copiis omnibus, πασσυδί, Xenoph.

copior, εὐπορέω, Dem.

copiose, ἀφθόνως, largiri, χαρίζεσθαι, Herodian. loqui, διὰ μακροτέρων εἰπεῖν, Isocr.

copiosus, ἄφθονος, ον, Dem. εὔπορος, ον, id. aliqua re, τινί, Thuc.

copula, σύνδεσμος, ὁ, σύναμμα, τό, sine copula, ἀσυνδέτως, Ammon.

copulate, συμπλεκτικῶς, Porphyr.

copulatio, σύνδεσις, ἡ, συνδυασμός, ὁ, Aristot.

copulativus, συμπλεκτικός, Hermog. συνδυαστικός, Aristot.

copulo, συνδυάζω, Dem. aliquid cum aliquo, συνδέω τί τινι, Aristot. ἀναρμόττω τί τινι, Dion. Hal.

coquina, μαγειρεῖον, τό, Dion. Long.

coquinaria, sc. ars, τέχνη μαγειρική, Plato.

coquinarius, μαγειρικός, Plato. vasa coquinaria, μαγειρικὰ σκεύη.

coquinor, μαγειρεύω, Plut.

coquito, vide coquo.

coquo, ἕψω, piscem, ἰχθῦν, Xen. in-

super, ἐφέψω, Athen. ante, προέψω, Id. simul, συνέψω, Galen.

coqaulus, μαγειρίσκος, ὁ, Athen.

coquus, μάγειρος, ὁ, Plut.

cor, καρδία, ἡ, Plato. cordis dolorem sentio, καρδιώσσω, Aristot. καρδιαλγία, Hippocr. cordis dolore laborans, καρδιακός, ἡ, όν, Gal. καρδιαλγής, ές, Id. cordis dolor, καρδιωγμός, id. καρδιαλγία, ας, ἡ, id. corde carens, ἀκάρδιος, ον, Theophr. in cor directus, επικάρδιος, ον, Herodian. cordi id mihi est, χαίρω τούτῳ, Idem.

coralliuus, κοράλλινος.

corallium, κοράλλιον, τό, Arrian. κουράλιον, τό, Basil.

corallum, i. q. corallium; corallum imitor, coralli modo rubeo, κοραλλίζω, Diosc.

coram, ἐναντίον, aliquo obscena loqui, τινός αἰσχρὰ φθέγγεσθαι, Dem. testibus transigere, ἐναντίον μαρτύρων ποιεῖσθαι, Id. ἐπὶ μαρτύρων, Lucian. deo et hominibus innocens, πρὸς θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἀναίτιος, Synes. audio, παρὼν ἀκούω, Herodian.

corbis, κόφινος, ὁ, Aristoph. σπυρίς, ἡ, κάνεον, contr. κανοῦν, τό, τάλαρος, ου, ὁ, κάλαθος, ὁ.

corbula, σπυρίδιον, τό, Aristoph.

corculum, καρδίον, τό.

cordate, νουνεχόντως, Isocr. νουνεχῶς, Polyb. φρονίμως.

cordatus, φρόνιμος, ον, Dem. ἔμφρων, ὁ, ἡ, Thuc.

cordolium, καρδιαλγία, ἡ, Gal.

coriaceus, βύρσινος, Aristoph. δερμάτινος, Lycurg. σκύτινος, Athen.

coriandrum, κορίαννον, τό, Diosc. κόριον, τό, Gal.

coriarius, βυρσοδέψης, ὁ, Aristoph. σκυτεύς, ὁ, σκυτοτόμος, ὁ, βυρσεύς, ὁ.

coriarius, βυρσοδεψικός, Theophr. σκυτοδεψικός, Idem.

corium, σκῦτος, τό, Plut. βύρσα, ἡ, bubulum, βόειος, Diosc. Proverb. canis a corio nunquam absterrebitur uncto, Horat. οὐδὲ κύων παύσαιτ' ἂν ἅπαξ μαθών, Lucian.

cornesco, κερατίζω.

corneus, κεράτινος, Plato.

cornicen, κεραύλης, ὁ, κεραύλης, ὁ, κεραταύλης, ὁ, βυκανητής, ὁ, s. βυκανιστής, ὁ, cornicines canere jubet, κέρατι σημαίνει, Xen.

cornicor, κρώζω, Aristoph.

corniculum, κεράτιον, τό, Aristot.

corniger, κερατοφόρος, ον.

cornix, κορώνη, ἡ, Athen.

cornu, κέρας, τό, Dem. dextrum in praelio, κέρας δεξιόν, Thuc. cornu peto, κερατίζω, κυρίσσω τινά, Plato. carens, ἀκέρατος, ον, Aristot. copiae, κέρας Ἀμαλθείας.

cornupeta, κερατιστής, ὁ.

cornutus, κερατώδης, ες.

corolla, στεφάνη, ἡ, Aelian. corollam altam capiti impono, στεφάνην ὑψηλὴν ἐπιτίθημι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, Id. Cf. corona.

corollarium, i. e. auctarium, ἐπιφορά, ἡ, Poll. προσκατάβλημα, τό, Dem.

corona, στέφανος, ὁ, Dem. στέμμα, τό, Thuc. coronam dare alicui, στέφανον διδόναι τινί, Dem. accipere, λαβεῖν, Id. eripere, ἀφαρπάζειν τινί, Id. destruere, καθαιρεῖσθαι, idem. amittere, περιαιρεῖσθαι, Id. corrumpere, διαφθείρειν, Idem. conscindere, κατακόπτειν, Id. — i. e. conventus hominum, σύλλογος, ὁ, Thuc. ὁ δῆμος κύκλῳ περιεστώς, περίστασις, ἡ, Polyb. — i. e. halo, ἅλως, ἡ, (q. v. Nr. 2.)

coronamentum, στεφάνωμα, τό, Athen.

coronarius, στεφανωματικός, Diosc. — i. e. coronas conficiens, στεφανοπλόκος, ὁ, Plut.

coronis, κορωνίς, ἡ.

corono, στεφανόω, aliquem, τινά, Dem. aureo corono, στεφανόω τινὰ χρυσῷ στεφάνῳ, Id. ἀναδέω τινὰ στεφάνῳ, Plut.

corporalis, σωματικός, corporales voluptates, σωματικαὶ ἡδοναί, Aristot.

corporatio, σωμάτωσις, ἡ, Theophr.

corporo, σωματόω, et corporor, σωματοῦμαι, Aristot.

corpulentia, εὐσαρκία, ἡ, πολυσαρκία, ἡ.

corpulentus, εὔσαρκος, ον, Polyb. εὔσαρκος, ον, Xen.

corpus, σῶμα, τό, Dem. mortale, σῶμα θνητόν, Isocr. minus elegans, οὐκ εὐπρεπές, Id. lectissimum, ἄριστον, Dem. libidinibus pollutum, ἑταιρικόν, Id. obnoxium omnibus sceleribus, ὑπεύθυνον ἁπάντων ἀδικημάτων, Idem. corporis virtutes, σώματος ἀρεταί, Isocr. bona habitudo, σώματος εὐεξία, Id. forma, σώματος κάλλος, Id. inconcinnitas, σώματος ἀῤῥυθμία, Dem. infirmitas, σώματος ἀῤῥωστία, Id. curatio, θεραπεία τοῦ σώματος, Id. amans, φιλοσώματος, ον, Plato. unius in aliud mutatio, μετενσωμάτωσις, ἡ, Plotin. corpus exercere laboribus, γυμνάζειν τὸ σῶμα πόνοις, Isocr. corpore praestare, σώματι διαφέρειν, id. esse laborioso, φιλόπονον εἶναι τὸ σῶμα, Idem. perficere, ἐπιτελεῖν τῷ σώματι, Id. quaestum facere, ἐργάζεσθαι τῷ σώματι, Id. periculum adire, κινδυνεύειν τῷ σώματι, Idem.

corpusculum, σωμάτιον, τό, Isocr.

corrado, συγξέω, undique corrado, πανταχόθεν συνάγω, ἀθροίζω.

correctio, ἐπανόρθωσις, ἡ, Dem. διόρθωσις, ἡ, Aristot.

corrector, ἐπανορθωτής, ὁ, διορθωτής, ὁ, Philo.

correptor, παιδευτής, ὁ, ἐπιτιμητής, ὁ.

corriga, ἱμάς, ὁ, Xen.

corrigo, διορθόω, aliquid, τί, Dem. orationem, ἐπανορθόω λόγον, Isocr. errata, τὰ πταισθέντα, Lucian. ἀνατίθημι τὰ διημαρτημένα, id. culpam, ἀναλύομαι, Xenoph.

corripio, ἐπιλαμβάνω, aliquid, τί, Thuc. vestem, λαμβάνομαι τοῦ ἱματίου, Plato. arma, ἀναρπάζω τὰ ὅπλα, Xenoph. — i. e. abbrevio, βραχύνω, — i. e. castigo. ἐπιτιμάω, aliquem ob aliquid, τινί τι, Aristot.

corrivalis, ἀντεραστής, ὁ, Luc.

corrivatio aquae, τὸ τὰ ὕδατα εἰς ἕνα τόπον ὀχετεύειν s. συνάγειν. (Quod praebent Lexica συνοχέτευσις, id caret exemplo.)

corrivo, as, ὀχετεύω εἰς ἕνα τόπον, συνάγω, (συνοχετεύω, quod praebent recentiores Lexicographi, exemplo destituitur.)

corroboro, συνισχύω, urbem, ἐπιῤῥώννυμι τὴν πόλιν, Dem. κρατύνω τὴν πόλιν, Thuc. aliquid, κρατυνόω τι, Lucian.

corrodo, ἀναβιβρώσκω, Gal.

corrogo, ἐρανίζω, aliquid, τί, Aeschin. amicos, τοὺς φίλους, Dem.

corrosio, ἀνάβρωσις, ἡ, Al. Aphrod.

corrosivus, ἀναβρωτικός, cancer, καρκίνος, Al. Aphrod.

corrotundo, σφαιρόω, aliquid, τί, Gal.

corrugatio, ῥυτίδωσις, ἡ, Gal.

corrugo, ῥυτιδόω, Aristot. frontem, συνάγω τὰς ὀφρῦς, Lucian.

corrumpo, διαφθείρω, juvenes, τοὺς νέους, Plato. judices pecunia, τοὺς κριτὰς χρήμασι, Lucian. testamentum, τὸ γραμματεῖον, Isocr. et laedo seu aliquam, λυμαίνομαι καὶ διαφθείρω τι, Dem. λυμαίνομαι καὶ κακῶς ποιῶ τι, Isocr. orationes alicujus, λυμαίνομαι τοὺς λόγους τινός, Dem. feminam, διαφθείρω γυναῖκα, Lysias.

corruo, συμπίπτω, καταπίπτω, καταῤῥέω.

corrupta, διεφθαρμένας.

corruptela, διαφθορά, ἡ, Demosth. φθοραί, ἡ, Thuc. φθόρος, ὁ, Aristot.

corruptibilis, φθαρτός, εὔφθαρτος, ον, εὐδιάφθορος, ον.

corruptio, i. q. corruptela.

corruptivus, φθαρτικός, Arist.

corruptus, διεφθαρμένος, Dem. et improbus, δωροδόκος καὶ πονηρός, Id. muneribus, δῶρα λαβὼν καὶ διαφθαρεὶς ὑπὸ χρημάτων, Idem. διεφθαρμένος καὶ πεπρακὼς ἑαυτόν, idem.

corruptor, λυμεών, ὁ, Dem. διαφθορεύς, ὁ, Plut.

cortex, φλοιός, ὁ, Gal. in primis detractus, λέμμα, τό, Athen. λέπισμα, τό, Diosc. corticem habens, ἔμφλοιος, ον, Theophr. levem, λειόφλοιος, ον, tenuem, λεπτόφλοιος, ον, Theophr. crassum, παχύφλοιος, ον, Diosc. disruptum et rimosum, ῥηξίφλοιος, ον, Bas. asperum, τραχύφλοιος, ον, Theophr.

corticosus, φλοιώδης, ες, Aristot.

corticula, φλοιάριον, τό.

cortina, i. e. tripus, τρίπους, ὁ, — i. e. lapes, τύπης, ὁ.

corus, ἀργέστης, ὁ.

corusco, ἀστράπτω, auro et ebore, χρυσῷ καὶ ἐλέφαντι, Arist.

coruscus, ἀστράπτων, Xen.

corvinus, κοράκινος.

corvus, κόραξ, ὁ, Aristot.

corydalus, κορύδαλος, ὁ, Aristot.

coryletum, τῶν κορύλων πλῆθος.

corylos, κόρυλος, ἡ.

corymbium, κορυμβίον, τό.

corymbus, κόρυμβος, ὁ, Diosc.

coryphaeus, κορυφαῖος, ὁ, Arist.

corytus, βελοθήκη, ἡ, Hesych. γωρυτός, ὁ.

cos, ἀκόνη, Isocr.

cosmographia, κοσμογραφία, ἡ.

cosmographus, κοσμογράφος, ὁ.

cossus, κερδών, ὁ, Plut.

costa, πλευρά, ἡ, Plut.

costatus, ἔμπλευρος, ον.

cothurnus, κόθορνος, ὁ, Xenoph.

coticula, βάσανος, ἡ, ἀκόνιον, τό.

cotinus, κότινος, ὁ, Plut.

coturnix, ὄρτυξ, ἡ, Xenoph.

coxa, ἰσχίον, τό, Aristot.

coxendix, ἰσχίον, τό, Arist. coxendicis dolor, ἰσχιὰς νόσος, Diosc. ad coxendicis dolores faciens, item illos dolores patiens, ἰσχιαδικός, Idem.

crabro, σφήξ, ὁ, Aristot.

crambe, κράμβη, ἡ, Gal.

crapula, κραιπάλη, ἡ, Theophr.

cranium, κρανίον, τό, Gal.

crapula, κραιπάλη, Hippocr. crapulam sentio, κραιπαλάω, Plato. crecens, ἀκραίπαλος, ου, Diosc. edormio, ἀποκραιπαλάω, Plut.

crapulor, κραιπαλίζω, κραιπαλάω, Plato.

cras, αὔριον, Dem.

crasse, παχυλῶς, Aristot.

crassesco, παχύνομαι, Polyb. ex luxu, κατασιαίνομαι ἐκ τροφῆς, Aelian. ἀδρύνομαι, Theophr.

crassitudo, παχύτης, ἡ, Aristot. πάχος, τό, Thuc. corporis, ὁ περὶ τὰς σάρκας ὄγκος, Aelian. ὁ τοῦ σώματος ὄγκος, Idem.

crasso, παχύνω, aliquid, τί, Polyb. ἀδρύνω τι, Theophr.

crassus, παχύς, Xenoph. fio, vide crassesco. crassum reddo, vide crasso. crasso ore loquor, παχυστομέω, Strabo.

crastinus, ὁ, ἡ, τὸ αὔριον, crastino sc. die, i. e. cras, αὔριον, Dem.

crater, κρατήρ, ὁ, Plut.

crates, ταρσός, ὁ, Theocr. στρωτήρ, ὁ, Hippocr.

craticula, ἐσχαρίς, ταρσίον, τό, Poll.

creatio, κτίσις, ἡ, δημιουργία, ἡ, ποίησις, ἡ, mundi, ἡ κτίσις τοῦ κόσμου, ἡ τῶν ὅλων σύνταξις, 2) creatio magistratuum, χειροτονία, ἡ, Plato.

creator, κτίστης, ὁ, δημιουργός, ὁ. 2) i. q. pater, πατήρ, ὁ, γονεύς, ὁ.

creatura, κτίσμα, τό, κτίσις, ἡ, N. T.

creatus, κτιστός, κτισθείς, δημιουργηθείς, cibi nullo cogente creati, αὐτοφυεῖς τροφαί, sine matre creatus, ἀμήτωρ, ὁ, ἡ, Confer creo.

creber, συχνός, Plato. πυκνός, Dem. creberrimae mutationes, πυκνόταται μεταβολαί, Isocr.

crebresco, πυκνός γίγνομαι.

crebritas, πυκνότης, ἡ, domorum, συνοικιῶν, Herodian.

crebro, πυκνῶς, Plato. πυκνόν, Aristot. πυκνάκις, Idem. πολλάκις, Dem. crebrius, πλεονάκις, Isocr.

credibilis, πιστός, Isocr. πιθανός, Dem. multo magis credibile, πολὺ μᾶλλον εἰκός, Dem. facere aliquid credibile, διδόναι τι πιστόν, Id. non credibilia dicere, οὐκ εἰκότα λέγειν Idem.

credibiliter, πιστῶς, Dem.

creditor, δανειστής, ὁ, Dem. δανείσας, ὁ, Idem.

creditrix, δανείσασα, ἡ.

creditum, δάνεισμα, τό, Dem. δεδανεισμένον, τό, Id.

credo, πιστεύω, alicui, τινί, Isocr. aliquid, τί, Dem. delatoribus, πείθομαι τοῖς διαβάλλουσι, Id. dicta ab aliquo, πιστεύω τοῖς εἰρημένοις ὑπό τινος, Isocr. alicui pecuniam, δανείζω τινὶ χρήματα, Dem. — i. e. concredo alicui aliquid, παρακατατίθεμαί τινί τι, Plato — i. e. puto, οἴομαι, Dem. νομίζω, Isocr. ἡγέομαι, Id. ὑπολαμβάνω, Dem. εἶμαι, Id.

credulitas, πίστις, ἡ, Dem.

credulus, εὔπειστος, ον, Aristot.

crematio, καῦσις, ἡ, Diosc.

crembalum, κρέμβαλον, τό, Athen.

cremeotum, v. incremeotum.

cremium, φρύγανον, τό, Theophr. cremia colligo, φρύγανα συλλέγω, Lycurg. cremiorum collectio, φρυγανισμός, ὁ, collectrix cremiorum, φρυγανίστρια, ἡ, Poll. cremio similis, φρυγανώδης, ες, Diosc.

cremo, καίω, aliquid, τί, Xen.

creo, κτίζω, δημιουργέω, mundum, δημιουργέω κόσμον, Plato. — γεννάω, ποιέω, τίκτω, liberos creo, παιδοποιέομαι, τεκνοποιέομαι, creatus sum, γέγονα, πέφυκα, creor, γίγνομαι, — creo, v. c. consulem, regem, ποιέω, ἀρχαιρεσιάζω, χειροτονέω, — periculum alicui creare, καθιστάναι τινὰ εἰς κίνδυνον, ἐπάγειν τινὶ κίνδυνον.

creperus, ἀμφίβολος, ον, Isocr.

crepida, κρηπίς, ἡ, Xenoph. crepidas induo, κρηπιδόω, Plut. κρηπῖδας ὑποδέομαι, Herodian.

crepidarius, qui crepidas conficit, κρηπιδοποιός, ὁ, Athen.

crepidatus, κρηπιδούμενος, Plut. κρηπῖδας ὑποδεδεμένος, Herodian.

crepido, κρημνός, ὁ, Thuc.

crepidula, κρηπίδιον, τό.

crepitaculum, κρόταλον, τό, Diosc.

crepito, ψοφέω, Aristoph. et ciconia, κροτέω, Philostr.

crepitus, ψόφος, ὁ, Thuc. ventris, πορδή, ἡ, ἀποπορδή, ἡ, Al. Aphr. crepitum ventris emitto, πέρδομαι, ἀποπέρδω, Aristoph. καταπαπέρδω, idem prae metu, ὑποβδύλλω ὑπὸ δέους, Lucian.

crepo, ψοφέω, βομβέω, πλαταγέω, πταρνυγέω, digitis, ἀποκροτέω τοῖς δακτύλοις, Strabo.

crepundia, κροτοπαίγνια, τά.

crepusculum, κνέφας, τό, δείλη, ἡ, Dem. sub crepusculum, δείλης ὀψίας, Dem. περὶ δείλην ἤδη ὀψίαν, Thuc. πρὸς τὴν δείλην, Aristot.

cresco, αὐξάνομαι, Dem. συναυξάνομαι, idem. ἐπιδίδωμι, ex re aliqua, ἔκ τινος, Isocr. et locupletor in dies, καθ' ἡμέραν τῆς εὐπορίας, idem. in melius, ἐπὶ τὸ βέλτιον, idem.

creta, ἡ γῆ κιμωλία, Diosc.

cretaceus, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.

cretatus, χρωσθείς κιμωλίᾳ γῇ

cribellum, κοσκίνιον, τό, Athen.

cribro, κοσκινίζω, σήθω, διαττάω.

cribrum, κόσκινον, τό, Plato. in modum cribri, κοσκινηδόν, Luc.

crimen, αἰτία, ἡ, Dem. ἔγκλημα, τό, idem. ἐγκαλούμενα, ων, τά, Dem. magnum, αἰτία μεγάλη, Dem. nefarium, δεινή, idem. credibile, πιθανή, id. malum et grave, κακὴ καὶ χαλεπή, id. falsum, ψευδής, id. turpe, αἰσχρά, Isocrat. commune, κοινή, idem. privatum, ἰδία, idem. comminisci, αἰτίαν συντιθέναι, id. fingere, πλάττειν, id. impingere alicui, ἐπάγειν s. ἐπιφέρειν τινί, Dem. transferre in aliquem, ἀναφέρειν εἴς τινα, Isocr. τινος ἐπιτιθέναι τινί, id. subire, ὑποδύεσθαι, Dem. ἐμπίπτειν εἰς αἰτίαν τινος, idem. declinare, αἰτίαν φεύγειν, Isocr. effugere, διαφεύγειν, idem. refutari, ἐξελέγχεσθαι, idem. diluere, διαλύεσθαι ἔγκλημα, Demosth. liberare aliquem crimine, ἀφιέναι τινὰ τῆς αἰτίας, Dem. τοῦ ἐγκλήματος, idem. liberari crimine, ἀπαλλάττεσθαι τῆς αἰτίας, idem. teneri crimine, τοῦ ἐγκεκλημένου ἔνοχον εἶναι, idem. crimini do alicui aliquid, ἐγκαλέω τινί τι, Herodian. crimini verti potest, ὑπαίτιόν ἐστι, Xenoph.

criminalis, ἐγκληματικός, ἡ, όν.

criminaliter, ἐγκληματικῶς.

criminatio, ἔγκλησις, ἡ, Artemid. αἰτία, ἡ, Dem. ἔγκλημα, τό, idem. Conf. crimen.

criminor, διαβάλλω, aliquid, τί, Xen. aliquem, εἴς τινα, Plut. aliquem ob aliquid, αἰτιάομαί τινά τινος, Xenoph. ἐγκαλέω τινί τι, Plato.

criminose, εὐδιαβόλως, Dem. διαβόλως, Thuc.

criminosus, ἐγκληματικός, Aristot.

crinis, θρίξ, ὁ, Aristot. πλόκαμος, ὁ, Herodian. κόμη, ἡ, Plut.

crinitus, κομήτης, ὁ, Synes. πολύκομος, ον, Diosc.

crispitudo, οὐλότης, ἡ, Aristot.

crispo, οὐλόω, οὖλον ποιέω.

crista, λόφος, ὁ, Xenoph. cristam habere in capite, λόφον ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, Aelian.

cristatus, λοφωτός, sum, λοφάω.

cristula, λοφίδιον, ου, τό.

critica, κριτική, sc. τέχνη, ἡ, Plato.

critice, κριτικῶς.

criticus, κριτικός, ἡ, όν, Strabo.

croceus, κρόκινος, ίνη, ινον, Theophr. κροκώδης, ες, Diosc.

crocitatio, κρωγμός, ὁ, Theocr.

crocito, κρώζω, Lucian.

crocodilus, κροκόδειλος, ὁ, Aristot.

crocum, κρόκον, τό, Theophr. referens, κροκώδης, ες, Galen. κροκίας, Theophr. croco imbuo, κροκόω, Athen. croco tinctus, κροκωτός, Lucian. crocum refero, croco similis sum, κροκίζω, Diosc.

crocos, κρόκος, ὁ, Theophr.

crotalum, κρόταλον, τό, Diosc.

cruciabilis, e, βασανιστικός.

cruciatus, us, βάσανος, ἡ, ἀλγηδών, ἡ, ἄλγημα, τό, cruciatu afficere aliquem, αἰκίζειν s. αἰκίζεσθαί τινα, βασανίζειν τινά, summo, τὰ αἴσχιστα αἰκίζεσθαί τινα, summo cruciatu affici, τὰ δεινότατα πάσχω.

crucifigo, σταυρόω τινά, ἀνασταυρόω τινά, ἀνασκολοπίζω τινά.

crucio, ἀνιάω, Gal. aliquem, ταλαιπωρέω τινά, Isocr. αἰκίζομαί τινα.

crudelis, ὠμός, Dem. ἀφειδής, ές, Aristot. δεινός, Dem. χαλεπός, id. animo, ὠμὸς τὴν γνώμην, id. bestiae immanissimae et crudelissimae, θηρία ἀγριώτατα καὶ πλείστης ὠμότητος μεστά, Isocr.

crudelitas, ὠμότης, ἡ, Dem. δεινότης, ἡ, Isocr. χαλεπότης, ἡ, id. et saevitia alicujus, ὠμότης καὶ χαλεπότης τινός, id. summa, ὑπερβολὴ ὠμότητος, Dem. superare omnes crudelitate, ὑπερβάλλειν πάντας ὠμότητι, id. impellere aliquem in tantam crudelitatem, καθιστάναι τινὰ εἰς τοσοῦτο τῆς ὠμότητος, Isocr. ostendere in omnibus crudelitatem et inhumanitatem, ἐπιδεικνύναι ἐν ἅπασι τὴν ὠμότητα καὶ μισανθρωπίαν, id.

crudeliter, ὠμῶς, Dem. ἀφειδῶς, Xen. ἀπροφασίστως, Isocr. excindere urbes, τὰς πόλεις ὠμῶς ἀναιρεῖν, Dem. crudelissime tractare aliquem, ὠμότατα πρός τινα διακείμενον τυγχάνειν, Isocr. nimis crudeliter et acerbe aliquem fortunis evertere, λίαν ὠμῶς καὶ πικρῶς ἐκ τῆς οὐσίας ἐκβάλλειν τινά, Dem.

crudesco, ὠμόομαι.

cruditas, ὠμότης, ἡ, Aristot.

crudus, ὠμός, ἡ, όν, Aristot.

cruente, αἱματωδῶς.

cruento, αἱματόω, Philost. αἱμάττω, manum, χεῖρα, Herodian.

cruentus, αἱματώδης, ες, Gal. αἱματη-

ρός, ά, όν, φόνιος, ία, ιον.

crumene, βαλάντιον, τό, Luc.

crumenisecn, βαλαντιοτόμος, ὁ, βαλαντιητόμος, ὁ, Aristoph.

cruor, αἷμα, τε, Aristot. citra cruorem, ἀναιμωτί, Herodian.

crus, σκέλος, τό, Aristot. non habens, ἀσκελής, ές, Plato. crura bona habens, εὐσκελής, ές, id. aequalia habens, ἰσοσκελής, ές, Aristot. mala habens, κακοσκελής, ές, Xen. unicum habens, μονοσκελής, ές, Plin. grandiora habens ὑπερσκελής, ές, Plato.

crusta, πλάξ, ἡ, Aristot. crustas habens squamarum modo, πλάκας ἔχων λεπιζομένας, Diosc.

crustatus, ὀστρακόδερμος, ον, Basil.

crusto, πλακόω, vide incrusto.

crustosus, πλακώδης, ες, Diosc.

crustula, πλακίδιον, τό.

crustulum, ψώμιον, τό, Laert.

crustum, ψωμός, ὁ, Athen.

crux, σταυρός, ὁ, Thuc. cruci aliquem adfigo, ἐπὶ τῷ σταυρῷ τινα ἀνασκολοπίζω, id.

crypta, κρύπτη, ἡ.

crystallinus, κρυστάλλινος.

crystallus, κρύσταλλος, ὁ, ἡ, Poll. crystallum splendore referre, κρυσταλλίζω.

cubatus, κατάκλισις, ἡ, Plut.

cubicularis, e, κοιτωνικός.

cubicularius, κατακοιμιστής, ὁ, Plut. τοῦ θαλάμου προστάς, Herodian.

cubiculum, κοιτών, ὁ, parvum, κοιτωνίσκος, ὁ, nuptiale, νυμφών, ὁ, θάλαμος, ὁ, conjugale s. uxoris et mariti, θάλαμος, ὁ, Plut.

cubile, κοίτη, ἡ, Xen. εὐνή, ῆς, ἡ, id.

cubitale, ὑπαγκώνιον, τό, Galen.

cubitalis, e, πηχυαῖος, Theophr.

cubito, κοιτάω.

cubitum, vel cubitus, ἀγκών, ὁ, Galen. parvus, ἀγκωνίσκος, ου, ὁ, cubito innitor, διαγκωνίζω, ἐναγκωνίζω, cubito arceo aliquem, παραγκωνίζομαί τινα, Luc. cubito percutio, κυβιτίζω, Epicharm.

cubitus, i. q. cubatus.

cubo, κοιμάομαι. Xenoph. super lectum, κατάκειμαι ἐπὶ τῆς κλίνης. Plato. in aureo lecto, κοιμάομαι ἐπὶ χρυσῆς κλίνης. Dem. in agro, ἀγροικίζομαι ἐν τῇ χώρᾳ, Dem.

cubus, κύβος, ὁ, Aristot.

cucullus, ὁ πῖλος κωνοειδής.

cuculo, κοκκύζω, Aristot.

cuculus, κόκκυξ, ὁ, Aristot.

cucumis, σίκυος, ὁ, Plat. σικύς, ἡ, Diosc. parvus, σικύδιον, τό, Athen. in modum cucumeris, σικυηδόν, Paul. Aeg.

cucurbita, σικύα, ἡ, Hippocr. σικυώνη, ης, ἡ, Gal. σικυωνία, ἡ, Athen.

cucurbitula, σικύα, ἡ, argentea, ἀργυρᾶ, Lucian.

cucurbitulae applicatio, σικύας προσβολή. Aristot.

cucurio, κοκκύζω, Aristot.

cudo, κόπτω, nummum, νόμισμα, Aristot. ex auro, κόπτω νόμισμα χρυσοῦ, Diod. Sic. ferrum, ἐργάζομαι σίδηρον. Aristot.

cujas, ποδαπός, indecl. quis et cujas? τίς καὶ ποδαπός, Plato.

cujus, τίνος ὤν.

cujuscumquemodi, ὁποιοσποτιοῦν. Xen.

cujusdammodi, ποιός τι, Aristot.

cujusmodi, ποῖος, Thuc. cujusmodi illa? τὰ ποῖα; Plato. considerare leges, cujusmodi sint, σκοπεῖν νόμους, ὁποῖοί τινές εἰσι, Dem.

culcitra, τύλη, τυλεῖα, ἡ, Soph. τυλεῖον, τό, Poll. στρωμνή, ἡ, Xen. στρῶμα, τό, Plut.

culeus, σακκίον, τό, Poll. culeo insuere, ἐνσακκεύω, Nicet. Chron.

culex, κώνωψ, ὁ, Plut.

culina, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον, τό, Lucian.

culmen, ὄροφος, ὁ, Thuc. δῶμα, τό, Herodian.

culmus, καλάμη, ἡ, Lysias.

culpa, αἰτία, ἡ, Dem. ἔγκλημα, τό, id. culpam in alium transfero, εἰς ἄλλον τὴν αἰτίαν τρέπω, Plut. τὸ ἔγκλημα εἰς ἄλλον μετάγω. Ael. mea culpa in molestias incidit, δι' ἐμέ εἰς πράγματα ἐνέπεσε, Dem. culpa est in pauperibus, quo minus id fiat, τὸ αἴτιον τοῦ μὴ γίγνεσθαι ἐν τοῖς πένησίν ἐστι, id. culpa aliquem liberare, τῆς αἰτίας τινὰ ἀπολύειν, Isocr. extra omnem culpam esse videtur, πάσης τῆς αἰτίας ἐκτὸς φαίνεται, Chrys.

culpabilis, e, ὑπαίτιος, ον, esse, εἰμί. Achan.

culpatio, αἰτίαμα, τό, N. T.

culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινά τινος, Xen.

cultellus, μαχαίριον, τό, Dem. Phal.

culter, μάχαιρα, ἡ, Polyb. ἐγχειρίδιον, τό, Plut.

cultor, λατρευτής, ὁ.

cultrix, θεραπεύτρις, ἡ.

cultura, vide cultus.

cultus, us, θεραπεία, ἡ, Dem. divinus, θεραπεία περὶ θεόν. Isocr. ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ, Plato. quo demeremur aliquem, τὸ θεράπευμα, ατος, Xenoph. divinus humanitus contictus, ἐθελοθρησκεία, ἡ, N. T. terrae, γεωργία, ἡ, Plato. τὸ γεώργημα, idem. i. e. ornatus, τὸ κόσμημα, ατος, Plato. corporis, τὸ σχῆμα σώματος, Herodian.

cululllus, κύλιξ μεγάλη, Plut.

cum, Praepos. σύν, cum Deo dicere aliquid, σὺν Θεῷ ἐρεῖν τι. Dem. voluptas cum honestate conjuncta, optimum est, τέρψις σὺν τῷ καλῷ ἄριστόν ἐστι, id. invadunt alios cum amicis, ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἔρχονται μετὰ τῶν φίλων, id. cum parrhesia loqui, μετὰ τῆς παρρησίας ποιεῖν λόγους. id. comparare aliquem cum aliquo, ἐξετάζειν τινὰ πρός τινα, foedera cum rege, συνθῆκαι πρὸς βασιλέα, pugno cum aliquo, μάχομαι πρός τινα. Plut. cum potestate esse, ἐν δυνάμει εἶναι.

cum pro quando, quia, etc. vide quum, cum, tum, μέν, δέ. Dem. cum omnis disciplina exercitatione continetur, tum Philosophia prae ceteris, πᾶσα μὲν παιδεία δι' ἐπιστήμης συνίστηκεν, ἡ δὲ φιλοσοφία καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων. Dem. cum omnia probra vitanda, tum maxime illud, πάντα μὲν ὀνείδη φευκτέον, μάλιστα δὲ τοῦτο. idem.

cuminum, κύμινον, τό, Diosc.

cum primis, τὰ πρῶτα. Lucian.

cumulate, ἀθρόως, σεσωρευμένως.

cumulatim, σωρηδόν, Herodian.

cumulatus, σωρευτός, Athen.

cumulo, ἀθροίζω. Isocr. aliquid alicui, σωρεύω τί τινι. Herodian. aliquem laudibus ὑπερεπαινέω τινά, Aeschin.

cumulus, σώρευμα, Xenoph. σωρός, ὁ, Plut. divitiarum, χρημάτων. Aristoph. terrae, χῶμα, τό, Plato.

cunabula, κοιτίς, ἡ, σπάργανον, τό. Herodian.

cunae, idem quod cunabula.

cunctabundus, ἐνδοιαστικός, ὁ, ἡ. Lucian. μελλητικῶν, βραδυεργέων.

cunctanter, σχολῇ. Thuc. σχολαίως, Arist. cunctantissime, σχολαιότατα, Xen.

cunctatio, σχολαιότης, ἡ, Thuc. τὸ μέλλημα, ατος. Aeschin. μέλλησις, ἡ, Thuc. διαμέλλησις, ἡ idem.

cunctator, μελλητής, οῦ, ὁ, Aristot. μέλλων, οντος, ὁ. Dem.

cunctor, ὀκνέω, Thuc. in aliqua re, μέλλω τι, Dem. διαμέλλω πρός τι, Naz.

cunctus, σύμπας, ασα, αν, Thuc. ἀπαξάπας, Philo.

cuneatio, σφήνωσις, ἡ.

cuneatus, σφηνοειδής, ές.

cuneo, σφηνόω, κατασφηνόω, Hippocr.

cuneolus, σφηνάριον, τό, Suid. σφηνίσκος, ὁ.

cuneus, σφήν, νός, in cuneos divisi in acie, κατὰ φάλαγγας διαιρεθέντες. Herodian.

cuniculatim, ὑπονομηδόν. Thuc.

cuniculosus, ὑπονομώδης, ὁ, ἡ.

cuniculus, δασύπους, ὁ, Aristot. i. e. fossa subterranea, ὑπόνομος, ου, ὁ, Thuc. cuniculos ago, ὑπονομεύω, Dioarch. cuniculis oppugno, ὑπονόμοις πολεμίζω.

cupa, πίθος, ὁ, Plat. inanis, σκεῦος οἰνοφόρον κενόν, Herodian.

cupedia, πέμμα, τό, Plut. cupediis inhians, λίχνος, ὁ, Plato.

cupide, ἀγαπητῶς, amplecti pacem, ἰδεῖν τὴν εἰρήνην γενομένην, Dem. cupidissime omnia facere, μετὰ προθυμίας πάντα πράττειν, Herodian.

cupidineus, ἐρωτικός, Luc.

cupiditas, ἐπιθυμία, ἡ, Dem. ἔρως, ὁ, id. insatiabilis, ἀπληστία, ἡ, id. tanta laborum, τοσοῦτος ἔρως τῶν πόνων, id. rerum malarum, ἐπιθυμία πραγμάτων πονηρῶν, Isocr. cupiditas alicujus rei me incessit, εἰσέρχεταί μοι ἡ ἐπιθυμία τινος. Dem. tanta cupiditate incitor, εἰς τοσοῦτ' ἀπληστίας ἔρχομαι, Isocr. incessit me cupiditas alicujus rei, ἐνέπεσέ μοι ἔρως τινός, id. in eam devenire cupiditatem, εἰς τοσοῦτ' ἐπιθυμίας ἥκειν, id. habere cupiditatem alicujus rei, ἔχειν ἐπιθυμίαν τινος, id. explere cupiditatem alicujus, ἐμπίπλασθαι τῆς ἀπληστίας τινός, Dem. coercere cupiditates, κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν, Isocr. frustror cupiditate, διαμαρτάνω, ὧν ἐπιθυμέω. idem.

cupido, ἔρως, ὁ. Xenoph.

cupidus, ἐφιέμενος, alicujus rei, τινος, Dem. ἐπιθυμητὴς τινος. id. insatiabiliter pecuniae, ὁ καὶ ὁ ἄπληστος τῶν χρημάτων. id. s. plenus cupiditatibus, γέμων ἐπιθυμιῶν. Isocr. cupidus sum alicujus rei. conf. Cupio.

cupio, ἐπιθυμέω, aliquid, τινός. Dem. aliquid nimis, τι λίαν. Isocr. bene dicere, εὖ λέγειν. id. aliquem imitari, γλίχομαί τινα μιμεῖσθαι. id. universi incolumitatem, γλίχομαι τὴν ὅλου διαμονήν. Philo. contraria, γλίχομαι τῶν ἐναντίων. Aristot. libertatem, γλίχομαι περὶ τῆς ἐλευθερίας, Herodot. bene alicui, εὐνοέω τινί. Dem.

cupitor, ἐραστής, ὁ, alicujus rei, τινός. Xenoph. ὁ ἐπιθυμητὴς τινος. Dem.

cupressetum, κυπαρισσών, ὁ.

cupressinus, κυπαρίσσινος.

cupressus, κυπάρισσος, ἡ. Athen.

cupreus, κυπριακός.

cuprum, χαλκός κύπριος.

cur, διὰ τί, cur bene dicendi studiosos fugiant, libenter audirem, διὰ τί τοὺς εὖ λέγειν ἐπιθυμοῦντας φεύγουσι, ἡδέως ἂν πυ-

δοίμην. Isocr. cur ei praemium daturi non estis, ἵνα τί τούτῳ οὐ δώσετε δωρεάν; Aeschin. recte considerate, cur hoc fecerit, συλλογίζεσθε ὀρθῶς, τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἔπραττε. Dem. cur putatis omnes bellum hoc fugere? τίνος ἕνεκα νομίζετε πάντας φεύγειν τοῦτον τὸν πόλεμον; id. διατί. Aristot. Xenoph. διὰ τίνα αἰτίαν. Aristot.

cura, ἡ φροντίς, Dem. ἡ πρόνοια, id. ἡ μελέτη, Isocr. curam suscipere rei, ποιεῖν s. ποιεῖσθαι πρόνοιάν τινος, s. περί τινος, s. ὑπέρ τινος. Dem. habere alicujus, ἔχειν πρόνοιάν τινος. idem. ἔχειν ἐπιμέλειάν τινος. id. ἔχειν λόγον τινός. id. gero alicujus, ἐπιμελέομαί τινος. Xen. περί τινος. Plato. τί. Xen. adhibeo, ne quid transeat, φυλάττω μηδένα περαιοῦσθαι. Thuc. ne quis faciat, φυλάττομαι, ὅπως μὴ ποιήσῃ τις. Xenoph. curae est mihi aliquid, μέλει μοι περί τινος. Isocr. μέλει μοι ὑπέρ τινος. Dem.

curate, ἐπιμελῶς, Dem.

curatio, ἐπιμέλεια, ἡ, Dem. praeesse curationi s. administrationi alicui, προστάτην εἶναι ἐπιμελείας τινός, idem. morbi, ἡ θεραπεία τῶν νοσημάτων, Dem.

curator, ἐπιμελητής, ὁ, tribus, τῆς φυλῆς, Dem. reficiendorum murorum, τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς, id. liberorum, i. e. tutor, ἐπίτροπος, ὁ, Plut. morbi, θεραπευτής, ὁ, Galen.

curatura, ἐπιτροπή, ἡ, ἐπιμέλεια, ἡ, Demosth.

curculio, τρώξ, ὁ, Schol. Hes. κίς, κιός, ὁ, Theophr. θρίψ, θριπός, ὁ, idem.

curia, βουλευτήριον, τό, Dem. πρυτανεῖον, τό, id. ἀρχεῖον, τό, Xenoph. vocatio in curiam, ἡ κλῆσις εἰς τὸ πρυτανεῖον, id. vocare senatum in curiam, καλεῖν τὴν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον, id. frequentare curiam, εἰσιέναι πολλάκις τὸ βουλευτήριον, id. proclamare aliquid in curia, ἀνειπεῖν τι ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, id. exire e curia, ἐξιέναι ἐκ τοῦ δικαστηρίου, id. — i. e. pars civitatis, φρατρία, ἡ, Isocr. curiae princeps, φρατρίαρχος, ὁ, Dem.

curialis, φράτωρ, ὁ, Dem.

curialis, φράτριος, Polyb.

curiatim, κατὰ φρατρίας.

curiatus, φρατριακός, ή, όν.

curio, φρατριεύς, ὁ.

curiose, ἐπιμελῶς, Dem. πεφυλαγμένως, Isocr. non admodum curiose inquirere, quidnam sit, οὐ πάνυ πολυπραγμονεῖν τι, ὅ, τι ποτ' εἴη, Herodian. curiosius, περιεργότερον, id.

curiositas, περιεργία, ἡ, πολυπραγμοσύνη, ἡ, Isocr. τὸ πολυπραγμονεῖν, id.

curiosus, περίεργος, ον, Xen. πολυπράγμων, ον, Aristot. sum, πολυπραγμονέω, Isocr.

curo, ἐπιμελέομαι, aliquid, τινός, Xen. περί τινος, Plato. corpus, ἐπιμέλομαι τοῦ σώματος, Xen. rem familiarem, ἐπιμελέομαι τῶν ὑπαρχόντων, Isocr. ut fiat, ἐπιμέλομαι, ὅπως γένοιτο, Lucian. aliquid parum, φροντίζω τινὸς ὀλίγον, id. salutem, φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας, Dem. non curo, utrum pejus, an melius vivemus, οὐ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα, Plato. diligentissime valetudinem, ἐπιμέλειαν μεγίστην ἔχω τῆς ὑγιείας, Isocr. contractus, ἐπιμέλειαν ποιῶ περὶ τὰ συμβόλαια, Aristot. publice, ut private, μελετῶ ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων, Isocr. aegrotantem, θεραπεύω τινά, idem. νοσηλεύω τινά, id. morbum, ἐπικουρέω νόσον, Xen. ἰάομαι νόσον, Phalar. θεραπεύω τὸ νόσημα, Isocr. pecuniam, πορίζομαι ἀργύριον, Dem. non curo aliquid, ἀφροντιστέω τινός, Plato. curandum est aliquid, ἐπιμελητέον τινός, Xenoph.

curriculo, δρομαίως.

curriculum, i. e. parvus currus, ἁρμάτιον, τό, διφρίσκος, ὁ, Aristoph. — i. e. cursus, δρόμος, ὁ, Thuc.

curro, τρέχω, celeriter, ταχέως, Plut. una, συνδραμεῖν, Dem.

curruca, ὑπολαΐς, ἡ, Theophr.

currus, ἅρμα, τό, Xenoph. ὄχημα, τό, Herodian. curro vehi, πορεύεσθαι ἐφ' ἁμάξης, currum conscendere, ὀχήματος ἐπιβαίνειν, Herodian. currui imponere aliquid, ὀχήματι ἐπιτιθέναι τι, id. Conf. vehiculum.

cursito, συχνὰ καὶ πολλὰ τρέχω, περιτρέχω, Plato. sursum deorsum, περιπατέω ἄνω, κάτω, Aristoph.

cursor, δρομεύς, ὁ, Lucian.

cursus, δρόμος, ὁ, Dem. equi, δρόμος ἵππου, idem. cursu contendere ad portum, δρόμον κατατείνειν ἐπὶ τὸν λιμένα, Synes. a cursu non declinare, ἀπαραλλάκτως θεῖν, Heliodor. cursum rectum tenere, εὐθυδρομεῖν, Xenoph. cursum sistere, ἴσχεσθαι δρόμου, Lucian.

curto, κολούω, aliquid, τί, Theophr. κολοβόω τι, Aristot.

curtus, κολοβός, Aristot.

curulis, ἁρματεῖος, Athen. ἁρμάτειος, Xenoph. sella, δίφρος ἡγεμονικός, Plut. curule certamen, ἁρματοδρομία, ἡ.

curvatio, κάμψις, ἡ, διακαμψις, ἡ.

curvatura, καμπή, ἡ, Plut. καμπτήρ, ὁ, Xenoph.

curvitas, καμπυλότης, ἡ, κυρτότης, ἡ, Plot.

curvo, κάμπτω, Thuc. κυρτόω, Xenoph.

curvus, καμπύλος, ἀγκύλος.

cuspido, ἀποξύνω εἰς ἀκίδα, ἐπιδορατίζω.

cuspis, ἀκωκή, ἡ, Lucian. sagittae, ἀκίς, ἡ, Diosc. hastae, ἡ αἰχμὴ δόρατος, ἐπιδορατίς, ἡ, Plut.

custodia, φυλακή, ἡ, inventa urbibus ad custodiam et salutem, εὑρημένα ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν, Dem. delecti ad custodiam, τεταγμένοι ἐπὶ τῇ φυλακῇ, id. fidem et custodiam (principis) prodere, τὴν πίστιν καὶ τὸ ἐχέγγυον φρουρᾶς προδιδόναι, Herodian — i. e. carcer, captivitas, v. carcer, captivitas.

custodio, φυλάττω, omnia in urbibus, πάντα ἐν ταῖς πόλεσι, Xen. aliquem ab aliqua re, τινὰ ἀπό τινος, id. mare, φυλάττω φυλακὴν ἐν τῇ θαλάττῃ, Dem. urbem, διαφυλάττω τὴν πόλιν, Isocr.

custos, φύλαξ, ὁ, Dem. constitutio custodum, διάταξις φυλάκων, id. custodes constituere, καθιστάναι φύλακας, id. imponere, εἰσπέμπειν φύλακας, Isocr. occidere, ἀποσφάττειν, Dem. custos carceris, δεσμοφύλαξ, ὁ, Lucian. εἱργμοφύλαξ, ακος, ὁ, Xenoph. legum, θεσμοφύλαξ, ὁ, Thuc. νομοφύλαξ, ὁ, Aristot. templi, ναοφύλαξ, ὁ, id. civium s. civitatis, πολιτοφύλαξ, ὁ, idem. stratorum, στρωματοφύλαξ, ὁ, Plut. corporis, σωματοφύλαξ, ὁ, Herodian. — custos femina, φυλακίς, ἡ, Plato.

cuteus, δερματώδης, ες, δερμάτινος.

cuticula, δερμάτιον, τό.

cutis cum subjecta carne, χρώς, τός, ὁ, Aristot. detracta, δέρμα, τό.

cyamus, κύαμος, ὁ, Plato.

cyaneus, κυάνεος, Aristot.

cyanus, κύανος, ὁ, cyanum refero, κυανίζω, Diosc. in cyanum vergens, κυανῖτις, ἡ, Hippocr. cyanei color s. inductio, κυάνωσις, ἡ, Plut.

cyathus, κύαθος, ὁ, Athen. parvus, κυάθιον, τό, Poll. cyatho similis, κυαθώδης, ες, Athen. parvus, κυάθιον, τό, Poll. Athen. cyathis indulgeo, κυαθίζω, Polyb.

cygneus, κύκνειος, Athen.

cygnus, κύκνος, ὁ, Aristot.

cylindraceus, κυλινδρικός.

cylindrus, κύλινδρος, ὁ, Plut. cylindro similis, κυλινδρώδης, ες, Theophr. aequo sive complano, κυλινδρόω, id. cylindri more, κυλινδρικῶς, Plut.

cymba, κύμβη, ἡ, Soph. piscatoria, ἁλιευτικὸν πλοῖον Xenoph.

cymbalista, κυμβαλιστής, ὁ.

cymbalistria, κυμβαλίστρια, ἡ.

cymbalum, κύμβαλον, τό, Xen. pulso, κυμβαλίζω, Luc.

cymbium, κυμβίον, τό, Dem.

cyminum, κύμινον, τό, Diosc. cymino similis, κυμινώδης, ες, Theophr.

cyprinus, κυπρῖνος, ὁ, Aristot.

cytisus, κύτισος, ὁ, Theophr.

D.

Dactyliotheca, δακτυλιοθήκη, ἡ, Plin.

dactylos, δάκτυλος, ὁ, Diosc.

daemon, δαίμων, ὁ, Plato malus, κακοδαίμων, ὁ, sepulcris, σοροδαίμων, ὁ, Plut. e daemone inspiratus, δαιμονιακός, id. qui daemonis est, δαιμονικός, Chrys. pro daemone habeo, δαιμονίζω, Hesych. a daemone possideor, δαιμονίζομαι, N. T. δαιμονάω, Lucian.

daemoniacus, δαιμονιακός, Plut.

daemonicus, δαιμονικός, Chryst.

dama, δορκάς, ἡ, Dioscor. δόρξ, κός, ὁ, Al. Aphrod. δόρκος, ὁ, Diosc. parva s. parvus, δορκάδιον, τό.

damnatio, κατάκρισις, ἡ, καταδίκη, ἡ, κατάγνωσις, ἡ.

damnatorius, καταγνωστικός.

damnatus, κατάκριτος, ον, κατάδικος, ον, Dem. violati festi, καταχειροτονηθεὶς ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτήν, Dem.

damno, καταγιγνώσκω, aliquem capitis, θάνατόν τινος, Dem. θανάτου τινά, id. κατακρίνω θάνατόν τινος, Isocr. καταψηφίζομαι θάνατόν τινος, Dem. aliquem inique, ἀδίκως καταδικάζομαί τινος, id. aliquem homicidii, καταγιγνώσκω τινὸς φόνον vel τινὰ φόνου, Lys.

damnose, βλαβερῶς.

damnosus, βλαβερός, Plato.

damnum, βλάβη, ἡ, Plato. ζημία, ἡ, Xen. βλάβος, τό, Dem. συμφορά, ἡ, Isocr. et detrimentum, βλάβη καὶ ζημία, Dem. adferre alicui, φέρειν τινὶ βλάβην, id. ἐνεγκεῖν τινι ζημίαν, id. esse s. fieri alicui, εἶναί τινι βλάβης, id. contrahere haud exiguum, ὀφλισκάνειν ζημίαν οὐ μικράν, idem. restituere s. pendere duplo, τίνειν βλάβος διπλοῦν, id. cum damno facere, aut fieri, μετὰ βλάβης, s. ζημίας ποιεῖν s. γίγνεσθαι, id. facio s. patior, ζημιόομαι, id. ab aqua, πάσχω κακὸς ἐξ ὕδατος, idem. quod ex consilii temeritate sequitur, συμφορὰ ἐκ τῆς ἀβουλίας,

socr.

dapes, ἐδέσματα, τά, Isocr.

dapsilis, e, δαψιλής, ές, Plato. epulum dapsilius, δεῖπνον δαψιλέστερον, Plut. dapsilis et largus sum, ἐνδαψιλεύομαι.

dapsiliter, δαψιλῶς, vivere, ζῆν, Xenoph.

datio, δόσις, ἡ, Plato.

dator, δοτήρ, ὁ, Xenoph. δωτήρ, ὁ, Lucian.

datus, δοθείς, Dem. data opera, ἑκουσίως, id. ἑκόντι, id. ἐξεπίτηδες, id. delinquere, ἑκουσίᾳ πλημμελεῖν, id.

de, Praepos. 1) indicat argumentum vel id, quod quacunque ratione spectatur, περί c. gen. disserere de aliqua re, διαλέγεσθαι περί τινος, λόγους ποιεῖσθαι περί τινος, quid judicas de hac re? τί δέ σύ γιγνώσκεις περί τούτων; de gloria pugnare, περί δόξης πολεμεῖν, Dem. de re nova loqui s. dicere, περί καινοῦ πράγματος λέγειν, Idem. – ἀμφί c. gen. commentatio de astris, γραφή ἀμφί ἀστέρων, Lucian. – ὑπέρ, c. gen. de rerum incolumitate sollicitum esse, ὑπέρ σωτηρίας πραγμάτων φροντίζειν, Isocr. de parte regionis dimicare, ὑπέρ μέρους χώρας πολεμεῖν, id. – Raro ἀμφί c. dat. vide ἀμφί, B. 2. fama vulgatur de morte ejus, ἐκφέρεται λόγος ἀμφί θανάτῳ αὐτοῦ, Hdn. vereor, timeo, metuo de aliqua re, διά τι. 2) motum e loco superiori in inferiorem, κατά c. gen. ut de muro praecipitare, κατά τείχους ῥιπτεῖν, Hdt. – et omnino discessum, ἀπό, ἐκ c. gen. 3) originem, ἀπό c. gen. homo de schola, εἷς ἀπό τῆς σχολῆς, cf. ἀπό, III, 1. 5. – 4) partem, ἐκ vel genit. sine praepos., unus de multis, εἷς τῶν πολλῶν s. ἐκ τῶν πολλῶν, de suo rem publicam juvare, ἐκ τῶν ἰδίων s. ἐκ τῶν ἑαυτῷ ὑπαρχόντων τοῖς κοινοῖς ἐπαρκεῖν, Isocr. – it. ἀπό. de numero detrahere, ἀπό τοῦ ἀριθμοῦ ἀφαιρεῖν, Isocr. 5) tempus, de nocte, ἐν νυκτί, νυκτός, νύκτωρ, ἐκ νυκτός. 6) i. q. secundum, κατά c. acc., μετά c. gen. vel acc., interdum etiam ἀπό, de compacto, ἀπό συγκειμένου, Pausan. κατά συνθήκην. 7) Latinum *De* in formulis quibusdam sensu adverbiali praeditis usurpatur, quarum frequentiores hinc apponam: de industria, ἐπίτηδες, ἐξεπίτηδες, ἐκ προαιρέσεως, κατά προαίρεσιν, ἐκ προνοίας, ὑπό γνώμης. – de improviso, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἐξ ἀπόπτου, ἀπρονοήτως, qua de causa, ἐς τίνας αἰτίας; cf. cur. de caetero, τό λοιπόν, de integro, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, πάλιν, αὖθις, ἐκ καινῆς, de more, κατά τό ἔθος, συνήθως.

dea, θεά, ἡ, Dem. θεός, ἡ, id. magna et praestans Minerva, μεγάλη καί ἀγαθή θεός Ἀθηνᾶ, Idem.

dealbatio, λευκασμός, ὁ.

dealbo, λευκόω, dealbatum esse, λευκοῦσθαι (pass.) Xen.

deambulatio, περίπατος, ὁ, Plut. deambulatione pomeridiana uti, περιπάτῳ δειλινῷ χρῆσθαι, Ael.

deambulatorium, περίπατος, ὁ, Plut.

deambulo, περιπατέω, Herodian. sursum, deorsum, ἄνω, κάτω, Aristoph.

deamo, στέργω, aliquem, τινά, Plut. ὑπεραγαπῶν τινα, Herodian.

dearmatus, παρωπλισμένος, Plut.

deartuo, ἐξαρθρόω, Aristot.

deauratio, χρύσωσις, ἡ, Plut.

deauratus, διάχρυσος, ον, Athen.

deauro, χρυσόω, Athen.

debacchatio, παροινία, ἡ, Dem.

debacchor, παροινέω, in aliquem, εἴς τινα. Dem.

debellatio, καταπολέμησις, ἡ, Thuc. καταγωνισμός, ὁ, id.

debellator, καταγωνιστής, ὁ, καταπολεμῶν, ὁ, Thuc.

debello, καταπολεμέω, aliquem aliqua re, τινά τινι, Thuc. καταγωνίζομαί τινα, Herodot.

debeo, ὀφείλω, alicui pecuniam, τινί χρήματα, Plato. alicui aes alienum, τινί χρέος, s. χρέα, Dem. alicui gratiam, τινί χάριν, Plato. dicere, λέγειν, Aristot. non debemus occasionem in perniciem nostram impendere, οὐκ ὀφείλομεν τόν καιρόν συμπαρασκευάζεσθαι καθ' ἡμῶν αὐτῶν, Dem. quae restant, magnae vobis curae esse debent, σφόδρα δεῖ τῶν λοιπῶν ὑμᾶς φροντίσαι, id.

debilis, ἀσθενής, ές, Isocr. ἀσθενῶν, Dem. ἄρρωστος, ον, id.

debilitas, ἀσθένεια, ἡ, Plato. ἀρρωστία, ἡ, Thuc.

debiliter, ἀσθενῶς, Dem.

debilito, ἀσθενόω, aliquem, τινά, Xenoph.

debitio, ὄφλησις, ἡ, χρέος, χρέους, τό, Dem.

debitor, ὀφείλων, ὁ, ὀφλών, ὁ, ὀφλητής, ὁ, ὀφειλέτης, ὁ, χρεωφειλέτης, ὁ, χρεώστης, ὁ, v. Lobeck. Phryn p. 468. ὑπόχρεως, ω, ὁ, magnus, ὑπέρχρεως, ω, ὁ.

debitrix, ὀφειλέτις, ἡ, Eurip. ὀφείλουσα, ἡ, Dem.

debitum, ὀφείλημα, τό, Dem. ὄφλημα, τό, id. χρέος, ους, τό, id. duplum, ὄφλημα διπλοῦν, Idem. privatum, χρέος ἴδιον, id. paternum, χρέος πατρικόν, id. adscribere ad debitum, γράφεσθαι ὀφείλοντα πρός χρέος, id. reddere, ἀποδοῦναι τά ὀφειλόμενα, id. ἐκτίσαι ὄφλημα, id. recipere ab aliquo, ἀπολαμβάνειν τό χρέος παρά τινος, id. recuperare ab aliquo, κομίζεσθαι χρέος παρά τινος, id. condonare omne, ἀφίεσθαι πᾶν ὄφλημα, id. ἀφιέναι τό χρέος ὀφείλουσι, Isocr. expungi, ἐξαλείφεσθαι τό ὄφλημα, Dem. debito fraudare, ἀποστερῆσαι χρέος, urbem, ἀποστερεῖν ὀφλήματος τήν πόλιν, idem.

debitus, ὀφειλόμενος. 2) metaph. προσήκων, ut debitus honor, προσήκουσα τιμή, Plato. poena, προσήκουσα τιμωρία, Id.

deblatero, ψελλίζομαι, Aristot. στωμύλλω, Aristoph. κατιστωμύλλω, id.

decacuminatio, βλαστολογία, ας, ἡ, Theophr.

decacumino, βλαστολογέω, Theophr.

decalogus, δεκάλογος, ὁ.

decanto, ἐγκωμιάζω, Isocr. – i. e. saepius incoleo, ταυτολογέω, Polyb.

decapulo, μεταγγίζω, Diosc.

decanus, δεκάδαρχος, ὁ, δεκάρχης, ὁ, Herodot.

decas, δεκάς, άδος, ἡ.

decaulesco, ἀποκαυλόω, Theophr.

decedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινός, Xen. de via alicui, ἐξίσταμαι ὁδοῦ τινι, Plut. a magistratu, ἐξίσταμαι τῆς ἀρχῆς, Thuc. – i. e. minuor, nihil ipsi decessit de exercitu, nisi qui morbo exstincti sunt, οὐδέν αὐτῷ ἀπεγίγνετο στρατοῦ εἰ μή τι νόσῳ, Thuc. de jure suo decedere, ἀφίεσθαι τῶν δικαίων ἑαυτοῦ, ante Aristoph. fatalem diem decedere, s. mori, πρό μοίρας τελευτᾶν, Isocr.

decem, οἱ, αἱ, τά δέκα, Dem. millia, μυριάς, ἡ, Theophr. μυριοστύς, ἡ, Xen. mensibus, δεκαμηναίῳ χρόνῳ.

december, Ποσειδεών, ὁ. (Sed Poseideon mensis incidit partim in Januarium nostrum, quare Decembrem fortasse rectius vertas: ὁ δωδέκατος μήν.)

decempeda, μέτρον δεκάπουν, δεκάπους, ὁ.

decempedator, ὁ τῷ δεκάποδι μετρῶν.

decemplex, δεκαπλάσιος, Poll.

decemvir, δεκαδάρχης, ὁ, δέκαρχος, ὁ, δεκάρχης, ὁ, δεκάδαρχος, ὁ, δεκαδοῦχος, ὁ, Lys. sum decemvir, δεκαδαρχέω, Hesych.

decemviralis, δεκαρχικός, ή, όν.

decemviratus, us, δεκαρχία, ἡ, Plut. δεκαδαρχία, ἡ, Dem.

decennalis, δεκαετής, ές, δεκαέτηρος, ον, Plato.

decennis, e, i. q. antecedens.

decennium, δεκαετία, ἡ, δεκαέτηρος χρόνος, Plato.

decens, πρέπων, ουσα, ον, aliquem, τινί, Isocr. πρεπώδης, ες, τινί, id. προσήκων τινί, Dem. καθήκων τινί, id.

decenter, προσηκόντως, Dem. Cf. convenienter.

decentia, πρέπον, τό, Dem.

deceptio, ἀπάτη, ἡ, Dem. ἐξαπάτη, ἡ, id.

deceptor, ἐξαπατῶν, ὁ, Dem. παρακρουόμενος, ὁ, Isocr.

decerno, ψηφίζομαι, multa, πολλά, Dem. bene et recte, ὀρθῶς καί καλῶς id. litem recte decerno, δικάζω τήν δίκην καλῶς, Lucian. honestissima civitati, τά κάλλιστα τῇ πόλει, id. secundum leges, κατά τούς νόμους, id. frustra, τηνάλλως, id. expresse, διαῤῥήδην, id. clam, κρύβδην, id. de rebus, quae decet, ψηφίζομαι περί πραγμάτων, ἅ χρή, id. pacem, τήν εἰρήνην, Isocr. auxilium, βοήθειαν, Dem. praelio, μάχομαι. cf. pugno, praelior.

decerpo, ἀπολέγω, fructum, τόν καρπόν, Theophr. καρπολογία, id. florem, δρέπομαι ἄνθος, Plut. aliquid, ἀποδρέπομαί τι, Plut.

decertatio, ἀγώνισμα, τό, Plut. ἀγωνισμός, ὁ, Dion.

decerto, διαγωνίζομαι, cum hostibus, πρός τούς πολεμίους, Xen. cum aliquo ob aliquid, τινί τι, id. τινί ὑπέρ τινος, Plato. ἁμιλλάομαι ἐπί τι, Xenoph.

decessio, ἀποχώρησις, ἡ, Hippocr.

decessus, ἀποχώρησις, ἡ, Hippocr. e vita, ἡ ἀπόστασις βίου, Xenoph.

decet, πρέπει, aliquem, τινί, Dem. me odisse eum, ἄξιόν ἐστιν ἐμοί μισεῖν αὐτόν, Xen. vos laborare pro hoc, ἄξιον ὑμᾶς σπουδάζειν ὑπέρ τούτου, Dem. nos optimos esse, προσήκει ὑμῖν βελτίστους εἶναι. Isocr. non decet id parvi facere, οὐκ ἔστι δίκαιον οὐδέ προσῆκον περί ὀλίγου ποιεῖσθαι τοῦτο, Dem. quod neminem decet dicere, ὅ μηδ' εἰπεῖν τινι θέμις ἐστί, Plato. plus, quam decet, irritari, μᾶλλον τοῦ δέοντος παροξυνθῆναι, Dem. contra, quam decet, παρά τό προσῆκον, ut decet, κατά τό προσῆκον, Xen. haec te decent, ταῦτά σοι πρέπει, Isocr.

decidium, κατάπτωμα, τό, Al. Aphr.

decido, i. e. deorsum cado, καταπίπτω, ab asino, ἀπ' ὄνου, Aristoph. in terram,

αἱ τῆς γῆς, Xen. — i. e. abscindo, ἀποκόπτω, aliquid, τί, Xen. controversiam, καθίστημι ἔριδα, Plut.

decies, δεκάκις, Aelian. decies millies, μυριάκις, Dem.

decima, δεκάτη, ἡ, Dem. decimae, quae Apollini offeruntur, ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος δεκάτη, Xenoph. decimas exigo, δεκατεύω, ab aliquo, τινά, Dem. decimam partem praedae dare, δεκατεύειν τα τῶν πολεμίων, Plut.

decimatio, δεκάτευσις, ἡ.

decimator, δεκατευτής, ὁ.

decimo, δεκατεύω, aliquid, τί, Plut. locus, in quo decimae persolvuntur, δεκατευτήριον, τό, Xenoph.

decimus, δέκατος, ατη, ατον.

decipio, ἐξαπατάω, aliquem, τινά, Dem. φενακίζω τινα, Id. παράγω τινά, Plato. ἐξαπατάω ἐμαυτόν, Xen. una, συνεξαπατάω, Dem. et fallo, ἐξαπατάω καί φενακίζω τινά, Id. ἐξαπατάω καὶ παρακρούομαί τινα, id. aliquem falsis rationibus, παραλογίζομαί τινα, id. multis rebus decipi ab aliquo, πολλά ἐξαπατᾶσθαι ὑπό τινος, Dem. facile decipi posse, εἶναι εὐαπάτητον, Aristot.

decipula, γαλεάγρα, ἡ, Poll.

decisio, διάλυσις, ἡ, Polyb. διάγνωσις, ἡ, Dem.

declamatio, ῥητορεία, ἡ, Isocr.

declamator, ῥητορεύων, Isocr.

declamatorius, ῥητορικός, Aristot.

declamo, ῥητορεύω, Isocr.

declaratio, δήλωσις, ἡ,

declaro, δηλόω, aliquid aperte, τό σαφῶς, Isocr. manifestissime, τό ἐναργέστατα, Id. alicui, quod ei velim orationem mittere, δηλόω πρός τινα, ὅτι μέλλω αὐτῷ λόγον πέμπειν, id. omnibus, me alienas opes non appetere, φανερόν ποιέω πᾶσιν, ὡς οὐ χρημάτων ἐπιθυμήσας ἀλλοτρίων, aliquem consulem, ἀναγορεύω τινά ὕπατον, Plut. imperatorem, ἀναδείκνυμι αὐτοκράτορα, Herodian.

declinatio, ἔκκλισις, ἡ, mali, τοῦ κακοῦ, Bas. grammatica, κλίσις, ἡ, Gramm.

declino, ἐκκλίνω, ab aliquo, ἀπό τινος, Herodot. ad voluptates, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονάς, Aristot. ad aliquid, ἐπί τι, Dem. aliquid, ἐκφεύγω τι, Plato.

declivis, e, ἐπικλινής, ές, Thuc.

declivitas, κλιτύς, ἡ, Ionice. Hom. κλίτος, τό, Ap. Rh. κλίμα, τό, Philo. καταφορία, ἡ, Hippocr.

decoctio, ἄφεψις, ἡ, Theophr.

decoctor, κυματτής, ὁ, Xen. ἄσωτος, ου, Aristot.

decoctum, ἀφέψημα, τό, Diosc.

decoctura, ἄφεψις, ἡ, Theophr.

decollo, τραχηλοκοπέω, Plut. τῷ πελέκει παίω, Diodor. τῷ πελέκει τοὺς αὐχένας ἀποκόπτω, Dion. Hal.

decolor, δύσχροος, ον, contr. δύσχρους, ουν, Hippocr.

decoloratio, δυσχροια, ἡ, Galen.

decoquo, ἀφέψω s. ἀφεψέω, Diosc. massam farinae in carbonibus, ὀπτάω μάζαν ἐπ' ἀνθράκων, Herodian. — i. e. dilapida, χρεωκοπέω. Phot. bona paterna, κατεδομαι τα πατρῷα, Poll.

decor, εὐπρέπεια, ἡ, faciei, τῆς ὄψεως, Dem. eximius corporis, εὐπρέπεια μεγάλη τοῦ σώματος, Id.

decoramen, κόσμος, ὁ, Isocr. κόσμημα, τα, Plato.

decore, εὐπρεπῶς, Dem.

decoro, κοσμέω, aliquid, τί, Thuc. aliquem honoribus, ἀγάλλω τινά τιμαῖς, Plato.

decorticatio, περιφλοισμός, ὁ.

decortico, περιφλοίζω, Theophr. λέπω, Athen. ἀπολέπω, Aristoph.

decorum, πρέπον, τό, Dem. δέον, τό, Id. servo, φυλάττω τό πρέπον, Id.

decorus, εὐσχήμων, ον, alicui, τινί, Aeschin. εὐπρεπής, ές, Xenoph.

decrementum, φθίσις, ἡ, Plato.

decrepitus, γέρων ἐς τὸ ἔσχατον, Lucian. Tithono magis, ὁ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ζῶν, Id. extreme, ἐσχατόγηρως, ω, ὁ, ἡ, Plut. ὑπέργηρως, ω, ὁ, ἡ, Aelian.

decrescentia, μείωσις, ἡ.

decresco, μειόομαι, Aristot.

decretum, ψήφισμα, τό, Dem. ψηφισθέντα, τά, Id. praeclarum de aliquo, καλὸν δόγμα περί τινος, Id. factum secundum leges, κατὰ τοὺς νόμους γνωσθέντα, Id. utile, συμφέρον τί δεδογμένον, Id. decretum facere, εἰπεῖν ψήφισμα, Dem. comprobare, κυρῶσαι ψήφισμα, s. δόγμα, Idem. comprobare suffragiis, χειροτονεῖν ψήφισμα, Id. exsequi, ποιεῖν τὰ δόξαντα, Id. ratum habere, ἐμμένειν ψηφίσματι, Id. improbare, ἐπιτιμᾶν ψηφίσματι, Isocr. evertere, ἄκυρον ποιεῖν ψήφισμα, Dem. abrogare, λύειν ψήφισμα, Id. expungere, ἐκκολάπτειν ψήφισμα, Id.

decribro, κοσκινίζω.

decubo, κατάκειμαι, aegrotus, νοσῶν, οὔντος, Lucian.

decalco, καταπατέω, Thuc.

decumanus, δεκάτειος, — i. e. qui decimas colligit, δεκατηλόγος, ὁ, Dem.

decumbo, κατάκειμαι, aegrotans, νοσῶν, Lucian. διάγω ἐν κλίνῃ, Plut. κεῖμαι ἐν κλίνῃ, Dem.

decuplatus, δεκαπλάσιος, Poll.

decuplo, δεκαπλασιάζω.

decuria, δεκάς, ἡ, militum, λόχος, ὁ, Thuc.

decurio, onis, δεκάδαρχος, ὁ, δεκάρχης, ὁ, sum, δεκαδαρχέω.

decurio, δεκάζω, ἀποκληρόω, καταλοχίζω.

decurro, καταθέω, Dem. aliquo, καταδραμεῖν εἴς τι, Chrys.

decursio, καταδρόμησις, ἡ.

decursorium, locus in quo decurritur, καταδρόμος, ὁ.

decursus, καταδρομή, ἡ, Thuc.

decurto, κολοβόω, Aristot.

decus, ὄνομα, τό, civitatis, τῆς πόλεως, Dem. patriae, κόσμος τῆς πατρίδος, Plut. Conf. gloria.

decussatim, κατὰ χιασμόν, Plato.

decussatio, χιασμός, ὁ, Plato. decussationis formam habens, χιαστός, Eustath.

decussis, δεκάς, αδος, ἡ.

decusso, χιάζω.

decussus, us, ἀπόσεισις, ἡ.

decutio, κατασείω, fructus, καρπούς ἀποσείομαι, aliquid, τί, Aristot.

dedecet, ἀναρμοστεῖ, Plato. aliquem, ὄνειδός ἐστί τινι, Plut.

dedecor, αἰσχρός, Dem.

dedecoramentum, αἰσχύνη, ἡ, Dem.

dedecoro, καταισχύνω, patriam, τὴν πατρίδα, Antiph. honores, τιμάς, Dem. aliquid verbo, τί λόγῳ, Id. meam existimationem, τὴν δόξαν ἐμαυτοῦ, Id. turpitudine morum gloriam, φαυλότητι τρόπων τὸ κλέος, Herodian. Cf. dedecus.

dedecorose, ἀτίμως.

dedecorosus, ἄτιμος, ον, Dem.

dedecus, ἀτιμία, ἡ, Dem. ὄνειδος, τό, Id. αἰσχύνη, ἡ, Id. adferre alicui, αἰσχύνην φέρειν s. περιποιεῖν τινι, Id. admisisse, ἔναχον εἶναί τινι αἰσχύνη, Id. abolere susceptum, ἀπαλλάττειν τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην, Id. incidere in dedecus, περιπίπτειν αἰσχύνῃ τινί, Id. dedecori hoc tibi est, τοῦτό ἐστί σοι ὄνειδος, Plut.

dedicatio, καθιέρωσις, ἡ.

dedico, καθιερόω, deo partem aliquam, τῷ θεῷ μέρος τι, Plato.

dedignatio, ἀπαξίωσις, ἡ, Polyb.

dedignor, ἀπαξιόω, aliquem, τινά, Appian. aliquid, τί, Plut. aliquem ob aliquid, τινά τινος, Aristot.

dedisco, ἀπομανθάνω, aliquid, τί, Plut.

deditio, ἔκδοσις, ἡ, compellare aliquem ad deditionem, ἐκστήσασθαί τινα, Dem.

dedititius, ἔκδοτος, ον, Isocr.

deditus, ἔκδοτος, ον, Isocr. dedita opera, ἐξεπίτηδες, Dem. alicui rei deditus, ἐπιθέμενός τινι, Synes. sum, σπουδάζω περί τινος, Herodian. voluptatibus deditus sum, δουλεύω ἡδοναῖς, Isocr.

dedo, ἐκδίδωμι, aliquem, τινά, Thuc. ultro me ipsum, ἑκὼν ἐνδίδωμι ἐμαυτόν, Dem. urbem alieni, ἐκδίδωμι πόλιν τινί, Isocr. παραδίδωμι πόλιν τινί, Diod. Sic aliquem alieni, ἐγχειρίζω τινά τινι, Plut. ἐκδοτον παραδίδωμί τινι, Herodian. me studiis doctrinae, ἔχομαι παιδείας, Lucian.

dedisco, μεταδιδάσκομαι, Plut.

dedoleo, ἀπαλγέω, Thuc. ἀλγεῖν παύομαι.

dedolo, ἀποξέω.

deduco, κατάγω, aliquem, τινά, Plut. filum, κρόκην, Lucian. lanam, ἔριον, Id. navem, ναῦν, Herodian. triremes in portum, τὰς τριήρεις εἰς λιμένα, Dem. aliquem a proposito, ἀποπλανάω τινά ἀπό τῆς ὑποθέσεως, Aeschin. a sententia, μεταπείθω τινά, Dem. aliquam plausu et clamore domum, παραπέμπω τινά οἴκαδε σὺν κρότῳ καὶ βοῇ, Plut. funus, παραπέμπω τεθνεῶτα, Lucian. ἀκολουθεῖν τινι πρὸς τάφον, Dem. domum, προπέμπω, Xenoph.

deductio, ὁδηγία, ἡ, — i. e. abstractio, ἀπαγωγή, ἡ.

deductor, προηγούμενος, ὁ, Dem.

deerro, ἀποπλανάομαι, c. gen. — deerrare facio, ἀποπλανάω, a proposito, ἀπό τῆς ὑποθέσεως, Aeschin.

defaecatus, ἄτρυγος, ον.

defaeco, διυλίζω, Diosc.

defatigatio, κόματος, ὁ.

defatigo, καταπονέω, aliquem, τινα, Lucian.

defectio, ἀπόστασις, ἡ, Thuc. ἀποστασία, ἡ, Plut. ἀπόλειψις, ἡ, Dem. — i. e. quod deest, v. defectus

defector, ἀποστατής, ὁ, Plut. ἀποστάτης, ὁ, Id.

defectus, ἔνδεια, ἡ, Dem. ἔλλειμμα, τό, Id. ἐλλεῖπον, οντος, τό, Id. ἐλάττωμα, τό, Id. solis vel lunae, ἔκλειψις, ἡ, Aristot.

defendo, ἀμύνω, Isocr. populi libertatem, ἀμύνομαι τῇ δημοκρατίᾳ, Dem. ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, Idem. sororem, πρὸ τῆς

ἀλλφῦς, Plut. Graeciam, τὴν Ἑλλάδα, Plato. aliquem coram judicio, συνηγορία ὑπέρ τινος, Aristot. συνηγορέω τινί, Isocr. συναγορεύω τινί, Id. ἀπολογέομαι περί τινος, Id. caussam, ἀπολογίαν ποιοῦμαι ὑπέρ τινος, Id. me, ἀποδιοίω, Xen. aliquem ab injuria, ἐπαμύνω τινί. Cf. defensio.

defensio, προστασία, ἡ, Polyb. ἐπικουρία, ἡ, Id. coram judicio, ἀπολογία, ἡ, Dem. actorum, ὑπὲρ τῶν πραγμάτων, Id. defensionem instituere s. facere, ἀπολογίαν ποιεῖν s. ποιεῖσθαι, Id. λέγειν, Id. dare s. concedere alicui, διδόναι τινί, Id. meditari mendaciorum, μελετᾶν ὑπὲρ ψευδῶν, Id. relinquere alicui, ὑπολείπειν τινί, Id. scribere peccatorum, γράφειν τῶν ἡμαρτημένων τινί, Id. habere justam, ἔχειν λέγειν s. εἰπεῖν ἀπολογίαν δικαίαν, Id. legitimam declinare, φεύγειν ἀπολογίαν δικαίαν, Id. φεύγειν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν ἀπολογίας, Id. audire, ἀκροᾶσθαι τοῦ ἀπολογουμένου, Isocr. evertere alicujus, διαλύειν ἀπολογίαν τινός, Dem. defensione aliqua uti, χρῆσθαι ἀπολογίᾳ τινί, id. abuti, καταχρῆσθαι ἀπολογίᾳ, Idem.

defensito, προΐσταμαι, jure, τῶν δικαίων, Dem.

defensor, προστάτης, ὁ, Plut. βοηθός, ὁ, Id. — i. e. patronus, ἀπολογούμενος, ὁ, Dem. συνήγορος, ὁ, Idem. συνηγορῶν, οῦντος, ὁ, id. salutis alicujus, συνηγορεῖν τῇ σωτηρίᾳ τινός, Idem. legis alicujus, συνηγορῶν νόμῳ τινί, Id. comparare multos defensores alicujus, πορίζεσθαι πολλοὺς συνηγοροῦντας ὑπέρ τινος, Id. adsciscere sibi defensorem, παρασκευάζεσθαι αὐτῷ συνηγοροῦντα, Id. habere aliquem, ἔχειν τινὰ σύνδικον, Id. destitui defensore, ἔρημον γίγνεσθαι τοῦ συνηγοροῦντος, Dem.

defero, κατακομίζω, aliquid in nave, τι ἐπὶ ναῦν, Synes. — i. e. denuntio, παραγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, Plut. — i. e. accuso, εἰσαγγέλλω, Id. καταγγέλλω τινά, Herodian. Conf. accuso.

deferveo, ἀποβράζω. — i. e. placidus fio, πραΰνομαι, Xen. ira mea defervet, παύομαι τῆς ὀργῆς, Dem.

defessus, κατάκοπος, ον, Plut. κατάπονος, ον, Plut.

defetiscor, καταπονοῦμαι, Laert. ἀποκάμνω, Herodian.

deficio, ἐλλείπω, in aliqua re, ἔν τινι, Dem. deficio pecunia, s. pecunia deficit mihi, χρήματά με ἀπολείπει, Aristoph. με ἐπιλείπει, Dem. frumento, ἐπιλείπω τῷ σίτῳ, Thuc. spiritu, τοῦ πνεύματος, Plato. animo, λειποψυχέω, Thuc. viribus, ἐξασθενέω, Plut. fame, βουλιμιάω, Xenoph. — i. e. desino, καταλήγω. — i. e. descisco ab aliquo, ἀφίσταμαί τινος, Isocr. ἀπό τινος, Diodor. ad hostes, πρὸς πολεμίους, Isocr. ἀποκλίνω ἐπὶ τοὺς ἀντιδίκους, Dem.

defigo, καταπήγνυμι, aliquid in terram, τι εἰς γῆν, Aristot. oculos in aliquid, ἐνατενίζω τινί, πήγνυμι τὰ ὄμματα κατά τινος, διατελέω προσβλέπων τι s. ἀφορῶν πρός τι, ἀσκαρδαμυκτὶ ὁρῶ τι, ἀσκαρδαμυκτέω τι.

definio, ὁρίζω, aliquid circulo, τι κύκλῳ, Aristot. aliquid intervallo aliquo, περιορίζω τι διαστήματί τινι, Lucian. — i. e. statuo, alicui aliquid, ὁρίζω τινί τι, Dinarch. — i. e. circumscribo, περιγράφω, Aristot.

definite, ὡρισμένως, Aristot.

definitio, ὁρισμός, ὁ, Aristot. ὅρος, ὁ, Id.

definitivus, ὁριστικός, Aristot.

definitus, ὡρισμένος, Dem.

defit, λείπει, ἀπογίγνεται.

deflagratio, ἐμπρησμός, ὁ, Plut. ἔμπρησις, ἡ, Aeschin.

deflagro, καταφλέγομαι, ἐμπρήθομαι, Xenoph.

deflecto, κατακάμπτω, in aliquid, εἴς τι, Plato. ἀποκλίνω, ad socordiam, ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν, Dem. ad voluptates, πρὸς τὰς ἡδονάς, Aristot. παρεκτρέπομαι εἴς τι, Plut. ab aliquo in occursu, ἐκτρέπομαί τινα ἀπαντῶν, Dem.

defleo, καταδακρύω, sortem, τὴν τύχην, Xen. aliquem, ἀνακλαίω τινά, Isocr. matrem mortuam, θρηνέω μητέρα θανοῦσαν, Lucian. virum propter sortem infelicem, ὀδύρομαι ἄνδρα τῆς τύχης, Dion. Halic. fortunam alicujus, κλαίω τύχην τινός, Dem.

defloreo, παρανθέω, Plut. παρακμάζω, Id. ἐξακμάζω, ἀπομαραίνομαι.

defloresco, vide defloreo.

defloro, ἀπανθίζω, aliquid, τί, Plut.

defluo, καταρρέω, in terram, εἰς τὴν γῆν, Xen. defluunt folia, ἀπορρέουσι τὰ φύλλα, Dem.

defluvium, ἀπόῤῥοια, ἡ, Xen.

defluvius, ἀπόρρυτος, ον, Plato.

defluxus, ἀπόῤῥοια, ἡ, Xen. in primis, humorum e capite, κατάρροος, contr. κατάρρους, ου, ὁ, Galen.

defodio, κατορύττω, aliquem vivum, τινὰ ζῶντα, Xen. aurum, χρυσίον, Hermog. — i. e. fodiendo detraho, ἀποσκάπτω, Plato.

defore, ἐλλείψειν, Aristot.

deformatio, δυσμόρφωσις, εως, ἡ.

deformis, δύσμορφος, ον, Plut. ἄμορφος, ον, Lucian. facies supra modum deformis, πρόσωπον ὑπερβάλλον τῷ αἴσχει, Xen.

deformitas, ἀμορφία, ἡ, Plut. ἡ ἀρρυθμία τοῦ σώματος, Dem. αἶσχος, τό, Xen.

deformiter, αἰσχρῶς, Aristot.

deformo, ἀπομορφόω, aliquem, ῥυπαίνω τινά, Dion. Hal. καταρρυπαίνω τινά, Isocr. honores, καταισχύνω τιμάς, Dem. aliquid verbis, τι λόγῳ, Dem. suam existimationem, τὴν δόξαν ἑαυτοῦ, Id. — i. e. delineo leges, διατυπόω νόμους, Lucian. aliquid, ἀπομορφόομαί τι, Plut.

defossio, κατορυχή, ἡ.

defraudatio, νοσφισμός, ὁ, ἀποστέρησις, ἡ, Isocr.

defraudator, ἀποστερητής, ὁ, Plato.

defraudo, ἀποστερέω, aliquem aliqua re, τινά τινος, Xen. ἀποστέρησιν ποιῶ, Isocr. ἐξαπατάω τινά, Dem. genium, ἀνταγωνίζομαι τῇ φύσει.

defrenatus, ἀχάλινος, ον, Plato. ἀχαλίνωτος, ον.

defrigesco, ἀποψύχομαι, Aristot.

defringo, ἀπορρήγνυμί τι, Aesch. κατάγνυμι, ramum arboris, βλαστοκοπία, βλαστολογία, Theophr.

defrugatio, καρπισμός, ὁ, Theophrast.

defrugo, ἐκκαρπίζομαι, Theophr. καρπίζομαι, Id.

defrustatio, σπαραγμός, ὁ, Herodian.

defrusto, σπαράσσω, Lucian.

defrute, οἶνον ἑψῶ.

defrutum, ἕψημα, τό, Diosc.

defugio, ἀποφεύγω, aliquid, τί, Dem. ἀπαγορεύω τι, Plato.

defulguro, ἀπαστράπτω, Lucian.

defunctoria, πρὸς ἀφοσίωσιν.

defunctus, ἀπαλλαγείς, aliqua re, τινός, Plato. — i. e. mortuus, τεθνεώς, Dem. ἀποθανών, Id. τετελευτηκώς, Id. κατοιχόμενος, Idem.

defundo, καταχέω.

defungor, ἀπαλλάττομαι, aliqua re, τινός, Plato. officio, τοῦ καθήκοντος, Thuc. vita, vide morior.

degener, ἀγεννής, ές, Herodian. δουλοπρεπής, ές, Lucian.

degeneratio, νοθεία, ἡ, Plut.

degenero, νοθεύομαι, Lucian. in alienam formam, ἐκπίπτω εἰς ἀλλότριον εἶδος, Plato. liberi degenerantes, τέκνα ἐξιστάμενα, Theophrast. degenerare facio, ἐξίστημι καὶ φθείρω τὴν τοῦ ἔχοντος φύσιν, Aristot.

deglabratio, ψίλωσις, ἡ, Athen.

deglabro, ψιλόω, Aristot.

deglubo, ἀπολεπίζω, ἀποδέρω.

deglutio, καταπίνω, aliquid, τί, Plut. βροχθίζω τι, Aristot.

dego, διάγω, separatim, καθ᾽ ἐμαυτόν, Herodian. vitam, τὸν βίον, Dem. ζάω βίον, Plato. ποιοῦμαι βίον, Herodian.

degravo, καταβαρύνω, ἀποβρίθω.

degusto, ἀπογεύομαι, aliquid, τινός, Plato. imperium, γεύομαι ἀρχῆς, Herodot. aliquid, τί.

degrandinat, ἐπιχαλάζει, lapidibus, λίθους, Lucian.

dehinc, τοὐντεῦθεν, Lucian. primum, — dehinc, πρῶτον, — εἶτα, Demosth.

dehisco, χαίνω, Lucian.

dehonestamentum, v. dedecus.

dehonesto, v. dedecoro.

dehonestus, vide turpis.

dehortatio, ἀποτροπή, ἡ, Aristot.

dehortor, ἀποτρέπω, aliquem, τινά. Isocr. ab aliquo, τινος, id. a gerenda republica, τινὰ τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν, Plut.

deificatio, ἀποθέωσις, ἡ, Herodian.

dein, v. deinde.

deinceps, ἑξῆς, Dem. ἐφεξῆς, id. τὸ λοιπόν, Dem. μετὰ ταῦτα, Idem. εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον, Isocr. εἰς τὸ λοιπόν, Xen.

deinde, εἶτα, invasit Thessaliam, ἐπέβη Θεσσαλίας, Dem. praedicabas pugnas, ἔπειτα ἔλεγες μάχας, idem. abusus est dono, τὸν μετέπειτα χρόνον κατακέχρηται, Plato. primum — deinde, πρῶτον μὲν — δεύτερον δέ, Dem. πρῶτον μὲν — ὕστερον δέ, id. πρῶτον μὲν — εἶτα, idem. πρῶτον μὲν — ἔπειτα, id. primum - deinde - tandem, τὸ μὲν πρῶτον — ἔπειτα — τὸ τελευταῖον δέ, idem.

deitas, θεότης, ἡ, Gregor.

dejectio, καταβολή, ἡ, ἀποβολή, ἡ, ἐκβολή, ἡ.

dejero, κατόμνυμι, Dem. aliquid, διόμνυμί τι, Lys. vidisse aliquem, ἰδεῖν τινά, Plut. persancte, σεμνὸν καὶ μέγαν ὅρκον διόμνυμαι, Lys.

dejicio, καταβάλλω, aliquid, τί, Isocr. — i. e. deturbo, de honore, ἀπωθέομαι τῆς τιμῆς, Lucian. aliquem de possessione, ἐξείλλω τινά, Demosth. de saxo, i. e. praecipito, κατακρημνίζω τινά, Dem.

dejugo, ἀποζυγόω.

dejungo, ἀποζεύγνυμι, ab aliquo, τινός, Aeschin.

delabor, καταπίπτω, ab aliquo, ἀπό τινος, Aristot. ἀπολισθαίνω τινός, Themist. in morbum, καταφέρομαι εἰς τὸ πάθος, Hippocr.

delacero, καταμύσσω.

delacrimatio, v. deploratio.

delacrimo, v. defleo, deploro.

delaevo, v. laevigo.
delambo, ἀναλείχω, ἀπολείχω, Athen.
delamentor, θρηνέω, Hdn.
delapsus, κατάπτωσις, πτῶσις, ὁ, Hdn. e coelo, οὐρανοπετὴς, ές, Plut. e Jove, διιπετής, ές, Hdn.
delasso, κοπόω, delassor, κοπιάομαι, aliquo re, ὑπό τινος, Aristoph.
delatio, ἔνδειξις, ἡ, Dem. ut accusatio, εἰσαγγελία καὶ γραφή, idem. facere delationem adversus aliquem, ποιεῖσθαι φάσιν κατά τινος, id. ἔγκλημα ποιεῖν πρός τινος, id.
delator, μηνυτής, ὁ, Dem. ἐνδείξας, ὁ, idem.
delavo, καταπλύνω, Lucian.
delebilis, ἐξαλειπτὸς, ον.
delectabilis, ἀσπαστὸς, Herodian. τερπνός, Isocr.
delectamentum, διαγωγή, ἡ, Plut. θυμηδία, ἡ, Lucian.
delectatio, τέρψις, ἡ, Isocr. ut voluptas χάρις καὶ ἡδονή, Dem. et suavitas, ῥαστώνη καὶ ἡδονή, id. ἡδυπάθεια, ἡ, Lucian. εὐφροσύνη, ἡ, Xenoph.
delecto, τέρπω, aliquem aliqua re, τινά τινι, Isocr. εὐφραίνω τινά, Demosth. συνηδύνω τινά, Plut. hostes, ἡδονὴν ποιέω τοῖς ἐχθροῖς, Dem.
delector, ἥδομαι, aliqua re, τινί, Dem. bonis rebus, ἐπὶ τοῖς καλοῖς, Xen. voluptatibus, ἡδοναῖς, Plato. laude, καλῶς ἀκούων, Plut. bonis, χαίρω ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, Xenoph. hospite, εὐδοκέω τῷ ξένῳ, Diod.
delectus, ἐκλεκτὸς, Thuc. ἐπίλεκτος, ον, Polyb. delecti viri, αἱρετοὶ ἄνδρες, Lycurg. delecti a senatu, ᾑρημένοι ὑπὸ τῆς βουλῆς, Dem. delectus juvenis ad militiam, λογάς, ὁ, Thuc.
delectus, us, ἐπίλεξις, ἡ, Appian. κατάλογος, ὁ, Dem. delectum habeo, καταλέγομαι ὁπλίτας, Xen. καταλέγω τοὺς μαχουμένους, Plut. in Italia, ἐς στρατιὰν ἄθροιζω λογάδας ἐν τῆς Ἰταλίας, Hdn.
delegatio, ἐπιτροπή, ἡ, ἐντολή, ἡ, διαγραφή, ἡ.
delego, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τινί τι, Isocr.
delenio, καταπραΰνω, iram alicujus, τινὰ τῆς ὀργῆς, Plut aliquem sermone, πραΰνω τινὰ λόγῳ, id.
deleo, ἐξαλείφω, nomen aliquod, ὄνομά τι, Dem. aliquem e catalogo, τινὰ ἐκ τοῦ καταλόγου, Xen. amicitias, τὰς φιλίας, Isocr maculam ignominiae, ἀποτρίβομαι τὴν ἀδοξίαν, Dem. calumnias, ἀποτρίβομαι s. διαλύομαι τὰς διαβολὰς, id ex hominum memoria, ἀφανίζω ἐξ ἀνθρώπων, Isocr. tropaeo, ἀφανίζω τὰ τρόπαια, vel τροπαῖα, id. aliquid oblivione, λήθην ἐμποιέω τινος. Dem παραδίδωμί τι τῇ λήθῃ, Lucian. aliquos internecione, παντελῶς ἀπόλλυμί τινας, Dem. urbem, ὅλας ἀναιρέομαι πόλιν, id. καθαιρέομαι πόλιν, Hdn.
deletilis, ἐξαλειπτικὸς, ή, όν.
deletio, ἐξάλειψις, ἡ, ἀφανισμός, ὁ.
deletor, λυμαντὴς, ὁ, Xen.
delibatio, ἀπόγευσις, ἡ.
deliberatio, βουλή, ἡ, Dem. βούλευσις, ἡ, Aristot. σκέψις, ἡ, id. instituo deliberationem de aliqua re, προτίθεμαι βουλὴν περί τινος, id. adversari deliberationibus, ἐναντίος εἶναι τῷ βουλεύεσθαι, idem. instituo deliberationem ante negotium, χρῶμαι τῷ βουλεύεσθαι πρὸ τοῦ πράγματος, id. Conf. consilium.
deliberativus, συμβουλευτικὸς, Aristot.
deliberator, βουλευτὴς, ὁ, Lucian.
delibero, βουλεύομαι, Dem. de re aliqua recte, περί τινος καλῶς, Dem. ὑπέρ τινος, id. non de hoc, an sit faciendum sit, sed de eo, quonam faciendo sit, οὐ περὶ τοῦ, εἰ ποιητέος τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ, ποίαν τινά, id. mecum, κατ' ἐμαυτὸν, idem. cum sociis, ἀνακοινοῦμαι τοῖς συμμάχοις, Xen. cum amicis, quid mihi agendum sit, βουλεύομαι μετὰ τῶν φίλων, ὅ, τι χρή με ποιεῖν, Thuc. quomodo fugam faciamus, τὰς ἀποδρῶμεν, Xen. utrum velim cum ipsis bellum gerere, an amicus esse, εἴτε βούλομαι πολεμεῖν αὐτοῖς, εἴτε φίλος εἶναι, Xen. utrum oratio plane supprimenda sit, an vero, πότερον ἀφανιστέος παντάπασιν ἔσται ὁ λόγος, ἤ, Dem.
delibo, ἀπογεύομαι, aliquid, τινός, Plut.
delibro, ἀποφλοιόω, ἀπολεπίζω, ἀπολέπω, Aristoph.
delicate, τρυφερῶς, θρυπτικῶς, Poll. διατεθρυμμένως, Xen. vivo, τρυφάω, Plut. vivo et luxu diffluo, τρυφάω καὶ τῷ βίῳ διαρρέω, Aelian. vivens, ἁβροδίαιτος, ον, Thuc. vestitus, ταῖς ἐσθῆσι τρυφῶν, Isocr.
delicatus, τρυφερός, de homine et re, Aristot θρυπτικός, Xen. delicatior feminis, ἁβρότερος γυναικὸς, Lucian.
deliciae, τρυφή, ἡ, Demosth. ἁβρότης, ἡ, Xen. atque luxus, τρυφὴ καὶ περιουσία, Dem. in deliciis vivo, τρυφάω. id. deliciis diffluo, σπαταλάω, Theano et Athen. in deliciis habeo aliquem, τὰ παιδικὰ ἔχω τινά, Xen. Conf. delicior.
delicior, τρυφάω, Dem. θρύπτομαι, Xen. διαθρύπτομαι, id. aliquantum, ὑποτρυφάω, Plut. καὶ σπαταλάω.
delictum, ἔλλειμμα, τό, Dem. ἁμάρτημα, τό, idem. ἁμαρτία, ἡ, Isocr. πλημμέλεια, ἡ, id. πεπλημμελημένα, τά, idem incidere in delictum, περιπίπτειν ἁμαρτήματι, id. involvere se iisdem delictis, χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς ἁμαρτήμασι, id. delicta alicujus castigare, ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτηθεῖσί τινι, Demosth. reprehendere, οἷς ἁμαρτάνει τις, ἐπιτιμᾶν, id. τοῖς ἡμαρτημένοις τινὶ ἐπιπλήττειν, id. Cf. peccatum.
deligo, as, δέω, vulnus, τραῦμα, Xenoph.
deligo, is, αἱρέομαί τι, Isocr. aliquem ducem, αἱρέομαί τινα ἡγεμόνα, Dem. aliquid ex omnibus, προαιρέομαί τι ἐξ ἁπάντων, Isocr. ex omnibus optimum, ἐκλέγομαι τὸ βέλτιστον ἐξ ἁπάντων, idem.
delineatio, διαγραφή, ἡ, Plato. ἡ σκιαγραφία τινός, idem.
delineo, προγράφω, Isocr. ὑπογράφω, id. aliquid, διαγράφω τι, Polyb.
delingo, ἀπολείχω, Athen.
delinimentum, θέλγμα, τό, θέλγητρον, τό, Eurip.
delinio, καταχρίω, Galen. suavitate, κηλέω, Plut.
delinitio, κήλησις, εως, ἡ, Plut.
delinitivus, κατακηλητικός, θελκτήριος, ον, Plut.
delino, καταχρίω, Galen
delinquo, ἁμαρτάνω, Dem. nulla in re, πλημμελέω περὶ οὐδὲν, Isocr. in aliquem, πλημμελέω εἴς τινα, Xen. in multis, πολλὰ σφάλλομαι, Isocr. πολλὰ ἐξαμαρτάνω, idem. in leges, πράττω τὰ κεκωλυμένα, Aelian. Conf. pecco.
deliquo, τήκομαι, Galen.
deliquesco, i. q. deliqueo.
deliquium, ἔκλειψις, ἡ, Plut. animi, λειποθυμία, ἡ, Herodian.
deliramentum, λήρημα, τό.
deliratio, λήρησις, ἡ, Aret.
delirium, παραλήρημα, τό, Xiphil. παράνοια, ἡ, Dem. ἄνοια, ἡ, idem.
deliro, ληρέω, Dem, ἀποληρέω, id. prorsus, παντάπασι, Isocr. et insanio, παραφρονέω καὶ μαίνομαι, Eunap.
delirus, ληρώδης, ες, Aristot. Cf. stultus.
deliteo, φωλεύω, in silvis, ἐν δρυμοῖς, Hdn. κρύπτομαι ἐν ὕλαις, id.
delitesco, vide deliteo.
delphin, δελφὶν, ὁ, Aristot.
delubrum, τέμενος, τό, βωμός, ὁ, (proprie ara.) ἱερόν, τό.
deludificor, διαπαίζω, Plato.
deludo, ἐμπαίζω, καταπαίζω, καταγελάω, praestigiis, καταγοητεύω, Xen.
delumbis, e, ἄνευρος, ον.
delumbo, ἀπονευρόω, Suid. ἐκνευρίζω, Dem.
demando, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι, Isocr.
dementior, ἐπιλανθάνομαι, Plato.
demens, ἄφρων, ὁ, ἡ, Dem. ἔκφρων, ὁ, ἡ, Isocr. σκαιὸς, Dem.
demensum, σιτομέτριον, τό, Nov. σιτομετρία, ἡ, Diod. Sicul.
dementer, ἀφρόνως, facere, ποιεῖν, Dem. ἐκφρόνως, id.
dementia, ἄνοια, ἡ, Dem. παράνοια, ἡ, id. ἀπόνοια, ἡ, id. εὐήθεια, ἡ, id. eo dementiae venire, εἰς τοῦτο ἐλθεῖν ἀνοίας, ἀφροσύνης, μανίας, ἀναισθησίας, μωρίας, Isocr.
dementio, παραφρονέω, Dem. ληρέω, id. μαίνομαι, idem.
demereo, περιποιέομαι, aliquid aliquo, τί παρά τινος, Dem.
demereor, εὐεργετέω, aliquem, τινά, Dem. homines, ἀνθρώπους ἐξομιλίζω, Synes.
demergo, καταποντίζω, proprie in mare, aliquid, τί, Plut. et everto urbem, καταδύω καὶ ἐκτρέπω πόλιν, Dem. aliquem, καταβαπτίζω τινά, Basil. navem demergi, πλοῖον καταδύναι, Dem. ad ilia usque, βρέχεσθαι μέχρις ἰξύων, Hdn.
demersio, βαπτισμὸς, ὁ, N. T. in mare, καταποντισμός, ὁ.
demersor, in mare, καταποντιστὴς, ὁ, Isocr.
demersus, καταποντισθεὶς, frumentum perit nave demersa, ἀπόλλυται σῖτος πλοίου καταδύντος, Dem.
demetior, διαμετρέω, aliquid, τί, Demosth.
demeto, θερίζω, ἐκθερίζω, τέμνω, ἀποκείρω, radicem generis, ἐξαμάομαι ῥίζαν τοῦ γένους, Soph.
demigratio, μετοίκησις, ἡ, Plato.
demigro, μετοικίζομαι, Lucian. e vita, ὑπεκχωρέω τοῦ βίου, Plato.
deminuo, μειόω, aliquid, τί.
demiror, ὑπεράγαμαι, dicta, ἀποθαυμάζω τὰ λεγόμενα, Hdt.
demisse, ταπεινῶς, Isocr. sentio, ταπεινοφρονέω, μικρὸν καὶ ταπεινὸν φρονέω, Dem.
demissio, κάθεσις, ἡ, Galen. animi, ταπεινοφροσύνη, ἡ. ταπεινότης, ἡ, Isocr.
demissus, καθειμένος, Thuc. animo, ταπεινόφρων, ὁ, ἡ, ταπεινός, Isocr. demisso animo sum, μικρὸν vel μικρὰ φρονέω, Dem. Isocr.
demitto, καθίημι, scalas, κλίμακα, Hdn. me ex alto, καθίημι ἐμὲ ἀφ' ὑψηλῶν, Xen.

animum, καταβάλλω ἐμαυτόν, Plut. ἀθυμέω, Xenoph. μειόομαι καὶ συστέλλομαι τὴν ψυχήν.

demo, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τί τινι, Dem.

demolior, καταστρέφομαι, urbes, τὰς πόλεις, Aphth. vias, ἀποικοδομέω τὰς ὁδούς, Thuc. murum, καθαιρέω τὸ τεῖχος, id.

demolitio, καθαίρεσις, ἡ, καταβολή, ἡ.

demolitor, καθαιρέτης, ὁ, Thuc.

demonstrabilis, ἀποδεικτός, όν, Aristot.

demonstratio, ἀπόδειξις, ἡ, Aeschin.

demonstrative, δεικτικῶς.

demonstrativus, δεικτικός, ἀποδεικτικός, ἐπιδεικτικός, Aristot.

demonstrator, ἀποδείκτης, ὁ.

demonstro, δείκνυμι, aliquid, τί, Dem. ἀποδείκνυμί τι, Theodot. aliquid clare, ἀποδείκνυμαί τι σαφῶς, Dem. ita clare, ut, ἀποδείκνυμι τι οὕτω σαφῶς, ὥστε, id. meum virtutem, ἔλεγχον δίδωμι ἀρετῆς, Isocr.

demordeo, ἀποδάκνω.

demorior, ἀποθνήσκω, Plato. Conf. morior.

demoror, κατέχω, aliquem, τινά, Plato. demoror in aliqua re, προσδιατρίβω s. ἐνδιατρίβω τινί.

demortuus, ἀποθανών, ἀποτεθνηκώς, ὁ ἀπελθὼν τοῦ βίου, Lucian.

demoveo, ἀποκινέω.

demulceo, κηλέω, Plato. θέλγω, Plut. auditores concinnitate numerorum, ψυχαγωγέω τοὺς ἀκούοντας ταῖς εὐρυθμίαις, Isocr.

demum, vide denique

demurmuro, ἀπομορμυρίζω.

demutilo, κολοβόω, Aristot.

demuto, vide muto.

denarius, δεκαδικός, numerus, δεκαδικὸς ἀριθμός, δεκάς, ἡ, nummus, δραχμή, ἡ, Thuc. δεκάχαλκον, τό, Plut.

denascor, ἀποθνήσκω, Plato. Cf. morior.

denaso, ῥινοκοπέω, Suid.

denato, κατανήχομαι.

denego, ἀπαρνέομαι, caedem, φόνον, Plut.

deni, οἱ, αἱ, τὰ δέκα, Thuc.

denigratio, μελασμός, ὁ, μέλανσις s. μελάνωσις, ἡ, it. τὸ μελαίνειν s. ἀπομελαίνειν.

denigro, μελαίνω, ἀπομελαίνω, διαμελαίνω.

denique, τέλος, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον, τὰ τελευταῖα, εἰς τελευταῖον. – ἐπὶ πᾶσι δέ, τὸ δὲ ὕστατον, ὡς συνελὼν εἰπεῖν, ὡς συνελόντι εἰπεῖν, ὅλως δέ, ἁπλῶς δέ, τὸ σύνολον.

denominatio, παρονομασία, ἡ.

denomino, παρονομάζω, ἐξονομάζω, ἀποκαλέω.

denoto, ἀποσημειόω, ἐπισημαίνω, χαρακτηρίζω.

dens, ὀδούς, ὁ, Aristot. molaris, γομφίος, ὁ, Xen. genuinus, κραντήρ, ὁ, Aristot. anterior, γελασῖνος, ὁ, Poll. τομεύς, ὁ, id. caninus, κυνόδους, ὁ, Hippocr. dentium stupor, αἱμωδία, ἡ, Aristot. dentium stupore laboro, διαιμωδιάω, id. dentium dolor, ὀδονταλγία, ας, ἡ, Diosc. dentium dolore laboro, ὀδονταλγέω, id. dentes habens utrinque, ἀμφόδους, ὁ, ἡ, idem. nullos, νώδους, ὁ, ἡ, Athen. serratos, καρχαρόδους, ὁ, ἡ, Aristot. prominentes, προόδους, ὁ, ἡ, Poll. exsertos, χαυλιόδους, ὁ, ἡ, Aristot.

densatio, πύκνωσις, ἡ, Plut.

dense, πυκνῶς, Athen.

densitas, πυκνότης, ἡ, Plut.

denso, πυκνόω, Plut.

densus, πυκνός, Theophr. ἀθρόος, Thuc.

dentale, γύης, ὁ, Hesych.

dentatus, ὀδοντωτός, Gal. ὠδοντωμένος, ferrum, σίδηρος, Poll.

denticulatus, i. q. dentatus.

denticulus, ὀδοὺς μικρός.

dentifricium, ὀδοντοξέστης, ὁ, Poll.

dentio, ὀδοντιάω, ὀδοντοφυέω, Hippocr. ὀδοντοποιέω, Poll.

dentiscalpium, ὀδοντοξέστης, ὁ, Poll.

dentitio, ὀδοντοφυΐα, ἡ, Paull. Aeg. ὀδοντίασις, ἡ, idem. τὸ τῶν ὀδοντοποιούντων πάθος, Poll.

denubo, vide nubo.

denudo, γυμνόω, aliquem aliquo, τινά τινος, Idm. Conf. nudo.

denunciatio, ἐπαγγελία, ἡ, Cf. indictio.

denuncio, ἀπαγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, Plut. παραγγέλλω τινί τι, idem. alicui bellum, καταγγέλλω τινὶ πόλεμον, Dem. προαγορεύω τινὶ πόλεμον, id. per urbes, περιαγγέλλω κατὰ πόλεις, Thucyd.

denuo, αὖ, Dem. αὖθις, idem. πάλιν. id. ἐξ ὑπαρχῆς, Plut.

deocco, βωλοκοπέω, Aristot.

deonero, ἀποφορτίζω, Hesych.

deorsum, κάτω, versor, γίγνομαι, Dem. ac sursum, καὶ ἄνω, Galen.

deosculor, καταφιλέω, manus et pedes alicujus, χεῖρας καὶ πόδας τινός, Xenoph.

depaciscor, συντίθεμαι, aliquid cum aliquo, τί πρός τινα, Xen. σύμβασιν ποιέομαι, Thuc.

depalmo, καταπήγνυμι, aliquid alicubi, τί περί τι, Aristot. aliquid in terram, τί εἰς γῆν, idem.

depasco, κατανέμομαι, regionem, τὴν χώραν, Isocr. κατανέμω χώραν βοσκήμασι, Dem. agrum, ἐπινέμω τὸ χωρίον, idem. ignis depascit urbes, πῦρ ἐπινέμει τὰς πόλεις, Thuc.

depectio, τομή, ἡ, Polyb.

depecto, κτενίζω, Herodot.

depeculatio, σύλη, ἡ, Dem. σύλησις, ἡ

depeculor, ἀποσυλάω, Pind. κλέπτω τὰ κοινά, Dem.

depello, ἀπωθέω, Thuc. παρωθέω, Dem. aliquem ab aliquo, ἀπελαύνω τινά τινος, id. ἀποτρέπομαί τινα τινος, Plut. aliquem de regno, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, Dem. gladium imminentem cervicibus, ἀποσείω ξίφος τοῖς αὐχέσιν ἐπαιωρούμενον, Idm.

dependeo, ἐκκρεμάννυμαί τινος, ab aliquo, sive potius in perf. ἐκκρέμαμαι, Thuc. ἐξήρτημαί τινος, (perf. ab ἐξαρτάομαι) Lucian. hoc dependet a me, τούτου κύριός εἰμι.

dependo, ἐκτίω, poenam alicui, τίσιν τινί, Dem.

dependulus, ἐκκρεμάμενος.

deperdo, ἀποβάλλω, aliquid, τί, Plut. et everto urbem, ἀπόλλυμι καὶ ἀνατρέπω πόλιν, Plato.

depereo, ἀπόλλυμαι, Aristoph. – i. e. morior, ἀποθνήσκω, Plato. – i. e. vehementer amo aliquem, προσφθείρομαί τινι, Alciphr. κατατήκομαι ἔρωτί τινος.

depetigo, λειχήν, ὁ, Diosc. depetigine laboro, λειχηνιάω, Theophr.

depexus, κτενισθείς, εῖσα, έν.

depictus, καταγραπτος, ον, κατάγραφος, ον, Lucian.

depilatus, ἐκτριχωθείς, ἀποπεπυλημένος τὴν χαίτην, Poll. ἀπεψιλωμένος τὰς τρίχας, idem.

depilis, ἄθριξ, ὁ, ἡ, Poll. ψιλός, όν, idem.

depilo, μαδαρόω, μαδίζω, παρατίλλω, κατατίλλω, ψιλόω, ἀποψιλόω.

depingo, καταγράφω, aliquid, τί, Pausan. coloribus, χρωματεύω τι, Synes. imaginem meam maximis lineamentis, τὴν εἰκόνα ἐμαυτοῦ μεγίστην γράφω, Herodian.

deplanto, ἀποφυτεύω, Aristot.

depleo, ἐξαντλέω, Lucian.

deplorandus, ὀλοφύρτιος, ία, ιον.

deploratus, κατακεκλαυμένος. – i. e. incurabilis, ἀνήκεστος, ον, Dem. a medicis, ἀπεγνωσμένος ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, Plut.

deploro, vide defleo.

deplumis, ἄπτιλος, ον, Suid.

deplumo, ἀποτίλλω τὰ πτίλα.

depono, κατατίθημι, arma in medium, τὰ ὅπλα ἐς μέσον, Xen. dictaturam, κατατίθεμαι τὴν μοναρχίαν, Plut. argentum apud aliquem, ἀργύριον τινι, Isocrat. pecuniam, παρακατατίθεμαι χρήματα, id. inimicitias, ἔχθραν ἀποτίθεμαι, Plut. ἔχθραν ἀπολύομαι, Isocr.

depopulatio, πόρθησις, ἡ, Hermog.

depopulor, πορθέω, maritimas regiones Laconicae, τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία τῆς Λακωνικῆς, Thuc. vicos et parvas urbes, διαπορθέω κώμας καὶ μικρὰς πόλεις, Plut.

deportatio, κατακομιδή, ἡ, Thuc.

deporto, κατακομίζω, frumentum exercitui, τὸν σῖτον στρατεύματι, Thuc. aliquem in insulam, ἐκφορέω τινὰ εἰς τὴν νῆσον, Lucian. aliquem in navem, ἀποκομίζω τινὰ ἐπὶ τὸ πλοῖον, Isocr. laudem, λαμβάνω δόξαν, id. exercitum ex aliquo loco, ἀπανάγω στρατόν, Herodian.

deposco, ἐξαιτέω, aliquid, τί, Dem.

depositio, κατάθεσις, ἡ, θέσις, ἡ, Plato.

depositum, καταθήκη, ἡ, Isocr. παρακαταθήκη, ἡ, Thuc. ὑποθήκη, ἡ, Dem. relinquere posteritati, παραθήκην καταλιπεῖν τοῖς ἐπιγιγνομένοις, Dem. accipere, λαμβάνειν, id. δέχεσθαι, Isocr. reposcere, ἀπαιτεῖν, Dem. reddere, ἀποδοῦναι, Aristot.

depostulo, ἐξαιτέω, Dem.

depraedatio, σύλη, ἡ, Dem.

depraedor, ἀποσυλάω, Chrys. aliquid, λαφυραγωγέω τι, Plut.

depraelior, καταμάχομαι, διαμάχομαι, Xen.

depravate, διεστραμμένως.

depravatio, διαστροφή, ἡ, Theophr.

depravo, διαστρέφω, aliquid, τί, Theophr. aliquem, κακουργέω τινά, Xen. Conf. corrumpo.

deprecabundus, ἱκετεύων.

deprecatio, δέησις, ἡ, Dem. pro reo, παραίτησις, ἡ, idem. ἐξαίτησις, ἡ, id. pro aliquo, δέησις ὑπέρ τινος.

deprecor, ἀπεύχομαι, aliquid, τί, Dem. ne quid fiat, μὴ γενέσθαι τι, Dem. ne quid inimicis accedat, τοῖς ἐχθροῖς, Synes. – i. e. veniam posco, παραιτέομαι, Dem. pro aliquo, ἐξαιτέομαί τινι, id. παραιτέομαι περί τινος, Xenoph.

deprehendo, καταλαμβάνω, aliquid, τί, Dem. injuste facientem, λαμβάνω τὸν ἀδικοῦντα, id. in ipso facinore, ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνω τινά, id. ἐν τῷ πράγματι αὐτῷ ἁλίσκω τινά, id. – i. e. intelligo, μανθάνω, Dem. διαγιγνώσκω, id.

deprehensio, κατάληψις, ἡ, Thuc.

depressio, καταπίεσις, ἡ.

deprimo, καταπιέζω, aliquem injuste, ἐλαττόω τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, Isocr.

depromo, προχειρίζομαι, aliquid, τί, Lucian. ex cella penuaria, προφέρω ἐκ τοῦ ταμιείου, Isocr.

depropero, κατασπεύδω, rem, τὸ πρᾶγμα, Aeschin.

depso, δεψέω, Hesych.

depudeo, depudesco, ἀπαισχυντέω, τὰ αἰσχύνομαι.

depugnatio, κατάμαχη, ἡ, διαμάχη, ἡ, adversus aliquem, ἀντιμάχεσις, ὁ.

depugno, διαμάχομαι, pro eo aliqua, ὑπέρ τινος, Plato. pro aliquo cum aliquo s. adversus aliquem, ὑπέρ τινος πρός τινα, Plut. adversus aliquid, i. e. repugno alicui rei, πρός τι, Dem.

depulsio, ἄπωσις, ἡ, ἀποπομπή, ἡ, Isocr.

deputatio, ἀποκοπή, ἡ.

deputo, ἀποκόπτω, aliquid, τί, Xen. — i. e. existimo, νομίζω, Dem.

derado, ἀποξύω. καταξύω, Plut.

derelictio, κατάλειψις, ἡ.

derelictus, καταλειπτος, ον, καταλειφθείς, εῖσα, έν, s. ἀπολειφθείς.

derelinquo, ἐγκαταλείπω, aliquid, καταλείπω τι, Plato. gloriam, δόξαν, Demosth.

derepente, ἐξαίφνης, Dem. ἐκ προσπαίου, προσπαίως, Aristot. αἰφνιδίως, αὐτίκα, παραυτίκα, — παραχρῆμα, ἐξ ἀπροσδοκήτου.

derepo, ἀφέρπω.

derideo, καταγελάω, aliquem, τινά Dem. τινος, Isocr. τινί, Herodot. pacem, τῆς εἰρήνης, Isocr. derideri ab hostibus, καταγέλαστον εἶναι ὑπὸ ἐχθρῶν, id. ab adulatoribus, ἐπίχαρτον γίγνεσθαι ταῖς κόλαξι, Dem. facio, ut quis derideatur, deridendum aliquem propono, καταγέλαστον ποιέω τινά, Plato.

deridiculus, καταγέλαστος, ον, Plato. εὐκαταγέλαστος, ον, Aeschin. ἐπίχαρτος, ον, Dem.

derisio, κατάγελως, ὁ, Xen. καταγέλασμα, τό, Poll.

derisor, καταγελῶν, ὁ, Xen.

derivatio, aquarum, ὀχετεία, ἡ, Theophr. grammatica, παραγωγή, ἡ, criminis in aliquem, μετάστασις, ἡ, Andoc.

derivativus, παράγωγος, ον, Gramm.

derivo, aquam, παροχετεύω, Plut. at Grammatici, παράγω, aquam fossis in campum, παράγω ὕδωρ ὀρύγμασιν εἰς τὸ πεδίον, Plut.

derodo, ἀποτρώγω, Laert.

derogatio, ἀφαίρεσις, ἡ, Plut.

derogo, μεταποιέω, legi, νόμον, Dem. alicui aliquid, ἀφαιρέω τινί τι, Isocr.

deruncinatio, βοτανισμός, ὁ.

deruncino, βοτανίζω.

desaevio, ἀγριαίνω, Plut.

desalto, ἀπορχέομαι, nuptias, i. e. saltando imperite perdo, τὸν γάμον, Herodot.

descendo, καταβαίνω, ab equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, Xen. ex muro, ἀποκαταβαίνω ἐκ τῶν τειχῶν, Thuc. minore cum periculo in regionem aliquam, καταβαίνω ἀσφαλέστερον εἰς χώραν τινα, Dem.

descensio, κατάβασις, ἡ, ad inferos, εἰς ᾅδου, Isocr. κάθοδος, ἡ, Plut.

descensus, i. q. antecedens.

desciseo, v. deficio.

describo, ἀπογράφω, aliquid ab aliquo, τι ἀπό τινος, Athen. — i. e. delineo, διαγράφω. Plato.

descriptio, ἀπογραφή, ἡ, Dem. διάγραμμα, τό, idem tributi, ἐπιγραφή, ἡ, Poll. sudis rei, ὑπογραφή, ἡ, Plato.

descriptum, ἀπόγραφον, τό, Dem. ἀντίγραφον, τό, id.

descriptus, ἀπόγραφος, ον, Laert.

deseco, ἀποτέμνω, aliquid, τί, Plato. ἀποκόπτω τι, Xen. ferro, ἀποπρίω.

desectio, ἀποτομή, ἡ, ἀποκοπή, ἡ.

desero, ἀπολείπω, aliquem, τινά, Dem. καταλείπω τινά, Aristot. ordinem, λείπω τάξιν, Dem. vadimonium, φυγοδικέω, id. campum, ἀναχωρέω ἀπὸ τοῦ πεδίου, Herodian.

desertio, ἀπόλειψις, ἡ, Dem. ordinis, λιποταξία, ἡ, id. militiae, ἀστρατεία, ἡ, id. desertionis sive deserti ordinis crimen, λιποταξίου δίκη, Dem.

desertor, ἀπολείπων, ὁ, ordinis, λιποτάκτης, ὁ, Dem. ἄτακτος, ὁ, id. ἀσύντακτος, ου, ὁ, id. militiae, ἀστράτευτος, ου, ὁ, id.

desertum, ἡ χώρα ἐρήμη, Xenoph. it. ἔρημος, ἡ, sc. χώρα, ἐρημία, ἡ, cf. desertus.

desertus, ἔρημος, ον, vel etiam, ἔρημος, ἡ, ον, deserta ab hominibus regio, χώρα ἐρήμη ἀνθρώπων, Xen. ἐρήμη καὶ ἀπάνθρωπος γῆ, Lucian. ab auxilio, ἔρημος βοηθείας, Plut. ἔρημος βοηθήσοντος, Isocr. desertum esse a sociis, ἔρημον εἶναι συμμάχων, Dem. omnino desertum esse, παντάπασιν ἔρημον εἶναι, id.

deservio, θεραπεύω, alicui, τινί, Xen. δουλεύω τινί, id. ὑπουργέω τινί, Plut.

deses, ῥᾴθυμος, ον, Plut. Cf. piger.

desicco, καταξηραίνω, Theophr.

desideo, ῥᾳθυμῶ, Dem. ῥᾳθυμέω, id. et otiosus ago, ἀργέω καὶ σχολάζω, id.

desiderabilis, ἐπιθυμητός, Aristot. πολυπόθητος, ον, περιπόθητος, ον, — ποθεινός.

desideratio, v. desiderium.

desideratus, v. desiderabilis.

desiderium, πόθος, ὁ, patriae, τῆς πατρίδος, Dem. flagro desiderio alicujus, φέρομαι πόθῳ τινός, id. teneor desiderio alicujus, πρόσεστί μοι πόθος τινός, id. incido in desiderium alicujus rei, ἐμπίπτω εἰς ἐπιθυμίαν τινός, id. alicujus rei, τὸ ἐπιθύμημά τινος, Dem. ἡ ἐπιθύμησίς τινος, Aristot.

desidero, ποθέω, aliquem, praesentiam alicujus, παρουσίαν τινός, Dem. mediocria, ἐφίεμαι τῶν μετρίων, idem. plura, ὀρέγομαι πλειόνος, Isocr. aliquid, ἐπιθυμέω τινός, Dem. ἐπιποθέω τι, Luc.

desidia, ῥᾳθυμία, ἡ, Dem. Cf. segnitia.

desidiose, ῥᾳθύμως.

desidiosus, ῥᾴθυμος, ον, Plut. Cf. piger.

desido, καθιζάνω, Isocr.

designatio, ὑποτύπωσις, ἡ, ὑπογραφή, ἡ, Plato. magistratus, ἀπόδειξις, ἡ.

designator, ἀποδείκτης, ὁ.

designatus, ἀποδεδειγμένος, consul, ἀναῤῥηθεὶς ὕπατος, Plut.

designo, i. e. primis lineis describo, ὑποτυπόω, Aristot. προγράφω, Dem. ὑπογράφω, Isocr. — i. e. eligo, aliquem belli ducem, τιθέω τινὰ στρατηγόν, Dem. ἀποδείκνυμί τινα στρατηγόν, Herodian. aliquem Imperatorem, ἀναγορεύω τινὰ Σεβαστόν, idem.

desilio, καταπηδάω, ab equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, Xen. e curru, ἀποπηδάω τοῦ ἅρματος, Plut. in caput alicujus, ἐφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλήν τινος, Aristoph.

desino, λήγω, a laboribus s. laborare, τῶν πόνων, Isocr. jubere, ἀνίημι προστάττων, Dem. de aliquo dicere, ἀπαλλάττομαι τοῦ λέγειν περί τινος, Dem. a bello, παύομαι τοῦ πολέμου, Isocr. in aliquid, ἀπολήγω εἴς τι, Aristot. ab exercitiis, μεθίεμαι τῶν γυμνασίων, Plato. ab aliqua re, ἀφίσταμαί τινος, Dem.

desipiens, v. delirus.

desipientia, ἀφροσύνη, ἡ.

desipio, παραφρονέω, Isocrat. Conf. deliro.

desisto, ἀφίσταμαι, ab aliquo, τινός, Dem. Cf. desino.

desitus, ἀπολειφθείς, εῖσα, έν.

desolatio, ἐρήμωσις, ἡ.

desolator, ἐρημωτής, ὁ.

desolo, ἐρημόω, urbem, πόλιν, Thuc.

despectio, παρόρασις, εως, ἡ, Apocr.

despecto, πυκνὰ καθορῶ.

despectus, καθόραμα, τό, — i. e. contemtus, παρόρασις, ἡ, Cf. contemtus

desperans, ἀνέλπιστος, ον, Thuc. ἄθυμος, ος, Dem.

desperanter, ἀνελπίστως, Isocr.

desperatio, ἀνέλπιστον, τό, Thuc. ἀθυμία, ἡ, Dem. ἀπόνοια, ἡ, id. desperationem injicere alicui, ἄθυμον ποιεῖν τινα, id. in extrema desperatione versari, ἐν τῷ ἀνελπίστῳ σαλεύειν, Heliod. εἶναι ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ καὶ ἀπογνώσει, Herodian.

desperatus, ἀνέλπιστος, ον, Isocr. ἀπεγνωσμένος, ένη, ένον, Plut.

despero, ἀπονοέομαι, de aliqua re, ἀπελπίζω τινός, ἀπογιγνώσκω τινός s. τι, ἀνελπίζω τι, ἀθύμως ἔχω πρός τι, ἀπορέω s. ἀπορέομαί τινος, plane, ἐξαπορέω s. ἐξαπορέομαί τινος, ἀπογιγνώσκω παντάπασί τινος, despero de praesenti rerum statu, ἀθυμέομαι τοῖς παροῦσι πράγμασι, Isocr. per ignaviam, ἀποδειλιάω, Cebes.

despicabilis, εὐκαταφρόνητος, ον, Lucian.

despicio, καταφρονέω, aliquem, τινός, Cf. contemno. — i. e. deorsum adspicio, καθοράω, aliquid, τι, Plut.

despicor, v. contemno.

despolio, ἀποσυλάω τινά, ἀποδύω τινά, — σκυλεύω τινά.

despondeo, ἐγγυάω, alicui uxorem, τινὶ γυναῖκα, Dem. mihi aliquam, νυμφεύω τινά, Isocr. alicui aliquam, ὁμολογέω τινά τινι, Xen. καθομολογέομαί τινά τινι, Plut. animum, ἀπεγνωκότως ἔχω. Cf. despero.

desponsatus, καθωμολογημένος, Plut.

desponso, v. despondeo.

despretus, v. contemtus.

despumo, ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.

despuo, καταπτύω, — i. e. contemno, aliquid, s. in aliquid, τινός, Dem. aliquem, διαπτύω τινά, Plut.

desquamo, ἀπολεπίζω, ἐκλεπίζω.

destillatio, καταστάγμος, ὁ, ἀπόσταξις, ἡ, Theophr.

destillo, καταστάζω, Lucian. destillat aurum ab eorum verbis, ἀποστάζει χρυσὸς τῶν λόγων αὐτῶν, id. mel e foliis, ἀπολείβει μέλι ἀπὸ φύλλων, Diod. Sic.

destinatio, in scopum, στοχασμός, ὁ, Plut. animi, προαίρεσις, ἡ, Herodian.

destino, τάττω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, Plut. προτίθημί τινί τι, alicui aliquid, τάττω τινί τι, Demosth. aliquid ad aliquid, ἀποτάττω τι εἴς τι, Polyb. aliquem ad mortem, καταψηφίζομαι θάνατόν τινος, Aelian. destinatus sum ad aliquid, μένει μέ τι, πρόκειται s. εἵμαρταί μοι ἔσεσθαί τι.

- destituo, ἀπολείπω, infelicem, δυστυχοῦντα, Plut. fortuna destituit consilium ejus, ἡ τύχη ἔσφηλε τὴν γνώμην αὐτοῦ, Herodian. Conf. desero. - destituor, ἀπορέω, pecunia, χρημάτων, Isocr. verbis, λόγων, id. necessariis, τῶν ἀναγκαίων, s. τῶν ἐπιτηδείων, id. εἰμὶ ἐν ἀπορίᾳ πολλῇ s. πάσῃ, Dem. Isocrat. occasione, ἀπολείπομαι τῶν καιρῶν, id. aliqua re, ὑστερίζω τινός, id. ἀποτυγχάνομαί τινος, Aelian.

destitutio, ἀπόλειψις, ἡ, ἐγκατάλειψις, ἐρήμωσις, ἡ, b) ἀπάτη, ἡ, ψεῦδος, τό.

destringo, ἀποσφίγγω, aliquid, τι, Lucian.

destruo, ἀποσκευάζω, Plut. urbem, ἀνίστημι πόλιν, Dem. ἀνατρέπω πόλιν, Isocrat. aliquid, καταβάλλω τι, Isocrat. - i. e. refuto, ἀνασκευάζω, ἀποσκευάζω, aliquid, τι.

desudatio, ἀφίδρωσις, ἡ.

desudo, ἀφιδρόω, Aristot. in aliqua re, κατεργάζομαί τι, Plato.

desuefacio, ἀπεθίζω, aliquem aliqua re, τινά τινι, Aeschin.

desuefio, s. desuesco, ἀπεθίζομαι.

desuetudo, ἀήθεια, ἡ, Lucian.

desultor, ἀμφιππος, ὁ, Aelian.

desultorius, κελητιστικός, ἡ, όν, equus, κέλης, ὁ.

desultura, κελήτισμα, τό.

desum, ἀπολείπομαι, in nullo, οὐδενός, Dem. Cf. deficio. commodis alicujus, ἀφίσταμαι τῶν τινι συμφερόντων, id.

desumo, ἀναλαμβάνω, Dem.

desuper, ἄνωθεν, injicio aliquid, ἐπιβάλλω τι, Herodian.

detego, ἐκκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, metaph. ut crimen, ἀποφαίνω, Dinarch. b) i. q. tectum aufero, ἀποστεγάζω, N. T. i. e. tegumentum demo, ἀποστρώννυμι.

detendo, ἀνίημι, Xenoph.

detentio, καθέξις, ἡ, Aristot. κατοχή, ἡ, Galen.

detergeo, ἀποσμάω, cicatrices, οὐλάς, Diosc. calumnias, ἀποτρίβομαι τὰς διαβολάς, Diod. Sic. Conf. abstergo.

detergo, i. q. antecedens.

deterior, χείρων, ον, ἐλάττων, ον, φαυλότερος, κακίων, ον, deteriore conditione cum aliquo, ἐλαττόομαί τινος, Dem. deterioribus pareo, ὑπὸ χειρόνων ἄρχομαι, Plato. - Proverb. video meliora proboque, deteriora sequor, Ovid. θυμὸς δὲ κρείττων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων, Eur.

determinatio, πέρας, τό, Dem. ὅρος, ὁ, idem.

determino, ὁρίζω, Dem. προσγράφω ὅρον, idem.

detero, κατατρίβω, Thuc.

deterreo, ἀπείργω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος, Plut. a consulendo, τινὰ ἀπὸ τοῦ συμβουλεύειν, Isocr. aliquem a peccatis, ἀποτρέπω τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων, id. aliquem a gerenda republ. τινὰ τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν, Plut.

detestabilis, βδελυκτός, βδελυρός, ἀποτρόπαιος, ον, καταπτυστος, ον, μυσαρός, ἐς, κατάρατος, ον.

detestor, καταράομαι, patriam, τῇ πατρίδι, Dem. tanquam prodigium, μυσάττομαι, ὡς ἐπὶ τέρατι, Lucian. caedes, μυσάττομαι τὰς σφαγάς, id.

detineo, κατέχω, aliquem, τινά, Plato. παρατείνω τινί, Plut. aliquem ab aliquo, ἀπείργω τινά τινος, id.

detondeo, ἀποκείρομαι, barbam, τὸ γένειον, Hdn. capillos quos habuit, totondit, ἃς εἶχε τριχάς, ἀπεκείρατο.

detono, καταβροντάω.

detorno, ἀποτορνεύω.

detorqueo, ἀποστρέφω, aliquid aliquo, τι πρός τι, Plut. in aliud, παραφέρω εἰς ἄλλο, Lucian.

detractio, ἀφαίρεσις, ἡ, Plut. famae, κακισμός, ὁ.

detractor, ἀφαιρούμενος, ὁ, Plut. i. e. obtrectator, βλάσφημος, ὁ, διαβολεύς, ὁ.

detraho, ἀφαιρέομαι, aliquid alicui, τινί τι, Isocr. i. q. obtrecto, alicui, διασύρω τινά, Dem. Cf. calumnior, cavillor.

detrectatio, ἀνανευσις, ἡ.

detrectator, ἀνανεύτης, ὁ.

detrecto, ἀνανεύω, aliquid, τι, Dem. prae metu, καταδειλιάζω τι, Xenoph. aliquid facere, ἀπολέγομαι τὴν δρᾶσιν, Plut. munus, ἀρνέομαι χρείαν, Dem. pugnam, ὀκνέω τὴν μάχην, Hdn. negotium, παραιτέομαι τὸ ἔργον, idem. imperia, ἀφηνιάζω, id. Conf. adversor, fugio.

detrimentosus, βλαβερός, Plat. cf. noxius.

detrimentum, ἀποτρίμμα, τό, - i. e. damnum, ζημία, ἡ, magnum, μεγάλη, Dem. summum, ἐσχάτη, id. et damnum, καὶ βλάβη, id. affero alicui, ζημίαν φέρειν τινί, id. cf. damnum.

detrudo, ἀπωθέω, Thuc.

detruncatio, κατακοπή, ἡ, Theophrast.

detrunco, κατακόπτω, aliquid, τι, Theophr. κολούω, τι, idem

detumeo, ἀπογκόομαι.

deturbo, ἐκωθέω, Thuc. ἐκκρούω, Xen. erectum, ῥίπτω ὀρθόντα, Hdn.

deturpo, καταισχύνω, Plut. aliquid, μολύνω τι, Isocr.

deunx, fortassis: τὸ ὅλον ἑνὸς δέοντος.

deuro, ἐκπυρόω.

deus, θεός, ὁ, Dem. optimus maximus, ὁ μέγιστος, id. summus, ὕπατος, id. Numen divinum, θεὸς καὶ δαίμων, id. θεὸς καὶ δαιμόνιον, id. vis coelestis et divina, δαιμόνιος δύναμις, Isocr. potestas deorum, δύναμις θεῶν, Dem. ἰσχὺς τοῦ δαίμονος, id. dii meliora, εὐφήμει, Plato μηδὲν βλάσφημον εἰπέ, Aristot. ita deos mihi velim propitios, νὴ τοὺς θεούς, Dem. ita me Jupiter ut omnes dii ament, νὴ τὸν Δία καὶ ἅπαντας θεούς, id. per deos, quis ita stolidus est? πρὸς θεῶν, τίς οὕτως εὐήθης ἐστι; id. proh Jupiter, ὦ πρὸς τοῦ Διός, deus avertat, μὴ γένοιτο, id. ὃ μὴ συμβαίη, id. deus avertat malum a republica, μὴ οὕτω γένοιτο κακῶς τῇ πόλει, id. dii perdant malum male, θεοὶ ἀπολέσειαν κακὸν κακῶς, id. dii male faciant ei, θεοὶ ἐξολέσειαν αὐτόν, id. Dei voluntate et potentia, θεοῦ γνώμῃ καὶ δυνάμει, Hdn. deo favente, deo juvante, aliquem invadere, σὺν θεῷ ἐπιέναι ἐπί τινα, Thuc. cum deo, divino beneficio valere, σὺν θεῷ ὑγιαίνειν, Xenoph.

devasto, πορθέω, regionem, χωρίον, Thuc. domos, οἰκίας, Xen. ἀνοικοδομέω, Thuc. vicos et parvas urbes, διαπορθέω κώμας καὶ πόλεις μικράς, Plut.

deveho, κατάγω, Plut. frumentum alicui, κατακομίζω σῖτόν τινι, Thuc

develo, ἀποκαλύπτω, aliquid, τι, Plut.

deveneror, σέβομαι, aliquem, τινα, Plato.

devenio, καθήκω, Aeschin. ad tyrannidem potentia, εἶμι εἰς τυραννίδα ἐξουσίᾳ, Hdn. aliquo ex agris, κατέρχομαι ἐκ τῶν ἀγρῶν, id. audacia devenit in dementiam, τὸ τολμᾶν καταντᾷ εἰς τὴν ἄνοιαν, Polyb. cf. venio.

devenusto, i. q. deturpo.

devergentia, κατωφερής, τό.

deverro, κατασαίρω.

deversitas, καταφερὲς, τό, καταντες, τό.

devexus, κατάντης, ες, Suid.

devincio, ἀναρτάω, aliquem, τινά, Xen. dolia inter se, συνδέω σκεύη ἀλλήλοις, Herodian. insulas inter se benevolentia, συνάπτω τὰς νήσους πρὸς ἀλλήλας εὐνοίᾳ, Philostr.

devinco, νικάω, aliquem, τινά, Xen καταγικάω τινά, Plut. voluptates, κρατέω τῶν ἡδονῶν, id. devincor segniter, ἡττάομαι ἀνανδρως, Herodian.

devio, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, Thuc.

devirginatio, διακόρησις, εως, ἡ.

devirgino, ἀποπαρθενεύω, ἀποπαρθενόω, διαπαρθενεύω, Athen. aliquam, διακορεύω τινά, Herodot. διακορεύω, διακορίζω.

devitatio, ἔκφευξις, ἡ, ἔκφυγη, ἡ, mali, ἡ ἔκκλισις τοῦ κακοῦ, Basil.

devito, ὑποστέλλομαί τι, Isocr. φεύγω, ἐκφεύγω s. ἀποφεύγω τι.

devius, ὁ, ἡ, ὁ ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ.

devoco, συγκαλέω.

devolvo, καταχυλίω, ab aliquo, ἀπό τινος, Xen. vasa in aliquem, ἐπιβάλλω σκεύη τινί, Herodian.

devoro, κατεσθίω, aliquem, τινά, Plut.

devotio, κατευχή, ἡ, Plut. - i. e. imprecatio, ἀρά, ἡ, Dem.

devotus, κατάρατος, ον, Dem.

devoveo, καθιερόω, me ipsum pro patria alicui, ἐμαυτόν τινι ὑπὲρ τῆς πατρίδος, Plut. diris imprecationibus aliquem, καταράομαί τινα, Aristid. τινί, Dem.

dextans, δεκάμοιρος, ὁ.

dexter, δεξιός, Aristot. ἐπιδέξιος, ον, idem.

dextera s. dextra, δεξιά, ἡ, Dem. dextram porrigere s. protendere, προτείνειν δεξιάν, id. injicere dextram, προτείνειν δεξιάν, id. dextra prehendo aliquem, δεξιόομαί τινα, Aristoph. dextram do, δίδωμι δεξιάν, Aeschin. a dextra, ἐκ δεξιᾶς, Aristoph. dextrorsum versus, ἐν δεξιᾷ, Aristot. ad dextram, ἐπὶ δεξιᾷ, Idem.

dextere, δεξιῶς, Lucian. ἐπιδεξίως, Athen. - i. e. bene, εὐστόχως, Herodian.

dexteritas, δεξιότης, ἡ, Plut. ἐπιδεξιότης, ἡ, id. ingenii, δεξιότης, ἡ, Thuc. εὐφυΐα, ἡ, Philo.

dextimus, ἐπιδέξιος, ον, Aristot.

dextra, v. dextera.

dextrale, περιδέξιον, τό, LXX.

dextrorsum, ἐν δεξιᾷ, Aristot.

diabolus, διάβολος, ὁ, N. T.

diaconus, διάκονος, ὁ, N. T.

diadema, διάδημα, τό, Plut. diademate caput revincio, διαδήματι τὴν κεφαλὴν διαδέω, Lucian. impono, διάδημα περιτίθημι, Herodian. duobus diadematibus utor, χρῶμαι δυσὶ διαδήμασι, idem.

dialectica, διαλεκτική, ἡ, Plato.

dialecticus, διαλεκτικός, Plato.

dialectus, διάλεκτος, ἡ, Plut.

dialogus, διάλογος, ὁ, Aristot.

diameter, διάμετρος, ἡ, scil. γραμμή, Proclus.

Diana, Ἄρτεμις, ιδος, ἡ, Lucian.

diaphragma, διάφραγμα, τό, Galen.

diarium, ἐφημερίς, ίδος, ἡ, Plut. ἐφήμερον, τό, Philo.

diarrhoea, διάῤῥοια, ἡ, Galen.

diatriba, διατριβή, ἡ, Plut.

dica, δίκη, ἡ, Xen. dicam intendo, δίκην λαγχάνω, impingo alicui, δίκην ἐπάγω τινί, dicam s. caussam dico, δίκην εἶπον, Xen.

dicacitas, εὐτραπελία, ἡ, χλευασμός, ὁ.

dicaculus, σκωπτικός, Athen.

dicasterium, δικαστήριον, τό, Dem.

dicax, φιλοσκώμμων, ὁ, ἡ, Herodian. εὐτράπελος καὶ σκώπτειν δυνάμενος, Dem.

dico, as, ἱερόω, deo, τῷ θεῷ, Herodian. alicui, ἀνατίθημί τινι, Hdt. ἀφιερόω τινί, Plut. – i. e. trado me alicui, δουλεύω τινί, Xenoph. cf. consecro.

dico, is, λέγω, alia, alia facio, ἄλλα, ἄλλα πράττω, Plut. haec tibi, ταῦτά σοι, Xenoph. ista de te, ταῦτα περὶ σοῦ, id. ad voluntatem alicujus, συνηγορέω τινί, Dem. συνηγορέω τῇ ἐπιθυμίᾳ τινός, id. aliquid pro concione, δημηγορέω τι, id. aliquid exempli caussa, ἐρῶ τι παραδείγματος ἕνεκα, id. pro dignitate de se, ἀξίως περί τινος διέρχομαι, id. de re aliqua suaviter, concinne et elaborate, εἶπον περί τινος ἐπιχαρίτως, καὶ μουσικῶς καὶ διεσπουδασμένως, Isocr. modeste de me ipso, διαλέγομαι μετρίως περὶ ἐμαυτοῦ, id. sententiam meam de re aliqua, ἀποφαίνομαι τὴν γνώμην περί τινος, Xenoph. id, quod res est, πάντα ἐόντα λόγον λέγω, Herodot. libere et aperte de aliqua re, παῤῥησιάζομαι περί τινος, Isocr. dicam, ἐπάγω δίκην, εἶπον δίκην, id. dicendi peritus, εἰδώς, ἃ δεῖ λέγειν, Aelian. εἰδὼς τὰ λεκτέα, id. dictu nefas, οὐ θεμιτόν ἐστι φάναι, quod ne dictu quidem fas est, ὃ μηδ᾽ εἰπεῖν τινι θέμις, Plato. ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν, Xenoph. ut summatim dicam, ὡς συνελόντι εἰπεῖν, idem. ὡς εἴποι ἄν τις ἐπὶ κεφαλαίου, Cebes. dic, φέρε, Dem. ne quid dicam gravius, καὶ πλέον οὐδὲν προστίθημι, Aristid. dicendi finem facio, ἀπαλλάττομαι τοῦ περί τινος λέγειν, Dem. παύω τὸν λόγον, Xenoph. dici vulgo, διαγγέλλεσθαι, Hdn.

dictamnus, δίκταμον, τό, Theophr. δίκταμνος, ἡ, Al. Aphrod. vinum dictamno conditum, δικταμνίτης, ὁ, sc. οἶνος, Diosc.

dictator, αὐτοκράτωρ, ὁ, Isocr. δικτάτωρ, ὁ, Dion. Hal.

dictatura, δικτατωρία, ἡ, Plut. ἡ δικτάτωρος ἀρχή, id. dictaturam gero, δικτατωρεύω, Dion. Hal. μοναρχέω, Xiph.

dicterium, σκῶμμα, τό, Xen. festivum, παιδιά, ἡ, Hdn. citra injuriam jactum, ἀνύβριστον σκῶμμα, Plut. dicteriis incesso aliquem, σκώπτω τινά, Isocr. τινί, Plut. aliquid, τί, Hdn. εἴς τι, Plut. Conf. cavillor.

dictio, λέξις, ἡ, Isocr. – i. e. stilus, φράσις, ἡ, dictionum venor, λεξιθηρέω, Suid.

dictito, πολλάκις λέγω, βοάω, Hdn. καταλέγω, id.

dictum, ῥῆμα, τό, Plato. argutum, ἀπόφθεγμα, τό, Plut. facetum et cavillatorium, σκῶμμα, τό, Isocr. dicto audiens, ὑπήκοος, ον, Dem. dictum, factum, ἅμ᾽ ἔπος, ἅμ᾽ ἔργον, s. ἅμα ἔπος, ἅμα ἔργον, cf. Viger. de idiotismis VII, 2, 7. p. 381. dictum vetus, παλαιὸς λόγος, Plato.

didactrum, δίδακτρον, τά, Poll.

diduco, διαλαμβάνω, aliquem, τινά, Plut. aliquid, διαιρέω τι, Aristot.

diecula, ἡμερίδιον, τό.

dies, ἡμέρα, ἡ, Dem. superior, προτέρα, id. ultimus, τελευταία, id. praefinita, διαμεμετρημένη, id. lege sancita, ἡ ἐν τῷ νόμῳ γεγραμμένη, id. non multis diebus post, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον, id. intra triginta dies, ἐντὸς ἡμερῶν τριάκοντα, ἀφ᾽ ἧς, id. diem praefinire, ἡμέραν διαμετρεῖσθαι, id. aucupari, τηρεῖν, id. observare, φυλάττειν, id. consumere in re aliqua, ἀναλίσκειν ἐπί τινι, idem. agere nullam sine lacrimis, διάγειν οὐδεμίαν ἀδακρυτί, idem. conterere in aliqua re, κατατρίβειν ποιοῦντά τι, id. traducere in foro, ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ πραγματευόμενον, id. intercesserunt dies quinque, ἡμέραι γεγόνασι πέντε, ἐν αἷς, id. interjectis diebus tribus aut quatuor, ἡμερῶν τριῶν ἢ τεττάρων διαλειπουσῶν, Isocr. quinto abhinc die, πεμπταίῳ ἀπὸ ταύτης, Dem. statis diebus facere aliquid, ἐν καθηκούσαις ἡμέραις ποιεῖν τι, id. differre aliquid in posterum diem, ἀναβάλλεσθαί τι εἰς τὴν ὑστεραίαν, id. die inclinante jam, ὀψὲ τῆς ἡμέρας, Xen. die et nocte, τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας, Isocr. dies et noctes iter facientes, νύκτωρ καὶ μεθ᾽ ἡμέραν ὁδεύοντες, Herodian. eodem die, αὐθημερόν, s. αὐθημερὸν, Thuc. illo die, quo, ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτε, Dem. diem durans, ἐφήμερος, ον, Galen. tres dies durans, τριήμερος, ον, Aristot. quatuor dies durans, τετραήμερος, ον, Naz. decem dies durans, δεχήμερος, ον, Plato. dies serenus s. serenitas diei, εὐημερία, ἡ, Xen. dies calidi, θερμημερίαι, αἱ, Aristot. dies comitialis, ἡμέρα ἀρχαιρεσιακή, natalis, γενέθλιον, τό, nefastus, ἡμέρα ἀποφράς, Plut. dies solis, ἡμέρα κυριακή, lunae, σεληνιακή, Martis, Ἄρεως, Mercurii, Ἑρμοῦ, Jovis, Διός, Veneris, Ἀφροδίτης, Saturni, Κρόνου, dies mensis prima, νουμηνία, ἡ, secunda, tertia – decima, δευτέρα, τρίτη – δεκάτη ἱσταμένου μηνός, undecima, duodecima – vigesima, πρώτη ἐπὶ δέκα, s. ἡ πρώτη ἐπὶ δεκάτῃ, ἡ δευτέρα ἐπὶ δέκα μεσοῦντος μηνός – εἰκάς, άδος, ἡ, s. εἰκοστή, ἡ, vigesima prima, vigesima secunda, – tricesima, δεκάτη, ἡ, (sive, quando mensis uno et triginta diebus constat, ἡ ἑνδεκάτη) ἡ δεκάτη φθίνοντος s. ἀπιόντος μηνός – ἕνη καὶ νέα μηνός, v. g. Januarii, Ἀνθεστηριῶνος.

diffamo aliquem, ἀδοξίαν παρασκευάζω τινί, διαβάλλω τινά.

differentia, διαφορά, ἡ, Isocr.

differo, ἀναβάλλομαι, aliquid in posterum diem, τι εἰς τὴν ὑστεραίαν, Dem. aliquid in longum tempus, τι πολὺν χρόνον, Xenoph. in aliud tempus, ὑπερβάλλομαι, idem poenam, ἀναβολὴν ποιέω τῆς τιμωρίας, Plut. nuptias, τὸν γάμον, id. contributionem, μέλλω εἰσφέρειν, Dem. in aliquo plurimum ab aliquo, διαφέρω ἔν τινι πλεῖστόν τινος, Demosth. κεχώρισμαι πλεῖστόν τινος, Isocr. ab aliquo aliqua re, διαφέρω τινί τινος, Dem. nihil ab aliquo, διαφέρω οὐδὲν τινος, Isocr.

diffibulo, ἀναπορπάω.

difficile, χαλεπῶς, Dem. δυσκόλως, id. δυσχερῶς, idem.

difficilis, χαλεπός, Dem. difficile et arduum per se est consultare, δύσκολον καὶ χαλεπὸν φύσει ἐστὶ βουλεύεσθαι, id. interrogatus, quid esset difficile, ἐρωτηθεὶς τί δύσκολον, Plut. τὸ δυσχερές, id. difficillimum et rarissimum esse aliquid, χαλεπώτατον καὶ σπανιώτατον εἶναί τι, Isocr. difficile est noctu id facere, ἔργον ἐστί, νυκτὸς ποιῆσαι τοῦτο, Xenoph. difficile est cognitu, ἔργον διαγνῶναί ἐστι, Theophr.

difficiliter, i. q. difficile.

difficultas, δυσχέρεια, ἡ, Dem. δυσκολία, ἡ, id. χαλεπότης, ἡ, id. δυσχερές, τό, id. χαλεπόν, τό, id. difficultates, ἄπορα, τά, Xenoph. difficultas loci et itineris, δυσπορία, ἡ, id.

difficulter, i. q. difficile.

diffidenter, ἀπίστως, Isocr.

diffidentia, ἀπιστία, ἡ, Dem. matrem diffidentiam et iracundiam, ἔχειν ἀπιστίαν καὶ ὀργήν, id. non egredi propter diffidentiam, οὐκ ἐξιέναι δι᾽ ἀπιστίαν, id.

diffido, ἀπιστέω, alicui, τινί, Isocr. εἰμὶ ἀπιστῶν τινι, Dem. ἀπίστως ἔχω πρός τινα, Isocr. ἀπίστως διάκειμαι πρός τι vel πρός τινα, epistolis, ἀπιστέω περὶ ἐπιστολῶν, Plut.

diffindo, διασχίζω, Plut. fores aedium κατασχίζω τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων, Dem.

diffingo, διαμορφόω.

diffiteor, ἀπαρνοῦμαι, aliquid, τί, Plut. ἀρνέομαί τι, Dem. ἐξαρνέομαί τι, Aeschin.

diffla, διαπνέω, Aristot.

diffluo, καταῤῥέω. Dem. lascivia, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, Plut. otio et luxuria, ἀποτρυφάομαι, Aristot.

diffringo, διαῤῥήσσω, vincula, τὰ δεσμά, Lucian.

diffugio, διαδιδράσκω, Isocr.

diffundo, διαχέω, Xenoph. diffundi laetitia, διαχεῖσθαι τῷ προσώπῳ, Plut.

diffuse, διακεχυμένως.

diffusio, διάχυσις, ἡ, Plut.

digero, διαφέρω, Plut. – i. e. ordino exercitum, διατάττω τὸν στρατόν, Hdn. aliquid, διακοσμέω τί, Aristot. – i. e. concoquo, καταπέπτω.

digestibilis, εὔπεπτος, ον, Theophrast.

digestio, διάταξις, ἡ, Naz. – i. e. concoctio, πέψις, ἡ, Aristot.

digestivus, πεπτικός, Galen.

digitale, δακτυλήθρα, ἡ, Xenoph.

digitalis, δακτυλικός, Athen.

digitatus, δακτυλωτός, Athen.

digitus, δάκτυλος, ὁ, Plut. salutaris, s. index, λιχανός, medius, μέσος, annularis, παράμεσος, s. δακτυλιώτης, ὁ, minimus sive auricularis, μικρός, digito ostendo δακτυλοδεικτέω, Chrys. digitum medium ostendo, i. e. irrideo, σκιμαλίζω τινά, Aristoph. digito uno scabere caput, ἑνὶ κνᾶσθαι δακτύλῳ τὴν κεφαλήν, Plut. extremo digito attingere, ἄκρῳ δακτύλῳ ἅπτεσθαι Lucian. pedis, δάκτυλος ποδός.

digladior, διαξιφίζομαι, cum aliquo de aliqua re, τινί περί τινος, Aristoph. διαμάχομαί τινι ὑπέρ τινος, Demosth.

dignatio, ἀξίωμα, τό.

digne, ἀξίως, Dem. negotiis, i. e. pro dignitate negotiorum, ἀξίως πραγμάτων Xen. scelere s. pro dignitate sceleris, ἀξίως τοῦ ἀδικήματος, Aeschin.

dignitas, ἀξία, ἡ, Isocr. ἀξίωμα, τό Dem. πρόσχημα, τό, id. ἐπιτιμία, ἡ, id humilius, quam pro dignitate alicujus, ταπεινότερον τῆς ἀξίας τινός, id. dignitatem divinam obtinere, ἀξίαν θεῶν ἔχειν, id. pro dignitate alicujus dicere, ἀξίως εἰπεῖν τῆς δόξης τινός, Isocr. neglecta dignitate sua facere aliquid, ἀφέντα τὴν ἀξίαν ἑαυτοῦ ποιεῖν τι, Dem. dignitatem et existimationem alicujus agi, ἀγῶνα εἶναι ὑπὲρ ἀξιώματός τινος, id. κίνδυνον εἶναί τινι περὶ ἐπιτιμίας

id. antecellere aliquem dignitate, προέχειν τινὸς τιμῇ, Isocr. dejicere aliquem de dignitatis gradu, φιλοτιμίαν τινὸς ἀφαιρεῖσθαι, seu περιαιρεῖσθαι, Dem. merito privari dignitate, δικαίως στερεῖσθαι τῆς ἐντιμίας, id. restituere in convenientem dignitatis gradum, ἐπαναγαγεῖν πάλιν εἰς τιμὰς προσηκούσας, Isocr. pro dignitate honorari, κατὰ τὴν ἀξίαν τιμᾶσθαι, Plato. degere vitam pro dignitate, τυγχάνειν βίου τοῦ κατ' ἀξίαν, Aristot. par dignitati imperatoriae, πρέπον ἀξίωμα βασιλέως, Hdn. dignitate pollere, εἶναι ἐν ἀξιώσει, id. nullius vel aetatis vel dignitatis rationem habere, ἡλικίας τε καὶ ἀξιώματος φειδὼ ἔχειν, id.

dignor, ἀξιόω, aliquem aliqua re, τινὰ τινος, Isocr. ἄξιον νομίζω τινὰ τινος – τιμάω τινά τινι.

dignosco, διαγιγνώσκω, aliquid, τί, Isocr.

dignus, ἄξιος, laude, ἐπαίνου, Xen. admiratione, ἀγαστός, idem. cura et studio, ἄξιος ἐπιμελείας, id. qui dignus aliqua re censetur ab aliquo, ἀξιός τινος τινι, id. judicare aliquem dignum morte, τιμᾶσθαί τινι θανάτου, (sc. δίκην), Plato. qui in Prytaneo alatur, τιμᾶσθαί τινι τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως, Lucian. dignus judicatus est praemiis, ἠξιώθη τῶν ἀριστείων, Isocr. vocari justus, ἠξιώθη κληθῆναι δίκαιος, Idem. digna facere genere suo, ποιεῖν πρέποντα τῇ συγγενείᾳ, idem. πράττειν ἄξια τοῦ γένους, Dem. dignus, qui beneficiis ornetur, ἄξιος εὖ παθεῖν, Isocr. qui odio habeatur, ἄξιος μισεῖσθαι, Dem. pugnam memoratu dignam edere, ἀξίως λόγου μάχεσθαι, Isocr. facere, ut dignum est nostra persona, ἀξίως ὑμῶν πράττειν, Dem.

digredior, ἀπέρχομαι, e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Isocr. e medio, ὑποχωρεῖν ἐκποδών, Dem. παρεκβαίνω τὸ μέσον, Aristot. ex regione aliqua, ἀπαλλάττομαι ἐκ τῆς χώρας, id. longius a proposito, πόῤῥω γίγνομαι τῆς ὑποθέσεως, Isocr. a scopo, ἔξω τοῦ σκοποῦ ἰέναι, Polyb. ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, Lycurg.

digressio, ἔκβασις, ἡ, παρέκβασις, ἡ, e vita, ἡ τοῦ βίου ἀπαλλαγή, Xen.

dijudicatio, διάγνωσις, ἡ, Isocr.

dijudico, διαδοκιμάζω, Xen. διαδικάζω, Plato. διαγιγνώσκω, Dem. aliorum controversias, βραβεύω τῶν ἄλλων δίκαια, id. περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων δικάζω, id.

dilabor, διολισθαίνω, f. σθήσω, Aristoph.

dilacero, διασπαράττω, vestimenta, καταῤῥήγνυμι τὰ ἱμάτια, Dem.

dilanio, διασπάω, objicere aliquem aliquibus dilaniandum, διασπάσεσθαί τισι παραβάλλειν τινά, Dem.

dilapido, διασπαθάω, bona, διασπαθάω τὰ ὑπάρχοντα, Chrys. it. κατασπαθάω, ἀναλίσκω, καταναλίσκω, δαπανάω, προΐεμαι.

dilargior, διαδίδωμι, aliquid, τί, Plut.

dilatatio, πλατυσμός, ὁ.

dilatio, ἀναβολή, ἡ, Dem.

dilato, πλατύνω, εὐρύνω, διευρύνω, αὐξάνω, ἐπαυξάνω, μεγαλύνω, metaph. ut potestatem dilatare, μείζω ποιήσασθαι s. παρασκευάσασθαι τὴν δύναμιν.

dilator, μελλητής, ὁ, Aristot.

dilaudo, ἐπαινέω.

dilectio, φιλία, ἡ, φιλότης, ἡ – ἀγάπη, ἡ, ἀγάπησις, ἡ.

dilectus, φίλος, φίλιος, ία, ιον, ἀγαπητός.

diligens, σπουδαῖος, Dem. ἐπιμελής, ές, id. ἐπιμελούμενος, id.

diligenter, ἐπιμελῶς, et juste administrare, καὶ δικαίως πράττειν, Dem. σπουδαίως, Aristot. ὑπὸ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς, κατὰ σπουδὴν, Aristot. Plut.

diligentia, σπουδή, ἡ, Dem. ἐπιμέλεια, ἡ, id. et alacritas, σπουδὴ καὶ προθυμία, id. multam diligentiam adhibere, ut σπουδὴν πολλὴν ποιεῖσθαι, ἵνα, id. et omne studium adhibere, σπουδὴν καὶ προθυμίαν πᾶσαν ποιεῖσθαι, idem. alicui rei, ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαί τινος πράγματος, id. σπουδὴν ἔχειν περί τινος, Plato. πρός τι, Dem. ποιεῖσθαι σπουδὴν ἐπί τινος, vel περί τι, Isocrat. ut, ὅπως, Dem. τοῦ εἶναι, id. Cf. studium.

diligo, ἀγαπάω, aliquem, τινά, Isocrat. Cf. amo.

diluceo, διαλάμπω, Isocr.

dilucide, καταφανῶς, διαφανῶς, Thuc. cognoscere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τι, Dem. dilucidius declarare, σαφέστερον δηλοῦν, Isocr. dilucidissime ostendere, ἐναργέστατα ἐπιδεῖξαι, Lucian.

dilucido, σαφηνίζω, Aristot. διασαφηνίζω, Polyb. aliquid, δηλόω τι, Dem.

dilucidus, ἐμφανής, ές, Dem. ἐπιφανής, ές, id. καταφανής, ές, id. dilucidum esse alicui, ἐναργές εἶναί τινι, Dem.

diluculat, ὀρθρεύει.

diluculum, ὄρθρος, ὁ, Plut. περίορθρον, τό, Hdn. diluculo profundo, ὄρθρου βαθέος, Plato. diluculo aliquid ago, ὀρθρεύομαι, Lucian. diluculo surgo, περιορθρεύομαι, Poll.

diluo, διαβρέχω, vinum aqua, ἐξυδαρόω οἶνον, calumnias, διαλύομαι διαβολάς, Isocr.

diluvium, κατακλυσμός, ὁ, Dem.

dimano, διαῤῥέω.

dimensio, ἀναμέτρησις, ἡ, Plut. διαμέτρησις, ὁ, apta, συμμετρία, ἡ, Isocr.

dimetior, ἀναμετρέω, aliquid, τί, Aristoph. διαμετρέω, Dem.

dimicatio, ἀγών, ὁ, Dem. ἀγώνισις, ἡ, Thuc. ἀγωνισμός, ὁ, Dion. de vita, ψυχομαχία, ἡ, Polyb. Cf. certamen.

dimico, ἀγωνίζομαι, cum aliquo, πρός τινα, Xenoph. de aliqua re, περί τινος, Dem. Cf. certo, item pugno.

dimidiatim, ἐξ ἡμισείας.

dimidiatus, ἡμίτομος, ον, dimidiata pars, ἡμίτομον, τό, Lucian. ἡμιτόμιον, ου, τό, Dios. ἥμισυ μέρος, Aristot. dimidiata pars equitum, οἱ ἡμίσεις τῶν ἱππέων, Dem.

dimidius, ἥμισυς, Thuc. dimidius murus, ἥμισυ τεῖχος, idem. supra dimidiam partem, ὑπὲρ ἥμισυ, idem. dimidia pars temporis, ἥμισυ τοῦ χρόνου, idem. dimidii panes, οἱ ἡμίσεις τῶν ἄρτων, Xenoph. non ex dimidia parte bonum esse, οὐκ ἐφ' ἡμισείᾳ χρηστὸν εἶναι, Demosth.

diminuo, μειόω, ἐλαττόω, ἔλαττον ποιέω, συστέλλω, ταπεινόω, συνάγω.

diminutio, μείωσις, ἡ, ἐλάττωσις, ἡ, συστολή, ἡ, συναγωγή, ἡ, ἐλάττωμα, τό, μείωμα, τό.

diminutivus, μειωτικός, ή, όν.

dimissio, ἄφεσις, ἡ, navium, τῶν πλοίων, Dem. διαπομπή, ἡ, Appian.

dimitto, διαπέμπω, alium alio, ἄλλον ἄλλῃ, Thuc. praesidia per regionem, φρουρὰς κατὰ χώραν, id. exercitum, πρόϊεμαι δύναμιν, Plut. διαφίημι τὸ στράτευμα, Xen. – i. e. absolvo aliquem, ἀφίημί τινα, Dem. aliquem liberum, τινὰ ἐλεύθερον, Aelian.

dimoveo, ἀποτρέπω, ab aliqua re, τινός, Isocr.

dinumeratio, διαρίθμησις, ἡ.

dinumero, διαριθμέω, Plato.

dioecesis, διοίκησις, ἡ.

diphthongus, δίφθογγος, ἡ, Gramm.

diploma, δίπλωμα, τό.

dirae, ἀραί, αἱ, diris devotus, s. obnoxius, ἀρᾷ ἔνοχος, Aeschin. κατάρατος, ον, Dem. diris devoveo aliquem, ἐπαράομαί τινι, Isocr. ἀρὰς ποιεῖσθαι κατά τινος, Plut. ἀρὰς τίθεσθαι ἐπί τινα, idem.

directe, εὐθύ, Xen.

directio, εὔθυνσις, ἡ, Aristot.

director, εὐθυντής, ὁ, διευθυντής, ὁ.

directus, εὐθυντός, ή, όν, Aristot.

diremtio, διαίρεσις, ἡ, Aristot. διάλυσις, ἡ, Thuc.

direptio, διαρπαγή, ἡ.

diribeo, v. distribuo.

diribitio, v. distributio.

dirigo, κατευθύνω, praesentia ad optimum finem, τὰ παρόντα πρὸς κάλλιστον τέλος, Plut. eo omnia civitatis negotia, συντείνω εἰς τοῦτο πάντα τὰ τῆς πόλεως, Plato. aliquid ad utilitatem meam, ἐξετάζω τι πρὸς τὰ συμφέροντά μοι, Demosth. orationem, διευθύνω λόγον, Lucian. aliquid ad virtutem, προτρέπω τι ἐπ' ἀρετήν, Xenoph.

dirimo, διαλύω, bellum, πόλεμον, Isocr. amicitiam, συνήθειαν, idem. contentionem, διαλύω ἔριν, Dem.

diripio, διαρπάζω, urbem, πόλιν, Xen. Lacedaemonios, ἀναστάτους ποιέω Λακεδαιμονίους, Isocr. urbem Spartam, ἀνάστατον ποιέω Σπάρτην, id. domos, πορθέω οἰκίας, Xen.

diritas, v. crudelitas.

dirumpo, διαῤῥήγνυμι, vincula, τὰ δεσμά, Luc. καταῤῥήγνυμι, Dem. pepla, καταῤῥήγνυμαι τοὺς πέπλους, Xen.

diruo, καταβάλλω, aliquid, τί, Isocrat. urbem, κατασκάπτω πόλιν, Dem. domum funditus, κατασκάπτω οἰκίαν εἰς ἔδαφος, Plut. Confer. everto.

diruptio, διαῤῥῆξις, ἡ.

dirus, v. crudelis.

Dis, Πλούτων, ωνος, ὁ, Plato.

discalceatus, ἀνυπόδητος, ον, Xen.

discalceo, ἐξυποδέω.

discedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινός, Dem. ex corpore, ἀπαλλάττομαι σώματος, Xen. e regione, ἐκ τῆς χώρας, Aristot. in patriam, εἰς τὴν πατρίδα, ex vita, μεταλλάττω τὸν βίον, Isocr. ἐκγίγνομαι τοῦ ζῆν, Xenoph. cum aliquo, συναποδημέω τινί, Aelian.

disceptatio, διάγνωσις, ἡ. Cf. dijudicatio.

disceptator, δικαστής, ὁ, Dem. δικάζων, ὁ, idem.

discepto, διαγιγνώσκω, Dem. Conf. dijudico.

discerno, διακρίνω, aliquid, τί, Isocr. honesta et turpia, διαλογίζομαι τὰ καλὰ καὶ τὰ μή, Aeschin. caute et legitime quaedam, διορίζω τινὰ εὐλαβῶς καὶ νομίμως, Dem. intelligentia et eruditione honesta et turpia, συνέσει καὶ παιδείᾳ διαγιγνώσκω καλὰ καὶ αἰσχρά, id.

discerpo, διασπάω, aliquem, τινά, Lucian. διασπαράττω, τινά, id.

discerptus, διασπασθείς, Isocr. membratim, τμηθεὶς διαμελεϊστί, Lucian.

discessio, ὑποχώρησις, ἡ, Plut.

discessus, us, ἀπαλλαγή, ἡ, διάλυσις, ἡ.

discindo, διασχίζω, Xen. aliquid, δια-

τέμνω τι, Aeschin. διακόπτω τι, Polyb. κατασχίζω τι, Dem.

discingo, ἀποζώννυμι, aliquem, τινά, Herodian.

disciplina, παιδεία, ἡ, amabilior et honoratior, μᾶλλον ἀγαπωμένη καὶ σπουδαιοτέρα, Isocr. pulcerrimae disciplinae, κάλλιστα παιδεύματα, id. multo dignior disciplina, πλείονος ἀξία παίδευσις, id. disciplina omnis scientia et exercitatione continetur, πᾶσα παιδεία δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης συνέστηκε, Dem. disciplina eloquentiae, παιδεία περὶ τοὺς λόγους, Isocr. versari in aliqua disciplina, διατρίβειν περὶ παιδείαν s. παίδευσίν τινα, idem. industria alicujus in disciplinis, φιλοπονία τινὸς περὶ παιδείαν, id. clarus in omni disciplinarum genere, ἐπιφανὴς ἐν ἅπασι παιδεύμασι, Dem. disciplina et institutio, μαθήματα καὶ παιδεία, Isocr. cupidus disciplinarum et eruditionis, ὁρμῶν ἐπὶ τὰ μαθήματα καὶ παιδείαν, id. ita perfecte cognitas habere disciplinas aliquas, ut, οὕτως ἀκριβοῦμαι τοῖς μαθήμασί τισι, ὥστε, id. tradere se alicui in disciplinam, παραδιδόναι ἑαυτόν τινι ὥσπερ μαθητήν, idem.

discipula, μαθήτρια, ἡ, N. T. μαθητρίς, ἡ, Philo.

discipulus, μαθητής, ὁ, Dem. alicujus, ὁ μετέχων διατριβῆς τινος, Isocr. ὁ πλησιάζων τινί, idem. πλησιάζων τινὶ καὶ μαθητὴς αὐτοῦ γενόμενος, Dem. discipulus ingenio valens, μαθητὴς φύσιν ἔχων, οἵαν χρή, Isocrat. delectari discipulis aliquibus, χαίρειν τισὶ τῶν πλησιαζόντων, idem.

discludo, διακλείω, Polyb.

disco, μανθάνω, aliquid accurate, τὶ ἀκριβῶς, Dem. accuratius, ἀκριβέστερον, idem. exacte, σαφῶς, id. recte, ὀρθῶς, id. facile, ῥᾳδίως, id. facillime, ῥᾷστα, id. quae non percepisti, disce, ἃ μὴ μεμάθηκας, προσλάμβανε, Isocrat. docuisti literas, ego didici, ἐδίδαξας γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων, Dem. discere cupio, φιλομαθέω, Isocrat. μαθητιάω, Aristoph. discendi cupidus, φιλομαθής, ές, Isocr. discendi celeritas, ὀξυμαθία, ας, ἡ, Strabo. difficilis ad discendum oratio, δυσκαταμάθητος λόγος, Isocr. qui non facile discit, δυσμαθής, ές, Plato. tarditas ad discendum, δυσμάθεια, ας, ἡ, id. qui facile discit, εὐμαθής, ές, id. facilitas in discendo, εὐμάθεια, ας, ἡ, Lucian. qui sero didicit, ὀψιμαθής, ές, Isocr. sero disco, ὀψιμαθέω, Lucian. qui multa didicit, πολυμαθής, ές, Isocr.

discolor, ἑτερόχροος, ον, contr. ἑτερόχρους, ουν, ποικίλος, Aristot.

disconvenio, διέστηκα, a διΐστημι, Aristot.

discordans, i. q. discors.

discordia, διαφορά, ἡ, Dem. διαφροσύνη, ἡ, Plut. civilis, ταρακτικὰ πάθη τῆς πολιτείας, idem.

discordo, διαφέρομαι, Plato. cum aliquo, διαφωνέω τινί, Aristot. Cf. dissentio.

discors, διάφορος, ον, Dem. cum aliquo, διαφερόμενος πρός τινα, καὶ δυσμενῶς ἔχων, Isocr.

discrepantia, διαφωνία, ἡ, διαφώνησις, ἡ.

discrepo, διαφωνέω, ab aliquo, τινί, Aristot. διΐσταμαι πρός τινα, idem. στασιάζω πρός τινα, Plato.

discrete, διακεκριμένως, διακριδόν, Lucian.

discretio, διάκρισις, ἡ, Aristot.

discrimen, διάκρισις, ἡ, Aristot. - i. e. differentia, διαφορά, ἡ, Isocr. - i. e. certamen, ἀγών, ὁ, Dem. - i. e. periculum, κίνδυνος, ὁ, idem.

discriminatim, v. discrete.

discrimino, διορίζω, aliquid, τί, Gal. in aliquid, διαιρέω τι εἴς τι, Aristot.

discrucio, ἀνιάω, Dem.

discumbo, ἀνακλίνομαι, cum aliquo, μετά τινος.

discupio, ἐπιθυμέω, aliquid, τινός, Dem.

discurro, διαθέω, Xen. sursum, deorsum, συμπαραθέω ἄνω καὶ κάτω, Demosth.

discursio, διαδρομή, ἡ.

discus, δίσκος, ὁ, discum jacere, δίσκον ἀποπέμπειν, ἀφιέναι, Poll. disco ludo, δισκεύω, Lucian. contendere cum aliquo disco, ἐρίζειν τινὶ περὶ δίσκου, Aelian.

discussio, διάλυσις, ἡ, Dem. Cf. dijudicatio.

discutio, διασείω, i. e. dijudico, s. examino, ἀνακρίνω, Dem. ἐξετάζω τι, Isocr.

diserte, ἐλλογίμως, Dem. διαῤῥήδην, Plato. ἄντικρυς, promitto auxilia alicui, ὑπισχνέομαι τινι πέμψειν ἐπικουρίαν, Dion. Hal. caussam aliquam accusationis profero, ὁρίζω τῆς δίκης αἰτίαν, id. expressisque verbis scripsi, ἔγραψα τοῖς ῥήμασιν ἄντικρυς, Dem.

disertus, δεινὸς λέγειν, Dem. cf. eloquens.

disjectio, διάῤῥιμμα, τό, Xen.

disjicio, διαῤῥίπτω, Aristoph. murum, διασφενδονάω τεῖχος, Plut.

disjunctio, διάζευξις, ἡ, Naz.

disjunctivus, διαζευκτικός, Gramm.

disjungo, διαζεύγνυμι, Aeschin. διασπάω, Dem.

dispar, ἀνόμοιος, ον, Plato.

dispareo, ἀφανίζομαι, Isocr.

disparilis, ἀνώμαλος, ον, Theophr.

dispariliter, ἀνωμάλως, Isocr.

dispectus, διάσκεψις, ἡ.

dispello, διωθέω, populum, ὄχλον, Plut. homines a me, ἀνθρώπους ἀπ' ἐμαυτοῦ, Xenoph.

dispendium, v. damnum.

dispendo, οἰκονομέω.

dispensatio, διοίκησις, ἡ, Dem. rei familiaris, οἰκονομία, ἡ, Aristot.

dispensator, διοικητής, ὁ, Plut. rei familiaris, οἰκονόμος, ὁ, voluptatis, οἰκονόμος τῆς ἡδονῆς, Aristot.

dispenso, οἰκονομέω, Plut. alicui aliquid, διανέμω τί τινι, Plut.

disperditio, ἐξολόθρευσις, ἡ.

disperdo, ἐξολοθρεύω, διαφθείρω.

dispereo, διόλλυμαι, Plato.

dispergo, διασκεδάζω, aliquid, τί, Thuc. διασπείρω τι. Isocr.

dispertio, διαμερίζω, aliquid alicui, τί τινι, aliquid in duo, διαιρέω τι εἰς δύο, Herodian.

dispesco, διείργω, Thuc.

dis, icio, σκέπτομαί τι, Isocr. διακρίνω τι, id. ἀνακρίνω τι, Plato.

displicentia, δυσαρέστησις, εως, Plut.

displiceo, δυσαρεσκομαι, alicui, ἀπαρέσκω τινί, Thuc. displicet hoc mihi, ἀπαρέσκει τοῦτό μοι, Plut. ἀπαρέσκει με ταῦτο, Plato. si displicet, εἴ σοι κατὰ θυμοῦ, Themist.

displodo, διακροτέω.

dispono, διατίθημι, aliquid, τί, Lucian. ordine aliquid, τάττω τι κατὰ τρόπον, Isocr.

disposite, εὐτάκτως.

dispositio, διάθεσις, ἡ, διάταξις, ἡ, εὐταξία, ἡ, Isocr. orationis, οἰκονομία, ἡ, Athen.

dispositor, διαθετής, ὁ, Plat.

dispudet me, καταισχύνομαι, virtutis alicujus, τὴν ἀρετήν τινος, Isocrat. nominis, ἐπαισχύνομαι ὀνόματι, Herodot.

dispungo, ἐξαλείφω, aliquid, τί, Isocr.

disputabilis, ἀμφίδοξος, ον, Plut.

disputatio, διάλεξις, ἡ, Plato. λόγος, ὁ, Dem. διατριβή, ἡ, Isocr. acrior de re aliqua, τὸ ἀκριβοῦσθαι περί τινος, id.

disputator, διαλεγόμενος, ὁ, Dem.

disputo, διαλέγομαι, Dem. accurate s. scrupulose, ἀκριβολογέομαι, id. de re aliqua, διακριβόομαι περί τινος, Isocr. Conf. dissero.

disquiro, ἐξετάζω, aliquid, τί, Isocr. accurate, διακριβόομαι, Isocr.

disquisitio, ἐξέτασις, ἡ, Lucian.

disseco, διαπρίω, διατέμνω, corium, κατατέμνω βύρσαν, Herodian. potestatem in partes, μερίζω ἐξουσίαν, id.

dissemino, διασπείρω, sermonem, λογόν, Xen. διαδίδωμι λόγους, Plut.

dissensio, διαφωνία, ἡ, διαφώνησις, ἡ, ἐναντίωσις, ἡ, Dem. ὑπεναντίωσις, ἡ, id. et seditio, διαφορὰ καὶ στάσις, Isocr.

dissensus, i. q. antecedens.

dissentaneus, διάφωνος, ον, διάφορος, ον, Dem. διαφερόμενος, id.

dissentio, διαφέρω, in aliqua re, περί τινος, Isocr. opinionibus, ταῖς δόξαις, id. ab aliquo, διαφέρομαι πρός τινα, Plat. διΐσταμαι τινος, Plato. in multis, ἐν πολλοῖς, Isocr. animis, τῇ διανοίᾳ, id. seditiose ab aliquo, στασιάζω πρός τινα, Dem. τινί, Xenoph. στασιαστικῶς ἔχω πρός τινα, Dem. verum dissentit a falso, τῷ ψευδεῖ διαφωνεῖ τἀληθές, Aristot.

dissepimentum, διάφραγμα, τό, Thuc.

dissepio, διαφράττω, Herodian.

dissero, διασπείρω, κατασπείρω, - i. e. disputo, διαλέγομαι, satis copiose, ἐξαρκούντως, Isocr. pauca cum aliquibus, βραχία πρός τινας, id. brevius de re aliqua, συντομώτερον περί τινος, id. tenuius, ἐνδεέστερον, id. praeclare, καλῶς, id. optime, ἄριστα, id. pro dignitate rei, ἀξίως, idem. eleganter, χαριέντως, id. ad gratiam, κεχαρισμένως, idem. tranquillo animo, καθ' ἡσυχίαν, Dem. prorsus dissoluta, παντάπασιν ἐκλελυμένως, id. non moderate, sed negligenter et nimis acerbe, prorsus inconsiderate, οὐ μετρίως, ἀλλ' ὀλιγώρως καὶ λίαν πικρῶς καὶ παντάπασιν ἀνοήτως, Isocr.

dissertatio, διαλογισμός, ὁ, Plut.

disserto, διαλογίζομαι, Dem.

dissidentia, i. q. dissidium.

dissideo, v. dissentio.

dissidium, διαφορά, ἡ, Dem. Cf. controversia, item contentio.

dissilio, διαπηδάω.

dissimilis, ἀνόμοιος, ον, Isocrat. fio vel sum, ἀνομοιόομαι, dissimiles plane inter se esse, μηδὲν ἀλλήλοις ἐοικέναι, Aelian.

dissimiliter, ἀνομοίως.

dissimilitudo, ἀνομοιότης, ἡ, Isocr.

dissimulanter, εἰρωνικῶς, Aristot.

dissimulatio, εἰρωνεία, ἡ, Dem.

dissimulator, εἴρων, ὁ, Aristot.

dissimulo, εἰρωνεύομαι, Plato. veritatem, ἀποκρύπτομαι τἀληθές, Isocr. exponam nec dissimulabo, λέξω πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι, Dem. dissimulabat se hoc scomma audire, οὐ προσεποιεῖτο ἀκούειν τοῦ σκώμματος, Lucian. dissimulabant fidem, οὐ προσεποιοῦντο πιστεύειν, Herodian.

dissipabilis , διασκεδαστός , ή, όν.

dissipatio , διασκέδασις , ή , διασπασμός , ό.

dissipo , διασκεδάζω , aliquid, τί, Thuc. famam , διασκεδάννυμι φήμην, Herodian. rumorem , διασπείρω λόγον , Xenoph.

dissitus , απέχων , ουσα, ον.

dissociabilis , ακοινώνητος , ον , Plut.

dissociatio , διάλυσις , ή.

dissocio , διαλύω , Isocr. διΐστημι , Plut.

dissolubilis , διάλυτος , ον , εύλυτος , ον.

dissolute , ανειμένως , vivere , ζῆν.

dissolutio , διάλυσις , ή.

dissolutus , διάλυτος , ον , ανειμένος , dissoluta vita , ανειμένη ζωή , dissolutus homo, άσωτος , ό , Aristot.

dissolvo , διαλύω , bellum , πόλεμον , Isocr. inimicitiam , τήν έχθραν , id. amicitiam, φιλίαν , id. fidem , πίστιν , id. foedera et contractus , τά συμβόλαια , id. totam cognationem , διαλύομαι πᾶσαν συγγένειαν , Isocr. aes alienum , διαλύω τά χρέα , s. τά χρήματα , Dem.

dissonantia , διαφωνία , ή , απήχησις , ή , απήχημα , τό

dissono , διαφωνέω , απηχέω.

dissonus , διάφωνος , ον , δύσηχος , ον , Hermog.

dissuadeo , αποτρέπω , aliquid , τινός , Isocr.

dissuasio , αποτροπή , ή , Aristot.

dissuasor , αποτρέπων , ό , Isocr.

distantia , απόστασις , ή , Theophr. ab aliquo , από τινος , Xen. loci , ή κατά τόπον διάστασις , Plut. διάστημα , τό, Plato.

distendo , διατείνω , Xenoph.

distensio , διάτασις , ή , Plut.

distermino , διορίζω , aliquid ab aliquo , τί από τι, Themist.

distichon , δίστιχον , τό.

distillatio , κατασταγμός , ό , σταλαγμός, ό, Galen.

distillo , αποστάζω , Lucian καταστάζω, id.

distincte , διωρισμένως.

distinctio , διορισμός , ό , Aristot. διαστολή , ή , αφορισμός , ό , Theophr.

distineo , αποσπάω , περισπάω , bello distineri , τῷ πολέμῳ περισπᾶσθαι , Plut.

distinguo , διορίζω , quasdam voces , τινά συλλαβάς , Dem. turpia et honesta, διατάττω τά αίσχρά καί τά καλά , Isocr. Conf. discerno.

disto , αφίσταμαι , plurimum , πλεῖστον , Aristot. et differo aliqua re ab aliquo , καί διαφέρω τινί τινος, Isocr. διαφέρω τινος έν τινι , Herodian. plurimum ab aliquo , απέχω πάνυ πλεῖστόν τινος , id. ab urbe lapides sedecim , απέχω τῆς πόλεως σημεῖα έκκαίδεκα, Herodian.

distorqueo, διαστρέφω, aliquid , τί, Dem.

distortio , διαστροφή , ή , Theophr. oculorum , στραβισμός , ό , Paul. Aeg

distortus , διάστροφος, ον , oculis, τούς όφθαλμούς , Athen. στραβός , Galen.

distractio , διασπασμός , ό , Plut. διάσπασμα , τό , id. cutis, περισπασμός, ό , id. sine distractione , απερισπάστως , N. T. αδιασπάστως , Has.

distraho , διασπάω , aliquem ab aliquo , τινα από τινος , Xenoph. frumentum triplo pluris, quam ante, διατίθεμαι σῖτον τριπλασίας τιμῆς , ή πρότερον , Dem. in multas partes διΐστημι είς μέρη πολλά , id.

distribuo , διανέμω , aliquid cum aliquo , τί πρός τινα , Dem. aliquid in aliquid , μερίζω τι είς τι , Aristot. regionem, αναδαίζομαι χώρας , Plut. aliquid in tres partes, νέμω τι είς τρεῖς μοίρας , Herodian. Conf. divido.

distributio , διανέμησις , ή , διανομή , ή.

distributivus , διανεμητικός , ή , όν.

distributor , διανομεύς , ό.

distringo , διασπάω , aliquid , τί , Philo. — i. e. obstergo , αποξύω , καταξέω , Plut. gladium , σπάομαι ξίφος , Lycurg. districtos habere pugiones , πρόχειρα έχειν ξιφίδια , Herodian.

disturbatio , ανάστατωσις , ή.

disturbo , ανίστημι , ανάστατον ποιέω , navem , ανατρέπω πλοῖον , Aeschin. urbem , ανάστατον ποιέω πόλιν , Hdt.

disuavior , καταφιλέω , Xenoph.

ditesco , πλουτέω , Dem. opibus , χρημάτων , Liban. laboribus alicujus, έργοις τινός, Xen. ex aliqua re, εύπορέω από τινος, idem.

ditio , επικράτεια , ή , Plato.

dito , πλουτίζω, aliquem, τινά , Xen.

diu , πολύν χρόνον , non durat , ούκ αντέχει , Xen. diu ante Trojana tempora venit , πολύ πρό τῶν Τρωικῶν ἦλθεν , Isocr. non diu est, quum venit , ού πολύς χρόνος έξ οὗ ἦλθεν , idem. vale diutissime , χαῖρε έπί μήκιστον , Lucian. si vixero diutius , εί δέ βιώσομαι πλείω χρόνον , Xen. diutius immorari dictionibus , quam rebus , Isocr. περί τάς λέξεις πλείονα χρόνον διατρίβειν , ή περί τάς πράξεις , Isocr.

dium , αἴθρα , ή , sub dio , έν υπαίθρίῳ , Xen. έν τῇ αιθρίᾳ , Lucian. sub dio agere , θυραυλεῖν , Synes

diurnus , ημέριος , ον , navigatio, ημέριος πλοῦς , Xen. ημερινός , nuncius , άγγελος ημερινός , Xen. — i. e. unicum diem durans, ημερήσιος , vita , ζωή ημερησία , Plut. — i. e. qui interdiu fit, μεθημερινός, lusus aleae, κυβεῖαι μεθημεριναί , idem.

dius , θεῖος , εία , εῖον, Dem.

diutius , δηρᾶς , δηρόν.

diutinus , δηρός , ά , όν.

diuturnitas , πολυχρονία , ή , ό πολύς χρόνος , χρονιότης , ή , χρονισμός , ό.

diuturnus , χρόνιος , tussis , χρόνιαι βῆχες , Dios. μακροχρόνιος , ον , Plato. πολυχρόνιος , ον , Aristot. μακρός , bellum et continuum , μακρός καί συνεχής πόλεμος , Dem. μόνιμος , η , ον.

divagor , πλανάομαι , Xenoph.

divarico , τά σκέλη διατείνω , Aristot.

divello, διασπάω, aliquid , τί, Xen. Conf. distraho.

divendo , διαπιπράσκω , Plut. aliquid , έκπράττω τι , Dem. turpiter , αποδίδωμί τι αισχρῶς , Id. aliquem mina Attica , απεμπολάω τινί μνᾶς Αττικῆς , Lucian.

diverbero , διακόπτω , Lucian.

diversatio hospitalis, κατάλυσις, ή, Polyb.

diverse , άλλοίως , άλλως.

diversitas , αλλοιότης, ή , διαφορότης , ή, Plato. διαφορά , ή , Isocr. ανομοιότης , ή , id.

diversitor , ξενοδόχος , ό , Plato.

diversor , καταλύω παρά τινι s. παρά τινα s. έν τόπῳ τινί , Dem. κατάγομαι παρά τινι , s. πρός τινα , εισέρχομαι πρός τινα , ύπισταθμεύω , καταζεύγνυμι , καταυλίζομαι , ξενίζομαι.

diversoriolum , καταλυτήριον , τό , καταγώγιον , τό.

diversorium , κατάλυμα , τό , πανδοχεῖον, τό.

diversus , διαφέρων , Isocr. ανόμοιος , ον , id. diversus ab eo , άλλος παρ αυτόν, άλλος ή αύτος , άλλος απ' αυτοῦ , diversum a vulgo agere , άλλοῖον πράττειν , ή οί πολλοί , Plato. diversi sententiis , αλλοιότεροι τάς γνώμας , Thuc. diversa haec sunt inter se , πλεῖστον ταῦτα άλλήλων κεχώρισται , Isocr.

diverticulum , κατάλυμα , τό.

diverto , s. divertor , εκτρέπομαι , Plut. in oratione , παρεκβαίνω, Aristot. ad aliquem , καταλύω παρά τινα , Thuc. παρά τινι , Dem. in hospitium , καταλύω είς πανδοχεῖον , Plut.

dives , πλούσιος , Demosth. πλουτῶν , id. εύπορος , ον , Isocr. κεκτημένος χρήματα , Dem. habens opes , έχων ουσίας , id. antecellens pecuniis , προέχων χρήμασι , Isocr. divitiis affluens homo , πολλῶν χρημάτων άνθρωπος , Dem. inter divites primus , ταῖς ουσίαις πρωτεύω , Isocr. ad summos opes evectus, πλούτου πρός τό ακρότατον αφικόμενος , Lucian infinitis opibus praeditus, πλουτῶν είς υπερβολήν , idem. falso , ψευδόπλουτος , ον , Suid. nummis , πλουτῶν νομίσματος , Aristot. auri , πολύχρυσος , ον.

divexo, διακακόω.

divido , μερίζω , διαμερίζω , διαιρέω , χωρίζω , δίχα ποιέω , μερισμόν ποιέομαι τινος , — regionem cum aliquo, διανέμω χώραν πρός τινα , Dem. pecuniam , διαιρέω αργύριον , Isocr. aliquid trifariam , τί τρίχα, Dem. aliquid in partes, τί είς μέρη , id. agrum , αναδαίζομαι χώραν , s. τήν γῆν , Lucian. facultates , αναδάστους ποιεῖν τάς ουσίας , Aristot.

dividuus , ευμέριστος , ον.

divinatio , μαντεία, ή, Aristot. θειασμός, ό , Thuc. μαντική, ή , e manu , χειρομαντεία , ή, ex missis sagittis , βελομαντεία , ή, ex igne , πυρομαντεία , ή, etc.

divinatrix , μάντις , ή , Athen.

divine , θείως , Xen. δαιμονίως , Lucian.

divinitas , θειότης , ή, Isocr. θεότης , ή , Gregor.

divinitus, θεόθεν , Synes. θεϊκῶς , Nos. κατά θεόν, Synes. κατά θείαν πομπήν , Aelian.

divino , μαντεύομαι , aliquid alicui , τί τινι , Luc. mentem alicujus , απομαντεύομαι τῆς γνώμης τινός , Galen ventre , γαστρομαντεύομαι, Alciphr. ante , προμαντεύομαι , Herodot.

divinus , θεῖος , Dem. δαιμόνιος , id. divinae res , τά θεῖα πράγματα , Isocr. divina potentia , δαιμονία δύναμις , id. — i. e. vates , μάντις , ό, Plut. divina ope, divino beneficio valere , σύν θεῷ υγιαίνειν , Xenoph.

divisim , δίχα , Thuc.

divisio , μερισμός , ό , διαίρεσις , ή , agri et domuum , αναδασμός γῆς καί οικιῶν , διανομή , ή.

divisor , μεριστής , ό , διανομεύς , ό.

divitiae , πλοῦτος , ό , Demosth. εύπορία , ή , id. περιουσία , ή , Isocr. ευδαιμονία , ή , id. εύπορία χρημάτων , Dem. et potentia alicujus , πλοῦτος καί δύναμίς τινος , Isocr. magnae , πλοῦτος μέγας , id. maximae et certissimae , μέγιστος καί βεβαιότατος , id. magnae , πολλή εύπορία , Isocr. πλείστη εύπορία , Dem. lautae , splendidae , τύχη λαμπρά , Lucian. exiguae , μικρά συνέχοντα πλούτου , Id. injuste comparatae, άδικος πλοῦτος , Isocr. per violentiam et odia partae , εύπορία μετά βίας καί απεχθείας , id divitias capessere moderate, αγαπᾶν πλοῦτον μετρίως , Idem immoderate , υπερβαλλόντως , id. comparare alicui , παρασκευάζειν τινί εύπορίαν , id. parere alicui , εργάζεσθαί τινι πλοῦτον , id. relinquere magnas liberis , καταλιπεῖν s. παραδιδό-

τοι πλοῦτον μέγαν τοῖς παισί, id. coacervare, συναγαγεῖν πλοῦτον, id. possidere, κεκτῆσθαι πλοῦτον, Dem. in dies augere, ἐπιδιδόναι εἰς εὐπορίαν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Isocr. divitiis studere, σπουδάζειν περὶ πλοῦτον, id. potiri, κύριον γίγνεσθαι πλούτου, id. florere, εἶναι s. γίγνεσθαι ἐν πλούτῳ s. εὐπορίᾳ, id. abundare, εὐπορεῖν πολλῆς εὐπορίας, Dem. uti, χρῆσθαι τῷ πλούτῳ, idem. frui, ἀπολαύειν τοῦ πλούτου, id. abuti, ἀποχρῆσθαι τῷ πλουτεῖν, Dem. alicujus adulari, θεραπεύειν τὸν πλοῦτόν τινος, Isocr. invidere alicujus, φθονεῖν εὐπορίας τινος, id.

divortium, ἀπόπεμψις, ἡ, cum muliere, τῆς ἀνθρώπου, Dem.

divulgo, θρυλλεῖν, aliquid, τι, Plut. διακωδωνίζω τι, Strabo. φημίζω τι, Dem aliquid per urbes, διαγγέλλω τι εἰς τὰς πόλεις, Plut. rumorem, ἐκφέρω λόγον, Xenoph.

divulsio, διάσπασις, ἡ, διάσπασμα, τό, Plut.

divus, θεσπέσιος, vita, βίος, Plut. Cf. divinus.

do, δίδωμι, alicui aliquid, τινί τι, Dem. gratis argentum alicui, τινί ἀργύριον δωρεάν, id. fidem, πίστιν, id. πίστεις, Isocr. πιστά, Xenoph. poenam, τιμωρίαν, Hdn. δίκην, Lucian. alicui libertatem, ἀποδίδωμι ἐλεύθερον, Xen. filiam nuptum alicui, θυγατέρα τινί πρὸς γάμον, Plut. operam alicui, προσέχειν τινί, Demosth. manus, i. e. se victum, προΐσχομαι τὰ χεῖρε, Thuc. se inertiae, ἀποκλίνω ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν, Dem. data opera, ἑκουσίως, Dem. ἐξεπίτηδες, id. κατὰ προαίρεσιν, Isocr.

doceo, διδάσκω, Dem. aliquem literas, γράμματά τινι, Dem. artem aliquos, τέχνην τινας, Isocr. evidentissime aliquos de rebus aliquibus, σαφέστατά τινας περί τινων, Dem. breviter res magnas, συντόμως περὶ μεγάλων, facillime aliquem aliquid, ῥᾷστά τι τινα, id. haud difficulter, οὐ χαλεπόν, id. et instruo aliquem, τινὰ καὶ συγκροτῶ, id. aliquem, διδασκαλίαν παρέχω τινί, Thuc. mercede, διδάσκω μισθοῦ, Lucian. moneo aliquem, παραινῶ τινί. Thuc.

docilis, εὐμαθής, ές, ad aliquid, πρός τι, Dem. ὀξὺς γνῶναί τι, id.

docilitas, εὐμάθεια, ἡ, Lucian.

docte, πεπαιδευμένως, reprehendere aliquem, ἐπιτιμᾶν τινι, Isocr.

doctor, διδάσκαλος, ὁ, mali exempli, κακῶν, Dem. doctorem aliquem constituere aliquorum rerum, καθιστάναι τινὰ διδάσκαλόν τινων, Isocr. fieri aliorum, διδάσκαλον γίγνεσθαι ἄλλων, id. mercede fraudare, μισθοῦ ἀποστερεῖν διδάσκαλον, Dem. disciplinarum habere aliquem, ἐπιστατοῦντα ἐν παιδείαις ἔχειν τινά, Isocr. qui profitetur utilem doctrinam, ἐπαγγελλόμενος χρήσιμόν τι διδάσκειν, id.

doctrina, διδασκαλία ἡ, optima, ἀρίστη, Xen instituere aliquem in doctrina, παιδεύειν τινὰ παιδείαν, Dem. non destitutus doctrina, οὐκ ἄπειρος παιδεύσεως γεγενημένος, Isocr. princeps alicujus doctrinae, προστάτης τινος παιδεύσεως, id. cf. disciplina, item eruditio.

doctus, πεπαιδευμένος, aliquid, πρός τι, Isocr. ἔν τινι, id. τινί, Plut. περί τι, Xen. vir, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς, Dem ὁ τῆς φιλοσοφίας μετεσχηκώς, Isocr. ὁ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμος, Hdn. παιδείας ἐπὶ πλεῖστον ἥκων, Dionys. ἀνὴρ δαιμόνιος σοφίαν, Lucian. literas puer, τὰ γράμματα ἐπιστάμενος παῖς, Dem. recens aliquid, ὁ καὶ ἡ ἀρτιδίδακτός τινος, Appion. a se ipso, αὐτοδίδακτος, ον, Xen. a Deo, θεοδίδακτος, ον, N. T. a matre, μητροδίδακτος, ον, Suid. doctum opus, σοφὸν ἔργον, Plut.

documentum, δεῖγμα, τό, Xen. διδακτήριον, τό, Hippocr. alicujus rei, δεῖγμά τινος, Demosth. certum esse alicujus rei, ἑαυτὸν τεκμήριον εἶναί τινος, id. certo documento esse, δίκαιον σημεῖον παρέχειν, id. facere aliquid documentum alicujus rei, ποιεῖν τι σημεῖον, τεκμήριον, σύμβολόν τινος, id.

dodrans, τριμόριον, τό, Aristot. mensurae, σπιθαμή, ἡ, Diosc.

dodrantalis, e, τριμοριαῖος, – i. e. dodrantis longitudinem aequans, σπιθαμώδης, ες, Diosc. σπιθαμιαῖος, id. duos, tres dodrantes aequans, δισπίθαμος, ον, τρισπίθαμος, ον, id.

dogma, δόγμα, τό, Plut. δόξα, ἡ, Aristot.

dolabra, ἀξίνη, ἡ, Xen.

dolenter, λυπηρῶς, et graviter ferre aliquid, καὶ βαρέως φέρειν τι, Isocr. ὀδυνηρῶς.

dolentia, ἀλγήμα, τό, Galen.

doleo, ἀλγέω, capite, τὴν κεφαλήν, Galen. mortem uxoris, τὸν θάνατον γυναικός, Julian. malis, ἐπὶ τοῖς κακοῖς, Dem. malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, Isocr. vicem alicujus, συναλγεῖν τινί, συνάχθομαί τινι, Dem doleo illud, quod, ἄχθομαι ἐκεῖνα, ὅτι, Xen. quum videam, ἀθύμως ἔχω ὁρῶν, id. iisdem cum aliquo, λυποῦμαι ταὐτὰ ἄλλῳ, Dem malis communibus, ἐπὶ τοῖς κοινοῖς κακοῖς, id. a partu, ὠδίνω, Plut. dentibus, αἱμωδιάω τοὺς ὀδόντας, Diosc.

doliaris, πιθώδης, ες.

doliarius, πιθοποιός, ὁ.

doliolum, πιθάριον, τό, Hesych.

dolium, πίθος, ὁ, Plut.

dolo, as, πελεκάω, ἀποξύω.

dolon, δόλων, ὁ, Plut.

dolor, ἄλγημα, τό, capitis, τῆς κεφαλῆς Galen. dolorem capiti afferens, κεφαλαλγής, ές, Xen. perquam vehemens et atrox corporis, πάνυ σφοδρὸν καὶ δεινὸν τοῦ σώματος, Dem. doloribus afflictus, περιώδυνος, ον, id. conflictor dolore, πάρεστί μοι λύπη, id. liberari doloribus, ἀπαλλαγῆναι ἀλγηδόνων, id. partus, ὠδίν, ῖνος, ἡ, Plut.

dolorosus, ὀδυνηρός, Aristot.

dolose, δολερῶς, δολίως, et insidiose, μετὰ δόλου καὶ τέχνης, Isocr. dolose ago, δολόω, Aristoph. occido, δολοφονέω, Lucian.

dolus, δόλος, ὁ, Isocr. παρασκευή, ἡ, idem κακουργία, ἡ, Dem πονοῦργημα, τό, id. citra dolum, sine dolo, ἄδολος, Thuc. doli expers, ἄδολος, ον, Synes. e dolis consutus, ἀπατηλόν τι καὶ δολερὸν πεπλεγμένος, Aelian dolo ago cum quopiam, δολόω, Aristoph.

domiseticus, οἰκεῖος, Dem.

domi, οἴκοι, manentes, μένοντες, Dem. me ab domo, πρῶτα ἐμαυτόν, idem sum domi εἰμὶ ἔνδον, Dem. militiaeque, ἐν οἴκῳ καὶ ἐν πολέμῳ, idem.

domicilium, οἰκητήριον, τό, Plut.

domina, δέσποινα, ἡ, Dem.

dominatio, δεσποτεία, ἡ, Dem. Cf. principatus, imperium.

dominium, i. q. antecedens.

dominus, ἄρχω, servis, οἰκετῶν, Isocr. urbi, κρατέω πόλιν, Dem. Conf. impero.

dominus, κύριος, ὁ, Dem. servi, δεσπότης, ὁ, id. Cf. princeps.

domito, δαμάζω.

domitrix, δαμάτειρα, ἡ.

domo, δαμάω, δαμάζω.

domo, ex domo, οἴκοθεν, se non movere, οὐ κινεῖσθαι, Dem.

domuncula, οἰκίδιον, τό, Dem.

domus, οἶκος, ὁ, Xen. οἰκία, ἡ, Plut. οἴκημα, τό, Dem. maxima, οἶκος μέγιστος, Isocr. paterna, πατρῷος, Dem. privata, οἰκία ἰδία, idem. domum comparare, οἶκον κτᾶσθαι, Isocr. mercari, πρίασθαι συνοικίαν, Demosth. emere ab aliquo, ὠνεῖσθαι παρά τινος, id. extruere, οἰκοδομεῖν οἰκίαν, id. κατασκευάζειν οἰκίαν, id. tegere lignis, ἐρέφειν οἰκίαν ξύλοις, id. elocare, μισθοῦν οἶκον, id. conducere ab aliquo, μισθώσασθαι παρά τινος, id. habitare, οἰκεῖν οἰκίαν, id. οἰκεῖν ἐν οἰκίᾳ, id. aggredi noctu, ἐλθεῖν ἐπ' οἰκίαν νύκτωρ, id. invadere, βαδίζειν ἐπ' οἰκίαν τινός, id. diripere, πορθεῖν οἰκίαν, id. redire, πάλιν ἀναχωρεῖν ἐπ' οἶκον, id. diruere, κατασκάπτειν οἰκίαν, Isocr. collabitur domus terrae motu, συμπίπτει ἡ οἰκία σεισμῷ, Dem. domum incendere, ἐμπρῆσαι οἰκίαν, idem. non habens, ἄοικος, ον, Herodot. alicubi habens, ἔνοικος, ον, Aristid. eandem incolens, σύνοικος, ον, Isocr.

donarium, ἀνάθημα, τό, Dem consecrare, ἀνατιθέναι, idem.

donatio, δόσις, ἡ, Isocr. Cf. donum.

donativum, ἐπίδοσις, ἡ, Xenoph.

donec, ἕως, c. ind. conj. et opt. – ἕως ἄν, c. conj. εἰσότε. – ἔστ' ἄν, c. conj. – ἕως ὅτε et ἕως οὗ, c. ind. – 2) i. q. quamdiu, ἕως, ὅσον χρόνον.

dono, δωρέομαι, alicui equum, τινί ἵππον, Xen. aliquem aliqua re, τινά τινι, Herodian. aliquem civitate, τιμάω τινὰ τῇ πολιτείᾳ, Lucian. aliquem tegula, διδόναι τινὶ πλῆκτρον, Xenoph.

donum, δῶρον, τό, Dem. δωρεά, ἡ, id. alicui polliceri, ὑπισχνεῖσθαί τινι δωρεάν, Isocr. mittere, ἀποστέλλειν τινί δῶρον s. δωρεάν, Dem. dona, δίδοναι, id accipere ab aliquo, τυγχάνειν δωρεᾶς παρά τινος, id λαμβάνειν δωρεὰς παρά τινος, id. δέχεσθαι δῶρον, id. δωροδοκέω, Dem. donum ratum est, μένει βεβαία ἡ δωρεά, Dem. κυρία ἐστὶν ἡ δωρεά, id. donorum acceptor, i. e. qui corrumpi pecunia se patitur, δωροδόκος, Dem. donorum acceptio, δωροδοκία, Dinarch dono do alicui aliquid, δωρέομαί τινί τι, Aristid.

dormio, καθεύδω, Dem. ὕπνος με ἔχει, Idem. ἀναπαύομαι, Xenoph. totam noctem, εὕδω ὅλην νύκτα, Plato. suaviter, ὑπνόω ἡδέως, Gregor. prope aliquem, παρακαθεύδω τινί, Aelian. Conf. somnus.

dormisco, νυστάζω, Plato.

dormitatio, νυσταγμός, ὁ, νύσταγμα, τό.

dormitator, νυστακτής, ὁ, Aristoph.

dormito, νυστάζω, Plato. ὑπνώττω, Galen.

dormitorium, κοιμητήριον, τό, Athen.

dormitio, a. νυστάζω, ομαι, ἡ ἄκρα... νυστάζω. Aristot.

dorsum, νῶτον, ὁ, Xenoph. Cf. tergum.

dorsuosus, εὔνωτος, ον, Aristot.

dos, προίξ, κός, ἡ, Dem. dotem dare alicui, προῖκα διδόναι τινί. Id. addere, προστιθέναι, Id. adferre ad aliquem, εἰσφέρειν, Id. debere alicui, ὀφείλειν τινί, Id. accipere, κομίζεσθαι, Id. studere recipere. ἀναλαβεῖν ζητεῖν, Id. non repetere, ἀφίστασθαι τὰς προῖκας. Idem.

dotalis, προικῷος, προίκιος, dotalis munera, προίκια δῶρα. Theophyl.

dotatus, ἐπίπροικος, ον, Hesych.

datiuncula, προικίδιον, τό, Plato.

doto, filiam, ἐκδίδωμι τὴν θυγατέρα, φερνίζω. metaph. κοσμέω.

drachma, δραχμή, ἡ, Thuc. venale drachma, ὤνιον δραχμῆς. Plut. drachmam pretio, pondere, mensura aequans, δραχμιαῖος, Plato. qui duarum drachmarum est, δίδραχμος, ον, Thuc. quinque drachmarum, πεντάδραχμος, ον, Herodot. sex drachmarum, ἑξάδραχμος, ον, Aristot.

draco, δράκων, ὁ, Aristot.

draucus, ἀῤῥενοβοίτης, ὁ, παιδεραστής, ὁ.

dualis, e, δυϊκός, numerus, δυϊκὸς ἀριθμός, Gramm.

dubie, ἀμφιβόλως, Athen. ἐνδοιαστῶς. Thuc.

dubitabilis, ἐνδοιάσιμος, ον, Lucian.

dubitanter, διαστρεπτικῶς, ἐνδοιαστικῶς, ἐνδοιαστῶς, ἐνδοιαζόντως.

dubitatio, ἀμφισβήτησις, ἡ, Isocr. ἀπορία, ἡ. Plut.

dubitator, ἀπορητικός, ὁ, Laert.

dubito, ἀμφισβητέω, utrum sit eligendum, πότερόν ἐστιν ἄξιον ἑλέσθαι, Isocr. de aliqua re, ἀμφιγνοέω περί τινος, Idem. ἀπορέω τινί, Plut. quae sit caussa, ἀπορέω τὴν αἰτίαν. Aristot.

dubium, ἀπόρημα, τό, sine dubio, ἀναμφιβόλως.

dubius, ἀμφίβολος, ον, Isocr. sermo, λόγος, Isocr. fama, φήμη, Plut. facere alicui regionem dubiam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητήσιμον, Idem. res est dubia, πρᾶγμά ἐστιν ἀμφισβητήσιμον, Dem. ἐστὶν ἐν ἀμφισβητησίμῳ, Id. testes producere de rebus dubiis, μάρτυρας παρέχεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, Id. dubius homo, ἀπορητικός, ὁ, Laert. ἀπορῶν, ὁ, Isocr.

ducatus, us, ἡγεμονή, ἡ, Plato. ἡγεμονία, ἡ, Thuc.

ducenarius, i. e. ducentis praefectus, διακοσίαρχος, ὁ.

duceni, διακόσιοι, ιαι, ια.

ducentesimus, διακοσιοστός, Thuc.

ducenti, διακόσιοι, ιαι, ια.

ducenties, διακοσιάκις.

duco, ἄγω, exercitum adversus urbem, στρατιὰν ἐπὶ πόλιν, Plato. ad felicitatem, ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, Xenoph. honori aliquid, διὰ τιμῆς τι, Synes. te aequalem mihi, σὲ ἴσον ἐμαυτῷ, Arrian. — i. e. rego populum, δῆμον, Plut. te viam, ἡγοῦμαι σε ὁδόν, Herodot. in theatrum, ἡγοῦμαι εἰς θέατρον, Aeschin. alio, ἄλλοσε, Xenoph. exercitum, στρατιᾶς, Isocr. τῆς στρατείας, Thuc. plurimi, περὶ πλείστου, Id. pluris, περὶ πλείονος, Isocr. nihili, περὶ οὐδενός, Lys. admonitiones loco injuriae, λαμβάνω τὰς νουθεσίας πρὸς ὕβρεως, Demosth. uxorem matrem alicujus, γαμέω μητέρα τινός, Id. aliquam, λαμβάνω γυναῖκά τινα, Id. γάμῳ γαμέω τινά, Id. consobrinam alicujus, ἄγομαι τὴν ἀνεψιὰν τινος, Isocr. prima lineamenta non inepta, ὑπογράφω χαριέντως, Id.

ductarius, ἀγωγός, όν, Diosc.

ductilis, e, ἀγώγιμος, ον, Xenoph. εὐάγωγος, ον, Aristot.

ductio, ἀγωγή, ἡ, Aristot.

ducto, ἡγέομαι, Cf. duco.

ductor, ἀγωγεύς, ὁ, ἀγωγός, ὁ, Thuc.

ductus, us, ἀγωγή, ἡ, Aristot. aquae, ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων, Herodian.

dudum, πάλαι, notum est, δῆλόν ἐστι, Dem. quisque vestrum novit, ἐκ πολλοῦ ἕκαστος ὑμῶν προεῖδε, Id. haud dudum, οὐ δηρὰ πρὸ τοῦγε, Aristoph. πρὸ βραχέως, Chrys. insidias struxit, πρώην ἐπεβούλευε, Dem.

duellator, i. e. gladiator, vel, singulari certamine pugnans, μονόμαχος, ὁ, Herodian.

duellum, μονομαχία, ἡ, Lucian. duello depugno, μονομαχέω, Plut. ad duellum provoco aliquem, εἰς μονομαχίαν προκαλέω τινά. Aelian.

dulce, adverb. γλυκέως.

dulcedo, γλυκύτης, ἡ. vini, οἴνου, Athen. γλυκισμός, ὁ, Id. sermonis, χάρις τοῦ λόγου. Dem.

dulcesco, γλυκάζω, vinum dulcescens, οἶνος γλυκάζων, Diosc. uva dulcescit a sole, ὑπὸ τοῦ ἡλίου γλυκαίνεται ἡ σταφυλή, Xenoph.

dulciarius, πεμματοποιός, ὁ, πεμματουργός, ὁ.

dulcis, e, γλυκύς, mel, μέλι, Lucian. dulciores existimare honores aliquos, ἡδίους νομίζειν τιμάς τινας, Isocr.

dulciter, γλυκερῶς.

dulcitudo, γλύκασμα, τό, Conf. dulcedo.

dum, ἕως, tempus est, ἕως καιρός ἐστι, Dem. pueri essemus, ἕως παῖδες ἦμεν, Isocr. tantisper iisdem inveniebat, dum eos caeteris adaequasset, ἄχρις οὗ τοῖς ἑτέροις ἐξ ἴσου ποιῆσαι, διεπιστεύετο. Dem. tantisper est amicus, dum consequatur, quae rogat, μέχρι τοῦ τυχεῖν, ὧν δεῖται, φίλος ἐστί, Id. tantisper memores sunt pollicitationum, dum dicuntur, μέχρι τούτου μνημονεύοντες τὰς ὑποσχέσεις, μέχρις ἂν ῥηθῶσι, Id. barbaros tantisper vicisse sufficerit, dum regnum in tuto collocaveris, τῶν βαρβάρων ἐπὶ τοσοῦτον ἐξαρκέσει κρατεῖν, ὅσον ἐν ἀσφαλείᾳ καταστῆσαι τὴν σαυτοῦ χώραν, Isocr. durat amicitia tantisper, dum boni sunt, διαμένει ἡ φιλία, ἕως ἂν ἀγαθοὶ ὦσι, Aristot. Conf. donec. Latinum *dum*, quod tempus durans denotat, saepissime reddi potest per genit. absol.

dumetum, ἀκανθεών, ὁ.

dummodo, μόνον, μόνον εἰ, εἰ μόνον.

dumosus, ἀκανθώδης, ες, locus, χῶρος, Herodot.

duntaxat, γε δή, ut mea duntaxat est sententia, ὥς γε δὴ ὁ ἐμὸς λόγος, Gregor. duntaxat pro hominis ingenio, ὡς ἀνθρώπινος, Aristot. qui annum duntaxat unum in deliciis absumsit, ἐνιαυτοῦ μόνον ἐντρυφήσας, Herodian.

duo, δύο, duobus oculis videre, et duobus auribus audire, δυοῖν ὀφθαλμοῖν προορᾶσθαι, καὶ δυοῖν ὠτοῖν ἀκούειν, Xenoph. duarum pecudum pretium, δυοῖν προβάτοιν ἀξία, Plut.

duodecies, δωδεκάκις, Aelian.

duodecim, οἱ, αἱ, τὰ δώδεκα, Aelian.

duodecimus, δωδέκατος, ατη, ατον, Herodian.

duodeni, δωδέκατοι, αι, α.

duodeviginti, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα, vel ὀκτὼ καὶ δέκα, sed elegantius dixeris, εἴκοσι δεόντων, s. δεουσῶν δυοῖν, duodetriginta, εἴκοσι ὀκτώ, vel τριάκοντα δεόντων, vel, δεουσῶν δυοῖν, et sic porro, notesque, τὸ δεόντων vel δεουσῶν, genere convenire debere cum re, quae numeratur, v. g. duodequadraginta viri, ἄνδρες τεσσαράκοντα δεόντων δυοῖν sc. ἀνδροῖν, duodequinquaginta feminae, γυναῖκες πεντήκοντα δεουσῶν δυοῖν sc. γυναικοῖν. Immo vero hoc ipsum Participium etiam Casu cum antecedente Nomine consentire potest, e. g. anni sunt duodeviginti, ex quo, εἰκοσίν ἐστιν ἔτη, δέοντα (sc. ἔτη) δυοῖν, ἐξ ὅτου, s. δέοντα δυοῖν εἰκοσίν ἐστιν ἔτη ἐξ ὅτου. Confer Viger. de idiotism. p. 70. Wolf. ad Dem. Lept. p. 294. Matthiae Gramm. gr. §. 141. p. 167. vel Tom. I. p. 265. ed. H.

duplex, διπλόος, contr. διπλοῦς, ῆ, οῦν, διπλάσιος, duplicem laborem habet, διπλάσιον πόνον ἔχει, Thuc. duplici honore dignus, διπλασίας τιμῆς ἄξιος, Plato.

duplicatio, διπλασιασμός, ὁ, Plut. δίπλωσις, ἡ, Aristot.

duplicitas, διπλόη, ἡ, Themist.

dupliciter, διπλῆ, Synes. διχῇ, Dem.

duplico, διπλασιάζω, oram, ῥαχόν, Plut. aliquid, διπλόω, ῶ, Id. annonas, ἐπιδιπλασιάζω τὰ σιτηρέσια, Herodian.

duplus, διπλάσιος, duplo major apparet, quam est, διπλάσιος ἑαυτοῦ φαίνεται, Polyb. duplo amplius, quam alii, διπλῇ, ἢ οἱ ἄλλοι. Id. duplo amplius minor, διπλῇ ἐλάττων, Plut. duplo longius tempus, quam, διπλασίων χρόνος, ἤ, Isocr.

durabilis, ἐπίμονος, ον, Polyb. βέβαιος, αία, αιον, Dem.

dure, σκληρῶς, Xen. — i. e. crudeliter, ὠμῶς, Dem. ἀφειδῶς, Xenoph.

duresco, σκληρύνομαι.

duritas, σκληρότης, ἡ, Xen.

duriter, σκληρῶς, Xen.

durities, σκληρότης, ἡ, Plato. victus, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης, Herodian.

duriusculus, ὑπόσκληρος, ον.

duro, σκληρόω, στερεόω, ferrum, στομόω, βάπτω, — metaph. i. q. perduro, persevero, διαμένω.

durus, σκληρός, concoctio emollit dura, ἡ ἕψησις μαλάττει τὰ σκληρά. Athen. ventres duros habere, σκληρὰς κοιλίας ἔχειν. Hippocr. duri mores, σκληρὰ ἤθη, Plut. dura vita, σκληρὸς βίος, Herodian.

duumvir, ὁ τοῖν δυοῖν ἀρχόντοιν ἕτερος, ὁ τοῖν δυοῖν εἷς, duumviri, τὼ δύο ἄρχοντε.

duumviralis, ὁ, ἡ, τὸ τοῖν δυοῖν ἀρχόντοιν.

duumviratus, ἡ δυοῖν ἀρχή.

dux, ἡγεμών, ὁ, Dem. populi, ὁ ἡγούμενος τοῦ δήμου, Isocr. belli, πολέμαρχος, ὁ, Dem. πολεμαρχῶν, ὁ, Id. ἡγεμὼν πολέμου, id. στρατηγός, ὁ, id. decem virorum, δέκαρχος, ὁ, duodecim virorum, δωδεκάδαρχος, ὁ, Xen. centum virorum, ἑκατοντάρχης, ὁ, id. mille virorum, χιλίαρχος, ὁ. Plut. decem millium virorum, μυριάρχης, ὁ, s. μυρίαρχος, ὁ, Xen. auctorque alicujus rei, ἀρχηγός τινος, Dem. alicujus facinoris, πρωτεύων τινὸς ἔργου, Isocr. viae, ὁδηγός, ὁ, Plut.

dynasta , δυνάστης , ὁ , Xen.

dysenteria , δυσεντερία , ἡ , Aelian. dysenteria laborans , δυσεντερικός , ὁ , dysenteria obire , ὑπὸ δυσεντερίας τὸν βίον καταστρέφειν , Aelian.

dysentericus , δυσεντερικός , ή , όν.

dysuria , δυσουρία , ἡ , Galen. δυσουριακά , τά , sc. πάθη , Cic. dysuria laboro , δυσουριάω , Diosc. δυσουρέω , idem.

E.

E vel Ex , ἐκ , sequente Consona , ἐξ , sequente Vocali vel Diphthongo , multae molestiae exsistunt e bello , πολλὰ λυπηρὰ γίγνεται ἐκ πολέμου , Dem. se non commovere e lecto , ἐκ τῆς κλίνης οὐ κινεῖσθαι , Id. ex ignobilibus facti sunt nobiles , ἐξ ἀδόξων γεγόνασιν ἔνδοξοι , id. ex adverso , ἐξ ἐναντίας , Aristot. ex adverso alicui , καταντικρύ τινος , Lucian. e contra , e contrario , τοὐναντίον , ex animi sententia , κατὰ γνώμην , Basil. ex benevolentia aliquid facere , ἐξ εὐνοίας ποιεῖν τι , Dem. e propinquo , ἐξ ὀλίγου , Thuc. e regione , ἐκ τοῦ ἀπαντικρύ , s. ἀντικρύ , Paus. alicujus , καταντικρύ τινος , Aristot. e vestigio , παραυτίκα , Dem. παραχρῆμα , Id. e sublimi , ἀφ' ὑψηλοῦ , Lucian. ex quo fuerunt isti oratores , ἐξ οὗ οὗτοι πεφήνασι ῥήτορες , Dem. ex professo , ἐκ τοῦ προφανοῦς , Plato. ex improviso , ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου , Thuc. ex tempore , ἐκ τοῦ παραχρῆμα , Dem. ex aequo , ἀγχώμαλα , Thuc. ex quo , i. e. ex eo tempore quo , ἐξ οὗ , Isocr. ἐξ ὅσου περ , id. ἀφ' οὗ , Demosth.

eatenus , κατὰ τοσοῦτον , quisque opem ferebat , quatenus poterat , ἐβοήθει , καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός τ' ἦν , Lys. subtilitatem quaerere , quoad rei natura patitur , ἐπὶ τοσοῦτον τἀκριβὲς ἐπιζητεῖν , ἐφ' ὅσον ἡ τοῦ πράγματος φύσις ἐπιδέχεται , Aristot.

ebibo , ἐκπίνω , propositum calicem , προτεθεῖσαν κύλικα , Athen.

eblandior , ἐξαρέσκομαι , aliquem donis , τινὰ δώροις , Diod. Sic. τινί , Xenoph.

eborarius , ἐλεφαντουργός , ὁ.

eboreus , ἐλεφάντινος , η , ον , Herodian.

ebrietas , μέθη , ἡ , Dem. surgere ante ebrietatem , ἐξανίστασθαι πρὸ μέθης , Isocr. propter ebrietatem dormire continuo duas noctes et duos dies , ἀπὸ μέθης κοιμᾶσθαι συνεχῶς δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας , Athen. ebrietate diffluere , διαρρεῖν ὑπὸ τῆς μέθης καὶ τοῦ οἴνου , Aelian. se dedere , μέθαις καὶ κραιπάλαις ἐπιδιδόναι ἑαυτόν , Herodian. ebrietate temulentum esse , ἀπὸ μέθης κραιπαλᾶν , Id.

ebrio , μεθύσκω , aliquem voluptate , τινὰ δι' ἡδονῆς , Plato. aliquem vino , τινὰ οἴνῳ , Lucian. ebrior aliqua re , μεθύσκομαί τινος , Id.

ebriositas , φιλοποσία , ἡ , φιλοινία , ἡ.

ebriosus , μεθυστικός , ή , όν , Plato. πάροινος , ον , Dem. οἰνόληπτος , ον , Plut. οἰνόφλυξ , γος , ὁ , ἡ , Lucian.

ebrius , μεθύων , Dem. sum , μεθύω , id. magnitudine rerum gestarum , μεθύω τῷ μεγέθει τῶν πραγμάτων , id. ebrium saltare , μεθυσθέντα ὀρχεῖσθαι , id. clamare , μεθύοντα κραυγάσαι , id. ebrium reddo , μεθύσκω τινά , Plato.

ebullio , ἀναζέω , Diosc. ὑπερζέω , Aristot. ἐκβράζομαι , Chrys.

ebullitio , ἀνάζεσις , ἡ , ἀνάβρασις , ἡ , ἀναβρασμός , ὁ , βρασμός , ὁ.

ebur , ἐλέφας , ὁ , Indicum , ἐξ Ἰνδῶν , Lucian.

eburneus , ἐλεφάντινος , η , ον , Herodian. ἐλεφάντινος , ίνη , ινον , Lucian.

ecce , ἰδού. (Differt ab ἰδοῦ , qui est imperat. aor. med. εἴδομαι. q. v.

ecclesia , ἐκκλησία , ἡ , N. T.

echinatus , ἐχινώδης , ες.

echinus , ἐχῖνος , ὁ , terrestris , χερσαῖος , Plut. marinus , πελάγιος , Aristot.

echo , ἠχώ , όος , contr. οῦς , ἡ.

electa , ἐκλεγόμενα , τα.

eclipsis , ἔκλειψις , ἡ , Aristot.

eclipticus , ἐκλειπτικός , ή , όν , Plut.

ecloga , ἐκλογή , ἡ.

ecquando , ἤ ποτε.

ecquis , ἤ τις.

ecstasis , ἔκστασις , ἡ , Plut.

ectypus , ἔκτυπος , ὁ , Plut.

edacitas , πολυφαγία , ἡ , λιχνεία , ἡ , Lucian.

edax , πολυφάγος , ον , γαστρίμαργος , ον , ἀδηφάγος , ον , λαίμαργος , ον , βορός , ά , όν , φαγεῖν δεινός , ή , όν.

edentio , ὀδοντόω.

edentulus , ἀνόδους , ὁ , ἡ , Poll.

edico , ἐπιτάττω , aliquid , τι , Plato. alicui , τινί , Isocr. alicui aliquid , διαγορεύω τινί τι , Aristot. bellum , ἐπαγγέλλω πόλεμον , Demosth. per praeconem , ἐπικηρύσσω , Xenoph. Conf. indico , item impero.

edictio , ἐπίταξις , ἡ.

edictum , ἐπίταγμα , τό , Dem. ἐπιτεταγμένον , τό , id. edicta principum servare , ἐμμένειν τοῖς παραγγελλομένοις ὑπὸ τῶν ἀρχόντων , Isocr. publica negligere , ἀμελεῖν τῶν κοινῶν προσταγμάτων , id. movere et mutare , κινεῖν καὶ μετατιθέναι , Id. liberare aliquem edicto aliquo , ἐλευθερῶσαί τινα προστάγματός τινος , Isocr. fieri ex edicto , γίγνεσθαί τι ἐξ ἐπιτάγματος , Dem. ex edicto , κατὰ τὴν προθεσμίαν , Diosc. edictum propono , δήλωσιν ἐκτίθημι , Herodian. διάταγμα προτίθημι , Id.

edisco , ἐκμανθάνω , aliquid , τί , Isocrat.

edissero , διέξειμι , aliquid , τί , Lucian.

editio , ἔκδοσις , ἡ , libri , βιβλίου.

edititius , ἐκδοτικός , ή , όν.

editor , ἐκδιδούς , ὁ , ἐκδούς , όντος , ὁ.

editus , ἔκδοτος , ον , — i. e. altus , ὑψηλός , ή , όν , locus , τόπος , ex edito loco , ἀφ' ὑψηλοῦ , sc. τόπου , Lucian.

edo , Perf. Edidi , ἐκδίδωμι , librum , βιβλίον , Plato. historiam graeco sermone , ἱστορίαν Ἑλλάδι φωνῇ , Athen. in publicum , ἐκφέρω εἰς τὸ φῶς , Plat. exemplum , δείκνυμι παράδειγμα.

edo , Perf. Edi , ἐσθίω , plura , quam ferre possum , πλείω , ἢ δύναμαι φέρειν , Xenoph. et bibo in caupona , φάγω καὶ πίνω ἐν καπηλείῳ , Isocr. cogere aliquem edere et bibere , ἀναγκάζειν τινὰ τρώγειν καὶ πίνειν , Demosth. edo raptim , ἐμφάγω , Xenoph.

edo , ἀδηφάγος , ὁ , γαστρίμαργος , ὁ , καταφαγᾶς , ὁ , q. v.

edoceo , ἐκδιδάσκω , aliquem aliquid , τινά τι , Antiph.

edomo , δαμάζω , Cf. domo.

edormio , ἀφυπνόω , ἐκκοιμάομαι , ἐγείρομαι , pass. — edormio crapulam , ἀποβρίζω.

edormisco , i. q. antecedens.

educatio , παιδοτροφία , ἡ , Plat. ἡ ἀγωγὴ παίδων , Plut. παιδεία , ας , ἡ , παίδευσις , εως , ἡ.

educator , τιθηνός , ὁ , Hesych. τροφεύς , ὁ , Plato. τροφεύς , ὁ , Idem. παιδαγωγός , ὁ , παιδευτής , ὁ , παιδευτής , ὁ , παιδευτός , ὁ.

educatrix , τιθήνη , ἡ , Plut. τροφός , ἡ , Plato.

educo , as , τρέφω , liberos , παῖδας , Xen. ἀνατρέφομαι τέκνα , Dion. humiliter , ταπεινῶς παιδεύω , Isoc. male , φαύλως ἄγω , Idem. κακῶς τρέφω , Dem. in magna inopia , τρέφω μετὰ πολλῆς ἐνδείας , id. in deliciis , τρέφω ἐν χλιδῇ , Xenoph.

educo , is , ἐξάγω , exercitum , στρατόν , Thuc. copias , δύναμιν , Idm. ad venationem , ἐπὶ τὴν θήραν , Xen. aliquem mecum , παραλαμβάνω τινά , Idm.

edulis , ἐδώδιμος , ον , Thuc.

edulium , ἔδεσμα , τό , Isocr. ἐδωδή , ἡ , Plato. βρῶμα , τό , Xenoph.

effabilis , ῥητός , ή , όν , Dem.

effarcio , ἀναπληρόω , Aristid.

effari , ἀποφάσκειν , Dion. Areop.

effascinatio , καταγοήτευσις , εως , ἡ.

effascino , καταγοητεύω , aliquem , γοητεύω τινά , Plut.

effatum , ἐκφώνημα , τό , ἀξίωμα , τό.

effectio , ποίησις , ἡ , Herodot.

effector , ποιητής , ὁ , Xen.

effectrix , ποιήτρια , ἡ.

effectum , ποίημα , τό.

effectus , us , ἀπέργημα , τό , δύναμις , ἡ , δρᾶσις , ἡ , effectu careo , οὐδὲν δύναμαι , οὐδὲν ἐς πλέον ποιεῖν , μάταιός εἰμι , οὐκ ἔχω ἀποβαῖνον. — Apud Logicos αἰτιατόν , τό.

effeminate , ἀνάνδρως , facere aliquid , διαπράττεσθαι , Isocr. vivere , βίον γυναικώδη ἄγειν , Diod. Sic.

effeminatio , ἐκθήλυνσις , ἡ , Hippocr.

effeminatus , θηλυδρίας , ὁ , Lucian. μαλακός , ὁ , Dem.

effemino , ἀποθηλύνω , ἐκθηλύνω. — metaph. θρύπτω , διαθρύπτω , — σκιατραφέω.

efferesco , ἀγριαίνομαι , Plut.

effero , as , ἀγριόω , Xenoph. ἀπαγριόω , Theophrast.

effero , efferre , ἐκφέρω , mortuum , ἀποθανόντα , s. νέκυν , Dem. me propter aliquid , μεῖζον φρονέω ἐπί τινι , id. me , θρασύνομαι , Isocrat. efferor propter divitias , ἐπαίρομαι ἐπὶ πλούτῳ Xenoph. animo , σεμνόω. Lucian μεγαλοφρονέω , idem. iracundia , ἐκφέρομαι ὑπ' ὀργῆς κλεῖστον , Thuc.

efferveo , ἐκζέω.

effervesco , ἐκβράζομαι , in amorem , εἰς ἔρωτα Chrysost.

efferus , ἄγριος , ία , ιον , Plato.

efficacia , ἐνέργεια , ἡ , spiritus , τοῦ πνεύματος , Chrys.

efficaciter , ἐνεργῶς , Polyb.

efficax , ἐνεργής , ές , ἐνεργός , όν , ἐνεργητικός , πρακτικός , ἀνύσιμος , ἀνύσιμος , ον , ἐμπρακτος , ον , efficax sum , δύναμαι , ἰσχύω , πρακτικός εἰμι , efficacior sum , κρείττων s. κυριώτερός εἰμι , πλεῖον δύναμαι εἶναι ἰσχύω.

efficienter , ἐνεργητικῶς.

efficientia , ἐνεργητικόν , τό.

efficio , διαπράττομαι , aliquid verbis , τὶ λόγοις , Isocrat. aliquem formidabilem et acrem , φοβερὸν καὶ χαλεπὸν ἐπιδείκνυμί τινα , Dem. aliquid optabilius , καθιστάναι τι ζηλωτότερον , Isocr. unum corpus ex omnibus , ἓν σῶμα ἀπεργάζομαι ἐξ ἁπάντων , Plato.

effigies, εἰκών, ἡ, Isocr.
effigio, εἰκονίζω, aliquid, τί, Aphth. ἐκτυπόω τι, Plat.
effingo, ἀπεικάζω, aliquid, τί, Isocrat. imaginem alicujus, εἰκόνα τινός, Lucian. in ceram, ἐκτυπόω εἰς κηρόν, Plut.
efflagitatio, διαίτησις, ἡ, λιπαρία, ἡ, Herodot.
efflagito, ἐκλιπαρέω, Plut. καταλιπαρέω, Lucian. προσλιπαρέω, Plat.
efflictim, ὑπερφυῶς, Plut. omo aliquem, ἐπιμαίνομαί τινι, Bos. ἀνδρειοτατα ἐρῶ τινός, Aelian.
efflo, ἐκφυσάω, Diosc. ἐκπνέω, Aristot. animam, ἐκπνέω, Soph.
effloresco, ἐπανθέω, efflorescebant lanugines malis, ἐπήνθουν ἴουλοι ταῖς παρειαῖς, Herodian.
effluentia, ἐκροή, ἡ, Aristot.
effluo, ἐκρέω, Plut. ex aliquo, διαῤῥέω τινος, Herodian.
effluvium, ἔκρυσις, ἡ.
effodio, ἐξορύττω, oculos, ὀφθαλμούς, Plut. fossas, διορύττω τάφρους, Herodian.
effossio, ἐξόρυξις, ἡ.
effoemino cum derivatis v. effemino.
effoete, ἐξαντλητώς.
effoetus, ἐξηντλημένος, ἐκκενωθείς, ἐκκενῶν, effoetum corpus, σῶμα διάκενον s. ἀπειρηκός, effoetus aetate, ἡλικίαν κατειργασμένος.
effractio, διάῤῥηξις, ἡ.
effrenate, ἀχαλινώτως.
effrenatus, ἀχαλίνωτος, ον, cf. effrenis.
effrenis, ἔξυνιος, ον, ἀχάλινος, ον, Plut. b) metaph. ἀκόλαστος, ον, ut effrenes voluptates corporis, ἀκόλαστοι ἡδοναί σώματος, Idm. ἀκρατής, ές, ἄμετρος, ον.
effringo, διαῤῥήγνυμι, aliquid, τί, Demosth.
effugio, ἀποφεύγω, morbum, νόσον, Dem. mortem, ἐκφεύγω τὸ θανεῖν, Plato. omnem sensum, πᾶσαν αἴσθησιν, Plut. e carcere, ἀποδρῶ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, Dem. aliquem, ἐκκλίνω τινά, Xen. praesens, ὑπεκδέχομαι τὸ παρόν, Herodot.
effugium, ἐκφυγή, ἡ, ἀπόφευξις, ἡ, Aristoph. ἀποφυγή, ἡ, Plut. διαφυγή, ἡ, Plat. quaerere, παραγωγὴν εὑρεῖν, Dem.
effulgeo, ἀπολάμπω, Lucian.
effundo, ἐκχέω, Lucian. patrimonium, κατεσθίω τὴν πατρῴαν οὐσίαν. Athen. quidquid in buccam venit, λέγω ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ, Isocr.
effuse, κεχυμένως, ἀφειδῶς, Herodian.
effusio, ἔκχυσις, ἡ, Athen.
effusor, ἐκχύτης, ὁ, Lucian.
effutio, φλυαρέω, aliquid, τί, Plat. temere, importune et citra delectum, quidquid in buccam venit, λέγω εἰκῇ καὶ φορτικῶς καὶ χύδην ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ, Isocr.
egelidus, χλιαρός, aqua, ὕδωρ, Athen.
egenus, ἄπορος, ον, alicujus rei, τινός, Dem. ἐνδεής τινος. id. Cf. pauper.
egeo, ἀπορέω, pecunia, τῶν χρημάτων, Isocr. victu, εἰμί ἐν χρείᾳ περί τὴν τροφὴν, id. δέομαι τοῦ βίου, id. alicujus rei, ἐνδεῶς, s. ἀπόρως ἔχω, s. διάκειμαί τινος, id. rebus necessariis, σπανίζω τῶν ἐπιτηδείων, Plut. τῶν καθ' ἡμέραν ἀναγκαίων, Isocr. Confer indigeo.
egerminatio, ἐκβλάστησις, εως, ἡ, foliorum, τῶν φύλλων, Diosc.
egermino, ἐκβλαστάνω, Theophr.
egero, ἐκφορέω, aliquid e domo, τί ἐκ τῆς οἰκίας, Lucian. – i. e. excerno, ἐκκρίνω, Theophr. Cf. effero.
egestas, ἀπορία, ἡ, summa, ἐσχάτη, Dem. Cf. inopia, it. paupertas.
egestio, ἐκκομιδή, ἡ, excrementorum et similium e corpore, ἔκκρισις, ἡ, Theophr.
egestuosus, ἄπορος, ον, Dem.
ego, ἐγώ, Dem. ego vero lugebam ipsum, ἐγὼ δ' ἐπένθουν αὐτόν, id. ego vero, i. e. equidem conabor praestare, πειράσομαι μὲν οὖν ποιεῖν, idem. ego vero ipse mori malim, καὶ ἔγωγε αὐτὸς τεθνάναι μᾶλλον βουλοίμην, id.
egredior, ἐκβαίνω, alicunde, τινός, Isocrat. adversus aliquem, ἐξέρχομαι ἐπί τινος, Xen. domo, ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας, id. e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Isocr. animo prompto, ἔξειμι προθύμως, Dem. ex urbe, ἐξέρχομαι ἐκ τῆς πόλεως, idem. egressus annum quinquagesimum, πλείονα ἢ πεντήκοντα ἐτῶν, Dem. ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονώς, idem.
egregie, διαφερόντως, Isocrat. ἐξαιρέτως, Plut.
egregius, ἐξαίρετος, ον, Thuc. θαυμαστός, Herodian. thesaurus, θησαυρὸς καλός, Isocrat. senes egregiis meritis, πρεσβῦται ἄξιοι λόγου, Idm.
egressio, ἔκβασις, ἡ, ἔξοδος, ἡ, Dem. ἐξήλυσις, ἡ, Herodot.
egurgito, ἀπαρύω, Plut.
ehem, ἆ, Dem.
eheu, αἴ, Lucian.
eho, ὦ, Isocr.
ehodum, ὦ οὗτος, Dem. ehodum bone vir, ὦ 'γαθέ, Xen.
eja, εἶα, Aristoph.
ejaculor, ἀκοντίζω, in aliquem, εἴς τινα, Thuc. – i. e. jaculando absumo sagittas, ἀποτοξεύω τὰ βέλη, Herodot.
ejectamentum, ἔκκριμα, τό.
ejectio, ἐκβολή, ἡ, Dem.
ejectitius, ἐκβόλιμος, ον, ἐκβολιμαῖος.
ejicio, ἐκβάλλω, e patria, ἐκ τῆς πατρίδος, Dem. aliquem, ποιέω ἐκβολήν τινος, Isocr. φυγαδεύω, s. ἐκδοτον, s. ἄπολιν ποιέω τινά, Dem.
ejulatio, ὀδυρμός, οῦ, ὁ, Isocr.
ejulo, ὀλολύζω, Lucian.
ejuratio, ἐξωμοσία, ἡ, Dem.
ejuro, ἐξόμνυμαι, aliquid, τί, Aeschin.
ejusdemmodi, ejuscemodi, ejusmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, Plato. τοιοῦτός τις, id. τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, Aristot.
elabor, διεκπίπτω, per foramina, τῶν πόρων, Plat. ex aliquo, ἔκ τινος, id. alicujus manibus, διαφεύγω τινὰ ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, Xen. Cf. effugio.
elaborate, διαπεπονημένως, Isocr.
elaboratio, ἐκπόνησις, ἡ.
elaboratus, πεπονημένος, Isocr. πονηθείς, Plut. opera arte elaborata ab artificibus optimis, ἔργα τέχνῃ πεποιημένα δημιουργοῖς, Dem.
elaboro, ἐκπονέω, Thuc. ornate, ἐκπονέω ἐς κόσμον, Xen. aliquid, ἐξεργάζομαί τι, Isocr. in aliqua re, πονέω περί τι, Aristot. circa virtutem, φιλοπονέω περὶ τὴν ἀρετήν, Isocr.
elangueo, ἐκκάμνω, Plut.
elanguesco, ἀπομαραίνομαι, Plut.
elapsus, διεκπεπτωκώς, elapsus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός, Dem. elapsum tempus, παρελθὼν χρόνος, Isocr. elapso anno, διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ, Dem. elapsis diebus et noctibus, ἡμερῶν καὶ νυκτῶν παρελθουσῶν, Aristot.
elargior, καταχαρίζομαι, alieni aliquid, τινί τι, Plut.
elate, ἐπηρμένως.
elatio, ἐκφορά, ἡ, mortui, τοῦ ἀποθανόντος, Dem. – ἄρσις, ἡ, ἔπαρσις, ἡ, –, animi, ἀναγωγή, ἡ.
elatus, ἐπηρμένος, propter fortunam praesentem, ταῖς παρούσαις τύχαις. Xen. propter divitias, ἐπὶ τῷ πλούτῳ, Id. propter insperatam fortunam, ἐπαιρόμενος ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις. Herod.
elavo, ἐκπίπτω, Plato.
electe, ἐπιλέγδην, λογάδην, Thuc.
electilis, αἱρετός, ἡ, όν, Aristot.
electim, ἀριστίνδην, Isocrat.
electio, αἵρεσις, ἡ, rerum, πραγμάτων, Isocrat. et judicium de aliqua re, αἵρεσις καὶ κρίσις περί τινος, id. electionem alicui dare, αἵρεσιν δίδωμι τινί, Dem.
elector, αἱρέτης, ὁ.
electrix, αἱρέτις, ἡ.
electrum, ἤλεκτρον, τό, Aristot.
electus, αἱρεθείς, Plat. αἱρετός, Lycurg. ἐξαίρετος, ον, Dem.
eleemosyna, ἐλεημοσύνη, ἡ, N. T.
elegans, φιλόκαλος, ον, Isocr. elegantissima dicta, χαριέστατα τῶν εἰρημένων, id. corpusculum alicujus minus elegans, σωμάτιόν τινος οὐκ εὔχαρι, id. elegans oratio, κεκαλλιεπημένος λόγος, Plato. scriptura, καλλιγραφία, ἡ, Plut.
eleganter, χαριέντως, Isocrat. κεχαρισμένως, id. ἐπιχαρίτως, id. dicere, μουσικῶς, s. διαπεπονημένως λέγειν, Dem. scribo, καλλιγραφέω, Poll. scribens, καλλιγράφος, Gregor.
elegantia, κόσμος, ὁ, Isocr. κοσμιότης, ἡ, id. vestitus, καλλωπισμός, Xenoph. elegantiae studium, φιλοκαλία, ἡ, Isocr.
elegiacus, ἐλεγεῖος, elegiacos versus s. carmen elegiacum facere et recitare, ἐλεγεῖα ποιεῖν καὶ λέγειν, Dem.
elegidium, ἐλεγείδιον, τό.
elegus, ἔλεγος, ὁ, Aristoph.
elementarius, στοιχειακός, στοιχειώδης, ες, Aristot.
elementum, στοιχεῖον, τό, Aristot. literae et prima institutio, στοιχεῖα, τά, idem. prima elementa doceo, στοιχειόω, Gregor. elementorum traditio, στοιχείωσις, ἡ, Dion Areop.
elenchus, ἔλεγχος, ὁ, Lucian.
elenctice, ἐλεγκτικῶς, Aristot.
elencticus, ἐλεγκτικός, sermo, λόγος, Plut.
elephantia, i. q. elephantiasis.
elephanticus, ἐλεφαντιῶν, ῶντος.
elephantiasis, ἐλεφαντίασις, ἡ, ἐλεφαντιασμός, ὁ, ἐλέφας, ὁ, Diosc. elephantiasi laboro, ἐλεφαντιάω.
elephantinus, ἐλεφάντινος, Lucian. ἐλεφαντικός, Herodian.
elephantus, ἐλέφας, ὁ, Aristot.
elephas, i. q. antecedens, elephas femina, ἐλέφας, αντος, ἡ, Aristot.
elevatio, αἴωρημα, τό, αἰώρησις, ἡ, ἔπαρσις, ἡ.
elevo, αἰωρέω, aliquid supra caput, τί ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, Dem. manus ad coelum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν, Xen. εἰς τὸν οὐρανόν, Aristot. – i. e. contemno aliquid, ἐκφαυλίζω τι, Plut. Conf. contemno.
elicio, ἐξάγω, aliquid, τί, Dinarch.
elido, ἐκθλίβω, ἐκκόπτω. – ut ignis elidatur, ὥστε ἐκλάμπειν πῦρ, Aristot.

eligo, ἐκλέγω, aliquid, τί, Isocrat. ex omnibus dictis optimum, ἐκλέγω βέλτιστον ἐξ ἁπάντων τῶν ῥηθέντων, idem. pro multis opibus, αἱρέομαί τι ἀντὶ πολλῶν χρημάτων, Dem. aliquem belli praesidem, αἱρέομαί τινα προστάτην τοῦ πολέμου, Xenoph. legatos ad aliquem, αἱρέομαι πρέσβεις πρός τινα, Dem. multo magis aliquid, quam, αἱρέομαί τι πολὺ μᾶλλον, ἤ, Isocr. mortem potius, quam vitam turpem, προαιρέομαι τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ζῆν αἰσχρῶς, id. θάνατον ἀντὶ ζωῆς, Dem. aliquid ex omnibus, τὶ ἐξ ἁπάντων, Isocrat. in senatum, ἐγκρίνω εἰς γερουσίαν, Dem. magistratus, ποιέω ἄρχοντας, Ido.

elimino, ἐξορίζω, aliquem, τινά, Aristot. a patria, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, Dem.

elimo, ἐκρινέω, ἀποξέω s. ἀποξύω. — metaph. at. sermonem, ἐξεργάζομαι, διασκευάζω.

elinguatus, ἄγλωσσος, ον, Athen.

elinguis, idem.

elinguitas, ἀγλωσσία, ἡ.

elinguo, γλωττοτομέω, Plut.

eliquesco, ἐκτήκομαι.

eliquo, ἐκτήκω.

elisio, ἔκθλιψις, ἡ.

elixe, ἑψία, Aristot.

elixus, ἑφθός, ή, όν, Diosc.

elocatio, μίσθωσις, ἡ, domus, οἰκίας, Dem. filiae, ἡ ἔκδοσις τῆς θυγατρός, id.

eloco, μισθόω, domum alicui, οἶκον τινι, Isocrat. domum decem minis, οἰκίαν δέκα μνῶν, pluris, πλείονος, Plut. filiam cum magna dote, μετὰ προικὸς πλείστης ἐκδίδωμι τὴν θυγατέρα, Isocr. alicui filiam uxorem, δίδωμί τινι θυγατέρα εἰς γάμον, Plut.

elocutio, λέξις, ἡ, Isocr. ἑρμηνεία, ἡ, Dion. Hal.

elogium, μαρτυρία, ἡ, Isocr. ἐγκώμιον, Dem. Cf. laus.

elongo, ἐκμηκύνω, ἀπομηκύνω.

eloquens, λόγιος, Aristot. δεινός, Dem. ῥητορικός, id. λέγειν δεινός, id. εἰπεῖν δεινός, id. εἰπεῖν δυνάμενος, id. δυνατὸς λέγειν, id. τεχνίτης τοῦ λέγειν, id. eloquentissimus, δεινότατος πάντων ἀνθρώπων, id. δεινότατος λέγειν ἁπάντων, id. ἱκανώτατος τῶν ῥητόρων, idem.

eloquentia, δεινότης, ἡ, Dem. ἡ ἐμπειρία τοῦ λέγειν, Dem. ἡ εὐπορία τοῦ εἰπεῖν, Isocrat. τὸ εὖ λέγειν, Dem. ἡ δεινότης ἡ ἐν λόγοις, Isocr. οἱ λόγοι, idem.

eloquium, λόγιον, τό, Thuc.

eloquor, ἐκφωνέω, ἐκφέρω, προφέρω, ἀποφαίνομαι, ἐξηγέομαι, eloquor de aliqua re, ἀποφαίνομαι περί τινος, Aristot.

eluceo, ἐκλάμπω, Plato.

eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω, Thuc.

elucubratio, νυκτογραφία, ας, ἡ, Dem.

elucubro, νυκτογραφέω.

eludo, διαπαίζω, Plato. aliquid, διακρούω τι, Plut.

elugeo, πενθέω.

elumbis, ἰσχιορρωγικός, ή, όν.

eluo, ἐκπλύνω, Aristot. aliquid, ἐκνίπτω τι, Plato. facta, τὰ πεπραγμένα, Dem. aliquid lixivio, ἐκκλύζω τι κονίᾳ, Galen.

elusio, κακουργία, ἡ, Dem. παράκρουσις, ἡ, id. et tergiversatio, ἡ κακουργία καὶ διάδυσις, idem.

elutriatio, μεταγγισμός, ὁ, Diosc.

elutrio, μεταγγίζω, Diosc.

eluvies, κατακλυσμός, ὁ, Dem.

eluxatus, ἐξαρθρος, ον, Sud. Cf. luxatus.

emaciatio, ἰσχνανσις, ἡ.

emacio, ἰσχναίνω, Aristot. ἰσχναίνω, Theophr.

emacitas, ὠνητικόν, τό.

emacresco, ἰσχναίνομαι.

emaculo, ἀποσμήχω, aliquid aliquo, τί τινι, Lucian. ἀποσμάω τι, Diosc.

emancipatio, ἄφεσις, ἡ, ἐλευθέρωσις, ἡ, ἀπελευθέρωσις, ἡ. ἀπελευθερία, ἡ.

emancipatus, ἄφετος, ον, Isocrat. τῆς δουλείας ἀφεθεὶς s. ἀπαλλαγείς.

emancipo, ἀφίημι, ἀφίημί τινα ἐλεύθερον, ἀπελευθερόω, λυτρόω.

emaneo, ἔξω διαμένω.

emano, ἐκρρέω, ἀποφέρομαι, Plut.

emansor, ἀστράτευτος, ον, et desertor ordinum, καὶ λείπων τὰς τάξεις, Dem. ἀταστῶν, οὔντος, ὁ, id.

emarcesco, ἀπομαραίνομαι, Aristot. καταμαραίνομαι, id.

emasculo, εὐνουχίζω.

ematuresco, πεπαίνομαι, Xen.

emax, ὠνητικός, ή, όν.

emblema, ἔμβλημα, τό.

embryon, ἔμβρυον, τό, Diosc.

emendabilis, εὐεπανόρθωτος, ον, Hippocr.

emendate, ὀρθῶς, Aristot. loquor, ὀρθοεπέω, scribo, ὀρθογραφέω.

emendatio, διόρθωσις, ἡ, Aristot. legum, ἡ ἐπανόρθωσις τῶν νόμων, Dem. emendationem instituo in foedere, ἐπανορθόω ἐν τῇ εἰρήνῃ, id.

emendator, διορθωτής, ὁ, ἐπανορθωτής, ὁ.

emendico, ἐρανίζω, aliquid, τί, Aeschin.

emendo, διορθόω, aliquid, τί, Dem. orationem scriptam, ἐπανορθόω λόγον γεγραμμένον, id. civitatem corruptam, ἐπανορθόω πολιτείαν τὴν διεφθαρμένην, Aristot. calamitates alicui re, ἐπανορθόομαι τὰς συμφοράς τινι. id. Cf. corrigo.

ementior, ψεύδομαι, aliquid, τί, Aristoph.

ementitus, ψευσάμενος, Herodian. at pass. ἐψευσμένος, Thuc.

emercor, ὠνέομαι, aliquid ab aliquo pecunia seu pretio, τί παρά τινος χρημάτων, Dem.

emereo s. emereor, μισθοφορέω, Aristoph.

emergo, ἀναδύομαι, e fonte, κρήνης, Lucian.

emeritus, sc. miles, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, Dem. ὁ παύσας τῆς νομιμῆς στρατείας τετελεκώς, Herodian. emeritae aetatis, πρὸς ἄφεσιν στρατείας ὤν, idem.

emersio, ἔκδυσις, ἡ.

emetior, ἐκμετρέω, Poll.

emeto, ἀμάω, ἀπαμάω, Hesych.

emicatio, ἔκλαμψις, εως, ἡ.

emico, ἀναλάμπω, Xen. ἐκλάμπω, Plato.

emigro, ἀποικία, Isocr. e vita, τελευτάω τὸν βίον, Isocr. Cf. morior.

eminentia, ἐξοχή, ἡ, lapidis, λίθου, Herodian. lignorum, ξύλων, Idem.

emineo, ἐξέχω, venae eminent, φλέβες ἐξέχουσι, Aristot. super aliquid aliqua, ὑπερτείνω τί τινι, Basil.

eminus, πόρρωθεν, Dem. μακρόθεν, Isocr.

emissarius, προσαγωγεύς, ὁ, προσαγγελεύς, ὁ.

emissio, ἀποπομπή, ἡ, Aeschin. ἔκπεμψις, ἡ, Thuc. ἐκπομπή, ἡ, coloniae, ἀποικίας, Plato.

emitto, ἐκπέμπω, legationem de re aliqua, πρεσβείαν ὑπέρ τινος, Dem. ad aliquem, ἀποστέλλω πρεσβείαν πρός τινα, idem. vocem, προΐεμαι φωνήν, Plato. vocem contrariam, φθέγγομαι ἐναντίον, idem. verbum, προΐεμαι ῥῆμα, Dem. sermonem de re aliqua, ἐκδίδωμι λόγον περί τινος, Plut.

emo, ὠνέομαι, aliquid, τί, pecunia ab aliquo, τί παρά τινος χρημάτων, Dem. aliquid, duobus teruncius, τί δυοῖν χαλκοῖν, id. pisces, ἀγοράζω ἰχθῦς, id. eodem pretio meliorem, πρίαμαι βελτίω τῆς ἴσης τιμῆς, idem. et corrumpo aliquem, ὠνέομαι καὶ διαφθείρω τινά, id. parvi frumentum emitur, εὔωνός ἐστιν ὁ σῖτος, id. emo vicissim, ἀνταγοράζω, Xenoph.

emodulor, ῥυθμίζω, aliquid, τί, Herodian.

emolior, ἐξαθέω, Aristot.

emollio, μαλακύνω, aliquid, τί, Galen.

emolumentum, ὠφέλεια, ἡ, Dem. et lucrum, τὸ λῆμμα καὶ κέρδος, id. emolumentum aliquod accipio, λῆμμά τι λαμβάνω, id. repudio, ἀπαλλάττω λήμματος, id. sequor, non aequitatem, αἱρέομαι πλεονεξίαν, οὐδὲ τὸ δίκαιον, id. specto, ἀγαπάω τὴν πλεονεξίαν, id. appeto, ἐπιθυμέω τοῦ πλεονεκτήματος, id. percipio, καρπόομαι πλεονεξίαν τινά, id. fruor emolumentis, ἀπολαύομαι τῶν κερδῶν, Isocr. spe emolumenti facio aliquid, ἐπ' ἐλπίδι πλεονεξίας ποιέω τι, Dem. emolumento sum alicui, ὠφελέω τινά, Plut. emolumentum afferens, ὠφέλιμος, ίμη, ιμον, Plato. emolumento carens, ἀλυσιτελής, ές, Strabo.

emorior, ἀποθνήσκω, Plato. emori malim, quam, μᾶλλον τεθνάναι βουλοίμην, ἤ, Dem. emorior risu, ἐκθνήσκω γέλῳ s. γέλωτι, Homer.

emortualis, θνησιμαῖος, α, ον, dies θνησιμαία ἡμέρα.

emortuus, νενεκρωμένος, ένη, ένον.

emoveo, ἀπάγω, aliquid, τί, Xen.

emphasis, ἔμφασις, ἡ, Quinct.

empirice, ἐμπειρική, ἡ.

empirice, ἐμπειρικῶς.

empiricus, ἐμπειρικός, ή, όν, medicus, ἐμπειρικός, οῦ, ὁ, Cels.

emplastrum, ἔμπλαστρον, τό, Galen.

emporium, ἐμπορεῖον, τό, Strabo. ἐμπόριον, τό, Thuc.

emptio, ὠνή, ἡ, Dem. ἀγόρασμα, τό, Aristot. ἀγόρασις, ἡ, Plato. mutuari in emtionem fodinarum, δανείζεσθαι εἰς ὠνὴν μετάλλων, Idem. accipere damnum in emtione, ζημιοῦσθαι ἐπὶ τῇ ὠνῇ, Id. facere emtionem navis, ποιεῖσθαι ὠνὴν τῆς νεώς, Id.

emptor, ὠνητής, ὁ, Dem. ὠνούμενος, ὁ, id. πριάμενος, ὁ, id. ἀγοραστής, ὁ, Xen.

empturio, ἀγοραστιάω.

emucidus, v. mucidus.

emulgeo, ἐξαμέλγω.

emunctio, ἀπομυξία, ἡ, Hesych.

emundo, ἐκκαθαρίζω.

emungo, ἀπομύττω, nasum, τὴν ῥῖνα, Hom. me cubito, ἀπομύττομαι ἀγκῶνι, Suid. lucernam s. candelam, προμύττω τὸν λύχνον, Aristoph.

emunio, φράττω, urbem muro, πόλιν τείχει, Ido.

en, ἰδού, Dem. ἠν ἰδού, Lucian. cf. ecce.

enarrabilis, ἐξηγητός, ὁ, ἡ, όν.
enarratio, ἐξήγησις, ἡ, Sophocl. ὑφήγησις, ἡ, Dem.
enarrator, ἐξηγητής, ὁ. Dem.
enarro, ἐξηγέομαι, virtutes medicamentorum, δυνάμεις φαρμάκων, Gal. alicui omnia, διηγέομαί τινι πάντα, Demosth.
enascor, ἀναφύομαι, Plut.
enato, ἐκνήχομαι, Aristot. ἐκκολυμβάω.
encaustes, ἐγκαυστής, οῦ, ὁ.
encaustice, ἐγκαυστική, ἡ, Plin.
encausticus, ἐγκαυστικός.
encaustum, ἔγκαυστον, τό.
enchiridium, ἐγχειρίδιον, τό, Epictet.
encomium, ἐγκώμιον, τό, Dem. Confer laus.
eneco, ἀποκτείνω, aliquem, τινα, Plato. ἀποκτίννυμί τινι, id. Cf. interficio.
energia, ἐνέργεια, ἡ, Chrys.
enervis, ἄνευρος, ον.
enervo, ἀπονευρόω, Suid. ἐκνευρίζω, Dem.
enervus, i. q. enervis.
enim, γάρ, quod semper post unam alteramve vocem ponitur, ut, meo enim tempore, ἐπ' ἐμοῦ γάρ, Dem. ad postremum enim, πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον, id. ego enim nullius rei mihi conscius sum, ἐγὼ γὰρ δὴ οὔτε μέγα, οὔτε σμικρὸν σύνοιδα ἐμαυτῷ, Plato. V. γάρ.
enimvero, καὶ γάρ τοι, enimvero, quum his animis essent, redegerunt nos in tantam concordiam, καὶ γάρ τοι διὰ ταύτην τὴν γνώμην εἰς τοιαύτην ὁμόνοιαν ὑμᾶς κατέστησαν. Isocr. enimvero recte loquimini, ἀλλ' εὖγε λέγετε, Xenoph.
eniteo, διαλάμπω, Isocr.
enitesco, καλλύνομαι, Plato.
enitor, ἀποτίκτω, Plut. Cf. pario — i. e. conor, πειράομαι, valde, σφόδρα, Isocr. enitendum est pro viribus, πειρατέον κατὰ δύναμιν, Dem. Conf. conor.
enixe, σπουδῇ, Plato.
eno, v. enato.
enodate, δήλως.
enodatio, δήλωσις, ἡ, Conf. explanatio.
enodis, ἀνάμματος, ον, Xen.
enodo, ἐξαμματόω — i. e. explico, καταφανὲς ποιέω, Isocr. φανερὸν ποιέω, id.
enormis, e, ἄμετρος, ον.
enormitas, ἄμετρον, τό, Luc. ἀμετρία, ἡ, idem.
enormiter, ἀμέτρως.
enotesco, γνωρίζομαι, ἐκφαίνομαι, ἐνδηλόομαι.
enoto, κατασημαίνομαι, ἀπογράφω.
ens, ὄν, ὄντος, τό, Plato. οὐσία, ἡ, Idem.
ensiculus, ξιφίδιον, τό, Xen. ξιφείδιον, τό, Diod. Sic.
ensifer, ξιφοφόρος, ὁ, Herodian.
ensis, ξίφος, τό, Xenoph. Conf. gladius, ensem fero, ξιφοφορέω, Herodian. ensis gestatio, ξιφοφορία, ἡ, Suid.
entheus, ἔνθεος, ον, Plato.
enthusiasmus, ἐνθουσιασμός, ὁ, Plut.
enthusiasta, ἐνθουσιαστής, ὁ.
enthymema, ἐνθύμημα, τό, Aristot.
enucleate, διευκρινημένως.
enucleo, ἐκπυρηνίζω, Alex. Aphr. — i. e. explico, διευκρινέω τι, Xen.
enudo, γυμνόω, aliquem aliqua re, τινά τινος, Thuc.
enumeratio, διαρίθμησις, ἡ, ἐξαρίθμησις, ἡ, κατάλογος, ὁ, Aristot.

enumero, ἐξαριθμέω, omnia pericula, ἅπαντας κινδύνους, Isocr. omnes actiones alicujus, καταριθμέω πάσας πράξεις τινός, idem. καταλέγομαι, Athen. omnia beneficia in aliquem collata, διηγέομαι πάσας εὐεργεσίας εἰς τινα κατατεθείσας, Hdn.
enunciatio, ἀπόφανσις, ἡ, s. ἀπόφασις, ἡ, Aristot.
enunciative, ἀποφαντικῶς, Hermog.
enunciativus, ἀποφαντικός, Aristot.
enunciatum, ἀπόφανσις, ἡ, Aristot. ἀξίωμα, τό.
enuncio, ἀποφαίνομαι, Aristot. ut praeco, κηρύττω, Dem.
enutrio, ἐντρέφω, Aristoph. vicissim, ἀντεκτρέφω, Aristot. a pueritia, ἀνατρέφω ἐκ παίδων, Herodian.
eo, εἶμι, in Cyprum, ἐς Κύπρον, Herodot. longam viam, βαδίζω μακρὰν ὁδόν, Dem. festinanter, βαδίζω ταχέως, id. ταχύ, id. eadem via, τὴν αὐτὴν ὁδόν, id. per mare pedibus, διὰ τῆς θαλάσσης πεζεύω. Isocr. cum aliquo, πορεύομαι σύν τινι ὁμοῦ. Demosth. quo it? ποῖ πορεύεται; id. ad aliquem, βαδίζω ἐπί τινα, id. domum, πρὸς οἰκίαν, idem.
eo, Adv. εἰς τοῦτο, eo dementiae pervenerunt quidam, τῆς ἀνοίας ἐληλύθασί τινες, Isocr. eo superbiae processit, ut, εἰς τοσοῦτο τῆς ὑπερηφανίας ἦλθεν, ὥστε, Id. eo insaniae devenit, εἰς τοσαύτην τὴν μανίαν ἦλθε, Id. eo, quod, διότι, Dem. eo magis, quo mitius, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅτῳ πρᾳότερον, Dem. ὅσῳ ἂν μᾶλλον, — μᾶλλον, Isocr. eo usque, vide usque.
eodem, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.
eos, ἕως, ω, ἡ, cf. aurora.
eous, ἑῷος, ῴα, ῷον.
epactae, ἐπακταί, ῶν, αἱ, sc. ἡμέραι.
ephebus, ἔφηβος, ὁ, Xen. ex ephebis excedo, ἡβάω, Thuc. ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, Dem. εἰς ἄνδρας ἥκω, Aelian.
ephippium, ἐφίππιον, τό, Xen.
epicedium, ἐπικήδειον, τό, Suid.
epigramma, ἐπίγραμμα, τό, Aristot.
epigraphe, ἐπιγραφή, ἡ, Polyb.
epilepsia, ἐπιληψία, ἡ, Gal.
epilogus, ἐπίλογος, ὁ, Poll.
epinicium, ἐπινίκιον, τό, Poll.
epiphania, ἐπιφάνια, τό, Epiphan.
epiphonema, ἐπιφώνημα, τό, Quinctil.
epiphora, ἐπιφορά, ἡ, Hermog.
episcopalis, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ἐπισκόπου.
episcopatus, ἐπισκοπή, ὁ, N. T.
episcopus, ἐπίσκοπος, ὁ, N. T.
epistola, ἐπιστολή, ἡ, Xen. ab epistolis, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, epistolam mitto, ἐπιστολὴν ἐπιστέλλω, Dem. Conf. litterae.
epistolaris, ἐπιστολικός, ἡ, όν, Dem. Phal.
epistolium, ἐπιστόλιον, τό, Plut.
epistolographus, ἐπιστολεύς, ὁ, Xenoph.
epitaphium, ἐπιτάφιον, τό, Lucian.
epithalamium, ἐπιθαλάμιον, τό, sc. ποίημα, Poll.
epitheton, ἐπίθετον, τό, sc. ὄνομα, Aristot.
epitoma, ἐπιτομή, ἡ, Aristot.
epoto, ἐκπίνω, vinum, οἶνον, Eurip.
epulae, ἑστίασις, ἡ, εὐωχία, ἡ, funebres, περίδειπνον, τό, Dem. epulis excipio, εὐωχέω, Herodot. ἑστιάω τινά, Dem.
epulatio, ἑστίασις, ἡ, Lucian.

epulo, δαιτυμών, όνος, ὁ, Plato. δαιταλεύς, ὁ, Athen.
epulor, εὐωχέομαι, Xen. ἑστιάομαι, Plut
epulum, i. q. epulae.
equa, ἵππος, ἡ, Xenoph.
equarius, vide equestris, e.
eques, ἱππεύς, ὁ, Dem. sum, ἱππεύω, Id. equitum magister, ἵππαρχος, ὁ, Id. qui praeest equitibus, ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων, id. equites comparo, παρασκευάζω ἱππέας, id. habere, κτᾶσθαι s. ἔχειν ἱππέας, Id. congregare, συνάγειν, Id. equites ferentarii, ἱππεῖς ψιλοί, Id.
equester, ἐφίππιος, ον, cursus, δρόμος, Plato ἱππικός, equestris certamina, ἆθλοι, Dem. agmen, στράτευμα, Xen. ars equestris, ἱππική, ἡ, s. ἡ ἱππικὴ τέχνη, Id. artis equestris peritus, ἱππικός, ὁ, Id. equestre praelium, ἱππομαχία, ἡ, Thuc. equestri praelio superior sum, ἱπποκρατέω, Dem. equestris ordo, ἱππικὸν τάγμα, Herodian. equestres copiae, ἱππικὴ δύναμις, Xenoph.
equidem, γε, equidem ipse mori malim, quam, καὶ ἔγωγε αὐτὸς τεθνάναι μᾶλλον βουλοίμην, ἤ, Dem. equidem te modo quaerebam, καὶ μὴν ἔναγχός σε ἐζήτουν, Plato. equidem ejusmodi decretum edidi, ἐγὼ μὲν τοίνυν ἔγραψα, Dem.
equile, ἱπποστασία, ἡ, ἱππών, ὁ, Xenoph.
equinus, ἵππειος, ον.
equia, ἱππομανία, Aristot.
equisetum, ἵππουρις, ιδος, ἡ, Diosc.
equiso, ἱπποκόμος, ὁ, Xen.
equitabilis, ἱππάσιμος, ον, Xen.
equitatio, ἵππευσις, ἡ, Xen. ἱππεία, ἡ, Id. — i. e. iter, quod equo conficitur, ἵππευμα, τό, Xenoph.
equitatus, ἱππικόν, τό, Dem. equitatui praesum, ἱππαρχέω, Idem. equitatu supero, ἱπποκρατέω, Thuc.
equites, v. eques.
equito, ἱππεύω, Isocr. ἱππάζομαι, Xen. per regionem, ἱππάζομαι τὴν χώραν, Plut. προσελαύνω ἵππῳ, Xen. ad te, ἐλαύνω πρός σε, Lucian.
equuleus, ἱππάριον, τό, Xen.
equus, ἵππος, ὁ, Dem. pulcer, καλός, Isocr. bellicus, πολεμιστήριος, Dem. instratus, ἐπεσκευασμένος, Xen. equitandi imperitus, ἱππεύειν κακῶς ἐπιστάμενος, Isocr. alere, ἵππον τρέφειν, Dem. conscendere, ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, Xen. descendere de equo, καταβαίνειν ἀπὸ τοῦ ἵππου, Demosth.
eradicatio, ἐκρίζωσις, ἡ.
eradicator, ἐκριζωτής, ὁ, Joseph.
eradico, ἐκριζόω.
erado, ἀποξύω, Alciphr.
erciscor, μερίζω, Athen.
erebus, ἔρεβος, ου, ὁ, Hom.
erectio, ὄρθωσις, εως, ἡ.
eremigo, ἐρέττω ἔκ τινος τόπου.
eremita, ἐρημίτης, ὁ, Nov.
eremus, ὁ ἔρημος χώρα, Xenoph. ἐρημία, ἡ, Aeschil.
erepo, ἐξέρπω, Aristoph.
ereptio, ἁρπαγή, ἡ, Thuc.
erga, πρός, cum Accus. gerere se benignum erga omnes, ἔχειν ἠπίως πρὸς ἅπαντας, Isocr. περί cum Accus. talem se gerere erga parentes, τοιοῦτον γίγνεσθαι περὶ τοὺς γονεῖς, Idem
ergasterium, ἐργαστήριον, τό, Xenoph.

ergastularius, ὁ τοῦ ἐργαστηρίου ἐπιστάτης.

ergastulum, ἐργαστήριον, τό, Xen.

erga, ἄρα, οὖν, Plato. ergo eadem precabatur, εὐχοῦν ταὐτὰ συνεύχετο, Dem. ergo reliquum est, περίεστι τοίνυν, Id. cujus ergo gratia haec commemoro, τοῦ χάριν δὴ ταῦτα ὑπέμνησα, Id. — i. e. causa, virtutis ergo, ἀρετῆς ἕνεκα, Id. hujus ergo, τούτου χάριν, Plut.

erigo, ἀνορθόω, marum sumtu alicujus, τείχος ἐκ τῶν χρημάτων τινός, Xen. remp. ἐπανορθόω τὰ τῆς πόλεως, Isocr. κατορθόω τὴν πόλιν, Id.

eripio, ἐξαρπάζω, aliquid, τί, Plut. alicui aliquid, ἀφαιρέω τινί τι, Isocr. τινός τι, id. ἀπό τινός τι, Id. ἀφαιρέομαί τινός τι, Xen. aripior periculo, παρὰ τὸ δεινὸν γίγνομαι, Plut. Conf. adimo, item aufero.

erodo, ἐξέδομαι, ἀποβρώσκω, ἀποτρώγω, Laert.

erogatio, ἔρανος, ὁ, Dem. διάδοσις, ἡ, id. sumtuum in ludos, χορηγία, ἡ, idem.

erogo, ἐρανίζω, aliquid, τί, Aeschin. alicui aliquid, ἐκδίδωμί τινί τι, Dem. προΐεμαί τινί τι, Aristot.

erraбunde, πεπλανημένως, Isocr.

errabundus, πλανώμενος, Luc. πλανητός, ἡ, όν, Plato.

erraticus, πλανήτης, ὁ, Isocr. πλανητός, ή, όν, erratica astra, πλανητὰ ἄστρα, Plato.

erratio, πλάνησις, ἡ, Thuc. πλάνη, ἡ, Dem. Cf. error.

erratum, σφάλμα, τό, Xen. ἁμάρτημα, τό, Dem. ἁμαρτία, ἡ, Cf. peccatum, item delictum.

erro, πλανάομαι, in tenebris, ἐν σκότῳ, Lucian. animo et multis rebus frustror, πλανώμαι διανοίᾳ καὶ πολλῶν διαμαρτάνω πραγμάτων, Dem. in aliqua re, ἐξαμαρτάνω τι, Xen. ἔν τινι, Plato. περί τι, Isocr. σφάλλομαι περί τινος, Plato. a veritate, διαψεύδομαι τῆς ἀληθείας, id. a scopo, ἔξω φέρομαι τῶν καιρῶν, id. a via, ἁμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, id. Cf. pecco, item oberro.

erro, onis, πλάνος, ὁ, Athen πλάνης, ὁ, Plut. πλανήτης, ὁ, Isocr.

erroneus, πλανήτης, ὁ, Isocr.

error, πλάνη, ἡ, Dem. ἁμάρτημα, τό, Dem. error, i. e. vana formido, ἀγωνιωσύνη, ἡ, Xen. itineris, πλάνη κατὰ τὴν πορείαν, Plutarch. errore teneri, πλάνῃ κατέχεσθαι, Gregor. in errorem conjicere aliquem, πλανᾶν τινά, Aristot. ἀπάγειν τινα, Dem.

erubescendus, καταισχυντέος.

erubesco, καταισχύνομαι, aliquid, τί, Isocr. ἐπαισχύνομαί τι, nomine, τῷ ὀνόματι, Herodot. rebus turpibus, ἐρυθριάω ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς, Aeschin. dicere, αἰσχύνομαι λέγων, Isocr.

eruca, κάμπη, ἡ, Basil.

eructatio, ἐρυγμός, ὁ.

eructo, ἐξερεύγομαι, κατερεύγω, Aristoph.

erudio, παιδεύω, alias, ἄλλους, Dem. aliquem in aliqua re, τινά τι, id. ad virtutem, τὴν ἀρετήν, Isocr. in virtute, ἐν ἀρετῇ, Cf. doceo.

erudite, πεπαιδευμένως, reprehendere, ἐπιτιμᾶν, Isocr.

eruditio, παιδεία, ἡ, Dem. παίδευσις, ἡ, id. Cf. doctrina, item disciplina, et institutio.

eruditus, πεπαιδευμένος, Isocr. ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς, Dem. ὁ τῆς φιλοσοφίας μετεσχηκώς, Isocr. eruditissimus, ὁ εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς, Plut. Cf. doctus.

erugatio, ἀνάπτυξις, ἡ.

erugo, ἀναπτύσσω, διαπτύσσω.

erumpo, ἐκρήγνυμαι, ἀναρρήγνυμαι, — ἐξορμάω, Xen.

eruncatio, βοτανισμός, ὁ.

erunco, βοτανίζω.

eruo, ἐξερύω, funditus, ἀναστρέφω, aliquid scrutando, ἀκριβόω περί τινος, Aristot. oculos, ἐξορύττω ὀφθαλμούς, Plut. τὰ ὄμματα, id.

eruptio, ἔκρηξις, ἡ.

ervum, ὄροβος, ὁ, Dem.

esca, ἔδεσμα, τό, Isocr. Cf. cibus.

esculentus, ἐδεστός, Aristot. βρώσιμος, ον, Diod. Sic. ἐδώδιμος, ον, Thuc.

esito, συχνῶς ἔδω.

essedarius, ἐσσεδάριος, ὁ. (Sic loquitur Graecus interpres Caesaris de B. G. 4, 24. Potaris etiam circumscriptione uti: ἅρματος, ἢ ὀχήματος Γαλατικοῦ ἡγεμών.)

essedum, ἔσσεδον, τό, interpres Graecus Caes. B. G. 4, 33, seu ἅρμα ὁ ὄχημα Γαλατικὸν ἢ Βρεττανικόν.

essentia, οὐσία, ἡ, Aristot.

esurienter, πεινητικῶς.

esuries, πεῖνα, ἡ, Plut.

esurio, πεινάω, Xen.

esuritio, πείνησις, ἡ, πεῖνα, ἡ, Plut.

esus, ἔδεσις, ἡ, βρῶσις, ἡ, Isocr.

et, καί. — τέ καί. — τέ — τέ. — μέν — δέ. Particulis τέ — τέ prosae Atticae scriptores non fere utuntur, nisi in notionibus sibi oppositis, ut: ferre decet, et quae a diis immittuntur, pro necessitate, et quae ab hostibus, fortiter, φέρειν χρὴ τά τε δαιμόνια ἀναγκαίως, τά τε ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνδρείως, Thuc. 2, 64. Quum plures deinceps voces conjungendae sunt, prima et secunda per τέ καί, reliqua singula per καί inter se nectuntur. Particulae τέ καί arctiorem faciunt conjunctionem quam simplex καί, e. g. χρηστοί τε καὶ πονηροί, ἀγαθά τε καὶ κακά, probi improbique, bona malaque. Latinus et — et, quum res diversas nectit, redditur καί — καί quum res ejusdem generis vel adjectiva ad idem nomen pertinentia, τέ καί, e. g. occiderunt et pueros et mulieres, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας, — contra urbs et magna et hominibus frequens, πόλις μεγάλη τε καὶ πολυάνθρωπος. - Saepe, ubi quaedam oppositio inest verbis, Latinum et — et commode reddi potest per μέν — δέ, in multis enim Graeci oppositionem per has particulas indicant, ubi aliae linguae meram conjunctionem exprimunt. — Quando multae res enumerantur, Graeca oratio, plane ut accuratiorum scriptorum Latinorum postulat consuetudo, ante singula praeter primum vocabula καί ponunt, ut: ἔλαφοι καὶ δορκάδες καὶ ἄγριοι οἶες καὶ ὄνοι ἄγριοι ἀπειροι εἰσιν, Xen.

etenim, καὶ γάρ, etenim amicus meus est, καὶ γὰρ φίλος ἄν μοι τυγχάνει, Isocr.

etesiae, ἐτησίαι, ῶν, οἱ, Aristot.

ethice, ἠθική, ῆς, ἡ, Aristot.

ethicus, ἠθικός, ή, όν, Aristot.

ethnicus, ἐθνικός, ή, όν, Naz.

etiam, ἔτι, adolescens, etiam est, νέος ἔτι ἐστίν, Plato. atque etiam, ἔτι τοίνυν, Dem. quin etiam, ἔτι δέ, Plato. et humanorum etiam actionum, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δέ, Aristot. et justa etiam, καὶ τὰ δίκαια δή, Id. quod si vi, etiam natura, κἂν ἐν βίᾳ, καὶ φύσει, Id. etiam atque etiam, καὶ πάλιν καὶ πολλάκις.

etiamnum, ἔτι καὶ νῦν, Menelao etiamnum sacra faciunt, Μενελάῳ ἔτι καὶ νῦν ἐπιτελοῦσι, Isocr. neque fratris pudebat etiamnum viventis, οὐδὲ τὸν ἀδελφὸν ᾐσχύνετο τὸν ἔτι ζῶντα, id.

etiamsi, εἰ καί. Vide etsi.

etsi, εἰ καί, etsi valde contrarium est, quod facimus, decet tamen eos nobis gratiam habere, εἰ καὶ σφόδρα ἐναντίον, ὃ πράττομεν, προσήκει δήπου χάριν ἡμῖν ἔχειν, Dem. unumquemque vestrum, etsi probe gnarum, tamen commonefacere volo, ἕκαστον ὑμῶν, καίπερ ἀκριβῶς εἰδότα, ὅμως ἀναμνῆσαι βούλομαι, Isocr. etsi nullum alium fructum adferrent haec studia tamen abducerent juniores a multis delictis, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο δύναιτο τὰ μαθήματα ταῦτα ποιεῖν ἀγαθόν, ἀλλ' οὖν ἀποτρέπει etc. Dem. etsi non consequor, tamen non succensebo, κἂν μὴ τύχω, οὐκ ὀργισθήσομαι, Id. etsi haec parva videri possunt, magna tamen sapientibus sunt, ταῦτ' εἰ καὶ μικρά τις ἡγεῖται, μεγάλα ἐστὶ τοῖς σοφοῖς, Idem.

euax, εὖγε, Lucian.

eucharistia, εὐχαριστία, ἡ, N. T.

euergeta, εὐεργέτης, ὁ, Dem.

euge, εὖγε, euge sic facite, εὖγε οὕτω ποιεῖτε, Lucian. euge Charsius fecit, εὖγε Χερσίας ἐποίησε, Plut. euge hujus rei, εὖγε τούτου, Lucian.

eunucho, εὐνουχίζω, Athen. ἐξευνουχίζω, Plut.

eunuchus, εὐνοῦχος, ὁ, Xenoph. εὐνουχίας, ὁ, Theophr.

euronotus, εὐρόνοτος, ὁ, Aristot.

eurus, εὖρος, ὁ, Aristot.

evacuatio, ἐκκένωσις, ἡ.

evacuo, ἐκκενόω, κενόω, Theophr.

evado, ἀποβαίνω, vir optimus, ἀνὴρ ἄριστος, Lucian. vir doctissimus, ἐλαύνω εἰς ἄκρον τῆς παιδείας, Plin. ex periculis, σώζομαι ἐκ τῶν κινδύνων, Lycurg.

evagatio, παρέκβασις, ἡ.

evagino, σπάω, gladium, ξίφος, Lycurg. pugionem, γυμνόω ξιφίδιον, Herodian.

evagor, παρεκβαίνω, Aristot. περιφέρομαι, Plut. a proposito s. scopo, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγω, Isocr. ἔξω τοῦ σκοποῦ ῥέω, Polyb.

evanesco, ἀφανίζομαι, ex aliquo, ἔκ τινος, Plut. evanescere facio, ἐκπνέω, Gal. ἐξίτηλον ποιέω, Diosc. in illo loco, ἀφανὴς ἐκ τοῦ χώρου γίγνομαι, Aelian.

evangelista, εὐαγγελιστής, ὁ, LXX. et N. T.

evangelium, εὐαγγέλιον, τό, N. T. annuncio, εὐαγγελίζω, ibid.

evanidus, ἐξίτηλος, ον, Xen evanidum reddo, ἐξίτηλον ποιέω, Diosc.

evanno, ἐκλικμάω, λικμάω, Hom.

evaporatio, ἀποθυμίασις, ἡ, Plut.

evaporo, ἀποθυμιάω, θυμιάω, Herodot. ἐξατμίζομαι, Aristot.

evectio, ἐκκομιδή, ἡ, ἐκκομισμός, ὁ, Strabo.

eveho, ἐκκομίζω, ἐξάγω, ad gloriam aliquem, προάγω τινα εἰς δόξαν, Plut.

evello, ἐκτίλλω, comam herbamque, κόμην πώγωνά τε, Athen. alieni scrupulum, ἐξαιρέομαι δυσχέρειάν τινος, Isocr.

evenio, ἀποβαίνω, nihil eorum evenit, quae speravimus, ὧν ἠλπίζομεν, οὐδὲν ἀποβέβηκε, Isocr. hoc evenit ex sententia, τοῦτο αὐτῷ γνώμην συμβαίνει, Dem. omnia evenerunt, quae praedixi, πάντα ἐκβέβηκεν, ὃ προεῖπον, Dem. Conf. accido.

eventilo, ἐξανεμίζω, ἐκλικμάω.

eventus, ἀπόβασις, ἡ, Plut. συμβαῖνον, τό, συμβάν, τό, συμβεβηκός, τό, Dem. Isocr. futurus, γενησόμενος, τό, Dem. τὰ συμβήσεσθαι μέλλοντα, Isocr. eventum negligere, ἀμελεῖν τῶν συμβαινόντων, Dem. calumniari, συκοφαντεῖν τὸ συμβαῖνον, Id. corrigere, ἐπανορθοῦσθαι τὸ σύμπτωμα, Id. ex eventu cognoscere aliquid, ἐξετάσαι τι ἐκ τῶν συμβεβηκότων, Dem. ipso eventu declarari, ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν ἐξετάζεσθαι, Id. discere aliquid ex ipso eventu, μανθάνειν τι ἐξ αὐτῶν συμβεβηκότων, Isocr. in omnem eventum, πρός τὰς τῶν ἐπικαίρων χρείας, eventum prosperum sortior, εὐτυχέομαι εἰς τὴν ἀπόβασιν, Hdn.

evergeta, εὐεργέτης, ὁ, Dem.

everriculum, σαγήνη, ἡ, Plut.

everro, κορέω, ἐκκορέω, σαίρω, σαρόω.

eversio, ἀνατροπή, ἡ, κατάλυσις, ἡ, Thebanorum, τῶν Θηβαίων, Dem. moeniorum et urbium, τῶν τειχῶν καὶ πόλεων ἀναίρεσις, Idem. et servitus patriae, ἀνάστασις καὶ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, Id.

eversor, ἀνατροπεύς, ὁ, Plut.

everto, ἀνατρέπω, et perdo urbes, καὶ ἀπόλλυμι πόλεις, Dem. regem, καταλύω βασιλέα, Isocr. urbes aliquas, ἀνδραποδίζομαι πόλεις τινάς, Dem. omnino urbem, ὅλως ἀναιρέω πόλιν, Idem. ἄρδην διαφθείρω πόλιν, Plato. καταβάλλω πόλιν εἰς ἔδαφος, Plut. decretum, ἄκυρον ποιέω ψήφισμα, Dem.

evibro, ἐκπάλλω, ἀποπάλλω, Suid.

evidens, ἐναργής, ές, exemplum, signum, ἐναργὲς παράδειγμα, σημεῖον, Dem. σαφής, ές, et pulcrum aliquid, σαφές τι καὶ καλόν, id. exemplum, παράδειγμα ἐναργὲς καὶ σαφές, Idem.

evidenter, ἐναργῶς, Dem. evidentissime scire aliquid, ἐναργέστατα εἰδέναι τι, Id. magis et evidentius convincere aliquem, μᾶλλον καὶ φανερώτερον ἐξελέγχειν τινά, Id. ostendere aliquid evidenter, δεικνύναι τι σαφῶς, Id.

evidentia, ἐνάργεια, ἡ, Demetr. Phal. tanta evidentia rei est, τοσαύτη περιφάνεια τοῦ πράγματός ἐστι, Dem.

evigilo, ἐγείρομαι, ἀνεγείρομαι, ἐξεγείρομαι (ἐκ τοῦ ὕπνου.) — ἐκνήφω. b) ἀγρυπνέω.

evilesco, φαυλίζομαι, ὑποφαυλίζω, ἐκφαυλίζω.

evinctio, ἐνδέω, Lucian.

evinco, ἐπικρατέω, aliquid, τινός, Paus. naturae errata, τὰς τῆς φύσεως ἁμαρτίας, Isocr.

eviratio, ἐκθήλυνσις, ἡ, Hippocr.

eviratus, ἄνανδρος, ον, Isocr.

eviresco, εὐθηλέω, θάλλω, Xen.

eviro, ἐκθηλύνω, Philo. εὐνουχίζω, Athen. ἐξευνουχίζω, Plut.

eviscero, ἐξεντερίζω, Diosc.

evitabilis, φευκτός, ή, όν, Sophocl. εὔφυκτος, ον.

evitatio, ἐκφυγή, ἡ, ἀποφυγή, ἡ, Plut.

evito, διαφεύγω, malum aliquod, κακόν τι, Isocr. fortunam, δραπετεύω τύχην, id. poenam divinam, ἐκφεύγω τὴν ἀπὸ θεοῦ τιμωρίαν, Lycurg. negotia, ἀποδράω ἀπὸ τῶν πραγμάτων, Dem.

evocatio, ἔκκλησις, εως, ἡ, Suid.

evocativus, ἐκκλητικός, Diosc.

evocatorie, ἐκκλητικῶς, Suid.

evocatus, ἔκκλητος, ον, Plut.

evoco, ἐκκαλέομαι, aliquem, τινά, Plut. παρακαλέω τινά, Aeschin.

evolo, ἐξίπταμαι, ἀφίπταμαι, διίπταμαι.

evolvo, ἀποκυλίω, aliquid, τι, ἐκκυλίω τι, Plato. librum, ἀνελίττω βιβλίον, Xen. — i. e. explico, ἐξηγέομαι, Plut.

evomo, ἐξεμέω, ὑπεξερεύγω, venenum, φάρμακον, Herodian.

evulgo, δημοσιεύω, Synes. aliquid, δημοσιόω τι, Plut. ἐκλαλέω τι, Dem. alicui, ἐκφέρω πρός τινα, Plut. εἴς τινα, idem. ἐκφορον ποιέω τι, Jambl. apud aliquem, ἐξειπεῖν πρός τινα, Herodian.

ex, vide e.

exacerbatio, παροξυσμός, ὁ, Dem.

exacerbesco, πικραίνομαι, aliqua re, ἐπί τινι, — ὀργίζομαί τινι, χαλεπαίνω τινί, ἀγανακτέω τινί.

exacerbo, ἐκπικραίνω, aliquem in aliquem, παροξύνω τινὰ ἐπί τινα, Plut.

exacesco, ὀξύνομαι, Galen.

exacte, ἀκριβῶς, Dem. et pro rei veritate aliquid persequi, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογεῖσθαί τι, id. disquiro aliquid, ἀκριβολογέομαι περί τινος, id.

exactio, εἴσπραξις, εως, ἡ, tributorum, τῶν εἰσφορῶν, Dem.

exactor, εἰσπράκτωρ, ὁ, Dem. tradere exactoribus lege damnatum, παραδιδόναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσοφλόντα κατὰ τὸν νόμον, idem.

exactus, ἐξειργασμένος, exactus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός, Dem. exacta nocte, διαδραμούσης νυκτός, Herodian. exacta aetate, ἐσχάτῳ γήρᾳ.

exacuo, ἀκονάω, aliquid, τι, Luc. animum et fortitudinem, παρακονάω ψυχήν, Xenoph.

exacutio, ἀποξυσμός, ὁ.

exadversum, ἀντικρύ, Thuc.

exaedificatio, ἐξοικοδόμησις, ἡ, οἰκοδόμησις, ἡ, Thuc.

exaedifico, ἐξοικοδομέω.

exaequatio, ἐξίσωσις, εως, ἡ.

exaequo, ἐξισόω, aliquid alicui, τί τινι, Isocr.

exaestuo, ἐκκυμαίνω.

exaggeratio, δεινωματισμός, ὁ, in oratione, δείνωσις, ἡ, Dem.

exaggero, δειχωματίζω, oratione aliquid, δεινόω τι, Plut.

exagito, διώκω, aliquem, τινά, Dem. aliquid, τι, id.

exaltatio, ὕψωσις, ἡ, Suid. astrorum, τὸ ὕψωμα ἀστέρων, Plut.

exalto, ὑψόω, aliquem, τινά, Xen.

examen, ἑσμός, ὁ, Xen. ἀφεσμός, ὁ, Aristot. σμῆνος, τό, id. librae, ῥοπή, ἡ, Plut. — i. e. examinatio, v. examinatio.

examinatio, ἐξέτασις, ἡ, actorum in republica, τῶν πεπολιτευμένων, Dem. instituere examinationem alicujus rei, ποιεῖσθαι ἐξετασμόν τινος, idem.

examinator, ἐξεταστής, ὁ, Aristot.

examino, ἐξετάζω, aliquid accurate, τὶ ἀκριβῶς, Dem. ἐξέτασιν ποιέω τινος, id. ἀνακρίνω τι, Plato. σταθμάομαι τι, id. aliquem tormentis, βασανίζω τινά, Dem.

examussim, ἠκριβωμένως, ἀκριβῶς, Demosth.

exsanguis, ἄναιμος, ον, Aristot. ἔξαιμος, ον, Plut.

exanimatio, λειποψυχία, ἡ, Herodot.

exanimis, ἄψυχος, ον, Plut.

exanimo terrore, συστέλλω τινά, Isocr. — i. e. occido, ἀποκτείνω τινά, id. exanimor, animum despondeo, ἀθυμέομαι, Dem. — i. e. animi deliquium patior, ἀψυχέω, Hippocr. λειποψυχέω, Hdn.

exantlo, ἐξαντλέω, luctus, γόους, Eurip. laborem, ἐκμοχθέω, Plut.

exardeo, ἐκφλέγομαι.

exardesco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι, bellum exarsit, ἐξεκαύθη πόλεμος, Plut.

exaresco, διαξηραίνομαι, ἀποξηραίνομαι, ἐξαυαίνομαι, καταυαίνομαι.

exaresco, i. q. antecedens.

exarmo, ἀφοπλίζω, Suid. ἐξοπλίζω, Appian. ἀποζωννύω, Hdn.

exaro, ἐξαρόω, literas, γράφω ἐπιστολήν, Plut.

exascio, ἀποπελεκάω, Theophr.

exasperatio, ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, Theophr.

exaspero, τραχύνω, Athen. ἐκτραχύνω, Plut. — i. e. irrito, παροξύνω, ἀπαγριόω, Theophr.

exauctoro, ἀποστρατεύω, Appian. aliquem, ἀποζώννυμί τινα, Hdn.

exaudio, εἰσακούω, aliquem clamantem, τινὸς καταβοῶντος, Thuc. vocem non clare, ἐξακούω φωνῆς οὐκ ἀκριβῶς, Plut. ea, quae dicuntur, ἐπακούω τῶν λεγομένων, Hdn. deus exaudit preces, ὁ θεὸς παρακούει εὐχῆς, Plut. exaudiri non posse ob submissam vocem, οὐκ ἀκούεσθαι διὰ τὸ καθειμένον τῆς φωνῆς, Hdn. exauditu facilis, ἐξάκουστος, ον, id.

exauguro, ἐξοιωνιζόμενος βεβηλόω.

excaecatio, τύφλωσις, ἡ.

excaeco, ἐκτυφλόω, Plut.

excalceatus, ἀνυπόδητος, ον, Xen.

excalceo, ὑποδήματα λύω.

excalefacio, ἐκθερμαίνω, Aristot.

excalefactio, θέρμανσις, ἡ, Aristot.

excalefactorius, θερμαντικός, Diosc.

excandefacio, διαπυρόω, Eurip.

excandefactus, διάπυρος, ον, Aristot.

excandescentia, ἐκπύρωσις, ἡ, Athen. animi, ὀξυθυμία, ἡ, τὸ θυμούμενον τῆς γνώμης, Thuc. θυμός, ὁ, Dem. παροξυσμός, ὁ, idem.

excandesco, ἐκπυρόομαι, Galen. ira, ὀξυθυμέω, Aristoph. ferrum excandescit, ὁ σίδηρος θερμαίνεται, Herodian.

excanto, καταγοητεύω, Lucian.

excarnifico, κατακρεουργέω, Hdt.

excavatio, κοίλωσις, ἡ.

excavo, ἐκκοιλόω, κοιλαίνω, Athen.

excedo, ἐκχωρέω, Plut. annum sexagesimum, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς εἰμι, Dem. ex pueris, ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, idem. ex ephebis, ἐκ παίδων ἀπαλλάττομαι, Aeschin. modum, ὑπερβάλλω τὸ μέτρον, Dem. e vita, ἄπειμι τοῦ βίου. Conf. morior. — aliqua re, προέχω κατά τι, Isocr. Cf. excello.

excellens, διάφορος, ον, Dem. Conf. excello.

excellenter, διαφερόντως, Isocr. ὑπερβαλλόντως, id. καθ' ὑπερβολήν, idem.

excellentia, ὑπερβολή, ἡ, id.

excello, ὑπερέχω, ex aqua, τοῦ ὕδατος, Herodot. sapientia, σοφίᾳ, Xen. in aliqua

τε, διαφέρω ἔν τινι, Dem. forma et gloria alios, κάλλει καὶ δόξῃ τῶν ἄλλων, Isocrat. virtute, ἐπὶ ἀρετῇ, id. εἰς ἀρετὴν, Plato. πρὸς ἀρετὴν ἄλλων, id. aliis forma, ἑτέρων τὴν ὄψιν, Aesch. multum in aliquo, προέχω πολὺ ἔν τινι, Isocr. aliis genere, γένει τοῖς ἄλλοις, id. plurimum in sapientia, πρωτεύω πολὺ ἐν σοφίᾳ, id.

excelse, ὑψηλῶς.

excelsitas, ὕψος, τό, Thucyd. animi, μεγαλοφροσύνη, ἡ, Lucian.

excelsus, ὑψηλός, ή, όν, Lucian.

exceptio judicialis, παραγραφή, ῆς, ἡ, Dem. confugio ad exceptionem, καταφεύγω ἐπὶ παραγραφήν, idem. oppono exceptionem, δίδωμι παραγραφήν, id. instituo, ποιέομαι, id. adfero, ἀγωνίζομαι, id. παραγράφομαι, idem. victus exceptione, ἡττημένος παραγραφῇ, id. in regno, ἡ ἔκδεξις, εως, βασιλείας, Herodot. hospitio, ἐκδοχή, ῆς, ἡ.

exceptor, ὑποδοχεύς, ὁ, dictorum alicujus, ὑπογραφεύς, ὁ, Synes.

excerno, ἐκκρίνω, aliquid, τι, Aristot. ἀποκρίνω τι, Plato.

excerpo, ἀπολέγω, Theophr. sententias, ἐκλέγω τὰς γνώμας, Isocr.

excerptio, ἀνάλεξις, ἡ, ἔκλεξις, ἡ.

excessus, ἀποχώρησις, ἡ, Aeschin. insaniae, ἡ ὑπερβολὴ μανίας, Demosth.

excetra, ἔχιδνα, ἡ, Aristot.

excidium, ἀνάστασις, ἡ, Dem. ἀναίρεσις, ἡ, id. ἀνδραποδισμός, ὁ, id. et eversio patriae, ἀνάστασις καὶ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, id.

excido, (cado) ἐκπίπτω, patria, τῆς πατρίδος, Isocrat. regno, τῆς τυραννίδος, idem. spe, ἀποτυγχάνω, Plut.

excido, (caedo) ἐκτέμνω, aliquid, τι, Lucian. caussam morbi, ἐκκόπτω αἰτίαν νόσου, Gal. insulas, νήσους, Plut. urbem, πορθέω πόλιν, Isocr. penitus, πανδημεὶ καὶ παγγενεὶ διαφθείρω, Aelian. Cf. everto, vasto.

excindo, i. q. excido.

excio, ἐκκαλέω, aliquem, τινά, Plut.

excipio, ἐκλαμβάνω, commodum, quod alicui inest, τὸ ἀγαθόν, ὅ ἐστιν ἔν τινι, Isocr. hospitem, δέχομαι ξένον, Xen. aliquem humaniter, τινὰ οἰκείως, Dem. omnes comiter, ἀναλαμβάνω ἅπαντας φιλοφρόνως, Plut. populum epulis, τὸν δῆμον ἑστιάσεσι, id. aliquem hospitio, ξενίζω τινά, Dem. omnino splendide, πάνυ λαμπρῶς, Dem. Socratem ab aliis, ἐξαιρέω Σωκράτην τοῦ λόγου, Demosth. omnes viro uno excepto, ἅπαντας πλὴν ἑνὸς ἀνδρός, Isocrat. omnes civitates excepta hac nostra, χωρὶς τῆς ἡμετέρας πᾶσαι πόλεις, id.

excisio, ἀναστάτωσις, ἡ, Cf. eversio.

excisorius, ἐκκοπτικός, ή, όν.

excitate, ἔγερσι, Eurip.

excitatorius, ἐγερτικός, ή, όν.

excito, ἐγείρω, e somno, ἐξ ὕπνου, Plato. bellum, πόλεμον, Thuc. iram, ὀργήν, Herodian. tropaeum, τρόπαιον, id. ad virtutem, πρὸς ἀρετήν, Chrys. ancillas ad labores, τὰς θεραπαινίδας ἐπὶ τὰ ἔργα, Aesop. ad scribendam orationem, παροξύνω γράφειν λόγον, Isocr. et cohortor ad aliquos negotia, παροξύνω καὶ παρακαλῶ τινὰ ἐπὶ τινα πράγματα, id. aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ τὸν πόλεμον, Isocr. aliquem ad honesta facta, παρορμάω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ καλὰ ἔργα. Xen. ad certamen, εἰς ἀγῶνα, idem. inter aliquos contentiones, ἐμβάλλω τοῖς φιλονεικίας, s. ἔριδας, id.

exclamatio, ἀναβόησις, ἡ, ἐκβόησις, ἡ, Synes. ἐκφώνησις, ἡ, Macrob.

exclamo, ἀναβοάω, Plut. ἐκφωνέω, id. ἀνακράζω, Isocr. ἀναφωνέω, Plut. non tacita vel infirma voce, sed strenue, βοάω οὐδ' ἀμυδρόν, οὐδ' ἀσθενές, ἀλλ' ἀνδρικῶς, Aelian.

exclaro, ἐκλαμπρύνω.

excludo, ἀποκλείω, aliquem, τινά, Aristid. ovo, ἐκλέπω ᾠά, Aristoph.

excogitatio, ἐπινόησις, ἡ, — i. e. inventio, v. inventio.

excogito, ἐπινοέω, Thuc. διανοέω, Dem. ἐξευρίσκω, Xen. aliquid, περινοέω τι, Plut. μηχανάομαί τι, Xen.

excolo, ἐπισκομέω, aliquid, τι, Aristot. juvenes, διαπονέω τοὺς νέους, Lucian. corpora cursibus, τὰ σώματα δρόμοις, Plut. mentem, ἀσκέω φρόνησιν, Isocr.

excommunico, ἐκκηρύττω, aliquem urbe, τινὰ ἐκ τῆς πόλεως, Aeschin. sacris, εἴργω τινὰ τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν, Dem.

excoquo, ἐξέψω.

excors, ἄφρων, ὁ, ἡ, Dem. ἀνόητος, ον, idem.

excrementum, περίττωμα, τό, Aristot. διαχώρημα, τό, Strabo. ὑποχώρημα, τό, Theophr.

excresco, ἐξαυξάνομαι, Theophr.

excrea, v. exscreo.

excruciabilis, βασανιστικός, ή, όν.

excrucio, ἐξανιάω, βασανίζω, Plut. αἰκίζω, Xen.

excubatio, προκοιτία, ἡ, Polyb.

excubiae, νυκτοφυλάκησις, ἡ, φρουρά, ἡ, Dem. φυλακή, ῆς, ἡ, idem. excubias ago, ἐν φρουρᾷ εἰμί, Plato. φυλάττω φυλακάς, idem.

excubitor, πρόκοιτος, ὁ, Themisth. nocturnus, νυκτοφύλαξ, κος, ὁ, Xen. diurnus, ἡμεροσκόπος, ὁ, et ἡμεροφύλαξ, ὁ, idem.

excubo, προκοιτέω, φρουρέω, Hdn. Cf. excubiae.

excudo, ἐγχαράττω, monetam, κόπτω νόμισμα, Aristot.

exculco, καταπατέω, Thuc.

exculpo, v. exsculpo.

excurro, ἐκτρέχω, e senatu ad populum, τῆς συγκλήτου εἰς δῆμον, Hdn. et quod excurrit, καὶ τὸ περιττόν, Dem.

excursio, ἐκδρομή, ἡ, ἔκδρομος, ὁ, Poll.

excursus, παρέκβασις, ἡ, ἔκδρομος, ὁ, Poll.

excusabilis, εὐαπολόγητος, ον.

excusatio, παραίτησις, ἡ, Basil. παραίτημα, τό, Plut. ἀπολογία, ἡ, Isocrat. falsa, πρόφασις, ἡ, Dem. σκῆψις, ἡ, id. excusationem accipere, ἀποδέχεσθαι ἀπολογίαν, Lycurg. justam et veram adferre, ἀπολογίαν δικαίαν καὶ ἀληθινὴν ἔχειν εἰπεῖν, Dem. everto, ἀπολογίαν διαλύω, id.

excuso, aliquem vel aliquid, ἀπολογέομαι ὑπέρ τινος s. περί τινος, ἀπολογίαν λέγω ὑπέρ τινος, — aliquid, παραιτέομαί τι, — non excusandus, ἀναπολόγητος, ον.

excutio, ἐκτινάσσω, ἀποσείω, ἐκσείω, — ἐκκρούω, ἀπωθέω, — ἐκβάλλω, — metaph. ἀποδύομαι, ἐκδύομαι, περιαιρέομαι, — equus excussit eum, ὁ ἵππος ἐξετραχήλισεν αὐτόν, Xenoph. excutere metum de animo, φόβον ἀποδύεσθαι, Polyb.

exedo, ἐξέδω.

exemplar, ἄγαλμα, τό, virtutis, τῆς ἀρετῆς, Evagr. τὸ ἀρχέτυπον τινος, Lucian. παράδειγμα, ατος, τό, Plato.

exemplum, παράδειγμα, τό, Dem. tanquam exemplum propono aliquid aliquibus, παράδειγμα καθίστημί τι τισι, Isocr. ποιέομαί τι, idem. habeo aliquid, ἔχω τι, Aristot. facio aliis aliquid, ποιέω τι ἄλλοις, Lycurg. exempli caussa aliquid dicere, παραδείγματος ἕνεκα ἐρεῖν τι, Dem. exemplo alicujus uti, χρῆσθαι παραδείγματί τινος, id. exemplo esse, παράδειγμα γίγνεσθαι, idem. alicui praebeo in aliquo, παράδειγμα παρέχω τινὶ περί τινος, Isocr.

exemtilis, ἐξαιρέσιμος, ον, Aristot.

exemtio, ἐξαίρεσις, ἡ, lapidis, λίθου, Herodot.

exemtor, ἐξαιρέτης, ὁ, ἐξαιρῶν, ὁ, Plato.

exentero, ἐξεντερίζω, Diosc.

exeo, ἐξέρχομαι, ex aliquo, τινός, Synes. ἔξειμι, Dem. Cf. egredior.

exerceo, ἀσκέω, audaciam, τόλμας, Dem. corpus laboribus, γυμνάζω σῶμα πόνοις, id. melius ad bellum, ἀσκέω ἄμεινον τινα εἰς πόλεμον, Dem. abundantius virtutem, ἀσκέω περισσότερον ἀρετήν, Isocr. artes, ἐργάζομαι τέχνας, Plato.

exercitamentum, γύμνασμα, τό, Athen.

exercitatio, ἄσκησις, ἡ, Xen. γυμνασία, ἡ, Dem. διατριβή, ἡ, Isocr. in armis, tractatio armorum, ὁπλομαχία, ἡ, Xen. ad sanitatem utilis, γυμνασία πρὸς ὑγίειαν συμφέρουσα, id. quotidiana, τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτηδεύματα, idem. exercitationem instituo virtutis, ἄσκησιν ποιέομαι τῆς ἀρετῆς, id. aliquam amplecti, ἀσκεῖν τινα γυμνασίαν, id.

exercitator, γυμναστής, ὁ, Xen. ἀσκητής, ὁ, id.

exercitatus, ἀσκητός, ή, όν, Aristot.

exercitium, ἄσκημα, τό, Xen. διατριβή, ἡ, Lucian. γύμνασμα, τό, Athen.

exercitor, ἀσκητής, ὁ, Xen.

exercitus, στρατός, ὁ, Dem. στρατιά, ἡ, id. στράτευμα, τό, id. δύναμις, ἡ, Isocrat. bene constitutus, καλῶς διακείμενον στρατόπεδον, id. perfectus, ἐντελὴς δύναμις, id. parvus, μικρὸν στρατόπεδον, Isocr. numerosissimus, παμπληθὴς στόλος, Xenoph. conductitius, μισθωτὸν στρατόπεδον, idem. exercitum comparare, παρασκευάζεσθαι στράτευμα, s. δύναμιν, Dem. colligere, συλλέγειν δύναμιν, idem. conscribere, καθίστασθαι στρατόπεδον, id. conjungere, ποιεῖσθαι κοινὸν στρατόπεδον, id. instructum habere secum, συνεστηκυῖαν δύναμιν ἔχειν περὶ αὐτόν, id. alo, στρατιώτας τρέφω, id. duco s. guberno, ἄρχω τοῦ στρατοπέδου, Isocr. ducere στρατόπεδον, id. ἡγέομαι στρατεύματος, Dem. comparatum conservare, συνέχειν στράτευμα συνεστηκός, id. capere, αἰχμάλωτον λαμβάνειν δύναμιν, Isocr. dimittere, ἀφεῖναι τὴν δύναμιν, Dem. dissipare, διαλύειν στρατόπεδον, id. perdere, ἀπόλλυσθαι δύναμιν, id. desero, λιποτακτέω, Dem.

exhaeredatio, ἀποκλήρωσις, ἡ, ἀποκήρυξις, ἡ, ἀπόρρησις, ἡ.

exhaeredatus, ἀποκήρυκτος, ον.

exhaeredo, ἀποκληρόω τινά, Plut. ἀποκηρύττω, ἀπεῖπον, (aor.)

exhaeres, ἀπόκληρος, ον, Dem.

exhalatio, ἀναθυμίασις, ἡ, ἀτμός, ὁ, Plut.

exhalo, ἀναθυμιάζω, ἀναθυμιάομαι, Aristot.

exhaurio, ἐξαντλέω, Lucian. — i. e. insumo, ἐξαναλίσκω, Dem.

exhaustio, ἀπάντλησις, ἡ.

exhibeo, παρίστημι, aliquem alicui, τινά τινι, Lucian. alicui negotium, παρέχω τινὶ πρᾶγμα, s. ἀσχολίαν, Dem. testamentum, i. e. proferu, παρέχω τὴν διαθήκην, idem.

exhibitio, παράστασις, ἡ, Pandect.

exhilaro, εὐφραίνω, aliquem, τινά, Demosth.

exhorresco, φρίττω, aliquem, τινά, Aristoph.

exhortatio, προτροπή, ἡ, Aristot. παραίνεσις, ἡ, Isocr. παράκλησις, ἡ, id.

exhortativus, προτρεπτικός, Isocr.

exhortor, προτρέπω, ad aliquid, εἴς τι, Hdn. παρακαλεῖν τινα ἐπί τι, Dem. παρορμῶ τινα ποιεῖν τι, Isocr.

exigo, ἐξελαύνω, aliquem, τινά, Aristoph. duplum a debitoribus, παρὰ τῶν ὀφειλόντων διπλασίαν πράττομαι, Dem. decem minas ab aliquo, δέκα μνᾶς πράττομαί τινα, id. mercedulam ab aliquo, μικρὸν πράττομαί τινα, id. admodum acerbe ab aliquo, πάνυ πικρῶς εἰσπράττειν τινά, idem. vitam, διάγω βίον, Isocr.

exigue, μικρόν, Isocr. μικρῶς, id.

exiguitas, ὀλιγότης, ἡ, Theophr. μικρότης, ἡ, Plato.

exiguus, ὀλίγος, Thuc. μικρός, Cf. parvus.

exilio, v. exsilio.

exilis, λεπτός, ἡ, όν, Aristid.

exilitas, λεπτότης, ἡ.

exiliter, λεπτῶς.

exilium, v. exsilium.

eximie, ἐπιλέγδην, ἐξαιρέτως, Plut.

eximius, ἔκκριτος, ον, ἐξαίρετος, ον, Dem.

eximo, ἐξαιρέομαι, Plato. timorem alicui, τὸν φόβον τινός, Isocr. aliquid, ἐξαίρετον ποιέω τι, Aristot.

exin, ἐντεῦθεν, Aristid.

exinanio, κενόω, ἀποκενόω, - purgationibus, ἐξινόω.

exinanitio, ἐκκένωσις, ἡ.

exinde, ἀπὸ τούτου, Lucian.

existimatio, δόκησις, ἡ, Plato. δόξα, ἡ, Dem. bona, εὐδοξία, ἡ, Lucian. in optima existimatione esse, δόξαν ἔχειν μεγίστην, Plato. apud aliquem, εὐδοκιμεῖν παρά τινι, Herodot.

existimo, ὑπολαμβάνω, Dem. ἡγέομαι, id. οἴομαι, Isocr. οἶμαι, id.

existo, v. exsisto.

exitialis, ἀλιτήριος, Dem. ἀλάστωρ, ὁ, idem.

exitiosus, βλαβερός, alicui, τινί, Dem.

exitium, ὄλεθρος, ὁ, Dem. ἐξώλεια, ἡ, id. imprecari alicui, ἀρᾶσθαι ἐξώλειάν τινι, id. facere aliquid ad exitum alicujus, ἐπὶ τῷ ὀλέθρῳ τινός ποιεῖν τι, id. redundat hoc in exitium alicujus, γίγνεται τοῦτο ὄλεθρός τινος, id.

exitus, us, ἔξοδος, ἡ, ἐξέλευσις, ἡ. b) i. q. eventus, ἀπόβασις, ἡ, τέλος, τό, διέξοδος, ἡ, ἐξόδιον, τό, exitum habeo aliquo, ἀποσκήπτω s. καταστρέφω εἴς τι, ἀποβαίνω. c) i. q. finis, τέλος, τό, τελευτή, ἡ.

exlex, ἄνομος, ον.

exornatio, ἐξαμαρτάνω.

exodus, ἔξοδος, ἡ.

exolesco, ἀπαρχαιόομαι.

exoletus, ἀπηρχαιωμένος, ένη, ένον, virgo, ὑπερήμερος παρθένος, Aristot.

exolvo, v. exsolvo.

exonero, ἀποφορτίζω, aliquid, τί, Synes. alvum, ἀποσκευάζομαι, Hdn.

exoptabilis, e, ἐπιπόθητος, ον.

exoptatio, ἐπιπόθησις, ἡ, ἐπιποθία, ἡ.

exopto, ἐπιποθέω, aliquid, τινός, Lucian. εὔχομαί τι, Xen. ἐπιθυμέω τινος, idem.

exorabilis, καταπειθής, ές, εὐπαραμύθητος, ον.

exorbeo, v. exsorbeo.

exorbito, παρεκτρέπομαι, Plut. ex via, ἁμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, Lucian.

exorcismus, ἐξορκισμός, ὁ.

exordior, προοιμιάζομαι, ἄρχομαι, inde, ἐντεῦθεν ποιέομαι ἀρχήν, Isocr. telam, ἵστημι στήμονα. Cf. incipio.

exordium, προοίμιον, τό, Thuc.

exorior, ἀνατέλλω, Lucian. ἀνίσχω, Demosth.

exornatio, κόσμησις, ἡ, Aristot.

exorno, ἐπικοσμέω, Aristot. κατακοσμέω, Lucian. honoribus, κοσμέω τιμαῖς, Herodian.

exoro, πείθω, καταπείθω τινά, ἐπικλάω, — rebus deterioribus, quae horrorem timoremve incutiunt, δυσωπέω, καταδυσωπέω τινά, Lucian.

exors, v. exsors.

exortus, sc. solis, ἀνατολή, ἡ, Plut.

exosculatio, καταφίλησις, ἡ.

exosculor, καταφιλέω, pedes alicujus, πόδας τινός, Xenoph.

exossis, ἀνόστεος, ον.

exosso, ἐξοστεΐζω, ἀνόστεον ποιῶ, ὀστᾶ ἐξαιρῶ.

exosus, μισούμενος, alicui ob aliquid, πολέμιός τινι ἔκ τινος, Aelian. deo, θεομισής, ές, Plato. θεομίσητος, ον, Julian.

exoticus, ἐξωτικός, ή, όν.

expallesco, ἀπωχριάω.

expando, ἐκπετάννυμι, Plut. manum, ἐκτείνω χεῖρα, id.

expansio, ἔκτασις, ἡ.

expavefacio, ἐκφοβέω, ἐκπλήσσω, Conf. terreo.

expaveo, ἐκφοβέομαι, Sophocl. φοβέομαι, Dem.

expecto, v. exspecto.

expectatio, v. exspectatio.

expectoro, ἀποστηθίζω, Suid. ἔξω τοῦ στέρνου προφέρω.

expedio, ἀναλύω, Aristot. aliquem molestiis, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν δεινῶν, Isocr. — valde alicui, i. q. prosum, σφόδρα συμφέρει τινί, Isocr. - i. e. apparo, προχειρίζω, Dem.

expedite, ἑτοίμως, Dem. προχείρως, id. expeditissime uti oratione, προχειρότατα, s. ἑτοιμότατα χρῆσθαι λόγῳ, idem.

expeditio, στρατεία, ἡ, Dem. adversus aliquem, ἐπιστρατεία, Xen. expeditionem suscipio, στρατείαν ποιέομαι, Isocr. adversus aliquem, ποιέομαι στρατείαν ἐπί τινα, Dem. finire, στρατείαν τελεῖν, Polyb. obeo, στρατεύομαι στρατείαν, id. suscipio in regionem aliquam, στρατεύω εἰς γῆν τινα, Thuc. adversus aliquem, ἐπί τινα, Isocr. expeditio terrestris, στρατεία πεζή, Dem. navalis, στρατεία ναυτική, id. ἀπόστολος, ὁ, id.

expello, ἀπελαύνω, ἀπωθέω, ἐκβάλλω, aliquem e regno, ἐκβάλλω τινὰ ἀρχῆς, Isocr. ex patria, ἐκβάλλω τινὰ τῆς πατρίδος, id. ἐλαύνω τινὰ ἐκ πατρίδος, e regione bellum, ἐξελαύνω ἐκ τῆς χώρας πόλεμον, Aeschin. expelli ex urbe, ἐκπίπτω τῆς πόλεως, φεύγω ἐκ τῆς πόλεως, — expello dolores, metum, atque talia, παύω, c. acc.

expendo, σταθμάομαι, — i. e. considero, σκέπτομαί τι, Dem. ἀναλογίζομαί τι, Plut. Conf. considero. — i. e. insumo, δαπανάω, Dem. Conf. sumtus.

expensa, δαπάνη, ἡ, diurna, ἐφήμερος, Plut. ἀνάλωμα, τό, Conf. sumtus.

expergefacio, ἐξυπνίζω, ἀνεγείρω, aliquem, ἐγείρω τινὰ ἐκ τοῦ ὕπνου, Plato.

expergiscor, ἀνεγείρομαι, Dem.

experientia, πεῖρα, ἡ, Dem. ἀπόπειρα, ἡ, id. διάπειρα, ἡ, id. experientia didici, πείρᾳ μεμάθηκα, Hdn. experientiae fidem habeo, πιστεύω τῇ πείρᾳ, Xen. experientiam alicujus rei habeo, ἐμπειρίαν τινὸς ἔχω, Isocr. πολλὴν ἐμπειρίαν ἔχω περί τι, id. consequi, λαβεῖν, Id. tradere alicujus rei, παραδιδόναι τινός, Dem. experientia initur ex actionibus, γίγνεται ἐκ τῶν πράξεων, id. est in me, ἐστὶ παρ' ἐμοί, Id. experientia edoctum esse, πεπειραμένον εἰδέναι, Id.

experimentum, πεῖρα, ἡ, capio, πεῖραν λαμβάνω, Aelian. alicujus, δοκιμασίαν λαμβάνω τινος, Plut.

experior, πειράω, aliquem, τινός, Plato aliquid, πεῖραν λαμβάνω τινός, Aeschin. ἀπόπειραν ποιέω τινός, Hdn. jure, δίκην λαγχάνω, Dem.

expers, ἄμοιρος, ον, alicujus rei, τινός, Isocr. sum veritatis, ἀμοιρέω τῆς ἀληθείας, Hermog.

expertus, ἔμπειρος, ον, Plato. πειραθείς, Dem.

expeto, ὀρέγομαι, aliquid, τινός, Isocr. pecuniam, ἐπιθυμεῖν χρημάτων, id. benevolentiam alicujus, ἐφίεμαι τὴν εὔνοιαν τινος, id. debitum ab aliquo, ἀπαιτέω τὰ ὀφειλόμενα παρά τινος, Lucian.

expiabilis, ἀφοσιωτός, ή, όν.

expiatio, ἀφοσίωσις, ἡ, Plut. ἐξίλασμα, τό.

expilatio, περισύλησις, ἡ.

expilo, περισυλάω, Plato. fana, ἱεροσυλέω, Aristot.

expio, ἀφοσιόω, aliquem, τινά, Plat.

expiscor, ὀνυχίζω, aliquid, τί, Artemidor. ἐξετάζω τι, Dem.

explanate, σαφῶς, Dem.

explanatio, ἔκφρασις, ἡ, Aphth.

explanator, σαφηνιστής, ὁ, ἐξηγητής, ὁ, Dem.

explano, ἐξομαλίζω, ἀναπτύσσω, διαπτύσσω, — metaph. παρεμφαίνω, ἐμφαίνω, — διασαφέω, — apertius explanare, τρανότερον εἰπεῖν, σαφέστερον διηγεῖσθαι, μᾶλλον διασαφηνίσαι.

explanto, ἀποφυτεύω.

explebilis, εὐαναπλήρωτος, ον.

explementum, ἐκπλήρωμα, τό, ἀναπλήρωμα, τό.

explendesco, v. exsplendesco.

expleo, ἐκπληρόω, Aristid. aliqua re, ἀναπληρόω τινός, Plat. aliquid, ἐκπλήθω τι, Herodot. μεστὸν ποιέω τι, Isocr.

expletio, ἐκπλήρωσις, ἡ, ἀναπλήρωσις, ἡ, ἐμπλήρωσις, ἡ.

explicabilis, e, εὐαπόλυτος, ον.

explicatio, ἀνάπτυξις, ἡ, Philopon.

explicate, σαφῶς, Demosth. δήλως, Isocr.

explicator, ἐξηγητής, ὁ, Dem.

explicatrix, ἐξηγήτρις, ἡ.

explicatus, ἀνεπτυγμένος, ἐξηγηθείς.

explicatus, διάπτυξις, ἡ, ἀνάπτυξις, εως.

explico, ἀναπτύσσω, — i. e. explano, διασαφηνίζω τι, Polib. aliquid verbis, δηλόω περί τινος ὀνόματι, Isocr. et declaro, δηλόω καὶ διορίζομαι, Demosth. accuratius et prolixius res gestas, τὰ ἀκριβὲς τῶν πράξεων δηλόω, Isocr.

explodo, ἐκκρούω, aliquid, τί, Plut.

explorate, δεδοκιμασμένως, ἀκριβῶς, Isocr.

exploratio, ἐξετασμός, ὁ, ἐξέτασις, ἡ, δοκιμασία, ἡ, in bello, κατασκοπή, ἡ.

explorator, ἐξεταστής, ὁ, Aristot. δοκιμαστής, ὁ, Lucian. — i. e. speculator, σκοπός, ὁ, Luc. κατάσκοπος, ὁ, Dem.

exploro, δοκιμάζω, amicos, φίλους, Isocr. aliquem, γνωρίζω τινά, idem. aliquid, ποιέω δοκιμασίαν τινός. Isocr. λαμβάνω διαγνωσίν τινος, id. aurum igne, δοκιμάζω χρυσίον ἐν πυρί. id.

expolio, κατακοσμέω, aliquid, τί, Plut. διαπονέω τι, Idem.

expolitio, κατακόσμησις, ἡ, Plato. ἐπεξεργασία, ἡ.

expono, ἐκτίθημι, aliquid, τί, Plut. infantem, παῖδα, Aristoph. res gestas, διεξέρχομαι τὰ γεγενημένα, Dem. rem varie, πολλαχῶς ἐξηγέομαι περί τινος, Isocr. aliquem barbaris, ἐκδίδωμί τινα βαρβάροις, Idem.

exportatio, ἐκκομισμός, ὁ, Strabo.

exporto, ἐκκομίζω, Thuc. frumentum, ἐξάγω σῖτον, Dem. mortuum, ἐκφέρω νεκρόν. Idem.

exposco, ἐξαιτέω, aliquid, τί, Dem.

expositio, ἔκθεσις, ἡ, Al. Aphr. ἐξήγησις, ἡ, Aristot.

expositivus, ἔκθετος, ον, Euripid. ἐκθετικός.

expositor, ἐξηγητής, ὁ, Dem.

expostulatio, ἔγκλημα, τό.

expostulo, ἐγκαλέω, Dem.

expresse, διαῤῥήδην, Item. et aperte, ἀντικρυς καὶ διαῤῥήδην, id.

expressio, ἐκπιεσμός, ὁ. Aristot.

exprimo, ἐκπιέζω, aliquid, τί, Plut. — i. e. declaro, ἐξηγέομαι, Dem. — i. e. effingo, ἐκτυπόομαι, Isocr.

exprobratio, ἐξονειδισμός, ὁ, ὄνειδος, τό, Dem.

exprobrator, ὀνειδιστής, ὁ.

exprobro, ἐξονειδίζω, Luc. aliquem, ὀνειδίζω τινί, Plato: alicui aliquid, προφέρω τινί τι, Isocr. προφέρω τινί τι ὡς ὄνειδος, Dem. fugam, ὀνειδίζω τινί φυγήν, Dem.

expromitto, ἐξεγγυάομαι.

expromo, προχειρίζομαι, libellum, τὸ βιβλίον, aliquid, προφέρω τι, Isocr.

expugnabilis, ἐκπολέμητος, ον.

expugnatio, καταπολέμησις, ἡ, Thuc.

expugno, καταπολεμέω, aliquem, τινά, Thuc. urbem, αἱρέω πόλιν, Isocrat. vi, κατὰ κράτος, Idem.

expulsio, ἐξώθησις, ἡ, Al. Aphr. ἐκβολή, ἡ, Isocr.

expulsor, ἐξωστής, ὁ, Synes.

expultrix, ἐλάτειρα, ἡ, Dion. Areop.

expurgatio, ἀποκάθαρσις, ἡ, Thuc.

expurgo, ἐκκαθαίρω, ab aliquo, τινός, Synes.

exputo, ἐκτέμνω, Lucian.

exputresco, σήπομαι, Xen.

exquiro, ἀναζητέω, aliquid, τί, Plato. ἐξετάζω τι, Isocr. ordines diligenter, ἀκριβόω τὰς τάξεις, Xen.

exquisite, ἐξητασμένως, ἐξεταστικῶς, Demosth.

exsaturo, κορέννυμι, Herodian.

exscensio, ἔκβασις, ἡ.

exscindo, ἐκκόπτω, aliquid, τί, Plut. urbem, πορθέω πόλιν, Isocr. Cf. everto.

exscreabilis, ἀπόπτυστος, ον.

exscreatio, πτύσις, Aretaeus. ἀπόχρεμψις, ἡ, Hippocr.

exscreo, ἐκπτύω, πτύω, Xen. ἀποπτύω, idem.

exscribo, ἀπογράφω, Athen.

exseco, ἐκτέμνω, aliquem, τινά, Lucian.

exsecrabilis, κατάρατος, ον, Luc. ἀπάρατος, ον, Thuc.

exsecratio, κατάρα, ἡ, Plut.

exsecror, καταράομαί τινί τι.

exsectio, ἐκτομή, ἡ, Plut.

exsecutio, τελείωσις, ἡ, Aristot. ἀποτελείωσις, ἡ, Plut.

exsequiae, κῆδος, Dem. interesse exsequiis, παραγίγνεσθαι ἐπὶ τὸ κῆδος, idem. convenire ad exsequias, φοιτῶν εἰς τὰς ταφάς, Isocr.

exsequior, ἐναγίζω, aliquem, τινί, Herodot. τινά, Plut.

exsequor, ἐπιτελέω, aliquid, τί, Isocrat. συντελέω τι, id.

exsibilo, ἐκσυρίττω, aliquem e theatro, τινὰ ἐκ τοῦ θεάτρου, Dem.

exsicco, ἐξικμάζω, Diosc. ἀφαυαίνω, Theophr.

exsilio, ἐκπηδάω, in mare, εἰς τὴν θάλασσαν, Herodot. gaudio, ἀναπηδάω, Lucian.

exsilium, φυγή, ἡ, Dem. perpetuum, ἀειφυγία, id. condemnare aliquem ad exsilium, καταγιγνώσκειν φυγήν τινος. Isocr. multari exsilio, ζημιοῦσθαί τινος φυγαῖς, id. subire exsilium, ὑπέχειν φυγήν. Dem. perpeti pro re aliqua, ὑπομένειν φυγὴν ὑπέρ τινος, Isocr. reducere aliquem ab exsilio, κατάγειν τινὰ τῆς φυγῆς, id. pellere aliquem in exsilium, φυγάδα, φυγάδα, ἄπολιν ποιεῖν τινα, Dem. in exsilium agere, φυγαδεύειν τινὰ ἐκ πόλεως, idem.

exsisto, ὑπάρχω, Aristot.

exsolutio, ἔκτισις, ἡ, Aristot.

exsolvo, ὑπολύω, Plut. aliquem ex aliqua re, ἐκλύω τινὰ ἔκ τινος, Ceb. Theb. mercedem, τίνω μισθόν, Xen. poenam, τιμωρίαν, id. alicui, ἐκτίω τίσιν τινί, Plut.

exsomnis, ἄϋπνος, ον, Lucian.

exsorbeo, ἀποῤῥοφέω, Theophr.

exsors, ἄκληρος, ον, sum, ἀκληρέω, Polyb.

exspatior, παρεκβαίνω, ἀλύω.

exspectatio, προσδοκία, ἡ, Dem. et spes, προσδοκία καὶ ἐλπίς, id.

exspecto, ἀναμένω, aliquem, τινά, Dem. occasionem, περιμένω καιρόν, id. litteras alicujus, προσδοκάω ἐπιστολήν τινος, Plut. alteram vitam, ἑτέραν ζωὴν ἀναμένω, Chrys. futura, ἐνδέχομαι τὸ τέλος, id. exspectatur exercitus alius, ἄλλη στρατιὰ προσδόκιμός ἐστι. Thuc. aliquid, προσδοκίαν ἔχω τινος, Plut.

exspiratio, ἐκπνοή, ἡ, Aristot.

exspiro, ἐκπνέω, Aristot. Cf. morior.

exsplendesco, ἐκλάμπω, Plato.

exspolio, ἀποσυλάω, Chrys.

exspuitio, v. exscreatio.

exspumo, ἐξαφρίζω.

exspuo, v. exscreo.

exstimulo, κεντέω, Theophr. aliquem ad aliquid, κεντρίζω τινὰ εἴς τι, Xenoph. Confer exhortor.

exstinctio, v. extinctio.

exstinguo, v. extinguo.

exstirpatio, ἐκρίζωσις, ἡ.

exstirpo, ἐκριζόω, ἀποῤῥιζόω, — i. e. funditus deleo, ἐκ θεμελίων ἀπόλλυμι.

exsto, ἐξέχω, Plut. Conf. emineo.

exstructio, κατασκευή, ῆς, ἡ, navis, νεώς, Athen.

exstruo, κατασκευάζω, turres, πύργους, Herodian. sepulcrum, χώννυμι χῶμα, Plato. domum, ἀρχιτεκτονέω οἰκίαν, Theophr.

exsudo, ἱδίζω, Aristot. ἀφιδρόω, idem. ἐξιδρόω, Al. Aphr.

exsugo, ἐκμυζέω, Lucian.

exsul, φυγάς, ὁ, Dem. φεύγων, ὁ, id. ἄπολις, ὁ, id. φυγὰς ἀνήρ, Id. exsulem aliquem facio, ποιέω τινὰ φυγάδα καὶ ἐκβάλλω. Id. καθίστημί τινα ἄμικτον, id. fieri, γίγνεσθαι ἄπολιν, id. esse, εἶναι φυγάδα, id. recipere, ὑποδέχεσθαι, καταδέχεσθαι φεύγοντα. id. tueri, σώζειν s. σώζεσθαι φυγάδα, id. reducere, s. restituere, κατάγειν φεύγοντα, id. redire, κατέρχεσθαι φεύγοντα, id.

exsulo, φεύγω, Dem. Conf. exsilium, item exsul.

exsultatio, ἐκπήδησις, ἡ, σκίρτησις, ἡ, ἀγαλλίασις, ἡ.

exsultanter, σκιρτητικῶς.

exsulto, σκιρτάω, Plato. gaudio ob aliquid, ἀγαλλιάομαί τινι, s. ἐπί τινι, Naz.

exsuperabilis, e, ὑπέρβλητος, ον.

exsuperanter, ὑπερβλήδην, ὑπερβαλλόντως, Isocr.

exsuperantia, ὑπεροχή, ἡ, ὑπερβολή, ἡ, Dem. περιττότης, ἡ, Isocr.

exsupero, ὑπερακοντίζω, Naz. aliquem aliqua re, ὑπερβάλλομαί τινά τινι, Xen. πλεονάζω, Dem.

exsurdo, ἐκκωφόω, aliquem, τινά. Lucian.

exsurgo, ἀνίσταμαι, e populo ad dicendum, ἐν δήμῳ λέγειν, Plut. e sedibus, ἐξανίσταμαι ἐκ θάκων, Xen.

exsuscito, ἀνεγείρω, Dem. aliquem, ἐξανίστημί τινα, Isocr.

exta, σπλάγχνα, τά, Plut. laeta, ἱερὰ καλά, Xenoph.

extemplo, ἄφνω, Dem. παραχρῆμα, id. ἐξαίφνης, idem.

extemporalis, αὐτοσχέδιος, ον, Herodian. αὐτοσχεδίαστος, ον, oratio, λόγος, Alcidam.

extendo, ἀνασταίνυμι, ἀναπεταννύω, Lucian. manum, ἐκτείνω χεῖρα, Plato. sermonem, ἀποτείνω λόγον, Idem.

extense, ἐκτάδην, Lucian.

extensio, ἔκτασις, ἡ, Hesych.

extentus, ἐκτατός, ή, όν, Plato.

extenuatio, λέπτυνσις, ἡ.

extenuo, λεπτύνω, ὑπολεπτύνω, aliquid, τί.

exter, ξενικός, ή, όν, Thuc.

exterebro, ἐκτρυπάω, διατρυπάω.

extergeo, ἐκμάσσω, Herodot.

exterior, ἐξώτερος, έρα, ερον, N.T.

exterminatio, ἐξορισμός, ὁ.

exterminator, ἐξοριστής, ὁ.

exterminatus, ἐξόριστος, ον, Dem.

extermino, ἐξορίζω, Aristot.

externus, ἐξωτερικός, Aristot. ἀλλοεθνής, ές, Diod. Sic. ξενικός, Thuc. ἀλλόφυλος,

ον, Philo. ὁ, ἡ, τὸ ἐκτός, Aristot.

extero, ἐκτρίβω, aliquid ex aliquo, τί τινος, Plut.

exterraneus, ἀλλόφυλος, ον, Philo.

exterreo, ἐκφοβέω, Galen.

extersio, σμῆξις, ἡ, Diosc.

exterus, ἀλλοδαπός, Xen. Cf. externus.

extimescendus, φοβητέος, φοβερός, Isocr.

extimesco, περιφοβέομαι, Xenoph. ἐκφοβέομαι, Soph. mortem, ἀποδειλιάω πρὸς θάνατον, Luc.

extimus, ἐξώτατος, ατη, ατον.

extinctio, ἀποσβέσις, ἡ, σβέσις, ἡ, Aristot. — i. e. mors, v. mors.

extinguo, ἀποσβέννυμι, Plut. lychnum, σβέννυμι λύχνον, Id. — i. e. occido, ἀποκτείνω, v. occido.

extispex, ἱεροσκόπος, ὁ, σπλαγχνοσκόπος, ὁ.

extispicium, ἱεροσκοπία, ἡ, facio, ἱεροσκοπέω, Hesych.

extollo, ἐξαίρω, aliquem, τινά, Plut. aliquem verbis, τινὰ λόγῳ, Xen. μεγαληγορέω τινά, Herodian.

extorqueo, ἐκβασανίζω, alicui aliquid, ἀφαιρέομαί τινί τι, Dem. πράττω τινά τι, idem.

extorris, ἄπολις, ὁ, ἡ, Conf. exsul.

extra, ἐκτός, ἔξω, forum, τῆς ἀγορᾶς, Dem. propositum dicere, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν, Isocr. controversiam, ἀναμφισβητήτως, Xen. periculum esse, ἔξω ο. πόῤῥω τοῦ κινδύνου εἶναι.

extraho, ἐξελκύω, Aristoph.

extraneus, v. exterus.

extraordinarius, ἔκτακτος, ον, Aelian.

extremitas, πέρας, τό, Dem. ἔσχατον, τό, id. τέλος, τό, id.

extremo, ὕστατον, Luc. ἐσχάτως, Plut.

extremus, ὕστατος, Aristoph. ἔσχατος, Dem. τελευταῖος, Isocr. extrema paupertate conflictari, εἶναι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις, Dem. extremum diem claudere, τελευτᾶν τὸν βίον, Id. sum, ἐσχατεύω, Theophr.

extrico, ἐξελίσσω, cf. evolvo.

extrinsecus, ἔξωθεν, Xenoph.

extrudo, ἐξωθέω, Aristot. παρωθέω, aliquem, τινά, Dem.

extrusio, ἐξώθησις, ἡ, Al. Aphr.

extuberatio carnis, ὑπερσάρκωσις, ἡ, ἐκσάρκωμα, τό, Galen. quietis in corpore, ὑπεροχή, ἡ, Diosc.

extubero, ἐξοιδέω, Lucian.

extumeo, ἐξογκόομαι, Herodot. ἐξοιδέω, Lucian.

extundo, ἐκτινάσσω. N.T.

exturbo, ἐκβάλλω, aliquem ex aliquo, τινὰ ἔκ τινος, Dem. e convivio, ἀπωθέω τοῦ συμποσίου, Luc.

extussio, ἐκβήττω, Galen. ἀναβήσσω, Aretaeus

exuberatio, εὐπορία, ἡ.

exubero, εὐθενέω, aliqua re, τινός, Dem. πλεονάζω τινός, Aristot. cf. abundo.

exulceratio, ἕλκωσις, ἡ, Hippocrat.

exulceratorius, ἑλκωτικός, Diosc.

exulcero, ἑλκόω, Xen.

exululo, ὀλολύζω, Dem.

exundatio, ἐκκύμανσις, ἡ, Eustath. κατακλυσμός, ὁ, Dem.

exundo, ἐκκυμαίνω, Xen.

exungo, ἐξαλείφω, Thuc.

exungulo, ἀπονυχίζω, Poll.

exuo, ἐκδύω, aliquem, τινά, Xen. alicui vestem, ἀποδύω τινὰ ἱμάτιον, Xen. timorem, ἀποδύω φόβον, Polyb. aliquem bonis, στερέω τινὰ ἀγαθῶν, Thuc.

exuro, ἐκκαίω, Theophr. regionem, κατακαίω χώραν. Dem. domum, καταπίμπρημι οἰκίαν, Plut.

exustio, ἔκκαυσις, ἡ, solis, ἡλίου, Al. Aphr.

exuviae, λάφυρα, τά, Plato. leonis, λεοντῆ, ἡ, Plut. serpentis, λεβηρίς, ἡ, Joseph. τὸ σύφαρ ὄφεως. Luc.

F

Faba, κύαμος, ου, ὁ, Plato.

fabaginus, κυάμινος, Athen.

fabalis, κυαμιαῖος, Lucian.

fabella, μυθάριον, τό, Plut.

faber, τέκτων, ὁ, Plut. ferrarius, σιδηρουργός, ὁ, aerarius, χαλκουργός, ὁ, Aristot. aurarius, χρυσουργός, ὁ, machinarum, μηχανοποιός, ὁ, Xen.

fabrefacio, τεχνιτεύω, κατασκευάζω, Pausan. καλλιεργέω, Dion.

fabrica, τεκτονεῖον, τό.

fabricatio, τεκτοσύνη, ἡ.

fabricator, τεχνάστης, ὁ

fabricor, τεκταίνομαι, aliquid, τί.

fabrilis, τεκτονικός, Diosc. ars, τεκτονική, ἡ, sc. τέχνη, Aristot.

fabula, μῦθος, ὁ, Dem. λόγος, ὁ, Id. fabulas narro, μυθολογέομαι, Theophr. fingo, λόγους πλάττω, Dem.

fabularis, μυθικός, Plut.

fabulator, μυθοποιός, ὁ, Plato. μυθολόγος, ὁ, Id. λόγους πλάττων, Dem.

fabulor, μυθολογέω, Dem. λογοποιέω, Id. — i. e. colloquor cum aliquo, ὁμιλέω πρός τινα, Thuc.

fabulose, μυθικῶς, narro, μυθολογέομαι, Theophr. μυθεύω, Luc.

fabulositas, μυθῶδες, τό, Plut.

fabulosus, μυθώδης, ες, oratio, λόγος, Isocr. fabulosa de aliqua re commemoro, μυθώδη περί τινος λέγω, Id.

facesso, παρέχω, alicui negotium, τινὶ πράγματα, Isocr. τινὶ ἀσχολίαν, Xen. ἔργον τινί, Plut. παρασκευάζω τινὶ ἀσχολίαν, Dem. — i. e. discedo, ἀπέρχομαι, Isocr.

facete, ἀστείως, Plut.

facetiae, εὐτραπελία, ἡ.

facetus, εὐτράπελος, ον, Isocr. sum, εὐτραπελεύομαι, Chrys.

facies, πρόσωπον, τό, viri admodum deformis, ἀνδρὸς αἴσχει ὑπερβάλλον, Xen. formositas in facie, εὐπρέπεια τῆς ὄψεως, Dem. in faciem, κατὰ πρόσωπον, Diod. Sic.

facile, ῥᾳδίως, decipere populum, ἐξαπατᾶν τὸν δῆμον, Dem. cognoscere aliquid, καταμανθάνειν τι ῥᾳδίως, Isocr. facilius impertire alicui aliquid, ῥᾷον μεταδιδόναι τί τινι, Id. facilius poenam dedisset, εὐπορώτερον ἂν δίκην ἔδωκε, Dem.

facilis, ῥᾴδιος, Dem. εὔπορος, ον, Id. facile et laboris expers negotium est, ῥᾴδιον καὶ πόνος οὐδεὶς πρόσεστι τῷ πράγματι, Isocr. laudare, quod facile est, virtutem, ἐπαινεῖν, ὅπερ προχειρόν ἐστιν, ἀρετήν, id. facilius hoc est et tutius, ῥᾷον τοῦτό ἐστι καὶ ἀσφαλέστερον, Dem. facile est, alterum admonere, εὔκολον τῷ ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι, Plut. — i. e. comis, ὁμιλητικός, Isocr. φιλοπροσήγορος, ον, id.

facilitas, εὐκοπία, ἡ, εὐκολία, ἡ, Plut. morum, πρᾳότης, ἡ, Dem. ὁμιλία, ἡ, id. φιλοπροσηγορία, ἡ, Isocr. εὐπροσηγορία, ἡ, idem.

facinorosus, κακοῦργος, ον, πονηρός, Dem. κακουργῶν, id.

facinus, ἔργον, τό, Dem. bonum, ἀνδραγάθημα, τό, pulcrum, ἔργον καλόν, Dem. egregium, κατόρθωμα, τό, Plato. pravum, κακούργημα, τό, Dem. κακουργία, ἡ, id. turpe, ἔργον αἰσχρόν, id. admitto o. patro, παρανομίαν παρανομέω, id. πρᾶγμα μιαρὸν πράττω, id. ποιέω, δράω, ἐργάζομαι δεινόν τι, κακόν τι, μοχθηρόν τι, id omne in me recipio, πᾶν τόλμημα ἐπ' ἐμαυτοῦ βάλλομαι, Aelian.

facio, πράττω, Dem. ποιέω, id. et suscipio aliquid, πράττω καὶ ποιέω τι, id. aliquid juste et diligenter, et industria majore, quam pro viribus, πράττω τι δικαίως καὶ ἐπιμελῶς καὶ φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν, Dem. aliquid non clam, sed manifeste, ποιέω τι οὐ λάθρα, ἀλλὰ φανερῶς, Isocr. libentissime, προσσαίσμενος ποιέω, Xen. quod decet, ποιέω vel πράττω τὸ προσῆκον, τὸ δέον, Dem. fidem, ποιέω πίστιν, Thuc. aliquem certiorem, ἐπιστέλλω τινί, Dem. testamentum, διατίθεμαι, id. aliquid ex testamento, ποιέω τι κατὰ διαθήκην τινός, id. aliquid irritum, ποιέω τι ἄκυρον, id. mentionem nominis alicujus, φθέγγομαι τοὔνομά τινος, Id. versus elegiacos, ποιέω ἐλεγεῖα, id. praeclare carmen iambicum, ποιέω καλῶς Ἰαμβεῖα, id. aliquid magni, ποιέομαί τι μέγα, Xen parvi, παρὰ μικρὸν ἡγέομαί τι, Isocr. plurimi, τιμέομαί τι περὶ παντός, Sext. Emp. damnum o. jacturam, ζημίαν πάσχω, ζημίαν ποιέω, Synes. bene alicui, εὐεργετέω τινά, Dem. εὖ δράω s. εὖ ποιέω τινά, Plato.

factio, ποίησις, ἡ, Herodot. — i. e. seditio, στασιασμός, ὁ, Aristot. μερίς, ἡ, Dem. factionis diversae esse, σπουδάζειν περὶ ἐναντίων, Herodian. qui factionis ejusdem sunt, συνωμόται, οἱ, id. factio contraria, ἀντίπαλον, τό, Xen. factionis adseela, συστατικός, ὁ, Dem. factionibus contendo, στασιάζω, Plut.

factiose, στασιαστικῶς, Dem.

factiosus, στασιώδης, ες, Xen. στασιαστικός, sermo, λόγος, Plut.

factitius, σκευαστός, ποιητός, Plut.

factor, ποιητής, ὁ, Xenoph.

factum, πρᾶξις, ἡ, Dem. ἔργον, τό, id. πρᾶγμα, τό, id. res et facta, τὰ πράγματα καὶ τὰ γιγνόμενα, id. opera et facta alicujus, τὰ ἔργα καὶ τὰ πεπραγμένα τινός, id. facta et vita alicujus, τὰ πεπραγμένα καὶ βεβιωμένα τινί, id factum iniquum, ἔργον ἄδικον, id. facta alicujus impia et crudelia, πεπραγμένα τινὶ ἀσεβῆ καὶ δεινά, id.

facula, δᾳδίον, τό.

facultas, δύναμις, ἡ, Dem. sufficiens ἀφορμὴ ἄφθονος, id. facultatem comparare alicui alicujus rei, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν τινός, id. est mihi facultas faciendi, quod velim, ἔστι μοι ἐξουσία ποιεῖν, ὃ βούλομαι, Isocr. facultatem adimere alicui, ἀφαιρεῖν δύναμίν τινι, Dem. nullam relinquere aliquid faciendi, ὑπολείπειν μηδεμίαν πρόφασιν ποιεῖν τι, Isocr. facultas dicendi, δεινότης, ητος, ἡ, Dem. oratoria, ἡ δύναμις τῶν λεγόντων, id. τὸ δύνασθαι λέγειν, Id. ἡ ἐμπειρία τοῦ λέγειν, idem. exercere facultatem dicendi, ἀσκεῖν τὴν δεινότητα τὴν ἐν λόγοις, id. — facultates i.

e. bona, ἀγαθά, τά, Isocr. οὐσία, ἡ, id. pro facultatibus alicui dono afferre, κατὰ τὴν δύναμιν προσκομίζειν τινί, Aelian. Cf. opes.

facunde, εὐφραδέως, εὐεπῶς, λογίως.

facundia, λογιότης, ἡ, Philo. Cf. eloquentia.

facundus, εὐφραδής, ές, λέγειν δυνατός, Aeschin. — Loquax magis quam facundus, λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν, Eupolis.

faeculentus, τρυγώδης, ες, Al. Aphrod.

faex, proprie vini, τρύξ, τρυγός, ἡ, Plut. ἰλύς, ύος, ἡ, Aristot. civitatis, σύρφαξ, Aristoph. ὁ συρφετώδης ὄχλος, Lucian. ad faecem usque exsorbere, μέχρι τρυγὸς ἐκροφεῖν, Synes.

faginus, φηγίνεος, Athen.

fagus, φηγός, Plutarch. ὀξύα, ἡ, Theophrast.

falcatus, δρεπανοειδής, ές.

falcicula, δρεπάνιον, τό, δρεπανίς, ἡ.

falco, ἱέραξ, ὁ, Aristot.

fallacia, παρακρουσις, ἡ, Dem. Cf. fraus, item dolus.

fallaciter, δολερῶς.

fallax, δολερός, Xen. πανοῦργος, ος, Dem. Cf. dolosus, item fraudulentus.

fallo, ἀπατάω, Thuc. aliquem in aliqua re, ἐξαπατάω τινά, Dem. artibus, τινὰ τέχναις, idem. παρακρούομαί τινα, Lucian. σφάλλω τινά, Herodian. falli spe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος, Isocr. διαμαρτάνειν ἐλπίδος, Dem.

false, ψευδῶς, Thuc.

falsitas, ψεῦδος, τό, Plato. sermonis, ψευδολογία, ἡ, Dem. ψευδές, τό, id.

falso, ψευδῶς, dictum, εἰρημένον, Isocrat.

falso, as, παραποιέω, Athen. legem, μεταγράφω νόμον, Dinarch.

falsus, ψευδής, ές, sermo, λόγος, Dem.

falx, ἅρπη, ἡ, Plut. δρέπανον, τό, Thuc. ζάγκλον, τό, id. messoria, ἄμη, ἡ, Aeschin. putatoria, κλαδευτήριον, τό, qua vites putantur, κλαστήριον, τό.

fama, φήμη, ἡ, Plato. — i. e. gloria, κλέος, τό, Dem. εὔκλεια, ἡ, id. ὄνομα, τό, id. bona, δόξα καλή, id. mala, δόξα κακή, id. δόξα πονηρά, Isocrat. famam spargere, φήμην κατασκεδάσαι, Plato. λόγον διαδιδόναι, Plut. fama increbrescit, λόγος χωρεῖ, Plat. ut fama est, ὡς λόγος, Herodot. fama fluit, ῥεῖ, Plutarch. emergit, προέρχεται, id. spargitur, κατασκεδάννυται, Plato. sine auctore, φήμη s. λόγος ἀδέσποτος, id. hoc susurrat, τοῦτο θρυλλεῖται, Dem. Cf. rumor, item gloria.

famelicus, ὀξύπεινος, ος, Athen.

fames, λιμός, ὁ, Dem. πεῖνα, ἡ, Plat. fame debellari s. expugnari, λιμῷ λαμβάνεσθαι, em. perire, ἀπόλλυσθαι λιμῷ, id. mori, ἀποθανεῖν λιμῷ, id. perdo, λιμῷ ἀποκτείνω τινα, Lycurg.

famigeratio, τὸ διαθρυλλεῖν, τὰ διαφημίζειν.

famigerator, λογοποιός, ὁ, Dem.

famigeratus, διαβόητος, ον, Lucian.

famigerulus, λογοποιός, ὁ, Dinarch.

familia, οἶκος, ὁ, Dem. οἰκία, ἡ, idem. et genus, οἶκος καὶ γένος, idem. magna, οἶκος μέγας, id. obscura, ἀνώνυμος, idem. regia, βασιλικός, id. qui ex familia alicujus est, ὢν ἐκ τοῦ οἴκου τινος, id. familiam alere, οἰκεῖν οἰκίαν, id. administrare alicujus, οἶκον τινος διοικεῖν, id. curare, ἐπιμελεῖσθαι τοῦ οἴκου, id. conservare, διασώζειν οἶκον, idem. delere, διαφθείρειν οἶκον, id. — i. e. genus, γένος, ους, τό, Dem. Cf. genus.

familiaris, οἰκεῖος, Dem. res, οἰκεῖα, τά, id. et amicus alicujus, οἰκεῖος καὶ φίλος τινός, id. et cognatus alicujus, οἰκεῖος καὶ ἐπιτήδειός τινος, id. et socius alicujus, ἐπιτήδειος καὶ κοινωνός τινος, id. familiaritate et benevolentia juncti, συνήθεις ὄντες καὶ εὔνοιαν ἀλλήλοις ἔχοντες, Isocrat. Cf. amicus.

familiaritas, συνήθεια, ἡ, Dem. οἰκειότης, ἡ, id. Cf. amicitia.

familiariter, οἰκείως, utor aliquo, ἔχω τινί, Dem. χρῶμαί τινι, id. familiarius, οἰκειότερον, id. familiarissime, οἰκειότατα, idem.

famosus, περιλεσχήνευτος, ον, Herodot.

famula, παῖς, ἡ, Dem. θεράπαινα, ἡ, id. θεραπαινίς, ἡ, Plut.

famulatus, ὑπηρεσία, ἡ, Plut. δουλεία, ἡ, Xenoph.

famulor, λατρεύω, alicui, τινί, Lucian. δουλεύω τινί, Xen. ὑπηρετέω τινί, id. famuli vicem obeo, οἰκέτου τάξιν ἔχω. Dem.

famulus, θεράπων, ὁ, Xen. οἰκέτης, ὁ, Dem. παῖς, ὁ, id. ἀκόλουθος, ὁ, id.

fanaticus, θεόληπτος, ον, Plut. ἐκστατικός, Basil. ἐκ θεοῦ κάτοχος, ον, μανικός.

fandus, φατέος, έα, έον.

fanum, ναός, ὁ, Xenoph. Cf. templum.

far, ζειά, ἡ, Diosc.

farcimen, ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ, Athen.

farcio, ἐπιπληρόω, Thuc. — i. q. sagino, σιτεύω, σιτέω, σιτίζω, χορτάζω.

farina, proprie hordei, ἄλφιτον, τό, Dem. tritici, ἄλευρον, τό, Plato. fabarum, ἄλευρον κυάμου, Diosc. lolii, ἄλευρον αἰρῶν, Galen. ervi, ἄλευρον ὀρόβων, id. farinae flos (i. e. farina tenuissima), παιπάλη, ἡ.

farinaceus, ἀλευρῖτικός, panis, ἄρτος ἀλευρίτης, Athen.

faris, φάσκεις, Dem.

farraceus, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῆς ζειᾶς.

farrago, πολυμιγία, ἡ, Plut. πολυμιξία, ἡ, id.

farreus, σιτικός, ἡ, όν, Plut. ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῆς ζειᾶς.

fartilis, σιτευτός, fartiles anseres, σιτευτοὶ χῆνες.

fartor, ὁ σιτίζων καὶ πιαίνων τοὺς ὄρνεις καὶ τὰ τοιαῦτα, σιτευτής, ὁ, b) i. e. qui facit laconicos, ἀλλαντοποιός, ὁ.

fas, θέμις, ιστος et ιδος, ἡ, Dem. εὐαγές, τό, id. ὅσιον, τό, id. fas erat occidere, εὐαγὲς ἦν τὸ ἀποκτείνειν, Dem. non fas est dicere hoc, οὐ θέμις τοῦτο εἰπεῖν, Isocr. non fas est ipsis, οὐ θεμιτὸν αὐτοῖς, Dem. neque justum, neque fas est aliquid, οὔτε δίκαιον, οὔτε ὅσιον ἐστί τι, id.

fascia, σπάργανον, το, Plat. fasciis involvo, σπαργανόω, Plut. ἐνσπαργανόω, Dion. Long.

fasciatim; φακελληδόν.

fasciculus, φακελλίδιον, τό, δέσμη, ἡ, Athen. epistolarum, φάκελλος ἐπιστολῶν, Synes. ὁ σύνδεσμος ἐπιστολῶν, Herodian.

fascinatio, βασκανία, ἡ, Aristot. cf. invideo.

fascino, βασκαίνω, aliquem, τινα, Aristot.

fascinum, βασκάνιον, το.

fasciola, σπαργάνιον, τό

fascis, φάκελλος, ὁ, ligni, ὕλης, Thuc. virgultorum, φάκελλος φρυγάνων, Dion. Hal. φακίολος φρυγάνων, id. fasces, insignia magistratuum apud Rom. ῥάβδοι, ων, αἱ, Plut.

fastidienter, ἀνορέκτως, Galen. videre, ἀηδῶς ὁρῶν, Isocr.

fastidio, δυσχεραίνω, aliquid, ἐπί τινι, Aristot. aliquem, ἀποστρέφομαί τινα, cibum, πρὸς τροφὴν ἀνορέκτως ἔχω, Galen.

fastidiose, ὑπεροπτικῶς, Xen.

fastidiosus, ἀηδής, ές, ὑπεροπτικός.

fastidium, ὑπεροψία, ἡ, Herodian. cibi, ἀνορεξία, ἡ, Diosc. — i. e. taedium et rei satietas, κόρος, ὁ, Dem. ἀηδία, ἡ, id.

fastigiatio, ὑποκορύφωσις, ἡ.

fastigio, κορυφόω, ὀξύνω, sensim fastigiari, λήγειν εἰς ὀξύτητα, Herodian.

fastigium, κορυφή, ἡ, Thuc. summum montis, ἄκρα [ὑψηλοτάτη] ὄρους, Herodian. superiorum dignitatem, τὰ κορυφαῖα πραξέων προγινομένων, idem. ad summum fastigium evehere aliquem, εἰς τὸ μέγιστον ὕψους αἴρειν τινα, id.

fastose, ὑπεροπτικῶς, Xen.

fastosus, ὑπεροπτικός, Isocr. Cf. superbus.

fastus, ὄγκος, ὁ, Isocr. φρόνημα, τό, id. Cf. superbia.

fastus, ἔνθεος, οι, dies, ἡμέρα, Plut.

fatalis, εἱμαρμένος, Plato. esse, εἵμαρται, Dem. fatali calamitate urgeri, ἐπιπηρῶς διακεῖσθαι, Isocr. nobis fatale est, numquam in rebus secundis recta sapere, ἡμῖν εἵμαρται μηδέποτ' εὖ πράττουσιν εὖ φρονῆσαι, Dem.

fataliter, ἐπικηρῶς, Isocr.

fateor, ὁμολογέω. possidere ista, κεκτῆσθαι ταῦτα, Dem. alicui, τινί, id. aliquid, προσομολογέω τι, idem.

fatigatio, κόπος, ὁ, Xen.

fatigo, καταπονέω, — καματόω, κοπόω, — τρυχόω, — παρατείνω, — ἐνοχλέω τινί. fatigor, ἀπαγορεύω, Xenoph. — fatigatus, καμών, ἀπειρηκώς, κατάπονος, ον, κατάκοπος, ον.

fatisco, χαίνω, Lucian. laboribus facillime, ῥᾷστα ἀποκάμνω, Herodian. fatiscente exercitu his rebus, ἀπαγορεύοντος τοῦ στρατοῦ πρὸς ταῦτα, id.

fatue, ἐκφρόνως, Suid. μωρῶς, Poll.

fatuitas, μωρότης, ἡ, μωρία, ἡ, Dem. Cf. stultitia.

fatum, εἱμαρμένη, ἡ, Dem. πεπρωμένη, ἡ, id. μοῖρα, ἡ, Isocr.

fatuor, εὐηθίζομαι, Plato. μωραίνω, Lucian.

fatuus, μωρός, Isocr. Cf. stultus.

fauste, εὐτυχῶς, Herodian. Conf. feliciter.

faustitas, εὐτυχία, ἡ, Isocr. Cf. felicitas.

faustus, εὐτυχής, ές, Plat. Cf. felix.

fautor, σπουδαστής, ὁ, Gregor. βοηθός, ὁ, Thuc. παράκλητος, ὁ, Dem.

fautrix, σπουδαστική, ἡ. παράκλητος, ἡ.

faux, λάρυγξ, ὁ, Aristot. fauces fluvii, ἡ ἐκβολὴ ποταμοῦ, Herodian. speluncae, στόμα τοῦ σπηλαίου, Aristid.

faveo, εὐνοϊκῶς ἔχω, alicui, τινί, Dem. φρονεῖν τὰ τινος, id. εἰμί τινι εὔνους, idem. προσέχω τινὶ τὴν γνώμην, Xen. Persis, τοῖς τὰ Περσικά, Aelian.

favilla, αἰθάλη, ἡ, Al. Aphr.

favonius, ζέφυρος, ὁ, Aristot.

favor, εὔνοια, ἡ, Dem. εὐμένεια, ἡ. id. Cf. benevolentia.

favorabilis, φίλιος, Aristot.

favus, κηρίον, το, Aristot. favos con-

struo, κηρίζω, id. favos eximo, ἐξαιρέω τὰ κηρία, id.

fax, λαμπάς, ἡ, φανός, ὁ, δᾴς, δαδός, ἡ, - fax ardens, πυρσός, ὁ, faces fabricor, δᾳδουργέω, faces gesto, δᾳδουχέω, δᾳδοφορέω, - Metaph. ut. seditionis faces, ἔναυσμα, τό, ὑπέκκαυμα, τό, ἐμπύρευμα, τό.

faxo, faxim, ποιήσαιμι, ποιήσω, δράσαιμι.

febricito, πυρέττω, Galen. πυρεταίνω, Aretaeus.

febricula, πυρέτιον, τό, Al. Aphr.

febriculosus, πυρετώδης, ες.

febrilis, πυρεκτικός, Galen.

febrio, i. q. febricito.

febris, πυρετός, ὁ, Gal. quotidiana, ἀμφημερινός, tertiana, τριταῖος, quartana, τεταρταῖος, continua, συνεχής, Dem. hectica, ἑκτικός, conversio et accessio febris, περίοδος καὶ καταβολὴ πυρετοῦ, Dem. ardor febris, καῦσος, ὁ, rigor s. horror, ῥῖγος, τό.

Februarius, Ἐλαφηβολιών, ὁ, Dem. Φεβρουάριος, ὁ, Plut.

fecialis, εἰρηνοδίκης, ὁ, Dion Hal. σπονδοφόρος, ὁ, Plut.

fecunde, εὐκάρπως, εὐτέκνως, εὐφόρως.

fecunditas, εὐκαρπία, ἡ, Theophr.

fecundo, εὔκαρπον ποιέω.

fecundus, εὔτεκνος, ον, εὔκαρπος, ον, Theophr. εὔφορος, ον, Herodian.

fel, χολή, ἡ, Plut.

felicitas, εὐτυχία, ἡ, Dem. εὐτύχημα, τό, id. εὐδαιμονία, ἡ, Isocr. εὐπραγία, ἡ, id. εὐπραξία, ἡ, Dem. εὐποτμία, ἡ, Lucian. magna, εὐδαιμονία μεγάλη, Dem. πολλὴ καὶ μεγάλη, id. summa, ὑπερβολὴ τῆς εὐδαιμονίας, Isocr. nimia, τὸ λίαν εὐτυχεῖν, idem. incredibilis, εὐτυχία θαυμαστή, id. inexspectata, ἀπροσδόκητος, id. falsa, εὐδαιμονία ψευδής, Isocr. antiqua, παλαιά, Dem. procesens, ὑπάρχουσα, Isocrat. communis, κοινή, id. aliena, ἀλλοτρία, idem. conferre non minimam partem ad felicitatem, συμβάλλεσθαι οὐκ ἐλάχιστον μέρος πρὸς εὐδαιμονίαν, Isocr. perducere aliquem ad felicitatem, ἄγειν τινὰ πρὸς εὐδαιμονίαν, Demosth. felicitatem dare, εὐδαιμονίαν διδόναι, id. parare bello, κτήσασθαι διὰ πολέμου, id. adipisci, καθιστάναι εἰς εὐδαιμονίαν, Isocr. ferre pulcre et moderate, φέρειν καλῶς καὶ μετρίως εὐτυχίαν, Isocr. metiri ventre, μετρεῖν τὴν εὐδαιμονίαν τῇ γαστρί, Dem. metiri pecunia, τὴν εὐδαιμονίαν κρίνειν ὅρος ἀργύριον, Isocr. aestimare ex aliquo, δοκιμάζειν εὐδαιμονίαν ἔκ τινος, id. augere, ἐπιδοῦναί τι πρὸς εὐδαιμονίαν, id. amittere, στερεῖσθαι τῆς ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας, id. eripere alicui, ἀφαιρεῖσθαί τινι τὴν εὐδαιμονίαν, id. felicitate recte uti, ὀρθῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι, Dem. non moderate uti, οὐ μετρίως χρῆσθαι εἴς τις εὐτυχεῖ, id. abuti, μὴ καλῶς χρῆσθαι ταῖς εὐτυχίαις, Isocr. corrumpi, διαφθείρεσθαι ὑπὸ ταῖς εὐπραγίαις, id. indignum se praebere, ἀνάξιον καθιστάναι ἑαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας, id. certare cum Jove, τῷ Διὶ περὶ εὐδαιμονίας ἀγωνίζεσθαι, id.

feliciter, εὐτυχῶς, Dem. εὐδαιμόνως, Isocr.

felis, αἴλουρος, ὁ, Aristot.

felix, εὐτυχής, ές, Dem. εὐτυχῶν, id. εὐδαίμων, ον, id. εὐδαιμονῶν, οὖν, id. et beatus, εὐδαίμων καὶ μακάριος, id. et beata glorioseque vivens, εὐτυχῶν καὶ ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ χρηστῇ δόξῃ διάγων, Dem. propter aliquid, εὐδαίμων διά τι, id. sum, εὐτυχέω, id. usque quaque prospera fortuna utor, διευτυχέω, Dem. εὐδαιμονέω, id. felicem efficio aliquem, εὐδαίμονά τινα ποιέω, Isocr. praedico aliquem, εὐδαιμονίζω τινά, id. μακαρίζω τινά, Isocrat. felicem vitam ago, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελέω, id.

felleus, χολώδης, ες, Gal.

femella, γύναιον, τό, Dem.

femen, μηρός, ὁ, Plut.

femina, θήλεια, ἡ, Dem. γυνή, ἡ, id. Cf. mulier.

femineus, θῆλυς, Plut. feminea natura, s. ingenium, θηλύτης, ἡ, Plut.

femininus, θηλυκός, feminino genere, θηλυκῶς, Athen.

femoralia, περιζώματα, τά, Plut.

femur, μηρός, ὁ, Plut.

fenestella, θυρίδιον, τό, Plut.

fenestra, θυρίς, ἡ, Plut. fenestram aperire alicui, λαβὴν παραδιδόναι τινί, Plato. κλισιάδα ἀνοίγειν τινί, Plut.

fera, θηρίον, τό, Xen.

feracitas, εὐφορία, ἡ, Philo.

feralis, νεκρικός, ή, όν, Lucian.

ferax, εὔφορος, ον, Herodian. Conf. fertilis.

ferculum, φορεῖον, τό, ἔδεσμα, τό, παρατιθέμενον, τό, fercula, ἐπιτραπεζώματα, τά.

fere, σχεδόν, dixi, quae existimo expedire, εἴρηκα, ἃ νομίζω συμφέρειν, Dem. fere evertere rempublicam, παραμικρὸν λύειν πολιτείαν, Isocr. fere dilaniatus fui, μονονοὐ διεσπάσθην, id. fere singulis diebus, ὀλίγου δεῖν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, idem. fere dixerim, ὀλίγου δεῖν λέγειν, Dem.

ferentarius, ἀκροβολιστής, ὁ, Aelian.

feretrum, φέρετρον, τό, Hom. σορός, ὁ, Clem. Alex.

feriae, ἑορτή, ἡ, Dem. τελετή, ἡ, Isocrat. Bacchanalium, ἑορτὴ τῶν Διονυσίων, Dem. ferias ago. V. ferior.

feriatus, σχολαῖος, male feriatus, κακόσχολος, ον, Isid. Pelus.

ferinus, θηριώδης, ες, homo, ἄνθρωπος, Aristot. natura, φύσις, idem. θήρειος, ον, caroea, θήρεια κρέα, Xen.

ferio, τύπτω, Dem. aliquem cominus, παίω τινά, Xen. calce, λακτίζω, Lucian. cornu, κυρίττω, Plato.

ferior, σχολάζω, Plut. σχολὴν ἄγω, Lucian.

feritas, ἀγριότης, ἡ, θηριῶδες, τό, θηριωδία vel θηριώδεια, ἡ, θηριότης, ἡ.

ferme, i. q. fere.

fermentaceus, ζυμώδης, ες.

fermentatio, ζύμωσις, ἡ, Plato.

fermentatus, ζυμίτης, ὁ, panis, ἄρτος, Poll.

fermentesco, ζυμόομαι, Hippocr.

fermento, ζυμόω, Theophr.

fermentum, ζύμη, ἡ, Plut. refero, ζυμίζω, Diosc.

fero, φέρω, belli pondus, τοῦ πολέμου βάρος, Diod. Sic. facile res adversas, εὐκόλως τὰς ἀτυχίας, Aristot. aequo animo, εὐσχημόνως, Xenoph. facile calamitatem, καλῶς, μετρίως, πρᾴως, εὐχερῶς, γενναίως τὴν συμφοράν, Isocr. Aristot. moleste, βαρέως, χαλεπῶς, ἀηδῶς, λυπηρῶς καὶ βαρέως, idem. contumeliam, ἀνέχομαι ὕβριν, Dem. aegerrime ignominiam, περιαλγέω ἀτιμίᾳ, Plato. iniquo animo rem, δυσχεραίνω πρᾶγμα, Dem. moleste aliorum successus, ἄχθομαι τῶν ἄλλων εὐτυχούντων, Plut. legem, τίθημι νόμον, id. literas s. epistolam, φέρω ἐπιστολήν, idem. ab aliquo ad aliquem, φέρω γράμματα παρά τινος πρός τινα, idem. opem alicui, ἐπικουρέω τινί, Xenoph. opem fero bono amico in calamitate, βοηθέω φίλῳ σπουδαίῳ δυστυχοῦντι, Isocr.

ferocia, ἀγριότης, ἡ, Plato. ἀγερωχία, ἡ, Philostr.

ferocio, ἀγριόομαι, erga aliquos, ἀγριαίνω πρός τινας, Plut.

ferociter, ἀγρίως, βιαίως, et valde superbe, ἀγερώχως καὶ λίαν ὑπερηφανῶς, Polyb.

ferox, βίαιος, Dem. θρασυνόμενος, id. ἄγριος, Plato.

ferramentum, σιδήριον, τό, Thuc.

ferraria, σιδηρουργία, ἡ, σιδηρεῖον, τό, Aristot.

ferrarius, σιδηρικός, faber, σιδηρεύς, ὁ, Poll.

ferreus, σιδηρικός, falx ferrea, σιδήρεον δρέπανον, Xenoph. catena ferrea, σιδηρᾶ ἅλυσις, Dem. cor, σιδηροῦν σπλάγχνον, Plut.

ferrugineus, ἰώδης, ες.

ferrugo, ὁ ἰὸς σιδήρου, Diosc.

ferrum, σίδηρος, ὁ, Plut. ferro munio seu obduco, praefigo, σιδηρόω, Thuc.

ferrumen, κόλλα, ἡ, Diosc.

ferruminatio, κόλλησις, ἡ, σιδήρου, Plut.

ferrumino, κολλάω σίδηρον, Plut.

fertilis, εὔφορος, ον, Herodian. πολύκαρπος, ον, Theophr.

fertilitas, εὐφορία, ἡ, Philo. annua, εὐετηρία, Dem. Xen.

fertiliter, εὐφόρως.

ferula, νάρθηξ, ὁ, Xenoph. ῥάβδος, ἡ, Plut.

ferulaceus, ναρθηκώδης, ες.

ferus, ἄγριος, Isocr.

fervefacio, ἀναζέω, aliquid, τί, Galen. ἀναβράζω, Diosc.

ferveo, ζέω, Galen.

fervesco, ζέομαι, Diosc.

fervidus, ζεστός, aqua, ζεστὸν ὕδωρ, Diosc.

fervor, βρασμός, ὁ, ζέσις, ἡ.

fessus, ἀπειρηκώς, Plato, κατάκοπος, ον, καμών, κεκμηκώς.

festinanter, διὰ σπουδῆς, Herodot. μετὰ σπουδῆς, Xen. μετὰ πολλῆς σπουδῆς, id. scribo, διὰ ταχέων γράφω, Isocr.

festinate, i. q. antecedens.

festinatio, σπουδή, ἡ, Dem. τάχος, τό, id.

festinato, i. q. festinanter.

festine, ταχέως, Dem. ταχύ, id. cf. festinanter.

festino, σπεύδω, Dem. ad aliquem, πρός τινα, Aristoph. praeoccupare occasionem, προλαβεῖν τὸν καιρόν, Herodian. expeditionem, ἐπισπεύδω τὴν στρατιάν, Isocr.

festinus, σπουδαῖος, Dem. ταχύς, id.

festive, ἀστείως, Plut. ἐπιτερπῶς, id.

festivitas, ἀστειότης, ἡ, παιγνιῶδες, τό, Xenoph.

festivus, ἀστεῖος, Dem. εὐτράπελος, ον, Isocr. ἁβρός, et urbanus, καὶ ἀστικός, Lucian. cf. facetus.

festuca, κάρφος, τό, Plut.

festum, ἑορτή, ἡ, Dem. τελετή, ἡ, Id. et sacrum, τελετὴ καὶ ἱερόν, id. festum instituo, ἱερομηνίαν ποιέω, id. celebro, s. ago, ἱερομηνίαν s. ἑορτὴν ἄγω, Dem. Isocr. ἑορτά-

ζω, Isocr. violo, ἀδικέω περὶ τὴν ἑορτήν, Dem. impietate, ἀσεβέω περὶ ἑορτήν, id.

festus, ἑόρτιος, ον, ἑορτώδης, ες, festi dies, ἑορτώδης καιρός, Philo.

fiber, κάστωρ, ὁ, Diosc.

fibra, ἴς, ἡ, Hippocr.

fibrinus, ὁ, ἡ, τό, τοῦ κάστορος.

fibula, πόρπη, ἡ, περόνη, ἡ, Aelian.

fibulo, πορπόω, Suid. πορπακίζω, Aeschyl. ἐμπορπάω, Herodot. aliquid, περόνῃ τι καταλαμβάνω, Aelian.

ficetum, συκών, ὁ.

ficosus, συκώδης, ες.

ficte, πλαστῶς, Plato. πεπλασμένως, Aristot.

fictile, κεράμιον, τό, κεραμίς, ἡ, Athen.

fictilis, e, κεράμεος, Herodot. κεράμειος, Plut. κεραμικός, Herodot.

fictio, πλάσις, ἡ.

fictitius, πλασματώδης, ες.

fictor, πλάστης, ὁ, Plut. πλασματίας, ὁ, id.

fictus, προσποίητος, ον, Aristot.

ficulneus, σύκινος, lignum, ξύλον, Plut. auxilium, ἐπικουρία, Aristoph.

ficus, arbor, συκῆ, ἡ, Diosc. fructus, σῦκον, ου, τό, Dem. ficus novella, συκάς, ἡ, Poll. e ficubus factus, σύκινος, Plut. vinum e ficubus, συκίτης, ὁ, Diosc. ficus lego, συκάζω, Poll.

fide, πιστῶς, Dem.

fidejubeo, ἐγγυάομαι, Plut.

fidejussio, ἐγγύη, ἡ, Dem. κατεγγύη, ἡ, id.

fidejussor, ἐγγυητής, ὁ, Dem. ἐγγυώμενος, ὁ, id.

fidelia, χύτρα, ἡ, Plut.

fidelis, πιστός, Dem.

fidelitas, πιστότης, ἡ, Plut.

fideliter, πιστῶς, administrare aliquid, διοικεῖν τι, Dem.

fidenter, θαρσαλέως, Isocr. θρασέως, Dem.

fidentia, θρασύτης, ἡ, Dem. ἑτοιμότης, ἡ, id. θάῤῥος, τό, Aristot.

fides, πίστις, ἡ, Dem. τὸ πιστεύεσθαι, id. satis fidei, ἱκανὴ πίστις, Isocr. fidem dare s. obstringere alicui, πίστιν τινὶ διδόναι, Dem. adhibere alicui, ποιεῖσθαί τινι, Plut. dare et accipere, δοῦναι καὶ λαβεῖν, Dem. διδόναι καὶ δέχεσθαι, Isocr. violare, s. solvere, λύειν, Isocr. non habere alicui, ἀπιστεῖν τινι, Xen. ἀπίστως ἔχειν πρός τινα, s. πρός τι, Isocr. publicam dare, ἀσφάλειαν διδόναι τινί, id. habere alicui, πιστεύειν τινί, Dem. fallere, ψεύδεσθαι, Isocr. invenio apud aliquem, εὑρίσκω πρός τινα, id. esse alicui apud aliquem, εἶναί τινι παρά τινι, Dem. firmari, γίγνεσθαι, Isocr. fide dignus, ἀξιόπιστος, ον, Dem. ἀξιόχρεως, ω, id.

fides, i. e. chorda, χορδή, ἡ, Plato. fides non habens, ἄχορδος, ον, Aristot. fidibus cano, κιθαρίζω, Lucian.

fido, πιστεύω, alicui, τινί, Dem. nimium rei, σφόδρα πιστεύω πράγματι, id. cf. confido.

fiducia, θάῤῥος, τό, Aristot. θάρσος, εος, τό, Xen. fiduciam repono in aliquo, πέποιθά τινι, Plato. πιστεύω τινί, Dem. θαῤῥέω τινί, Herodian. in deo, πέποιθα ἐπὶ τῷ θεῷ, Eurip.

fidus, πιστός, Dem. natura, φύσει, id. fidum se praebere alicui, πιστὸν παρέχειν αὑτόν τινι, Isocr. esse alicui, εἶναί τινι, id. διακεῖσθαι πρός τινα, id.

figlina, κεραμεῖον, τό, Aeschin.

figlinum, sc. vas, κεράμιον, τό, Plut.

figlinus, κεράμεος, Diosc. κεραμικός, calix, κεραμικὴ κύλιξ, Plut.

figmentum, s. opus figlinum, πλάσμα, τό, Lucian. et commentum, καὶ σκευώρημα, id. omnia figmenta et commenta redarguere, πάντα τὰ πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα ἐξελέγχεσθαι, id.

figo, πήγνυμι, aliquid, τί, Xenoph.

figularis, vide figlinus.

figulus, κεραμεύς, ὁ, Aristot.

figura, σχῆμα, τό, Dem. τύπος, figuram columbae induere, μεταβάλλειν μορφὴν εἰς περιστεράν, Aelian. cf. forma.

figuratio, σχηματισμός, ὁ, Plut.

figuro, σχηματίζω, Xenoph. ἐκτυπόομαι, Isocr.

filia, θυγάτηρ, ἡ, Dem. natu major, πρεσβυτέρα, id. nubilis, ἐπίγαμος, id. ἡλικίαν ἔχουσα γάμου, id. indotata, ἄπροικος, id.

filiola, θυγάτριον, τό, Dem.

filiolus, τεκνίον, τό, N. T.

filius, υἱός, ὁ, Dem. υἱεύς, έως, ὁ, id. παῖς, ὁ, id. natu maximus, υἱὸς πρεσβύτατος, id. alter a majore, ὁ μετὰ τὸν πρεσβύτατον γενόμενος, id. minimus, νεώτατος, id. adultus, υἱὸς ἀνήρ, id. legitimus, υἱὸς γνήσιος, id. naturalis, υἱὸς νόθος, id. adoptivus, υἱὸς εἰσποιητός, id. subdititius, υἱὸς ὑποβολιμαῖος, id. unigenitus, υἱὸς μονογενής, Plato.

filix, πτερίς, ἡ.

filo, μηρύομαι, Lucian.

filum, νῆμα, τό, Nox. telae, ὕφασμα, τό, lineum, λίνον, τό, Plut. deduco, μηρύομαι, Luc.

fimbria, κράσπεδον, τό, Athen.

fimetum, κοπρών, ὁ, Clem. Al.

fimus, κόπρος, ὁ, Aristot. ἄφοδος, ἡ, Diosc.

findo, σχίζω, ligna, ξύλα, Xenoph.

fingo, σχηματίζω, Xen. simulacrum, ἐργάζομαι εἶδος, Isocr. sermones s. fabulas, πλάττω λόγους, Dem. mendacia, πλάττομαι ψευδῆ, Xenoph. et simulo aliquid, πλάττομαί τι καὶ προσποιέομαι, id. aliquid, ut poeta, ποιητής τι ποιῶ, id. multa facinora tetra de aliquo, λογοποιέω πολλὰς ἀνομίας κατά τινος, id. exemplum, πλάττω παράδειγμα, id. rationes easque accommodo alicui rei, πλάττω λόγους καὶ παράγω πρός τι.

finio, τελέω, aliquid, τί, Dem. sermonem, τελευτάω λόγον, Thuc. παύω τὸν λόγον, Xen. ἀποπαύομαι τοῦ λόγου, Plato. certamen, διαγωνίζομαι, Xen. vitam, καταλύω τὸν βίον, Lucian. agrum, ὁρίζω χώραν, Dem.

finis, τέλος, τό, Dem. πέρας, τό, id. ὅρος, ου, ὁ, id. finem alicujus rei constituo, ὑποτίθημι τέλος τινί, idem. attingo alicujus rei, περὶ τελευτήν τινός εἰμι, Isocr. accedo ad finem negotii, πρᾶγμά μοί ἐστι πρὸς τελευτήν, Dem. habere finem, ἔχειν τέλος, id. nullum habere, ὅρον οὐδένα ἔχειν, id. οὐδὲν πέρας ἔχειν, id. impono orationi, facio dicendi, παύω τὸν λόγον, Xen. ἀποπαύομαι τοῦ λόγου, Plato. καταπαύω τὸν λόγον, Lucian. sine fine, ἀδιαλείπτως, N. T. ad finem perduco sermonem, περαίνω λόγον, Isocr. finibus careo, ἀοριστέω, Synes. fines terrae, ὅροι γῆς, Herodian. imperii, τῆς ἀρχῆς, id. cf. limes, item terminus.

finitimus, ὅμορος, ον, regio, χώρα, Dem. praedium, χωρίον, id. et in vicinia habitans, ὅμορος καὶ πλησίον οἰκῶν, Isocr. alicujus, περιοικῶν χώραν τινός, id. omnibus finitimis sociis uti, ἔχειν πάντας τοὺς περιχώρους συμμάχους, Dem.

finitio, ὁρισμός, ὁ, Aristot.

finitivus, ὁριστικός, Aristot.

finitor, ὁριστής, ὁ, Dem.

fio, γίγνομαι, Dem. γίνομαι, Isocr. fit, συμβαίνει, id. fiat! γένοιτο! Just. Mart. fieri potest, ut sibi quis ipse injuriam faciat, ἐνδέχεται ἀδικεῖν ἑαυτόν, Aristot. fieri non potest, ut pauci multis bene velint, οὐκ ἔστιν, ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς εὖνοι γένοιντ' ἄν, Dem. ut homines ab errore abducantur, ἔστιν οὐχ οἷόν τε ἀποτρέπειν τῶν ἁμαρτημάτων ἀνθρώπους, Isocr. ut consequatur injustus, οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα κτήσασθαι, Dem. ut bene audiant, οὐ δυνατὸν ἀκούειν καλῶς, Chrys. ut homo dei colloquium sustineat, ἀμήχανον ἀνθρώπῳ δυνηθῆναι θείαν ἐνεγκεῖν ὁμιλίαν, id.

firmamen, στήριγμα, τό Plut.

firmamentum, i. q. firmamen.

firmator, βεβαιωτής, ὁ, Plut.

firme, βεβαίως, Plato.

firmitas, βεβαιότης, Aristot.

firmitudo, i. q. firmitas.

firmo, βεβαιόω, pacem, εἰρήνην, Herodian. imperium, βεβαιόομαι ἀρχήν, Thuc. cf. confirmo.

firmus, βέβαιος, inimicitia, βεβαία ἔχθρα, Dem. firmum s. ratum esse, κύριον εἶναι, id.

fiscalis, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ταμείου.

fiscella, σπυρίς, ἡ, σπυρίδιον, τό, Diosc.

fiscus, δημόσιον, τό, ταμεῖον, τό, Herodian. Cf. aerarium.

fissilis, σχιστός, ἡ, όν, Theophr.

fissio, σχίσις, ἡ Suid.

fissura, σχίσμα, τό. Lucian.

fistuca, ὄργανον τῶν ἐδαφιζόντων.

fistuco, ἐδαφίζω, Theophr.

fistula, αὐλός, ὁ, Plato. σῦριγξ, ἡ, Aristot.

fistularis, αὐλικός, συριγγίας, ὁ, arundo, συριγγίας κάλαμος, Diosc. συριγγίς, ἡ, casia, συριγγὶς κασσία, Galen. parva, συρίγγιον, τό, Plut.

fistulator, αὐλητήρ, ὁ, Hesych. αὐλητής, ὁ. Dem.

fistulo, αὐλέω, Plut.

fistulatio, αὔλησις, ἡ, Aristot.

fistulosus, συριγγώδης, ες, Euseb.

flabellum, quo ventilatur frumentum, πτύον, τό, Xen. quo excitantur carbones, item muscarium, ῥιπίς, ἡ, Poll. et Aristoph.

flabrum, πνεῦμα, τό, Aristot.

flacceo, χαλάω, Plato. μαραίνομαι, Aristot.

flacciditas, μάρανσις, ἡ, Aristot. μαρασμός, ὁ, Idem.

flaccidus, χαλαρός, Joseph. μαρασμώδης, ες, Galen.

flaccus, ὁ τὰ ὦτα καταβάλλων.

flagello, μαστιγόω, aliquem, τινά, Dem. equos, μαστίζω τοὺς ἵππους, Plut.

flagellum, μάστιξ, ἡ, Plut.

flagitiose, μοχθηρῶς, Plato. vivo, κατὰ μοχθηρίαν ζάω, Aristot.

flagitiosus, μοχθηρός, Plut.

flagitium, μοχθηρία, ἡ, Dem. πονήρευμα, τό, Id. conf. crimen, item scelus.

flagito, ἐξαιτέω, ἐνοχλέω, Dem. λιπαρέω, Herodian.

flagrans, διάπυρος, ον, Plut. pecuniae, ἐρασιχρήματος, ον, Xen. in flagranti crimine, ἐπ' αὐτοφώρῳ.

flagranter, φλογομένως, διαπύρως.

flagrantia, φλογμός, ὁ.

flagrio, μαστιγίας, ὁ, Plut.

flagro, φλέγομαι, Plut. desiderio alicujus rei, φέρομαι πόθῳ ἐπί τι, Dem. πόθον δεινὸν ἔχω τινός, Xen.

flagrum, μάστιξ, ἡ, flagris caedo, μάστιξι ξαίνω, Plut.

flamen, πνεῦμα, τό, Aristot.

flamen, sacerdos, ἱεροφάντης, ὁ, Plut. ἱερεύς, ὁ, Philo.

flaminia, φλαμίνειον, τό.

flaminia, ἱεροφάντρια, ἡ.

flaminius, φλαμίνιος, ἱεροφαντικός, Plut.

flamma, φλόξ, ἡ, Plut. solis, φλογμός ἡλίου, Philo.

flammarius, φλογινός, ὁ.

flammeum, φλογίδιον, τό.

flammeus, φλόγινος, Gregor. φλογώδης, ες, Erasistr.

flammo, φλογίζω, Hesych.

flammula, φλόγιον, τό, Dionys. Long.

flatus, πνεῦσις, ἡ, Gregor.

flavso, ξανθίζομαι, Athen.

flavus, ξανθός, Aristot.

flebilis, e, θρηνώδης, ες, Hdn.

flecto, κάμπτω, κλίνω, ἐπικλίνω, τρέπω.

fleo, κλαίω, aliquem, v. defleo.

fletus, us, κλαυθμός, ὁ, Plut.

flexibilis, καμπτός, animo, εὐάγωγος, όν, Isocr.

flexio, κάμψις, ἡ.

flexuosa, καμπύλως.

flexuosus, πολυκαμπής, ές, Plut.

flexura, καμπή, ἡ, Plut.

flexus, us, καμπή, ἡ, Plut.

flo, πνέω, Xenoph.

floccifacio, ὀλιγωρέω, aliquid, ὀλιγώρως ἔχω πρός τι, Aeschin. ἀμελῶς ἔχω περί τι, Dem. παρ' οὐδὲν ἡγέομαί τι, Dem.

flocculus, κροκίδιον, ου, τό.

floccus, κροκίς, ἡ, Plut. floccos lego, κροκιδίζω, Aretaeus. floccorum lectio, κροκιδισμός, οῦ, ὁ, Galen.

floreo, ἀνθέω, Aristot. aetate, ἀνθέω ἐν ὥρᾳ, Plato. ἀνθέω ἀκμάζω, Diosc. divitiis, ἀκμάζω πλούτῳ, Herodot. χρήμασι, Aeschin. summa gloria, διαπρέπω μακρῷ τῇ δόξῃ. Aelian.

floresco, ἀνθέομαι.

floreus, ἀνθινος, Plut.

floride, ἀνθηρῶς, Isocr.

floridus, ἀνθηρός, Lucian. ἀνθινός, Id. εὐανθής, ές, Plato. orator, ὁ τὴν λέξιν ἀνθίζων, Dion. Hal.

florulentus, ἀνθώδης, ες, Theophr.

flos, ἄνθος, τό, Aristot. aetatis, ἀκμή, ἡ, Isocr. ἀκμὴ ἀνθοῦσα, Id. in flore aetatis constitutus, ἀκμάζων, ὁ, Dem.

flosculus, ἀνθύλλιον, τό, Diosc.

fluctuatio, κύμανσις, ἡ, κυμάτωσις, ἡ, Strabo.

fluctuo, κυμαίνω, Plut. κυμαίνομαι, Id. κυματόομαι, Thuc. animo, ἀπορίᾳ ἔχομαι, Herodian. ἐν ἀπορίᾳ γίγνομαι, Thuc.

fluctuosus, κυματώδης, ες, Aristot.

fluctus, us, κῦμα, τό, Lucian.

fluentum, ῥεῖθρον, τό, Theophr. τὸ ῥεῖθρον τοῦ ποταμοῦ, Herodot. parvum, ῥευμάτιον, τό, Plat.

fluidus, ῥοώδης, ες, Aristot. ῥυτός, Theophr.

flumen, ποταμός, ὁ, Dem.

flumineus, ποτάμιος, Diod. Sic.

fluo, ῥέω, fluvius fluit per mediam urbem, ποταμὸς ῥεῖ διὰ μέσης τῆς πόλεως, Xen. fluunt verba, vita, tela, lapides, ῥέουσι, etc.

fluvialis, ποτάμιος, Diod. Sic.

fluvius, ποταμός, ὁ, Dem. qui transiri nequit, ἀδιάβατος, Xenoph. in quo navigari potest, ναυσίπορος, Idem.

fluxe, ῥευστῶς.

fluxio, ῥεῦσις, ἡ, ventris, ὁ ῥευματισμὸς κοιλίας.

fluxus, ῥευστός, ῥοώδης, ες, — fluxi homines, διακεχυμένοι, διεῤῥυηκότες, πρὸς τὴν δίαιταν ὑγροί, εὐκαταφερεῖς εἰς ἡδονάς.

fluxus, us, ῥεῦμα, τό.

focillo, ἀναλαμβάνω, aliquem, τινά, Dem.

foculus, ἐσχάριον, τό, Plut.

focus, ἐσχάρα, ἡ, Hom. ἑστία, ἡ, Herodian.

fodico, νύττω, ἐπινύττω.

fodina, μέταλλον, τό, Polyb. μεταλλεία, ἡ, Diod. Sic.

fodio, ὀρύττω, ταφρεύω, σκάπτω, vineas fodere, ἀμπέλους περισκάπτειν, Geop.

foecunde, cum omnibus suis derivatis v. sub fecund.

foede, μιαρῶς, αἰσχρῶς, Dem. cf. turpiter.

foederatus, ὑπόσπονδος, ον, Dem. ὁμόσπονδος, ον, Idem.

foeditas, atis, αἰσχρότης, ἡ, αἶσχος, τό, αἰσχρόν, τό, foeditas odoris, δυσοσμία, ἡ, δυσωδία, ἡ.

foedo, μιαίνω, Herodian. aliquid, καταρυπαίνω τι, Dem.

foedus, μιαρός, ά, όν, Dem. Cf. turpis.

foedus, eris, σπονδή, ἡ, Dem. συνθήκη, ἡ, Id. facere cum aliquo, συνθήκην ποιεῖσθαι πρός τινα, Id. icere cum aliquo, σπείσασθαι σπονδήν τινι, Id. jurare cum aliquo, ὀμνύναι συνθήκην πρός τινα, Id. improbare, ἀποχειροτονεῖν συνθήκην, Idem. fugere, φεύγειν συνθήκην, Isocr. violare, παραβαίνειν συνθήκην, Dem. παρασπονδεῖν, Id. rumpere, s. solvere, λύειν συνθήκην, Id. delere, ἐξαλείφειν συνθήκην, Isocr. servare, διαφυλάττειν συνθήκην, Dem. excipere aliquem in foedere, ἐξαίρετον γράφειν τινὰ ἐν συνθήκῃ, Id. comprehendere aliquem in foedere, συμπεριλαμβάνεσθαί τινα ἐν συνθήκῃ, Id. excludere aliquem foedere, ἔκσπονδον ποιεῖν τινα, Id. manere in foedere, ἐμμένειν τῇ συνθήκῃ, Id.

foemina, cum suis derivatis vid. sub femina, etc.

foeneratio, δανεισμός, ὁ, Plato. δάνεισμα, τό, Thuc. τοκισμός, ὁ, Aristot. facere foenerationem, ποιεῖσθαι δάνεισμα, Thuc. committere pecuniam foenerationi, συμβάλλειν χρήματα δανεισμῷ, Plato.

foenerato, ἐπὶ τόκῳ, Plato.

foenerator, δανειστής, ὁ, δανείζων, ὁ, Dem. τοκίζων, ὁ, Id.

foeneratorius, δανειστικός.

foenero, δανείζω, Demosth. τοκίζω, Id. Cf. foenus.

foenile, χορτών, ὁ, χορτοδοχεῖον, τό.

foeniseca, χορτοκόπος, ον.

foenisecium, χορτοκοπία, ἡ.

foenum, χόρτος, ὁ, Xenoph. χιλὸς ξηρός, Id. projicere equis, ἐμβάλλειν χόρτον ἵπποις, Idem.

foenus, τόκος, ὁ, Isocr. δάνειον, τό, Aristot. foenori dare alicui pecuniam, δανείζειν τινὶ ἀργύριον, s. χρήματα, Dem. foenori ab aliquo pecuniam accipio, δανείζομαι χρήματα παρά τινος, Id. foenori pecuniam colloco, χρήματα δανεισμῷ συμβάλλω, Plato. foenus exerceo, ποιοῦμαι δανεισμα, Thuc. foenore exhaurior, κατατοκίζομαι, Aristot.

foeteo, ὄζω κακῶς, δυσωδέω.

foetidus, δυσώδης, ες, Lucian. βαρύοσμος, ον, Diosc. κάκοσμος, ον, Hesych.

foeto, λοχεύομαι, τίκτω, Aristot. κυοφορέω, Philo.

foetor, δυσωδία, ἡ, Plut. κακοσμία, ἡ, Poll.

foetura, κύημα, τό, Aristot. αὔξησις, ἡ, Phil.

foetus, us, κύημα, τό, Aristot.

foetus, ἐγκύων, Aristot.

foliaceus, πεταλοειδής, ές.

foliatus, φυλλώδης, ες.

foliosus, πολύφυλλος, ον, Theophr.

folium, φύλλον, τό, Aristot. latum, πέταλον, τό, Theophr.

folliculus, θυλάκιον, τό, Diosc.

follis, κώρυκος, ὁ, Lucian.

fomento, ἀναθάλπω.

fomentum, θαλπτήριον, τό.

fomes, ὑπέκκαυμα, τό, Plut. ἔναυσμα, τό, Herodian. ζώπυρον, τό, Max. Tyr.

fons, πηγή, ἡ, Plut. κρήνη, ἡ, Dem. fontes et putei deficere solent, τὰς κρήνας καὶ φρέατα ἐκλείπειν πέφυκε, Id.

fontanus, πηγαῖος, Aristot. κρηναῖος, aqua, κρηναῖον ὕδωρ, Athen.

fonticulus, πηγίδιον, τό, πηγίον, τό, κρηνίς, ἡ.

foramen, ὀπή, ἡ, Athen. aurium, τῶν ὤτων, Poll. foratum, τρῆμα, τό, Diosc. muris, μυωπία, ἡ, Aelian.

foraminosus, τρηματώδης, ες, Aristot.

foras, ἔξω, Dem. εἴσω, Id.

forceps, πυράγρα, ἡ, Hom.

forda, ἡ βοῦς ἔγκυος.

forensis, ἀγοραῖος, α, ον, s. ἀγοραῖος, ον, controversia, ἀγοραῖος διαφορά, Herodian. et politicus, forensium rerum peritus, ἀγοραῖος καὶ πολιτικός, Plut.

fores, θύραι, αἱ, Xen. pulso, θυροκοπέω, Aelian. aperio, τὴν θύραν ἀνοίγω, Lucian. foribus claudo s. munio, θυρόω, Xenoph.

forfex, ψαλίς, ἡ, forfice reseco, ψαλίζω.

fori, ἐδώλιον, τό, Herodot. κατάστρωμα, τό, Thuc.

forinsecus, ἔξωθεν, Dem.

foris, ἔξω, triginta dies foris esse, τριάκοντα ἡμέρας ἔξω γενέσθαι, Dem.

forma, μορφή, ἡ, heroica et deum decens, ἡρωϊκὴ καὶ θεοπρεπής, Plut. verborum, ἰδέαι, Id. uti formis vel rationibus aliquibus ad fictionem, χρῆσθαι ἰδέαις τισὶ πρὸς τὴν ποίησιν, Isocr. cui mediocrem formam natura dedit, ᾧ μετρίαν ὄψιν ἀποδέδωκε φύσις, Dem. formam venalem habere, καπηλικῶς τῷ κάλλει χρῆσθαι, Aelian. forma rei apud Philosophos, εἶδος, τό, forma dicendi s. orationis, ἰδέα, ἡ, Isocr. Cf. pulcritudo.

formalis, εἰδικός, Aristot.

formaliter, εἰδικῶς, Aristot.

formator, πλασματίας, ὁ, Plut.
formica, μύρμηξ, ὁ, Aelian.
formicatio, μυρμηκία, ἡ.
formicetum, μυρμηκιά, ἡ, Plut. μυρμηδών, ὁ, Hesych.
formicinus, μυρμηκώδης, ες, Plut.
formidabilis, φοβερός, Isocr.
formidatio, φόβος, ὁ, Isocr. δέος, τό, Thuc.
formido, φοβέομαι, pass. (pf. πεφόβημαι, f. φοβηθήσομαι,) ὀρρωδέω, ὑποπτήσσω, cf. timeo.
formido, inis, δέος, τό, Dem. Cf. timor, s. metus.
formidolose, καταφόβως.
formidolosus, κατάφοβος, ον.
formo, μορφόω, σχηματίζω, πλάττω, διαπλάττω, διατυπόω.
formositas, εὐμορφία, ἡ, Lucian. κάλλος, τό, Dem. εὐπρέπεια, ἡ, Id.
formosus, εὔμορφος, ον, εὐπρεπής, ές, mulier, εὐπρεπὴς γυνή, Dem. εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα, γυνή, Id. κεκτημένη τὸ κάλλος, Isocr. formosissimus, ἰδεῖν κάλλιστος, Aelian.
formula, σχημάτιον, τό, Herodot.
fornaceus, καμινώδης, ες, Strabo.
fornacula, καμίνιον, τό
fornax, κάμινος, ἡ, ἰπνός, ὁ, θέρμαστρα, ἡ, βαῦνος, ὁ.
fornicator, πόρνος, ὁ.
fornica, καμάρωσ.
fornicor, πορνεύω.
fornix, καμάρα, ἡ, Galen.
foro, τρυπάω, aliquid, τί, Lucian.
fors, τύχη, ἡ, Dem.
forsan, τάχα, Dem.
fortasse, ἴσως, τάχα, κατὰ τύχην.
forte, τυχόν, Dem. forte fortuna, τύχῃ, Dem. fieri aliquid, ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην γίγνεσθαί τι, Dem. forte fortuna adstantes, ἀπὸ ταὐτομάτου παρεστῶτες, Id.
fortifico, κρατύνω, Thuc.
fortis, ἀνδρεῖος, et utilis civis, καὶ χρήσιμος πολίτης, Dem. ἀνδρώδης, ες, vir, ἀνδρώδης ἀνήρ, Id. hortari singulos, ut fortes sint, παρακαλεῖν ἑκάστους εἶναι εὐψύχους, Idem.
fortiter, ἐῤῥωμένως, adgredi res, ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων, Dem. sustinere periculum, ὑσομένειν κίνδυνον εὐρώστως, Id. se gerens, ἀνδρωδῶς διακείμενος, Isocr.
fortitudo, ἀνδρεία, ἡ, Dem. bellica, εὐψυχία πολεμική, Isocr. et virtus, ἀνδρεία καὶ ἀρετή, Id. ac tolerantia, ἀνδρεία καὶ καρτερία, Id. fortitudinis excellentia, ὑπερβολὴ ἀνδραγαθίας, Id. laudem aliqua re consequi, ὑπάρχειν τινὶ ἀνδρείαν ἀπό τινος, Id. exercitatio, ἡ ἄσκησις τῆς ἀνδρείας, Id. opinionem consequi, λαβεῖν δόξαν ἀνδρείας, Dem. fortitudinem declarare in periculis, ἐνδείκνυσθαι ἀνδρείαν ἐπὶ τῶν κινδύνων, id.
fortuito, τυχόν, Isocr. nati tumultus, διὰ τύχας γεγενημέναι ταραχαί, id. rei intervenerunt, ἀπὸ ταὐτομάτου παραγενόμενοι τῷ πράγματι, Dem.
fortuitus, τυχών, Dem.
fortuna, τύχη, ἡ, Dem. et numen, καὶ δαίμων, id. et impetus rerum, καὶ φορὰ τῶν πραγμάτων, id. fortuna bona, τύχη ἀγαθή, idem. prospera, τὸ εὐμενὲς τῆς τύχης, id. mala, τύχη φαύλη, id. tenuis, τύχη μικρά, id. gravis et acerba, τύχη χαλεπὴ καὶ δεινή, id. insperata, τύχη παράδοξος, id. communis, τύχη κοινή, id. praesens, τύχη παροῦσα, id. impendens, ἐπιοῦσα τύχη, id. fatalis, ἀναγκαία τύχη, id. fugax, τύχη δραπέτις, id. fortunae vis, ἰσχὺς τῆς τύχης, Dem. bona, τὰ διὰ τύχην ἀγαθά, id. beneficia, αἱ εὐεργεσίαι τῆς τύχης, id. sublimes motus, τὰ μετέωρα κινήματα τύχης, id. gradus supremus, ὅρος ἀκρότατος τῆς τύχης, id. temeritas, ἡ ἀγνωμοσύνη τύχης, id. adjuvante fortuna, τύχῃ ἀγαθῇ, id. μετὰ τῆς τύχης ἀγαθῆς, id. bona, εὐτυχία, ἡ, Isocr. adversa, δυστυχία, ἡ, id. — fortunae, i. e. opes, ὄντα, ων, τά, Dem. ὑπάρχοντα, ων, τά, id. conf. opes.
fortunate, εὐτυχῶς, Dem.
fortunatus, εὐτυχής, ές, Dem. Cf. felix.
fortuno, ποιέω τινὰ εὐδαίμονα, Isocr.
forum, ἀγορά, ἡ, Dem. rerum venalium, τῶν ὠνίων, Aristot. τῶν πωλουμένων, Thuc. judiciale, δικαστήριον, ου, τό, Demosth.
fossa, ταφρεία, ἡ, Dem. τάφρος, ἡ, Id. διωρυχή, ἡ, id. ὄρυγμα, τό, Xen. fossam duco, ταφρεύω.
fossilis, ὀρυκτός, ή, όν, Diosc.
fossio, ὄρυξις, ἡ, Suid. ὀρυχή, ἡ, Plut.
fossor, ὀρυκτήρ, ὁ.
fossula, ὀρυγμάτιον, τό.
fossura, ὀρυχή, ἡ, Plut.
fotus, us, πίασμα, τό, Philo.
fovea, τάφρος, ἡ, Thuc.
foveo, θάλπω, calida aqua maris, πυριάω θερμῇ θαλάσσῃ, Diosc. ova, ἐπῳάζω, Athen.
fractura, κλάσις, ἡ, Al. Aphr.
fraga, κόμαρα, τά.
fragilis, e, εὔκλαστος, ον, εὔθραυστος, ον, Plut. θραυστός, Aristot. εὔτακτος, Diosc.
fragilitas, εὔθραυστον, τό, ψαθυρότης, ἡ, Aristot.
fragmen, θραῦσμα, τό, Lucian. κλάσμα, τό.
fragor, πάταγος, ὁ, Aristot. κτύπος, ὁ, Xen.
fragrantia, εὐωδία, ἡ, εὐῶδες, τό.
fragro, εὐωδιάζω.
framea, ῥομφαία, ἡ.
frango, ἄγνυμι, ῥήγνυμι, κλάω, aliquem, ἐπικλάω τινά, Plut. audaciam alicujus, κατακλάω θράσος τινός, Id. animum, κατάγνυμι τὴν ψυχήν, Xen. potentiam alicujus, θραύω δύναμίν τινος, Plut. spem alicujus, θραύω ἐλπίδα τινός, Herodian. navem, ναυαγέω, Herodot. ναυαγέω τὸ πλοῖον, Demosth. minutim, διακλάω κατὰ μικρόν, Xenoph.
frater, ἀδελφός, ὁ, Dem. germanus, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος, id. ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ, id. uterinus, ἀδελφὸς ὁμομήτριος, id. ex utroque parente, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, id. κατ' ἀμφότερα συγγενής τινι, id.
fraterculus, ἀδελφίδιον, τό, Aristoph.
fraterne, ἀδελφικῶς, Joseph.
fraternitas, ἀδελφότης, ἡ, Chrys.
fraternus, ἀδελφικός, Chrys.
fratricida, ἀδελφοκτόνος, ὁ, Herodot.
fratricidium, ἀδελφοκτονία, Naz.
fraudatio, παράκρουσις, ἡ, Dem.
fraudo, παρακρούω, aliquem, τινά, Plato. παρακρούομαί τινα, Lucian. aliquos bonis, ἀποστερέω τινὰς ἀγαθῶν, Isocr. τινὰς ἀγαθῶν, id.
fraudulenter, δολίως.
fraudulentia, δολιότης, ἡ, ὑποβολή, ἡ, τὸ δίπλουν, Xen.
fraudulentus, δολερός, Xen. ἀπατηλός, Xenoph.
fraus, παράκρουσις, ἡ, Dem. ἀπάτη, ἡ, id. meditata, παρασκευή, ἡ, id. structa, μηχανή, ἡ, id. et praetextus, σόφισμα καὶ πρόφασις, id. fraudem invenire, σόφισμα εὑρίσκειν, id. fretum fraude sua esse, πεποιθέναι ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτοῦ, id. circumventus fraude, πεισθεὶς ἀπάτῃ, id. vincere fraude, νικᾶν τῇ παρασκευῇ, Dem. μετὰ δόλου καὶ τέχνης περιγίγνεσθαί τινος, idem. abhorrere a fraude, ἔξω εἶναι τῶν σοφισμάτων, id. Cf. dolus.
fraxinus, μελία, ἡ, Diosc.
fremitus, φρύαγμα, τό, Xen.
fremo, φρυάττομαι, Plut. adversus aliquem, ἀγριαίνω πρός τινα, id.
frenatio, χαλίνωσις, ἡ, Xen.
frendeo, i. e. frango, θλάω, dentibus, βρύχω τοὺς ὀδόντας.
freno, χαλινόω, equum, ἵππον, Xenoph. χαλινὸν ἵππῳ ἐμβάλλω, id.
frenum, χαλινός, ὁ, Xen. injicio, χαλινὸν ἐμβάλλω τινί, id. detrecto s. excutio, ἀφηνιάζω, Lucian. frena carens, ἀχάλινος, ον, Plut. aureo utens, χρυσοχάλινος, ον, Xen.
frequens, συχνός, oppidum, πολίχνιον, Plut. πυκνός, id. hominibus, πολυάνθρωπος, ον, Aristot.
frequentamentum, πύκνωμα, τό, Plato.
frequentatio, σύχνωσις, ἡ.
frequenter, συχνῶς, συχνόν, Xen. πυκνῶς, Plato. πυκνάκις, Aristot.
frequentia, πλῆθος, τό, Dem. πυκνότης, ἡ, mutationum, μεταβολῶν, Isocr. hominum, πολυανθρωπία, ἡ, Diod. Sic. εὐανδρία, ἡ, Plut.
frequento, συχνάζω, Suid. scholam, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, Dem. aliquem, θαμίζω τινά, Plato.
fretum, πορθμός, ὁ, Plut. εὔριπος, ὁ, Xen.
fretus, πιστεύων, fraudibus suis, ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτοῦ, Dem. aliqua re, πεπιστευκώς, νίω, ἐς τινι, Aeschin. talibus argumentis, ἐπαρθεὶς τοιούτοις τεκμηρίοις, Isocr.
friabilis, εὔθραυστος, ον, Plut.
fricatio, v. frictio.
frico, ψήχω, caput, τρίβω τὴν κεφαλήν, Aeschin.
frictio, τρίψις, ἡ, Galen.
frigefacio, ψύχω, Plato. ἀποψύχω, Ath.
frigeo, ῥιγόω, Plato.
frigesco, ἀποψύχομαι, Aristot.
frigide, ψυχρῶς, loquor, ψυχρολογέω, ψυχρεύω, Hermog.
frigiditas, ψυχρότης, ἡ, Lucian. ψυχρόν, τό, Xen. ψυχρία, ἡ, Plut.
frigidiusculus, ὑπόψυχρος, ον.
frigidus, ψυχρός, Xen. κρυερός, Herodian. frigida oratio, ψυχρολογία, ας, ἡ, Lucian. frigida lavo, ψυχρολουτρέω, Strabo. frigida, ψυχρόν, τό, Athen.
frigo, φρύγω, Athen.
frigus, ψῦχος, τό, Plut. vehemens, ῥῖγος, τό, Xen. κρύος, τό, Lucian. κρυμός, οῦ, ὁ, Alciphr. frigore conglaciare, πηγνυσθαι τῷ ψυχρῷ, Plut.
frio, λεπτοποιέω, Diosc.
fritillus, πύργος, ὁ, κυβευτήριον, τό,

Plut.

frivolus, φλυαρώδης, ες, sermo, φλύαρος λόγος, Plut.

frondatio, φυλλοκοπία, ἡ, κλάδευσις, ἡ, ἀποφύλλισις, ἡ.

frondator, κλαδευτής, ὁ.

frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω, Theophr.

frondesco, φυλλιάω, Arat.

frondeus, φύλλινος, Poll.

frondosus, φυλλώδης, ες.

frons, φύλλον, τό, Aristot. frondibus conspergere aliquem, φυλλοβολεῖν τινά, Herodian.

frons, tis, μέτωπον, τό, Dem. frontem contraho, τὸ μέτωπον ἀνασπάω, Aristoph. τὸ πρόσωπον συνίστημι, Plut. et Laconum imitator videri volo, σκυθρωπάζω καὶ λακωνίζω, Dem. exhilaro s. exporrigo, τὸ μέτωπον χαλάω, Aristoph. perfricui, τὸ μέτωπον παρετριψάμην, Strabo. fronte adversa, μετωπηδόν, Herodot. aciem in frontem producere, φάλαγγας εἰς μῆκος συνιστάναι, id.

frontale, προμετωπίδιον, τό, Aelian.

fronto, μετωπίας, ὁ, Poll.

fructifer, κάρπιμος, Theophr. ἐπικάρπιος, ον, Aristot.

fructuarius, ἐπικάρπιος, ον, Aristot.

fructuosus, πολύκαρπος, ον, Theophr.

fructus, us, καρπός, ὁ, Dem. ἐπικαρπία, ἡ, id. ὄνησις, ἡ, id. fructum ferre sive suppeditare alicui, καρπὸν φέρειν τινί, Isocr. ἔχειν ὄνησίν τινι, Dem. percipere, ἐπικαρπίαν λαμβάνειν, id. κομίζεσθαι καρπόν, id. capio, καρπόομαι, id. adfero, προσφέρω, idem. colligo, καρπίζω, Diosc. fructus perceptio, κάρπωσις, εως, ἡ, Xen. qui percipitur, κάρπωμα, ατος, τό, fructuum collectio, καρπισμός, οῦ, ὁ, fructum non ferens, ἄκαρπος, ον, Theophr. non fero, ἀκαρπέω, id. in summitate habens, ἀκρόκαρπος, ον, id. edo, ἀποκαρπέω, Hippocr. dulces proferens, γλυκύκαρπος, ον, Theophr. bis gignens, δίκαρπος, ον, Strabo. uno anno ferens, ἐπετειόκαρπος, ον, Theophr. super folia habens, ἐπιφυλλόκαρπος, ον, id. multos ferens, εὔκαρπος, ον, id. dulces ferens, ἡδύκαρπος, ον, id. pulcros gignens, καλλίκαρπος, ον, id. tenues habens, λεπτόκαρπος, ον, Diosc. serotinos gignens, ὀψίκαρπος, ον, Theophr. latos habens, πλατύκαρπος, ον, Diosc. multos gignens, πολύκαρπος, ον, Theophr. mature gignens, πρωΐκαρπος, ον, id. ad maturitatem perfero, τελειοκαρπέω, idem. ferens, φερέκαρπος, ον, Plut. bonos habens, χρηστόκαρπος, ον, Strabo. perdens, ὠλεσίκαρπος, ον, Theophr.

frugalis, e, λιτόβιος, ον, Strabo. εὐτελής, ές, mensa, εὐτελὴς τράπεζα, Herodian. in victu, τὴν δίαιταν εὔκολος καὶ ἀρχαῖος, Eunap. frugali coena excipi, ἑστιᾶσθαι ἀφελῶς, Aelian.

frugalitas, εὐτέλεια, ἡ, Thuc. tueor rem familiarem frugalitate, σώζω τὰ ὄντα τῇ σωφροσύνῃ, Dem.

frugaliter, εὐτελῶς.

fruges, καρπός, ὁ, Dem. ex alieno agro percipere, καρποῦσθαι ἀλλοτρίαν, id. afferre fruges ex agro, ἐκφέρειν καρποὺς ἔκ τινος χωρίου, id. terra fert fruges, γῆ φέρει καρπούς, id.

frugi, χρηστός, Xenoph. nullius frugi, ἄχρηστος, ον, Demosth. ad frugem redire, ὑπάρχεσθαι τοῦ σωφρονεῖν, Aelian.

frumentarius, σιτικός, lex, σιτικὸς νόμος, Plut. σιτηρός, mensura, σιτηρὸν μέτρον, Aristot.

frumentarius, qui frumentum vendit, σιτοκάπηλος, ὁ, σιτοπώλης, ου, ὁ, Aristot.

frumentatio, σιτολογία, ἡ, Polyb. ἐπισιτισμός, ὁ, Xen.

frumentator, σιτολόγος, ὁ, σιτολογῶν, ὁ, Polyb.

frumentor, σιτολογέω, Polyb.

frumentum, σῖτος, ὁ, Dem. copiosum venale habere, σῖτον ἄφθονον ἔχειν ὠνεῖσθαι, idem. vilius fieri, σῖτον γίγνεσθαι εὐωνότερον, id. carum esse apud aliquos, τίμιον εἶναι σῖτον παρά τισι, id. non esse in agris propter bellum inc̨ultis, σῖτον οὐκ ἐνεῖναι ἔν τινι χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμον ἀπόρου γεγονυίᾳ, id. importare, σῖτον εἰσάγειν, vehere ad mercatum, σιτηγεῖν εἴς τινα τόπον, εἰς ἐμπόριον, id. emere, ὠνεῖσθαι σῖτον, idem. mercari, ἀγοράζειν σῖτον, id. ad coemendum talentum conferre pro aliquo, εἰς σιτωνίαν ἐπιδιδόναι τάλαντον ὑπέρ τινος, idem. vehere Athenas, σῖτον ἄγειν Ἀθήναζε, id. exportare ab aliquibus, σῖτον ἐξάγειν παρά τισι, id. importare ad aliquos, σῖτον εἰσάγειν εἴς τινας, id. adferre in aliquem locum, σῖτον κομίζειν εἴς τινα τόπον, id. conservare, σώζειν τὸν σῖτον, Dem. frumenti pretium constituere, τιμὰς τοῦ σίτου καθιστάναι, id. crescere in aliquo loco, ἐπιτιμᾶσθαι σῖτον ἔν τινι τόπῳ, id. imminui, τοῦ σίτου τιμὰς ἐπ' ἔλαττον βαδίζειν, id.

fruor, καρπόομαι, agro, opibus, homine, χώραν, χρήματα, ἄνθρωπον, Dem. Isocrat. bonis, ἀπολαύω ἀγαθῶν, Isocr. λαμβάνω ἀγαθόν, Xen. republica bifariam, καρπόω πόλιν διχόθεν, Demosth.

frustatim, μερικῶς.

frustra, τηνάλλως, Dem. μάτην, Plato. ματαίως, id. κενοσπούδως, Plut.

frustratio, ἀπότευξις, ἡ, Plut. ἀπότευγμα, τό, Diod. Sic. ἀποτυχία, ἡ, ἐκπτωσις, ἡ.

frustro, ψεύδομαι, aliquem, τινά, Lucian. Cf. fallo.

frustror, ἀποτυγχάνω, spe, τῆς ἐλπίδος, Aristot. διαψεύδομαι ἐλπίδων, Plato. ψεύδομαι ἐλπίδας, Isocr. exspectatione, διαμαρτάνω προσδοκίας, Dem. gloria, δόξης, Isocrat.

frustulentus, ψωμώδης, ες.

frustulum, μόριον, τό, quod ori ingeritur, ψωμίον, τό, Laert.

frustum, τέμαχος, τό, Athen. rei esculentae, ψωμός, ὁ, Athen.

frutetum, θάμνος, ὁ, parvum, θαμνίσκιον, τό, Diosc.

frutex, θάμνος, ου, ὁ, surculosus, φρυγανοειδής, Diosc.

fruticatio, θάμνωσις, ἡ.

fruticetum, i. q. frutetum.

frutico, θαμνίζω, ἐκθαμνόομαι.

fruticosus, θαμνώδης, ες, Theophr.

fuco, φυκόω, φυκιόω, καλλωπίζω, βάπτω, ἐντρίβω, φενακίζω.

fucosus, φυκώδης, ες.

fucus, φῦκος, τό, Diosc. φύκιον s. φυκίον, τό, Lucian. insectum, κηφήν, ὁ, Aristot. fucum alicui facio, φενακίζω τινά, Dem. παράγω τινά, id. in aliquo, ἀπατάω τινά τι, Xen. facio moribus, καπηλικὰς ἔχω τοῦ τρόπου, Aelian. sine fuco, ἀπαριέργως, Aelian. ἀδόλως, Thuc.

fuga, φυγή, ἡ, Dem. τροπή, ἡ, id. fugam meditor, βουλεύω δρασμόν, Herodot. ὑπονοέω δρασμόν, Aelian. in fugam verto, τρέπω εἰς φυγήν, hostes, ποιέω φυγὴν πολεμίοις, Xen. τρέπομαι (Med.) τοὺς πολεμίους, fuga salutem quaerere, σώζειν ἑαυτὸν φυγῇ, Plato. fuga facta in urbem confugerunt, τροπῆς γενομένης ἔφυγον εἰς πόλιν, Herodian. recipio me in castra, καταφεύγω εἰς τὸ στρατόπεδον, id. ad aliquem, πρός τινα, id. me proripio, οἴχομαι ἀποδράς, id. cf. fugio.

fugax, δραπέτης, ὁ, δραπέτις, ιδος, ἡ, Isocr.

fugio, φεύγω, aliquid, τι, Dem. διαφεύγω τι, id. fugitivam fortunam, δραπετεύω δραπέτιν τύχην, Isocr. ita res aliquas, ut, οὕτως ἀπέχομαί τινων, ὡς, id. negotia, ἀποδράω ἀπὸ τῶν πραγμάτων, Dem. ex urbe, ἀποδιδράσκω ἐκ πόλεως, id. paucis comitatus, ἀποδιδράσκω σὺν ὀλίγοις, id. cf. fuga.

fugitivarius, φυγαδοθήρας, ὁ, Plut.

fugitivus, φευκτικός, servus, δραπέτης, ὁ, Dem.

fugito, δραπετεύω, Philo, συχνὰ φεύγω, Plut.

fugo, ποιέω φυγήν, hostes, τοῖς πολεμίοις, Xen. τροπὴν ποιέω τῶν πολεμίων, Herodian. τρέπω εἰς φυγὴν τοὺς πολεμίους, τρέπομαι τοὺς πολεμίους, — i. e. in exilium pello, φυγαδεύω, Dem. Cf. fuga, et exsilium.

fulcimentum, ἔρεισμα, τό, Lucian.

fulcio, ἐρείδω, tectum, ὀροφὴν ὑπερείδω.

fulcrum, ὑπέρεισμα, τό, ἔρεισμα, τό, Lucian.

fulgeo, λάμπω, αὐγάζω, ἀπαυγάζω, στίλβω, ἀποστίλβω, ἀστράπτω, ἀμαρύσσω.

fulgetrum, ἀστραπή, ἡ, Aristot.

fulgor, αὐγή, ἡ, ἀπαυγή, ἡ, αὔγασμα s. ἀπαύγασμα, τό, αὐγασμός, ὁ, λαμπρότης, ἡ, αἴγλη, ἡ, ἔκλαμψις, ἡ, φέγγος, τό.

fulgur, ἀστραπή, ἡ, στεροπή, ἡ.

fulguralis, ἀστραπαῖος, Aristot.

fulguratio, ἀστραπή, ἡ, Aristot.

fulgura, ἀστράπτω, Aristot.

fulica, αἴθυια, ἡ, Aristot.

fuliginosus, λιγνυώδης, ες, Hippocr.

fuligo, λιγνύς, ἡ, Diosc.

fullo, κναφεύς, ὁ, Aristoph.

fullonium, κναφεῖον, τό, Herodot.

fullonius, κναφευτικός, ars, κναφευτική, ἡ, sc. τέχνη, Plato. κναφικός, seu γναφικός, carduus, ἡ γναφικὴ ἄκανθα, Diosc.

fulmen, κεραυνός, ὁ, Aristot. cadit in, πίπτει εἰς, Xen. fulmine icio sive percutio, κεραυνόω, Plut. fulmine conflagro, κατακεραυνόομαι.

fulmineus, κεραύνιος, ον, ignis, κεραύνιον πῦρ, Plut.

fulmino, κεραυνόω, aliquem, τινά, Plut.

fultura, στήριγμα, τό, Plut.

fulvus, ὑπόξανθος, ον, Theophr. ὑπόξανθος, ον, Diosc.

fumarium, καπνοδόχη, ἡ, Luc.

fumeus, et fumidus, καπνώδης, ες, καπνίας, ὁ, καπνοῦ πεπληρωμένος.

fumigo, καπνίζω, Dem.

fumo, καπνόομαι, καπνιάω, καπνὸν ἀναδίδωμι, καπνὸν ἀνίημι, — θυμιάω, ἀποθυμιάω.

fumosus, καπνώδης, ες, Galen.

fumus, καπνός, ὁ, Aristot. fumo inficio, καπνίζω, aliquem, τινά, Dem. fumum excito, τύφω καπνόν, Herodot. fumo infesto, καπνῷ τύφω, Aristoph. in fumum redigo, ἐντύφω, in fumum evanesco, ἐντυ-

φέρομαι. Diosc.

funalis, σχοινοφόρος, ον, σχοινοειδής, ές, σχοινώδης, ες.

funambulus, σχοινοβάτης, Chrysost.

functio, ἐπιτελείωσις, ἡ.

funda, σφενδόνη, ἡ, Xenoph. fundam agito s. torqueo, σφενδονάω, Xen. aliquem funda peto, σφενδονάω τινά.

fundamentum, θεμέλιον, τό, Thuc. jacio, καταβάλλομαι θεμέλιον, Themist. τὴν ἀρχήν. Plato. destruo, ἀποθεμελιόω, domus, τὸ κάτωθεν τῆς οἰκίας, a fundamentis destruere, ἐκ θεμελίων ἀπολλύσθαι, Thuc.

funditor, σφενδονήτης, ὁ, Xen.

funditus, ἄρδην, evertio urbem, ἀνατρέπω πόλιν, Aeschin. εἰς τέλος καταφθείρω πόλιν, Diodor. πόλιν κατασκάπτω ἀνασείω, Isocr. perdo aliquem, πάντως πρόρριζον ἐκτρίβω τινά, Herodot. ἀπόλλυμί τινα ἄρδην, Isocr.

fundo, as, ἱδρύω, καθιδρύω, θεμελιόω, κτίζω, τίθημι, καθίστημι, κατασκευάζω, cf. fundamentum.

fundo, is, χέω, fundo statuas argenteas, χωνεύω ἀνδριάντας ἀργυροῦς, fusus, χυτός, ή, όν, χωνευτός, ή, όν, de rebus ordis, σπείρω, διασπείρω, it. tropice, ut convicia, mendacia. 2) i. q. prosterno, καταβάλλω, ἐδαφίζω. 3) i. q. pruerco, produco, (ut: terra fundit fruges, Cic.) φύω, προχέω. 4) i. q. in fugam verto, vide fugo. 5) i. q. libo, σπένδω.

fundus, πυθμήν, ὁ, πυθμήν, ὁ, fundus maris, τὸ τῆς θαλάσσης βένθος, ὁ τοῦ πελάγους πυθμήν. 2) i. q. terra, arvum, γῆ, ἡ, ἔδαφος, τό, ἀγρός, ὁ, χωρίον, τό.

funebris, ἐπιτάφιος, ον, sermo, ἐπιτάφιος λόγος, Dem.

funereus, ἐντάφιος, ον, Synes.

funero, θάπτω, aliquem, τινά, Plut. τὰ συνήθη ποιέω τῷ τετελευτηκότι, Dem.

funesto, μιαίνω, aliquid, τί, Herodian.

funestus, ὀλέθριος, ον, Plato.

fungor, ἐπιτελέω, officio, τὰ καθήκοντα, Xenoph. summis magistratibus, μεταχειρίζομαι μεγίστας ἀρχάς, Plato. officio fratris, ποιέω ἔργα τοῦ ἀδελφοῦ, Dem. bene munere meo, εὖ ἐπιτελέω τὸ ἔργον μου, Aristot. vita, v. morior.

fungositas, μυκητῶδες, ου, τό.

fungosus, μυκήτινος, η, ον.

fungus, μύκης, ὁ, Diosc.

funiculus, σχοινίον, τό, Plut.

funis, σχοῖνος, ἡ, Theophr. nauticus, πεῖσμα νεώς, tortus, σπάρτον ἐστραμμένον, Xenoph.

funus, κῆδος, τό, Aristot. ad funus mortuorum convocare aliquos, ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν τῶν νεκρῶν παρακαλεῖν τινας, Isocr. interesse funeri, ἐπὶ τὸ κῆδος παραγίγνεσθαι, id. convenire ad funus, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφάς, id. mandare alicui funeris curationem, παραδίδοσθαί τινι τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ταφῆς, Dem. sumtus funeris dare, τὴν ταφὴν ἀποδοῦναι τοῖς θάψασι, id. fieri alicui funus, γίγνεσθαί τινι ταφήν, id. ornare funus alicujus aliquo, κοσμεῖν τὸν τάφον τινός τινι, id. condecorare funus alicujus, τιμᾶν τὸν τάφον τινός, id. publicum funus alicui instituere, δημοσίᾳ θάπτειν τινά, id. sequi funus, ἀκολουθεῖν ἀποθανόντι πρὸς τὸ ἐπὶ τὸ μνῆμα, Dem. πρὸς τὸν τάφον, id. deducere funus, παραπέμπειν τὸν τεθνεῶτα, efferre funus, ἐκφέρειν τινα, Dem.

fur, κλέπτης, ὁ, Plut. φώρ, ὁ, Plato. femina, κλέπτρια, ἡ.

furacitas, κλεπτοσύνη, ἡ, Plut.

furaciter, κλεπτικῶς.

furax, κλεπτικός, Aristoph.

furca, δίκρανον, τό, sc. ξύλον, Lucian. ὑποστάτης, ὁ, Plut.

furcifer, κύφων, ὁ, Schol. Aristoph.

furenter, μαινομένως.

furfur, πίτυρον, τό, Theophr.

furfuraceus, πιτυρώδης, ες, Diosc. panis, πιτυρίας, ου, ὁ, Galen.

furfurosus, i. q. antecedens.

furia, ἐριννύς, ἡ, Soph. ἀλάστωρ, ὁ, Plut.

furiae, αἱ σεμναὶ θεαί, Dem.

furialis, μανιώδης, ες, Theophr.

furibundus, παρακεκινηκώς, Plato. μανιώδης, ες, Theophr.

furio, ἐκμαίνω, Eustath.

furiose, μανικῶς, Isocr.

furiosus, μανικός, homo, μανικὸς ἄνθρωπος, Luc. ἄφρων, ὁ, ἡ, id.

furnaceus, κλιβανίτης, ὁ, Athen. ἴπνιος, Callim. panis, ἰπνίτης, ὁ, sc. ἄρτος, Athen.

furnarius, i. q. furnaceus, furnaria, sc. ars, ἀρτοποιική, ἡ, sc. τέχνη.

furnus, ἰπνός, ὁ, Aristoph. κλίβανος, ὁ, Herodot.

furo, μαίνομαι, Dem.

furor, oris, μανία, ἡ, Dem. furore corripi, ἐνθουσιάζειν, Plato. ἔμπληκτον γίγνεσθαι ἀνοίας, Isocr. manere in furore, μένειν ἐπὶ τῆς μανίας, Dem. liberare aliquem a furore, παῦσαί τινα τῆς ἐνεστώσης μανίας, idem. decorare furorem, ἀπαλλάττεσθαι τῆς μανίας, Isocr. furore percitus, πρὸς τὸ ἐνθουσιῶδες σαλευθείς, Heliodor.

furor, aris, κλέπτω, aliquid, τί, Dem. alicui, ἀπό τινος, Plut. alicui aliquid mihi, ἀπό τινος τι εἰς ἐμαυτόν.

furtim, κλεμμαδόν, Plato. λάθρᾳ, κρυφίως, κρύβδην.

furtive, κλεπτικῶς, λαθραίως.

furtivus, κλοπαῖος, Plato. κλεψιμαῖος, Luc.

furtum, id, quod furto ablatum est, κλέμμα, ατος, τό, Plato. φώριον, ου, τό, Lucian. — i. e. actio furandi, κλοπή, ῆς, ἡ, id. parvum, κλεμμάτιον, ου, τό, id.

furvus, ἀμαυρός, Plut.

fuscina, τρίαινα, ἡ, τριόδους, ὁ, Aristoph.

fuscinula, κρεάγρα, ἡ.

fusco, ἀμαυρόω, Plut.

fuscus, ἀμαυρός, Plut. πελλαῖος, Hesych. μελανοφανής, ές, Aristot. ὄρφνινος, Plato. φαιός, id.

fuse, χύδην, Plato.

fusilis, e, χυτός, aeris modo, χωνευτός, όν.

fusio, χύσις, ἡ, aeris, χώνευσις, ἡ.

fusor aeris, χαλκευτής, ὁ.

fusorius, χωνευτικός, fornax, χωνευτήριον, τό, vas, χόανον, τό, χοάνη, ἡ.

fustis, ῥόπαλον, τό, fuste caedo, ξυλοκοπέω, Polyb. caesio fuste, ξυλοκοπία, ἡ, idem.

fustuarium, ξυλοκοπία, ἡ, Polyb.

fusus, ἄτρακτος, ον, Aristot.

futilis, χυδαῖος, Strabo. ἀνόητος, ον, Dem. φλεδονώδης, ες, Galen.

futilitas, φλυαρία, ἡ, Lucian.

futurus, μέλλων, Dem. sum, μέλλω, id. dicunt, ipsum futurum esse suspiciosum erga Thebanos, φασὶ μέλλειν αὐτὸν ἔχειν ὑπόπτως πρὸς τοὺς Θηβαίους, id. futurus sum facere sermonem, i. e. facturus sum sermonem, μέλλω ποιεῖσθαι λόγον, Isocr. futuri eramus periclitari, i. e. periclitaturi eramus, ἐμέλλομεν κινδυνεύειν, id. futura utilia alicui, μέλλοντα συνοίσειν τινί, id. futurus laudari, i. e. laudandus, μέλλων εὐδοκιμήσειν, id. oratio futura dici, i. e. quae dicetur, λόγος μέλλων ῥηθήσεσθαι, id. considerare, quisnam apparatus sit belli futuri, σκέπτεσθαι, τίς ὑπάρξει παρασκευὴ τῷ γενησομένῳ πολέμῳ, Dem. multa vaticinari de futuris, πολλὰ μαντεύεσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, Aeschin.

G

Gabalus, σταυρός, ὁ, Thuc.

galaxia, ὁ γαλαξίας κύκλος.

galbula, ἴκτερος, ὁ, Plin.

galea, κράνος, τό, Lucian. κόρυς, ἡ, id. armo, κράνει ὁπλίζω, κορύσσω, κράνος ἐνδύω.

galeo, κορύσσω, Cf. antecedens.

galerita, v. alauda.

galerus, πιλίδιον, τό, Dem.

galla, κηκίς, ἡ, parva, κηκίδιον, τό, Suid.

gallicinium, ἀλεκτοροφωνία, ἡ, ᾠδὴ τῶν ἀλεκτρυόνων, tempus gallicinii, ὅτε ᾄδουσιν οἱ ἀλεκτρυόνες.

gallina, ἀλεκτορίς, ἡ, Aristot. ὄρνις, ὁ.

gallinaceus, ἀλεκτόρειος, ον.

gallinarium, ὀρνιθών, ὁ.

gallinarius, ὀρνιθοκόμος, ὁ.

gallus, ἀλέκτωρ, ὁ, Aristoph. ἀλεκτρυών, ὁ, Plato. qui canere desiit, ἀλεκτρυὼν ἄφωνος, Lucian.

ganea, πορνεῖον, τό.

ganeo, γαστρίμαργος, ὁ.

gangraena, γάγγραινα, ἡ, Hippocr.

gannio, κνυζάω.

gannitus, κνύζημα, τό, Herodot.

gargarizatio, γαργαρισμός, ὁ.

gargarizo, γαργαρίζω, Diosc.

garrio, avium more, στρουθίζω, — i. e. blatero, στωμύλλω, Aristot. ληρέω, Dem. ἀδολεσχέω, id. φλυαρέω, id.

garritus, στρουθισμός, ὁ.

garrulitas, στωμυλία, ἡ, Aristoph. ἀδολεσχία, ἡ, Isocr. φλυαρία, ἡ, id. πολυλογία, ἡ, id.

garrulus, ἀδολέσχης, ὁ, ἀδολεσχος, ον, φλυαρός, ληρός.

garum, γάρον, ου, τό.

gaudeo, χαίρω, aliqua re, ἐπί τινι, Dem. τινί, id. factis, συγχαίρω τοῖς γεγενημένοις, idem. et delector videns aliquid, ἥδομαι καὶ χαίρω ὁρῶν τι, id. me laudari, ἥδομαι ἀκούων καλῶς, Plut. quum audio, χαίρω, ὅταν ἀκούω, Isocrat. quum laudor, χαίρω ἐπαινούμενος, Xen. quum aliis do, χαίρω διδούς, Plut. malis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος, Demosth. damno adversarii, ἐφήδομαι ἀντιπάλῳ, Xenoph. aliquo nomine, χαίρω προσαγορευόμενος, Dem. ὀνομαζόμενός τι μάλιστα δέχομαι, Plato. arbor gaudet valde riguis, τὸ δένδρον φιλεῖ σφόδρα ὑδρείαν, Theophr. gaudens alienum calamitate sive malis, ἐπιχαιρέκακος, ον, Aristot.

gaudium, χαρά, ἡ, Dem. τέρψις, ἡ, Isocr. περιχαρές, τό, Plut. ex alius malis, ἐπιχαιρεκακία, ἡ, Aristot. lacrimis mistum, κλαυσίγελως, ὁ, Xen.

gausape, ἀμφίμαλλον, τό.

gavia, λάρος, ὁ, Aristot.

gaza, γάζα, ἡ, Theophr. Cf. thesaurus.
gazophylacium, γαζοφυλάκιον, τό.
gehenna, γέεννα, ἡ.
gelasco, καταπήγνυμαι ὑπὸ ψύχους, Aristot. πήγνυμαι ὑπὸ τοῦ κρύους, Herodian.
gelasinus dens, ὁ γελασῖνος, sc. ὀδούς, Poll.
gelide, ψυχρῶς.
gelidus, κρυερός, Herodian.
gelo, πήγνυμι, Plato.
gelu, ψῦχος, τό, Xen. κρυμός, ὁ, Philostr. κρύος, τό, Lucian. ῥῖγος, τό, Xen.
gemebundus, στενακτός, όν.
gemellus, διδυμάων, ὁ, Hom. δίδυμος, ον.
geminatio, διδυμότης, ἡ, διπλασιασμός, ὁ, Plut.
gemino, διπλασιάζω, aliquid, τί, Plut.
geminus, δίδυμος, ον, Aristot. gemini in coelo, δίδυμοι, οἱ.
gemisco, στενάζω, Dem.
gemitus, στεναγμός, ὁ, Plut. στέναγμα, τό, Athen. στόνος, ὁ, Thuc.
gemma, ὁ λίθος πολυτελής, λίθος, ου, ἡ, 2) i. q. annulus signatorius, δακτύλιος, ὁ, σφραγιστήρ, ὁ, σφραγιστής, ὁ, 3) in vite, κάλυξ, ἡ, ὀφθαλμός, ὁ, ἐμβλάστημα, τό.
gemmasco, ἐκβλαστάνω.
gemmatus, λιθοκόλλητος, ον, λιθόκολλος, ον.
gemmesco, λίθος γίγνομαι.
gemmeus, λίθινος. 2) λιθοκόλλητος, ον, λιθόκολλος, ον, 3) λιθοειδής, ές, διάλιθος, ος.
gemmo, i. q. gemmasco.
gemo, στένω, super aliqua re, ἐπί τινι, Dem. alte, μέγα στενάζω, id.
gena, παρειά, ἡ, Xen. γένυς, ἡ, Nox. μῆλον, τό, Al. Aphrod. γνάθος, ἡ, Lucian.
genealogia, γενεαλογία, ἡ. genealogiam recenseo, γενεαλογέω, Herodot.
genealogicus, γενεαλογικός, Philo.
genealogus, γενεαλόγος, ὁ, Laert.
gener, γαμβρός, ὁ, Dem.
generalis, e, γενικός, Suid.
generaliter, γενικῶς, καθόλου, Aristot.
generatim, κατὰ γένη.
generatio, γέννησις, ἡ, Plato.
generator, γεννητής, ὁ, Plato.
genero, γεννάω, Xen.
generose, γενναίως, Herodian.
generositas, γενναιότης, ἡ, Polyb.
generosus, γενναῖος, equus, γενναῖος ἵππος, Herodian. homo, ἄνθρωπος γενναῖος, Demosth. – i. e. nobili genere ortus, εὐγενής, ές, Aristot.
genesis, γένεσις, εως, ἡ, Plato.
genethlia, v. natalitia.
genialis, τρυφερός, Aristot.
genialiter, τρυφερῶς, ἱλαρῶς.
geniculatim, γονυδόν, ὀκλάξ, Lucian.
geniculatus, γονατώδης, ες, Theophr. γεγονατωμένος, Diosc.
geniculor, γονατίζω, Poll.
geniculum, γονάτιον, τό, γόνυ, τό.
genitalis, γενεθλιακός, ἡ, όν.
genitivus, γενικός, casus, γενικὴ πτῶσις.
genitor, γεννητής, ὁ, Plot. γονεύς, ὁ, id. γεννήτωρ, ὁ, Plato.
genitrix, γεννήτειρα, ἡ.
genitura, γονή, ἡ, Lucian.
genius, δαίμων, ὁ, Pind.

gens, ἔθνος, τό, Thuc.
genticus, ἐθνικός, Hermog.
gentilis, ὁμοεθνής, ές, Aristot.
gentilitas, ὁμογένεια, ἡ, συγγένεια, ἡ, Dem.
gentilitius, γενικός, ἡ, όν.
genu, γόνυ, τό, Plut. genu flecto alicui, προσκυνέω τινά, Plut. genibus advolvor alicui, προσπίπτω τινί.
genuinus, γνήσιος, ία, ιον, Aristot.
genus, γένος, τό, Dem. genere peregrinus, γένει ξένος, id. pessimum genus hominum in civitate, πονηρότατόν τι τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν, id. genus alicujus et familia, γένος τινὸς καὶ οἰκία, Dem. generis propinquitas, ἡ ἀγχιστεία τοῦ γένους, id. genere propior, proximus alicui, γένει ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω τινὸς ὤν, id. genere remotior, ἀπωτέρω τῷ γένει ὤν, id. Genus masculinum, femininum, neutrum, commune, γένος ἀρσενικόν, θηλυκόν, οὐδέτερον, κοινόν. – Genus causae, εἶδος τοῦ λόγου, Isocr. demonstrativum, deliberativum, judiciale, γένος ἐπιδεικτικόν, συμβουλευτικόν, δικανικόν, summum, γένος ἀνώτατον, s. γενικώτατον, intermedium, γένος μέσον s. ὑπάλληλον, Generis recensio, γενεαλογία, ἡ, Isocr. genus recenseo, γενεαλογέω, Hdt. altius alicujus, ἄνωθεν ἐξετάζω γένος τινός, Dem. genus poenae, honoris, essentiae, Paeanis, etc., εἶδος τιμωρίας, τιμῆς, οὐσίας, παιᾶνος, etc., Plato. Aristot.
geodaesia, γεωδαισία, ἡ, Aristot.
geographia, γεωγραφία, ἡ, Strabo.
geographicus, γεωγραφικός, Strabo.
geometra, γεωμέτρης, ὁ, Plut.
geometria, γεωμετρία, ἡ, Lucian.
geometricus, γεωμετρικός, Aristot.
germane, ἀδελφικῶς, Joseph.
germanitas, ἀδελφότης, ἡ, Chrys. ὁμαιμοσύνη, ἡ, Dem.
germanus, i. e. non adulterinus, γνήσιος, Dem. – i. e. eodem patre ortus, ὁμοπάτριος, ον, id. Cf. frater.
germen, βλαστός, ὁ, Theophr. βλάστημα, τό, Isocr. βλάστη, ἡ, Theophr.
germinasco, v. germino.
germinatio, βλάστησις, ἡ, Theophr.
germino, βλαστάνω, Aristot. germinandi vim habens, βλαστητικός, ἡ, όν, Theophr. ad germinandum propensus, βλαστικός, id. non germinans, ἄβλαστος, ον, id. sero germino, ὀψιβλαστέω, id. mature germino, πρωϊβλαστέω, id.
gero, φέρω, Dem. pileum, φορέω πῖλον s. πιλίδιον, Lucian. annulum, φορέω δακτύλιον, Eustath. rempublicam, πράττω τὰ πολιτικά, πράττω τὰ δημόσια, τὰ τῆς πόλεως, τὰ κοινά, Dem. Isocr. res, τὰ πράγματα, Demosth. res majoribus dignas, ἄξια τῶν προγόνων, Isocr. multa et praeclara, διαπράττομαι πολλὰ καὶ καλά, Isocr. illustriora, κατεργάζομαι πλείονος ἄξια, id. me erga aliquem, προσφέρομαί τινι, Xenoph. me obedientem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν εὐπειθῆ τινι, id. me virum probum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, Isocrat. me fortuna indignum, καθίστημι ἐμαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας ἀνάξιον, Isocrat. me talem erga parentes, γίγνομαι τοιοῦτος περὶ τοὺς γονεῖς, idem. me benignum erga omnes, ἡδέως ἔχω πρὸς ἅπαντας, idem. me splendide et molliter, ἐντρυφάω, Xenoph.
gerrae, λῆροι, οἱ, Plut.
gerro, φλύαρος, ὁ, Dem. ληρῶν, ὁ, Lucian.

gesta, res gestae, πράξεις, αἱ, Dem. πράγματα, τά, id.
gestamen, φόρημα, τό, Plut.
gestatio, φόρησις, ἡ, φορά, ἡ.
gestatorium, φορεῖον, τό, Herodian.
gesticulator, μῖμος, ὁ, Dem.
gesticulor, ὀρχέομαι, Xen. χειρονομέω, Poll.
gestio, γαυριάω, aliqua re, τινί, Dem. – i. e. vehementer appeto, προθυμέομαί τι, Aristot.
gesto, φορέω, pileum, πῖλον, Lucian. puerum in ulnis, κομίζω τὸ παιδίον ἐν ταῖς ἀγκάλαις, Plut. in utero, φέρω ἐν γαστρί, Plato.
gestus, us, σχέσις, ἡ, Dem. effingere gestum alicujus in statua, πλάττειν τὸ σχῆμα ἐν ἀνδριάντι, id.
gibber, κυρτός, Hom. κυφός, id.
gibbosus, i. q. gibber.
gibbus, κύρτωμα, τό, Lucian. ὕβωμα, τό, Galen.
giganteus, γιγάντειος, γιγάντειος, γιγαντώδης, ες.
gigas, γίγας, ὁ, gigantes imitor, γιγαντιάω, Suid.
gigno, γεννάω, aliquid, τί, Xen.
gilvus, κιῤῥός, ά, όν, Aegin.
gingiva, οὖλον, τό, Hippocr. interior, ἔνουλον, τό, Poll.
gingrio, κλαγγάζω.
glaber, ψιλός, ἄθριξ, ὁ, ἡ, φαλακρός.
glabresco, ψιλόομαι, Aristot.
glabretum, φαλακρά, ἡ.
glabrities, φαλακρότης, ἡ, ψιλότης, ἡ, Plut.
glabro, ψιλόω, Aristot.
glacialis, κρυσταλλώδης, ες, παγετώδης, ες, Aristot.
glacies, κρύσταλλος, ὁ, Diod. Sicul. πάγος, ὁ, Plut. παγετός, ὁ, Xen.
glacio, v. congelo.
gladiator, μονομάχος, ὁ, Herodian.
gladiatorius, μονομαχικός.
gladiatura, μονομαχία, ἡ, Luc.
gladiolus, ξιφίδιον, τό, Luc.
gladius, ξίφος, τό, Xenoph. μάχαιρα, ἡ, Dem. gladium evagino s. stringo, γυμνόω τὸ ξίφος, Herodian. σπάομαι τὸ ξίφος, Plut. gladio cingo, ὑποζώννυσθαι μάχαιραν, Aelian. gladio occido, ξιφοκτονέω.
glandula, ἀδήν, ἀδένος, ὁ, Al. Aphr.
glandulosus, ἀδενώδης, ες, caro, ἀδενώδης σάρξ, Galen.
glans, βάλανος, ἡ, Aristot. unguentaria, μυροβάλανος, ἡ, id. pudendi, κορώνη, ἡ, Artemid.
glarea, ψάμμος, ἡ, Plut.
glaucus, γλαυκός, Aristot. γλαύκινος, Theophr. color, γλαυκότης, ἡ, Aristot.
glaucedo, γλαύκωσις, ἡ, γλαύκωμα, τό, Galen.
gleba, βῶλος, ἡ, Theophr.
glebosus, βωλώδης, ες, – i. e. plenus glebis, ἀδροβωλος, ον, Diosc.
glebula, βώλιον, τό, Aristot. βωλάριον, τό, Strabo.
glis, ἐλειός, ὁ, Aristot.
glisco, αὔξομαι, Dem.
globo, σφαιρόω, Galen.
globositas, σφαιροειδές, τό.
globosus, σφαιροειδής, ές, Luc. σφαιρικός, Athen.
globulus, σφαιρίον, τό, Theophr.
globus, σφαῖρα, ἡ, Plut.
glocio, s. glocito, κλώζω, Poll.

glomeratio, στρόμβωσις, ἡ.

glomero, στρομβόω, ἑλίσσω, συσπειράω.

glomerosus, στρομβώδης, ες, στρομβοειδής, ές.

glomus, ἀγαθίς, ἡ, ἀγαθίδιον, τό, τολύπη, ἡ.

gloria, δόξα, ἡ, Dem. κλέος, τό, idem. εὔκλεια, ἡ, Isocr. εὐδοξία, ἡ, id. et honores, δόξα καὶ τιμαί, Dem. εὐδοξία καὶ τιμαί, id. et laus et fama, εὐδοξία καὶ ἔπαινοι καὶ φήμη, Isocr. magna s. illustris, δόξα πολλή, id. immensa, ἀνυπέρβλητος, id. sempiterna, ἀείμνηστος, id. εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον μνημονευθησομένη, id. immortalis, ἀθάνατος, Demosth. pulcerrima et maxima, καλλίστη καὶ μεγίστη, Isocr. bona, χρηστή, Dem. divina et illustris, ἰσόθεος καὶ πᾶσιν ὀνομαστή, Isocr. ficta, ψευδής, id. antiqua, παλαιά, id. fortitudinis, εἰς ἀνδρειότητα, Xen. gloriam expeto, δόξης ἐπιθυμέω, Dem. σπουδάζω περὶ δόξης, id. ὀρέγομαι δόξης, Isocr. venor alicujus rei, θηρεύομαι δόξαν τινός, Dem. adfero, s. pario, συμβάλλομαι δόξαν τινί, Isocr. παρασκευάζω δόξαν, id. περιτίθημι δόξαν τινί, Dem. adipiscor s. consequor, τυγχάνω δόξης, id. κτάομαι δόξαν ἐμαυτῷ, id. λαμβάνω δόξαν, id. habeo, ἔχω δόξαν, id. refero ex aliqua re, ὑπάρχει ἐμοὶ δόξα ἀπό τινος, id. adimo, ἀφαιρέομαι δόξαν, id. amitto, ἀπόλλυμι δόξαν, id. recupero, ἀναλαμβάνω δόξαν, Isocr.

gloriabundus, καυχηματίας, ὁ.

gloriatio, καύχησις, ἡ.

glorifico, δοξάζω, deum, θεόν, N.T. aliquem, δοξολογέω τινά, Basil.

gloriola, δοξάριον, ου, τό, inanis, κενόν, Dem.

glorior, καυχάομαι, aliqua re, ἐπί τινι, Lycurg. μεγαλαυχέομαί τινι vel ἐπί τινι, Isocrat. valde inconsiderata, ἀλαζονεύομαι λίαν ἀπερισκέπτως, id. de divitiis, καταλαζονεύομαι περὶ τοῦ πλούτου, id.

gloriose, ἐνδόξως, Dem. εὐκλεῶς, Poll.

gloriosus, ἔνδοξος, ον, Dem. — i. e. jactans, ἀλαζονευόμενος, Isocr.

glos, γάλως, ἡ, contr. ὥς, Poll.

glossa, γλῶσσα, s. γλῶττα, ἡ, Aristot.

glossema, γλώσσημα, τό.

glottis, γλωττίς, ἡ, Lucian.

glubo, ἀπολέπω.

gluma, ἔλυτρον, τό, Diosc. ἄχνη, ἡ.

gluten, κόλλα, ἡ, Diosc.

glutinatio, κόλλησις, ἡ, Theophr.

glutino, κολλάω, aliquid, τι, Plut.

glutinosus, κολλώδης, ες, Plato. — i. e. glutinandi vim habens, κολλητικός, Diosc.

glutinum, i. q. gluten.

glutio, λιχνεύω, Max. Tyr.

gluto, λίχνος, ὁ, Plato.

glutus, λαιμός, ὁ, Lucian.

gnaritas, v. peritia.

gnarus, v. peritus.

gnatho, γνάθων, ὁ, Hesych.

gnathonice, γναθωνικῶς.

gnathonicus, γναθωνικός.

gnatus, v. filius.

gnaviter, v. industrie.

gnavo, v. navo.

gnavus, v. industrius.

gnoma, v. sententia.

gnomonica, γνωμονική, ἡ, sc. τέχνη, Bud.

gonagra, γονάγρα, ἡ.

grabatus, κράβατος vel κράββατος, ὁ, σκίμπους, ὁ, (hoc Atticum; illud vulgare.)

gracilentus, ἰσχνός, Plato.

gracilesco, ἰσχνόομαι.

gracilis, e, ἰσχνός, Plut. gracilem reddo, ἰσχναίνω, Aristot.

gracilitas, ἰσχνότης, ἡ, corporis, σώματος, Galen.

gradatim, κλιμακηδόν, Basil.

gradatus, κλιμακωτός, adscensus, κλιμακωτὴ πρόσβασις, Strabo.

gradior, βαίνω, Dem. Conf. eo.

gradus, κλῖμαξ, ἡ, Xen. in scala, βαθμίς, ἡ, Sophocl.

Graecanicus, Ἑλληνικός, Lucian.

Graece, Ἑλληνικῶς, Ἑλληνιστί, Lucian.

Graecia, Ἑλλάς, ἡ, Dem.

Graecus, Ἑλληνικός, Herodot. Ἕλλην, ὁ, Dem. Graeca, Ἑλληνίς, ἡ, Ἑλλὰς γυνή, Herodot. cum Graecis facio, Graecos imitor, Graece loquor, Ἑλληνίζω, Aeschin. et Athen.

Graius, i. q. Graecus.

grallae, τὰ τῶν καλοβατῶν βάθρα, grallis incedo, σκαλοβατίζω, Epicharm.

grallator, καλοβάτης, ὁ, σκαλοβατίζων, ὁ, Epicharm.

gramen, χλόη, ἡ, Aristot. ἄγρωστις, ἡ, Plut.

gramineus, χλοηφόρος, ον, Eurip.

graminosus, χορτώδης, ες.

grammatica, γραμματική, ἡ, sc. τέχνη, Lucian.

grammatice, γραμματικῶς.

grammaticus, γραμματικός, Plut.

granarium, σιτοβολών, ὁ, Poll. σιτοφυλάκιον, τό.

granatum, ῥοιά, ἡ, Diosc.

grandaevus, πολυετής, ές.

grandesco, μακύνομαι.

grandino, χαλαζάω, Lucian.

grandinosus, χαλαζώδης, ες, Aristot.

grandis, e, v. magnus.

granditas, v. magnitudo.

grando, χάλαζα, ἡ, Aristot. grandine impeto, ἐπιχαλαζάω, Lucian. grandine infestor, χαλαζάομαι, Aristot. grandinis instar, χαλαζηδόν, Nicat.

granosus, κοκκώδης, ες.

granum, κόκκος, ὁ, Diosc.

graphiarium, γραφιοθήκη, ἡ.

graphice, γραφικῶς, Plut.

graphice, γραφική, ἡ, sc. τέχνη, Aristot.

graphium, γραφεῖον, τό, Plut. γραφίς, ἡ, Plut.

grassatio, λωποδυσία, ἡ, Hermog. morbi, ἡ ἐγκατάσκηψις τοῦ πάθους, Diosc.

grassator, λωποδύτης, ὁ, Dem.

grassor, λωποδυτέω, in regionem, τὴν χώραν, Hermog. in urbem, κατασκήπτω εἰς πόλιν, Herodian.

gratabundus, συγχαίρων, Dem.

grate, κεχαρισμένως, Isocr.

grates, vide gratia.

gratia, χάρις, ἡ, Dem. et delectatio, ἡ χάρις καὶ ἡδονή, Idem. gratiam aliquorum captare, προαιρεῖσθαι χάριτας παρά τινων, Dem. inire, χάριτας χαρίζεσθαι, id. apud aliquem, κατατιθέναι χάριν πρός τινα, idem. ambire, δοῦλον περιέρχεσθαί τινας χάριτος, id. mereri, ἄξιον εἶναι χάριτος, Isocr. bene meritum repetere, εὖ ποιήσαντα ἀπαιτεῖν χάριν, idem. debere alicui, χάριν τινὶ ὀφείλειν, Dem. habere alicui, εἰδέναι τινὶ χάριν, Isocr. ob aliquid, τινός, Xen. ἀντί τινος, s. τινὸς ἕνεκα, Plut. referre alicui, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν, Dem. consequi apud aliquem, κομίζεσθαι χάριν παρά τινος, Dem. gratias agere alicui, εὐχαριστεῖν τινι, Dem. pro aliqua re, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, Isocr. ob aliquid, τινὸς ἕνεκα, Dem. ad gratiam dicere, πρὸς χάριν λέγειν, idem. in gratiam alicujus facere aliquid, διδόναι τινὶ χάριν τινά, id. cujus igitur rei gratia ista dico? τίνος οὖν ἕνεκα ταῦτα λέγω; Dem. τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω; id. quaestus gratia delinquere, κέρδους ἕνεκα ἀδικεῖν, Isocr. reducere in gratiam aliquos, διαλλάττειν τινάς, Dem. in gratiam redire cum aliquo, διαλλάττεσθαί τινι, s. πρός τινα, Isocr.

gratificatio, εὐεργεσία, ἡ.

gratificor, χαρίζομαι, alicui, τινί, Dem. valde, maxime, abunde, injuste, σφόδρα, μάλιστα, καθ᾽ ὑπερβολήν, ἀδίκως, idem. non gratificor alicui, ἀχαριστέω πρός τινα, Xen.

gratiose, κεχαρισμένως, Isocr. ἐπιχαρίτως, id. χαριέντως, idem.

gratiosus, χαρίεις, Isocr. ἀγαπητός, Dem.

gratis, δωρεάν, dare aliquid alicui, δωρεὰν διδόναι τί τινι, Dem. facere aliquid, ποιεῖν τι προῖκα, Idem.

gratitudo, εὐχαριστία, ἡ, εὐγνωμοσύνη, ἡ.

grator, v. gratulor.

gratuito, ἀμισθί, facere omnia, ποιεῖν πάντα, Dem. Conf. gratis.

gratuitus, ἄμισθος, ον.

gratulatio, σύγχαρμα, τό.

gratulor, συγχαίρω, alicui, τινί, Isocr. ob aliquid, τινάς, Dem. tibi de felicitate, συνήδομαί σοι τῆς εὐτυχίας, Plut. miserunt gratulatum ei, ἀπέστειλαν συνηδόμενοι αὐτῷ, Herodian. mittere legatos gratulatum ob victoriam, πέμπειν πρέσβεις συνησθησομένους τῇ νίκῃ, Diod. Sic.

gratus, κεχαρισμένος, facere vel scribere, quae multis grata sunt, ποιεῖν ἢ γράφειν τινὰ κεχαρισμένα πολλοῖς, Isocr. gratum est amantibus, ἀγαπητόν ἐστι τοῖς ἐρῶσι, Aristot. pro beneficio, εὐχάριστος, ον, grato animo accipere aliquid, μετὰ χάριτας λαβεῖν τι, Dem.

gravate, ἀκουσίως, Aristot.

gravedinosus, καταῤῥοπτικός.

gravedo, κόρυζα, ἡ, Galen. gravedine laboro, κορυζάω, Lucian.

graveolens, βαρύοσμος, Diosc. βαρύοδμος, ον, Al. Aphrod.

graveolentia, δυσωδία, ἡ, Plut.

gravesco, βαρύνομαι, Polyb.

graviditas, κύησις, ἡ.

gravido, ἐγκύμονα ποιέω.

gravidus, ἐπιβαρυνθείς, mulier, ἐγκύουσα, Aristot. βαρυνομένη τὴν γαστέρα, Lucian. gravida sum, κύω, Dem.

gravis, βαρύς, pondus, homo, vox, Plato. Herodian. Xen. δυσχερής, ές, multa gravia oriuntur a bello, πολλὰ δυσχερῆ γίγνεται ἐκ τοῦ πολέμου, Dem. σεμνός, ή, όν, studeo esse urbanus et gravis, πειρῶμαι εἶναι ἀστεῖος καὶ σεμνός, Isocr. σπουδαῖος, αία, αῖον, res graves et necessariae, πράγματα σπουδαῖα καὶ κατεπείγοντα, id. ἐπαχθής, ές, nimia felicitas homines reddit graves, τὸ λίαν εὐτυχεῖν ποιεῖ ἐπαχθεῖς, Item. ἀξιόπιστος, ον, graviorem, s. fide digniorem videri, ἀξιοπιστότερον δοκεῖν, id.

gravitas ponderis, βαρύτης, ἡ, Plut.

morum, σεμνότης, ἡ, Dem.

graviter, βαρέως, fero aliquid, φέρω τι, Xenoph. χαλεπῶς φέρω τι, Dem. et molesto fero, βαρέως καὶ λυπηρῶς s. βαρέως καὶ χαλεπῶς φέρω τι, id. me habeo, σεμνύνομαι, idem.

gravinsculus, ὑπόβαρυς, v.

gravo, βαρέω, aliquid, τί, Lucian. aliquem, βαρύνω τινά, Xenoph.

gregalis, ἀγελαῖος, animalia, ἀγελαῖα ζῶα, Aristot.

gregarius, ἀγελαῖος, αία, αῖον, sophista, ἀγελαῖος σοφιστής, Isocr.

gregatim, ἀγεληδόν, Hom.

gremium, κόλπος, ὁ, Lucian.

gressus, βάδισμα, τό, Lucian.

grex, ποίμνιον, τό, Dem. majorum pecudum, ἀγέλη, ἡ, id. puerorum, ἀγέλη μειρακίων, Athen.

griphus, γρῖφος, ὁ, Poll.

grossus, ὄλυνθος, ὁ, Theophr.

grumulus, θρομβίον, τό, Diosc.

grumus, θρόμβος, ου, ὁ, Diosc.

grunnio, γρυλλίζω, porci grunnientes, χοῖροι γρυλλίζοντες, Aristoph.

grunnitus, γρυλλισμός, ὁ, γρυσμός, ὁ, Athen.

gryphus, γρύψ, ὁ, Hrdt.

gubernaculum, πηδάλιον, τό.

gubernatio, κυβέρνησις, ἡ, Plato.

gubernator, κυβερνήτης, ὁ, Plato.

guberno, κυβερνάω, navem, ναῦν, Dem. cursum equorum, δρόμον τῶν ἵππων, Herodian. optime rempublicam, διοικέω ἄριστα τὰ κοινά, Isocr.

gula, οἰσοφάγος, ὁ, Aristot. gulae deditus, vide gulo.

gulo, λίχνος, ὁ, Plato.

gulositas, λιχνεία, ἡ, Plut.

gulosus, γαστρίμαργος, ον, Aristot.

gurges, δίνη, ἡ.

gurgustium, οἰκίδιον, τό.

gustabilis, γευστός, ή, όν.

gustatio, γεῦσις, ἡ, Aristot.

gustatus, us, vide gustus.

gusto, γεύομαι, aliquid, τινός, Dem.

gustus, us, γεῦσις, ἡ, Aristot. gustum praebeo, γεύω, aliquid, τινός, Plato. τί, Sophocl.

gutta, σταγμα, τό, σταγών, ὁ, Athen.

guttatim, κατὰ σταγόνας.

guttur, λάρυγξ, ἡ, Galen.

gutturnium, χέρνιψ, ὁ, Athen. χερνίβιον, τό, id.

guttus, πρόχοος, ὁ, Athen.

gymnasiarcha, γυμνασιάρχης, ὁ, γυμνασίαρχος, ὁ, Poll.

gymnasium, γυμνάσιον, τό, Lucian.

gymnicus, γυμνικός, agon, ἀγών, Thuc.

gynaeceum, γυναικεῖον, τό, γυναικών, ὁ, Xen. γυναικωνῖτις, ἡ, Plut.

gynaeconitis, v. gynaeceum.

gypseum, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ γύψου, simulacrum gypseum, ἄγαλμα ἐκ τοῦ γύψου, Paus.

gypso, γυψόω.

gypsum s. gypsus, γύψος, ὁ, Diosc.

gyro, γυρόω.

gyrus, γῦρος, ὁ, gyrum circa aliquem aliqua re describo, γῦρον περί τινα τινι περιγράφω, Plut.

H.

Ha, ha, ὦ, ἆ, Aristoph.

habena, ἡνία, ἡ, Xen.

habeo, ἔχω, aliquid, τί, Plut. aliquem in numero hostium, τίθημί τινα εἰς τοὺς ἐχθρούς, Dem. aliquid pro virtute, τίθημι τι ἐν ἀρετῇ, Plato. pro turpi, ἐν αἰσχρῷ, Plut. me bene, ἔχω καλῶς, Dem. pessima, φαυλότατα, id. orationem pro aliquo, λόγον ὑπέρ τινος δημηγορέω, id. contra aliquem, κατά τινος, id. de aliqua re, ἔχω λόγον περί τι, Isocr. ῥητορεύω λόγον περί τινος, id. nomen a justitia, τῆς δίκης ἐπώνυμός εἰμι, Dem. multos adversarios, ἔχω πολλοὺς ἐναντιουμένους, Isocr. rationem s. argumentum in promptu, ἔχω λόγον πρόχειρον, Dem. delectum municipum, ποιοῦμαι κατάλογον τῶν δημοτῶν, id. honorem eloquentiae, τιμάω τοὺς λόγους, Isocr. ratum alicujus testamentum, ἐμμένω τῇ διαθήκῃ τινός, Dem. jus faciendi testamentum, κύριός εἰμι διαθέσθαι, id. rationem s. curam alicujus, ποιέομαι ἐπιμέλειαν περί τινος, Isocr. τινός, Dem.

habilis, ἐπιτήδειος, ον, εὐκατάφορος, ον, ad aliquid, πρός τι.

habilitas, ἐφαρμογή, ἡ, Plut.

habitatio, οἴκησις, ἡ, Dem.

habitator, οἰκητωρ, ὁ, Dem. urbis, ὢν ἐν τῇ πόλει, id.

habito, οἰκέω, urbem, πόλιν, Isocr. ἐν τῷ ἄστει, Dem. inter aliquos, ἔν τισι, Plato. in domo, ἐν οἰκίᾳ, Aeschin. in regione, κατοικέω ἐν τῇ χώρᾳ, terram aliquam, γῆν τινα, Plut. in insula, νῆσον, Isocr.

habitudo, ἕξις, ἡ.

habitus, us, ἕξις, ἡ, Aristot. — i. e. species, forma, vilis, τὸ εὐτελὲς τοῦ σχήματος, Lucian.

hac, τῇδε, Dem. hac illac cursito, περιέρχομαι τοῦδε κἀκεῖσε, Dem.

hactenus, καὶ ταῦτα μὲν ταῦτα, Plato καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, Dem. μέχρι τοῦδε, Thuc.

haedicolus, ἐρίφιον, τό, Athen.

haedile, ἐριφοστασία, ἡ.

haedinus, ἐρίφειος.

haedus, ἔριφος, ὁ, Aristot.

haereditarius, κληρονομαῖος, Pandect.

haereditas, κληρονομία, ἡ, Dem. κλῆρος, ὁ, id. haereditatem relinquere, καταλείπειν κλῆρον, id. adire, αἱρεῖν κλῆρον, id. tenere, ἔχειν κλῆρον, id. dividere in duas partes, διαιρεῖν μερίδας δύο τοῦ κλήρου, id. dividere cum fratre, νέμεσθαι s. μερίζεσθαι τὴν οὐσίαν πρὸς ἀδελφόν, id. sortiri, κληροῦν τὸν κλῆρον, id. cf. haeres.

haereo, συνάπτομαι, in aliqua re, πρός τι, Aristot. — i. e. dubito, ἀμφισβητέω περί τινος, Isocr.

haeres, κληρονόμος, ὁ, Dem. sum, κληρονομέω, id. alicujus, κληρονόμος εἰμί τινος, id. haeredem instituo s. scribo aliquem, καθίστημί τινα κληρονόμον, Isocr. relinquo, καταλείπω κληρονόμον, id. fieri bonorum alicujus, γίγνεσθαι κληρονόμον τῶν τινος, Dem.

haeresis, αἵρεσις, ἡ, Gal.

haereticus, αἱρετικός.

haesitantia, ἰσχνοφωνία, Aristot.

haesitatio, ἀπορία, ἡ, Isocr.

haesito, ἀπορέω, Xen. cf. dubito.

halcyon, ἀλκυών, όνος, ἡ, Aristot.

halcyonides dies, ἀλκυονίδες et ἀλκυονίτιδες, αἱ, Theophr.

halec, vel halex, μαινίς, ίδος, ἡ, Lucian.

halitus, ἐκπνοή, ἡ, Aristot. ἀτμός, ὁ, Plut.

halo, ἐκπνέω, Aristot. ἀτμιάω, Hippocr.

hamatus, ἀγκιστρωτός.

hamo, ἀγκιστρόω.

hamulus, ἀγκίστριον, τό.

hamus, ἄγκιστρον, τό, Lucian. hamo capio, ἀγκιστρεύω.

hara, συφεός, ὁ, Hom.

hariola, μάντις, ἡ, Athen.

hariolatio, μαντεία, ἡ, Luc.

hariolor, μαντεύομαι, Plato.

hariolus, μάντις, ὁ, Plut.

harmonia, ἁρμονία, ἡ, Aristot.

harmonicus, ἁρμονικός, Aristot.

harpago, ἁρπαγή, ἡ, Hesych. ἅρπαξ, ὁ, Poll.

harpax, ἅρπαξ, ὁ, Poll.

haruspex, ἱεροσκόπος, ὁ.

haruspicina, ἱεροσκοπική, ἡ.

haruspicium, ἱεροσκοπία, ἡ.

haruspicor, ἱεροσκοπέω.

hasta, δόρυ, τό, Aristot. sub hasta aliquid vendo, λαφυροπωλέω τι, Diod. Sic. ἀποκηρύττω, τι, Plutarch.

hastatus, αἰχμοφόρος, ον, δορυφόρος, ον, Xenoph.

hastile, τὸ ἀκοντίου ξύλον.

haud, οὐ, vide Non, haud dubie, ἀναμφισβητήτως, Dem. haudquaquam, οὐδαμῶς, Dem.

haurio, ἀρύω, aquam ambabus manibus, ὕδατος ἀμφοτέραις χερσίν, Aelian. ἀρύτω ὕδατος, Plato. aquam ex Nilo, ὑδρεύομαι ἐκ τοῦ Νείλου, Plut.

haustio, ἄντλησις, ἡ, aquae, ὕδατος, Aelian.

haustrum, ἀντλητήριον, τό, ἄντλημα, τό, ἀρυστήρ, ὁ.

hebdomas, ἑβδομάς, ἡ, Gal.

hebeo, ἀμβλύνομαι, Thuc. ad lucem, ἀμβλυώττω πρὸς τὸ φῶς, Luc.

hebes, ἀμβλύς, pugio, ξιφίδιον, Plut. hebetem reddere aliquem ad aliquid, ἀμβλὺν ποιεῖν τινα πρός τι, Plut.

hebesco, ἀμβλύνομαι, Thuc. oculi hebescunt, ἀμβλύνονται οἱ ὀφθαλμοί, Theophr.

hebetatio, ἄμβλωσις, ἡ, oculorum, τῶν ὀφθαλμῶν.

hebeto, ἀμβλύνω, aliquid, τί, Plut. ad aliquid, ἀπαμβλύνω εἴς τι, id.

hebetudo, ἀμβλύτης, ἡ, oculorum, ἀμβλυωγμός, ὁ, Hippocr.

hecticus, ἑκτικός, febris, ἑκτικὸς πυρετός, qui febri hectica laborat, ἑκτικός, ὁ, Galen.

hedera, κισσός, s. κιττός, ὁ, Theophr.

hederaceus, κίσσινος, corona, κίσσινος στέφανος, Athen. poculum, κισσύβιον, ου, τό, id.

hei, αἴ, mihi! αἲ ἐγώ! οἱ ἐμοί! οἴ μοι! hei mihi misero, οἴμοι τάλας! Aristoph. hei miser, αἰβοῖ τάλας! id.

helleborus, ἐλλέβορος, ὁ, Diosc.

hellnatio, ἀσωτία, ἡ, Aristot.

helluo, αὐτολήκυθος, ὁ, Dem. ἄσωτος, ὁ, Aristot.

helluor, ἀσωτεύομαι, Athen.

hem, φεῦ, virum, ἀνδρός!

hepar, ἧπαρ, τό, Gal.

hepaticus, ἡπατικός, Galen.

hera, δέσποινα, ἡ, Plato.

herba, πόα, ἡ, Theophr.

herbaceus, βοτανώδης, ες.

herbarius, βοτανικός, Diosc.

herbesco, βοτανόομαι, ποάζω, Naz.

herbeus, ποώδης, ες, Plut.

herbosus, βοτανώδης, ες.

herbula, ποάριον, τό, βοτάνιον, τό.

heri, χθές, Xen. ἐχθές, Isocr.

herilis, δεσποτικός, jus, δίκαιον δεσποτικόν, Aristot.

heriliter, δεσποτικῶς, Dem. κυρίως, id.

hernia, κήλη, ἡ, Gal. aquosa, ὑγροκήλη, ἡ, Poll.

herniosus, κηλήτης, ὁ, Synes.

heroicus, ἡρωϊκός, Plutarch.

heroine, ἡρωΐς, ἡ, Athen.

heros, ἥρως, ὁ, Lucian.

herous, ἡρωϊκός, Plutarch.

herus, δεσπότης, ὁ, Dem.

hesternus, χθεσινός, ὁ, ἡ, τό χθές, compotatio, ὁ χθὲς πότος, Plato.

heu, ἰοῦ, Dem. φεῦ, cf. hei.

heus, ὦ τάν, sed heus tu, ei, ἀλλ' ὦ τάν εἰ, ὦ ἑταῖρ, Lucian.

hiatus, χάσμα, ατος, τό, Plato.

hic, haec, hoc, οὗτος, αὕτη, τοῦτο, ὅδε, ἥδε, τόδε, Dem. hic ipse, αὐτὸς οὑτοσί, Dem.

hicce, οὑτοσί, αὑτηί, τουτί, Gen. τουτουί, ταυτησί, etc. Dem.

hiccine, i. q. antecedens.

hiems, v. hyems.

hierarchia, ἱεραρχία, ἡ.

hilaria, festum quoddam, ἱλάρια, τά.

hilaris, ἱλαρός, ρά, ρόν, vita, βίος, Lucian.

hilaritas, ἱλαρόν, τό, ἱλαρότης, ἡ.

hilariter, ἱλαρῶς, vivo, εὐθύμως διαβιόω, Synes.

hilaro, ἱλαρόω, ἱλαρύνω, aliquem, εὐφραίνω τινά, Dem.

hilarus, i. q. hilaris.

hinc, ἔνθεν, opem ferre, βοηθεῖν, Dem. repellere, ἐνθένδε ἀπελαύνειν, Dem. hinc et illinc, ἔνθεν καὶ ἔνθεν, Plato. hinc cernere licet, ἐκεῖθεν ῥᾴδιον διαγνῶναι, Isocrat. colligere, ἐκ τούτων καταμαθεῖν, id.

hinnio, χρεμετίζω, Xen.

hinnitus, χρεμετισμός, ὁ, Ammon.

hinnulus, νεβρός, ὁ, Plut.

hinnus, ἡμίονος, ὁ, ἡ.

hio, χαίνω, Lucian. ἀναχαίνω, id.

hircinus, τράγειος, hircina pellis, τραγέη, ἡ, Plut.

hircosus, τραγομάσχαλος, ον, Aristoph.

hircus, τράγος, ὁ, Aristot. hircum oleo, τραγίζω, Hippocr.

hirquus, κανθός, ὁ, Aristot.

hirsutus, τριχώδης, ες.

hirtus, λάσιος, ον.

hirudo, βδέλλα, ἡ, Theocr.

hirundineus, χελιδόνειος, ον, χελιδόνιος, ον.

hirundo, χελιδών, ἡ, Aristot. hirundinem imitor, χελιδονίζω, Schol. Aristoph. hirundinis pullus, χελιδονεύς, ὁ, Eustath.

hisco, χαίνω, Lucian.

hispidus, λάσιος, ον.

historia, ἱστορία, ἡ, Isocr.

historialis, ἱστορικός, ἡ, όν, Plut.

historicus, ἱστορικός, ἡ, όν, Plut. - i. e. historiarum scriptor, ἱστορικός, ὁ, id. ἱστοριογράφος, ὁ, Diod. Sic.

histrio, μῖμος, ὁ, ὑποκριτής, ὁ, Plut.

histrionalis, ὑποκριτικός, Dem. Phal.

histrionice, ὑποκριτικῶς, Athen.

hiulcus, χασμώδης, ες.

hodie, σήμερον, s. Attice τήμερον, Dem. αὐθήμερον, idem. ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, Lycurg.

hodiernus, ὁ, ἡ, τὸ σήμερον, s. Attice τήμερον, usque in hodiernum diem, μέχρι, s. ἄχρι τῆς σήμερον s. τήμερον ἡμέρας, Dem. Isocr. εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην, Dem.

hoedus, v. haedus.

holosericus, ὁλοσηρικός, ή, όν.

homicida, φονεύς, ὁ, Dem. ἀνδροφόνος, ὁ, id.

homicidium, φόνος, ὁ, Dem. μιαιφονία, ἡ, Plato. committo, ἀποκτείνω τινά, Dem. ἀνθρωποκτονέω.

homo, ἄνθρωπος, ὁ, ἡ, Dem. probus, σπουδαῖος, id. bonus et humanus, χρηστὸς καὶ φιλάνθρωπος, id. levis s. obscurus, τυχών, Isocr. malus, φαῦλος, Dem. perditus, φθόρος, externus, ὁ ἔξωθεν, Isocr. hominum multitudo, πλῆθος σωμάτων, Dem.

homuncio, ἀνθρώπιον, τό, Dem.

honestamentum, κόσμημα, τά, Plato.

honestas, καλόν, τό, Dem. καλοκἀγαθία, ἡ, Xen. Cf. virtus, it. honestum.

honeste, καλῶς, et decenter agere, καὶ προσηκόντως πράττειν, Dem.

honesto, τιμάω, aliquem, τινά, Dem. ἐπικοσμέω τινά, Aristot. σεμνύνω τινά, Dem.

honestum, καλόν, τό, Dem.

honestus, i. e. honorabilis, ἔντιμος, ον, Xen. - i. e. bonus, καλός, Dem. honestum et bonum esse, καλὸν καὶ ἀγαθὸν εἶναι, Dem. et decorum esse alicui, καλὸν καὶ πρέπον εἶναί τινι, id. et justum esse, καλὸν καὶ δίκαιον εἶναι, id.

honor, τιμή, ἡ, Dem. ἐπιτιμία, ἡ, id. et gloria, τιμὴ καὶ δόξα, id. et admiratio, τιμὴ καὶ ζῆλος, id. ζῆλος καὶ φιλοτιμία, id. studium honoris et gloriae, φιλοτιμία καὶ δόξα, id. magnus, τιμὴ μεγάλη, id. amplissimus, πλείστη, id. immortalis, ἀνεξάλειπτος, Isocrat. meritus, προσήκουσα, Dem. eximius, ἐξαίρετος, Isocr. summus, ὑπερβολὴ τιμῆς, Dem. honorem appeto, τιμῆς ἐπιθυμέω, Isocr. amo, τιμὴν ἀγαπάω, id. quaero, τιμὴν ζητέω, ὁρμάομαι πρὸς φιλοτιμίαν, id. adfero alicui, φέρω τινὶ τιμήν, id. κομίζομαι τιμήν, id. decernere, dare alicui, διδόναι τιμήν τινι, Dem. conferre alicui, συμβάλλεσθαι τιμήν τινι, Isocrat. consequi, εὑρίσκειν τιμήν, Dem. τυγχάνειν τιμῆς, id. κτήσασθαι τιμήν, id. λαμβάνειν τιμήν, Isocr. habere, ἔχειν τιμήν, id. tollere bene meritorum, ἀναιρεῖν τιμὴν τῶν εὐεργετῶν, Dem. datum eripere alicui, ἀφελέσθαι τιμὴν δοθεῖσάν τινι, idem. amittere, ἀποστερεῖσθαι φιλοτιμίαν, id. recuperare, ἀναλαμβάνειν τιμήν, Isocr. honore contentum esse, στέργειν τιμήν, id. frui ab aliquo, ἀπολαύειν τιμῆς παρά τινος, Demosth. antecellere alicui, προέχειν τιμῇ τινος, Isocrat. honoris et decori caussam esse, τιμίου καὶ καλοῦ αἴτιον εἶναι, Dem. summos honores habere alicui, εἰς ὑπερβολὴν τιμᾶν τινα, id. publicos habere alicui, δημοσίᾳ τιμᾶν τινα, id.

honorabilis, τίμιος, Dem. ἔντιμος, ον, idem.

honorarium, γέρας, τό, Dem. bellicum, ἀριστεῖον, τό, idem. dare, διδόναι ἀριστεῖον τινι, id. consequi ab aliquo, ἀξιοῦσθαι τοῦ ἀριστείου ἀπό τινος, id. λαμβάνειν ἀριστεῖον παρά τινος, Isocr. τυγχάνειν τοῦ ἀριστείου, idem.

honorarius, τιμητικός, ή, όν.

honorate, ἐντίμως, Plato.

honoratus, τιμώμενος, ένη, ενον, Dem. ἔντιμος, ον, id.

honorifice, ἐνδόξως, Dem. ἐντίμως, Plat.

honorificus, τίμιος, honorificum erat omnibus, τίμιος ἦν πᾶσιν ἀνθρώποις, Dem. ἔντιμος, ον, honorifica et magna et splendida res, ἔντιμον καὶ μέγα, καὶ λαμπρὸν πρᾶγμα, id.

honoro, τιμάω, aliquem, τινά, Dem. maxime, μάλιστα, id. εἰς ὑπερβολήν, id. ὑπερβαλλόντως, id. ut meretur, κατ' ἀξίαν, Isocr. perinde ut alium, ἐξίσου τῷ ἄλλῳ, Dem. publice, δημοσίᾳ, id. in aliqua re, τινά κατά τι, Aelian. et religiose colo animalia quaedam, σέβομαι καὶ τιμάω ζῶά τινα, Isocr. Cf. honor, item colo.

hora, ὥρα, ἡ, Dem. quota hora est? ποῖον ἐστι τὸ στοιχεῖον; Lucian. hac ipsa hora, ἐνστάσης τῆς ὥρας, Plut. elapsa, ὥρα παρελθοῦσα.

hordeaceus, κρίθινος, vinum, οἶνος, Athen. panis, ἄρτος, Plut.

hordeum, κριθή, ἡ, Theophr. hordei ferax, κριθοφόρος, ον, Strabo.

horizon, ὁρίζων, οντος, ὁ.

hornus, τήτειος, ον, ὁ, ἡ, τό τούτου τοῦ ἔτους, αὐτενιαυτός, ον.

horologium, ὡροσκοπεῖον, τό, Strabo.

horrendus, φοβερός, Isocr. scelus, δεινὸν καὶ σχέτλιον ἀσέβημα, Dem.

horreo, φρίττω, aliquid, ὑπέρ τινος, Dem. sues horrentes setis, ὗες ἀναφρίσσοντες, Aristot.

horreolum, σιτοβόλιον, τό.

horresco, v. horreo.

horreum, σιτοβολών, ὁ, ἀποθήκη, ἡ.

horribilis, φοβερός, ά, όν, Plato.

horride, τραχέως, Isocr.

horridus, τραχύς, Isocr.

horror, φρίκη, ἡ, Plut. febrilis, φρικία, ἡ, Diosc.

horsum, δεῦρο, Dem.

hortatio, προτροπή, ἡ, Aristot.

hortator, νουθετῶν, ὁ, Isocr. παραινῶν, ὁ, id.

hortensis, e, κηπαῖος, smilax, σμίλαξ, Diosc.

hortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινά ἐπί τι, Isocrat. πρός τι, προτρέπω τινά εἴς τι, Dem. ἐπί τι, id. παραινέω τινί τι, Xen. παροξύνω τινά τι, Isocr. παρορμάω τινά εἴς τι, Xen.

hortulanus, κηπουρός, ὁ, Diod. Sic.

hortulus, κηπίον, τό, Thuc.

hortus, κῆπος, ὁ, Dem.

hospes, alios hospitio excipiens, πρόξενος, ὁ, ξενοδόχος, ὁ, πανδοχεύς, ὁ, - qui hospitio excipitur, ξένος, ὁ, (sed ξένος priorem etiam habet significationem, v. Eustath. p. 1807, 7.) alicujus et familiaris, ξένος ὤν τινι καὶ ἐπιτήδειος, Isocr.

hospita, ξενοδόχος, ἡ, πανδοκεύτρια, ἡ, Aristoph.

hospitalis, ξένιος, Xen. ξενικός, amicitia, φιλία, Aristot. munus, ξένιον, τό, Dem.

hospitalitas, ξενία, ἡ, Dem. ξενισμός, ὁ, Plut.

hospitaliter, φιλοξένως, Isocr.

hospitium, ξενοδοχεῖον, τό, πανδοχεῖον, τό, Plut. et amicitia, ἡ ξενία καὶ φιλία, Dem. renovo vetus hospitium, ἀνανεόομαι καὶ καινὴν ποιέομαι τὴν παλαιὰν ξενίαν, Isocr. decerno alicui jus hospitii, ψηφίζομαί τινι προξενίαν, Dem. excipio hospitio aliquem, ξενίζω τινά, id. hospitio conjungor, ξενόομαι, Xen.

hospitor, ξενίζομαι, (pass.) apud aliquem, ὑπό τινος, Xen.

hostia, θυσία, ἡ, Lucian. θῦμα, τό, Isocr. hostiam immolo, θυσίαν θύω, Plato. ἱερόθυτα ποιέω, Aristot.

hosticus, πολέμιος, α, ον, terra, ἡ πολεμία χώρα, Xen.

hostilis, πολέμιος, Xen. hostili animo esse erga aliquem, πολεμικῶς ἔχω πρός τινα, idem.

hostilitas, δυσμένεια, ἡ, Hdn.

hostiliter, πολεμικῶς, Isocr. πολεμίως, Thuc.

hostimentum, ἀμοιβή, ἡ, Lucian.

hostio, ἀμείβομαι, Dem.

hostis, ἐχθρός, ὁ, Dem. πολέμιος, ὁ, Id. Discrimen utriusque vocis hoc est: ἐχθρος ἐστὶν ὁ πρότερον φίλος. πολέμιος δὲ ὁ μεθ' ὅπλων χωρῶν πρὸς τοὺς πέλας, δυσμενὴς δ' ὁ χρόνιον πρὸς τόν ποτε φίλον τὰ μίσος διατηρῶν καὶ δυσδιαλλάκτως ἔχων, Ammon. et inimicus, πολέμιος καὶ ἐχθρός, id. potens, ἐχθρὸς ἰσχυρός, id. acris, χαλεπός, Isocr. irreconciliabilis, ἀδιάλλακτος, Dem. apertus, πρόδηλος, id. communis, κοινός, id. hostem aliquem facere, ποιεῖν τινα ἀνταγωνιστήν, Isocr. judicare, κρίνειν τινα πολέμιον, id. fieri alicui, γίγνεσθαι τινι πολεμήσαντα, Dem. esse alicujus, εἶναι πολέμιον ὁ ἐχθρόν τινός, id. experiri aliquem, χρῆσθαι τινι πολεμίῳ s. ἐχθρῷ, id. facere cum hostibus, εἶναι ἐν μερίδι τῶν ἐχθρῶν, id.

huc, δεῦρο, progredi, βαδίζειν, Dem. adsiste, δεῦρο ἀναστάς μοι, id. restituere, δεῦρο κατάγειν, id. mittere, ἐνθάδε πέμπειν, Isocr. hucusque, ἄχρι τοῦ δεῦρο, huc et illuc circumvagari, δεῦρο κἀκεῖσε διαφέρεσθαι, Demosth.

hujusmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, Dem. τοιοῦτός τις, Plato.

humane, ἀνθρωποπαθῶς, Hermog.

humanitas, i. e. humana natura, ἀνθρωπότης, ἡ, — i. e. comitas, φιλανθρωπία, ἡ, Dem. et clementia alicujus, καὶ πρᾳότης τινός, id. et animi facilitas, καὶ τρόπου ἐπιείκεια, id. et indulgentia, καὶ ἄφεσις, id. humanitatem experiri apud aliquos, τυγχάνειν τῆς φιλανθρωπίας παρά τινων, id. frui humanitate aliquorum, ἀπολαύειν τῆς φιλανθρωπίας τινῶν, id. habere humanitatem invicem a natura, ἔχειν φιλανθρωπίαν ἐκ φύσεως πρὸς ἀλλήλους, Isocr.

humaniter, ἀνθρωπίνως, Dem. disputare humanius de fortuna, διαλέγεσθαι ἀνθρωπινώτερον περὶ τῆς τύχης, id. humaniter se gerere erga aliquos, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινας, id.

humanus, ἀνθρώπειος, genus, ἀνθρώπειον γένος, Lucian ἀνθρώπινος, genus, ἀνθρώπινον γένος, Plato. — i. e. comis, φιλάνθρωπος, ον, Dem. et clemens, καὶ πρᾷος, id. mansuetis et humanis moribus praeditus, ἥμερος καὶ φιλάνθρωπος τοὺς τρόπους, Dem. humanum se praebere erga aliquem, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα, idem.

humatio, ἐνταφιασμός, ὁ, ταφή, ἡ, Thuc.

humecto, ὑγραίνω, Galen. νοτίζω, Diosc.

humectus, ὑγρός, Xenoph.

humeo, νοτιάω, Aristot.

humerus, ὦμος, ὁ, Isocr.

humesco, ὑγραίνομαι, Plato.

humi, χαμαί, sedeo, χαμαὶ κάθημαι, Xenoph.

humiditas, ὑγρασία, ἡ, Galen. ὑγρότης, ἡ, Plato.

humidus, ὑγρός, Xenoph.

humiliatio, ταπείνωσις, ἡ.

humilio, ταπεινόω.

humilis, πρόσγειος, ον, Aristot. ταπεινός, Lucian. animo, ταπεινόφρων, ὁ, ἡ, Plat.

humilitas, ταπεινότης, ἡ, Isocr.

humiliter, ταπεινῶς, Isocr.

humo, θάπτω, mortuos, νεκρούς, s. ἀποθανόντας, Dem. aliquem, ἐνταφιάζω τινα, Basil.

humor, ὑγρότης, ἡ, Plato.

humus, γῆ, ἡ, Dem. Cf. terra.

hyacinthinus, ὑακίνθινος.

hyacinthus, ὑάκινθος, ὁ, ἡ, Diosc.

hyades, ὑάδες, αἱ, Poll.

hyberna, χειμάδιον, τό, in hybernis habere exercitum, ἐν χειμαδίῳ χρῆσθαι τῇ δυνάμει, Dem. ex hybernis educo, ἐκ τῶν χειμαδίων ἐξάγω.

hyberno, παραχειμάζω, Dem.

hybernus, χειμέριος, morbi, χειμέριοι νόσοι, Hippocr.

hydra, ὕδρα, ἡ.

hydria, ὑδρία, ἡ.

hydropicus, ὑδρωπικός, ἡ, όν.

hydrops, morbus, ὕδρωψ, ὁ, Gal. hydrope laborans, ὑδρωπικός, hydrope laboranti similis, ὑδρωψ, ὁ, hydrope laboro, ὑδρωπιάω, Diosc. hydrope corripior, ἐξυδρωπιάω, Aristot.

hydrus, ὕδρος, ὁ.

hyemalis, χειμέριος, Thuc.

hyematio, χειμασία, ἡ, Polyb.

hyemo, χειμάζω, Dem.

hyems, χειμών, ὁ, Xen.

hymnus, ὕμνος, ὁ.

hypocaustum, ὑπόκαυστον, τό, Vitruvius.

hypochondria, ὑποχόνδρια, τά.

hypocrisis, ὑπόκρισις, ἡ.

hypocrita, ὑποκριτής, ὁ.

hypomnema, ὑπόμνημα, τό, Isocr.

hypotheca, ὑποθήκη, ἡ, Dem.

hypothesis, ὑπόθεσις, ἡ, Aristot.

hypotheticus, ὑποθετικός, Aristot.

hystrix, ὕστριξ, s. ὕσθριξ, ὁ, Aristot.

I.

ibi, ἐκεῖ, bellum gerere, πολεμεῖν, Demosth. manere, αὐτοῦ καταμένειν, Isocr. auctor fuit horum, αὐτόθι αἴτιος ἦν τούτων, Dem. ubi, ἐνταῦθα, οὗ, Isocr. ibidem, αὐτόθι, Dem.

ibis, ἶβις, ἡ, Herodot.

ico, πλήττω, foedus cum aliquo, ποιέομαι συνθήκην πρός τινα. Dem. σπένδομαι πρός τινα, Thuc.

icon, εἰκών, ἡ, Isocr.

ictericus, ἰκτερικός, Galen.

icterus, ἴκτερος, ὁ, Galen. ictero laboro, ἰκτεριάω, Diosc. ictero laborans, ἰκτερικός, ή, όν, Hippocr. ἰκτεριώδης, ες, Diosc. ictero corripior, ἰκτερόομαι, Galen.

ictus, us, πληγή, ἡ, Isocr.

icuncula, εἰκόνιον, τό, Plut.

idcirco, διὰ τοῦτο, Dem. διὰ ταῦτα, Idem.

idea, ἰδέα, ἡ, Plato.

idem, ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό, s. ταὐτό, Aristoph οὗτος, αὕτη, τοῦτο, Plut. dicere, ταυτολογέω, quod, ταὐτόν, ὅπερ, Isocr. quod secunda fortuna, ταὐτὸν τῇ εὐδαιμονίᾳ, Aristot.

identidem, θαμινά, Xenoph.

identitas, ταυτότης, ἡ, Aristot.

ideo, διὰ. Dem. διατοῦτο, idem quod, τούτου ἕνεκα, ὅτι, Isocr. ideo, quod condidisti, homines, ἀνθ' ὧν ἔπλασας ἀνθρώπους, Plut.

idioma, ἰδίωμα, τό, Diosc.

idiota, ἰδιώτης, ὁ, Dem.

idololatra, εἰδωλολάτρης, ὁ, N. T. sum, εἰδωλολατρεύω, Basil.

idololatria, εἰδωλολατρεία, ἡ, N. T.

idolum, εἴδωλον, τό, N. T.

idonee, ἐπιτηδείως, Thuc.

idoneus, ἐπιτήδειος, idoneum tempus, ἐπιτήδειος καιρός, Dem. ad aliquid, τινί, Aristot. εἴς τι, Herodian. ad gerendam rempublicam, πολιτεύεσθαι, Dem. ad negotium, χρήσιμος ἐπὶ πρᾶγμα, id. ad gerendas res justas, πρακτικὸς τῶν δικαίων, Aristot. ad omnia, εὐάρμοστος πρὸς ἅπαντα, Isocr. ad docendum, ἱκανὸς διδάσκειν, id. ad aliquid, πρός τι, Lucian. corpore, τὸ σῶμα, Xen. civis, πολίτης, Isocr. ad agendum, δυνάμενος πράττειν, id.

idus, εἰδοί, αἱ.

igitur, οὖν, properant, χωροῦσιν οὖν, Dem. τοίνυν, oportet, δεῖ, id. αὐκοῦν, precabatur, οὐκοῦν ηὔχετο, id. δή, commemoravi, ὑπέμνησα δή, idem.

ignarus, ἀγνοῶν, Dem. ἀνεπιστήμων, ὁ, ἡ, Thuc. μὴ ἐπιστάμενος, Xen.

ignave, ἀργῶς, se gerere, ἔχειν, Plut. — i. e. timide, ἀνάνδρως, se gerere erga hostes, ἔχειν πρὸς τοὺς ἐχθρούς, Isocr.

ignavia, ἀργία, ἡ, Dem. ῥαθυμία, ἡ, id. et socordia, ἡ ἀργία καὶ ῥαθυμία, id. et negligentia, ῥαθυμία καὶ ἀμέλεια, id. τὸ ῥαθυμεῖν, id. nimia et intempestiva, ῥαθυμία πολλὴ καὶ ἄκαιρος, id. insignis et perniciosa, ὑπερβάλλουσα καὶ ἀνήκεστος, id. ignaviae se dare, ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν, id. per ignaviam negligere aliquid, διὰ ῥαθυμίαν προΐεσθαί τι, id. ignaviam deponere, ἀποθέσθαι ῥαθυμίαν, id. et timiditas, ἡ ἀνανδρία καὶ κακία, Dem. et mollities, καὶ μαλακία, id. et socordia, καὶ ῥαθυμία, id. facere aliquid ob ignaviam et effeminatum animum, ποιεῖν τι δειλίας καὶ ἀνανδρίας ἕνεκα, id.

ignaviter, i. e. segniter, ἀργῶς, Dem. ῥαθύμως, Isocr. — i. e. timide, ἀνάνδρως, id. κακῶς, Dem.

ignavus, i. e piger, ἀργός, Dem. ἀργεῖν, id ῥάθυμος, ον, Isocr. ῥαθυμεῖν, id. — i. e. timidus, ἄνανδρος, ον, Dem. φαῦλος, id. μαλακός, Isocr. sum, ῥαθυμέω, Dem. ἀργέω, id. μαλακίζομαι, id. κακίζομαι, id.

ignesco, ἐκπυρόομαι, Galen.

igneus, πύρινος, Theophr. ἔμπυρος, ον, Diosc. πυροειδής, ές, Plato.

igniarium, πυρεῖον, τό, Plato.

igniculus, πυρίδιον, τό.

ignis, πῦρ, τό, Aristot. sacer, ἐρυσίπελας, τό, Galen. coelestis, πρηστήρ, ὁ, Aristot. fatuus, πολυδεύκης, ὁ.

ignitus, πυρώδης, ες, Diosc. διάπυρος, ον, Plut.

ignobilis, genere, ἀγενής, ές, Dem. δυσγενής, ές, nomine, ἄδοξος, ον, Dem. ἀνώνυμος, ον, id.

ignobilitas generis, δυσγένεια, ἡ, Plut. nominis, ἀδοξία, ἡ, Dem. et humilitas, καὶ ταπεινότης, id.

ignominia, ἀτιμία, ἡ, Dem. αἰσχύνη, id. et contemtus, ἀδοξία, καὶ αἰσχύνη, id.

ignomioiam alicui adfero, αἰσχύνην φέρω τινί, id. concido in tenebras et igoominiam, γίγνομαι ἐν σκότει καί δυσκλείᾳ, id. fugio ignominiam, φεύγω ἀδοξίαν, id. abstergo ignominiam rerum gestarum, ἀποτρίβομαι τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν, Dem. ignomioia adficio et pessime tracto, ἀτιμάω καὶ τὰ ἔσχατα πράττω τινά, id. contra omne jus et aequitatem noto, παρὰ τὰ δίκαια πάντα ἀτιμάζομαι, Dem.

ignomioiose, ἀδόξως, Dem.

ignominiosus, ἄτιμος, ον, Dem. et turpis, ἐπονείδιστος καὶ αἰσχρός, id. ignominiosum habetur jam, versari in republica, ἐπονειδιστον ἤδη τὸ πολιτεύεσθαι, id. ignominiosum duco, ἐν αἰσχρῷ τίθημι, id.

ignorabilis, ἄγνωστος, ον, Lucian.

ignorantia, ἄγνοια, ἡ, Dem. ἀγνωσία, ἡ, id. et inscitia rerum, ἡ ἀπειρία καὶ ἄγνοια πραγμάτων, id. et oblivio, ἄγνοια καὶ λήθη, Isocr. cum ignavia conjuncta, ἄγνοια μεμιγμένη ῥᾳθυμίᾳ, Dem. incido in ignorantiam, ἐμπίπτω εἰς ἄγνοιαν, Isocr. facere aliquid ex ignorantia, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν, Dem.

ignoratio, ἀγνωσία, ἡ, Dem.

ignoro, ἀγνοέω, res, τὰ πράγματα, Dem. aliquem, τινά, id. aliquid, λανθάνει μέ τι, Idem. nihil aliorum, οὐδενὸς τῶν ἄλλων ἀπολείπομαι, id.

ignoscentia, συγγνώμη, ἡ, Dem. Conf. venia.

ignoscibilis, συγγνωστός, Plato.

ignosco, συγγιγνώσκω, alicui peccatum, τινὶ ἁμαρτίαν, Eurip. fraudem, τῆς ἀπάτης, Philostrat. alicui, συγγνώμην ἔχω τινί, Isocr. συγγνώμην δίδωμί τινι, Polyb.

ignotus, ἀγνοούμενος, Dem. alicui, ἀγνὼς τινι, id. de rebus ignotis loqui, περὶ ἀγνοουμένων λόγους ποιεῖσθαι, Isocr.

ilex, πρῖνος, ἡ, Aristot.

ilicet, εἶεν δή.

ilicetum, πρινών, ὁ.

iliceus, πρίνινος, Aristoph.

illabor, εἰσπίπτω, in aliquid, εἴς τι, Thuc.

illaboratus, ἀνέργαστος, ον, Lucian. aurum, ἄπεφθος χρυσός, id.

illac, ἐκείσε.

illacrimor, ἐπιδακρύω, mortuo, τῷ τεθνεῶτι, fortunae meae, καταδακρύω τὴν ἐμαυτοῦ τύχην, Xen.

illaesus, ἀβλαβής, ές, Xen. ἀπαθής, ές, id.

illaqueo, παγιδεύω, aliquem, τινά.

illaudatus, ἀνεγκωμίαστος, ον, Isocr.

ille, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, ille ipse, ἐκεῖνος αὐτός, id.

illecebrae, ἐπαγωγαί, ῶν, αἱ, Plato.

illecebrosus, ἐπαγωγός, Thuc. et attractitius, ἀγωγός καὶ ἐφολκός, Aelian.

illectamentum, ἐπαγωγή, ἡ, Plato.

illegitimus, νόθος, ον, ἔκθεσμος, ον.

illepide, ἀχαριέντως, ἀχαρίτως, Hermog.

illepidus, ἄχαρις, ὁ, ἡ, Herodian.

illibate, ἀψαύστως, s. ἀψαυστί, Plut.

illibatus, ἄψαυστος, ον, ἄθικτος, ον, Plut.

illiberalis, ἀνελεύθερος, ον, et tenax, καὶ μικρολόγος, Dem. — i. e. servilis, δουλοπρεπής, ές, Xen.

illiberalitas, ἀνελευθερία, ἡ, Aristot. — i. e. ingenium servile, ἀγέννεια, ἡ, Cl. Alex.

illiberaliter, ἀνελευθέρως.

illic, ἐκεῖ, Dem. nulli erant illic, praeterquam Thebani, οὐ γὰρ ἦσαν αὐτόθι, πλὴν Θηβαῖοι, idem.

illicio, ἐπάγω, Dem. aliquem, θηράω, τινά, Isocr.

illicite, ἀθέσμως, Hesych.

illicitus, ἄθεσμος, ον, Plut. ἀθέμιστος, ον, illicita precor, ἀθέμιστα εὔχομαι, Xen. facio, ἀθέμιστα ποιῶ, id.

illicium, id. q. illecebrae.

illico, παραυτίκα, Dem. Conf. statim.

illido, προσβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, Plut.

illigo, ἐνδέω, legi, εἰς νόμον, Plato.

illimis, ἄπηλος, ον.

illinc, ἐκεῖθεν, Dem. ἐντεῦθεν, id.

illinimentum, ἐπίχρισμα, τό, Diosc.

illino, ἐπιχρίω, Galen.

illisio, προσβολή, ἡ, Plut.

illiteratus, ἀπαίδευτος, ον, ἀγράμματος, ον, cf. indoctus.

illitus, ἐπίχριστος, ον, Galen.

illo, ἐκεῖσε.

illotus, ἄλουτος, ον, ἄπλυτος, ον, ἄνιπτος, ον.

illuc, ἐκεῖσε, ire, πορεύεσθαι, Dem. ἐκεῖ, sequi aliquem, ἐκεῖ ἕπεσθαί τινα, Chrys. et inde huc, ἐκεῖσε, καὶ ἐκεῖθεν δεῦρο, Dem.

illuceo, ἐπιλάμπω, Xen. ἐπιφαίνομαι, alicui, τινί, idem.

illucesco, vide illuceo, — illucescit dies, ἡμέρα ὑποφαίνει, s. ἀπολάμπει s. γίγνεται s. ἐπιφώσκει, ubi (dies) illuxit, ὑπολαμπούσης ἡμέρας, διαφαινούσης ἡμέρας, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ἅμα τῷ ἦρι.

illudo, ἐμπαίζω, alicui, τινί, φενακίζω τινά, Dem. ἐντρυφάω τινά, Lucian. χλευάζω τινά, Idn. operibus alicujus, ὑβρίζω εἰς ἔργα τινός, Id.

illuminate, πεφωτισμένως.

illumino, φωτίζω, διαφωτίζω, ἐκφωτίζω, ἐπαυγάζω, περιαυγάζω, καταλάμπω.

illunis, ἀσέληνος, ον, nox, νύξ, Aelian.

illusio, κατάγελως, ὁ, καταγέλασμα, τό, ἐμπαιγμός, ὁ, ἐπίσκωψις, ἡ, χλευασία, ἡ, χλευασμός, ὁ, ἀπομυκτηρισμός, ὁ, τωθασμός, ὁ. 2) i. q. deceptio, ἐξαπάτη, ἡ, διάκρουσις, ἡ.

illusor, ἐμπαίκτης, ὁ, σκώπτης, ὁ, ἐπισκώπτης, ὁ, τωθαστής, ὁ.

illustratio, ἔλλαμψις, ἡ.

illustris, e, ἐπιφανής, ές, ὀνομαστός, bellum, ἐπιφανὴς πόλεμος, Dem. vir, ἀνήρ, Dem. ἀνὴρ ὀνομασμένος, Isocr. ἀνὴρ λαμπρός, Dem. illustrem fieri per aliquid, ἐπιφανῆ γίγνεσθαι διά τι, idem. ἀπολαμπρύνεσθαί τινι, Herodot.

illustro, καταλάμπω, aliquid, τί, Plut. φωτίζω τι, Galen.

illuvies, 1) i. e. inundatio, κατακλυσμός, ὁ, κατάκλυσις, ἡ. 2) i. e. sordes, ἀλουσία, ἡ, περίψημα, τό, ἀπόνιμμα, τό, ῥύπος, ὁ, ῥυπαρία, ἡ.

imaginarius, φανταστικός, Plut.

imaginatio, φαντασία, ἡ, Aristot.

imaginor, φαντάζομαι, videre aliquid, ὁρᾶν τι, Galen. aliquid animo, διατυπόω τι, Herodian.

imago, εἰκών, ἡ, Dem. ἄγαλμα, τό, id. εἴδωλον, τό, id. Cf. simulacrum.

imaguncula, εἰκόνιον, τό, Plut. ἀγαλμάτιον, τό, Lucian.

imbecillis, ἀσθενής, ές, corpore, τὸ σῶμα, Plato. opibus, χρήμασι, id. ἀδύνατος; ον, Xen. ἀδύνατος, ον, Dem. sum, ἀσθενέω, Isocr.

imbecillitas, ἀσθένεια, ἡ, Dem. ἀῤῥωστία, ἡ, Basil. corporis, καχεξία, ἡ, Diod. Sic.

imbecilliter, ἀσθενῶς, Dem.

imbellis, ἀπόλεμος, ον, Musa, μοῦσα, Plato. ἄνανδρος, ον, Isocr.

imber, ὄμβρος, ὁ, imbribus inundari, κατακλύζεσθαι ὑπὸ τῶν ὄμβρων, Isocr. ὕδατα, ων, τά, damnum accipere ab imbribus, βλάπτεσθαι ὑφ' ὑδάτων, Dem. imbre madens, διόμβρος, ον, Aristot. κάτομβρος, ον, Theophr.

imberbis, ἀγένειος, ον, Lucian.

imbibo, ἐμπίνω, plus vini, quam decet, πλεῖον τοῦ ἱκανοῦ τοῦ οἴνου, Lucian. — i. e. comprehendo s. intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, Plut.

imbrex, γεῖσσον, τό, Phavor. ὁ κέραμος στρογγυλοειδής.

imbricatim, γεισσοειδῶς.

imbrico, ἀπογεισσόω, Aristot.

imbricus, ὄμβριος, ον, Aristot.

imbuo, ἐμβρέχω, Diosc. — i. e. instituo, παιδεύω τινά τινι, Xen. aliquem institutis alicujus, τινα ἐπιτηδεύμασί τινος, Herodian. conf. doceo, instituo.

imitabilis, μιμητός, ή, όν.

imitamen, μίμημα, τό, vocis, φωνῆς, Plato.

imitandus, μιμητέος, ζηλωτέος.

imitatio, μίμησις, εως, ἡ, Thuc. μίμημα, τό, Philo. ἀπομίμημα, τό, Diod. Sic. ridicula, πιθηκισμός, ὁ, Aristoph. inepta, κακοζηλία, ἡ, Lucian.

imitator, μιμητής, ὁ, Thuc. histrionicus, μῖμος, ὁ, Dem.

imitor, μιμέομαι, majores opere, τοὺς προγόνους τῷ ἔργῳ, Dem. res gestas alicujus, τὰς πράξεις τινός, id. et aemulor aliquem, καὶ ζηλόω τινά, Isocr. ζηλόω τινά καὶ τὰ ἐκείνου ἴχνη διώκω, Plato. μιμητὴς καὶ ζηλωτὴς γίγνομαί τινος, Isocr. imitando aliquid exprimere, ταῖς μιμήσεσιν ἰδιάζειν, Aelian. ad imitandum sibi aliquid proponere, πρός τι ἀποβλέπειν, Lucian. modulos inepte imitor, συντερετίζω, Theophr.

immadeo, ἐμβρέχομαι, Diosc.

immanis, ἄγριος, et difficilis homo, ἀνὴρ ἄγριος καὶ χαλεπός, Plato. et crudelis bestia, θηρίον ἄγριον καὶ πλείστης ὠμότητος μεστόν, Isocr. ὠμός, immanis animo, ὠμὸς τὴν γνώμην, Dem. χαλεπός, tyrannus, χαλεπὸς τύραννος, Isocr. — i. e. ingens, ὑπερμεγέθης, ες, Xen. immane quantum, θαυμαστὸν ὅσον, Plato. ἀμύθητον ὅσον, Aristot.

immanitas, ἀγριότης, ἡ, Plut. ὠμότης, ἡ, et saevitia alicujus, καὶ χαλεπότης τινός, Isocr.

immansuetus, ἀνήμερος, ον, ἀπηνής, ές.

immarcescibilis, ἀμάραντος, ον.

immarcesco, μαραίνομαι, ἀπομαραίνομαι.

immature, ἀωρί, Athen.

immaturitas, ἀωρία, ἡ, Aristoph.

immaturus, ἄωρος, ον, ad conjugium, πρὸ τοῦ γάμου, Plut. immatura morte praereptus, πρὸ ὥρας ἀναρπασθείς, Lucian.

immediate, ἀμέσως.

immediatus, ἄμεσος, ον.

immedicabilis, ἀνήκεστος, ον, ἀνίατος, ον, ἀθεράπευτος, ον.

immeditatus, ἀμελέτητος, ον, Lucian.

immejo, ἐνουρέω, Diosc.

immemor, ἀμνήμων, ὁ, ἡ, Plato. ἐπιλή-

σμων, ὁ, ἡ, alicujus, τινός, Aeschin. sum, ἀμνημονέω, alicujus, τινός, Dem.

immemorabilis, οὐκ ἀξιομνημόνευτος, ον.

immemoratus, ἀμνημόνευτος, ον.

immensitas, ἀμετρία, ἡ, Lucian. ἄμετρον, τό, idem.

immensus, ἄμετρος, ον, Lucian. ἀμέτρητος, ον, id. ὑπερμεγέθης, ες, apparatus, παρασκευή, Isocr. ἀνυπέρβλητος, ον, ambitio, φιλοτιμία, Dem. potentia alicujus, δύναμίς τινος, id. ὑπερβάλλων, atrocia et immensa, δεινὰ καὶ ὑπερβάλλοντα, id.

immeo, εἰσέρχομαι, Dem. εἴσειμι, Xenoph.

immerens, ἀναίτιος, ον, Plut.

immergo, ἐμβάπτω, in ceram, εἰς κηρόν, Aristoph. in aquam, ἀποβάπτω εἰς ὕδωρ, Diosc. καταδύνω ἐφ' ὕδατι, Aristot. aliquem in mare, βαπτίζω τινὰ εἰς θάλασσαν, Plut.

immerito, ἀναξίως, Isocr. fortunam adversam experiri, παρὰ τὴν ἀξίαν δυστυχεῖν, idem.

immeritus, ἀνάξιος, ον, Dem.

immersabilis, ἀβάπτιστος, ον, Pind.

immersio, βαπτισμός, ὁ.

immigro, ἀποικέω, in alium locum, εἰς ἄλλον τόπον, Isocr.

immineo, ἐπίκειμαι, cervicibus, τοῖς αὐχέσι, Hdn. imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, Dem. finis vitae nobis, ἐφέστηκε τέλος ἡμῖν, Hdn. crudelis mors inevitabiliter, ἀφύκτως ἐπιφέρεται θάνατος, Plut. imminet fames, μέλλει ἔσεσθαι λιμός, Aelian.

imminuo, ἐλαττόω, aliquid, τί, Isocr. civitates, ἐλάττους ποιέομαι τὰς πόλεις, id. imminuta est respublica, τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γίγονε, id.

imminutio, ἐλάττωσις, ἡ, ἐλάττωμα, τό, μείωσις, ἡ, Philo.

immisceo, ἀναμίγνυμι, καταμίγνυμι, προσμίγνυμι, ἐμπλέκω, me alienis negotiis, πολυπραγμονέω, Xen.

immiserabilis, ἄνοικτος, ον, Eurip.

immisericordia, ἀνελεημοσύνη, ἡ.

immisericorditer, ἀνηλεῶς, Philo. ἀνοίκτως, Sophocl.

immisericors, ἀνελεήμων, ον, ἀνάλγητος, ον, δυσάλγητος, ον, ἀσυμπαθής, ές, ἄνοικτος, ον, ἀνοικτίρμων, ον, ἀνίλεως, ων. genit. ω.

immissio, ἔνεσις, ἡ, ἄφεσις, ἡ.

immitis, e, ἀνεπιεικής, ές, ἀπηνής, ές, et nemini ignoscens, ἀσυγγνώμων, ον, Dem. et asper, πικρὸς καὶ χαλεπός, Isocr.

immitto, ἐνίημι, Xen. equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινόν, idem. alicui manus, τινὶ χεῖρας, navem mari, ἐπαφίημι τὴν ναῦν τῷ πελάγει, Synes. aliquem in aliquid, ἀνίημί τινα εἰς τι, Aristot.

immo, καί γε, audaces, immo temerarios esse dicit, θαῤῥαλέους, καί ἴτας γε ἔφη, Plato. immo etiam ad ipsos hostes, ἀλλὰ δὴ καὶ πρὸς πολεμίους, Liban. immo vero, omnia, inquit, πάντα μὲν οὖν ἔφη, Xen. turpe est, immo turpissimum, ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων, Dem. quin immo barbari quoque sponte illi se dederunt, ἀλλὰ μὴν καὶ βάρβαροι ἑκόντες αὐτῷ προσεχώρουν, Hdn.

immobilis, e, ἀκίνητος, ον, Xen. ἀκλινής, ές, immobilem esse, ἀμετακινήτως, s. ἀκινήτως ἔχειν, Isocr. Aristot.

immobilitas, ἀκινησία, ἡ, Al. Aphr.

immobiliter, ἀκινήτως, Isocr. ἀμετακινήτως, Aristot.

immoderate, ἀμέτρως, — i. e. proterve, ἀκολάστως.

immoderatio, ἀμετρία, ἡ, Plut.

immoderatus, ἄμετρος, ον, Naz. sumtus, δαπάνη πλείων τῆς μετρίας, potus, ποτὸν πλεῖον τῆς μετρίας, Dem. — i. e. protervus, ἀκόλαστος, ον, Plut.

immodeste, ἀκόσμως, προπετῶς, Dem. agere, διατρίβειν ἐν ἀκολασίαις, id.

immodestia, ἀκοσμία, ἡ, Plut. προπέτεια, ἡ, Dem.

immodestus, ἀκοσμῶν, Dem. προπετής, ές, idem.

immodice, ἀμέτρως, exaggerare dicendo, ὑπερβολὰς μεγάλας λέγειν, Dem.

immodicus, ἄμετρος, ον, Lucian. ἀνυπέρβλητος, ον, Dem. ὑπέρογκος, ον, id. ὁ, ἡ πλείων τῆς μετρίας, id. ὁ, ἡ, τὰ ἔξω τοῦ μέτρου, luxus, τρυφή, Aelian.

immolatio, θυσία, ἡ, Aristot.

immolator, θύτης, ὁ, Hdn.

immolo, καταθύω, Herodian. bovem, θύω βοῦν, Plut. deo, θεῷ, Plut. hostiam alicui, θυσίαν τινί, Xenoph. pro aliquo, διά τι, id. animalia, κατασφάττω ζῶα, Herodian. homines, ἀνθρωποθυτέω, Philo.

immorigerus, δυσπειθής, ές, Galen.

immorior, ἐναποθνήσκω, Thuc.

immoror, διατρίβω, Dem. ἐνδιατρίβω, alicui rei, τινί, Plut. περί τι, Thuc. ἔν τινι, Xen. κατά τι, Dem. rebus molestis, ἐμμένω τοῖς ἀνιῶσι, id.

immortalis, ἀθάνατος, ον, fio ob aliquid, γίγνομαι διά τι, Isocr. sum ob aliquid, εἰμὶ ἕνεκά τινος, Dem. immortalia sapio, τὰ ἀθάνατα φρονέω, Isocrat. immortalem facio aliquem, ἀπαθανατίζω τινά, Lucian. ἀείμνηστος παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ποιέω τινά, Isocrat. immortalem sui memoriam relinquere, ἀθάνατον τὴν περὶ αὐτοῦ μνήμην καταλείπειν, Isocr.

immortalitas, ἀθανασία, ἡ, Isocr. immortalitatem appetere, ὀρέγεσθαι ἀθανασίας, id. consequi, τυχεῖν ἀθανασίας, frui immortalitate, μετέχειν ἀθανασίας, id.

immortaliter, ἀθανάτως.

immotus, ἀκίνητος, ον, ἀμετακίνητος, ον, ἄσειστος, ον, immotus sto, ἀτρεμίζω, Eurip.

immunditiea, ῥυπαρία, ἡ, ἀλουσία, ἡ, ἀκαθαρσία, ἡ, μιασμός, ὁ, μίασμα, τό.

immundus, ἀκάθαρτος, ον, αὐχμηρός, ῥυπαρός, πιναρός. 2) trop. de moribus, μιαρός, ἄναγνος, ον, ἀνάγνιστος, ον.

immunis, ἀτελής, ές, ab aliqua re, τινός, Dem. ab excubiis, φρουρᾶς ἀτέλειαν ἔχειν, Aelian. sum, ἀσυμβολέω, Ach. Tat. immunem facere aliquem ab aliqua re, ἀτέλειάν τινος διδόναι τινί, Dem.

immunitas, ἀτέλεια, ἡ, Dem. immunitatem ab aliqua re alicui tribuere, ἀξιοῦν τινα τῆς ἀτελείας τινός, id. διδόναι τινὶ ἀτέλειάν τινος, id. consequi ab aliquo, τυγχάνειν ἀτελείας παρά τινος, id. invenire beneficiis, εὑρίσκειν ἀτέλειαν ἀντ' εὐεργεσιῶν, id. habere, ἀτέλειαν ἔχειν, id. abrogare, ἀφαιρεῖσθαι, id. relinquere liberis, καταλιπεῖν τοῖς παισίν, id. immunitate sua frui, χρῆσθαι αὐτῇ ἀτελείᾳ, id.

immunitus, ἀτείχιστος, ον, ἀφύλακτος, ον.

immutabilis, ἀμετάτρεπτος, ον, Plut. ἄτρεπτος, ον, id. ἀμετάστατος, ον, Plato. ἀμετάθετος, ον, ἀμετακινήτως ἔχων.

immutabilitas, ἀμεταβλησία, ἡ.

immutabiliter, ἀτρέπτως, ἀμετακινήτως.

immutatio, ἐναλλαγή, ἡ, v. mutatio.

immuto, μεταλλάττω, cf. muto.

immo, v. imo.

impacatus, οὐκ εἰρηναῖος, πολεμικός, — ἄσπονδος, ον, ἀδιάλλακτος, ον.

impactio, προσκοπή, ἡ, Thuc.

impactus, v. impingo.

impar, ἄνισος, ον, Aristot. ἀνάρτιος, ον, περισσός, ἡ, ὁν, numerus, ἀριθμὸς περισσός, Plut. ad pugnandum, οὐκ ἀξιόμαχος, ον, Diod. Sic.

imparatus, ἀπαράσκευος, ον, omnino ad aliquid, παντάπασι πρός τι, Dem.

imparilitas, ἀνισότης, ἡ, Aristot.

impariter, ἀνίσως.

impatibilis, ἀπάθητος, ον, ἀπαθής, ές, Plat.

impatibilitas, ἀπάθεια, ἡ, Plut.

impatibiliter, ἀπαθῶς, Plut.

impatiens, ἀπαθής, ές, μηδαμῶς οἷός τ' ἂν φέρειν, ἀτλήμων, ὁ, ἡ, irae impatiens, ἀκρατὴς ὀργῆς.

impatienter, ἀμηνιτί, ἀπαθῶς, ἀνυποίστως.

impatientia, ἀπάθεια, ἡ, ἀτλησία, ἡ.

impavidus, ἄφοβος, ον.

impedimentum, ἐμπόδισμα, ατος, τό, Dem. ἐμπόδιον, τό, id. κώλυμα, τό, Lucian. κωλύμη, ἡ, Thuc. impedimento esse alicui, εἶναί τινι ἐμπόδισμα, Dem. ἐμποδίζειν τινά, id. ἐμποδὼν γίγνεσθαί τινι, Plut. impedimento alicui esse, ne agat, ἐμποδὼν εἶναί τινι πρὸς τὸ δρᾶν, Aristot. impedimento carens, ἀπαρεμπόδιστος, ον, Epictet. impedimentum tollere, ἐκποδὼν ποιεῖσθαι, Heliod. afferre alicui in aliqua re, ἀπαγγελεῖν τινα περί τι, Herodian. sine impedimento, ἀνεμποδίστως, Diod. Sic. impedimenta bellica, τὰ σκευοφόρα, (sc. κτήνη,) τὰ σκεύη πολεμικά, αἱ παντοσκευίαι πολεμικαί. cf. sequens impedio.

impedio, i. e. pedes implico, ἐμποδίζω, aliqua re, τινί, Aristot. — i. e. prohibeo, ἐμποδίζω, aliquem, τινά, Isocr. τινί, id. κωλύω τινά, Dem. quo minus fiat aliquid, διακωλύω τι γίγνεσθαι, aliquem in aliqua re, ἀπείργω τινά τινος, Plut. aliquem, ne regnum occupet, κωλύω τινὰ λαβεῖν τὴν ἀρχήν, Dem. abire volentem, κατακωλύω ἀπιέναι βουλόμενον, Xenoph. remigum ministerium, παραποδίζω τὴν τῶν ἐρετῶν χρείαν, Polyb. nemine impediente persequi aliquem, ἀκωλύτως διώκειν τινά, Herodian.

impeditio, κώλυσις, ἡ, ἐμποδισμός, ὁ, Aristot. ἐπικώλυσις, ἡ, Xenoph. cf. impedimentum.

impello, ἐπάγω, aliqua re, τινί, Aristot. aliquem ad aliquid, παρορμάω τινὰ εἰς τι, Xen. παροξύνω τινὰ ἐπί τι, Isocr. oratione, προσβιβάζω τῷ λόγῳ, Xen.

impendeo, ἐπικρέμαμαι, v. immineo.

impendo, προσαναλίσκω, multum in aliquid, πολλὰ εἰς τι, Dem. aliquid frustra, τι εἰς οὐδὲν δέον, id. divitias, ἀναλίσκω χρήματα, Isocr. bona, δαπανάω τὰ ὑπάρχοντα, Dem.

impendio, λίαν, Isocrat.

impendium, v. sumtus.

impenetrabilis, ἀδιάβατος, ον.

impensa, ἀνάλωμα, τό, Item facere impensas in aliquid, ἀναλίσκειν ἀναλώματα εἰς τι. id. cf. sumptus.

impensa, πῶρα, Aristot. ἄγαν, Plato.

imperator, i. e. dux, ἡγεμών, ὁ, Dem.

ἡγούμενος, ὁ, id. - i. e. Caesar. αὐτοκράτωρ, ὁ, Herodian.

imperatorie, στρατηγικῶς, ἡγεμονικῶς, Isocr.

imperatorius, στρατηγικός, Plut. ἡγεμονικός, Xen αὐτοκρατορικός, Xiph.

imperatrix, ἡγεμονίς, ἡ, Philo. - i. e. Caesaris uxor, αὐτοκράτωρ, ἡ, Xiph.

imperatum, κελευόμενον, τό, Xen. προσταχθέν, τό, Isocrat. παράγγελμα, τό, id. παραγγελλόμενον, τό, id. facere, ποιεῖν, s. πράττειν τὸ προσταττόμενον, τὸ προστεταγμένον, τὸ κελευόμενον, Dem.

imperceptus, ἀκατάληπτος, ον.

impercussus, ἄτρωτος, ον, Plato.

imperfectio, ἀτέλεια, ἡ, seminum, τῶν σπερμάτων, Theophr.

imperfectus, ἀτελής, ές, Aristot. ἡμιτελής, ές, Isocrat.

imperiose, ἐπιτακτικῶς, Suid.

imperiosus, ἐπιτακτικός, ή, όν, Plato. ἀρχικός, ή, όν, Isocr.

imperite, ἀπείρως, omnino, παντελῶς, Dem.

imperitia, ἀπειρία, ἡ, et ignorantia rerum, καὶ ἄγνοια τῶν πεπραγμένων, Dem. facere aliquid ex imperitia, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν, s. δι' ἀπραγμοσύνην, id. uti excusatione imperitiae et aetatis, προφασίζεσθαι ἀπειρίαν καὶ ἡλικίαν, id. literarum, ἡ ἀγραμματία καὶ ἀπαιδευσία, Aelian.

imperito, v. impero.

imperitus, ἄπειρος, ον, rerum, πραγμάτων, Dem. omnino literarum, παντελῶς ἰδιώτης, id. adeo et vecors, οὕτω σκαιὸς καὶ ἀνόητος, id. dicendi, ἀπείρως ἔχων τοῦ λέγειν, id. ἀδύνατος λέγειν, Aelian.

imperium, i. e. mandatum, ἐπίταγμα, τό, cf. mandatum - i. e. dominium, ἀρχή, ἡ, Dem. teneo, δυναστεύω, Isocr. ἀρχὴν κατέχω, id. ἔχω, id. suscipio terra marique, ἀρχὴν λαμβάνω καὶ τὴν κατὰ γῆν καὶ τὴν κατὰ θάλασσαν, id. ἀρχὴν λαμβάνω τῆς γῆς καὶ θαλάσσης, id. alicujus detrectare, ἡγεμονεύεσθαι ὑπό τινος οὐκ ἀξιοῦν, Thuc. summum, ἀρχὴ τοῦ παντός, Xenoph. militare, στρατηγία, ἡ, Dem. et summa rerum, στρατηγία καὶ προστασία, id. et dominatio, ἀρχὴ καὶ τυραννίς, id. et potentia, ἀρχὴ καὶ δύναμις, id. adfectare, ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν, Isocr. dare s. deferre alicui, διδόναι s. παραδιδόναι ἀρχὴν s. ἡγεμονίαν τινί, Dem. moliri, κατασκευάζεσθαι ἀρχὴν αὐτῷ, id. gerere, κτήσασθαι τὴν ἡγεμονίαν, id. consequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς, id. administrare, διοικεῖν ἀρχήν, id. amplificare, μείζω ποιεῖν τὴν ἀρχήν, id. firmare, ἀσφαλεστέραν ποιεῖν, Isocr. adimere alicui, ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἀρχήν τινος, id. deponere, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, Dem. recuperare, πάλιν ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχήν, Isocr.

impermissus, ἀθέμιστος, ον, Xen.

impero, ἄρχω, praeclare, καλῶς, Isocr. cum gravitate omnibus, σφόδρα ἁπάντων, id alicui, βασιλεύειν τινός, ἀπάρχειν τινός, κυριεύειν τινός, κατακυριεύειν τινος, δεσπόζειν τινός, Dem. Isocr. Aristot. tyrannice alicui, τυραννεύω τινος, Isocr. exercitui, στρατηγία, Dem. ἡγέομαι, id ἡγέομαι στρατηγός, id. una cum alio, συστρατηγέω τινί, id. - i. e. jubeo, ἐπιτέλλω τινί, Lucian. κελεύω τινί, Herodian cf. jubeo.

imperscrutabilis, ἀνεξιχνίαστος, ον, ἀνεξερεύνητος, ον.

impersuasibilis, ἀπειθής, ές, Xen.

imperterritus, ἄφοβος, ον, ἀνέκπληκτος, ον, ἀκατάπληκτος, ον.

impertio, s. impertior, μεταδίδωμι, alicui aliquid, τινί τινος, Xen. κοινωνέω τι τινι, Plato.

imperturbatus, ἀτάρακτος, ον, ἀθόρυβος, ον, ἀθορύβητος, ον.

impervestigatus, ἀδιερεύνητος, ον.

impervius, ἄβατος, ον, ἀδιάβατος, ον, ἀδιέξοδος, ον.

impetigo, λειχήν, ὁ, Diosc. impetigine laboro, λειχηνιάω, Theophr.

impeto, εἰσβάλλω, Thuc. vide impetus.

impetrabilis, εὐπόριστος, ον, Epicur.

impetratio, ἐπιτυχία, ἡ, Polib.

impetro, τυγχάνω, aliquid, τινος, Isocr. ἐπιτυγχάνω τινός, Dem. ὀνίναμαί τι, id. ἐφικνέομαί τινος, Isocr. λαμβάνομαί τινος, Plato.

impetuose, ὁρμητικῶς, μεθ' ὁρμῆς.

impetuosus, βίαιος, Lucian. ῥαγδαῖος, Plut.

impetus, animi vel corporis, ὁρμή, ἡ, Plut. coecus, qui nulla prudentia regitur, ἀπαίδευτος, id. expers consilii sive rationis, παράλογος, id. ad voluptatem, ἐφ' ἡδονήν, id. impetu irato ferri in aliquem, φέρεσθαι διὰ θυμὸν ἐπί τινα, Aristot. hostilis, εἰσβολή, ἡ, Isocr. ἐπιδρομή, ἡ, Dem. impetum facio in aliquem, ἐφορμάω τινί, Plut. in hostes, ἐφορμάω πρὸς τοὺς πολεμίους, Xen in tabernaculum, ἐπιστηδάω τῇ σκηνῇ, Herodian. in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν, Isocr. sustineo, ὑπομένω εἰσβολήν τινος, Isocr. cf. impressio.

impexus, ἀκτένιστος, ον, Soph. αὐχμηρὸς τὴν κόμην, Lucian.

impico, πισσόω, Clem. Al. καταπισσόω, aliquid, τι, id.

impie, ἀσεβῶς, ago in aliquid, ἀσεβέω εἴς τι, Xen. aliquid, τι, id contra aliquem, περί τινα Aeschin. factum, ἀνοσιούργημα, ατος, τό, Philo.

impietas, ἀσέβεια, ἡ, Dem. ἀνοσιότης, ἡ, Isocr. somma, τὸ τῆς ἀσεβείας ὑπερβάλλον, Aelian.

impiger, ἄοκνος, ον, Xenoph.

impigre, ἀόκνως, Plato.

impigritas, ἀοκνία, ἡ.

impingo, προσπταίω, in lapidem, λίθῳ, Plut. in aliqua re, πταίω τι, vel ἔν τινι, Dem. pedem in lapidem, προσκόπτω πόδα πρὸς λίθον, in illam stultitiam, ἐξοκέλλω εἰς τοῦτο τῆς παρανοίας.

impinguo, πιαίνω, Hippocr. παχύνω, Plat.

impius, ἀσεβής, ές, in vel contra aliquem, εἰς vel πρός τινα, Xen. ἀσεβῶν, Dem. ἀνόσιος, ον, id. et flagitiosus homo, ἀσεβὴς καὶ πονηρὸς ἀνήρ, Isocr. exsecrabilis, ἀσεβὴς καὶ μιαρός, Dem. impium factum et gravissimum, ἔργον ἀσεβέστατον καὶ δεινότατον, id. impium facinus, ἀσέβημα, ατος, τό, Dem. impia actio, ἀσέβησις, εως, ἡ, Plut. sum, ἀσεβέω, in deos, εἰς θεούς, Dem. manifeste, περιφανῶς, id. nefaria, ἀναιδῶς, id.

implacabilis, ἄσπειστος, ον, Dem. ἀπαραίτητος, ον, Plato. alicui, ἀκαταλλάκτως ἔχων πρός τινα, Plut.

implacabiliter, ἀκαταλλάκτως, Dem. irasci, ἀδιάλλακτα ἀγανακτεῖν, Themist.

implacidus, δυσάρεστος, ον, Isocr. sum, δυσαρεστέω, Synes.

impleo, ἐμπλήθω, omnia malis, πάντα κακῶν, Plato. aliquem inani spe, τινὰ χαύνης ἐλπίδος, id naves militibus, πληροῦν ναῦς ὁπλιτῶν, Isocr. infamia civitatem, ἀναπλῆσαι πονηρᾶς δόξης τὴν πόλιν, Dem. urbem diffidentia, ἀναπίμπλημι πόλιν ἀπιστίας, id. laetitia, ἐμπίμπλημι εὐθυμίας, Xen. urbem seditionibus, μεστὴν ποιεῖν πόλιν στάσεων, Isocrat. naves cibo, γεμίζω ναῦς σίτου, idem.

impletio, πλήρωσις, ἡ, Dem.

implicatio, ἐμπλεξις, ἡ, ἐμπλοκή, ἡ.

implicite, ἐμπεπλεγμένως, - i. e. non clare, ἀσαφῶς.

implico, ἐμπλέκω, malis, ἐν κακοῖς, Isocr. aliquo re, εἴς τι, Polyb. aliquem aliqua re, περιβάλλω τινά τινι, idem.

imploratio, ἐπίκλησις, ἡ, Luc. ἀνάκλησις, ἡ, Thuc. deorum, θεοκλύτησις, ἡ, Suid.

imploro, ἀνακαλέομαι, aliquem, τινά, Plut. deos, ἐπικαλεῖν θεούς, Herodian. fidem deorum, θεοκλυτέω, Aelian. hominumque, ἐπικαλέομαι θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, Xenoph.

implumis, ἄπτερος, ον, ἄπτιλος, ον, ἀπτήν, ὁ, ἡ, Plut.

impluo, ἐνομβρέω, locus in quem non impluit, ἄνομβρος χώρα, τόπος οὐδέποτε ἔνομβρος γενόμενος.

impluvium, αὐλή, ἡ, ὁ τόπος ἐν οἴκῳ ὄμβρου δεκτικός.

impoenitentia, ἀμετανοησία, ἡ.

impolite, ἀκόμψως, Plut.

impolitia, ἀκομψία, ἡ.

impolitus, ἄκομψος, ον, Plut.

impollutus, ἄσπιλος, ον, ἀμίαντος, ον.

impono, ἐντίθημι, opes in navem, χρήματα εἰς τὴν ναῦν, Dem. aliquid servis, ἐπιτίθημί τι οἰκέταις, Herodian. alicui poenam, τινὶ ζημίαν ἢ τιμωρίαν, Dem. alicui plagas, ἐπιβάλλω τινὶ πληγάς, Xen. vectigal, φόρον, s. tributum, τέλος, Plut. pileolum capiti, λαβεῖν πιλίδιον ἐπὶ τὴν κεφαλήν, Dem. aliquem in currum, ἀναβιβάζω τινὰ ἐφ' ἅρμα, custodes, εἰσπέμπω φύλακας, Isocr. - i. e. decipio, φενακίζω, alicui, τινά, Dem. Cf. decipio.

importo, εἰσκομίζω, Dem. frumentum Athenas, ἄγω σῖτον Ἀθήναζε, id. alicui infortunium, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, Plut.

importune, ἀκαίρως, Isocr. - i. e. acerbe, φορτικῶς, Isocr.

importunitas, ἀκαιρία, ἡ, Dem.

importunus, res et homo, ἄκαιρος, ον, Plato, Theophr.

importuositas, i. e. carentia portus, ἀλιμενία, ἡ. Poll.

importuosus, ἀλίμενος, ον, Eurip.

impos, ἀκρατής, ές, alicujus rei, τινός, Xen. mentis, φρενὸς τητώμενος, Plato. τοῦ λογισμοῦ ἀκράτωρ, ορος, Aelian.

impositio, ἐπίθεσις, ἡ.

impossibilis, ἀδύνατος, ον, ferri, βαστάζεσθαι, alicui facere aliquid, ἀδύνατόν τινι ποιεῖν τι, Plato.

impossibilitas, ἀδυναμία, ας, ἡ.

impossibiliter, ἀδυνάτως, Dem.

impostor, ἐξαπατῶν, ὁ, Dem. φενακίζων, ὁ, id. πανοῦργος, ὁ, id.

impostura, ἐξαπάτη, ἡ, Dem. τέχνη, ἡ, id. φενακισμός, ὁ, id. instruere fraudem et imposturam in alicujus interitum, συσκευάζειν ἀπάτην καὶ τέχνην περί τινος ὀλέθρου, Dem. spe et imposturis induci, ὑπάγεσθαι ἐλπίσι καὶ φενακισμοῖς, id. imposturam facio alicui, φενακίζω τινά, Dem.

impotens, ἀκρατής, ές, irae, θυμοῦ, cupiditatum, τῶν ἐπιθυμιῶν, Xen. ἀδύνατος, ον, factus senio, ἀδύνατος γενόμενος γήρᾳ, Xen. silere, i. e. qui silere nequit, ἀδύνατος σιγᾶν.

impotentia, ἀδυναμία, ἡ, dicendi, τοῦ λέγειν, Antiph. ἀδυνασία, ἡ, Thuc. animi, ἀκράτεια, ἡ, Xen.

impotenter, ἀκρατῶς.

impraesentiarum, ἐν τῷ παρόντι, ἐπὶ τοῦ παρόντος.

impransus, ἀνάριστος, ον, Xen.

imprecatio, ἀρά, ἡ, Plato. κατάρα, ἡ, Plut. Conf. dirae.

imprecor, ἀράομαι, alicui exitium, τινὶ ἐξώλειαν, Dem. ἐπαρῶμαι τινι ἐξώλειαν, Aeschin. diras alicui, ἐπαρῶμαι δεινὰς ἀρὰς τινι. Plut.

impressio, notae, ἐντύπωσις, ἡ, hostilis, ἐμβολή, ἡ, εἰσβολή, ἡ, Isocr. ἐπιδρομή, ἡ, Dem. impressionem facio in regionem quandam, εἰσβάλλω εἰς χώραν τινά, Isocr. in insulam, ἐμβάλλω εἰς νῆσον, Dem. contra aliquos cum aliquo, συνεισβάλλω ἐπί τινας, id. et hostium agros vasto, ἐμβάλλω καὶ κακόω τὴν τῶν ἀντιπάλων χώραν, id. fit impressio in regionem aliquam, γίγνεται εἰσβολὴ εἰς χώραν τινά, Isocr. impressionem alicujus sustinere, ἀπομένειν εἰσβολήν τινος, id. Conf. invado.

imprimis, v. in primis, sub primus.

imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, Plut. dedecus alicui, διαβολὴν αἰσχρὰν προστρίβομαί τινι, Polyb. signum sive sigillum, ἐπισφραγίζω, Plato. τύπον ἐνσημαίνομαι, id. σφραγῖδα βάλλω, Aristoph. signum caprae, σφραγίζομαι εἰκόνι αἰγός, Diosc.

improbabilis, e, ἀδοκίμαστος, ον.

improbatio, ἀποδοκιμασία, ἡ.

improbe, πονηρῶς, Isocr. ago, κακουργέω, idem.

improbitas, κακία, ἡ, Dem. κακουργία, ἡ, id. κακοπραγμοσύνη, ἡ, id. φαυλότης, ἡ, Isocr. et malitia, quae in aliquo est, κακία καὶ πονηρία προσοῦσά τινι, Dem. et perfidia alicujus, πονηρία καὶ ἀπιστία τινός, id. eo improbitatis pervenire, εἰς τοσοῦτον πονηρίας ἐλθεῖν, id. summa alicujus, ὑπερβολὴ κακίας τινος, idem. magna refertum esse, πολλὴν κακίαν ἔχειν, id. improbitate omnes superare, πάντας ἀνθρώπους ὑπεραίρειν πονηρίᾳ, id. mancipare se improbitati, προαιρεῖσθαι τὴν πονηρίαν, Isocr. uti tam insigni improbitate, ut, χρῆσθαι τοσαύτῃ περιουσίᾳ πονηρίας, ὥστε, Dem.

improbo, ἀποδοκιμάζω, aliquid, τι, Xenoph.

improbro, ἀτιμάζω, Xenoph.

improbus, κακός, Isocr. πονηρός, Dem. μοχθηρός, id. continenter, συνεχῶς ὢν πονηρός, id. manifeste, palam, φανερῶς, ὁμολογουμένως φαῦλος, id.

improcerus, ἀμήκης, ες.

improlis, e, ἄτεκνος, ον, Eurip.

impromiscuus, ἄμικτος, ον.

impropero, ἐπισπεύδω, Herodot.

improprie, ἀκύρως, loquor, ἀκυρολογέω.

improprietas, sc. sermonis, ἀκυρία, ἡ, Hermog. ἄκυρον, τό, Quinctil.

improprius, ἄκυρος, ον.

improsper, v. infelix.

improspere, v. infeliciter.

improvide, ἀπερισκέπτως, Dem. ἀνοήτως, Isocr.

improvidus, ἀπερίσκεπτος, ον, Dem. ἀλόγιστος, ον, id.

improvise, ἀπροόπτως, Herodian. V. improviso.

improviso, αἰφνίδιον, Plut. ἀπροσδοκήτως, Thuc. ἐξαίφνης, Xenoph. ἐξαπιναίως, Thuc.

improvisus, ἀπροσδόκητος, ον, αἰφνίδιος, ον.

imprudens, ἀνόητος, ον, Dem. ἀσύνετος, ον, Xenoph. ἄφρων, ὁ, ἡ, Isocr.

imprudenter, ἀνοήτως, Dem. ἀφρόνως, Isocr.

imprudentia, ἄνοια, ἡ, Dem.

impubes, s. impuber, ἄνηβος, ον, Theocrit.

impudens, ἀναιδής, ές, et audax fur, καὶ θρασὺς κλέπτης Dem. ἀναίσχυντος, ον, et confidens, καὶ τολμηρός, id. et nefarius, καὶ μιαρός, id. supra modum, ὑπεραναίσχυντος, ον, res, ὑπεραναίσχυντον πρᾶγμα, id. sum, ἀναισχυντία, id.

impudenter, ἀναισχύντως, Plato. ago, ἀναιδεύομαι, ἀναισχυντέω, Isocr. ἀποθρασύνομαι, Dem.

impudentia, ἀναίδεια, ἡ, Dem. ἀναισχυντία, ἡ, id. et audacia, ἀναίδεια καὶ τόλμα, id. et improbitas, καὶ πονηρία, id. magna et insignis, ἀναίδεια μεγάλη καὶ περιφανής, Dem. summa, ὑπερβολὴ τῆς ἀναιδείας, id. eo venire impudentiae, ἐλθεῖν εἰς τοῦτο s. τοσοῦτον τῆς ἀναιδείας, s. ἀναισχυντίας, Isocrat. esse tanta impudentia, ὑπερβάλλειν τοσοῦτον ἀναιδείᾳ, Dem. facere aliquid ex impudentia, ποιεῖν τι ὑπ᾽ ἀναιδείας, idem. praetermittere nihil impudentiae, παραλείπειν οὐδὲν ἀναιδείας, id.

impudice, ἀκαθάρτως, ἀσελγῶς.

impudicitia, ἀκαθαρσία, ἡ, Dem. πορνεία, ἡ, id. ἀσέλγεια, ἡ.

impudicus, ἀκάθαρτος, ον, Dem. ἀσελγής, ές, Lucian. sum, ἀσελγαίνω, Dem. ἀσελγέω. Plato.

impugnatio, προσβολή, ἡ, Thuc.

impugno, προσβάλλω, urbem, πόλει, Thuc.

impulsio, ὠσμός, ὁ, ὠθισμός, ὁ, Plut.

impulsor, ὤστης, ὁ. Aristot.

impulsus, us, ὠσμός, ὁ, ὦσις, ἡ, Aristot. — i. e. adhortatio, ὁρμή, ἡ, προτροπή, ἡ, κέλευσμα, τό, v. incitatio.

impune, νηποινεί, Dem. νηποινί, Xen. facere aliquid, ἀδεῶς πράττειν τι, Dem. dimittere aliquem, ἀφιέναι τινὰ ἀζήμιον, Isoc. ἐᾶν τινα ἀθῷον, Dem. ferre, ἀθῷον εἶναι, id. non impune aliquid ferre, οἰμώζειν τι δρῶντα, Aelian. διαφεύγειν οὐκ ἀτιμώρητον, Isocr.

impunis, v. impunitus.

impunitas, ἄδεια, ἡ, Dem. impunitatem dare alicui, ποιεῖν τινι ἄδειαν, id. διδόναι τινὶ ἀθῴῳ εἶναι, id. διδόναι τινὶ ἄδειαν ποιεῖν τι, id. adipisci, εὑρίσκειν ἄδειαν, id. λαμβάνειν ἄδειαν, id.

impunitus, ἀζήμιος, ον, Dem. ἀδεής, ές, id. ἀτιμώρητος, ον, Isocr. dimittere aliquem impunitum, ἐᾶσαι τινὰ ἀθῷον, id. abire impunitum, ἀφίεσθαι ἀθῷον, id. non effugere impunitum, διαφεύγειν οὐκ ἀτιμώρητον, Isocr.

impure, μιαρῶς, Dem.

impuritas, ἀκαθαρσία, ἡ, Dem.

impurus, ἀκάθαρτος, ον, Dem.

imputo, ἀνατίθημι, alicui aliquid, τί τινι, Dem. ἐπάγω τί τινι, id. ἄγω τι εἴς τινα, id.

imus, κατώτατος, ima summis miscere, ἄνω καὶ κάτω ποιεῖν s. ποιεῖσθαι, Dem. ab imo, κάτωθεν, Herodian.

in, in loco, ἐν, cum Dat. in regione, ἐν τῇ χώρᾳ, Thuc. in caupona, ἐν καπηλείῳ, Dem. in urbe, ἐν ἄστει, id. in aureis vestibus saltare, χορεύειν ἐν ἱματίοις χρυσοῖς, Isocr. in aliis hominibus, ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις, id. 2) ad locum, εἰς, cum Accus. venire in Phrygiam, ἀφικέσθαι εἰς Φρυγίαν, Xen. venire in colloquium, ἔρχεσθαι εἰς λόγους, Plat. ducere in senatum, ἄγειν εἰς τὴν βουλήν, Dem. pecuniam insumere in aliquid, ἀναλίσκειν χρήματα εἴς τι, id. in hodiernum usque diem, εἰς ἡμέραν ταύτην, id. iram in sontes emittere, ἀφιέναι ὀργὴν εἰς αἰτίους, id. 3) κατά, cum Accus. in bello amissum esse, ἀπολωλεκέναι κατὰ τὸν πόλεμον, Dem. in foro, κατὰ τὴν ἀγοράν, id. 4) παρά, cum Accus. fortuna omne momentum habet in rebus hominis, ὅλον ἡ τύχη παρὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, Dem. 5) ἐπί, cum Gen. in multis rebus divinam videre benevolentiam, ἐπὶ πολλῶν ἰδεῖν τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν, Dem. in tanta solitudine constitutus, ἐπὶ τοσαύτης ἐρημίας γινόμενος, Isocr.

inabruptus, ἀῤῥαγής, ές.

inaccessus, ἄβατος, ον, Lucian. ἀνεπίβατος, ον, Plut. ἀπρόσβατος, ον, Lucian. ἄνοδος, ον, Xen.

inaccusabilis, ἀκατηγόρητος, ον, Phalar.

inaedifico, ἐνοικοδομέω, Thuc.

inaequabilis, ἀνώμαλος, ον, Theophr.

inaequabilitas, ἀνωμαλία, ἡ, Theophr.

inaequabiliter, ἀνωμάλως, Isocr.

inaequalis, e, ἄνισος, ον, Aristot. ἀνώμαλος, Dem. dignitate, ἀνισότιμος, ον.

inaequalitas, ἀνωμαλία, ἡ, et perturbatio, καὶ ταραχή, Isocr. ἀνισότης, ἡ, Aristot.

inaequaliter, ἀνωμάλως, et perturbate colere deos, καὶ ἀτάκτως θεραπεύειν τοὺς θεούς, Isocr.

inaequo, ἰσόω, Xen.

inaero, καταχαλκόω.

inaestimabilis, i. e. vilis, ἄτιμητος, ον, Dem. — i. e. pretii magnitudine modum excedens, ὑπερτίμιος, ον, Aristot.

inaestuo, ἐγκυμαίνω, κυμαίνομαι, Plut.

inaffectatus, ἀκατάσκευος, ον, — ἀπερίεργος, ον, ἀπεριέργως κεκοσμημένος.

inagitabilis, ἀσάλευτος, ον, Cf. immobilis.

inalbesco, λευκὸς γίγνομαι, ἀπολευκαίνομαι.

inalgesco, καταψύχομαι, περιψύχομαι, ῥιγόω.

inamabilis, ἀνέραστος, ον, ἄφιλος, ον, ὁ καὶ ἡ ἄχαρις, gen. neutr. ἄχαρι, δυσέραστος, ον.

inamaresco, ἐμπικραίνομαι, f. ανθήσομαι.

inamatus, ἄφιλος, ον, μισητός.

inambitiosus, ἀφιλότιμος, ον, Aristot. ἄκομψος, ον.

inambulatio, περίπατος, ου, ὁ, Diosc.

inambulo, περιπατέω, ἐμπεριπατέω, ἐπιστρέφω, βαδίζω, — inambulans, περιπατητικός.

inamoenus, ἀηδής, ές, ἄχαρις.

inane, subst. neutr. κενόν, τό.

inanes, κενότητες, αἱ, κενά, ῶν, τά.

inaniloquus, κενολόγος, ον.

inanimatus, ἄψυχος, ον, Dem.

inanio, κενόω, Theodor. παρακενόω,

Plut.

inanis, κενός, ή, όν, omnium, πάντων, Xen. διάκενος, ον, Plut. μάταιος, αία, αιον, sermo, λόγος, Dem. gloria, κενοδοξία, ας, studium, κενοσπουδία, ας, ή.

inanitas, κενότης, ητος, ή, κενόν, ου, τό.

inaniter, κενῶς, — i. e. frustro, διακενῆς, Polyb. cupiendo, κενοσπούδως, Plut. loquor, φλυαρέω, Lucian.

inaquosus, ἄνυδρος, ον, Geopon.

inaratus, ἀνήροτος, ον, Hom.

inarefacio, καταξηραίνω, Theophr.

inaresco, καταξηραίνομαι, ἀποξηραίνομαι, Diosc.

inargentatus, ἐπάργυρος, ον, Herodot.

inargento, ἐπαργυρόω, Athen.

inarticulatus, ἀδιάρθρωτος, ον, Aelian.

inartificialis, ἄτεχνος, ον, Aristot.

inartificialiter, ἀτέχνως.

inassatus, i. e. assatus, ὀπτός, caro, ὀπτὸν κρέας, Plut. ἔξοπτος, ον, Hippocr.

inassuetus, ἀήθης, ες, ad aliquid, τινός, Dem.

inaudax, ἀπότολμος, ον, Lucian. ἄτολμος, ον, Thuc. sum, ἀτολμέω, id.

inaudio, ὑπακούω, aliquid, τινός, Plut.

inauditus, ἄπυστος, ον, ἄπαστος, ον, καινός, ἀνήκουστος, ον.

inaugurato, κατ' οἰώνισμα.

inauguro, ἐνοιωνίζομαι, aliquid, τί.

inauris, ἐνώτιον, τό, ex auribus longas inaures dependentes habet, ἐκ τῶν ὤτων αὐτῷ ἐνώτια μακρὰ ἀποκρέμανται, Aelian.

inauratus, ἐπίχρυσος, ον, Plato.

inauritus, ἄωτος, ον, Eust.

inauro, χρυσόω, aliquid, τί, Athen. καταχρυσόω τι, Plut.

inauspicato, δυσοιωνίστως.

inauspicatus, δυσοιώνιστος, ον, Plato. οὐκ εὔεδρος, ον, Aelian.

inausus, ἀτόλμητος, ον, Theodor.

incaeduus, ἄτμητος, ον.

incalceatus, ἀπέδιλος, ον, Aeschyl.

incalesco, διαθερμαίνομαι, Dem.

incalefacio, διαθερμαίνω, Dem.

incallide, ἀδόλως, Thuc.

incallidus, ἄδολος, ον, Demosth.

incandesco, ἐκπυρόομαι, Galen.

incanesco, πολιόομαι, Aristot.

incantamentum, ἐπῳδή, ή, Polyb. ἔσφσμα, τό, Greg. γοητεία, ή, Polyb. τερθρεία, ή, Chrys. γοήτευμα, τό, Plut.

incantatio, γοητεία, ή, Plut.

incantator, ἐπῳδός, ό, ή, Eurip. τερθρεύς, Plut. φαρμακεύς, Lucian. γόης, ό, Herodot.

incanto, ἐπᾴδω τινί, Xen. γοητεύω τι, Plut.

incanus, ἐπιπόλιος, ον, Demosth.

incarnatio, σάρκωσις, Chrys. ἐνανθρώπησις, Gregor. ἐνσωμάτωσις, ή, Ignat.

incarno, ἐνανθρωπίζω, Dionys. σαρκόω, Naz.

incassum, φρούδως, Conf. frustra.

incaute, ἀπρονοήτως, Xen. ἀπεριασκέπτως, Dem.

incautus, ἀφύλακτος, ον, Dem. ἀπρονόητος, ον, Lucian.

incavo, κοιλαίνω.

incedo, εἰσέρχομαι, Dem. pari gressu cum alio, ἴσα βαίνω τινί, id. graviter, βαδίζω σοβαρῶς, Aristoph. summis digitis pedum, ἀκροβατέω, Lucian.

incelebris, ἀνώνυμος, ον, Dem.

incendiaria, πυραλλίς, ή, Aristot.

incendiarius, πυρπολητής, ό, πυρπολέων, ον, Lucian.

incendium, ἐμπρησμός, ό, Plut. πυρκαϊά, ό, Dem.

incendo, ἐμπρήθω, aliquid, τί, Xen. ἐμπίμπρημί τι, Plut. καταπίμπρημί τι, id. ἐμπυρίζω τι, Diod. Sic. κατακαίω τι, Plut. odores, ἐπιθυμιάω, Philo. — i. e. incito, παροξύνω, Demosth. Cf. incito.

incensio, ἔμπρησις, ή, Aeschin. ἐμπρησμός, ό, Philo.

incensum, θυμίαμα, τό, Diod. Sic.

incentivum, ὑπέκκαυμα, τό, Ach. Tat. ἐμπύρευμα, τό, Long.

incerniculum, ἠθμός, ή.

incerno, διαλέγω, Xen.

incero, ἐγκηρόω, Hippocr.

incerte, ἀδήλως.

incertitudo, ἀδηλότης, ή, Hippocr.

incerto, ἀδήλως.

incertus, ἄδηλος, ον, Plut. ἀσαφής, ές, Plut. — i. e. instabilis, ἀσταθής, ές, Dem. ἀστάθμητος, ον, id. ἀκατάστατος, ον, id. rumor, ή φήμη ἀδέσποτος, Dion. Hal. incertum reddo, ἀδηλόω, Philo.

incessabilis, e, ἀκατάπαυστος, ον.

incessio, εἰσβολή, ή, Plut.

incesso, προκαλέομαι, aliquem, τινά, Xen. saxis, βάλλω λίθοις, Thuc. incessit eum timor, δέος ἐπῆλθεν αὐτῷ, Lucian.

incessus, us, βάδισμα, τό, Dem.

inceste, μιαρῶς, Dem.

incesto, μιαίνω, Lucian.

incestum, v. incestus.

incestus, μιαρός, Dem. ἀνόσιος, ον, id. incestus, ή συνουσία ἀνόσιος, γάμος ἀνίερος καὶ ἀνόμιμος.

inchoo, ἄρχομαι, v. incipio.

incido, ἐμπίπτω, in fossam, εἰς τάφρον, Xen. in sermonem, εἰς λόγον, Dem. in retia, τοῖς θηράτροις, Aelian. in calamitates, περιπίπτω συμφοραῖς, Isocr. in aliquem, ἐντυγχάνω τινί, Plato. περιτυγχάνω τινί, Dem. id, quod fortuito incidit, προσπίπτον, τό, Dem. quae quotidie incidunt, τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν συμπίπτοντα, Isocr.

incido, ἐγκόπτω, ἐκκόπτω, ἐντέμνω, — i. e. insculpo, ἐγκολάπτω, Plut. nervos rerum gerendarum, ὑποτέμνω τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων, Dem.

incile, διῶρυξ, γος, ό, Theophr.

incingo, διαζώννυμι, Lucian.

incipio, ἄρχομαι, opus a deo, ἔργου ἀπὸ τοῦ θεοῦ, orationem inde, λόγου ἐντεῦθεν, Xen. ab iis, de quibus constat, ἀπὸ τῶν ὁμολογουμένων, Dem. victoriae paeana, ἐξάρχω ἐπινικίου παιᾶνος, Plut. τὸν παιᾶνα, Xen. bellum, κατάρχω πολέμου, Plut. sermonem, τὸν λόγον, Plato. ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιέομαι, Isocrat.

incircumcisus, ἀπερίτμητος, ον.

incircumscriptus, ἀπερίγραπτος.

incise, vel incisim, κατὰ κόμματα, κομματικῶς, Hermog.

incisio, ἐγκοπή, ό, Suid. ἐντομή, ή, Aristoph.

incisum, κόμμα, τό, Quinctilian.

incisura, ἐγκοπή, ή, τομή, ή, ἐντομή, ή, Aristoph.

incita, ae, πινία, ή, Plut.

incitabulum, ὁρμητήριον, τό, Xenoph.

incitamentum, ὁρμητήριον, τό, Xen. cursus, τὸ ἐγερτήριον τοῦ δρόμου, Aelian. habere aliquid ad aliquid, ἔναυσμα ἔχειν τι εἴς τι, Herodian.

incitate, ὁρμητικῶς, ferri ad aliquid, ἔχειν πρός τι.

incitatio, παρόρμησις, ή, Xen. cf. impulsus.

incito, παρορμάω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, Xen. ad certamen, τινὰ εἰς ἀγῶνα, id. ad regnum, τινὰ πρὸς βασιλείαν, Plut. aliquem ad faciendum aliquid, τινὰ ποιεῖν τι, id. cf. hortor.

incivilis, ἀπειρόκαλος, ον, Dem. ἄγροικος, ον, et illepidus, καὶ ἄχαρις, Plut.

inciviliter, ἀγροίκως, Plato. σκαιῶς, Aristoph.

incivilitas, ἀπειροκαλία, ή, Dem.

inclamo, ἐμβοάω, Thuc. ἀναβοάω, Xen. ἐπιβοάω, aliquem, τινί, Thuc.

inclaresco, ἐπιφαίνομαι, victoria, δόξαν αἴρω νίκης, Herodian.

inclemens, ἀπηνής, ές, Basil. χαλεπός, Dem. δύσκολος, ον, id.

inclementer, ἀπηνῶς, ἀπροσοίστως, Isocr.

inclementia, ἀπήνεια, ή, Suid. χαλεπότης, ή, Isocr. ἀνεπιείκεια, ή, Dem.

inclinatio, ἔγκλισις, ή, Aristot.

inclino, ἐγκλίνω, ad aliquid, πρός τι, Aristot. ἀποκλίνω πρός τι, id. res inclinant, πράγματα κλίνουσι, id.

includo, ἐγκλείω, vase, εἰς ἀγγεῖον, Diosc. aliquem castris, κατακλείω τινὰ ἐν στρατοπέδῳ, Herodian. in munimenta, τινὰ εἰς ἔρυμα, Xen. in corpore aliquid, τὶ κατὰ σῶμα, Galen.

inclusio, ἔγκλεισις, ή.

inclytus, κλυτός, ή, όν, cf. celebris.

incoactus, ἑκών, Dem. ἑκούσιος, Aristot.

incoctio, ἄνεψις, ό.

incoenatus, ἄδειπνος, ον, Plut.

incoeptio, ἀρχή, ή, Aristot.

incoepto, ἄρχομαι, Dem. cf. incipio.

incoeptum, τόλμημα, τό, Thuc.

incogitabilis, ἀπερίσκεπτος, ον.

incogitans, ἀλόγιστος, ον, Plato.

incogitanter, ἀλογίστως, Isocr.

incogitantia, ἀλογιστία, ή, Polyb.

incognitus, ἄγνωστος, ον, Plut. ἀσύμβολος, ον, id.

incoibilis, ἀσυμφυής, ές, Suid.

incola, ἔνοικος, ό, ή, Strabo. κάτοικος, ό, ή, Aristot. οἰκήτωρ, ό, Dem. οἰκῶν, ό, id. urbis alicujus, οἰκήτωρ ὢν ἔν τινι πόλει, id.

incolo, οἰκέω, urbem, πόλιν, Isocr. ἐν τῇ πόλει, Dem. κατοικέω πόλιν, Isocr.

incolumis, e, σῶος, ager s. regio, σώα χώρα, Dem. ἀκέραιος, ον, urbs, πόλις ἀκέραιος, id. et ab incommodis liber, σῶος καὶ μηδὲν πάσχων, id.

incolumitas, σωτηρία, ή, urbis, πόλεως, Dem. ἀσφάλεια, ή, Thuc.

incomatus, ἄθριξ, τριχος, ό, ή.

incomitatus, ἀπαράπεμπτος, ον.

incommendatus, ἀσύστατος, ον.

incommodatio, βλάβη, ή, Plut.

incommode, ἀσυμφόρως, φαύλως, Dem.

incommoditas, βλάβη, ή, Plut.

incommodo, βλάπτω, aliquem, τινα, Dem. λυμαίνομαί τινι, Aristot.

incommodum, βλάβη, ή, Dem. βλάβος, τό, Dem. cf. damnum.

incommodus, ἀσύμφορος, ον, Dem. ἀνωφελής, ές, Isocr. ἀλυσιτελής, ές, res incommoda civitatis, πρᾶγμα ἀλυσιτελὲς τῇ πόλει, Dem.

incomparabilis, ἀσύγκριτος, ον, ἀσύμ-

βλητος, ον.
incompertus, ἀγνώριστος, ον, ἄγνωστος, ον, Thuc.
incomposite, ἀτάκτως, Thuc. ἀκοσμήτως, Dem. ego, ἀκοσμέω, id.
incompositus, ἄτακτος, ον, Thuc. ἀσύντακτος, ον, Dem.
incomprehensibilis, ἀσύλληπτος, ον, Diosc.
incomptus, ἄκομψος, ον, Plut.
inconcessus, ἀθέμιτος, ον, Thuc.
inconciliabilis, ἀσυνάλλακτος, ον, Basil.
inconcinne, ἀναρμόστως, παρὰ μέλος, Plut.
inconcinnus, ἀνάρμοστος, ον, Xenoph.
inconcussus, ἄσειστος, ον, Chrys.
inconditus, ἀκατασκεύαστος, ον.
inconfessus, μὴ ὁμολογηκώς, υῖα, ός.
inconfusus, ἀσύγχυτος, ον.
incongruens, s. incongruus, ἀνάρμοστος, ον, Lucian.
inconscius, ἀσυνείδητος, ον, inconsciis aliis, ἀσυνειδότως τοῖς ἄλλοις, Plutarch.
inconsequens, ἀνακόλουθος, ον, Hermog.
inconsequentia, ἀνακολουθία, ἡ, Demetr. Phal.
inconsiderans, ἀλόγιστος, ον, Plato. ἀπερίσκεπτος, ον, Dem.
inconsiderantia, ἀλογιστία, ἡ, Polyb.
inconsiderate, προπετῶς, Isocr. ἀπερισκέπτως, Dem.
inconsideratus, i. q. inconsiderans.
inconsolabilis, ἀπαραμύθητος, ον.
inconsolabiliter, ἀπαραμυθήτως, Plato.
inconspicuus, ἀθεώρητος, ον, Diod. Sic.
inconstans, ἀσταθής, ές, Demosth. ἀστάθμητος, ον, res, πρᾶγμα, id. σφαλερός, socius, σύμμαχος, id. sum, μεταβάλλομαι, Isocr.
inconstanter, σφαλερῶς, Isocr.
inconstantia, ἀστασία, ἡ, Dem. Ar. mentis, μετάνοια, ἡ, ὑποστροφή, ἡ, Dem.
inconsuetus, ἀνέθιστος, ον.
inconsulte, vel inconsulto, ἀπροβουλεύτως, Plato.
inconsultus, ἀπροβούλευτος, ον, Demosth.
inconsummatus, ἀτέλεστος, ον, Plato.
inconsumtus, ἀδιάφθαρτος, ον, Plut.
incontaminatus, ἀμίαντος, ον, Plut.
incontinens, ἀκρατής, ές, in aliqua re, τινος, Dem. ἀκόλαστος, ον, Aristot.
incontinenter, ἀκρατῶς.
incontinentia, ἀκράτεια, ἡ, Xenoph.
inconveniens, ἀπρεπής, ές, Thuc.
inconvenienter, ἀπρεπῶς, Hdn.
inconvenientia, ἀπρέπεια, ἡ, Plato.
incoquo, συνεψέω, Galen.
incorporatus, ἐνσώματος, ον, Nez.
incorporeus, ἄσωμος, ον.
incorporo, σωματόω, Aristot.
incorrectus, ἀδιόρθωτος, ον, Dem.
incorrigibilis, ἀδιάτρεπτος, ον.
incorrupte, ἀφθάρτως, et juste, ἀδωροδοκήτως καὶ δικαίως, Dem.
incorruptibilis, ἄφθαρτος, ον, ἄφθορος, ον.
incorruptus, ἀδιάφθαρτος, ον, Plato.
increatus, ἄκτιστος, ον.
increbresco, sermone, διαθρυλλέομαι, Xenoph.
incredibilis, e, ἄπιστος, ον, Aeschin.
incredibilitas, ἀπιστία, ἡ, Isocr.
incredibiliter, ἀπίστως, Dem.
incredulitas, ἀπιστία, ἡ, Dem. ἀπείθεια.
incredulus, ἀπειθής, ές, δύσπιστος, ον, sum, ἀπειθέω.
Incrementum, ἐπαυξή, ἡ, Plato. ἐπίδοσις, ἡ, Isocr. ἐπαύξησις, ἡ, Plut. capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, Isocr. ex aliquo, ἐπιδίδωμι ἔκ τινος, id. adfero, ἐπαύξω τι, Dem. ἐπίδοσιν παρέχω τινί, id.
increpatio, ἐπιτίμησις, ἡ, Plut.
increpo, ἐπιπατάσσω, – i. e. reprehendo, ἐπιπλήττω, aliquid, τί, Dem. aliquem aperte, τινι φανερῶς, idem. aliquid in aliquo, διαμέμφομαί τινά τινος, Plato. ἐπιτιμάω τινί τι, Aristot.
incresco, αὐξάνομαι, Aristot.
incruentatus, s. incruentus, ἀναίμακτος, ον, Plut.
incrustatio, κονίασις, ἡ.
incrusto, κονιάω, aliquid, τί, Aristot.
incubatio, ἐπωασμός, ὁ, Aristot.
incubitus, item.
incubo, ἔγκειμαι, alicui rei, ἔν τινι, Herodot. ἐπίκειμαί τινι, Aristot. ovis, ἐπωάζω, Athen.
incubus, ἐφιάλτης, ὁ, πνιγαλίων, ὁ, Aegin.
inculco, παρεμβύω, Lucian. – i. e. saepius dico, παρεμβάλλω, aliquid, τί, Demosth.
inculpate, ἀμέμπτως, Herodian. vivere, ἀνεγκλήτως βιοῦν, Dem.
inculpatus, ἄμεμπτος, ον, Dem. ἀνεπιτίμητος, ον, idem. ἀνεξέλεγκτος, ον, id.
inculte, ἀκόσμως.
incultus, ἄκοσμος, ον, terra, γῆ ἀνήροτος, incultum jacere, χερσεύειν, Diod. Sic.
incumbo, ἐπίκειμαι, alicui rei, τινί, Aristot. – i. e. operam enixe do, σπουδάζω περί τι, Plato. ἐπί τινι, Isocr. ad gloriam, φροντίζω τῆς δόξης, Aelian. et omni cura facio aliquid, σπουδάζω καὶ ὑπερδιατεινόμενος ποιέω τι, Dem.
incunabula, v. cunae.
incurabilis, ἀνήκεστος, ον, Dem. ἀνίατος, ον, Plato. morbus, et cui mortalis manus mederi non potest, νόσος ἀνίατος καὶ ὑπὸ χειρὸς θνητῆς εἰς ἄκεσιν ἥκειν ἀδύνατος, Aelian. sum, ἀνιάτως ἔχω, Dem.
incurabiliter, ἀνιάτως, Dem.
incuria, ἀμέλεια, ἡ, Dem. ῥᾳδιουργία, ἡ, Xenoph.
incuriose, ἀμελῶς, Dem. ἠμελημένως, idem.
incuriosus, ἀμελής, ές, alicujus rei, τινός, Xen. sum alicujus rei, ἀμελῶς ἔχω τινός, Isocrat. περί τι, Xen. ἀμελέω τινός, Isocr. περί τινος, Dem.
incurro, ἐπιτρέχω, in aliquid, τί, Herodot. – i. e. invado, εἰσβάλλω εἴς τινα, Isocr. Conf. invado.
incursio, ἐπιδρομή, ἡ, Dem. Cf. impetus.
incurso, πολὺς ἐπιτρέχω.
incurvesco, κυρτόομαι, ἀποξυστρέομαι, Polyb.
incurvo, κυρτόω, aliquid, τί, Xen. ἀγκυλόω, Galen.
incurvus, κυρτός, Aristot.
incus, ἄκμων, ὁ, Herodot.
incusatio, μέμψις, ἡ, Dem. κατάμεμψις, ἡ, Thuc.
incuso, ἐπαιτιάομαι, aliquem alicujus, τινά τινος, Dem. Conf. accuso.
incustoditus, ἀφύλακτος, ον, Thuc. ἀφρούρητος, ον, Aristot.
incutio, ἐπισείω, alicui aliquid, τί τινι, Joseph. aliquid in aliquid, ἀπερείδω τι εἴς τι, Plut. alicui metum, δέος ἐνεργάζομαί τινι, Dem. φόβον ἐναπεργάζομαί τινι, Isocr. καθίστημί τινα εἰς φόβον, Dem.
indagatio, ἴχνευσις, ἡ, Xen. ἰχνεία, ἡ, idem.
indagator, ἰχνευτής, ὁ.
indago, inis, θήρευμα, τό, ἴχνευμα, τό, Poll.
indago, ἰχνεύω, Xen. ἀνιχνεύω, Plut. Cf. investigo.
inde, ἐντεῦθεν, incipiam, ἄρξομαι, Dem. facile est inde intelligere, ῥᾷδιον ἐντεῦθεν διαγιγνώσκειν, idem. hinc et inde, ab utraque parte, ἔνθεν καὶ ἔνθεν τινός, Aristot.
indebitus, ὁ μὴ ὀφειλόμενος, ου.
indecens, ἀπρεπής, ές, Isocr. Conf. turpis.
indecenter, ἀπρεπῶς, Isocrat. me gero, ἀκοσμέω, Dem.
indecentia, ἀπρέπεια, ἡ, Plato.
indecet, ἀπρεπές ἐστι, dicere, οὐκ εὔσχημόν ἐστι λέγειν, Aeschin.
indeclinabilis, a) apud Grammaticos, ἄκλιτος, ον, b) i. e. inevitabilis, ἄφευκτος, ον, ἄφυκτος, ον, ἀνέκφευκτος, ον, ἀδιάδραστος, ον, ἀπαραίτητος, ον, εἱμαρμένος, κατεψηφισμένος, ἀναγκαῖος.
indecore, ἀπρεπῶς, rebus gestis majorum, τοῖς ἔργοις τῶν προγόνων, Isocr. ago, ἀσχημονέω, Aelian. ἀκοσμέω, Isocr.
indecorus, ἀπρεπής, ές, Isocr.
indefatigabilis, ἀκάματος, ον.
indefatigabiliter, ἀκαμάτως.
indefensus, quasi clypeo, ἀνυπεράσπιστος, ον, sermone, ἀναπολόγητος, ον.
indefessus, ἀκάματος, ον, Basil. ἀνελλιπής, ές, Aelian. in volatu, ᾧ οὐ κάμνει τὸ πτερόν, id.
indefinite, ἀπροσδιορίστως, Suid.
indefinitus, ἀόριστος, ον, Thuc.
indefletus, ἄκλαυστος, ον, Hom.
indeflexus, ἄκαμπτος, ον, Plut.
indelebilis, ἀνεξάλειπτος, ον.
indelibatus, ἄθρυπτος, ον, Soph.
indemnatus, ἀκατάκριτος, ον.
indemnis, ἀθῷος, ον, Dem. ἀζήμιος, ον, id.
indemnitas, ἀζημία, ἡ.
indeploratus, ἀπένθητος, ον.
indeprecabilis, ἀπαραίτητος, ον, Plato.
indeprehensibilis, ἀφώρατος, ον.
indesertus, ἀναπόλειπτος, ον.
indesinenter, ἀδιαλείπτως.
indesinens, ἀδιάλειπτος, ον, ἀκατάπαυστος, ον, Ibid.
indesponsatus, ἀμνήστευτος, ον.
indetonsus, ἀκειρόκομης, ου, ὁ, ἡ.
index, μηνυτής, ὁ, Dem. ἐνδείξας, ὁ, Isocr. digitus, λιχανός, ὁ, Lucian. librorum, πίναξ, ὁ, Plut. σύλλαβος, ὁ, Cic. in agro, σημεῖον, τό, Dem.
indicatio, φάσις, ἡ, Dem. ἔνδειξις, ἡ, idem.
indicatura, sc. litis, τίμησις, ἡ, Aesch.
indicium, δεῖγμα, τό, Dem. ἐπίδειγμα, τό, id. σημεῖον, τό, id.
indico, is, ἀπαγγέλλω, aliquid alicui, τί τινι, Plut. bellum alicui, προαγορεύω πόλεμόν τινι, Dem. ludos, επικαταγγέλλω ἀγῶνας, Plut.
indico, as, ἐμφαίνω, verbis, διασημαίνω, Xenoph. aliquid alicui, τί τινι, Dem. ἐκφέρω τι πρός τινα, Plut. γνωρίζω τί τινι, idem.

indicta caussa, ἀκρίτως, Isocrat. punire aliquem, ἄνευ κρίσεως κολάζειν τινά, Dem. occidere aliquem, ἀκρίτως ἀποκτείνειν τινά, Aelian.

indidem, ἐντεῦθεν, Aristoph.

indifferens, ἀδιάφορος, ον.

indifferenter, ἀδιαφόρως, fero aliquid, ἀδιαφορέω περί τι.

indifferentia, ἀδιαφορία, ἡ.

indigena, αὐτόχθων, ὁ, ἡ, Isocr.

indigens, ἐνδεής, ές, rerum necessariarum, τῶν ἀναγκαίων, Dem. δεόμενος, ενη, ενον, pecuniae, χρημάτων, id. ἀπόρως διακείμενος, Isocr.

indigentia, ἔνδεια, ας, Dem. ἀπορία, ἡ, id. et inopia, ἡ ἔνδεια καὶ ἀπορία, id. rerum necessariarum, ἡ ἔνδεια τῶν ἀναγκαίων, Dem.

indigeo, ἀπορέω, nullius rei, μηδενός, Dem. alicujus rei, δέομαί τινος, id. προσδέομαί τινος, id.

indigeste, ἀτάκτως, Thuc.

indigestus, ἄτακτος, ον, Isocr.

indignabundus, ἀγανακτῶν, Dem. ἀγανακτικῶς, Plut.

indignatio, ἀγανάκτησις, ἡ, Thuc. — i. e. despectio, ἀπαξίωσις, ἡ, Polyb.

indigne, ἀναξίως, miserum esse, δυστυχεῖν, Isocr. agitur cum eo, οἰκτρῶς πάσχει, Dem. fero aliquid, συνοφρύομαι ἐπί τινι, Aelian. δυσφορέω τι, Herodian.

indignitas, ἀπαξία, ἡ, pro rei indignitate, ἀξίως τοῦ ἀδικήματος, Ael.

indignor, ἀγανακτέω, ob aliquid, ἐπί τινι, s. ὑπέρ τινος, Isocr. περί τινος, Plato. διά τι, idem. alicui, πρός τινα, Plut. κατά τινος, Lucian. ὀργίζομαί τινι, Dem. ἄχθομαί τινι, Plato.

indignus, ἀνάξιος, ον, aliqua re, τινός, Dem. indignum aliquem judico aliqua re, ἀπαξιόω τινά τινος, Plut.

indigus, v. indigens.

indiligens, ἀμελής, ές, Dem. ἀμελῶν, idem.

indiligenter, ἀμελῶς, Isocr.

indiligentia, ἀμέλεια, ἡ, Dem.

indipiscor, ἐπιτυγχάνω, aliquid, τινός, Plut.

indirectus, ἀδιάτακτος, ον, Hesych.

indiscrete, ἀκρίτως, ἀκριτί, Suid.

indiscretus, ἀδιαχώριστος, ον, ἀδιάκριτος, ον.

indiscriminatim, ἀκρίτως, ἀκριτί, Suid.

indiserte, ἀφραδῶς, οὐ διαῤῥήδην.

indisertus, ἀφραδής, ές, ἄγλωσσος, ον, οὐ δεινὸς εἰπεῖν.

indisposite, ἀτάκτως, Thuc.

indispositus, ἄτακτος, ον, Isocr.

indissolubilis, ἀδιάλυτος, ον, ἄλυτος, ον, ἀκατάλυτος, ον, ἀδιάσπαστος, ον.

indissolutus, οὐ διαλυθείς, εῖσα, έν, ἀδιάλυτος, ον.

indistincte, ἀδιαστίκτως.

indistinctus, ἀδιάστικτος, ον.

individuus, ἄτομος, ον, Aristot.

indivisibilis, ἄτομος, ον, idea, ἰδέα, Plato.

indivisus, ἄτομος, ον, Diosc.

indivulse, ἀναποσπάστως, Hesych.

indivulsus, ἀδιάστροφος, ον, Jambl. ἀδιάσπαστος, ον, Pandect.

indo, ἐντίθημι, aliquid in aliquid, τι εἴς τι, Dem.

indocilis, δυσμαθής, ές, Plato.

indocilitas, δυσμαθία, ας, ἡ, Plato.

indocte, ἀπαιδεύτως, Isocr.

indoctus, ἀδίδακτος, ον, Dem. ἀπαίδευτος, ον, id.

indolentia, ἀναλγησία, ἡ, Dem.

indoleo, ἀλγέω, malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, Isocr. morti alicujus, θανάτῳ τινος, Julian.

indoles, φύσις, ἡ, Dem. indole bona praeditus, εὐφυής ψυχῆς τε λαχὼν ἀγαθῆς, Philo.

indomabilis, ἀδάμαστος, ον.

indomitus, ἀδάμαστος, ον, pullus, πῶλος, Xenoph.

indonatus, ἀγέραστος, ον, Aelian.

indormio, ἐπικοιμάομαι, Hippocr.

indotatus, ἄπροικος, ον, Diod. Sic.

indubie, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.

indubitabilis, ἀναμφίβολος, ον.

indubitanter, ἀναμφιβόλως, ἀναμφισβητήτως, Dem.

induciae, ἀνοχαί, αἱ, inducias facere, ποιεῖσθαι ἀνοχάς, Dem. cum aliquo, πρός τινα, Aeschin. διαλύσεις πράττειν, Plut. annuas, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι ἐνιαύσιον, Thuc.

induco, εἰσάγω, in domum, εἰς οἰκίαν, Polyb. — i. e. persuadeo, ἐνάγω τινὰ πρὸς πόλεμον, Aristot. — i. e. deleo, ἐξαλείφω τι, Dem. in animum, εἰς τὴν ψυχὴν παρίημι, Plato.

inductio, ἐπαγωγή, ἡ, Aristot.

indulgens, συγχωρέων, Dem.

indulgentia, ἄνεσις, ἡ, Dem. συγχώρησις, ἡ, Chrys.

indulgeo, συγχωρέω, alicui, τινί, Dem. καταχαρίζομαί τινι, Plut. cupiditatibus, χαρίζομαι ταῖς ἐπιθυμίαις, Aristot. alicui nimis, ἀνίημί τινι λίαν, id. vino et compotationibus, ἀποσχολάζω οἴνῳ καὶ ταῖς προπόσεσιν, Aelian.

indumentum, ἱμάτιον, τό, ἔνδυμα, τό.

induo, ἐνδύω, vestem purpuream, πορφυρίδα, Xen. me, ἐμαυτόν, id. vestem, s. me veste, περιβάλλομαι τὸ ἱμάτιον, personam, τὸ σχῆμα, Xen. purpurea chlamyde aliquem, περιβάλλω τινὰ χλαμύδι πορφυρᾷ, Herodian. colorem alicujus, ἑαυτὸν εἰς χροιάν τινος μεταμορφόω, Aelian. pedes sandaliis, ὑποδέω τοὺς πόδας σανδάλοις, id.

induresco, σκληρύνομαι, κατασκλήμι, Theophr.

induro, σκληρύνω, cutem, περισκληρύνω δέρμα, Hippocr.

indusium, χιτωνίσκος, ὁ, Plut.

industria, φιλοπονία, ἡ, Dem. φιλεργία, ἡ, id. de industria, κατὰ προαίρεσιν, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες, ἑκοντί, Dem. Isocr. de industria factus, ἑκούσιος, Dem.

industrie, σπουδαίως, Aristot.

industrius, φιλόπονος, ον, Dem. φίλεργος, ον, id.

industriosus, i. q. industrius.

induvium, ἔνδυμα, τό, arboris, φλοιός, ὁ, Aristot.

inebrio, μεθύσκω, aliquem vino, τινὰ οἴνῳ, Lucian. voluptate, μεθύσκω δι' ἡδονῆς, Plato, inebrior, μεθύσκομαι, Xen. οἰνόομαι, Aelian.

inedia, λιμός, ὁ, Dem. inedia eneco aliquem, λιμοκτονέω τινα, Gal. mihi mortem conscisco, ἀποκαρτερέω, Plut.

ineditus, ἀνέκδοτος, ον, Dem.

ineffabilis, ἀνεκφώνητος, ον, ignavia civitatis, μαλακία πόλεως, Dem. ἀμύθητος, ον, res, ἀμύθητα πράγματα, id. ἀνεκλάλητος, ον, ἀλάλητος, ον, ἄῤῥητος, ον, verba ineffabilia, ἄῤῥητα ῥήματα, id.

inefficax, ἀνενέργητος, ον, ἀδύναμος, ον, Diosc.

ineffigiatus, ἄμορφος καὶ ἀτύπωτος, ον, Aelian.

inelaboratus, ἀδιέργαστος, ον, Isocr.

inelegans, ἄκομψος, ον, Plut.

ineleganter, ἀκόμψως, Plut.

ineluctabilis, ἀκαταγώνιστος, ον.

ineluibilis, δυσέκπλυτος καὶ δυσέκνιπτος, ον, Aelian.

inemendabilis, ἀνεπανόρθωτος, ον.

inenarrabilis, ἀδιήγητος, ον, Xen.

ineo, εἴσειμι, Xen. — i. e. coeo, ὀχεύω, Aristot. pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ, Dem. consulatum, μετειμι ὑπατείαν, Plut. magistratum, εἰς ἀρχήν, Isocr. rationem, ἅπτομαι λόγου, gratiam ab aliquo s. alicujus, θηράω χάριν τινός, Dem. amicitiam, συντίθημαι φιλίαν, Xen.

inepte, ἀναρμόστως.

ineptia, s. ineptitudo, ἀπειροκαλία, ἡ, Aristot. ψυχρότης, ἡ, Dem.

ineptio, ἀπειροκαλέομαι, Aeschin.

ineptus, ἄχρηστος, ον, ad aliquid, πρός τι, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀφυής πρός τι, Isocr. — i. e. stolidus, rusticus, σκαιός, Dem. ἀπειρόκαλος, ον, Dem.

inequitabilis, ἄνιππος, ον, Aristoph.

inermis, ἄοπλος, ον, ἀθωράκιστος, ον, γυμνὸς ὅπλων.

inerro, πλανάομαι ἐν, Xen.

iners, v. ignavus.

inertia, v. ignavia.

inerudite, ἀπαιδεύτως, Isocr.

ineruditus, ἀπαίδευτος, ον, Dem. Cf. indoctus.

inesco, δελεάζω, Xen. aliquem honore, τινὰ τιμῇ, Lucian.

inevitabilis, ἄφυκτος s. ἄφυκτος, ον, ἀνέκφευκτος, ον, ἀδιάδραστος, ον, ἀπαραίτητος, ον, ἀναγκαῖος, inevitabile periculum, ἀβοήθητος κίνδυνος, Strabo.

inevitabiliter, ἀφύκτως, Plut.

inexaminatus, ἀνεξέταστος, ον, Plato.

inexaturabilis, ἀκόρεστος, ον.

inexcitabilis, ἀνέγερτος, ον.

inexcogitatus, ἀδιανόητος, ον.

inexcultus, ἄκομψος, ον.

inexcusabilis, ἀναπολόγητος, ον, ἀπροφάσιστος, ον, Xen.

inexercitatus, ἀγύμναστος, ον, in aliqua re, τινί, Suid. ἀνάσκητος, ον, Plut.

inexhaustus, ἀνεξάντλητος, ον, sumtibus, ἀδαπάνητος, ον, Basil.

inexorabilis, ἀπαραίτητος, ον, ἀκαμπής, ές, ἄκαμπτος, ον.

inexpectatus, ἀπροσδόκητος, ον, Thuc.

inexpertus, ἄπειρος, ον, in aliqua re, τινος, Isocr.

inexpiatus, ἀκάθαρτος, ον, Dem.

inexplebilis, ἀπλήρωτος, ον, ἄπληστος, ον, sanguine, αἵματος, Herodot. opibus, χρημάτων, Xen. cupiditas alicujus rei, ἡ ἀπληστία τινός, Plato.

inexplebilitas, ἀπληστία, ἡ, alicujus rei, τινός, Plato.

inexplebiliter, ἀπλήστως, deditum esse alicui rei, διακεῖσθαι πρός τι, Xenoph.

inexpletus, ἀπλήρωτος, ον.

inexplicabilis, ἄλυτος, ον, Plat. ἀμύθητος, ον, Dem.

inexplicatus, ἀσαφής, ές.

inexplorate, ἀνεξετάστως, ἀπείρως, Xenoph.

inexploratus, ἀπείρατος, ον, qui nihil inexploratum relinquit, ᾧ οὐδὲν ἀπείρατον ἐστι, Isocr.

inexpugnabilis, δυσμάχητος, ον, alicui, τινὶ, Isocr. ἀνυπόστατος, ον, Dem. ἀνάλωτος, ον, Isocr.

inexspectatus, ἀπροσδόκητος, ον, Thuc.

inexstinctus, ἄσβεστος, ον, Thuc.

inexstinguibilis, ἄσβεστος, ον.

inextricabilis, ἄλυτος, ον.

inexsuperabilis, ἀνυπέρβλητος, ον, Cf. inexpugnabilis.

infabre, ἀτέχνως, ἀκόμψως, Plut.

infabricatus, ἀκατασκεύαστος, ον, Synes.

infacetiae, ἀνευτραπελία, ας, ἡ.

infacetus, ἄκομψος, ον, Plut.

infacundia, ἡ τοῦ λέγειν ἀπειρία.

infacundus, ὁ καὶ ἡ ἄπειρος τοῦ λέγειν.

infamia, ἀτιμία, ἡ, Dem. αἰσχύνη, ἡ, id. ἡ αἰσχρὰ φήμη, Isocr. infamia flagro, ἔχω αἰσχύνην, Dem. συνέχομαι ἀδοξίᾳ, id. εἰμὶ ἄτιμος, id.

infamis, ἄτιμος, ον, Dem. ἄδοξος, ον, id. ἠτιμασμένος, apud cives, παρὰ τῶν πολιτῶν, Isocr.

infamo, ἀτιμάζω, δυσφημέω, ἄτιμον ποιέω, παραδειγματίζω.

infandus, ἄρρητος, ον, ἀπόῤῥητος, ον.

infans, νήπιος, ὁ, Dem. βρέφος, εος, τὸ, Plut. νήπιον βρέφος, Lucian. recens natus, παιδάριον νεογνὸν, Plut.

infantia, νηπιότης, ἡ, Plato. ob infantia, ἐκ νηπίου, Aristot.

infanticida, νηπιοκτόνος, ὁ, Phil.

infantilis, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ νηπίου.

infantulus, βρεφύλλιον, τὸ, Lucian.

infarcio, ἐμπλάττω, Diosc.

infatigabilis, ἀκαταπόνητος, ον, ἀκάμας, ὁ, ἡ, ἀκάματος, ον, ἄτρυτος, ον.

infatuo, ἀνοηταίνειν ποιέω, μωραίνειν ποιέω, hominem stultum magis etiam infatuo, ἀπαβελτερόω τὸν ἀβέλτερον.

infaustus, δυστυχὴς, ἐς, Isocr.

infector, βαφεὺς, ὁ.

infectus, (Partic. ab inficio) βεβαμμένος, βαφεὶς, infectus sanguine, αἱμακτὸς, ἡμαγμένος.

infectus, (ex in et factus), ἄεργος, ον, ἀπέρατος, ον, ἀγένητος, ον, facta infecta reddere, ἀγένητα ποιήσασθαι τὰ συμβεβηκότα, quod factum est, illud fieri infectum non potest, οὐ δύναται τὸ γεγονὸς εἶναι ἄτυκτον, Phocyl.

infelicitas, ἀτυχία, ἡ, Dem. δυστυχία, ἡ, Id. δυσπραξία, ἡ, Isocr.

infeliciter, ἀτυχῶς, Isocr. ago in aliqua re, δυστυχέω ἐν τινι, Isocr. ἀτυχέω τι, Dem.

infelix, ἀτυχὴς, ἐς, Dem. ἀτυχῶν, Isocr. δυστυχὴς, ἐς, Id. ἄθλιος, id. et miser homo, ἀτυχὴς καὶ ταλαίπωρος ἄνθρωπος, Demosth. ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος, id. eum in bello, τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχέω, Isocr. praeter meritum, δυστυχέω παρὰ τὸ δίκαιον, id.

infensus, ἀπεχθὴς, ἐς, alicui, τινὶ, Isocr. ἐχθρὸς, et malevolus alicui, καὶ κακόνους τινὶ, Dem. δυσμενὴς, ἐς, τινὶ, Xenoph. Isocr. — habere aliquem infensissimum, ἔχειν τινὰ ὡς οἷόν τε δυσμενέστατον, Isocr.

inferiae, ἐναγίσματα, τὰ.

infermentatus, ἄζυμος, ον, N. T.

inferior, ἐλάττων, ὁ, ἡ, Dem. conditione ac fortuna, ὑποδεέστερος ἐστὶ, Xen. sum, ἐλαττόομαι, id.

infernalis, ὁ, Στύγιος.

inferne, κάτωθεν, Herodian.

inferus, ὁ, ἡ, τὸ κάτω. 2) ὑπόγειος, ον, ὑπόγαιος, ον.

infero, εἰσφέρω, aliquid in locum aliquem, τί εἰς τόπον τινὰ, aliquid alicui, ἐπιφέρω τί τινι, alicui manus, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρας, alicui damnum, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, Isocrat. κατασκευάζω τινὶ κακά, Xen. alicui bellum, ἐκφέρω πόλεμον πρός τινα, Isocr. ἀναλαμβάνω πόλεμον πρός τινα, Polyb. ἀναιρέομαι πόλεμον, Xen.

infeste, ἀπεχθῶς, Isocr. δυσχερῶς, Dem.

infestivus, σκαιὸς, Isocr.

infesto, ἀσελγαίνω, aliquem, τινὰ, Xen. ἐνοχλέω τινὶ, Dem.

infestus, ἀπεχθὴς, ἐς, alicui, τινὶ, Isocr. ἐχθρὸς, libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, Dem.

infibulo, ἐμπορπάω, vestem, ἱμάτιον, Herodot.

inficias eo, ἀρνέομαι. Conf. inficior.

inficiatio, ἄρνησις, ἡ, Lucian.

inficiator, ἔξαρνος, ον, sum, εἰμὶ, Dem.

inficio, βάπτω, aliquid, τὶ, Dem.

inficior, ἀρνέομαι, aliquid, τὶ, Dem. interposito jurejurando, ἐξαρνέομαί τι διομνύμενος, Aeschin. ἔξαρνός εἰμι τοῦτο, Dem. περί τινος, Isocr. ἔξαρνος γίγνομαι τούτου, id.

infidelis, ἄπιστος, ον, alicui, τινὶ, Dem.

infidelitas, ἀπιστία, ἡ, Plato.

infideliter, ἀπίστως, Dem.

infidus, ἄπιστος, ον, alicui, τινὶ, Dem.

infigo, ἐμπήγνυμι, ἐνερείδω.

infixio, ἐμπηγισμὸς, οῦ, ὁ.

infimus, vide imus.

infinitas, ἀπειρία, ἡ, Aristot.

infinite, ἀπεράντως, Aristot.

infinities, ἀπειράκις, Philo.

infinitivus, sc. modus, ἀπαρέμφατος ἔγκλισις, Gramm.

infinitus, ἄπειρος, ον, Isocr. ἀπέραντος, ον, Plut.

infirmatio, ἀσθένωσις, ἡ, — i. e. refutatio, ἀνασκευὴ, ἡ.

infirme, ἀσθενῶς, Dem.

infirmitas, ἀσθένεια, ἡ, Plato. corporis, τὸ ἐν σώματι ἀῤῥώστημα, Dem.

infirmo, ἀσθενόω, Xen. aliquem, ποιέω τινὰ ἀσθενῆ. id.

infirmus, ἀσθενὴς, ἐς, Dem. ἄῤῥωστος, ον, id. corpore, σώματι, id. sum, ἀσθενέω, Isocr. ἔχω ἀσθενῶς, id.

infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.

infixio, ἔμπηξις, ἡ.

infixus, ἐμπαγεὶς.

inflammatio, φλόγωσις, ἡ, Thuc. ἐμφλόγισμα, τὸ, Hipp. morbi, φλεγμονὴ, ἡ, Item.

inflammo, φλέγω, lumen, φέγγος, Sophocl. aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ πόλεμον, Isocr.

inflate, ἐμπνευστῶς, — i. e. superbe, τετυφωμένως, ὑπερηφανῶς, Dem.

inflatio, ἀναφύσημα, τὸ, Lucian. ἀναφύσησις, ἡ, Aristot. Cf. insolentia.

inflatus, ἐμπνευστὸς, Athen. — i. e. superbus, ὑπέρογκος, ον, τετυφωμένος, μεγαφρονῶν.

inflecto, ἐγκάμπτω, Galen. ἐπαλλάζω, Plut.

inflexibilis, ἄκαμπτος, ον, Plut.

inflexio, διάκαμψις, ἡ, Nos. καμπὴ, ἡ, Plut.

inflexus, καμψὸς, Hesych. ἐπικαμπὴς, ἐς, ordo, τάξις, Ammon.

infligo, προστρίβομαι, plagam, πληγὴν, Aristoph. ἐντρίβομαι πληγὰς, Lucian. alicui, ἐμφέρειν πληγήν τινι, Plut. poenam alicui, ἐπιτίθημι τὴν δίκην τινὶ, Herodian.

inflo, ἐμφυσάω, Philo. ἀναφυσάω, Diod. Sic. tibiam, φυσάω αὐλὸν, Plut. ventrem, διογκόω γαστέρα, Aelian. aliquem et laudibus effero, φυσάω καὶ τοῖς ἐγκωμίοις ἐπαίρω τινὰ, Plut.

influentia, εἴσρευσις, ἡ, Aristot.

influo, εἰσρέω, Lucian. in partem, ἐπιῤῥέω τῷ μέρει, Galen.

influxus, ἐπιῤῥοὴ, ἡ, Theophr. εἴσρους, ὁ, Aristot.

infodio, κατορύττω, Plut.

infoecunditas, ἀφορία, ἡ, Plato.

infoecundus, ἄφορος, ον, ἄκαρπος, ον, Theophr.

informis, ἄμορφος, ον, Plut. ἀδιατύπωτος, ον, Diod. Sic.

informatio, ὑποτύπωσις, ἡ, περιγραφὴ, ἡ, Aristot.

informo, ὑποτυπόω, aliquid primum et postea pingo, τὸ πρῶτον καὶ εἶτα ἀναγράφω, Plut. moribus, ἠθοποιέω, Id. adolescentes, εἰσηγέομαι νεωτέροις, Isocr. Cf. instituo.

infortunatus, δυστυχὴς, ἐς, Demosth. Cf. infelix.

infortunium, ἀτύχημα, τὸ, Demosth. ἀτυχία, ἡ, id. Cf. infelicitas.

infra, Praepos. ὑπὸ, terram, ὑπὸ γῆν, Plut. — Adv. κάτω, Dem. ὑποκάτω, Plato.

infractus — i. e. fractus, καταῤῥαχθεὶς, Plut. — i. e. non fractus, ἀῤῥαγὴς, ἐς, Theophr. ἄῤῥηκτος, ον, Plato.

infremo, ἐμβριμάομαι, ἀναβρυχάομαι.

infrendeo, ἐπιβρύχομαι, Anthol. dentibus, ἐμπρίω τοὺς ὀδόντας, Luc. prae ira dentibus, συγκροτέω τοὺς ὀδόντας ὑπ' ὀργῆς, Xenoph.

infrenatio, χαλίνωσις, ἡ, Xen.

infrenatus, i. e. frenatus, ἐγκεχαλινωμένος, i. e. non frenatus, ἀχάλινος, ον, Plato.

infrenis, ἀχάλινος, ον, Plato.

infreno, χαλινόω, equum, ἵππον, Xenoph.

infrenus, ἀχάλινος, ον, Plat.

infrequens, ἔρημος, ον, senatus, βουλὴ ὀλιγανδροῦσα, Plato.

infrequentia, ὀλιγανθρωπία, ἡ, Xenoph.

infrico, ἐντρίβω, Xenoph.

infringo, ἐνθλάω.

infructuosus, ἄκαρπος, ον, Theophr.

infrunitus, ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, Demosth.

infuco, φυκόω, Plut.

infula, μίτρα, ἡ, Herodot.

infundibulum, χωνοδόχη, ἡ, χωνοδόκη, ἡ, Herodot.

infumo, καπνίζω.

infundibulum, ἐσίχνοις, ἡ, Poll.

infundo, ἐγχέω, Hom. ἐγχέω, Xenoph. alicui aliquid, τί τινι, Synes.

infusco, ἐπισκοτίζω, Lucian.

infusio, ἔγχυσις, ἡ.

ingemino, ἀναδιπλάζω, Plut.

ingemisco, στενάζω, Dem. alicui, ἐπιστένω τινί, Eurip.

ingemo, στένω, alicui, ἐπί τινι, Dem. alte, στενάζω μέγα, id.

ingenerasco, ἐμφύομαι, Plut.

ingenero, ἐμφύω, alicui aliquid, τί τινι, Plut.

ingeniose, εὐφυῶς, Isocr.

ingeniosus, εὐφυής, ές, Isocrat.

ingenitus, ἐγγενής, ές, Soph.

ingenium, φύσις, ἡ, Dem. bonum, φύσις ἐπιεικής, Isocr. insuperabile, ἀνυπέρβλητος, id. dextrum, εὐάρμοστος, id. illustre, ἐπίβλεπτος, id. praestantius, ἐπιφανεστέρα ψυχή, Dem. animus cujusque et ingenium, ψυχὴ ἑκάστου καὶ φύσις, id. animus liberalis et ingenium cordatum, ψυχὴ ἀγαθὴ καὶ γνώμη φρόνιμος, id. diversissimis ingeniis praediti, παντοδαπὰς ἔχοντες φύσεις, id. ingeniis non deterioribus esse quam majores, τὰς φύσεις οὐ χείρους εἶναι τῶν προγόνων, Dem. ingenii felicitas, εὐφυΐα, ἡ, Lucian. ingenio felicissimo esse, τὴν γνώμην εὐφυέστατον εἶναι, Isocr. exercere ingenium, ἀσκεῖν τὴν ψυχήν, s. διάνοιαν, id. ingenii acumen, τὸ τῆς γνώμης ἀγχίνουν, Herodian. ingenii robur, φύσεως ἰσχύς, Thuc.

ingens, εὐμεγέθης, ες, lapis, λίθος, Aristoph. testimonium, μαρτυρία, Dem.

ingenue, ἐλευθέρως, Thuc. educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος, Xen. – i. e. candide, ἁπλῶς, Dem.

ingenuitas, ἐλευθεριότης, ἡ, Aristot.

ingenuus, ἐλευθέριος, ον, femina, γυνή, Plut. doctrinae, ἐλευθέριοι παιδεῖαι, Lucian. i. e. candidus, ἁπλοῦς, Dem. et simplex homo, μεστὸς παῤῥησίας καὶ ἀφελής, idem.

ingero, ἐνίημι, aliquid alicui, τί τινι, Synes. aliquid ori, ἐντίθημί τι στόματι, Galen. lapides et fustes, ἐπιφέρω λίθους καὶ ξύλα, Herodian. largius cibum, πλείονας ἢ συνήθως εἰσφέρομαι τροφάς, id. me, παρεισδύομαι, id. me in alienam administrationem, καραδοκεύω, Plut.

ingigno, ἐγγεννάω.

inglorius, ἄδοξος, ον, Dem. ἀτίμητος, ον, idem.

ingluvies, γαστριμαργία, ἡ, Philo. avis, πρόλοβος, ὁ, Aristid.

ingrandesco, μεγαλύνομαι.

ingrate, i. e. invenuste, ἀχαρίτως, – i. e. gratiam non referendo pro beneficio, ἀχαρίστως, Isocr.

ingratis, παρὰ γνώμην.

ingratitudo, ἀχαριστία, ἡ, Dem.

ingratus, i. e. invenustus, ἄχαρις, ὁ, ἡ, Herodian. – i. e. beneficii immemor, ἀχάριστος, ον, Dem. sum, ἀχαριστέω, erga amicos, πρὸς τοὺς φίλους, id.

ingravesco, βαρύνομαι, aetate, ὑπὸ τῆς ἡλικίας, Polyb.

ingravo, ἐπιβαρύνω, Xen.

ingredior, βαδίζω, ad aliquem, ἐπί τινα, Dem. viam, ὁδόν, Ceb. Theb. in curiam, εἰσέρχομαι εἰς τὸ δικαστήριον, Dem. iter pedibus, πορεύομαι πεζῇ, Xen. annum decimum, ἐπιβαίνω ἔτους δεκάτου, Herodian.

ingressio, s. ingressus, βαδισμός, ὁ, Lucian. ad aliquem, εἴσοδος, ὁ, Plut.

ingruo, ἐγκειμαι, Herodian.

inguen, βουβών, ὁ, Lucian.

inguinaris, βουβώνιον, τό, Diosc.

ingurgito, γαστρίζομαι, Basil. καταβροχθίζω, Lucian.

ingustabilis, ἄγευστος, ον, Plut.

ingustatus, ἄγευστος, ον, Plut.

inhabilis, ἄχρηστος, ον, ad aliquid, πρός τι, Dem. ἀφυής, ές, πρός τι, id.

inhabilitas, ἀνεπιτηδειότης, ἡ, Synes.

inhabitabilis, ἀοίκητος, ον, Philo.

inhabitatio, ἐνοίκησις, εως, ἡ, Cl. Al.

inhabito, ἐνοικέω, aliquid, τί, Aristot. terram aliquam, κατοικέω γῆν τινα, Plut. urbem, οἰκέω πόλιν, Isocrat. ἐν ἄστει, Demosth.

inhaereo, ἐμφύομαι, alicui, τινί, Plato. προσφύομαί τι, id. machinis, προσφύω μηχαναῖς, Herodian.

inhaeresco, προσίσχομαι, alicui, πρός τι, Theophr.

inhalo, ἐμπνέω, Plato.

inhibeo, ἐπέχω, aliquid, τί, Plut. iram, ἀνακόπτω τὰς ὀργάς, Lucian.

inhibitio, κάθειρξις, ἡ.

inhio, ἐπιχαίνω, Philo. alicui rei, χαίνω ἐπί τινι, Lucian.

inhoneste, αἰσχρῶς, Isocr.

inhonesto, καταισχύνω, aliquid, τι, Plut.

inhonestus, αἰσχρός, Dem.

inhonoratus, ἀτίμητος, ον, Dem.

inhonorificus, ἄδοξος, ον, Dem.

inhorreo, s. inhorresco, φρίττω, aliqua re, τι, Dem.

inhospitalis, ἄξενος, ον, Luc.

inhospitalitas, ἀξενία, ἡ, μισοξενία, ἡ.

inhospitus, ἀπόξενος, ον, ἄξενος, ον, Lucian.

inhumane, ἀπανθρώπως.

inhumanitas, ἀπανθρωπία, ἡ, Lucian. ἀνεπιείκεια, ἡ, Dem. μισανθρωπία, ἡ, Hippocrat.

inhumaniter, ἀπανθρώπως.

inhumanus, ἀπάνθρωπος, ον, Lucian. μισάνθρωπος, ον, idem.

inhumatus, ἄταφος, ον, Thuc.

inhumo, θάπτω, mortuos, νεκρούς, s. ἀποθανόντας, Dem. Conf. sepelio.

inibi, ἐκεῖ, Plato.

inimice, ἐχθρῶς, Dem. ἐθελέχθρως, id. δυσμενῶς, Isocr. ἀπεχθῶς, idem.

inimicitia, ἔχθρα, ἡ, Dem. ἀπέχθεια, ἡ, id. gravis, μεγάλη, Dem. diuturna, βεβαία, id. immortalis, ἀείμνηστος, Isocrat. simulata, προσποιητή, Dem. privata, ἰδία, id. communis, κοινή, et offensiones, ἔχθραι καὶ προσκρούματα, id. et odium et diffidentia, ἔχθρα καὶ μῖσος καὶ ἀπιστία, id. inimicitiam suscipere cum aliquo, ἀναιρεῖσθαι ἔχθραν πρός τινα, Dem. incidere in inimicitiam cum aliquo, ἐλθεῖν τινι μάλιστα εἰς ἔχθραν, idem. habere cum aliquo, ἔχειν ἔχθραν πρός τινα, Isocr. ostendere alicui omni modo, ἐνδείκνυσθαί τινι πάντα τρόπον τὴν δυσμένειαν, Dem. extinguere, διαλύειν ἔχθραν, Isocrat. ἀποτίθεσθαι ἔχθραν, Plut. effugere, φεύγειν τὰς ἔχθρας τινός, id. conjicere aliquos in inimicitiam, ἐμβάλλειν τινὰς εἰς ἔχθραν. Dem. inimicitias inter se gerere, ἐχθραίνειν ἀλλήλοις, Aesop. inimicitiam habeo cum aliquo, ὑπάρχει μοι ἔχθρα πρός τινα, Dem.

inimicor, ἀπεχθάνομαί τινι, Plato. Conf. inimicus.

inimicus, ἐχθρός, Dem. ἐναντίος, substantive, ἀντίπαλος, ὁ, ἀνταγωνιστής, ὁ, Cf. hostis. libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, id. ἀλλότριος τῇ ἐλευθερίᾳ, id. alicui, χαλεπός τινι, id. et hostis, ἐχθρὸς καὶ ἀντίπαλος, id. et malevolus urbis, κακόνους καὶ ἐχθρὸς πόλει, id. hostis communis et omnium inimicus, ἐχθρὸς κοινὸς καὶ πᾶσι δυσμενής, Dem. inimicum reddere aliquem, ποιεῖν τινα ἐχθρόν, id. esse alicui, εἶναι s. ὑπάρχειν ἐχθρόν τινι, s. τινός, id. aliquem habere, ἔχειν τινὰ ἐχθρόν, id. χρῆσθαί τινι ἐχθρῷ, id. inimicus sum alicui, ἔχω ἔχθραν πρός τινα, Isocr.

inimitabilis, ἀμίμητος, ον, Plut.

inique, ἀνωμάλως, Isocr. – i. e. injuste, ἀδίκως, Dem. παρανόμως, id. ago cum aliquo, ἀγνωμονέω πρός τινα, Dem. in aliqua re, περί τι, Plut.

iniquitas, ἀνωμαλία, ἡ, Theophr. – i. e. injustitia, ἀγνωμοσύνη, ἡ, Dem. δεινόν, τό, id. ἀδικία, ἡ, id.

iniquus, ἀνωμαλής, ές, Theophr. – i. e. injustus, ἄδικος, ον, in omnes, περὶ πάντας, Dem. et calumniator, ὁ ἀγνώμων καὶ συκοφάντης, id. παράνομος, ον, dicere, decernere, committere iniquum in aliquem, ἐρεῖν, γράφειν, ποιεῖν παράνομον εἴς τινα, Dem. sum, fio, παράνομός εἰμι, γίγνομαι, id. animo inique, δυσφόρως, Herodian.

initia, μυστήρια, τά.

initiamentum, μύημα, τό, Aret.

initiatio, μύησις, ἡ, Hesych.

initiator, μυσταγωγός, ὁ.

initiatus, μεμυημένος, ὁ, Lucian. τετελεσμένος, ὁ, id.

initio, μυέω, aliquem, τινά, Luc.

initio, adv. ἐξ ἀρχῆς, Dem. ἀπαρχῆς, id. καταρχάς, id. neque initio, neque post, οὔτε κατ' ἀρχάς, οὔθ' ὕστερον, idem.

initium, ἀρχή, ἡ, Dem. et fundamentum rei, καὶ ὑπόθεσις πράγματος, id. et caussa belli, ἀρχὴ καὶ αἰτία πολέμου, idem. utor initio aliquo, ἄρχομαι ἀρχήν τινα, id. sumo initium aliquod, λαμβάνω ἀρχήν τινα, id. facio rei, ποιέομαι ἀρχήν τινος, id. exponere aliquid ab initio, διεξέρχομαί τι ἀπ' ἀρχῆς, id. fines ab initio propositi, ὑποθέσεις ἐξ ἀρχῆς γιγνόμεναι, Isocr.

injectim, ἐπαναβληδόν, Herodot.

injectio, ἐπιβολή, ἡ, Thuc.

injicio, ἐπιῤῥίπτω, aliquid in aliquid, τί ἐπί τι, N. T. equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινόν, Xen. alicui manum, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρα, Lucian. alicui amorem, ἐμβάλλω τινὶ ἔρωτα, Xen. sermonem de aliqua re, ἐμβάλλω λόγον περί τινος, Plat.

injucunde, ἀηδῶς, Xen.

injucunditas, ἀηδές, τό, Isocr. ἀηδία, ἡ, Philo. ἀτερπία, ἡ, Dem.

injucundus, ἀηδής, ές, Dem.

injudicatus, ἀκατάκριτος, ον.

injungo, ἐπισάττω, Xen.

injuratus, ἀνώμοτος, ον, Dem.

injuria, ἀδικία, ἡ, Dem. ἀδίκημα, τό, id. ὕβρις, ἡ, Isocr. ὕβρισμα, τό, Dem. et iniquitas, ὕβρις καὶ ἀδικία, Isocr. et insolentia, ὕβρις καὶ ὑπερηφανία, id. afficere aliquem injuria, ἀδικεῖν τινα ἀδικίαν, Dem. ὑβρίζειν τινά, id. ἀδικεῖν τινα, id. pati injurias, πάσχειν δεινότατα, id. prior infero, ἄρχω χειρῶν ἀδίκων, Aelian.

injurior, ἀδικέω, aliquem, τινά, Dem.

injuriose, ὑβριστικῶς, tractare aliquem, χρῆσθαί τινι, Dem.

injuriosus, ὑβρίζων, erga aliquem, εἴς τινα, Dem. ὑβριστής, ὁ, id.

injurius, ἄδικος, ον, Dem. sum in ali-

quem, ἀδικέω τινά, Dem. ὑβρίζω τινά, id.

injussu, ἄνευ προστάγματος, ἀπαραγγέλτως, Polyb.

injussus, ἀκέλευστος, ον, Soph.

injuste, ἀδίκως, Dem. ago, ἀδικέω, id. ἀδικοπραγέω, Philo. vivo, ἐν ἀδικίᾳ βιόω, Plato.

injustitia, ἀδικία, ἡ, Dem. ἀνομία, ἡ, idem.

injustus, ἄδικος, ον, Dem. et diis invisus, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς ἄνθρωπος, id. παράνομος, ον, committere injusta, ποιεῖν παράνομα, Dem.

innascor, ἐγγίγνομαι, alicui, τινί, Plato. ἐμφύομαί τινι, Plut.

innatus, ἔμφυτος, ον, Dem.

innavigabilis, ἄπλωτος, ον, Philo. μὴ πλωτός, όν, Thuc.

innecto, ἐνείρω, Diosc.

innexio, ἔνερσις, ἡ, Thuc.

innitor, ἐπερείδομαι, Galen. foederibus, ἐπερείδομαι ἐπὶ τὰς συνθήκας, Polyb. lege, ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ, Aeschin.

inno, ἐπινέω, Theophr. in aliquo, ἐπινήχομαί τινι, Al. Aphr.

innocens, ἀθῷος, ον, aliqua re, τινος, Dem. τινί, id. ἀναίτιος, ον, τινός, id. ἀναμάρτητος, ον, Isocr.

innocenter, ἀθῴως, Dem.

innocentia, ἀκακία, ἡ, Dem.

innocuus, ἀβλαβής, ές, voluptas, ἡδονή, Plato.

innodo, ἁμματίζω, Hesych.

innotesco, διαγνωρίζομαι, Isocrat. γνώριμος καθίσταμαι, Plato.

innovatio, καινοτομία, ἡ, Lucian.

innovo, καινόω, Dem. νεόω, aliquid, τί, Nos.

innoxius, ἀβλαβής, ές, Plat.

innubilus, αἴθριος, Diosc.

innubis, e, ἀνέφελος, ον, aer, ἀήρ, Aristot.

innubus, ἄγαμος, ον, Lucian. ἄνανδρος, ἡ, Plato.

innumerabilis, ἀναρίθμητος, ον, Isocr. ἀμύθητος, ον, pecunia, ἀμύθητα χρήματα, Dem.

innumerabilitas, ἀνάριθμον, τό.

innumerus, i. q. innumerabilis.

innuo, αἰνίττομαι, aliquid, τί, Plato. ὑπαινίττομαί τι, Dem.

innuptus, ἄγαμος, ον, Lucian. virgo, ἄνανδρος, ου, ἡ, Plat.

innutrio, ἐντρέφω, in aliqua re, τινί, Herodian.

innutritus, i. e. nutritus in, ἐντεθραμμένος, aliqua re, τινί, Herodian. - i. e. non nutritus, ἄτροφος, ον.

inobediens, ἀνυπήκοος, ον, sermoni, τοῦ λόγου, Plato. ἀπειθής, ές, alicui, τινί, Xen.

inobedientia, ἀνηκουστία, ἡ, Plut. παρακοή, ἡ, N. T.

inobscuro, ἐπισκοτέω, aliquid, τί, Diosc.

inobsequens, i. q. inobediens.

inobservabilis, ἀπαρατήρητος, ον.

inobservatus, ἀπαρατήρητος, ον, ἀφύλακτος, ον.

inoccíduus, ἄδυτος, ον.

inocco, βωλοκοπέω, Poll.

inoculatio, ἐνοφθαλμισμός, ὁ, Theophr.

inoculo, ἐνοφθαλμίζω, Theophr.

inodorus, ἄοσμος, ον, Theophr.

inoffensus, ἀπρόσκοπος, ον.

inofficiosus, ἀφιλόκαλος, ον, Dem.

inolesco, ἐμφύομαι, Plut.

inopaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τί, vel τινί, N. T.

inopertus, ἀκατακάλυπτος, ον, N. T.

inopia, ἔνδεια, ἡ, Isocr. ἀπορία, ἡ, alicujus rei, τινος, Dem. et indigentia, ἐνδεία καὶ ἀπορίᾳ, Dem. magna inopia premi, σφόδρα ἐν χρείᾳ τοῦ λαβεῖν εἶναι, id. ad summam inopiam redigere, et redigi, εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν καθιστάναι τινά, κ. καθίστασθαι, id. inopia verborum laboro, στενοχωρῶ τῇ λέξει, inopia consilii, ἀβουλία, ἡ, Dem. frumenti, σιτοδεία, ἡ, Diod. Sic.

inopinabilis, ἀδόκητος, ον, Thuc.

inopinate, ἀπροσδοκήτως, Philo. ἐξ ἀπροσδοκήτου, Plato.

inopinatus, ἀπροσδόκητος, ον, ἀδόκητος, ον, Thuc.

inopportunus, ἄκαιρος, ον, Plato.

inops, ἄπορος, ον, alicujus rei, τινός, Isocr. ἐνδεής, ές, τινός, Dem. ἐνδεής, ές, τινός, id.

inordinate, ἀτάκτως, Thuc.

inordinatio, ἀταξία, ἡ, Plut.

inordinatus, ἄτακτος, ον, Isocr.

inornate, ἀκόσμως, Plut. ἀκοσμήτως, id.

inornatus, ἄκοσμος, ον.

inquam, λέγω, φημί.

inquies, ἀνησυχία, ἡ.

inquieto, διαθορυβέω, aliquem, τινά, Thuc. παρενοχλέω τινί, N. T.

inquietudo, ἀνησυχία, ἡ, ἀγρυπνία, ἡ, Lucian.

inquietus, ἄστατος, ον, ἀκοίμητος, ον.

inquilinus, ἔνοικος, ον.

inquinamentum, ῥυπαρία, ἡ, Diosc. μολυσμός, ὁ, N. T.

inquinate, μεμολυσμένως.

inquinatio, μόλυνσις, ἡ, Theophr.

inquinatus, μεμολυσμένος.

inquino, μολύνω, aliquid, τί, Isocr.

inquio, i. q. inquam.

inquiro, ἐξετάζω, in vitam alicujus, τὸν βίον τινός, Dem. ordines, ἀκριβόω τὰς τάξεις, Xen. diligenter caussas, πολυπραγμονέω τὰς αἰτίας, Plato. de re aliqua, περί τινος, Plut. severius, σφόδρα ἀκριβολογοῦμαι, Dem. diligenter et accurate singula, καλῶς καὶ ἀκριβῶς διορίζομαι περὶ ἑκάστου, id.

inquisitio, ἐξέτασις, ἡ, Dem. ἐξετασμός, ὁ, id.

inquisitor, ἐξεταστής, ὁ, Aristot.

insalubris, νοσηρός, ά, όν, Xen.

insalutatus, ἀπροσηγόρητος, ον, Cic.

insanabilis, ἀνίατος, ον, Gal. ἀθεράπευτος, ον, Philo

insane, μανικῶς, Isocr.

insania, μανία, ἡ, Dem. eo insaniae pervenire, εἰς τοῦτο μανίας ἔρχεσθαι, Isocr. est haec extrema insania, ὑπερβολὴ μανίας ἐστὶ τοῦτο, Dem. manere in insania eadem, μένειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς μανίας, id. liberare aliquos ab insania, παύσαι τινας τῆς μανίας, Isocrat. deserere insaniam, ἀπαναχωρεῖν μανίας

insanio, μαίνομαι, Dem. et deliro, μαίνομαι καὶ παραφρονέω, Dem. in aliqua re, μελαγχολάω τινί, id. insanire facio, ἐκμαίνω, Philo.

insanus, μανικός, Isocr. ἄφρων, ὁ, ἡ, id. ἔκφρων, ὁ, ἡ, id.

insatiabilis, ἀκόρεστος, ον, Philo. ἀδηφάγος, ον, Plato. ἄπληστος, ον, pecunia, χρημάτων, Dem.

insatiabilitas, ἀπληστία, ἡ, Dem.

insatiabiliter, ἀπλήστως, deditum esse voluptatibus, διακεῖσθαι πρὸς τὰς ἡδονάς, Xen. alicui rei, ἀπλήστως ἔχειν πρός τι, Isocr. περί τι, id.

insaturabilis, ἀκόρεστος, ον, Philo.

insaturabiliter, ἀκορέστως.

inscendo, ἀναβαίνω, aliquid, τί, Xen. currum, ἐπιβαίνω τοῦ ὀχήματος, Luc.

insciens, ἀνεπιστήμων, ὁ, ἡ, Thuc.

inscienter, ἀνεπιστημόνως, ἀπείρως, Demosth.

inscientia, ἀνεπιστημοσύνη, ἡ, Xenoph.

inscite, ἀμαθῶς, Thuc.

inscitia, ἀμαθία, ἡ, Isocr. ἀπειρία, ἡ, Isocr.

inscitus, ἄμουσος, ον.

inscius, ἀγνοῶν, Dem. ἀνεπιστήμων, ὁ, ἡ, Thuc.

inscribo, ἐπιγράφω, librum, βιβλίον, Lucian. distichon aureis literis in sesamo, χρυσοῖς γράμμασι δίστιχον ἐν σησάμῳ Aelian. in librum, ἐγγράφω εἰς βιβλίον, Xen. falso nomine, ψευδεπιγραφέω.

inscriptio, ἐπίγραμμα, τό, Aristot. ἐπιγραφή, ἡ, Polyb.

inscriptus, ἔγγραπτος, ον, non inscriptus, ἀνεπίγραφος, ον, falso inscriptus, ψευδεπίγραφος, ον, Plut.

insculpo, ἐγγλύπτω, Plut. ἐπιχαράττω, id. ἐγχαράττω, Plut.

insecabilis, ἄτμητος, ον, ἄτομος, ον, Plato.

insecta, ἔντομα, τα, Aristot.

insectatio, δίωξις, ἡ, Thuc.

insector, διώκω, aliquem, τινά, Thuc. δίωξιν ποιέομαι, id. - i. e. cavillor, διασύρω τι, Dem.

insedabiliter, ἀπαύστως, Aristot.

insemino, ἐνσπείρω, Xenoph.

insenesco, ἐγγηράσκω, Hippocr.

insensibilis, ἀναίσθητος, ον, Thuc.

insensilis, i. q. insensibilis, e.

inseparabilis, ἀχώριστος, ον, ἀδιαχώριστος, ον, ἀδιάλυτος, ον.

insepultus, ἄταφος, ον, Thuc.

insequens, ἑπόμενος, Demosth.

insequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινί, Dem. ἐπακολουθέω τινί, Plut.

insero, ἐμβάλλω, dextram, τὴν δεξιόν, Dem. plantam, φυτόν, id. ἐμφυτεύω, Theophr.

inserpo, εἰσερπύζω.

insertum, τὸ ἐμβλήματος.

insertio, παρένθεσις, ἡ, ἔμβλημα, τό, ἐμβολή, ἡ,

inservio, διακονέω, alicui, τινί, Dem. voluptatibus, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς, Isocr. λατρεύω ταῖς ἡδοναῖς, Lucian. alicui in aliqua re, ὑπηρετέω τινί τι, Dem. commodis alienis, σκοπέω τὰ συμφέροντα τῷ ἄλλῳ, Aristot.

insideo, ἐγκάθημαι, Polyb. alicui rei, καθίζω ἐπί τινι, Isocr.

insidiae, ἐπιβουλή, ἡ, Dem. ἐνέδρα, ἡ, id. ἐπιβούλευσις, ἡ, Plato. insidias struo alicui, ἐπιβουλεύω τινί, Isocr. ἐνέδρας καθίζω τινί, Plut. ἐνέδρας ποιοῦμαί τινι, Lucian. θηρεύω τινά, id. invadere aliquem insidiis ἔρχεσθαι ἐπί τινα μετ᾽ ἐπιβουλῆς, Dem. insidiis, circumvenior, ἐπιβουλεύομαι, Dem.

insidianter, ἐπιβούλως, Synes.

insidiator, ἐπίβουλος, ὁ, Dem. ἐπιβουλεύων, id. ὁ ἐγκάθετος ἀνθρωπος, id.

insidior, ἐπιβουλεύω, alicui, τινί, Isocr.

λοχάω τινά, Herodot. ἐλλοχάω τινά, Aelian. ἐπιτίθημί τινι ἐνέδρας, Lucian. θηράω τινά, idem. ἐνεδρεύω τινά, Dem. operte, φανερός γίγνομαι ἐπιβουλεύων, Xen.

insidiose, ἐπιβούλως, κρυφαίως, Plut.

insidiosus, ἐπιβουλευτικός, ή, όν, Lucian. ἐπίβουλος, ον, Dem.

insido, ἐπεμβάλλω, aliqua re, τινί, Plut. ἐφίζω, Plut. καθίζω ἐπί τινι, Thuc.

insigne, ἐπίσημον, τό, Plut. imperii, τὸ τῆς ἡγεμονίας παράσημον, id. regni, τὸ βασιλικὸν παράσημον, id.

insignio, ἐπισημαίνω, Isocr. παρασημαίνομαι, idem.

insignis, e, ἐπίσημος, ον, Lucian. παράσημος, ον, Plut.

insigniter, ἐπισήμως, Polyb.

insignitus, ἐπίσημος, ον, Thuc.

insilio, ἐφάλλομαι, equo, ἵππον, Xen. ἐπιπηδάω ἵππῳ, Hdn. in ignem, ἅλλομαι εἰς πῦρ, Xen. in clivum, ἀνάλλομαι ἐπ' ὄχθον, id.

insimul, ἅμα, Xen.

insimulatio, ἔγκλημα, τό, Dem.

insimulo, προβάλλομαι, aliquem, τινά, Dem. aliquem alicujus rei, ἐγκαλέω τί τινι, id. τινί τινος, Aristot. ἐπιφέρω τινί αἰτίαν τινός, Dem.

insinuatio, παρεγγυή, ἡ.

insinuo, ἐγκολπόω, Aristot. συμφέρω, Plut. me alicui, ὑποδέχω τινὰ καὶ θάπτω, Aelian.

insipidus, μωρός, Lucian.

insipiens, ἀνόητος, ον, Dem. ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, id. νηπιόφρων, ονος, ὁ, ἡ, Strabo.

insipienter, ἀφρόνως, Dem. ἀνοήτως, id. εὐήθως, id.

insipientia, ἀφροσύνη, ἡ, Isocr. ἄνοια, ἡ, Dem. μωρία, ἡ, id.

insisto, ἐφίσταμαι, alicui rei, τινί, Lucian. ἐπιμένω τινί, Plut.

insitio, ἐμφύτευσις, ἡ, N. T. ἐμφυτεία, ἡ, ibid.

insititius, ἔμφυτος, ον, Philo.

insociabilis, ἀκοινώνητος, ον, Lucian. ἄσπειστος, ον, Dem. ἄμικτος, ον, et vagabundus, καὶ ἀνίδρυτος, idem.

insolabiliter, ἀπαραμυθήτως, Plato.

insolatio, ἡλίωσις, ἡ, ἡλίασις, ἡ.

insolens, ἀήθης, ες, alicujus rei, τινός, Dem. — i. e. superbus, ὑπερήφανος, ον, idem.

insolenter, ἀήθως, Thuc. me gero ob aliquid, γαυριάω τινί, Dem. ἐπί τινι, Plut. γαυρόομαι τινί, idem.

insolentia, ἀήθεια, ἡ, Lucian. morosus et ferox, αὐθάδεια, ἡ, Theophr. — i. e. arrogantia, ἀλαζονεία, ἡ, Aristot.

insolesco, ἐγγαυρόομαι, aliqua re, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι, Isocr. διά τι, Plut. ὀφρυόομαι, Plato.

insolitus, ἀήθης, ες, Dem.

insolo, ἡλιάζω, Diosc.

insolubilis, ἄλυτος, ον, Plato.

insomnia, ἀϋπνία, ἡ, Plato. ἀγρυπνία, ἡ, Xenoph.

insomnis, ἄϋπνος, ον, Xenoph. ἄγρυπνος, ον, Lucian. ob curas insomnem ducere noctem, ὑπὸ φροντίδων ἄϋπνος καθεύδω, Xen. ἀγρυπνεῖν νύκτα, Plut.

insomnium, ἐνύπνιον, τό, Plato.

insono, ἐνηχέω, Nonn.

insons, ἀναμάρτητος, ον, Dem. ἀναίτιος, ον, τινός, id. ἀνυπεύθυνος, ον, idem.

insopitus, ἄϋπνος, ον, Xen.

insortito, ἀκληρωτί, Lys.

insortitus, ἀκλήρωτος, ον, ἄκληρος, ον.

inspectio, ἐπίσκεψις, ἡ, ἐπισκοπή, ἡ, ἐφορία, ἡ, ἐπιστασία, ἡ, ἐπίστασις, ἡ, ἐποπτεία, ἡ.

inspecto, ἐφορέω, Thuc. ἐπισκοπέω, Dem.

inspector, ἐπόπτης, ὁ, Dem. ἔφορος, ὁ, Philo.

insperabilis, ἀνέλπιστος, ον, Isocr.

insperato, ἀέλπτως, ἀνελπίστως, ex insperato, παρ' ἐλπίδα, ἐξ ἀέλπτου, ἐξ ἀπροσδοκήτου.

insperatus, ἄελπτος, ον, Soph. ex insperato, ἐξ ἀέλπτου, Herodot.

inspergo, ἐμπάσσω, Galen. προσπάσσω, idem.

inspicio, βλέπω, in aliquid, εἴς τι, Dem. πρός τι, Plut. ἀποβλέπω εἴς τι, ἀποβλέπω πρός τι, Aeschin. ἐφοράω τι, Dem. naturam, ἐπισκοπέω φύσιν, Galen. in terram, ὁράω εἰς γῆν, Xen.

inspiratio, εἰσπνοή, ἡ, Philo. ἐπίπνοια, ἡ, Clem. Al.

inspiro, ἐμπνέω, Plut. ἐμφυσάω, Basil.

inspoliatus, ἀσύλητος, ον, ἄσυλος, ον, Eurip.

inspuo, ἐμπτύω, alicui aliquid, τί τινι, Aegin. εἴς τι, Athen.

instabilis, ἄστατος, ον, Philo. ἀκατάστατος, ον, Dem.

instabilitas, ἄστατον, τό.

instans, ἐνεστώς, ῶσα, ός.

instantia, ἐνστασις, ἡ.

institor, ἄκων, alicujus, τινός, Aristot.

instauratio, ἐπισκευή, ἡ, Dem. ἀποκατάστασις, ἡ, Philo. ἀνακαίνωσις, ἡ, N. T.

instaurativus, ἐπισκευαστικός, Plato.

instauro, ἀνασκευάζω, aliquid, τι, Isocrat. ἐπισκευάζω τι, Dem. ἀνορθόω τι, Isocr.

insterno, ἐπιστρώννυμι, alicui aliquid, τί τινι, Lucian. lectum, στρωννύω κλίνην, Xen. equum, ἐπισάττω ἵππον, idem.

instigatio, παρόρμησις, ἡ, Xen. παροξυσμός, ὁ, N. T.

instigo, παροξύνω, aliquem in aliquos, τινα ἐπί τινας, Plut. aliquem ad aliquid, ἐναπτίθω τί τινα, idem. παρορμάω τινά πρός τι, idem.

instillatio, ἐπισταγμός, οῦ, ὁ.

instillo, ἐπιστάζω, Diosc. ἐνστάζω, mentibus amorem, ψυχαῖς πόθον, Herodian.

instimulo, ἐπικεντέω, κατακεντέω, παρορμάω, παροξύνω.

instinctor, παροξύνων, ὁ, Plato.

instinctus, us, παροξυσμός, ὁ, N. T. παρόρμησις, ἡ, Xen. divinus, ἐνθουσιασμός, ὁ, Plato. instinctu divino, κατὰ θεόν, ἐποτρύνοντος θεοῦ, Herodot.

institor, κάπηλος, ὁ, Plato.

institorius, καπηλικός, Aristot.

institrix, καπηλίς, ίδος, ἡ, Aristoph.

instituo, ἐγχειρέω, dicere de re aliqua, λέγειν περί τινος, Isocr. aliquem in aliqua re, παιδεύω τινά τι, Aeschin. εἴς τι, Xen. διδάσκω τινά τι, Dem. actionem contra aliquem, γράφω δίκην τινί, ὑπάγω τινά εἰς δίκην, Dem. aliquid, καθίστημί τι, Thuc. pro arbitrio, ταμιεύομαι, Xen.

institutio, ἐγχείρημα, τό, Synes. — i. e. eruditio, παιδεία, ἡ, Xen. παίδευσις, ἡ, idem.

institutum, ἔθος, τό, καθεστῶτα, τά, Plato. vitae, ἐπιτήδευμα, τό, Dem. προαίρεσις, ἡ, Isocr.

insto, ἐφίσταμαι, alicui, τινί, Hdn. hostibus, ἐγκειμαι τοῖς πολεμίοις, Plut.

instrepo, ἐπικτυπέω, Aristoph.

instructio, παρασκευή, ἡ, Thuc. κατασκευή, ἡ, Dem. aciei, σύνταξις, ἡ, Xenoph.

instructivus, παρασκευαστικός, Diosc.

instrumentum, ὄργανον, τό, Aristot. σκεῦος, τό, Dem. ἐργαλεῖον, τό, Hdn. rusticum, σκεῦος γεωργικόν, Dem. nauticum, σκεῦος ναυτικόν, id. bellicum, σκεῦος πολεμικόν, idem.

instruo, κατασκευάζω, navem rebus omnibus, τὸ πλοῖον πᾶσι, Dem. aciem, παρατάττω, Xen. copias, παρατάττω τὴν δύναμιν, Plut. hostem contra aliquem, ἀσκέω τὸν ἐχθρὸν ἐπί τινα, Dem. equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι, Xen. ad certamen, παρασκευάζω πρὸς ἀγῶνα, Dem. armis, ἐξαρτύω ὅπλοις, Hdn. doceo, διδάσκω. Vide doceo.

insuavis, e, ἀγλυκής, ές, Lucian. ἀηδής, ές, Isocr.

insuaviter, ἀηδῶς, edere, ἐσθίειν, Xenoph.

insubide, ἀσκέπτως, ἀπερισκέπτως.

insubidus, ἀνόητος, ον, ἀπερίσκεπτος, ον, ἄβουλος, ον, προπετής, ές.

insuefacio, ἐνεθίζω, alicui rei, τινί, Herodian.

insuesco, ἐνεθίζομαι, alicui rei, τινί, Herodian.

insuetus, ἀήθης, ες, alicujus rei, τινός, Dem.

insula, νῆσος, ἡ, Dem. parva, νῆσος μικρά, id. νησίον, ου, τό, Suid. νησίδιον, ου, Thuc. insulam refero, νησίζω, Strabo. ex insula oriundus, v. insularis.

insularis, νησιωτικός, Euripid. sc. homo, νησιώτης, ὁ, Dem. sc. femina, νησιῶτις, ἡ, Plut.

insulse, ἀφυῶς, Plut. Conf. inepte.

insulsitas, ἀπειροκαλία, ἡ, Plut. Cf. ineptitudo.

insulsus, i. e. non salsus, ἄναλος, ον, Aristot. ἄναλτος, ον, Galen. ἄναλμος, ον, Xen. ἀναλμυρος, ον, Hippocr. — i. e. insipiens, ἀπειρόκαλος, ον, Plut. Cf. ineptus, insipiens.

insultatio, ἐπέλευσις, ἡ, — i. e. exagitatio, ἐπηρεασμός, ὁ, Aristot.

insulto, ἐπιπηδάω, alicui, τινί, Xen. ἐπεμβαίνω τινι, Plut. — i. e. vexo, exagito, ἐπηρεάζω τινά, Dem. ἐντρυφάω τινί, Herodot. τινά, Luc. malis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος, Isocr.

insum, ἔνειμι, in aliqua re, τινί, Thuc.

insumo, ἀναλίσκω, pecuniam, χρήματα, Isocr. Conf. impendo.

insuo, ἐνράπτω, aliquem in culeum, τινὰ εἰς βύρσαν, Plut. aliquid in aliquid, καταρράπτω τι εἴς τι, Diosc.

insuper, προσέτι, his, τούτοις, Hdt. quid insuper? τί πρὸς τούτοις ἔτι; Dem. et insuper etiam non justum, πρὸς δὲ καὶ οὐ δίκαιον, id. viginti minae et insuper, εἴκοσι μναῖ καὶ πρός, Isocr.

insuperabilis, ἀήττητος, ον, Dem. ἄμαχος, ον, id. alicui, δυσμάχητός τινι, Isocr.

insurgo, ἐπανίσταμαι, contra aliquem, τινί, Thuc. ἀνθίσταμαι πρός τινα, id. κατασείω τινι, Dem.

insusceptus, ἄδεκτος, ον.

insusurro, ἐνψιθυρίζω, ψιθυρίζω, Theophr.

intabesco, προστήκομαι, Lucian.

intactilis, ἄναπτος, ον, Hom.

intactus, ἄναπτος, ον, Hesych. ἄθικτος, ον, Plut.

intaminatus, ἀμίαντος, ον, Plut.

integer, i. e. totus, ὅλος, Dem. — i. e. bonus, candidus, ἀγαθός; vir bonus et integer, ἀνὴρ καλὸς κἀγαθός. Item, i. e. incolumis, ἀκέραιος, ον, urbs, ἀκέραιος πόλις, Isocr. servare sua integra, σώζειν τὰ ἑαυτοῦ, Hdn. homo integra fide, ἀνὴρ ἀδωροδόκητος, Dem. integrum est nobis dicere, ἔστιν ἡμῖν λέγειν, Xen. ab integro, ἐξ ὑπαρχῆς, Lucian.

intego, σκεπάζω, aliquid, τί, Diosc. ἐγκαλύπτω, Plut.

integrasco, ἀνασκευάζομαι, Strabo.

integre, ὅλως, Plut. — i. e. incorrupte, ἀδωροδοκήτως, Dem.

integritas, ὁλότης, ἡ, Aristot. — i. e. probitas, ἀρετή, ἡ, Item. ἀκακία, ἡ, id. morum, ἡ καλοκἀγαθία τρόπων, Isocr. sensuum, εὐαισθησία, τό, Gal. εὐαισθησία, ἡ, Laert. corporis, εὐεξία, ἡ, Aristot.

integro, ἀνασκευάζω, Plut.

integumentum, σκέπασμα, τό, Aristot.

intellectus, νόος, contr. νοῦς, ὁ, νόησις, ἡ, σύνεσις, ἡ, ἔννοια, ἡ, διάνοια, ἡ, σύνεσις, ἡ, νόημα, τό, γνώμη, ἡ, intellectu difficilis, δυσκατανοήτως ἔχων, Isocr. δυσνόητος, ον, intellectu facilis, εὐνόητος, ον.

intelligenter, συνετῶς.

intelligentia, σύνεσις, ἡ, Dem. φρόνησις, ἡ, Plato. ἔννοια, ἡ, Dem.

intelligibilis, νοητός, Plato.

intelligo, ὁράω, κατείδον, αἰσθάνομαι, νοέω, γιγνώσκω, ἐπιγιγνώσκω, συνίημι, μανθάνω, καταμανθάνω. (Omnia haec verba a Graecis junguntur cum partic., οἷ ἐξαπατώμενος οὐ μανθάνεις; intelligisne te deceptum esse?) — non intelligo, ἀγνοέω, — post intelligo, μετανοέω, μεταγιγνώσκω.

intemeratus, ἀμίαντος, ον, Plut. ἀμόλυντος, ον, Al. Aphr.

intemperans, ἀκρατής, ές, in aliqua re, τινός, Isocr. ἀκόλαστος, ον, id.

intemperanter, ἀκρατῶς, valde, ὑπερφυῶς, Dem. vivo, ἀκολασταίνω, Plut. διαπράττομαι ἔργα τῆς ἀκολασίας, Dem.

intemperantia, ἀκράτεια, ἡ, Xen. ἀκρασία, ἡ, in vita, τοῦ βίου, Dem. intemperantia corruptus, διεφθαρμένος ὑπ' ἀκρασίας, id. coercere aliquem re aliquius intemperantiam, ἀπαλλάττειν τινὰ τῆς ἀκολασίας τινι, Isocr.

intemperies, ἀκρασία, ἡ, aeris, ἀέρος, Theophr. intemperiis agor, κακοδαιμονάω, Aristoph.

intempestas, δυσκρασία, ἡ.

intempestive, ἀκαίρως, παρακαίρως, Isocr. agere aliquid, ποιεῖν τι, Dem.

intempestivitas, ἀκαιρία, ἡ, Dem.

intempestivus, ἄκαιρος, ον, ambitio, φιλοτιμία, Isocr. ἄωρος, ον, mors, θάνατος, Plut.

intendo, ἐντείνω, arcum, τόξον, Aristot. animum ad aliquid, προσέχω τὸν νοῦν τινι, Isocr. animi τὸν διάνοιαν ἐπί τινι, Plut. oculos, ἀτενὲς ὁρῶ, Plut. in aliquid, ἀτενίζω εἴς τι, N. T. τινί, ibid. omnes ingenii nervos in aliqua re, ἐντείνω ἔν τινι, Plato.

intensio, ἔντασις, ἡ, ἐντονία, ἡ.

intentatus, ἀπείρατος, ον, Dem. nihil intentatum relinquo, οὐδὲν ἀτόλμητον ἀξιῶμαι, Theodoret.

intente, ἐντενῶς, ἐκτενῶς, Poll. orare, προσεύχεσθαι, N. T.

intentio, σκοπός, ὁ, Hdn.

intento, διατείνομαι, Xen. mortem, ἀπειλέω θάνατον, Herodot.

intentus, ἐντεταμένος, — i. e. attentus, προσεχής, ές.

intepesco, χλιαίνομαι, Lucian.

inter, μεταξύ, inter sermones, μεταξὺ λόγων, Lucian. inter Cappadociam, μεταξὺ τῆς Καππαδοκίας, Hdn. signum amicitiae, quae est inter nos, τεκμήριον φιλίας τῆς πρὸς ὑμᾶς, Isocr. inter coenam, παρὰ τὸ δεῖπνον, inter vinum atque epulas, παρὰ μέθην καὶ ὀψοπαθῶν, Hdn. inter quos, ἐν οἷς, idem.

interalbico, ὑπαλευκαίνομαι.

interamnis, μεσοποτάμιος, ον.

interaresco, διαξηραίνομαι.

intercalaris, ἐμβόλιμος, ον, Diod. Sic.

intercalatio, παρεμβολή, ἡ.

intercalatus, ἐπακτός, παρεμβεβλημένος.

intercalo, ἐπάγομαι, Herodot. ἐμβάλλω, Dem. παρεμβάλλω.

intercapedo, διάστημα, τό, Plato. διάστασις, ἡ, locorum, ἡ κατὰ τόπον, Plut.

intercedo, διέρχομαι, — i. e. obsisto, legi, ἐνίσταμαι νόμῳ, Plut. pro aliquo apud aliquem, ἐντεύω τινὰ ὑπέρ τινος, Dem. intercedit mihi amicitia cum aliquo, ἔστι μοι φιλία πρός τινα, Dem.

interceptio, διάληψις, ἡ, Aristot.

interceptor, μεσολαβήτης, ὁ.

intercessio, μεσιτεία, ἡ, Naz.

intercessor, μεσίτης, ὁ, N. T.

intercido, διαπίπτω, Xenoph.

intercido, διακόπτω, Galen.

intercino, προσᾴδω, Aristoph.

intercipio, ὑποτέμνομαι, aliquid, τί, Xen. reditum alicujus, παραιρέομαι τὰς προσόδους τινός, Dem. urbem, προκαταλαμβάνω πόλιν, Polyb.

intercisse, συντόμως.

intercisio, διακοπή, ἡ, Hippocr.

intercisus, διακοπείς.

intercludo, διακλείω, Polyb. aliquem, ἀπολαμβάνω τινά, Xenoph. alicui aliquid, ἀφαιρέομαι τινός τι, Isocr. ἀπείργω τινὰ τινος, Plut. τινὰ ἀπό τινος, Isocr. ἀποκλείω τινὰ τινος, Aristot.

interclusio, διάκλεισις, ἡ, ἀπόκλεισις, ἡ.

interclusus, ἀπόκλειστος, ον.

intercolumnium, περιστύλιον, τό, LXX.

intercurro, παρεμπίπτω, Aeschin.

intercursio, παρέμπτωσις, ἡ, Plut.

intercus, ὕδερος, ὁ, Gal.

interdico, ἀπαγορεύω, alicui aliquid facere, τινὰ ποιεῖν τι, Dem. τινί, ὅπως μή, Plato. igni et aqua, εἴργομαι πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ στέγης τινά, Plut. alicui ne abeat, ἀπαγορεύω τινὶ ἀπιέναι, Plut. ὅπως μὴ ἀπέλθῃ, Plato. per praeconem, ἀποκηρύσσω, Xen.

interdictio, ἀπόῤῥησις, ἡ, ἀπαγόρευσις, ἡ.

interdictum, ἀπόῤῥημα, τό, Plato. ἀπαγόρευμα, τό, Plut. παράγγελμα, τό, Dem.

interdiu, μεθ' ἡμέραν, Dem. absum, ἀφημερεύω, idem.

interdum, ἐνίοτε, Dem. ἄλλοτε, id.

interea, μεταξύ, ἐν τῷ μεταξύ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, ἐν τοσούτῳ, Dem. Xen. Isocr.

interemtio, θανάτωσις, ἡ, Thuc.

intereo, ἀπόλλυμαι, Aristoph. fame, διαφθείρομαι λιμῷ, Hdn. apoplexia, θνήσκω ἀποπληξίᾳ, id. indigne, παραπόλλυμαι, Lucian.

interequito, διιππάζω.

interest, διαφέρει, ipsius, αὐτῷ, Hdn. hoc tua, σοὶ τοῦτο, Plato. hoc mea, μοὶ τοῦτο, id. mea nihil, μοὶ οὐδέν, id. multum ad omnia, πολὺ πρὸς ἅπαντα, id.

interfari, λόγον παρεμβάλλειν.

interfatio, λόγου παρεμβολή.

interfectio, θανάτωσις, ἡ, Thuc.

interfector, φονεύς, ὁ, Isocr. hominis, ἀνδροφόνος, ὁ, Dem.

interficio, κτείνω, aliquem, τινά, Dem. ἀποσφάττω τινά, id. ἀποκτείνω τινά, id. juste, injuste, violenter, indicta causa, consulto, δικαίως, ἀδίκως, βιαίως, ἀκρίτως, ἐκ προνοίας, Dem. Isocr.

interfluo, διαῤῥέω, regionem, χώραν, Isocr.

interfringo, διαῤῥήγνυμι, διαῤῥήσσω, aliquid, τί, Lucian.

intergerium, τὸ μεσοτείχιον τοῦ φραγμοῦ, N. T. διατείχισμα, τό, Plut.

interibi, ἐν τῷ μεταξύ.

interim, μεταξύ, Dem. Conf. interea.

interimo, ἀποκτείνω, Dem. Cf. interficio.

interior, ἐνδότερος, έρα, ερον, ex loco interiori, ἔνδοθεν, Herodian.

interitus, ἀπώλεια, ἡ, N. T. ὄλεθρος, ὁ, sociorum, συμμάχων, Dem. navis, ἡ διαφθορὰ νεώς, id.

interius, ἐνδοτέρω.

interjaceo, μεταξὺ κεῖμαι.

interjectio, παρεμβολή, ῆς, ἡ, Dem.

interjicio, ἐμβάλλω, aliquid, τί, Dem. interjicio, παρεμβάλλω, id.

interlabor, διαπίπτω, Xenoph.

interlino, καταλείφω, Galen.

interlocutio, διακοπή, ἡ.

interloquor, διακόπτω, Bas. παρενοχλέω λέγοντι, N. T.

interlucatio, διακάθαρσις, ἡ, Theophr.

interluceo, παρεμφαίνω.

interluco, διακαθαίρω, Theophr.

interlunium, ὁ μηνῶν σύνοδος.

interluo, διαῤῥέω, Isocr.

intermedius, διάμεσος, ον, ἀνάμεσος, ον, Herodot.

intermeo, διοδεύω, Synes.

intermico, διαλάμπω, Isocr.

intermineor, διαπειλέω, alicui, τινί, Aeschin.

intermisceo, ἐγκαταμίγνυμι, alicui, τινί, Lucian.

intermissio, διάλειψις, ἡ, διάλειμμα, τό, Plut.

intermitto, διαλείπω, breve tempus, μικρὸν χρόνον, Theophr. intermittens pulsus, διαλείπων σφυγμός, Galen. sine intermissione, ἀδιαλείπτως.

intermorior, παραπόλλυμαι, Luc.

intermuralis, μεσότοιχος, ον.

internascor, διαγεννάομαι.

internecinus, πανώλεθρος, ον, Eur.

internecio, πανωλεθρία, ἡ, s. πανωλεθρία, ἐξώλεια, ἡ, Dem. cum internecione, πανωλέθρως.

interneco, ἀπόλλυμι, διαφονεύω, ἐξολεθρεύω, internectus, ἐξολεθρευθείς, πανώλεθρος, ον, internectis hostibus, τῶν πολεμίων πανωλεθρίᾳ διεφθαρμένων vel ἀπολωμένων, Thuc.

internecto, παρεμπλέκω, συνάπτω.

internidifico, ἐν τῷ μεταξὺ ἐννεοττεύω.

internodium, μεσογονάτιον s. μεσογονάτιον, τό, Theophr. longis articulorum internodiis, μακρογονάτος, ον.

internosco, διαγιγνώσκω, διακρίνω, qui

internosci non potest, ἀδιάκριτος, ον.

internuncio, διαγγέλλω, Plut. ἐξαγγέλλω.

internuncius, διάγγελος, ὁ.

intero, ἐντρίβω, aliquid, τί, Xen.

interpellatio, παρενόχλησις, ἡ.

interpello, παρενοχλέω, aliquem, τινά, Plut. τινί, N. T. alicujus sermonem, ὑπολαμβάνω μεταξύ, Xenoph. ὑποκρούω, Lucian. insano clamore, ἐξυλακτέω, Plut.

interpolatio, ἀνασκευή, ἡ, ἐπισκευή, ἡ, Dem.

interpolo, ἀνανεόομαι, Isocr.

interpono, ἐμβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, Plut.

interpositio, παρεμβολή, ἡ, παρένθεσις, ἡ.

interpres, ἑρμηνεύς, ὁ, Xen. ἑρμηνευτής, ὁ, Plato. ἐξηγητής, ὁ, Dem. per interpretem loqui, δι' ἑρμηνέως λέγειν, Aelian.

interpretamentum, ἑρμήνευμα, τό, Eurip.

interpretatio, ἑρμηνεία, ἡ, μετάφρασις, ἡ.

interpretor, ἑρμηνεύω, aliquid, τί, Galen. μεθερμηνεύω, Polyb. latine, μεταφράζω εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων φωνήν, Plut. in bonam partem, ὑπολαμβάνω εἰς τὸ εὐσεβέστερον, Naz. ἐξηγέομαί τι πρὸς τὸ εὔφημον, in malam partem aliquid, ὑπολαμβάνω τι ἐπὶ τὸ χεῖρον, Aristot.

interpunctio, διάστιξις, ἡ.

interpunctum, διάστιγμα, ατος, τό.

interpungo, διαστίζω, Aristot.

interquiesco, ἡσυχάζω, Thuc. διαπαύομαι, Plato.

interregnum, μεσοβασιλεία, ἡ, Plut.

interrex, μεσοβασιλεύς, ὁ, Plut.

interritus, ἀδεής, ές, Lucian.

interrogatio, ἐρώτησις, ἡ, Aristot. ἐρώτημα, τό, Id. ἐπερώτησις, ἡ.

interrogatiuncula, ἐρωτημάτιον, τό.

interrogo, ἐρωτάω, aliquem aliquid, τινά τι, Plut. libenter, ἡδέως, perspicuis verbis, σαφῶς, cum indignatione, ἀγανακτητικῶς, Dem. ποιέομαι ἐρώτησιν τινα, Isocr. de aliqua re, ἐρωτάω περί τινος, Lucian. πυνθάνομαί τινός τι, s. περί τινος, Plut.

interrumpo, διαῤῥήγνυμι s. διαῤῥήσσω, Lucian.

interrupte, συντόμως, ἀποτόμως.

interscindo, διασχίζω, Xen. pontem, διακόπτω γέφυραν, Polyb.

interseco, διατέμνω, Plato.

intersectio, διατομή, ἡ.

intersepio, διαφράσσω, Herodian.

intersero, παρεμφυτεύω, ἐντίθημι, Lucian.

interspergo, ἐνδιασπείρω.

interspiratio, διαπνοή, ἡ, Al. Aphr. sine interspiratione, ἀπνευστί, Athen.

interspiro, διαπνέω, Philo.

interstitium, διάστημα, τό, Plato.

interstrepo, διαψοφέω.

intersum, πάρειμι, rebus, τοῖς πράγμασι, Dem. alicui rei, ἐπί τινι, Xen. πρός τι, Id. παραγίγνομαί τινι, Aeschin.— i. e. differo, διαφέρω. Conf. differo, it. interest.

intertextus, παρυφος, ον, Poll.

intertignium, μεσοδόμιον, τό.

interturbatio, διαταραξις, ἡ, ὄχλησις, ἡ.

interturbo, διαταράττω, aliquid, τί, Plut. urbes, ἐνοχλέω τὰς πόλεις, Isocr. aliquem, ἐκκρούω τινά, Dem.

interula, χιτωνίσκος, ὁ, Plut.

intervallum, διάστημα, τό, Plato. διάλειμμα, τό, Plut. διάλειπον, τό, Xenoph. ex intervallo, ἐν διαλειμμάτων, Aelian. per intervallum, διαστάδην, ἀποσταδόν, Idem.

intervenio, ἐπέρχομαι, Plut.

interventus, us, ἐπέλευσις, ἡ.

interverto, ὑπεξαιρέομαι, Lucian. aliquid, σφετερίζομαί τι, Xenoph.

intestato, ἀδιαθέτως.

intestatus, ἀδιάθετος, ον.

intestinum, ἔντερον, τό, Diosc. intestina, ἔγκατα, τά, Lucian. σπλάγχνα, τά, ἐντόσθια, τα, Lucian.

intexo, ἐμπλέκω, alicui, τινί, Eurip. ἐνυφαίνω, Athen.

intime, ἐνδοτάτω.

intimus, ἐνδότατος, Herodian. ἐσώτατος, sc. amicus, οἰκειότατος, ὁ, Thuc.

intinctus, us, ἔμβαμμα, τό, Xen.

intingo, ἐμβάπτω, in aliquid, εἰς τι, Aristoph.

intolerabilis, δύσοιστος, ον, Strabo. ἐπαχθής, ές, Dem.

intolerandus, ὑπέρβατος, ον, Dem.

intolerans, v. impatiens.

intolerantia, v. impatientia.

intono, βροντάω.

intonsus, ἄκαρτος, ον, ἄκουρος, ον

intorqueo, ἀναστρέφω, aliquid, τί, Thuc. στροβιλέω τι, Plut. συστρέφω τι, Id.

intorte, συνεστραμμένως, Aristot.

intra, ἐντός, murum, τείχους, Isocr vallum, ἔσω τοῦ χάρακος, Plut.

intractabilis, ἀμεταχείριστος, ον, Basil.

intremisco, ἐντρομέομαι, τρέμω, Plut.

intrepide, ἀδεῶς, Luc. ἀφόβως, Dem. respondeo, ἀτρέστως πως καὶ ἐμμελῶς ἀποκρίνομαι, Aelian.

intrepidus, ἀδεής, ές, Isocr. ἀθαμβής, ές, Plut. ἄφοβος, ον, Id.

intrico, ἐμπλέκω, Galen.

intrinsecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν, ὑπένδοθεν, Dem.

intrita, μυσσωτόν, s. μυττωτόν, οῦ, τό, Diosc.

intro, ἔσω, Dem.

intro, as, εἰσέρχομαι, Plato. in aliquid, εἴσειμι εἴς τι, Dem. ἐμβατεύω εἴς τι, Id.

intracludo, vide includo.

introdo, ἐνδίδωμι, Eurip.

introduco, εἰσάγω, aliquem, τινά, Aelian.

introductio, εἰσαγωγή, ἡ, Synes.

introeo, εἰσέρχομαι, Plato. Conf. intro.

introfero, εἰσκομίζω, Xen.

introgredior, i. q. intro.

introitus, εἴσοδος, ἡ, Plut. εἴσδυσις, ἡ, Aristot.

intromitto, εἰσοικίζω, Polyb.

introrepo, εἰσερπύζω, Plut.

introrsum vel introrsus, εἰς τὸ ἔσω.

introrumpo, εἰσβιάζομαι, in domum, εἰς οἶκον, Plut.

introspicio, καθοράω, aliquid, τί, Plut. ἐφοράω τι, Dem ἐπισκοπέω τι, Gal. in sepulcrum, παρακύπτω εἰς μνημεῖον, N. T.

introvoco, εἰσκαλέω, aliquem, τινά, Aristoph.

intrudo, εἰσωθέω.

intueor, θεάομαι, aliquem, τινά, Dem βλέπω εἴς τινα, Id πρός τινα, Plut. aliquid, ἀποβλέπω εἴς τι, Aeschin. πρός τι, Lucian. ὁράω τι, Dem. προσβλέπω πρός τι, Plato. ἐνορέω τινί, Xen.

intumeo, s. intumesco, ἐξοιδέω, Luc. οἰδαίνομαι, Id ἐξογκόομαι, Hdt.

intumulatus, v. insepultus.

inturbatus, ἀτάραχος, ον, ἀτάρακτος, ον.

intus, ἔνδον, esse, εἶναι, Dem. juvare, ἔνδοθεν συμπράττειν, Id. — i. e. domi, οἴκοι, Plut.

intutus, ἐπισφαλής, ές, Plut.

intybum, σέρις, ἡ, Diosc.

inula, ἑλένιον, τό, Diosc.

inultus, ἀτιμώρητος, ον, ἀνεκδίκητος, ον, — Adv. ἀτιμωρητεί.

inumbro, ἐπισκιάζω, aliquem, τινά, N. T. τινί, Ibid. κατασκιάζω τινά, Herodot.

inunctio, ἐπάλειψις, ἡ, ἐπάλειμμα, τό, κατάχρισις, ἡ, Al Aphr.

inundatio, κατακλυσμός, ὁ, Plato.

inundo, πλημμυρέω, Plut. ἐπικλύζω, Id. ἐκτακλύζω, Xen.

inungo, ἐπαλείφω, ἐπιχρίω, Lucian. καταχρίω, Galen.

inurbane, ἀκόμψως, Plut. ἀγροίκως, Theocr.

inurbanus, ἄγροικος, ον, Dem ἀπαίδευτος, ον, id

inuro, ἐγκαίω, καυτηριάζω, N. T. alicui ignominiam, προστρίβομαί τινι δεινόν, Plut. maculam, περιάπτω τινὶ αἰσχύνην, Plato.

inusitate, ἀήθως, Thuc

inusitatus, ἀήθης, ες, Dem.

inustus, ἔγκαυστος, ον, ἐγκαυθείς, nota inusta, ἔγκαυμα, τό.

inutilis, ἄχρηστος, ον, alicui, τινί, Dem. ἀνωφελής, ές, τινί, id. et perniciosus alicui, ἀσύμφορος καὶ βλαβερός τινι, id. inutilis ad pugnam, ἀσύμμαχος, ον, Xenoph.

inutilitas, ἀχρηστία, ἡ, Appian.

inutiliter, ἀχρήστως, ad vitam, πρὸς τὸν βίον, Dem ἀλυσιτελῶς, alicui, τινί, Dem

invado, ἐπιχειρέω, aliquem, τινά, Aristot. aliqua re, πρός τινά τινι, Thuc. regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, Xen. ἐπιστρατεύω χώραν, Plut. ἐπιβαίνω χώρας, Dem. ἐπὶ τὴν χώραν, id. Invadit me timor, ἐπέρχεταί μοι δέος, Lucian. invasit illum pestis, ἡ νόσος ἐπέπεσεν αὐτῷ, Thuc.

invalesco, ἐπιῤῥώννυμαι, Dion. Hal. αὔξομαι, Xenoph.

invaletudo, ἀῤῥωστία, ἡ, Dem.

invalide, ἀσθενῶς, Demosth.

invalidus, ἄῤῥωστος, ον, Isocr. ἀσθενής, ές, Demosth.

invariabilis, ἀνετεροίωτος, ον, Aristot.

invasio, ἐπίληψις, ἡ, Lucian. εἰσβολή, ἡ, Isocr.

invectio, εἰσκομιδή, ἡ, Thuc. ἐπαγωγή, ἡ, id.

invectivus, στηλιτευτικός, ή, όν, oratio, λόγος, Naz. στηλίτευσις, ἡ.

invectus, us, ἐπαγωγή, ἡ, Thuc.

inveho, εἰσκομίζω, Xen. ἐπάγω, Thuc. invehor, — i. e. maledictis lacesso, ἀποτείνομαι, in aliquem, εἴς τινα, Gal. ψόγον ἐπιφέρω τινί, Thuc. ἐπιτίθεμαί τινι, Isocr.

invenio, εὑρίσκω, aliquid, τί, Isocr. ἐξευρίσκω τι, Idem.

inventarium, ἀπογραφή, ἡ, Dem.

inventio, εὕρεσις, ἡ, Plut.

inventiuncula, εὑρεμάτιον, τό, Plut.

inventor, εὑρετής, ὁ, Isocr. ἐξευρετής, ὁ, N. T.

inventum, εὕρημα, τό, Plato.

invenuste, ἀχαρίτως.

invenustus, ἄχαρις, ὁ, ἡ, Neutr. ι, Herodian. ἀναφρόδιτος, ον, Lucian.

inverecunde, ἀναισχύντως, Plato. Conf. impudenter

inverecundia, ἀναισχυντία, ἡ, Dem. Cf. impudentia.

inverecundus, ἀναίσχυντος, ον, Dem. Cf. impudens.

inversio, ἀναστροφή, ἡ.

inverto, καταστρέφω, Liban. ἐκτρέπω, Aristoph.

invesperascit, ἑσπεράζει, ἑσπέρα γίγνεται, Xen.

investigatio, ἴχνευσις, ἡ, Xen. ἔρευνα, ἡ, Aristot.

investigator, ἀνιχνευτής, ὁ.

investigo, ἐξιχνεύω, latentem, λανθάνοντα, Plut. feros, θηρία, Lucian. peccata, ἁμαρτίας, Plut. ἐξετάζω τὰ ἁμαρτήματά τινος, Isocr. aliquid, ἀναζητέω τι, Isocr. aliquem, ἐρευνάω τινά, Xenoph.

investimentum, ἔνδυμα, τό.

investio, ἐνδύω, Xen.

inveterasco, παλαιόομαι, Galen.

inveteratio, παλαίωσις, ἡ, Plut.

invetero, παλαιόω, — i. e. invalesco. V. invalesco.

invicem, ἀλλήλων, οις, ους, Dem.

invictus, ἀήττητος, ον, Dem. ἄμαχος, ον, id. δυσμάχητος, ον, alicui, τινί, Isocr.

invide, φθονερῶς, Xen.

invidentia, φθόνος, ὁ, Dem. Cf. invidia.

invideo, φθονέω, habenti aliquid, ἔχοντί τι, Isocr. commodis alicujus, ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τινος, id. alicui aliquid, τινί τινος, id. Invidere, quum est i. q. fascinare, redditur, βασκαίνειν τινί, Dem. τινί τι, Philostr. τινί τινος (c. gen. rei), Lucian. propter felices successus, ἐπὶ ταῖς εὐπραγίαις, Lucian. Cf. invidia.

invidia, φθόνος, ὁ, Dem. βασκανία, ἡ, id. et aemulatio, φθόνος καὶ φιλονεικία, id. et odium, φθόνος καὶ δυσμένεια, Isocr. invidiam concitare alicui re aliqua, συνάγειν τινὶ φθόνον τινί, Dem. ἐμποιεῖν τινι φθόνον περί τινος, Isocr. habere, ἔχειν φθόνον, id. conficere se invidia, ἀσκεῖν φθόνον ἐπ' ἀλλήλοις, Dem. Id. absit invidia dicto, ἀπείη τοῦ λόγου φθόνος, id. invidia carens, ἄφθονος, ον, id. Herodot. extra invidiam, ἀλλότριος φθόνου, Lucian. cum invidia conjunctum esse, φθόνον ἔχειν, ut, talia facta cum invidia, odio et multis contumeliis juncta sunt, τὰ τοιαῦτα ἔργα φθόνον ἔχει καὶ δυσμένειαν καὶ βλασφημίας πολλάς, Isocr. invidiae obnoxium esse, φθονεῖσθαι, passive, Xen. haec res invidiae obnoxia est, τούτῳ τῷ πράγματι ὕπεστι φθόνος, Dem. invidia rumpi, eleganter ap. eund. διαῤῥαγῆναι, omisso ὑπὸ φθόνου.

invidiose, φθονερῶς, accipere aliquid, δέχεσθαί τι, Dem. ἐπιφθόνως, Thuc.

invidiosus, ἐπίφθονος, ον, possessio, κτῆμα, Plato. βάσκανος, ον, res, βάσκανον πρᾶγμα, Dem.

invidus, φθονερός, Plut. βάσκανος, ον, homo, ἄνθρωπος, Demosth. erga aliquem, βασκαίνων τινά, Isocr.

invigilo, ἐπαγρυπνέω, Lucian.

inviolabilis, e, ἀναβίαστος, ον, Plut.

inviolabiliter, ἀνεκβιάστως.

inviolatus, ἀκαταβίαστος, ον, Plut.

invisibilis, ἀόρατος, ον, Isocr. ἀθέατος, ον, Plut.

inviso, ἐπισκοπέομαι, aliquem, τινά, Lucian, ἐπισκοπέω τινά, Isocr. aegrotantem, ἐπισκέπτομαι τὸν ἀσθενήσαντα, N. T.

invisus, ἀθέατος, ον, Plut. — i. e. invidiosus, ἐπίφθονος, ον, Dem. alicui, ἀπεχθὴς τινι, Isocr. deo et hominibus, ἐχθρὸς θεῷ καὶ ἀνθρώποις, Demosth. invisi omnibus, μισηθέντες s. μεμισημένοι ὑφ' ἁπάντων, Dem. invisum esse alicui, ἀπεχθάνεσθαί τινι, Isocr. ἀπέχθεσθαί τινι, Plato.

invitabilis, ἐφολκός, Athan. προσκλητικός, Plut.

invitatio, πρόσκλησις, ἡ, ad coenam s. epulum, ἑστίασις, ἡ, Dem.

invite, invito, ἀκουσίως, Dem. ἄκοντι, Idem.

invito, προσκαλέω, aliquem, τινά, ad coenam, καλέω τινὰ ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Dem. πρὸς τὸ δεῖπνον, id. παραγγέλλω εἰς τὸ δεῖπνον, Lucian. — i. e. allicio, v. allicio.

invitus, ἀκούσιος, ον, Dem. ἄκων, id. non volens, sed quam maxime invitus, οὐχ ἑκών, ἀλλ' ὡς οἷόν τε μάλιστα ἄκων, id. οὐχ ἑκών, ἀλλὰ βιασθείς, Isocr. servio alicui, οὐχ ἑκών, ἀλλ' ἀναγκασθεὶς δουλεύω τινί, id. invitis et maerentibus aliquibus facere aliquid, ἀκόντων τινῶν καὶ λυπουμένων ποιεῖν τι, Dem. invitis nobis, βίᾳ ἡμῶν, Isocr.

invius, ἄνοδος, ον, Xen. locus, ἀνοδία, ἡ, Philo. ἄβατον, τό, Diod. Sic.

invocatio, ἐπίκλησις, ἡ, Luc. dei, θεοκλύτησις, ἡ, Suid.

invocatus, i. e. non vocatus, ἄκλητος, ος, Athen.

invoco, κατακαλέω, Plut. deum, ἐπικαλέω θεόν, Herodian. προσκυνέω θεῷ, N. T. τὸν θεόν, Dem. ut deum Quirinum, θεοκλυτέω τὸν Κυρῖνον, Plut.

involito, ἐμπέταμαι, εἰσπετάομαι, Aristot.

involo, εἰσπέτομαι, εἰσπετάομαι, Aristot. — i. e. invado, v. invado.

involucrum, εἴλημα, τό, ἐνείλημα, τό, Hippocr.

involuntarius, i. q. invitus.

involvo, ἐγκυλίω, aliqua re, εἴς τι, Xen ἐγκυλινδέω, Lucian. aliquem calamitatibus, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, Isocr. malis, ἐμπλέκω τινὰ κακοῖς, id. tenebris aliquid, ἀμαυρόω τι, Plut. ἐπισκιάζω τινί, Philo.

involutio, ἐγκυλίνδησις, ἡ, Plut.

involvolus, ἴψ, ἰπός, ὁ, Ammon.

invulnerabilis, ἄτρωτος, ος.

invulneratus, ἄτρωτος, ον, ἀθραυστος, ον.

io, ἰαῦ, io! io! ἰαῦ! ἰοῦ!

ipse, αὐτός, ἡ, ὁ, Dem. ego ipse, ἐγὼ αὐτός, Dem. hic ipse, οὗτος αὐτός, id. civitas a se ipsa, ἡ πόλις αὐτὴ παρ' αὐτῆς, id. 2) mei ipsius, ἐμαυτοῦ, periclitor de me ipso, κινδυνεύω ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, Isocr. 3) tui ipsius, σεαυτοῦ, Dem. σαυτοῦ, Isocr. 4) sui ipsius, ἑαυτοῦ, Dem. αὑτοῦ, Isocr.

ira, ὀργή, ἡ, Dem. θυμός, ὁ, id. χολή, ἡ, id. magna s. gravis, ὀργὴ μεγάλη, Dem. maxima, μεγίστη, id. ἐσχάτη, id. vehemens, ἰσχυρά, idem. immortalis, ἀείμνηστος, Isocr. levis, μικρά, Dem. et odium, ὀργὴ καὶ μῖσος, Isocr. et stomachus, ὀργὴ καὶ θυμός, id. et indignatio, ὀργὴ καὶ χολή, Dem. ad iram concitari contra aliquem, παροργίζεσθαι πρός τινα, id. ad iram provocare, εἰς ὀργὴν προσκαλεῖσθαι, Lucian concitare, εἰς ὀργὴν προάγειν, Aristot. εἰς ὀργὴν καθίστασθαι, Aristot. ira defervescit, παρακμάζει καὶ παρέρχεται τὸ τῆς ὀργῆς, Xen. iram concoquere, ὀργὴν πεπαίνειν, Xen. desinere ab ira, παύεσθαι τῆς ὀργῆς, Isocr. ira non admittit consilium, ἀπρονόητον ἡ ὀργή, Xen.

iracunde, ὀργίλως, Dem. δυσκόλως, id. πικρῶς, id.

iracundia, ὀργιλότης, ἡ, Aristot. ὀργή, ἡ, Dem. παροργισμός, ὁ, N. T. ἀκροχολία, ἡ, iracundiam concipere adversus aliquem, λαβεῖν ὀργὴν ἐπί τινα, Dem. excitare, παριστάναι ὀργήν, id. explere, ἀναπληροῦν ὀργήν, id. alicujus experiri, περιπίπτειν τῇ ὀργῇ τινος, id. iracundia efferri, ἔξω φέρεσθαι ὑπ' ὀργῆς, Isocr.

iracundus, ὀργίλος, Aristot. θυμὸν ἔχων, Aelian. Cf. iracundia.

irascor, ὀργίζομαι, alicui, τινί, Dem. χαλεπαίνω τινί, Plut. πρός τινα, Xen. ἀγανακτέω πρός τινα, Plut. κατά τινος, περί τινος, Plato. ob aliquid, ἀγανακτέω διά τι, Plut. ὀργίζομαι καὶ ἀγανακτέω ἐπί τινι, Dem. ἀγανακτέω καὶ χαλεπῶς φέρω τι, idem.

irate, δι' ὀργῆς, πρὸς ὀργήν, dixit, εἶπε, Plut.

iratus, ὀργιζόμενος, Dem. θυμούμενος, id. in aliquem, παροξυνθεὶς κατά τινος δι' ὀργήν, Plut.

iris, ἶρις, ιδος, ἡ, Aristot.

ironia, εἰρωνεία, ἡ, Aristot.

ironice, εἰρωνικῶς, loquor, ἐπιειρωνεύω, Appian.

ironicus, εἰρωνικός, Aristot.

irradiatio, ἀκτινοβολία, ἡ, Plut.

irradio, ἀκτινοβολέω, Athen.

irrationabilis, s. irrationalis, ἄλογος, ος, Aristot.

irrationabilitas, ἀλογία, ἡ.

irraucesco, βραγχιάω, Aristot. βράγχοις ἁλίσκομαι, id.

irreconciliabilis, ἀδιάλλακτος, ον, hostis, ἐχθρός, Dem.

irreconciliabiliter, ἀκαταλλάκτως, bellare, πολεμεῖν, Dem.

irrefutabilis, ἀναντίῤῥητος, ον, Plut.

irreligiosus, ἀνόσιος, ον, Dem. ἀσεβής, ές, idem.

irremeabilis, ἄνοστος, ος.

irremediabilis, ἀνήκεστος, ον, Plut.

irremisse, ἀδιαλείπτως, N. T.

irreparabilis, ἀνεπισκεύαστος, ον.

irrepertus, ἀνεύρετος, ον.

irrepo, παρεισπίπτω, Theophr. ad aliquid, εἰσέρπυζω ἐπί τι, Aristoph. ad imperii successionem, παραδύω ἐπὶ τὴν διαδοχὴν τῆς ἡγεμονίας, Plut.

irreprehensibilis, ἄμεμπτος, ον, Dem. ἀνεπιλήμπτος, ος, id.

irreprehensus, ἀνέλεγκτος, ον, Dem. ἀμώμητος, ον, N. T.

irrequietus, ἄπαυστος, ον, Plato.

irresolubilis, ἄλυτος, ον, Plato.

irresolutus, ἀδιάλυτος, ος, Aristot.

irretio, ἐμπλέκω, aliqua re, τινί, Dem. περιβάλλω τινί, Isocr. aliquid, σαγηνεύω τι, Xenoph.

irretortus, ἀδιάστροφος, ον, Plut.

irreverens, ἀναιδής, ές, Dem.

irreverenter, ἀναιδημόνως, Galen.

irreverentia, ἀναίδεια, ἡ, Dem.

irrevocabilis, ἀμετάκλητος, ον, Plut.

irrevocabiliter, ἀνεπιστρέπτως, Maccab.

irrideo, καταγελάω, alicujus simplicitatem, τινός εὐηθείας, Dem. aliquem, τινά, Isocr. χλευάζω τινά, Dem. insolenter, ὑβριστικῶς προσεχλεύαζε τινά, id. ἐπισκώπτω τινά, Lucian.
irridicule, ἀκαταγελάστως, Aeschin.
irrigatio, ἄρδευσις, ἡ, Theophr.
irrigo, ἀρδεύω, Theophr. ἄρδω, Plut.
irriguus, ἐπίῤῥυτος, ον, Xen. κατάῤῥυτος, ον, Basil. regio fluviis, χώρα ποταμοῖς, Plut.
irrisio, χλευασμός, ὁ, Dem. χλευασία, ἡ, Aristot.
irrisor, χλευαστής, ὁ, Aristot.
irritabilis, εὐερέθιστος, ον, Strabo. εὐπαρόξυντος, ον, Aristot.
irritamentum, ἐρέθισμα, τό, Appian.
irritatio, παροξυσμός, ὁ, N. T. ἐρεθισμός, ὁ, Hippocr.
irrito, ὀργίζω, aliquem, τινά, Xen. contra aliquem, ἐξοργίζω τινά πρός τινα, id. παροξύνω τινά ἐπί τινα, Plut.
irritus, ἄκυρος, ον, Dem. ἄπρακτος, ον, Lucian. facio aliquid, ἄκυρον ποιῶ τι, Dem. ἀνήνυτος, ον, irritos conatus habeo, ἀνήνυτα πράγματα ἔχω, Dem.
irroboro, ἐπιῤῥώννυμι, Thuc.
irrogatio, ἐπίθεσις, ἡ, ἐπιβολή, ἡ, Thuc.
irrogo, ἐπιτίθημι, mulctam, τίμημα, Isocr. ἐπιβάλλω ἐπιβολήν, Xenoph.
irroro, ἐπιδροσίζω, ἐπιῤῥαίνω, Al. Aphrod.
irrompo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινί, Thuc. ἐμβάλλω εἴς τι, Isocr. ἐφορμάω τινί, Plut.
irruo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινί, Thuc. in regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, Xen. προσβάλλω τῇ χώρᾳ, Plut. ἐπιπηδάω τῇ χώρᾳ, idem. εἰσπηδάω εἰς χώραν, in aliquem, ἐφορμάω τινί, idem. πρός τινα, Xenoph. in hostes, προσφέρομαι τοῖς ἀντιπάλοις, id.
irruptio, εἰσβολή, ἡ, Plut. ἐμβολή, ἡ, id. ἐπέλευσις, ἡ, Lucian. irruptionem facio, προσβάλλω τινί, Xen. Cf. invado, irruo.
is, ea, id, ἐκεῖνος, η, ο, Dem. is ipse, αὐτός ἐκεῖνος, id.
isagoge, εἰσαγωγή, ἡ, Aristot.
isosceles, ἰσοσκελής, ές, Aristot.
iste, a, ud, i. q. is, ea, id.
istac, τῇδε, Plutarch.
isthmus, ἰσθμός, ὁ, Aristot.
istic, οὗτος, αὕτη, τοῦτο, Dem.
istic, ἐνταῦθα, Dem. ἐνταυθοῖ, id. ἐνθάδε, id.
istinc, ἐκεῖθεν, Dem. ἐντεῦθεν, idem.
isto, ἐκεῖσε, Dem.
istoc, ἐκεῖσε, Dem.
istorsum, αὐτόσε, Plato. πρός τόνδε τόν τόπον, Plut.
ita, οὕτω, sequente Consona, ut, οὕτως, sequente Vocali vel Diphthongo, quemadmodum — — ita, ὥσπερ — οὕτω, item ita — ut, οὕτως — ὥστε, id. ita autem considerate, οὑτωσί δὲ σκοπεῖτε, id. aliis ita, aliis aliter videtur, τοῖς μὲν ὧδε, τοῖς δὲ ἑτέρως δοκεῖ, id. ita me dii ament, νὴ τοὺς θεούς! Dem. μὰ τοὺς θεούς! id. ita se haec habent, οὕτω ταῦτ' ἔχει, id. ita ut, τοσοῦτο, ὥστε, Isocr. οὕτως, ὥς, id. οὕτως, ὥστε, Aeschin. ita gloriati sunt, quasi omnes vicerint, τοσοῦτον ἐφρόνησαν, ὥσπερ ἂν εἰ πάντας ἐκράτησαν, Isocr. itane? οὐκ ἄρα γε; ita ne terra quidem, οὐδ' ἄρα γε ἡ γῆ, Xen.
itaque, ἄρα, οὖν, Plato. Cf. ergo.
item, ὁμοίως, Plato.
iter, πορεία, ἡ, Plato. ὁδός, ἡ, Dem. ὁδοιπορία, ἡ, Xenoph. facio pedibus, πορεύομαι τοῖν ποδοῖν, Xen. terra, κατά γῆν, Thuc. longum, μακράν ὁδόν, Isocr. trium dierum, ὁδόν τριῶν ἡμερῶν, festinanter, πορείαν ποιεῖσθαι μετά σπουδῆς, Herodian. per urbem, διαπορεύομαι τήν πόλιν, Plato. per regionem, διά τῆς χώρας, Aristot. διέρχομαι χώραν, Plato. conficere, προέρχεσθαι ὁδόν, Plato. iter incertum, ἀνοδία, ἡ, Cebes.
iteratio, ἀνάληψις, ἡ, Aristot.
itero, ἀναλαμβάνω, Plato. δευτερόω, LXX.
iterum, πάλιν, Dem. αὖ, id. αὖθις, id. atque iterum, αὖθις καί μάλα.
itidem, ὁμοίως, Plato.
itinerarius, ὁδοιπορικός, Herodian. hinc itinerarium, ὁδοιπορικόν, τό, sc. βιβλίον.
itio, πορεία, ἡ, Plato.

J.

Jaceo, κεῖμαι, in lecto, ἐν κλίνῃ, Isocr. in terra, κατάκειμαι ἐν τῇ γῇ, Plato.
jacio, βάλλω, aliquem gleba, τινά βώλῳ, Xenoph. probra, vide probrum, fundamentum, vide fundamentum.
jactanter, κομπαστικῶς, ἀλαζονικῶς.
jactantia, ἀλαζονεία, ἡ, Dem. φρύαγμα, τό, Plut.
jactatio, ῥιπτασμός, ὁ, Plut.
jactor, ῥιπτάζων, ὁ, Aristot. — i. e. arrogans, ἀλαζονικός, ὁ, Xen. ἀλαζών, ὁ, idem. ἀλαζονευόμενος, ὁ, Isocr.
jactito, ῥιπτάζω, aliquid, τί, Aristot. — i. e. glorior, μεγαλαυχέομαι, aliquid, ἐπί τινι. Isocr. ἀγάλλομαι τινι, Thuc. ἐπί τινι, Xen. generis nobilitatem, αὐχεῖν εὐγένειαν, Aristid. artes ἀλαζονεύομαι περί τῶν τεχνῶν, Isocr. divitias, καταλαζονεύομαι περί τοῦ πλούτου, idem.
jacto, ῥίπτω, Xenoph. Cf. jactito.
jactura, ἐκβολή, ἡ, Dem. temporis, χρόνου παραναλωμα, Aelian. Cf. damnum.
jactus, us, βολή, ἡ, jaculi, ἀκοντίου, retis, ὁ βόλος τοῦ δικτύου, Aristoph.
jaculatio, ἀκόντισις, ἡ, Suid.
jaculator, ἀκοντιστής, ὁ, Xen.
jaculatorius, ἀκοντιστήριος.
jaculatrix, ἀκοντίζουσα, ἡ.
jaculor, ἀκοντίζω, hastam, τό δόρυ, Plut. in aliquem, τινά, Xenoph. εἴς τινα, id.
jaculum, ἀκόντιον, τό.
jam, ἤδη, ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς, ἐν τῷ παρόντι, νῦν, jam jam, παραυτίκα, Dem. ὅσον οὐκ ἤδη, Xen. jam diu, ἐκ πολλοῦ χρόνου, Dem. πολύν ἤδη χρόνον, id. jam pridem, πάλαι, Lucian. jam olim, ἐκ πολλοῦ ἤδη, Dem. jam inde a pueris, εὐθύς ἐκ νέων, Aristot.
janitor, θυρωρός, ὁ, Lucian.
janitrix, θυρωρός, ἡ.
janua, θύρα, ἡ, Xen. januam pulso, θύραν πατάσσω, id. aperio, ἀναπετάννυμι τάς θύρας, Lucian. claudo, θύρας κλείω.
Januarius, Ἀνθεστηριών, ὁ, Dem. Ἰανουάριος, ὁ.
jaspis, ἴασπις, ἡ, Diosc.
jecinorosus, v. hepaticus.
jecur, v. hepar.
jejune, ὀλιγοτρόφως, ἀσαφῶς.
jejunitas, νηστεία, ἡ, Aristot. ἀσιτία, ἡ, id.
jejunium, i. q. jejunitas.
jejuno, ἀσιτέω, Gal. νηστεύω, Plut.
jejunus, ἄσιτος, ον, Dem. ἄγευστος, ον, Lucian. ἀπόσιτος, ον, id.
JESUS, Ἰησοῦς, οῦ, ὁ, N. T.
jentaculum, ἀκρατισμός, ὁ, Plut. ἀκράτισμα, τό, Aristot.
jento, ἀκρατίζομαι, Philo.
jocatio, παιδιά, ἡ, Plut.
jocor, παίζω, Dem. in aliquem cavillando, διά σκωμμάτων εἴς τινα, Plut. cum aliquo, προσπαίζω τινί, Plato. mordacius, σκώπτω, Theophr.
jocose, παιδιωδῶς, παιγνιωδῶς.
jocosus, παιδιώδης, ες, Aristot. γελοῖος, in rebus jocosis seria agere, σπουδάζειν ἐν τοῖς γελοίοις, Plut.
jocularis, i. q. jocosus.
jocularitec, παιγνιωδῶς.
joculor, παίζω, Plut. ἀστεῖα λέγω, Aristot. χαριέντως εἶπον, Plato.
jocus, παιδιά, ἡ, Plut. serione an joco hoc dicit, σπουδάζει ταῦτα, ἢ παίζει, Plato. per jocum aliquid dico, λέγω τι παίζων, Aelian. μετά παιδιᾶς, Plut.
juba, χαίτη, ἡ, Aristot. equi s. muli, λοφιά, ἡ, id.
jubar, σέλας, τό, Aristot.
jubatus, χαιτήεις, εσσα, εν.
jubeo, κελεύω, alicui, τινά, Plato. alicui aliquid, κελεύω τινί περί τινος, Isocr. vos meminisse, διακελεύομαι ὑμᾶς μνημονεύειν, id. te salvere, εὖ πράττειν, ὑγιαίνειν.
jubilo, ἀγαλλιάομαι.
jubilum, ἀγαλλίαμα, τό.
jucunde, ἡδέως, Dem.
jucunditas, ἡδονή, ἡ, Theophr.
jucundor, ἥδομαι, Athen. aliqua re, ἥδομαί τινι, Xen. ἐπί τινι, id.
jucundus, τερπνός, Isocr. ἡδύς, alicui, τινί, Dem. κεχαρισμένος τινί, id.
judex, κριτής, ὁ, Dem. δικαστής, ὁ, id. judicis officio fungor, δικάζω, Isocr.
judicatio, κρίσις, εως, ἡ, Dem.
judicato, μετά κρίσεως.
judicatum, κρίμα, τό, N. T. — i. e. multa, καταδίκη, ἡ, Dem.
judicialis, δικανικός, ή, όν, Isocr.
judiciarius, δικαστικός, Xenoph.
judicium, κρίσις, ἡ, Aristot. facio de aliquo, κρίσιν ποιοῦμαι περί τινος, Isocr. rectum fero, ὀρθῶς τήν δίκην δικάζω, Dem.
judico, κρίνω, aliquem, τινα, Plato. aliquid, τί, id. aliquid, ut leges postulant, δικάζω τι ἀξίως τῶν νόμων, Dem. secundum leges, κατά τούς νόμους, id. de aliqua re, περί τινος, Isocr. κρίνω περί τινος, Plato. κρίσιν ποιοῦμαι περί τινος, Isocr. ad gratiam, κρίσιν ποιοῦμαι πρός χάριν, Isocr.
jugalis, ζύγιος, ον, equus, ἵππος, Aristot.
jugamentum, ζύγωμα, τό, Polyb.
jugerum, πλέθρον, τό, Diod. Sic.
jugis, συνεχής, ές, Aristot.
jugiter, συνεχῶς, Thuc.
juglans, arbor, καρύα, ας, ἡ, Theophr. fructus, κάρυον, ου, τό, id.
jugulatio, ἀπόσφαξις, ἡ, σφαγή, ἡ, Isocr.
jugulator, σφαγεύς, ὁ, Xen.
jugulo, σφάττω, Isocr. aliquem, ἀποσφάττω τινα, Dem. αὐχενίζω τινα, Philo.
jugulum, δειρή, ἡ, Herodot. κλείς, ἡ,

Aristot.

jugum, ζεῦγος, τό, boum, βοικόν, Thuc. montis, κορυφή, ἡ, Thuc.

Julius, Μεταγειτνιών, ὁ, Dem. Ἰούλιος, ὁ.

jumentum, ὑποζύγιον, τό, Thucyd.

junceus, juncidus, juncinus, σχοινώδης, ες, σχοίνινος, Hesych.

juncosus, σχοινώδης, ες.

junctim, ζυγηδόν, Heliod.

junctio, ζεῦξις, ἡ, συζυγία, ἡ, Aristid.

junctura, σύζευξις, ἡ, Aristot.

juncus, σχοῖνος, ἡ, Theophr.

jungo, ζεύγνυμι, tauros aratro, ταύρους ὑπ' ἄροτρον, Herodot. ad currum, ἐφ' ἅρμα, id. flumen ponte, ποταμόν, id. γεφυρῶ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, alicui filiam, τινὶ τὴν θυγατέρα, Appian.

junior, νεώτερος, Dem.

juniperinus, ἀρκεύθινος, vinum, οἶνος, Diosc.

juniperus, i, ἄρκευθος, ἡ, Diosc.

Junius, Ἑκατομβαιών, ὁ, Dem. Ἰούνιος, ὁ.

junix, δαμάλη, ἡ.

juramentum, ὅρκος, ὁ, Dem. ὅρκιον, τό, Thuc. et fides, ὅρκος, καὶ πίστις, Dem. juramentum alicui deferre, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ὅρκον, Dem. διδόναι τινὶ ὅρκον περί τινος, id. et accipere, δοῦναι ὅρκον καὶ λαβεῖν, id. exigere ab aliquo, λαμβάνειν ὅρκον παρά τινος, id. δέχεσθαι ὅρκον, id. servare, φυλάττειν ὅρκον, id. negligere, ἀμελεῖν τοῦ ὀμωμοσμένου ὅρκου, id. et violare, ὀλιγωρεῖν τοῦ ὅρκου καὶ παραβαίνειν αὐτόν, Dem. facere contra juramentum, ποιεῖν τι παρὰ τὸν ὅρκον, id. cf. juro.

juratus, ὀμωμοσμένος, η, ον, jusjurandum, ὅρκος, Dem.

jure, δικαίως, Dem.

jureconsultus, νομικός, ὁ, Plut.

jurgiosus, φιλόνεικος, ον.

jurgium, λοιδορία, ἡ, Dem. ἔρις, ἡ, Xen.

jurgo, ἐρίζω, Plato. cum aliquo, ζυγομαχέω πρός τινα, Naz.

juridicalis, δικαστικός, ή, όν, Aristot.

juridicus, ἔνδικος, ον, Poll.

juridicus, i, δικαιοδότης, ὁ.

jurisconsultus, νομικός, ὁ, Plut.

jurisdictio, δικαιολογία, ἡ, Phil. δικαιοδοσία, ἡ, Polyb.

jurisprudentia, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, ἡ νομικὴ τέχνη.

juro, ὄμνυμι, alicui per omnes deos, τινὶ πάντας τοὺς θεούς, Dem. per Jovem, ἐπόμνυμι Δία, id. et promitto aliquid, ὄμνυμι καὶ ὑπισχνέομαί τι, id. sancte, ὄμνυμι εὔορκα, id. juste, δίκαια, id. frustra, μάτην, id. de aliqua re, ὅρκον ποιέομαι περί τινος, Isocr.

jurulentus, ζωμώδης, ες.

jus, esculentum, ζωμός, ὁ, nigrum, μέλας, Plut. piscium, ἰχθυηρός, Lucian. pingue adipe, τῶν πιόνων, avium, ὀρνίθειος, Athen.

jus, δίκη, ἡ, Dem. δίκαιον, τό, id. θέμις, ἡ, Isocr. θεμιτόν, τό, id. summum, ἀκροδίκαιον, Aristot. suum obtinere, τυγχάνειν τῶν δικαίων, Dem. reddo, δικαιοδοτέω, Plut. dico alicui, τὰ δίκαια ὁρίζω τινί, Dem. adipisci, ἀξιοῦσθαι τῶν δικαίων, id. persequi, ἀπολαύειν τῶν δικαίων, id. in jus voco aliquem ob aliquid, δικάζομαί τινι περί τινος, Lucian. ἐγκαλέω τινά, Plat. τινι, Dem. γράφομαι γραφήν τινα, Xen. de jure respondere alicui, τὰ νόμιμα ἐξηγεῖσθαί τινι, Dem. uti jure suo, χρῆσθαι τῷ δικαίῳ, id. jus civitatis, πολιτεία, ἡ, Xenoph.

jusculentus, ζωμώδης, ες.

jusculum, ζώμιον, τό, ζωμίδιον, τό, Aristoph.

jusjurandum, ὅρκος, ὁ, Dem. cf. juramentum.

jussum, ἐπίταγμα, τό, Dem. ἐντολή, ἡ, id. cf. mandatum.

jussus, i. q. jussum.

justa, ἐναγίσματα, τά, Hesych. νομιζόμενα, τά, facere, seu persolvere alicui, ποιεῖν τινι, Xen. τὰ συνήθη ποιεῖν τῷ τετελευτηκότι, Dem.

juste, δικαίως, Dem. ἐπιεικῶς, id. ago, δικαιοπραγέω, Aristot. factum, δικαίωμα, τό, id.

justificatio, δικαίωσις, ἡ, ἀπολογία, ἡ, ἀπόλυσις, ἡ.

justifico, δικαιόω, aliquem ob aliquid, ἀπολύω τινά τινος, ἀφίημί τινα τινος, καθαρὸν ποιέω τινά τινος.

justitia, δικαιοσύνη, ἡ, Dem. δίκαιον, τό, id. justitiae et aequitati studere, σπουδάζειν περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον, Dem. justitiam exerceo erga aliquem, ἀσκέω τὴν δικαιοσύνην περί τινα, Isocr. justitiae rationem habere, λόγον ποιεῖσθαι τοῦ δικαίου, Dem. non habere, οὐ φροντίζειν τοῦ δικαίου, id.

justus, δίκαιος, Dem. et incorruptus, καὶ ἀδωροδόκητος, id. omnino, πάνυ δίκαιος ὢν τὸν τρόπον, id. justum se praebere, παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον, Isocr. esse, fieri, εἶναι, γίγνεσθαι δίκαιον, id.

juvamen, βοήθημα, τό, Aristot.

juvat, i. e. delectat. Plut.

juvenalia, νεανικά, τά.

juvenca, δάμαλις, ἡ, Philo.

juvencula, virgo, νεατέρα, ἡ, Demosth.

juvenculus, μειράκιον, τό, Hesych.

juvencus, μόσχος, ὁ, Athen.

juvenesco, νεάζω, Gregor. νεανισκεύομαι, Xenoph.

juvenilis, νεανικός, animus, φρόνημα, Dem. νεαρός, Plut. νεάζων, Philo. μειρακιώδης, ες, Isocr. aetas, τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας, Aelian.

juveniliter, νεανικῶς, νεαρῶς, Luc.

juvenis, νέος, ὁ, Dem. νεώτερος, ὁ, id. νεανίας, ὁ, id. maturae s. militaris aetatis, ὁ ἐν ἡλικίᾳ, id. ὁ ἐφ' ἡλικίας ὤν, id. florentis aetatis, ἀκμάζων, ὁ, Isocr. fio, μειρακιόομαι καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχω, Aelian. sum, νεάζω, νεανίζω, νέος εἰμί, Aristot. vir, νέος ἀνήρ, Xen. femina, νέα γυνή, Plut.

juvenor, νεανίζω, νεανιεύομαι, Plut.

juventa, s. juventus, νεότης, ἡ, Dem. ἡ ἀνθοῦσα ἀκμή, Isocr. Cf. adolescentia.

juvo, ὠφελέω, aliquem, τινί, Diosc. τινά, Lucian. adversus aliquem, βοηθέω τινὶ πρός τινα, Dem. aliqua re, τινί, id. in aliqua re, τί, Xenoph. συμπράττω τινί τι, Plut. in nulla re, οὐδέν, Aristot. ad aliquid, συλλαμβάνω τινὶ εἴς τι, Xen. συλλαμβάνομαι πρός τι, Isocr. ad aliquid conficiendum, συναγωνίζομαί τινι, Dem. juvante deo, σὺν θεοῦ παλάμᾳ, Pind. σὺν θεῷ.

juxta, ἐπί, cum Dat. juxta fluvium, ἐπὶ τῷ ποταμῷ, Thuc. πρός, cum Dat. juxta urbem, πρὸς τῇ πόλει, hostes, τοῖς πολεμίοις, Thucyd. παρά, cum Accus. juxta aliquid, παρά τι, Aristot. Adv. ὁμοίως, algoris et aestus juxta patiens, κρύους καὶ θάλπους ὁμοίως καταφρονῶν, Herodian.

K.

Kalendae, καλάνδαι, ῶν, αἱ, Plut. νουμηνία, ἡ, id.

L.

Labasco, καταφέρομαι, Galen. ὑποφέρομαι, Plut.

labecula, κηλίδιον, τό.

labefacio, παρακινέω, Naz. aliquid, λυμαίνομαί τι, Isocr. βλάπτω τι, Plato.

labefactio, παρακίνησις, ἡ, βλάβη, ἡ, Thuc.

labefacto, i. q. labefacio.

labellum, χειλύνιον, τό, Joseph. χειλάριον, τό.

labeo, χείλων, ὁ, conf. labiosus.

labes, λύμη, ἡ, Philo. κηλίς, ἡ, Plut. ῥύπος, ου, ὁ, N. T. labem alicui adspergo, ῥυπαίνω τινά, Dion. Hal. καταρρυπαίνω τινά, Isocr. αἰσχύνην περιάπτω τινί, id. sine labe, i. e. integre, ἀναμαρτήτως, Dem.

labidus, ὀλισθηρός, ά, όν.

labiosus, πρόχειλος, ον, Lucian. παχέα ἔχων χείλη, Xen.

labium, χεῖλος, τό, Xenoph.

labo, as, ὑποφέρομαι, in aliquid, εἴς τι Appian.

labor, eris, ὀλισθαίνω, in aliqua re, ἔν τινι, Plut. labente lingua, ὀλισθαινούσης γλώττης, idem. — i. e. erro, in aliqua re, σφάλλομαι περί τινος, Plato.

labor, oris, πόνος, ὁ, Dem. κάματος, ὁ, Herodian. μόχθος, ὁ, Philo πραγματεία, ἡ, Dem. magnus, πόνος μέγας, Isocrat. multus, πολύς, Dem. moderatus, σύμμετρος, Isocr. voluntarius, ἑκούσιος, idem. acerbissimus, ἀηδέστατος, Isocr. esse magni laboris et negotii, εἶναι πολλοῦ πόνου καὶ πραγματείας, Dem. citra laborem, ἀπονητί, Lucian. ἀκονιτί. Aristot. multo cum labore, πολυπόνως, Plut. διαπόνως, id. labore carens, ἄμοχθος, ον, Xen. labore confectus, κατάκοπος, ον, Plut. κατάπονος, ον, id. laboris amans, φιλόπονος, ον, Isocr. laboris amor, φιλοπονία, ας, ἡ, id. laborem fugiens, ἄπονος, ον, Xen. φυγόπονος, ον, Polyb. laboris fuga, φυγοπονία, ἡ, id. laboris patiens, διάπονος, ον, Plut. labor inanis, ματαιοπονία, ἡ, Lucian. tolero labores ad comparandum aliquid, ὑπομένω πόνον ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι, Dem. διά τι, Isocr. fero, φέρω πόνον, Dem. et pericula quaevis perfero, πόνον καὶ κινδύνους ὁποιουστινασοῦν ὑποφέρω, Isocr. sine labore obtinere aliquid, ἄνευ πόνου κατέχειν τι, idem.

laboriose, ἐπιπόνως, Isocret. διαπόνως, Plut. πολυπόνως, idem.

laboriosus, ἐπίπονος, ον, vita et periculosa, βίος ἐπίπονος καὶ φιλοκίνδυνος, Isocr. ἐργάτης, ου, ὁ, homo, ἀνήρ, Dem. mirum in modum ad aliquid, ὁ καὶ ἡ δεινῶς φιλόπονος πρός τι, Aelian.

laboro, πονέω, in aliquo, περί τινος, Aristot. ἀσκέομαι πρός τι, Lucian. διατρίβω ἔν τινι, ἢ ἐπί τινι, Plut. et operor meo corpore, πονέω καὶ ἐργάζομαι τῷ σώματί μου, Dem. et periclitor ob aliquid, πονέω καὶ κινδυνεύω περί τινος, id. una et aerumnas perfero, συμπονέω καὶ συμφορὰς φέρω, id. de salute reipublicae, σπουδάζω περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως, Isocr. morbo, νοσέω, Plut. morbo diutino, κάμνω πολὺν χρόνον, Dem.

febri, πυρέσσω, Galen. podagra, ποδαγριάω, ποδαλγέω, capite, κεφαλαλγέω, Hippocr. dentibus, ὀδονταλγέω, corde, καρδιαλγέω, id. auribus, ὠταλγέω, Diosc. desiderio, ἁλίσκομαι πόθῳ, Herodian. penuria, σπανίζω, Xen.

labrosus, πρόχειλος, ον, Lucian.

labrum, χεῖλος, τό, Xen. summis labris gustare, χείλεσιν ἄκροις γεύσασθαι, Philo. labra mordere, χείλεσιν ἐσθίειν, Aristoph. — i. e. vas, πλυνός, ὁ, Cl. Al.

labrusca, ἀγριάμπελος, ἡ, Diosc.

labyrinthosus, λαβυρινθώδης, ες, Lucian.

labyrinthus, λαβύρινθος, ὁ, Strabo.

lac, γάλα, τό, Aristot. acidum, ὀξύγαλα, τό, Plat. concretum, θρόμβωσις γάλακτος, Diosc. recens mulctum, γάλα νεόβδαλτον, bibo, γαλακτοποτέω, Athen.

lacer, s. lacerus, διεσπαραγμένος.

laceratio, σπαραγμός, ὁ, Herodian.

lacerna, τρίβων, ὁ, Dem.

lacero, σπαράσσω, aliquid, τί, Gal. συντρίβω τι, Dem.

lacerta, σαῦρα, ἡ, Theocrit. σαῦρος, ὁ, idem.

lacertosus, μυώδης, ες, τοὺς βραχίονας ἰσχυρός, ά, όν.

lacertus, i. q. lacerta.

lacertus, ὁ ἐν τῷ βραχίονι μῦς, μυών, ὁ, it. βραχίων, ὁ.

lacesso, προκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ πρὸς μάχην, Xenoph. ad bellum, ἐκπολεμόω, id. contumelia, προπηλακίζω τινὰ λόγοις, Plato. ὑβρίζω, ἐπηρεάζω, ἐξορμάω. - injuria aliquem lacessere, ἄρξαι χειρῶν ἀδίκων, Dem.

lachryma, lacryma, v. lacrima.

lacinia, σλέξις, ἡ, κράσπεδον, τό.

lacrima, δάκρυον, τό, Xen. δάκρυ, τό, Thuc. lacrimas fundo, ἀφίημι δάκρυα, Dem. κλαίω δάκρυσι, id. abstergere, δάκρυα ἐξαλείφειν, N. T. sine lacrimis, ἀδακρυτί, nullum transigere diem, μηδεμίαν διάγειν ἡμέραν, Isocr.

lacrimabilis, πολύδακρυς, ὁ, ἡ, neutr. κρυ.

lacrimabundus, δεδακρυμένος, Aeschin.

lacrimo s. lacrimor, δακρύω, aliquid, τί, Dem. aliquem, τινά, Lucian. ἐπί τινι, id. ὀδύρομαί τινα, Dion. Hal. θρηνέω τινά, Lucian. prae gaudio, δακρύω χαρᾷ, Xen.

lacrimosus, δακρυώδης, ες, Lucian.

lacrimula, δακρύδιον, τό.

lactatio, θηλασμός, ὁ, Plut. τιτθεία, ἡ, Dem.

lactea, θηλάζω, Plut.

lactesco, γαλακτόομαι, Theophr.

lacteus, γαλακτώδης, ες, Diosc. γαλακτικός, ή, όν, id.

lacto, τιτθεύω, aliquem, τινά, Dem. θηλάζω τινά, Lys.

lactuca, θρίδαξ, ακος, ἡ, Diosc. silvestris, θριδακίνη, ἡ, Galen

lactucula, θριδακίς, ἡ, Athen.

lacuna, τέναγος, τό, Plut. τίλμα, τό, Aristoph.

lacunar, φάτνωμα, τό, Eustath.

lacunaris, φατνωματικός, Plut.

lacunosus, τελματιώδης, aqua, ὕδωρ, Aristot.

lacus, λίμνη, ἡ, Paus. fio, λιμνόομαι, Theophr.

lacustris, λιμναῖος, planta, φυτόν, Plat.

laedo, βλάπτω, aliquem, τινά, Plato. καταβλάπτω τινά, Dem. λυμαίνομαί τινι, Aristid.

laesio, βλάψις, ἡ, Plato. injuriosa, ὕβρις, ἡ, Dem.

laete, εὐφρόνως, εὐθύμως, Xen.

laetifico, εὐφραίνω, aliquem, τινά, Xenoph.

laetificus, εὐφραντικός, ή, όν.

laetitia, εὐφροσύνη, ἡ, Xenoph. ἡδονή, ἡ, Isocrat. εὐθυμία, ἡ, Xen. γῆθος, τό, Plut. Cf. gaudium.

laetor, ἥδομαι, aliqua re, τινί, Plat. ἐπί τινι, Xen. ὑφήδομαί τινι, Isocr.

laetus, εὔθυμος, ον, Xen. supra modum, περιχαρής, ές, Isocr. omnibus laetitiis, πάσας ἥδομενος ἡδονάς, Plato. aliqua re, ἀσμενὸς τινι, Dem. ἐπί τινι, Xenoph. sum, εὐθυμέομαι, id.

laevigo, λειόω, λεαίνω, Philo. ἀπολεαίνω, Plut.

laevis, λεῖος, et lubricus, καὶ ὀλισθηρός, Lucian.

laevitas, λειότης, ἡ, Plut.

laevo, i. q. laevigo.

laevor, λειότης, ἡ, Plut.

laevorsum, ἐπ' ἀριστερά, Plut.

laevus, ἀριστερός, manus, χείρ, Herodot.

laganum, λάγανον, τό, Athen.

lagena, λάγυνος, ἡ, Athen.

lagunula, λαγύνιον, τό.

laicus, λαϊκός, ή, όν.

lama, τέναγος, τό, Plut.

lambo, λείχω, aliquid, τί, Theophr. μύζω τι, Xenoph.

lamella, ἐλάσμιον, τό.

lamentabilis, θρηνώδης, ες, carmen, μέλος θρηνῶδες, Herodian. ὀδυρτικός, Plat.

lamentabiliter, θρηνητικῶς, Poll. ὀδυρτικῶς, Plut.

lamentatio, θρῆνος, ὁ, θρήνημα, τό, ὀδυρμός, ὁ.

lamentor, θρηνέω, aliquem, τινά, Lucian. aliquid, ὀδύρομαί τι, Isocr. κλαίω τι, Dem.

lamina, ἔλασμός, ὁ, Xiphil. πέταλον, τό, Cl. Al.

lampas, λαμπάς, ἡ, Plat. parva, λαμπάδιον, τό, Plato.

lampyris, λαμπουρίς, ἡ, Aristot.

lana, ἔριον, τό, Xenoph.

lanaris, ἐριώδης, ες.

lancea, λόγχη, ἡ, δόρυ, τό.

lancearius, λογχοφόρος, ὁ, Philo.

lanceatus, λογχωτός, ή, όν, λογχήρης, ες.

lancino, θοινάζω, Aristoph.

laneus, εἰρίνεος, έα, εον, Herodot. εἰροῦς, ῆ, οῦν, textum, ὕφος, Diosc.

langueo, ἀσθενέω, Xen. ἀσθενείαν ἀσθενέω, Isocr. παρακμάζω, Diosc. — i. e. piger sum, ῥαθύμως ἔχω, Plut.

languefacio, μαραίνω, aliquid, τί, Plut.

languesco, μαραίνομαι, Aristot.

languide, ἀσθενῶς, ἀτόνως, ἐκλελυμένως, Lucian.

languidus, ἄτονος, ον, Plut. ἄρρωστος, ον, Dem.

languor, μάρανσις, ἡ, ἀτονία, ἡ, Plut. μαλακία, ἡ, ἀρρωστία, ἡ, Dem.

laniarium, κρεωπώλιον, τό, Plut.

laniatio, s. laniatus, us, ἄμυξις, ἡ, σπάραξις, ἡ, σπαραγμός, ὁ, Herodian.

laniena, κρεωπώλιον, τό.

lanifex, ταλασιουργός, ὁ, ἡ, Athen. ἐριουργός, ὁ, ἡ.

lanificium, ταλασιουργία, ἡ, exercens, ἐριουργός, ὁ, ἡ, exerceo, ἐριθεύομαι, Polyb. ἐριουργέω, Xen. ταλασιουργέω, Id. ad lanificium pertinens, ταλασιουργικός, instrumentum, σκεῦος, Id.

laniger, ἐριοφόρος, ον, arbor, δένδρον, Theophr.

lanio, as, ἀμύσσω, Lucian. λαφάσσω, id. κατακρεουργέω, Herodot. σπαράττω, Herodian.

lanio, i. q. lanius.

lanista, γυμναστής, ὁ, ὁ τῶν μονομαχούντων γυμνασιάρχης, ου.

lanius, κρεωπώλης, ὁ, Poll.

lanosus, ἐριώδης, ες.

lanuginosus, χνοώδης, ες, Theophr.

lanugo, χνόος, contr. χνοῦς, ὁ, Poll.

lanx, πίναξ, ὁ, Athen. pars librae, τάλαντον, τό, Aristoph. ad lancem appendo, ταλαντόω, Plut. ἐπὶ ζυγὸν ἀναβάλλω, Aelian.

lapicidina, λατόμιον, τό, Strabo, λατομία, ἡ, Plat. λιθοτομία, ἡ, Dem.

lapidarius, λατόμος, ὁ, Poll. λιθοτομίας, ὁ, id.

lapidatio, λιθοβολία, ἡ, Diod. Sic. λευσμός, ὁ, lapidatione dignus, λευστήρ, ὁ, Aelian. καταλεύσιμος, ον, Dinarch.

lapidesco, ἀπολιθόομαι, Athen.

lapideus, λίθινος, statua, ἀνδριάς, Lucian.

lapido, λεύω, καταλεύω, λιθάζω, λιθολευστέω, λιθοβολέω, καταλιθόω, καταπετρόω.

lapidosus, λίθινος, λιθαῖος, λιθώδης, ες, πετραῖος, πετρώδης, ες.

lapillus, ψῆφος, ἡ, λιθίδιον, τό, λιθάριον, τό.

lapis, λίθος, ὁ et ἡ, (ἡ λίθος, est gemma, v. part. prim.) πέτρα, ἡ, lapis angularis, λίθος ἀκρογωνιαῖος, lapis molaris, ἀλέτης ὄνος, Xen. lapidem omnem moveo, πάντα λίθον κινέω, Lucian. lapidibus obruo, λιθοβολέω, λίθοις βάλλω, cf. lapido, lapidibus stratus, λιθόστρωτος, ον, lapidi insculptus, λιθογλυφής, ές.

lapsabundus, ὀλισθήσων.

lapsio, ὀλίσθησις, ἡ, Plut.

lapso, ὀλισθαίνω, Plato.

lapsus, ὀλίσθημα, ατος, τό, Plut. ὄλισθος, ὁ, Lucian.

laquear, s. laqueare, φατνώματα, τά.

laqueatus, (laquear), φατνωματικός, φατνωτός.

laqueatus, (laqueus), ἔμβροχος, ον, σύνδετος, ον, παγιδευθείς, εῖσα, έν.

laqueo, vide illaqueo.

laqueus, παγίς, ἡ, πέδη, ἡ, βρόχος, ὁ, laqueos pono, δίκτυα πλέκω. Cf insidiae. laqueo vitam finio, τῷ βρόχῳ τὸν βίον καταστρέφω, Plat. τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον ὑπομένω, Philo. laqueo aliquem suspendere, ἀναρτᾶν τινα βρόχῳ, ἀναρτήσαντα τινα ἀποκτεῖναι, Aesop.

lararium, ἑφέστιον, τό.

lardum, τὸ χοίρειον κρέας ταριχευθέν, τὸ ὕειον λίπος τεταριχευμένον.

lares, οἱ ἐφέστιοι θεοί, ad lares suos, εἰς ἤθεα τὰ ἑωυτοῦ, Herodot.

large, δαψιλῶς, sumtus suppeditare, χορηγεῖν, Herodian. largius cibare, ἀδρότερον διαιτᾶν, Galen.

largior, δωρέομαι, aliquid alicui, τί τινι, Xen. τινί τινα, Herodian. προΐεμαί τινί τι, Aristot.

largitas, δαψίλεια, ἡ, Herodian.

largiter, δαψιλῶς, Herodian. ἄδην s. ἄδ-

θην, Plato.

largitio, δόσις, ἡ, Plato. μεγαλοδωρία, ἡ, Herodian. qua quis corrumpitur, δωροδοκία, ἡ, Dem. δωροδόκημα, τό, id. largitionibus corrumpere aliquem, διδόναι τινὶ χρήματα ἐπὶ δωροδοκίᾳ, id. corrumpi largitionibus, δωροδοκεῖν, Dem. λαμβάνειν χρήματα, id. δῶρα, id. δέχεσθαι δῶρα, id.

largitor, δότης, ὁ, δωρητής, ὁ, δωρητήρ, ὁ.

largus, i. e. liberalis, δαψιλής, ές, Plut. μεγαλόδωρος, ον, id. — i. e. multus, ἄφθονος, ον, Dem.

larva, μορμολύκειον, τό, Plut. larvam induere, σχηματισμὸν ὑποδύεσθαι, deponere, ἀποκαλύπτειν τοῦ δράματος ὑπόκρισιν, Ach. Tat.

larvatus, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος, προσωπεῖον περικείμενος, Herodian.

lascivia, ἀσέλγεια, ἡ, et impudicitia feminarum, καὶ ἀκολασία γυναικῶν, Philo.

lascivio, ἀσελγέω, Plato. ἀσελγαίνω, Dem. ἀκολασταίνω, Plut.

lascivitas, ἀκολασία, ἡ, Aristot. ἀσέλγεια, ἡ, Plut.

lascivus, ἀσελγής, ές, magis nimis, ἀσελγέστερος ὤν, Lucian. ἀκόλαστος, ον, in re Venerea, περὶ τοῦ ἀφροδισιάζεσθαι, Aristot. πρὸς τὰς συνουσίας, Plut.

laser, s. laserpitium, σίλφιον, τό, Diosc.

lassesco, ἀποτρύομαι, Plut. κάμνω, Lucian. ἀποκάμνω, Herodian. in labore, ἀπαγορεύω πρὸς πόνους, Plut. πονέω, Aristot.

lassitudo, κόπος, ὁ, κάματος, ὁ, lassitudine opprimi, κόποις ἁλίσκεσθαι, Galen. κοποῦσθαι.

lasso, ἀποτρύω, Plut.

lassus, κεκμηκώς, κοπωθείς.

late, πλατέως, Herodian. se extendit, διατείνει ἐπὶ πολύ, Aristot.

latebra, φωλεός, ὁ, φωλεά, ἡ, καταδύσις, ἡ, κρησφύγετον, τό, (poet. κευθμών, ὁ.)

latebrosus, φωλεώδης, ες, Plut.

latenter, λανθανόντως, Basil. ἀφανῶς, Isocr.

lateo, λανθάνω, Dem. διαλανθάνω, id. hoc me latet, τοῦτο λανθάνει με, idem.

later, πλίνθος, ἡ, κέραμος, ὁ, κεραμίς, ἡ, καλυπτήρ, ῆρος, ὁ, lateres facio e terra, πλινθεύω τὴν γῆν, lateres facio, ἕλκω s. ἐρύω πλίνθους, πλινθουλκέω, πλινθουργέω, laterum confectio, πλινθουργία, ἡ, πλινθεία, ἡ.

lateralis, παράπλευρος, ον, πλευρίτης.

lateraria, πλινθεῖον, τό, Lyc.

laterarius, πλινθευτής, ὁ, Poll.

laterculus, πλινθίς, ἡ, Athen.

lateritius, πλίνθινος, ίνη, ινον.

laterna, φανός, ὁ, λυχνοῦχος, ὁ, λαμπτήρ, ὁ.

laternarius, λυχνοφόρος, ὁ, λαμπαδηφόρος, ὁ.

latesco, πλατύνομαι, εὐρύνομαι.

latex, νᾶμα, τό, Herodian.

latibulor, φωλέω, Aristot. φωλεύω, idem.

latibulum, φωλεός, ὁ, Plut. φωλεά, ἡ, Aristot.

laticlavius, πλατύσημος, ον, Herodian.

Latine, Λατινιστί, Ῥωμαϊστί, Plut.

Latinitas, Ῥωμαϊκὸς λόγος, Plut.

Latinus, Λατῖνος, Ῥωμαϊκός, Plut.

latio, φορά, ἡ, Plato.

latitatio, ἐμφώλευσις, εως, ἡ.

latito, ἐμφωλεύω, Naz. in insidiis, ἐλλοχάω, Plato.

latitudo, εὖρος, τό, Plut. πλατύτης, ἡ, Xen. πλάτος, τό, Aristot.

latratus, ὑλαγμός, ὁ, Xen. ὕλαγμα, τό, Geopon.

latrina, ἀφοδευτήριον, τό, ἀφεδρών, ὁ.

latro, ὑλάω, vehementer et terribiliter, ὑλακτέω πάνυ σφοδρῶς ἀπειλητικὸν καὶ σύντονον, Aelian. in aliquem, εἴς τινα, Isocr.

latro, onis, λῃστής, ὁ, Diod. Sic. λῃστρικὸς ἀνήρ, Plut.

latrocinatio, λῃστεία, ἡ, Aristot.

latrocinor, λῃστεύω, Dem. vicos et agros incursans, κώμαις καὶ ἀγροῖς ἐπιτρέχων, Herodian.

latrunculus, λῃστρίδιον, τό.

latus, πλατύς, regio, χώρα, Xen. dens, ὀδούς, Id. εὐρύς, via, ἀτραπός, Plato.

latus, eris, πλευρόν, τό, Diosc. πλευρά, ἡ, Plut.

laudabilis, αἰνετός, ἐπαινετός, ἀξιέπαινος, ον.

laudabiliter, ἐπαινετῶς.

laudatio, αἴνεσις, ἡ, ἔπαινος, ὁ, Dem. εὐλογία, ἡ, Isocr.

laudator, ἐπαινέτης, ὁ, Dem. ἐπαινῶν, ὁ, Id.

laudatrix, ἐπαινετίς, ἡ, ἐπαινοῦσα, ἡ.

laudo, ἐπαινέω, aliquem, τινά, Dem. aliquid, τί, Id. aliquem valde, πολλὰ ἐγκωμιάζω τινά, Id. recte, merito, ὀρθῶς ἐπαινέω τινά, Idem. ob aliquid, ἐπαινέω τινά τι, Plato. laudor, εὐδοκιμέω, Xen. Conf. laus.

laurea, δαφνίς, ἡ, Diosc. — i. e. corona laurea, ὁ δάφνινος στέφανος, ου.

laureatus, δαφνηφορῶν, Hdn. δαφνοφόρος, ον.

lauretum, δαφνών, ὁ.

laureus, δάφνινος, η, ον, Diosc.

laurus, δάφνη, ἡ, Aristot.

laus, ἔπαινος, ὁ, Dem. ἐγκώμιον, τό, Id. εὔκλεια, ἡ, Id. εὐφημία, ἡ, Id. maxima s. summa, ἔπαινος μέγιστος, Dem. eximia s. singularis, πολύς, Isocr. amplissima, ὑπερβάλλων, Id. justa et egregia, δίκαιος καὶ ἁπλῶς ἔχων, Dem. illustris s. praeclara, κάλλιστος, Id. vera, ἀληθής, Id. conveniens, digna, προσήκων, Id. communis, κοινός, Id. immortalis, εὔκλεια ἀθάνατος, Dem. ἐγκώμιον τὸ τῆς ἅπαντα τὸν λοιπὸν χρόνον, Id. et praedicatio, ἔπαινος καὶ εὐφημία, Id. laudem mereri, ἄξια πράττειν ἐπαίνου, Dem. consequi convenientem, τυγχάνειν ἐπαίνου προσήκοντος, Id. omnem tribuere alicui, παρέχεσθαί τινι πᾶσαν εὐφημίαν, Dem. laude extollere, ποιεῖσθαι ἔπαινον περί τινος, Isocr. et gloria abundare, ἐπαίνου καὶ εὐφημίας μεστὸν εἶναι, Dem. dignum esse, ἀξιέπαινον εἶναι, Id dignari, ἐπαίνου ἀξιοῦσθαι, Isocr.

laute, λαμπρῶς, Dem. vivere, πολυτελῶς ζῆν, Dem.

lautitia, πολυτέλεια, ἡ, Isocr.

lautus, λαμπρός, aliquis et dives, τὶς καὶ πλούσιος, Dem. πολυτελής, ές, femina, γυνή, Id.

lavacrum, λουτρόν, τό, Plut.

lavatio, λοῦσις, ἡ, λουτρόν, τό.

laver, σίον, τό, Diosc.

lavo, λούω, aliquem, τινά, Lucian. me, λούομαι, Xen. manus, νίπτω, pannum, πλύνω.

laxatio, χαύνωσις, ἡ, Aristoph. ἄνεσις, ἡ, Plato.

laxativus, χαυνῶν, Athen.

laxe, χαύνως, Herodian.

laxitas, χαυνότης, ἡ, Plut.

laxo, χαυνόω, Athen. habenas alicui, ἀνίημί τινι τὰς ἡνίας, Plut. frontem, χαλάω μέτωπον, Aristoph. os, τὸ στόμα, Xen. vinculum, ἐπιχαλάω δεσμόν, Lucian.

laxus, χαῦνος, Theophr. ἔκλυτος, ον, alvus, ἔκλυτον κοιλίδιον, Strabo. et solutus, ἄνετος et ἄδετος, ον, Non.

lea, s. leaena, λέαινα, ἡ, Aristot.

lebes, λέβης, ὁ, Athen.

lectica, φορεῖον, τό, Plut. κλίνη, ἡ, Dion. Hal.

lecticarius, κλινοφόρος, ὁ.

lecticula, κλινάριον, τό, Poll. κλινίδιον, τό, Idem.

lectio, ἀνάγνωσις, ἡ, Plut. — i. e. electio, ἐκλογή, ἡ, Aristot.

lectito, ἐπαναγιγνώσκω, aliquem, τινά, Epictet.

lectiuncula, ἀκροαμάτιον, τό.

lecto, ὑπαναγιγνώσκω, Epictet.

lector, ἀναγνώστης, ὁ, Plut.

lectulus, κλινίδιον, τό, Plut.

lectus, ὁ, κλίνη, ἡ, Isocr. κοίτη, ἡ, Xen. εὐνή, ἡ, Id. in lecto decumbere, κεῖσθαι ἐν τῇ κλίνῃ, Isocr. occultare se sub lectu, ὑποδύεσθαι ὑπὸ κλίνην, Idem. diem unam lecto affixum esse, μίαν ἡμέραν ἐν τῇ κλίνῃ διάγειν, Plut. lectum sterno, στρώννυμι κλίνην, Xenoph.

lecythus, λήκυθος, ἡ, Plut.

legalis, νομικός, Xen.

legatio, πρεσβεία, ἡ, Dem. πρέσβευσις, ἡ, Thuc. legationem aliquo decernere, γράφειν πρεσβείαν εἴς τινα τόπον, Item. mittere ad aliquem, πέμπειν πρεσβείαν πρός τινα, Id. de aliqua re, ὑπέρ τινος, Id. obire, πρεσβεύειν πρεσβείαν, Id. praeclarissime, ἀποπρεσβεύειν τὰ κάλλιστα καὶ πάντα τὰ συμφέροντα, Id. mala fide, παραπρεσβεύεσθαι, Id redire a legatione, ἐπανέρχεσθαι ἀπὸ τῆς πρεσβείας, Dem. legationis princeps, ἀρχιπρεσβευτής, ὁ, Strabo legationis collega, συμπρεσβευτής, ὁ, Dem. legatio per caduceatorem, ἐπικηρυκεία, ἡ, Idem.

legativum, πρεσβεῖον, τό, τὸ πρεσβέων ἐφόδιον.

legator, διαθέμενος, ὁ, Dem.

legatum, καταλελειμμένον, τό, Demosth.

legio, φάλαγξ, ἡ, Hdn. τάγμα, τό, prima, quarta, πρῶτον, τέταρτον, Plut.

legionarius, ὁ τοῦ τάγματος, ταγματικός, ή, όν.

legislator, νομοθέτης, ὁ, Aristot. θεσμοθέτης, ὁ, Aeschin.

legislatio, νομοθεσία, ἡ, νομοθέτημα, τό.

legitime, νομίμως, Dem. ἐννόμως, Idem.

legitimus, ἔννομος, ον, et justum aliquid, καὶ δίκαιόν τι, Dem. νόμιμος, ον, et apertum bellum, καὶ προφανὴς πόλεμος, Idem.

lego, i. e. legatum mitto, πρεσβεύομαι, Dem. πρεσβείαν ἀποστέλλω πρός τινα, Id — i. e. addito testamento, καταλείπω τί τινι, ἀπολείπω ἐν διαθήκαις, Appian. διατίθεμαί τινί τι, Plato.

lego, is, ἀναγιγνώσκω, aliquid, τί, Dem. et recenseo quaedam, λέγω καὶ διέρχομαί τινα, Isocr. et recito alicui quaedam, λέγω καὶ ἀναγιγνώσκω τί τινι, Dem. — i. e. colligo aliquid, ἀναλέγομαί τι. Conf. colligo.

legumen, ὄσπριον, τό, Galen.

lembunculus, λεμβάδιον, τό.

lembus, λέμβος, ὁ, Polyb.

lemma, λῆμμα, τό, Plut.

lemniscus, λημνίσκος, ὁ, Plut.

lemures, μορμῶνες, οἱ, Xen.

lena, πορνοβοσκός, ἡ, μαστρωπός, ὁ.

lenimentum, ἤπιαμα, τό, Herodot.

lenitas, πρᾳότης, ἡ, Dem. et simplicitas alicujus, πρᾳότης καὶ εὐήθεια τινος, Id. et humanitas, πρᾳότης καὶ φιλανθρωπία, Idem.

leniter, πρᾴως, Dem. ferre aliquid, φέρειν τι, Dem. se gerere erga aliquem, ἠπίως ἔχειν πρός τινα, Id.

lenitudo, i. q. lenitas.

leno, προαγωγός, οῦ, ὁ, πορνοβοσκός, ὁ, μαστροπος s. μαστρωπός, ὁ.

lenocinium, μαστρωπεία, ἡ, Plut.

lenocinor, μαστροπεύω, Xen.

lens, φακός, ὁ, Lucian. φακῆ, ἡ, Plut.

lente, βάδην, Plut. ἡσυχῇ, Diosc.

lentesco, γλισχραίνομαι, Hippocr.

lenticula, φακῆ, ἡ, Plut.

lentiginosus, φακώδης, ες, Diosc.

lentigo, φακός, ὁ, Diosc.

lentiscinus, σχίνινος, Hesych.

lentiscus, σχῖνος, ἡ, Diosc.

lentitudo, βραδύτης, ἡ, Dio.

lentor, γλισχρότης, ἡ, Galen.

lentus, γλισχρός, it. βραδύς.

leo, λέων, ὁ, Aristot.

leoninus, λεοντώδης, ες, Aristot.

leopardus, λεοπάρδαλις, ὁ.

lepide, χαριέντως, Plut.

lepidus, χαρίεις, Aristot.

lepor, s. lepos, αἱμυλία, ἡ, Plut. εὐαρμοστία, ἡ, Idem.

leporarium, λαγωτροφεῖον, τό, Colum.

leporinus, λαγῷος, α, ον, Athen.

lepra, λέπρα, ἡ.

lepus, λαγώς, ὁ, Dem. λαγωός, ὁ, Lucian.

lepusculus, λαγίδιον, τό.

lessus, θρηνῳδία, ἡ.

lethalis, θανατώδης, ες, Hipp. θανατικός, Plut. θανάσιμος, ον, Diosc.

lethaliter, θανασίμως.

lethargia, ληθαργία, ἡ.

lethargicus, ληθαργικός.

lethargus, λήθαργος, ὁ.

lethum, θάνατος, ὁ, Dem.

levamen, s. levamentum, κουφισμός, ὁ, κούφισμα, τό, Eurip.

levatio, κούφισις, ἡ.

levir, δαήρ, έρος, ὁ, Hom.

levis, ἐλαφρός, sermo, λόγος, Plato. vestis, ἐσθής, Hdn. semen, σπέρμα, Theophr. armatura, ὅπλισις, Philo. spes, ἐλπίς, Hdn homo, ἄνθρωπος, id. ἐλαφρός, ά, όν, et celer vir, καὶ ποδώκης ἀνήρ, Plut. petitio, ἐλαφρὰ δέησις, Plut. ignis, πῦρ, Diosc. vestis, ἐλαφρὰ ἐσθής, Xenoph

levitas, κουφότης, ἡ, Theophrast

leviter, κούφως, armati, ἐσκευασμένοι, Thuc. fero, κούφως φέρω, Euripid.

leviusculus, ὑπόκουφος, ον.

levo, αἴρω, Dem. laborem, ἐπελαφρύνω κάματον, Aelian. manum adversus aliquem, ἀνταίρομαι χεῖρα, Herodot.

lex, νόμος, ὁ. Dem. θεσμός, ὁ, id. et instituta, νόμος καὶ ἔθη, id. et decreta, καὶ ψηφίσματα, id. legem ferre, νόμον τιθέναι, id. sancire, νόμον ἐπιμαρτυρεῖν, idem. νόμον γράφειν, id. scribere et sancire, γράφειν καὶ τιθέναι, id. rogare, εἰσφέρειν, id. substituere, παρεισφέρειν, id. clanculum intrudere, λάθρᾳ ἐμβάλλειν, id. latam esse de aliqua re, κεῖσθαι ὑπέρ τινος, id. approbare, δοκιμάζειν, κύριον ποιεῖν, ἀναγράφειν νόμον, Dem. tueri, φυλάσσειν, id. conservare, διασώζειν, id. adspernari, προΐεσθαι νόμους, id. contemnere, καταφρονεῖν νόμου, id. abrogare legem, λύειν νόμον, id. ἀναιρεῖσθαι νόμον, id. ἄκυρον ποιεῖν νόμον, id. legibus constituere aliquid, τάττειν τι νόμοις, Dem. permissum esse, προσήκειν ἐκ τῶν νόμων, id. coercere, λαβεῖν τινα ὑπὸ νόμους, id. obstringere aliquem ad faciendum aliquid, καταδεῖν τινα ποιεῖν τι, id. acquiescere, ὑπομένειν τοὺς νόμους, id parere, προσέχειν τοῖς νόμοις, id. πείθεσθαι τοῖς νόμοις, id. cedere, συγχωρεῖν τοῖς νόμοις, id. lex jubet hoc, λέγει τοῦτο νόμος, id. vetat hoc, ἀπαγορεύει τοῦτο ὁ νόμος. id.

lexicon, λεξικόν, τό.

libamen, s. libamentum, σπονδή, ῆς, ἡ, Herodian.

libatio, σπονδή, ἡ, Xen.

libella, σταθμίον, τό, στάθμη, ἡ, Lucian.

libellus, βιβλίον, τό, γραμμάτιον, τό, βιβλίδιον, τό, βιβλάριον, τό, πινακίδιον, τό, δελτάριον, τό, δέλτος, ἡ, πτυκτίον, τό

libens, ἄσμενος, Plut. admodum, ὑπερασμενος, ον, Xen.

libenter, ἀσμένως, Isocr. libentissime, ἀσμενέστατα, Plato suscipio, ἀσμενίζω, Aeschin. libentissime suscipio, ὑπερασμενίζω, Plut.

libentia, ἡδονή, ἡ, Plato

liber, βίβλος, ὁ, βιβλίον, τό, λόγος, ὁ, σύγγραμμα, τό, συγγραφή, ἡ. 2) i. e. cortex, φλοιός, ὁ, λέπισμα, τό, λεπίς, ἡ.

liber, ἐλεύθερος, et nullius servus, καὶ μηδενὸς δοῦλος, Idem. et sui juris, καὶ αὐτὸς αὑτοῦ κύριος, id. καὶ αὐτόνομος, id. — i. e. solutus nexu, ἄφετος, ον, Plut.

liberalis, ἐλευθέριος, ον, Isocr. indoles, φύσις, Xen. facies, ὄψις, Plut. ars, παιδεία, Lucian. — i. e. munificus, φιλόδωρος, ον, Dem.

liberalitas, ἐλευθεριότης, ἡ, γενναιότης, ἡ, ἐλευθερία, ἡ, εὐγένεια, ἡ, b) δαψίλεια, ἡ, φιλανθρωπία, ἡ.

liberaliter, ἐλευθερίως, instituti, πεπαιδευμένοι, Xen. educati, ἐλευθέρως τεθραμμένοι, Isocr. ἐλευθεροπρεπῶς, φιλοτίμως, εὐγενῶς, γενναίως.

liberatio, ἐλευθέρωσις, ἡ, Thuc ἀπελευθέρωσις, ἡ, Plut.

liberator, ἐλευθερωτής, ὁ, Lucian.

libere, ἐλευθέρως, Isocr.

liberi, orum, τέκνα, τά, Xen. filii, παῖδες, οἱ, Dem. filiae, παῖδες, αἱ, parvi, μικρὰ παιδία, Dem. legitimi, γνήσιοι παῖδες, id. uterini, παῖδες ὁμομήτριοι, idem. subditititii, παῖδες ὑποβολιμαῖοι, idem. masculi, παῖδες ἄρρενες, id. sexus muliebris, παῖδες θήλειαι, id. liberos procreare, suscipere, ποιεῖσθαι παῖδας, Dem. habere ex aliquo, εἶναί τινι παῖδας ἔκ τινος, id. relinquere, καταλιπεῖν παῖδας, idem. emittere, ἀπολλύσθαι παῖδας, id. liberorum procreatio, παιδουργία, ἡ, Plato. multitudo, πολυπαιδία, ἡ, Isocrat. orbitas, ἀπαιδία, ἡ, Dem. ἀτεκνία, ἡ, Aristot. amens, φιλότεκνος, ον, id. osor, μισότεκνος, ον, Aeschin. odium, μισοτεκνία, ἡ, Plut. pulcros et multos habens, καλλίπαις καὶ πολύπαις, ὁ, ἡ, Aelian. liberis carens, ἄτεκνος, ον, Aristot.

libero, ἐλευθερόω, aliquem, τινά, Dem. una, συνελευθερόω, id. aliquem ab aliquo, ἐλευθερόω τινὰ ἀπό τινος, Plato. τινά τινος, Eurip. periculo, ῥύομαί τινα κινδύνων, Plut. calamitatibus, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν συμφορῶν, Isocr. beneficiis suis ab inopia, τινὰ ταῖς εὐεργεσίαις τῶν ἀποριῶν, id. ab accusationibus, ἀπολύω, s. ἐλευθερόω, s. ἀφίημι, s. ἐκσώζω τινὰ τῶν ἐγκλημάτων, Isocrat. aliquem obsidione, ἐκλύομαι πολιορκούμενον, Xen.

liberta, ἀπελευθερωθεῖσα, ἡ.

libertas, ἐλευθερία, ἡ, et nulli subjectum esse, καὶ τὸ μηδένα δεσπότην ἔχειν, Dem. libertatem amare, ἐλευθερίαν ἀγαπᾶν, Dem. quaerere, ζητεῖν, id. promittere alicui, ὑπισχνεῖσθαί τινι, id. constituere alicui, καταστῆσαί τινι, id. comparare, κτήσασθαι, id. custodire, φυλάττειν, id. conservare, διασώζεσθαι, id. eripere, ἀφαιρεῖσθαι, id. subvertere, ἀνατρέπειν, id. perdere, ἀπολλύναι, idem libertate privari. ἀποστερεῖσθαι τῆς ἐλευθερίας, Isocr. in libertatem aliquem adsero s. vindico, ἐξαιρέομαί τινα εἰς ἐλευθερίαν, Isocr. libertate aliquem dono, ἐλευθερόω τινά, Dem. libertatem habeo, ὑπάρχει μοι ἐλευθερία, Dem.

libertina, ἀπελευθερική, ἡ.

libertinus, ἐξελευθερικός, ὁ, Plut. ἀπελευθερικός, ὁ, id.

libertus, ἀπελευθερωθείς, ὁ, Plato. ἀπελεύθερος, ὁ, Philo.

libet, δοκεῖ, Thuc. mihi ludere, ἀρέσκει μοι παίζειν, Herodian.

libidinor, λαγνεύω, Aelian.

libidinose, ἀκολάστως, Aristot.

libidinosus, ἀκόλαστος, ον, Aristot. Cf. lascivus.

libido, ἐπιθυμία, ἡ, Plato. Cf. lascivia.

libitinarius, στερεστής, ὁ, Ulpian.

libo, λείβω, lac, ἐπισπένδω γάλα, Plut.

libra, σταθμός, ὁ, pro pondere, Herodot. pro instrumento, Aristoph. — i. e. pondo, λίτρα, ἡ, Galen. qui sex librarum est, ἑξάλιτρος, ον, Aristot. coelestis, ζυγός, ὁ.

libralis, e, λιτραῖος.

libramen, ῥοπή, ἡ, Plut.

librarium, βιβλιοφυλάκιον, τό.

librarius, βιβλιογράφος, ὁ, Lucian. βιβλιοπώλης, ὁ, βιβλιοκάπηλος, ὁ.

libripens, ζυγοστάτης, ὁ.

libro, ζυγοστατέω, Lucian. σταθμάομαι, Paus.

libum, ψαιστός, ὁ, Aristoph.

licenter, ἀδεῶς, Aristot. ἀσελγῶς, Demosth.

licentia, ἄδεια, ἡ, delinquendi, τοῦ ἀδικεῖν, Dem. furandi, ἡ ἐξουσία τοῦ κλέπτειν, Xen. — i. e. immodica libertas, ἄνεσις, ἡ, Plato.

licentiosus, ἐξουσιαστικός, ή, όν.

liceor, ὠνοῦμαι, Xen. ἐπιβάλλω, Aristot.

I. licet, ἔξεστι, alicui facere aliquid, τινί τι πράττειν, Dem. id mihi, μέτεστι τοῦτό μοι, Plato. ista mihi dicere, ἔνεστί μοι ταῦτα εἰπεῖν, Dem.

II licet, conjunctio, εἰ καί, seq. indic. — καίπερ s. καί cum partic. ut: commonefaciam te, licet bene compertum habeas, ὑπομνήσω σε καίπερ ἀκριβῶς εἰδότα. — Eodem sensu Graeci saepenumero etiam ponunt partic. addito καί vel περ, ut: aggressi sunt hostes, licet numero superiores essent, ἐπέθεντο τοῖς πολεμίοις καὶ πλήθει προὔχουσι. — licet fortis sis, ἀγαθός περ ὤν. Cf. etsi.

lichen, λειχήν, ὁ, Diosc.

licitatio, ἀντώνησις, εως, ἡ, πλειστηριασμός, οῦ, ὁ, Hesych.
licitator, πλειστηριαστής, οῦ, ὁ.
licitor, contra aliquem, ἀντωνέομαι, Lys. pluris, πλειστηριάζομαι, id.
licitum est, i. q. licet I.
licitus, θεμιτός, non est, οὐκ ἔστι, Plato.
licium, μίτος, ὁ, Synes.
lictor, ῥαβδοῦχος, ὁ, Isocr.
lien, σπλήν, ὁ, Plut.
ligamen, δεσμός, ὁ, Dem.
ligatura, ἅμμα, τό.
lignarius, ξυλώδης, ες, Theophr. faber, ξυλουργός, ὁ, lignaria opera, ξυλουργικά, τά, Plut.
lignatio, ξυλισμός, ὁ, ξυλεία, ἡ, Suid.
lignator, ξυλεύς, ὁ, Poll.
ligneus, ξύλινος, Xenoph.
lignor, ξυλεύομαι, Hesych. ξυλίζομαι, Plut.
lignosus, ξυλώδης, ες, Theophrast.
lignum, ξύλον, τό, Aristot. parvum, ξυλάριον, τό, Xen.
ligo, δέω, catena ad aliquid, ἁλύσει πρός τι, Thuc. aliquid ad aliquid, ἀναδέω τι πρός τι, Thuc.
ligo, δίκελλα, ἡ, Naz. μάκελλα, ἡ, Clem. Al.
ligula, tibiae, γλωττίς, ἡ, Lucian. cruralis, περισκελίς, ἡ, Plut. adstrictoria, σφιγκτήρ, ῆρος, ὁ, Naz. ὁ ἀναγωγεὺς τῶν βλαυτῶν, Aelian.
ligurio, λιχνεύω.
liguritio, λιχνεία, ἡ, Plut.
liguritor, λίχνος, ὁ, Plato.
ligustrum, λευκόρροδον, τό.
liliaceum oleum, κρινέλαιον, τό.
lilietum, κρινών, ὁ.
lilium, κρίνον, τό, σοῦσον, τό, lilium album, κρίνον βασιλικόν, λείριον, τό.
lima, ῥίνη, ἡ, Xenoph.
limatura, ῥίνημα, τό, Hdn. ῥίνισμα, τό, Diosc.
limax, κοχλίας, ὁ, Diosc.
limbus, κράσπεδον, τό.
limen, σταθμός, ὁ, Herodot. superius, ὑπέρθυρον, τό, Phavor. – i. e. ingressus, εἴσοδος, ἡ, – i. e. domus, οἶκος, ὁ, Dem.
limes, ὅρος, ὁ, Dem.
limitaneus, ὅριος, Plut.
limitatio, ὁρισμός, ὁ, Aristot.
limito, ὁρίζω, Aristot.
limo, ῥινέω, Diosc.
limosus, ἰλυώδης, ες, Gal. βορβορώδης, ες, Plato.
limpidus, διαφανής, ές, Aristot.
limpitudo, διαφάνεια, ἡ, Eustath.
limus, i, βόρβορος, ὁ, Plut. ἰλύς, ἡ, Herodian.
limus, παραβλώψ, ὁ, ἡ, oculus, ὀφθαλμός, Lucian. limis oculis intueri aliquid, παρακύπτειν εἴς τι, id. limis videre, τοῖς πλαγίοις ὁρᾶν.
linctus, us, λεῖγμα, τό.
linea, γραμμή, ἡ, Aristot.
lineamentum, ὑπογραφή, ἡ, Plato.
linearis, γραμμικός, demonstratio, ἀπόδειξις, Quinctil. – i. e. lineae similis, γραμμώδης, ες, Theophr.
lineatio, ὑπογραφή, ἡ, Plato.
lineo, ὑπογράφω, Aristot.
lineola, ἡ μικρὰ γραμμή.
lineus, λίνεος, contr. λινοῦς.
lingo, λείχω, περιλιχμάω, Lucian.
lingua, γλῶσσα, ἡ, Dem. linguam continere, ἐπέχειν τὴν γλῶσσαν, Chrys. incidio, γλωσσοτομέω, Plut. – i. e. sermo, lingua maxime ignoto utentes, ἀγνωστότατοι τὴν γλῶσσαν, Thucyd. qui alterius linguae est, ἑτερόγλωσσος, ον, qui ejusdem linguae est, ὁμόγλωττος, ον, Xen. lingua Graeca loquens, ἑλληνίζων τῇ φωνῇ, Aeschin. lingua latina disertus, ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ εὐπρόσφορος, Herodian.
linguax, acis, λάλος, ἀθυρόγλωττος, γλώττης ἀκρατής.
lingula, γλωσσάριον, τό.
linguosus, γλωσσώδης, ες.
linio, χρίω, conf. ungo.
lino, ἐπαλείφω, Xenoph.
linquo, λείπω, conf. relinquo.
linteamen, ὀθόνιον, τό.
linteo, ὀθονοποιός, ὁ.
linteolum, ὀθόνιον, τό, Theophr.
linter, σκάφη, ἡ, Lucian.
linum, λίνον, τό, Theoc. crudum, ὠμόλινον, τό, Hippocr.
lippio, λημάω, Hesych.
lippitudo, λήμη, ἡ, Hesych.
lippus, γλαμυρός, Galen. γλάμων, ὁ, ἡ, Lucian.
liquefacio, ἀνατήκω, Plut. τήκω, id.
liquesco, ἀνατήκομαι, Plut.
liquet, δῆλον ἐστι, Xen.
liquidatio, τῆξις, ἡ, τηκεδών, ὁ, Diod. Sic.
liquide, ὑγρῶς, – i. e. manifeste, σαφῶς, Dem.
liquiditas, ὑγρότης, ἡ, Plut.
liquido, σαφῶς, Isocr.
liquidus, ὑγρός, pix, πίσσα, Diosc. – i. e. manifestus, δῆλος, Dem. Cf. manifestus.
liquo, τήκω, ceram, κηρόν, Gal.
liquor, ὑγρότης, ἡ, Plut.
lira, αὖλαξ, ἡ.
liratim, κατ' αὔλακας.
liro, ἀλοκίζω, Aristoph. αὔλακας ἐλαύνω.
lis, δίκη, ἡ, Dem. ἀγών, ὁ, id. lites et judicia, δίκαι καὶ κρίσεις, id. et negotia, καὶ πράγματα, id. litem intendere alicui, λαχεῖν τινι δίκην, Dem. et negotia habere cum aliquo, ἔχειν δίκην καὶ πράγματα πρός τινα, id. Conf. actio.
litatio, καλλιέρημα, ατος, τό, Naz.
litera, γράμμα, τό, Plut. erudire aliquem in literis, παιδεύειν τινὰ τὰ γράμματα, Dem. διδάσκειν τινὰ τὰ γράμματα, id. scribere, γράφειν γράμματα, idem. literarum rudis, ἀγράμματος, ον, Lucian. literarum imperitia, ἀγραμματία, ἡ, Ael. qui multorum literarum est, πολυγράμματος, ον, Plut. literae, – i. e. epistola, ἐπιστολή, ἡ, Dem. Cf. epistola.
literarius, γραμματικός, Athen.
literate, εὐπαιδεύτως, Isocr.
literator, γραμματιστής, ὁ, Plut.
literatura, γραμματεία, ἡ, γραμματιστική, ἡ, Philo.
literatus, πεπαιδευμένος, Isocr. Cf. doctus.
lithargyrus, λιθάργυρος, ἡ, Diosc.
litigator, δικαζόμενος, ὁ, Dem. ἀντίδικος, ὁ, id. φιλόνεικος, ὁ, Aristot.
litigiosus, φιλόδικος, ον, Aristot. ἐριστικός, Isocr. φιλόνεικος, ον, Dem.
litigium, ἔρις, ἡ, Xen. ἀμφισβήτησις, ἡ, Dem.
litigo, ἐρίζω, accurate de rebus minutis, ἀκριβῶς περὶ μικρῶν, Isocr. cum aliquo de re aliqua, ἀμφισβητέω τινὶ περί τινος, id. κατά τι, id. ἐγκαλέω τινί τι, Plato. δικάζομαί τινι περί τινος, Lucian. περί τι, Aeschin.
lito, καλλιερέω, deo pro aliquo, θεῷ ὑπέρ τινος, Xen. me ipsum, ἐμαυτόν, Plut.
litoralis, ἐπάκτιος, ον, Sophocl. αἰγιαλίτης, ὁ, arena, ἄμμος, Diosc.
litoreus, ἀκταῖος.
litura, χρίσις, ἡ, ἄλειψις, ἡ, ἀπάλειψις, ἡ, lituram facio, ἀπαλείφω, ἐξαλείφω, Xen.
litus, ἀκτή, ἡ, Lucian. αἰγιαλός, ὁ.
lituus, βυκάνη, ἡ, Suid.
liveo, πελιδνόομαι.
livesco, πελιδνόομαι, Galen.
lividus, πελιδνός, ή, όν, Thuc. lividum reddo, πελιδνόω.
livor, πελίδνωμα, τό, Diosc. μώλωψ, ὁ, Aristot.
lix, κόνις, ἡ, Plut.
lixa, σκευοφόρος, ὁ, Xen.
lixivia, s. lixivium, κονία, ἡ, Aristot.
lixus, ἑφθός, Xen.
localis, τοπικός, ή, όν, Gal.
locarium, μίσθωσις, ἡ, pendere, τὴν μίσθωσιν φέρειν, Dem.
locatio, ἀπομίσθωσις, ἡ, μίσθωσις, ἡ, Dem.
loco, καθίζω, aliquem in thronum, τινὰ εἰς θρόνον, Xen. domum alicui, μισθόω τινὶ τὸν οἶκον, Dem. alicui filiam, v. eloco.
loculamentum, σῆκος, ὁ, Aristot.
loculus, χωρίον, τό, Xen. – i. e. marsupium, ἀργυροθήκη, ἡ.
locuples, πλούσιος, Dem. Cf. dives.
locupleto, πλουτίζω, aliquem, τινά; Xen.
locus, τόπος, ὁ, Dem. χωρίον, τό, Xen. locum dare alicui, παραχωρεῖν τινι, Aesch. χώραν καταλιμπάνειν τινί, Plato. loco, – i. e. vice alicujus alium eligere, ἀντί τινος ἄλλον αἱρεῖσθαι, Dem. loco beneficii habere, ἐν εὐεργεσίας μέρει ἀριθμεῖν, Aristot. ποιεῖσθαί τι ἐν εὐεργεσίας τάξει, Dem. loco medicinae, ἐν μέρει φαρμάκου, Theophr. cujus res pessimo loco sunt, οἷς φαυλότατα ἔχει πράγματα, Dem.
locusta, ἀκρίς, ἡ, – τέττιξ, ὁ, μάσταξ, ἡ.
lodix, σισύρα, ἡ.
logice, λογική, ἡ, Lucian.
logista, λογιστής, ὁ, Plut.
logistica, λογιστική, ἡ.
loliaceus, αἴρινος, Diosc.
loligo, τευθίς, ἡ, Aristot.
lolium, αἶρα, ἡ, Theophr. lolio plenus, αἰρώδης, ες, id. in lolium transeo, ἐξαιρόομαι, id.
longaevitas, μακροβιότης, ἡ, Aristot.
longaevus, μακρόβιος, ον, Lucian.
longe, μακράν, habito, ἀποικέω, Isocr. μακρῷ, praestantissimus, ἄριστος, Plato. μακρῷ, Aristot. πόῤῥω, ab instituto digredi, τοῦ παρόντος γίγνεσθαι, Dem. longius, πορρωτέρω, id. longissime, πορρωτάτω, id.
longimanus, μακρόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, Plut.
longinque, πόῤῥω, Dem.
longinquitas, διάστημα, τό, Plato.
longinquus, μακρός, ά, όν, Plut. a longinquo, ἀπὸ μακρόθεν.
longitudo, μῆκος, εος, τό, temporis, χρόνου, Isocr. digiti, ὡς δακτύλου, Diosc. μακρότης, ἡ, Plut.
longiusculus, ὑπομήκης, ες, Diosc.
longurio, ἱππόμαχος, ὁ, Hdn.
longus, μακρός, oratio, λόγος, Thuc. consuetudo, συνήθεια, Plut. via, ὁδός,

Isocr. longum est recensere, μακρὸν ἔστι διεξιέναι, Plato. longum valere dicere alicui, μακρὰ χαίρειν φράζειν τινί, Plut. longo tempore post, χρόνῳ συχνῷ s. παμπλήθει ὕστερον, Dem.

loquacitas, ἀδολεσχία, ἡ, Isocr. πολυλογία, ἡ, Plato. μακρολογία, ἡ, Isocr. λαλιά, ἡ, Plut. στωμυλία, ἡ, id.

loquax, ἀδόλεσχος, ον, Aristot. φλύαρος, ον, Isocr. σπερμολόγος, ον, id. sum, ἀδολεσχέω, Dem.

loquela, λαλιά, ἡ, Laert.

loquor, λαλέω, pauca, ὀλίγα, Lucian. de aliqua re, ποιέομαι λόγον περί τινος, Plut. ad aliquem, πρός τινα, id. λαλέω τινί, Dem. ἀγορεύω τινί, Lucian. Conf. dico. de rebus antiquis, ἀρχαιολογέω, Thuc. breviter, βραχυλογέω, Plut. sententias, γνωμολογέω, id. proprie, κυριολογέω, Philo. prolixe, μακρολογέω, Herodian. de fabulis, μυθολογέω, Isocr. stulta, μωρολογέω, Plut. probabiliter, πιθανολογέω, Aristot. de arte, τεχνολογέω, id. libenter, φιλολογέω, Plut. de natura, φυσιολογέω, Aristot. seria, σπουδαιολογέω, Xen. magna, μεγαληγορέω, Plut. inanie, κενολογέω, id. φλυαρέω, Dem. absurda et minime probabilia, ἀπιθάνως λέγω, Cebes.

lora, δευτερίας, ὁ, Poll.

loramentum, ἱμάς, ὁ, Xen.

lorarius, μαστιγοφόρος, ὁ, Sophocl.

loreus, ἱμαντώδης, ες, Diosc. ἱμάντινος.

lorica, θώραξ, ὁ, linea, λινοῦς, Xen. aerea, χαλκοῦς, id. ferrea, σιδηροῦς, Plut. squamata, ἁλυσιδωτός, Polyb. lorica induo, s. munio, θωρακίζω τινά, Xen. loricam induo, θωρακίζομαι, Thuc.

loricatio, θωρακισμός, ὁ.

lorico, θωρακίζω, aliquem, τινά, Xen. ἐπιθωρακίζω τινά, id.

loripes, μακρόπους, ὁ, ἡ.

lorum, ἱμάς, ὁ, Xenoph.

lotium, οὖρα, τά, Aristot. οὔρημα, τό, Hippocr. οὔρησις, ἡ, id.

lotrix, πλύντρια, ἡ, Poll.

lotura, πλύσις, ἡ, Eustath.

lotus, i, λωτός, ἡ, Theophr.

lubens, v. libens.

lubenter, v. libenter.

lubet, v. libet.

lubido, v. libido.

lubrice, ὀλισθηρῶς, σφαλερῶς, Isocr.

lubricus, ὀλισθηρός, locus, τόπος, Plut. λεῖος, lubricum fugere, λεῖον φεύγειν, Aristot.

lucanica, ἀλλᾶς, ὁ, Aristoph.

lucina, εἰλείθυια, ἡ.

luceo, φαίνω, Plato. φέγγομαι, Aristot. ἐλλαμπρύνομαι, Lucian.

lucerna, θρυαλλίς, ἡ, Lucian. λαμπτήρ, ὁ, Naz. λύχνος, ὁ, Xen. lucernam accendo, ἅπτω λύχνον, Thuc. lucerna ardet, λύχνος καίεται, Xen. lucernam extinguere, λύχνον σβεννύναι, Plut.

lucernula, λυχνίδιον, τό, Lucian.

lucescit, ἡμέρα διαφαύσκει, Herodot.

lucidus, φωτεινός, Xen. φαεινός, Lucian. εὐφεγγής, ές, id.

lucifer, φωσφόρος, ον, Aristoph.

lucrifacio, κερδαίνω, aliquid, τι, Dem. cf. lucrum.

lucrificus, κερδαλέος, Xen.

lucror, κερδαίνω, aliquid, τι, Dem.

lucrose, κερδαλέως, Thuc.

lucrosus, κερδαλέος, Xen.

lucrum, κέρδος, τό, Dem. κέρδημα, τό, Isocr. facio ex aliqua re, κερδαίνω ἀπό τινος, Isocr. ἀπό τινος, Dem. χρηματίζομαι ὑπό τινος, Dem. in lucro ponere aliquid, κέρδος νομίζειν τι, Isocr. lucri caussa aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει, Xen. lucrum insperatum invenire, εὕρημα εὑρίσκειν, Herodot. lucri avidum esse, φιλοκερδέω, Xen. turpis lucri cupidus, αἰσχροκερδής, ές, cupiditas turpis lucri, αἰσχροκέρδεια, ἡ, Dem.

lucta, πάλη, ἡ, Plut. πάλαισμα, τό, Xen.

luctamen, πάλαισμα, τό, Xen.

luctatio, i. q. luctamen.

luctator, παλαιστής, ὁ, Plut.

luctatus, πάλαισμα, τό, Xen.

luctuosus, πένθιμος, ον, Plut.

luctus, πένθος, τό, Dem. θρῆνος, ὁ, Diod. Sic. in luctu esse, πένθος ἄγειν, Lucian. in gravissimo luctu versari, βαρυτάτῳ πένθει κατέχεσθαι, Philo. μέγα πένθος ποιεῖσθαι, id. quem magnus luctus invadit, ὃν μεγάλα πένθη καταλαμβάνει, id. πενθικῶς ἔχων, Xen. in magnum luctum conjicere aliquem, πένθει μυρίῳ περιβαλεῖν τινα, Plato.

lucubratio, νυκτογραφία, ἡ, Plut. ἡ πρὸς φῶς διαπόνησις.

lucubro, νυκτογραφέω, ἐπαγρυπνέω, Lucian.

luculenter, διαφανῶς, Thuc. — i. e. verbis claris, διαῤῥήδην, Dem.

luculentus, διαφανής, ές, Plato. λαμπρός, Plut.

lucus, τέμενος, τό, Dem. ἄλσος, τό, Xen.

ludibrium, χλευασία, ἡ, χλευασμός, ὁ, ἐμπαιγμα, τό, ludibrio habeo aliquem, ἐμπαίζω τινί, ἐντρυφάω τινί s. τινά, γέλωτα καὶ παιδιὰν ποιοῦμαί τινα, ludibrio habeor ab aliquo, ὑβρίζομαι ὑπό τινος.

ludibundus, ἀθύρων, ουσα, ον, puer, παιδίον, Herodot.

ludicer, s. ludicrus, παιγνιώδης, ες.

ludicre, παιγνιωδῶς.

ludificatio, ἐμπαιγμός, ὁ, Suid. χλευασμός, ὁ, Dem.

ludifico, s. ludificor, ἐντρυφάω, aliquem, τινί, Herodian. τινά, Lucian. — i. e. decipio, παρακρούομαι, Plut.

ludimagister, γραμματοδιδάσκαλος, ὁ, Plut. γυμνασιάρχης, ὁ, Aeschin. γραμματιστής, ὁ, Plato.

ludio, s. ludius, ὀρχηστής, ὁ, Lucian. ὑποκριτής, ὁ, Herodian.

ludo, παίζω, tesseris, ἀστραγάλοις, Plut. ἀστραγαλίζω, id. cum aliquo, προσπαίζω τινί, Plato. alea, πεττεύω, Lucian. pila, σφαιρίζω, Plut. κυβεύω, Laert. nucibus, καρυατίζω, Philo. calculis pro nucibus, πεττεύω ἐπὶ καρύοις, Luc. par et impar, τὰ ἄρτια καὶ περιττὰ παίζω, Aristoph. ut puer, ἀθύρω, Herodot. ludum, παιδιὰν παίζω, Plato. — i. e. illudo, vide illudo.

ludus, παιδιά, ἡ, Xen. παίγνιον, τό, Plato. παιγνία, ἡ, Xen. literarius, διδασκαλεῖον, τό, Dem. γραμματοδιδασκαλεῖον, τό, Lucian. ludum aperire, γραμματοδιδασκαλεῖον ἀνοίγειν, id. ludi, orum, ἀγών, ὁ, Plut. seculares, θεῶν αἰῶνες, Herodian. ludos celebro, πανηγυρίζω, Philo. ludos exhibeo, χορηγέω, Dem.

lues, λοιμή, ἡ, λυμεών, ὁ, Isocr. φθορά, ἡ, Thuc.

lugeo, πενθέω, aliquem, τινά, Isocr. ob aliquid, ἐπί τινι, Aeschin. ὀλοφύρομαί τι, aliquem, θρηνέω τινά, Lucian. ὀδύρομαί τινα, Isocr.

lugubre, πενθικῶς, Xen.

lugubris, πενθικός, γοερός.

lumbricus, ἕλμινς, θος, ἡ, Euseb. lumbricis laborare, ἑλμινθιάω, Aristot.

lumbus, ἰσχύς, s. ἰξύς, ύος, ἡ, ἰσχίον, τό, μηρός, ὁ, μηρίον, τό.

lumen, φῶς, φωτός, τό.

luminare, φωστήρ, ῆρος, ὁ.

luminosus, φωτεινός, Xen. φεγγώδης, ες.

luna, σελήνη, ἡ, Aristot. crescens, σελήνη νεοτομίαι, decrescens, φθίνουσα, corniculata, μηνοειδής, semiplena s. dimidiata, ἡμίτομος, s. διχότομος, gibbosa, ἀμφίκυρτος, plena, πανσέληνος, deficiens, λειψίφωτος, silens, s. nulla, συνοδική, crescit, αὔξανεται, decrescit, φθίνεται, deficit, ἐκλείπει.

lunaris, σεληναῖος, α, ον, Lucian. lapis, ὁ σεληνίτης λίθος, Diosc.

lunaticus, σεληνιαζόμενος, ον, N. T. σεληνιακός, ἡ, ον, Al. Trall.

lunatus, μηνοειδής, ές.

lunula, σεληνίς, ἡ, σελήνιον, τό.

luitio, τίσις, ἡ, Plut.

luo, λύομαι, aliquid, τι, Xen. poenam alicujus rei, ὑπέχω τιμωρίαν τινός, Thuc. alicui, ἐκτίνω τίσιν τινί, Plut. damnum, τίνω τὴν βλάβην, Plato.

lupa, λύκαινα, ἡ, Plato. parva, λυκίς, ἡ, id. — i. e. meretrix, ἑταιροῦσα, ἡ, id. χαμαιτύπη, ἡ, id. πόρνη, ἡ.

lupanar, πορνεῖον, τό, Athen. χαμαιτυπεῖον, τό, Luc.

lupatum, χαλινός, ὁ, Xenoph. λύκος, ὁ, Plut.

lupinus, λύκειος, α, ον, Polyb. — i. e. lupo similis, λυκώδης, ες.

lupinus, i, θέρμος, ὁ, Diosc.

lupulus, βρύον, τό, Theophr.

lupus, λύκος, ὁ, Aristot. piscis, λάβραξ, ὁ.

lurco, onis, γαστρίμαργος, ὁ, Aristot.

lurco, s. lurcor, γαστριμαργέω, Chrys.

luridus, πελιδνός, ἡ, ον, Thuc.

luror, πελίωμα, ἡ.

luscinia, ἀηδών, ἡ, Aristot.

lusciniola, ἀηδονίς, ἡ, Theophr.

lusciosus, μύωψ, ὁ, ἡ, Aristot. μυωπός, όν, Xenoph. sum, μυωπάζω, Aristot.

luscus, μονόφθαλμος, ον, Lucian. ἑτερόφθαλμος, ον, Plut.

lusio, παιγνία, ας, ἡ, Xen.

lusito, παίζω, Lucian.

lusor, παίκτης, ου, ὁ.

lusorius, παικτικός, ἡ, όν.

lustralis, καθάρσιος, ον.

lustratio, ἁγνισμός, ὁ, Plut. καθαρμός, ὁ, id. κάθαρσις, ἡ, Plato.

lustricus, ἁγνιστικός, ἡ, όν, Eustath.

lustro, ἁγνεύω, aliquid, τι, Antiph. aliqua re, ἁγνίζω τί τινι, Plut. aliquid animo, ἐξετάζω τι, Dem. exercitum, καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν.

lustro, onis, πόρνος, ου, ὁ, Xen.

lustror, πορνεύω, Dem.

lustrum, φωλεός, ὁ, Aristot. — i. e. lupanar, πορνεῖον, τό, Athen. — i. e. tempus quinque annorum, πενταετηρίς, ἡ, Thuc.

lusus, us, παίγνιον, τό, Plato. παιδιά, ἡ, Xenoph.

lutesco, πηλοῦμαι.

lutaus, i. e. coenosus, πήλινος, ἰνη, νον, poculum, ποτήριον, Lucian. τελματώδης, ες, Thuc. — i. e. subflavus, μήλινος, η, ον, τὴν χρόαν, Ael. λεκιθώδης, ες. luteum ovi, λέκιθος, ἡ, Aristot.

luto, πηλόω.

lutosus, τελματώδης, ες, Thuc. τεναγώδης, ες, Lucian.

lutra, ἐνυδρίς, s. ἔνυδρις, ιδος, ἡ, Aristot.

lutulentus, i. q. lutosus.

lutum, πηλός, ὁ, Dem.

lux, φῶς, φωτός, τό.

luxatio, ἐξάρθρησις, ἡ, ἐξάρθρημα, τό, Galen. ἐξάρθρωμα, τό, Aristot. στρέμμα, τό, Dem.

luxa, ἐξαρθρόω, Aristot. λορδαίνω, Cl. Al. pedem, στρέφω τὸν πόδα, Herodot.

luxuria, s. luxuries, ἀσωτία, ἡ, Aristot. ἀκρασία, ἡ, id.

luxurio, s. luxurior, ἀσωτεύομαι, Athen.

luxuriose, ἀσώτως, Isocr. vivo, τρυφάω, Isocr.

luxuriosus, ἄσωτος, ον, Aristot.

luxus, πολυτέλεια, ἡ, Isocr. τρυφή, ἡ, idem. immoderatus, ἔξω τοῦ μέτρου, Aelian. luxu diffluo, ὑπὸ τρυφῆς διαρρέω, id. in luxum prolabor, εἰς τρυφὴν ἐξοκέλλω, id. luxui indulgeo, τρυφάω, Plut. luxu perdor, ὑπὸ τῆς τρυφῆς διαφθείρομαι, Isocr. luxu omnes superare, πολυτελείᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερβάλλεσθαι, Aelian.

lychnuchus, λυχνοῦχος, ὁ, Athen.

lychnus, λύχνος, ὁ, Xenoph.

lydius lapis, βάσανος, ἡ, Lucian.

lympha, ὕδωρ, τό, conf. aqua.

lymphaticus, νυμφόληπτος, ον, Plato.

lymphatio, νυμφοληψία, ἡ.

lymphatus, i. q. lymphaticus.

lymphor, ἐκμαίνομαι, cf. furo.

lyncurium, λυγκούριον, τό, Diosc.

lynceus, λύγκειος, lynceis oculis praeditus, βλέπων ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως, Aristoph.

lynx, λύγξ, κός, ὁ, ἡ, Aristot.

lyra, λύρα, ἡ, Plut. parva, λύριον, τό, Aristoph. cano, λυρίζω.

lyricen, λυρῳδός, ὁ, λυριστής, ὁ.

lyricus, λυρικός, ἡ, όν, poesis, ποίησις, Athen.

lytrum, pretium redemtionis, λύτρον, τό, Xenoph.

M.

Macellarius, κρεοπώλης, ὁ, Poll. sum, κρεοπωλέω, idem.

macellum, κρεοπώλιον, τό, Plut.

macellus, λειποσαρκος, α, ὁ, ἡ, Suid. ὑπισχνος, ον.

maceo, λεπτύνομαι, ἰσχναίνομαι, Aelian.

macer, ἰσχνός, ἡ, όν, Plut.

maceratio, ἴσχνανσις, ἡ, Aristot. τῆξις, ἡ, Naz.

macresco, ἐντήκομαι, ἰσχναίνομαι.

maceria, s. maceries, αἱμασιά, ἡ, circumdare fundum maceria, περιοικοδομεῖν αἱμασιὰν χωρίῳ, Dem.

macero, ἐντήκω, Eurip. ἀποτρύω, Soph.

macesco, ἰσχναίνομαι, Aelian.

machina, μηχανή, ἡ, Dem. μηχάνημα, τό, id.

machinalis, μηχανικός, Aristot.

machinamentum, μηχάνημα, τό, Dem.

machinarius, μηχανικός, Aristot.

machinatio, μηχανή, ἡ, Dem. μηχάνημα, τό, Dem. κατασκεύασμα, τό, id. κατασκευασμός, οῦ, ὁ, id. at insidiae, μηχανὴ καὶ ἐνέδρα, id. at ars, καὶ τέχνη, id.

machinator, μηχανητής, ὁ, Xen. μηχανοποιός, ὁ, Luc. dolosus, μηχανορράφος, ὁ, Themist.

machinor, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τί ἐπί τινα, Dem. ἐπιμηχανάομαί τι τινι, Lucian. et instruo aliquid, καὶ παρασκευάζω τι, Dem. dolose, τεχνάζω, idem. summo studio, διαμηχανάομαι, Plato, male, κακομηχανάομαι, idem.

macies, μάρανσις, ἡ, ἰσχνότης, ἡ, corporis, τοῦ σώματος, Galen. ἴσχνανσις, εως, ἡ, s. ἰσχνασία, ἡ, Aristot.

macilentus, ἰσχνός, ἡ, όν, Plut.

macresco, ἰσχναίνομαι, Aelian.

macritas, s. macritudo, ἰσχνότης, ητος, ἡ, Galen.

macror, ἰσχνότης, ἡ, Galen.

macroscopium, μακροσκόπιον, τό.

mactator, σφαγεύς, έως, ὁ, Xen.

mactatus, σφαγιασμός, ὁ, Eurip.

macte, οὕτως ὄναιο, Lucian. βάλλ' οὕτως, id. macte animo et hanc diligentiam semper adauge, οὕτως ὄναιο σύγε τῆσδε τῆς φιλοπονίας.

mactrae, μάζαι, αἱ, Xenoph.

macto, σφάττω, aliquem, τινά, Dem. capram hostiam, θύω αἶγα, Aristot. alicui victimam, σφαγιάζομαί τινί τι, Aelian.

mactra, μάκτρα, ἡ, Aristoph. κάρδοπος, ἡ, Id.

macula, σπίλος, ὁ, κηλίς, ἡ, maculam alicui adspargo, καταρρυπαίνω τι, Isocr. καταισχύνω τι, Dem. περιποιεῖν αἰσχύνην τινί, Isocr. ποιεῖν ἐν αἰσχύνῃ τι, Dem. abstergere s. delere, ἀπολύειν τὴν αἰσχύνην, id. ἀπαλλάττειν τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην, id.

maculatio, σπίλωσις, εως, ἡ.

maculo, σπιλόω, aliquem, ῥυπαίνω τινά, Dion. Hal. aliquid, καταρρυπαίνω τι, Isocr.

maculosus, σπιλωτός, ἡ, όν.

madefacio, ὑγραίνω, διυγραίνω, ἐφυγραίνω, τενίζω, βρέχω, ἀρδεύω.

madefactio, βροχή, ἡ, ἀποβροχή, ἡ, ἀρδεία, s. ἄρδευσις, ἡ, δίευσις, ἡ.

madeo, νοτία, νοτιάω, — διαβρέχομαι, — καθυγραίνομαι — ὑγράζω.

madesco, διαίνομαι, δίεμαι.

madide, ὑγρῶς.

madidus, νοτερός, Thuc. ὑγρός, Xen.

mador, νοτίς, ἡ, Lucian. ὑγρότης, ἡ, Plut. ὑγρασία, ἡ, Galen.

maereo, λυπέομαι, aliqua re, ἐπί τινι, Plato. ἀδημονέω, Dem.

maeror, λύπη, ἡ, Dem. ingens, ἀθυμία, ἡ, Plut. efficere aliquem maerore, τρέπειν τινα εἰς ἀθυμίαν, id. λυπεῖν τινα, id. maerore afficior, λυπέομαι, id.

maeste, λυπηρῶς, Isocr. ἀθύμως, Xenoph.

maestitia, λύπη, ἡ, Plato. ἀθυμία, ἡ.

maestus, λυπηρός, ά, όν, Dem. ἄθυμος, ον, Plato

magalia, κῶμαι, ῶν, αἱ.

magodium, μαγώδιον, τό, Lucian.

magador, μαγαδίζω, Aristot.

magas, μαγάς, ἡ, Hesych.

maga, i. q. magis.

magia, μαγεία, ἡ, Plut.

magice, μαγικῶς.

magicus, μαγικός, aes, μαγεία, ἡ, Plut. machinamentum, μάγευμα, τό, id. magicas artes calleo, μαγεύω, id.

magis, μᾶλλον, vobis quam illi, ὑμῖν, ἢ ἐκείνῳ, Dem. nemini magis, quam illi, οὐδενὶ μέντοι μᾶλλον, ἢ ἐκείνῳ, id. magis, quam par est, μᾶλλον τοῦ δέοντος, Dem. magis una domus, quam urbs dici potest, μᾶλλον μίαν τὴν οἰκίαν τῆς πόλεως φαίημεν ἄν, Aristot. multo magis, πολὺ μᾶλλον, Isocr. nihilo magis, οὐδὲν μᾶλλον, tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ, magis, magisque, ἀεὶ μᾶλλον.

magister, διδάσκαλος, ὁ, Dem. παιδευτής, ὁ, id. παιδαγωγός, ὁ, id. chorear, χοραδιστης, ὁ, Suid. convivii, συμποσιάρχης, ὁ, equitum, ἵππαρχος, ὁ, Xen. sum, ἱππαρχέω, id.

magisterium, προεδρία, ἡ, Lucian. προστασία, ἡ, Diph.

magistra, διδάσκαλος, ἡ, Diod. Sic. παιδεύουσα, ἡ, καθηγεμών, ἡ, Plut.

magistralis, διδασκαλικός, ἡ, όν, sermo, λόγος, Xenoph.

magistratus, officium, ἀρχή, ἡ, Dem. et potestas, καὶ δυναστεία, Isocr. et potentia, καὶ δύναμις, Dem. et tyrannis, καὶ τυραννίς, id. magistratum appetere, ἀρχὴν διώκειν, Isocr. contemnere, ὑπεριδεῖν, id. constituere, καθιστάναι, Dem. mercari, πρίασθαι, id. inire, εἰσιέναι, id. consequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς, id. gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, Dem. abrogare alicui, ἀποδοκιμάζειν, ἣν τις ἔλαχε, Id. ἀφαιρεῖσθαί τινας, id. abolere, καταλύειν, id. deponere, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, id. παύεσθαι ἄρχοντα, id. ambire, ἀρχὴν παραγγέλλειν, Lucian. magistratu abire, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν, Aristot. — i. e. personae, δυνάσται, οἱ, Dem. δυναστεύοντες, οἱ, id. πολιτευόμενοι, αἱ, id. οἱ περὶ πολιτείαν ὄντες, Isocr. οἱ ἐν τῷ πολιτεύεσθαι, id. urbanus, οἱ οἰκεῖοι ἄρχοντες, Dem. improbitas magistratuum, πονηρία τῶν προστατῶν, Isocr. habere aliquos magistratus, χρῆσθαί τισι προστάταις, Dem.

magnalia, μεγαλεῖα, τά, N. T.

magnanimitas, μεγαλοψυχία, ἡ, Aristot.

magnanimiter, μεγαλοψύχως, Dem. μεγαλοφρόνως, Aelian.

magnanimus, μεγαλόψυχος, ον, Aristot. sum, μέγα φρονέω, Demosth.

magnates, μεγιστᾶνες, οἱ.

magne, μεγάλως, Aristot.

magnes, μαγνήτης, ὁ, Al. Aphr. μαγνῆτις, ἡ, Philo.

magneticus, μαγνητικός, ἡ, όν.

magnifice, μεγάλως, Dem. Phal. μεγαλείως, Polyb. μεγαλοπρεπῶς, obire munia, λειτουργίας λειτουργεῖν, Dem. de se sentire, μέγα φρονεῖν, Isocr. se efferre, σεμνοποιεῖν ἑαυτόν, Naz. μεγαλύνειν ἑαυτόν, Xenoph.

magnificentia, μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ, Dem.

magnifico, μεγαλύνω, me ipsum, ἐμαυτόν, Xenoph.

magnificus, μεγαλοπρεπής, ές, Dem. μεγαλόψυχος, ον, id.

magniloquentia, μεγαλορρημοσύνη, ἡ.

magniloquus, μεγαλορρήμων, ὁ, ἡ.

magnitudo, μέγεθος, τό, Aristot.

magnopere, μεγάλως, Isocr.

magnus, μέγας, vir, ἀνήρ, rex, βασιλεύς, urbs, πόλις, magni facio, μέγα

ποιοῦμαι, Xen. περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, Isocr. major, maximus. Vide haec suo loco.

magydaris, μαγύδαρις, εως, ἡ, Diosc.

magus, μάγος, ὁ, Xenoph.

majalis, ὁ χοῖρος τομίας, κάπρος ἐκτομίας.

majestas, ἀξίωμα, τό, μεγαλειότης, ἡ, σεμνότης, ἡ, ἀξιωματικόν, τό, ἀξιοπρέπεια, ἡ, εὐπρέπεια, ἡ, — δόξα, ἡ, — σεμνόν, τό.

major, μείζων, ὁ, ἡ, majus, μεῖζον, τό, Dem. majus onus, quam, μεῖζον φορτίον, ἤ, id. majora facta, quam quis dicere potest, ἔργα μείζω, ἢ ὡς λόγῳ ἄν τις εἴποι, id. majus, quam ut possit ferre, μεῖζον ἢ ὥστε δύνασθαι φέρειν, Plato. majus opinione, μεῖζον τῆς δόξης, id. majoris facere aliquid, quam aliud, προτιμᾷν τι τοῦ ἄλλου, id. προκρίνειν τι τοῦ ἄλλου, Isocr. major natu, πρεσβύτερος, ὁ, id.

majores, πρόγονοι, οἱ, Dem. προγεγενημένοι, οἱ, Isocr.

Majus, mensis, Σκιῤῥοφοριών, ὁ, Dem. Μαῖος, ὁ, Plut.

mala, γνάθος, ἡ, Hippocr.

male, πονηρῶς, Dem. me habeo, μοχθηρῶς ἔχω, Dem. et non bello habere, φαύλως καὶ οὐ καλῶς ἔχειν, id. non male, nec segniter ratiocinari, οὐ κακῶς, οὐδ' ἀργῶς λογίζεσθαι, id. male tractari, δεινῶς διακεῖσθαι, id. et misere belligerare, κακῶς καὶ ἀθλίως πολεμεῖν, id. male audire, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, Isocr. accipio aliquem, κατακέχρημαί τινι, Aeschin. loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινά, Dem. mereor de aliquo, κακῶς ποιῶ τινά, Isocrat. optare alicui, κακῶς εὔχομαί τινι, male consulo alicui, συμβουλεύω τινὶ κακῶς, Plato. volo alicui, κακόνους εἰμί τινι, Dem. male mecum agitur, κακῶς πράττω, Dem.

maledice, κακολόγως, λοιδόρως.

maledicentia, κακολογία, ἡ, Plut.

maledico, κακολογέω, alicui, τινά, Plut. κακῶς λέγω τινά, Dem. βλασφημέω περί τινος, id. βλασφημίαν λέγω τινί, id. καταρῶμαί τινα, Aristot. λοιδορέομαί τινι, Dem.

maledictio, κακολογία, ἡ, Plut. βλασφημία, ἡ, Dem.

maledictum, κακηγορία, ἡ, Dem. βλασφημία, ἡ, idem. incessere aliquem maledictis, ποιεῖσθαι βλασφημίας κατά τινος, id. προστρίβεσθαί τινι βλασφημίας, id. λέγειν βλασφημίαν τινί, id. Cf. convicium.

maledictus, κατάρατος, ον, Lucian. ἐπάρατος, ον, id.

maledicus, κακολόγος, ον, Aristot. βλάσφημος, ον, Dem. βλασφημῶν, id.

malefacio, κακουργέω, impune, ἀσφαλῶς, Dem. alicui, ποιῶ τινὰ κακῶς, Isocr.

malefactor, κακοῦργος, ὁ, ἡ, Dem. κακουργῶν, ὁ, id.

malefactum, κακούργημα, τό, Dem.

maleficentia, κακουργία, ἡ, Dem.

maleficium, κακούργημα, τό, Dem.

maleficus, κακοῦργος, ον, Demosth. κακουργῶν, σα, σῶν, id.

malesuadus, κακοσύμβουλος, ον.

malevolentia, κακόνοια, ἡ, Dem. δυσμένεια, ἡ, Plut. et animi acerbitas, καὶ ἡ ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρία, id. prosequor aliquem, εἰμί τινι κακόνους, Isocr. εἰμί τινι ἀπεχθής, Dem.

malevolus, κακόνους, ουν, alicui, τινί, Dem. ἀπεχθής, ές, τινί, id. δύσνους, ουν, τινί, Thuc.

maligne, φλαύρως, Dem. πονηρῶς, id. κακοήθως, Plut.

malignitas, κακοήθεια, ἡ, Isocrat. κακοθυμία, ἡ, Plut.

malignor, πονηρεύομαι, Aristot.

malignus, κακοήθης, ες, Dem.

malitia, κακία, ἡ, Dem. πονηρία, ἡ, Aristot. — i. e. versutia, πανουργία, ἡ, Dem.

malitiose, πονηρῶς, Dem.

malitiosus, κακοήθης, ες, Dem. πανοῦργος, ον, id.

malleator, ὁ τῇ σφύρᾳ ἐλαύνων, σφυροκόπος, ὁ.

malleolus, σφύριον, τό, Theophr. — i. e. germen, μόσχευμα, τό, id.

malleus, σφῦρα, ἡ, Aristot. malleo percutio, σφυροκοπέω, malleis compactus, σφυρήλατος, ον.

mallavium, χειρόνιπτρον, τό, Aristoph. ἀπόνιπτρον, τό, Aristot. χερνίβιον, τό, Athen.

malo, αἱρέομαι, aliquid, quam aliud, τί, ἢ τὸ ἄλλο, Isocr. potius manere, quam, μᾶλλον μένειν, ἤ, id. mori gloriose, quam vivere, εὐκλεῶς ἀποθνήσκειν ἀντὶ τοῦ ζῆν, Dem. aliquid, προαιρέομαί τι, id.

maltha, μάλθα, ἡ, Dem.

malum, μῆλον, τό, Diosc. Persicum, μῆλον Περσικόν, id. Cydonium, μῆλον Κυδώνιον, id. Punicum, ῥοιά, ἡ, id. Medicum, μῆλον Μηδικόν, id.

malum, κακόν, τό, Dem. et calamitas, καὶ συμφορά, id. et grave quid, καὶ δεινόν, id. malum summum, quod omnem medicinam respuit, ἀκήνεστον κακόν, Xen. facere alicui, κακὸν ποιεῖν τινι, Dem. ἐργάζεσθαί τινα κακόν, id. παρέχειν τινί, id. accidere alicui, συμβαίνειν τινί, id. tantum imminere, τοσοῦτον προσιέναι, id. conjicere se in malum, ἐμβάλλειν ἑαυτὸν εἰς κακόν, id. versari in malis, εἶναι ἐν κακοῖς, Isocr. malum pati, πάσχειν φλαῦρον, Dem. πειρᾶσθαι κακοῦ, id. ferre gravius, φέρειν χαλεπώτερον, id. liberare aliquem a malo, ἀπαλλάττειν τινὰ κακοῦ, id. malum! φεῦ κακοῦ!

malus, arbor, μηλέα, ἡ, Diosc. — navis, ἱστός, ὁ, erigere malum in navi, αἴρειν ἱστὸν ἐν τῇ νηΐ, Xen.

malus, κακός, Dem. πονηρός, id. φαῦλος, id. μοχθηρός, Isocr. βδελυρός, Dem.

malva, μαλάχη, ἡ, Theophr. arborescens, δενδρομαλάχη, ἡ, id.

mamma, muliebris, τιτθός, ὁ, Galen. muliebris et brutorum, μαστός, ὁ, Aristot. mammam praebeo, ἐπέχω τὸν μαστόν, Lucian. alicui, θηλάζομαί τινα, Aristot.

mammilla, τιτθίον, τό, Aristoph.

mammosus, μαστώδης, ες.

mammula, τιτθίον, τό, Aristoph.

manceps, ἐργολάβος, ὁ, Plut.

mancipalis, ἀνδραποδώδης, ες, Aristot.

mancipatio, ἀνδραποδισμός, ὁ, Dem.

mancipator, ἀνδραποδιστής, ὁ, Xen.

mancipatus, us, ἀνδραποδωδία, ἡ, Aristot.

mancipium, ἀνδράποδον, τό, Dem. mancipii more, ἀνδραποδωδῶς, Aristot.

mancipiolum, ἀνδραπόδιον, τό, Athen.

mancipio, ἀνδραποδίζω, aliquem, τινά, Xen.

mancus, πηρός, aliquo, τινί, πεπηρωμένος τινί, Dem. πηρωθείς, Aristot.

mandator, προστάττων, ὁ, Isocr.

mandatum, πρόσταγμα, τό, Dem. ἐπίταγμα, τό, id. ἐντολή, ἡ, Isocr. mandatum dare, διδόναι ἐντολήν, Dem. relinquere posteris, καταλείπειν παράγγελμα τοῦ μέλλοντος χρόνου, id. habere, ἔχειν τι πρόσταγμα, id. exsequi, ὑπηρετεῖν τῷ ἐπιτασσομένῳ, id. facere, ποιεῖν τὸ προσταττόμενον, id. detrectare alicujus, ἀποστῆναι τῶν προσταττομένων ὑπό τινος, id.

mandibula, γνάθος, ἡ, Xen. γένυς, ἡ, Aristot.

mando, as, ἐντέλλομαι, alicui aliquid, τί τινι, Xen. ἐπιτάττω τί τινι, id. cf. jubeo, impero.

mando, is, μασάομαι, aliquid, τί, Theophr.

mandra, μάνδρα, ἡ, ὁ σηκὸς βοῶν καὶ ἵππων.

mandragora, μανδραγόρας, ὁ, Diosc.

manducatio, μάσησις, ἡ, Basil.

manduco, i. q. mando, is.

mane, πρωΐ vel πρῲ, id. πρωΐ, — ἕωθεν, — ἅμα τῇ ἡμέρᾳ — summum mane, ὄρθρος βαθύς, Plato. summo mane, ὄρθρου βαθέος, mane surgo, ὀρθρίζω, ὀρθρεύομαι.

maneo, μένω, apud aliquem, παρά τινι, Dem. παραμένω τινί, Plato. — i. e. exspecto, aliquem, ἀναμένω τινά, Dem. περιμένω τινά, Isocr. προσδοκάω τινά, Plut.

manes, δαίμονες, οἱ, Herodian. οἱ θεοὶ χθόνιοι, Zosim. evocare, νεκυίᾳ χρῆσθαι, Herodian.

mango, ἀνδραποδοκάπηλος, ὁ, Philo. κομμωτής, ὁ, Plut.

mangonizo, μαγγανεύω, Lucian.

mangonium, μαγγανεία, ἡ, κόμμωμα, τό, Lucian.

manica, χειρίς, ἡ, Xen.

manicatus, χειριδωτός, ή, όν, tunica, χιτών, Herodian.

manifestarius, κατάφωρος, ον, Plut. περίφωρος, ον, id. hostis, ὁμολογουμένως πολέμιος, Herodian.

manifestatio, ἐξαγόρευσις, ἡ, ἔκφανσις, ἡ, Synes.

manifeste, φανερῶς, Plato. ἀναφανδόν, Plut. ἀποπεφασμένως, Demosth.

manifesto, ἐκ φανεροῦ, vincere, κρατεῖν, Dem. fieri, ἐν φανερῷ γίγνεσθαι, id.

manifesto, φανερόω, aliquid alicui, τί τινι, δηλόω τι.

manifestus, δῆλος, Dem. ἔκδηλος, ον, id. κατάδηλος, ον, id. φανερός, id. πρόδηλος, ον, Lucian. sum multifariam, πολλαχόθεν δῆλός εἰμι, Dem. valde, λίαν καταφανής εἰμι, Isocr. fio omnibus, γίγνομαι πᾶσι φανερός, id. εὔδηλος γίγνομαι πᾶσι, Dem. manifestum reddo aliquid alicui, φανερὸν ποιέω τί τινι, Dem. ἐμφανές, καταφανές, δῆλον, ἔκδηλον, εὔδηλον ποιέω τί τινι, Dem. Isocr.

manipularis, λοχίτης, ὁ, Synes.

manipulatim, λοχηδόν.

manipulus, δράγμα, τό, Philo. φάκελος, ὁ, Aelian. militum, λόχος, ὁ, Thuc. σπεῖρα, ἡ, Appian.

manna, μάννα, ἡ, LXX. ἀερόμελι, ιτος, τό, Athen.

mannulus, ἱππάριον, τό, Xen.
mannus, i. q. mannulus.
mano, ῥέω, conf. fluo.
mansio, μονή, ἡ, Polyb.
mansito, διαμένω, Xen.
mansuefacio, πραΰνω, equum, ἵππον, Xen. aliquem, καταπραΰνω τινα, Aristot. τιθασσεύω τινα, Dem. ἡμερόω τινά, Isocr.
mansuete, πράως, s. πραέως, Plut.
mansuesco, s. mansuefio, πραΰνομαι, Xen. καταπραΰνομαι, Plut.
mansuete, πράως. Dem. ἠπίως, id.
mansuetudo, πρᾳότης, ἡ, Aristot. ἐπιείκεια, ἡ, id.
mansuetus, πρᾷος, appareo, φαίνομαι, Dem.. ἥμερος, ον, et humanis moribus praeditus, καὶ φιλάνθρωπος, id. ἐλαφρός, α, ον, mansuetissimum et moderatissimum se praebere, ἐλαφρότατον καὶ μετριώτατον παρέχειν ἑαυτόν. Isocr.
mantica, πήρα, ἡ, Plut.
manticula, πηρίδιον, τό, Aristoph.
manticularius, βαλαντιοτόμος, ὁ, Aristoph.
manticulor, τὰ ἐν τῇ πήρᾳ κλέπτω.
mantile, χειρόμακτρον, τό, Xen.
mantissa, ἐπίμετρον, τό, Gal.
manualis, χειροπληθής, ές, Diod. Sic.
manuarius, χειρώναξ, ον.
manubiae, λάφυρα, τά, Plut.
manubialis, σκυλευματικός, ή, όν.
manubriolum, λαβίδιον, τό, Dioscor.
manubrium, λαβή, ἡ, gladii, ξίφους, Plut.
manufactus, χειροποίητος, ον, χειροκμητος, ον, χειροπαγνητος, ον.
manuleatus, χειριδωτός, ή, όν, Herodian. Conf. libero.
manumissio, ἀπελευθέρωσις, ἡ.
manumitto, ἀπελευθερόω, aliquem, τινά, Plut.
manupretium, χειρώνιον, τό.
manus, χείρ, ἡ, Dem. dextra, χεὶρ δεξιά, id. sinistra, χεὶρ ἀριστερά, Aristot. manum in sinu conditam habere, χεῖρα ἔχειν ἔσω, Dem. porrigere, προτείνειν, id. exhibere, ὑπέχειν, id. abstinere ab aliquo, ἀπέχειν χεῖρά τινος, id. religare post tergum, δῆσαι τινι τὰ χεῖρε ὀπίσω, id. τὰ χεῖρε συμπλέκειν ἐς τοὔπισω, Thuc. in manus tradere alicui aliquid, ἀντιθεῖναί τι εἰς χεῖράς τινος, Dem. in manibus habere aliquid, ἔχειν τι ἐν χερσί, id. manum attingere, ἅπτεσθαι τῇ χειρί, id. aliquem male tractare, προπηλακίζειν τινα χειρί, id. manu propria, a suo scribere, ἰδιοχείρως γράφειν, manu sua faciens, αὐτόχειρ, ρος, ὁ, ἡ. de manu in manum, ἐκ χειρῶν, manus alicui injicio, συλλαμβάνω τινα, Isocr. operi admoveo, ἐγχειρέω ἔργῳ id. in manu alicujus situm esse, ἔργον τινός εἶναι, Herodian. manus lavo, χερνίπτομαι, Dionys. Hal. manibus operor, χειρουργέω, Aelian. αὐτουργέω, id. manuum labore victum paro, ἀπ' ἐργασίας χειρῶν ὁρμώμενος τρέφω ἐμαυτόν, Herodian. manu duco aliquem, χειραγωγέω τινά, Naz. manus consero cum aliquo, συμβάλλω πρός τινα, Isocr. impono, χειροθετέω, Dion. Ar. manu trunco, χειροκοπέω, Strabo. manibus pedibusque, ὅσον δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε, Hom. manus militum, χείρ, ἡ, Polyb. Thuc. alii.
mappa, ἡ ἐπὶ τῶν τραπεζῶν, χειρόμακτρον, τό.
mappalia, καλύβαι, αἱ.

marceo, μαραίνομαι, Aristot.
marcesco, μαραίνομαι, Aristot. καταφθίνω, Plut. ἀφανίζομαι, id. κατασήπομαι, Plut. flos aetatis marcescit, τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας παρακμάζει.
marchio, μεθοριάρχης, ὁ.
marcidus, σαθρός, ά, όν, Luc.
marcor, σηπεδών, ἡ, Dios. μαρασμός, ὁ.
marculus, ῥαιστήρ, ὁ, Plut.
mare, θάλασσα, ἡ, Dem. πέλαγος, τό, id. exterius, ἡ ἐκτὸς θάλασσα, interius, s. mediterraneum, ἡ ἐντὸς θάλασσα, Balticum, πέλαγος Βαλτικόν, Balearicum, πέλαγος Βαλεαρικόν, Ligusticum, πέλαγος Λιγυστικόν, Adriaticum, Ἀδριατικὸν πέλαγος, etc. mare ingredi, mari se committere, θάλασσαν ἐμβαίνειν, Dem. trajicere, πέλαγος πλεῖν, id. πέλαγος διαπερᾶν, Isocr. imperium maris tenere, ἄρχειν θαλάσσης, Dem. terra marique omnia tenere, καὶ γῆς καὶ θαλάσσης κρατεῖν, id. in mare submergo aliquem, καταποντίζω τινά εἰς πέλαγος, Dem. praecipitare se in mare, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, id. perire in mari, ἀπόλλυσθαι ἐν τῷ πελάγει, id.
margarita, μαργαρίτης, ὁ, Aelian.
margaritarius, μαργαριτέμπορος, ὁ.
marginatus, λῶμα ἔχων, σα, ον.
marginu, λῶμα s. κράσπεδον ἐμποιέω.
margo, κράσπεδον, τό, χεῖλος, τό, περιστόμιον, τό, ὀφρύς, ἡ, κρηπίς, ἡ.
marinus, θαλάσσιος, ον, Plut.
marita, γυνή, ἡ, γαμετή, ἡ, Lys. cf. uxor.
maritalis, συζυγής, ές.
maritata, ἡ γυνὴ ὕπανδρος.
maritimus, ὁ, ἡ, τὸ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, Dem. παραθαλάσσιος, ον, παράλιος, ον, regio, παραλία, ἡ, Isocr.
marito, ταῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συζεύγνυμι, puellam, συνοικίζω κόρην, Polyb.
maritus, γαμέτης, ὁ, Xenoph. ἀνήρ, ὁ, et uxor, καὶ γυνή, Dem.
marmor, μάρμαρον, τό, μάρμαρος, ὁ.
marmoro, μαρμαρόω, Suid.
marmoreus, μαρμάρινος, μαρμάρεος.
marra, μάῤῥον, τό.
marrubium, πράσιον, τό, Diosc.
Mars, Ἄρης, εος, ὁ, Dion. Hal. ancipiti Marte, ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης, Thuc. Marte aequo, ἐξ ἴσου, Dem.
marsupium, μάρσιππος, ὁ, Xen. μαρσύπιον, τό, Poll. βαλάντιον, τό, Luc.
martes, ἰκτίς, ἡ, Plin.
martialis, e, Ἄρειος, αιον.
martius, i. q. martialis.
Martius, mensis, Μαιμακτηριών, ῶνος, ὁ, Dem. Μάρτιος, ου, ὁ.
martyr, μάρτυς, υρος, ὁ.
mas, ἄῤῥην, ενος, ὁ, Aristot.
masculesco, ἀῤῥενόομαι.
masculinus, ἀρσενικός, genus, γένος, Gramm. masculino genere, ἀρσενικῶς, Athen.
masculus, i. q. masculinus, puer, παῖς ἄῤῥην, Demosth. masculum reddo, ἀῤῥενόω, Synes. pario, ἀῤῥενογονέω, Philo.
massa, φύραμα, τό.
masso, φυράω, Diosc.
massula, μάζιον, τό, Hesych.
mastiche, μαστίχη, Diosc.
mastico, μαστάζω.
mastigia, μαστιγίας, ὁ, Lucian.

mastix, μάστιξ, ἡ, Plut. Cf. flagellum.
matella, οὐρητρίς, ίδος, ἡ, Schol. Aristoph. ἀγγεῖον οὐρηρόν, Id.
matellio, i. q. matella.
mater, μήτηρ, ἡ, Dem. familias, οἰκοδέσποινα, ἡ, Plut. matris mater, τίτθη, ἡ, Dem. matris frater, v. avunculus, matris soror, vide matertera, matre carens, ἀμήτωρ, ὁ, ἡ, matris amans, φιλομήτωρ, ὁ, ἡ, a matre, a parte matris, μητρόθεν.
matercula, μητρίδιον, τό, μητράριον, τό.
materfamilias, οἰκοδέσποινα, ἡ, Plut.
materia, ὕλη, ἡ, Dem. — i. e. argumentum libri etc. ὑπόθεσις, ἡ, Schol. Dem.
materiarius, ὑλουργός, ὁ, Aelian.
materialis, e, ὑλαῖος, Synes. ὑλικός, Plut. e materia constans, ἔνυλος, ον, Themist.
materiatio, s. materiatura, ξύλωσις, ἡ.
materior, ὑλάζομαι, Hesych. ξυλίζομαι, Id.
maternus, μητρικός, Poll. μητρῷος, Xen. possessio, κτῆσις, Poll. μητρῷα, τά, Dem.
matertera, ἡ θεία πρὸς μητρός, ἡ τῆς μητρὸς ἀδελφή, Dem.
mathematica, ae, μαθηματική, ἡ, sc. ἐπιστήμη, Plut.
mathematicus, μαθηματικός, ή, όν, quaestio, ζήτησις, Aristot.
mathesis, μάθησις, ἡ, Aristot.
matricida, μητροκτόνος, ὁ, μητροφόνος, ὁ, μητροφόντης, ου, ὁ, μητραλοίας, ὁ.
matricidium, μητροκτονία, ἡ, μητροφονία, ἡ, matricidium committo, μητροκτονέω.
matricula, γραμματεῖον, τό.
matrimonialis, γαμικός, ή, όν, Plut.
matrimonium, γάμος, ὁ, Dem. Cf. conjugium.
matrix, μήτρα, ἡ, Lucian.
matrona, οἰκοδέσποινα, ἡ, Plut.
matronalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῆς οἰκοδεσποίνης.
matruelis, ὁ ἀδελφιδοῦς ἐκ γυναικῶν, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφῶν.
matta, ψίαθος, ὁ, ἡ, Aristoph.
matula, σκαφίον, τό, Aristoph. ἀμίς, ἡ, Plut.
maturate, ἐπισπερχῶς, Hesych. Cf. festinanter.
maturatio, ἐπισπέρχεια, ἡ, perductio ad maturitatem, πεπασμός, ὁ, Galen. πέπανσις, ἡ, Aristot.
mature, ὡραίως, Hippocr.
maturesco, πεπαίνομαι, Xen.
maturitas, ὡριμότης, ἡ, aetatis, ὥρα, ἡ, Isocr. fructuum, πέπανσις, ἡ, Theophr.
maturo, i. e. festino, ἐπιταχύνω, Thuc. factum, ἐπισπεῦσαι τὸ δρᾶν, Plut. — i. e. ad maturitatem perduco, πεπαίνω, aliquid, τί, Diosc.
maturus, ut fructus, πέπων, ὁ, ἡ, Theophr. πέπειρος, ὁ, ἡ, Diosc. aetate, ἀκμαῖος, Plut. ἀκμαῖος ἡλικίαν, πέπειρος, ον, virgo, παρθένος, Plu. ἔχουσα τὴν ἡλικίαν τοῦ γάμου, Dem.
matutinus, πρωΐμος, ον, πρωϊνός, ὄρθριος, ὀρθρινός, tempus matutinum, ἑωθινόν, τό, ἑωθινή, ἡ, (sc. ὥρα).
mausoleum, μαυσωλεῖον, τό.
mavolo, v. malo.
Mavors, v. Mars.
maxilla, γένυς, ἡ, γνάθος, ἡ, σιαγών, ἡ, ο όνγων

P

maxime, μάλιστα, desiderare, ποθεῖν, Dem. omnium, maxime juniorum, πάντων, μάλιστα δὲ τῶν νεωτέρων, Id. si maxime non aliquid, sed omnes, εἰ τὰ μάλιστα μή τινες, ἀλλὰ πάντες, Id. cum omnia — tum maxima illud, πάντα μὲν — μάλιστα δὲ τοῦτο, Id. πάντα μὲν — ἥκιστα δὲ, Xen. maxime omnium, quos ego novi, πάντων μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, Id. πολὺ μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, Id. differunt, μέγιστον διαφέρουσι, Plato.

maximopere, σφοδρότατα, σφόδρα γε, Xenoph.

maximus, μέγιστος, Plato. natu, πρεσβύτατος, άτη, ατον, Dem. maximi facio, περὶ πλείστου ποιέομαι, Id. τιμάομαί τι πλείστου ἀπάντων, Id. τιμάω τι ἀντὶ παντός, Idem.

maza, μᾶζα, ἡ, Athen.

meabilis, διάβατος, πορεύσιμος, Plut.

meatus, διάβασις, ἡ, πόρος, ὁ.

mechanica, μηχανική, ἡ, sc. τέχνη, Aristot.

mechanicus, μηχανικός, Aristot.

medela, ἰατρεία, ἡ, Plut. θεραπεία, ἡ, Herodian. adhibeo alicui medelam, θεραπεύω τινά, Plut.

medeor, ἰάομαι, alicui, τινά, Dem. ἰατρεύω τινά, Plut. θεραπεύω τινά, Isocr. ἀσφαλίζω τινά, Id. morbo alicujus, θεραπεύω νόσον τινός, Id. ἐπικουρέω νόσῳ τινός, Xenoph. auribus alicujus, ἰάομαι ὦτά τινος, Idem.

mediastinus, δοῦλος μεσαύλιος.

mediator, μεσίτης, ὁ, μεσίδιος, ὁ, διαπραξάμενος, ὁ, διαλλακτής, ὁ, συναλλακτής, ὁ.

medica, mulier, ἰατρίνη, ἡ, Alex.

medicabilis, ἰάσιμος, ον, Plato.

medicamen, v. medicamentum.

medicamentarius, φαρμακευτικός.

medicamentarius, φαρμακοτρίβης, ὁ, Demosth.

medicamentum, φάρμακον, τό, Isocr. ἴαμα, τό, Plato. efficax, φάρμακον δραστικόν, Plut. para s. conficio, φαρμακεύω, Plato. medicamento uti, φαρμάκῳ χρῆσθαι, Isocrat. adhibeo aegrotanti, ὀνίνημι νοσοῦντα, Aelian. esse alicui, φάρμακον εἶναί τινι, Id. Cf. remedium.

medicatio, ἰατρεία, ἡ, Plut. ἴασις, ἡ, Luc. ἰάτρευσις, ἡ, Plut.

medicina, ars, ἰατρική, ἡ, sc. τέχνη, Aristot. — i. e. medicamentum, v. medicamentum.

medico, s. medicor, ἰατρεύω, φαρμακεύω, Isocr.

medicus, ἰατρός, ὁ, Isocr. θεραπεύων, ὁ, Id.

medicus, ἰατρικός, Plut.

medie, μέσως, Aristot.

medietas, μεσότης, ἡ, Plato. ἡμίσεια, ἡ, Dem.

medimnus, μέδιμνος, ὁ, Aristot.

mediocris, μέτριος, Dem.

mediocritas, μετριότης, ἡ, Demosth.

mediocriter, μετρίως, Dem. μέσως, Idem.

medioximus, μέσος, η, ον, Plut.

meditabunde, φροντιστικῶς.

meditabundus, φροντιστικός, Theophr. σύννους, ὁ, ἡ, Isocrat.

meditamentum, μελέτημα, τό, Xen.

meditate, ἐσκεμμένως, Poll.

meditatio, μελέτη, ἡ, Thuc. μελέτημα, τό, Xen.

mediterraneus, μεσόγαιος, s. μεσόγειος, ὁ, ἡ, τὸ ἐν μεσογαίᾳ. μεσόχθων, ονος, ὁ, ἡ, regio mediterranea, μεσογαία s. μεσογεία, ἡ.

meditor, μελετάω, Thuc. λογίζομαι πρὸς ἐμαυτόν, Dem. ἐπινοέω, Xen. aliquid, σκέπτομαί τι, Isocr. ἐπισκοπέω τι γνώμῃ, Idem.

meditullium, μεσαίχμιον, τό.

medium, μεσότης, ἡ, Plato. μέσον, τό, Aristot. coeli, μεσουράνημα, τό, Basil. in medium adfero, εἰσφέρομαί τι, Aristot. εἰς μέσον ἄγω, Plut. prodeo, εἰς μέσον πάριμι, Id. sine medio, ἀμέσως, in medio ignis, ἐν μέσῳ πυρός, Plato. medio carens, ἄμεσος, ον, Aristot.

medius, μέσος, Dem. ἀνάμεσος, Herodot. sum, μεσόω, Aristoph. — i. e. neutrius partis sum, μεσεύω, Xen. inter litigantes, μεσεύω, Aristot. media aestate, θέρους μεσοῦντος, Thuc. media dies, μεσοῦσα ἡμέρα, Herodot. media nox, ἡ ἀκμάζουσα νύξ, Herodian.

medulla, μυελός, ὁ, Galen. ἐντεριώνη, ἡ, Luc. cerebralis, μυελὸς ἐγκεφαλίτης, spinalis, μυελὸς νωτιαῖος, αἰών, ὁ, Hippocr.

medullitus, μυελόθεν, ἀπὸ μυελοῦ.

medullosus, μεμυελωμένος.

mehercule, νὴ τὸν Ἡρακλέα!

mejo, οὐρέω, sanguinem, αἷμα, Hippocr.

mel, μέλι, τό, Aristot.

melancholia, μελαγχολία, ἡ, Hippocr. μελαγχολικὸν πάθος, Id. laboro, μελαγχολάω, Lucian.

melancholice, μελαγχολικῶς, Gal.

melancholicus, μελαγχολικός, ή, όν, Hipp. sum, μελαγχολάω, Lucian.

melior, κρείττων, ὁ, ἡ, alio aliqua re, τινός τινι, Hdn. ἀμείνων, ὁ, ἡ, melius est, quam, ἄμεινόν ἐστιν, ἤ, Id. βελτίων, ὁ, ἡ, Dem. meliorem reddo, βελτιόω, Philo. melior fio, βελτιόομαι, meliori fortuna uti, quam, ἄμεινον πράττειν, ἤ, Arist. αἱρετώτερος, melius est pugnantes mori, quam fuga servari, αἱρετώτερόν ἐστι μαχομένους ἀποθνήσκειν μᾶλλον, ἢ φεύγοντας σωθῆναι, Xen.

melioresco, βελτιόομαι.

melius, βελτιόνως, βέλτιον, Dem. ἄμεινον, id. me habeo, ῥάζω, Luc.

meliuscule, μικρόν τι ἄμεινον.

mellarium, μελισσών, ῶνος, ὁ, Nas. μελιττουργεῖον, ου, τό.

mellarius, μελιτουργός, ὁ, ὁ.

mellarius, μελιτηρός, vas, ἀγγεῖον, Athen.

mellatio, μελίτωσις, ἡ, μελιτουργία, ἡ, Aristot.

melleus, μελιτώδης, ες, Lucian. μελιχρός, ά, όν, Synes.

mellificium, μελιτουργία, ἡ, Aristot.

mellifico, μελιτουργέω.

melligo, μελίτωμα, τό, Diosc.

mellitus, μελιτώδης, ες, Theophr. μελιχρός, Lucian. mellitum facio, μελιτόω, Thuc.

melodia, μελῳδία, ἡ, Athen.

melomeli, μελόμελι, τό, Diosc.

melos, μέλος, τό, Herodian.

membrana, δέῤῥις, ἡ, Thuc. ὑμήν, ὁ, Galen.

membranaceus, ὑμένινος, Athen. ὑμενώδης, ες, Aristot.

membranula, ὑμένιον, τό.

membratim, μεληδόν, Athen. κατὰ μέλη.

membrosus, μεγαλόμελος, ον.

membrum, μέλος, τό, κῶλον, τό, μέρος τι τοῦ σώματος, Dem. — i. e. pars Periodi, κῶλον, τό, Aristot.

memini, μέμνημαι, alicujus, τινός, Xen. μνημονεύω τινος, Plut. τί, Isocr. Cf. recordor.

memor, μνήμων, ὁ, ἡ, Lucian. μνημονικός, ή, όν, Synes. injuriarum, μνησίκακος, ον, Dem.

memorabilis, ἀξιόλογος, ον, Aelian. ἀξιαφήγητος, ον, Herodot. ἀξιομνημόνευτος, ον, Xen.

memoratio, ἀπομνημόνευσις, ἡ, Plut.

memoria, μνήμη, ἡ, Dem. memoriae mandare aliquid, τίθεσθαί τι εἰς μνήμην, id. revocare aliquid in memoriam, ποιεῖσθαι μνείαν τινος, id. memoriam immortalem alicujus relinquere, καταλείπειν ἀθάνατον μνήμην τινός, Isocr. retinere alicujus, ἔχειν μνείαν τινός, id. abolere alicujus, ἀφαιρεῖσθαί τινος, Dem. ἀφανίζειν μνήμην τινός, id. memoria retinere aliquid, φέρειν τι διὰ μνήμης, Aelian. vir piae memoriae, ὁ τῆς ὁσίας μνήμης, Synes. antiquissima post hominum memoriam urbs, πρεσβυτάτη τῶν ἐν μνήμῃ πόλις, Aristid. nostra memoria, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, Dem. majorum nostrorum memoria, ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων, Idem.

memorialis, μνημονικός, Synes.

memoriter, ἀπὸ μνήμης, dicere, εἰπεῖν, recitare aliquid, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν τι, Xen. ἀπὸ στόματος λέγειν τι, Plut.

memoro, ἀπομνημονεύω, aliquid, τί, Xen. Cf. commemoro, narro.

menda, πταῖσμα, Plut. ἁμάρτημα, τό, Dem.

mendaciter, ψευδῶς, Thuc.

mendacium, ψεῦδος, τό, Dem. ψευδές, τό, id. ψευδολογία, ἡ, Isocr. dicere, λέγειν ψεῦδος, Dem. λέγειν τὰ ψευδῆ, id. immane, ψεύδεσθαι ψεῦδος ὑπερμέγεθες, Demosth. mendaciis fallo, ψεύδομαι, idem.

mendaciunculum, ψευδύλλιον, ου, τό.

mendax, ψεύστης, ὁ, Dem. ψευδόμενος, ὁ, id. ὁ μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχων, idem.

mendica, γυνὴ πτωχή, s. πτωχεύουσα.

mendicabulum, προσαίτης, ὁ, Plut.

mendicatio, προσαίτησις, ἡ.

mendicitas, χρεία, ἡ, Demosth. πτωχεία, ἡ, Aristoph. extrema mendicitate laborare, πένητα εἶναι εἰς τὸ ἔσχατον, Aelian.

mendico, πτωχεύω, — προσαιτέω, μεταιτέω, ἐπαιτέω, (τινά τι.)

mendiculus, πτωχάριον, τό.

mendicus, πτωχός, γυμνός, ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις ὤν, πτωχεύων, mendicus sum, ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ εἰμί sive ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις εἰμί, fio, εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν καθίσταμαι sive ἔρχομαι.

mendicus, i, πτωχός, ὁ, — πτωχεύων, ὁ, προσαίτης, ἐπαίτης, μεταίτης, ἀγύρτης.

mendose, πλημμελῶς, Galen.

mendosus, πλημμελής, ές, Plato.

mendum, πλημμέλημα, τό, Plut. σφάλμα, τό, id.

meninx, μῆνιγξ, γος, ἡ, Aristot.

mens, νόος, contr. νοῦς, νοῦ, ὁ, Dem. διάνοια, ἡ, id. γνώμη, ἡ, Hippocr. φρήν, ἡ, idem. mentis compos, ἔννους, ὁ, ἡ, Xenoph. ἔμφρων, ὁ, ἡ, Thuc. ἐντὸς ἑαυτοῦ γιγνόμενος, Herodian. non compos, ἐκπλαγεὶς τῶν φρενῶν, id. mente captus, φρένας πεπηρωμένος, ου, ὁ, Plato. in mentem venire alicui, ἔρχεσθαί τινι ἐπὶ νοῦν, Dem. ὑπέρχεσθαί τινα,

Plato. mente aliquid agere, s. perpendere, ἐπισκοπεῖν τι γνώμῃ, Isocrat. διανοέομαί τι, id. mens sana, γνώμη εὐσταθής. Aretaeus.

mensa, τράπεζα, ἡ, Xen. mensam Persica more instructam apponere, τράπεζαν Μηδικὴν παρατιθέναι, Thucyd. secunda, τραγάλια, τά, Al. Aphrod. ἐπιτραπεζώματα, τά, Athen. mensarum assecla, τραπεζεύς, ὁ, Hom.

mensarius, τραπεζίτης, ὁ, Plut. sum, τραπεζιτεύω, Poll.

mensio, μέτρησις, ἡ, Plut.

mensis, μήν, μηνός, ὁ, qui sex mensium est, ἑξάμηνος, ον, Aristot. octo mensium, ὀκτάμηνος, ον, etc. menses mulieris, ἐμμήνια, τά, Diod. Sic.

mensor, μετρητής, ὁ, Dinarch.

menstrualis, ἔμμηνος, ον, purgatio, κάθαρσις, Diosc.

menstruum, ἔμμηνα, τά, Diosc. ἐμμήνια, τά, id. τὸ ἐπιμήνιον αἷμα γυναικῶν, id.

menstruus, ἐπιμήνιος, ον, sacra festa, ἐπιμήνια ἱερά, Hdt.

mensula, τραπέζιον, τό, Hesych.

mensura, μέτρον, τό, Aristot.

menta, s. mentha, ἡδύοσμος, ἡ, Diosc.

mentastrum, ἡ ἡδύοσμος ἄγριος.

mentigo, λειχήν, ῆνος, ὁ, Diosc.

mentio, μνήμη, ἡ, Dem. μνεία, ἡ, id. mentionem facere s. iajicere alicujus, μνησθῆναί τινος, Isocr. τι, id. περί τινος, id. μνείαν ποιεῖσθαί τινος, id.

mentior, ψεύδομαι, — λέγω ψεῦδος sive ψευδῆ, ψευδολογέω, ἀλαζονεύομαι, cf. mendacium.

mento, μακρογένειος, ον, Bud.

mentula, σάθη, πέος, Aristoph.

mentum, γένειον, τό, Xen. demulceo, ὑπογενειάζω, Synes.

meo, βαίνω, Plato. εἶμι, Thuc.

meracus, ἄκρατος, ον, Lucian. ζωρός, ά, όν, vinum, οἶνος, Diosc.

mercabilis, ὤνιος, ον, Aeschin.

mercatio, ἐμπόρευσις, ἡ.

mercator, ἔμπορος, ὁ, Plato.

mercatorius, ἐμπορικός, ή, όν, Dem.

mercatura, ἐμπορία, ἡ, Isocr.

mercatus, us, ἐμπόρευσις, ἡ.

mercedula, μισθάριον, τό, Athen.

mercenarius, μισθωτός, ὁ, Plato. ἀπόμισθος, ὁ, Lucian. μισθοφόρος, ὁ, Plato. qui manibus victum quaerit, χειρῶναξ, ὁ, Lucian.

merces, μισθός, ὁ, Dem. μισθοφορά, ἡ, Thuc. mercede facere aliquid, ἐπὶ μισθῷ vel μισθοῦ ποιεῖν τι, Lucian. mercedem capio, μισθὸν φέρω, Thuc. pro labore ab aliquo peto, ἀπαιτέω τινὰ μισθὸν ὑπὲρ τοῦ πόνου, mercede loco alicui aliquid, μισθόω τί τινι, Dem. conduco aliquem ad aliquid, μισθόομαί τινα ἐπί τινι, id. bajuli, φόρετρον, τό, Poll. doctoris, δίδακτρον, τό, id. medici, σῶστρον, τό, Xen. judicis, δικαστικόν, τό, Lucian.

mercimonium, ἐμπορία, ἡ, Isocr. ἀγόρασμα, τό, Aeschin.

mercor, ἀγοράζω, aliquid ab aliquo, τί παρά τινος, Dem. aliquid pecunia, ὠνέομαί τι χρημάτων, Aristot. χρήμασι, Theophr.

Mercurius, Ἑρμῆς, ὁ, Thuc.

merda, σκώρ, σκατός, τό, Aristoph. αἴκη, ἡ, id. ἀποπάτημα, τό.

mere, ἀκράτως, Lucian.

merenda, προδόρπιον, ου, τό.

mereo, vel mereor, μισθοδοτέομαι, Polyb. μισθὸν φέρω, Thuc. stipendium, στρατεύομαι, id. corpore, ἑταιρέω, Plut. bene de aliquo, εὖ ποιέω τινά, Dem. male de aliquo, κακῶς ποιέω τινά, id.

meretricie, ἑταιρικῶς.

meretricius, ἑταιρικός, Philostr. vita, ἑταίρησις, ἡ, Aeschin. οἱ γάμοι καθημερινοί, Dem.

meretricor, ἑταιρέω, Aeschin.

meretricula, ἑταιρίδιον, τό, Plut.

meretrix, ἑταίρα, ἡ, Plato. ἑταιρίστρια, ἡ, id. ἑταιρίς, ἡ, Athen. Cf. scortum.

merges, δεσμή, ἡ.

mergo, βαπτίζω, Cf. immergo.

mergus, αἴθυια, ἡ, Aristot.

meridialis, s. meridianus, μεσημέριος, ον, μεσημβρινός, ή, όν, Proclus.

meridiatio, μεσημβρίασις, ἡ.

meridies, μεσημβρία, ἡ, Thuc.

meridior, μεσημβριάζω, Plato.

merito, ἀξίως, Dem. et convenienter fieri, εἰκότως καὶ προσηκόντως γίγνεσθαι, Isocr. consequi veniam, εἰκότως συγγνώμης τυγχάνειν, Dem.

meritum, ἀξία, ἡ, pro merito, κατὰ τὴν ἀξίαν, Plato. ultra meritum, παρὰ τὴν ἀξίαν, Dem. — i. e. beneficium, εὐεργέτημα, τό, Xen.

meritus, ἄξιος, α, ον, Xen.

merso, βαπτίζω, aliquem in mare, εἰς θάλασσαν τινα, Plut.

merula, κόσσυφος, ὁ, Aristot.

merum, ἄκρατον, τό, Lucian.

merus, ἄκρατος, ον, Luc.

merx, ἐμπόρευμα, τό, ὤνιον, τό, Dem.

mesenterium, μεσεντέριον, τό, Aristot. μεσάραιον, τό, Hippocr.

mesocranium, μεσόκρανον, τό, Poll.

mespilum, μέσπιλον, τό, Theophr.

mespilus, μεσπίλη, ἡ, Theophr.

Messias, Μεσσίας, ὁ, N. T.

messis, θερισμός, ὁ, Hesych. messem facio, θερίζω, Xenoph.

messor, θεριστής, ὁ, Dem.

messorius, θεριστικός, falx, θεριστήριον, τά, θέριστρον, τό.

meta, κῶνος, ὁ, Aristot. - i. e. terminus, ὅρος, ὁ, Dem. metam pono, τίθημι ὅρον, id. σκοπός, ὁ, ad metam propositam collimo, κειμένου σκοποῦ στοχάζομαι, Isocr.

metallicus, μεταλλικός, ή, όν, Aristot. ars, μεταλλευτική, ἡ, Laert.

metallicus, μεταλλεύς, ὁ, Poll.

metallum, μέταλλον, τό, Diosc. eruo, μεταλλεύω, Lucian. metalli aeratatio, μεταλλεία, ἡ, Plut.

metamorphosis, μεταμόρφωσις, ἡ.

metaphora, μεταφορά, ἡ, Aristot.

metaphysica, μεταφυσική, ἡ, Aristot.

metathesis, μετάθεσις, ἡ, Gramm.

metatio, μέτρησις, ἡ, Plut.

metator, διαιτητής, ὁ.

metaurum, μετέωρον, τά, Aristot.

methodus, μέθοδος, ἡ, Aristot.

meticulose, περιδεῶς, Dem. ψοφοδεῶς, Theophr.

meticulosus, ἄτολμος, ον, Dem. Cf. timidus.

metior, μετρέω, aliqua re, τινί, Plut. aliquid, τί, Dem. bonum voluptate, ὁρίζομαι τὸ καλὸν ἡδονῇ, Plato.

meto, θερίζω, Xen. ἀμάω, Theophr.

metor, μετρέω, Dem. καταμετρέω, Xen. castra, στρατοπεδεύω, Plut. στρατοπεδεύομαι, Isocr. alicubi, ἱδρύω στρατόπεδον ἔν τινι, Herodot.

metricus, μετρικός, ή, όν.

metropolis, μητρόπολις, ἡ, Thuc.

metropolita, μητροπολίτης, ὁ.

metrum, μέτρον, τό, Aristot.

metula, κωνίδιον, τό, κωνάριον, τό.

metuo, φοβέομαι, με, μή, Dem. alicui, ὑπέρ τινος, id. rebus alicujus, ὑπὲρ πραγμάτων τινός, id. aliquem, τινά, Isocr. aliquid et consternor, τί καὶ ταράττομαι, Dem. supra modum, πέρα τοῦ μέτρου, Dem. tanto magis aliquem, τοσούτῳ μᾶλλον δέδοικά τινα, Isocr. potentiam alicujus, ὀῤῥωδέω δύναμίν τινος, Dem. vindictam deorum, δέδια τοὺς θεούς, Xen. metuendum est hoc, δέος ἐστὶ τοῦτο, id. ne, δεδιότας ἐστί, μή, Isocr. ut hoc possit committere, φόβος, ὡς οὐ πείσεται τοῦτα, Dem.

metus, φόβος, ὁ, Dem. δέος, τό, Isocr. metum iajicere alicui, φόβον παρασκευάζειν τινί, Dem. ἐργάζεσθαί τινι φόβον, id. παρέχειν φόβον τινί, id. versari in metu, εἶναι ἐν φόβῳ, Dem. esse in metu magno, ἀθυμίαν ἔχειν πολλήν, Xen. adfici metu, γίγνεσθαι φόβον τινί, id. emori metu, τεθνάναι τῷ φόβῳ, id. tollere, eximere metum alicui, ἀναιρεῖσθαι, ἐξαιρεῖσθαι φόβον τινός, id. ἀπαλλάττειν τινὰ τοῦ δέους, Isocrat. evanuit omnis metus, λέλυται πᾶς ὁ φόβος, Dem. metu perculsus, ἐκπλαγεὶς ὑπὸ δέους, Aelian.

meus, ἐμός, pater, πατήρ, Dem. denunciatio, ἐμὴ πρόσοδος, id. corpus, ἐμὸν σῶμα, id. meapte caussa, ἐμοῦγε ἕνεκα.

mica, ψίξ, ψιχός, ὁ vel ἡ, - ψίς, ψιδός, ἡ, ψιχίον, ου, τό

mico, στίλβω, Aristot.

micturio, οὐρητιάω, Aristoph.

migratio, μετοίκησις, ἡ, Plato. ἀπαλλαγή, ἡ, Basil. ἀποικία, ἡ, Isocr.

migro, μετοικίζομαι, Isocr. alicunde aliquo, μεταβαίνω ἔκ τινος εἴς τι, Herodot. e domo, ἐξοικίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας, Aristot. in insulam, ἀποικέω εἰς νῆσον, Isocr.

miles, στρατιώτης, ὁ, Dem. στρατευόμενος, ὁ, id. milites colligere s. conscribere, στρατιώτας παρασκευάζεσθαι, Dem. καταλέγειν, id. habere paratos, λαμβάνειν ἐξ ἑτοίμου, id. augere, συνάγειν, id. alere, τρέφειν, id. emittere, ἐκπέμπειν, id. dimittere, διαλύειν, Isocr. emeritus, στρατιώτης ἀφειμένος, Aristot. ἀπαλλαγείς, ἐντος, id. strenuus, ἀγαθός, Dem. nullius pretii, οὐδενὸς ἄξιος, id. domesticus, οἰκεῖος, mercenarius, μισθοφόρος, id. classiarius, ἐπιβάτης, ὁ, Xenoph.

militaris, στρατιωτικός, tentorium, σκηνή, Xen. res, στρατιωτικά, ῶν, τά, Thuc.

militariter, στρατιωτικῶς, Thuc.

militia, στρατεία, ἡ, Dem. στρατιά, ἡ, Xen. in militiam egredior, ἐκβαίνω εἰς στρατείαν, id. una cum alio, συνεπιστρατεύω, Dem. a militia cessatio, ἀστρατεία, ἡ, Dem. militiae desertor, ἀστράτευτος, ὁ, id.

milito, στρατεύω, Dem. στρατεύομαι, id. pro stipendio, μισθοῦ, Xen. alicui, τινί, Gregor. sub aliquo, ὑπό τινι, Plut.

milium, κέγχρος, ὁ, ἡ, Diosc.

mille, χίλιοι, αι, α, Isocr.

millesimus, χιλιοστός, ή, όν.

milliare, μιλιάριον, τό, σημεῖον, τό, intra centesimum milliare, ἐντὸς σημείου ἑκατοστοῦ, Hdn.

milliarius, χιλιαῖος, αία, αῖον

millies, χιλιάκις, millies plures, χιλιοπλασίως.

milvus, ἰκτῖν, ῖνος, ὁ, Aristot.

mima, ὑποκρίτις, ἡ.

minicus, ὑποκριτικός, Dem. Phal.

mimus, ὑποκριτής, ὁ, Plut. μῖμος, ὁ, Hdn.

mina, μνᾶ, ἡ, Dem.

minae, ἀπειλή, ἡ, Dem. minas intendo alicui, ἀπειλέω τινί, Xen. minis parco, φείδομαι ἀπειλῶν, Luc. minis terreor, ἀπειλοῦμαι, Xen.

minaciter, ἀπειλητικῶς, Herodot.

minatio, ἀπείλησις, ἡ.

minax, ἀπειλητικός, Plato.

mineralia, μέταλλα, τά.

Minerva, Ἀθηνᾶ, ἡ, Lucian. crassiore, παχυτέρᾳ Minervā, Galen.

minerval, δίδακτρον, τό.

mingo, vide mejo.

miniaceus, μιλτώδης, ες, Athen. μίλτινος, color, χρῶμα, Plut.

miniario, μιλτωρυχία, ἡ.

minime, οὐδαμῶς, Dem. οὐδαμῇ, justus, δίκαιος, Dem. neminem et minime omnium Thebanos, οὐδένα καὶ πάντων ἥκιστα Θηβαίους, id.

minimum, ἐλάχιστον, Dem. quinquaginta ad minimum, πεντήκοντα τοὐλάχιστον, idem.

minimus, ἐλάχιστος, ίστη, ιστον, Thuc.

minio, μιλτόω.

minister, ὑπηρέτης, ὁ, Dem. διάκονος, ὁ, id. θεραπευτής, ὁ, Plut. praebere se ministrum alicui, παρέχειν ἑαυτὸν ὑπηρέτην τινί, Dem. uti aliquo ministro, χρῆσθαί τινι διακόνῳ, id. publicus, δημόσιος, ὁ, Dem. δημοσιεύτης, ὁ, id.

ministerium, ὑπηρεσία, ἡ, Isocr. διακονία, ἡ, idem.

ministra, θεράπαινα, ἡ, Dem. θεραπαινίς, ἡ, id. ὑπηρέτις, ἡ, Xenoph.

ministrator, i. q. minister.

ministratorius, ὑπηρετικός, Xenoph.

ministro, ὑπηρετέω, alicui, τινί, Dem. aliquid, τί τινι, Isocr. domino, διακονέω δεσπότῃ, Dem. amicis, ὑπουργέω φίλοις, Isocr.

minitor, vide minor.

minium, μίλτος, ἡ, Diosc.

minor, oris, ἥσσων s. ἥττων, ὁ, ἡ, spes, ἐλπίς, Thuc. ἐλάσσων s. ἐλάττων, ὁ, ἡ, Dem. μείων, ὁ, ἡ, Xen. tribus annis, ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, Isocrat. aetate, ἐν τοῖς κατὰ γένεσιν χρόνοις ὑστερίζων.

minor, ἀπειλέω, alicui mortem, τινὶ θάνατον, Dem. Cf. minae.

minuo, ἐλαττόω, aliquid, τί, Isocrat. ἔλαττον ποιοῦμαι τι, id. μειόω τι, Xen. κολούω, τι, Plato.

minurio, μινυρίζω, Plato.

minuritio, μινυρισμός, ὁ.

minus, μεῖον, habeo, – i. e. inferiore conditione sum, ἔχω, Xen. ἔλασσον ἔχω, Dem. procul, ἔλασσον ἀπωθεν, Thuc. quam par est, ἐνδεέστερως, ἢ προσήκει, Dem. τοῦ προσήκοντος, Plato. paullo minus duobus millibus militum recipiunt, δέχονται ὀλίγῳ δισχιλίων ἀπολείποντας ὁπλίτας, Polyb. paullo minus centum annis, ἔτη οὐ πολὺ ἀπολείποντα τῶν ἑκατόν, Lucian.

minusculus, ὀλιγότερος.

minutal, μυττωτόν, τό, Aristoph.

minutatim, λεπτομερῶς.

minutia, λεπτόν, τό.

minutim, κατ' ὀλίγον, λεπτομερῶς.

minutio, μείωσις, ἡ.

minutulus, ὑπολεπτος, ον.

minutus, λεπτός, ή, όν, Aristot. μικρός, ά, όν, Dem.

mirabilis, θαυμαστός, Xen. θαυμάσιος, Isocr.

mirabiliter, ἀγαμένως, Plato. θαυμαστῶς, idem.

miraculum, θαῦμα, τό, facio, ποιέω, Xen. edo, θαυματουργέω, Damasc.

miratio, θαυμασμός, ὁ, Hippocr.

mirator, θαυμαστής, ὁ, Plut.

mire, θαυμασίως, Plato.

mirifice, θαυμαστῶς, Plato.

mirifico, θαυμαστόω, Plut.

mirificus, θαυμαστός, Demosth.

miror, θαυμάζω, aliquid, τί, Luc. aliquem ob aliquid, τινά τινος, Plut. τινὰ ἐπί τινι, Xen. τινά τινος, Dem. aliquem, τινός, Isocr. ἄγαμαί τινα, Isocr. τινός, Xen. conf. admiror.

mirus, θαυμάσιος, Dem. θαυμαστός, Isocr. non est mirum, si, οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ, id. mirum quantum, θαυμαστὸν ὅσον, ὑπερφυῶς, Lucian.

miscellanea, σύμμικτα, τά.

miscellaneus, σύμμικτος, ον, Thuc.

misceo, μίγνυμι, cum aliquo, μετά τινος, Plato. aliquid cum aliquo, κεράννυμί τί τινι, Plut.

miser, ἄθλιος, Dem. ταλαίπωρος, ον, id. et infelix, ταλαίπωρος καὶ δυστυχής, id. ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος, Dem. sum, ταλαιπωρέω, id.

miserabilis, ἐλεεινός, Dem. οἰκτρός, id.

miserabiliter, ἐλεεινῶς, Dem. οἰκτρῶς, id.

miseratio, ἔλεος, ὁ, ἐλεημοσύνη, ἡ, οἶκτος, ὁ, οἰκτιρμός, ὁ.

misere, ἀθλίως, et male belligerare, κακῶς πολεμεῖν, Dem. tractari ab aliquo, ἀτυχῶς φέρεσθαι παρά τινι, Isocr.

misereor, ἐλεέω s. κατελεέω τινά, οἰκτείρω, κατοικτείρω et κατοικτίζομαί τινα, εἰσέρχεταί με ἔλεός τινος.

miseresco, i. q. misereor.

miseret me, vide misereor.

miseria, ταλαιπωρία, ἡ, Isocr. et calamitas, ἀτυχία καὶ συμφορά, id. cf. calamitas.

misericordia, οἰκτιρμός, ὁ, ἐλεημοσύνη, ἡ, ἔλεος, ὁ, οἶκτος, ὁ, misericordia afficior, ἔλεος εἰσέρχεταί με τινος, Philo. animum ad misericordiam inflectere, τρέπειν θυμὸν πρὸς ἔλεον, Plato. ad misericordiam aliquem provocare, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ἔλεον, Herodian. adducere lacrimis aliquem ad misericordiam, τοῖς δακρύοις προσάγεσθαί τινα εἰς ἔλεον, Antiph. εἰς συμπάθειαν ἄγειν τινα, Diod.

misericors, ἐλεήμων, ὁ, ἡ, Dem. ἐλεῶν, id. συμπαθὴς.

miseror, i. q. misereor.

missile, βολίς, ἡ, Suid. βέλος, τό, Herod.

missio, πέμψις, ἡ, Thuc. πομπή, Plato.

missito, προπαραπέμπω.

missus, i. q. missio.

missus, πεμφθείς, missum facio aliquem, ἀφίημί τινα, Dem. missam facio uxorem, προΐημι τὸν γάμον, Plut.

mistura, μῖξις, ἡ, Lucian.

mite, ἐπιεικῶς, Isocr.

mitella, μιτρίδιον, τό.

mitesco, πραΰνομαι, Xenoph. – i. e. maturesco, πεπαίνομαι, id.

mitigatio, πραΰνσις, ἡ, Aristot.

mitigo, πραΰνω, aliquid, τί, Plato. aliquem, ἡμερόω τινά, Isocr. καταπραΰνω τινά, id.

mitis, πρᾶος, homo, ἀνήρ, Dem. ἐπιεικής, ές, id. cf. mansuetus. 2) i. e. maturus, ὡραῖος, fructus, καρπός, Galen. cf. maturus.

mitra, μίτρα, ἡ, Herodot.

mitto, πέμπω, alicui aliquid, τί τινι, Xen. nuncium ad aliquem, ἀποστέλλω πρέσβυν πρός τινα, Isocr.

mobilis, κινητός, Aristot.

mobilitas, εὐκινησία, ἡ.

mobiliter, κινητῶς, εὐκινήτως.

moderate, μετρίως, amare divitias, ἀγαπᾶν τὸν πλοῦτον, Dem. vivo, κοσμίως ζάω, Isocr. rebus uti, συμμέτρως ἀπολαύειν τῶν ὑπαρχόντων, Isocr.

moderatio, μετριότης, ἡ, Dem. χαμαίζηλον, τό, Isoc. – i. e. gubernatio, κυβέρνησις, εως, ἡ, Bas. διοίκησις, ἡ, Dem. ἐπιστασία, ἡ, Philo.

moderator, διοικητής, ὁ, Plut. κυβερνήτης, ὁ, Lucian.

moderatus, σωφρονικός, Lucian. μέτριος, homo, ἀνήρ, Dem. συμμέτριος, α, labor, πόνος, Isocr.

moderor, εὐθύνω, currum, ἅρμα, Isocr. pacem, πρυτανεύω τὴν εἰρήνην, id. rempublicam, διοικέω τὰ πολιτικά, Plato. alicui, ἐπιστατέω τινί, Plut. τινός, Xen.

modeste, σωφρόνως, vivere, ζῆν, Dem. κοσμίως ζῆν, Isocr. facere aliquid, μετρίως ποιεῖν τι, id.

modestia, σωφροσύνη, ἡ, Dem. κοσμιότης, ἡ, Aristot.

modestus, σώφρων, ὁ, ἡ, Dem. κόσμιος, et justa respublica, καὶ δικαία πολιτεία, Isocr. μέτριος, et prudens vir, καὶ σώφρων ἀνήρ, Dem.

modice, μετρίως, Dem.

modicum, μέτριον, τό.

modicus, ὀλίγος, cf. parvus.

modificatio, διαμέτρησις, ἡ.

modificor, διαμετρέω, Plut.

modiolus, ψυκτίδιον, τό.

modius, μόδιος, ὁ.

modo, ἄρτι, ἤδη, ἀρτίως, modo dicebam hoc, ἀρτίως εἶπον τοῦτο, Dem. it. ἐναγχος, ut modo plagas accepit, ἔναγχος ἐπλήγη, Dem. 2) μόνον, it. πλήν, ἀλλά, πλὴν ἀλλά, dicam; modo tu audi, λέγω δέ, ἀλλὰ σύ γε ἄκουσον. 3) modo – modo, τοτὲ μὲν – τοτὲ δέ, ὅτε μὲν – ὅτε δέ, ἄρτι μὲν – ἄρτι δέ, νῦν μὲν – νῦν δέ, non modo – sed etiam, οὐ μόνον – ἀλλὰ καί.

modulamen, ἐγκώλισμα, τό.

modulate, ῥυθμικῶς, εὐρύθμως.

modulatio, μελῳδία, ἡ, Athen. ῥυθμός, ὁ, Aristot.

modulator, μουσουργός, ὁ, Luc. μελῳδός, ὁ, id.

modulor, ἐγκωλέω, Lucian. μελῳδέω, Athen.

modulus, μέτρον, τό, Dem. ῥυθμός, ὁ, Aristot.

modus, i. e. mensura, μέτρον, τό, Lucian. – i. e. ratio, τρόπος, ὁ, Plut. modum servo, τοῦ μέτρου τυγχάνω, Aristot. virtus quae modum, ordinem ac disciplinam servat, εὐταξία, ἡ, Cebes. μετριάζω, Dem. excedo, non servo, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον, Dem Phal. ὑπερβάλλω ἔν τινι, Aristot. supra modum, παραλαμβάνω, Isocr.

moecha, μοιχεύτρια, ἡ, μοιχάς, ἡ, μοιχαλίς, ἡ, μοιχεύουσα, ἡ.

moechor, μοιχεύω.

moechus, μοιχός, ὁ, μοιχεύων, ὁ.

moenia, τείχη, τά, Dem.

moereo, v. maereo, moeror etc.

moeste, v. maeste, maestus etc.

mola, μύλη, ἡ, molam verso, μύλην στρέφω, περιάγω, περιστρέφω, Poll.

molaris, μυλιαῖος, lapis, λίθος, N. T. μυλίτης λίθος, Galen. dens, μυλίτης ὀδούς, Aristot.

molendinum, μύλη, ἡ, Poll. aquarium, ὑδρομύλιον, τό, Pandect.

moles, βάρος, τό, Plato. ὄγκος, ὁ, Plut.

moleste, χαλεπῶς, fero aliquid, φέρω τι, Dem. ἀηδῶς φέρω τι, Idem. ἄχθομαί τι, Xenoph. et graviter fero aliquid, λυπηρῶς καὶ βαρέως φέρω τι, Isocr. fero rem, δυσχεραίνω τὸ πρᾶγμα, Dem.

molestia, ἀηδία, ἡ, Dem. κακοπάθεια, ἡ, Cebes. molestia afficere aliquem, sive molestiam exhibere alicui, παρέχειν τινὶ ἔργον, Plato. κατασκευάζειν τινὶ ἀσχολίαν, Dem. βαρύνειν τινά, Xenoph. λυπεῖν τινα, id. ὄχλον παρέχειν τινί, Plato. aliquam molestiam exhibere, ἀνιᾶν τι, Xenoph. sustinere, πράγματα ἔχειν, Dem.

molesto, κοπιάω, Aristoph. conf. molestia.

molestus, λυπηρός, Dem. ἀηδής, ές, id. ἀνιαρός, ά, όν, id. χαλεπός, id. δυσχερής, ές, Isocr. sum alicui, ἐνοχλέω τινά, id. τινί, id.

molimen, κατασκεύασμα, τό, Aristot.

molior, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τι ἐπί τινα, Dem. aliquid, ἐπιχειρέω τινί, Plut. τορεύω τι, Dem. et machinor contra rempublicam, πραγματεύομαι καὶ παρασκευάζομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, id. bellum, πολεμοποιέω, Xen.

molitio, παρασκευή, ἡ, Thuc. in mola, ἄλετος, ὁ, Pol.

molitor, μυλωθρός, ὁ, Athen.

molitrix, ἀλετρίς, ἡ, Plut.

molitura, ἄλετος, ὁ, Plut.

mollesco, μαλακίζομαι, Luc.

mollio, μαλακίζω, μαλακύνω, Gal.

mollis, μαλακός, Xenoph. sum, μαλακιάω, id.

molliter, μαλακῶς, Xenoph.

mollitia, s. mollities, μαλακότης, ἡ, Plut. animi, μαλακία, ἡ, Aristot. ἁβρότης, ἡ, Xen.

mollitudo, ἁπαλότης, ἡ, Xen.

molliusculus, ὑπομάλακος, ον.

molo, ἀλέω, Diosc. καταλέω, Hippocr.

moly, μῶλυ, τό, Diosc.

momentaneus, ὀκαριαῖος, navigatio, πλοῦς, Dem.

momentum, ῥοπή, ἡ, Plut. — i. e. punctum temporis, ἀκαρές, τό, Poll. ἀκαρὴς χρόνος, Dem. momento temporis, ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, Aristoph. ἐν ἀκαρεῖ χρόνου, Lucian. ἐν ἀκαρεῖ, id.

monacha, μοναχή, ἡ, μονάστρια, ἡ, Pand.

monachatus, us, μοναχισμός, ὁ.

monachus, μοναχός, ὁ, Dion. Ar. μοναστής, ὁ, Naz. ἀσκητής, ὁ, Basil.

monarcha, μονάρχης, ὁ, Thuc. μόναρχος, ὁ, Aristot. sum, μοναρχέω, Strabo.

monarchia, μοναρχία, ἡ, Herodot.

monasterialis, μοναστικός, μοναχικός, Dion. Ar.

monasterium, μοναστήριον, τό, ἀσκητήριον, τό, Gregor.

moneo, παραγγέλλω, aliquem, τινί, Plato. aliquid alicui, παραινέω τί τινι, Dem. facere aliquid, ποιεῖν τι, id. quae decent, ὑπαγορεύω τινί, ἃ δεῖ ποιεῖν, id. Conf. admoneo, hortor.

moneta, νόμισμα, τό, Aristot. proba, νόμισμα δόκιμον, adulterina, νόμισμα ἀδόκιμον, νόμισμα κίβδηλον, Aristoph. monetam cudo, νόμισμα κόπτω, Aristot. monetam falsam cudo, νόμισμα παρακόπτω, Lucian. νόμισμα παραχαράττω, Suid.

monetaria officina, ἀργυροκοπεῖον, τό, Athen.

monetarius, ἀργυροκόπος, ὁ, Plut. falsus, παραχαράκτης, ὁ, Pandect.

monialis, μονάστρια, ἡ, Pandect.

monile, δέραιον, τό, περιδέραιον, τό, ὑποδέραιον, τό, δειροστέδη, ἡ, ὅρμος, ὁ.

monumentum, μνημεῖον, τό, virtutis relinquo in omne aevum, τῆς ἀρετῆς καταλείπω εἰς ἅπαντα χρόνον, Isocr. ὑπόμνημα, τό, esse posteris, εἶναι τοῖς ἐπιγιγνομένοις, idem.

monitio, νουθέτησις, ἡ, Isocr. νουθεσία, ἡ, Plato.

monitor, νουθετῶν, ὁ, Isocr. παραινῶν, ὁ, id.

monitorius, παραινετικός, Isocrat. προτρεπτικός, Clem. Alex.

monitum, s. monitus, us, παραίνεσις, ἡ, Xen. παράγγελμα, τό, id. monitu dei, ἐκ θεοῦ, Dion. Hal.

monoceros, μονοκέρως, ὁ, Aristot.

monoculus, v. unoculus.

monopola, μονοπώλης, ὁ.

monopolium, μονοπώλιον, τό, Aristot. exerceo, μονοπωλέω, Strabo.

mons, ὄρος, τό, Dem. montis cacumen, τὸ ἀκρωτήριον τοῦ ὄρους, Herodot. ἀκρώρεια, ὁ, Philo. latus montis, παρώρεια, ἡ, Polyb. radix sive ima pars montis, ὑπώρεια, ἡ, Plut.

monstrabilis, δεικτός, ἡ, όν.

monstratio, δεῖξις, ἡ, Herodian.

monstro, δείκνυμι, aliquid, τί, Thuc. Cf. ostendo.

monstrose, τερατικῶς, Plut.

monstrosus, τερατώδης, ες, Isocrat. τεράστιος, ον, Aelian.

monstrum, τέρας, τό, Isocr. τεράστιον, τό, Suid. pario, τερατοτοκέω.

montanus, ὀρεινός, regio, χώρα, Xen. ὄρειος, ον, Aristid.

monticola, ὀρείτης, ὁ.

monticulus, ὄριον, τό.

montosus, ὄρειος, ον, Lucian. ὀρεινός, ἡ, όν, Xenoph.

monumentum, v. monimentum.

mora, διατριβή, ἡ, Dem. ἀναβολή, ἡ, id. μέλλημα, τό, Aeschin. μέλλησις, ἡ, Thuc. moram interpono, necto, ποιέομαι ἀναβολήν, idem. διατριβὴν ποιέομαι, Dem. sine mora, ἀνυπερθέτως, Plato. ἀμελλητί, idem.

moralis, ἠθικός, ή, όν, Aristot.

morator, μελλητής, ὁ, Aristot.

moratus, εἰθισμένος, bene, εὐήθης, ες, Aristot.

morbidus, νοσώδης, ες, Plut. νοσηρός, Xen. νοσερός, Plut. νοσακερός, Aristot. ἐπίνοσος, ον, id.

morbosus, i. q. morbidus.

morbus, νόσος, ἡ, Dem. νόσημα, τό, id. ἀρρωστία, ἡ, id. ἀρρώστημα, τό, id. qui in extremum periculum aliquem conjicit, νόσος ἐξ ἧς τις εἰς τοὔσχατον ἔρχεται, Demosth. difficilis et qui magnam felicitatem et curam requirit, νόσημα χαλεπὸν καὶ πολλῆς εὐτυχίας καὶ ἐπιμελείας δεόμενον, id. regionem invadit, ἐμπίπτει νόσημα εἰς τὴν χώραν, Dem. in morbum incido, νόσος ἐπιγίγνεταί μοι, id. συμβαίνει μοι ἀρρώστημα, id. morbo corripi, λαμβάνεσθαι νόσῳ, id. παρεῖναί τινι ἀρρωστίαν, Isocr. πάσχειν τι πάθος, morbum curare, θεραπεύειν τὸ νόσημα, id. evadere e morbo, ἀποφεύγειν τὴν νόσον, Dem. consumi morbo, ἀποθανεῖν ἐκ τῆς νόσου, Isocr.

mordacitas, δηκτικόν, τό.

mordax, δηκτικός, ἡ, όν, Athen. δάκνης, ὁ, Plut. δακνώδης, ες, Galen.

mordeo, δάκνω, Plut.

mordicus, ὀδάξ, Aristoph. tenere, ἀπρὶξ ἔχειν, Arlian.

moretum, μυττωτόν, τό.

moribundus, ἀποθνήσκων, σα, ον.

morigero, ὑπουργέω, alicui, τινί, Plut. ὑπακούω τινός, Thuc. τινί, Dem.

morigerus, κατήκοος, ον, Plut. πειθήνιος, ον, Clem. Al.

morio, μωρός, ὁ, Lucian. γελωτοποιός, ὁ, id.

morior, θνήσκω, Xenoph. ἀποθνήσκω, Dem. τελευτάω, id. τὸν βίον τελευτάω, τελέω, μεταλλάττω, καταστρέφω, ἐκλείπω, Dem. Isocr. Xen. risu, θνήσκω γέλωτι, metu, φόβῳ, vulnere, ἀποθνήσκω ἐκ τοῦ τραύματος, Dem. ictu, τελευτάω ἐκ πληγῆς, id. per cruciatum, τελευτάω αἰκισθείς, Item. volens, ἀποθνήσκω ἑτοίμως, id. ante diem fatalem, τελευτάω πρὸ μοίρας, Isocr.

moror, διατρίβω, in urbe, ἐν τῇ πόλει, Isocr. Cf. mora.

morose, δυσκόλως, Dem.

morositas, δυσάρεστον, τό, χαλεπότης, ἡ, Isocr.

morosus, δυσάρεστος, ον, Dem. δύσκολος, ον, id. χαλεπός, id.

mors, θάνατος, ὁ, Dem. τελευτή, ἡ, id. τελευτὴ τοῦ βίου, Isocr. fatalis et naturalis, ἐκ τῆς εἱμαρμένης καὶ αὐτόματος θάνατος, Item. violenta, θάνατος βίαιος, id. morte violenta occumbere, ἀποθνήσκειν θανάτῳ βιαίῳ, idem. mortem sibi ipsi consciscere, ἀναιρεῖν ἑαυτόν, Aristot. διαφθείρειν ἑαυτόν, idem.

morsus, us, δῆγμα, τό, Plut. δῆξις, ἡ, id. δηγμός, ὁ, id.

mortalis, θνητός, homo, ἄνθρωπος, Dem. corpus, σῶμα, id. θανάσιμος, ον, Plato.

mortalitas, θνητόν, οῦ, τό.

mortarium, ὅλμος, ὁ, Aelian. contundere aliquid in mortariis, καταχόπτειν τι ἐν ὅλμοις, id.

morticinus, θνησιμαῖος, Aristoph.

mortualis, νεκρικός, Lucian.

mortuus, νεκρός, ά, όν, Plato. τεθνεώς, Dem. ἀποθανών, id.

morum, μόρον, τό, Diosc.

mos, ἔθος, τό, Dem. ἦθος, τό, id. τρόπος, ὁ, id. vir bonis omnino moribus praeditus, ἀνὴρ τὸν τρόπον πάνυ δίκαιος ὤν, Idem. integritas morum, ἡ καλοκἀγαθία τῶν τρόπων, Isocr. mores alicujus probatissimi, τὰ κάλλιστά τινος τῶν ἠθῶν, Dem.

moschus, μόσχος, ὁ.

motacilla, κνιπολόγος, τό, σεισοπυγίς, ἡ, Suid. κίγκλος, ὁ, Galen.

motio, κίνησις, ἡ, Aristot. σφυγμός, ὁ, Lucian.

motor, κινητής, ὁ.

motus, κίνησις, ἡ, Aristot. πάθος, τό, id. motu proprio, αὐτοκέλευστῳ γνώμῃ, Suid.

moveo, κινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον, Plut. castra, κινέω τὸ στράτευμα, Thuc. ἀναζεύγνυμι, Xen. et immuto decretum, καὶ μεταίρω τὰ ψήφισμα, Dem. et tolla male constituta, καὶ μετατίθημι τὰ μὴ καλῶς καθεστῶτα, Isocr. adsidue, ψυλάττω, Aelian. adfectus, παθαίνομαι, Dion. Hal.

mox, αὐτίκα, Dem. εὐθύς, id. εὐθέως, Plut.

muceo, εὐρωτιάω, Theophr. σήπομαι, Xenoph.

mucesco, σαπρός καὶ εὐρώεις γίγνομαι.

mucidus, εὐρώεις, Soph. εὐρώδης, ες, id. σαπρός, Aristot. βλεννώδης, ες, Hippocr.

mucor, εὐρώς, ὁ, Plut.

mucosus, κορυζῶν, Plato. κορύζης μεστός, Lucian. βλεννώδης, ες, Hippocr. μυξώδης, ες, Galen.

mucro, ἄκρον, τό, ἀκίς, ἡ, Herodian. gladii, στόμα μαχαίρας.

mucronatus, ὀξυθηκτος, ον, ὀξύς.

mucus, βλέννα, ἡ, Galen. μύξα, ἡ, id. κόρυζα, ἡ, Lucian.

mugil, κεστρεύς, ὁ, Aristot.

mugio, μυκάομαι, Plut.

mugitus, μύκημα, τό, Plut. μυκηθμός, ὁ, Lucian.

mula, ἡμίονος, ἡ, Herodot.

mularis, ἡμιόνειος, Hom.

mulcedo, θέλγητρον, τό, Clem. Al.

mulceo, καταθέλγω, Lucian. καταψάω, Xen. κηλέω, Plato. κατακηλέω, Aristot.

Mulciber, Ἥφαιστος, ὁ.

mulcta, v. multa.

mulctra, s. mulctrum, ἀμολγεύς, ὁ, Theocr. πέλλα, ἡ, Athen.

mulctrale, i. q. mulctra.

mulctus, us, ἄμελξις, ἡ, βδάλσις, ἡ.

mulgeo, ἀμέλγω, βδάλλω.

muliebris, γυναικεῖος, α, ον, mundus, κόσμος, Plato. γυναικώδης, ες.

muliebriter, γυναικείως.

mulier, γυνή, ἡ, formosa, εὐπρεπής, Dem. nobilis, γυνὴ σεμνή, Isocr. modesta, σώφρων, id. pura et casta a viri congressu, καθαρὰ καὶ ἁγνὴ ἀπὸ τῆς συνουσίας ἀνδρός, Dem. forma eleganti, εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα, Dem. in magna et praeclara modestia educata, μετὰ πολλῆς καὶ καλῆς σωφροσύνης τραφεῖσα, id.

muliercula, γύναιον, ου, τό, Dem.

mulierosus, θηλυμανής, Hippocr.

mulio, ἡμιονηλάτης, ὁ.

mullus, τρίγλα, ἡ, s. τρίγλη, ἡ, Aristot.

mulsum, οἰνόμελι, τό, Diosc.

multa, ζημία, ας, ἡ, Dem. καταδίκη, ἡ, id. τίμημα, τό, id. τιμωρία, ἡ, id. multam irroga, impono, τιμωρίαν ἐπιτίθημι τινὶ ὑπέρ τινος, Dem. centum talenta, ἐπιτίθημι ἑκατὸν τάλαντα, Aeschin. culta. τὸ τιμηθὲν διπλοῦν, Dem. ἐκτίω τὴν καταδίκην, id.

multangulus, πολύγωνος, ον.

multatio, τίμησις, ἡ, Aeschin.

multatitius, ἐπιτίμιος, ον.

multifariam, πολλαχῶς, declaratus, πολλαχόθεν δῆλος, Dem.

multifarius, πολύτροπος, ον, πολυειδής, ές.

multiformis, πολύμορφος, ον, Aristot.

multiloquium, πολυλογία, ἡ, Dem. ἀπεραντολογία, ἡ, Lucian.

multiloquus, πολύλογος, ον, Ammon. cf. loquax.

multimode, πολυτρόπως.

multipartitus, πολυμερής, ές, Aristot.

multiplex, πολλαπλάσιος, Plut.

multiplicatio, πολλαπλασμός, ὁ.

multipliciter, πολλαπλασίως, πολλαπλάσια, Xen.

multiplico, πολλαπλασιάζω, Plut. aliquid, πολλαπλάσιον ποιέω τι, Plut.

multiscius, πολυειδήμων, ὁ, ἡ.

multitudo, πλῆθος, τό, de rebus, et personis, Dem. — i. e. vulgus, πολλοί, οἱ, id.

multo, as, ζημιόω, aliquem morte, τινὰ θανάτῳ, Dem. perpetuo exsilio, ἀειφυγίᾳ, id. pecunia, χρήμασι, Isocr. carcere, τιμάω τινὶ δεσμοῦ, Dem.

multo, πολύ, plures, πλείους, Dem. magis quam, πολλῷ μᾶλλον, ἤπου, Plato. post, χρόνῳ παμπληθεῖ ὕστερον, Dem.

multoties, πολλοστόν, Dion. Hal.

multopere, μεγάλως.

multum, πολύ, Dem. laudo, πολλὰ ἐπαινέω, Xen. abest, ut existimem, πόῤῥω εἰμὶ τοῦ οἴεσθαι, Plato. πολλοῦ γε δεῖ, idem. atque haec ita se non habent; multum abest, ἔχει δὲ οὐχ οὕτω ταῦτα, οὐδ᾽ ἐγγύς, Dem.

multus, πολύς, πάμπολυς.

mulus, ἡμίονος, ὁ, Xenoph.

munctio, ἀπόμυξις, ἡ.

mundanus, κοσμικός, Chrys.

munditer, καθαρῶς, Plut.

munditia s. mundities, καθαρότης, ἡ, Hermog. munditiae studiosus, φιλόκαλος, ον, Isocr.

mundo, καθαρίζω, Naz.

mundus, καθαρός, Xenoph.

mundus, i, κόσμος, ὁ, Dem. πᾶν, τό, Plut. muliebris, ὁ κόσμος γυναικεῖος, Plato.

munerarius, munerator, ἀγωνοθέτης, ὁ, Lucian. — i. e. donator, δωρητής, ὁ.

munero, s. muneror, δωρέομαι, Lucian. aliquem aliqua re, τί τινι, Xenoph.

mungo, ἀπομύττω, Xen.

munia, v. officium.

municeps, συντελεστής, ὁ, πολίτης, ὁ, Xen. δημότης, ὁ, id. ἰσοτελής, ές, Dem.

municipalis, συντελεστικός, homo, δημοτικὸς ἄνθρωπος, Dion. Hal.

municipatim, κατὰ κωμοπόλεις.

municipium, κωμόπολις, ἡ, Strabo.

munifice, δωρηματικῶς, ἀφειδῶς, Basil.

munificentia, μεγαλοδωρία, ἡ, Herodian. πολυδωρία, ἡ, Xen.

munificus, μεγαλόδωρος, ον, Plut. φιλόδωρος, ον, Dem.

munimen, s. munimentum, ἐπιτείχισμα, τό, Dem. τεῖχος, τό, id. ὀχύρωμα, τό, id. frontis, προμετωπίδιον, Xen. pectoris, προστερνίδιον, id.

munio, τειχίζω, aliquid, τί, Xen. muris aeneis, τείχεσι χαλκοῖς, Aeschin. περιτειχίζω τι s. τινί, Thuc. urbem praesidiis, κρατύνομαι πόλιν φρουραῖς, id. muro, περιβάλλομαι τεῖχος πόλει, Aristot. s. πόλιν τειχεῖ, Isocr. pectoris, προστερνίδιον, id. locum, ὀχυρὸν ποιέομαι τόπον, Dem. viam, ὁδοποιέω, Dem.

munitio, περιτειχισμός, ὁ, Thuc. περιτείχισις, ἡ, id. viae, ὁδοποιΐα, ἡ, Xen.

munitus, ὀχυρός, Dem. τετειχισμένος, Isocr. praesidio, ἔμφρουρος, ον, Dem. civium benevolentia, τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορούμενος, Isocr.

munus, i. e. donum, δῶρον, τό, Dem. magnificum, μεγαλοπρεπές, Xenoph. cf. donum, — i. e. officium, ἔργον, τό, Dem. cf. officium.

munusculum, δωρίδιον, τό.

muraena, μύραινα, ἡ, s. σμύραινα, ἡ, Aristot.

muralis, τειχικός.

murex, κογχύλιον, τό, Galen. κογχύλη, ἡ, Philo.

muria, ταριχεία, ἡ, Aristot. condio, ταριχεύω, Plato. ἁλμαίω, Diosc.

murinus, μύϊνος, μυώδης, ες, Plut.

murmur, s. murmuratio, γόγγυσις, ἡ, γογγυσμός, ὁ, θόρυβος, ὁ, leve murmur, ψιθυρισμός, ὁ.

murmurillo, ψιθυρίζω, Plut.

murmuro, γογγύζω, aliquid mecum, βρενθύομαί τι πρὸς ἐμαυτόν, Lucian. leviter, ψιθυρίζω, Plut.

murrha, μύῤῥα, ἡ, Hippocr.

murrhinus, μύῤῥινος.

murus, τεῖχος, τό, firmissimus, ἀθάνατον, Isocr. murum condere, τεῖχος ἱστάναι, Dem. restaurare, ἀνιστάναι, id. erigere, ἀνορθοῦν, id. perfodere, διορύττειν, id. diruere, καθαιρεῖν, s. καθαιρεῖσθαι, id. κατασκάπτειν, id.

mus, μῦς, ὁ, Aristot. major, ὕραξ, ὁ, Schol. Nic. araneus, μυγαλῆ, ἡ, Diosc.

Musa, Μοῦσα, ἡ.

musca, μυῖα, ἡ, Aristot. canina, κυνόμυια, ὁ, Philo.

muscarium, σόβη, ἡ, μυιοσόβη, ἡ, Epigr.

muscerda, μυόχοδος, ὁ, Trall. μυῶν ἄφοδος, Diosc.

muscipula, μυάγρα, ἡ.

muscosus, βρυώδης, ες, Galen.

musculosus, μυώδης, ες, Galen.

musculus, μυΐσκος, ὁ, i. e. pars carnis, μῦς, ὁ, Galen. musculis carens, ἄμυος, ον, id.

muscus, βρύον, τό, Aristot. μνίον, τό, Diod. Sic.

museum, μουσεῖον, τό, Plut.

musice, μουσική, ἡ, sc. τέχνη, Plut.

musice, μουσικῶς, Plut.

musicus, μουσικός, Plut.

musicus, i, μουσικός, οῦ, ὁ, Plut.

mussito, s. musso, μύζω, Plut.

mustaceus, γλυκίνης, Diosc.

mustacium, μουστάκιον, τό, Athen.

mustela, γαλῆ, ἡ, Aristot.

mustelinus, γαλεώδης, ες, Aristot.

musteus, γλεύκινος, Diosc.

mustulentus, γλευκώδης, ες.

mustum, γλεῦκος, τό.

mutabilis, μεταβλητικός, Aristot. facile, εὐμετάβλητος, ον, Athen. in omnes horas, οἷος ἀεί ποτε μεταβάλλεσθαι, Xen.

mutabiliter, μεταβλητικῶς.

mutatio, μεταβολή, ἡ, vitae, τοῦ βίου, Isocr. et conversio, καὶ μετάστασις, Demosth. mutationem facio, μεταβολὴν ποιέομαι, Isocr. ingruere subito, προσπίπτειν ἄφνω, id. fieri, accidere, γίγνεσθαι, id. accipere, λαμβάνειν, id. habere, χρῆσθαι τῇ μεταβολῇ, id. sine mutatione, ἀμετακινήτως, Isocr.

mutilatio, ἀκρωτηριασμός, ὁ, Diosc. κόλουσις, ἡ, Aristot. ἀνατηρία, ἡ, id. πήρωσις, ἡ, id.

mutilatus, πεπηρωμένος, Dem. naribus, σεσιμωμένος ῥῖνας, Strabo.

mutilo, κολούω, aliquid, τί, Theophr. κολοβόω τι, Aristot. ἀκρωτηριάζω τι, Diosc.

mutilus , ἀνάπηρος , ον , κατάπηρος , ον , πεπηρωμένος , κολοβός , όν , κυλλός.

mutio , γρύζω , Lucian. μύζω , Aretaeus.

muto , μεταλλάττω , aliquid , τί , Aeschin. leges , μεταποιέω νόμους , Dem. rempubl. μεταβάλλω πολιτείαν , Isocrat. mores , τρόπους , Idem. leges , μεθίστημι νόμους , Xenoph. faciem in varias formas , ἀλλάττω εἶδος εἰς πολλὰς μορφάς , Plato. aliquid cum aliquo , ἀλλάττω τί τινος , Plut. terram subinde , ἀμείβω ἄλλην γῆν ἐξ ἄλλης , Lucian. civitatem , ἀμείβομαι ἄλλοτε ἄλλην πόλιν , Id. ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως , Plato. sententiam , ἀλλοιόομαι γνώμην , Thuc. vestem , μεταμφιέννυμι , Lucian.

mutuatio , δανεισμός , ὁ , Plat.

mutuatitius , δανειστικός , δανειστός.

mutue , ἀμοιβαδόν.

mutuo , Adv. καταλλάγδην , ἀμοιβαδόν , Theodoret. se amant , ἀλλήλους φιλοῦσι , Aristot. pugnare , μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους , Isocr. se mutuo complecti , ἀλλήλους περιβάλλειν , Dion. Hal. se mutuo interficere , ἀλληλοκτονεῖν , Hippocr.

mutuo , s. mutuor , δανείζομαι , pecuniam ab aliquo , χρήματα παρά τινος , Dem. ἀπό τινος , Plut. magno foenore , ἐπὶ μεγάλῳ τόκῳ , id. ad aliquid , εἴς τι , Id.

mutus , ἄφωνος , ον , ἄγλωττος , ον , ἄλαλος , ον , ἐνεός , κωφός.

mutuum , δάνειον , ου , τό , δάνεισμα , τό , repeto , τὸ δάνειον ἀπαιτέω , Dem. reddo , ἀποδίδωμι , id. mutuo do aliquid , δανείζω εἴς τι , Aristot. accipio , sive recipio , δανείζομαι , Dem.

mutuus , ἀμοιβαῖος , sermo , λόγος.

myrias , μυριάς , ἡ.

myrica , μυρίκη , ἡ , Diosc.

myropola , μυροπώλης , ὁ , Athen.

myropolium , μυροπωλεῖον , τό , Aristoph.

myrrha , μύῤῥα , ἡ , σμύρνα , ἡ , myrrha me inlino , σμυρνίζομαι.

myrrheus , σμύρνινος.

myrtetum , μυῤῥινών , ὁ , Aristoph.

myrtinus , μύρτινος , ίνη , ινον.

myrtites , μυρτίτης , ὁ , Diosc.

myrtus , μύρτος , ἡ , Diosc. μυρσίνη , ἡ , Galen.

mysta , μύστης , ὁ , Plut.

mystax , barba , μύσταξ , ὁ , Poll.

mysterium , μυστήριον , τό.

mysticus , μυστικός , Non. μυστηριώδης , ες , Plot.

mythologus , μυθολόγος , ὁ , Plato.

mythologia , μυθολογία , ἡ.

mythologicus , μυθολογικός , Plat.

N.

Nablium , νάβλιον , τό , νάβλα , ἡ , LXX.

nae ! νή , per deos , νὴ τοὺς θεούς , Plato. per Jovem , ναὶ μὰ Δία , Xen

naenia , ὁ αἶνος ἰάλεμος , Athen.

naevus , φῦμα , τό , Aristot.

nam , γάρ , cf. enim.

namque , i. q. nam.

nanciscor , τυγχάνω , aliquid , τινός , Dem. ἐπιτυγχάνω τινός , id. ἐπιλαμβάνω τινός , Aristot

nanus , νάνος , ὁ , Aristot.

naphtha , νάφθα , ἡ , Diosc.

napus , βουνίον , τό , Diosc.

narcissinus , ναρκίσσινος , oleum , ἔλαιον , Diosc.

narcissus , νάρκισσος , ὁ , ἡ , Theophr.

nardinus , νάρδινος , oleum , ἔλαιον , Athen.

nardus , νάρδος , ἡ , Diosc. nardi spica , ναρδόσταχυς , ἡ , Galen.

nares , ῥῖνες , αἱ , Xen. ῥινία , τά , Aristot. ῥώθωνες , οἱ , Dion. Hal. naribus indago , ῥινηλατέω , Longin. nares amputo , ῥινοτομέω , Eustath. σιμόω ῥῖνας , Strabo. nare trahere aliquem , τῆς ῥινὸς ἕλκειν τινά , Lucian.

narrabilis , e , διηγητός.

narratio , διήγησις , ἡ , περιήγησις , ἡ , Lucian. historica , ἀφήγησις , ἡ , Herodian. frigida , ψυχρολογία , Lucian.

narratiuncula , διηγημάτιον , τό.

narrator , διηγητής , ὁ.

narro , διηγέομαι , alicui omnia , quae acciderunt , τινὶ πάντα τὰ γεγενημένα , Dem. quae fecit , διέξειμι πάνθ' ὅσα πώποτ' ἔπραξε , Dem. aliquid accurate de aliquo , διεξέρχομαί τι ἀκριβῶς περί τινος , Isocr. audita , ἱστορία ἐξ ἀκοῆς , Diod. Sic. hoc tibi , λέγω σοι ταῦτα , Xen.

nascor , γίγνομαι s. γίνομαι , parentibus claris , ἐκ πατέρων εὐδοκιμούντων , Isocr. iisdem sc. parentibus , ἀπὸ τῶν αὐτῶν , id honesto loco , καλῶς , Dem. genere sordido , κακῶς , Isocr. Cf. natus.

nassa , κύρτος , ὁ , Plut. in nassam aliquem trahere , εἰς κύρτον ἕλκειν τινά , Aelian.

nasturtium , κάρδαμον , τό , Diosc.

nasus , μυκτήρ , ὁ , nasum aduncum habens , γρυπός , id. naso suspendo , μυκτηρίζω. Cf. nares.

nasutus , εὔριν , νος , ὁ , ἡ , Xenoph.

nata , θυγάτηρ , ἡ , conf. filia.

natabulum , νηχεῖον , τό.

natales , ium , γένος , τό , Cf. genus.

natalis , γενέθλιος , ον , vel ια , ιον , γενέσιος , ον (quod vide), natalis dies , γενέθλια , τά , γενέθλιος , ἡ , sc. ἡμέρα , diem natalem celebrans , γενέθλια ἄγειν , — γενέθλια ἑστιᾶν , — γενεθλιάζειν , ad natalem diem pertinens , γενεθλιακός.

natalitius , γενεθλιακός , ή , όν.

natalis , e , s. nandi peritus , νηκτικός , Basil.

natatio , s. natus , νῆξις , ἡ , Plut.

nates , πυγαί , αἱ , Aristoph. πυγαῖα , τά , Poll. γλουτοί , οἱ , Herodot.

natio , ἔθνος , τό , Dem. γένος , τό , natione peregrinus , τῷ γένει ξένος , Dem. Syrus , τὸ γένος Σύρος , Synes.

nativitas , γενετή , ἡ , Aristot.

nativus , ἐγγενής , ές , αὐτοφυής , ές , portus , λιμήν , Thuc.

nato , νέω , νήχομαι , κολυμβάω , secundo vento et flumine natare , κατὰ ἄνεμον καὶ ῥοῦν νήχεσθαι , Plut.

natrix , ὕδρος , ὁ , Aristot.

natu , τῇ ἡλικίᾳ , major , ἡλικίᾳ προέχων , Plato. minor , ἐν τοῖς κατὰ γένεσιν χρόνοις ὑστερίζων , Philo. admodum grandis , οὐ μάλα πρεσβύτης , Plato.

natura , φύσις , ἡ , humana , ἀνθρωπίνη , s. ἀνθρώπων , Dem. esse vel fieri aliquid natura , εἶναί τι , s. γίγνεσθαι φύσει , id. invitum esse alicui a natura , ὑπάρχειν τινὶ τῇ φύσει , id. insitus natura , ἔμφυτος , ον , Dem. natura sum , πέφυκα , id. naturam talem habere , ἔχειν τοιαύτην φύσιν , Isocr. excedens , ὑπερενεγκὼν τὴν φύσιν , Demosth.

naturalis , φυσικός , Aristot.

naturaliter , φυσικῶς , Plato.

natus , γεγονώς , claris parentibus , ἐκ πατέρων εὐδοκιμούντων , Isocr. bonis parentibus , φὺς ἀγαθῶν πατέρων , Plut. a Jove ratione matris , ὢν ἀπὸ Διὸς πρὸς μητρός , Id. patre divite , πατρὸς ὢν πλουσίου , Plato. ex familia totius civitatis nobilissima , γένους τοῦ πρώτου ἐν πόλει ὤν , Lucian. ex magna et beata domo s. familia , ὢν ἐξ οἰκίας μεγάλης καὶ γένους εὐδαίμονος , Plato. annos quatuordecim , γεγονὼς ἔτη τέσσαρα καὶ δέκα , Isocr.

natus , υἱός , ὁ , cf. filius.

nauarchus , ναύαρχος , ὁ , Thuc. sum , ναυαρχέω , Xen. nauarchi officium , ναυαρχία , ἡ , Thuc.

nauci , τοῦ περιψήματος , facio , παρ' οὐδὲν ἡγέομαι , s. τίθεμαι , Lucian. ὡς περίψημα καταφρονέω.

nauclericus , ναυκληρικός , Athen. vitae genus , ναυκληρικά , τά , Plato. ναυκληρία , ἡ , Aristot.

nauclerus , ναύκληρος , ὁ , Plut.

naufragium , ναυάγιον , τό , Plut. ναυαγία , ἡ , Dem. facio , ναυαγέω , idem.

naufrago , ναυαγέω , Dem.

naufragus , ναυαγός , όν , Xen.

naulum , ναῦλον , τό , Plut. naulo conduco , ναυλόω , navem , τὸ πλοῖον , Id.

naumachia , ναυμαχία , ἡ , Thuc.

naupegus , ναυπηγός , ὁ , Thuc.

nausea , ναυτία , ἡ , Thuc. — i. e. quodvis fastidium , ἄση , ἡ , Diosc. nauseam creare , ἄσην παρέχειν , Plato. sedare , πραΰνειν , Diosc. nausea laborans , ἀσώδης , ες , Galen. ἀσώμενος , id.

nauseo , ναυτιάω , Lucian. ἀσάομαι , Galen.

nauseosus , ναυτιώδης , ες , Plut.

nauta , v. navita.

nauticus , ναυτικός , Aristot.

navale , ναύσταθμος , ὁ , Lucian.

navalis , e , ναυτικός , Aristot. praelium , ναυμαχία , ἡ , Xenoph. committo contra aliquem , ναυμαχέω πρός τινα , Lycurg. navali praelio supero aliquem , καταναυμαχέω τινά , Strabo.

navicula , πλοιάριον , τό , Xen.

navicularia , ναυκληρία , ἡ , Aristot.

navicularius , ναύκληρος , ὁ , Plut.

naviculator , ναύκληρος , ὁ , Plut.

navigabilis , πλώϊμος , ον , Dem.

navigatio , πλόος , ὁ , contr. πλοῦς , οῦ , Thuc. secunda , πλοῦς οὔριος , Lucian. εὔπλοια , ἡ , Philo.

navigiolum , πλοιάριον , τό , Xen.

navigium , πλοῖον , τό , Thuc. ex tempore structum , vid. ratis.

navigo , πλέω , Xen. ναυτίλλομαι , Lucian.

navis , ναῦς , νεώς , ἡ , Plut. πλοῖον , τό , Thuc. praedatoria , σκάφος πειρατικόν , Philo. πειρατήριον , τό , Dion. Hal. cujus nullus amplius est usus ad navigandum , ναῦς ἄπλους , Xen. quae ab uno remige impellitur , μονόκροτος , ὁ , id. oneraria , ὁλκάς , ἡ , id. ad transfretandum , πορθμεῖον , τό , idem.

navita , s. nauta , ναύτης , ὁ , Xenoph.

navita , ἐπιμέλεια , ἡ , cf. industria.

naviter , ἐπιμελῶς , Dem.

navo , σπουδάζω , operam alicui rei , περί τινος , Plato. περί τι , Herodian. σπουδὴν ἔχω περί τινος , Plato. πρός τι , Dem. ἐπί

τοί, Lucian.

naviis, ἐπιμελής, ές, Dem.

ne, μή, (quod vide) ne miremini, μή θαυμάσητε, Dem. ne defendite, μή ἀμύνεσθε, id. ne faciatis, μή ποιήσητε, id. isti vero ne decreto quidem per me edito facere voluerunt, οὗτοι δὲ, οὐδὲ γράψαντος ἐμοῦ, ταῦτα ποιεῖν ἠθέλησαν, id. ne idem tibi eveniat, ἵνα μή τὸ αὐτὸ πάθῃς, Isocr. ne tyrannis existeret, ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι τυραννίδα, Plut. obstaculum, ne videat, κωλύειν τινὰ τοῦ ὁρᾷν, Dem. prohibuit, ne quis servos contumelia afficeret, ἐκώλυσε, μηδ' εἰς τοὺς δούλους ὑβρίζειν, id. ut ne te impediam, μή σε κατακωλύω, Xen. videndum, ne, vel ut videamus, δεῖ σκοπεῖν, ὅπως μὴ δόξωμεν, id. ut ne singula commemorem, ἵνα μὴ καθ' ἕκαστα λέγων διατρίβω, id. ne dictu quidem fas est, μηδ' εἰπεῖν θέμις, Plato. ita ne terra quidem, οὐδ' ἄρα γε ἡ γῆ, Xenoph. desinetne fallere? ἆρα παύσει φενακίζων; Aristoph. vosne, an ille? πότερον ὑμεῖς, ἢ ἐκεῖνος; Dem.

nebula, νεφέλη, ἡ, νέφος, τό, ὁμίχλη, ἡ, Aristot.

nebulo, ὁ οὐδενὸς ἄξιος.

nebulosus, ὁμιχλώδης, ες, Plut.

nec, 1) οὐδὲ vel μηδέ, non de gloria, nec de parte agri, οὐ περὶ δόξης, οὐδ' ὑπὲρ μέρους χώρας, Dem. quae facto turpia sunt, ea nec dictu honesta puta, ἃ ποιεῖν αἰσχρόν, ταῦτα νόμιζε μηδὲ λέγειν εἶναι καλόν, Isocr. 2) nec — nec sive nec — neque, οὔτε — οὔτε vel μήτε — μήτε. (Utraeque particulae ita differunt, ut simplices οὐ et μή, quas v.)

necessarie, s. necessario, ἀναγκαίως, Isocr. ἐκ τοῦ ἀναγκαίου, Dion. Hal. ἀνάγκῃ, Plato. hoc agi, ἐξ ἀνάγκης τοῦτο ποιεῖ, Dem.

necessarius, ἀναγκαῖος, res, πρᾶγμα, Dem. — i. e. cognatus, προσήκων, ὁ, id. ὁ τῷ γένει προσήκων, Isocr. ἀναγκαῖος, ὁ, id.

necesse, ἀνάγκη, est, ut caute agam, φυλάττεσθαι, Dem. ut breviter dicam, ἀναγκαῖόν ἐστι βραχέα εἰπεῖν, id.

necessitas, ἀνάγκη, ἡ, extrema, ἐσχάτη, Dem. magna, μεγάλη, id. multa, πολλή, id. necessitatem impono dicendi aliquid, ἀνάγκην ποιῶ λέγειν τι, Dem. necessitas incidit, ἀνάγκη συμπίπτει, id. necessitas est, ἀνάγκη ἐστί, id. in necessitatem adducere aliquem, ἄγειν εἰς ἀνάγκην τινά, id. venire, ἔρχεσθαι εἰς ἀνάγκην, id. coactum necessitate aliquid facere, καταληφθέντα ὑπ' ἀνάγκης ποιεῖν τι, id.

necessitudo, i. q. necessitas, — i. e. conjunctio necessaria, οἰκειότης, ἡ, Dem. cognationis, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα, idem. est mihi cum illo, οἰκειότης ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτόν, Plut. οἰκείως ἔχω πρὸς αὐτόν, id.

necessum, i. q. necesse.

neco, κτείνω, i. f. interficio.

necromantia, νεκρομαντεία, ἡ, νεκυομαντεία, ἡ.

nectar, νέκταρ, τό, Athen.

nectareus, νεκτάρεος, Lucian.

necto, πλέκω, aliquid, τί, Theophr. dolos, μηχανάς, Plato.

necubi, μήπου, fiat jactus lapidum, γίνηταί τις βολὴ τῶν λίθων, Hdn.

necunde, μήποθεν.

nedum, οὐχ ὅπως, excelluisse, nedum ut lateret, προέχειν, οὐχ ὅσον λανθάνειν, Aristid. ne homini quidem, nedum deo, οὐδὲ ἀνθρώπῳ, μὴ ὅτι (μήτι, μήτιγε, μήτι δή, μήτιγε δή, μὴ ὅτι γε) θεῷ, Plato.

nefandus, ἄῤῥητος, ον.

nefarie, ἀθεμίστως.

nefarius, ἄθεσμος, ον, ἀθέμιστος, ον, ἀθέμιτος, ον, nefarium facinus, ἀθέμιτον ἔργον, Hdn. ἀνοσιουργία, ἡ, Philo.

nefas, ἀθεμιστουργία, ἡ, est, οὐχ ὅσιόν ἐστι, Isocr. οὐ θέμις ἐστί, Demosth.

nefastus, ἀθέμιστος, ον, Xen. ἀποφράς, ἡ, dies, ἡμέρα, Luc. porta, πύλη, Plut.

negatio, ἀπόφασις, ἡ, Aristot.

neglectio, s. neglectus, ἀμέλεια, ἡ, Xen. circa curam valetudinis, ἀθεραπευσία σώματος, Theophr. neglectui habere aliquid, ἀμελῶς ἔχειν τινός, περί τι, Xenoph.

negligenter, ἀμελῶς, Isocr.

negligentia, ἀμέλεια, ἡ, Xen.

negligo, ἀμελέω, aliquid, τινός, Isocrat. περί τινος, Dem. amicos, ὀλιγωρεῖν τῶν φίλων, Isocr. ὀλιγώρως ἔχω φίλων, id. magistratus, ἀφροντιστεῖν τῶν ἀρχόντων, Plato.

nego, ἀρνοῦμαι, aliquid, τί, Dem. ἔξαρνός εἰμί τινος, Isocr. ἔξαρνος γίγνομαί τινος, Idem. haec ita habere, ἔξαρνος γίγνομαι, ὡς οὐχ οὕτω ταῦτα ἔχει, Aristid.

negotialis, πραγματικός, Hermog.

negotiatio, πραγματεία, ἡ, Isocr. mercatoria, ἐμπορία, ἡ, Basil.

negotiatorius, πραγματευτικός.

negotiolum, πραγμάτιον, τό, Aristoph.

negotior, διαπραγματεύομαι, ut mercator, ἐμπορίαν ποιέομαι, Isocrat.

negotiosus, πραγματώδης, ες, Isocr.

negotium, πρᾶγμα, τό, Dem. ἔργον, τό, id. πρᾶξις, αἱ, Hdn. gravius, ἔργον σπουδαῖον, Xen. negotia et multi labores, πολλοὶ πόνοι καὶ πραγματεῖαι, Dem. multum negotii, πολὺ πραγμάτων, id. negotia facessere alicui, ἀσχολίαν ποιεῖν τινι, id. ποιεῖν τινι πράγματα, Isocr. παρέχειν τινὶ ἔργον, Plato. negotiis occupari, ἀσχολεῖσθαι, Aristot. in aliquo, ἄσχολον γίγνεσθαι διά τι, Dem. εἶναι πρός τινι, Aristot. περί τι, Xen. citra negotium, ἀπονητί, Lucian. nullo negotio, ἀπόνως, Xenoph.

Nemesis, Νέμεσις, ἡ.

nemo, οὐδείς, ενός, Aristot. est, qui non, οὐδείς ἐστιν, ὅστις οὐ, Isocr. οὐκ ἔστιν, ὅστις οὐ, id.

nemoralis, ἀλσώδης, ες, Athen.

nemorosus, ὑλώδης, ες, Xenoph.

nempe, ἀμέλει, Dem. δηλαδή.

nemus, νέμος, τό, ἄλσος, τό, sacrum, τέμενος, τό.

neo, νήθω, Lucian. fila, κλώθω μίτον, Idem.

nepa, σκορπίος, ὁ, Aristot.

nepenthes, νηπενθές, τό, sc. φάρμακον, Hom.

nephriticus, νεφριτικός, Galen.

nephritis, νεφρῖτις, ἡ, Theo.

nepos, ex filio, υἱωνός, ὁ, Plut. υἱιδοῦς, ὁ, Aristot. υἱιδεύς, ὁ, Isocr. ex filia, θυγατριδοῦς, ὁ, Dem. ὁ ἐκ τῆς θυγατρὸς υἱός, id. ex fratre vel sorore, ἀδελφιδοῦς, ὁ, Poll. 2) — i. e. heluo, ἄσωτος, ὁ, conf. heluo.

nepotor, ἀσωτεύομαι.

neptis, ex filio, υἱωνή, ἡ, ex filia, θυγατριδῆ, ἡ, Philo. ex fratre vel sorore, ἀδελφιδῆ, ἡ, Xenoph.

Neptunus, Ποσειδῶν, ὁ.

nequam, πονηρός, Dem.

nequando, μήποτε, Dem.

nequaquam, οὐδαμῶς, Dem. οὐδαμῇ, id. μηδαμῶς, id. μηδαμῇ, id. ἥκιστα, Herodian.

neque, vide nec. — neque non, ἀλλὰ μήν, Herodian.

nequeo, ἀδυνατέω, Plato. ἀδυνάτως ἔχω, Dem.

nequidquam, μάτην, Plato.

ne quis, μή τις, ne quid nimis, μηδὲν ἄγαν.

nequiter, πονηρῶς, μοχθηρῶς, Plat.

nequitia, μοχθηρία, ἡ, Dem. πονηρία, ἡ, id.

nervose, νευρωδῶς.

nervositas, νευρῶδες, τό.

nervosus, νευρώδης, ες, Diosc.

nervus, νεῦρον, τό, Gal. nervi belli pecuniae, νεῦρα τοῦ πολέμου τὰ χρήματα, Dem. nervos omnes intendo, διατείνομαι τὰ κάλλιστα πράττειν, Aristot. adhibeo, νευρόω, Philo. incido, ἀπονευρόω, Suid. ἐκνευρίζω, Demosth. resolvo, παρανευρίζω, Aristot.

nescio, ἀγνοέω, res, τὰ πράγματα, Dem. quomodo, οὐκ οἶδα, ὅπως, Plato. ὅν τινα τρόπον, Dem. quid, οὐκ οἶδ' ὅτι, idem. quare, οὐκ οἶδα, οὗ ὅτου, id. quis, ὄνομα λέγεται ἄλλος, Aelian.

nescius, ἀγνοῶν, Isocr. ἀνεπιστήμων, ὁ, ἡ, Philo. ἄπειρος, ον, Dem.

neu, s. neve, μήτε, cf. nec, neque.

neuter, οὐδέτερος, Plato. neutram in partem, οὐδετέρωσε, Galen. neutram partem sequi, μέσον ἑαυτὸν φυλάττειν, Lucian.

neutiquam, i. q. nequaquam.

neutralis, οὐδέτερος, Plato. — i. e. neutras partes sequens, μέσος, Lucian.

neutro, οὐδετέρως.

nex, φόνος, ὁ, cf. caedes, mors.

nexilis, πλεκτός, ἡ, όν, Plut.

nexo, πλέκω, Theophr.

nexus, us, πλοκή, ἡ, Philo.

ni, εἰ μή, cf. nisi.

nictatio, σκαρδαμυξις, ἡ, βλεφαρισμός, ὁ.

nicto, σκαρδαμύττω, Xen. σκαρδαμύττειν, Lucian.

nidifico, νεοττεύω, Aristot.

nidor, κνῖσσα, ἡ, Aristot. nidore inficio, κνισσόω, Dem. nidore repleo domum, ἐνκνισσῶ δῶμα, Athen. sine nidore, ἀκνίσσως, Plut.

nidulus, νεοττίδιον, τό.

nidus, καλιά sive καλιά, ἡ, σκηνή, ἡ, — nidus cum pullis, νεοττιά, ἡ, nidum facio, νεοττεύω.

nigellus, ὑπομέλας, λαινα, λαν.

niger, μέλας, μέλαινα, μέλαν, Aristot.

nigredo, μελανότης, ἡ, Gal. μελανία, ἡ, Diosc.

nigresco, μελαίνομαι.

nigrico, μελανίζω.

nigritia, μελανία, ἡ, Diosc.

nigror, μελανότης, ἡ, Gal.

nihil, οὐδέν, μηδέν, dico, λέγω, Xen. ad rem, οὐδὲν πρὸς ἔπος, Plato. nihil aliud curant, nisi quod sibi prodesse existimant, μηδενὸς ἄλλου φροντίζονται, πλὴν ὅ, τι ἂν ὑπολάβωσιν ὠφέλιμον αὐτοῖς εἶναι, Isocr. nihil aliud spectat, nisi ut avaritiam suam expleat, μη ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ πλὴν ὅπως πλέον ἕξει, Dem. nihil amplius restat, quam ut deus fiat, οὐδέν ἐστι λοιπὸν ἔτι, πλὴν θεὸν γενέσθαι, id. qui nihil aliud possunt, quam decipere, οἱ οὐδὲν ἄλλο, ἢ φενακίζειν δυνα-

μασι, id. nihil est magis cavendum, quam permittere, οὐκ ἔστιν ὅ, τι μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι δεῖ, ἢ τὸ ἐᾶν, etc. Dem. nihil impedit, quo minus colloquamur, οὐδὲν κωλύει διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους, Plato. Cf. nihilum.

nihildum, οὐδέν πω.

nihilominus, μηδὲν ἧττον, quam, ἤ, Isocr. Cf. nihilum.

nihilum, μηδέν, τό, οὐδείς, ός, τό, nihili facio, οὐδενὸς ποιέομαι, Lys. ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεμαί τι, Plut. παρ' οὐδὲν τίθημι, Lucian. nihilo magis, οὐδέν τι μᾶλλον, Plut. nihilo minus, quam, μηδὲν ἧττον, ἤ, Isocr. οὐχ ἧττον, ὅ, id. οὐδ' ἔλαττον, ἤ, id. homo nihili, ἄχθος τῆς γῆς, Plut. οὐδείς, Xen. ad nihilum redigo, τὸ μηδὲν ποιέω, Dion. Hal.

nil, i. q. nihil.

nilum, i. q. nihilum.

nimbosus, ὀμβρώδης, ες.

nimbus, ὀμβρία, ἡ, Theophr.

nimie, περισσῶς.

nimietas, περισσεία, περισσόν, τό.

nimiopere, λίαν, conf. nimis.

nimirum, ἀμέλει, Plut. δῆπου, Aristot.

nimis, λίαν, acerbum, πικρόν, Dem. juvenis, ὁ ἄγαν νέος, vehemens studium, ἡ ἄγαν σπουδή, Plato. laudare, παρὰ τοῦ μετρίου ἐπαινεῖν, Isocr.

nimium, Subst. ὑπερβολή, ἡ, in aliqua re, τινός, Dem. - Adv. laudare, ὑπερβάλλοντας ἐπαίνους ποιεῖσθαι περί τινος, Dem. Cf. nimius.

nimius, ὑπερβάλλων, socordia, ῥᾳθυμία, Dem. ὑπερβαλλόμενος, in aliqua re, ἔν τινι, id. ὁ, ἡ, τὸ ἄγαν, s. λίαν, nimia familiaritas, ἡ λίαν ὁμιλία, Dem. nimium studium, ἡ ἄγαν σπουδή, Plato.

ningit, νίφει, Athen. super, ἐπινίφω, Xen. deorsum, κατανίφω, Aristoph. leviter, ὑπονίφω, Thuc.

ninguidus, νιφετώδης, ες, Aristot.

nisi, εἰ μή, non est potestas, nisi a deo, οὐκ ἔστιν ἐξουσία, εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ τεταγμένη, Paus. non aliter, nisi, οὐδαμῶς ἂν ἄλλως, πλὴν ἤ, Isocr. quis, nisi forte aliquis desperatus, τίς ἄν, πλὴν ὅ μή τις ἀπονενοημένος, Dem. nihil, nisi divitias laudare, οὐδέν, ἀλλ' ἢ τὸν πλοῦτον ἐπαινεῖν, Plato. nemini dicas, nisi audienti conferat, μηδενὶ λέγε, πλὴν ἂν τῷ ἀκούοντι συμφέρῃ, Isocr.

nisus, i, σπιζίας, ὁ.

nisus, us, πεῖρα, ὁ, Thuc.

nitedula, μῦς ἀρουραῖος.

nitela, λαμπουρίς, ίδος, ἡ, Aristot.

niteo, στίλβω, Aristot. λάμπω, id.

nitesco, λάμπομαι, Aristoph.

nitide, στιλβηδόν, Suid.

nitidus, εὐειδής, ές, λαμπρός, ἔκλαμπρος, ον, στιλπνός, καθαρός.

nitor, oris, στίλβωσις, ἡ, Basil. στίλβη, ὁ, Hesych. στιλβηδών, ἡ, Suid.

nitor, ἰσχυρίζομαι, apparatu, τῇ παρασκευῇ, Dem. largitionibus, ἐπισκήπτομαι ταῖς ἀναλώμασι, id. - i. e. conor, πειράομαι, facere aliquid, ποιεῖν τι, Thuc.

nitrarie, νιτρωρυχεῖον, τό.

nitratus, νιτρωτός, ή, όν.

nitrosus, νιτρώδης, ες.

nitrum, νίτρον, τό, Diosc. nitri spuma, ἀφρόνιτρον, τό, Gal. nitro eluo, ἐκνιτρόω, Alex. nitro prius perfrico, προεκνιτρόω, Diosc.

nivalis, νιφετώδης, ες, Aristot.

nivatus, χιονωτός, ή, όν.

niveus, χιόνεος, Athen. χιονόχροος, ον, idem.

nivosus, νιφετώδης, ες, Aristot.

nix, χιών, ὁ, Plut. confertim ruens, νιφετός, ὁ, Aristot.

nixor, i. q. nitor.

nixus, us, πεῖρα, ἡ, Thuc. parturientis, ὠδίς, s. ὠδίς, ἡ, Plut.

no, vide nato.

nobilis, γνώριμος, ον, Dem. Cf. clarus, notus. 2) i. e. nobili loco natus, εὐγενής, ές, Aristot. Cf. notus.

nobilitas, εὐγένεια, ἡ, Aristid.

nobiliter, ἐνδόξως, Dem. εὐγενῶς, Plut.

nobilito, εὐδόκιμον ποιέω, nobilitor aliqua re, εὐδοκιμέομαι ἐπί τινι, Herodian.

nocens, βλάπτων, Isocr. Cf. noxius.

nocenter, βλαβερῶς.

noceo, βλάπτω, valde alicui, μεγάλα βλάπτω τινά, Dem. πολλὰ καὶ μεγάλα βλάπτω τινά, id. πολλὰ ζημιόω τινά, id. urbi, λυμαίνομαι τὴν πόλιν, id. Cf. damnum.

nocivus, βλαβερός, Xenoph.

noctambulo, νυκτοβάτης, ὁ, Lucian.

noctescit, νὺξ ἐπέρχεται, Hom.

noctiluca, νυκτολαμπής, ἡ, πυγολαμπίς, ὁ, Aristot.

noctivagus, νυκτιπλάνος, ὁ, Lucian.

noctu, νυκτός, noctu surgere, ἀνίστασθαι, Dem. domi manere, ἔνδον μένειν, id. furari, νύκτωρ κλέπτειν, idem.

noctua, γλαύξ, ἡ, Aristot. aurita, ὦτος, ὁ, s. ὠτός, ὁ, id.

nocturnus, νυκτερινός, νυκτερήσιος, ον, νυκτερήσιος, ον.

nodo, δέω, Thuc.

nodosus, δεσμῶν μεστός, ή, όν.

nodus, ἅμμα, τό, δεσμός, ὁ, σύναμμα, τό, solvo, λύω, Plut. arboris, ὄζος, ὁ, id. digiti, κόνδυλος, ὁ, Aristot.

nolo, ἀβουλία, Plato. nolentem facere aliquid, οὐχ ἑκόντα ποιεῖν τι, Dem. ἄκοντα ποιεῖν τι, idem.

nomen, ὄνομα, τό, Dem. ὀνόμασμα, τό, Plato. ὀνομασία, ἡ, Aristot. impono alicui, ὄνομα τίθημι τινι, id. dare, tribuere alicui aliquod, διδόναι τινὶ ὄνομά τι, id. patris filio dare, ὄνομα τοῦ πατρὸς διδόναι υἱῷ, id. compellare aliquem nomine aliquo, προσειπεῖν τινα ὄνομα, s. ὄνομά τι τινι, id. appellari aliquo nomine, προσαγορεύεσθαι ὀνόματί τινι, id. habere nomen aliquod, ἔχειν ὄνομά τι, id. sortiri aliquod nomen, τυχεῖν τινας προσηγορίας, idem. esse aliquibus idem nomen, εἶναί τισι ταὐτὸν ὄνομα, Dem. retinere nomen aliquod, μένειν ἐπί τινας ὀνόματος, id. objicere alicui probri loco nomen aliquod, προφέρειν τινὶ ὡς ὄνειδος ὄνομά τι, id. commutare nomen rei, μετατίθεσθαι ὄνομα πράγματί τινι, id. delere nomen aliquod, ἐξαλείφειν ὄνομά τι, id. do et profiteor, ἀπογράφομαι ὄνομα, Xen. nomen nullum habens, ἀνώνυμος, ον, Dem. femina nomine Aglais, γυνὴ Ἀγλαῒς ὄνομα, Ael. nomen faustum habens, εὐώνυμος, ον, Lucian. sacrum habens, ἱερώνυμος, ον, id. idem habens, ὁμώνυμος, ον, Isocr. commune habens, συνώνυμος, ον, Aristot. falsum habens, ψευδώνυμος, ον, Aeschyl. nomine tuo, ἐξ ὀνόματός σου, Isocr. nominis splendor, κλέος, τό, Dem. claritas, εὐδοξία, ἡ, Dem. obscuritas, ἀδοξία, ἡ, id.

nomenclatio, ὀνομασία, ἡ, Aristot.

nomenclator, ὀνομακλήτωρ, ὁ, ὀνοματολόγος, ὁ, Plut.

nomenclatura, ὀνομασία, ἡ, Aristot.

nominalis, ὀνομαστικός, Plato.

nominatim, ὀνομαστί, Dem. κατ' ὄνομα, Id. ὠνομασμένως, Aristot.

nominatio, ὀνομασία, ἡ, Aristot. ὀνομασοποιΐα, ἡ, Plut.

nomino, ὀνομάζω, aliquem Romulum, τινὰ Ῥώμυλον, Plut. aliquem Empusam, καλέω τινὰ Ἔμπουσαν, Dem. aliquem, προσαγορεύω τινά, Isocr. Cf. nomen, appello.

non, οὐ, sequente Consona, Dem. οὐκ, sequente Vocali levigata, Id. οὐχ, sequente Vocali adspirata, Id. οὐχί, itidem sequente Consona, non fiet, οὐχὶ γενήσεται, Dem. non nunc, οὐχὶ νῦν, Idem. non bene, οὐχὶ καλῶς, Id. μή, solvens mercedem, διδοὺς μισθόν, Id. non tamen, οὐ μήν, arbitror, οἶμαι, Id. non igitur, οὐκοῦν, vult, βούλεται, Id. non sana, οὔτοι, prudentium est, σωφρόνων ἐστί, Id. non omnino, οὔτοι παντελῶς, Id. per deos non habeo, μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἔχω, Id. non equidem, οὐ γὰρ οὖν, Dem. non solum sed etiam, οὐ μόνον, ἀλλὰ καί, Dem. μὴ μόνον, ἀλλά, Id. οὐχ ὅτι, ἀλλὰ καί, Isocr. οὐχ ὅπως, ἀλλὰ καί, Dem. non solum, sed nec, μὴ ὅτι, ἀλλ' οὐδ' ἄν, Id. — De discrimine inter μή et οὐ v. in 1. parte.

nonagenarius, ἐνενηκονταετής, ές — ἐνενηκοντούτης, ὁ, ἐνενηκοντοῦτις, ἡ.

nonagesimus, ἐνενηκοστός.

nonagies, ἐνενηκοντάκις.

nonaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἐνενήκοντα.

nondum, οὔπω, Isocr. μήπω, Demosth. οὐδέπω, Idem.

nongenti, ἐνακόσιοι, ιαι, ια.

nonne omnium impudentissimi sunt? πῶς οὐχὶ ἁπάντων ἀναισχυντότατοι τυγχάνουσιν ὄντες; Dem. nonne talis est? οὐχὶ τοιοῦτος; Id. nonne pessimus est? πῶς οὐ κάκιστος; Id. nonne impius est? οὐκ ἀσεβής; Id.

non nihil, μικρόν, s. σμικρόν, morari, ἐπέχειν, Demosth.

non nunquam, ἔστι δ' ὅτε, Herodot. indigentes, ἔσθ' ὅτε σπανίζοντες, Id. ἐνίοτε, Plato.

nonnusquam, ἐνιαχοῦ, ἔστιν οὗ.

nonus, ἔνατος, άτη, ατον, Plut.

norma, κανών, όνος, ὁ, Aeschin. γνώμων, ονος, ὁ, Herodot.

normalis, κανονικός, ή, όν.

normatus, ὁ πρὸς γνώμονα ἐξειργασμένος.

noscito, διαγιγνώσκω, Aristoph.

nosco, γιγνώσκω, ἐπιγιγνώσκω, γνωρίζω, φανερόν ἐστί μοί τι, — novi, οἶδα, δῆλόν ἐστί μοι. — μανθάνω, καταμανθάνω, ἐπίσταμαι, — ἔμπειρός εἰμί τινος, ἐμπειρίας ἔχω τινός — accurate novi, ἀκριβῶς οἶδά τι, ἀκριβόω τι, ἐξεπίσταμαί τι. — nosce te ipsum, γνῶθι σεαυτόν, nosco aliquid experiendo, πεῖραν λαμβάνω τινός, εἰς πεῖραν ἔρχομαί τινος, exercitando, μανθάνω, ἐκμανθάνω τι, ἱστορέω τι. — non novi, ἀγνοέω, ἀπείρως ἔχω τινός, ἀνεπιστήμων εἰμί τινος.

nosocomium, νοσοκομεῖον, τό.

noster, ἡμέτερος. Sed Possessivi Pronominis loco Graeci frequentius utuntur genitivo pron. person. ἡμῶν, illud fere non usurpantes nisi quum vel oppositio exstat vel major vis pronomini inest.

nostras, ἡμεδαπός, ὁ.

nota, στίγμα, τό, Plut. σημεῖον, τό, Dem. ἐπίσημον, τό, Plut. inusta, καυστήρ, ῆρος, ὁ, Lucian. notam noctuae inurere fronti alicujus, στίζειν εἰς τὸ μέτωπόν τινος γλαῦκα, Plut.

notabilis, ἀξιομνημόνευτος, ον, Xen.
notabiliter, εὐγνώστως, ἐπισήμως.
notarius, γραμματεύς, ὁ, ὑπογραφεύς, ὁ.
notatio, σημείωσις, ὁ.
notatu dignus, ἀξιομνημόνευτος, ον, Xen. ἀξιόλογος, ον, Id.
notesco, γνωρίζομαι.
nothus, νόθος, ὁ, Plut.
notifico, δηλόω, aliquid alicui, τί πρός τινα, Isocr.
notio, νόησις, ἡ, Plato, νόημα, τό, prima, πρῶτον, Themist.
notitio, γνῶσις, ἡ, Aristot. Dei, θεογνωσία, ἡ, Damasc. notitiam alicujus rei consequi, καρπώσασθαι τὴν γνῶσιν τινος, Aelian.
noto, σημειόω, Nex διασημαίνω τι, Xen. ignominia, ἀτιμάζω, Id.
notorius, δῆλος, Aristot.
notus, γνωστός, γνώριμος, ον, — φανερός, δῆλος, ἐπιφανής, ές, — bene notus, εὔγνωστος, ον, notum facio alicui aliquid, δηλόω τι πρός τινα, Isocr. Cf. manifestus, manifesto.
notus, ventus, νότος, ὁ, Aristot.
novacula, ξυρός, ὁ, Aristoph. ξυρόν, τό, Poll.
novalis, νεῖος, ἡ, Theophr. νεός, ἡ, Xen.
novator, νεωτεριστής, ὁ, Plut.
nove, νεωστί, Xen. καινῶς, Isocr.
novelletum, νεοφυτόν, ὁ.
novello, νεοχμόω, agros, νεόω ἀγρούς, Naz.
novellus, νεαρός, Plut.
novem, οἱ, αἱ, τὰ ἐννέα. Plut. cujus sunt novem dies, ἐνναταῖος, febris, πυρετός, Galen.
November, Ἀνθεστηριών, ὁ, Dem. ὁ ἔνατος μήν, Plut. Νοέμβριος, ὁ.
novenarius, numerus, ἐννεάς, άδος, ἡ.
novendialis, ἐννήμερος, ον, sacrum, ἔνατα, ων, τά, Isaeus.
noveni, ae, a, ἐννέα, αι, α.
noverca, μητρυιά, ὁ, Hesych.
novercalis, μητρυιώδης, ες, Plut.
novi, vide nosco.
novies, ἐννάκις.
novilunium, νεομηνία s. νουμηνία, ἡ, πρωτοφανὴς σελήνη, ἡ, μεσοσέληνον, τό, νουμηνία κατὰ σελήνην, Thuc.
novissime, ἐπὶ τέλει, Lucian. πρὸς τὸ τέλος, Plut. ἐσχάτως, Id.
novissimus, ἔσχατος, Plut.
novitas, καινότης, ἡ, inventorum, τῶν εὑρημένων, Isocr.
noviter, καινῶς, Isocr.
novitius, νεαρός, Plut. miles, νεοσύλλεκτος, ὁ, Dion. Hal.
novo, νεόω, aliquid, τί, Aristoph. νεόω τι, Theophr.
novus, νέος, annus, ἔτος, Hdn. caedes, φόνος, Thuc. καινός, Aristot. novas res molior, καινοτομέω, Plut. καινουργέω, Philo. novarum rerum studium, νεωτερισμός, ὁ, Plut. νεωτεροποιία, ὁ, Thuc. φιλόκαινον, τό, Lucian. novarum rerum studiosus, νεωτεροποιός, ὁ, Aristot. novo facio, νεωτεροποιέω, Hippocr.
nox, νύξ, ὁ, Dem. media, νὺξ μέση, Thuc. intempesta, νὺξ ἀκμάζουσα, νὺξ ἀωρία, noctem insomnem ducere, ἀγρυπνεῖν τὴν νύκτα, Xenoph. noctem sub dio agere, νυκτερεύειν ἐν ὑπαίθρῳ, Philo facere aliquid noctu, ποιεῖν τι νυκτός, Dem. per noctem ista facis, τὴν νύκτα ταῦτα ποιεῖς, Id. usque in noctem differre aliquid, εἰς ὀψὲ ποιεῖσθαί τι, Id.

noxa, ἄτη, ἡ, Dem. Cf. damnum.
noxius, βλαβερός, alicui, τινί, Dem. βλάπτων τινά, Plato. λυμεών τινος, Isocr.
nubecula, νεφέλιον, τό.
nubes, νέφος, τό, Dem. atra, μελανία, Xen.
nubilis, ἐπίγαμος, ον, Dem. ὡραῖος πρὸς γάμους, s. γάμου, Aelian. ἀκμαῖος, Lucian.
nubilum, ἀχλύς, ὁ, Galen.
nubilus, νεφώδης, ες, Aristot.
nubo, καλύπτω, alicui, γαμέομαί τινι. Plut. συνοικέω τινί, Lucian. secundo, δευτερογαμέω, Pand.
nucetum, καρυών, ὁ.
nuceus, καρυηρός, fructus, καρπὸς καρύϊνος, oleum, ἔλαιον, Diosc.
nucleus, πυρήν, ὁ, Diosc.
nuditas, γυμνότης, ἡ, Chrys.
nudius tertius, πρότριτα, Thuc. nudius quartus, ἤδη ἡ ἡμέρα τετάρτη, nudius quintus, ἐν τῇ ἡμέρᾳ πρὸ τούτων πέμπτῃ, nudius sextus, πρὸς τὴν ἡμέραν πρὸ ταύτης ἕκτην, etc.
nudo, γυμνόω, ἀπογυμνόω, — ψιλόω, — ἀποκαλύπτω.
nudus, γυμνός, veste, ἐσθῆτος, Herodian. nudus sum, γυμνός εἰμί τινος, metaph. ἀποστερηθῆναι τινος. — vivo, γυμνῆτα βίον ἔχω, Diod. Sic.
nugae, ἀδολεσχία, ἡ, Dem. φλυαρία, ἡ, Id. λῆρος, ὁ, Idem. aniles, γραῶν μῦθος, Lucian. nugas ago, φλυαρίαν φλυαρέω, Aristoph.
nugalis, ληρώδης, ες, Aristot.
nugamentum, φλυαρία, ἡ, Dem.
nugator, ληρῶν, ὁ, Isocr. ἀδολέσχος, ον, Plut. φλυαρῶν, ὁ, Isocr. σπερμολόγος, ὁ, Dem.
nugatorie, ἀδολεσχῶς, ληρωδῶς.
nugatorius, ληρώδης, ες, Aristot.
nugor, ἀδολεσχέω, frustra, τηνάλλως, Dem. de aliquo, μάτην φλυαρέω περί τινος, Id. ῥαψῳδέω μάτην, Id. et mentis errore afficior, ληρέω καὶ τετύφωμαι, Id.
nullatenus, οὐδαμῶς, Dem. μηδαμῶς, Id. μηδαμῇ, Id. οὐδαμῇ, Id.
nullibi, οὐδαμόθι, Laert.
nullus, μηδείς, μηδεμία, μηδέν, Dem. οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν, Isocr. sum, μηδείς εἰμί, Sophocl. alius, nisi, οὐδεὶς ἄλλος, ὁ, Lycurg. μηδεὶς ἄλλος, πλήν, Isocr. nullo modo, nullo pacto, οὐκ ἔσθ' ὅπως, Plato. οὐδαμῶς, Dem.
num, ἆρα μή, Lucian. ἄραγε, Aristoph. num non perii? μῶν μὴ ἀπόλωλα; Plato.
numatio, πολυχρημοσύνη, ὁ.
numatus, πολυχρήματος, ον, Plut. bene sum, εὐχρημονέω, Plato.
numen, θεῖον, τό, Plut. numine afflor, ἐνθουσιάζω, id. ἐνθουσιάω, Philo. numine afflatus, a, um, ἐκστατικός, Aristot. ἐνθουσιαστικός, Plut. numinis afflatus, θεοληψία, ἡ, Plut.
numerabilis, ἀριθμητός, ὁ, ὄν.
numeratim, κατ' ἀριθμόν.
numeratio, ἀρίθμησις, ἡ, κατάλογος, ὁ, Basil.
numerosus, πολὺς ἀριθμῷ, oratio, εὔρυθμος λέξις, Aristot.
numerose, εὐρύθμως, dicere, λέγειν, Isocr.
numero, ἀριθμέω, aliquid, τί, Xen. Conf. numerus.

numerus, ἀριθμός, ὁ, Dem. oratorius, ῥυθμός, ὁ, Dion. Hal. numero infinitus, κατὰ τὸ πλῆθος ἄπειρος, Plut. ἄπειρος τὸ πλῆθος, Isocr. numero decem, δέκα τὸν ἀριθμόν, Xen. in numero hostium habere aliquem, τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθρούς, Dem. in nullo numero esse, ἐν οὐδενὸς μέρει εἶναι, id.
nummularius, κερματιστής, ὁ, κολλυβιστής, ὁ, ἀργυραμοιβός, ὁ, it. ἀργυρογνώμων, ὁ.
nummulus, νομισμάτιον, τό.
nummus, νόμισμα, τό, κέρμα, τό, κερμάτιον, τό, χάραγμα, τό, nummus aeneus, χαλκοῦς, s. χαλκοῦς, ὁ, nummus probus, δόκιμον νόμισμα, adulterinus, νόμισμα ἀδόκιμον, τό, παραχάραγμα, τό.
nunc, νῦν, Dem. νυνί, id. ταννῦν, id. ἤδη, id. ἐν τῷ παρόντι, id. ἐν τῷ νυνί, id.
nuncio, vide nuntio.
nuncupatio, προσαγόρευσις, ἡ, Lucian. ὀνομασία, ἡ, Aristot.
nuncupo, προσαγορεύω, cf. nomino.
nundinae, παντοπωλία, ἡ, Poll. πανήγυρις, ὁ, Plut.
nundinalis, s. nundinarius, πανηγυρικός, forum nundinarium, ἡ ἀγορὰ τῶν ὠνίων, Aristot. ἡ ἀγορὰ τῶν πωλουμένων, Thuc.
nundinatio, καπηλεία, ἡ, Chrys. πανηγυρισμός, ὁ, Philo. ἐμπόλημα, τό, Theophr.
nundinor, καπηλεύω, aliquid, τί, Herodot. πρίαμαί τι, Dem.
nunquam, οὐδέποτε, fecimus, ἐποιήσαμεν, Dem. genuina existimavit, οὐδεπώποτε γνήσια ἐνόμιζε, id. μηδέποτε, Isocr. μηδεπώποτε, id. μήποτε, Xenoph. οὐδένα χρόνον, Isocr. nunquam non, v. semper.
nunquis, quae, quid? ἆρα μή τις; μῶν τις;
nuntia, ἄγγελος, ἡ, Hom.
nuntiatio, ἀγγελία, ὁ. Thuc
nuntio, ἀγγέλλω, aliquid, τί, Dem victoriam urbi, νίκην εἰς πόλιν, Plut. aliquid alicui, ἀπαγγέλλω τί τινι, id. τινὶ περί τινος, id. cf. nuntium.
nuntium, ἀγγελία, ἡ, Dem. ἄγγελος, ὁ, Thuc. verum, ἀπαγγελία ἀληθής, Dem afferre grave et acerbum, φέρειν ἀγγελίαν χαλεπὴν καὶ βαρεῖαν, Plato. accipere molestum, ἀκούσματος ἀκούειν βαρυτέρου, Alciphr.
nuntius, ἄγγελος, ὁ, Dem. ἀγγέλλων, ὁ, id. nuntium mittere, ἄγγελον πέμπειν, id. venire alicui, ἄγγελον ἐλθεῖν τινι, id.
nuo, νεύω.
nuper, νεωστί, Isocr. ἔναγχος, Dem. πρῴην, id. factus, νεοεργής, ές, Plut. genitus, νεογενής, ές, id. natus, νεόγονος, ον, Herodot. mortuus, νεοθανής, ές.
nuperrime, ἔγγιστα, Dion. Hal.
nuperus, ὁ, ἡ, τὸ ἄρτι.
nuptiae, γάμος, ὁ, Dem. γάμοι, οἱ, id. γαμικά, ῶν, τά, Thuc. nuptias celebro, ποιέω γάμους, id. συντελέω τοὺς γάμους, Polyb. ambio alicujus, γάμον τινὸς διώκω, Polyb. μνηστεύω γάμον τινός, id. contraho cum aliquo, γαμέω τινί, Demosth.
nuptialis, γαμικός, lex, νόμος, Plut. carmen, ἐπιθαλάμιον, τό, ἡ γαμήλιος ᾠδή, festum, γαμήλια, τά, Gregor. munus, γαμηλία, ὁ, Dem.
nupturio, γαμησείω, Alciphr.
nuptus, us, μνηστεία, ἡ, nuptui do aliquam alicui, συνοικίζω τινὰ τινί, Isocr. γαμίζω τινά, ἐκγαμίζω.
nurus, ὁ τοῦ υἱοῦ γυνή, νύμφη, ἡ,

νυός, s. ἐννυός, ἡ.

nusquam, οὐδαμοῦ, Dem. ubi, οὐδαμοῦ ποποτε, ὅπου, id. nusquam non, πανταχοῦ, id. nusquam gentium, οὐδαμοῦ γῆς, Aristot. — i. e. nullum in locum, μηδαμόσε, abire, βαδίζειν, Dem.

nutatio, νύστασις, ἡ.

nuto, νυστάζω, Dion. — i. e. vacillo, σφάλλομαι, Plut.

nutribilis, θρεπτικός, Aristot.

nutricatio, τιθήνησις, ἡ, Theophr.

nutricor, τιθηνέω, aliquam, τινά, Xen. τιτθεύω τινά, Plut.

nutrimentum, τροφή, ἡ, Dem.

nutrio, τρέφω, aliquem, τινά, Dem. διατρέφω τινά, cf. alo.

nutritio, θρέψις, ἡ, Al. Aphr. σιτισμός, ὁ, nutricia, τιτθεία, ἡ, Dem.

nutritor, τροφεύς, ὁ, Plato. τροφός, ὁ, id.

nutrix, τροφός, ἡ, Isocr. infantis, τιτθή, ἡ, Synes. τιθήνη, ἡ, Dion. Long.

nutus, νεῦμα, τό, Thuc. dei, ἡ πομπὴ θεοῦ, Herodot. πομπὴ θεία, Plut. nutu significo, νεύω, cf. innuo.

nux, κάρυον, τό, Diosc. juglans, κάρυον βασιλικόν, id. avellana, κάρυον Ποντικόν, id. Graeca, ἀμυγδάλη, ης, id. faginа, κάρυον φήγινον, id. pinea, κάρυον πιτυϊνον, id. odorata, s. moschata, μοσχοκάρυον, τό, nucibus ludo, καρυατίζω, Nic. l. — nuces relinquo, i. e. a pueris excedo, μειρακιοῦμαι καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχω, Aelian.

nycticorax, νυκτικόραξ, ὁ, Aristot.

nympha, νύμφη, ἡ, Plut.

nymphaeum, νυμφαῖον, νυμφαιών, ὁ.

nymphaeus, νυμφαῖος, ον.

O.

O, ὦ, vocandi, o Socrates! ὦ Σώκρατες! Aristoph. exclamandi, o terra et dii, ὦ γῆ καὶ θεοί! Dem. o dii immortales! ὦ πρὸς τῶν θεῶν! Xenoph.

ob, ἕνεκα, c. gen. διά c. accus. item ὑπὸ c. gen. ἀπό c. gen. ἐπί c. dat. — laudare aliquem ob modestiam, ἐπαινεῖν τινα εἰς εὐκοσμίαν, praemio afficere aliquem ob merita, δῶρα δίδοσθαι τινι ἀντὶ τῶν καλῶν ἔργων, εἴτε ἀνθ' ὧν καλῶς ἔπραξεν.

obaeratus, ὑπόχρεως, ω, ὁ, ἡ, fio, γίγνομαι, Dem. res alicujus, ὑπόχρεως οὐσία τινός, id.

obambulatio, περιόδευσις, ἡ, Suid.

obambulo, περιπατέω, alicubi, ἔν τινι τόπῳ, Dem. περινοστέω, id. ἐν περιπάτῳ εἰμι, Xenoph.

obbrutesco, ἀποθηριόομαι, Polyb.

obdo, ἐπιτίθημι, alicui aliquid, τί τινι.

obdormio, s. obdormisco, κοιμάομαι, Xen. καθυπνόω, id. καταδαρθάνω, Lucian.

obduco, ἐπιπτύσσω, περιτείνω, περιπλάττω, auro obduco, καταχρυσόω, χρυσόω χρυσῷ, argento, καταργυρόω, περιαργυρόω ἀργυρίῳ, aere, καταχαλκόω, καλύπτω χαλκῷ, corio aliquid, καταβυρσόω τι, βύρσας περιτείνω τινί, nubibus, ἐπινεφελόω, νεφόω, συννεφόω, κρύπτω τι νεφέλαις, tenebras alicui rei, ἐπισκοτέω τινί s. τι, Dios. cicatrice aliquid, ἐπουλόω τι, ἀπουλόω τι.

obduresco, σκληρύνομαι.

obduro, σκληρύνω.

obediens, πειθόμενος, in aliqua re, περί τινος, Dem. ὑπήκοος, ον, alicui, τινί, id. εὔτακτος, ον, Xenoph.

obedienter, εὐπειθῶς, πειθομένως.

obedientia, εὐπείθεια, ἡ, πειθώ, ἡ, πειθαρχία, ἡ, ὑπακοή, ἡ.

obedio, πείθομαι, optimis monitis alicujus, τινὶ τὰ βέλτιστα, Dem. alicui, πειθαρχέω τινί, Isocr. ἀκούω τινος, Dem. ὑπακούω τινί, id. ὑπακούω τινί, Xenoph.

obeliscus, ὀβελίσκος, ὁ.

obelus, ὀβελός, ὁ, obelo noto, ὀβελίζω, Cic. obeli oppositio, ὀβελισμός, ὁ.

obeo, ἐφοδεύω, custodias, φυλακάς, Polyb. munus sine reprehensione, λειτουργέω ἀμέμπτως, Dem. munus viri boni, διαπράττω ἔργον χρηστοῦ ἀνθρώπου, id. legationem, ἐπιτελέω πρεσβείαν, comitia, ἀρχαιρεσιάζω, Plut. mortem, τελευτάω τὸν βίον, cf. morior.

obequito, καθιππεύω, Lucian.

oberro, πλανάομαι, per regionem, κατὰ χώραν, Dem. cum liberis, id. ἀλάομαι μετὰ παίδων, id.

obesitas, λιπαρότης, ἡ, Theophr.

obeso, λιπαίνω, Eurip.

obesus, λιπαρός, ά, όν, Plato. sum, λιπάω, Plut.

obex, μοχλός, ὁ, Thuc. — i. e. impedimentum, ἐμπόδιον, τό, cf. impedimentum.

obfirmo, ἐπιστηρίζω, Aristot. διαβεβαιόομαι, Plut.

obgannio, ἀντιστενάζομαι.

obiter, παρέργως, Synes. ἐν παρόδῳ, Lucian. ἐν παρέργῳ καὶ ἀμελῶς, Plut. ἀσπουδάστως, Aelian.

obitus, us, ὄλεθρος, ὁ, Dem. Cf. interitus, it. mors.

objectaculum, πρόβλημα, τό, Graeciae, τῆς Ἑλλάδος, Lucian.

objectatio, ὀνείδισμα, τό

objectio, προβολή, ἡ, Plato.

objectum, ἀντικείμενον, τό, Aristot.

objicio, παραβάλλω, aliquid equis, τι ἵπποις, Plut. exprobro alicui aliquid, ὀνειδίζω τί τινι, Isocr. me periculo pro aliquo, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς κινδύνους ὑπέρ τινος, Dem.

objurgatio, ἐπιτίμησις, ἡ, Dem. λοιδορία, ἡ, Isocr.

objurgator, ἐπιτιμητής, ὁ, Poll. ἐγκαλῶν, ὁ, Dem.

objurgatorius, ἐπιτιμητικός.

objurgo, ἐπιτιμάω, aliquid, τινί, Dem. peccata, τοῖς ἁμαρτανομένοις, id. haec, ἐπιπλήττω ταῦτα, Dem. aliquem aperte, τινὶ φανερῶς, Isocr.

oblaedo, βλάπτω, aliquem, τινά, Plat.

oblanguеo, ἐκλύομαι, Plut.

oblatio, προσφορά, ἡ.

oblatro, καθυλακτέω, Basil.

oblatum, δῶρον, τό.

oblectamentum, ἀπόλαυσμα, τό, Clem. Al.

oblectatio, τέρψις, ἡ, Isocr. εὐφροσύνη, ἡ, Xenoph.

oblecto, ψυχαγωγέω, Polyb. aliquem, τέρπω τινά, Isocr. aliquo re, τινί, Plut. εὐφραίνω τινα, Dem.

obligatio, κατεγγύη, ἡ, Isocr.

obligo, ἐπιδέω, vulnera, τραύματα, Galen. aliqua re, ἀποδέω τινί, Diosc. aliquem beneficiis, ἀναρτάομαί τινα, Xenoph.

oblino, περιαλείφω, aliquid, τι, Theophr. περιχρίω, Lucian.

obliquatio, πλαγιασμός, ὁ, Hermog. λόξωσις, ἡ, Strabo.

oblique, πλαγίως.

obliquitas, πλαγιότης, ἡ, λοξότης, ἡ.

obliquo, πλαγιόω, πλαγιάζω, Poll. λοξόω, Proclus. λοξόω, Strabo.

obliquus, πλάγιος, Theophr. λοξός, Arist.

oblitteratio, ἀφανισμός, ὁ, Aristoph. ἐξάλειψις, ἡ.

oblittero, ἀφανίζω, memoriam alicujus, τὴν μνήμην τινός, Dem. aliquid, ἀπαλείφω τι, id. ἐξαλείφω τι, id.

oblivio, λήθη, ἡ, Dem. tradere aliquid oblivioni, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι, Lucian. λήθην ποιεῖσθαί τινος, id. adferre oblivionem alicujus, διδόναι λήθην τινός, Isocrat. λήθην ἐμποιεῖν τινος, id.

obliviosus, ἐπιλήσμων, ὁ, ἡ, ἐπίλησμος, ον, ἀμνήμων, ὁ, ἡ, ἀμνημονικός, ή, όν, obliviosum esse, λήθην ἔχειν.

obliviscor, ἐπιλανθάνομαί τινος, λήθην ποιοῦμαί τινος, ἀμνηστέω τινος vel τι, ἀπομανθάνω τι, oblitus sum alicujus rei, διαπέφευγέ μέ τι, injurias ab aliquo illatas haud oblivisci, μνησικακεῖν τινί τινος.

oblongus, παραμήκης, ες, Diod. Sic.

obloquor, θορυβέω, alicui, τινί, Dem. παρενοχλέω τινά, Plut.

obluctator, ἀντίπαλος, ὁ, Dem.

obluctor, ἀντιπαλαίω, alicui, ἀντερείδω τινί, Plut. ἀντιβαίνω πρός τι, id. vento, ἀντέχω πνεύματι, Aelian.

obmurmuro, καταγογγύζω.

obmutesco, ἀφασάομαι, Phil.

obnitor, ἀντερείδω, alicui, τινί, Plut.

obnixe, συντόνως, Lucian.

obnoxius, ἔνοχος, ον, τινί, obnoxius legi, ἔνοχος τῷ νόμῳ, Dem. rationibus de rebus a se gestis reddendis, ὑπεύθυνος, ον, τῶν πραχθέντων, Dem. καταδικος, ον, obnoxius culpae, ὑπεύθυνος, ον.

obnubilo, ἐπινεφόω, Aristot.

obnubilus, ἐπινεφής, ές, Aristot.

obnubo, περικαλύπτω, aliquid aliqua re, τί τινι, Plut.

obnunciatio, καταγγελία, ἡ.

obnunciator, κατάγγελος, ὁ, Plut.

obnuncio, καταγγέλλω, Plut.

oboleo, ἀπόζω, Diosc.

obolus, ὀβολός, ὁ, Aristot.

oborior, ἐπιγίγνομαι, Xenoph.

obrepo, ὑπεισέρχομαι, Plut. ὑποδύω, Aristot. παραδύω, Dem.

obreptio, παρείσδυσις, ἡ.

obrepto, παρερπύζω, Suid.

obrigeo, περιπήγνυμαι ψύχει.

obruo, ἐγκατορύττω, aliquid, τι, Dion. Hal. lapidibus, καταλεύω, Xen.

obryzum, ὄβρυζον, τό.

obscene, αἰσχρῶς.

obscenitas, αἰσχρότης, ἡ, verborum, αἰσχρορρημοσύνη, ἡ, Dem.

obscenus, αἰσχρός, Plat. in verbis, αἰσχρορρήμων, ονος, ὁ, ἡ, Poll.

obscuratio, ἐπισκότησις, ἡ, σκότωσις, ἡ, Plut. — i. e. abolitio, ἀφάνισις, ἡ, Dem.

obscure, ἀμαυρῶς, Plut.

obscuritas, σκότος, τό, Dem. ἀγνωσία, ἡ, Dion. Hal. nominis, ἀδοξία, ἡ, Dem. sermonis, ἡ ἀσάφεια λόγου, Plut. oculorum, ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, Diosc. generis, δυσγένεια, ἡ, Dion. Hal.

obscuro, ἐπισκοτέω, Dem. aliquid, συγκρύπτω, s. ἐπισκιάζω τι, idem. ἀμαυρόω τι, Phil.

obscurus, ἀμαυρός, ά, όν, lychnus, λυχνίδιον, Lucian. ἀφανής, ές, et incerta gratia, καὶ ἄδηλος χάρις, Dem. obscurum erat,

ἄδηλον ἦν, Lycurg. obscura oratio, ἀσαφὴς λόγος, λόγος αἰνιγματώδης, aer, ὁμίχλη, ἡ, Aristot. — i. e. ignobilis, ἄδοξος, Lucian.

obsecratio, ἱκετηρία, ἡ, Dem. ἱκεσία, ἡ, Isocr. προσλιπάρησις, ἡ.

obsecro, λιπαρέω, et obtestor, καὶ ἀντιβολέω, Dem. oro et obsecro aliquem, ἱκετεύω τινὰ καὶ ἀντιβολέω, idem.

obsecundo, συναινέω, alicui, τινί, Plut. alicui in aliquo, ὑπηρετέω τινί τι, Xen. venti obsecundant, ἐπουριάζουσι, Lucian. ἐπουρίζουσι, Philo.

obsepio, περιφράττω, aliquid, τί.

obsequenter, εὐηθείως, Philo. θεραπευτικῶς, Plut.

obsequentia, χάρις, ἡ, Dem. θεραπεία, ἡ, Xen.

obsequiose, θεραπευτικῶς, Plut. colo, κολακεύω, Xen.

obsequiosus, θεραπευτικός, Plato. ἀκολουθητικός, Aristot.

obsequium, ὕπειξις, ἡ, ἐπιείκεια, ἡ, πειθαρχία, ἡ, πρᾳότης, ἡ, obsequium simulatum, ἀνθύπειξις, ἡ, Plat. Cf. obsequentia.

obsequor, ὑπηρετέω, alicui in aliquo, τινί τι, Dem. ὑπουργέω τί τινι, Plat. alicui, χαρίζομαί τινι, Idem.

obsero, i. e. firmo, περικλείω, Thuc. — i. e. consero, περιφυτεύω.

observabilis, αἰδέσιμος, ον.

observantia, θεραπεία, ἡ, Isocr. omni observantia colere aliquem, πάσῃ θεραπείᾳ θεραπεύειν τινί, Xen. magna observantia coli ab aliquo, πολλῆς θεραπείας τυγχάνειν παρά τινος, Isocr.

observatio, αἴσθησις, ἡ, τὸ αἰσθάνεσθαι, παρατήρησις s. ἐπιτήρησις, ἡ. 2) i. q. observatum, παρατήρημα, τό, κατανόημα, τό.

observator, ἐπόπτης, ὁ.

observatorius, παρατηρητικός.

observo, ἐπιτηρέω, aliquid, τί, Dem. παρατηρέω τι, Lucian. tempus, τηρέω τὸν καιρόν, Nov. ἐπιτηρέω καιρόν, Plat. vitae rationem Philosophi, παραφυλάττω πολιτείαν φιλοσόφου ἀνδρός, id. aliquem, διαφυλάττω τινά, idem. περιορᾶν τινα, Thuc. — i. e. colo, θεραπεύω, aliquem, τινα, Isocr. ποιέομαι θεραπείαν τινός, idem.

obses, ὅμηρος, ὁ, Thuc. dare aliquem obsidem, παραδοῦναί τινα ὅμηρον, Dem. ἐνδοῦναι ὅμηρόν τινα, Xen. accipere aliquem obsidem, εἰς ὁμηρείαν λαμβάνειν τινά, obses sum, ὁμηρεύω, obsidem ponere aliquem, ἐξομηρεύω τινα, Plat.

obsessio, περικάθησις, ἡ.

obsessor, πολιορκῶν, ὁ, Dem. πολιορκητής, ὁ, Athen.

obsessus, πολιορκούμενος, Isocr. urbs, πόλις πολιορκουμένη, id. ab aliquo, καταστῆναι εἰς πολιορκίαν ὑπό τινος, id. a diabolo, δαιμονιακός, Plat. δαιμονιζόμενος, N. T.

obsideo, πολιορκέω, Isocr. urbem, τὴν πόλιν, Plat. aliquem, τινα, Dem. undique murum, κύκλῳ περικάθημαι τὸ τεῖχος, Dem.

obsidio, πολιορκία, ἡ, Dem. obsidione claudere urbem, ἐκπολιορκεῖν πόλιν, Isocr. κατακλείω s. περιστρατοπεδεύομαι πόλιν, claudi ab aliquo, καθίστασθαι εἰς πολιορκίαν ὑπό τινος, Isocr. capere urbem, πολιορκίᾳ αἱρεῖν πόλιν, Dem. obsidionem solvere, λύειν πολιορκίαν, tolerare extremam, πολιορκίαν ἐσχάτην ὑπομένειν, Isocr. ab obsidione cessare, παύεσθαι πολιορκίας, Aristot.

obsidionalis, πολιορκητικός, ή, όν.

obsignator, ἐπισφραγιστής, ὁ, Lucian.

obsigno, ἐπισφραγίζω, aliquid, τί, Plato. literas, κατασημαίνομαι γράμματα, Dem.

obsisto, ἐνίσταμαι, alicui, τινί, Plat. ἀνθίσταμαι πρός τινα, Thuc.

obsoleo, s. obsolesco, ἀπαρχαιόομαι.

obsolete, ἀπηρχαιωμένως.

obsoletus, παλαιούμενος, Plato. verbum, ἀναχωρηκὸς ὄνομα, Dion. Hal.

obsonium, v. opsonium.

obstaculum, κώλυμα, τό, Lucian.

obstetricatio, μαίευσις, ἡ, Plato. μαιεία, ας, Idem.

obstetricor, μαιεύομαι, Lucian. μαιόομαι, Plut.

obstetrix, ὠκυτοκὶς, ἡ, Hippocr. μαῖα, ἡ, Plato.

obstinate, αὐθαδῶς.

obstinatio, αὐθάδεια, ἡ, ἀθικτοψυχία, s. δυστραπελία, ἡ, ἄπειστον, τό, ἀμετάπειστον, τό.

obstinatus, ἀμετάπειστος, ον, Plut.

obstipo, καταστύφω.

obstipus, κυφός, Lucian.

obsto, ἀνθίσταμαι, alicui, πρός τινα, Thuc. ἀντιτείνομαι τινι, Xen. πρός τινα, id. alicui, ne videat, κωλύω τινὰ τοῦ ὁρᾶν, Herodot. ἐμποδών εἰμι τοῦ μὴ ὁρᾶν, id. ne hoc faciam, ἐπέχει με τούτου, Plat.

obstrepo, θορυβέω, alicui, τινί, Plut.

obstringo, ἐπιδέω, Galen. juramento, ἐγκαταλαμβάνω ὅρκῳ, Thuc. aliquem sponsione, κατεγγυάω τινά, Demosth.

obstrigo, ἔμφραξις, ἡ, Hesych

obstructus, ἔμφρακτος, ον.

obstruo, ἐμφράττω, aliquid, τί, Demosth.

obstupefacio, ἐκπλήττω, aliquem, τινα, Herodian.

obstupeo, s. obstupesco, ἐκπλήττομαι, aliqua re, πρός τι, Plut. ἀναισθήτως ἔχω, id.

obsum, βλάπτω, alicui, τινά, Lycurg. Cf. noceo.

obsurdesco, ἐκκωφόομαι.

obtego, κατακαλύπτω, Plato.

obtemperatio, i. q. obedientia.

obtempero, i. q. obedio.

obtendo, προΐσχομαι, aliquid, τί, Herodian.

obtenebro, ἐπισκοτέω, Dem.

obtero, ἐπιτρίβω, Aristot.

obtestatio, ἱκετηρία, ἡ, Dem. ἐπιμαρτυρία, ἡ, Thuc.

obtestor, ἀντιβολέω, aliquem, τινά, Dem. ἐκλιπαρέω τινά, Plat. deum, ἱκετεύω θεόν, Xen.

obticentia, ἀποσιώπησις, ἡ, Plut.

obticeo, s. obticesco, ἀποσιωπάω, Plat.

obtineo, τυγχάνω, aliquid, τινός, Isocr. locum, χώραν ἐπέχω, Dion. Hal.

obtingit, συμβαίνει, alicui aliquid, τί τινι, Isocr.

obtorqueo, διαστρέφω, Theophr.

obtrectatio, διαβολή, ἡ, Dem. φθόνος, ὁ, idem.

obtrectator, βάσκανος, ὁ, ἡ, Dem. φθονεῖν εἰθισμένος, idem.

obtrecto, διαβάλλω, aliquem ob aliquid, τινὰ ἐπί τινι, Lucian. πρός τι, idem. λοιδορέομαί τινι, idem.

obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω, Xen.

obtrunco, ἀποτέμνω τινὰ τὴν κεφαλήν, ἀφαιρέω τινὰ τὴν κεφαλήν, πελεκίζω τινά, τραχηλοκοπέω τινά, καρατομέω τινά, δενδροτομέω τινά, arbores, ἐπικόπτω δένδρα.

obtueor, ἀντιβλέπω, Aelian

obtundo, ἀπαμβλύνω, Plut. ἐξαμβλόω, Plut. aures, ἐκκωφόω τὰ ὦτα, Lucian.

obturatio, ἐμφραγμός, ὁ.

obturbo, διαταράττω, aliquem, τινά, Plat.

obturo, ἐμφράττω, os alicui, τὸ στόμα τινί, Dem. ἐπιστομίζω τινά, Id.

obtuse, ἀμβλέως, video, ἀμβλυώττω, Lucian. obtusissime video, ἀμβλύτατα ὁράω, Plut.

obtutus, us, πρόσοψις, ἡ, Soph. βλέμμα, τό, Dem.

obumbratio, ἐπισκιασμός, ὁ, ἀποσκιασμός, ὁ.

obumbro, σκιάζω, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω, συσκιάζω, ἐπηλυγάζω.

obvallo, χαρακόω, Aeschin.

obvenio, προσέρχομαι, Dem.

obversor, περιΐσταμαι, Dem.

obverto, ἐπιστρέφω, alicui terga, τὰ νῶτά τινι, Lucian.

obviam, εἰς ἀπάντησιν, ire alicui, συναντάομαί τινι, fio alicui, ἀπαντάω τινί, Dem. πρός τινα, Isocr. ἐντυγχάνω τινί, Xen.

obvio, ἀπαντάω, alicui, τινί, Xen. ἀντιάζω τινί, Plat. ἀπαντιάζω τινί, Lucian.

obvius, ἀπαντῶν, ῶσα, ῶν, Demosth.

obvolvo, περιελίττω, Plut. aliquid aliquo, περιστέλλω τί τινι, idem.

occa, γεωργικὸν σκεῦος βωλοκόπον, σφῦρα ἢ ταρπὸς βωλοτόμος.

occaeco, ἀποτυφλόω.

occalesco, ἀποσκιῤῥόομαι.

occasio, καιρός, ὁ, Demosth. ἀφορμή, ἡ, id. εὐπορία, ας, ἡ, Isocr. ultro oblata, καιρὸς αὐτόματος, Dem. magna, μέγας, Isocr. mirifica, μέγιστος, Dem. optima, κάλλιστος, Isocr. apta ad aliquid, ἁρμόττων τινί, Dem. utilis, συμφέρων, id. singularis, εὐπορία πολλή, idem. occasionem quaero, καιρὸν ζητέω, id. nondiscor, πρίαμαι, id. praebeo, s. suppedito, παρασκευάζω, id. accidere, συμβαίνειν, id. contingere alicui, γίγνεσθαί τινι, id. incidere, συμπίπτειν, id. venire, ἐλθεῖν, id. habere, ἔχειν, Dem. exspectare, περιμένειν, Isocr. praetermittere, παριέναι, Dem. dimittere, ἀφιέναι, id. observo, παρατηρέω, id. aucupor, λαμβάνω, Diod. Sic. occasione uti, χρῆσθαι τῷ καιρῷ, Demosth.

occasiuncula, ἀφορμίδιον, τό.

occasus, us, δυσμή, ἡ, solis, ἡλίου, Xen. δύσις, ἡ, Aristot. ad occasum habitantes, οἱ πρὸς ἑσπέραν οἰκοῦντες, Dem. sol vergit ad occasum, ὁ ἥλιος κλίνει ἐπὶ δύσιν, cf. ortus, et orior.

occatio, βωλοκοπία, ἡ.

occento, κατᾴδω, Herodot.

occepto, ἄρχομαι, Dem. Cf. incipio.

occidens, δύσις, ἡ, Aristot. ἑσπέρα, ἡ, Dem.

occidentalis, δυσμικός, Ptol.

occidio, i. q. occisio.

occido, φονεύω, aliquem, τινά, Herodot. Cf. interficio.

occido, καταπίπτω, Al. Aphr. sol occidit, ἥλιος δύει, s. καταδύει.

occiput, ἰνίον, τό, Hippocr.

occisio, φόνος, ὁ, Dem. Cf. caedes.

occisor, φονεύς, ὁ, Dem.

occlamito, καταβοάω, Thuc.

occludo, κατακλείω, Xen.

occo, βαλανεύω, Aristoph.
occubo, i. q. occumbo.
occulo, συγκρύπτω, cf. abscondo.
occultatio, κατάκρυψις, ἡ, κρύψις, εως, ἡ.
occulte, λαθραίως, κρύφα, κρύβδην, κρυφῇ, λάθρα, ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀδήλως, κρυφίως. Potest etiam commode reddi per verbum λανθάνω, q. v.
occulto, κρύπτω, Dem. ἀποκρύπτω, aliquid, ei, id. sub aliqua re, ὑποκρύπτω τί τινι.
occultus, ἀποκεκρυμμένος, Isocr. ἄδηλος, ον, Dem.
occumbo, τελευτάω, Xen. τελευτάω τοῦ βίου, id. τὸν βίον, Lucian. Cf. morior.
occupatio, ἀσχολία, ἡ, Dem. Cf. negotium.
occupo, καταλαμβάνω, urbem, πόλιν, Isocr. αἱρέω πόλιν, Plut. aliquid, κατέχω τι, Isocr. ἐπιλαμβάνομαι τινός, Aeschin. ἐπέχω τι, Aristot. τινός, Thuc. occupor in aliqua re, ἀσχολός εἰμι πρός τινι, Aristot. ἄσχολος γίγνομαι διά τι, Dem.
occurro, ἀπαντάω, alicui, τινί, Xen. occurrit mihi aliquid, ἐπέρχεταί τί μοι, Isocr. ἔρχεταί μοι ἐπὶ νοῦν, Dem.
occursatio, ἀπάντησις, ἡ, δεξίωσις, ἡ, ἀπάντημα, τό, παραγγελία, ἡ.
occurso, ἔπειμι, Hdn. alicui, τινί, ἀπαντάω τινί, Xenoph.
occursus, us, ἀπάντησις, ἡ.
oceanus, ὠκεανός, ὁ, Aristot.
ocellus, ὀμμάτιον, τό, Aristot. ὀμματίδιον, τό, Id.
ocrea, κνημίς, ἡ, Hom.
ocreatus, κνημιδοφόρος, ον.
octavum, ὀγδόον.
octavus, ὀγδόος, όη, όον, Thuc.
octies, ὀκτάκις.
octingentesimus, ὀκτακοσιοστός.
octingenti, ae, a, ὀκτακόσιοι, ιαι, ια.
octo, οἱ, αἱ, τα ὀκτώ, Plut. qui octo dierum est, ὀγδοαῖος, α, ον, id.
October, Πυανεψιών, ὁ, Dem. Ὀκτώβριος, ὁ.
octodecim, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα, Hdn. Cf. duodeviginti.
octogesimus, ὀγδοηκοστός, Thuc.
octogies, ὀγδοηκοντάκις.
octoginta, οἱ, αἱ, τα ὀγδοήκοντα, Aelian.
octonarius, ὀγδοαῖος, α, ον, numerus, ὀγδοάς, ἡ, Plut.
octuplex, ὀκταπλόος, contr. πλοῦς.
octuplus, ὀκταπλάσιος, α, ον.
oculatus, πολυόμματος, ον, Lucian. testis, αὐτόπτης, ὁ, Xen.
oculitus, ὀφθαλμόθεν.
oculus, ὀφθαλμός, ὁ, Dem. ὄμμα, τό, Aristot. uterque, ἄμφω ὀφθαλμοί, Dem. ponere aliquid ob oculos, ποιεῖν τι πρὸ ὀφθαλμῶν, id. adspicere aliquem oculis, ὁρᾷν τινα ὀφθαλμοῖς, id. occludere alicui oculos, συγκλεῖσαί τινι ὀφθαλμούς, id. cui oculus erutus est, ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένος, id. ἀπεστερημένος ὀφθαλμόν, id. ad oculos pascendos facere, εἰς ἑορτὴν ὄψεως συντελεῖν, Aelian.
ocymum, ὤκιμον, τό, Diosc.
ocyor, ὠκίων, ὁ, ἡ.
ocyus, ὠκύτερον, ocyssime, ὤκιστα.
oda, ᾠδή, ἡ, Xenoph.
odeum, locus in quo spectabantur certamina musica, ᾠδεῖον, τό, Hesych.
odi, μισέω, aliquem, τινα, Dem. ob aliquid, τινός, Plut. aliquid, ἐχθαίρω τι, id. Cf. odium.
odiose, μισητῶς, δυσκόλως, Dem. ἐθελεχθρως, Idem. φιλαπεχθημόνως, Lucian.
odiosus, φορτικός, et molestus, καὶ ἐπαχθής, Dem. φιλαπεχθήμων, ὁ, ἡ, et diis invisus, καὶ ἐχθρὸς θεοῖς, id.
odium, μῖσος, τό, Aristot. in aliquem, τινος, Thuc. in odio esse omnibus, μῖσος ἔχειν παρὰ πάντων, Lucian. odio habere aliquem, μῖσος ἔχειν πρός τινος, Plato. dignus, qui odio habeatur, μισεῖσθαι ἄξιος, Dem. odium conflare alicui, καθιστάναι τινὰ εἰς μῖσος, Isocr. odio crimen alicui impingere, πρὸς ἔχθραν s. διὰ τὴν ἰδίαν ἔχθραν, αἰτίαν ἐπάγειν τινί, Dem. prosequi aliquem odio, νοεῖν τινι ἔχθοντα, Aelian. ob aliquid, μισεῖν τινὰ τινος, Plut.
odor, ὀσμή, ἡ, Thuc. ὀδμή, ἡ, Lucian. bonus, εὐοσμία, ἡ, Theophr. εὐωδμία, ἡ, Id. malus, δυσωδία, ἡ, Plut. ἀοσμία, ἡ, Theophr. odore pascere, ἑστιᾶν τῇ ὀσμῇ, Aelian. carens, ἄοσμος, ον, Theoph.
odorabilis, ὀσφραντός, Aegin. ὀσφραντικός, Theophr. ὀσφραντός, id.
odoramentum, ἄρωμα, τό, Plut.
odoratio, ὄσφρησις, ἡ, Dios.
odoratus, ἀρωματικός, ή, όν, Plut. θυώδης, ες, Theophr.
odoratus, ὄσφρησις, ἡ, Diosc.
odoro, θυμιάω, Herodot. ἀρωματίζω, Al. Aphr.
odoror, ὀσφραίνομαι, Xenoph.
odorus, ὀσφραντικός, Galen.
oeconomia, οἰκονομία, ἡ, Aristot.
oeconomicus, οἰκονομικός, Aristot.
oeconomus, οἰκονόμος, ὁ, Aristot. sum, οἰκονομέω.
oenopola, οἰνοπώλης, ὁ, sum, οἰνοπωλέω, Aristot.
oestrum, οἶστρος, ὁ, Plut. oestro exagito, ἐξοιστρέω, Lucian.
offa, μᾶζα, ἡ, Aristoph.
offella, offula, μάζιον, τό, Athen. μαζίσκη, ἡ, Aristoph. ἄκολος, ου, ὁ, Plut.
offendiculum, προσκοπή, ἡ, Thuc.
offendo, προσκόπτω, προσκρούω, προσπταίω, ad aliquid, τινί, offendere aliquem, προσκρούεσθαί τινι, aliquem aliqua re, λυπεῖν τινα τι, Dem. in eos. id. 2) i. q. invenio, q. v.
offensa s. offensio, ἀηδία, ας, ἡ, Dem. ἀηδές, τό, id. ἀπέχθεια, ἡ, idem.
offenso, προσκρούω, aliquem, τινι, Plut.
offero, φέρω, προσφέρω, προσάγω, κομίζω, dona diis, ἀνατίθημί τι, sacra, φέρω s. ἄγω s. προσάγω ἱερά. 2) i. q. praebeo, παρέχω et παρέχομαι, προτείνω, προσφέρω, προβάλλω, offero me periculis, παρέχω ἐμαυτὸν εἰς κινδύνους, ὁρμάομαι πρὸς κίνδυνον, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς κινδύνους, offero me conspectui alicujus, ἐπισημαίνω ἐμαυτόν τινι, Dion. Hal. me opportune, παραφαίνομαι ἐν καιρῷ, Plut.
officina, ἐργαστήριον, τό, Plato. chirurgi, ἰατρεῖον, τό, Xenoph. κουρεῖον, τό, Theophr. fabri aerarii, χαλκεῖον, τό, Lucian. vitriarii, ὑαλουργεῖον, τό, textoria, ἱστουργεῖον, τό, etc.
officio, βλάπτω, alicui, τινά, Plato. Cf. noceo.
officiose, θεραπευτικῶς, Plut.
officiositas, θεραπεία, ἡ, Xen.
officiosus, θεραπευτικός, Plato. Cf. obsequiosus.
officium, δέον, τό, Dem. καθῆκον, τό, Idem. προσῆκον, τό, id. ἔργον, τό, Idem. suum facere, officio suo fungi, ποιεῖν s. πράττειν τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἃ προσήκει, Dem. Isocr. nulla in re, οὐδὲν τῶν δεόντων ποιεῖν, Isocr. mei, tui, vestri, magistratuum, viri sapientis etc. officium est, ἔργον ἐμόν, σόν, ὑμέτερον, ἀρχόντων, ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντός ἐστι, Dem. Isocr. Aeschin. fungi officio fratris, ποιεῖν τὰ ἔργα ἀδελφοῦ, Dem. boni viri, πράττειν ἄξιος ἀγαθοῦ ἀνδρός, Plato. officio deesse, προδιδόναι τὰ καθήκοντα, Lucian. officia humanitatis, φιλάνθρωπα, τά, Dion. Hal.
offuciae, φενακισμός, ὁ, Philo.
offundo, καταχέω, caliginem alicui, ἐπισκοτέω τινί, Diosc.
oggannio, ἀντικνύζομαι.
oggero, προβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, Plut.
oh, ohe, oho, ὦ!
olea, ἐλαία, ἡ, pro arbore, Plato. pro fructu, Dem.
oleaginus, ἐλάϊνος, η, ον.
olearis, ἐλαιηρός, ά, όν.
olearius, ἐλαιοπώλης, ὁ, Poll.
oleaster, ἀγριέλαιος, ἡ, Theophrast.
oleitas, ἐλαιῶδες, τό.
oleo, ὄζω, Diosc. ἀπόζω, Hdt.
oleosus, ἐλαιώδης, ες, Theophrast.
oleraceus, λαχανώδης, ες, Diosc. λαχανηρός, ά, όν, Theophr.
oletum, ἐλαιών, ὁ.
oleum, ἔλαιον, τό, Xen. cedrinum, κεδρέλαιον, τό, e cnico, κνικέλαιον, τό, Diosc. myrtinum, μυρσινέλαιον, τό, id. etc. olei faex, ὑπέλαιον, τό.
olfacio, ὀσφραίνομαι, aliquid, τινός, Xenoph.
olfactus, us, ὄσφρησις, ἡ, Diosc.
olidus, ὀζώδης, ες, Theophrast.
olim, πάλαι, dicta, ῥηθέντα, Dem. populari republica usi, τὸ πάλαι δημοκρατούμενοι, id. παλαιόν, οῦ, τό, Isocr.
olitor, κηπουρός, ὁ, λαχανοπώλης, ὁ.
oliva, ἐλαία, ἡ, Plato.
olivetum, ἐλαιών, ὁ.
olivo, ἐλαιόω, Poll.
olivum, ἔλαιον, τό, Diosc.
olla, χύτρα, ἡ, Xen. ollarum fictor, χυτρεύς, ὁ, Plato. testae, χυτραῖα, τά, Poll.
ollaris, χυτραῖος, α, ον.
ollula, χυτρίον, τό, Aristoph. χυτρίς, ἡ, Dem.
olor, κύκνος, ὁ, Aristot.
olorinus, κύκνειος, α, ον, melos, μέλος, Athen.
olus, λάχανον, τό, Theophr. olus colligo, λαχανεύομαι, Lucian. olerum collectio, λαχανεία, ἡ, Joseph. olera decerpo, ἐκλαχανίζομαι, Theophr. olera produco, λαχανεύομαι, Strabo.
Olympia, lucus Elidis, Ὀλυμπία, ἡ, ludi, Ὀλύμπια, τά, Demosth.
Olympiacus, Ὀλυμπιακός, certamen, ἀγών, Aristoph. victoria, Ὀλυμπιάς, ἡ, Hdt.
olyra, ὄλυρα, ἡ, Galen.
omasum, ἐχῖνος, ὁ, Basil.
omen, οἰωνός, ὁ, Xenoph. οἰώνισμα,

τὸ, Idem. pro omine bono habeo, πιστεύω εἶναι ὅτταν ἀγαθὸν, Aelian. πρὸς οἰωνοῦ λαμβάνω ἀγαθοῦ, Dion. Hal. omnis mali, ἀπάρμος, ον, Suid.
omentum, ἐπίπλοον, τό, Poll.
ominator, οἰωνιστής, ὁ, Hesych.
ominor, οἰωνίζομαι, aliquid, τί, Aristot. ominare quaeso melius, εὐφήμει, Plato.
ominosus, δυσοιώνιστος, ον, Lucian.
omitto, παραλείπω, aliquid, τί, Isocr. διαλείπω τι, id. ἐάω τι, id. aliquid lubens, ὑπερβαίνω τι ἑκών, Xen.
omnifariam, παντοδαπῶς, παντοίως, Herodian.
omnigenus, παντοῖος, Lucian.
omnimode, παντοίως, Herodian. παντοχῆ, Plut.
omnimodus, i. q. omnigenus.
omnino, πάντως, Plut. ὅλως, Dem. πάντη, Aelian. παντάπασιν, Plato. differt, τὸ πᾶν διαφέρει, Xen.
omnipotens, παγκρατὴς, ὁ, ἡ, πάντων κρατῶν, τὰ μέγιστα δυνάμενος.
omnipotentia, παντοκρατορία, ἡ.
omnis, e, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, Dem. ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, Isocr. omnes, quotquot, πάντες, ὁπόσοιπερ, s. ὅσοι, Dem. ὅσοι, Idem. omnia fac, περὶ παντὸς ποιοῦ, idem. omnibus modis velle, ἐκ παντὸς τρόπου βούλεσθαι, id. omnium maxime, quos ego novi, πάντων μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, Xen.
omphacium, ὀμφάκιον, τό, Diosc.
onager, ὄναγρος, ὁ.
onerarius, φορτικός, navis, πλοῖον, Thuc.
onero, φορτίζω, aliquem, aliquo, τινά τι, onero mulas, ἐπισκευάζω τὰς ἁμάξας, Aristot. navem frumento, γεμίζω ναῦν σίτου, Dem. injuriis aliquem, πολλὰ καθυβρίζω τινά, Plut.
onerosus, φορτικός, Aristot.
onus, φορτίον, τό, Dem. φόρτος, ὁ, Lucian. navis, γόμος, ὁ, Poll. τά, Xenoph. jumenti, σάγμα, τό, Plutarch. impono alicui, φορτίον ἐμβάλλω τινί, majus suscipere viribus, φορτίον μεῖζον καθ' ἑαυτὸν αἱρεῖσθαι, Dem. excutio, ἀποφορτίζομαι, Synes.
onustus, πεφορτισμένος, καταφορτος, ον.
onychinus, ὀνύχινος, ου, unguentum, μύρον, Diosc.
opacitas, ἐπίσκιον, τό.
opaco, ἐπισκιάζω, συσκιάζω, καλύπτω, κατακρύπτω.
opacus, ἐπίσκιος, ον, κατάσκιος, ον, σύσκιος, ον, ὑλώδης, ες, σκοτεινός, σκιερός, σκιώδης, ες, ζοφερός, ζόφῳ κεκαλυμμένος.
opella, πραγμάτιον, τό.
opera, ae, ἐργασία, ἡ, do, s. navo alicui, σπουδάζω περί τινος, Plut. περί τι, Xen. ὑπέρ τινος, Dem. ἐπί τινι, Isocr. τι, Plato. in aliqua re, συμπράττω τί τινι, Plut. multum operae ponere in aliqua re, πολλὰ πραγματεύεσθαι περί τι. Aristot. opera danda est, ut habeas, πειρατέον ἔχειν, id. χρὴ σπουδάζειν ὅπως ἔχῃς, Dem. operae pretium est, considerare, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, Dem. προὔργου ἐστί, Plato. non est operae pretium, οὐκ ἔχει ὑπόθεσιν σπουδῆς, Aelian. opera mutua, συνεργία, ἡ, Dem.
operaria, ἐργάτις, ἡ, Aristot.
operarius, ἐργαστικός, — i. e. mercede conductus, μισθωτός, Dem.
operarius, ἐργαστής, ὁ, Xen. idem.

operatio, ἐργασία, ἡ, Aristot.
operator, ἐργάτης, ὁ, Xen.
operculum, πῶμα, τό, Athen. operculo claudo, πωμάζω, Aristot.
operio, καλύπτω, cf. tego.
operor, ἐργάζομαι, adsidue, συνεχῶς, Aristot.
operose, ἐργαστικῶς, ἐργατικῶς, Plut.
operosus, ἐργαστικός, φιλόπονος, ον, Isocr. at molestus, ἐπίπονος, ον, καὶ χαλεπός, Isocr.
operte, κεκαλυμμένως.
opertus, στεγανός, στεγαστός, κατακεκρυμμένος, κρυπτός, καλυφθείς, σκεπασθείς, κατάστεγος, ον.
opertorium, σκέπασμα, τό, Aristot.
opes, v. divitiae, it. auxilium.
opifex, δημιουργός, ὁ, Aristot. χειροτέχνης, ὁ, Dion. Hal.
opificium, δημιουργία, ἡ, δημιούργημα, τό.
opilio, προβατεύς, ὁ, Aristoph.
opime, πιόνως, πολυτελῶς.
opimitas, πιότης, ἡ, Aristot.
opimo, πιαίνω, aliquid, τί, Aristot.
opimus, πίων, ὁ, ἡ, Aristot.
opinabilis, δοξαστός, Plato.
opinatio, δόξασις, ἡ, Suid. δόξασμα, τό, Plato.
opinator, δοξαστής, ὁ.
opinio, δόξα, ἡ, Thuc. δόκησις, ἡ, Plut. arrogans de se, οἴημα, τό, Plut. opinionem alicujus rei excitare alicui, προστρίβεσθαί τινι δόξαν τινός, Dem. habere talem de aliquo, ὑπέχειν τινὶ τοιαύτην ὑπόληψιν περί τινος, Id. consequi alicujus rei, ἐκφέρειν δόξαν τινος, Id. opinione duci, χρῆσθαι δόξῃ, Id. judicare de re aliqua, κρίνεσθαι δόξῃ περί τινος, Id. opinionem fallere alicujus, παρακρούεσθαι δόξαν τινός, Isocr. deducere aliquem ab opinione, μεταστῆσαι γνώμην s. δόξαν τινος, Id. deduci ab opinione, ἀφεῖσθαι τῆς δόξης, Id. opinionem deponere, μετατίθεσθαι τὴν δόξαν, Dem. abolere de se conceptam, διαλύειν δόξαν τινά, Isocr. opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος, Herodian. majus, τῆς δόξης μεῖζον, Plut. opinionem praeclaram habere de aliquo, καλῶς δοξάζειν ὑπέρ τινος, Aelian.
opiniosus, δοξαστικός, Aristot.
opinor, δοξάζω, male, κακῶς, Plato. de aliqua re, περί τινος, Id. Conf. opinio.
opipare, πολυτελῶς, Dem.
opiparus, πολυτελής, ές, Plut. ἄφθονος, ον, Dem.
opitulatio, βοήθησις, ἡ, cf. auxilium.
opitulor, βοηθέω, alicui, τινι, Isocr. cf. auxilior.
opium, ὄπιον, τό, Diosc.
opobalsamum, ὀποβάλσαμον, τό, Diosc.
oportet, δεῖ, aliquem bellum gerere, τινὰ πολεμεῖν, Dem. quae facere oportet, ἃ δεῖ πράττειν, Isocr. aliquem docere quid. χρή τινα διδάσκειν τι, Xen. facere, ποιεῖν, Plato. at necesse est alere milites, δεῖ καὶ ἀναγκαῖόν ἐστι τρέφειν στρατιώτας, Dem. ut convenit et oportet, ὡς δεῖ καὶ προσήκει, Idem.
opperior, περιμένω, aliquem, τινά, Plut. Conf. exspecto.
oppeto, ἐπέρχομαι, μέτειμι, mortem oppetere, ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν, μεταλλάττειν, oppetere mortem pro patria, ἐξάγειν ἑαυτὸν τοῦ βίου ὑπὲρ τῆς πατρίδος.
oppico, πισσόω, Clem. Al. aliquid, καταπισσόω τι, Idem.

oppidanus, ὁ, ἡ, τὸ κατὰ πόλιν, Dion. Hal. πολιτικός, ή, όν, Id.
oppidatim, κατὰ πόλεις.
oppido, κομιδῆ, Dem.
oppidulum, πολίχνη, ἡ, Thuc. πολίχνιον, τό Isocr.
oppidum, πόλις, ἡ, Dem. Cf. urbs.
oppignero, ἐνεχυριάζω, Dem. alicui aedes, ἀποτιμάω τινὶ οἰκίαν, Idem. alicui suas facultates, ὑποτίθημί τινι τὴν οὐσίαν, Id. παρακατατίθεμαί τινι χρήματα, Id. facultates oppigneratae sunt, οὐσία ὑπόκειται, Idem.
oppleo, ἀναπληρόω, Plato. Cf. impleo.
oppono, ἀντιτίθημι, alicui, ἀντιτείνω τινί, Dem. manus oculis, προΐσχομαι τὰς χεῖρας ὀφθαλμῶν, Plut.
opportune, εὐκαίρως, Isocr. dicere aliquid, εἰς δέον λέγειν τι, Id.
opportunitas, εὐκαιρία, ἡ, Isocr. auxiliandi, καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, Dem. omnium maxima rei faciendae, ἀφορμὴ πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμόν, Demosth.
opportunus, εὔκαιρος, ον, tempus, καιρός, Herodian. ad aliquid, ἐπιτήδειος πρός τι, Aristot. εἴς τι, Herodian.
oppositio, ἀντίθεσις, ἡ, Naz.
oppressio, καταπίεσις, ἡ, tyrannica, καταδυναστεία, ἡ.
opprimo, καταπιέζω, aliquem inique, ἐλαττόω τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, Isocr. bello, κατατρίβω τινὰ περὶ τὸν πόλεμον, Plut.
opprobratio, λοιδορία, ἡ, Dem. διαβολή, ἡ, Idem.
opprobrium, ὄνειδος, τό, Dem.
opprobro, ὀνειδίζω, aliquem, τινί, Dem. Cf. exprobro.
oppugnatio, προσβολή, ἡ, Dem. εἰσβολή, ἡ, Idem. ἐκπολέμησις, ἡ, Thuc. urbis, πολιορκία, ἡ, Id.
oppugnator, διαμαχόμενος, Demosth. urbis, πολιορκητής, ὁ, Athen.
oppugno, προσβάλλω, moenia, πρὸς τείχη, Dem. τειχομαχέω, Xenoph. urbem Epidaurum, πολιορκέω Ἐπίδαυρον, Plut. aciem instructam, μάχομαι πρὸς φάλαγγα τεταγμένην, Id. turrim, πυργομαχέω, Xen.
Ops, Ῥέα, ας, ἡ.
opsonator, ὀψώνης, ὁ, Aristoph.
opsonatus, s. opsonatio, ὀψωνία, ἡ, Plut.
opsonium, ὀψώνιον, τό, Plut.
opsono, s. opsonor, ὀψωνέω, Aristoph.
optabilis, e, εὐκτός, Dem. alicui, εὐκταῖος τινι, Lucian.
optabiliter, εὐκτῶς.
optatio, εὐχή, ἡ, Dem.
optato, κατ' εὐχήν, πρὸς εὐχήν.
optica, ὀπτική, ἡ, sc. τέχνη.
optimas, ἀριστοκρατικός, ὁ, ἄριστος, ὁ, Aristot.
optime, βελτίστως, βέλτιστα, Dem. ἄριστα, Idem. me gero, ἀριστεύω, Isocr.
optimus, ἀριστοκρατικός, Plut. βέλτιστος, Thuc. sum, ἀριστοκρατέω, Isocr. ἀριστεύω, Id.
optio, αἵρεσις, ἡ, Dem. optionem dare alicui faciendi aliquid, διδόναι τινὶ αἵρεσιν πράττειν τι, Id. alicujus, καταστῆναί τινα αἵρεσιν τινος, Id. esse alicui, utrum, αἵρεσιν εἶναί τινι, πότερον, Id. accipere, αἵρεσιν λαμβάνειν, Id.
opto, εὔχομαι, majora bona, μείζονα ἀγαθά, Dem. a diis, incrementum, τοῖς θεοῖς αὐξάνειν, Isocr. nefasta, ἀθέμιστα,

Xen. audire aliquem, πεῖθω τινὶ ἀκούειν, Dem.

opulentia, πλοῦτος, ὁ, Dem. Cf. divitiae.

opulenter, πλουσίως, εὐπόρως, Dem.

opulentus, πλούσιος, Id. Cf. dives.

opus, ἔργον, τό, Dem. aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργῳ, Isocr. ἀντιλαμβάνεσθαι τοῦ πράγματος, Dem. bonum, ἀγαθούργημα, τό, malum, κακούργημα, τό.

opus est, δεῖ, amicis, τῶν φίλων, Aristot. verbis, δεῖ λόγου, Idem. alicui aliqua re, δεῖ τινί τινος, Id. προσδεῖ τινί τινος, Dem. alicui aliqua re ad aliquid, δεῖ τινί τινος πρός τι, Aristot. opus habeo alicujus rei, δέομαί τινος, Isocr. opus non habeo dicere, οὐδὲν δέομαι λέγειν, Aeschin.

opusculum, ἐργίδιον, τό.

ora, πέρας, τό, Dem.

oraculum, χρησμός, ὁ, Plut. χρησμῳδία, ἡ, Herodot. μαντεῖον, τό, Dem. μάντευμα, τό, Plato. Pythiae, ὁ παρὰ τῆς Πυθίας χρησμός, Isocr. fide dignissimum, μαντεῖον πιστότατον, Isocr. oraculum bonum dare, διδόται ἀγαθὸν μαντεῖον, Dem. petere de aliquo, χρῆσθαι μαντείῳ περί τινος, Isocr. recitare, ἀναγιγνώσκειν μαντείαν τῶν θεῶν, Dem. hoc dicit, μαντεῖα φησὶ τοῦτο, id. adire, χρῆσθαι τῷ θεῷ, Plut. consulere, μαντεύεσθαι, Plut. χρηστηριάζεσθαι, Diod. Sic.

oratio, λόγος, ὁ, Dem. forensis, δικογραφία, ἡ, Isocr. λόγος δικανικός, id. confidens, temeraria, proterva, λόγος μετὰ θράσους, id. orationem instituo, λόγον προαιρέομαι, id. meditor, μελετάω, id. compono, conficio, συντίθημι, id. paro, παρασκευάζω, id. scribo, γράφω, Dem. συγγράφω, id. conficio, ποιέομαι, id. perficio, ἐξεργάζομαι, id. finio, ἐπιτελέω, Isocr. edo, ἐκδίδωμι, id. habeo, λέγω, Dem. adversus aliquem, δημηγορέω κατά τινος, id. audio alicujus, ἀκούω παρά τινος, id.

oratiuncula, λογίδιον, τό, Isocr.

orator, ῥήτωρ, ὁ, Dem. λέγων, ὁ, id.

oratoria, ῥητορική, ἡ, Aristot.

oratorie, ῥητορικῶς, Aeschin.

oratorius, ῥητορικός, Aristot.

orbatio, στέρησις, ἡ, Aristot.

orbiculatim, κυκληδόν, σφαιρικῶς, Plut.

orbiculus, σφαιρίδιον, τό.

orbis, κύκλος, ὁ, Plato. οἰκουμένη, ἡ, Dem. in orbem, κύκλῳ, Herodian.

orbita, τροχιά, ἡ, ἁρματοτροχιά, ἡ, Lucian.

orbitas, liberorum, ἀπαιδία, ἡ, Dem. ἀτεκνία, ἡ, Plut. parentum, ὀρφανία, ἡ, Dem.

orbo, parentibus, ὀρφανίζω, ὀρφανόω, χηρόω, liberis, ἀποτεκνόω, ἀποστερέω τῶν παίδων, amicis, ἐρημόω φίλων. 2) i. q. privo, ἀποστερέω τινά τινος, ἀφαιρέομαί τινά τι, τινά τι, τινός τι, πηρόω, cf. privo.

orbus, πεπηρωμένος, Lucian. liberis, ἄπαις, ὁ, Dem. parentibus, ὀρφανός, id.

orchestra, ὀρχήστρα, ἡ, Isocr.

orcus, ᾅδης, ὁ.

ordinarius, τακτός, Plato.

ordinate, s. ordinatim, τακτικῶς, ἐν τάξει, τεταγμένως, Isocr. εὐτάκτως.

ordinatio, τάξις, ἡ, Dem. εὐταξία, ἡ, Isocr.

ordino, terra, mundum, τὸν κόσμον, Plato. omnia bene, διατάττω τὰ ἕκαστα, Xen. milites, διοικέω τὸ στρατόπεδον, Herodian.

ordior, ἄρχομαι, aliquid, τινός, Plato. sectam, καταβάλλομαι αἵρεσιν, Plut. telam, ὑφαίνω ἱστόν, Hom. Cf. inchoo, incipio.

ordo, τάξις, ἡ, vitae, βίου, Isocr. militum, τάγμα, τό, Plut. equestris, τὸ τάγμα ἱππικόν, Herodian. in ordinem aliquem colloco, τίθημί τινα εἰς τάξιν, Dem. ordinem verborum constituo s. servo, ποιῶ τάξιν τῶν λόγων, id. observo, retineo eundem, ἐμμένω τῇ τάξει ὁμοίως, Isocr. desero, λείπω τὴν τάξιν, Dem. in ordinem redigo, κατατάττω εἰς τάξιν, Lys. ordinem militarem duco, ταγματαρχέω, Philo. ordine eo, s. procedo, στείχω, sto, στιχηδὸν ἵσταμαι, Suid. dispono, στιχίζω, Aeschin. ab initio commemoro, ἐφεξῆς ἀπὸ ἀρχῆς διέρχομαί τι, Dem.

organice, ὀργανικῶς, Aristot.

organicus, ὀργανικός, Aristot.

organum, ὄργανον, τό, Aristot.

orgyia, ὀργυιά, ἡ, Herodot.

orichalcum, ὀρείχαλκος, ὁ, Plato.

oriens, αἱ τοῦ ἡλίου ἀνατολαί vel simpliciter αἱ ἀνατολαί, ab oriente ad occidentem, ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν, ἀφ' ἡλίου ἀνατέλλοντος μέχρι δυομένου, versus orientem, πρὸς τὴν ἕω.

orificium, στόμα, τό, Aristot.

origanum, ὀρίγανον, τό, Diosc.

originalis, ἀρχέγονος, ον, peccatum, ἁμάρτημα.

originarius, ἀρχικός, ή, όν.

originatio, ἐτυμολογία, ἡ, Cic.

origo, γένεσις, ἡ, Plato. ἀρχή, ἡ, id. – i. e. caussa, αἰτία, ἡ, Plut. verborum, ἐτυμολογία, ἡ, Cic.

orior, γίγνομαι, Xen. de sole et luna, ἀνατέλλειν, de sideribus, ἐπιτέλλειν (de diversis v. Lobeck Phryn. p. 124. seq.) de utrisque, ἀνίσχειν, ἀνιέναι, προφαίνεσθαι, ἐξέχειν, cum oriente sole, ἅμ' ἡλίῳ ἀνέχοντι, Xen. Cf. nascor.

oriundus, ἀπόγονος, ον, Dem. ab aliquo γεγονὼς παρά τινος, Isocr.

orixa, vide oryza.

ornamentum, κόσμημα, τό, Plato. κόσμος, ὁ, Aristot. ornamento esse alicui, κόσμον εἶναί τινι, Plut.

ornate, κεκοσμημένως, κοσμίως.

ornatio, κόσμησις, ἡ, Aristot.

ornatus, κόσμος, ὁ.

ornithotrophium, ὀρνιθοτροφεῖον, ου, τό.

orno, κοσμέω, urbem, πόλιν, Dem. praemiis egregiis, τιμάω διαφερόντως, Xenoph.

oro, δέομαι, aliquem aliquid, τινός τι, Dem. aliquem, ne succenseat, παραιτέω τινὰ μηδὲν ἀχθεσθῆναι, Dem. et postulo hoc ab omnibus, δέομαι καὶ ἀξιόω παρὰ πάντων, id. vos et obsecro, ἱκετεύω ὑμᾶς καὶ ἀντιβολέω, id. – i. e. orationem habeo, λέγω, λόγον λέγω.

orphanus, ὀρφανός, ὁ, Dem.

orsus, us, ἀρχή, ἡ, Dem. Cf. initium.

orthodoxia, ὀρθοδοξία, ἡ, Basil.

orthodoxus, ὀρθόδοξος, ον, sum, ὀρθοδοξέω, Basil.

orthographia, ὀρθογραφία, ἡ, Gramm.

ortus, γεγονώς, Dem. Cf. natus.

ortus, us, ut solis, ἀνατολή, ἐπιτολή. Ab ortu solis ad occasum, ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου, Aeschin. it. ἀφ' ἡλίου ἀνατέλλοντος μ. δ., ante solis ortum, πρὶν ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, πρὶν ἥλιον ἐξέχειν, Dem.

oryza, ὄρυζα, ἡ, Diosc.

o si, εἴθε, conf. utinam.

os, oris, στόμα, τό, Dem. aperire non audere contra aliquem, διαίρειν τὸ στόμα περί τινος οὐκ ἔχειν, id. audire ex ore alicujus, ἀκούειν ἐκ τοῦ στόματός τινος, id. obturare alicui, ἐπιστομίζειν τινά, id. ἐμφράττειν στόμα, idem. in ore omnium haec sunt, ταῦτα ὑπὸ πάντων τεθρύλληται, Plut. πᾶσι διὰ στόματός ἐστι, id. aperio et solvo, ἀνοίγω καὶ λύω στόμα, id. contineo, ἔχω στόμα, Soph. in ore habeo, ἀνὰ στόμα ἔχω, Xen. uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, Plato. in os s. buccam venire, ἐπὶ στόμα ἔρχεσθαι, id. – i. e. facies, ὄψις, ἡ, Dem.

os, ossis, ὀστέον, contr. ὀστοῦν, τό.

oscen, inis, οἰωνός, ὁ, ἡ, ᾄδουσα ὄρνις.

oscitanter, ἀμελῶς, Isocrat. ὀλιγώρως, Dem.

oscitatio, χάσμη, ἡ, Aristot. Plut.

oscito, s. oscitor, χασμάομαι, Al. Aphr.

osculatio, φίλημα, τό, Lucian.

osculor, φιλέω, aliquem, τινά, ore admoto, τῷ στόματι, Xen. alicujus manus et pedes, καταφιλέω τινὸς χεῖρας καὶ πόδας, id. complector aliquem et osculor, συλλαμβάνω τινὰ καὶ φιλέω, Plut.

osculum, i. e. os parvum, στομάτιον, τό, στόμιον τό, Athen. – i. e. basium, φίλημα, τό, Lucian. do, καταφιλέω, cf. osculor.

osor, μισητής, ὁ.

osseus, ὀστώδης, ες, Athen. ὄστινος.

ossiculum, ὀστάριον, τό.

ossuarium, ὀστεοδοχεῖον, τό.

ostendo, δείκνυμι, aliquid breviter, διὰ βραχέων τι, Dem. aliquid satis, ἀποδείκνυμί τι ἱκανῶς, Isocr. aliquid manifeste, ἐπιδείκνυμί τι φανερῶς, Dem. δείκνυμί τι σαφῶς, id. admodum accurate alicui aliquid, πάνυ ἀκριβῶς ὑποδείκνυμί τί τινι, id. alicui quod, δηλόω πρός τινα, ὅτι, Isocr. me optime, παρέχω ἐμαυτὸν βέλτιστον, id.

ostentatio, ἐπίδειξις, ἡ, divitiarum, virium, πλούτου, ῥώμης, Isocr. ἀλαζονεία, ἡ, Dem. vani, περιαυτολογία, ἡ, Plut.

ostentator, ἀλαζών, ὁ, Dem. ἀλαζονευόμενος, ὁ, id.

ostento, ἀλαζονεύομαι, Isocr. vires, ποιέομαι ἔνδειξιν τῆς ῥώμης, id. aliquid, ἐμπομπεύω τινί, Dem.

ostentum, σημεῖον, τό, Dem. τέρας, τό, Plut.

ostiarius, θυρωρός, ὁ.

ostiatim, κατὰ θύρας.

ostiolum, θυρίδιον, τό.

ostium, θύρα, ἡ, Xen. Conf. janua, fores. fluvii, τὸ στόμα ποταμοῦ, Aristot. εἰσβολή, ἡ, Paus.

ostrea, ὄστρεον, τό, Plut.

ostreus, ὀστρεώδης, ες.

ostreum, ὄστρεον, τό, Plut. ὄστρειον, τό, Athen.

ostrinus, ὄστρειος.

otiolum, σχολίδιον, τό.

otior, σχολάζω, Dem. ἀργέω, id. Cf. otium.

otiose, σχολῇ, ἐν σχολῇ, κατὰ σχολήν, ἐπὶ σχολῆς, Plato. Aeschin.

otiosus, ἀπράγμων, ὁ, ἡ, vita, βίος, Dem.

otium, σχολή, ἡ, Dem. ῥᾳστώνη, ἡ, Plut. ἀπραξία, ἡ, id. ἀπράγμον, τό, Thuc. ago, σχολὴν ἄγω, Dem. impendo alicui rei, ποιέω πρός τι, Xen. esse alicui, γίγνεσθαί τινι, Plato. scribendi, εἶναί τινι γράφειν,

Xen. habere, ὑπάρχειν τινί, Aristot. consumere in aliqua re, ἀναλίσκειν εἴς τι, Isocr. per otium agere aliquid, κατὰ σχολὴν s. ἐν σχολῇ πράττειν τι, Dem. otio frui, σχολῆς ἀπολαύειν, Plato. abundo, εὖ ἔχω σχολῆς, Plato. est mihi, σχολάζω, Xen.

ovalis, ᾠοειδής, ές, Xiph. ᾠώδης, ες.

ovatio, ὁ ἐλάττων θρίαμβος, Dion. Hal.

ovicula, προβάτιον, τό, Aristoph.

ovile, ποίμνιον, τό, αὔλιον, τό, Xen.

ovillus, προβάτειος, Aristot.

ovis, πρόβατον, τό, Aristot.

ovo, ἥδομαι, aliqua re, τινί, Isocr. Cf. lector.

ovulum, ᾠάριον, τό, Athen. ᾤιον, τό, id.

ovum, ᾠόν, τό, Aristot. pario, ᾠοτοκέω, id. ᾠὸν τίκτω, id. sterile, ὑπηνέμιον καὶ ἄγονον, Aelian. ovis incubo, ἐπῳάζω, id. ovi testa s. putamen, κέλυφος, τό, ὄστρακον, τό, ovi albumen, λεύκωμα, τό.

oxalis, ὀξαλίς, ἡ, Diosc.

P.

Pabularis, χορταστικός, ή, όν.

pabulatio, χορτασμός, ὁ, προνομή, ἡ, νομή, ἡ, pabulatione arceri, προνομῆς εἴργεσθαι, Plut.

pabulator, προνομεύς, ὁ, χορταστής, ὁ, χιλευτής, ὁ.

pabulatorius, τῇ νομῇ ἢ τῷ χορτασμῷ ἐπιτήδειος, ἐφ' ᾧ χόρτον ἢ χιλὸν προσφέρομεν.

pabulor, προνομὴν ποιοῦμαι, pabulatum ago s. educo, πρὸς νομὰς ἐξάγω, Xen.

pabulum, χόρτος, ὁ, χόρτασμα, τό, χιλός, ὁ, in universum, τροφή, ἡ, ἐδωδή, ἡ, φορβή, ἡ, νομή, ἡ, pabulum praebeo, χιλόω.

pacate, εἰρηνικῶς, Isocr.

pacator, εἰρηνοποιός, ὁ.

pacatus, εἰρηνικός, Isocr. εἰρηνευόμενος, religio, χώρα, Polyb.

pacificatio, διαλλαγή, ἡ, Dem. et Xen. ξύμβασις, ἡ, Xen.

pacificator, διαλλακτής, ὁ, Dem. εἰρηνοποιός, ὁ.

pacifico, διαλλάττω, quosdam, τινάς, Xenoph.

pacificus, εἰρηναῖος, Thuc.

paciscor, συντίθεμαί τινι s. πρός τινα, συνθήκην ποιοῦμαι πρός τινα, συνάλλαγμα ποιοῦμαι πρός τινα, ὁμολογῶ τινι, — scripto, συγγράφω πρός τινα, publice, σπονδὰς ποιοῦμαι πρός τινα, σπένδομαί τινι.

paco, ἱλάσκομαι, aliquem, τινά, Plut. ἐξιλάσκομαί τινα, Xenoph.

pactio, συνθεσία, συνθήκη, ἡ, Demosth. σύμβασις, ἡ, Thuc.

pactum, ὁμολογία, ἡ, Dem. συνθήκη, ἡ, id. συγκείμενον, τό, id. ὁμολογούμενον, τό, id. σύνθημα, τό, Xen. servo, ἐμμένω ταῖς ὁμολογίαις, Dem. φυλάττω τὴν συνθήκην, id. διαφυλάττω τὴν συνθήκην, Isocr. violare s. negligere, παραβαίνειν τὴν ὁμολογίαν, Dem. ποιεῖν παρὰ τὴν συνθήκην, id.

paean, παιάν, ὁ, paeanem cano, παιᾶνα ᾄδω, Dem. παιανίζω, Thuc.

paedagogium, παιδαγωγεῖον, τό, Dem.

paedagogus, παιδαγωγός, ὁ, Plut.

paedicator s. paedico, πυγιστής, ὁ.

paedor, αὐχμός, ὁ.

paeonia, παιωνία, ας, ἡ, Theophr.

paganalia, κωμητικά, τά, αἱ κατὰ κώμας ἑορτάσιμοι ἡμέραι.

paganicus, κωμητικός, ή, όν, Synes.

paganus, κωμήτης, ὁ, Joseph.

paganus, κωμητικός, ά, όν, Synes.

pagatim, κατὰ κώμας, Plut.

pagella, σελίδιον, τό, Polyb.

pagina, σελίς, ίδος, ἡ, Dion. Hal.

paginula, i. q. pagella.

pagus, κώμη, ἡ, Thuc.

pala, παλαῖστρον, τό, annuli, πυελίς, ἡ, Lyc. σφενδόνη, ἡ, Clem. Al.

palaestra, παλαίστρα, ἡ, Xen.

palaestrita, παλαιστρίτης, ὁ, Plut.

palaestricus, παλαιστρικός, Aristot.

palam, περιφανῶς, adulari, ἐπιφανῶς κολακεύειν, Isocr. vincere, ἐκ φανεροῦ κρατεῖν, Dem. fieri, ἐν φανερῷ γίγνεσθαι, id. facere, φανερώτατα ποιεῖν, id. scribit, διαρρήδην γράφει, Dem. convictus injuriarum, ὄντως ἀδικῶν, id. est, ὁμολογεῖται, Isocr. φανερόν ἐστι πᾶσι, Id. πρόδηλόν ἐστι, Dem.

palatim, σποράδην, Isocr.

palatio, σκολόπισις, ἡ, χαρακισμός, ὁ, Athen.

palatium, παλάτιον, τό, Plut. βασίλειον, τό, Isocr.

palatum, οὐρανίσκος, ὁ, Gal. ὑπερῴα, ἡ, Plat. ὑπερῷον, τό, Eustath.

palea, ἄχυρον, τό, Xen.

palearis, ἀχυρώδης, ες, Aristot.

palearium, ἀχυρών, ὁ.

palimpsestus, παλίμψηστος, ον, Plut.

palinodia, παλινῳδία, ἡ, Isocr. palinodiam cano, παλινῳδίαν ᾄδω, Suid.

palla, χλαῖνα, ἡ, Hom.

pallace, παλλακή, ἡ, Aristoph.

pallas, Παλλάς, ἡ.

palleo, s. pallesco, ὠχριάω, Herodot.

palliatus, τριβώνιον ἔχων, Lucian.

pallidus, ὠχρός, ά, όν, Aristot. λειφαιμος, ον, Galen.

pallio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω.

palliolum, ἱματίδιον, τό, tritum, τριβώνιον, τό, Lucian.

pallium, ἱμάτιον, τό, Dem. tritum, τρίβων, ὁ, Athen.

palma, pars manus, παλάμη, ἡ, — arbor, φοῖνιξ, ικος, ὁ, Diosc. — i. e. victoria, νίκη, ἡ, cf. victoria.

palmaris, σπιθαμιαῖος, αία, αῖον, Diosc.

palmes, κλῆμα, ατος, τό, Theophr.

palmo, συνδέω κλήματα, Aristot.

palmus, σπιθαμή, ῆς, ἡ, Diosc. δοχμή, ῆς, ἡ, Paus.

palo, πασσαλεύω, Aristoph. σκολοπίζω, σταυρόω, Thuc.

palor, περιφέρομαι, πλανάομαι, Plato.

palpamentum. s. palpatio, θώπευμα, ατος, τό, Plat. θωπεία, ας, ἡ, Xenoph.

palpebrae, βλέφαρα, ων, τά, Diosc.

palpitatio, ἄσπαρσις, εως, ἡ, παλμός, οῦ, ὁ.

palpito, σπαίρω, Athen. ἀποσπαρθάζω, Hippocr. προσπαίρω, Plut.

palpo, καταψάω, Xen. — i. e. adulor, θωπεύω, conf. adulor.

palpum, θωπεία, ἡ, Xen.

paludamentum, χλαμύς, ύδος, ἡ, Plat. ἐναγώνιος καὶ στρατηγητικὴ ἐσθής, id.

paludatus, χλαμυδωτός.

palumbes, palumba, φάττα, ἡ, Aristot. φάττος, ὁ.

palumbinus, φάσσινος.

palus, i, σκόλοψ, ὁ, Diosc. χάραξ, ἡ, Aristoph.

palus, udis, ἕλος, τό, Plato. λίμνη, ἡ, ut Maeotis, Μαιῶτις, Paus.

paluster, s. palustris, e, λιμναῖος, Plut. λιμνώδης, ες, id. ἕλειος, Aristot. ἑλώδης, ες.

pampinaceus, οἰνάρεος, Athen.

pampinatio, οἰναρισμός, ὁ, βλαστολογία, ἡ, Theophr.

pampineus, οἰνάρεος, Athen.

pampino, οἰναρίζω, Athen. βλαστολογέω, Theophr.

pampinosus, οἰναρώδης, ες.

pampinus, οἴναρον, τό, Theophr. κλῆμα, τό, Aristot.

panacea, πανάκεια, ἡ, Diosc.

panaces, πάνακες, εος, τό, Strabo.

panarium, σαργάνη, ἡ, Lucian.

pandectae, πανδέκται, αἱ, Pandect.

pandiculatio, σκορδίνημα, τό, σκορδινισμός, ὁ, Galen.

pandiculor, σκορδινάομαι, Aristoph.

pando, κυρτόω, Xen. — i. e. explico, ἐκπετάννυμι.

pandura, πανδοῦρα, ας, ἡ, Poll.

pandus, κυρτός.

panegyricus, πανηγυρικός, Isocr.

panegyris, πανήγυρις, ἡ, Dem.

pango, πήγνυμι, Xen. inducias cum aliquo, ποιοῦμαι ἀνοχὰς πρός τινα, Aeschin.

panicum, ἔλυμος, ὁ, Diosc. — i. e. terror panicus, Πανικόν, Cic. Πανικὸς θόρυβος, Plut.

panificium, ἀρτοποιία, ἡ, Xen.

panifex, ἀρτοποιός, ὁ, Plut.

panis, ἄρτος, ὁ, hordeaceus, μᾶζα, ἡ.

pannosus, κατάρρακος, ον, Lucian.

pannus, ῥάκος, τό.

panther, s. panthera, πάνθηρ, ὁ, Xen.

papa, πάππας, ου, ὁ.

papae! βαβαί! Plat. felicitatem, τῆς εὐδαιμονίας! laudum, παπαὶ τῶν ἐπαίνων! Lucian.

papaver, μήκων, ωνος, ἡ, Diosc.

papavereus, μηκώνειος, Athen.

papilio, ψυχή, ἡ, Plut.

papilla, θηλή, ἡ, Aristot.

pappus, πάππας, ου, ὁ, Aristoph.

pappo, παππάζω, Hom.

pappus, πάππος, ὁ.

papula, ἐξάνθημα, τό, Philo. ἴονθισμα, τό, Galen. φῦμα, τό, Diosc.

papyraceus, παπύρινος, η, ον.

papyrum, s. us, πάπυρος, ὁ, ἡ, Theophr.

par, i. e. aequalis, ἴσος, Dem. ὅμοιος, Isocr. numero, ἰσάριθμος, ον, Hdn. est, ἄξιον, δίκαιον, προσῆκον, εἰκός, δέον, νόμιμόν ἐστι, Dem. Isocr. alii, sum alicui rei, ἀρκέω ἐπί τι, Plato. πρός τι, Chrysost. pari referro, μετρέω τὴν ἴσην, Pam. quarundam rerum, τὸ ζεῦγος τινῶν, v. g. accipitrum, ἱεράκων, Herodot.

parabilis, εὐπόριστος, ον, Nor.

parabola, παραβολή, ἡ, N. T.

paradoxus, παράδοξος, ον, Luc.

paradisus, παράδεισος, ὁ, Xen. N. T.

parallelus, παράλληλος, ον, Polyb.

paralysis, παράλυσις, εως, ἡ, Gal.

paralyticus, παραλυτικός, N. T.

paranymphus, παράνυμφος, ὁ, Hesych.

paraphrasis, παράφρασις, ἡ.

parasanga, παρασάγγης s. παρασάγγης, ὁ, Herodot.

parasita, παράσιτος, ἡ.

parasitatio, παρασίτησις, ἡ.

parasitor, παρασιτέω, Athen.

parasitus, παράσιτος, ὁ, Athen.

parate, κατεσκευασμένως, ἑτοίμως, Isocr.

paratus, ἕτοιμος, ον, ad dicendum, λέγειν, Isocr. πρόθυμος, ον, sum ad faciendum, εἰμὶ ποιεῖν. Dem. παρεσκευασμένος, et volens facere, καὶ θέλων ποιεῖν, Id.

parce, φειδομένως, φειδωλῶς, εὐτελῶς, λιτῶς, ὑφειμένως.

parcimonia, φειδωλία, ἡ, Naz. φειδώ, ἡ, Aristot. sordida in rebus parvis, μικρολογία, ἡ, Theophrast.

parco, φείδομαι, pecuniis, χρημάτων, Xen. alicui, τινός, Plut. mihi pro dignitate, ἀξίως προφείδομαι ἐμαυτοῦ, Isocr.

parcus, φειδωλός, Aristot. φειδόμενος, Dem.

pardus, πάρδος, ὁ, πάρδαλις, ἡ, Arist.

parens, γονεύς, ὁ, Dem. τοκεύς, ὁ, id. plur. parentes, γονεῖς, οἱ, Dem.

parentalia, ἐναγίσματα, τά, καθαγισμός, ὁ, Lucian.

parentatio, ἐναγισμός, ὁ, Plut.

parento, s. parentor, ἐναγίζω, Paus. καθαγίζω, Lucian.

pareo, φαίνομαι, cf. appareo, — i. e. obedio, ὑπακούω, cf. obedio.

paries, τοῖχος, ὁ, Thuc.

parietinae, ὁ τοῖχος ἠφανισμένος.

parilis, e, πάρισος, ος, Polyb.

parilitas, πάρισον, τό, ἰσότης, ἡ, Plut.

pario, τίκτω, Dem. ἀποτίκτω, Plut. ἐκτίκτω, Plato. potentiam, περιποιοῦμαι δυναστείαν, Aristot.

pariter, ἴσως, Dem.

parma, ἀσπίς, ίδος, ἡ, Xen.

parmatus, ἀσπιστής, οῦ, ὁ, Dem.

parmula, ἀσπίδιον, τό.

paro, παρασκευάζομαι, me ad certamen, ἐμαυτὸν πρὸς ἀγῶνα, Dem. copiam militum, ἑτοιμάζω χεῖρα πολλήν, Appian. Cf. comparo.

parricida, πατραλοίας, ὁ, Dem. πατροφονεύσας, ὁ, Luc. πατροκτόνος, ὁ, Plut.

pars, μέρος, τό, civitatis, πόλεως, Dem. officii, τῶν δεόντων, id. suffragiorum, τῶν ψήφων, id. adversa, διάφορον, τό, Dion. Hal. in partes divido, διαιρέομαι εἰς μέρη, Dem. distractum esse in partes, διεστάναι εἰς μέρη, idem. partem alicujus capere, λαμβάνειν μέρος τινός, id. partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι, Lycurg. σύν τινι εἶναι, Xen. in partem meliorem accipere, ἐπὶ τὸ εὐσεβέστερον λαμβάνειν, Nax aliqua ex parte, μέρος τι, Thuc. nulla ex parte, μηδαμόθεν, omni ex parte, τῷ παντί. Dion. Hal. πάντῃ, Aristot.

parsimonia, v. parcimonia.

particeps, μέτοχος, ον, Plato. κοινωνός, όν, Dem. operis, συνεργός, ός, idem. sum alicujus rei, μετέχω τινός, Isocr. alicujus cum aliquo, τινός τινι, Plato. participem facio alicujus rei, μεταδίδωμί τινος, Isocr.

participo, μετέχω, aliquam rem cum aliquo, τινός τινι, Plato. Cf. particeps.

particula, μερίς, ἡ, Isocr.

particulatim, κατὰ μέρος, Dem.

partim, κατὰ μέρος, Dem. partim superbe, partim abjecte, partim libidinose, τὰ μὲν ὑπερηφάνως, τὰ δὲ ταπεινῶς, τὰ δὲ ὑπερακρατῶς, Dem.

partio, s. partior, μερίζω, aliquid, τί, Aristot. cum aliquo, διανέμω τί τινι, Isocr. τί πρός τινα, Dem. Cf. divido.

partite, μεμερισμένως.

partitio, μερισμός, ὁ, Aristot.

partitor, μεριστής, ὁ.

parturio, ὠδίνω, Plut.

partus, us, τόκος, ὁ, Aristot.

parum, μικρόν, Isocr. μικρῶς, Herodian. abfuit, quin incidissent, μικρὸν ἀπέλιπον μὴ περιπεσεῖν, Isocr. quin expugnarentur, μικρὸν παρέλιπον ἐκπολιορκεῖσθαι, Lucian. quin mortuus essem, παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, Isocr. quin mancipia facti essemus, παρὰ μικρὸν ἤλθομεν ἐξανδραποδισθῆναι, id. quin ego, ille etc. faciat, ὀλίγου, μικροῦ δεῖν, δεῖν ποιεῖν, Plato. Isocr. prosum, κατὰ μικρὸν ὠφελῶ, Isocr.

parumper, μικρὸν ὅσον, ὀλίγον ὅσον, διὰ μικροῦ.

parus, αἰγιθαλός, ὁ, Aristot.

parvitas, μικρότης, ἡ, Plato.

parvulus, ἄγαν σμικρός, ά, όν.

parvus, μικρός, Dem. parvi facio s. pendo aliquid, περὶ ὀλίγου ποιέομαί τι, Isocr. ὀλιγωρέω τινός, id. ὀλιγώρως ἔχω τινός, id. παρ' οὐδὲν ποιέομαί τι, Aeschin. καταφρονέω τινος, id. ἀμελῶς ἔχω τινός, Xen

pascha, πάσχα, ατος, τό, N. T.

pasco, νέμω, armenta in agro, τὰ βοσκήματα ἐν χώρᾳ, Dem. oculos, τῆς ἑορτῆς ὄψεως συντελέω, Aelian. αἰσχίαν ἐν ταῖς ὀφθαλμοῖς φέρω, Achill. Tat.

pascuum, νομός, ὁ, Aristot. βόσκημα, τό, Plato. boum, βουβόσιον, τό, Strabo.

pascuus, εὔνομος, ος.

passer, στρουθός, οῦ, ὁ.

passerculus, στρουθίον, τό, Athen.

passim, ἑκάστοτε, Herodot. ἀνέδην, Plut. πολλαχοῦ, Isocr.

passus, us, βῆμα, τό, Xen. mensura, ὀργυιά, ἡ, id.

pastillus, τροχίσκος, ὁ, Cels.

pastinatio, σκαφεία, ἡ, Suid.

pastinum, σκαφεῖον, τό, Plut.

pastio, νομευσις, ἡ.

pastor, νομεύς, ὁ, Xen. proprie ovium, ποιμήν, ὁ, Plato.

pastoralis, e, s. pastoritius, ποιμενικός, Philo. νομευτικός, scientia, ἐπιστήμη, Plato.

pastus, us, νομή, ἡ, Xen.

patefacio, ἀνοίγω, alicui aliquid, τί τινι, Plut. Cf. manifesto.

patefactio, ἄνοιξις, ἡ, Bas. — i. e. revelatio, ἀνακάλυψις, ἡ, ἀποκάλυψις, ἡ, N. T.

patella, λεκάνιον, τό, Aristoph.

patenter, ἀνοικτεί.

pateo, ἀνέῳγμαι, Aristot. — i. e. manifestus sum, διακαλύπτομαι, Dem.

pater, πατήρ, ὁ, Dem. naturalis, φύσει πατήρ, id. adoptivus, πατὴρ ποιησάμενος, id. familias, οἰκοδεσπότης, ὁ, Plut. patres conscripti, πατέρες συγγεγραμμένοι, id. a patre, πατρόθεν, id.

patera, δέπας, αος, τό, Athen.

paternus, πατρῷος, virtus, ἀρετή, Dem. gloria, δόξα, id. πάτριος, ον, id. πατρικός, amicitia, φιλία, Dem.

patesco, ἀνοίγομαι, conf. pateo.

pathicus, παθικός, ή, όν.

patibilis, παθητός, ή, όν, Aristot.

patibulum, σταυρός, ὁ, Plut.

patiens, ὑπομονητικός, Bas. laborum, καρτερικὸς πόνων, Xenoph.

patienter, καρτερικῶς, ἀνεκτῶς, Demosth. fero aliquid, οὐ μάλα πλημμελῶς τι ὑπομένω. Aelian.

patientia, καρτέρησις, ἡ, Plato. καρτερία, ἡ, Dem.

patina, λεκάνη, ἡ, Plut. λοπάς, ἡ, id.

patior, πάσχω, aliquid, τί, Isocr. ὑπομένω τι, Xen.

patratio, διάπραξις, ἡ, Plato.

patria, πατρίς, ἡ, Dem.

patriciatus, ἡ τῶν πατρικίων τάξις.

patricida, v. parricida.

patricius, πατρίκιος, ὁ, εὐπατρίδης, ὁ, Herod.

patrie, πατρικῶς, Aristot.

patrimonium, πατρῷα, τά, Demosth. ἡ παρὰ τοῦ πατρὸς οὐσία, id. ἡ πατρῴα οὐσία, Lucian. consumo, ἀναλίσκω τὴν πατρῴαν οὐσίαν, Dem. magnum accipio, πολλὴν οὐσίαν παραλαμβάνω παρὰ τοῦ πατρός, id. obtinere post obitum patris, τὰ πατρῷα ἔχειν μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν, id. privari, s. excidere patrimonio, διαμαρτάνειν τῶν πατρῴων, id. ἐκπίπτειν ἐκ τῶν πατρῴων, Isocr. fraudari ab aliquo, ἀποστερεῖσθαι τῶν πατρῴων ὑπό τινος, Dem.

patrimus, ᾧ vel ᾗ πατήρ ἐστι, ἀμφιθαλής, ες, Plut. ᾧ γονεῖς ἅμα ἀμφότεροι εἰσι, Poll.

patrisso, πατρίζω, Herodian.

patrius, πατρικός, Dem.

patro, διαπράττω, aliquid, τί, Xen.

patrocinium, συνηγορία, ἡ, Dem. προστασία, ἡ, Plut.

patrocinor, συνηγορέω, alicui, τινί, Dem. συνεῖπον τινί, id. συνεῖπον τινι, id.

patrona, συνήγορος, ἡ.

patronus, συνήγορος, ὁ, Dem. σύνδικος, ὁ, id. templi, ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ, id. patronum deligo legis, αἱρέομαι σύνδικον ὑπέρ τινος, id. decerno, χειροτονέω σύνδικον ὑπέρ τινος, id. adhibeo causae, καλέω συνήγορον ἀγῶνί τινι, id. adsciscere sibi, παρασκευάζεσθαι συνηγοροῦντα ἑαυτῷ, id. destitui patronis, ἔρημον γίγνεσθαι τῶν συνερούντων, idem.

patruelis, ἀνεψιός, ὁ, Dem. ἀνεψιὸς πρὸς πατρός, id. ἀνεψιὸς ἐκ πατραδέλφων, id. ἀνεψιαδοῦς, ὁ, idem.

patruus, πατράδελφος, ὁ, Dem.

patulus, ἀνοικτός, ή, όν.

pauciloquium, παυρολογία, ἡ, ὀλιγομυθία, ἡ.

paucitas, ὀλιγότης, ἡ, Theophrast.

pauculus, πάνυ ὀλίγος, η, ον.

paucus, ὀλίγος, Thuc. pauci numero, ὀλίγοι ὄντες τὸν ἀριθμόν, Isocr. pauciores aliis, σπανιώτεροι ἄλλων, id. pauci auxiliatores, ἔρημος βοηθησόντων, id. paucis dicere, συντόμως διαλέγεσθαι, id. διὰ βραχέων ποιεῖν τοὺς λόγους, idem.

paullatim, κατὰ μικρόν, Isocr. κατ' ὀλίγον, Galen.

paullisper, δι' ὀλίγου.

paullo, μικρῷ, ante illos venit, πρὸ τούτων ἦλθεν, Isocr. ante crepusculum, βραχὺ πρὸ τῆς δείλης, Plut ante, ὀλίγῳ s. μικρῷ πρότερον, post, μικρῷ ὕστερον, Isocr. prolixius, ὀλίγῳ μακρότερον, Dem. majorem potentiam, ὀλίγῳ μείζω δύναμιν. Isocr. pluro de aliqua re dicere, ὀλίγῳ μακρότερα εἰπεῖν περί τινος, Isocr.

paullulum, κατὰ μικρόν, Dem.

paullum, ὀλίγον, Isocr.

paullus, βαιός, Soph

pauper, πένης, ὁ, homo, ἄνθρωπος, Dem. ἄπορος, ον, et rerum necessariarum indigens, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεής

R

ὤν, id. et improbus, πονηρός μετ' ἐνδείας, id. Cf. inops.

pauperculus, πτωχρός, Aristid.

pauperies, id. q. paupertas.

paupero, ποιῶ τινὰ πένητα, Dem.

paupertas, πενία, ἡ, Dem. ἀπορία, ἡ, idem. ἔνδεια, ἡ, Dem. paupertate premi, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ, id. πένεσθαι, id. ἀπορεῖν χρημάτων, Isocr. ad paupertatem redigi, εἰς ἀπορίαν s. πενίαν ἐλθεῖν s. καταστῆναι, idem. Cf. inopia, egestas.

pausa, s. pausatio, παῦσις, ἡ.

pauso, παύομαι, Xen.

pauxillatim, s. pauxillispar, κατὰ βραχύ, κατὰ μικρόν, Aelian.

pauxillum, κατ' ὀλίγον, Lucian.

pauxillus, πάνυ ὀλίγος, ον.

paveo, s. pavesco, περιφοβέομαι, Xen. aliquid, περιδεῶς ἔχω πρός τι, Dem. mente, ἀθυμαίνω τὴν ψυχήν, Xenoph.

pavide, περιδεῶς, Dem.

pavidus, περιδεής, ές, Aristot. φοβητικός, idem.

pavimento, ἐδαφίζω, terram, τὴν γῆν, Theophr.

pavimentum, ἔδαφος, τό, Athen.

pavio, παίω, Plut.

pavo, ταώς s. ταῶς, ῶ, ὁ, ταών, ῶνος, ὁ.

pavor, δεῖμα, τό, Plato.

pavos, v. pavo.

pax, εἰρήνη, ἡ, Demosth. firma, εἰρήνη βεβαία, id. perpetua, ἀθάνατος, id. praeclara, καλή, id. justa, aequa, δικαία, id. ἴση καὶ δικαία, id. periculosa et lubrica et infida, ἐπικίνδυνος καὶ σφαλερὰ καὶ ἄπιστος, id. turpis, ignominiosa, αἰσχρά, id. turpis et indigna reipublicae, αἰσχρὰ καὶ ἀναξίας τῆς πόλεως, id. irrita, ἀτελής, Xen. jurejurando non confirmata, ἀνώμοτος, Dem. pacis tranquillitas, ἡ ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχία, idem. pacem decernere cum aliquo, εἰρήνην γράφειν πρός τινα. Dem. facere, συντιθέναι, id. ποιεῖσθαι, id. πράττειν πρός τινα, id. consequi ab aliquibus, εὑρίσκειν παρά τινων, id. fieri, γίγνεσθαι, id. perfici, ἐπιτελεῖσθαι, id. esse alicui cum aliquo, εἶναί τινι πρός τινα, id. esse aliquibus inter se, ὑπάρχειν τισί, id. colere cum aliquo, ἄγειν πρός τινα, Dem. servare, τηρεῖν, id. custodire, φυλάττειν, id. confirmare, κυροῦσθαι, idem. violare, παραβαίνειν, Idem. solvere, λύειν, id. expetere, εἰρήνης ἐπιθυμεῖν, Dem. non impetrare, διαμαρτάνειν, id. pace gaudere, χαίρειν τῇ εἰρήνῃ, id.

paxillus, πάτταλος, ὁ, Synes. πατταλίον, τό, Poll.

peccator, ἁμαρτωλός, ὁ, N. T. ἁμαρτάνων, ὁ, Dem. ἐξαμαρτάνων, ὁ, idem.

peccatum, ἁμαρτία, ἡ, Dem. ἁμάρτημα, τό, id. nec plura, nec majora, οὔτε πλείονα, οὔτε μείζονα ἁμαρτήματα, Dem. tot et tanta, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἡμαρτημένα, id. multa et varia, πολλὰ καὶ παντοδαπά, id. multa et magna, πολλὰ καὶ μεγάλα, id. voluntaria aut fortuita, ἑκούσια ἢ ἀκούσια ἁμαρτήματα, id. cumulata non exiguo tempore, συνειλεγμένα οὐκ ἐκ μικροῦ χρόνου, id. Cf. delictum.

pecco, ἁμαρτάνω, in deos, εἰς θεούς, Isocr. multa in aliquem, πολλὰ εἴς τινα, Thuc. aliquid in aliquem, ἐξαμαρτάνω τι εἴς τινα, Isocr. sermone et opere in aliquem, λόγῳ καὶ ἔργῳ εἴς τινα, Plato. ex ignorantia, τῇ ἀγνοίᾳ, Xen. in nulla re παρανομεῖν μηδέν, Aristot. in aliqua re, πλημμελεῖν τι, Xen. in templum dei, εἰς ἱερὸν θεοῦ, Isocr. Cf. delictum.

pecten, κτείς, κτενός, ὁ, Athen.

pectino, πείκω, Hesiod.

pecto, κτενίζω, Herodot.

pectorale, περιστήθιον, τό.

pectoralis, στερνίτης, ὁ, στερνῖτις, ιδος, ἡ, Poll.

pectorosus, εὐρύστερνος, ον, Poll.

pectunculus, κτένιον, τό, Athen.

pectus, στέρνον, τό, Xen. στῆθος, τό, Hippocr.

pecuaria, βοσκηματική, ἡ, sc. ἐπιστήμη.

pecuarius, βοσκηματώδης, ες, Eustath.

pecuarius, νομεύς, έως, ὁ, Xen.

peculator, ὁ κλέπτης τοῦ δημοσίου.

peculatus, us, τὸ τοῦ δημοσίου κλέμμα.

peculiaris, e, ἴδιος, alicui, τινί, Aristot.

peculiariter, ἰδίως, Aristot.

peculium, ἴδια, ων, τά, Dem.

pecunia, ἀργύριον, τό, Dem. χρήματα, τά, id. pecuniam largiri alicui, ἀργύριον παρέχειν τινί, Isocr. magnam dare alicui, πολλὰ χρήματα διδόναι τινί, id. pecunia abundare s. instructum esse, εὐπορεῖν χρημάτων, Dem. pecuniam probam reddere, ἀργύριον δόκιμον ἀποδοῦναι, id. undique conflare, πάντοθεν ἀργυρίζεσθαι, Dinarch. pecunia careo, σπανίζω χρημάτων, ἀργύριον ἐμοὶ οὐ πάρεστι, Dem.

pecuniarius, χρηματικός, ή, όν.

pecuniosus, πολυχρήματος, ον, πλούσιος, Dem. Cf. dives.

pecus, βόσκημα, τό, Dem. θρέμμα, τά, Athen. pecore abundans, πολυθρέμματος, ον.

pedalis, ποδιαῖος, Theophr.

pedamen, s. pedamentum, χάραξ, ὁ, Plut.

pedaneus, ποδιαῖος, Theophr.

pedatim, κατὰ πόδας, Herodot.

pedes, itis, πεζός, οῦ, ὁ, Dem.

pedester, s. pedestris, e, πεζός, exercitus, δύναμις, Xen. πεζικάς, manus, δύναμις, id. sermo, λόγος πεζός, Eustath. pugna, πεζομαχία, ἡ, Thuc. pedestre praelium committo, πεζομαχέω, id.

pedetentim, κατὰ πόδας, Herodot. βάδην, Xen.

pedica, πέδη, ης, ἡ, Dem.

pedicula, ποδάγρα, ἡ, Xen.

pedicularis, φθειρώδης, ες, morbus, φθειρίασις, ἡ, pediculari morbo laboro, φθειριάω, Laert.

pediculosus, φθειρώδης, ες.

pediculus, i. e. parvus pes, πόδιον, τό, ποδάριον, τό, Aristot. i. e. — insectum, φθείρ, ρός, ὁ, Plut.

pedisequa, ἀκόλουθος, ἡ.

pedisequus, ἀκόλουθος, ὁ, Dem. pedisequos secum habere, ἀκολούθους ἔχειν, s. περιάγειν, id.

peditatus, us, ἡ πεζή s. πεζικὴ δύναμις, Xen.

peditus, πορδή, ἡ, ἀποπορδή, ἡ, Al. Aphr.

pedo, πέρδω, Aristoph. ἀποπέρδω, idem.

pedum, ἡ ῥάβδος ποιμενική.

pedusculus, ποδάριον, τό, Aristot.

pegma, πῆγμα, τά, Joseph.

pejero, ἐπιορκέω, temere, ῥᾳδίως, Dem. manifestissime, ὅρκους τινὰς περιφανέστατα ἐπιορκεῖν, Idem.

pejor, χείρων, ὁ, ἡ, Thuc.

pelagia, πελαγία, ἡ, Aristot.

pelagius, πελάγιος, Aristot.

pelagus, πέλαγος, τό, Dem.

pellacia, ἐπαγωγή, ἡ.

pellax, ἐπαγωγός, ἡ, όν.

pellex, παλλακή, ἡ, Aristoph.

pellicatus, us, παλλακεία, ἡ, Dem.

pellicio, ἐφέλκομαι, aliquem, τινά, Plut. aliquem aliqua re, προσάγομαί τινα τινι, Xen. aliquem ad amicitiam, τινὰ εἰς φιλίαν, Herodian. ad hoc, ἐπάγω τινὰ πρὸς τοῦτο, Xenoph.

pelliceus, δερμάτινος.

pellicula, δερμάτιον, τό.

pellis, δέρμα, τό, διφθέρα, ἡ, Plut. vulpina, ἀλωπεκίς, ἡ, Xenoph.

pellitus, κωδιοφόρος, ον, Strabo.

pello, ὠθέω, aliquem aliqua re, τινά τινι, Plut. diabolum, ἐλαύνω διάβολον, Chrys. e convivio, ἀπωθέω τοῦ συμποσίου, Lucian. e patria, ἐλαύνω τινὰ ἐκ τῆς πατρίδος, Isocr. aliquem ab imperio, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, Isocr. ἐκ τῆς ἀρχῆς, id. clavum clavo, ἐκκρούω τὸν ἧλον τῷ ἥλῳ, Lucian.

pelluceo, διαστίλβω.

pellucidus, διαφανής, ές, Aristot. διαφαινόμενος, id.

pelta, πέλτη, ἡ, Plut.

peltasta, πελταστής, ὁ, Xen.

pelvis, λεκάνη, ἡ, λέβης, ὁ.

penaria cella, ταμιεῖον, ου, τό, Isocr.

penates, οἱ θεοὶ πατρῷοι.

pendeo, κρέμαμαι, αἰωρέομαι, de aliqua re, κρέμαμαι ἔκ τινος, ἐκκρέμαμαι τινος, ἐξήρτημαι, s. ἀνήρτημαι ἔκ τινος.

pendo, σταθμάομαι, ἀποσταθμάω, ζυγοστατέω, ἵστημι σταθμῷ, στηνέω. b) ἀποδίδωμι χρήματα.

pendulus, ἐκκρεμής, ές, Herodian.

pene, παρὰ μικρόν, Dem. σχεδόν, id.

penes, ἐπί, me est, ἐμοὶ ἔστιν, Dem. deum est, ἐν τῷ θεῷ ἐστι, id.

penetrabilis, e, διάπορος, ον, διάβατος.

penetrale, μυχός, ὁ, Polyb.

penetrabilis, μύχιος, ον, Lucian.

penetro, ἐξικνέομαι, ad fundum, εἰς βυθόν, Herodot. flumen, περαιόομαι ποταμόν, id.

penicillum, s. penicillus. s. peniculus, s. peniculum, σπόγγος, ὁ, Diosc. instrumentum pictorum, γραφίς, ἡ.

peninsula, χερρόνησος, ἡ, s. χερσόνησος, ἡ, Strabo.

peninsularis, χερρονήσιος, ον; Aelian.

penis, κέρκος, ἡ, Aristot. virilis, πάσθη, ἡ, Xenoph.

penitus, ἔνδον, Plut. - i. e. omnino, πάμπαν, irritus est, ἀπόλλυται, Dem. perdidit, ἄρδην ἀπολώλεκε, id. penitior, ἐνδότερος, penitissimus, ἐνδότατος, Herodian.

penna, πτερόν, τό, Lucian. πτίλον, τό, Aristot. pennas amitto, πτερορρυέω, Lucian. produco, πτεροφυέω, id. pennis carens, ἄπτερος, ον, id.

pennatus, πτερωτός, ἡ, όν, Aristot.

pensiculate, ἀκριβῶς, cf. accurate.

pensiculo, ἐξετάζομαι, Isocr.

pensilis, e, i. q. pendulus.

pensio, ἔκτισις, ἡ, Aristot.

pensito, σταθμάομαι, tributum, φόρον ἀποφέρειν, Aristot.

pensimocule, ἐπισημάτιον, τό.

penso, ἐκτίνω, Dem. ἀποτίνω, Plut.

pensum, τεταγμένον, τό, Plut.

penaria cella, ταμιεῖον, τό, Isocr.

penula, φαινόλη, ἡ.

penum, s. penus, βίος, ὁ, Isocr.

penuria, σπάνη, ἡ, pecuniae, τῶν χρημάτων, Dem. σπανιότης, ἡ, agri, τῆς γῆς, id. frumenti, ἡ σπάνις τοῦ σίτου, id. virorum, ἀνδρῶν, id. commeatus, σπανοσιτία, ἡ, Xenoph. cf. inopia.

penus, v. penum.

peplum, s. peplus, πέπλος, ὁ, Xenoph.

pepo, σίκυον, ὁ, Plut.

per, πρός, cum Genit. per deos! quis ita demens est, πρὸς θεῶν, τίς οὕτως εὐήθης ἐστί! Dem. ἀνά, cum Accus. per montes palantes, ἀνὰ τὰ ὄρη σκιδαννύμενοι, Phil. per singulos annos, ἀνὰ πᾶν ἔτος, Diosc. κατά, cum Accus. rex per se ipsum infidus erat, βασιλεὺς καθ' αὑτὸν ἄπιστος ἦν, Dem. διά, cum genit. per haec adscendit, διὰ τούτων ἤρθη, id. παρά, cum accus. per vestram negligentiam crevit, παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν ηὐξήθη, Dem. in compositione quando significationem intendit, redditur fere per λίαν, ἄγαν, μέγα, πολύ, πᾶν et πάνυ, quando vero quasi transitum notat, effertur per διά, e. gr. perstolidus, λίαν ἀνόητος, Isocr. peradolescens, ὁ ἄγαν νέος, Xen. perdives, μεγαλόπλουτος, Diod. Sic. perbonus, πανάγαθος, Plato. perlongus, πάνυ μακρός, Plato. pereruditus, πολυμαθής, Isocr. perambulo, διοδεύω, Synes. et perinde cum Adverbiis e. gr. perfamiliariter, πάνυ οἰκείως, Dem. perhoneste, παγκάλως, id. peraccurate, λίαν ἀκριβῶς, Isocr. etc.

pera, πήρα, ἡ, Plut.

peractio, τελείωσις, ἡ, Aristot.

peraeque, ὁμοίως, Dem.

peraequo, ἰσάζω, Aristot.

peragito, διελαύνω, Xen.

perago, τελέω, Dem. cf. finio.

peragratio, περιοδεύσις, ἡ.

peragro, περινοστέω, Plut.

perambulo, διοδεύω, Synes.

peranno, διενιαυτίζω, v. perenno.

perca, πέρκη, ἡ, Aristot.

percello, ἐκπλήσσω, aliquem, τινά, Herodian.

percenseo, καταλέγομαι, Athen. δίειμι, Dem.

perceptio, κατάληψις, εως, ἡ, Thuc.

percipio, καταλαμβάνω, aliquid sensu, τι αἰσθήσει, Philo. aliquid ab aliquo, ἀπολαμβάνω τι παρά τινος, Aeschin. alicujus malitiam, καταγιγνώσκω τινὸς κακίαν, Dem.

percolo, διϋλίζω, Plut. διηθέω, Diosc.

percontatio, ἀνάκρισις, ἡ, Plato.

percontor, πυνθάνομαι, aliquem, τινά, Dem. aliquid ex aliquo verbis, τι παρά τινος λόγῳ, Id. de aliqua re, περί τινος, Plut. ἀνακρίνω τι, Xen. ἐρωτάω τι, Dem.

percrebresco, διαθρυλλέομαι, Xen.

perculsus, ἐκπλαγείς, gravissime metu, δεινῶς ὑπὸ τοῦ δέους, Aelian.

percunctatio, i. q. percontatio.

percunctor, i. q. percontor.

percupio, ὑπερσπουδάζω, Lucian.

percurro, διατρέχω, aliquid, τί, Thuc. aliquid brevissime, διέρχομαί τι συντομώτατα, Isocr.

percussio, πλῆξις, ἡ, Galen. πληγή, ἡ, Dem.

percussor, πλήκτης, ὁ, b) i. q. interfector, φονεύς, ὁ, δολοφόνος, ὁ.

percutio, τύπτω, aliquem, τινά, Dem. αἰκίζω τινά, Isocr. κατάσσω τινά, id. nummum, καταχόπτω νόμισμα, Herodot.

perdisco, καταμανθάνω, aliquid, τί, Plato. cf. disco.

perdite, ὀλεθρίως.

perditio, ὄλεθρος, ὁ, ὀλέθρευσις, ἡ, ἀπώλεια, ἡ.

perditor, διαφθορεύς, ὁ, juventutis, ὁ τοὺς νέους διαφθείρων.

perditus, ἀπολωλώς, homo, παμπόνηρος, ὁ, id.

perdiu, πολὺν χρόνον, immorari alicui rei, διατρίβειν περί τι, Isocr.

perdix, πέρδιξ, ικος, ὁ, ἡ, Aristot.

perdo, i. e. amitto, ἀποβάλλω, Xen. — i. e. vasto, deleo, aliquos, ἀπόλλυμί τινας, Dem. urbem, ἀνατρέπω πόλιν, Isocr. - i. e. corrumpo, juvenes, διαφθείρω νέους, Plato.

perduco, διάγω, exercitum, στρατιάν, Thuc. aliquid ad finem, διανύω τι, Xen. ἄγω τι πρὸς τέλος, Herodian. aliquo rempublicam, προσάγω εἴς τι τὴν πόλιν, Dem.

perduellio, συνωμοσία, ἡ.

perduellis, πολέμιος, ὁ.

perduro, χρονίζω, διατελέω, αἰωνίζω, προσκαρτερέω, constanter, patienter, διακαρτερέω, Plut.

peredo, κατεσθίω, aliquid, τί, Plut.

peregre, ἐπὶ ξένης, dego, s. absum, ἀποδημέω ἀπὸ τῆς πατρίδος, Isocr. hinc in alium locum abeo, ἀποδημέω ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον, Plato. sum vel ago, ξένην οἰκέω, Chrys. redeo, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας, Dem. ἥκω ἐκ τῆς ἀποδημίας, id. in urbem, ἐπιδημέω εἰς τὴν πόλιν, Aeschin.

peregrinatio, ἀποδημία, ἡ, Dem.

peregrinator, ἀπόδημος, ὁ, ἀποδημῶν, ὁ, Xenoph.

peregrine, ξενικῶς, Plato.

peregrinitas, ξενικόν, τό, ξενία, ἡ, Dem.

peregrinor, ἀποδημέω, Dem. cf. peregre.

peregrinus, ξένος, genere, γένει, Dem. ξενικός, turba, ὄχλος, Thuc. ὑπερόριος, ον, res et impossibilis alicui, πρᾶγμα καὶ ἀδύνατόν τινι, Dem. sum, ξενίζω, Dem. et non civis, ξένος εἰμὶ καὶ οὐ πολίτης, id.

perendie, μεταύριον, perendinus dies, μεταύριον, ἡ.

perennis, αἰώνιος, ον.

perennitas, ἀϊδιότης, ἡ, Aristot.

perenno, διατείνω, Aristot.

pereo, ἀπόλλυμαι, perpetuo, τὸν ἅπαντα χρόνον, Dem. turpiter per aliquem, αἰσχρῶς ὑπό τινος, id. prae metu, τῷ φόβῳ, Xenoph.

perfecte, τελέως, Dem.

perfectio, τελειότης, ἡ, τελείωσις, ἡ, Aristot.

perfectus, τέλειος, virtus, ἀρετή, Aristot.

perfero, διακομίζω, literas ad aliquem, γράμματα, Herodian. multa mala, ἀνέχομαι πολλὰ κακά, Lucian. famem et sitim, καρτερέω λιμὸν καὶ δίψαν, Xen. labores, ὑπομένω πόνους, Isocr.

perficio, ἐπιτελέω, aliquid, τί, Isocr. ἐργάζομαί τι, id. magnum aliquid, διαπράττομαι μέγα τι, id.

perfide, ἀπίστως, Dem.

perfidia, ἀπιστία, ἡ, Dem.

perfidiose, ἀπίστως, Dem.

perfidiosus, s. perfidus, ἄπιστος, ον, erga aliquem, πρός τινα, Dem.

perflo, καταπνέω, Theophr.

perfluo, διαρρέω, aliquid, τί, Lucian.

perfodio, διορύττω, parietem, τοῖχον, Thuc.

perforo, διατετραίνω, Theophr.

perfrico, διαψήχω, frontem, παρατρίβω τὸ μέτωπον, Strabo.

perfrictio, διάτριψις, ἡ.

perfringo, καταρρήγνυμι, aliquid, τί, Dem. διαρρήγνυμί τι, idem.

perfruor, ἀπολαύω, aliqua re, τινός, Isocr.

perfuga, αὐτόμολος, ὁ, πρόσφυξ, ὁ, sum, αὐτομολέω.

perfugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα, Plut.

perfugium, καταφυγή, ἡ, tutissimum, ἀσφαλεστάτη, Dem. invenire alicui, πορίζειν τινί, Isocr. perfugium habeo, καταφυγὴ ὑπάρχει μοι, id.

perfundo, ἀναγραίνω, Hippocr.

perfungor, ἐπιτελέω, munere, τὸ ἔργον, Aristot. munere boni viri, διαπράττω ἔργα χρηστοῦ ἀνθρώπου, Dem. officio fratris, ποιῶ τὰ ἔργα ἀδελφοῦ, id.

perfusio, διαβροχή, ἡ.

pergo, βαδίζω, via, ὁδῷ, Dem. ulterius, διαπορεύομαι, id. in proposito, ἐμμένω τῇ προαιρέσει, Aristot. facere, διακαρτερέω ποιῶν, Xenoph. in precibus, ἐπιμένω ταῖς εὐχαῖς, Plut.

pergraecor, Ἑλλήνων δίαιτη θαυμάζω.

pergula, στοά, ᾶς, ἡ, Xenoph.

perhibeo, λέγω, Dem. testimonium alicui, μαρτυρέω τινί, Dem. μαρτυρέω τοῖς λόγοις τινός, Xen.

perhorresco, καταθαμβέομαι, Plut.

periclitatio, κινδύνευμα, τό, Plato.

periclitor, κινδυνεύω, de vita, ἀποθανεῖν, Plato. de aliqua re, προκινδυνεύω ὑπέρ τινος, Isocr. Cf. periculum.

periculose, ἐπικινδύνως, Thuc.

periculosus, κινδυνώδης, ες, Herodian. ἐπικίνδυνος, ον, Dem. φοβερός, id.

periculum, κίνδυνος, ὁ, atrox et horrendum, δεινὸς καὶ φοβερός, Dem. magnum, κίνδυνος μέγας, id. summum, extremum, ἔσχατος, id. μέγιστος, id. grave, χαλεπός, id. manifestum, πρόδηλος, id. afferre alicui, κίνδυνον φέρειν τινί, id. ingruere commune, φυεσθαι κοινὸν πᾶσι, id. accidere ab aliquibus, γίγνεσθαι παρά τινων, id. esse s. impendere alicui ab aliquo, εἶναί τινι ἔκ τινος, id. subesse, ὑπεῖναι, id. esse conjunctum cum re, προσεῖναι τῷ πράγματι, id. redundare in aliquem, ἥκειν εἴς τινα, id. prope esse, ἐγγὺς εἶναι, id. circumdare aliquem, περιίστασθαι τινί, id. suscipere alicujus rei causa, αἱρεῖσθαι ὑπέρ τινος, Dem. ultro, non coactum subire, προαιρούμενον, οὐκ ἀναγκασθέντα εἰσέρχεσθαι, id. arcessere sibi, προσεξευρίσκειν ἑαυτῷ, Isocrat. omne pro aliquo re tolerare, πάντα ὑπομένειν ὑπέρ τινος, Dem. imminens fortiter sustinere, προσιόντα εὐρώστως ὑπομένειν, id. periclitari, κινδυνεύειν, id. cavere, εὐλαβεῖσθαι, id. effugere s. evitare, διαφεύγειν, id. imminens urbi propulsare, ἐφεστηκότα τῇ πόλει διαλύειν, id. amovere, s. depellere, ἀφαιρεῖσθαι, id. in periculo versari, ἐν κινδύνῳ εἶναι, Isocr. in pericula se conjicere, εἰς κίνδυνον ἑαυτὸν καθιστάναι,

id. e periculo aliquem eripere, ἐκ κινδύνου τινὰ διασώζειν, Dem. extra periculum esse, πόῤῥω τοῦ κινδύνου εἶναι, id. ἔξω κινδύνου εἶναι, Isocr. sine periculo aliquid adquirere, ἀκινδύνως προσκτήσασθαί τι, id.

perigeus, περίγειος, ον, Al. Aphr.

perimeter, περίμετρος, ἡ, Polyb.

perimo, ἀναιρέω, aliquem, τινά, Plut. Cf. interficio.

perinde, ὡσαύτως, perinde ac, ἐπίσης, c. dat. κατὰ ταὐτά, c. dat. ὁμοίως et ὡσαύτως, c. dat. οὕτως, ὥσπερ.

periocha, περιοχή, ἡ, Cic.

periodicus, περιοδικός, Ptol.

periodus, περίοδος, ἡ, Aristot.

Peripatetici, Περιπατητικοί, οἱ, Plut.

periphrasis, περίφρασις, ἡ, Quinctil.

periscelis, περισκελίς, ἡ.

perite, ἐπισταμένως.

peritia, ἐπιστήμη, ἡ, Dem. rei bellicae, ἐμπειρία τοῦ πολεμεῖν, id. ex re aliqua, ἔκ τινος, id.

peritus, ἐπιστήμων, ὁ, ἡ, Dem. εἰδώς, id. rei bellicae, ὁ, ἡ, ἔμπειρος πολέμου, id. rerum politicarum, πρὸς τὰ τῆς πολιτείας, id.

perjurium, ἐπιορκία, ἡ, Dem. committo, v. pejero.

perjuro, i. q. pejero.

perjurus, ἐπίορκος, ον, Dem. ἐπιορκῶν, idem.

perlego, ἐπιλέγομαι, Paus. orationem, διέρχομαι λόγον, Isocr.

perlinio, s. perlino, ἐπιχρίω.

perluceo, διαλάμπω, Aristot.

perluciditas, διαφάνεια, ἡ, Eustath.

perlustro, κατασκοπέομαι.

permagnus, παμμεγέθης, ες, Dem.

permaneo, διαμένω, Dem. in aliquo, ἐμμένω ἔν τινι, id. παραμένω τινί, Plato. μένω παρά τινι, Isocr.

permansio, διαμονή, ἡ.

permeo, διαβαδίζω, regionem, διοδεύω χώραν.

permetior, διαμετρέω.

permejo, προσουρέω, Dem.

permisceo, ἀναμίγνυμι, aliquid cum aliquo, τι πρός τι, Plut.

permissio, s. permissus, us, συγχώρησις, ἡ, Aristot.

permistio, κατάμιξις, ἡ, Theophr.

permitto, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι, Dem. aliquid fieri, ἐάω τι γίγνεσθαι, id. aliquem injuria adfici, περιορῶμαι τινα ὑβριζόμενον, Isocr.

permotio, διακίνησις, ἡ, παρόρμησις, ἡ.

permoveo, διακινέω, animum, τὸν νοῦν, Aristoph. res, πράγματα, Thuc.

permutatio, ἀμοιβή, ἡ, ἀνταλλαγή, ἡ, διαλλαγή, ἡ, ἐναλλαγή, ἡ, καταλλαγή, ἡ, ἀντάλλαγμα, διάλλαγμα, τό, μετάλλαξις, ἡ, μεταβολή, ἡ.

permuto, aliquid aliquo, ἀλλάττω τί τινος s. τί ἀντί τινος, διαλλάττω, ἐναλλάττω, μεταλλάττω et καταλλάττεσθαί τι ἀντί τινος s. πρός τι, διαμείβω τί τινος, ἀμείβομαί τί τινος, μεταλαμβάνω τι ἀντί τινος.

perna, πέρνα, ἡ, Strabo. πετασών, ὁ, Athen.

pernicialis, e, ὀλέθριος, ον.

pernicies, βλάβη, ἡ, Dem. ὄλεθρος, ὁ, Thuc. adfero perniciem alicui, ἀπόλλυμί τι, Plato. λυμαίνομαί τι, Dem. Cf. exitium, it. damnum.

perniciosus, βλαβερός, Dem. ἐξώλης, ες, id. ὀλέθριος, ον, Plato.

pernicitas, ὠκύτης, ἡ, ταχύτης, ἡ, τάχος, εος, τό, Dem.

perniciter, ὠκέως, Galen.

pernix, ταχύς, Dem. Cf. celer.

pernocto, νυκτερεύω, Xen. διανυκτερεύω, ἐγκαθεύδω, in terra, αὐλίζομαι ἐπὶ τῆς γῆς, Thuc.

pernosco, διαγιγνώσκω, aliquid, τί, Aristoph.

pernox, παννύχιος, ον.

pero, ἀσκέρα, ἡ, Poll. ἀρβύλη, ἡ, Galen.

peroratio, ἐπίλογος, ὁ, Aristot.

peroro, ἐπιλέγω, Aristot. ἀνακεφαλαιόω, Dion. Hal.

perosus, διαμισῶν.

perpello, ἐπείγω, Plato.

perpendiculum, στάθμη, ἡ, Plut.

perpendo, σταθμάομαι, tenui oratione magna, μεγάλα μικρῷ λόγῳ, Plut. aliquid mecum, λογίζομαί τι παρ' ἐμαυτῷ, Dem. πρὸς ἐμαυτόν, id. ἐνθυμέομαί τινος, Isocrat. τι, id. σκοπέω τι παρ' ἐμαυτῷ, Dem. cum aliquo, μετά τινος, Isocr. aliquid mente, ἐπισκοπέω τῇ γνώμῃ, Isocr.

perperam, φαύλως, Dem. φλαύρως, Aelian.

perpes, ἀΐδιος, ον, Plut.

perpessio, ὑπομονή, ἡ, Aristot.

perpetim, ἀεί, Dem.

perpetior, ὑπομένω, aliquid, τί, Plut. ἀνέχομαί τι, Lucian.

perpetro, διαπράττω, aliquid, τί, Dem. piaculum, πράττω ἀσέβημα, id. scelus, ἐργάζομαι κακόν, id. δράω κακόν τι, Isocr. facinus magnum et praeclarum, διαπράττομαι μέγα τι, Dem.

perpetuitas, ἀϊδιότης, ἡ, Aristot.

perpetuo, ἀεί, συνεχῶς, διὰ παντός, διηνεκῶς.

perpetuo, as, ἐνδελεχίζω, — αἰδίζω, Gl. Vet. perpetuare verba, ἀδιαλείπτως λέγειν, λέγοντα διατελεῖν.

perpetuus, συνεχής, ές, ἀδιάπαυστος, ον, ἀδιάλειπτος, ον, ἀΐδιος, ον, in perpetuum, εἰς παντελές, Aelian. εἰς ἀεί, εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον, δι' αἰῶνος.

perplexe, διαπεπλεγμένως, πολυπλόκως, loqui, s. sursum deorsum volvere sermones, nihil vero explicare, ἄνω καὶ κάτω τοὺς λόγους ἐλίττειν, ἀποπαφεῖν δ' οὐδέν, Hipponax.

perplexitas, πλοκή, ἡ.

perplexus, πολύπλοκος, ον.

perpluo, κατομβρίζω.

perpolio, ἐξεργάζομαι, aliquid, τί.

perquam, ὡς σφόδρα, Lucian.

perquiro, ἀναζητέω, aliquid, τί, Isocr. ἐξετάζω τι, id.

perquisite, ἐξητασμένως.

perquisitio, ἐξετασμός, ὁ, ἐξέτασις, ἡ, Lucian.

perquisitor, ἐξεταστής, ὁ, Aristot.

perrumpo, διαῤῥήγνυμι.

perscindo, κατασχίζω, aliquid, τί, Dem.

perscribo, ἀναγράφω, aliquid, τί, Aeschin.

perscriptio, ἀναγραφή, ἡ, Plut.

perscriptor, ἀναγραφεύς, ὁ, Lys.

perscrutor, i. q. perquiro.

persecutio, καταδίωξις, ἡ, δίωξις, ἡ, Thuc. διωγμός, ὁ, Christianorum, Χριστιανῶν, Euseb.

persecutor, διώκτης, ὁ, καταδιώκων, ὁ.

persentio, s. persentisco, αἰσθάνομαι, Aristoph.

persequor, διώκω, aliquem, τινά, Dem. caussam, δίκην, idem. in mare, καταδιώκω εἰς θάλασσαν, Xen. non negligenter rem exponendo, οὐκ ἀμελῶς διέρχομαί τι, id. ordine alicujus acta, ἐφεξῆς διέρχομαι πράξεις τινός, idem.

perseveranter, ἐπιμόνως.

perseverantia, ἐπιμονή, ἡ, Plato.

persevero, ἐπιμένω, in aliqua re, τινί, Plut.

Persica, Περσική, ἡ, sc. μηλέα, Theophr. sed fructus est, Περσικόν, τό, sc. μῆλον, Diosc.

persisto, ἐμμένω, in aliqua re, τινί, Isocr. ἔν τινι, idem.

persolvo, ἐκτίνω, pecuniam, χρήματα, Plato. multam, ζημίαν, id. poenam alicui, τίσιν τινί, Plut. ἀποτίνω τίσιν, Herodot. pecuniam pro aliquo, καταβάλλω ἀργύριον ὑπέρ τινος, Lucian. debitum, διαλύω χρέα ὑπέρ τινος, Dem.

persona, πρόσωπον, τό, N. T. personam accipio, πρόσωπον λαμβάνω, ibid. προσωποληπτέω, ibid. — i. e. larva, προσωπεῖον, τό, s. προσωπεῖον, Dem. parva, προσωπίδιον, τό, Poll. comica, πρόσωπον κωμικόν, Lucian. servilis, πρόσωπον οἰκετικόν, personam induco, ὑποκρίνομαι σχῆμα, Herodian. personam alicujus induo, ὑποκρίνομαί τινα.

personatus, πρόσωπον ὑποδεδυκώς.

persono, ἐπηχέω, ἀντηχέω, aliqua re, τι.

perspicacia, s. perspicacitas, ὀξυδορκία, ἡ, Lucian.

perspicax, ὀξυδερκής, ές, Herodot.

perspicio, διοράω, καθοράω, συνοράω, ἐνοράω, διασκέπτω, θεωρέω, συνθεωρέω, διαθρέω, perspicio aliquid animo, καθορῶ τι τῇ διανοίᾳ, Dem. κατανοέω, Plato. optime aliquid, κάλλιστα θεωρέω τι, Dem. acutissime, συνθεωρέω τι ἀκριβέστατα, id.

perspicue, σαφῶς, significare aliquid, δηλοῦν τι, Dem. cognoscere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τι, id. ἐμφανῶς, id. περιφανῶς, id.

perspicuitas, περιφάνεια, ἡ, tanta rei est, τοσαύτη πράγματός ἐστι, Dem. orationis, σαφήνεια, ἡ, Plato.

perspicuus, καταφανής, ές, Dem. περιφανής, ές, id. aliquid et pulcrum, καλόν τι καὶ σαφές, id. et brevis oratio, βραχὺς καὶ σαφὴς λόγος, idem.

persto, i. q. persisto.

perstrepo, καταψοφέω.

perstringo, διασφίγγω, Erasistr. — i. e. summatim dico, ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν, Dem. — i. e. tango, καθάπτομαί τινος, Thuc. oculos, περιαστράπτω ὀφθαλμούς, Basil.

persuadeo, πείθω, ἀναπείθω, μεταπείθω τινά τι, mihi quidem nunquam persuaderi potuit, ἔγωγε οὐδέποτ' ἐπείσθην, ἔγωγε οὐδέποτε πέπεισμαι, persuadendi facultas, πιθανότης, ἡ.

persuasibilis, πιθανός, Dem.

persuasibiliter, πιθανῶς.

persuasio, πειθώ, όος, contr. οῦς, ἡ, πεῖσις, ἡ. b) i. q. id quod alicui persuasum est, πίστις, εως, ἡ.

persuasorius, πειστικός, πειστήριος.

persuasus, πεπεισμένος, aliquid, τι, Plut. πεισθείς, έν, Dem. persuasum habeo, πέπεισμαι, Isocr.

pertaesus, ἐξαπορούμενος.

pertanto, ἀποπειράω, aliquid, τινός, Thuc.

pertarebro, διατρυπάω.

perterrefacio, s. perterreo, φοβέω τινά, Dem. ἐκφοβέω τινά, Isocr. δέος ἐνεργάζομαί τινι, Dem.

pertarrefio, καταπλήττομαι, aliqua re, τινί, Thuc ἐκπλήττομαί τινι, Dem.

pertexo, διαφαίνω.

pertica, χάμαξ, ακος, ἡ, Lucian.

pertimeo, s. pertimesco, περιφοβέομαι, Xenoph.

pertinacia, αὐθάδεια, ἡ, Plato.

pertinaciter, αὐθαδῶς, δυσπείστως, Isocr. resisto, αὐθαδιάζομαι, Plato.

pertinax, αὐθάδης, ες, Aristot.

pertineo, τείνω, aliquo, s. ad aliquid, πρός τι, Aristot. συντείνω εἴς τι, Isocr. ad scopum propositum, πρὸς τὸν ὑποτεθέντα σκοπόν, Aristot. ad aliquem, προσήκω τινί, Dem. hoc pertinet ad me, τοῦτο προσήκει μοι, id. προσήκει μοι τούτων, id. quae ad aliquid pertinent, τὰ πρός τι φέροντα, Isocr. τὰ πρός τι ὄντα, Aristot. hoc nihil ad nos pertinet, τοῦτο οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἐστι, Plut. quod ad me pertinet, τὸ πρὸς ἐμέ, Dem.

pertingo, διϊκνέομαι, Aristot.

pertracto, διαχειρίζω, κατεπραγματεύομαι, Xenoph.

pertraho, ἐφέλκω, Aristot.

pertundo, διατετραίνω, Theophr.

perturbata, ταραχωδῶς, Isocr.

perturbatio, ταραχή, ἡ, et seditio, καὶ στάσις, Dem. animi, πάθος, ε, τό, Isocr.

perturbator, συνταράττων, ὁ, reipublicae, πόλιν, Dem. ordinis, ἀκοσμῶν, ὁ, idem.

perturbatus, ταραττόμενος, Dem. τεταραγμένος, id. ταραχώδης, ες, Isocr. rerum status, τεταραγμένα πράγματα, Dem.

perturbo, ταράττω, omnia, πάντα, Dem. civitatem, ἀνατεράττω πόλιν, Plut. castra, διαταράττω τὸ στρατόπεδον, id. exercitum, συνταράττω τὸ στράτευμα, id.

peroro, διωθέω, Gal.

pervado, διαχωρέω, Lucian.

pervagor, περιέρχομαι, Dem.

pervelio, κατακομίζω, Thuc.

pervenio, ἀφικνέομαι, Oreum, εἰς Ὠρεόν, Dem. in Macedoniam, ἔρχομαι εἰς Μακεδονίαν, idem.

perverse, διεστραμμένως, — i. e. prave, κακοηθῶς, Demosth.

perversitas, διαστροφή, ἡ, rerum, πραγμάτων, Chrys. — i. e. pravitas morum, κακοήθεια, ας, ἡ, Dem.

perversus, διάστροφος, ον, διεστραμμένος, κατεστραμμένος. 2) i. q. pravus, πονηρός, παμπόνηρος, ον.

perverto, διαστρέφω, veritatem, τἀληθῆ, Dem. spem alicujus, παραιρέομαί τινος ἐλπίδας, Aristid.

pervestigatio, ἴχνευσις, ἡ, Xen.

pervestigo, ἀνιχνεύω, Plut.

pervicacia, ἰσχυρογνωμοσύνη, ἡ, Joseph. αὐθάδεια, ἡ, Plato.

pervicax, ἰσχυρογνώμων, ὁ, ἡ, Aristot.

pervigil, παννύχιος, ἄϋπνος, ον, Xenoph.

pervigilatio, s. pervigilium, παννυχισμός, ὁ, ἀϋπνία, ἡ, Plato.

pervigilo, ἀγρυπνέω, Xen. διαγρυπνέω, Athen.

pervius, ὁδεύσιμος, ον, Strabo. βάσιμος, ον, Lucian.

pervulgo, διαθρυλλέω, Xenoph.

pervulgatus, πολυθρύλλητος, ον, Plut.

pes, πούς, ποδός, ὁ, Dem. navis, ποδεών, ῶνος, ὁ, Lucian. lecti, ελινόπους, οδος, ὁ, Themist. pedibus ire, πεζεύειν, Lucian. summis incedere, ἐπ᾽ ἄκρων τῶν δακτύλων βαίνειν, id. pedem refero, ἀναποδίζω, Herodian. alterum in sepulcro habeo, ἕτερον πόδα ἐν σορῷ ἔχω, Lucian.

pessime, κάκιστα, φαυλότατα, se habere, ἔχειν, Dem.

pessimus, κάκιστος, Aristot.

pessulus, μοχλίον, τό, Lucian.

pessum. κάτω, Dem. eo, καταφέρομαι, Aristot. ἔρρω, Xen.

pessumdo, καταποντόω, Thuc.

pestifer, λοιμικός, Plut. i. e. perniciosus, ὀλέθριος, ον, Dem. μοχθηρός, id.

pestilens, λοιμώδης, ες, Plut. λοιμικός.

pestilentia, s. pestis, λοιμός, ὁ, Hippocr. peste infestari, λοιμώττειν, Lucian. — i. e. corruptor, λυμεών, ὁ, Isocr.

petoen, πέτρα, ἡ, Strabo.

petasus, πέτασος, ὁ, Poll.

petiolus, ποδίον, τό, Aristot.

petitio, αἴτησις, ἡ, ἀξίωσις, ἡ, ἀξίωμα, τό, αἴτημα, τά, δέησις, ἡ, facere petitionem, ποιεῖν αἴτησιν, Dem. petitio fit ab aliquo, γίγνεται δέησις παρά τινος, id.

petitor, αἰτητής, ὁ, Suid. δεόμενος, ὁ, Dem.

peto, αἰτέω, ab aliquo, τινά, Xen. ob aliquo aliquid, τινά τι, id. παρά τινός τι, Plut. multis precibus, αἰτήσεις πολλὰς ποιέομαι, Dem. Corinthum, χωρέω εἰς Κόρινθον, Dion. Hal. Tenedum navibus, πλέω ἐπὶ Τενέδου, Arrian. aliquem, ἐπιχειρέω τινι, Aristot. πρός τινα, Thuc. στοχάζομαί τινος, Plato lapidibus, βάλλω τινὰ λίθοις, Xenoph.

petra, πέτρα, ἡ, πέτρος, ὁ, σκόπελος, ὁ, petras conscendo, πετροβατέω.

petriensus, s. petrosus, πετρώδης, ες, Diosc. locus, τόπος τραχὺς καὶ λιθώδης, Aristot.

petulans, ἀσελγής, ές, et improbus, καὶ βδελυρός, Dem. homo, ἀσελγαίνων, οντος, ὁ, id. προπετής, ές, risus, γέλως, id. sum ergo aliquem, ἀσελγής εἰμι, s. γίγνομαι εἴς τινα, id.

petulanter, ἀσελγῶς, et proterva tractare aliquem, καὶ προπετῶς χρῆσθαί τινι, Dem. vivo, ἀσελγῶς ζάω, id. ago, ἀσελγαίνω, id. aliquid committo, ἀσελγές τι ποιέω, id.

petulantia, ἀσέλγεια, ἡ, summa, πλείστη, Dem. προπέτεια, ἡ, et audacia, καὶ θρασύτης, id. uti petulantia et contumelia erga omnes, χρῆσθαι ἀσελγείᾳ καὶ ὕβρει πρὸς ἅπαντας, Dem praetermittere nullum genus petulantiae, ἐλλείπειν οὐδὲν ἀσελγείας, id. coercere alicujus petulantiam, ἐπέχειν τινὰ τῆς ἀσελγείας, id. abstinere a petulantia, παύσασθαι τῆς ἀσελγείας, id

petulcus, ἀσελγόκερως, ωτος, ὁ, ἡ.

phalangium, φαλάγγιον, τό, Diosc.

phalanx, φάλαγξ, γος, ἡ, Dem.

phalerae, φάλαρα, ων, τά, Herodot.

phantasia, φαντασία, ἡ, Aristot.

phantasma, φάντασμα, τό, Aristot.

pharetra, φαρέτρα, ἡ, φαρετρεών, ὁ, Aelian.

pharmacopola, φαρμακοπώλης, ὁ, Poll.

pharmacopolium, φαρμακοπωλεῖον, τό.

pharmaceum, φάρμακον, τό, Galen.

phasianus, φασιανός, ὁ, Athen.

phiala, φιάλη, ἡ, Herodian.

philautia, φιλαυτία, ἡ.

philologia, φιλολογία, ἡ.

philologus, φιλόλογος, ὁ, Plut.

philosophia, φιλοσοφία, ἡ, Isocr.

philosophicus, φιλοσοφικός, ἡ, όν.

philosophor, φιλοσοφέω, Plato.

philosophus, φιλόσοφος, ὁ, Plato.

philtrum, φίλτρον, τό, Herodian.

philyra, φιλύρα, ἡ, Theophr.

phlegma, φλέγμα, τό, Galen.

Phoebe, Φοίβη, ἡ.

Phoebus, Φοῖβος, ὁ.

phoenix, φοῖνιξ, ὁ, Aristot.

phosphorus, φωσφόρος, ὁ.

phrasis, φράσις, ἡ, Eustath.

phrenesis, φρενῖτις, ἡ, Al. Aphrod.

phreneticus, φρενιτικός, Galen. sum, φρενιτιάω, s. φρενιτίζω, id.

phthiriasis, φθειρίασις, ἡ.

phthisicus, φθισικός, ἡ, όν, Plut.

phthisis, φθίσις, ἡ, Galen.

phy, φῦ.

physica, φυσική, ῆς, ἡ, Aristot.

physicus, φυσικός, Aristot.

physiognomia, φυσιογνωμία, ἡ, s. φυσιογνωμοσύνη, ἡ.

physiognomon, φυσιογνώμων, ὁ, Aristot.

physiologia, φυσιολογία, ἡ.

piacularis, ἁγνευτικός, ἁγνιστικός, καθαρτικός. b) ἐναγής, ές, ob caedem, ἀπὸ φόνου, Thuc.

piaculo, ἀφοσιόομαι, Plato.

piaculum, ἀφοσίωμα, ατος, τό, κάθαρμα, ατος, τά, Poll. committo, πράττω ἀσέβημα, Dem. ἔργον ἀνόσιον ποιέω, id. duco, ἄγος τίθεμαι, Dion. Hal. ἡγέομαι ἀσέβημα, Dem.

pica, κίττα, ἡ, Plut.

picea, πίτυς, ἡ, Herodot

piceus, πισσώδης, ες, Theophr. πισσηρός, Galen.

pico, πισσόω s. πιττόω, Clem. Al.

pictor, γραφεύς, ὁ, Isocr. ζωγράφος, ὁ, Plut.

pictorius, ζωγραφικός.

pictura, γραφή, ἡ. Lucian. ζωγράφημα, τό, Plato. ζωγραφία, ἡ, Philostr.

picus, δρυοκολάπτης, ὁ.

pie, εὐσεβῶς, Dem.

Pierides, Πιερίδες, ων, αἱ.

pietas, εὐσέβεια, ἡ, erga deos, περὶ τοὺς θεούς, Isocr. erga parentes, περὶ γονεῖς, id. pietatem colo, exerceo, εὐσέβειαν ἀσκέω, id. ζάω μετ᾽ εὐσεβείας, id. ostendere erga deos, ἐπιδείκνυμαι πρὸς τοὺς θεούς, idem. servare, διαφυλάττειν, idem. violare, παραβαίνειν τὸ εὐσεβές, Dem.

piger, ὀκνηρός, ές, Isocr. ὀκνηρός, Thucyd. ῥάθυμος, ον, Plut.

piget me, κατοκνέω, legere, ἀναγιγνώσκειν, Isocr. ne te pigeat ire, μὴ κατόκνει πορεύεσθαι, idem.

pigmentarius, μυροπώλης, ὁ, χρωματοπώλης, ὁ.

pigmentum, χρῶμα, τό, χρωμάτιον, τό, φάρμακον, τό, βαφή, ἡ, βάμμα, τό, ἔντριμμα, τό, φῦκος, τό, pigmenta orationis, τὰ τοῦ λόγου σχήματα. — pigmenta,

i. q. fraudes, ἀπάται, φενακισμοί.

pignero, i. q. oppignero.

pignus, ἐνέχυρον, τό, Dem. ἀποτίμημα, τό, id. ὑποθήκη, ἡ, id. exhibeo creditori, παρέχω ὑποθήκην τῷ δανειστῇ, id. trado alicui, παραδίδωμί τινι ἐνέχυρον, id. accipio pro debito, λαμβάνω ἐνέχυρον τοῦ δανείσματος, idem. habeo alicujus rei, ἔχω τινός, idem. reposco, ἀπαιτέω τὴν παρακαταθήκην, idem. fraudare aliquem pignore, ἀποστερεῖν τινα παρακαταθήκην, id.

pigre, ὀκνηρῶς.

pigresco, ἀποκνέω, Dem. ῥαθυμέω, id.

pigritia, ῥαθυμία, ἡ, insignis et perniciosa, ὑπερβάλλουσα καὶ ἀνήκεστος, Dem. ἀργία, ἡ, id. Cf. ignavia.

pigror, ὀκνέω, Thucyd.

pila, i. e. mortarium, ἴγδη, ἡ, Hesych. lusoria, σφαῖρα, ἡ, ludo, σφαιρίζω, Plut. lusus pilae, σφαίρισις, ἡ, Aristot. locus in quo pila luditur, σφαιριστήριον, τό, Athen. pilam torqueo, σφαῖραν τύπτω, retorqueo, ἀντικόπτω, ἀποσφαιρίζω, Aristot. — i. e. columna, στήλη, ἡ, Dem. Cf. columna.

pilentum, ὄχημα μετέωρον.

pileolus, πιλίδιον, τό, Plato. πιλίσκος, ὁ, Diosc.

pileus, πῖλος, τό, Plut.

pilosus, τριχώδης, ες.

pilula, σφαιρίον, τό, Theophr.

pilum, γρόσφος, ὁ, Polyb. ὑσσός, ὁ, Plut.

pilus, θρίξ, τριχός, ἡ, Aristot.

pinea, πίτυς, ἡ, Her. πιτυΐς, ἡ, Gal.

pinetum, πιτυών, ῶνος, ὁ.

pineus, πιτύϊνος, corona, στέφανος, Plut.

pingo, γράφω, imaginem, εἰκόνα, Herodian. ζωγραφέω, Plato.

pinguedo, παχύτης, ἡ, Aristot. λίπος, τό, Philo. λιπαρότης, ἡ, Theoph. πιότης, ἡ, Aristot.

pinguefacio, λιπαρὸν ποιέω, λιπαίνω, Eur. παχύνω, Polyb. πιαίνω, Aristot.

pinguesco, παχύνομαι, Polyb.

pinguis, λιπαρός, Plato. παχύς, Lucian. πίων, ὁ, ἡ, Aristot.

pinguiter, λιπαρῶς.

pinguitudo, i. q. pinguedo.

pinna, πτίλον, τό, Aristot.

pinnatus, πτιλωτός, Aristot.

pissa, μάσσω, Aristot.

pinus, πίτυς, ἡ, Herodot.

piper, πέπερι, τό, Diosc. granum piperis, πιπερίς, ἡ, Athen. refero gustu, πεπερίζω, Diosc.

piperatus, πεπερίτης, ὁ.

pipio, πιππίζω, Aristoph.

pirata, πειρατής, οῦ, ὁ, λῃστής, ὁ, κατὰ θάλατταν, vel simpliciter, λῃστής, ὁ, pirata sum, πειρατεύω.

piratica, πειρατεία, ἡ, ἡ λῃστεία ἡ κατὰ θάλατταν, piraticam coercere, πειρατεύειν, tollere, τὸ λῃστικὸν καθαιρεῖν ἐκ τῆς θαλάττης.

piraticus, πειρατικός, Plut.

pirum, ἄπιον, τό, Suid. ἄπιος, ἡ, Diosc.

pirus, ἄπιος, ἡ, Diosc.

piscarius, ἰχθυηρός, Athen.

piscatio, ἁλιεία, ἡ, Aristot.

piscator, ἁλιεύς, ὁ, Plut.

piscatorius, ἁλιευτικός, Athen.

piscatrix, ἁλιεύτρια, ἡ.

piscatura, ἁλιευτική, ἡ, Plut. ἀγκιστρεία, ἡ, Aristot.

pisciculus, ἰχθύδιον, τό, Plut.

piscina, ἰχθυοτροφεῖον, τό, Athen.

piscis, ἰχθύς, ὁ, Aristot.

piscor, ἰχθυάω, ἁλιεύω, Lucian. ἰχθῦς ἀγρεύω, id.

piscosus, ἰχθυώδης, ες.

piso, μάσσω, Aristot.

pistacium, πιστάκιον, τό, Diosc.

pistillum, ὕπερος, ὁ, Hesych.

pistor, ἀρτοποιός, ὁ, Aristot. ἀρτοκόπος, ὁ, Xenoph.

pistorius, ἀρτοποιητικός, Xen.

pistrina, χειρομύλη, ης, ἡ, Xen.

pistrinensis, μυλικός, ή, όν.

pistrinum, χειρομύλη, ἡ, Xen. χειρομύλων, ωνος, ὁ, Diosc.

pistris, πίστρις, ἡ, Polyb.

pistrix, κῆτος, τό, Athen.

pistura, ἀρτοποιία, ἡ, Xen.

pisum, πίσον, τό, Galen.

pitisso, χειλοποτέω.

pituita, φλέγμα, τό, Galen.

pituitosus, φλεγματικός, Galen.

pius, εὐσεβής, ές, Isocr. θεοφιλής, ές, id. neque pium, neque fas, οὐδὲ ὅσιον, οὐδὲ θέμις, Dem. dicere, quae nec pia sunt, nec toleranda, λέγειν οὐδ' ὅσια, οὔτ' ἀνεκτά, id. sum, εὐσεβέω, Isocr.

pix, πίσσα, ἡ, Plut.

placabilis, ἐξίλατος, ον, εὐδιάλλακτος, ον, εὐσυνάλλακτος, ον, Plut.

placabilitas, εὐίλατον, τό, εὐαρέστησις, ἡ, Aristot.

placamen, s. placamentum, ἐξίλασμα, ατος, τό, deorum, ἡ θυσία ἡ ἀρεστήριος, Dion. Hal.

placate, πρᾴως, Dem.

placatio, ἱλασμός, ὁ, Plat.

placenta, πλακοῦς, ὁ, Lucian.

placeo, ἀρέσκω, alicui, τινί, Plut. τινά, Plato. placet mihi aliquid, θαυμάζω τι, Dem. ἀρέσκει τί ἐμοί, Plut. ἐμοὶ βουλομένῳ ἐστί, Plato.

placide, πρᾴως, Dem.

placidus, πρᾷος, Dem. ἥμερος, ον, id.

placitum, ἀρεσκον, τό, ἀρεστόν, τό, δόγμα, τό, ἀξίωμα, τό, δόξα, ατος, τό.

placitus, ἀρεστός, ή, όν, Plut.

placo, ἱλάσκομαι, aliquem, τινά, Plut. deum, θεόν, Lucian. iram deae, ἐξιλάσμαι τὸ μήνιμα τῆς θεοῦ, Plut. aliquem donis, ἐξαρέσκομαί τινα δώροις, Dem. equum, πραΰνω ἵππον, Xen. alicui aliquem, συνίστημί τινί τινα, Isocr. διαλύω, Xen.

plaga, πληγή, ἡ, accipere plagas ab aliquo, πληγὰς λαμβάνειν ὑπό s. παρά τινος, Isocr. infligere alicui, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινί, Dem. plagis libidinem coercere, πληγαῖς σωφρονίζειν τὸ ἀκόλαστον, Basil. plagae, — i. e. retia, ἄρκυες, αἱ, Diod. Sic.

plagiarius, ἀνδραποδιστής, ὁ, ὁ τὸν ἐλεύθερον καταδουλωσάμενος ἢ τὸν ἀλλότριον οἰκέτην ὑπαγόμενος. — plagiarii etiam Martiali dicuntur, qui Actuario φῶρες λόγων.

plagium, ἀνδραποδισμός, ὁ, Plato.

plagosus, πληκτικός, πληγώδης, ες, it. passive, μαστιγίας, ὁ, πληγῶν μεστός.

plagula, περιστρωμάτιον, τό.

planca, πλάξ, ἡ.

planctus, us, κοπετός, ὁ, στερνοτυπία, ἡ, θρῆνος, ὁ, planctum facere super aliquo, κοπετὸν ποιεῖν ἐπί τινι.

plane, i. e. prorsus, παντελῶς, parvae copiae, ταπεινὴ δύναμις, Dem. κομιδῆ, adolescentulus, μειρακύλλιον ὤν, id. ἄρδην, perdere aliquem, ἀπολλύναι τινά, id. — i. e. clare, ἐμφανῶς, Dem. ἐπιφανῶς, idem. aperteque dicere, ἀποκεκαλυμμένως λέγειν, Isocr.

planeta, πλανήτης, ὁ, Aristot. ἀστὴρ πλανώμενος, Lucian.

plango, κόπτω, Plut. — i. e. lamentor, θρηνέω, Cf. lamentor.

plangor, κοπετός, ὁ, Plut.

planities, ὁμαλότης, ἡ, Aristot. πεδίον, τό, ager in planitie situs, ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἀγρός, Dem. in planitiem, πεδίονδε, Dion. Hal.

planta, a) pedis, πέλμα, τό, ποδόκοιλον, τό, ἴχνος, τό, ταρσὸς τοῦ ποδός, θέναρ, τό. b) i. e. stirps, φυτόν, τό, φύτευμα, τό.

plantago, ἀρνόγλωσσον, τό.

plantarium, φυτευτήριον, τό, olearum, ἐλαιῶν, Dem. φυτώριον, τό, Geopon.

plantatio, φύτευσις, ἡ, Aristot.

planto, φυτεύω, arborem alicubi, δένδρον ἔν τινι τόπῳ, Dem. φυτουργέω, Philo.

planus, ὁμαλός, ή, όν, Plut. ὁμαλής, ές, id. ἐπίπεδος, ον, Xen. — i. e. manifestus, σαφής, ές, Dem.

plasma, πλάσμα, τό, Luc.

plataninus, πλατάνινος, ον.

platanus, πλάτανος, ἡ, Plato.

platea, πλατεῖα, ἡ.

plaudo, κροτέω, manibus, τὼ χεῖρε, Xen.

plausibilis, κροτητός, ή, όν, oratio, λόγος εὐπαράδεκτος, Chrys.

plaustralis, ἁμαξιαῖος, lapis, λίθος, Xen.

plaustrum, ἅμαξα, ἡ, Herodot. duco, ἁμαξεύω, Plut.

plausus, us, κρότος, ὁ, Dem. plausu excipio, δεξιόομαι κρότῳ, Dion. Hal. plausu excipior, κροτέομαι, Lucian. plausum ambio, μνηστεύω χειροτονίαν, Dion. Hal. et strepitum excito, κρότον καὶ θόρυβον ποιέω, Dem. fieri s. oriri, γίγνεσθαι, id.

plebecula, λαΐδιον, τό.

plebejus, δημώδης, ες, Herodian. τοῦ δήμου ὤν, οὖσα, ὄν, Lucian. δημοτικός, homo, ἄνθρωπος, Xenoph.

plebicola, δημεραστής, ὁ.

plebiscitum, ψήφισμα, τό, Dem. Cf. decretum.

plebs, δῆμος, ὁ, Dem. πολλοί, οἱ, Plut. πλῆθος, τό, Isocr.

plecto, κολάζω, aliquem, τινά, Xen. τιμωρέομαί τινα, Dem. capite, ζημιόω τινὰ θανάτῳ, Aristot. — i. e. plico, cf. plico.

plectrum, πλῆκτρον, τό, Aristot.

plene, ἐκπλέως, — i. e. perfecte, τελείως, Dem.

plenilunium, πανσέληνος, ἡ, Aeschin. πλήρης σελήνη, Lucian. tempore plenilunii, ὅταν ᾖ πλήρης τῆς σελήνης ὁ κύκλος, Aelian.

plenitas, πλῆθος, τό, πλήρωμα, τό, πλησμονή, ἡ, πληροφορία, ἡ.

plenitudo, v. plenitas.

plenus, πλήρης, ες, aliqua re, τινός, Dem. πλέος, α, ον, deo, θεοῦ, Aristot. ἀνάπλεος, ον, favillis, σπινθήρων, Lucian. μεστός, superbia, ὑπερηφανίας, Dem. sum aliqua re, γέμω τινός, Xenoph.

pleonasmus, πλεονασμός, ὁ, Plut.

plerique, πλεῖστοι, Plut.

plerumque, πλεῖστον, τό, Herodian. πλεῖστα, τά, Aristot. ἐπὶ τὸ πολύ.

pleuriticus, πλευριτικός, Diosc.

pleuritis , πλευρῖτις , ιδος , ἡ , Aet.
plica , πτύγμα , τό , πτύξ , ἡ , Athen. πτυχή , ἡ , Eurip.
plicatilis , πλεκτός , ή , όν , Plato.
plicatura , s. plicatio , πλοκή , ἡ , Philo.
plico , πλέκω , coronam , στέφανον , purpuram , πτύσσω τὴν ἁλουργίδα , Plut.
ploratio , s. ploratus , κλαυθμός , ὁ , Aristot. κλαῦμα , τό , Xen. ὀλοφυρμός , ὁ , Thuc.
ploro , κλαίω , Dem. δακρύω , id.
plostellum , ἁμαξίδιον , τὸ , ἁμάξιον , τό , Suid.
plostrum , i. q. plaustrum.
plume , πτίλον , τό , Aristoph. πτερόν , τό , Lucian.
plumarius , πτιλουργός , οῦ , ὁ.
plumatus , πτιλωτός , ή , όν , Aristot.
plumbago , μολίβδαινα , ης , ἡ , Diosc.
plumbarius , μολίβδινος , Aristot.
plumbatura , μολίβδωσις , ἡ.
plumbeus , μολίβδινος , Aristot.
plumbo , μολιβδόω.
plumbosus , μολιβδώδης , ες.
plumbum , μόλιβδος , ὁ , Plut.
plumesco , πτιλόομαι , δασύς γίγνομαι , Aristot.
plumeus , πτίλινος , πτερωτός , Aristot.
plumosus , πτιλώδης , ες.
plumula , πτίλιον , τό.
pluo , ὕω , Lucian. piscibus , ἰχθύσιν , Athen. pluit. Impers. ὕει , Aristot.
plurimum , πλεῖστον , Xenoph.
plurimus , πλεῖστος , Xen. plurimi facio aliquid , τιμάομαι τοῦ παντός τι , Chrys. τιμάω πλείστου τι , Dem. ἀντὶ παντός , idem. ποιέομαί τι , s. τινὰ περὶ πλείστου , Isocrat. πρὸ πλείστου , id. quamplurimus , πάμπλειστος , ον , Hdn.
plus , πλεῖον , τό , plur. plures , οἱ καὶ αἱ πλείονες , Dem. pluris facio aliquid , τιμάομαί τι μείζονος , Xen. ποιέομαί τι πλείονος , Isocr. plus , quam decet , s. par est , plus justo , μᾶλλον τοῦ δέοντος , Dem. πλεῖον τοῦ δέοντος , idem. plures , quam par est , sunt apud nos , πλείους τοῦ δέοντος παρ' ἡμῖν εἰσιν , Dem. plus minus , πλέον ἔλαττον , Athen. plus satis , πλέον τοῦ κόρου , Alex. Aphr. pluribus dicere , διὰ πλειόνων εἰπεῖν , Dem. improbitas plus potest , quam virtus , κακία δύναται πλέον τῆς ἀρετῆς , id.
plusculum , μικρόν τι πλέον.
pluteus , ἀναγνωστήριον , τό.
Pluto , Ἅιδης , ὁ
pluvia , ὑετός , ὁ , Aristot.
pluvialis , e , s. pluvius , ὑέτιος , ventus , ἄνεμος , Aristot.
pluviosus , ὑετώδης , ες , ὄμβριος , Aristoph.
pluvius , vide pluvialis.
pneumaticus , πνευματικός , Plut.
pneumonia , πνευμονία , ἡ , Aret.
pocillator , οἰνοχόος , ὁ , Xen.
pocillum , κυλίκιον , τό , Luc.
pococnium , ἐπίδειπνον , τό , Athen.
poculentus , πότιμος , ον , Aristot. ποτός , Xen. esculenta et poculenta , ἐδώδιμα καὶ ποτά , Herodot.
poculum , ποτήριον , τό , Plut. gemmis distinctum , λιθοκόλλητον , Plut. inter pocula , ἐπὶ τῆς κύλικος , Lucian.
podager , ποδαγρός , ὁ , Lucian. ποδαγριῶν , ὁ , Plato.
podagra , ποδάγρα , ἡ , Plut. τὸ ποδαγρικὸν πάθος , Theophr. podagra laboro , ποδαγράω , Plato ποδαγριάω , id.
podagricus , ποδαγρικός , Diosc.

podex , πρωκτός , ὁ , Aristoph. πυγή , ἡ , Lucian.
podium , πόδιον , τό , Aristot.
poema , ποίημα , τό , Plut.
poematium , ποιημάτιον , τό , Lucian.
poena , ποινή , ἡ , Xen. ζημία , ἡ , Dem. δίκη , ἡ , id. τιμωρία , ἡ , id. magna , major , maxima , δίκη μεγάλη , μείζων , μεγίστη , Dem. summa , ἐσχάτη , id. levis , μικρά , id. digna , ἀξία , id. debita , προσήκουσα , id. justa , τιμωρία νόμιμος , id. injusta ac crudelis , ἄνομος καὶ δεινή , Isocr. capitis , ζημία θανάτου , id. poenam statuo s. ordino , τάττω τιμωρίαν τινί , Dem. debeo pro aliqua re , ὀφείλω δίκην ἐπί τινι , id. exigo , δίκην αἰτέω , id. ἀπαιτέω , id. sumo ab aliquo , λαμβάνω δίκην παρά τινος , id. subeo alicujus , ὑπομένω τιμωρίαν παρά τινος , Isocr. sustineo secundum leges , δίκην ὑπέχω ἐκ τῶν νόμων , Dem. effugio , δίκην δοῦναι διακρούομαι , Id. poena afficio aliquem , κολάζω τινὰ ζημίᾳ , Isocr. τιμωρίαν λαμβάνω παρά τινος , id. poena afficior , ζημίαις περιπίπτω , Id. ob aliquid , δίκην δίδωμί τινος , Id.
poenalis , ποίνιμος , ον , Soph.
poenitentia , μετάνοια , ἡ , μεταμέλεια , ἡ , μετάγνωσις , ἡ , ducor , μεταμέλειαν ποιέομαι , Dem. μεταμέλεια εἰσέρχεταί μοί τινος , cf. poenitet.
poenitet , μεταμέλει , me alicujus rei , ἐμοί τινος , Dem. μοί τι , Isocr. μετανοέω ἐπί τινι , Lucian. quod fecerim , μεταμέλει μοι ποιήσαντι , Plato.
poesis , ποίησις , ἡ , Plato.
poeta , ποιητής , ὁ , Plato.
poetica , ποιητική , ἡ , sc. τέχνη , Aristot.
poetice , ποιητικῶς , Dem.
poeticus , ποιητικός , Plut.
poetria , ποιήτρια , ἡ , Plut.
pol , νὴ τὸν Πολυδεύκη!
polenta , ἄλφιτον , τό , Diosc. vescor , ἀλφιτοσιτέω , Xenoph.
polio , ξέω , Theophr. ἀποξέω , Lucian. λευκόομαι , Xenoph.
polite , γλαφυρῶς , Aristot.
politia , πολιτεία , ἡ , Dem.
politicus , πολιτικός , Isocr.
politura , λείανσις , ἡ , λείωσις , ἡ.
pollen , παιπάλη , ἡ , Galen.
pollentia , δύναμις , ἡ.
polleo , ἰσχύω , plurimum apud aliquem , πλεῖστον παρά τινι , Plut.
pollex , ἀντίχειρ , ειρος , ὁ , Galen.
polliceor , ὑπισχνέομαι , aliquid verbis , τί λόγῳ , Dem. alicui me facturum aliquid , τινὶ ποιήσειν τι , Id. ἐπαγγέλλομαί τι ποιήσειν , id. et recipio aliquid , ὑπισχνέομαι καὶ ἀναδέχομαί τι , Id. πίστιν δίδωμί τινος , Isocr. ὑπισχνέομαι ὑπόσχεσιν τινα , Demosth.
pollicitatio , ὑπόσχεσις , ἡ , Dem. ἐπαγγελία , ἡ , id. pollicitationem facere , ὑπόσχεσιν ποιεῖσθαι , id. ὑπισχνεῖσθαι ὑπόσχεσιν , Id. et spem ostendere , ὑποτείνειν ὑποσχέσεις καὶ ἐλπίδα , Id. pollicitationibus detinere aliquos , κατέχειν τινὰς ταῖς ὑποσχέσεσι , Id. alicujus moveri , ἀποβλέπειν εἰς τὰς ὑποσχέσεις τινός , Id. et promissis occupatum esse , καταληφθῆναι ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ ἐπαγγέλμασί τινος , Dem. educi , πείθεσθαι ταῖς ὑποσχέσεσι , id. alicujus falli , ὑπάγεσθαι ὑφ' ὑποσχέσεών τινος , id. ἐξαπατᾶσθαι ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ ἐλπίσι καὶ φενακισμοῖς τινος , Id. pollicitationum oblivisci , ἀμνημονεῖν τὰς ὑποσχέσεις , Id.

pollicitor , ὑπισχνέομαι , Dem. cf. polliceor.
pollinctor , ταριχευτής , ὁ , Diod. Sic. ἐνταφιαστής , ὁ.
pollis , παιπάλη , ἡ , Galen.
pollubrum , ποδόνιπτρον , τό , ποδονιπτήρ , ὁ , Athen.
polluceo , ἀποθύω , Xenoph.
polluo , μολύνω , aliquid , τί , Isocr. manus caede , μιαίνω χεῖρας φόνῳ , Lucian.
polus , πόλος , ὁ , Aristot.
polygamia , πολυγαμία , ἡ.
polygamus , πολύγαμος , ον.
polypus , πολύπους , ὁ , ἡ , Aelian.
pomarium , μηλών , ὁ , pomarii custos , ὀπωροφύλαξ , ὁ , Diod. Sic.
pomarius? , μηλοπώλης , ὁ.
pomeridianus , μεταμεσημβρινός , δειλινός , deambulatio , περίπατος , Aelian.
pomilio , νάνος , ὁ , Aristot.
pomoerium , ὀπισθοτείχιον , τό , περιοίκιον , τό , Dion. Hal. et Plut.
pompa , πομπή , ἡ , Dem. pompam duco s. celebro , πέμπω πομπήν , Id. πομπεύω πομπήν , Id. πομπὰς ἄγω , Id.
pomum , μῆλον , τό , Diosc. ὀπώρα , ἡ , Aelian.
pomus , μηλέα , ἡ , Diosc.
pondero , ἵστημι , Xen. ζυγοστατέω , Polyb. aes , ἀφίστημι χαλκόν , Id. – i. e. considero , σταθμάομαι , Plato.
ponderosus , βαρύς , Plato. ἐμβριθής , ές , Plut.
pondo , ὁλκή , ἡ , Plut.
pondus , σταθμός , ὁ , Dem. qui aequali pondere est , ἰσοβαρής , ές , Lucian.
pondusculum , σταθμίον , τό.
pone , ὄπισθε , Aristot. aliquem , μετά τινα , Plato.
pono , τίθημι , aliquid in medio , τί ἐν μέσῳ , Plato. in laude , ἐν ἐπαίνῳ , Aristot. ἐν ἀρετῆς μέρει , Plato. in vitio , ἐν ψόγῳ , ἐν αἰσχρῷ , Dion. Hal. Plut. summum bonum in voluptate , τὸ ἄριστον ὑπολαμβάνω ἐν ἡδονῇ , Aristot. in numerum , εἰς ἀριθμόν , Plut. aliquid esse , τίθημι εἶναι , Isocr. operam in aliqua re , σπουδάζω περί τινος , Plato. περί τι , Herodot. σπουδὴν ἔχω περί τινος , Plato. πρός τι , Dem.
pons , γέφυρα , ἡ , ligneus , ξυλίνη , Plut. τὸ ζεῦγμα τοῦ ποταμοῦ , Dion. Hal. pontem jungo , γέφυραν ζευγνύω , Herodian. solvo , λύω , Id. ponte fluvium jungo , γεφυροποιέω , Polyb.
ponticulus , γεφυρίς , ἡ.
pontifex , γεφυροποιός , ὁ , Plut. γεφυρεύς , ὁ , Id. – i. e. summus sacerdos , ἱεροδιδάσκαλος , ὁ , Dion. Hal. ἱερομνήμων , ὁ , Demosth.
pontificalis , s. pontificius , ἀρχιερατικός , ἱερατικός.
pontificatus , us , ἱεραρχία , ἡ , ἀρχιερωσύνη , ἡ.
ponto , πορθμεῖον , τό , Plut.
pontus , πόντος , ὁ , Aristot.
popanum , πόπανον , τό.
popellus , δημίδιον , τό , Aristoph.
popina , καπηλεῖον , τό , Synes.
popinalis , καπηλικός , Aristot.
popinator , κάπηλος , ὁ , Lucian.
popinor , ἀσωτεύομαι , Athen.
poples , ἰγνύα , ἡ , ἰγνύς , ἡ , κώληψ , ἡ , κωλέσιον s. κωλήφιον , τό.
poppysma , ποππυσμα , τό , Plut. ποππυσμός , ὁ , Xen. poppysmate adulor , ποππύζω , Aristoph.
popularis , δημοτικός , Xen. – i. e. po-

puli amans, φιλόδημος, ον, sum, δημοτικὰς καὶ πρᾶξις γίγνομαι, Aelian.

popularitas, δημοτικόν, τό, Plut. δημαγωγία, ἡ, Id.

populariter, δημοτικῶς, Dem.

populatio, πόρθησις, ἡ, Dem.

populetum, αἰγειρών, ὁ.

populeus, αἰγείρινος.

populor, πορθέω, aliquid, τί, Xen.

populus, arbor, αἴγειρος, ἡ, Theophr.

populus, i. e. plebs, δῆμος, ὁ, Dem. – i. e. turba, ὄχλος, ὁ, Id. – i. e. gens, ἔθνος, τό, Id.

porca, σῦς, συός, ἡ, Aristot.

porcarius, χοιροβοσκός, οῦ, ὁ.

porcellus, χοιρίδιον, τό, Aristoph. χοιρίσκος, ὁ, Lucian. δελφάκιον, τό, Id.

porcetra, δέλφαξ, ακος, ἡ, Aristot.

porcinarius, χοιροπώλης, ὁ, Aristoph.

porcinus, χοίρειος, Athen. χοίριος, Galen.

porculatio, χοιροτροφία, ἡ.

porculator, χοιροτρόφος, ὁ, χοιροπώλης, ὁ, Aristoph.

porcus, χοῖρος, ὁ, ἡ, Aristot.

porphyrites, πορφυρίτης, ὁ, Plin.

porraceus, πράσιος, Plato. πρασίζων, Diosc.

porrectio, ἐπέκτασις, ἡ, manuum, ἡ ἔκτασις χειρῶν, Naz.

porrigo, ὀρέγω, manus, τὰς χεῖρας, Lucian. ἐκτείνω τὰς χεῖρας, Plato. dextram, προτείνω τὴν δεξιάν, Xen.

porrigo, πιτυρίασις, ἡ, Aegin. porrigine infestari, πιτυρώδεσθαι, Hippocr.

porro, πόῤῥω, Plato.

porrum, πράσον, ου, τό, Diosc.

porta, πύλη, ἡ, Plut. portam aperio, πύλην ἀνοίγω, id. portae custos, πυλωρός, ὁ, Herodot.

portatorius, κομιστικός, Hippocr.

portatus, us, κόμισις, ἡ.

portendo, προσημαίνω, Xen.

portentose, τερατικῶς, Plut.

portentosus, τερατώδης, ες, Isocr.

portentum, τέρας, τό, Plut. σημεῖον, τό, Dem.

porticula, στοΐδιον, τό.

porticus, us, στοά, ᾶς, ἡ, Xen.

portio, συμμορία, ἡ, ἀπόμοιρα, ἡ, Gregor.

portiuncula, μερίς, ίδος, ἡ, Dem.

porto, φέρω, aliquid, τί, Dem. aliquid humeris, βαστάζω τι ἐπὶ τῶν ὤμων, Aristot.

portorium, nauticum, ναῦλον, τό, quod bajulo datur, φορεῖον, τό, Poll. quod in portu solvitur, ἐλλιμένιον, τό, Aristot. quod pro advectione datur, παραγώγιον, τό, Polyb.

portula, πυλίς, ίδος, ἡ, Herodian.

portulaca, ἀνδράχνη, ης, ἡ.

portulus, λιμένιον, ου, τό, Strabo.

portuosus, λιμενώδης, ες.

portus, us, λιμήν, ὁ, Thucyd. portu carens, ἀλίμενος, ον, Plut. in portu versor, λιμενίζω, portum appeto, ἐπιθυμέω λιμένος, Dem. teneo, ἅπτομαι λιμένος, Isocr. in portum appello, ὁρμίζομαι εἰς λιμένα, id. aliquid inveho, εἰσάγω τι εἰς λιμένα, Dem.

porus, πόρος, ὁ, Aristot.

posca, ὀξύκρατον, τό, Diosc.

posco, αἰτέω, aliquid ab aliquo, τινά τι, Dem. ut mihi dedatur, reddatur, ἀπαιτέω, Xen. Conf. peto.

positio, θέσις, ἡ, Aristot. θέμα, τό, id.

positura, s. positus, us, θέσις, ἡ, Aristot.

possessio, κτῆσις, ἡ, Dem. κτῆμα, τό, Cf. opes, divitiae.

possessiuncula, κτησείδιον, τό, κτημάτιον, τό, Alciphr.

possessivus, κτητικός, possessiva nomina, κτητικά, τά.

possessor, ἔχων, ὁ, κεκτημένος, ὁ, δεσπότης, ὁ, κύριος, ὁ.

possibilis, δυνατός, Dem. ἱκανός, id. οἷος, non est possibile, ut sine justitia aliquis sit bonus civis, οὐχ οἷόν τε ἄνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γίγνεσθαι, Xen. Cf. possum.

possibiliter, δυνατῶς.

possideo, κτάομαι, quaedam tuto, τινὰ ἀσφαλῶς, Dem. sine periculo, ἔχω τινὰ ἀδεῶς, id. aliquid, κατέχω τι, Isocr. terram, νέμομαι γῆν, Thuc.

possum, δύναμαι, δυνατός εἰμι, οἷός τέ εἰμι, ἔχω, ἰσχύω, σθένω, fieri potest, ἐνδέχεται, δυνατόν ἐστι, non possum, ἀδύνατός εἰμι (ποιεῖν τι), ἀδυνατέω, c. inf. non potest fieri, ut superetur hostis, s. hostis non potest superari, οὐκ ἔστι τῶν ἐχθρῶν κρατῆσαι, Xen.

post, μετά, cum Accus. post pugnam, μετὰ τὴν μάχην, Dem. non multis diebus post acceptum nuncium, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ τὴν ἀγγελίαν, Isocr. ἐπί, cum Dat. post haec, ἐπὶ τούτοις, Xen. multo tempore post, συχνῷ χρόνῳ ὕστερον, Dem. non multo tempore post, quum, οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, ἤ, id. paucis diebus post pugnam, ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς μάχης, Dion. Hal.

postea, ὕστερον, primum scripsit, postea verba fecit, πρῶτον ἐπέσταλκεν, ὕστερον λέγουσι, Dem. primum, – deinde – postea, πρῶτον, – ἔπειτα, – μετὰ ταῦτα, id.

posteaquam, ἐπεί, ad portam venit, ἐγένετο πρὸς τὴν πύλην, Plut. posteaquam monarchia ad Augustum pervenit, ἐξ οὗ ἡ μοναρχία περιῆλθεν εἰς τὸν Σεβαστόν, Herodian.

posteri, ἔκγονοι, οἱ, Dem. ἐπιγιγνόμενοι, οἱ, id. οἱ ἔπειτα γενόμενοι, Isocr. alicujus, οἱ γεγονότες παρά τινος, id. οἱ ἔπειτα, Lucian. οἱ μεθ' ἡμᾶς, id.

posteritas, ὁ μέλλων χρόνος, Dem. – i. e. posteri, v. posteri.

posterior, us, ὕστερος, Plut. sum aliquo re sexaginta annis, ὑστερέω τινὸς ἔτεσιν ἑξήκοντα, Plut. non multum, ὑστερίζω οὐ πολλῷ, Thuc. fio, ὑφυστερίζω, id. posteriores fero, ἐλαττόομαι, Plato. ὑστερέω, Dion. Hal.

posterius, ὕστερον, Dem.

posterus, ὕστερος, dies, ἡμέρα, Plut. ὑστεραῖος, αία, αῖον, id. dixi me postera sc. die, renunciaturum, ἔφην εἰς ὑστεραίαν ἀπαγγελεῖν, Plato. in posterum, τολοιπόν, Dem. εἰς τὰ λοιπόν, id. πρὸς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου, idem.

postfero, ὕστερον τίθημι, aliquam alicui, τινά τινος. Plut.

posthabeo, i. q. postfero.

posthac, ὕστερον, Dem. τολοιπόν, id. μεταταῦτα, id. μετὰ ταῦτα, id.

posthinc, ἑξῆς, Thuc. ἐφεξῆς, id.

posthumus, ὀψίγονος, ον, ὁ τῷ ἀποθανόντι πατρὶ ἐπιγενόμενος.

posticum, s. postica, ὀπισθόδομος, ὁ, Lucian. πρόθυρον, τό, Clem. Al.

posticus, ὀπίσθιος, ια, ιον, Xen. ὁ, ἡ, τὸ ὄπισθεν, id.

postilena, ὑπουρίς, ίδος, ἡ.

postis, παραστάς, άδος, ἡ, Poll. σταθμός, οῦ, ὁ, Herodot.

postliminium, ὑποστροφή, ῆς, ἡ.

postmeridianus, μεταμεσημβρινός, ον.

postmodo, s. postmodum, ὕστερον, Dem.

postpono, i. q. postfero.

postquam, ἐπεί et ἐπειδή, c. indic. – ἐπάν et ἐπειδάν, c. conj. Plerumque Graeci loco particulae postquam utuntur participiis.

postremo, postremum, τελευτῶν, (Particip.), ad vos veniet, πρὸς ὑμᾶς ἥξει, Dem. primum nos, postremum vos, προτέρους ἡμᾶς, τὸ τελευταῖον ὑμᾶς, id. in Marathonem descendit, τὸ τελευταῖον εἰς Μαραθῶνα κατέβη, id. alloqui aliquem, τὸ ὕστατον προσειπεῖν τινα, Lucian.

postremus, τελευταῖος, ον, bellum, πόλεμος, Dem. ἔσχατος, η, ον.

postridie, τῇ ὑστεραίᾳ, Plato.

postulatio, αἴτησις, εως, ἡ, Isocr.

postulator, αἰτητής, οῦ, ὁ, Suid.

postulatum, αἴτημα, τό, ἀξίωσις, ἡ.

postulo, αἰτέω, Dem. justa, αἰτέομαι δίκαια, Xen. curam, δέομαι φροντίδος, Dem. – i. e. accuso, conf. accuso.

postvenio, ὑστερίζω, post aliquid, τινός, Thuc.

potabilis, πότιμος, ον, Diod. Sic.

potatio, πόσις, ἡ, Thuc. potationis sodalitas, ἡ ἐν τοῖς πότοις συνουσία, Isocr.

potator, φιλοπότης, ὁ, Poll.

potens, δυνατός, Dem. δυνάμενος, idem. ἰσχυρός, id. ἰσχύων, id. sum, δύναμαι, Dem. potentior mari, κρείττων θαλάττῃ, id. justo, μείζων τοῦ δέοντος, id. potentem facere aliquem, ποιεῖν τινα ἰσχυρόν, id. fieri, ἰσχυρὸν γίγνεσθαι, id. esse, ἰσχυρὸν εἶναι, id.

potentatus, δυναστεία, ἡ, Thuc.

potenter, ἰσχυρῶς.

potentia, δύναμις, ἡ, et gloria, καὶ δόξα, Dem. et divitiae, ἐξουσία καὶ πλοῦτος, id. et imperium, ῥώμη καὶ ἀρχή τινος, id. potentiam maximam dare alicui, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν πλείστην, Dem. consequi, περιέρχεσθαι ἐπὶ δύναμιν, Isocr. λαμβάνειν δύναμιν, Dem. comparare, obtinere, habere, δύναμιν κτᾶσθαι, ἔχειν, κατέχειν, id. ad magnam potentiam pervenire, εἰς μέγα δυνάμεως προέρχεσθαι, Aelian.

potestas, ἐξουσία, ἡ, Dem. in potestatem suam redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, Isocr. urbem, ὑποτάττεσθαι πόλιν, id. potestati alicujus subjectum esse, ὑπό τινι γίγνεσθαι, id. hoc in mea potestate est, ἐπ' ἐμοί ἐστι τοῦτο, Isocr. potestas faciendi aliquid, ἐξουσία ποιεῖν τι, Dem. dare potestatem alicujus rei, διδόναι ἐξουσίαν ἐπί τι, Plut. ἐξουσίαν παρέχειν τινί, Xen. omnia in potestate sua habere, διὰ χειρὸς πάντα ἔχειν, Aelian. potestatem plenam habens, αὐτοκράτωρ, ὁ, Dem.

potio, πόσις, εως, ἡ, Thuc.

potior, κρατέω, aliqua re, τινός, Thuc. rerum, τῶν πραγμάτων, Dem. imperio maris, χράομαι τῇ θαλάσσῃ, Plut.

potior, i. e. melior, cf. melior.

potissimum, μάλιστα, cf. maxime.

potiuncula, πωμάτιον, τό.

potis, δυνατός, ή, όν, Dem. Cf. potens.

potius, πλέον, πλεῖον, πλεόνως, – μᾶλλον, – θᾶττον, potius habeo aliquid, προηγουμενον τι τίθημι, Thuc. ποιοῦμαί τι προύρ-

γαίτερον. Polyb.

poto, πίνω, ex aureis phialis, ἐν χρυσῶν φιαλῶν, Xen. equam, ὕδωρ, Hom.

potor, πότης, ὁ.

potorius, ποτικός, Plat.

potulentus, ποτος, Herodot.

potus, us, πόμα, τό, Lucian. ποτόν, τό, Xen. πότημα, ατος, τό, Diosc. potum do s. praebeo aliquid, ποτίζω τι, Aristot. πιπίσκω τινά τινος, Lucian.

prae, πρό, oculis, ὀφθαλμῶν, Dem. omnibus, περὶ παντός, id. prae dolore sibi ipsi mortem consciscere, ὑπὸ λύπης κατωχρῆσθαι ἑαυτόν, Plut. prae gaudio dormire, ὑπὸ ἡδονῆς καθεύδειν, Xen. flere, δακρύειν, Lucian. prae me fero adversam valetudinem, δηλῶ πονηρῶς ἔχων, Thuc. laetitiam, φαιδρότητα προσποιοῦμαι, Aelian. prae manibus habeo, μετὰ χεῖρας ἔχω, Dion. Hal. ἐν χερσὶν ἐστὶν ἐμοί, Id. in compositione, quando significationem intendit, redditur per λίαν, ἄγαν vel πολύ, e. gr. praealtus, λίαν ὑψηλός, praecentus, πολύοξυς etc.

praebeo, παρέχω, alicui aliquid, τί τινι, Xen. me obedientem magistratui, ἐμαυτὸν εὐπειθῆ τοῖς ἄρχουσι, Id. me benevolum ad audiendum, ἐμαυτὸν ἐθέλοντα ἀκούειν, Dem. pecuniam alicui ad aliquid, τινὶ χρήματα τῆς τι, Isocr. sumptus alicui, χορηγῶ τινὶ χρήματα, id. exercitui commeatum, πορίζω τῇ στρατιᾷ τροφήν, Dem. utilitatem, παρέχομαι ὠφέλειαν, Plat.

praecautio, προφύλαξις, ἡ, προφυλακή, ἡ, Aegin.

praecaveo, προφυλάττομαι, aliquid, τί, Xen. cf. caveo.

praecedo, παρέρχομαι, aliquid, τί, Dem.

praecello, ὑπερβάλλω, aliquem aliqua re, τινά τινι, Xen. cf. antecello.

praecentio, πρόασμα, ατος, τό.

praeceps, ἀποκρημνος, ον, Dem. consiliis, προπετής, ές, Aristot.

praeceptio, ὑποθήκη, ἡ, Isocrat. vitae, παραίνεσις, ἡ, Id.

praeceptor, διδάσκαλος, ὁ, Isocr. καθηγεμών, ὁ, Herodot. cf. magister.

praeceptrix, διδάσκαλος, ἡ, Diod. Sic.

praeceptum, ἐντολή, ἡ, Dem. παράγγελμα, τό, Isocr. παραγγελία, ἡ, Aristot. bonum s. praeclarum, ὑπόθημα καλόν, Dem.

praecerpo, προδρέπομαι.

praecido, ἐπικόπτω, aliquid, τί, Theophr.

praecino, προᾴδω.

praecipio, i. e. ante capio, προλαμβάνω, aliquid alieni, τί τινι, Theophrast. — i. e. mando, ἐπιτάττω τι, Plut. alicui, κελεύω τινί, Plato. conf. jubeo, mando, — i. e. doceo, διδάσκω, conf. doceo.

praecipitanter, προπετῶς, Isocr.

praecipitantia, s. praecipitatio, κατακρήμνισις, ἡ, consilii, προπέτεια, ἡ, Dem.

praecipitium, κρημνός, ὁ, Thuc.

praecipito, κατακρημνίζω, Theophr. me in mare, ῥίπτω ἐμαυτὸν εἰς θάλασσαν, Dem. hostes in vallum, καταῤῥήγνυμι πολεμίους εἰς χάρακα, Plut. aliquem de muro, ῥίπτω τινὰ κατὰ τείχους, Herodot. aliquem in caput, ἐκτραχηλίζω τινά, Plut.

praecipue, ἐξαιρέτως, Plut. καὶ τὰ μάλιστα, Isocr.

praecipuus, ἐξαίρετος, ον, Thuc. πρόκριτος, ον, Dem. κυριώτατος, locus, τόπος, Plut. pars corporis, μέρος τοῦ σώματος, Galen.

praecise, ἀποτόμως.

praecisio, ἀποτομή, ἡ.

praecisus, ἀπότομος, ον.

praeclare, περιφανῶς, Dem. περιδήλως, Clem. Al. me habeo, ἔχω καλῶς, Dem. morior, θνήσκω καλῶς, Id. me gero, ἀριστεύω, Xenoph.

praeclarus, i. e. valda clarus, ὑπερπόθητος, ον, — i. e. celeber, ἔνδοξος, ον, Dem.

praecludo, ἀποκλείω, alicui exitum, τινὰ ἐξόδου, Aristot.

praeco, κῆρυξ, ὁ, Xen. σαλπιγκτής, ὁ, Plut.

praeconium, κήρυγμα, τό, Dem.

praecordia, περικάρδια, τά, Poll. ὑποχόνδρια, τά, Diosc.

praecox, πρώϊος, ία, ιον, Theophrast.

praecurro, προτρέχω, alicui, τινός, Isocr.

praecursor, πρόδρομος, ὁ, Plut.

praecursus, προδρόμημα, τό.

praeda, λεία, ἡ, Xen. ἄγρα, ἡ, Herodot. praedam ago, ληΐζω, Thuc. λαφυραγωγέω, Plat.

praedatio, λῃστεία, ἡ, Aristot.

praedatorius, λῃστρικός, ή, όν, navis, ναῦς, Thuc. λῃστικός, ή, όν, vita, βίος, Aristot.

praedatrix, λῃστρίς, ίδος, ἡ.

praedestino, προορίζω.

praedicabilis, κηρυκτός, ή, όν.

praedicamentum, κατηγορία, ἡ, Aristot.

praedico, κηρύττω, Xen. — i. e. laudo, εὐλογέω, aliquem, τινά, Isocr. cf. laudo.

praedico, is, προεξαγγέλλω, Lycurg. aliquid, προειπόν τι, Xen. vaticinando, προθεσπίζω, Dion. Hal. προφητίζω, Hippocr.

praedictio, προαγόρευμα, τό, μαντεία, ἡ, μάντευμα, τό, χρησμός, ὁ.

praediolum, χωρίδιον, τό, Plut.

praedisco, προμανθάνω, Aristoph.

praeditus, ἔχων, aliqua re, τί, Dem.

praedium, χωρίον, τό, Dem.

praedo, λῃστής, ὁ, Xen. λῃστρικός, ὁ, Plat. marinus, πειρατής, ὁ, Thuc.

praedor, λῃστεύω, vicos et agros infestans, κώμαις καὶ ἀγροῖς ἐπιτρέχων, Herodian. ληΐζομαι, Thuc. προνομὴν ποιοῦμαι, Xen.

praeeo, ἡγέομαι, ἐξηγέομαι, προηγέομαι, προάγω.

praefari, προοιμιάζεις, Aristot.

praefatio, προοίμιον, τό, Aristot. πρόλογος, ὁ, praefationem facio, προοιμιάζω, Aristot.

praefectura, προστασία, ἡ, Dem. militaris, στρατηγία, ἡ, Id. urbana, ἀστυνομία, ἡ, Aristot. annonae, ἀγορανομία, ἡ, Suid.

praefectus, προστάτης, ὁ, alicui, τινί, Dem. ὁ προστὰς τινος, Plato. προεστηκώς, ὁ, Dem. ἐφεστηκώς, ὁ, Id.

praefero, προχειμίζω, — i. e. antepono, προτιμάω, aliquid alicui, τί τινος, Plato. aliquem alicui, προκρίνω τινά τινος, Plut. gloriam pecuniae, ἀγαπάω δόξαν ἀντὶ χρημάτων, Plato. bellum paci, αἱρέομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, Id. honestum omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, Dem. me aliis, προτίθημι ἐμαυτὸν τῶν ἄλλων, Lucian.

praefica, ἐγχυτρίστρια, ἡ, Plat.

praeficio, ἐφίστημι, aliquem alicui, τινά τινι, Plut. καθίστημι τινα ἐπί τι, Isocr. ἐπί τινι, Id. aliquem aliis, ἐπιτρέπω τινὰ τοῖς ἄλλοις, Thuc. bello, προστίθημί τινα στρατηγόν, Dem.

praefinio, προορίζω, προτάττω.

praefoco, ἄγχω, Dem.

praefracte, αὐθαδῶς.

praefractus, προκαταῤῥηκτος, ον, — i. e. obstinatus, αὐθάδης, ες, Dem.

praegigno, προγεννάω.

praegnans, ἐγκύουσα, ἡ, Aristot. ἔγκυος, ον, ἐγκύμων, ονος, ὁ, ἡ, κυοφόρος, ον, praegnans sum, κύω, κυέω, ἐγκύω, ἐγκυμονέω, mare s. masculo, ἄῤῥενα, Aristot. id. κυοφορέω, γαστροφορέω, ἐν γαστρὶ φέρω s. ἔχω, κατὰ γαστρὸς ἔχω (τί).

praegnatio, κύησις, ἡ, κυοφορία, ἡ, γαστροφορία, ἡ.

praegredior, προβαίνω, alicui, τινί, Aristot.

praegressio, πρόβασις, ἡ, πρόβημα, τό.

praegustator, προγευστής, ὁ, Athen.

praegusto, προγεύομαι, aliquid, τινός, Athen. προγευματίζω, Aristot.

praehendo, v. prehendo.

praeitio, ὑφήγησις, ἡ, Aristot.

praejudicium, προκατάγνωσις, ἡ, καταχειροτονία, ἡ. Dem. praejudicio damno, προκαταγιγνώσκω, Id.

praejudico, προκαταγιγνώσκω, Dem.

praelectio, προανάγνωσις, ἡ.

praelego, προαναγιγνώσκω.

praelior, μάχομαι, cum aliquo, τινί, Dem. ἁμιλλῶμαι τινι, Id. συμμίγνυμαί τινι, Id. cf. praelium.

praelium, μάχη, ἡ, Dem. ἅμιλλα, ἡ, Id. πεζομαχία, ἡ, Theophr. ἀγών, ὁ, Dem. pedestre, μάχη πεζή, Id. navale, ναυμαχία, ἡ, Id. equestre, ἅμιλλα ἵππων, Isocr. committo, ἔρχομαι εἰς μάχην, Dem. μάχομαι μάχην, Id. cum aliquo, ποιέομαι μάχην πρός τινα, Id. ob aliquid, ποιέω ἅμιλλαν περί τι, Isocr. ποιέομαι ἀγῶνα ὑπέρ τινας, Dem. navale, ναυμαχέω, Id. ναυμαχέω ναυμαχίαν, Id. pedestre, πεζομαχέω, Id. praelio vincere aliquem, κρατεῖν τινα μάχῃ, Dem. νικᾶν μάχῃ, Id. νικᾶν τὴν μάχην, Id. vinci, ἡττᾶσθαι μάχῃ, s. μάχην, Id. adversa fortuna uti in praelio cum aliquo, δυστυχεῖν ἐν μάχῃ πρός τινα, Isocr.

praelongus, προμήκης, ες, Theophr.

praeluceo, προφαίνω, Lucian. face, δᾳδουχέω, Athen.

praeludium, προοίμιον, τό, Aristot. προαύλιον, τό, Id.

praeludo, προαυλέω, Aristot. προαναβάλλομαι, Isocr.

praemando, is, προμασσάομαι, cibum, βρῶσιν, Galen.

praemature, πρὸ καιροῦ.

praematurus, πρόωρος, ον, cf. praecox.

praemeditatio, προμελέτησις, ἡ.

praemeditor, προμελετάω.

praemissio, προπομπή, ἡ, Plut.

praemitto, προπέμπω, caduceatorem ad aliquem, κήρυκα πρός τινα, Plut. προαποστέλλω κήρυκα, Dem. aliquem ad decipiendos aliquos, προκαθίημί τινα ἐξαπατᾶν τινάς, id.

praemium, ἆθλον, τό, Dem. γέρας, τό, id. praecipuae fortitudinis, ἀριστεῖον, τό, Xen. victoriae, νικητήριον, τό, idem. propono s. constituo, ἆθλον τίθημι, ὑπέρ τοῦ, id. belli in medio positum, ἆθλον τοῦ πολέμου κείμενον ἐν μέσῳ, id. dare alicui, διδόναι τινὶ ἀριστεῖον, id. consequi, τυγχάνειν τοῦ ἄθλου, id. ἀξιοῦσθαι τοῦ ἀριστείου, Isocr. tollere, ἀναιρεῖν τὸ γέρας, Dem.

praemoneo, προπαραγγέλλω.

praemonstro, προδείκνυμι, aliquid, τί, Lucian.

praemunitio, προτείχισμα, τό, Plut.

praemunio, προτειχίζω, Plut.

praenomen, προωνυμία, ἡ.

praenuntio, προκαταγγέλλω, προαγγέλλω, pugnam, μάχην ἔσεσθαι, Xen.

praenuntius, προάγγελος, ὁ, Plut.

praeoccupo, προκαταλαμβάνω, aliquid, τί, Theophr. bellum, προεξανίσταμαι πρὸς πόλεμον, Plut.

praeparatio, παρασκευή, ἡ, Dem. κατασκευή, ἡ, id.

praeparato, ἐκ προπαρασκευῆς.

praeparo, παρασκευάζω, necessaria ad hiemem, τὰ πρὸς τὸν χειμῶνα, Plut. aliquos ad virtutem, συμπαρασκευάζομαί τινας πρὸς ἀρετήν, Isocr. aliquem, προασκέω τινα, id.

praepedio, κωλύω, aliquem, τινά, Aristoph. παραποδίζω τινά, Lucian.

praepes, ὠκύπτερος, ον, Plutarch. Conf. celer.

praepollentia, ἐπικράτησις, ἡ, Laert.

praepolleo, ὑπερέχω, virtute, κατ' ἀρετήν, Aristid. ἐπικρατέω, alicui, τινος, Plato. τί, Isocr.

praepondero, σταθμῷ ὑπερέχω. — i. e. pluris sum, πρεσβεύω, Gregor. προτερέω, Polyb.

praepono, i. q. praefero, it. praeficio.

praepositio, πρόθεσις, ἡ, Grammat.

praepostere, ὕστερον πρότερον.

praeposterus, πρωθύστερος, ον, Gramm. oratio, ὑστερολογία, ἡ, idem.

praeputium, ἀκροβυστία, ἡ, LXX. ἀκροποσθία, ἡ, Aristot. ἐπαγωγιον, τό, Diosc. seco, ἀποσκολύπτω, Athen. περιτέμνω τινά, N. T. attrahere sibi, τὴν αἰδοίων περιτομὴν ἐπικαλύπτειν, Joseph.

praeripio, προαρπάζω, Naz.

praerogativa, προνομία, ἡ, Plut. cui debetur, τὰ πρωτεῖα χρεωστούμενος, Heliodor. naturae, τὸ πλεονέκτημα φύσεως, Hermog.

praeruptus, ἀπόρρωξ, ὁ, ἡ, Polyb. ἀπερρωγμένος, ον, Diod. Sic. petra, ἀπότομος πέτρα, Luc.

praes, ἐγγυητής, ὁ, Lucian.

praesagio, προμαντεύω, aliquid, τί, Xenoph. προαισθάνομαί τι, Isocr.

praesagium, προμάντευμα, τό, προαίσθησις, ἡ, πρόγνωσις, ἡ, Galen.

praesagus, προαισθανόμενος.

praescio, πρόοιδα, προγιγνώσκω, προμανθάνω.

praescius, προειδώς, υῖα, ός, futuri, τὸ συμβησόμενον, Isocr.

praescribo, ὑπογράφω, exemplar, ἀρχέτυπον, Dion. Hal.

praescriptio, s. praescriptum, πρόγραμμα, τό, Lucian. προγραφή, ἡ, Aristot.

praesegmen, πρόσομμα, τό, unguium, ἀπονύχισμα, τό, Laert.

praesens, παρών, όν, Dem. ὑπάρχων, id. in praesens, εἰς τὸ παρόν, Isocr.

praesentaneus, ἐνεργέστατος, remedium, βοήθημα τὸ εὐθέως ὠφελοῦν, Diosc.

praesentia, παρουσία, ἡ, Dem. in praesentia nocere, εἰς τὸ παρὸν βλάπτειν, id. videre, quid in praesentia fiat, θεωρεῖν τὸ παρόν, ἃ γίγνεται, id. — i. e. continuo, παραυτίκα, Dem.

praesentio, προαισθάνομαι, aliquid, τί, Dem. τινος, Thuc.

praesepe, φάτνη, ἡ, Lucian.

praesertim, μάλιστα δέ, Dem. si, ἄλλως τ' ἐάν, Xenoph. ἄλλως τε κἄν, Dem. ἄλλως τε καὶ εἰ, Lucian.

praeses, πρόεδρος, ου, ὁ, Dem. προεδρεύων, ὁ, id. senatus, προεδρεύων τῆς βουλῆς, id. concionis, προεδρεύων ἔν τινι ἐκκλησίᾳ, id. sum, v. praesideo.

praesidentia, προεδρία, ἡ, Hdn.

praesideo, προεδρεύω, in concione, ἐν ἐκκλησίᾳ, Dem. in senatu, τῆς βουλῆς, id. rei, ἐπιστατέω τῷ πράγματι, id. urbi, προστατέω τῆς πόλεως, Xen. ἡγέομαι τῆς πόλεως, idem.

praesidiarius, φρουρός, ὁ, Xen.

praesidium, φρουρά, ἡ, Dem. colloco in oppidum, φρουρὰν εἰσάγω εἰς τὸ πόλισμα, id. impono arci, καθίστημι φρουρὰν ἐν τῇ ἀκροπόλει, id. urbi, ἐγκαθίστημι φρουρὰν πόλει, id. sum in praesidio, εἰμὶ ἐν φρουρᾷ, id. urbem praesidio teneo, φρουρᾷ κατέχω πόλιν, id. praesidium armis ejicere, ἐκβάλλειν φρουρὰν μεθ' ὅπλων, id. deserere praesidia, λιπεῖν ἔρημα τὰ φρούρια, id. praesidio tueri urbem, φρουρεῖν πόλιν, Isocr. praesidiis munitus, ἔμφρουρος, ον, Dem. destitutus, a, um, ἀφρούρητος, ον, Plut.

praesignifico, προσημαίνω, Dion. Hal. aliquid per somnium, προδηλόω τι δι' ὀνείρου, Aelian.

praestans, προέχων, Dem. διαφέρων, id. διάφορος, ον, id. praestantissimus aliqua re, πρόκριτος, ον, τί, idem. vir, ἀνὴρ ἀποτετελεσμένος, Xen. eruditione, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν, Dion. Hal.

praestantia, ἐξοχή, ἡ, Plut. ὑπεροχή, ἡ, Aristot.

praestat, ἄμεινόν ἐστι, κρεῖττόν ἐστι.

praestigiae, γοήτευμα, τό, Plut. τερατεία, ἡ, Dion. Hal. verborum, τερατολογία, ἡ, — i. e. impostura, φενακισμός, ὁ, Dem. praestigiis illudo, γοητεύω τινά, Plut.

praestigiator, γόης, ὁ, Herodot. — i. e. impostor quivis, ἀγύρτης, ὁ, ἀγυρτικός, ὁ.

praestituo, i. q. praefinio.

praesto, διαφέρω, aliquem, τινός, Lucian. Conf. antecello, dicta, ἐμμένω τοῖς εἰρημένοις, conf. impleo, me virum justum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, Dem. Cf. gero.

praesto, παρών, Dem. sum, πάρειμι, id. alicui, εἰμὶ μετά τινος, Isocr. εἰμὶ σύν τινι, Xen. παρατυγχάνω τινί, Polyb.

praestolor, περιμένω, aliquid, τί, Dem. προσδοκάω τι, id. Conf. exspecto.

praestringo, περιστέλλω, oculos, ἀμαυρόω τὰς ὄψεις.

praestruo, προκατασκευάζω, Hdn.

praesul, ἔφορος, ὁ, ἐπίσκοπος, ὁ, — i. e. praeses, πρόεδρος, ὁ, cf. praeses.

praesum, ἐπιστατέω, negotiis, τῶν πραγμάτων, Isocr. artificibus, τοῖς τεχνίταις, Plut. populo, προΐσταμαι τοῦ δήμου, Dem. rebus, τῶν πραγμάτων, Isocr. insulae, ἐξηγέομαι τὴν νῆσον, Thuc. ἐπάρχω τῇ νήσῳ, Isocr. senatui, προεδρεύω τῆς βουλῆς, Dem. urbi, δυναστεύω πόλεως, Plato. exercitui, ἡγέομαι τῆς δυνάμεως, Dem.

praesumo, προλαμβάνω, Thuc.

praesumtio, πρόληψις, εως, ἡ, Basil.

praetendo, προκαλύπτω, Plato. — i. e. praetexo, προφασίζομαι, aliquid, τί, Demosth.

praetento, προαπειράομαι.

praeter, παρά, cum Acc. praeter meritum subacti, παρὰ τὴν ἀξίαν δεδουλωμένοι, Dem. aetatem, παρ' ἡλικίαν, Plut. paucos, παρ' ὀλίγους, Dem. modum, πέρα τοῦ πρέποντος, Lucian. πέρα τοῦ μετρίου, Dem. ὑπερβαλλόντως, idem. spem, παρ' ἐλπίδα, id. ἀνέλπιστον, Plato. opinionem, παρὰ δόξαν, Dem. ἀπροσδοκήτως, id. praeter priores inimicos alios etiam abalienare, πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἐχθροῖς ἑτέρους διαφόρους ποιεῖν, idem. in Compositione fere redditur per παρά, e. g. praetereo, παραβαίνω. praeterequito, παριππάζω, praeterfluo, παραρρέω, etc.

praetercurro, παρατρέχω, Dion. H.

praeterea, χωρὶς δὲ τούτων, Lycurg. alia multa, καὶ πολλὰ πρὸς τούτοις ἕτερα, Dem. πρὸς πολλοῖς ἄλλοις, Dion. Hal.

praetereo, διέρχομαι, aliquid, τί, N. T. regionem, διαλλάττω χώραν, Xen. locum, παραλλάττω τόπον, Plut. aliquid silentio, σιωπάω τι, Dem. ἐγκαταλείπω τι, idem. oratione, παραλείπω τι λόγῳ, Isocr. dies praeterierant, διῆλθον αἱ ἡμέραι, Lucian.

praeterequito, παριππεύω, παριππάζω.

praeterfluo, παραρρέω, Xen.

praetergredior, παραβαίνω, Aristot.

praeteritio, παράλειψις, ἡ, Grammat.

praeteritus, παρεληλυθώς. Isocr. tempus, πρότερος χρόνος, ὁ πρόσθεν χρόνος, ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος, Dem. Isocr.

praeterlabor, i. q. praeterfluo.

praetermissio, παράλειψις, εως, ἡ.

praetermitto, παραλείπω, aliquid, τί, Dem. nihil amentiae, ἐλλείπω οὐδὲν τῆς ἀνοίας, Plato. sexcenta alia, ἄλλα γε δὴ μυρία ἐπιλείπω λέγων, Plato.

praeternavigo, παραπλέω, regionem, χώραν, Plut.

praeterquam, πλήν, Dem. ἀλλ' ἤ, Aristot. quod, ἀλλ' ὅτι, Synes.

praeterveho, παρακομίζω.

praetervolo, παραπέτομαι.

praetexo, παρυφαίνω, — i. e. praetendo, morbum, προφασίζομαι ἀρρωστεῖν, Dem. decreta alicujus, προΐσταμαι δόγματά τινος, idem. nomen pacis, προβάλλομαι τοὔνομα τῆς εἰρήνης, Demosth.

praetextatus, περιπόρφυρος, ον, vestis, ἐσθής, Plut.

praetextus, πρόφασις, ἡ, alicujus rei, τινός, Dem. praetextum praebere, πρόφασιν παρέχειν, Dem. quaerere, ζητεῖν, idem. confingere alicujus, πλάττειν ὑπέρ τινος, id. excogitare s. invenire, εὑρίσκειν, idem. habere, ἔχειν, id. approbare, s. recipere, ἀποδέχεσθαι, Dem. tollere, ἀφαιρεῖσθαι, id. praetextu uti alicujus, προφάσει χρῆσθαί τινος, id. παραπετάσματι χρῆσθαί τινι πράγματι, idem. sub praetextu boni, ἐν προσχήματι τοῦ ἀγαθοῦ, Basil.

praetor, πρόβουλος, ὁ, Dion. Hal. militaris, στρατηγός, ὁ, Plut.

praetorianus, ἡγεμονικός, Plut. miles, πραιτωριανός, Herodian.

praetorium, βουλευτήριον, τό, Dem. militare, στρατήγιον, τό, Dion. Hal. πραιτώριον, τό, N. T.

praetorius, στρατηγικός, Herodian. navis, στρατηγὶς ναῦς, Thuc. porta, στρατηγὶς πύλη, Plut.

praetura, ἐπαρχία, ἡ, στρατηγία, ας, ἡ, Plut.

praevaleo, i. q. praepolleo.

praevaricatio, παρανομία, ἡ, Dem. παρανόμημα, τό, id.

praevaricator, παράνομος, ὁ, Dem.

praevaricor, παρανομέω, Dem. καθυφίημι, id. ἐθελοκακέω τὴν δίκην.

praevenio, φθάνω, aliquem, τινός, Herodot. judicium, τοῦ αἱρεθῆναι, Plut. levitatem fortunae, προφθάσαι τὴν ἀγνώμονα τύχην, Isocr. — praevenior, ὑστερίζομαι, Isocr.

praeverto, i. q. praevenio.

praevideo, προορᾶω, Dem.

praevius, ὁδηγός, ὁ, Plut.

prandeo, ἀριστάω, Dem. ἄριστον ποιέομαι, Thuc.

prandium, ἄριστον, τό, Thuc. capio, ἄριστον αἱρέομαι, Dion. Hal. praebeo alicui, s. prandio excipio aliquem, ἀριστίζω τινά, Aristoph. perparcum, ὀλιγαριστία, ἡ, Plut. paro, ἀριστοποιέω, Dem. prandii tempus, ἀριστητός, ὁ, Hesych. socius, συνάριστος, ὁ, Xen.

pratensis, λειμώνιος, Theophr.

pratum, λειμών, ῶνος, ὁ, Xen.

prave, πονηρῶς, Dem. μοχθηρῶς, id. proprie στρεβλῶς.

pravitas, πονηρία, ἡ, Dem. βδελυρία, ἡ, id. Cf. malitia.

pravus, πονηρός, Dem. μοχθηρός, id. Cf. improbus, flagitiosus.

precario, μετὰ δεήσεως.

precarius, δεητικός, ή, όν.

precatio, δέησις, ἡ, Dem. λιπάρησις, ἡ, Dion. Hal. Cf. preces.

preces, εὐχαί, ῶν, αἱ, Dem. δέησις, ἡ, id. αἴτησις, ἡ, id. et obsecrationes, δεήσεις καὶ ἱκετηρίαι, id. fundere, ποιεῖν s. ποιεῖσθαι δέησιν s. αἴτησιν, Dem. ad deos, εὔχεσθαι εὐχὰς τοῖς θεοῖς, id. προσκυνεῖν τοὺς θεούς, id. precibus adsiduis instantes, προσκαθήμενοι καὶ λιπαροῦντες, Dionys. Hal.

precor, δέομαι, aliquid ob aliquo, τινά τινος, Dem. aliquid a deo, εὔχομαί τι θεῷ, Isocr. deos ut dent, εὔχομαι εὐχὰς τοῖς θεοῖς διδόναι, Dem. aliquem justa, παρακαλέω τινὰ δίκαια, Plut.

prehendo, ἀντιλαμβάνομαι, aliquid, τινός, Plut. manu, ἐπιλαμβάνομαι χειρί, Dem. crines, τριχῶν, Aeschin.

prehenso, ὑπολαμβάνω, Dion. Hal.

prelum, πιεστήρ, ὁ, πιεστήριον, τό, Suid.

premo, πιέζω, aliquem, τινά, Aristot. labore, τινὰ πόνῳ, Xen. invidia, τινὰ φθόνῳ, Plut. bello, κατέχω πολέμῳ, Thuc. premi aere alieno, εἶναι ὑπόχρεων τινος, Dem.

presbyter, πρεσβύτερος, ὁ, N. T.

presse, πεπιεσμένως.

pressio, s. pressura, πίεσις, ἡ, θλῖψις, ἡ.

pretiosus, τίμιος, Dem. ἔντιμος, ον, id. πολλοῦ τίμιος, Luc.

pretiose, τιμίως. ἐντίμως, Plato.

pretium, τιμή, ἡ. Dem. τίμημα, τό, id. triplum, τριπλασία τιμή, id. aequale, ἴση, id. exiguum, τίμημα μικρόν, id. aequum, δίκαιον, id. pretium alicujus rei aestimare, τιμὴν τινος λογίζεσθαι, id. statuere, συνιστάναι τιμάς τινος, id. persolvere alicui, alicujus, διδόναι τιμήν τινος τινι, id. κατατιθέναι τινὶ τιμήν, idem. pro aliquo, ἀποτίσαι τινὶ τιμὴν ὑπέρ τινος, id. accipere, λαμβάνειν, κομίζεσθαι, ἀπολαμβάνειν, τιμήν τινος, id. emere quid eodem pretio, πρίασθαι seu ἀγοράζεσθαί τι ἴσης τιμῆς, id. redemtionis, λύτρον, ου, τό, Xen. pretii magni, ἄξιος, ία, ιον, πολλοῦ, Laert. majoris, ἄξιος πλείονος, Isocrat. nullius, ἄξιος οὐδενός, judico aliquem, ἀξιόω τινὰ οὐδενός, Thuc. in pretio habeo, τιμάω, Dem. pretium augeo, intendo, τιμιουλκέω, Basil. χρήματα προστίθημι, Dem.

pridianus, προτεραῖος, α, ον.

pridie, τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ, Aristot. τῇ προτεραίᾳ, Dem.

pridem, πάλαι, Dem. non ita pridem, ἔναγχος, id.

primaevus, πρωτόγονος, ον, Dion. Hal.

primanus, πρώτανος, ον, Plut.

primarius, πρῶτος τῷ ἀξιώματι.

primates, πρωτεύοντες, ων, οἱ, Dem.

primatus, us, πρωτεῖον, τό, Demosth. de primatu contendere, ἀμφισβητεῖν περὶ τῆς ἡγεμονίας, Isocr.

primigenius, πρωτόγονος, ον, Dion. Hal. πρωτότοκος, ον, idem. filius, ὁ παῖς πρεσβύτατος, Plato.

primipara, πρωτοτόκος, ἡ, Il. 17, 5.

primitiae, ἀπαρχή, ἡ, Dem. κατάργμα, τό, Plut. cum frugum, tum manubiorum, ἀκροθίνιον, τό, Thuc. ἀκροθίνια, τά, primitias solvo, ἀπάρχομαι.

primitivus, πρωτότυπος, ον, Gramm.

primitus, ἐξαρχῆς, Dem. πρῶτον, idem.

primo, πρῶτον, Dem. τοπρῶτον, id.

primogenitus, i. q. primigenius.

primordium, ἀρχή, ἡ, Dem. Cf. initium.

primores, πρῶτοι, οἱ, Plut.

primum, i. q. primo.

primus, πρῶτος, Dem. inter primos duco, ἐν πρώτοις ἄγω, Dion. Hal. primas teneo, τὰ ἀριστεῖα φέρομαι, Aristid. alicui concedo, δευτερεύω τινί, Plut. primo adspectu, κατὰ τὴν πρώτην πρόσοψιν, Dion. Hal. prima fronte, αὐτόθεν, id. primo quoque tempore, ὡς τάχιστα, Xen. τάχιστα, Isocr. prima luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, Dem. in primis, τὰ πρῶτα, Lucian.

princeps, ἄρχων, ὁ, Dem. δυνάστης, ὁ, Lucian. δυναστεύων, ὁ, Plato. vir, ἀνὴρ πρῶτος, Plut.

principalis, ἀρχικός, Isocrat. ἡγεμονικός, Item.

principaliter, ἀρχικῶς.

principatus, δυναστεία, ἡ, Dem. ἡγεμονικόν, τό, Philo. πρωτεῖον, τό, Dem. Cf. primatus.

principio, παρὰ τὴν ἀρχήν, Chrys. Cf. initio, et principium.

principium, ἀρχή, ἡ, Dem. in principio, ἐπ' ἀρχῇ, Dion. Hal. a principio, ἀρχῆθεν, Herodot. ἐξαρχῆς, Dem. ἀπαρχῆς, id. κατ' ἀρχάς, id. τὸ κατ' ἀρχάς, id.

prior, πρότερος, έρα, ερον, Thuc. sum, προτερέω, Theophr.

priscus, ἀρχαῖος, Xen. πρεσβύτατος, Dion. Hal. Cf. antiquus.

pristinus, ἀρχαῖος, Xen. παλαιός, Dem. ὁ, ἡ, τό, ἐξ ἀρχῆς, habitatio, διατριβή, Aelian.

prius, πρότερον, Dem. quam, πρότερον, ἤ, id. πρότερον, πρὶν ἤ, Lycurg. priusquam audiverim, πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι, Xen.

private, s. privatim, ἰδίᾳ, Dem. κατ' ἰδίαν, Dion. Hal.

privatio, στέρησις, ἡ, Aristot. ἀποστέρησις, ἡ, Isocr.

privativus, στερητικός, Aristot.

privatus, ἴδιος, Dem. homo, ἰδιώτης, ὁ, id. ἰδιωτεύων, ὁ, id. res, ἴδια, ων, τά, idem. vita, ἰδιωτεία, ἡ, Xen. hospes, ἰδιόξενος, ὁ, Dion. Hal.

privigna, πρόγονη, ἡ, Theophrast.

privignus, πρόγονος, ὁ.

privilegium, προτέρημα, τό, προνομία, ἡ, Lucian. habere, προνομίαν ἔχειν, id. dare alicui, διδόναι τινί, id.

privo, στερέω, aliquem aliqua re, τινός τινα, Xen. ἀποστερέω τινά τινος, Isocr. τινά τι, id. aliquem jure utendi aliqua re, ἀπελαύνω τινὰ τινός, Xenoph.

pro, ὑπέρ, cum gen. (de loco et de defensione.) pro rege pugnare, ἀμύνεσθαι ὑπὲρ βασιλέως, Plut. pro aliquo dicere, ὑπέρ τινος λέγειν, Dem. pro arbitratu suo, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, Plut. pro facultatibus, κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν, Thuc. pro meis viribus, κατ' ἐμέ, Lucian. pro parvis beneficiis magna refero, μεγάλα ἀντὶ μικρῶν εὐεργετῶ, Xen. optima pro jucundis accipere, βέλτιστα ἀντὶ τῶν ἡδέων λαμβάνειν, Dem. pro praesenti rerum conditione, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, Dem. ἐκ τῶν ἐνόντων, Lucian.

proavia, προμάμμη, ἡ, Philo. ἡ μήτηρ τοῦ πάππου, Dem.

proavus, πρόπαππος, ὁ, Dem. paternus, aut maternus, πρὸς πατρός, ἢ μητρός, Isocr.

probabilis, πιθανός, ή, όν, Dem.

probabilitas, πιθανότης, ἡ, Plato.

probabiliter, εὐλόγως, Dem. πιστῶς, id. minus, ἀπιθάνως, Isocr. δυσπείστως, id.

probatio, πίστις, ἡ, Demosth. ἀπόδειξις, ἡ, ἔλεγχος, ὁ, idem. probationem petere ab aliqua re, λαμβάνειν πίστιν ὑπό τινος, Isocr. niti alicujus maxime testimonio, εἶναι πλεῖστον ἔλεγχον διὰ μαρτυρίας, Dem. exhibere, παρέχειν πίστιν, id. fieri de aliqua re, γίγνεσθαι ἔλεγχον περί τινος, id. uti probatione aliqua, χρῆσθαί τινι πίστει, Isocr.

probe, καλῶς, Dem. ὀρθῶς, id.

probitas, καλοκἀγαθία, ἡ, Xen. morum, τῶν τρόπων, Isocr. χρηστότης, ἡ, Plut.

probo, i. e. exploro, δοκιμάζω, aurum igne, τὸ χρυσίον ἐν τῷ πυρί, Isocr. — i. e. approbo aliquid, ἀρέσκει τί μοι, Dem. aliquem, ἀποδέχομαί τινα, Isocr. — i. e. confirmo, ἐπιδείκνυμι, aliquid, τί, id. liquido, ἐλέγχω τι καθαρῶς, id.

proboscis, προβοσκίς, ἡ, Diod. Sic.

probrosus, ἐπονείδιστος, ον, Isocr.

probrum, ὄνειδος, τό, Dem. probris insector, s. afficio aliquem, ὀνειδίζω τινί, id. βλασφημέω κατά τινος, Isocr. εἴς τινα, Dem. λοιδόρημα ποιέομαι τινα, Plut. βλασφημίαν λέγω τινί, id. Cf. convicium.

probus, ἀγαθός, Dem. vir, ἄνθρωπος χρηστός, id. ἀνὴρ καλὸς κἀγαθός, idem. — i. e. probatus, δόκιμος, ον, moneta, νόμισμα, ἀργύριον δόκιμον, Dem.

procacitas, προπέτεια, ἡ, Dem. ἀναίδεια, ἡ, id.

procax, προπετής, ές, Dem. ἀσελγής, ές, id. ἐξοφθαλμος, ον, Aristot.

procedo, προβαίνω, Dem. χωρέω, id. res procedit, ut vult, προχωρεῖ αὐτῷ τὰ πράγματα, ᾗ ἐβούλετο, Thuc. plurimum noctis processerat, τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς προκεχωρήκει, Herodian. in philosophia, προκόπτω ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, Lucian. in virtute, ἐπ' ἀρετῇ, Plut. πρὸς ἀρετήν, Isocr.

procella, καταιγίς, ἡ, Aristot. συμπαιγή, ἡ, Lucian. θύελλα, ἡ, Aristot.

procellosus, θυελλώδης, ες, κυματώδης,

ες, Aristot.

procerea, δυναστεύοντες, οἱ, cf. principes, it. primates.

proceritas, μῆκος, εος, τό, Plato.

procerus, εὐμήκης, ες, Lucian. ἐπιμήκης, ες, id. περιμήκης, ες, Synes.

processio, s. processus, πρόβασις, ἡ, Spiritus S. ἡ ἐκπόρευσις τοῦ πνεύματος ἁγίου, Naz.

procidentia, πρόπτωσις, ἡ, Diosc.

procido, προπίπτω, ad genua, προσπίπτω πρὸς γόνατα, Dem.

procinctus, us, προβολή, ἡ, in procinctu stare, ἐν προβολῇ στῆναι, Plut.

proclamatio, ἀνακήρυξις, εως, ἡ.

proclamo, ἀναβοάω, Plato. ut praeco, ἀνακηρύττω, Lucian.

proclino, κατακλίνω, Plut.

proclivis, e, ἐπίφορος, ον, Hippocr. εὐκατάφορος, ον, ad aliquid, πρός τι, Aristot. συνεπίφορος, ον, Strabo. sum ad aliquid, ἀποκλίνω πρός τι, Aristot. ῥέπειν πρός τι, id. εὐκατάφορον εἶναι πρός τι, id.

proclivitas, ἐπιῤῥέπεια, ἡ, Chrys. εὐκαταφορία, ἡ, Laert. καταφόρησις, ἡ, Athen.

proconsul, ἀνθύπατος, ὁ, Plut. sum, ἀνθυπατεύω, Herodian.

proconsularis, ἀνθυπατικός, Plut.

proconsulatus, ἀνθυπατεία, ἡ, Herodian. proconsulatum gero, ἀνθυπατεύω, id.

procrastinatio, ὑπερημερία, ἡ, Dem. ὑπέρθεσις, ἡ, Philo. ἀναβολή, ἡ, Plut.

procrastino, ἀναβολὴν ποιέομαι, Plut. aliquid, τινός, id. ἀναβάλλομαί τι εἰς ὑστεραίαν, Dem.

procreatio, γέννησις, ἡ, Plato. liberorum, παιδοποιία, ἡ, Plut. τεκνοποιία, ἡ, Aristot.

procreo, γεννάω, aliquem, τινά, Xen. liberos, ποιέομαι παῖδας, Isocr. παιδοποιέομαι, Xen.

procreator, γεννητής, ὁ, Plato. liberorum, παιδοποιός, ὁ, Eurip. τεκνοποιός, ὁ, Herodot.

proculcitor, πρόσαιτος, ὁ, φρουρός, ὁ, Xen.

procudo, παρακολάπτω.

procul, πόῤῥω, a periculis remoti, τῶν κινδύνων ὄντες, Dem. ab Alba, ἄποθεν τῆς Ἄλβης, Plut. magis, πορρωτέρω, Lucian. dubio, ἀναμφισβητήτως, Dem. absum, ἐκ πολλοῦ διαστήματός εἰμι, Lucian. habito ab aliquo, ἀποικέω τινός, Thuc.

proculco, καταπατέω, Thuc.

procumbo, καταπίπτομαι, Plutarch. in genu, εἰς γόνυ ὀκλάζω, Lucian.

procuratio, ἐπιτροπή, ἡ, Dem. ἐπιμέλεια, ἡ, idem.

procurator, διοικητής, ὁ, Plut. ἐπίτροπος, ὁ, Herodian. ἐπιμελητής, ὁ, Xen.

procuro, ἐπιμελέομαι, aliquid, τινός, Plato. τί, id. διοικέω τι, Dem. ἀνθέομαί τινος, Plut. alicui multa bona, προξενεῖν τινὶ πολλὰ ἀγαθά, Aelian.

procurro, προτρέχω, Isocr.

procursus, προδρομή, ἡ, ἐκδρομή, ἡ.

procus, μνηστήρ, ὁ, μνηστεύων, ὁ.

prodeambulo, ἐκπεριπατέω.

prodeo, πάρειμι, aliquo, εἴς τινα τόπον, Xen. in publicum, παρέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον, ex arce, ἐκφοιτάω ἐκ τῆς ἀκροπόλεως, Plut. in medium, ἔρχομαι εἰς τὸ μέσον, ad dicendum, παρέρχομαι, Xen.

prodigalitas, ἀσωτία, ἡ, Aristot. ἀκολασία, ἡ, id.

prodige, ἀσώτως, vivo, ἀσωτεύομαι.

prodigiose, τερατικῶς, Plut.

prodigiosus, τερατώδης, ες, Isocr.

prodigium, τέρας, τό, Plut. σημεῖον, τό, Dem.

prodigo, ἀσωτεύομαι, patrimonium, τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς χρήματα, Aelian. omnia, ἀναμισύτως πᾶσαν δύναμιν ἀναλίσκω, id.

prodigus, ἄσωτος, ον, Dem.

proditio, προδοσία, ἡ, Dem. πρόδοσις, ἡ, idem.

proditor, προδότης, ὁ, Dem. προδιδούς, ὁ, id.

proditorie, προδοτικῶς, Luc.

proditorius, προδοτικός, Plut.

proditrix, προδότις, ἡ, Eurip.

prodo, προδίδωμι, urbem, πόλιν Xen. caussam, δίκην, Demosth. rempublicam, καταπροδίδωμι τὰ κοινά, Lucian. commoda alicujus segnitie et ignavia, καταβλακεύω τά τινος, Xen. res gestas memoriae, ἱστορέω τὰ πεπραγμένα, Plut. δίδωμι τῷ λόγῳ, Naz.

prodromus, πρόδρομος, ὁ, Plut.

produco, παρατείνω, aliquid, τί, Luc. sermones, ἀναμηκύνω τοὺς λόγους, id. testes, παρίστημι μάρτυρας, Dem. ἐπάγομαι μάρτυρα περί τινος, Isocr. παρέχομαι μάρτυρα, id. convivium, ἀποτείνω τὸν πότον, Luc.

productio, ἔκτασις, ἡ, Gramm. ἀποβολή, ἡ, Aristot.

profanatio, βεβήλωσις, ἡ.

profano, βεβηλόω, τὸ ἱερὸν μολύνω.

profanus, ἀμύητος, ον, ἀνίερος, ον, βέβηλος, ον, ἄθυτος, ον.

profectio, πορεία, ἡ, Dem. ὁδοιπορία, ἡ, Xen. ad bellum, ἔξοδος, ου, ἡ, Dem.

profecto, δῆτα, Dem. ἦ μήν, id. ἀληθῶς, id.

profectus, προκοπή, ἡ, Plut.

profero, προφέρομαι, Dion. Hal. Cf. prodeo.

professio, ἐπάγγελμα, τό, Aristot.

ex professo, ἐκ τοῦ προφανοῦς, Lucian. ἐκ τῆς ἰθείας, Herodot.

professor, ἐπαγγελτής, ὁ, artium, διδάσκαλος, ὁ, Dem.

proficio, ἐπιδίδωμι, in virtutis studio, πρὸς ἀρετήν, Isocr. εἰς ἀρετήν, Plato in studiis mathematicis, προκόπτω ἐν τοῖς μαθήμασι, Lucian. valde, ἐπίδοσιν μεγάλην λαμβάνω, Isocr. nihil, εἰς τὸ πρόσθεν πράττω μηδέν, Dion. Hal. περαίνω οὐδέν, Xenoph.

proficiscor, πορεύομαι, terra, κατὰ γῆν, Thuc. in Cyprum, εἶμι εἰς τὴν Κύπρον, Herodot. in urbem, ἄπειμι πρὸς τὸ ἄστυ, Plato. per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, Plut. per regionem, διέρχομαι χώραν, id. peregre, ἀποδημέω, Plato. ad bellum, ἐκστρατεύομαι, Xen. sero, sub vesperam, ὀψίζω, id.

profiteor, ἐπαγγέλλομαι, artem aliquam, ἄσκησίν τινα, Lucian. -- i. e. doceo, διδάσκω τινὰ τέχνην τοὺς ἄλλους, Dem. i. e. aperte confiteor, προσομολογέω, Isocr.

profligatio, ἧττα, ἡ, Dem.

profligatus, διεφθαρμένος, cf. perditus.

profligo, καταβάλλω, διαφθείρω, hostes profligo, φυγαδεύω τοὺς πολεμίους, τρέπομαι τοὺς πολεμίους, conf. fugo. b) ἀπόλλυμι, διασπαθάω, (r. e. opes.) c) i. q. finio, ad finem perduco, διαπράττω, ἀποτελέω, ἀπεργάζομαι, -- ἀνύω, (Att. ἀνύω)

ἀνύτω.

profluens, πρόῤῥέων, ὁ, ἀπόῤῥους, ὁ, ἡ, Athen.

profluentia, ἐπίῤῥοια, ἡ, Dion. Areop.

profluo, ἀποῤῥέω, alicunde, τινός, Diosc.

profluvium, ῥύσις, ἡ, Aristot. ventris, διάῤῥοια, ἡ, Gal. verborum hominis garruli, λογοδιάῤῥοια, ἡ, Athen.

profore, ὠφελήσειν, χρήσιμον ἔσεσθαι.

profugio, ἀποφεύγω, Dem. Cf. fugio.

profugium, καταφυγή, ἡ, Isocr.

profugus, φυγάς, ὁ, Dem. φεύγων, Isocrat. ad hostes, αὐτόμολος, ον, Xen. μετανάστης, ου, ὁ, Philo. πρόσφυξ, ὁ, ἡ, id.

profunde, βαθέως.

profunditas, βάθος, τό, aquae, τοῦ ὕδατος, Xen. βάθυσμα, τό, Theophr.

profundo, προχέω, aliquid, τί, Herodian. -- i. e. prodigo, ἀσωτεύομαι, conf. prodigo.

profundus, βαθύς, εῖα, ύ.

profuse, ἀφειδῶς, Dem.

profusio, πρόχυσις, ἡ, Herodot. bonorum, ἀσωτία, Aristot.

profusus, δαπανηρός, Aristot. Cf. prodigus.

progeneratio, γέννησις, ἡ, Plato.

progenero, γεννάω, Xen.

progenies, γέννημα, τό, Plut. γενεά, ἡ.

prognatus, γεγονώς, cf. natus.

progredior, πρόειμι, Dem. Cf. procedo et proficio.

progressio, s. progressus, πορεία, ἡ, Dem. βάδισμα, τό, id. in artibus, ἡ προκοπὴ ἐν ταῖς τέχναις, Lucian. progressum facio in virtute, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετήν, Isocr. Conf. proficio. progressu temporis, προβαίνοντος χρόνου, Dem. προϊόντος χρόνου, id. τῷ χρόνῳ, Dion. Hal.

proh, φεῦ! animo, ὦ ψυχή! Xen. virum! φεῦ τοῦ ἀνδρός! id. proh deum hominumque fidem! ὦ γῆ καὶ θεοί! Dem.

prohibeo, κωλύω, aliquem, τινά, Plut. aliquid, διακωλύω τι, Plato. κατακωλύω τι, Dem. aliquem ab aliqua re, εἴργω τινὰ ἀπό τινος, Xen. ἀπείργω τινά τινος, Plut. ἀπωθέω τινά τινος, id.

prohibitio, κώλυσις, ἡ, ἐπικώλυσις, ἡ, Xenoph.

prohibitor, διακωλυτής, ὁ, Plato.

projectio, ῥίψις, ἡ, Plato. ἀποβολή, ἡ.

projectitius, ἀπόβλητος, ον, ἔκβλητος, ον, ἔκθετος, ον, ἐῤῥιμμένος, η, ον.

projectura, i. q. projectio.

proin, s. proinde, διό, διὰ τοῦτο, καί τοι, Isocr. Conf. ergo, igitur.

projicio, ἀποῤῥίπτω, chlamydem, χλαμύδα, Herodian. aliquid, ἀποβάλλω τι, Plut.

prolabor, καταπίπτω, in terram, ἐπὶ τῆς γῆς, Xen. ex equo, ἀφ' ἵππου, id. huc usque, προάγομαι εἰς τοῦτο, Dem.

prolapsio, πρόπτωσις, ἡ, Diosc.

prolatatio, ὑπέρθεσις, ἡ, Philo.

prolato, ἀναβάλλομαι, cf. procrastino.

proles, γόνος, ὁ, Dion. Hal. αἱ γοναὶ παίδων, id. γενεά, ἡ, Xen. mascula, γενεὰ ἄῤῥην, Dion. Hal. prolem habeo, γενεὰν ἔχω, id. relinquo, γένος καταλείπω, idem.

prolicio, ἐφέλκω, Aristot.

prolixe, ἐκτεταδὴν, Lucian. prolixius immoror, ἐπιδαψιλεύομαι, Dion. Hal. scribo, διεξοδικώτερον γράφω, Naz. dissero de re aliqua, μηκύνω τι, Thuc.

prolixitas , μῆκος , τό , orationis , λόγου , Dem.

prolixo , μηκύνω , aliquid , τί , Isocr.

prolixus , μακρός . Isocr. ὑπήνης , ες , Diosc. - i. e. benevolus , εὔνοϊκος , Dem. ne sim prolixus , ἵνα μὴ μακρὰ λέγω , id. prolixa oratione utor , μακρολογέω , Plato. μακροὺς λόγους ἀποτείνω , id. τοὺς λόγους ἀπομηκύνω , Lucian.

proloquor , ἀποφθέγγομαι , Laert.

proludium , προαγών , ὁ , Plut.

proludo , προαγωνίζομαι , Hdn.

proluo , λούω , Lucian.

prolusio , προαγώνισμα , τό.

proluvies , πλημμύρα , ἡ.

proluvium , πρόχυσις , ἡ , Hdt.

promano , i. q. profluo.

promercalis , ὤνιος , ον , πράσιμος , ον , ὠνητός , ή , όν.

promereo , s. promereor , προσάγομαι , aliquid aliqua re , τί τινι , Plut. bene de republica , εὐεργετεῖν τὸ κοινόν , Aristot. Cf. mereor.

promeritum , εὐποιΐα , ἡ , Poll. Cf. meritum.

promiscue , ἀναμίξ , Xenoph.

promiscuus , σύμμικτος , Thuc. συμμιγής , ές , Aristid.

promissio , ὑπόσχεσις , ἡ , Dem. ἐπαγγελία , ἡ , id. Cf. pollicitatio.

promissor , ὑπισχνούμενος , ὁ , Dem. ἐπαγγειλάμενος , ὁ , id.

promissum , ἐπάγγελμα , τό , Dem.

promitto , ὑπισχνέομαι , Dem. Cf. polliceor.

promo , προφέρω , a penu , ἐκ ταμιείου , Isocr. vestem , προχειρίζομαι ἐσθῆτα , Lucian.

promontorium , ἄκρα , ἡ , Pausan.

promoveo , προάγω , aliquem ad honores , τινα εἰς ἀξίωμα , Plut. ad gloriam , προάγω τινα εἰς δόξαν , id. a theatro ad maximas dignitates , μετάγω ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἐπὶ μεγίστας πράξεις , Herodian.

prompte , προθύμως , Dem. εὐθύμως , id. προχείρως , id. ἀπροφασίστως , Xen.

promtitudo , ἑτοιμότης , ἡ , Dem.

promtuarium , ταμιεῖον , τό , Isocr.

promtus , πρόχειρος , ον , Plut - i. e. paratus , πρόθυμος , ον , Dem. ἕτοιμος , id. ad agendum , ἐγχειρητικός , Xen.

promulgatio , ἀνακήρυξις , ἡ , δημοσίευσις , ἡ.

promulgo , ἐπαγγέλλομαι , Lucian. per praeconem , ἀνακηρύσσω , id. legem , ἀποδείκνυμι νόμον , Xen.

promulsis , ὑδρόμελι , τό , Diosc.

promus , ταμίας , ὁ , Aristot.

promuscis , i. q. proboscis.

pronepos , προέκγονος , ὁ , δισέγγονος , ὁ , Harmenop.

proneptis , δισεγγόνη , ἡ , Harmenop.

pronomen , ὄνομα ἀντώνυμον , Dion. Hal.

pronuba , προμνήστρια , ἡ , Lucian. προμνηστρίς , ἡ , Xen. νυμφαγωγός , ἡ , Dion. Hal.

pronubus , νυμφοστόλος , ὁ , Nyssen. νυμφαγωγός , ὁ , Chrys.

pronunciatio , ἡ τῆς φωνῆς ἐκφορά , ᾶς , Dion Hal. ἐκφώνησις , ἡ , Damasc. oratoria , ὑπόκρισις , ἡ , Aristot.

pronunciatum , ἀξίωμα , τό.

pronuncio , ἀποφαίνω , nihil de aliqua re , ἀποφαίνομαι οὐδὲν περί τινος , Dem.

pronurus , ἡ ἐκγόνου γαμετή

pronus , εὐκατάφορος , ον , Diod. Sic. προπετής , ές , Xen. Cf. proclivis.

prooemior , προοιμιάζω , Aristot.

prooemium , προοίμιον , τό , Aristot.

propagatio , παραφυάσις , ἡ.

propago , παραφύω , ἀποφυάδας γεννάω.

propago , παραφυάς , ἡ.

propalam , προφανῶς , φανερῶς , Herodian.

propatruus , προπατράδελφος , ὁ.

propatulus , προφανής , ές , Thuc.

prope , ἐγγύς , aliquem , τινι , Aristot τινός , id. ἐγγύθεν τινος , Plut. σύνεγγυς τινος , Aristot. qui prope absunt , οἱ πλησίον ὄντες , Dem. prope dixi , quae , σχεδὸν εἴρηκα , ἅ , id. prope terram , πρὸς τῇ γῇ , Dem.

propediem , αὐτίκα δὴ μάλα , ἐν βραχεῖ.

propello , ἀπωθέω , Dem.

propemodum , παραμικρόν , Dem. μονονού , id. μονονουχί , id.

propempticum , προπεμπτικόν , οῦ , τό.

propendeo , ῥέπω , ad aliquid , πρός τι , Joseph. ὁρμάω πρός τι , Dem. in deteriora , ἀποκλίνω πρὸς τὰ ἥττω , Lucian.

propense , προθύμως , Isocr.

propensio , ἐπιῤῥέπεια , ας , ἡ , Chrys.

propensus , προπετής , ές , ad aliquid , πρός τι , Plato. Cf. proclivis.

properanter , ἐσπευσμένως , Joseph. διὰ σπουδῆς , Herodian. μετὰ πολλῆς σπουδῆς , Xen.

properantia , s. properatio , σπουδή , ἡ , Isocr. Cf. festinatio.

properatim , i. q. properanter.

properatio , v. properantia.

properato , propere , properiter , i. q. properanter.

propero , σπεύδω , Dem. aliquid , ἐπισπεύδω τι , id. Cf. festino.

properus , ταχύς , Dem. Cf. celer.

propheta , προφήτης , ὁ , Plut.

prophetia , προφητεία , ἡ , N. T.

propheticus , προφητικός , N. T.

prophetis , s. prophetria , προφῆτις , ιδος , ἡ , N. T.

propinatio , πρόποσις , εως , ἡ , Plut.

propino , προπίνω , alicui , τινί , Dem. poculum , τινὶ κύλικα , Athen. - i. e. propinando offero , viginti quinque nummûm myriades , πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδας , Plut. - i. e. prodo , Graeciam , τὴν Ἑλλάδα , Dem. me ad deridendum , ὀφλισκάνω γέλωτα , Clem. Al.

propinque , πλησίον , Dem.

propinquitas , loci , ἐγγύτης , ἡ , Al. Aphr. generis , vel juris , ἀγχιστεία , ἡ , Dem. πλησιασμός , ὁ , Diod. Sic.

propinquo , 1) verb. trans. ἐπισπεύδω , mortem , τὸν θάνατον. 2) verb. neutr. πελάζω , προσπελάζω τινί , ἐγγίζω τινί , τινός , πρός τινα vel εἴς τινα , ἐπέρχομαι , προσέρχομαι τινι , πρόσειμί τινι , ἐπιγίγνομαί τινι.

propinquus , 1) de spatio , ὁ , ἡ , τὸ πλησίον , γειτνιάζων , πλησίον κείμενος , πλησιόχωρος , ον. 2) de tempore , ἐπικείμενος , προκείμενος , ἐπιών , μέλλων , ἐπικρεμάμενος , μέλλων καὶ ὅσον οὔπω παρών. 3) i. q. similis , ἐοικώς , 4) propinquus genere , συγγενής , ές , ὁ πρὸς γένους τινὶ ὑπάρχων , ὁ ἐγγὺς τοῦ γένους , ὁ καθ' αἷμα προσήκων. 5) in propinquo , ἐγγύς , ἐγγύθι , πλησίον , c. gen. e propinquo , ἐγγύθεν.

propior , us , ἐγγύτερος , ον , alicui , τινός , Dem. τινί , Xen.

propitiatio , ἱλασμός , ὁ , Plut.

propitiatorium , ἱλαστήριον , τό , N. T.

propitio , ἱλάσκομαι , aliquem , τινά , Plut. ἐξιλάσκομαί τινα , Xen.

propitius , ἵλεως , ω , ὁ , ἡ , Xen. esto , ἵλαθι , ἵληθι , ἱλήκοις.

propius , ἐγγύτερω , urbem , πόλεως , Thuc. genere alicui , γένος τινί , Plat.

propola , προπώλης , ὁ , Aristoph.

propono , προτίθημι , aliquid alicui , τί πρό τινος , Herodian. quaestionem , προβάλλομαι ἐρώτημά τι , Plut. ob oculos , τίθημί τι πρὸ ὀφθαλμῶν , Plat. praemium , τίθημι ἆθλον , Isocr. proposui mihi dicere , εἱλόμην λέγειν , Dem. ὑπεθέμην ἐρεῖν , Isocr. δέδοκταί μοι λέγειν , Plato.

proportio , ἀναλογία , ἡ , Aristot.

propositio , 1) πρότασις , ἡ. 2) ὑπόθεσις , ἡ. 3) πρόβλημα , τό , πρόθεσις , ἡ , φάσις , ἡ. 4) προαίρεσις , ἡ.

propositum , πρόθεσις , ἡ , non attingo , proposito frustror , τῆς προθέσεως διαμαρτάνω , Philo. aliena a proposito , ἐξαγώνια καὶ πόῤῥω τοῦ πράγματος , Lucian. sine certo proposito , ἀπροθέτως , Polyb. in proposito persevero , ἐμμένω τοῖς γνωσθεῖσιν , Aristot. a proposito decedo , ἐξίσταμαι , Dion. Hal.

propraetor , ἀντιστράτηγος , ὁ , Demosth.

proprie , ἰδίως , Aristot. loquor , κυριολογέω , Philo.

proprietas , ἰδιότης , ἡ , Plut. ἰδίωμα , τό , Diosc.

proprius , ἴδιος , alicui , τινί , Aristot. proprium habere aliquid , ἴδιον ἔχειν τι , idem. proprius sermo , κυριολογία , ἡ , Dion. Long. nomen , ἡ κυρία προσηγορία , Chrys. propria curo , τὰ ἴδια πράττω.

propter , διά , virtutem , ἀρετήν , Plato. utilitatem reipublicae verba facere , ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῆς πόλεως εἰπεῖν , Dem. lucrum facere aliquid , ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει , Xen. aliquid accedo , περί τινος ἥκω , Thuc. auditorem , i. e. auditoris caussa , πρὸς ἀκροατήν , Aristot. propriam ignaviam ceteros servituti objicere , τῆς ἰδίας ῥᾳθυμίας ἕνεκα , Dem. ista exposui propter duas caussas , ταῦτα διῆλθον δυοῖν ἕνεκεν , Isocr. propter filium horum patrocinium suscepi , τοῦ παιδὸς ἕνεκα , - - Dem. propter quid ista dico? τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω ; idem.

propterea , διὰ τοῦτο οὖν , διὰ ταῦτα , laudamus virtutem , quod sit pulcerrima , διὰ τοῦτο ἀρετὴν εὐδοκιμεῖ , ὅτι κάλλιστόν ἐστι , Isocr. praefatus sum , quod est , τούτου ἕνεκα προεῖπον , ὅτι ἐστί , Id. quod condidisti homines , ἀνθ' ὧν ἔπλασας ἀνθρώπους , Luc. ut dormiamus , διὰ τοῦτο , ὡς καθεύδωμεν , id. ne patiaris , τούτου ἕνεκα , ἵνα μὴ πάθῃς , Isocr.

propudiosus , ἀναίσχυντος , ον , Dem.

propudium , αἶσχος , τό , Xen. civitatis , ἡ αἰσχύνη τῆς πόλεως , Dion. Hal.

propugnaculum , προβολή , ἡ , regionis , τῆς χώρας , Xen. ἐπιτείχισμα , τό , Dem. πρόβλημα , τό , Plato. ἔπαλξις , ἡ , Thuc.

propugnatio , ὑπερασπισμός , ὁ.

propugnator , ὑπερασπιστής , ὁ , πρόμαχος , ὁ , ὑπέρμαχος , ὁ.

propugno , προπολεμέω , Philo. ὑπερασπίζω , Polyb. προμαχέω , Hdn. pro aliqua re , ὑπερμαχέω τινός , Plut. pro aliquo , προμάχομαί τινα , id.

propulsatio , ἀπόκρουσις , ἡ , Alex. Aphr.

propulso , ἀποκρούω , aliquem , τινά , Plut. irruentes hostes , ἀμύνω τοὺς ἐπιόντας , Lycurg. injuriam , ἀλέξεσθαι , Xen. Cf. propello.

proquaestor , ἀντιταμίας , ὁ.

prora, πρῷρα, ἡ, Plut.

prorepo, ἐξερπύζω, Aristot. διεξερπύζω, idem.

proreta, πρωρεύς, ὁ, Plut. sum, πρωρατεύω, Naz.

prorex, ἀντιβασιλεύς, ὁ

proripio me, ἐκθορέω, Lucian.

prorito, παροξύνω, Xen.

prorogatio, ἀναβολή, ἡ.

prorogo, ἀναβάλλομαι, Plut. παραβάλλω.

prorsum, s. prorsus, ἁπλῶς, Dem. Cf. omnino.

prorumpo, διεξελαύνω.

proruo, καταβάλλω, Polyb.

prosa oratio, πεζὸς λόγος, ἡ ἄνευ τῶν μέτρων λέξις, Dion. Hal. prosa oratione scribo, καταλογάδην γράφω, Lucian.

prosapia, γένος, τό, Dem.

proscenium, προσκήνιον, τό, Plut.

proscindo, κατακόπτω, Thuc. conviciis aliquem, ὑβρίζω τινα, Dem. εἴς τινα, id.

proscissio, διακοπή, ἡ, Hippocr.

proscribo, προγραφὴν ποιῶ, Plut. aliquem, προγράφω τινα, Dem. στηλίτην ποιέω τινά, id. φυγαδεύω τινα, id.

proscriptio, προγραφή, ἡ, Plut.

proscriptus, ἔκδοτος, ον, Dem. ἐκδιωκόμενος, ενη, ενον, id.

proseco, διατέμνω, Aristoph.

proselytus, προσήλυτος, ὁ, N. T.

prosequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινί, Isocr. honore, περιέπω τιμαῖς, Xen. — i. e. comitor aliquem, παραπέμπω τινά, Plato. ξυμπροπέμπομαι, Xen. funus, τὸν τεθνεῶτα, Athen. συνακολουθέω ἀποθανόντι πρὸς τὸ μνῆμα, Dem.

proserpo, ἐφέρπυζω, Aristot.

prosilio, διάττω, Aristot. ex concione, ἀναπηδάω ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Aeschin.

prosocer, ὁ τοῦ πενθεροῦ πατήρ.

prospecto, προσορῶ πολλάκις.

prospectus, us, πρόοψις, ἡ, Thuc. ἄποψις, ἡ, Plut.

prosper, εὐτυχής, ές, Dem. εὔποτμος, ον, Laert. sum, prospera fortuna utor, εὐθενέω, Dem. εὐποτμέω, Plut. διευτυχέω, id.

prospere, εὐτυχῶς, Dem. εὐδαιμόνως, id. cedere, succedere, κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι, Naz. δεξιῶς προχωρεῖν, Hdn.

prosperitas, εὐπραγία, ἡ, Dem. εὐπραξία, ἡ, idem. εὐποτμία, ἡ, Plut. prosperitate insolescere, ταῖς τύχαις ἐξυβρίζειν, Luc.

prospero, εὐδαίμονα ποιέω, Isocr.

prosperus, i. q. prosper.

prospicientia, πρόνοια, ἡ, Hdn.

prospicio, προορῶ, Dem. — i. e. praecognosco, προγιγνώσκω, Thuc. fortunis meis, προνοοῦμαι τῆς οὐσίας, idem.

prosterno, καταβάλλω, victimam, τὸ ἱερεῖον, Isocr. imaginem, προσουδίζω εἰκόνα, Plut.

prostibolum, χαμαιτύπη, ἡ, Plut. ἑταίρα, ἡ, Dem. πόρνη, ἡ, id. — i. e. locus, ubi se prostituunt prostibula, πορνεῖον, ου, τό, Dem. χαμαιτυπεῖον, ου, τό, Philo.

prostituo, προΐστημι, Athen. προαγωγεύω, Plut. filias, καταπορνεύω τὰ θήλεα τέκνα, Herodot.

prosto, προΐσταμαι, Aeschin.

prosum, ὠφελέω, alicui, τινί, Isocr. συμφέρω τινί, id. λυσιτελέω τινί.

protego, σκεπάζω, aliquem, τινά, Diosc manus, ὑπερίσχω τὴν χεῖρα, Aristid.

protelo, ἀπελαύνω, Lucian.

protendo, προτείνω, dextram, δεξιάν, Xen.

protenus, αὐτίκα, Dem.

protero, κατατρίβω, Dem.

proterve, προπετῶς, Dem. ἰταμῶς, Plut.

protervia, seu protervitas, βδελυρία, ἡ, Dem.

protervus, προπετής, ές, Dem. ἀσελγής, ές, id.

protestor, διαμαρτύρομαι, Aeschin. ἐπιμαρτύρομαι, Dion. Hal.

protinam, s. protinus, εὐθύς, Xen. ταχέως, id. ταχύ, Id.

protraho, quasi in lucem, προάγω, aliquid, τι, Plut. — i. e. differo, ἀναβάλλομαι, Dem. Cf. differo.

protrudo, προωθέω, Theophr.

proturbo, ἀπείργω, aliquem ob aliquo, τινά τινος, Plut.

prout, ὥσπερ, moris est, νόμος ἐστί, Dem. aliquis dicit, ὅπως τις λέγει, id. initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προεῖπον, idem.

provectus, προαχθείς, longius aetate, πόῤῥω τῆς ἡλικίας ἔχων, Plato. ὁ προεληλυθὼς τῇ ἡλικίᾳ, Xen. provectae aetatis esse, πόῤῥω τῆς ἡλικίας εἶναι, Xen.

proveho, προάγω, ad dignitatem, εἰς ἀξίωμα, Plut.

provenio, προέρχομαι, e domo, τῆς οἰκίας, Galen. προβαίνω τῆς οἰκίας, Chrys.

proventus, us, πρόσοδος, ἡ, Thuc. προσιόντα, ων, τά, Dion. Hal.

proverbium, παροιμία, ἡ, Dem. quod proverbio dicitur, τὸ τῆς παροιμίας, id. ut est in proverbio, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, Dion. Chrys. τὸ τοῦ λόγου, Lucian. κατὰ τὴν παροιμίαν, id. proverbio jactor, παροιμιάζομαι, Dion. Hal.

provide, προμηθικῶς, Aristoph. προνοητικῶς, διεσκεμμένως, πεφυλαγμένως.

providentia, πρόνοια, ἡ, Dem. προμηθία, ἡ, Soph. προμήθεια, ἡ, Plato.

provideo, προνοέω, Dem. προμηθείαν ποιέομαι, Plato. futura, προορῶ τὰ μέλλοντα, Aristot. cf. praevideo, item prospicio.

providus, εὐλαβής, ές, προνοητικός, φυλακτικός, εὐλόγιστος, ον, προμηθής, ές, περίφρων, ὁ, ἡ, φρόνιμος, ον.

provincia, ἐπαρχία, ἡ, Plut. — i. e. officium, καθῆκον, τό, Dem. provinciae praefectus, ἔπαρχος, ὁ, Diod. Sic.

provincialis, ἐπαρχιώτης, ὁ, Pandect. ἐπαρχιῶτις, ιδος, ἡ, Ibid.

provinciatim, κατ' ἐπαρχίας

provisio, προνόησις, ἡ, πρόνοια, ἡ, Dem

provisor, προνοητής, ὁ, Greg.

provocatio, in primis ad aliud judicium, ἔφεσις, εως, ἡ, Dion. Hal. πρόκλησις, ἡ, Hdn.

provocatorius, προκλητικός, Diosc.

provoco, προκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ εἰς μάχην, Dem. πρὸς μάχην, Plut. vomitum, ἔμετον, Alex. Aphr. appetitum ad aliquid, ὄρεξιν εἴς τι, Herodot. aliquem ad aliquid, παρακαλέομαι τινα ἐπί τι, Plato. ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ' ἀρετήν, Xen. ad judices, ἐπικαλέομαι, ἐφίεμαι ἐς τὸ δικαστήριον, Dem. aliquem injuria, ἀδικέω τινά, id.

provolo, προπέτομαι.

provolvo, προκυλίω, me ad pedes, προκυλινδέομαί τινος, Item.

provulgo, ἐκλαλέω, aliquid, τι, Demosth.

proxime, ἐγγύτατα, ad insaniam accedunt, τῆς μανίας εἰσί, Dem. ἐγγυτάτω τινός, id. ἔγγιστα τινος, id.

proximitas, ἀγχιστεία, ας, ἡ.

prosimo, i. q. proximo.

prosima, ae, ἀγχιστεύω.

proximus, ἐγγύτατος, Thuc.

prudens, φρόνιμος, ον, Dem. σώφρων, ὁ, ἡ, id. φρονῶν, id.

prudenter, φρονίμως, ago, πράττω, Dem. instituo spectacula, νουνεχόντως ποιέω τὰς θεωρίας, id. at recte cogitare aliquid, ὑγιῶς καὶ ὀρθῶς λογίζεσθαι περί τινος, id.

prudentia, φρόνησις, ἡ, Dem. φρόνημα, τό, Id. σύνεσις, ἡ, id.

pruina, πάχνη, ἡ, Aristot.

pruinosus, παχνώδης, ες.

pruna, ἀνθρακίς, ίδος, ἡ.

prunum, κοκκύμηλον, τό, Hipponax.

prunus, κοκκυμηλέα, ἡ, Theophrast.

prurigo, κνησμός, ὁ, Plut.

prurio, κνήθομαι, κνησιάω, dentes mihi pruriunt, κνήθομαι τοὺς ὀδόντας.

pruritus, κνησμός, ὁ, Plut. κνῆσις, ἡ, Theophr. ὀδαξησμός, ὁ, Aelian.

prytaneum, πρυτανεῖον, τό, Plato.

psallo, ψάλλω, LXX.

psalmus, ψαλμός, ὁ, LXX

psalterium, ψαλτήριον, τό, LXX.

psaltria, ψάλτρια, ἡ, Athen.

psaltes, ψάλτης, ὁ, Athen.

psittacus, ψίττακος, ὁ, Plut. ψιττάκη, ἡ, Aristot.

ptisana, πτισάνη, ἡ, Athen.

pubeo, ἐφηβεύω, Artemid.

puber, ἡβῶν, Dem. ἔφηβος, ον, Xen. jam factus, ὃς ἤδη εἰσῆλθεν εἰς τοὺς ἐφήβους, Id.

pubertas, ἐφηβότης, ἡ, Theophil. ἐφηβεία, ἡ, Artemid.

pubes, ἥβη, ἡ, Xen. — i. e. ipsi puberes, ἐφηβικόν, οῦ, τό, Lucian.

pubesco, ἡβάω, Dem. ἐφηβάω, Diosc.

publicanus, τελώνης, ὁ, Dem.

publicatio, δήμευσις, ἡ, bonorum, τῶν χρημάτων, Dem. τῶν ὑπαρχόντων, Id.

publice, δημοσίᾳ, Dem. κοινῇ, Id.

publico, δημεύω, Xen. bona alicujus, τὰ χρήματά τινος, Dem. τὰς οὐσίας τινός, Herodian. agrum, τὴν γῆν, Thuc. — i. e. evulgo non dicenda, ἀποῤῥήτους δημοσιεύω, Plut.

publicus, δημόσιος, aedificium, οἰκοδόμημα, Dem. poena, τιμωρία, Id. commodum, τὸ κοινῇ συμφέρον, Id. in publicum prodeo, εἰς τὸ δημόσιον προέρχομαι. publico sumtu, ἐκ τοῦ δημοσίου, publice negotia administro, τὰ δημόσια πράττω, Dem.

pudefacio, αἰσχύνω, καταισχύνω, aliquem, τινα, Plut.

pudefio, αἰσχύνομαι, Xen. ob aliquid, τι, Naz. καταισχύνομαί τι, Isocr.

pudenda, αἰδοῖον, τό, Thuc.

pudenter, αἰδημόνως, Xenoph.

pudet me, αἰσχύνομαι, dicere, λέγειν, Isocr. λέγων, Id. alicujus, ἔν τινι, Thuc. ἐπαισχύνομαί τινι, Herodot. καταισχύνομαί τι, Isocr

pudibundus, αἰδήμων, ονος, ὁ, ἡ, Aristot.

pudice, μετ' αἰδοῦς, ἁγνῶς.

pudicitia, ἁγνεία, ας, ἡ, Isocr.

pudicus, ἁγνός, mulier, γυνή, Plut.

pudor, αἰδώς, όος, contr. αἰδοῦς, ἡ, Aristot. αἰσχύνη, ἡ, Dem. εὐλάβεια, ἡ, Id. rusticus, δυσωπία, ἡ, Plut. pudori erat, δι' αἰσχύνης ἦν, Dion. Hal. duco, ἐν αἰσχύνῃ

τῃ τίθημι, Id. sine ullo pudore, ἀδυσωπήτως, Plut.

puella, κοράσιον, το, κόρη, ἡ, Xen. παῖς, δὸς, ἡ, Dem.

puellaris, κορασιώδης, ες, Plut. κορικός, Athen.

puellariter, κορικῶς, Philo.

puellula, κοράσιον, τό, κορίδιον, τό, παιδίσκη, ἡ, παιδισκάριον, τυ.

puellus s. puellulus, παιδάριον, τό, Dem. παιδίον, τό, Aristot. παιδίσκος, ὁ, Xen.

puer, παῖς, παιδος, ὁ, Dem. κόρος, ὁ, Athen. inde a puero, ἐκ μικρῶν παίδων, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδαρίου μικροῦ, Demosth., Isocr. et alii.

puera, παιδίσκη, ἡ, Lys.

puerasco, νηπιόομαι.

puerilis, παιδαριώδης, ες, Hdn. παίδειος, Plut.

pueriliter, παιδικῶς, Plut.

pueritia, παιδία, ἡ, ἡ παιδικὴ ἡλικία, Philo. a pueritia, ἐκ παιδὸς, Dem. ἐκ μικρῶν παίδων, Id.

puerpera, λεχώ, οῦς, ἡ, Clem. Al.

puerperium, λοχεία, ἡ, Plut.

puerperus, λοχεῖος, Plut.

puerulus, παιδίον, τό, Dem.

pugil, πύκτης, ὁ, Xen.

pugilatio, s. pugilatus, πυκτοσύνη, ης, ἡ, Athen. πυγμή, ἡ, Plut.

pugilice, πυκτικῶς.

pugilicus, πυκτικος, Xenoph.

pugilor, πυκτεύω, Plut.

pugillares, s. pugillaria, πινακίς, ἡ, Athen. δέλτος, ἡ, Plut.

pugio, ἐγχειρίδιον, τό, Plut. ξιφίδιον, τό, Xen.

pugiunculus, μαχαιρίδιον, τό, Lucian.

pugna, μάχη, ἡ, Dem. ἀγών, ὁ, Id. ἅμιλλα, ἡ, Isocr. sine pugna, ἀμαχητί, Thuc. cf. proelium.

pugnacitas, μάχιμον, τό.

pugnaciter, μαχίμως, φιλονείκως, Xenoph.

pugnaculum, προμαχεών, ὁ, Herodot.

pugnator, μαχητής, ὁ, μαχόμενος, ὁ, Isocr.

pugnatorius, μαχικός, μαχητικος, Aristot.

pugnax, μάχιμος, ον, Plut.

pugno, μάχομαι, cum aliquo, τινί, Dem. pro aliqua re, πρό τινος, Plato. de aliqua re, ὑπέρ τινος, Isocr. ὑπερμαχέω τινός, Plut. διαμάχομαι ὑπέρ τινος, Plato. cum aliquo, τινι, Xen. ἀγωνίζομαι πρός τινα, Xen. contra deum, θεομαχέω, Eurip. θεομάχομαι, Chrys.

pugnus, πυγμή, ἡ, Suid. κόνδυλος, ὁ, Dem. pugno caedere, pugnos, ingerere alicui, κόνδυλον ἐντριβειν τινί, Plut. κόνδυλον διδόναι, Aristoph. pugnum patior κόνδυλον λαμβάνω, Dem. pugnis decerto, διαπυκτεύω, Lucian. pugno vel pugnis, πύξ, Naz.

pulcer, καλός, Plato. εὐειδής, ές, femina, γυνή καλή καὶ εὐειδής, Plato. εὐπρεπής τὴν ὄψιν οὖσα γυνή, Dem. adspectu, καλος ὀφθῆναι, Dem. καλὸς τὴν ὄψιν, Athen. καλός τὸ σῶμα, Xen. mundus s. ornatus, καλός κόσμος, Plato. pulcrum duco, ἐν καλῷ ποιέομαι, Dion. Hal.

pulcre, καλῶς, mihi est, ἔχω, Xen. pulcerrime, παγκάλως, Id.

pulcritudo, κάλλος, τό, Dem. oris, ἐπὶ τῆς ὄψεως, Id. pulcritudine praeditum esse, ἔχειν τὸ κάλλος, Id. μετέχειν τοῦ κάλλους, Id. antecello, προέχω τινός τῷ κάλλει, Id. destitui, ἀποστερεῖσθαι τοῦ κάλλους, Isocr.

pulegium, γλήχων, ἡ, Diosc. vinum a pulegio, ὁ γληχωνίτης οἶνος, Id.

pulex, ψύλλος, ὁ, Aristot. ψύλλα, ἡ, Theophr. pulices venor, ψυλλίζω.

pulicosus, ψυλλώδης, ες.

pullastar, ὀρνίθιον, τό, Athen. ὀρνιθάριον, τό, Id.

pullatus, μελανείμων, ὁ, ἡ, Lucian.

pullulesco, βλαστάνω, Aristot.

pullulo, παραφύω, Aristot. βλαστάνω, Dem.

pullulus, βλαστός, ὁ, Theophrast.

pullus, equus, asinus, πῶλος, ὁ, Xen. avis, νεοσσος, ὁ, Aristot. excluditur, νεοττος γίγνεται, Aelian.

pulmentum, ὄψον, τό, Athen. ἄρτυμα, τό, Plut.

pulmo, πνεύμων, ὁ, Plut.

pulmonarius, πνευμονικός, Galen.

pulpa, μῦς, ος, ὁ.

pulpamentum, ἡδύκρεων, ω, τό, Aristot.

pulpitum, ἀνάβαθρον, τό, ὀρχηστήριον, τό, Plut.

puls, πόλτος, ὁ, Diosc.

pulsatio, κροῦσις, ἡ, Plut.

pulsator, κρουστής, ὁ.

pulso, κρούω, terram pedibus, τὴν γῆν παίειν, Arrian. obvios, παίω τοὺς ἐντυγχάνοντας, Plut. discipulum, μαθητήν, Xen. fores, κόπτω τὴν θύραν, Aristoph. θυροκοπέω, id. ut cor vel arteriae, σφύζω, Galen.

pulsus, ὠθισμός, ὁ, Plut. cordis vel arteriarum, σφυγμός, ὁ, Galen. σφύξις, ἡ, Aristot.

pultarium, πολτάριον, τό, Diosc.

pulveratio, κονιορτωσις, εως, ἡ.

pulvereus, κονιος, Paus.

pulvero, κονιορτόω, Theophr.

pulverulentus, κονιορτώδης, ες, Theophr.

pulvillus, προσκεφαλίδιον, τό.

pulvinar, προσκεφάλαιον, τό, Lucian.

pulvinulus, s. pulvillus, προσκεφαλίδιον, τό

pulvis, κόνις, ἡ, Lucian. excitatus, κονιορτός, ὁ, Plut. pulverem excito, κονιορτόω, Theophr. ὑποκονιόω, id. pulvere impleo s. adspergo, κονιάω, Lucian. sine pulvere, ἀκονιτί, Dem.

pulvisculus, κονιορτίδιον, τό.

pumex, κίσσηρις, ιδος, ἡ, Theophr. pumice laevigo, κατακισσηρίζω, Athen.

pumiceus, κισσήρινος.

pumicosus, κισσηρώδης, ες, κισσηροειδής, ές, Theophr.

pumilio, s. pumilius, νάνος, ὁ, Aristot.

punctum, στιγμή.

punctio, στίξις, εως, ἡ, Eust.

punctiuncula, στιγμάτιον, ου, τό.

punctum, s. punctus, στιγμή, ἡ, Euclid. temporis, χρόνου, Plut. ἡ ἀκμὴ τῶν καιρῶν, Dem.

punctura, στίξις, ἡ, Eust.

punctus, v. punctum.

pungo, νύττω, Plut. aliquem, στίζω τινά, id. dicteriis, θραύω τινά, Plato.

puniceus, φοινίκεος, Diod. Sic. φοινικοῦς, tunica, χιτών, Xen.

punio, κολάζω, aliquem severe, τινὰ σφόδρα, Dem. merito, δικαίως, id. legitime, νομίμως, id. acerbe, πικρῶς, id. publice, δημοσίᾳ, id. τιμωρέω τινά, Isocr. in exemplum omnium, τιμωρούμενος ποιέω τινα παράδειγμα πᾶσι, Dem. Cf. multo.

punitio, κόλασμός, ὁ, Plut. κόλασις, ἡ, Aristot. Cf. poena.

punitor, κολαστής, ὁ, Synes.

pupa, κοράσιον, τό, imaguncula puellaris, ἀγαλμάτιον παρθενοειδές.

pupilla, i. e. orba parentibus, ὀρφανός, ἡ, et urba, καὶ ἐπίκληρος, Dem. ἐπίκληρος, ἡ, idem oculi, κόρη, ἡ, γλήνη, ἡ.

pupillaris, ὀρφανικός, Plut. status, ὀρφανία, ἡ, id.

pupillus, ὀρφανός, ὁ, Plato. ὀρφανός πατρός, seu, μητρος, Dem. pupillum fieri, γίγνεσθαι ὀρφανόν, id. relinqui, καταλείπεσθαι, id.

puppis, πρύμνα, ἡ, Thuc.

pupula, κόρη, ἡ.

pupulus, s. pupus, παιδάριον, τό, Xen.

pure, καθαρῶς, Plut.

purgabilis, εὐκάθαρτος, ον.

purgamentum, κάθαρμα, τό, Poll.

purgatio, κάθαρσις, ἡ, Plato. καθαρμός, ὁ, Plut.

purgator, καθαρτής, ὁ, Plut.

purgatorius, καθαρτικός, medicamentum, φάρμακον, Plut. ignis, πῦρ.

purgo, καθαρίζω, Naz. urbem, καθαίρω τὴν πόλιν, Plut. - i. e. excuso, v. excuso.

purificatio, καθαρισμός, ὁ, ἁγνισμός, ὁ, Plut.

purifico, καθαίρω, aliquid, τι, Athen.

puritas, καθαρότης, ἡ, sermonis, λόγου, Hermog. mentis, ἁγνότης, ἡ, Dem.

puriter, καθαρῶς, Plut.

purpura, concha et pannus, πορφύρα, ἡ, Aristot.

purpuraria, πορφυροπώλις, ἡ.

purpurarius, πορφυρεὺς, ὁ, Lucian. πορφυρευτής, ὁ, Clem. Al.

purpurasco, πορφυρίζομαι.

purpuratus, περιπόρφυρος, ον, Plut. περιβεβλημένος πορφύραν.

purpureus, πορφυροῦς, tunica, χιτών, Xen. vestis, πορφυρίς, ἡ, id. totus, ἁλουργός πορφυρος, ον, Diod. Sic.

purpuriso, τῷ ἀνδρεικέλῳ χρίω.

purpurissum, ἀνδρείκελον, ου, τό, Aristot.

purpuro, πορφυρίζω, Diosc. πορφυρέω, Lucian.

purulente, πυωδῶς.

purulentus, πυώδης, ες, πυοειδής, ές, Aristot. ἔμπυος, ον, Hippocr.

purus, καθαρός, Dem. a scelere, ἄνακος, ον, idem ἁγνός, a re venerea, τῶν ἀφροδισίων, Plut. - i. e. non mistus, ἄκρατος, ον, Xenoph.

pus, πύον, τό, Aristot.

pusillanimitas, μικροψυχία, ἡ, ὀλιγοψυχία, ἡ.

pusillanimus, μικρόψυχος, ον, ὀλιγόφρων, ὁ, ἡ.

pusillus, μικρός, Dem. Cf. parvus.

pusio, παιδίον, τό, Aristot.

pustula, φλύκταινα, ἡ, Thuc. φλυζάκιον, τό, Hippocr. in pustulas erumpo, φλυκταινόομαι, Diosc.

pustulosus, φλυκταινώδης, ες.

putamen, κέλυφος, εο, nucis, καρύου, Diosc. fabae, κυάμου, Theophr. λέπισμα, τό, Philo. λέπυρον, τό, Clem. Al.

putaminosus, κελυφανώδης, ες, Theophr. κελύφινος, Lucian.

putatio, κλάδευσις, ἡ, Symm. κλαδεία.

ἡ , Geopon.

putator , κλαδευτής , ὁ.

puteal , βῆμα , τό.

putealis , e , s. puteanus , φρεατιαῖος , aqua , ὕδωρ , Plut.

puteorius , φρεωρύχος , ὁ , Plut.

puteo , μυδάω , Theophr.

putesco , δυσωδιάομαι.

puteus , φρέαρ , τό , Lucian. puteum fodio , φρεωρυχία , Plut. φρέαρ ὀρύττω , Dion. Hal. puteorum fossor , φρεωρύχος , ὁ , Plut. haustor , φρεάντλης , ὁ , Laert. fossio , φρεωρυχία , ἡ , Joseph.

putide , δυσωδῶς , - i. e. abjecte , ἀγεννῶς , Dem.

putidulus , s. putidiusculus , δυσωδέστερος.

putidus , δυσώδης , ες , Thuc. - i. e. abjectus , ἀγεννής , ές , Dem.

puto , κλαδεύω , vitem , ἄμπελον , ἀποκλαδεύω , Dem. - i. e. arbitror , existimo , νομίζω , Dem. Cf. arbitror.

putor , δυσωδία , ἡ , Thuc. δυσοσμία , ἡ , Poll.

putredo , σῆψις , ἡ , id. σαπρότης , ἡ , Diosc. putredine vitio , σήπω , Plut.

putrefacio , σήπω , Plut.

putrefactio , ἀπόσηψις , ἡ , Plut.

putreo , σαπρίζω.

putresco , σήπομαι , Xen. ἀποσήπομαι , Hippocr. carnis modo , σαρκοσήπομαι , Plut.

putris , e , s. putridus , σαπρός , Athen. σαθρός , Lucian.

putror , σαπρότης , ἡ , Diosc.

putus , i. q. purus.

pyra , πυρά , ἡ , Plut.

pyrallis , πυραλλίς , ἡ , Aristot.

pyramidatus , πυραμοειδής , ές.

pyramis , πυραμίς , ἡ , Diod. Sic.

pyrites , πυρίτης , ὁ , Diosc.

pythia , πύθια , τά , Plato.

pythius , πύθιος , ία , ιον , Plut.

pyxidicula , πυξίδιον , τό.

pyxis , πυξίς , ἡ , Athen.

Q.

qua ? πῇ ; - i. e. quatenus , ᾗ , in alio , quo est aliud , ἐν ἑτέρῳ , ᾗ ἕτερον , Aristot.

quacunque , ὅπῃ ἄν , ferat , φέρῃ , Plato. ex parte , ὁπῃοῦν , Plato. ὁπῃτιοῦν , id.

quadamtenus , ἔστιν , ὡς.

quadra , πίναξ , ὁ , τὸ πινακίδιον τετράγωνον.

quadragenarius , τεσσαρακονταέτης , ου , ὁ , τεσσαρακοντούτης , ὁ , Lucian.

quadrageni , οἱ , αἱ , τὰ τεσσαράκοντα.

quadragesimus , τεσσαρακοστός , Thuc. τεσσαρακοσταῖος , Aristot.

quadragies , τεσσαρακοντάκις , Aristot.

quadraginta , οἱ , αἱ , τὰ τεσσαράκοντα.

quadrangulus , τετράγωνος , ον.

quadrans , τεταρτημόριον , τό , Galen.

quadrantal , ἀμφορεύς(?) ...

quadratus , τετράγωνος , ον , Thuc. lapis , τετραγωνισμένος λίθος , Plut. agmen , πλαίσιον , τό , Thuc.

quadriennis , τετραετής , ές.

quadriennium , τετραετία , ἡ , ὁ χρόνος τετραετής , Herodot.

quadrifariam , τετραχῆ.

quadriga , τέθριππον , τό , Plut. τὸ ἅρμα τετράωρον , Xenoph.

quadrigarius , ὁ , ἡ , τό τοῦ τεθριππηλάτου.

quadrigarius , τεθριππηλάτης , ὁ.

quadrilibris , τετράλιτρος ; ον.

quadrimatus , i. q. quadriennium.

quadrimestris , τετράμηνος , ον.

quadrimus , τετραετής , ες , Herodot.

quadringeni , τετρακόσιοι , Plut.

quadringentesimus , τετρακοσιοστός.

quadringenti , τετρακόσιοι , Hdn.

quadringenties , τετρακοσιάκις.

quadripartito , τετραμερῶς.

quadripartitus , τετραμερής , ές.

quadro , τετραγωνίζω , lapidem , λίθον , Plut. — i. e. congruo , ἁρμόττω , ad rem , πρὸς τὸ πρᾶγμα , Dion. Hal. in aliquem , τινί , Xen. συνάπτω εἴς τινα , Aristot.

quadrupes , τετράπους , ὁ , ἡ , Aristot. τετρασκελής , ές , Diod. Sic. quadrupedum more , τετραποδιστί , Lucian. quadrupes incedo , τετραποδίζω , Aristot.

quadruplator , ἐνδειάτης(?) , ὁ , Synes.

quadruplex , τετραπλάσιος , Plato. τετραπλάσιων , ὁ καὶ ἡ , Aristot.

quadrupliciter , τετραπλῇ , Hom.

quadruplico , τετραπλασιάζω , Hdn.

quadruplus , i. q. quadruplex.

quaero , ζητέω , Dem. aliquid ex aliquo , ἐρωτάω τινά τι , Plut. πυνθάνομαί τι παρά τινος , Isocr. Conf. interrogo.

quaesitio , ζήτησις , ἡ , Thuc.

quaesitor , ζητητής , ὁ , Lys.

quaesitum , ζήτημα , τό , Quinctilian.

quaeso , δέομαι.

quaestio , ζήτησις , ἡ , Thuc. dubia , ἐρώτημα ἄπορον , τό , Plut. ἡ ἐρώτησις ἄπορος , id. τὸ πρόβλημα ἄπορον , Lucian. juridicialis , ἀνάκρισις , ἡ , Dem. per tormentum , βάσανος , ἡ , id. quaestionem per tormentum habere , βάσανον ποιεῖσθαι , id. adhibere alicui , βασανίζειν τινά , id. postulare aliquem in quaestionem , ἐξαιτεῖν τινα εἰς βάσανον , id. Cf. interrogatio.

quaestiuncula , ζητημάτιον , τό.

quaestor , ταμίας , ὁ , Plut.

quaestorius , ταμιευτικός , ή , όν , potestas , ἐξουσία , Plut.

quaestuose , κερδαλέως , Thuc.

quaestuosus , κερδαλέος , Xen.

quaestura , ταμιεία , ἡ , Appian. ἡ ἐξουσία ταμιευτική , Plut.

quaestus , ἐργασία , ἡ , Dem. χρηματισμός , ὁ , idem corporis , ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία , idem. quaestum facio , ποιοῦμαι ἐργασίαν ἀπό τινος , id. ἐργάζομαι , id. magnum e re frumentaria , χρήματα πολλὰ ἐργάζομαι παρὰ τὴν σιταγωγίαν , id. quaestui servio , εἰμὶ πρὸς τῷ λήμματι , Dem. deditus , ὁ περὶ ἐργασίαν τινά ὤν , id. Cf. lucrum.

qualis , relativ. , οἷος , Isocr. ὁποῖος , id. ὁποῖός τις , ὁποία τις , ὁποῖόν τι , Dem. -- Interrogativ. ποῖος , ποῖός τις , ποία τις , ποῖόν τι , Isocr. qualis , talis , ὁποῖός τις , τοιοῦτος , Xen. qualis quisque , talis ejus exitus , ὁποῖος ποθ' ἕκαστος , τοιοῦτο καὶ τὸ τέλος φαίνεται αὐτῷ , Aristot.

qualiter , ὁποίως , Isocr. οἵως , Aristoph.

qualitercunque , ὅπως ἄν , Isocr. ὁπωσδήποτε , Plato.

qualus , τάλαρος , ὁ , κάλαθος , ὁ.

quam , ἤ , majus onus , quam , μεῖζον φορτίον , ἤ , Dem. non aliud judicare , quam quod aequum censuerit , οὐκ ἄλλο τι ψηφίζεσθαι , πλὴν ὅ , τι ἂν ἡγῆται δίκαιον , Dem. nihil restat , quam ut deus fiat , οὐδέν ἐστι λοιπὸν ἔτι , πλὴν θεὸν γενέσθαι , Isocr. quam difficile sit , ὡς χαλεπόν ἐστι , Dem. quam putatis ? πῶς αἴεσθε ; Dem. quam maxime , ὅτι μάλιστα , Plato. quam plurimi , ὅτι πλεῖστοι ; quam multa non desidero , πόσων ἐγὼ χρείαν οὐκ ἔχω ! Laert. quam optime possit , δύναιτο ἄριστα , Lucian. tam de communibus , quam de privatis sollicitum esse , ὁμοίως ὑπὲρ τῶν κοινῶν , ὥσπερ τῶν ἰδίων μελετῶν , Isocr. tam delectari , quam , τοσοῦτον χαίρειν , ὅσον , Naz.

quamdiu , πόσον χρόνον , bellum gerimus considerate , πολεμοῦμεν , λογίσασθε , Dem. quamdiu est ? πόσος χρόνος ἐστί ; Isocr. examinarunt eum , quamdiu ipsis visum est , ἐβασάνιζον , μέχρι οὗ αὐτοῖς ἐδόκει , Dem. tamdiu , quamdiu , τέως , ἕως ἄν , id.

quamobrem , caussale , δι' ἅ , Plato. διὰ τοῦτο , Dem. διότι , id. nescio , quamobrem , οὐκ οἶδ' ἀνθ' οὗ , id. considerate , quam ob rem haec fecerit , συλλογίζεσθε , τίνος ἕνεκα ταῦτα ἔπραττε , id. interrogativum , διὰ τί ;

quamvis , καίπερ , tamen , ὅμως , Dem. εἰ καί , δέον , id. Conf. etsi.

quando , πότε , agetis ? πράξετε ; Dem. quando moriebatur , ὅτε ἐτελεύτα , id. quando res benevolentia firmantur , ὅταν τὰ πράγματα ὑπ' εὐνοίας συστῇ , id. quando urbs obsideri nunciabatur , ἡνίκα πόλις πολιορκουμένη ἀπηγγέλλετο , id. Cf. quum.

quandocunque , ὁποτεοῦν , Dem.

quandoque , ἐνίοτε , Dem. Cf. interdum.

quandoquidem , ἐπεί γε , ne vobis quidem persuadere possum , μηδὲ ὑμᾶς δύναμαι πεῖσαι , Plato. hoc servi est , ut non vivat quomodo vult , εἴπερ τοῦ δούλου , ὄντως τὸ ζῆν μὴ ὡς βούλεται , Aristot.

quanquam , καίπερ , tamen , ὅμως , Dem. Cf. etsi.

quantillus , πηλίκος , η , ον , Aristot.

quantitas , ποσότης , ἡ , Aristot.

quanto , ὅσῳ , mitius ego -- tanto magis ille , πρᾳότερον ἐγὼ -- τοσούτῳ μᾶλλον ἐκεῖνος , Dem. ὅσῳ ἂν μᾶλλον - μᾶλλον , Aristot. quanto majorem -- tanto copiosiorem , ὅσον μείζονα -- τοσοῦτο πλείονα , Chrys. ὅσονπερ -- τοσοῦτον , Isocr. quanto justiores nos , τόσῳ δικαιότεροι καὶ ἡμεῖς , Dem.

quantopere , ὡς οὖν , perturbatus fuerim , dicere non possum , συνεταράχθην , οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν , Isocr.

quantulus , ἡλίκος , Lucian.

quantus , ἡλίκος , et qualis evaserit , καὶ οἷος γέγονε , Plato. labor , ἡλίκος πόνος , id. beneficia , ἡλίκαι εὐεργεσίαι , Dem. bona , ἡλίκα ἀγαθά , Lucian. Interrogativum de quantitate continua , πηλίκος , Aristot. de quantitate discreta , πόσος , quantum das ; πόσον δίδως , Aristoph. quanti seu quanto pretio docet ? πόσου διδάσκει , Xen. quanti tandem aestimatis , ἐπὶ πόσῳ ἄν τις δέξαιτ' ἂν ὑμῶν , Plato. quantum conjicere licuit , ὅσον ἦν συμβαλεῖν , Lucian. quantum in me est , ὅσον ἐστὶν ἐπ' ἐμοί , Lucian. quantum ad me attinet , τοὐμὸν μέρος , Plato. κατὰ τοὐμὸν μέρος , id. quantum possum , καθόσον δύναμαι , Isocr. quantus , tantus , ὅσος , τοσοῦτος , quantam benevolentiam ego conservo , tantam , ὅσην εὔνοιαν ἐγὼ ἔχων διατελῶ , τοσαύτην , Isocr. quantum aliis antecellis , tantum , ὅσονπερ προέχεις ἄλλων , τοσοῦτον , id. quantus quantus , ὁπηλικοσοῦν , Theophr.

quantumcunque , s. quantuslibet , quantusvis , ὁπηλικοσοῦν , ὁποσοῦν , ὁσονοῦν , Ari-

stot.

quopropter, ἀνθ' οὗ, Dem. τίνος ἕνεκα, id. Cf. quamobrem et quare.

quoqua, ὅποιπερ ἄν, quaqua versum, πανταχόσε

quare? Interrogative, διὰ τί; Dem. τίνος ἕνεκα; id. ἱνατί; Plato. Indefinite, διά τι, Isocr. διότι, id. Illative, διὰ τοῦτο, Id.

quartanus, τεταρταῖος, Diod. Sic. febris, πυρετός, Al. Troll.

quarto, τετάρτως.

quartum, τέταρτον.

quartus, τέταρτος, Aristot. dies, ἡμέρα τετράς, Dem.

quasi, ὡς, accusant nos, quasi non recte deliberemus, κατηγοροῦσιν ἡμῶν, ὡς οὐκ ὀρθῶς βουλευομένων, Isocr. Conf. tanquam.

quasillus, s. quasillum, καλαθίσκος, ου, ὁ, ταλάριον, ου, τό, Poll.

quassabilis, διασάλευτος, ον.

quassatio, διασάλευσις, ἡ, σεισμός, ὁ.

quasso, διασαλεύω, aliquid, τι, Lucian.

quatenus, ἐφ' ὅσα, Lucian. παρ' ὅσον, Herodian. licebat, ὡς δυνατὸν ἦν, id.

quater, τετράκις, Isocr.

quaternarius numerus, τετράς, ἡ, Plut.

quaterni, αἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, Xenoph.

quaternio, τετράδιον, ου, τό.

quatio, σείω, aliquid, τι, Thuc.

quatriduum, τετραήμερον, τό, Aristot.

quatuor, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, Lucian.

quatuordecies, τεσσαρεσκαιδεκάκις.

quatuordecim, οἱ, αἱ δεκατέσσαρες, τὰ δεκατέσσαρα, ων, Plut.

que, τε, quod solum rarius, frequentius vero cum καί ponitur, e. g. sursum ac deorsum, ἄνω τε καὶ κάτω, Dem. Cf. et.

quemadmodum, ὡς, evenit, quemadmodum nobis utile est, γέγονεν, ὡς ἂν ἡμῖν σύμφορον, Dem. ita: ὥσπερ - οὕτω, id. ὥσπερ - ὡσαύτως, id initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προεῖπον, Id.

queo, δύναμαι, Dem. Cf. possum.

quercetum, δρυμός, ὁ, Polyb.

querceus, s. quernus, δρύινος, Plut.

quercus, δρῦς, δρυός, ἡ, Diosc.

querela, ὀδυρμός, ὁ, Isocr. Cf. lamentatio.

queribundus, ὀδυρτικός, Basil.

querimonia, μεμψιμοιρία, ἡ, Clem. Alex.

queritor, ὀδύρομαι, Dem.

querneus, s. quernus, v. querceus.

queror, ὀδύρομαι, Dem. μεμψιμοιρέω, Lucian. de aliquo, μέμφομαί τινι, Dem. τι, Xenoph.

querulus, ὀδυρτικός, Aristot. ἀγανακτικός, Plato.

questus, i. q. querimonia.

qui, quae, quod, ὅς, ἥ, ὅ, Dem.

qui? πῶς; Dem. Cf. quomodo.

quia, ὅτι, non expedit, ideo reprehendo, οὐχὶ συμφέρει, διὰ τοῦτο ἐπιτιμῶ, Dem. hoc mihi videtur bonum esse, ὅτι τοῦτό γέ μοι δοκεῖ καλὸν εἶναι, Plato.

quicunque, ὅστις, ἥτις, ὅ, τι, Aristoph. ὅστις ἄν, ἥτις ἄν, ὅ, τι ἄν, Thuc. ὅστις δή, id. tandem, ὅστις ποτέ, Lucian.

quidam, de persona certa, ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, Dem. de incerta, τίς, τί, Gen. τινός, id.

quidem, μέν, Dem.

quidni, πῶς γὰρ οὔ; Dem. πῶς οὔ; idem.

quies, ἠρεμία, ἡ, Aristot. ἡσυχία, ἡ, Dem. ἥσυχον, τό, Thuc. Cf. otium, it. somnus.

quiesco, ἠρεμέω, Philo. ἡσυχίαν ἔχω, Isocr. ἄγω, id. ἠρεμίαν ἔχω, Plut. a labore, ἀναπαύομαι τοῦ πόνου, Xenoph. et exspecto, ἡσυχάζω, id. — i. e. dormio, v. dormio.

quiete, ἠρέμα, te contine, ἔχε, Plato. ἠρεμαίως, Xenoph.

quietus, ἥσυχος, ον (Comp. ἡσυχαίτερος, Superl. ἡσυχαίτατος), ἠρεμαῖος, (Comp. ἠρεμέστερος), ἀθορύβητος, ον, ἀθόρυβος, ον.

quilibet, τυχών, ὁ, Plut. potius, quam, πᾶς μᾶλλον, ἤ, Dem.

quin, i. e. cur non, τί μή; — i. e. ut, vel quod non, μὴ οὐχί, difficile est, quin patiatur, οὐ ῥᾴδιον, μὴ οὐχὶ πάσχειν, Plato. — i. e. qui non, ὅστις οὐ, — i. e. immo, μᾶλλον δέ, quin etiam, γε μήν, quin etiam spe omnes implevit, ἐλπίδων γε μὴν πάντας ἐνέπλησε, Xenoph.

quinarius, πεντάς, άδος, ἡ, Plut. πεμπτάς, άδος, ἡ, Aristot.

quincunx, πεμπτάς, άδος, ἡ.

quincuplex, πενταπλοῦς, ῆ, οῦν.

quindecies, δεκαπεντάκις.

quindecim, οἱ, αἱ, τὰ δεκαπέντε.

quingentesimus, s. quingenarius, πεντακοσιοστός, ή, όν.

quingenti, ae, a, s. quingeni, ae, a, πεντακόσιοι, αι, α, Herodian.

quingenties, πεντακοσιάκις.

quini, οἱ, αἱ, τὰ πέντε.

quinquagenarius, πεντηκονταετής, ές, Plut.

quinquageni, οἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα.

quinquagesies, s. quinquagies, πεντηκοντάκις.

quinquagesimus, πεντηκοστός, Galen.

quinquaginta, οἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα.

quinquatria, s. quinquatrus, Παναθήναια, τά, Isocr.

quinque, οἱ, αἱ, τὰ πέντε, Plut.

quinquefariam, πενταχῇ, s. πενταχῶς.

quinquementria, πεντάμηνος, ον.

quinquennalis, πενταετηρικός.

quinquennis, πενταετής, ές, Thuc.

quinquennium, πενταετία, ἡ, πενταετηρίς, ἡ.

quinquepartito, πενταμερῶς.

quinquepartitus, πενταμερής, ές.

quinqueremis, πεντήρης, ες.

quinquertio, πένταθλος, ὁ, Plut.

quinquertium, πένταθλον, τό, Herodian.

quinquies, πεντάκις.

quintanus, πεμπταῖος, Al. Aphr.

Quintilis, Μεταγειτνιών, ὁ, Dem.

quintum, πέμπτον.

quintus, πέμπτος, Plut.

quippe, ἅτε, pessimus existens, κάκιστος ὤν, Dem. ἅτε δή, οἷα δή.

quiritatio, σχετλιασμός, οῦ, ὁ, Thuc.

Quirites, Κυρῖτες, οἱ, Dion. Hal.

quiritor, σχετλιάζω, aliquid, τι, Plut.

quis, quae? τίς; quid? τί; Dem. quis adeo simplex est, ut ignoret? τίς οὕτως εὐήθης ἐστίν, ὅστις ἀγνοεῖ; Isocr. ποίες, quae civitas tale bellum sustinere potest? ποία τῶν πόλεων τοιοῦτον πόλεμον ὑπέμεινε; id. Indefinitum, ὁποῖός τις, ὁποία τις, ὁποῖόν τι, potes igitur dicere, quis homo pius sit, ἔχεις οὖν εἰπεῖν, ὁποῖός τις εὐσεβής, Xen. τίς, τί, considerate, non quem se dicat esse, sed qui sit, σκοπεῖτε, μὴ τίς φησιν εἶναι, ἀλλὰ τίς ἐστι, Aeschin. — i. e. aliquis, τίς, τί, si quis videat inimicum, εἴπου τις ἴδοι τινὰ ἐχθρόν, Thuc.

quisnam, ὅστις, quaenam, ἥτις, quidnam, ὅ, τι, an putas illos ignorare, quisnam sis? οὐχ ἡγῇ γιγνώσκειν αὐτούς, ὅστις εἶ; Dem. misit interrogatum, quidnam accidisset, ἔπεμψεν ἐρησόμενος, ὅ, τι ἐστὶ τὸ συμβεβηκός; id.

quispiam, quaepiam, τίς, quidpiam, τί, Dem. dabo, quantum alius quispiam unquam dedit, δώσω, ὅσον τις καὶ ἄλλος πλεῖστον ὁπότε ἔδωκε, Xen. an quispiam alius, εἴ τις ἄλλος, Isocr.

quisquam, τίς, quidquam, τί, nescio, an quisquam alius usquam, οὐκ οἶδα, εἴ τις ἄλλος αὐτοῦ ἕτερος, Isocr. nec quisquam, οὐδὲ οὐδείς, se ipsum accusat, ἑαυτοῦ κατηγορεῖ, Dem.

quisque, ἕκαστος τις, ἑκάστη τις, ἕκαστόν τι, Dem. εἷς ἕκαστος, μία ἑκάστη, ἓν ἕκαστον, Isocr. πᾶς τις, πᾶσά τις, πᾶν τι, Jul. Apost. αὐτὸς ἕκαστος, αὐτὴ ἑκάστη, αὐτὸ ἕκαστον, quisque pugnam inire gestiebat, αὐτὸς ἕκαστος πρῶτος ἔσπευδεν ἄρξαι μάχης, Pausan.

quisquiliae, ἀποκαθάρματα, τά, περιψήματα, τά, συρφετός, ὁ, σάρμα, τό, σάρωμα, τό, σκύβαλμος, ὁ.

quisquis, ὁστισοῦν, ἡτισοῦν, ὁτιοῦν, sive hunc, sive quemque delegeritis, ἐὰν ὑμεῖς τὸν δεῖνα, ἐὰν ὁντινοῦν χειροτονήσητε, Dem.

quivis, i. q. quisque, s. quilibet.

quo, οἷ, ne accedere quidem licebat ipsi, μηδὲ βαδίζειν ἐξῆν αὐτῷ, Dem. acceperunt libertatem eundi, quo vellent, ἔλαβον ἐξουσίαν πορεύεσθαι, ὅποι βούλοιντο, id. quo confugiam? ποῖ καταφεύγω; Aeschin. quo tandem et unde? ποῖ δὴ καὶ πόθεν; Plato. quo mitius, eo magis, ὅσῳ πρᾳότερον, τοσούτῳ μᾶλλον, Dem. quo magis, eo magis, ὅσῳ ἂν μᾶλλον τοσούτῳ μᾶλλον, Aristot. — i. e. ut, ὅπως, elaborandum est quo ille desistat, προσήκει πράττειν, ὅπως ἐκεῖνος παύσεται, Dem.

quoad, μέχρις οὗ, ipsis visum est, αὐτοῖς ἔδοξε, Dem. Cf. donec: eatenus, quoad natura patitur, ἐπὶ τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον ἡ φύσις ἐπιδέχεται, Aristot. fieri potest, ἐφ' ὅσον οἷός τε, Heliodor.

quocirca, διὰ τοῦτο, Dem. Conf. quamobrem, quare.

quocunque, πανταχοῦ, Dem. πανταχοῖ, id. ὅποι ἄν, Xenoph.

quod, ὅτι, felices praedicarunt majores, quod hoc modo rempublicam administrarunt, τοὺς προγόνους ἐμακάριζον, ὅτι τὸν τρόπον τοῦτον τὴν πόλιν διῴκουν, Dem. ὡς, omnes dictitabatis, quod oportet etc. πάντες ἐθρυλλεῖτε, ὡς δεῖ, id.

quodammodo, ὡδί πως, Xen. τρόπον τινά, ἔστιν ὡς, Devar.

quominus, μὴ οὐ, nemo contradicit, quo minus dicturus sit, οὐδεὶς ἀντιλέγει, μὴ οὐ λέξειν, Xenoph.

quomodo, πῶς, his usus est, τούτοις ἐχρήσατο, Dem. ὃν τρόπον, Lycurg. τίνα

πρέπον, Dem.

quomodocunque, ὅπως ἄν, Dem. ἀπανταχοῦ, vivere, ζῆν, id. id factum est, ταῦτα πέπρακται ὁπωσδήποτε, id.

quonam, ποῖ, Dem. Cf. quo.

quondam, πάλαι, Dem. Cf. olim.

quoniam, ὅτι τοι, Plato. Cf. quia.

quopiam, ποί, enclit.

quoquam, i. e. quopiam.

quoque, καὶ ἔτι, cf. etiam.

quoquo, s. quovis, πανταχοῖ, Dem.

quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.

quoquo versum, s. quoquo versus, πανταχόσε, Dem.

quorsum, καὶ τί, Isocr. ista persecutus sum oratione, ὧν δὲ ἕνεκα ταῦτα προήνεγκα τῷ λόγῳ; Euseb. ista dicis? πρὸς τί ταῦτα λέγεις.

quot, πόσοι, αι, α, sunt Spartani? εἰσὶ Σπαρτιᾶται, Plut. in locis, ποσαχῇ, modis, ποσαχῶς; Aristot. diebus veniet? ποσταῖος ἀφίξεται; Xen.

quotannis, κατ᾽ ἔτος, Clem. Alex. ἀνὰ πᾶν ἔτος, Diosc. ἔτους ἑκάστου, Herodian.

quoteni, πόσοι, αι, α.

quotidianus, ὁ, ἡ, τὸ καθ᾽ ἡμέραν, cibus, τροφή, Isocr. ὁ, ἡ, τὸ ἑκάστην ἡμέραν, ex quotidianis exercitiis, ἐκ τῶν καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων, Dem.

quotidie, καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, Lucian. καθ᾽ ἑκάστην, Isocr. ἑκάστης ἡμέρας, Herodian.

quoties, ποσάκις, et ὁσάκις. Plato. de his verba facta sunt? ὁσάκις λόγος γέγονε περὶ τούτων; Dem. tumultuati estis, omnes novistis, ὁσάκις ἐθορυβήσατε, πάντες ἐπίστασθε. id.

quotiescunque, ποσακισοῦν.

quotquot, ὅσοι, αι, et quotquot barbari, καὶ ὅσοι βάρβαροι, Herodian.

quotuplex, ὁποσαπλάσιος, Aristot. ποσαπλάσιος.

quotus, πόσος, ὁπόσος, Aristot.

quotuscunque, ecunque, umcunque, ὁποσοσοῦν, ὁποσηοῦν, ὁποσονοῦν, Aristot.

quotusquisque, i. q. quotuscunque.

quousque, ἐφ᾽ ὅσον, extendit se contemplatio, διατείνει ἡ θεωρία, Aristot. — i. e. quamdiu, πόσον χρόνον, Dem.

quovis, i. q. quoquo.

quum, ὅτε, ab initio, quum aliqui Olynthios hinc repulerunt, τὸ κατ᾽ ἀρχὰς ὅτε Ὀλυνθίους ἀπήλαυνόν τινες, Dem. quum opus est, ὁπότ᾽ ἂν δέωσιν, id. quum nos non possumus eo pervenire ἡνίκα ἡμεῖς μὴ δυνάμεθα ἐκεῖσε ἀφικέσθαι, idem quum nunciabatur, ὅταν ἀπηγγέλλετο, idem.

R.

Rabide, λυσσωδῶς, μανικῶς.

rabidus, λυσσώδης, ες.

rabies, λύσσα, ἡ, Gal. in rabiem actus furo, λυσσάω, Diosc.

rabiose, λυσσωδῶς.

rabiosus, λυσσώδης, ες, λυσσώων, ωσα, ον, Lucian.

rabula, δικολόγος, ὁ, οἷον ῥητορικός, Aelian. τὸ περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς, Dem.

racematio, ῥαγολογία, ἡ, Suid.

racematus, s. racemosus, βοτρυώδης, ες, Diosc.

racemus, βότρυς, ὁ, Theophr.

radiatio, ἀκτινοβολία, ἡ, Plut.

radiatus, ἀκτινωτός, ή, όν.

radicatus, ἐῤῥιζωμένος, ῥιζωθείς.

radicitus, ῥιζόθεν, πρόῤῥιζα, vel per adjective αὐτόῤῥιζος, ον, πρόῤῥιζος, ον.

radicor, ῥιζόομαι, Plato.

radicosus, ῥιζώδης, ες.

radicula, ῥιζίον, τό, Diosc. herba, στρουθίον, τό, id.

radio, ἀκτινοβολέω, Phile.

radiosus, ἀκτινώδης, ες.

radius, ἀκτίν, ἡ, Lucian. textorius, κερκίς, ὁ, Plato. rotae, κνημία, ἡ, Lys.

radix, ῥίζα, ἡ, Hippocr. radices montis, ὑπώρεια, ἡ, Herodian.

rado, ξύω, Theophr.

radula, ξύστρον, τό, λίστρον, τό, Poll.

raja, βάτος, ἡ, βατίς, ἡ, Schol. Aristoph.

ramentum, ξύσμα, τό, Erot. ἀπόξυσμα, τό.

rameus, κλάδινος, ίνη, ινον.

ramex, κήλη, ἡ, Galen.

ramicosus, κηλήτης, ὁ, Synes.

ramosus, κλαδώδης, ες.

ramulus, κλαδίον, ὁ, Hesych. κλαδίσκος, ὁ, κλών, ὁ, Theophr.

ramus, κλάδος, ὁ, Theophr.

rana, βάτραχος, ὁ, Galen.

ranceo, rancesco, ταγγίζω, Aët.

rancide, σαπρῶς.

rancidus, σαπρός, Theophr. ταγγός, Geopon.

rancor, τάγγη, ἡ, Al. Aphr. σαπρότης, ἡ, Diosc.

ranunculus, βατράχιον, τό, Dioscorid.

rapa, γογγυλίς, ἡ, Theophr.

rapacitas, ἁρπακτικόν, τό.

rapax, ὁ, ἡ, τὸ ἅρπαξ, γος, Aristot. ἁρπακτικός, ἡ, όν, Basil.

raphanus, ῥάφανος, ὁ, Galen. ῥαφανίς, ἡ, Diosc.

rapide, ὁρμητικῶς, σφόδρα, Plato.

rapiditas, ὁρμητικόν, τό.

rapidus, ὁρμητικός, σφοδρός, Herodian.

rapina, ἁρπαγμός, ὁ, ἅρπαγμα, τό, ἅρπασμα, τό.

rapio, ἁρπάζω, Dem. ἁρπαγὴν ποιέομαι, Thuc. ad necem, συλλαμβάνω ἐπὶ θανάτῳ, Lucian. ad poenam, συναρπάζω ἐπὶ τιμωρίαν, Dion. Hal.

raptim, ἁρπακτικῶς, — i. e. celeriter, ταχέως, Xenoph.

raptio, ἁρπαγή, Thuc.

raptor, ἁρπαστής, ὁ, ἅρπαξ, ὁ.

raptum, ἁρπασθέν, τό, rapto vive, ἀπὸ θήρας ζάω, Aristot.

raptus, ἁρπαγή, ἡ, Plut. ἀπαγωγή, ἡ, Lucian. ἁρπαγμός, ὁ

rapulum, γογγυλίδιον, τό. Galen.

rapum, γογγυλίς, ἡ, Theophrast.

rapunculus, ἡ γογγυλὶς ἀγρία.

rare, ἀραιῶς.

rarefacio, ἀραιόω, aliquid, τί, Gel.

rarefactio, ἀραίωσις, ἡ, Aristot.

raresco, ἀραιόομαι, μανόομαι, Theophr. — i. e. infrequentior fio, σπανίζομαι.

raritas, s. raritudo, ἀραιότης, ἡ, — i. e. penuria, σπάνη, ἡ, Dem. σπανιότης, ἡ, Isocr. σπάνις, ἡ, Herodian.

raro, ὀλιγάκις, Aristot. σπανίως, Herodian.

rarus, ἀραιός, Diosc. — i. e. infrequens, σπάνιος, Plut.

rasilis, ξυστός.

rastrum, λίστρον, τό, Poll.

rasura, ξυσμός, ὁ, ξύσις, ἡ.

ratio, λογιστικόν, τό Plut. λόγος, ὁ, Dem. διάνοια, ἡ, id. λογισμός, ὁ, Thuc. rationem alicujus habere, πρόνοιαν ποιεῖσθαι τινος, Dem. περί τινος, Isocr. ἔχειν τινός, Dem. λόγον ποιεῖσθαί τινος, idem. λόγον ἔχειν τινός, Dem. inire, διαλογίζεσθαι, id. subducere, λογιστεύω, Suid. λογίζομαι, Dem. reddo, λόγον δίδωμι, idem. nullam alicujus habeo, πρόνοιαν μηδεμίαν τινός ποιέομαι, id. ἀλογέω τινός, Herodot. rationis compotem esse, ἐντὸς λογισμοῦ εἶναι, Thuc. expers, ἄλογος, ον, animal, ζῷον, Aristot. rationi consentaneum esse, λόγον ἔχειν, Dem. cum ratione, κατὰ λόγον, id. λογικῶς, Plut. εὐλόγως, Aristot. ratione praeditus, ἔλλογος, ον, idem. rationi consentaneus, εὔλογος, ον, Hdn. non consentaneus, παράλογος, ον, id.

ratiocinatio, λογισμός, ὁ, Dem. συλλογισμός, ὁ, Aristot.

ratiocinatus, συλλογιστικός, Aristot.

ratiocinator, λογιστής, ὁ, Dem. λογιζόμενος, ὁ, id.

ratiocinium, συλλογισμός, ὁ, Aristot.

ratiocinor, ἐκλογίζομαι, Dem. διαλογίζομαι, id. συλλογίζομαι, id.

rationalis, λογικός, ή, όν, Aristot.

ratis, σχεδία, ἡ, Xenoph.

ratiuncula, λογάριον, τό, λογίδιον, τό.

ratus, κύριος, Dem. ratum esse, κύριον εἶναι, id. et valere, ἰσχύειν καὶ μένειν, idem habeo, κυρόω, aliquid, τί, Thuc.

raucedo, βράγχος, ὁ, s. βράγχος, τό, Aristot.

raucesco, βραγχιάω, Aristot.

raucitas, i. q. raucedo.

raucus, βραγχώδης, ες, vox, φωνή, Al. Aphr.

ravis, τὸ βράγχος τραχύτερον.

rarus, χαροπός, ή, όν, Theodor.

re, quando iterationem significat, reddi in Compositione solet per ἀνά, e. g. reaedifico, ἀνοικοδομέω, Herodian. rebaptizo, ἀναβαπτίζω, Naz. quando vero contrarietatem notat, fere redditur per ἀντί, ut reboo, ἀντιβοάω, recalcitro, ἀντιλακτίζω, sed quando re idem est, quod de, redditur per ἀπό, e. g. recisio, ἀποτομή.

reaedifico, ἀνοικοδομέω, Hdn.

rebellio, ἐπανάστασις, ἡ, Thuc.

rebellis, μεταστάς, ὁ, Thuc. ἀφεστώς, ὁ, Herodian.

rebello, εἰς ἀπόστασιν ὁρμάω, Hdn. ἀφηνιάζω, Lucian.

reboo, ἀντιβοάω.

recalcitro, ἀντιλακτίζω, alicui, τινί, Plut.

recanto, παλινῳδέω, Lucian. παλινῳδίαν ᾄδω, Aristid.

recapitulatio, ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, Quinctil.

recedo, ἀπέρχομαι, Thuc. a sententia, ἀφίημι γνώμην, Herodian. e negotiis, ἀφίσταμαι τῶν πραγμάτων, Dem.

recens, νεαρός, Dion. Hal. νεαλής, ές, Dem. Conf. novus.

recens, Adv. νεωστί, Isocr. ἔναγχος, Dem. ἄρτι, id. ἀρτίως, id. factus, νεωστὶ γενόμενος, natus, νεογενής, ές, conditus, νεόκτιστος, ον, Dion. Hal.

recenseo, διέρχομαι, aliquid, τί, Dem. aliquos nominatim, ἐρῶ τινὰς κατ᾽ ὄνομα, id. διέρχομαί τινας ὀνομαστί, id. omnes actiones alicujus, πάσας τὰς πράξεις τινὸς καταριθμέω, Isocr. omnia pericula, ἐξαριθμέω ἅπαντας κινδύνους, id. copias, ἐξέτασιν ποιοῦμαι, Xenoph.

recensio, s. recensus, κατάλογος, ου, ὁ, Dem. — i. e. lustratio, ἐξέτασις, ἡ, Thuc.

receptaculum, ὑποδοχή, ἡ, Aristot. aquae, τὸ δοχεῖον ὕδατος, Joseph. spiritus, τὸ δοχεῖον τοῦ πνεύματος, Al. Aphr.

receptio, ὑποδοχή, ἡ, fugitivorum, τῶν ἀφισταμένων, Thuc.

receptum, ὑπόσχεσις, ἡ, Dem. Cf. promissum.

receptus, ὑπαγωγή, ἡ, Thuc. receptui cano, ἀνακλητικὸν σημαίνω, Plut.

recessus, ὑποχώρησις, ἡ, Dion. Hal. in aedibus, μυχός, ὁ.

recidivus, ἀναπτύσιμος, ος, febris, ὑποστρεφόμενος πυρετός, Hippocr.

recido, μεταπίπτω, in aliquem, εἴς τινα, Hdn. περιπίπτω, id.

recido, ἀποτέμνω, Plut.

recipio, ἀναλαμβάνω, vires, ἐμαυτόν, Isocr. τὴν ἰσχύν, Plut. exsulem, προσδέχομαι φυγάδα, Isocr. aliquem in urbem, εἰσφέρομαι τινα εἰς τὴν πόλιν, Dem. crimen in me, ἐνδέχομαι αἰτίαν, id. me in castra, ἀνακάμπτω εἰς τὴν παρεμβολήν, Diod. Sic. — i. e. polliceor. Cf. polliceor.

reciprocatio, ἀντιστροφή, ἡ, παλινδρομία, ἡ.

reciproco, ἀντιστρέφω, Aristot. cursum, παλινδρομέω, Plut.

reciprocus, ἀντίστροφος, ον, παλίνδρομος, ον, Laert.

recisio, ἀποτμῆσις, ἡ.

recitatio, ἀνάγνωσις, ἡ, tabulae, τοῦ γραμματείου, Dem.

recitator, ἀναγνώστης, ὁ.

recito, ἀναγιγνώσκω, alicui libellum, βιβλίον τινί, Dem. poemata, ἀναλέγω τὰ ποιήματα, Lucian. recitare locum ex aliquo Poeta oblectationis gratia, ῥῆσιν εἰπεῖν, Theophr.

reclamo, ἀντιβοάω, quasi testis, ἀντιμαρτυρέω, Plut.

reclinis, ἀνακλινόμενος, ένη, ενον.

reclino, ἀνακλίνω, me in cubitum, ἐμαυτὸν ἐπ' ἀγκῶνας, Lucian.

reclivis, ἀνάκλιτος, ον, Hesych.

recludo, ἀνοίγω, fores, τὰς θύρας, Xenoph.

recognitio, ἀνάγνωσις, ἡ, judicialis, διαψήφισις, ἡ, Dem. sigilli, ἡ ἀνάγνωσις τῆς σφραγῖδος, Herodian.

recognosco, ἀναγνωρίζω, exercitum, ἐπέρχομαι τὸ στρατόπεδον, Herodian. scriptum, quo modo sit exaratum, ἀναγιγνώσκω τὰ γεγραμμένα, id.

recolligo, ἀναλέγομαι, vires, ἀναλαμβάνω τὴν ἰσχύν, Plut. me, ἐμαυτόν, Isocr.

reconciliabilis, καταλλακτικός, Aristot.

reconciliatio, διαλλαγή, ἡ, Dem. καταλλαγή, ἡ, idem.

reconciliator, διαλλακτής, ὁ, Dem.

reconcilio, καταλλάττω, aliquos, τινὰς πρὸς ἀλλήλους, Aristot. aliquem mihi, τινὰ ἐμαυτῷ, urbes, διαλλάττω τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας, Isocr. τὰς πόλεις ἀλλήλαις, Plut. regi, τῷ βασιλεῖ, Thuc. aliquos, εἰς ὁμόνοιαν καθίστημί τινας, Isocrat. reconcilior cum aliquo, διαλλάττομαι πρὸς ἄλλον, Isocr. τινί, id.

reconcinno, ἐπισκευάζω, Strabo.

reconditus, ἀποκεκρυμμένος, Dem. ἀπόκρυφος, ον, Plut.

recondo, κρύπτω, κατακρύπτω, ἀποκρύπτω. 2) in penu s. in thesauro, ἀποτίθημι, ἀποθησαυρίζω, ἀποταμιεύομαι.

recordatio, ἀνάμνησις, ἡ, Aristot.

recordor, μέμνημαι, alicujus, τινός, Isocr. περί τινος, id. τι, Dem. ἀναμιμνήσκομαί τι, Isocr. περί τι, Plato. μνείαν ποιέομαί τινος, Isocr. περί τινος, id. recordari facio, ἀναμιμνήσκω, aliquem alicujus, τινά τινος, Luc. Cf. commonefacio.

recreatio, ἀναψυχή, ἡ, Plato. ex morbo, ἀνάληψις, ἡ, Cebes.

recrementum, σκωρία, ἡ, Diosc.

recreo, ἀναψύχω, cibo et potu, σίτῳ καὶ ποτῷ, Chrys. ἀναπαύω τινά, Xenoph. recreor e morbo, ἀνακομίζομαι ἐκ τῆς ἀσθενείας, Diosc. ἐκ νόσου, Galen. ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν, Dem.

recresco, ἀναφύομαι, Plut.

recriminatio, ἀντέγκλημα, τό, Quinctil.

recriminor, ἀντεγκαλέω, aliquem, τινί, Dem.

recrudesco, ἐξωμόομαι.

recta, εὐθύ, Thuc. ducere aliquem Babylonem, εὐθὺ ἄγειν τινὰ ἐπὶ Βαβυλῶνος, Xen. recta via, εὐθὺ τῆς ὁδοῦ. Lucian.

recte, ὀρθῶς, dicere, λέγειν, Dem. et convenienter judicare, καὶ προσηκόντως κρίνειν, idem. facere, καλῶς καὶ προσηκόντως πράττειν, id.

rectio, ἐπιστασία, ἡ, Plut.

rectitudo, ὀρθότης, ἡ, Plato.

rector, ἐπιστάτης, ὁ, Xenoph. δίοπος, ὁ, Plut. gymnasii s. scholae, γυμνασιάρχης, ὁ, Aeschin. Academiae, Ἀκαδημιάρχης, ὁ.

rectus, ὀρθός, incedo, βαδίζω, Plut. lineae, ὀρθὴ γραμμή, Aristot. angulus, ὀρθὴ γωνία, Eucl.

recubo, ἀνάκειμαι, Thuc.

recudo, ἀνακολάπτω.

recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνάκειμαι, Thuc.

recuperatio, ἀνάκτησις, ἡ.

recupero, ἀναλαμβάνω, aliquid, τι, Isocrat. imperium, πάλιν τὴν ἀρχήν, id. πάλιν τυγχάνω τῆς ἀρχῆς, Plato. ἀπολαμβάνω τὴν ἡγεμονίαν, Isocr. ἀνακτάομαι τὴν ἀρχήν, Aelian. facultates, κομίζομαι τὰς κτήσεις, id. aliquid ab aliquo, τι παρά τινος, Dem.

recurro, ἀνατρέχω, Polyb. παλινδρομέω, Lucian.

recursus, us, ἀναδρομή, ἡ.

recusatio, ἀπόνευσις, ἡ, παραίτησις, ἡ, Plato.

recuso, ἀνανεύω, aliquid, τινός, Basil. ἀναδύομαί τι, Lucian. munus, ἀρνέομαι χρείαν τινα, Dem. ficte, ἀκκίζομαι, Lucian.

recutitus, ἀπεσκολυμμένος, ὁ.

redamo, ἀντιφιλέω, aliquem, τινά, Aristot.

redarguo, διελέγχω, aliquem, τινά, Lucian. aliquid, ἐλέγχω τι, Plut.

redargutio, ἔλεγξις, ἡ.

redditio, ἀπόδοσις, ἡ.

reddo, ἀποδίδωμι, corpus terrae, τὸ σῶμα τῇ γῇ, Xen. mortem alicujus optabiliorem, καθίστημι θάνατόν τινος ζηλωτότερον, Isocr. alicui honorem, ἀνταποδίδωμί τινι τιμήν, Aristot. injuriam, τὴν ὕβριν, Lucian. literas, ἀναδίδωμι γράμματα, Dion. Hal.

redemtio, λύτρωσις, ἡ, ἀπολύτρωσις, ἡ, redemtionis pretium, λύτρον, τό, Dem.

redemtor, λυτρωτής, ὁ.

redeo, κατέρχομαι, in regnum, εἰς βασιλείαν, Dem. ἐπανέρχομαι, ex legatione, ἀπὸ τῆς πρεσβείας, id. domum, ἀναχωρέω πάλιν ἐπ' οἴκου, id. ἀφικνέομαι οἴκαδε, Lucian. e Chalcide, ἐκ τῆς Χαλκίδος ἥκω ἀναστρέψας, id. domum ex peregrinatione, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας, id. ad institutum, ἐπανέρχομαι ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν, Isocr. ad demonstrationes, ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις, Dem. eo, unde digressus sum, ἐπάνειμι εἰς ταῦτα ὅθεν ἐξέβην, Xen. ἐπανέρχομαι πάλιν, ὅθεν δεῦρο μετέβην, Plato. Delphis, ἐκ Δελφῶν, Plut. eodem die, ἀπαυθημερίζω, Xen. ad me, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν, Aeschin. ad ingenium, ad mores, ἥκω φερόμενος εἰς τὴν ἐμαυτοῦ φύσιν, id. ad sanam mentem, ἀνασωφρονέω, Xenoph.

redhibeo, ἀποδίδωμι, Dem.

redhibitio, ἀναγωγή, ἡ, Plato.

redigo, περιΐστημι, aliquem ad paupertatem, τινὰ εἰς πενίαν, Herodian. hostes calliditate in servitutem, δουλόω πολεμίους ἀπάτῃ, Plut. insulam in servitutem regis, καταδουλόω νῆσον τῷ βασιλεῖ, Isocr. liberos et conjuges, ἀνδραποδίζω παῖδας καὶ γυναῖκας, Thuc. in potestatem regionem, ὑποτάττω χώραν, Hdn. aliquid, ὑπ' ἐμαυτὸν ποιέομαί τι, Isocr. civitatem in ordinem, ἄγω εἰς τάξιν τὴν πόλιν, Dem.

redimiculum, ταινία, ἡ, Plato.

redimio, ἀναδέω, aurea corona, χρυσῷ στεφάνῳ, Thuc. caput diademate, διαδέω τὴν κεφαλὴν διαδήματι, Lucian.

redimo, λυτρόομαι, ἀπολυτρόομαι, λύομαι, ἐξαγοράζω, redimo captivos, λύομαι αἰχμαλώτους, Aristot. aliquem viginti sex minis, λύομαί τινα ἓξ καὶ εἴκοσι μνῶν, Dem.

redintegratio, ἀποκατάστασις, ἡ, Greg. ἀνανέωσις, ἡ, Athen.

redintegro, ἀποκαθίστημι, Herodian. pugnam, ἀνανεόω τὴν μάχην, idem.

reditio, s. reditus, ἐπάνοδος, ἡ, Plut. ἀνακομιδή, ἡ, id. ἀπονόστησις, ἡ, Arr. — i. e. proventus, πρόσοδος, ἡ, Dem. προσιόντα, τά, Dion. Hal. exsulum in patriam, ἡ κάθοδος τῶν φευγόντων, Dem. in gratiam, διαλλαγή, ἡ, id. καταλλαγή, ἡ, Isocr.

redoleo, ὄζω, aliquid, τινός, Diosc.

reduco, ἐπανάγω, exsules in patriam, τοὺς φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας, Plato. urbem in pristinum statum, κατάγω πόλιν εἰς ἑαυτήν, Plut. aliquem domum, ἄγω τινὰ ὀπίσω εἰς τὰ οἰκεῖα, Aelian.

reductio, ἀναγωγή, ἡ, Aristot.

redundanter, πλεοναστικῶς, περισσῶς.

redundantia, s. redundatio, πλεονασμός, ὁ, Plut.

redundo, πλεονάζω, aliqua re, τινός, Galen. τινί, Thuc. περισσεύω τινός, Lucian.

reduvia, παρωνυχία, ἡ, Aegin.

redux, κατάγόμενος, ου, ὁ, Plut. κατελθών, ὁ, Isocr. κατιών, ὁ, id.

refectio, ἐπισκευή, ἡ, Dem.

refello, ἀνασκευάζω, Aristot. aliquem, διελέγχω τινά, Naz. sententiam, ἀνατρέπω γνώμην, Thuc.

refercio, ἐμπλήθω, aliquid aliqua re, τί τινος, Plat. cf. compleo.

referio, ἀντιτύπτω, Aristoph.

refero, ἀνακομίζω, arma in arcem, τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, Xen. aliquid ad senatum, ἀναφέρω τι εἰς s. πρὸς τὴν σύγκλητον, Plut. ad populum, προσάγω τι πρὸς τὸν δῆμον, Aristot. aliquem inter aliquos, τίθημί τινα εἰς τινας, Dem. inter deos, ἀνάγω τινὰ εἰς θεούς, Isocr. malum, ἐπαναφέρω κακόν, Xen. ἀγγέλλω κακόν, Dem. gratiam, ἀντευποιέω, Xen. alicui pro aliquo, ἀποδίδωμι χάριν τινὶ ὑπέρ τινος, Isocr. alicui ali-

quid acceptum, ἐπιτίθημί τινι τὴν αἰτίαν, Isocr. τὴν χάριν ἀνάπτω τινί, Plut. in acta aliquid, ἀναγράφομαί τι, Bud. consilia ad aliquid, συντείνω εἴς τι, Dem. κατευθύνω τι πρός τι, Plut. pedem, ἀναποδίζω εἰς τοὐπίσω, Herodian.

refert, διαφέρει, hoc tua, ταῦτά σοι, Plato. mea nil refert, ἐμοὶ οὐδὲν διαφέρει, Aelian. cf. interest.

reficio, ἀνασκευάζω, aliquid, τί, Strabo. ἐπισκευάζω τι, Isocr. muros, ἀνατειχίζω, Xen. — i. e. recreo, cf. recreo.

reflecto, ἀνακάμπτω, Philo. ἀνακλάω, Lucian.

reflexio, ἀνάκλασις, ἡ, ἀνάκαμψις, ἡ.

refloreo, ἀνανθέω, Plato.

refluo, ἀναῤῥέω.

refluxus, ἀνάῤῥοια, ἡ, Athen.

refocillo, ἀνακνάομαι, Gal. Cf. recreo.

reformatio, ἀνάπλασις, ἡ, Gregor.

reformidatio, φόβος, ὁ, Dem. ὀῤῥωδία, ἡ, Thuc.

reformido, ὀῤῥωδέω, potentiam alicujus, δύναμιν τινος, Dem. περί τινι, Thuc. Cf. metuo.

reformo, ἀναπλάσσω, Gregor.

refoveo, ἀναθάλπω, conf. recreo.

refragor, ἀντιλέγω, alicui rei, τινί, Xen. dictis, ἀντερέω τοῖς εἰρημένοις, Dem. Cf. contradico.

refrenatio, ἀναχαιτισμός, ὁ.

refreno, ἀναχαιτίζω, Philo. ἀναστέλλω, Lucian.

refrigeratio, ἀνάψυξις, ἡ, ἔμψυξις, ἡ, περίψυξις, ἡ, ψυγμός, ὁ, ἀναψυχή, ἡ.

refrigero, ἀναψύχω, ἀποψύχω, Athen. ἐμψύχω, Galen. καταψύχω, Plato.

refrigesco, ἀναψύχομαι, Aristot.

refringo, ἀνακλάω, Luc.

refugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα, Isocr. Cf. confugio.

refugium, καταφυγή, ἡ, Isocr. nullum habere, καταφυγὴν ἔχειν μηδεμίαν, Id. habere tutissimum, ἔχειν ἀσφαλεστάτην, Id. invenire, εὑρίσκειν ἀποφυγεῖν, Lucian.

refulgeo, ἀπολάμπω, ἀναλάμπω, Xenoph.

refundo, ἀναχέω, Gregor.

refutatio, ἀνασκευή, ἡ, Aristot.

refuto, ἀνασκευάζομαι, Gregor. calumniam, ἀπολύομαι διαβολήν, Plato. διαλύομαι διαβολήν, Isocr. conf. refello.

regaliter, βασιλικῶς, Isocr.

regalis, βασιλικός, Isocr.

regeneratio, ἀναγέννησις, ἡ, παλιγγενεσία, ἡ.

regenero, ἀναγεννάω.

regermino, ἀναβλαστάνω, Plato.

regero, ἀνακομίζω, Xen. Cf. refero.

regia, βασίλειον, τό, et plur. βασίλεια, τά, Xenoph.

regie, βασιλικῶς, Isocr.

regigno, ἀναγεννάω.

regimen, ἐπιστασία, ἡ, Plut.

regina, βασίλισσα, ἡ, Plut. βασίλεια, ἡ.

regio, χώρα, ἡ, Dem. fertilis, ἀγαθή, Xen. quae colitur, et seritur, ἐνεργός, Id. coeli, κλίμα, ατος, τό, Aristot. e regione, ἀντία, Herodot. ἐξ ἐναντίας, Aristot. καταντικρύ, Thuc.

regius, βασιλικός, Isocr.

regno, βασιλεύω, in Asia, Ἀσίας, Dem. ἐν Ἀσίᾳ, Id. Cf. dominor, impero.

regnum, βασιλεία, ἡ, Dem. maximum, μεγίστη, Isocr. tutissimum, ἀσφαλεστάτη, Id. paternum, πατρικὴ, id. constituere, καθίστασθαι βασιλείαν, Isocr. comparare sibi, κατασκευάζεσθαι ἑαυτῷ, Dem. parare pulcherrime, κτᾶσθαι καλλίστην, Isocr. occupare, λαμβάνειν, Id. paternum suscipere, πατρικὴν παραλαμβάνειν, Id. tenere, ἔχειν, Id. optime administrare, διοικεῖν ἄριστα, Id. tueri, διαφυλάττειν, Id. praeclarum, tutum esse, καλῶς, ἀσφαλῶς ἔχειν, Id. conservare, διασώζειν, Isocr. eripere alicui, ἀφαιρεῖν τινι, Id. amittere, ἐκπίπτειν ἐκ τῆς τυραννίδος, Id.

rego, ἐπιστατέω, aliquid, τινί, Plut. τινός, Xen. civitatem, διοικέω πόλιν, Isocr. domum, οἰκονομέω οἶκον, Xenoph. Cf. administro, guberno.

regredior, ἐπανέρχομαι, ἀναχωρέω, ἐπαναστρέφω, ὑποχωρέω, ἀνάγω, ἄνειμι.

regressio, v. regressus.

regressus, us, ἄνοδος, ἡ, ἐπάνοδος, ἡ, πάλιν ὁδός, ἡ, ὑποστροφή, ἡ, ὑποστροφή, ἡ, ὑποχώρησις, ἡ, ἀναχώρησις, ἡ.

regula, κανών, ὁ, Aeschin.

regularis, κανονικός, ή, όν.

regulus, βασιλίσκος, ὁ, Athen. βασιλείδιον, τό, Plut.

regusto, ἀναγεύομαι, πάλιν γεύομαι.

reiteratio, ἀνάληψις, ἡ.

rejectaneus, s. rejiculus, ἀπόβλητος, ον, ἀποδεδοκιμασμένος, ἀποπροηγμένος.

rejectio, s. rejectus, ἀποβολή, ἡ, Plato. sanguinis, ἡ ἀναγωγὴ αἵματος, Diosc.

rejicio, ἀποβάλλω, Plut. Conf. repudio, in posterum diem, ἀναβάλλομαί τι εἰς τὴν ὑστεραίαν, Item. Conf. differo, culpam in alium, ἀνατίθημι αἰτίαν ἄλλῳ, Isocr. αἰτίαν τρέπω εἴς τινα, Plut. aliquid ad senatum, ἀνάγω τι πρὸς τὴν σύγκλητον, sanguinem, ἀνάγω αἷμα, Galen.

rejiculus, v. rejectaneus.

relabor, μεταπίπτω, Dem. Cf. recido.

relatio, διήγησις, ἡ, cf. narratio.

relaxatio, ἀναχαλασμός, ὁ.

relaxativus, ἀναχαλαστικός, Diosc.

relaxo, ἀναχαλάω, chordam, χορδὴν, Philo. animum, ἀνίημι τὴν ψυχὴν, Athen. alvum, λαπάζω τὴν κοιλίαν.

relegatio, ἐξορισμός, ὁ, Dion. Hal. Cf. exsilium.

relego, as, ἀποπέμπω, aliquem, τινά, Aeschin. in exsilium, ἐξοστρακίζω. Plut. ad certum tempus, ὀστρακίζω καὶ μεθίστημι ἐκ τῆς πόλεως χρόνον ὡρισμένον, Aristot. Cf. exsilium.

relego, is, ἀναγιγνώσκω, Xen.

relevo, κουφίζω, Herodian. aliquem spe, ἐπικουφίζω τινὰ ἐλπίδι, Xenoph.

relictio, ἀπόλειψις, ἡ, Dem.

religatio, ἀνάδεσις, ἡ, Lucian.

religio, ἱερά, τά, Dem. θεῖα, τά, Id. εὐσέβεια, ἡ, Id. ἡ εὐσέβεια καὶ περὶ θεῶν θεραπεία, Isocr. religioni duco, s. habeo, ἐνθύμιον ποιοῦμαι, Herodot. ἐντρέπομαι, Dion. Hal. religionis ergo, τῆς ὁσίας ἕνεκα, Id.

religiose, εὐσεβῶς, Dem. colo Deum, εὐσεβέω τὰ πρὸς τὸν θεὸν, Isocr.

religiosus, εὐσεβής, ές, Demosth. cultor deorum, εὐσεβέστατα διακείμενος πρὸς τὰ τῶν θεῶν, Isocr.

religo, ἀνάπτω, aliquid ad aliquid, τί πρός τι, Plut.

relino, ἀναχρίω, dolium, ἀνοίγω πίθον, Plut.

relinquo, καταλείπω, aliquem, τινα, Isocr. ἀπολείπω τινα, Xen. ordinem, ἐκλείπω τάξιν, Plut. posteris immortalem memoriam virtutis, καταλείπω τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς, Isocr.

reliquiae, λεῖμμα, τό, περίλειμμα, τό, κατάλειμμα, τό, λείψανον, τό, it. λείψανα, τά, ὑπόλοιπα, τά, reliquiae sanctorum, τὰ τῶν ἁγίων λείψανα, Zonar.

reliquus, λοιπός, Xen. ἐπίλοιπος, ον, Dem. reliquum est, λοιπόν ἐστι, Isocr. ἀπολείπεται, Dem. nihil est adversariis, οὐδὲν λοιπὸν τοῖς ἀντιλέγουσι, Isocr. reliquum sibi nihil ad aequitatem fecit, οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἀδικίας ἀπολέλοιπε. in reliquum tempus, εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου, Dem.

reluceo, ἀναλάμπω, Xen.

reluctor, ἀντιπαλαίω, ἀντιμάχομαι, Alex. Aphr. ἀνταγωνίζομαι, Thuc.

remando, is, ἀναμηρυκάομαι, Athen.

remaneo, ὑπομένω, Dion. Hal.

remansio, ὑπομονή, ἡ, Dion. Hal.

remedium, θεραπεία, ἡ, Dem. ἀλέξημα, τό, Strabo. praesentissimum, φάρμακον σωτηριώτατον, nivis, ἐπικούρημα τῆς χιόνος, Xen.

remetior, ἀναμετρέω.

remex, ἐρέτης, ὁ, Plut. ἐλατήρ, ὁ.

remigatio, s. remigium, ἐρεσία, ἡ, Polyb.

remigo, ἐρέσσω, ἐλαύνω, Dion. Hal.

reminiscentia, ἀνάμνησις, ἡ.

reminiscor, ἀναμιμνήσκομαι, alicujus, τί, Isocr. μέμνημαί τινος, Xenoph. Conf. memini, recordor.

remisse, ἀνέτως, ἀνειμένως, — i. e. dissolute, ἐκλελυμένως, Isocr.

remissio, ἄνεσις, ἡ, ὕφεσις, ἡ, πάρεσις, ἡ, ἀναχαλασμός, ὁ. 2) remissio, ut tributi, poenae, ἄνεσις, ἡ, ἄφεσις, ἡ, συγγνώμη, ἡ, ἔνδοσις, ἡ, μείωσις, ἡ, remissio debiti, ἐπιεικία, ἡ. 3) remissio animi, πρᾳότης, ἡ, καταστολή, ἡ, σωφροσύνη, ἡ, ῥᾳστώνη, ἡ.

remitto, ἀναπέμπω, ἀποπέμπω. 2) ἀνίημι, ἀφίημί τινί τι, ἀπαλλάττω τινά τινος, ἀπολύω τινά τινος, Irae no, τοὺς ῥυτῆρας χαλάω s. μεθίημι, alicui crimen, ἀφίημί τινα τοῦ ἐγκλήματος, Plut. συγγνώμην ἔχω τινί τινος, Isocr. debitum, ἀφίημί τινι τὸ ὀφείλημα, remittitur aliquid mihi, συγγνώμης τυγχάνω τινός. 3) intrans. remittit luctus, ἡ ἀκμὴ τοῦ πένθους ἀπομαραίνεται, Aelian.

remollesco, ἀναμαλάττομαι, Suid.

remollio, ἀναμαλάττω.

remora, ἀποχή, ἡ, Nos. ἀναβολή, ἡ, Eustath. piscis, ἐχενηΐς, ἡ.

remordeo, ἀντιδάκνω.

remoror, ἀναβάλλομαι, Dem. aliquid, ἐφίστημί τι, Plut. aliquem aliqua re, ἀναβάλλω τινὰ ἔκ τινος, Dem. κατέχω τινὰ τινι, Isocr.

remotio, ἀποκίνησις, εως, ἡ.

removeo, ἀποκινέω, terminum, ὅρον, Pandect. aliquid e medio, ἀναιρέω τι ἐκ μέσου, Dem. aliquid ab aliquo, χωρίζω τι ἀπό τινος, Plut. ἀπελαύνω τινὰ τινος, Dem.

remotus, μακρός, ά, όν, ab aliqua re, πόῤῥω ὤν τινος, Isocr.

remuneratio, ἀντιδωρεά, ἡ, Aristot.

remunero, s. remuneror, ἀντευεργετέω, Xen. aliquem dono, ἀμείβομαί τινα δωρεᾷ, Chrys. τινα δώρῳ. Xen. aliquem ob justitiam, τινὰ τῆς δικαιοσύνης, Lucian.

remus, κώπη, ἡ, Thuc.

ren, νεφρός, ὁ, Aristot.

renascor, ἀναφύομαι, Plut.

renideo, ἀποστίλβω.

renitor, ἀντερείδω, alicui, τινί, Plut. ἐνίσταμαί τινι, idem.

renovatio, ἀνακαίνωσις, ἡ, ἐγκαίνισις, ἡ, ἀνακαινισμός, οῦ, ὁ, - ἀνανέωσις, ἡ, - ἀνασκευή, ἡ, ἐπισκευή, ἡ, ἀποκατάστασις, ἡ.

renovo, ἀνανεόομαι, vetera hospitia, τάς παλαιάς ξενίας, Isocr. orationem, ἐπανακαινοῦμαι λόγον, Plato. καινοποιέω τι, Plut. odium, ἀνακαινίζω τό μῖσος, Isocr. veterem inimicitiam, καινόω τήν παλαιάν ἔχθραν, Philo.

renumero, ἐπαναριθμέω.

renunciatio, ἀπαγγελία, ἡ, Dem.

renuncio, ἀπαγγέλλω, aliquid statim, τί εὐθέως, Dem. alicui aliquid, τί τινι, Xen. προσαγγέλλω τί τινι, Dem. εἰσαγγέλλω τι πρός τινα, Plut.

renuo, ἀνανεύω, Plato Cf. recuso.

reor, νομίζω, Dem. Cf. puto, arbitror.

repages, s. repagulum, μοχλός, ὁ, Thuc.

reparabilis, ἐπισκευαστός, Plato.

reparatio, ἐπισκευή, ῆς, ἡ, Dem.

reparo, ἐπισκευάζω, vias, τάς ὁδούς, Dem. vires amissas, ἀνακαλέω τήν δύναμιν ἀῤῥωστον, Galen.

repastinatio, βωλοστροφία, ἡ, Gaza.

repastino, βωλοστροφέω.

repello, ἀπελαύνω, ab ara, τοῦ βωμοῦ, Lucian. aliquem, ἀπωθέω τινά, Dem. παραθέω τινά, idem. aliquem a disputatione de pace, εἴργω τινά τῶν ὑπέρ τῆς εἰρήνης λόγων, id. hostem, ἀπωθέομαι τόν πολέμιον, Dem. Cf. arceo.

rependo, ἀντισταθμάω, aliquid pro aliquo, τί πρό τινος, Basil. cum foenore, ἀμείβομαι σύν ἐπικαρπίᾳ, Chrys. injuriam, ἀνταποδίδωμι ὕβριν, Aristot.

repente, ἐξαίφνης, Dem. ὀξέως, idem. αἰφνίδιον, Plut. ἄφνω, idem. ἐξαπιναίως, Thuc.

repentinus, αἰφνίδιος, ία, ιον, Plut. ἐξαπιναῖος, ον, Xen.

repercussio, ἀντιτυπία, ἡ, ἀντικοπή, ἡ, Plut.

repercutio, ἀντιτυπέω, Lucian. ἀνακρούω, ἀντικρούω, ἀντικόπτω.

reperio, εὑρίσκω, Dem. Cf. invenio.

repertor, i. q. inventor.

repetitio, ἀπαίτησις, ἡ, Dem. - i. e. iteratio, ἀνάληψις, ἡ, ἐπανάληψις, ἡ, Hermog. dictorum, ἀνακεφαλαίωσις, ἡ, Dion. Hal.

repeto, ἀπαιτέω, aliquid ab aliquo, τινά τι, Dem. ab aliquo mercedem, μισθόν παρά τινος, Lucian. animo, ἀναπολέω τι κατά νοῦν, Dion. Hal. aliquid ab initio, ἀναλαμβάνω τι ἐξ ἀρχῆς, Plato. ἀπ' ἀρχῆς, Aristot. orationem altius, ἀνωτέρω τόν λόγον ἄγω, Chrys. ἀναλαμβάνω λόγον ἐξ ἀρχῆς, Dion. Hal.

repleo, ἀναμεστόω, Aristoph. urbem infamia, ἀναπλήθω πόλιν πονηρᾶς δόξης, Dem. Cf. compleo.

replicatio, ἀνάπτυξις, ἡ.

replico, ἀναπτύσσω, aliquid, τί, Philo.

repo, ἑρπύζω, super mensam, ἐπί τήν τράπεζαν, Laert.

repono, ἀνατίθημι, Aristot. in vas, ἀποτίθημι εἰς ἀγγεῖον, Diosc. in numero deorum, ἀνάγω τινά εἰς θεούς, Isocr. e regione, ἀντιπρόσωπον τινι κατακλίνω, Aelian. mihi frumentum, ἀποταμιεύω ἐμαυτῷ τούς πυρούς, id. in me spem meam, ἐμαυτῷ πέποιθα, Plut.

reporto, ἀνακομίζω, aliquid, τί, Xen. laudem ob aliquam rem, εὐδοκιμέω ἔκ τινος, Isocr. εὐκλείας τυγχάνω, Item.

reposco, ἀπαιτέω, debitum ab aliquo, τό ὀφειλόμενον παρά τινος, Chrys. pecuniam, ἀναπράττω χρήματα, Thuc. ad poenam, ἐξαιτέω ἐπί τιμωρίᾳ, Plut. Cf. repeto.

repositorium, ἀποθήκη, ἡ, Thuc. θήκη, ἡ, id. ταμιεῖον, τό, Plut.

repotia, ἐπαύλια, τα, v. p. 1.

repraesentatio, ὑποτύπωσις, ἡ, παράστασις, ἡ.

repraesento, παρίστημι, Dion. Hal. spectatoribus, ἐπιδείκνυμι τοῖς θεαταῖς, Lucian. aliquem, εἰκάζω τινά, Dem. res, ac si gestae ita essent, δείκνυμι τά ὁρώμενα, ὡς δρώμενα, Achill. Tat.

reprehendo, ἀντιλαμβάνομαι, Plato. ἐπιλαμβάνομαι, Lucian. - i. e. culpo, καταμέμφομαι, Dion. Hal. peccata, ἐπιτιμάω τοῖς ἁμαρτανομένοις, Isocr. amicos, ἐπιπλήττω τοῖς φίλοις, idem. alium, ψέγω ἕτερον, Plut. μέμφομαι ἑτέρῳ, Dem. Cf. criminor, arguo.

reprehensio, ἐπίπληξις, ἡ, ἐπιτίμησις, ἡ, μέμψις, ἡ, ἔλεγχος, ὁ, ψόγος, ὁ.

reprehensor, ἐπιπλήκτωρ, ὁ, Isocr. φιλεπιτιμητής, ὁ, Dem.

reprimo, ἐφίστημι, Plut. iram, κατέχω τήν ὀργήν, Aristot. aliquem, σχίζω τινα, Plut. linguam, κρατέω τῆς γλώττης, idem. aliquem, ne faciat, παύω τινά μή ποιεῖν, Thuc.

reprobo, ἀποδοκιμάζω, artes, τέχνας, Isocr. aliquem, ἀθετέω τινά, aliquid, τί, Plut.

reptilia, ἑρπετά, ἑρπυστικά.

repudiatio, ἀποπομπή, ἡ, Poll. ἀπόπεμψις, ἡ, Dem.

repudio, ἀποπέμπομαι, uxorem, τήν γυναῖκα, Plut. - i. e. reprobo, cf. reprobo.

repudium, ἀποπομπή, ἡ, ἀπόπεμψις, ἡ, ἀποστάσιον, τό, ἡ τοῦ γάμου διάλυσις, libellus repudii, βιβλίον ἀποστασίου, N. T. γράμμα ἀπολυτικόν, Theophyl.

repuerasco, ἀνανηπιόομαι, ἀνανηπιεύομαι.

repugnanter, ἐναντίως, Aristot.

repugnantia, ἀντιλογία, ἡ, ἐναντιολογία, ἡ, ἀντίλεξις, ἡ, ἐναντίωμα, τό, ἐναντιότης, ἡ, repugnantia rerum, ἀντιπάθεια, ἡ, Plinius.

repugno, ἐναντιόω, alicui in aliquo, τινί εἴς τι, Thuc. alicui, ἀντιμάχομαί τινι, Al. Aphr. ἀντικαθίσταμαί τινι, Thuc. ἀντίκειμαί τινι, Aristot. ἀντιτάττομαί τινι, Xenoph.

repullulasco, s. repullulo, ἀναβλαστάνω, Plato.

repulsa, ἀποχειροτονία, ἡ, Dem. repulsam fero, ἀποδοκιμάζομαι, Xen. alicujus, ἀπελαύνομαί τινος, Isocr. in nuptiis, τοῦ γάμου, Dem. nullam ferre ab aliquo, οὐκ ἀτυχεῖν τι ἔκ τινος, Aelian.

repurgatio, ἀποκάθαρσις, ἡ, Thuc.

reputatio, ἀπόλογος, ὁ, ὑπολογισμός, ὁ. 2) λογισμός, ὁ, διαλογισμός, ὁ, σκέψις, ἡ, βούλευσις, ἡ, ἔννοια, ἡ.

reputo, ἐκλογίζομαι, Dem. res, λογίζομαι τά πράγματα, Item. aliquid cum aequitate, ἐπισκοπέω τι δικαίως, id. Conf. considero.

requies, i. q. quies.

requiesco, ἀναπαύομαι, ab aliquo, ἔκ τινος, Lucian. Cf. quiesco.

requiro, ἀναζητέω, aliquid, τί, Plut. Cf. quaero.

res, πρᾶγμα, τό, Dem. ἔργον, τό, id. adversae, δυστυχία, ἡ, Isocr. bellicae, τά τοῦ πολέμου, Xenoph. fortuitae, τά παρά τῆς τύχης δοθέντα, Lucian. controversae, ἀμφισβητούμενα, τά, Dem. familiaris, οἰκία, ἡ, Dem. οἰκεῖα, τά, idem. gestae, πεπραγμένα, τά, Dem. praeclare gestae, τά καλῶς πραχθέντα, Isocr. male geritur, τά πράγματα φέρεται κακῶς, Xen. sacrae, ὅσια, ων, τά, Item. re ipsa expertus et edoctus, ἔργῳ πειραθείς καί διδαχθείς, Dem. re ipsa indicat, αὐτό τό ἔργον τοῦτο δηλοῖ, idem. verbis et re, λόγῳ καί ἔργῳ, Isocr. rem cum aliquo habere, ὁμιλεῖν τινι, Aelian. e re nata, ἐκ παρατυχόντος, Thuc. non abs re, οὐκ ἀπεικότως, Lucian. res publica, v. respublica.

resalutatio, ἀντασπασμός, ὁ.

resaluto, ἀντασπάζομαι, aliquem, τινά, Plato. ἀντιδεξιόομαί τινα, Xen.

resarcio, ἀκέομαι, aliquid, τί, Luc.

rescisco, μανθάνω, ex aliis, παρά τῶν ἄλλων, Plato.

rescribo, ἀντιγράφω, ad aliquem, πρός τινα, Jul. Apost.

resectio, ἀποτομή, ἡ.

resegmen, ἀπότμημα, τό, Hesych.

resero, ἀνοίγω, Xenoph. Cf. aperio.

reservo, διαφυλάττω, Xen.

reses, σχολαῖος, cf. piger.

resideo, καθίζάνω, super aliquid, ἐπί τι, Isocr. καθίζομαι ἐπί τι, Thucyd. apud aram, καθίζω ἐπί τόν βωμόν, idem.

residia, ἀργία, ἡ, Dem. Cf. Pigritia.

residuus, λοιπός. Cf. reliquus.

resigno, ἀποσφραγίζω, Laert. epistolam, ἀπολύομαι ἐπιστολήν, Plut.

resilio, ἀναπηδάω, Aristoph.

resina, ῥητίνη, ἡ, Gal.

resinaceus, s. resinosus, ῥητινώδης, ες, Diosc.

resipio, s. resipisco, μετανοέω. Xen.

resisto, ἐφίσταμαι, Synes. alicui, ἀντιπράττομαί τινι, Xen. ἐναντιόομαί τινι, Thuc. Cf. repugno.

resolutio, ἀνάλυσις, ἡ, Athen.

resolutorius, ἀναλυτικός, Aristot.

resolvo, ἀναλύω τι, Aristot. καταλύω τι, Thuc.

resonabilis, ἀναφθεγγόμενος.

resonantia, ἠχώ, - όος, ἡ, Al. Aphr. ἀπήχημα, τό, Basil.

resono, ἀντηχέω, Julian. Apost.

resorbeo, ἀναῤῥοφέω.

respectus, us, ἐπίσκεψις, ἡ.

respicio, ἀποβλέπω, ad aliquem, πρός τινα, Aeschin. ad aliquid, ἀφοράω εἴς τι, Plato.

respiratio, ἀνάπνευσις, ἡ, Aristot. ἀναπνοή, ἡ, Plato.

respiro, ἀναπνέω, Plato. — i. e. ad me redeo, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν, Isocr.

respondeo, ἀποκρίνομαι, alicui, τινί, Dem. ad aliquid, πρός τι, id. ad duo, λόγον δίδωμι δυοῖν, id. expedite et simpliciter, ἀποκρίνομαι ῥᾳδίως καί ἁπλῶς, Dem. summa cum aequitate et verissime, δικαιότατον καί ἀληθέστατόν τι, id. temperate et leniter, μετρίως, Xenoph. pro aliquo, ἀντεῖπον ὑπέρ τινος, Isocr. objectioni, ἀπαντάω τοῖς εἰρημένοις, id.

responsio, s. responsum, ἀπόκρισις, ἡ, justa et utilia, δίκαια καί συμφέροντα, Dem. responsum do, ποιέομαι, δίδωμι, ἀποδίδωμι ἀπόκρισιν, Dem.

respublica, πολιτεία, ἡ, Dem. κοινά, τά, id. rempublicam constituere, πολι-

τείαν καθίστασθαι, id. accedere ad rempublicam, προσέρχεσθαι πρὸς τὰ κοινά, id. optime administrare sive gubernare rempublicam, κάλλιστα διοικεῖν τὴν πόλιν, id. πράττειν τὰ κοινά, id.

respuo, ἀποπτύω, Eurip.

restagno, λιμνάζω, Basil.

restauro, ἐπισκευάζω, aliquid, τί, Plato.

resticula, σχοινίον, τό, Plut.

restinctio, ἀπόσβεσις, ἡ, σβέσις, ἡ, Aristot.

restio, σχοινοστρόφος, ὁ, Plat.

restis, σχοῖνος, ὁ (ap. seriores etiam σχοῖνος, ἡ), κάλως, ω, ὁ.

restituo, ἀποδίδωμι, alicui aliquid, τινί τι, Dem. in pristinum dignitatis gradum, προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, Isocr. in statum antiquum, s. integrum, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἄγω, Aristot. in regnum, ἐπάγω ἐπὶ βασιλείᾳ, Thuc. collapsam rempublicam, ἐπανορθόομαι τὴν πολιτείαν, Aristot. ἀνορθόω τὴν πόλιν, Isocr.

restitutio, ἀποκατάστασις, ἡ, Greg.

resto, ὑπολείπομαι, Thuc. restat, λοιπόν, sc. ἐστί, Isocr. quod restat, λοιπόν, τό.

restringo, καταστέλλω.

resumo, ἀναλαμβάνω, cf. recipio.

resuo, ἀναῤῥάπτω.

resupinatio, ὑπτίασμα, τό, Aeschyl.

resupino, ἐξυπτιάζω, me, ἐμαυτόν, Lucian.

resupinus, ὕπτιος, Lucian. sum, ἐξυπτιάζω, Aristot.

resurgo, ἀνίσταμαι, Plut.

resurrectio, ἀνάστασις, ἡ, a mortuis, ἐκ νεκρῶν, N. T. ἔγερσις, ἡ, Ibid. resurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα, Naz.

resuscito, ἀνεγείρω, Dem.

retardatio, ἀναβολή, ἡ, μέλλησις, ἡ, Thuc. μέλλημα, τό, Aeschin.

retardo, βραδύνω, Hdn. Cf. remoror, differo.

rete, venatorium et piscatorium, δίκτυον, τό, piscatorium, ἀμφίβληστρον, τό, σαγήνη, ἡ, venatorium, λίνον, τό, in universum, ἄρκυς, ἡ, retia tendo, ἐκπετάννυμι τὰ δίκτυα, ἀναστάω δίκτυα.

retego, ἀνακαλύπτω, Dion. Hal.

retentio, ἐπίσχεσις, ἡ.

retexo, ἀνυφαίνω.

reticentia, ἐχεμυθία, ἡ, Plut. ἐχεγλωττία, ἡ, Luc.

reticeo, σιωπάω, aliquid, τί, Laert. ἀποσιωπάω τι, Lucian. κατασιωπάω τι, Aristot.

reticulum, διατύλιον, τό, — i. e. vitta muliebris, κεκρύφαλος, ὁ, Lucian.

retinaculum, ὀχεύς, ὁ, ἔχμα, τό, retinacula navis, πείσματα, τά, πρυμνήσια, τά.

retineo, κατέχω, aliquem, τινά, Plato. apud me, συνέχω, Dion. Hal.

retorqueo, ἀναστρέφω, Eurip. aliquid, ἐπιστρέφω τι, Thuc.

retractatio, ἐπανόρθωσις, ἡ, Dem. παλιλλογία, ἡ, Theophr. — i. e. palinodia, παλινῳδία, ἡ, Isocr.

retractio, ἀνθολκή, ἡ, Plut.

retracto, ἀναπραγματεύομαι, — i. e. palinodiam cano, παλινῳδέω, Lucian.

retraho, ἀνθέλκω, aliquid ad me, τὶ πρὸς ἐμέ, Herodot. manum, ἀνασπάω πάλιν τὴν χεῖρα, Aristoph.

retribuo, ἀνταποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, Thuc. pro aliqua re, ἀμοιβὴν ἀποδίδωμί τινί τινος, Luc. Conf. reddo.

retributio, ἀνταπόδοσις, ἡ, ἀντίδοσις, ἡ.

retrimentum, πίτυσμα, τό, Galen. ἀπόπτυσμα, τό, Diosc.

retro, ὄπισθεν, Xenoph. perrepo, ὀπίσω διεξέρπω, Aristot.

retrongo, ἀναποδίζω, aliquem, τινά, Aeschin.

retrocedo, ὀπίσω ἄπειμι, Lucian. ἐπὶ πόδα ἀναστρέφω, id. ἐπὶ πόδα ἀναχωρέω, Aristid.

retroeo, s. retrogradior, id. quod retrocedo.

retrogradus, ἀναποδίζων, Hdn.

retrorsum, ἐπὶ πόδα, Xen. ὀπισθοφανής.

retrudo, ἀναθέω.

retundo, ἀμβλύνω, Plut.

reus, αἴτιος, ία, ιον, alicujus rei, τινός, Dem. ἔνοχος, ον, τινός, id. reum facere aliquem, ποιεῖν τινα ὑπόδικον, id. ὑπεύθυνον, id. se ipsum, καθιστάναι ἑαυτὸν ὑπεύθυνον, idem. deprehendere, λαμβάνειν τινὰ ὑπεύθυνον, id. esse, αἴτιον εἶναι, dimittere, ἀφεῖναι, id.

reveho, ἀνακομίζω, Xen. Cf. reporto, refero.

revelatio, ἀνακάλυψις, ἡ, ἀποκάλυψις, ἡ, N. T.

revello, ἀποτίλλω, aliquid, τί, Plut. περιτίλλω, Lucian.

revelo, ἀνακαλύπτω, Synes. ἀποκαλύπτω, Plut.

revenio, i. q. redeo.

revera, ὄντως, Dem. ὡς ἀληθῶς, idem. ἀληθεῖ λόγῳ, Xenoph.

reverendus, αἰδέσιμος, ον, Laert.

reverenter, αἰδημόνως, Xenoph.

reverentia, αἰδώς, ἡ, regis, τοῦ βασιλέως, Plut. dei, ἡ θεραπεία περὶ τὸν θεόν, Isocr. αἰδέσιμον, τό, Luc.

revereor, αἰσχύνομαι, deum, θεόν, Dem. patrem, πατέρα, id. senes, αἰδοῦμαι τοὺς πρεσβυτέρους, Xen. aliquem, αἰδῶ ἔχω τινί, id.

reversio, ἀναστροφή, ἡ, Xen. κάθοδος, ἡ, Dem. ἀναχώρησις, ἡ, id.

reverto, s. revertor, ἀναστρέφω, ex insula, ἐκ νήσου, Dem. domum, ἔρχομαι ἐπὶ τὸν οἶκον, id. in regnum, κατέρχομαι εἰς τὴν βασιλείαν, id. Cf. redeo.

revincio, ἀναδεσμεύω.

reviresco, ἀναθάλλω.

reviso, ἐπισκέπτομαι, Herodian. ἐπισκοπέω, Isocr.

revivisco, ἀναβιόω, Lucian. ἀναβιώσκομαι, Plato, ἀναζάω.

revocabilis, ἀνακλητός, ον, Dion.

revocatio, ἀνάκλησις, ἡ, ἐπανάκλησις, ἡ, Galen.

revoco, ἀποκαλέω, ἀνακαλέω, aliquem, τινά, Thuc. in memoriam, ἀναπολέω, Dion. Hal. aliquid alicui, ὑπομιμνήσκω τινά τινος vel τινά τι, — i. e. retracto accusationem, ἀνατίθημι τὰ κατηγορούμενα, Luc. pedem, ἀναποδίζω, Herodian. — i. e. recanto, παλινῳδέω, Lucian. revocor ad vitam, ἀναβιόομαι, Plato.

revolo, ἀναπέτομαι.

revolubilis, ἀνακύλιστος, ον.

revolvo, ἀνακυλίω, ἀνακυκλόω, Damasc. ἀποκυλίω, Lucian. mente, quae dicta sunt, ἀνακυκλέω πρὸς ἐμαυτὸν τὰ εἰρημένα, Naz.

revolutio, ἀνακύλισις, ἡ.

rex, βασιλεύς, ὁ, Xenoph.

rheda, ζεῦγος, τό, Plato. mularis, ἀπήνη, ἡ, Paus.

rhedarius, ζευγηλάτης, ὁ.

rhetor, ῥήτωρ, ὁ, Dem. σοφιστής, ὁ, Lucian. τεχνογράφος, ὁ, Dion. Hal.

rhetorica, ῥητορική, ἡ, Aristot.

rhetorice, ῥητορικῶς, Aeschin.

rhetoricus, ῥητορικός, Aristot.

rhinoceros, ῥινόκερως, ὁ, Ael.

rhombus, ῥόμβος, ὁ.

rhonchisso, ῥέγχω, Galen.

rhonchus, ῥέγχος, ὁ, Galen.

rhythmicus, ῥυθμικός, Plut.

rhythmus, ῥυθμός, ὁ, Aristot. ad quem saltant armati, ἐνόπλιος, Xen.

ricinus, κρότων, ὁ, κυνοῤῥαιστής, ὁ, Aristot. 2) frutex, κίκι, τό, Diosc.

rictus, χάσμα, τό, χάσμημα, τό, Aristoph.

rideo, γελάω, mecum, ἐμαυτῷ, Xenoph. de aliquo, vel aliqua re, ἐπί τινι, id. valde suaviter, μάλα ἡδύ, Lucian. Cf. risus, it. derideo, arrideo.

ridicule, καταγελάστως, Xen. γελοίως, Aristot.

ridiculus, γελοῖος, Plato. καταγέλαστος, ον, Plato. sum, καταγελάομαι, id.

rigatio, ἄρδευμα, τό.

rigeo, ῥιγόω, Lucian.

rigidus, ῥιγηλός, ή, όν, Diosc.

rigo, ἄρδω, Suid. ἀναρδεύω, Plato.

rigor, ῥῖγος, εος, τό, Xenoph.

rima, κλεισθρία, ἡ, Luc. ὀπή, ἡ, id.

rimor, ἰχνεύω, Xen. aliquid, ἐξετάζω τι, Isocr.

rimosus, κλεισθριώδης, ες.

ringo, s. ringor, τὴν ῥῖνα συστέλλω.

ripa, ὄχθη, ἡ, Plut.

ripula, ὀχθίδιον, τό.

risus, γέλως, ωτος, ὁ, Dem. effusus, καγχασμός, ὁ, Clem. Alex. γέλως πλατύς, Synes. γέλως προπετής, Isocr. rem in risum converto, πρᾶγμα εἰς γέλωτα ἐμβάλλω, Isocr. risum moveo s. concito, γέλωτα παρέχω, Lucian. Plut. γέλωτα κινέω s. παρασκευάζω, Plato. risum compesco s. teneo, ἀποσβέννυμι γέλωτα, Aristoph. γέλωτα κατέχω, Xen. magnum risum excito, πολὺν γέλωτα ποιέω, Plato. risus oritur, γίγνεται γέλως, in risum erumpo, ἐκγελάω, ὁρμάω εἰς γέλωτα, ἐκκαγχάζω, risui sum, καταγελάομαι, καταγέλαστός εἰμι, γέλωτα ὀφλῶ s. ὀφλισκάνω.

rite, κατὰ θεσμόν, δεόντως, προσηκόντως, πρεπόντως, ἐννόμως.

ritus, θεσμός, ὁ, Dion. Hal. sacri, τελεταί, αἱ, id. θεσμοὶ ἱεροί, Plut. patrii, πάτρια, τά, Demosth. ritu ferarum, δίκην θηρίων, Dion. Hal.

rivalis, a) ὁ ἐν ῥείθροις διαιτώμενος. b) ἀντεραστής, ὁ, ἀντίζηλος, ου, ζηλότυπος, ον, rivales inter se, ἀντερῶντες ἀλλήλοις, Eurip.

rivalitas, ζηλοτυπία, ἡ, Diod. Sic.

rivulus, ῥυάκιον, τό, ὁ, μικρὸς καὶ βραχὺς ὀχετός.

rivus, ῥύαξ, ὁ, sanguinis, αἵματος, Aristid. aquarum, ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων, Hdn.

rixa, ἔρις, ἔριδος, ἡ, ἐριθεία, ἡ, νεῖκος, τό, φιλονεικία, ἡ, cf. contentio, jurgium.

rixor, ἐρίζω, cum aliquo, τινί, Lucian. de aliqua re, περί τινος, Isocr. ἀμφιλέγω τι, Xen. Cf. contendo.

rixosus, ἐριστός, Luc.

roboreus, δρύϊνος.
roboro, ῥώννυμι, ἐπιῤῥώννυμι, παρέχω ῥώμην s. ἰσχὺν s. δύναμιν, ἰσχυρὸν ποιέω.
robur, δρῦς, ἡ, ἡ δρῦς ἀγρία, animi, ἀρετή, ἡ, Dem. corporis, ῥώμη, ἡ, Aristot.
robuste, ἐῤῥωμένως, Dem. εὐρώστως, idem.
robustus, ἐῤῥωμένος, Dem. εὔρωστος, ον, id. ἰσχυρός, id. nemini robore corporis cedens, οὐδενός τῷ σώματι ἀῤῥωστότερος γενόμενος, idem.
rodo, διατρώγω, Chrys. παρατρώγω, aliquid, τι, Laert.
rogatio, i. e. petitio, δέησις, ἡ, Dem. αἴτησις, ἡ, id. — i. e. interrogatio, ἐρώτημα, τό, Aristot. Cf. preces, petitio, interrogatio.
rogito, πολλὴν δέησιν ποιέομαι.
rogo, δέομαι, Dem. Cf oro, ἐρωτάω, Dem. Cf. interrogo.
rogus, πυρά, ἡ, Plut. πυρκαϊά, ἡ, Laert.
Roma, Ῥώμη, ἡ, Plut.
Romane, Ῥωμαϊστί, Plut.
Romanus, Ῥωμαῖος, Plut. Ῥωμαϊκός, id.
ronchus, v. rhonchus.
roratio, δροσισμός, ὁ.
roro, δροσίζω, ψεκάζω, Athen.
rorulentus, s. roscidus, δροσώδης, ες, ἔνδροσος, ον.
ros, δρόσος, ἡ, Aristot. δροσία, ἡ, Lucian.
rosa, ῥόδον, τό, Plut.
rosaceus, ῥόδινος, unguentum, μύρον, Athen.
rosarium, ῥοδών, ὁ, Theophr. ῥοδωνιά, ἡ, Ammon.
roscidus, v. rorulentus.
rosetum, ῥοδωνιά, ᾶς, ἡ, Suid.
roseus, ῥόδιος, unguentum, μύρον, Aristot.
rosio, βρῶσις, ἡ, δηγμός, ὁ, δῆγμα, τό, τὸ περιτρώγειν.
rosmarinus, λιβανωτίς, ἡ, Diosc.
rostellum, ῥαμφίδιον, τό, ῥυγχίον, τό, Athen.
rostratus, ῥυγχωτός, navis, ναῦς χαλκήρης, Plut.
rostrum, ῥύγχος, τό, Athen. avis, ῥάμφος, τό, id. muscae, προβοσκίς, ἡ, Lucian. navis, ἔμβολον, τό, Polyb. χάλκωμα, τά, Plut. ἀκροστόλιον, τό, Strabo. rostra in foro Romano, ἔμβολα, τά, Dion. Hal.
rota, τροχός, ὁ, Xen. qua aqua hauritur e puteo, τροχιλεία, ἡ, Aristot. τροχιλία, ἡ, Polyb. rota torqueo, τροχίζω, Aristot. contundo, τροχῷ κατάγνυμι.
roto, γυρόω.
rotula, τροχίσκος, ὁ, Gaza.
rotundatio, στρογγύλωσις, ἡ, σφαίρωμα, τό.
rotunde, στρογγύλως, Plut.
rotunditas, στρογγυλότης, ἡ, περιφέρεια, ἡ, Herodian.
rotundo, στρογγυλόω, Al. Aph.
rotundus, στρογγύλος, Diosc. ἔγκυκλος, ον, Paus. περιφερής, ές, lapis, λίθος, Herodian.
rubedo, ἐρυθρότης, ἡ.
rubefacio, ἐρυθραίνω, Herodian. ἐπιφοινικίζω, Lucian.
rubefio, ἐρυθραίνομαι, Herodian. ἐρυθριάω, Lucian. ἐρυθριάω, Plato.
rubeo, ἐρυθιάω, Lucian.
ruber, ἐρυθρός, ά, όν, Dem.
rubesco, ἐρυθριάω, Plato.
rubeta, φρῦνος, ὁ, Diosc.
rubeus, ἐρυθρός, ά, όν, Dem.
rubicundus, i. q. ruber.
rubiginosus, ἰώδης, ες.
rubigo, ἰός, οῦ, ὁ, ferri, σιδήρου, Diosc. frumenti, μίλτος, ἡ, Paus. ἐρυσίβη, ἡ.
rubor, ἐνερευθές, τό, Lucian. ἐρύθημα, τά, id.
rubrica, μίλτος, ἡ, Diosc. μίλτινον, τό, Plut. rubrica tingo, μιλτόω.
rubricata, ἀνδράφαξις?, τό.
rubricosus, μιλτώδης, ες, Diod. Sic.
rubus, βάτος, ου, ὁ, Diosc.
ructatio, ἐρυγμός, οῦ, ὁ, Aristot.
ructo, s. ructor, ἐρεύγομαι, Alex.Aphr. ἐρυγγάνω, acidum, ὀξυρεγμιάω, Diosc.
ructuosus, ἐρευκτικός, Diosc.
ructus, us, ἐρυγμός, ὁ, Aristot. acidus, ὀξυρεγμία, ἡ, Hippocr.
rudens, κάλως, ω, ὁ, Eustath.
rudero, ἐρειπίοις ἐδαφίζω, ἐρειπιόω, χαλικόω.
rudicula, σπαθίς, ἡ, Poll.
rudimentum, προπαίδευμα, τό, προπαιδεία, ἡ, στοιχείωσις, ἡ.
rudis, ἀπαίδευτος, ον, Dem. sum nullius rei, μηδενὸς ἀπείρως ἔχω, Isocrat. Cf. indoctus, ineruditus.
rudis, σπάθη, ἡ, Diosc.
ruditus, ὄγκησις, ἡ, Aelian. βρώμησις, ἡ, Poll.
rudo, βρωμάομαι, Paus.
rudus, eris, ἐρείπιον, ου, τό, Paus.
rufus, πυῤῥός, ά, όν, Diod. Sic.
ruga, ῥυτίς, ἡ, Plato. frontis caperatae, ἀμαρυγή, ἡ, Poll.
rugio, βρυχάομαι, ὠρύομαι, Dio. Chrys.
rugitus, βρύχημα, τό, βρυχηθμός, ὁ, ὠρύαμα, τό, ὁ βρυγμὸς λέοντος.
rugo, ῥυτιδόω, Aristot.
rugositas, ῥυσσότης, ἡ, Plut.
rugosus, ῥυτιδώδης, ες, ῥυσσός, Lucian.
ruina, ὑπόπτωσις, ἡ, Hesych. Conf. casus. — ruinae, — i. e. rudera, ἐρείπιον, τό, Paus. et rudera muri, τὰ ἐρείπια καὶ λείψανα τείχους, Herodian. ruinam minari, μέλλειν κατολισθαίνειν, Aelian.
ruinosus, ἐρείψιμος, ον, tectum, στέγος, Eurip. πτώσιμος, ον.
ruma, μαστός, ὁ, Aristot.
rumex, λάπαθον, τό, Diosc.
ruminatio, μηρύκημα, τό, Plut. μηρυκισμός, ὁ, Gregor.
rumino, μηρυκάομαι, Aristot. ἀναμηρυκάομαι, Lucian. μηρυκάζω, Aristot — i. e. animo revolvo, ἀναπολέω, Dion. Hal. πρὸς ἐμαυτὸν ἀνακυκλέω, s. ἀνατυλίττω, Lucian.
rumor, φήμη, ἡ, λόγος, ὁ, ἀκοή, ἡ, θρύλλημα, τά, multus est circa Thessaliam et ubique, πολὺς ἐστὶ λόγος κατὰ Θεσσαλίαν καὶ πανταχοῦ, Dem. pervulgatus est de aliquo, λόγος πολύς ἐστι περί τινος, id. est sparsus, λόγος διῆλθεν, Plato. διατεθρύλληται, rumorem spargere, διασκεδάσαι φήμην, Herodian. διαδιδόναι φήμην, Polyb. διασπείρειν λόγον, Xen. rumores spargi, φήμας λέγεσθαι, Dion. Hal. leves et incerti, φῆμαι μετέωροι καὶ ἀδέσποτοι, id. Cf. fama.
rumpo, ῥήγνυμι, vocem, φωνήν, Dem aliquid, σχίζω τι, Xen.
rumusculus, θρυλλίδιον, τό.
runcatio, βοτανισμός, ὁ.
runcina, δορυδρέπανον, τό.
runco, βοτανίζω.
ruo, πίπτω, Xen. in pejus, τρέπομαι εἰς χεῖρον, id. κλίνω ἐπὶ τὸ χεῖρον, id.
rupes, σκόπελος, ὁ, σπιλάς, ἡ, χοιράς, ἡ, πέτρα, ἡ, ἀποῤῥώξ s. καταῤῥώξ, ἡ, (sc. πέτρα.) ἕρμα, τό.
ruptio, ῥῆξις, ἡ, Aristot.
ruralis, ἀγροικος, Lucian. ἄγριος, Xen.
rursum, s. rursus, αὖθις, Dem. quum illa decessisset, rursus patris consobrinam duxit, ἀποθανούσης ἐκείνης, αὖθις ἠγάγετο ἀνεψιὰν τοῦ πατρος, Dem.
rus, ἀγρός, ὁ, Dem. abeo, εἰς ἀγρὸν ἀπέρχομαι, id. ruri vivo, ἐν ἀγρῷ οἰκέω, id. rura redeo, ἐξ ἀγροῦ ἐπανέρχομαι, id.
ruspor, ἐξερευνάω, ἐρευνάω, Xen.
rusticanus, ἀγροικικός, Max. Tyr. χωρίτης, ὁ, Xen.
rusticatio, ἀγραυλία, ἡ.
rustice, ἀγροίκως, ago, ἀγροικίζομαι, Plato.
rusticitas, ἀγροικία, ἡ, Aristot. ἀγριότης, ἡ, Plato.
rusticor, ἀγραυλέω, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω, διαιτάω, Dion. Hal.
rusticus, ἄγροικος, Lucian. ἄγριος, Aristot.
ruta, πήγανον, τό, Diosc.
rutaceus, πηγάνινος, Aret.
rutilesco, ξανθίζομαι, Athen.
rutilo, πυῤῥάζω.
rutilus, πυῤῥός, Plato.
rutrum, σκαπάνη, ἡ, Theophr. σκαφεῖον, τό, Plut.

S.

Sabbatum, σάββατον, τό, N. T.
sabina, βράθυ, τα, Diosc.
sabulosus, ψαμμώδης, ες, ὑπόψαμμος, ον, Xenoph.
sabulum, ψάμμος, ἡ, Lucian.
saburra, ἕρμα, τό, Aristot.
saburro, ἑρματίζω, Plut.
saccharum, σάκχαρ, τό, Gal. σάκχαρον, τό.
sacculus, θυλάκιον, τό, Athen. σακκίον, τό, Poll.
saccus, σάκος s. σάκκος, ὁ, θύλαξ, ὁ, θύλακος, ὁ, ἀσκός, οῦ, ὁ.
sacellum, ναΐδιον, τό, Xen.
sacer, ἱερός, mons, ὄρος, Dem. alicui, τινός, Plut.
sacerdos, ἱερεύς, ὁ, Dem. ἱεροποιός, ὁ, idem. ἱερείτης, ὁ, Plato.
sacerdotalis, ἱεροφαντικός, Plut. ἱερατικός, Aristot.
sacerdotissa, ἱέρεια, ἡ, Plato.
sacerdotium, ἱερατεία, ἡ, Aristot. ἱεράτευμα, τό, idem. ἱερωσύνη, ἡ, Dem.
sacramentum, μυστήριον, τό, N. T. — i. e. jusjurandum, ὅρκος, ὁ, Dem. Cf. juramentum.
sacrarium, ἱεροφυλάκιον, το, ἱερατεῖον, τό, Theodor.
sacrificatio, ἱέρευσις, ἡ.
sacrificium, θυσία, ἡ, Isocr. θῦμα, τό, Dem. ἱερεῖον, ου, τό, idem. facio alicui, θυσίαν ποιέω τινί, Dem. perficio, ἐπιτελέω, idem offero, θύω θυσίαν, id. ob salutem acceptam, σωτήρια θύω, Xen. sacrificio honoro aliquem, τιμάω τινὰ θυσίᾳ, Dem adficior, ἀξιόομαι θυσίας, id. occupatus sum, εἰμὶ ἐν θυσίᾳ, id. facio eucharisticum propter nuncium laetum, εὐαγγέλια θύω, Xen.

sacrifico , θύω , deo , θεῷ , Dem. ritu patrio , κατὰ τὰ πάτρια θύομαι τὰ ἱερά , id.
sacrificulus , ἱεροποιός , ὁ , Dem.
sacrificus , ἱερατικός , Aristot.
sacrilegium , ἱεροσυλία , ἡ , Plut. θεοσυλία , ἡ , Aelian. pecunias per sacrilegium e templis auferre , ἐξ ἱερῶν συλᾶν τὰ χρήματα , idem.
sacrilegus , ἱερόσυλος , ον.
sacro , ἱερόω , aliquid deo , τὶ θεῷ , Hdn. ἱεροποιέω , Clem. Al.
sacrosanctus , πανάγιος , ος.
saepe , πολλάκις , Dem. saepius , πλεονάκις , idem.
saeve , s. saeviter , ἀπροσοίστως , Isocr. ἀπηλεγέως.
saevio , ἀγριαίνω , Plut. in aliquem , χαλεπαίνω πρός τινα , Xen.
saevitia , δεινότης , ἡ , Isocr. Cf. crudelitas.
saevus , ὠμός , Dem. χαλεπός , id. Conf. crudelis.
saga , μάγος , ἡ , Lucian. φαρμακίς , ἡ , idem.
sagacitas , ἀγχίνοια , ἡ , Aristot.
sagaciter , εὐμηχάνως , Aristot. ἀγχινόως , idem.
sagax , ἰχνευτικός , Aelian. ἀγχίνοος , ον , Xenoph.
sagena , σαγήνη , ἡ , Plut.
sagina , σιτισμός , ὁ.
saginatio , σίτευσις , ἡ.
sagino , σιτίζω , canes , κύνας , Isocr. aliquem , σιτεύω τινά , Dem.
sagitta , τόξευμα , τό , Dem. βέλος , τό , sagittam emitto , τοξεύω , Dem. sagittis configor , κατατοξεύομαι.
sagittarius , τοξότης , ὁ , Dem. bonus , τοξότης ἀγαθός , Aelian.
sagitto , τοξεύω , aliquem , τινά , Dem.
sagatus , χλαμυδωτός , ή , όν.
sagulum , ἐφεστρίς , ἡ , περιθωρακίδιον , τό , χλαμύς , ἡ , Herodian.
sagum , σάγος , Polyb.
sal , ἅλς , ἁλός , ὁ , Diosc. sales , ἅλες , οἱ , Plut.
salacitas , ἀφροδισιαστικόν , τό.
salamandra , σαλαμάνδρα , ἡ , Diosc.
salarium , μισθός , ὁ , Dem. μισθοφορά , ἡ , idem.
salax , ἀφροδισιαστικός , Aristot.
salebra , ῥῆγμα , τό , χαράδρα , ἡ , Thuc.
salebrosus , χαραδρώδης , ες , locus , τόπος , Diosc.
salicetum , ἰτεών , ὁ.
saligneus , ἰτέϊνος , Theophr. οἰσύϊνος , Lucian.
salina , ἁλυκίς , ἡ , Strabo. ἁλαί , αἱ , Dion. Hal.
salinum , ἁλοδοχεῖον , τό.
salio , ἁλίζω.
salio , i. e. salto , σκιρτάω , Plato.
saliva , σίαλον , τό , πτύαλον s. πτύελον , τό.
salivo , σιαλόω.
salivosus , σιαλώδης , ες.
salix , ἰτέα , ἡ , Theophr. οἰσύα , ἡ , Theophr.
salsamentarius , ταριχοπώλης , ου , ὁ , Plut. ταριχευτής , ὁ , Herodot.
salsamentarius , ταριχηρός , Diosc.
salsamentum , τάριχος , τό , Galen.
salse , ἁλμυρῶς.
salsilago , s. salsugo , ἅλμη , ἡ , Theophr. ἁλμυρίς , ἡ , id.
salsuginosus , ἁλμώδης , ες , Theophr.
salsura , ταρίχευμα , τό.
salsus , ἁλμυρός , opsonium , ὄψον , Xen. ἁλυκός , aqua , ὕδωρ , Aristot.
saltatio , ὄρχησις , ἡ , Plut.
saltator , ὀρχηστής , ὁ , Luc.
saltatorius , ὀρχηστικός , Lucian.
saltatrix , ὀρχηστρίς , ἡ , Xen.
saltem , γέ , (enclit.) ἀλλά γε , γοῦν , it. τὸ ἐλάχιστον s. τοὐλάχιστον.
saltuarius , ὑλωρός , οῦ , ὁ.
saltuosus , ναπώδης , ες , ὑλώδης , ες , Xenoph.
saltus , νάπος , τό , ἄλσος , τό , δρυμός , ὁ , δρυμών , ὁ. 2) i. q. saltatio , πήδημα , τό.
saluber , ὑγιεινός , Plut.
salubritas , ὑγιεινόν , τό , Aristot.
salubriter , ὑγιεινῶς , Plato.
salum , i. q. mare.
salus , σωτηρία , ἡ , communis omnium , κοινὴ ἁπάντων , Dem. privata , ἰδία , id. salutem alicujus curae esse alicui , μέλειν τινὶ σωτηρίας τινός , Dem. alicujus commendatam habere sibi , φροντίζειν σωτηρίας τινός , id. ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τινός , id. πρόνοιαν ποιεῖσθαι περὶ σωτηρίας τινός , id. quaero bello , ζητέω σωτηρίαν ἐκ πολέμου , idem. credo alicui , παρακατατίθημί τινι σωτηρίαν , id. tueri alicujus , διαφυλάττειν σωτηρίαν τινός , Dem. niti aliquo , ἐνεῖναι σωτηρίαν ἔν τινι , id. consequi , τυγχάνειν σωτηρίας , id. desperare , ἀπορεῖν τῆς σωτηρίας , id. saluti alicujus consulere , βουλεύεσθαι περὶ σωτηρίας τινός , id. conferre ad salutem , ἐπιδιδόναι τι εἰς τὴν σωτηρίαν , id. spem salutis habere in aliquo , ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχειν ἔν τινι , periclitari de salute , κινδυνεύειν περὶ τῶν ἐσχάτων , id. consulere saluti reipublicae , σώζειν τὰ κοινά , Aristot.
salutaris , σωτήριος , ον , Plato.
salutariter , σωτηρίως.
salutatio , ἀσπασμός , ὁ , χαιρετισμός , ὁ , προσηγορία , ας , ἡ , πρόσρησις , ἡ , amica salutatio , δεξίωσις , ἡ.
saluto , ἀσπάζομαι , χαιρετίζω , προσαγορεύω , δεξιόομαι , saluto aliquem alicujus nomine , χαίρειν κελεύω τινὰ παρά τινος , Synes.
salve , χαῖρε , domine , ὦ δέσποτα , Xenoph.
salveo , ἔῤῥωμαι , Thuc.
salvia , σφάκος , ὁ , Diosc. silvestris , ἐλελίσφακον , τό , idem.
salvo , διασώζω , aliquem e periculo , τινὰ ἐκ κινδύνων , Isocr. Cf. servo.
salvus , σῶος , ager , ἀγρός , Dem. ἀκέραιος , ον , urbs , πόλις , Isocr.
sambuca , σαμβύκη , ἡ , Hesych.
sambucus , ἀκτή , ἡ , Diosc.
sanabilis , ἰάσιμος , ον , Plato. εὐΐατος , ον , Lucian.
sanatio , ἴασις , ἡ , Lucian.
sancio , κυρόω , aliquid , τί , Hdt. legem , νόμον τίθημι , Isocr. νομοθετέω νόμον , Dem. ἐπιτάττω νόμον , Plato.
sancte , νομίμως , Dem. ἁγίως , Isocr. et praeclare administrare aliquid , ὁσίως καὶ καλῶς διοικεῖν τι , Isocr. ἁγίως καὶ σεμνῶς ἔχειν περί τι , Id. vivo , ἁγνεύω ἁγίως , Aelian.
sanctificatio , ἁγιασμός , ὁ , N. T.
sanctifico , ἁγιάζω.
sanctimonia , ὁσιότης , ἡ , Dem. ἁγιωσύνη , ἡ , N. T.
sanctio , κύρωσις , εως , ἡ , Plato.
sanctitas , ὁσιότης , ητος , ἡ , Dem.
sanctuarium , ἁγιαστήριον , τό.
sanctus , ὅσιος , et justa lex , καὶ δίκαιος νόμος , Dem. ἅγιος , et venerandum sacrum , καὶ σεμνὸν ἱερόν , Id. et religiosum aliquid , ὅσιον καὶ εὐσεβές τι , Id.
sandalium , σανδάλιον , τό , Lucian. σάνδαλον , τό , Aelian.
sandapila , νεκροφορεῖον , τό.
sandaracha , σανδαράχη , ἡ , Diosc.
sandyx , σάνδυξ , ἡ , Diosc.
sane , i. e. sine morbo , ὑγιῶς , Athen. ὑγιεινῶς , Dem. – i. e. certe , τῷ ὄντι , ἀληθῶς , Aristot.
sanesco , ὑγιάζομαι , Al. Aphr.
sanguiculus , αἱμάτιον , τό.
sanguinarius , φιλαίματος , ον.
sanguineus , αἱματικός , ή , όν , Al. Aphr. αἱματώδης , ες , Galen.
sanguinolentus , αἱματώδης , ες , Galen.
sanguis , αἷμα , τό , Galen.
sanguisuga , βδέλλα , ἡ , Theocr.
sanies , πύον , τό , Galen.
saniosus , ἔμπυος , ον , Dem.
sanitas , ὑγίεια , ἡ , Dem. sanitati restituo aliquem , ἐξυγιαίνω τινά , Hippocr. confero ad sanitatem , συμφέρω πρὸς ὑγίειαν , Dem.
sanna , χλεύη , ἡ , Herodian.
sannio , χλευαστής , ὁ , Aristot.
sano , ὑγιάζω , aliquem , τινά , Aristot. ἐξυγιαίνω τινά , Hippocr. Cf. medeor.
sanus , ὑγιεινός , perfecte in corpore , τελείως ἐν σώματι , Dem. aqua , ὑγιεινὸν ὕδωρ , Aristot. ὑγιής , ές , et salvus , καὶ σῶς , Thuc. judex , ὑγιὴς κριτής , Dion. Long. sani mores , ἦθος ὑγιές , Plato. sanae mentis homo , ᾧ νοῦς τε ὑγιαίνει καὶ ἔῤῥωται ἡ φρήν , Aelian. sanus sum , ὑγιαίνω , Dem.
sapa , οἶνος σείραιος , Diosc.
sapidus , εὔχυμος , ον , εὔχυλος , ον , εὔστομος (ον) γεύσει , ἡδύς , γλυκύς. 2) i. q. prudens , φρόνιμος , ον.
sapiens , σοφός , in aliis rebus , τὰ ἄλλα , Plato. περὶ τῶν ἄλλων , Id.
sapienter , σοφῶς , Aristot.
sapientia , σοφία , ἡ , Dem.
sapio , εὐαίσθητός εἰμι , Plut. – i. e. sapiens sum , φρονέω , Dem. σωφρονέω , Id.
sapo , σάπων , ὁ , σμῆγμα , τό , Athen.
sapor , χυμός , ὁ , Plut.
sapphirus , σάπφειρος , ἡ , Diosc.
sarcasmus , σαρκασμός , ὁ.
sarcina , φόρτος , ὁ , φορτίον , τό , ἀποσκευή , ἡ , σάγμα , τος , τό , ἐπίσαγμα , τό , sarcinas colligere , τὰ ἑαυτοῦ σκευάρια συσκευάζεσθαι.
sarcinarius , σκευοφόρος , ον , Xenoph.
sarcinator , i. q. sartor.
sarcinatrix , i. q. sartrix.
sarcio , ἐπισκευάζω , Lucian. quod laceratum est , ἀκέομαι τὸ διεῤῥωγός , Aristot. mercede calceos putridos , μισθοῦ ἀκέομαι τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων , Lucian.
sarculatio , σκάλευσις , ἡ , Theophr. cf. sarritio.
sarculo , σκάλλω , Theophr.
sarculum , σκαλιστήριον , τό , Theocr. σκαλίς , ἡ.
sardonyx , σαρδόνυξ , ὁ , ἡ , Plin.
sarmentitius , φρυγάνινος , ίνη , ινον
sarmentosus , φρυγανώδης , ες , Diosc.
sarmentum , φρύγανον , τό , Theophrast.
sarrio , σκάλλω , Theophr. σκαλεύω , Plut.
sarritio , σκάλσις , ἡ , Theophr. σκαλισμός , ὁ , Id. σκάλισις , ἡ , Id.
sarritor , σκαλεύς , ὁ , Xen.

sarritura, i. q. sarritio.

sartago, τήγανον, τό, Athen.

sartor, ἀκεστής, οῦ, ὁ, Xen.

sartrix, ἀκέστρια, ἡ.

sartura, i. q. sarritura s. sarritio.

sat, ἱκανῶς, ostensum de his, ἀποδέδεικται περὶ τούτων, Isocr. copiose disserui, ἐξαρκούντως διελέχθην, Id. cf. satis.

satago, διαπονέω, Plut. σπουδάζω τι, Luc. rerum mearum, ἰδίως τὰς ἰδίας πράττω, Plut.

Satanas, Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, LXX.

satelles, δορυφόρος, ὁ, Xen. sum, δορυφορέω, Thuc. satellitum comitatus, δορυφόρημα, τό, Plut.

satellitium, δορυφορία, ἡ, δορυφόρημα, τό, Plut. θεραπεία, ας, ἡ, Plato.

satias, s. satietas, κόρος, ὁ, Dem. πλησμονή, ἡ, Isocr, ad satietatem rideo, εἰς κόρον γελάω, Lucian. ἄχρι κόρου, Dem.

satio, κορέννυμαι, Herodian.

satio, onis, σπόρος, ὁ, Plato. σπορητός, ὁ, Theophr.

satis, ἱκανῶς, Dem. ἅλις, alicujus rei, τινος, Aristot. ἐξαρκούντως, Isocr. de his satis superque, ἅδην τῶν τοιούτων, Plato. ultra, quam satis est, μᾶλλον τοῦ δέοντος, satis est mihi, ἀπόχρη μοι τοῦτο, Dem. ἅλις, sc. ἐστίν, Aristot. satius est, αἱρετώτερόν ἐστι, Xen.

satisdatio, ἱκανοδοσία, ἡ, Theophil.

satisdo, ἐγγύας παρέχω, Theophr.

satisfacio, ἱκανὸν ποιέω, legi, τῷ νόμῳ, Plut.

satisfactio, πληροφορία, ἡ, πληροφόρημα, τα, ἡ ἱκανὴ ἔκτισις. – δίκη, ἡ, τιμωρία, ἡ.

sativus, σπόριμος, ον, Diosc.

sator, σπορεύς, ὁ, Xen.

satrapa, σατράπης, ὁ, Isocr. sum, Phrygiae, σατραπεύω τῆς Φρυγίας, Plut.

satrapia, σατραπεία, ἡ, Hdt.

satrapicus, σατραπικός, Plut.

satur, διάκορος, ον, Xen. διακορής, ές, Plut.

satureja, θύμβρα, ἡ, Diosc.

saturitas, πλησμονή, ἡ, Isocr.

Saturnalia, Κρόνια, τα, Lucian.

Saturnus, Κρόνος, ὁ.

saturo, κορέννυμι, μεστόω, ἐμπίμπλημι, ἐκπίμπλημι, aliqua re, τινος. – saturatus, κορεστός, μεστός.

satyra, σκωπτικὸν s. χλευαστικὸν ποίημα, τό.

satyricus, σατυρικός, Plut.

satyrion, σατύριον, τό, Diosc.

Satyrus, Σάτυρος, ὁ.

saucintio, τρῶσις, εως, ἡ.

saucio, τραυματίζω, Dem. pectus per thoracem, τιτρώσκω διὰ τοῦ θώρακος τὸ στῆθος, Plut.

saucius, τραυματίας, ὁ, Thuc. τετραυματισμένος, Id.

saxatilis, e, id. quod saxosus.

saxetum, τραχών, ὁ, Luc.

saxeus, λίθινος, Lucian.

saxosus, πετραῖος, Aret. πετρώδης, ες, Nar. λίθινος, ινη, ινον, Lucian

saxulum, πετρίδιον, τό, Aristot.

saxum, πέτρος, ὁ, Xen. πέτρα, ἡ, Plut. λίθος, ὁ vel ἡ, Aristot.

scabellum, θρᾶνος, ὁ, ὑποπόδιον, τό.

scaber, τραχύς, Aristot.

scabies, ψώρα, ἡ, Theophr. scabie laboro, ψωριάω, Plut.

scabiosus, ψωραλέος, Xenoph.

scabo, κνάω, Galen. digito caput, δακτύλῳ κεφαλήν, Lucian.

scabrities, τραχύτης, ητος, ἡ, Xen.

scabrosus, τραχύς, Aristot.

scaevus, σκαιός, Eust.

scala, κατῆλιψ, ἡ, Luc. κλῖμαξ, ἡ, Xen. navis, ἀποβάθρα, ἡ, Lucian.

scalmus, σκαλμός, ὁ, Eurip.

scalpellum, φλεβοτόμον, τό, σμιλίον, τό, Plut.

scalper s. scalprum, γλυπτήρ, ὁ, Diod. Sic. γλυφεῖον, τό, Luc. σμίλη, ἡ, Plato. chirurgorum, σμιλίον ἰατρικόν, Clem. Al. librarium, ἡ σμίλη γραφική, scalpro amputo s. reseco, ἀποσμιλεύω, Synes.

scalpo, κνάω, Galen. κνίζω, Appian. ἀποξέω, Lucian

scalprum, vide scalper.

scalptor, κολάπτης, ὁ, γλύπτης, ὁ.

scalptura, γλύμμα, τό. Poll.

scamnum, βάθρον, τό, θρᾶνος, ὁ.

scando, ἀναβαίνω, Xenoph.

scandula, σχίδαξ, ἡ, Diosc.

scansilis, ἀναβατός.

scapha, σκάφη, ἡ, σκάφος, τό.

scapulae, ὠμοπλάται, αἱ, Galen. πλᾶται, αἱ, Poll.

scapus, στῦλος, ὁ, ξυστόν, τό, columnae, ὁ στῦλος, το τῆς κίονος σῶμα, in herbis, καυλός, ὁ.

scarabaeus, κάνθαρος, ὁ, Aristot.

scarificatio, ἀμυχή, ἡ. Diosc. σχάσις, ἡ, Theophr.

scarifico, ἀμύσσω, Poll. ἀποσχάζω, Galen. σχάζω, Aristot.

scarus, σκάρος, ὁ, Athen.

scatebra, ἀνάβλυσις, ἡ, Aristot. κρουνός, ὁ, Lucian.

scateo, ἀναβλύζω, Aristot περιβλύζω, Id. fontibus, ῥήγνυμι πηγάς, Plut. avibus, βρύω τερβάταις, Aristoph. voluptatibus, ἡδοναῖς, Liban.

scaturigo, i. q. scatebra.

scaturio, i. q. scateo.

scelerate, πονηρῶς, Dem. μιαρῶς, Isocr.

sceleratus, πονηρός, Dem. φαῦλος, Id. μοχθηρός, Id. ἀθέμιστος, ον, Aristot.

scelero, μιαίνω.

scelerosus, i. q. sceleratus.

scelestе, i. q. scelerate.

scelestus, i. q. sceleratus.

sceleton, σκελετόν, τό, Plut.

scelus, κακία, ἡ, Dem. πανούργημα, τό, Id. μίασμα, τό, ἀσέβημα, τό, Dem. κακόν, τό, Id. admitto, ἐργάζομαι ἀσέβημα, Dem. πράττω τι φαῦλον, Lycurg. atrox committi, δεινὸν ἀδίκημα γίγνεσθαι, Id.

scena, σκηνή, ἡ, Lucian. θυμέλη, ἡ, Plut. produci in scenam, σκηνοβατεῖσθαι, Strabo.

scenice, σκηνικῶς.

scenicus, σκηνικός, agon, ἀγών, Athen.

sceptrum, σκῆπτρον, τό, Paus.

scheda, σχέδη, ἡ

schedula, σχεδάριον, τό, Eustath.

schema, σχῆμα, τό, Aristot.

schisma, σχίσμα, τό.

schola, σχολή, ἡ, Plut. παιδαγωγεῖον, τό, Dem. διδασκαλεῖον, τό, Id. scholam frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, Id.

scholarcha, σχολάρχης, ὁ, σχολαρχίων, ὁ, Laert.

scholasticus, σχολαστικός, Macar.

scholium, σχόλιον, τό, Luc.

sciagraphia, σκιαγραφία, ἡ, Plato.

sciatericum, σκιαθήριον, τό, Plut.

scienter, ἐπιστημόνως, Aristid. ἐπιστημονικῶς, Gregor. εὐμαθῶς, Phil.

scientia, ἐπιστήμη, ἡ, Plut. γνῶσις, ἡ, Isocr. utilis utentibus, ἐπιστήμη ὠφελοῦσα τοὺς χρωμένους αὐτῇ, Dem. scientiam tradere ignorantibus, ἐργάζεσθαι ἐπιστήμην ταῖς οὐκ εἰδόσι, Isocr consequi alicujus rei, λαμβάνειν ἐπιστήμην τινός, Id. scientia uti minus tempestive, ἐπιστήμῃ χρῆσθαι οὐκ εὐκαίρως, Id.

scilicet, δηλονότι, Dem. δηλαδή, Id.

scilla, σκίλλα, ἡ, Diosc.

scillaceus, s. scilliticus, σκιλλώδης, ες, Theophr. σκιλλιτικός, vinum, οἶνος, Diosc.

scindo, σχίζω, aliquid, τι, Xen.

scintilla, σπινθήρ, ὁ, Theophr. λαμπηδών, ἡ, Chrys μαρμαρυγή, ἡ, Plato.

scintillatio, σπινθηρισμός, ὁ.

scintillo, σπινθηρίζω, Theophr.

scintillula, σπινθηράκιον, ου, τό, Nyss. σπινθὴρ μικρός, Synes.

scio, ἐπίσταμαι, modum alicujus, τρόπον τινός, Dem. satis, οἶδα δήπου, Dem. et omnium optime novi, οἶδα καὶ μάλιστα πάντων ἐπίσταμαι, Id. bene, εὖ οἶδα, Id. σαφῶς οἶδα τοῦτο, Id. ab initio aliquid, σύνοιδά τι ἀπ' ἀρχῆς, Dem. libenter scirem hoc, ἡδέως ἂν ἴδοιμι τοῦτο, Id.

scipio, σκίμπων, ὁ, Herodot. σκήπων, ὁ, Aristoph.

scirpus, σχοῖνος, ἡ, Diosc.

scirrhus, σκίῤῥος, ὁ, Galen.

sciscitatio, ἐρώτησις, ἡ, Dem.

sciscitor, ἐπέρομαι, Xen. πυνθάνομαι, aliquid ex aliquo, τι παρά τινος, Isocr. ἐρωτάω τινά, Id. cf. interrogo.

scisco, χειροτονέω, Dem. ψηφίζομαι, Id. cf. decerno.

scissilis, σχιστός, Theophr.

scissura, σχίσμα, τό, Lucian. σχισμή, ἡ, Hesych.

scite, ἐπιστημονικῶς, – i. e. eleganter, κεχαρισμένως, Isocr. ὀρθῶς, Demosth.

scitor, i. q. sciscitor.

scitum, δόγμα, τό, Dem. ψήφισμα, τό, Id. Cf. decretum.

scitus, σοφός, et varius, καὶ ποικίλος, Dem. κομψός, Plut.

sciurus, σκίουρος, ὁ, Aelian.

scobs, ῥίνημα, τό, Hdn. ῥίνισμα, τό, Diosc.

scolopendra, σκολόπενδρα, ἡ, Theophr.

scomber, s. scombrus, σκόμβρος, ὁ, Aristoph.

scomma, σκῶμμα, τό, Xen. Cf. dicterium.

scopae, κόρηθρον, τό, Lucian. κάλλυντρον, τό, Clem. Al.

scoparius, σαρωτής, ὁ, σαρῶν, ὁ, Harmenop.

scopula, σαρώτριον, τό.

scopulus, in mari latens, ὑφαλος, ἡ.

scopus, σκοπός, ὁ, Plato. collimare ad scopum, στοχάζεσθαι τοῦ σκοποῦ, Id. scopum attingere, βάλλειν ἐπὶ τὸν σκοπόν, Xen. scopum non adsequi, ἀπέχειν τοξεύειν, Lucian. tendere ad scopum propositum, συντείνειν πρὸς τὸν ὑποτεθέντα σκοπόν, Aristot.

scoria, σκωρία, ἡ, Diosc.

scorpio, σκορπίος, ὁ, Diosc.

scortator, πόρνος, ὁ, Xen.

scotens, σκοτεινός, Diod. Sic.

scortillum, πορνίδιον, τό, Aristot.

scortor, πορνεύω, Aeschin. πορνεύομαι, Dem. ἀσελγαίνω, Plut.

V

scortum, πόρνη, ἡ, Plut. συβάς, ἡ, Philo. ἑταίρα, ἡ, Id. ἑταιρὶς, ἡ, Themist. ἑταιρίστρια, ἡ, Lucian. γυνὴ ἑταιροῦσα, Plut. vile, χαμαιτύπη, ἡ, Plut.

screatio, s. screatus, us, χρέμμα, τό, Laert. χρέμψις, ἡ.

screo, χρέμπτομαι, Lucian.

scriba, γραμματεύς, ὁ, senatus, τῆς βουλῆς, Dem.

scriblita, στρεπτόν, τό.

scribo, γράφω, aliquid, τί, Dem. manu propria, γράφω αὐτοχειρίᾳ, Philo. literas, γράφω γράμματα, Dem. ad aliquem, ἐπιστέλλω τινί, Isocr. librum, συγγράφω βίβλον, Lucian. vitam alicujus, ἀναγράφω βίον τινός, Philo.

scriniarius, κιβωτεύς, ὁ, κιβωτοποιός, ὁ, Poll.

scrinium, κιβώτιον, τό, Plut.

scriptio, γραφή, ἡ, Lucian.

scriptor, συγγραφεύς, ὁ, Isocr.

scriptorius, γραφικός, ὁ, Maccab.

scriptum, σύγγραμμα, τό, Isocr. γραφή, ἡ, Thuc. γράμμα, τό.

scriptura, γραφή, ἡ.

scrobiculus, ὀρυγμάτιον, τό.

scrobs, ὄρυγμα, τό, Xen.

scrofa, ὗς γρομφάς, Suid.

scrofula, χοιράς, ἡ.

scrotum, ὀσχέα, ἡ, Aristot. ὀσχεύς, ὁ, Id.

scruposus, λιθακώδης, ες, λιθώδης, ες.

scrupulose, ὑπερακριβῶς.

scrupulositas, ὑπερακρίβεια, ἡ.

scrupulosus, ὑπερακριβής, ές.

scrupulus, λιθίς, ἡ, ψηφίς, ἡ, — i. e. vigesima et quarta pars unciae, γραμμάριον, τό.

scruta, γρυτάρια, τά, γρύτη, ἡ.

scrutarius, γρυτοπώλης, ὁ, ῥωποπώλης, ὁ.

scrutatio, ἐξέτασις, ἡ, Lucian.

scrutator, ἐξεταστής, ὁ, Aristot.

scrutor, ἐξετάζω, aliquid, τί, Isocr. Cf. examino.

sculpo, γλύφω, Aristoph.

sculptilis, γλυπτός, ή, όν.

sculptor, γλυφεύς, ὁ, Dion. Hal.

sculptura, γλυφή, ἡ, Philo. γλύμμα, τό, Poll. marmoris, μαρμαρογλυφία, ἡ, Strabo. annulorum, δακτυλιογλυφία, ἡ, Plato.

scurra, βωμολόχος, ον, Philo.

scurrilis, βωμολοχικός, Lucian.

scurrilitas, βωμολοχία, ἡ, Plut.

scurriliter, βωμολόχως.

scurror, βωμολοχεύω, Plutarch. βωμολοχεύομαι, Synes.

scutarius, ἀσπιδοποιός, ὁ, Poll.

scutatus, ἀσπιδοφόρος, ον, Lucian. ἀσπιδιώτης, ὁ, id.

scutella, παροψίδιον, τό.

scutica, σκυτάλη, ἡ, Plut. σκυταλίς, ἡ, Joseph. ὑστριχίς, ἡ, Plut.

scutulum, ἀσπίδιον, τό.

scutum, ἀσπίς, ἡ, Xenoph. θυρεός, ὁ, Dion. Hal.

scyphus, σκύφος, ὁ, Lucian.

sebaceus, στεατώδης, ες, Diosc.

sebo, στεατόω, Hippiatr.

sebum, στέαρ, ατος, τό, Aristoph.

secale, βρίζα, ἡ.

secedo, ἀναχωρέω, Xen. ἀποχωρέω, id.

secerno, χωρίζω, aliquid ab aliquo, τί ἀπό τινος, Plut. ἐκκρίνω τί τινος, Arist.

secessio, s. secessus, us, ἀναχώρησις, ἡ, ἐσχατιά, ἡ, Aeschin.

secius, ἧττον, nihilo secius, οὐδὲν ἧττον, Aristot.

secludo, ἀποκλείω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος, Aristot.

seco, τέμνω, διατέμνω, κόπτω, in partes minutas, κατακερματίζω, venam seco, σχάζω, Xen.

secretarius, ὁ τῶν ἀπορρήτων γραμματεύς.

secretio, ἔκκρισις, εως, ἡ, Theophr.

secreto, ἰδίᾳ, Thuc. κατ' ἰδίαν, Plut. loqui cum aliquo, ἰδιολογεῖσθαί τινι, Plato. dicere, δι' ἀπορρήτων εἰπεῖν, Dion. Hal.

secretum, ἀπόρρητον, τό, secretorum enunciator, ἐξαγγελτικός, ὁ, Aristot.

secretus, ἀπόκρυφος, ον, ἀπόρρητος, ον, Plut.

secta, αἵρεσις, ἡ, Galen.

sectio, τμῆσις, ἡ, τομή, ἡ, Isocr.

sector, τομεύς, έως, ὁ, Xen.

sector, aris, συχνῶς ἀκολουθέω, διώκω.

secubo, ἀποκοιτέω, Dem. ἀποκοιμάομαι, Plato.

secula, δρεπάνιον, τό.

secularis, κατ' αἰῶνα γιγνόμενος.

seculum, αἰών, ὁ, Lucian. γενεά, ἡ, Dem. nostro seculo, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, id.

secundae, δευτερεῖα, τά, cf. secundus.

secundanus, δευτεραῖος, Xenoph.

secundarius, δευτέριος.

secundo, δεύτερον, Herodian. δευτέρως, Aristot.

secundo, as, ἀπουριάζω.

secundum, κατά, hanc legem, τοῦτον τὸν νόμον, Dem. aliquem plurimum posse, μέγιστον μετά τινα δύνασθαι, Thuc.

secundus, δεύτερος, — secundae, δευτερα, τά, Xen. secundas fero, δευτερεύω, Plut. τὰ δεύτερα φέρομαι, Lucian. secundae res, εὐπραγία, ἡ, Isocr. secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη, Dem. secunda fortuna uti, καλῶς πράττειν, id. βελτίστῃ τύχῃ χρῆσθαι, id. nulli in aliqua re secundus, ἔν τινι μηδενὸς ἔχων τὰ δεύτερα, secundus ab aliquo, i. e. aliquo inferior, δεύτερος τινος, Plut.

secure, ἀσφαλῶς, Dem. βεβαίως, id. ἀδεῶς, id.

securicula, πελέκιον, τό.

securis, πέλεκυς, ὁ, Plut. securi percutio aliquem, πελεκίζω τινά, Diod. Sic.

securitas, ἀσφάλεια, ἡ, Dem. ἀσφαλές, τό, id. βέβαιον, ου, τό, Dem. — i. e. negligentia, ὀλιγωρία, ἡ, Thuc.

securus, ἀσφαλής, ές, Dem. ἀδεής, ές, id. sum, ἀμεριμνέω, id. securum reddo, ἀσφάλειαν παρέχω τινί, Lucian. — i. e. negligens, ὀλίγωρος, ον, Thucyd.

secus, ἄλλως, Aristot. ἑτέρως, Demosth.

sed, ἀλλά, Dem. non solum, sed etiam, μὴ μόνον, ἀλλὰ καί, id. sed tamen, ἀλλὰ μήν, id. vereor dicere, sed tamen dicam, φοβοῦμαι λέγειν, οὐ μὴν ἀλλὰ ἐρῶ, id. sed tamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως ἔφην ἐγώ, id.

sedate, ἡσύχως, conf. quiete.

sedatio, παῦσις, ἡ.

sedatus, ἥσυχος, ον, cf. quietus.

sedecim, ἑκκαίδεκα, Herodian.

sedentarius, ἑδραῖος, Xen. sedentariam artem exerceo, βαναυσοτεχνέω, Strabo.

sedeo, καθέζομαι, apud aliquem, παρά τινα, Plato. in equo, κάθημαι ἐπὶ τοῦ ἵππου, Xen. una, συγκαθέζομαι, Lucian. sedere aliquem jubeo, καθίζεσθαί τινα κελεύω, Dem.

sedes, ἕδρα, ας, ἡ, Xen. belli, ὁρμητήριον, τό, Dion. Hal. sedem muto, ἀπανίσταμαι, idem.

sedile, ἕδρανον, τό, Soph.

sedimentum, ἵζημα, τό, Plut.

seditio, στάσις, ἡ, Isocr. ἀκαταστασία, ἡ, Lucian. διχοστασία, ἡ, Plut. διχοφροσύνη, ἡ, id. seditionem suscito, s. moveo inter aliquos, στασιάζω ἔν τισι, Plato. πρός τινας, Herodian. στάσιν ποιέομαι, Isocr. omitto, στάσιν καταλείπω, Isocr. seditione agitari, ἐν στάσει εἶναι, Thuc. ad seditionem concitare, εἰς στάσιν ἐμβάλλειν, Xen.

seditiose, στασιαστικῶς, Aristot. κατὰ τὸ στασιωτικόν, Thuc.

seditiosus, στασιωτικός, Thuc. στασιαστικός, sermo, λόγος, Aeschin.

sedo, παύω, iram, τὰς ὀργάς, Dem. ὀργήν τινος, Isocr. κατέχω ὀργήν, Aristot. contentiones, καθίστημι τὰς ἀντιλογίας, Plut. aliquos, καταστέλλω τινάς, id. πραΰνω τινάς, Plato.

seduco, ἀπάγω, Aristot. — i. e. decipio aliquem, παρακρούομαί τινα, idem. Cf. decipio, fallo etc.

seductio, ἀπαγωγή, ἡ, cf. obductio.

seductor, ἀπαγωγός, ὁ, Greg. — i. e. deceptor, πλάνος, ὁ, Athen.

sedule, ἐπιμελῶς, Isocr. Cf. diligenter.

sedulitas, ἐπιμέλεια, ἡ, Dem. Cf. diligentia, industria.

sedulo, i. q. sedule.

sedulus, ἐπιμελής, ές, Dem. Cf. diligens, industrius.

sedum, ἀείζωον, τό, Diosc.

seges, λήϊον, τό, Aristot.

segmen, πρίσμα, τό, Theophrast.

segmentum, ἀποκοπή, ἡ, Aristot.

segnis, ῥάθυμος, ον, Dem. Cf. piger.

segniter, ὀκνηρῶς, Dem. Cf. pigre.

segnitia, s. segnities, βραδύτης, ἡ, Dem. ὄκνος, ὁ, id. Cf. ignavia, pigritia.

segrego, ἐξ ἀγέλης χωρίζω, ἐκκρίνω, ἀφορίζω, διΐστημι, ἀποδιορίζω.

sejunctio, διάζευξις, ἡ.

sejungo, διαζεύγνυμι, Aeschin. aliquid, διΐστημί τι, Demosth. ab aliquo, χωρίζω τι ἀπό τινος, Plato.

selectio, ἐκλογή, ἡ, Al. Aphr.

selibra, ἡμιλίτριον, τό.

seligo, ἀποκρίνω, e duobus malis, ἐν δυοῖν κακοῖν, Soph. aliquid, ἐξαιρέω τι, Xenoph. ἐκλέγω, Isocr.

sella, ἕδρα, ἡ, Xen. curulis, δίφρος ἡγεμονικός, Plut. gestatoria, φορεῖον, τό, familiaris, δίφρος ἀφοδευτήριος, θρᾶνος, ὁ, Galen.

sellula, θρανίδιον, τό, Poll.

sellularius, ἐπιδίφριος, ον, ars, τέχνη, Dion. Hal.

sembella, ἡμιλίτριον, τό.

semel, ἅπαξ, Dem. εἰς ἅπαξ, id. καθάπαξ, id.

semen, frugum et animantum, σπέρμα, τό, Dem. Plut.

sementis, σπόρος, ὁ, Xenoph. sementem facio, σπείρω, Plut. σπέρματα τῇ γῇ διανέμω, Plato.

sementivus, σπέρμιος, ον, Diosc.

semento, σπερματίζω.
semestris, ἑξάμηνος, ον.
semiesus, ἡμίβρωτος, ον, Philo.
semianimis, ἡμιθνής, Hdn. ἡμιθανής, ές, Nonn.
semicircularis, ἡμικύκλιος, ον, Laert.
semicirculus, ἡμίκυκλος, ὁ, ἡμικύκλιον, τό, Procl.
semicoctus, ἡμίεφθος, ον, Lucian. ἡμίπεπτος, ον, Plut.
semideus, ἡμίθεος, ὁ, Lucian.
semidoctus, ἡμίσοφος, ον, Lucian.
semigro, ἀποικία.
semihora, ἡμιώριον, τό, N. T.
semimortuus, ἡμιθνής, ῆτος, ἡμιθανής, ές, ἡμίθνητος, ον.
seminalis, σπερματικός, ή, όν, Philo. σπερματώδης, ες, Aristot.
seminarium, φυτευτήριον, τό, Theophr.
seminatio, σπορά, ἡ, Theophrast.
seminator, σπορεύς, έως, ὁ, Xen.
semino, σπείρω, aliquid, τί, Thuc.
seminudus, ἡμίγυμνος, ον, Lucian.
semipedalis, ἡμιποδιαῖος, α, ον.
semipes, ἡμιπόδιον, τό, Theophrast.
semiplenus, ἡμιπληρής, ές, Aret.
semis, s. semissis, ἥμισυς, Cf. dimidius.
semita, τρίβος, ἡ, Xen. ἀτραπός, ἡ, Herodian.
semiustulatus, ἡμίφλεκτος, ον, Philo.
semivir, ἡμίανδρος, ὁ, Luc.
semoveo, ἀποκινέω, semotis caeteris, δίχα τῶν ἄλλων, Dion. Hal.
semper, ἀεί, Dem. αἰεί, id. semper sum, διατελέω ὤν, ut ἐχθίους ὑμῖν καὶ δυσμενέστεροι διατελέσαν ὄντες, semper fuerunt vobis inimiciores et infensiores, Isocr.
sempiternus, ἀΐδιος, ον, Plut.
semuncia, τὸ τῆς οὐγκίας ἥμισυ.
senaculum, βουλευτήριον, ου, τό, Plut.
senarius, ἑξάς, άδος, ἡ, Philo.
senator, βουλευτής, ὁ, Dem. βουλεύων, ὁ, id. σύνεδρος, ου, ὁ, Isocr. βουλῆς, ὁ, Thuc. ὁ βουλῆς μετέχων, Plat. συγκλητικός, ὁ, Lucian. πρόβουλος, ὁ, Aristot. pedarius, χαμαιδικαστής, ὁ.
senatorius, βουλευτικός, Dem. dignitas, s. functio, βουλεία, ἡ, senatoriam dignitatem sortior, τοῦ βουλεύειν τυγχάνω, Dem.
senatus, βουλή, ἡ, Dem. σύγκλητος, ἡ, Dem. γερουσία, ἡ, Dion. Hal. γέροντες, οἱ, Xen. ad senatum refero, ἀναφέρω πρὸς τὴν σύγκλητον, Plut. in senatum eo, βουλεύω, Dem. populusque, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος, id. eligi in senatum, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν, id. senatum vocare in curiam, καλεῖν τὴν βουλὴν εἰς βουλευτήριον, Dem. convenire, βουλὴν συνάγεσθαι, id. congregari, συλλέγεσθαι, id. considere, καθῆσθαι, id. ire in senatum cum aliquo, ἰέναι εἰς βουλὴν μετά τινος, id. deferre aliquem ad senatum populumque, δηλοῦν τινα τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, id. dimittere senatum, ἀφεῖναι βουλήν, id.
senatusconsultum, βούλευμα, τό, Plut. προβούλευμα, τό, Dion. Hal. Cf. decretum.
senecio, ἠριγέρων, ὁ, Diosc.
senecta, s. senectus, γῆρας, τό, morosa, sordida et querula, δυσάρεστον, μικρολόγον, καὶ μεμψίμοιρον, Dem. extrema, πανύστατον, Philo.
seneo, γηράσκω.
senex, γέρων, ὁ, Plato. πρέσβυς, ὁ, Dem. πρεσβύτης, ὁ, id. παλαιός, ὁ, id. πρεσβύτης ἄνθρωπος, id.
seni, οἱ, αἱ, τὰ ἕξ.
senilis, γεροντικός, ή, όν, Plato.
seniliter, γεροντικῶς.
senior, πρεσβύτερος, ὁ, Dem.
senium, i. q. senecta.
sensibilis, s. sensilis, αἰσθητός.
sensim, ἠρέμα, Herodian.
sensorium, αἰσθητήριον, τό.
sensus, us, αἴσθησις, ἡ, audiendi, ἀκουστική, Plut. a ἀκοῆς, Athen. epistolae, ὁ νοῦς τῆς ἐπιστολῆς, Synes. sensu percipere, λαμβάνειν αἴσθησίν τινος, Dem. εἰκαί τινα αἴσθησιν, Isocr.
sententia, γνώμη, ἡ, Dem. δόξα, ἡ, id. epistolae, ὁ νοῦς τῆς ἐπιστολῆς, Synes. rogo sententiam, ἐπιψηφίζω, Xen. sententiam dico, δίδωμι γνώμην, Dem. profero in medium, τίθημι εἰς μέσον γνώμην, id. pronuncio, ἀποφαίνομαι γνώμην, id. φανερὰν ποιῶ γνώμην, id. explico meam, δηλῶ διάνοιάν μου, Isocr. esse in sententia, ἐν τῇ γνώμῃ εἶναι, Dem. pertraho aliquem in sententiam meam, ἄγω τινὰ ἐπὶ τὰ δοκοῦντά μοι, Dem. ire in sententiam alicujus, αἱρεῖσθαι τὴν γνώμην τινός, id. sequi sententiam alicujus, ἐπακολουθεῖν τινος γνώμῃ, id. non stare alicujus sententiae, φεύγειν τὴν γνώμην τινός, id. longe recedere ab alicujus sententia, ἀποστατεῖν τινος πολὺ τῇ γνώμῃ, id. deducere aliquem a sententia, μεταστῆσαι γνώμην τινός, Isocr. mutare sententiam, μεταλαβεῖν γνώμην ἐναντίαν, Dem. decedo a sententia, μεταγιγνώσκω, Isocr.
sententiola, γνωμίδιον, τό, Dem. misera, λογάριον δύστηνον, Dem.
sententiose, γνωμολογικῶς, Suid.
sententiosus, γνωμολογικός, Dem. Phal.
senticetum, ἀκανθών, ὁ, Eust.
senticosus, ἀκανθώδης, ες, Theophr.
sentina, ἄντλος, ὁ, Hom.
sentio, αἰσθάνομαι, et prospicio aliquid, καὶ προορῶ τι, Dem. consentanea verbis, φρονῶ ὅμοια τοῖς εἰρημένοις, Isocr. cum aliquo, τὰ τινος φρονῶ, id. φρονῶ τὰ αὐτά τινι, id. et decerno aliquid, γιγνώσκω καὶ ψηφίζομαι περί τινος, Dem.
sentis, ἄκανθα, ἡ, Diosc.
seorsum, χωρίς, exponendo dicam unumquodque, διεξιὼν φράσω καθ' ἕκαστα τούτων, Dem. ab aliqua, χωρίς τινος, id. ἄνευ τινός, id.
separabilis, χωριστός, Aristot.
separate, κεχωρισμένως.
separatim, χωρίς, ab aliquo, τινός, Xen.
separatio, χωρισμός, ὁ, Plut.
separo, χωρίζω, animum a corpore, ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, Plato. διαχωρίζω, Xen.
sepelio, θάπτω, mortuum, ἀποθανόντα, Dem. aliquem, καταθάπτω τινά, id. mortuum una, συγκαταθάπτω τινί, id. in patria in monumento paterno, θάπτω ἐν πατρίδι εἰς μνῆμα πατρῷον, id.
sepes, ἔμφραγμα, τό, Dem. φραγμός, ὁ, Plat.
sepia, σηπία, ἡ, Aristot.
sepimentum, θριγκός, ὁ, lapideum, λίθων, Paus.
sepio, φράττω, aliquid, τί, Dem. σηκάζω, Xenoph.
sepono, ἀποτίθημι, Diosc.
seps, σήψ, σηπός, ὁ, ἡ, Diosc.
septem, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτά.
September, Μαιμακτηριών, ῶνος, ὁ.
septemplex, ἑπταπλάσιος, ἑπταπλασίων, ὁ, ἡ.
septemvir, εἷς τῶν ἑπτά.
septemviralis, ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑπτά.
septemviratus, ἑπταρχία, ἡ.
septenarius, numerus, ἑπτάς, ἡ, Aristot.
septeni, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτά.
septennis, ἑπταετής, ές.
septennium, ἑπταετία, ἡ.
septentrio, ἄρκτος, ὁ, confer boreas. τὰ πρὸς ἄρκτον, βόρεια, τά. 2) septentriones, signum caeleste, ἅμαξα, ἡ, cf. Gell. N. A. 2, 21.
septentrionalis, ἀρκτικός, ή, όν, ἀρκτῷος, ῴα, ῷον, terra, γῆ, Hdn.
septies, ἑπτάκις.
septimana, ἑβδομάς, άδος, ἡ, Gal.
septimus, ἕβδομος, Plut.
septingentesimus, ἑπτακοσιοστός.
septingenti, ἑπτακόσιοι, αι, α.
septuagenus, s. septuagesimus, ἑβδομηκοστός.
septuagies, ἑβδομηκοντάκις.
septuaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑβδομήκοντα.
septum, i. q. sepes et sepimentum.
septunx, ἑπταούγκιον, τό.
sepulcralis, ἐντάφιος, ος, Synes.
sepulcretum, κοιμητήριον, ου, τό.
sepulcrum, τάφος, ὁ, Thuc. patrium, μνῆμα πατρῷον, Dem. publicum, μνῆμα δημόσιον, id.
sepultura, ταφή, ἡ, Thucyd. honesta, τὸ ἐντάφιον καλόν, Dem. magnificae sepulturae non expertem esse, καλῶν ἐνταφίων μὴ ἀμοιρεῖν, Aelian.
sequacitas, ἀκολουθία, ἡ, Philo.
sequax, ἀκόλουθος, ον, Dem.
sequester, διαιτητής, ὁ, item μεσέγγυος, ὁ, Bud. μεσεγγυησάμενος, ὁ, Antiph.
sequestro, τίθημι ἐπὶ μεσεγγύῳ.
sequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινί, Dem. μετά τινος, id. παρακολουθέω τινί, id. e vestigio recte ducentem, ἕπομαι κατὰ πόδας τῷ καλῶς ὁδηγοῦντι, Greg. a tergo, ἕπομαι κατόπιν, Lucian. ἕπομαι κατόπιν ἐχόμενος, id. desidiam sequitur egestas, τῇ ἀργίᾳ ἕπεται τὸ ἀπορεῖν, Dem. sequitur, ut de voluptate dicam, μετὰ ταῦτα ἕπεται περὶ ἡδονῆς διελθεῖν, Aristot. ἑπόμενόν ἐστι διελθεῖν περὶ ἡδονῆς, idem.
sera, κλεῖθρον, τό, Lucian.
serenitas, αἰθρία, ἡ, Aristot. εὐδία, ἡ, Theophr.
sereno, αἰθριάζω, Aristoph.
serenus, εὔδιος, ον, dies, ἡμέρα, Geopon.
seresco, διοῤῥοῦμαι, Aristot.
seria, οἰνηρυσις, ἡ, Philo.
sericum, σηρικόν, τό, Strabo.
sericus, σηρικός, vestis, ἐσθής, Lucian.
series, συναίρεσις, ἡ, συνέχεια, ἡ, τάξις, ἡ, σύνταξις, ἡ, Dem. Cf. ordo.
serio, σπουδῇ, nunciare alicui, ἀπαγγέλλειν τινί, Dem.
serius, σπουδαῖος, Dem. in re seria ludere verbis, σπουδάζοντα τοῖς πράγμασι παίζειν τοῖς ὀνόμασι, Dion. Hal. in rebus seriis nugis gaudere, περὶ τὰ σπουδαῖα τοῖς γελοίοις χαίρειν, Dem.
sermo, λόγος, ὁ, Dem. sermonem spar-

gere, s. disseminare, λόγον διαδιδόναι, Plut. θρυλλεῖν τι, Dem. inter se conferre, λόγους ἀντιβάλλειν πρὸς ἀλλήλους, ἀντιλογίζεσθαι, cet, λόγος τις περίεισι, Aelian. vulgaris et in omnes homines evulgatus, λόγος δημώδης καὶ εἰς πάντας ἐκφοιτήσας, id. futilis et nugax, λόγος φλυαρός, Plut.

sermocinatio, διάλογος, ὁ, Dem.

sermocinor, διαλέγομαι, Dem.

sermunculus, λογίδιον, τό, Isocr.

sero, σπείρω, Dem. Cf. semino.

sero, ὀψέ, digredi e loco aliquo, ἀπιέναι ἐκ τόπου τινός, Dem. admodum fieri, ὀψιαίτατα γίγνεσθαι, idem. serius venio, κατόπιν ἑορτῆς ἥκω, Heliod. aliquid facio, ὀψίζω, Xen.

serotinus, ὄψιμος, ον, Theophr. ὄψιος, id.

serpens, ὄφις, ὁ, Aristot.

serpo, ἕρπω, cf. repo.

serpyllum, ἕρπυλλον, τό, Theophr.

serra, πρίων, ὁ, Plut. serra seco, πρίω, διαπρίω.

serrago, πρίσμα, τό, Theophr.

serrarius, πριστής, ὁ, Poll.

serratus, πριονώδης, ες, Athen. πριονωτός, Aristot.

serro, πρίω, Thucyd.

sertum, στέφανος, ὁ, plecto, στέφανον ὑφαίνω, Plut. στεφάνη, ἡ, Herodian. στέμμα, τό, Thuc.

serum, ὀῤῥός, ὁ, Aristot.

serus, ὄψιος, ὄψιμος, ον, — serum, ὀψία, ἡ, δείλη ὀψία.

serva, δούλη, ἡ, Plut.

servator, σωτήρ, ῆρος, ὁ, Dem.

servatrix, σώτειρα, ἡ, Paus.

servilis, δούλειος, ον, jugum, ζυγός, Plato. δουλικός, Plut.

serviliter, δουλικῶς, Lucian.

servio, δουλεύω, voluptatibus, ταῖς ἡδοναῖς, Xen. domino, διακονέω δεσπότῃ, Dem. alicui, ὑπηρετέω τινί, id. εἴκω τινί, Isocrat. commodis alicujus, σκοπέω τὸ συμφέρον τινός, Aristot. servitutem pessimam, δουλεύω δουλείαν κακίστην, Xenoph.

servitium, ὑπηρεσία, ἡ, Dem. servitia, i. e. servi, δουλεία, ἡ, Thuc.

servitudo, s. servitus, δουλεία, ἡ, moderata, μετρία, Dem. objicere aliquos servituti, πρίεσθαι τινάς εἰς δουλείαν, id. opprimere aliquos servitute, sive in servitutem redigere, ἄγειν τινάς εἰς δουλείαν, id. δουλόω τινάς, Plut. redigo insulam in servitutem regis, καταδουλόω νῆσον τῷ βασιλεῖ, Isocr. liberos et uxores, ἀνδραποδίζω παῖδας καὶ γυναῖκας, Thuc. constitui in servitute, καθίστασθαι εἰς δουλείαν, idem. ferre servitutem, ὑπομένειν τὴν δουλείαν, Isocrat. liberari servitute, ἀπαλλάττεσθαι τῆς δουλείας, id.

servo, σώζω, fidem jurejurando datam, ἐμμένω τοῖς ὅρκοις, Xenoph. alicujus vitam precando, ἐξαιτοῦμαί τινα, id.

servula, δουλάριον, τό, θεραπαινίδιον, τό, Lucian.

servulus, δουλάριον, τό, Luc. μικρὸς καὶ εὐτελὴς δοῦλος.

servus, δοῦλος, ὁ, Xen. domesticus, οἰκέτης, ὁ, Dem. emtus, ἀργυρώνητος, ὁ, id. bello captus, ἀνδράποδον, τό, id.

sesama vel sesamum, σησάμη, ἡ, Diosc. σήσαμον, τό, id.

sesqui, sesquiplex, sesquialter, ἡμιόλιος, ον, Plato.

sesquipes, τριημιπόδιον, τό, πούς ἡμιόλιος, τρία ἡμιπόδια.

sesquiplex, v. sesqui.

sesquitertius, ἐπίτριτος, ον, Plato.

sessibulum, ἕδρασμα, τό, καθέδρα, ἡ.

sessilis, ἑδραῖος, Xen.

sessim, ἑδραίως, Hippocr.

sessio, ἕδρα, ἡ, Thuc. ἐφεδρεία, ἡ, in arboribus, ἐπὶ τοῖς δένδρεσι, Aristot.

sestertius, σηστέρτιος, ὁ.

seta, χαίτη, ἡ, Aristot. θρίξ, χός, ἡ, Hesych.

setosus, χαιτήεις, εσσα, ῆεν.

seu, ἤ, conf. sive.

severe, δεινῶς.

severitas, δεινότης, ἡ, Dem.

severus, σεμνός, Dem. ἀκριβοδίκαιος, ον, Aristot. αὐθέκαστος, ον, Lucian.

sero, σπατάω.

sevoco, ἀποκαλέω, Xenoph.

sevosus, στεατώδης, ες, Diosc. στεατώδης, ες, Galen.

sex, οἱ, αἱ, τά ἕξ, modis, seu in sex partes, ἑξαχῆ, Plato.

sexageni, οἱ, αἱ, τα ἑξήκοντα.

sexagesimus, ἑξηκοστός, Thuc.

sexagies, ἑξηκοντάκις.

sexaginta, οἱ, αἱ, τά ἑξήκοντα.

sexangulus, ἑξαγώνιος, ον, ἑξάγωνος, ον, Gregor.

sexcenteni, ἑξακόσιοι, ίαι, ια.

sexcentesimus, ἑξακοσιοστός, ή, όν.

sexcenti, ἑξακόσιοι, αι, ια.

sexcenties, ἑξακοσιάκις.

sexcuplex, ἑξαπλοῦς, ῆ, οῦν, ἑξαπλάσιος, ία, ιον, Herodot.

sexcupliciter, ἑξαπλῆ, Dion. Ar.

sexennis, ἑξετής, ές.

sexennium, ἑξαετία, ἡ.

sexies, ἑξάκις.

sextans, ἑκτημόριον, τό, Plut.

sextarius, ἑκτεύς, έως, ὁ.

sextilis, Αὔγουστος, ου, ὁ, Βοηδρομιών, ῶνος, ὁ, Dem.

sextum, ἑξάκις.

sextus, ἕκτος, η, ον.

sexus, γένος, τό, Dion. Hal. φύσις, ἡ, idem.

si, εἰ, ἐάν. (ἤν, ἄν.) Sed harum particularum usus diversus est. 1) εἰ cum indicativo, sequente in apodosi indicativo vel imperativo, ponitur, quum aliquid fieri sumimus, nihil curantes utrum vere futurum sit, nec ne; e. g. si quid habes, imperti, εἴ τι ἔχεις, δός, (i. e. utrum aliquid habeas, nec ne, nescio.) Ponitur sic etiam εἰ cum praeteritis et futuro, e. g. εἰ ἐλεύσεται, καὶ ἥξει ταῦτα — si quid mali accidet Medis, ad Persas quoque id pertinebit. εἴ τι πείσονται Μῆδοι, εἰς Πέρσας τὸ δεινὸν ἥξει, Xen. 2) εἰ cum opt., in apodosi optativus cum ἄν ponitur, quum aliquid fieri sumimus, simul verisimile existimantes, id fieri posse vel futurum esse, ut, si hoc dicas, peccaveris, εἰ ταῦτα λέγοις, ἁμαρτάνοις. (i. e. suspicor te hoc voluisse.) 3) εἰ cum indic. imperf. vel aor. sequente in apodosi imperf. vel aor. cum ἄν, quum aliquid fieri sumimus, quod vel fieri non posse, vel non futurum esse persuasum nobis habemus, e. g. si quid haberet, daret, εἴ τι εἶχεν, ἐδίδου ἄν. — Imperfectum de re praesenti, aoristus de praeterita ponitur. 4) ἐάν (ἤν, ἄν,) cum conjunctivo sequente in apodosi futuro indicativi ponitur, quum aliquid fieri sumimus, existimantes, id fieri posse, utrum vero revera futurum sit, nec ne, nescientes quidem, sed experientia comperturi: e. g. si hoc accidat, bene cives habebunt, ἐὰν τοῦτο γένηται, καλῶς ἕξουσιν οἱ πολῖται, (i. e. utrum futurum sit, ut accidat, nec ne, experiemur.) — Frequenter Graeci participium usurpant, loco hujus conjunctionis, e. g. si vectigalia augeantur, ditior sit civitas, πλουσιωτέρα ἂν εἴη ἡ πόλις προσόδων αὐτῇ πλειόνων γενομένων.

sibilo, συρίττω, Lucian. συρίζω, Eurip.

sibilus, συριγμός, οῦ, ὁ, Plut. συρισμός, οῦ, ὁ, Lucian.

sic, οὕτω, sequente consona, οὕτως, sequente Vocali vel Diphthongo, quemadmodum, sic, ὥσπερ, οὕτω, Dem. sic autem considerate, οὑτωσὶ δὲ σκοπεῖτε, id. σκοπεῖτε ὡδί, id. sic agite, ὡδὶ ποιήσατε, id. sic sentio, ὡδί πως ἔχω, id. sic eum suscipite, ἐκείνως αὐτὸν δέχεσθε, id. sic ut, οὕτως ὡς, Isocr. οὕτως, ὥσπερ, id. siccine, οὑτωσί, Dem.

sica, ἐγχειρίδιον, ου, τό, Dem. ξίφος, ους, τό, Xen.

sicarius, ξιφήρης, ες, ξιφηφόρος, ὁ, Herodian. σφαγεύς, ὁ, Dem.

siccatio, ξήρανσις, ἡ, Aristot.

sicce, ξηρῶς.

siccesco, ξηραίνομαι, Hippocr.

siccitas, ξηρότης, ἡ, Aristot.

sicco, ξηραίνω, αὐαίνω, Plut. ἐξικμάζω, Plato.

siccus, ξηρός, Dem. in sicco vivo, ἐν τῷ ξηρῷ διάγω, Athen. in sicco statuo, ἐπὶ τοῦ ξηροῦ ποιέω, Thucyd.

sicubi, εἴπου.

sicunde, εἴποθεν.

sicut, ὡς, Dem. Cf. quemadmodum.

sideralis, ἀστρικός, ή, όν.

sideratio, ἀστροβολισμός, ὁ, Theophr. ἀστροβολία, ἡ, id.

sideratus, ἀστρόβλητος, ον, Hesych.

sidereus, ἀστρῷος, Zos.

sideror, ἀστροβολέομαι, Theophr.

sido, ἱζάνω, Thuc.

sidus, ἄστρον, τό, Aristot. sidera contemplor, ἀστρονομέω, Max. Tyr. siderum positus, ἀστέρων θέσις, Philo.

sigillatim, καθ' ἕνα vel καθ' ἕν, καθ' ἕκαστον, ἐν μέρει, κατὰ μέρος, ἰδίᾳ.

sigillaris terra, σημαντρὶς γῆ, Herodot. cera, ῥύπος, ὁ, Aristoph.

sigillo, σφραγίζω, signo caprae, εἰκόνι αἰγός, Diosc.

sigillum, σφραγίς, ἡ, Thuc. σημεῖον, τό, Dion. Hal. σφράγισμα, τό, Xen.

signatio, σημείωσις, ἡ.

signatorius, σφραγιστικός, ή, όν.

signatura, σφράγισμα, τό, Xenoph.

significanter, σημαντικῶς, ἐμφατικῶς.

significatio, s. significatus, σημασία, ἡ, Diosc. σημείωσις, ἡ, παρέμφασις, ἡ, Dem. Phal. μήνυσις, ἡ, Sext. Emp.

significo, σημαίνω, alicui me ipsi auxiliaturum, τινὶ ἐπιβοηθεῖν, Xen. aliquid, τί, Plut. καταμηνύω τι, Plut. alicui, πρός τινα, Xen. μηνύω τινί, Plato. ἀποδείκνυμι τινί, Isocr. ἔλεγχον δίδωμί τινι, id. per literas aliquid alicui, δηλόω τί τινι δι' ἐπιστολῆς, Dem. vox significat hoc, vel illud, σημαίνει, Aristot.

signo, σημειόω, Nax. epistolam, σημαίνω ἐπιστολήν, conf. obsigno.

signum, σημεῖον, τό, virtutis, ἀρετῆς, Isocr. improbitatis, τὸ τεκμήριον πονηρίας, id. et indicium contumeliae, σημεῖον καὶ

τεκμήριον τῆς ὕβρεως, Dem. divinitus datum, θεοσημεία, ἡ, Cyrill. zodiaci, ζώδιον, το, Aristot. facere aliquid alicujus, ποιεῖν τί τινος σημεῖον, τεκμήριον, σύμβολον, Dem. ostendere alicujus rei, ἀποδείκνυσθαι συμβολόν τινος, Isocr. esse alicujus, εἶναι σημεῖόν τινος, id.

silentium, σιγή, ἡ, Dem. ἀπροσηγορία, ἡ, Aristot. σιωπή, ἡ, Xen. impero, κατασιγάζω, Herodian. altum ago, μακρὰν σιγὴν σιγάω, Chrys. silentio praetereo aliquid, ὑπερβαίνω τι, Aeschin. σιωπῇ παρέρχομαί τι, Dem.

sileo, σιγάω, aliquid, τί, Eur. ad aliquid, πρός τι, Xen. σιωπάω, Plut. τι, Dem. κατασιωπάω τι, Lucian.

silesco, κατασιωπάω, Plato.

silex, χάλιξ, ικος, ὁ, Thuc.

silicernium, τυμβογέρων, ὁ, ὁ γέρων τύμβας, Eurip.

silicia, τῆλις, εως, ἡ, Diosc.

siligineus, σιλιγνίτης, ὁ, panis, ἄρτος, Aegin.

siligo, σίλιγνις, ἡ, ἄλευρα, ἡ, Theophr.

siliqua, κεράτιον, τό, Galen.

siliquastrum, κεράτεια, ἡ.

siliquor, ἔλλοβος γίγνομαι.

silurus, σίλουρος, ον, Diosc.

silva, δρυμός, ὁ, Strabo. ὕλη, ἡ, Xenoph.

silvaticus, ὑλαῖος, ον.

silvesco, ὑλομανέω, Epiph. ξυλομανέω, Theophr.

silvester, s. silvestris, ὄρειος, α, ον, Basil.

silvosus, δρυμώδης, ες, ὑλώδης, ες, Xenoph.

silvula, δρυμίδιον, τό.

simia, πίθηκος, ὁ, Plut.

simila, σεμίδαλις, ἡ.

similagineus, σεμιδαλίτης, ου, ὁ, panis, ἄρτος, Galen.

similis, ὅμοιος, alicui, τινί, Dem. παρόμοιος, ον, τινί, Id. παραπλήσιος, ον, τινί, id. et consentaneus alicui, ὅμοιος καὶ παραπλήσιός τινι, id. sum alicui, ὁμοιοῦμαί τινι, Dem. nulla in re, ἐν οὐδενὶ ἔοικά τινι, Id et alia similia, καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα, Isocr. καὶ ὅσα ἄλλα τούτοις ὅμοια, Id

similiter, ὁμοίως, adfectum esse erga aliquos, διακεῖσθαι πρός τινας, Dem et eodem modo se habere, ὁμοίως καὶ παραπλησίως ἔχειν, Id. faciunt, ut si quis audeat, παραπλήσιον ποιοῦσιν, ὥσπερ ἂν εἴ τις τολμῴη, Isocr. cum aliis periclitari, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κινδυνεύειν, Id

similitudo, ὁμοιότης, ἡ, Aristot.

simulo, ὁμοιόω, aliquid alicui, τί τινι, Isocr. cf. comparo.

simiolus, πιθήκιον, τό

simius, πίθηκος, ὁ, Plut.

simplex, ἁπλόος, contr. ἁπλοῦς, sermo, λόγος, Isocr. homo, ἀνήρ, et ingenuus homo, ἀφελὴς καὶ παῤῥησίας μεστός, Dem et quietus ἄκακος καὶ ἀπράγμων, id. et justum aliquid, ἁπλοῦν καὶ δίκαιόν τι, id.

simplicitas, ἁπλόη, ἡ, Synes. morum, ἀκακία, ἡ, Basil. εὐήθεια, ἡ, Phil.

simpliciter, ἁπλῶς, Dem. et candide scribere, καὶ ἀδόλως γράφειν, Dem. administrare rempublicam, καὶ φανερῶς πολιτεύεσθαι, Isocr.

simplus, ἁπλοῦς, Isocr.

simul, ἅμα, opem ferre huic, et ad alios legationem mittere, ἅμα μὲν βοηθεῖν τούτῳ, πρὸς δὲ ἄλλους πρεσβείαν πέμπειν, Dem. cum ipso aedilis violabatur, τῷ αὐτῷ καὶ ὁ χορηγὸς ὑβρίζετο, id. atque, s. ac audivimus, constituimus, ἅμα ἀκηκόαμεν, καὶ καθίσταμεν, Isocr. ac privati sumus imperio, factum est, ἅμα ἡμεῖς τε τῆς ἀρχῆς ἀπεστερούμεθα, καὶ ἐγένετο, id. ac gustarunt, jacula excidunt, ἅμα τῷ γεύσασθαι, τὰ βέλη ἐκπίπτει, Aelian. ac diluxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, Dem. simul atque surrexit, ὡς ἀνέστη τάχιστα, id.

simulacrum, εἴδωλον, τό, Dem. εἰκών, ἡ, id. ἄγαλμα, τό, id.

simulate, εἰρωνικῶς.

simulatio, προσποίησις, ἡ, Aristot. a simulatione alienus, τοῦ προσποιήματος ἀπέχων, Diod. Sic. probitatis, ὑπόκρισις, ἡ

simulator, προσποιούμενος, ου, ὁ, Dem. probitatis, quum tamen nequam sit, ὑποκριτής, ὁ.

simulatus, προσποιήτος, ον, Aristot. inimicitia, ἔχθρα, Dem. caussa, πρόφασις, ἡ, id. πρόσχημα, το, id.

simulo, προσποιέομαι, amicum, εἶναι φίλος, Aeschin. furorem, ὑποκρίνομαι μανίαν, Lucian. caussas, πλάττω προφάσεις, Dem. justitiam, πλάττομαι δικαιοσύνην, Isocr. morbum, προφασίζομαι νόσον, Dem. σκήπτομαι ἀῤῥωστεῖν, Plut. insidias, ψευδενέδραν ποιέομαι, Xen. et fingo aliquid, πλάττομαί τι καὶ προσποιοῦμαι, id. odisse liberos, πλάττομαι τοὺς παῖδας μισεῖν, Lycurg. me indigere, προσποιέομαι τί δεῖσθαι, Isocr. gaudere, χαίρειν, Xen.

simultas, ἀπέχθεια, ἡ, Dem. φιλαπεχθημοσύνη, ἡ, Isocr. cf. inimicitia.

simus, σιμός, Plat.

sin, εἰ δὲ, Demosth.

sinapi, σίναπι, τό, Diosc.

sincere, καθαρῶς, Plat.

sinceritas, εἰλικρίνεια, ἡ.

sincerus, εἰλικρινής, ές, Xen.

sinciput, βρέγμα, τό, Alex Aphr.

sindon, σινδών, ἡ, Herodot.

sine, ἄνευ, arte et labore aliquid perficere, ἄνευ τέχνης καὶ πραγματείας τι πράττειν, Dem. adulatione audire, χωρὶς κολακείας ἀκούειν, Dem dubio, ἀναμφιβόλως, ὁμολογουμένως.

singularis, ἑνικός, numerus, ἀριθμός, Gramm μοναδικός, ἡ, ὄν, — i. e. eximius, ἐξαίρετος, ον, Dem.

singulariter, ἑνικῶς, Naz. — i. e. excellenter, ἐξόχως; ἐκπρεπόντως, Isocr.

singulatim, v. sigillatim.

singultim, λυγξάν, Suid.

singultio, λύζω, Suid.

singultus, λύγξ, γγός, ἡ, Thucyd. λυγμός, ὁ, Plut. duco singultus crebros, ἀναλύζω συνεχές, Lucian.

singulus, ἕκαστος, ης, η τις, ὄν τι, Plur. singuli, οἱ καθ' ἕκαστον, singulis diebus, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Lucian. in singula capita, κατὰ κεφαλήν, Dion. Hal.

sinister, ἀριστερός, εὐώνυμος, ον, λαιός, σκαιός, sinistra manus, ἀριστερὰ χείρ, Hdt. ad sinistram, ἐπ' ἀριστερὰν, ἐπ' ἀριστερᾷ, ἐν τῇ ἀριστερᾷ, versus sinistram, ἐπ' ἀριστερά, Plut. ἐς ἀριστερὰν, Hdt. a sinistra, σκαιόθεν, ἐξ ἀριστερᾶς, ἐξ εὐωνύμων.

sinisteritas, ἐπαριστερότης, ἡ, Aristot.

sinistre, ἐπαριστέρως, Plut.

sinistrorsum, ἐπ' ἀριστερά, Plut.

sino, ἐάω, aliquid, τί, Isocr. populum injuria afficere et adduci, τὸν δῆμον ὑβρίζειν καὶ περιορᾶν αὐτὸν ὑβριζόμενον, Isocr. civitates subverti, περιορῶμαι τὰς πόλεις ἀπολλυμένας, id. ne sinite, μὴ ἐπιτρέπετε, Xen. cf. permitto, concedo.

sinuo, κολπόω, aliquid, τί, Lucian.

sinuosus, κολπώδης, ες, Theophr. πολύπτυχος, ον, Lucian.

sinus, corporis humani, maris, vestis, κόλπος, ὁ, Lucian. Strabo. Herodot. in sinu habere, ὑπὸ κόλπου ἔχειν Lucian. in sinu gaudere, ἐν θυμῷ χαίρειν, Hom.

sipho, σίφων, ὁ, Galen.

siphunculus, σιφώνιον, τό, Hesych.

siquando, εἴ ποτε, ἐάν ποτε.

siquidem, εἴπερ, Dem. εἴπερ ἄρα, Id.

siren, σειρήν, ἡ, Strabo.

siriasis, σειρίασις, ἡ, Galen.

sirius, σείριος, ὁ, Aristot. κύων, τός, ὁ, Lucian. ὁ ἀστρῷος κύων, Chrys.

sisara, σίσαρον, ἡ, Diosc.

siser, σίσαρον, τό, Diosc.

sisto, ἵστημι, gressum, πορείαν, Plut. coram magistratu, καθίστημι ἐπὶ τὴν ἀρχήν, Dion. Hal. alvum, ἵστημι κοιλίαν, Diosc. equum currentem, παρίστημι ἵππον, Xen.

sitella, γαυλίδιον, τό, situla, ἀμφορίς, ἡ.

sitibundus, s. siticulosus, διψαλέος, Lucian. ἄνικμος, ον, Diosc. ἄνυδρος, ον, Id. διψώδης, ες, Diosc.

sitienter, διψαλέως.

sitio, διψάω, aquam, τοῦ ὕδατος, Herodot, valde, καταδιψάω, Xen.

sitis, δίψα, ἡ, Plut. δίψος, τό, Xen. sitim restinguo, σβέννυμι τὰ δίψος, Lucian inhibeo, κωλύω δίψαν, Plut. excito, δίψαν παρασκευάζω, Aristot.

situs, θέσις, ἡ, Aristot. loci, κατάθεσις, ἡ, — i. e. squalor, εὐρώς, ὁ, Plut. situ obsitus sum, situm contraho, εὐρωτιάω, Theophrast.

situs, κείμενος, Dem. ἱδρυθείς, Max. Tyr. ἱδρυνθείς, Plut. ad mare, ἐπιθαλαττίδιος, ον, Xen. quantum in nobis situm, τὸ ἐφ' ἡμῖν, Dem.

sive, εἴτε, velim, sive nolim, εἴτε βούλομαί γε, εἴτε μή, Dem. ruptum sit, sive luxatum, sive quid aliud vitiatum, κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα, κἂν ἄλλο τι σαθρὸν ᾖ, id sive, sive, ἄν τε, ἄν τε, Dem ἐάν τε, ἐάν τε, Aristot.

sium, σίον, τό, Diosc.

smaragdus, σμάραγδος, ἡ.

smegma, σμῆγμα, το, Diosc.

smegmaticus, σμηγματικός, Diosc.

smilax, σμίλαξ, ἡ, ἡ, Plut.

smilium, σμίλιον, τό, Lucian.

soboles, ἔκγονος, ὁ, cf. liber.

sobrie, νηφαλέως, Poll. σωφρόνως.

sobrietas, νῆψις, ἡ, νηφαλιότης, ἡ.

sobrium, ἀνηφία, ἡ, Xen.

sobrinus, ἀνεψιός, ὁ, Plut.

sobrius, νηφάλιος νήφων, Dem. sum, νήφω, Dem. fio, ἀποκραιπαλάω, ἀποκραιπαλίζομαι, ἀνανήφω, ἐκνήφω.

soccus, σύκχος, ὁ, Lucian. πεδίλιον, τό, Theophr.

socer, πενθερός, ὁ, κηδεστής, ὁ, id.

socia, ἑταίρα, ἡ, Plut.

sociabilis, συναγελαστικός, κοινωνικός.

socialis, ἑταιρικός, Aristot. συμμαχικός, ον, βασιλικὸν, Dem. σύμμαχος, ἴδος, ὁ, urbs, πόλις, id.

socialiter, ἑταιρικῶς.

societas, ἑταιρεία, ἡ, Isocr. et amicitia, ἡ συμμαχία καὶ φιλία, Dem. societas

tem facere, s. coire, ποιεῖν συμμαχίαν, id. cum aliquo, συνθέσθαι πρός τινα συμμαχίαν, id. deserere, ἀφίστασθαι συμμαχίας τινός, idem. dirimere, διαλύειν συμμαχίαν, Isocr. attrahere aliquem ad suam societatem, προσάγειν τινά πρὸς τὴν ἑαυτοῦ συμμαχίαν, id. conferre se ad societatem alicujus, εἰσελθεῖν εἰς συμμαχίαν τινός, id.

socio, συμμίγνυμι, Plut. Conf. societas.

socius, ἑταῖρος, ὁ, Dem. σύμμαχος, ου, ὁ, id. et amicus, σύμμαχος καὶ φίλος, id. socium esse alicui, σύμμαχον γίγνεσθαί τινι, id. eligere aliquem, αἱρεῖσθαί τινα, id. recipere aliquem, προσδέχεσθαί τινα, id. comparare alicui, κατασκευάζειν τινί, id. habere aliquem, ἔχειν τινά, Isocr. conservare, σώζειν, Dem. amittere, ἀπόλλυσθαι, idem.

socius, συμμαχικός, Demosth.

socordia, ἀργία, ἡ, Demosth. ῥαθυμία, ἡ, id. et negligentia, ῥαθυμία καὶ ἀμέλεια, id. et tarditas, καὶ βραδύτης, id.

socorditer, ἀργῶς, Dem. Cf. pigre.

socors, ἀργός, Dem. Cf. piger.

socrus, πενθερά, ἡ, Hesych.

sodalis, ἑταῖρος, ὁ, Xen. Cf. socius.

sodalitas, s. sodalitium, ἑταιρία, ἡ, Plut. Cf. societas.

sol, ἥλιος, ὁ, Aristot. oritur, ἥλιος ἀνατέλλει, occidit, ἥλιος δύεται, solis ardor, s. splendor, ἡλίου φλογμός, Phila.

solamen, i. q. solatium.

solaris, ἡλιακός, Laert.

solarium, ἡλιοτρόπιον, τό, Athen.

solatium, παραμυθία, ἡ, Synes. παραμύθιον, τό, Thuc. adfero, φέρω τινὶ παραμυθίαν, Chrys.

solea, ἐμβάς, ἡ, Lucian. κρηπίς, ἡ, Plut. piscis, βούγλωσσος, ὁ, Diosc. equi, ὑπόδημα, τό, Artem.

soleatus, κρηπιδωτός, ἡ, όν.

solenne, i. e. festum, ἑορτή, ῆς, ἡ.

solennis, e, ἐτήσιος, ον, Thuc. est, νομίζεται, Xen.

solennitas, ἑορτή, ἡ, Thuc

solenniter, ἐξ ἔθους, πανηγυρικῶς.

soleo, εἴωθα, Dem. εἴθισμαι, Isocr. συνείθισμαι, id. πέφυκα, hoc facere, τοῦτο ποιεῖν, Isocr. ἔθος ἔχω, id. solet, ἔθος ἐστί, Dem

solide, στερεῶς.

solidesco, στερεόομαι, Xen.

soliditas, στερεότης, ἡ, Aristot.

solido, στερεόω, Xen.

solidus, στερεός, Aristot.

solitudo, ἐρημία, ἡ, Isocr.

solium, θρόνος, ὁ, vas balneatorium, πύελος, ἡ, Luc.

sollers, δεινός, Dem. ἐπιστρεφής, ές, Herodian. ἀγχίνους, ους, Xen.

sollerter, ἀγχινόως, Aristot.

sollertia, ἀγχίνοια, ἡ, Aristot. δεινότης, ητος, ἡ, Dem.

sollicitatio, ἐξαίτησις, εως, ἡ.

sollicite, ἐπιμελῶς, Dem.

sollicito, ἀνιάω, Xen. ἐπείγω τινά, Isocr. — i. e. compello, ἀναπείθω τινά, Aristoph.

sollicitudo, μέριμνα, ἡ, Plut. ἐπιμέλεια, ἡ, Dem. φροντίς, ίδος, ἡ, id.

sollicitus, ἐπιμελής, ές, Dem. περιδεής, ές, Aristot. πολυπραγματικός, Plut. πολυμέριμνος, ον, Aristoph. sum. ἐπιμελέομαι, Dem. de re aliqua, σπουδάζω περί τινος, Isocr. φροντίζω περί τινος, Isocr.

solo, ἐρημόω, Thuc.

soloecismus, σολοικισμός, ὁ, Lucian.

solor, παρηγορέομαι, v. consolor.

solstitialis, τροπικός, Procl.

solstitium, ἡ τοῦ ἡλίου τροπή.

solubilis, λυτός, λύσιμος, ον.

solum, i, ἔδαφος, τό, πέδον, τό, δάπεδον, τό, bonum, εὔγειον ἔδαφος, Theophr. solum muto s. verto, ἀπαίρω, μετοικίζομαι, ἀποδημέω, μετανάστευω, μετανίσταμαι. — 2) i. e. planta pedis, πέλμα, τό, cf. planta, ae.

solum, μόνον, Plato. μόνως, Xen. non solum, sed etiam, οὐ μόνον, μὴ μόνον, ἀλλὰ καί, Dem.

solus, μόνος, η, ον, Dem.

solute, ἐκλυτως, Plut.

solutilis, ἔκλυτος, ον, Diosc. λύσιμος, ον, Athen.

solutio, λύσις, ἡ, Dem. διάλυσις, ἡ, Plut. dotis, ἡ ἔκτισις τῆς προικός, Dem. pecuniae, ἡ ἀπόδοσις χρημάτων, Isocr.

solvo, λύω, equum, ἵππους, Xen. nodum, σύναμμα, Plut. ex vinculis, ἐκ δεσμῶν, Herodot. aenigma, τὸ αἴνιγμα, Lucian. e portu, ἐκ λιμένος, Synes. ex Sicilia in Africam, ἀνάγομαι ἀπὸ τῆς Σικελίας εἰς Λιβύην, Aelian. debita pro amicis, διαλύω χρέα ὑπὲρ φίλων, Dem. pecuniam, ἀποτίνω ἀργύριον, Isocr. debitum, ἐκτίνω τὸ ὄφλημα, Lucian. tributum, ὑποτελέω τὸν φόρον, Xen. non sum solvendo, οὐκ ἔστι μοι ἡ ἔκτισις, Aristot.

somniculose, ὑπνωτικῶς.

somniculosus, ὑπνώδης, ες, Plut. κάθυπνος, ον, Aristot. ὑπνωτικός, id.

somnio, ὀνειρώττω, Plato. aliquid, τί, ὀνειροπολέω, Dem. ἐνυπνιάζω, Aristot. ἐνυπνιάζομαι, Plut

somnium, ὄναρ, τό, Xen. ὄνειρος, ὁ, Plut. ne per somnium quidem, οὔτε ἐν ὕπνῳ, Plato. somnia videre, ἐνύπνια ὁρᾶν, Herodot. jucundissimo somnio frui, ἡδίστῳ ὀνείρῳ συνεῖναι, Lucian.

somnus, ὕπνος, ὁ, Dem. somno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι, Ildo. obrui, εἰς ὕπνον καταφέρεσθαι, id. somnum capio, ὕπνου τυγχάνω, Xen. ὕπνον λαμβάνω, Plato. adfero alicui, ποιέω τινὶ ὕπνον λαγχάνειν, id. εἰς ὕπνον τρέπω τινά, Philo. somno careo, διαγρυπνέω τὴν νύκτα, Diod. Sic. excito, ἐξυπνίζω τὸν καθεύδοντα, Basil. somnum depello, τὸν ὕπνον ἀπωθέω, Plato.

sonitus, i. q. sonus.

sono, ἠχέω, Plut.

sonorus, ἠχώδης, ες, Dem. Phal.

sons, ὑπαίτιος, ον, Dem. Cf. reus.

sonticus, βλαβερός, Xenoph.

sonus, ἦχος, τό, Plato. ἠχή, ἡ, id. sonum edo, φθέγγομαι, id.

sophisma, σόφισμα, τό, Thuc.

sophista, σοφιστής, ὁ, Lucian.

sophisticus, σοφιστικός, Aristot.

sopio, ὑπνόω, Diosc. Cf. somnus.

sopor, ὕπνος, ὁ, Cf somnus.

soporo, κοιμίζω, Soph.

sorbeo, ῥοφέω, ovo, ὠά, Galen.

sorbilis, ῥοφητός, ovum, ᾠόν, Diosc.

sorbillo, ἀπορροφέω, Philostr.

sorbitio, ῥόφημα, τό, Galen. ῥόφησις, ἡ, Idem.

sordeo, ῥυπάω, Basil.

sordes, ῥύπος, ὁ, Diod. Sic ῥυπαρία, ἡ, ἄση, ἡ, Plato. abstergo, abluo, ῥύπτω, Diosc.

sordesco, ῥυπαίνομαι, Plut.

sordide, ῥυπαρῶς.

sordido, ῥυπαίνω, καταρρυπαίνω.

sordidus, ῥυπαρός, Athen. πιναρός, Lucian. — i. e. perquam avarus, μικρολόγος, ον, Dem.

sorex, μῦς ἀρουραῖος.

sorites, σωρείτης, ὁ, Laert.

soror, ἀδελφή, ἡ, germana, ὁμοπατρία, Dem. uterina, ὁμομητρία, id.

sors, κλῆρος, ὁ, Dem. s. pecunia propria, ἀφορμὴ ἰδία, Dem. sortem alicui dare, διδόναι τινὶ ἀφορμήν, id. reddere, ἀποδιδόναι τὸ δάνειον s. ἀρχαῖον, id. recipere cum usura, ἀπολαβεῖν τὸ ἀρχαῖον σὺν τῷ ἔργῳ, id. fraudare aliquem sorte et usuris, ἀποστερεῖν τινα τὰ κεφάλαια καὶ τὰς ἐπικαρπίας, id. et fortuna, ἡ μοῖρα καὶ τύχη, Dem. sorte eligo, κληρόομαι, id. distribuo terram, κληρουχέω τὴν γῆν, Aelian.

sorticula, κληρίδιον, τό.

sortilegus, χρησμῳδός, όν, Plato. sum, χρησμῳδέω, Xenoph.

sortior, κληρόομαι, sacerdotium. i. e. de sacerdotio, ἱερωσύνην, Demosth. — i. e. accipio honorem, τιμήν. Galen. regionem, κατακληρουχέω χώραν, Herodot. partem aliquam, λαγχάνω μοῖράν τινα, Dem.

sortitio, κλήρωσις, εως, ἡ, Isocr.

sortito, κληρωτί.

sospes, σῶος, Xenoph.

sospito, σώζω, aliquem, τινά, Xen.

soter, σωτήρ, ῆρος, ὁ, Isocr.

soteria, σωτήρια, τά, Lucian.

spadix, σπάδιξ, ικος, ἡ, Plut.

spado, σπάδων, ωνος, s. ονος, ὁ, Plut. ἐκτετμημένος, ὁ, Aristot. ἐκτομίας, ὁ, Herodot.

spargo, σκορπίζω, sermonem s. famam, διαδίδωμι λόγον s. φήμην, Plut. διαθροέω, Xen. de aliquo, ἐγκατασπείρω φήμην περί τινος, Herodian. rumores fictos, λογοποιέω, Theophr.

sparsim, σποράδην, Isocr.

sparsio, σκόρπισις, ἡ, σκορπισμός, ὁ.

spatiose, εὐρυχώρως, πλατέως.

spatiosus, εὐρύς, εὐρύχωρος, ον, πολύχωρος, ον, πλατύς.

spatium, τόπος, ὁ, amplum, πολύς, Dem. εὐρυχωρία, ἡ, Thuc.

specialis, εἰδικός, ή, όν, Galen.

specialiter, s. specialim, εἰδικῶς.

species, εἶδος, τό, Plato. ἰδέα, ἡ, Dem. ὄψις, ἡ, Isocr. in speciem, ὄψεως ἕνεκα.

specillum, μήλη, ης, ἡ.

specimen, δεῖγμα, τό, Dem. dare alicujus rei, ἐκφέρειν τινός, Isocr. in re aliqua, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι ἔν τινι, Xen. sui, πεῖραν ἑαυτοῦ διδόναι, Dem. artis, ἐν ἔργῳ θέσθαι τὴν τέχνην, Aelian.

speciose, εὐπρεπῶς, Thuc.

speciositas, εὐπρέπεια, ἡ, Plato. εὐπρεπές, τό, Thuc.

speciosus, εὐπρεπής, ές, εὐειδής, ές, ὡραῖος, εὐπρόσωπος, ον.

spectabilis, e, περίβλεπτος, ον, Lucian. ὁρατός, Dem. θεατός, id.

spectaculum, θέαμα, τό, crudele et miserabile, δεινὸν καὶ ἐλεεινόν, Dem. θέα, ἡ, publice edo, θέαν ἐπιτελέω δημοσίᾳ, Herodian.

spectatio, θέα, ἡ, Herodian. θεωρία, ἡ, Dem.

spectativus, θεωρητικός, Aristot.

spectator, θεωρός, ὁ, Dem. θεατής, ὁ, id.

spectatrix, θεάτρια, ἡ, Poll.

specto, θεάομαι, imaginem alicujus, εἰκόνα τινός, Dem. accurate aliquid, θεωρῶ τι ἀκριβῶς, Isocr. aliquid admirabundus, θαυμάζω τι, Dion. Hal. veritatem, τείνω πρὸς ἀλήθειαν, Aristot. honores alicujus, ἀποβλέπω εἰς τιμάς τινος, Isocr.

spectrum, φάσμα, τό, Luc.

specula, σκοπή, ἡ, Philo.

speculatio, κατασκοπή, ἡ, Xenoph.

speculator, ἐπόπτης, ὁ, Aristot. σκοπός, ὁ, Philo. κατάσκοπος, ὁ, Dem.

speculatorius, κατασκοπικός, navis, ἡ θεωρὶς ναῦς, Poll. ναῦς πρόπλοος, Thuc. ναῦς πρωτόπλοος, Xen.

speculor, κατασκέπτομαι, Xen. κατασκοπία, id. aliquid, σκοπέομαί τι, Demosth.

speculum, κάτοπτρον, τό, Philo. ἔσοπτρον, τό, intueor, ἐνοπτρίζομαι, Plut.

specus, σπήλαιον, τό, Lucian.

sperabilis, ἐλπιστός, ἡ, όν.

sperno, ἐκφαυλίζω, Plut. aliquid, παραμελέω τινός, Xen. ὑπερορῶ τινός, id. Cf. contemno, despicio.

spero, ἐλπίζω, hoc, τοῦτο, Dem. me consecuturum, τεύξεσθαί τι, Plut. bene de aliquo, χρηστὰς ἔχω ἐπί τινι ἐλπίδας, Lucian. Conf. spes.

spes, ἐλπίς, ἡ, magna et praeclara, καλὴ καὶ μεγάλη, Dem. magna, μεγάλη, id. multa, πολλή, id. bona, ἀγαθή, id Id. dulcior, ἡδίων, Isocr. exigua, μικρά, id. inanis, ματαία, Dem. κενή, id. futura, μέλλουσα, id. et exspectatio, καὶ προσδοκία, idem. spem injicio alicui, καθίστημί τινα ἐν ἐλπίδι, id. do alicui, ἐλπίδα παρέχω τινί, id. facio alicui, ὑμνεῖν προσδοκίαν τινί, id. concipio meliorem de re, λαμβάνω ἐλπίδα βελτίω περί τινος, id. lacteo amplecti, πείθεσθαι ἐλπίδι τινός, id. bonam prae se ferre s. ostendere, ἀγαθὴν ἐλπίδα προβάλλεσθαι, id. magnam habeo de aliquo in aliquo repositam, ἐλπίδας πολλὰς ἔχω ἔν τινί τινος, Isocr. praecido alicui, ἀποστερῶ τινὰ ἐλπίδος, Dem. spe lacto aliquem, ὑποτείνω τινὶ ἐλπίδα, id. impelli seu adduci, ἐλπίδι ὑπάγεσθαι, id. alia ex alia suspendi, ἀναρτᾶσθαι ἐλπίδι ἐξ ἐλπίδος, id. decipi, ἐξαπατᾶσθαι ἐλπίδι, id. duci alicujus rei, ἔρχεσθαι τῆς ἐλπίδι τινός, id. frustrari, ἁμαρτάνειν ἐλπίδος τινός, id. praeter spem evenire, παρ' ἐλπίδας ἐκβαίνειν, id.

sphaera, σφαῖρα, ἡ, Plut.

sphaerista, σφαιριστής, ὁ, Athen.

sphaeristerium, σφαιριστήριον, τό, Plin.

sphalma, σφάλμα, τό, Plut.

spica, στάχυς, ἡ, Plut.

spicatus, σταχυώδης, ες, ἐσταχυωμένος, ἡ, ον, Diosc.

spicilegium, σταχυολογία, ἡ.

spicor, σταχυοφυέω.

spiculator, δορυφόρος, ὁ, Herodot.

spicula, ἀκόνιον, Lucian.

spiculum, στυράκιον, τό, Thuc. ξυστόν, τό, Xen.

spina, ἄκανθα, ἡ, Diosc. acuta, ὀξυάκανθα, ἡ, id. dorsi, ῥάχις, ἡ, Galen.

spinetum, ἀκανθών, ῶνος, ὁ, Eust.

spineus, ἀκάνθινος.

spinosus, ἀκανθώδης, ες, Theophr. ἀκανθηρός, id.

spinter, ψέλλιον, τό, Xen. ψάλιον, τό, Dion. Hal.

spira, σπεῖρα, ἡ, Aelian. in modum spirae, σπειρηδόν.

spirabilis, πνευστός, ἡ, όν, πνευστικός, Athen.

spiraculum, ἀναπνοή, ἡ, Aristot.

spiritus, πνεῦμα, τό, Dem. sanctus, ἅγιον, N. T. altos gero, μεγαφρονῶ, Isocr. spiritum edo, ἀποψύχω, Philo. usque ad extremum spiritum, εἰς ἐσχάτην ἀναπνοήν.

spiro, πνέω, ignem, πῦρ, Xen. aliquid, φυσάω τι, Dem. — i. e. odorem emitto croci, πνέω κρόκου, Diosc. alicujus, ὄζω τι, id.

spissamentum, πύκνωμα, τό, Plato.

spissus, πυκνός, πυκνόν, πυκνή, Aristot.

spissesco, πυκνόομαι, Plut.

spissitas, s. spissitudo, πυκνότης, ἡ, Plut.

spisso, πυκνόω, aliquid, τί, Plut.

spissus, πυκνός, Theophr.

spithama, σπιθαμή, ἡ, Diosc.

splen, σπλήν, ὁ, Plut.

splendeo, λάμπω, Aristot.

splendesco, λάμπω, Xenoph.

splendide, λαμπρῶς, Xenoph.

splendidus, λαμπρός, luna, σελήνη, Thuc. vir, ἀνήρ, Demosth.

splendor, lucis, nominis, orationis, λαμπρότης, ἡ, Plut. Isocr. Hermog.

spleneticus, σπληνητικός.

splenicus, σπληνικός, ἡ, Athen. σπληνώδης, ες, Hippocr.

splenium, σπλήνιον, τό, Poll.

spoliatio, συλη, ἡ, Dem. fanorum, ἱεροσυλία, ἡ.

spoliator, συλητής, ὁ.

spolio, συλάω, aliquem, τινά, Isocrat. mortuos, συλεύω τοὺς νεκρούς, Thuc. Conf. eripio.

spolium, συλη, ἡ, Dem. σκῦλον, τό, Plut.

sponda, τὸ τῆς κλίνης πλευρόν, ολίνης, ἡ.

spondeo, ὑπισχνέομαι, Dem. et polliceor me laturum legem, ἐγγυάομαι καὶ φημὶ νόμον θήσειν, id. pro amico, ἐγγυάομαι φίλον, id. alicui filiam, ἐγγυάω τινὶ τὴν παῖδα, Herodian.

spondylos, σφόνδυλος, ὁ, Poll.

spongia, σπόγγος, ὁ, Plut. σπογγιά, ἡ, idem.

spongiola, σπογγίον, τό, Aristoph.

spongiosus, σπογγώδης, ες, Diosc.

sponsa, νύμφη, ἡ, Plut. μνηστή, ἡ, Pead.

sponsalia, νύμφια, τά, μνηστεία, ἡ, Chrys. μνήστευμα, τό.

sponsalis, νυμφικός, Plato. thalamus, νυμφών, ὁ.

sponsio, ἐγγύησις, ἡ, ἐγγύη, ἡ, Dem.

sponsor, ἐγγυητής, ὁ, Dem.

sponsus, νυμφίος, ὁ, Plut.

spontaneus, ἑκούσιος, ιον, labor, πόνος, Isocr.

sponte, ἑκουσίως, Dem. ἑκουσίᾳ, id. ἑκόντι, id. facio, αὐτοματίζω, faciens, αὐτεπάγγελτος, ον, Thuc.

sporta, σπυρίς, ἡ.

sportella, s. sportula, σπυρίδιον, τό, Aristoph.

spuma, ἀφρός, ὁ, Lucian.

spumesco, ἀφρίζω, Diod. Sic.

spumeus, ἀφρώδης, ες, Hippocr.

spumo, ἀφρέω, Hesych.

spumosus, ἀφρώδης, ες, Hippocr.

spuo, πτύω, Xen. crebro, πτυελίζω, Hippocr.

spurce, ῥυπαρῶς.

spurcitia, ῥυπαρία, ἡ, ἀκαθαρσία, ἡ, Dem.

spurco, ῥυπαίνω, σπιλόω, μιαίνω.

spurcus, ῥυπαρός, ά, όν.

spurius, νόθος, ὁ, Plato. μοιχίδιος, ὁ, Lucian.

sputo, πτυελίζω, Hippocr.

sputum, πτύελον, τό, Al. Aphr. πτύσμα, τό.

squaleo, αὐχμέω, ῥυπάω, ῥυπαίνομαι, pass. αὐχμηρὸς καὶ ῥυπαρὸς γίγνομαι.

squalide, αὐχμηρῶς.

squalidus, αὐχμηρός, αὐχμώδης, ὤδης, αὐχμαλέος, ῥυπαρός.

squalor, ῥύπος, ὁ, ῥυπαρία, ἡ, αὐχμός, ὁ, αὔχμη, ἡ.

squama, piscis, λέπος, τό, Poll. λεπίς, ἡ, Diosc. serpentis, s. acris, φολίς, ίδος, ἡ, Aristot. Hippocr.

squameus, s. squamatus, λεπιδωτός, Aristot. φολιδωτός, id.

squatina, ῥίνη, ἡ, Aelian.

squilla, καρίς, ίδος, ἡ, Aristot.

squillula, καρίδιον, τό, Aristot.

stabilimentum, βεβαίωσις, ἡ, Thuc.

stabilio, βεβαιόω, aliquid, τί, Herodot. ἀσφαλῶς κατατίθημί τι, Dem.

stabilis, βέβαιος, amicitia, φιλία, Dem. στάσιμος, ον, ingenio, τὸ ἦθος, Plut.

stabilitas, σταθερότης, ἡ, Phil. βεβαιότης, ἡ, Dem.

stabularius, πανδοχεύς, έως, ὁ, Lucian.

stabulatio, ἐνσταθμευσις, ἡ, ἐνσταθμεία, ἡ, Diod.

stabulo, s. stabulor, αὐλίζομαι, Xen. σταθμεύω, Appian. ἐνσταθμεύω, Plot.

stabulum, σταθμός, ὁ, Xen.

stadium, στάδιον, τό, Herodot. στάδιος, ὁ, Diod. Sic. curro, σταδιοδρομέω, Dem.

stagno, λιμνάζω, Basil.

stagnum, λίμνη, ἡ, Paus.

stamen, στήμων, ὁ, Plut. duco, στημονίζομαι, Aristot.

stamineus, στημόνιος, Theophr.

stanneus, κασσιτέρινος.

stannum, κασσίτερος, ὁ.

statarius, στάσιμος, ον, Plut. σταδιαῖος, Themist. pugna, ἡ ἐκ συστάσεως μάχη, Herodian. ἡ σταδιαία μάχη, Lucian. τὸ σταδὸν μάχεσθαι, Ibid.

stater, στατήρ, ῆρος, ὁ.

statera, σταθμός, ὁ, Diod. Sic. ζυγός, ὁ, Plut.

statim, αὐτίκα, auditis, ἀκούσασθαι, Dem. surgens, εὐθὺς ἀναστάς, id. sentitur, ποιεῖ τὴν αἴσθησιν εὐθέως, id. τὸ παραυτίκα, Lucian. statim a puero, εὐθὺς ἐκ νέων, Aristot.

statio, στάσις, ἡ, Gregor. militaris, τάξις, ἡ, Thuc. navium, ναύσταθμον, τό, Xen. stationem desero, τάξιν λείπω, Aesch. stationis desertor, λειποτάκτης, ὁ, Phil. stationis desertio, λειποταξία, ἡ, id.

stationalis, στάσιμος, ον, ἑδραῖος.

stativa, σταθμός, ὁ, Herodian.

stativus, σταθμικός.

stator, στήσιος, Jupiter, Ζεύς, Dem. ὀρθώσιος, Dion. Hal.

statua, ἄγαλμα, τό, Dem. εἶδος, τό, id. ἀνδριάς, ὁ, id. dei, εἶδος θεοῦ, Dion. Hal. statuam erigo, ἀνίστημι ἀνδριάντα, Lucian.

alicui aeream, ἵστημί τινι χαλκῆν εἰκόνα Dem. ἵστημι τινα χαλκοῦν, id. dedicatum esse, ἀνδριάντα ἀνακεῖσθαι, id.

statuaria, ἀγαλματουργία, ἡ, Max. Tyr. ἀνδριαντοποιία, ἡ, Xen. officina, ἑρμογλυφεῖον, τό, Plato.

statuarius, ἀγαλματοποιός, ὁ, Diod. Sic. ἑρμογλυφεύς, ὁ, Lucian. δημιουργὸς ἀγαλμάτων, Max. Tyr.

statumen, χάραξ, ὁ.

statumino, χαρακίζω.

statuo, ἵστημι, tropaeum, τρόπαιον, Xen. fanum, ἱδρύομαι ἱερόν, Dion. Hal. quae honestissima sunt civitati, ψηφίζομαι τὰ κάλλιστα τῇ πόλει, Dem. et decerno de rebus, quae decet, γιγνώσκω καὶ ψηφίζομαι περὶ τῶν πραγμάτων ἃ χρή, id. Cf. decerno, item colloco.

statura, ἡλικία, ἡ, admodum humili homo, ὁ πάνυ τῇ ἡλικίᾳ χαμαίζηλος, Lucian. staturae ejusdem, ὁμῆλιξ, ὁ. ἡ, id.

status, τεταγμένος, tempus, χρόνος, Dem. εἰρημένος χρόνος, id.

status, κατάστασις, ἡ, reipublicae, τῆς πόλεως, Isocr. in eo statu res sunt, ut, εἰς τοῦτο τὰ πράγματα καθέστηκεν, ὥστε, in quo statu sunt res vestrae? πῶς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει, Dem.

statutum, δόγμα, τό, statuta et leges, καθεστῶτα, τά, Isocr.

statutus, τεταγμένος, tempus, χρόνος, Dem.

stella, ἀστήρ, έρος, ὁ, Aristot. fixa, ἀπλανής, έος, Lucian. errans, ἀσταθής, idem.

stellio, ἀσκαλαβώτης, ὁ, Aristot.

stello, ἀστερίζω, Plut.

stercorarius, κοπρικός, ή, όν.

stercoratio, κόπρωσις, ἡ, Theophr. κόπρισις, ἡ, id.

stercoreus, κόπριος, δυσωδής, Clem. Al.

stercoro, κοπρίζω. Theophr.

stercorosus, κοπρώδης, ες.

stercus, κόπρος, ἡ, Xenoph. ἀπόπατος, ὁ, Clem. Al.

sterilesco, στειρόομαι, στεῖρος ἢ ἄκαρπος γίγνομαι.

sterilis, λυπρός, Plut. στεῖρος, ἄφορος, Philo.

sterilitas, στείρωσις, ἡ, Basil. ἀφορία, ἡ, Plut.

sternax, καταβλητικός, ή, όν, Xen.

sterno, στρώννυμι, lectum, κλίνην, Xen. equum, ἐπισάττω, idem. διαστρώννυμί τι, Athen. – i. e. prosterno, καταβάλλω τι, Isocr. aliquem solo, κατασείω τινα ἐπὶ τοὔδαφος, Plut.

sternuo, πτάρνυμαι, Aristot.

sternutatio, πταρμός, ὁ, Gal.

sternuto, i. q. sternuo.

sterquilinium, κοπρία, ἡ, Chrys. κοπρών, ὁ, Athen.

sterto, ῥέγχω.

stibium, στίμμι, τό, Poll.

stigma, στίγμα, τό, Herodot. stigmate in fronte notare, στίζειν κατὰ τοῦ προσώπου, Aelian.

stilla, σταγών, ἡ, Athen.

stillatitius, στακτός, Eurip. σταλακτικός, Diosc. σταλακτός, id.

stillicidium, λιβάς, ἡ, Suid.

stillo, σταλάω, Lucian. aliquid, ἀποστάζω τι, Philo.

stimulatio, κέντημα, τό.

stimulator, κέντωρ, ὁ.

stimulo, κεντρίζω, Philo. κεντέω, Theophr.

stimulus, κέντρον, τό, Plut. voluptatis, ἡ κεντρηλασία τῆς ἡδονῆς, Joseph.

stipatio, περιστοιχισμός, ὁ.

stipator, δορυφόρος, ὁ, Xen. σωματοφύλαξ, ὁ, Herodian.

stipendiarius, ὑποτελής, ές.

stipendior, μισθοφορέω, Dem.

stipendium, μισθοφορά, ἡ, Dem. μισθοφορία, ἡ, id. μισθός, ὁ, id. mereo, μισθοφορέω, Dem. tres annos facio sub aliquo, μισθοφορέω τινὶ τρία ἔτη, id. mereor bius, μισθοφορίω ἐργάθεν, id. solvo militibus, δίδωμι s. ἀποδίδωμι μισθὸν τοῖς στρατιώταις, Dem. stipendio conduco milites peregrinos, μισθοῦμαι τὸ ξενιτευομένων στρατόπεδον, Isocr. quindecim mensium fraudare milites, ἀποστερεῖν τοὺς στρατιώτας τὸν μισθὸν πεντεκαίδεκα μηνῶν, id. carens, ἄμισθος, ον, Dem.

stipes, κορμός, ὁ, κορμός, οῦ, ὁ, Hesych.

stipo, πυκνόω, Plut. latus alicujus, δορυφορέω τινά, Xen.

stips, κέρμα, τό, Dem. stipem cogo, ἀγυρμὸν ποιέω, peto, μεταιτέω.

stipula, καλάμη, ἡ, Dion. Hal. κάρφος, τό, Lucian.

stipulatio, ἐπερώτημα, τό.

stipulor, ἐπερωτάω, ἐμπολογέομαι.

stiria, σταλαγμὸς συμπαγείς.

stirpitus, ῥιζόθεν, Herodian.

stirps, ῥιζόφυτον, τό, – i. e. genus, γένος, τό, Dem. Cf. genus.

stiva, ἐχέτλη, ἡ, Hesych.

sto, ἵσταμαι, a partibus alicujus, ὑπάρχω τινί, Dem. συνίσταμαί τινι, Themist. ab aliquo, πρός τινος εἰμί, Thuc. pactis, ἐμμένω τοῖς λελεγμένοις, Isocr. stat sententia, ἀλλ' ἤδη γε ἀποπεφάσμην, Lucian.

stola, στολή, ἡ, Herodian.

stolide, ἀποπλήκτως, βλακωδῶς, Just. Mart.

stoliditas, ἀβελτερία, ἡ, Aristot. ἠλιθιότης, ἡ, Hesych. Cf. stultitia.

stolidus, ἀβέλτερος, ον, Dem. ἀσύνετος, ον, id. ἠλίθιος, id.

stomachatio, ἀγανάκτησις, ἡ, Thuc.

stomachicus, στομαχικός, Diosc.

stomachor, ἀγανακτέω, Dem.

stomachus, στόμαχος, ὁ, Galen.

storea, ψίαθος, ὁ, s. ἡ.

strabo, σιλλός, ὁ, Lucian. στραβός, ὁ, Galen. sum, στραβίζω.

strages, ὄλεθρος, ὁ, bellica, ἧττα πολέμου, Aeschin. hominum, φθορὰ ἀνθρώπων, Thuc.

stragulum, στρωμνή, ἡ, Xen. στρῶμα, τό, idem.

stramen, κάρφος, τό, Aristot.

stramineus, κάρφινος.

strangulatio, πνιγμός, ὁ, Diosc. πνίξ, ἡ, Hippocr. ἀγχόνη, ἡ, Dion. Hal. στραγγάλη, ἡ, Joseph.

strangulo, ἄγχω, Lucian. ἀγχονάω, Dion. Hal. ἀπαγχονίζω, Lucian. ἀποπνίγω, Xen.

stranguria, στραγγουρία, ἡ, Galen.

strategema, στρατήγημα, τό, Isocr.

stratum, στρῶμα, τό, Xen.

strena, ἐπινομίς, ἡ, Athen. ξένιον, τό.

strenue, ἐρρωμένως, Dem. ἀνδρείως, Isocrat. facio, ἀνδραγαθέω, Plut.

strenuitas, ἀνδραγαθία, ἡ, Xen. ἀριστεία, ἡ.

strenuus, δραστήριος, Thuc. φιλόπονος, ον, Dem. ἀνδρεῖος, id.

strepitus, ψόφος, ὁ, Dem. et plausus, θόρυβος καὶ κρότος, id. strepitum excito, ποιέομαι θόρυβον, id.

strepo, ψοφέω, Lucian. κτυπέω, Aristot.

stria, πτύξ, χός, ἡ.

striatus, πτυχώδης, ες.

stricte, s. strictim, ἀκροθιγῶς, Dioscor. ἐπιλιγδην, Lucian.

strideo, s. strido, τρίζω, dentibus, τοὺς ὀδόντας.

stridor, βρυγμός, ὁ, τρισμός, ὁ, muris, τρισμός μυός, Plut. rudentum, συριγμὸς κάλων, Dion. Hal.

stridulus, λιγυρός, ά, όν.

strigilis, ξυστρίς, ίδος, ἡ, Lucian.

strigmentum, ξύσμα, τό, ἀποστλέγγισμα, τό, Strabo.

strigosus, λαγαρός, Diod. Sic.

stringo, στύφω, aliquid, τι, Galen. gladium, σπάω τὴν μάχαιραν, Lucian. pugionem, ἐκσπάω τὸ ἐγχειρίδιον ἐκ τοῦ κολεοῦ.

strix, σύρνιον, τό.

strobilus, στρόβιλος, ὁ, Plato.

stropha, στροφή, ἡ, Poll.

strophidium, στροφίδιον, τό.

strophium, στρόφιον, τό, Poll.

structilis, κατασκευαστός.

structor, τέκτων, ὁ, annonae, σιταρχέων, ὁ, Philo. συναγωγών, ὁ, Lucian. συναγωγός, ὁ, id.

structura, δόμησις, ἡ, Hesych. οἰκοδόμησις, ἡ, Thuc. orationis, σύνθεσις, ἡ, τοῦ λόγου.

strues, σωρός, ὁ, Plut.

struma, χοιράς, ἡ, Hippocr. τὸ φῦμα χοιραδῶδες, Plut. boris morbus, κραῦρος, ὁ, Aristot.

strumosus, χοιραδώδης, ες, Aristot. κραυρῶν, id.

struo, κατασκευάζω, Dem. aciem, τάττω, Thuc. dolos, s. insidias alicui, ἐνέδρας τίθημί τινι, Plut.

studeo, σπουδάζω, alicui rei, περί τινος, Plut. περί τι, Herodot. ἐπί τινι, Isocr. ὑπέρ τινος, Dem. τι, Plut. ἐπιτηδεύω τι, Thuc. Cf. incumbo, item studium.

studiose, σπουδαίως, Aristot.

studiosus, σπουδαῖος, Dem. sapientiae, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὤν, Isocr. philosophiae, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδάζων, id. venandi, φιλόθηρος, ον. Xenoph. belli, φιλοπόλεμος, ον, id. elegantiae, φιλόκαλος, ον, Isocr. doctrinarum, φιλόλογος, ον, Plut.

studium, σπουδή, ἡ, erga praestantissimarum rerum, ἡ πρὸς τὰ σεμνότατα δρομή, Xenoph. ponere in aliqua re, σπουδὴν ἔχειν περί τινος, Plato. πρός τι, Dem. numerorum, ἡ διατριβὴ περὶ ἀριθμούς, Plato. magno studio exsequi mandata, πολλῇ σπουδῇ πράττειν τὰ παραγγέλματα, Xen. describo aliquid, μετὰ σπουδῆς διαγράφω τι, Aristot.

stulte, ἀνοήτως, Dem. ἀγνωμόνως, id. εὐήθως. id.

stultitia, εὐήθεια, ἡ, Dem. ἄνοια, ἡ, Dem.

stultus, ἀνόητος, ον, Dem. εὐήθης, ες, id. ἄφρων, ὁ, ἡ, id. μωρός, Isocr.

stupa, στύππη, ης, ἡ, Joseph. στυππεῖον, ου, τό, Xenoph.

stupefacio, ἐκπλήττω, aliquem, τι-

νά, Hdn.

stupefio, ἐκπλήττομαι, aliqua re, τινί, Dem.

stupeo, καταπλήττομαι, aliqua re, τινί, Thuc. ἐκπλήττομαι ἐπί τινι, Xen. πρός τι, Plut.

stupiditas, ἀναισθησία, ἡ, Dem. εὐήθεια, ἡ, id.

stupidus, ἀναίσθητος, ον, Galen.

stupor, ἀναισθησία, ἡ, Dem. ἀμβλύτης, ἡ, Plut.

stupro, διακορεύω, virginem, τινά, Plut. καταισχύνω τινά, Lys. διαφθείρω τινά, Plut.

stuprum, διακόρευσις, ἡ, φθορά, ἡ, διαφθορά, ἡ, μοιχεία, ἡ, stuprum inferre mulieri, μοιχεύειν γυναῖκα, Plato.

sturnus, ψάρ, ρός, ὁ, Basil.

stylus, στῦλος, ὁ, γραφίς, ἡ, Plato. orationis, ἡ ἀγωγή τοῦ συγγραφέως, Dion. Hal.

suada, πειθώ, όος, ἡ.

suadeo, πείθω, alicui facere, τινά πράττειν, Isocr. aliquid male, συμβουλεύω τινί κακόν τι, Plato. de aliqua re, τινί περί τινος, Isocr. alicui aliquid bono animo, τινί τι δι' εὔνοιαν, Isocr. bellum, εἰσηγέομαι πόλεμον, Dem. tibi hoc, σοί τοῦτο, Xen. de hoc, περί τούτου, Isocr. ut faciat, ὅπως ποιήσῃ, Plut.

suarius, συφορβός, ὁ, Hesych. συβώτης, ὁ, Plato.

suasio, παραίνεσις, ἡ, παράκλησις, ἡ, νουθέτησις, ἡ, προτροπή, ἡ, legis suasio, νόμου εἰσήγησις.

suasor, εἰσηγητής, ὁ, Lucian.

suasorius, παραινετικός, Isocr.

suaviatio, φίλησις, εως, ἡ.

suaviolum, φιλημάτιον, τό.

suavior, καταφιλέω, Xen. φιλέω, Athen. τῷ στόματι, Xen.

suavis, ἡδύς, Plato.

suavitas, ἡδονή, ἡ, Theophr. morum, ἐπίχαρι, τό, Xenoph.

suaviter, ἡδέως, Isocr.

suavium, φίλημα, τό, Lucian.

sub, ὑπό, cum Dat. sub aliquo sum, ὑπό τινι εἰμι, Dem. cum Acc. sub urbem, ὑπό τήν πόλιν, id. idem tempus, ὑπό τούς αὐτούς χρόνους, sub suam potestatem redigere, ὑφ' ἑαυτόν ποιεῖσθαι, homines qui sub sole sunt, οἱ ὑπό τουτονί τόν ἥλιον ἄνθρωποι, Dem. cum Dat. sub vestibus celare aliquid, ὑπό ταῖς ἐσθῆσι κρύπτειν τι, Herodian. ἐπί, cum Gen. sub aliquo, s. sub alicujus imperio, ἐπί τινος, id. sub auroram, ἅμα τῷ ἦρι, Aesch. sub dio, ἐν ὑπαίθρῳ, Xen. In Compositione, quando significationem minuit, vel etiam loci inferioritatem notat, fere etiam per ὑπό redditur, ut, subamarus, i. e. paullulum amarus, ὑπόπικρος, Diosc. subdulcis, ὑπόγλυκυς, id. submarinus, i. e. infra mare, ὕφαλος, Lucian. subjicio, i. e. in locum inferiorem jacio, ὑποβάλλω, Athen.

subactio, κατεργασία, ἡ, terrae, τῆς γῆς, Theophr.

subaeratus, ὑπόχαλκος, ον, nummus, νόμισμα, Poll.

subagito, ὑποσείω.

subbibo, ὑποπίνω, Xen.

subdialis, ὑπαίθριος, ον, locus, τόπος, Lucian.

subditilius, ὑποβολιμαῖος, Dem. oratio, λόγος, Plut. ὑπόβλητος, ον, homo, πρόσωπον, Plat.

subditus, ὑποτεταγμένος, alicujus imperio, ἀρχόμενος, Dem. ὑποταττόμενος, id. ὑπήκοος, ον, Herodian.

subdo, ὑποβάλλω, aliquid, τί, Lucian. aliquid alicui, ὑποτίθημί τί τινι, Plut. Cf. subjicio.

subdole, ἀπατηλῶς, ὑπούλως, Plut.

subdolus, ἀπατηλος, Plato. ὕπουλος, ον, Herodian.

subdubito, ὑπαπορέω.

subduco, ὑπάγω, ventrem, κοιλίαν, Diosc. me ex eis, ἄγε ἐκ τῆς ὁδοῦ, Aristoph. aliquid furtim, ὑποκλέπτω τι, Herodian. rationem s. calculum, λογίζομαι, Plut. naves, κατάγω πλοῖα, Xen. ἀναβιβάζω τάς ναῦς, id. ἀνέλκω τάς ναῦς, id.

subductio, ὑπαγωγή, ἡ, Thuc. ventris, κοιλίας, Diosc.

subeo, εἰσδύομαι, aliquid, τί, Xen. ἔς τι, id. bellum, ὑποδύω πόλεμον, Lucian. laborem, ὑποδύομαι πόνον, Xenoph. personam alicujus, τινά, s. σχῆμά τινος, Aristot. per medium, διαδύνω, Aristot flumen, ἀναβαίνω ἐπί ποταμόν, id.

suber, φελλός, ὁ, Lucian.

subereus, φέλλινος, Lucian.

subigo, βιάζομαι, farinam, φύρω, Xenoph. ἀναφύρω, Diosc. terram, κατεργάζομαι, Theophr.

subinde, θαμά, Xenoph.

subitaneus, αἰφνίδιος, ον, Galen. ἐξαιφνίδιος, ον, Xenoph.

subito, ἐξαίφνης, αἰφνιδίως, αὐτίκα, παραυτίκα, παραχρῆμα, ἐξ ἀπροσδοκήτου.

subitus, i. q. subitaneus.

subjaceo, ὑπόκειμαι.

subjicio, ὑποβάλλω, ὑποτάσσω, ὑποτίθημι, oculis subjicio, πρό ὀμμάτων ποιέω, Aristot. collum jugo, ὑποτίθημι τόν αὐχένα ζυγῷ, Lucian. aliquem potestati alicujus, ἔκδοτον ποιέω τινά τινι, ἐκδίδωμί τινά τινι, Isocr.

subjugo, ὑποτάσσω, Dem. aliquem alicui, ἔκδοτον ποιέω τινά τινι, Aeschin. ποιέομαί τινα ὑπό τινι, Isocr.

subjungo, ὑποτάττω, Dem. ἐπιφέρω, Dion. Hal.

sublevo, ἀνακουφίζω, aliquem aliqua re, τινα τινος, Plut. — i. e. juva aliquem, ὠφελέω τινά, Plut. τινί, Diosc. συμφέρω τινί, Dem. inopiam alicujus, λύω τινί τήν ἀπορίαν, Luc. spe, ἐπαίρω ἐλπίδι, Thuc.

sublica, δοκίς, ίδος, ἡ, Philo.

sublicius, ξύλινος, pons, γέφυρα, Plut.

subligaculum, περίζωμα, τό, Plut.

subligo, ὑποζώννυμι, Plut. ὑποδέω, Xenoph.

sublimis, ὑψηλός, Lucian.

sublimitas, ὕψος, τό, Thuc.

sublimiter, ὑψηλῶς.

sublimo, μετεωρίζω, ὑψηλόω, ὑψόω.

sublino, ὑποχρίω, Xen. ὑπαλείφω.

submergo, καταδύω, navem, ναῦν, Thuc. aqua s. mari, καταποντίζω, aliquid, τί, Plut.

submersio, καταποντισμός, ὁ.

subministro, ὑπουργέω, Plut.

submissio, χάλασμα, τό, ἀνθύπειξις, ἡ, Plut.

submitto, ὑποπέμπω, Dion. Hal. aliquem alicui, ὑποτάττω τί τινι, Plut.

submoneo, ὑπομιμνήσκω, Lucian.

submoveo, ἀπαλλάττω, Dion. Hal. in totum, ἄθρουν μεθίστημι, idem. aliquid ab aliquo, ἀπείργω τι ἀπό τινος, Xen. a domo, ἐκτοπίζω ἐκ τῆς οἰκίας, Lucian. aliquem ab honore, παραιθέω τινά τῆς τιμῆς, Idem.

subnascor, ὑποφύομαι.

subnecto, ὑπονείρω.

subo, καπριάω, Aristot. καπρίζω, idem.

suboleo, προαισθάνομαι, aliquid, τί, Plut.

suborno, ὑποκοσμέω, falsos testes, παρασκευάζομαι μάρτυρας ψευδεῖς, Demosth. aliquem, ὑποπέμπω τινά, Dion. Hal.

subrepo, ὑφέρπω, ὑφέρπυζω.

subrideo, ὑπομειδιάω.

subripio, ὑφαρπάζω, Aristoph.

subrogo, ἀντικαθίστημι, Plut. ὑφίστημι, Xenoph.

subruo, ὑπορύττω, Chrys.

subsanno, μυκτηρίζω τινά, χλευάζω τινά, σκώπτω τινί, ἐπισκώπτω τινά et εἴς τινα.

subscribo, ὑπογράφω, propria manu litteris, αὐτοχειρί τοῖς γράμμασι, Theodor.

subscriptio, ὑπογραφή, ῆς, ἡ, Bas.

subseco, ὑποτέμνω, Xen.

subsellium, βάθρον, ου, τό, Plut.

subsequor, ἐφέπομαι, aliquem, τινί, Xenoph.

subservio, ὑπηρετέω, alicui, τινί, Demosth.

subsessor, ἔφεδρος, ὁ, ὁδοιπορούντι ἐφεδρεύων.

subsideo, ὑποκαθίζω, et ὑποκαθίζομαι, ὑφιδρεύω, ὑποκάθημαι.

subsidiarius, ἐπίκουρος, ον, ἐπικουρικός.

subsidium, βοήθεια, ἡ, Dem. ἐπιβοήθεια, ἡ, Philo. ἀρωγή, ἡ, Aeschin. praesentissimum, ἐπικουρία ταχεῖα, Lucian.

subsidior, βοηθέω, Xenoph.

subsigno, ὑποσημειόω, κατασημαίνομαι, Xenoph.

subsilio, ὑποπηδάω, ὑφάλλομαι.

subsisto, ὑφίσταμαι, Aristot.

subsolanus, ἀπηλιώτης, ὁ.

substantia, ὑπόστασις, ἡ, Aristot. οὐσία, ἡ, id, ὕπαργμα, τό.

substantialis, οὐσιώδης, ες, Aristot.

substantialiter, οὐσιωδῶς.

substantiatio, οὐσίωσις, ἡ, Bas.

substerno, ὑποστρώννυμι, Hdn.

substituo, ὑφίστημι, aliquem, τινά, Xen. alium in locum alicujus, καθίστημί τινα εἰς τάξιν τινός, Bud.

substo, ὑφίσταμαι, Aristot.

substructio, ὑποδόμησις, εως, ἡ.

subsultim, ὑποπηδητικῶς.

subsum, ὕπειμι.

subtegmen, κρόκη, ἡ, Plato.

subtendo, ὑποτείνω.

subter, κάτω, Demosth. ὑποκάτω, Plato.

subterfugio, ὑποφεύγω, Thuc. laborem, φεύγω τόν πόνον, Plato.

subterlabor, ὑπαλινδέομαι.

subterraneus, κατάγειος, ον, Diodor. Sic. καταχθόνιος ον.

subtexo, καθυφαίνω.

subtilis, λεπτός, ή, όν, Philo.

subtilitas, λεπτότης, ἡ, Aristoph.

subtiliter, λεπτῶς, disputo, λεπτολογέω, Lucian.

subtraho, ὑποστέλλομαι, de cibo, τῆς τροφῆς, Aristot.

subtus, κάτω, Dem.

subucula, χιτώνιον, τό, Athen. ὑποχίτων, ὁ.

subula, ῥάφιον, τό, Galen.

subulcus, συβώτης, ὁ, Lucian. χοιρο-

βοσκός, ὁ, Theophr.

suburbium, προάστειον, τό, Dion. H.

subvectio, ἀναγωγή, ῆς, ἡ.

subveho, ἀνακομίζω, Xen.

subvenio, βοηθέω, Thucyd. alicui contra aliquem, ἔρχομαί τινι κατά τινος σύμμαχος, Luc. Cf. auxilior.

subvereor, εὐλαβέομαι, aliquem, τινά, Dem.

subversio, ἀνοικισμός, ὁ, Philo.

subverto, ἀνατρέπω, Dem. Cf. everto.

subvolo, ἀναπέτομαι, Aristoph.

succedo, ὑποδύομαι, Lucian. alicui in magistratu, διαδέχομαι τὴν ἀρχήν τινος, Dem. alicui, τινί, Luc. in regno, ἐκδέχομαι τὴν βασιλείαν τινός, Herodot. succedit opus, προχωρεῖ τὸ ἔργον, Thuc. obsidio ei ex sententia, αὐτῷ τὰ τῆς πολιορκίας ὡς βούλεται, Herodian. feliciter et supra votum, αὐτῷ δεξιῶς καὶ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχήν, Id.

succendo, ὑφάπτω, Dion. Hal.

succenseo, ἐπιμέμφομαι, Dion. Hal. alicui, νεμεσάω τινί, Plut. δυσχεραίνω κατά τινος, Lucian. ὀργὴν ἔχω ἐπί τινι, Dem. χαλεπαίνω τινί, id.

succenturio, ἀντικαθίστημι, Plut.

successio, in officio, διαδοχή, ἡ, Aret. in hereditate, διαδοχή, ἡ, τοῦ κλήρου, Plut.

successive, κατὰ διαδοχήν, Philo. ἐκ διαδοχῆς, Aristot.

successor, διάδοχος, ὁ, in regno, βασιλείας, Plut. fio alicujus in hereditate, γίγνομαί τινι τῆς κληρονομίας, Isocrat.

successus, felix, εὐπραξία, ἡ, Dem. infelix, δυσπραξία, ἡ, Sophocl. successu felici utor, εὐπραγέω, Thuc. infelici utor, δυσπραγέω, Plut.

succido, ὑποκόπτω, Dion. Hal.

succido, ὑποπίπτω, sub aliquid, τινί, Plut.

succidus, i. q. succulentus.

succiduus, πτώσιμος, ον.

succincte, συντόμως.

succineus, ἠλέκτρινος, ίνη, ινον.

succingo, ὑποζώννυμι, Plut.

succino, ὑπᾴδω, Lucian.

succinum, ἤλεκτρον, τό, Luc.

succlamatio, ἐπιφώνημα, τό, Plut. ὑποφώνησις, ἡ, Basil.

succlamo, ὑποφωνέω, Plut.

succosus, s. succulentus, ἔγχυλος, ον, Diosc. πολύχυλος, ον, id.

succresco, ὑποφύομαι, παραφύομαι, Theophr.

succulentus, v. succosus.

succumbo, ὑπόκειμαι, alicui, τινί, Herodot. ὑποκατακλίνομαί τινι, Plato. irae, ἥττων εἰμὶ τοῦ θυμοῦ, Aristot. amori, ἡττάομαι ἔρωτος, Plut. curis, ἐμπίπτω φροντίσι, Chrys.

succurro, βοηθέω, alicui, τινί, Demosth. ἐξαρκέω τινί, Xen. morbo, ἐπικουρέω νόσῳ, id. succurrit aliquid mihi, ὑπέρχεταί τι ἐμοί, Isocr. ἔρχεταί τι ἐμοὶ ἐπὶ νοῦν, Dem.

succus, χυλός, ὁ, Diosc. χυμός, ὁ, Athen.

succussus, ὑποσεισμός, ὁ.

succutio, ὑποσείω.

suctus, μύζησις, ἡ, ἐκμύζησις, ἡ, Diosc.

sucula, ὑΐδιον, τό, Xen. suculae, astrum, ὑάδες, αἱ, machinae, ὀνίσκοι, τοί, Basil.

sudarium, καψιδρώτιον, τό, Poll. σουδάριον, τό, N. T.

sudatio, ἵδρωσις, Al. Aphr. ἴδισις, ἡ, Aristot.

sudatorium, ὑπόκαυστον, τό.

sudatorius, ἱδρωτικός, Hippocr.

sudes, πάσσαλος, ὁ, χάραξ, ακος, ὁ vel ἡ, σκόλοψ, ὁ.

sudo, ἰδίω, sudorem sanguineum, ἱδρῶτα αἱματώδη, Aristot. pedibus, ἱδρώω πόδας, idem.

sudor, ἱδρώς, ὁ, Aristot. sine sudore, ἀνιδρωτί, Lucian. ἀνιδιτί, Plato.

sudum, αἴθριον, τό, αἰθρία, ἡ, Aristot.

suesco, ἐθίζομαι, Xen.

suetus, ἐθάς, άδος, ὁ καὶ ἡ, Thuc.

suffero, ὑποφέρω, aliquid facile, τι ῥᾳδίως, Xen. Cf. patior.

sufficiens, ἀρκετός, ἱκανός, ad aliquid faciendum, ποιεῖν τι, Xen.

sufficienter, ἐξαρκούντως, Isocr. ἱκανῶς, Id.

sufficientia, ἱκανότης, ἡ, Plato.

sufficio, ἀρκέομαι, Thuc. ab ei s. ad aliquid, διαρκέω πρός τι, Plut. ἐξαρκέω πρός s. εἴς τι, Xen. aliquem alicui, ὑφίσταμαί τινα εἰς τάξιν τινός, Bud. sufficit mihi, ἐξαρκεῖ μοι, Xen. ἀπαρκεῖ, Dion. Hal.

suffigo, προσηλόω, προσπερονάω.

suffimen, s. suffimentum, θυμίαμα, ατος, τό, Herodot.

suffio, θυμιάω, aliquid, τί, Herodot. τινός, Lucian. ἐκθυμιάω, Aristot. ἐπιθυμιάω, Plut. ὑποθυμιάω, Diosc.

suffitio, s. suffitus, θυμίασις, ἡ, Diosc.

sufflamen, ἐποχλεύς, ὁ, Eustath.

sufflamino, ἐποχλεύω.

sufflammo, ὑποκαίω, Eustath.

sufflo, ὑποφυσάω, φυσάω, aliquid, τί, Plut.

suffocatio, πνιγμός, ὁ, Diosc. πνίξ, ἡ, Hippocr. πνῖγμα, τό, Aristot.

suffoco, ἀποπνίγω, aliquem, τινά, Dem. καταπνίγω, ignem, τὸ πῦρ, Galen. fame, λιμαγχονέω, Philo.

suffodio, ὑπορύττω, Lucian.

suffragatio, ψηφοφορία, ἡ.

suffragator, ψηφιστής, ὁ, ψηφοφορέων, ὁ, Lucian. ψηφοφόρος, ὁ, Themist.

suffragium, ψῆφος, ἡ, Dem. fero, ψῆφον φέρω, Lucian. τίθεμαι, Dem. de aliquo, διαφέρω περί τινος, Isocr. ferendi potestatem facere alicui, ψῆφον ἀναδιδόναι τινί, Lucian. διαχειροτονίαν διδόναι τινί, Plut. suffragio alicujus rejectus, ἀποψηφισθεὶς ὑπό τινος, Dion. Hal. meo scisco aliquid, ψηφίζομαί τι, Thuc. meo solvo, ἀποψηφίζομαί τινα, id. aliquem damno, καταψηφίζομαί τινος, Plato. ob aliquid, τινός τι, Xen. confirmo, quod alter decrevit, ἐπιψηφίζομαί τινι, Lucian. in suffragium mitto, ἐπιψηφίζω, Thuc.

suffrago, μετακόνιον, τό, Hippiatr. suffragine laboro, πιρνάω, Diosc.

suffragor, ψηφίζομαι, Thuc. cf. suffragium.

suffugio, ὑποφεύγω, Thuc.

suffugium, καταφυγή, ἡ, Isocr.

suffulcio, ὑπερείδω, Plut.

suffumigo, ὑποκαπνίζω.

suffundo, ὑποχέω, Plut. aliquem pudore, δυσωπέω τινά, Plut. καταδυσωπέω τινά, Lucian.

suffuror, ὑποκλέπτω, Pandect. ἐκκλέπτω, Plut.

suffusio, ὑπόχυσις, ἡ.

suggero, ὑποτίθημι, Dion. Hal. alicui alimentum, ἐπαρκέω τινὶ τῆς τροφῆς, Aristot. verba, συμβάλλω τινὶ λόγον, Lycurg. in memoriam, ὑπομιμνήσκω, aliquid, τινός, Herodian. τί, Aeschin.

suggestus, βῆμα, τό, Plut.

suggillatio, ὑπωπιασμός, ὁ, Naz.

suggillo, ὑπωπιάζω, — i. e. detrecto, καθυβρίζω τινά, Plut.

suggrunda, s. suggrundia, γεῖσον, τό, Athen. γεῖσος, τό.

suggrundatio, γείσωσις, ἡ.

sugo, μυζάω, βδάλλω, ἕλκω, sugo mammas, θηλάζομαι μαστούς.

sui, s. sui ipsius, ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, Dem. αὑτοῦ, ῆς, οῦ, id.

suile, συφεός, ὁ, Hom.

suillus, ὕειος, α, ον, Xen. ὕειος, ὁ, ἡ, caro, κρέας, Poll.

sulcatim, κατ' αὔλακας.

sulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω, Aristoph.

sulcus, αὖλαξ, ακος, ἡ, Philo.

sulphur, θεῖον, τό, Diosc.

sulphureus, θειώδης, ες.

sum, εἰμί, dives, πλούσιος, Dem. in imperio, γίγνομαι ἐν δυνάμει, id. communia alicui, ὑπάρχω κοινός τινι, Aristot. in Aegina, τυγχάνω ὢν ἐν Αἰγίνῃ, Thuc. nudus, τυγχάνω ὢν γυμνός, Lucian. benevolus alicui, ἔχω εὐνοϊκῶς πρός τινα, Xen. tali natura, οὕτως ἔχω φύσεως, Herodian. sit ita, esto, εἶεν, Clem. Alex.

sumen, ἦτρον, τό, Xenoph. οὖθαρ, τό, Plut.

summa, κορυφή, ἡ, sermonis, λόγου, Plato. ἡ περιβολὴ τοῦ λόγου, Isocr. pecuniae, τὸ κεφάλαιον ἀργυρίου, Dem. universa, τὸ σύμπαν κεφάλαιον, Dem. κεφάλαιον πάντων, Isocr. in summa, ἐν κεφαλαίῳ, id.

summarium, ἐπιτομή, ἡ.

summates, ἄριστοι, οἱ.

summatim, ἐν κεφαλαίῳ, dicere, εἰπεῖν, Dem. ὥστε ὅλον εἰπεῖν, Plato. ἐπὶ κεφαλαίων διέρχεσθαί τι, Dem.

summe, εἰς τὰ μάλιστα, εἰς ἄκρον, Dion. Hal. ὑπερβαλλόντως, Isocr. ἄκρως, Galen.

summitas, ἀκρότης, ἡ, Plato. ἄκρα, ἡ, Diosc.

summopere, μάλιστα, Dem. πάνυ, Isocr.

summus, ἄκρος, medicus, ἰατρός, legislator, ἄκρος νομοθέτης, ὕψιστος, ίστη, ιστον, ad summum, ἔσχατον, Dem.

sumo, λαμβάνω, aliquid, τί, Dem. aliquem belli praesidem, αἱρέομαί τινα ἐπιστάτην τοῦ πολέμου, Xen.

sumptio, λῆψις, ἡ, Lucian.

sumtuose, πολυτελῶς, Dem.

sumtuositas, πολυτέλεια, ἡ, Isocr.

sumtuosus, πολυτελής, ές, Dem. δαπανηρός, Xen. εὐδάπανος, ον, Plut.

sumtus, δαπάνη, ἡ, quotidianus, ἐφήμερος, Plut. τὸ ἀνάλωμα, τὸ καθ' ἡμέραν, Dem. supervacaneus et inanis, περίεργος καὶ μάταιος, id. sumtum facio in aliquid, ἀναλίσκω s. ἀναλίσκομαι ἀναλώματά τινα εἴς τι, id. magnum, δαπανάω οὐ μικρὰς δαπάνας εἴς τι, idem. fero, sustineo, ὑποφέρω ἀναλώματα, id. subministrare, συνυπαρχῆσαι τῶν ἀναλωμάτων, id. restituo alicui, ἀποδίδωμί τινι ἀναλώματα, id. opus habere magno sumtu, προσδεῖσθαι πολλῆς δαπάνης, Dem. μεγάλης δαπάνης εἶναι, id.

sublevare aliquem, παύεσθαί τινα τῶν ἀναλωμάτων, id. propriis sumtibus, τέλεσιν ἰδίοις, Dion. Hal.

suo, ἀκέομαι, rupta, τὰ διεῤῥωγότα, Lucian. ῥάπτω, Aristoph.

supellex, ἔπιπλα, τά, Plut. σκευή, τά, Dem. longe instructior, πολλῷ πλείων κατασκευή, id.

super, ἐπί, cum Gen. super quam steterunt, ἐφ' ἧς ἔστησαν, Dem. ὑπέρ, cum Gen. super terram relictus amicus, ὑπὲρ γῆς καταλελειμμένος φίλος, Lucian. super Aegyptum esse, ὑπὲρ Αἰγύπτου εἶναι, Thuc. super caput, ὑπὲρ κεφαλῆς, Hom. In Compositione, quando idem significat, quod praeterea sive insuper, reddi solet per ἐπί, quando vero idem notat, quod super aliud, effertur per ὑπέρ, v. g. superaggero, i. e. praeterea, sive insuper aggero, ἐπισωρεύω, superfluo, i. e. super aliud fluo, ὑπεῤῥέω.

superbe, ὑπερηφανῶς, Dem. ὑπεροπτικῶς, incedo, βαίνω, Lucian.

superbia, ὑπερηφανία, ἡ, Dem. ὑπεροψία, ἡ, id. ὄγκος, ὁ, Isocr. γαυρότης, ἡ, Plut. ἀλαζονεία, ἡ, Dem. fastidiosa, insolens, ὄγκος ὑπεροπτικός, Isocr.

superbio, ἀλαζονεύομαι, Isocr. et gloriae mihi aliquid duco, σεμνύνομαι καὶ μέγα φρονῶ ἐπί τινι, id. ἐπαίρομαι ἐπί τινι, Xenoph.

superbus, ὑπερήφανος, ον, homo, ἄνθρωπος, Dem. sermo, λόγος, id. ὑπεροπτικός. et primas sibi vindicans, καὶ πλεονεκτικός, Isocr. μέγα φρονῶν, et magniloquus, καὶ μέγα φθεγγόμενος, Dem. τετυφωμένος, aliqua re, ἐπί τινι, Lucian.

supercilium, ὀφρύς, ἡ, Luc. - i. e. superbia, ὑπερηφανία, ἡ, Demosth.

superficiarius, ἐπιπολαῖος.

superficies, ἐπιπολή, ἡ, Lucian. ἐπιφάνεια, ἡ, Strabo.

superfluitas, περισσεία, ἡ, περισσόν, τό, περιουσία, ἡ, cf. abundantia.

superfluo, περισσεύω, πλεονάζω, confer abundo.

superfluus, περισσός, cf. nimius.

superfundo, ὑπερχέω, Plut.

supergredior, ὑπερβαίνω, Herodot.

superhumerale, ἐπωμίς, Herodot.

superinductio, ἐπισυναγωγή, ἡ.

superinduco, ἐπεισάγω, Athen.

superinduo, ἐπενδύομαι, Plut.

superinsilio, ἐπιπηδάω, equis, τοῖς ἵπποις, Herodian.

superior, ἀνώτερος, ὑπέρτερος, Plut. superiori anno, πέρυσι, Dion. Hal. tempore, τῷ πρόσθεν χρόνῳ, Dem. superiores hostibus erimus, κρείττονες τῶν ἐχθρῶν ἐσόμεθα, Dion. Hal.

superliminare, ὑπέρθυρον, τό, Plut.

superne, ἄνωθεν, Herodot.

supernus, ὁ, ἡ, τὸ ἄνωθεν, ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, Xenoph.

supero, ὑπερβαίνω, Herodot. aliquem, κρατέω τινός, Isocr. aliquid, ἐπικρατέω τι, id. naturae pravitatem, ἐπικρατέω τὰς τῆς φύσεως ἁμαρτίας, Isocr. aliquem arte, ὑπερβάλλω τινὰ τὴν τέχνην, Lucian. conf. vinco, item antecello.

supersedeo, ἐπέχω, aliqua re, περί τινος, Lucian. παύομαί τινος, Dem.

superstes, ὢν καὶ ζῶν, Dem. ἐπιζῶν, ὁ, Lucian. περιών, ὁ, Dion. Hal. superstes sum, περίειμι, περιλείπομαι, ἐπιβιόω.

superstitio, δεισιδαιμονία, ἡ, ἡ δεισιδαίμων διάθεσις, ἐθελοθρησκεία, ἡ.

superstitiose, δεισιδαιμόνως.

superstitiosus, δεισιδαίμων, ὁ, ἡ, sum in aliqua re, δεισιδαιμονέω s. δεισιδαιμόνως ἔχω περί τι.

supersto, ἐφίσταμαι.

superstruo, ἐποικοδομέω τινί τι.

supersum, περίειμι, multum alicui, πολὺ τινι, Dem. περιγίγνομαι, ex aliquibus, ἔκ τινων, Dem. argentum, quod superest, ἀργύριον περιγιγνόμενον, Isocr.

superus, ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, Xen. superior, ἀνώτερος, ἀνωτερικός, Galen. supremus, ἀνώτατος, ὁ, ἡ, τὸ ἀνωτάτω, superiore tempore, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, Isocr.

supervacaneus, s. supervacuus, μάταιος, Dem. περίεργος, ον, Plut.

supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω, Xenoph. cum classe, ἐπεισπλέω, id.

supinatio, ὑπτιασμός, ὁ, Lucian.

supine, ῥᾳθύμως, Isocr.

supinitas, ὑπτιότης, ἡ, Theophr.

supino, ὑπτιόω, Diosc. ἐξυπτιάζω, Lucian.

supinus, ὕπτιος, Lucian. sum, ὑπτιάζω, Herodian. - i. e. segnis, ῥᾴθυμος, Dem.

suppar, πάρισος, ον, Polyb.

supparus, περιώμιον, τό.

suppeditatio, ὑπάρκεια, ἡ, Polyb. ἐπιχορηγία, ἡ.

suppedito, ἐπαρκέω, alimentum alicui, τῆς τροφῆς τινι, Aristot. pecuniam, χορηγέω τινὶ χρήματα, Isocr. aliquid, ἐκπορίζω τι, Plato.

suppetiae, ἐπικουρία, ἡ, Xen. χορηγία, ἡ, Lucian. cf. auxilium.

suppeto, ἀρκέω, Plato.

supplanto, ὑποσκελίζω, aliquem, τινά, Philo. πτερνίζω τινά.

supplementum, πλήρωμα, τό, Aristot.

suppleo, πληρόω, quod deest, τὸ ἐλλεῖπον, Xen. ἀναπληρόω τι, Plato. aliquid aliquo, ἐμπίμπλημί τι τινος, Xen.

supplex, ἱκέτης, ὁ, Xen. ἱκέσιος, Plut.

supplicatio, ἱκετηρία, ἡ, Dem. ἱκεσία, ἡ, id. ἱκετεία, ἡ, id.

suppliciter, μεθ' ἱκεσίας.

supplicium, ἱκεσία, ἡ, Dem. - i. e. poena, κολασμός, ὁ, Plut. ζημία, ἡ, Dem. summum, δίκη ἐσχάτη, id. constituo alicui, τιμωρίαν ποιέω τινί, Dem. capitis statuo, θάνατον τινὶ ζημίαν τάττω, id. impono alicui, ἐπιτίθημί τινι, id. adficio supplicio aliquem, λαμβάνω δίκην παρά τινος, idem. τιμωρίᾳ τινὰ κολάζω, id. adficior, ὑπέχω δίκην, id. extremo, ἔσχατα πάσχω, Xen. traho ad supplicium, ἄγω τινὰ ἐπὶ θανάτῳ, Aelian.

supplico, ἱκετεύω, deo, τὸν θεόν, Xen. pro aliquo, ὑπέρ τινος, Dem. alicui, ἱκετείαν ποιέω τινί, Plato. προσπίπτω τινί, Xen.

supplodo, ὑποκροτέω.

suppono, ὑποβάλλω, aliquem alicui, τινά τινι, Lucian. Cf. subjicio.

supporto, ὑπάγω.

supprimo, ὑποπιέζω, orationem, ἀφανίζω λόγον, Dem.

suppuratio, ἐμπύησις, ἡ, Hippocr. διαπύησις, ἡ, id.

suppuratus, ὑπόπυος, ον, ἔμπυος, ον, Plut. διάπυος, ον, Hippocr.

suppuro, διαπυΐσκω, Gal. ἐκπυόω, Dioscor.

supputatio, λογισμός, ὁ, Dion. Hal.

supputo, ὑπολογίζομαι, - i. e. computo, λογίζομαι, Plut. calculis, ταῖς ψήφοις, Theophr.

supra, ὑπέρ, terram grando constitit, γῆς χάλαζα συνίσταται, Xen. modum laudare, ὑπερβαλλόντως ἐπαίνους ποιεῖν, Dem. captum humanum, ὑπὲρ ἡμᾶς, Plut. sexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς, Dem. vires, ὑπὲρ δύναμιν, Dem. quam dici potest, πέρα τοῦ λόγου, modum, πέρα τοῦ μετρίου, Dem. trecenta corpora perdere, ἀπόλλυσθαι πλείω, ἢ τριακόσια σώματα, Plut.

supremus, ὑπέρτατος, άτη, ατον, Plut. Cf. summus.

sura, γαστροκνημία, ἡ, Poll. σοῦρα, ἡ, Lucian.

surcularis, φρυγανωτικός, ον.

surculo, φρυγανίζω.

surculosus, φρυγανώδης, ες, Diosc.

surculus, κλαδίσκος, ὁ, παραφυάς, ἡ, Theophr.

surdaster, ὑπόκωφος, ον, Aristot.

surdesco, ἐκκωφόομαι, Lucian.

surditas, κωφότης, ἡ, Dem.

surdus, κωφός, Aristot. surdum reddo, ἐκκωφόω, Lucian.

surgo, ἀνίσταμαι, ἐξανίσταμαι, de sella, ἐπανίσταμαι τῶν θάκων, Aristoph. ἀπὸ τῶν θάκων, Xen.

surreptitius, ὑφαρπαστός, ον.

surrigo, ἐξανίστημι, Dem.

surripio, ὑφαρπάζω, Aristoph.

surrogo, ἀντικαθίστημι, cf. substituo.

sursum, ἄνω, et deorsum, καὶ κάτω, Dem. fluo, ἄνω τοῦ ποταμοῦ ῥέω, id.

sus, σῦς, συός, ὁ, ἡ, Plut. ὗς, ὑός, ὁ, ἡ, Xen.

susceptio, ὑποδοχή, ἡ, Dem.

susceptor, ὑποδοχεύς, ὁ, ἀντιλήπτωρ, ὁ.

suscipio, ὑποδέχομαι, aliquem, τινά, Dem. exsulem, προσδέχομαι φυγάδα, id. bellum, ἀναιρέομαι πόλεμον, Plato. εἰσδέχομαι εἰς τὸν πόλεμον, Xen. inimicitiam propter aliquid, ἔχθραν ὑπέρ τινος, Dem. negotium, ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος, id. ἐπιχειρέω πράγματι, id. ἔργον, Plut. laborem, ὑποδύομαι πόνον, Xen. periculum, κίνδυνον, id. hospitio aliquem, ξενίζω τινα, Dem. liberos ex aliquo, ἀναιρέομαι παῖδας ἔκ τινος, Plut.

suscitabulum, ὁρμητήριον, τό, Xen.

suscitatio, ἔγερσις, ἡ.

suscito, ἐγείρω, aliquid, τι, Thuc. ἀνεγείρω τι, Dem.

suspectio, ἀνάβλεψις, ἡ, ἀνάβλεμμα, τό, Xen.

suspecto, ἀναβλέπω, in coelum, εἰς οὐρανόν, Xen.

suspectus, ὕποπτος, ον, Thuc. sum, ὑποψίαν ἔχω, Dem.

suspectus, us, i. q. suspectio.

suspendium, αἰώρημα, τό, - supplicium, ἀνασταύρωσις, ἡ, ἀγχόνη, ἡ, Dion. Hal. suspendio finio vitam, ἀναρτάω ἐμαυτόν, Lucian.

suspendo, αἰωρέω, Dem. aliquid ex aliquo, κρεμάω τι ἔκ τινος, Aristot. in templo aliquid, ἀνατίθημί τι, id. laqueo aliquem, ἀναρτάω τινὰ βρόχῳ, Herodian. ex arbore, κρεμάω τινα ἐκ δένδρου, Lucian. - rem, i. e. differo, ἀναβάλλω τι, Dem.

suspensio, αἰώρησις, ἡ, Gal. κρεμασμός, ὁ, Hippocr.

suspensus, κρεμαστός, ἡ, όν, Plut. ἐκκρεμής, ές, Herodian. animo, μετέωρος, ον, Dem. sum, ἐπανακρέμαμαι, Aristot. de

aliquo, ἐκκρεμάννυμαί τινος, Herodian. super aliquid, ἐπικρέμαμαί τινι, Plot. - sum, i. e. ambigu, ἀπαρτῶμαι, Dem. ἀμφιγνοεῖν, idem.

suspicax, ὑπόπτης, ὁ, ταχύποπτος, ον, Aristot.

suspicio, ἀναβλέπω, in coelum, εἰς οὐρανὸν, Xen. aliquem ob aliquid, θαυμάζω τινά ἐπί τινι, id. ἄγαμαί τινά τινος, id. τινὸς τινος, Dem. - i. e. suspectum habeo, ὑποπτεύω τινα, Liban.

suspicio, onis, ὑποψία, ἡ, Thuc. ὕποπτον, τό, idem. ὑπόληψις, ἡ, Dem. ὑπόνοια, ἡ, id. suspicionem concipio contra aliquem, ὑποψίαν λαμβάνω κατά τινος, idem. moveo, ποιοῦμαι ὑπόληψιν, id. falsam comminiscor, ὑπόνοιαν ψευδῆ ἐπιφέρω, id. removeo longissime a me, ἐμαυτὸν ὡς πορρωτάτω ποιοῦμαι τῆς ὑποψίας, Isocr. in suspicionem venio, περιπίπτω ὑποψίᾳ, Plut. εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτω, id. adduco aliquem, εἰς ὑποψίαν ἐμβάλλω τινα, Plut.

suspiciose, ὑπόπτως, Dem.

suspiciosus, ταχύποπτος, ον, Plato. erga aliquem, ὑπόπτως ἔχων, ουσα, ον, πρός τινα, Dem. in omnes, ὕποπτος ὢν εἰς πάντας, Aelian.

suspicor, ὑποπτεύω, aliquid, τί, Plut. nihil mali de viro bono, ὑπονοέω οὐδὲν κακὸν πρὸς ἀνδρὸς χρηστοῦ, Epictet.

suspiriosus, ἀσθματικός, Galen.

suspirium, ἆσθμα, τό, Galen. - i. e. gemitus, στεναγμός, ὁ, Plut. altum duco, μέγα στενάζω, Dem.

suspiro, στενάζω, Dem. ob aliquid, στένω ἐπί τινι, id.

susque deque habeo aliquid, ἀδιαφορέω περί τι, Laert.

sustentatio, ἀνοχή, ἡ, Aristot. - i. e. nutritio, τροφή, ἡ, id.

sustento, ἀνέχω, Aristot.

sustineo, ἀνέχω, coelum et terram, οὐρανὸν καὶ γῆν, Paus. fortiter periculum, εὐψύχως ὑπομένω κίνδυνον, Dem. labores, πόνους, Isocr. multa mala, ἀνέχομαι πολλὰ κακά, Lucian.

sustollo, ἐπαίρω, vocem, τὴν φωνήν, Dem.

susurratio, ψιθυρισμός, ὁ, Plut.

susurro, ψιθυρίζω, Plut.

susurro, onis, ψιθυριστής, ὁ, - ψίθυρος, ὁ, Plut.

susurrus, ψίθυρος, ὁ, Soph. ψιθυρισμός, ὁ, Plut.

sutilis, ῥαπτός, ή, όν, Xen.

sutor, ῥάπτης, ου, ὁ, σκυτεύς, ὁ, Herodian. σκυτοτόμος, ὁ, Aelian.

sutorius, ῥαπτικός, σκυτοτομικός, Plat.

sutrina, σκυτεῖον, τό.

sutura, ῥαφή, ἡ, capitis, κεφαλῆς, Plato.

suus, ὁ, ἡ, τό αὐτοῦ, ῆς, οῦ, Dem. ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, id. regionem dicit suam esse, χώραν φησὶν ἑαυτοῦ εἶναι, id. me plurimi fecit inter amicos suos, ἐμὲ περὶ πλείστου ἐποιεῖτο τῶν αὐτοῦ φίλων, id. σφέτερος, έρα, ερον (quatenus quid plurium est,) ad suos socios, πρὸς τοὺς σφετέρους συμμάχους, Thuc.

sycophanta, συκοφάντης, ὁ, Dem.

sycophantia, συκοφαντία, ἡ, Dem.

sycophantor, συκοφαντέω, Dem.

syllaba, συλλαβή, ἡ, Lucian. syllabas connecto, συλλαβίζω, id.

syllogismus, συλλογισμός, ὁ, Aristot.

symbola, συμβολή, ἡ, Plato. symbolam colligo, ἐρανίζω, confero, συνερανίζω.

symbolum, σύμβολον, τό, Plut.

symmetria, συμμετρία, ἡ, Aristot.

sympathia, συμπάθεια, ας, ἡ, Galen.

symphonia, συμφωνία, ἡ, Plato.

synagoga, συναγωγή, ἡ, N. T.

syngrapha, συγγραφή, ἡ, Thuc.

synodus, σύνοδος, ἡ, Isocr.

synopsis, σύνοψις, ἡ, Polyb.

syrma, σύρμα, τό, Poll.

T.

Tabanus, μύωψ, ὁ, Lucian. οἶστρος, ὁ, Aristot.

tabefacio, μαραίνω, aliquem, τινά, Aristot. ἀπομαραίνω, Plut.

tabella, πινάκιον, τό, Aristot. πινακίς, ἡ, Athen. πινακίδιον, τό.

tabellarius, γραμματοφόρος, ὁ, Polyb. γραμματηφόρος, ὁ, Plut.

tabeo, τήκομαι.

taberna, οἴκημα, τό, - i. e. diversorium, καπηλεῖον, τό, Synes. - i. e. officina, ἐργαστήριον, τό, Plato argentaria, ἀργυροπρατικόν, τό, Hermenop. libraria, βιβλιοπωλεῖον, τό, carnaria, κρεωπωλεῖον, τό, Plut.

tabernaculum, σκηνή, ῆς, ἡ, Dem. erigo, σκηνόω, id.

tabernarius, κάπηλος, ὁ, Lucian.

tabes, φθίσις, ἡ, Gal. φθόη, ἡ, id. μαρασμός, οῦ, ὁ, Aret. tabe laboro, φθισιάω, Aristot. laborans, φθισικός, ὁ, Plut.

tabesco, φθίνω, Plato.

tabidus, φθισικός, τακερός, Lucian.

tablinum, πινακοθήκη, ἡ, γραμματοφυλάκιον, τό, Sext Emp.

tabula, πίναξ, ὁ, Dem. γραμματεῖον, τό, id. γραμματίδιον, τό, id. cerata, μάλθη, ἡ, id. lata, πλάξ, ἡ, Lucian. calculatoria, ἀβάκιον, τό, Polyb. tabulae novae, ἀποκοπαὶ χρεῶν, Plut. expensi, ἀπολογισμοὶ τῶν ἀναλωμάτων, tabulas conscribo, s. conficio, συγγράφω γραμματεῖον, Dem. resigno s. aperio, γραμματεῖον ἀνοίγω, id. corrumpo, διαφθείρω γραμματεῖον, id. adultero, γραμματεῖον μεταγράφω, id. in tabula scribo, γράφω τι ἐν γραμματείῳ, id. γράφω ἐν πίνακι, id. ἐν μάλθῃ, id.

tabularis, πλακώδης, ες, Aristot.

tabularium, i. q. tablinum.

tabulatio, σανίδωσις, ἡ, πινάκωσις, ἡ, Plut.

tabulatum, σανίδωμα, τό, πινάκωσις, ἡ, Plut. tabulata navium, καταστρώματα, τά, Theophr.

tabum, λύθρον, τό, Lucian.

taceo, σιωπάω, Dem. Cf. sileo.

tacite, σιγῇ, Plato.

taciturnitas, σιωπή, ἡ, Dem. Cf. silentium

taciturnus, σιωπηλός, Plut.

tacitus, σιωπῶν, Demosth.

tactio, ἅψις, ἡ, Aristot.

tactus, ἁφή, ἡ, Plato.

taedet me, ἄχθομαι, alicujus rei, τινός, Plut. τινί, Aristoph. ἐπί τινι, Xen. ὑπέρ τινος, Plato. hoc facere, τοῦτο ποιῶν, Xen.

taediosus, ἀχθεινός, Xenoph.

taedium, ἄχθος, τό, Xen. ἀηδία, ἡ, Dem. Cf. fastidium

taenia, ταινία, ἡ, Plut.

taeniola, ταινίδιον, τό, Poll.

talaria, πέδιλα, τά.

talaris, ποδήρης, ες, Hesych.

talentum, τάλαντον, τό, Dem. aequans, ταλανταῖος, Aristot.

talio, ἀμοιβή, ἡ, Lucian.

talis, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, natura et virtute, ὢν τὴν φύσιν καὶ ἀρετήν, Isocr. qualis, τοιοῦτος, οἷος, nihil committens, quale tu, οὐδὲν τοιοῦτον κατεργασάμενος, οἷον σύ, Isocr. talem me praebebo, qualem me ante praebui, παρέξω τοιοῦτον ἐμαυτόν, οἷόνπερ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, idem. qualis, τοιοῦτος, ὁποῖος, Aeschin. τοῖος, ὁποῖός τις, id.

taliter, τοιούτως, τοίως.

talitrum, κόνδυλος, ὁ, Dem.

talpa, ἀσπάλαξ, κος, ὁ, Galen. σπάλαξ, κος, ὁ, Clem. Alex.

talus, σφυρόν, τό, Diosc. ἀστράγαλος, ὁ, Xen. talis ludo, ἀστραγάλοις παίζω, Plut. ἀστραγαλίζω, Athen. talorum lusus, ἀστραγάλισις, ἡ, Aristot.

tam, οὕτως, ingratus es, ἀχάριστος εἶ, Dem. tam grandia peccare, τηλικοῦτα τὰ μεγέθος ἐξαμαρτάνειν, Isocr. tam de communibus, quam de suis sollicitum esse, ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελετᾶν, idem. tam noxium est cervis, quam hominibus, ἐλάφοις τοσοῦτόν ἐστι κακόν, ὅσον καὶ ἀνθρώποις, Aelian.

tamdiu, τοσοῦτον, sunt, quamdiu, εἰσίν, ἐφ' ὅσον, Aristot. in vinculis, dum solverit, δεδέσθαι τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ, Dem. vixit, ut, τοσοῦτον χρόνον ἐβίω, ὥστε, Isocr.

tamen, ὅμως, Isocr. Cf. etsi.

tametsi, κἄν, Dem. Cf. etsi.

tandem, ὕστερον, Dem ad vos veniet, τελευτῶν ἥξει ἐφ' ὑμᾶς, id τέλος, Dion. Hal. aliquando, ἤδη ποτέ, id. ὀψέ ποτε, id. tamen, τέλος δ' οὖν, id. quid tandem, τί ποῖον δή, Plato.

tango, ἅπτομαι, aliquid, τινός, Aristot. καθάπτομαί τινος, Plato. θιγγάνω τινός vel τί, Plut.

tantillus, σμικρός, ὅσος, ne tantillum quidem, οὐδὲ γρῦ, Dem.

tantisper, μέχρι, est amicus, dum consequatur, τοῦ τυχεῖν φίλος ἐστί, Dem memores sunt, dum dicuntur, μέχρι τούτου μνημονεύοντες, μέχρις ἂν ῥηθῶσι. id. Confer donec.

tanto, τοσούτῳ, meliores, quanto honoratiores, βελτίους, ὅσπερ τὰς τιμὰς μείζους, Isocr. magis imperiti, quanto minus, τοσούτῳ μᾶλλον αἱ ἄπειροι, ὅσωπερ, Dem.

tantopere, οὕτω, Dem. τοσοῦτον, Idem.

tantus, τηλικοῦτος, calamitas irruit, τηλικαύτη συμφορὰ συνέπεσε, Isocr. tantae calamitates, τοιαῦται τὸ πλῆθος συμφοραί, Dem. quantus, τοσοῦτος τὸ μέγεθος, ὅσος, Isocr. τοσοῦτος, ὅσοσπερ, id. τηλικοῦτος ἡλίκος, Dem. τοσοῦτος, ὅσος, id. talis tantusque, τηλικοῦτος καὶ τοιοῦτος, id. tantum abest, ut ego faciam, τοσοῦτον ἀπέχω ποιεῖν, Isocr. ut ille contristetur, τοσοῦτον ἐλλείπει τοῦ λυπεῖσθαι, Aristot. ut accusem, τοσοῦτον ἀφίσταμαι τοῦ ποιεῖσθαι εἰσαγγελίαν, Lycurg.

tapes, τάπης, ὁ, Basil. τάπις, ἡ, Lucian. δάπις, ἡ, Xenoph.

tarde, βραδέως, deliberare, βουλεύεσθαι, Dem. me gero, ὀκνηρῶς διακειμαι, id. alii citius, alii tardius, domum redeunt, οἱ μὲν θᾶττον ἴσως, οἱ δὲ σχολαιότερον οἴκαδ'

ἄπασι, Dem.

tardesco, βραδύνομαι.

tarditas, βραδυτής, ἡ, Dem. βραδεῖα, ἡ, id. ingenii. βραδύνοια, ἡ, Laert. δυσμάθεια, ἡ, Plato.

tardo, βραδύνω, Herodian. ὀκνέω, Dem. μέλλω, Id.

tardus, βραδύς, Plato. ὀκνηρός, Xen. ingenio, δυσμαθής, ες, Plato.

tartarus, τάρταρος, ὁ, Hom. in Tartarum dejicio, ταρταρόω.

taurinus, ταύρειος, Diosc.

taurio, ταυρόω, Aristot.

taurus, ταῦρος, ὁ, Aristot.

taxatio, τίμησις, ἡ, Aeschin.

taxator, ἐπιτιμητής, ὁ, Polyb.

taxeus, σμιλάκινος.

taxillus, ἀστράγαλος, ὁ, Plat. taxillis ludo, ἀστραγάλοις παίζω, Id.

taxo, τιμάω, Plut. Cf. aestimo, — i. e. carpo, καταμέμφομαι.

taxus, σμίλαξ, ακος, ἡ, Diosc.

tecte, κρυφᾷ, Plut. Cf. clam, occulte.

tector, κονιατής, ὁ, Hesych.

tectorium, κονίαμα, τό, Theophr.

tectum, δῶμα, τό, Herodian. δόκωσις, ἡ, Sext. Empir. κατάστέγασμα, τό, Herodot. στέγος, τό, Xenoph. στέγη, ης, ἡ, Plut. domus, ὁ ὄροφος τοῦ οἰκήματος, Thuc.

teda, δᾴς, δᾳδός, ἡ, Xenoph.

tedaceus, δᾳδώδης, ες, Theophr.

teges, φορμός, ὁ, Aristot.

tegeticula, φορμίς, ίδος, ἡ, Aristot.

tegimen, tegmen, s. tegumentum, στέγασμα, τό, Aelian. καλυπτήρ, ὁ, ἐπικάλυμμα, τό.

tego, στεγάζω, σκεπάζω, domum lignis, ἐρέφω οἰκίαν ξύλοις, Dem. — i. e. abscondo, κρύπτω, Lys.

tegula, κέραμος, ὁ, Philo. καλυπτήρ, ὁ, Dion. Hal.

tegumentum, v. tegimen.

tela, ἱστός, ὁ, Plut. παρυφή, ἡ, Idem.

tellus, γῆ, γῆς, ἡ, Aristot. Cf. terra.

telonium, τελώνιον, τό, N. T.

telum, βέλος, τό, Xen. ἀκόντιον, τό, Dem. extra teli jactum colloco, ἔξω βελῶν ποιέομαι, Heliodor. positus, ἔξω βέλους ἑστώς, Lucian.

temeraria, προπετῶς, Isocr.

temerarius, τολμηρός, Dem. προπετής, ές, id. et confidens ante facinus, θρασύς καὶ προπετής πρὸ τῶν ἁμαρτημάτων, id.

temere, φιλοκινδύνως, Isocr. προπετῶς, idem. αὐτομάτως, Plut. nec turbulenter acciderunt, οὐκ ἐμπλήκτως, οὐδὲ ταραχωδῶς συνέβαινε, Isocrat. nihil factum, οὐδὲν ἀλόγως γέγονε, Dem. accipere, εὐήθως λαμβάνειν, id.

temeritas, ἀβουλία, ἡ, Isocr. προπέτεια, ἡ, Dem. τόλμημα, ατος, τό, id.

temero, βεβηλόω, Suid. μιαίνω, Lucian.

temetum, μέθυ, ος, τό, Plut.

temno, καταφρονέω, Dem. aliquem, ὀλιγώρως ἔχω τινος, id. Conf. contemno.

temo, ῥυμός, ὁ, Hom. στέριγμα, τό, Lys.

tempe, τέμπη, έων, τά, Aelian.

temperamentum, κρᾶσις, ἡ, Lucian.

temperans, σώφρων, ὁ, ἡ, et moderatus, καὶ μέτριος, Dem.

temperanter, σωφρόνως, vivere, ζῆν, Isocr. et innocenter, καὶ καθαρῶς, Dem. et honeste, καὶ καλῶς, id.

temperantia, σωφροσύνη, ἡ, et justitia, καὶ δικαιοσύνη, Dem. ἐγκράτεια, ἡ, id. temperantiam exerceo, σωφροσύνην ἀσκέω, id. temperantia praeditum esse, ἔχειν σωφροσύνην, id.

temperate, σωφρόνως, Isocr.

temperatio, s. temperatum, κρᾶσις, εως, ἡ, Lucian.

temperies, εὐκρασία, ἡ, Plut.

tempero, κεράννυμι, aquam vino, τὴν πηγὴν οἴνῳ, Plut. aliquid a pluribus facultatibus, κεράννυμί τι ἐκ πλείστων δυνάμεων, Philo. mihi, κατέχω ἐμαυτόν, Idem.

tempestas, χειμών, ὁ, et labor, καὶ πόνος, Dem. serena, εὐημερία, Xenoph. tempestatem observare, φυλάττειν χειμῶνα, Dem. sustinere, χειμῶνα ὑπομένειν, Dem. conflictari cum tempestate, χρῆσθαι χειμῶνι, Isocr. subire tempestatum pericula, κινδυνεύειν κινδύνους πρὸς χειμῶνας, Dem.

tempestive, εὐκαίρως, Isocr. καιροῦ, Dem. ἐν καιρῷ, id. κατὰ καιρόν, id. καιρίως, Xen.

tempestivitas, εὐκαιρία, ἡ, Philo.

tempestivus, εὔκαιρος, ον, Herodian. ἐπικαίριος, ον, Xen.

tempestuosus, δυσχείμερος, ον, Aeschin.

templum, ἱερόν, τό, religiosissimum, ἁγιώτατον, Isocr. ναός, οῦ, ὁ, Dem. sanctum et venerandum, σεμνός τε καὶ ἅγιος, Aelian. aedifico s. exstruo, καθίστημι ἱερόν, Isocr. colloco, ἱδρύομαι ναόν, id. orno, κοσμέω ἱερόν, Dem. ingredior, εἴσειμι ἱερόν, idem. violo, ἐξαμαρτάνω εἰς τὰ ἔδη θεῶν, Isocr. non revereor, οὐκ αἰσχύνομαι ἱερόν, Dem. incendo, ἐμπίμπρημι ναόν, id. spolio et comburo, συλάω καὶ κατακαίω τὰ τῶν θεῶν ἔδη, Isocr. instauro, ἱερὸν ἐπισκευάζω, id.

tempora, pars capitis, κρόταφοι, οἱ, Dem.

temporalis, χρονικός, ή, όν, Philo.

tempori, ἐν καιρῷ, Dem.

tempus, χρόνος, ὁ, Dem. tempus ex quo vel quum, χρόνοι s. καιροί, ἐν οἷς, Dem. opportunum, καιρός, οῦ, ὁ, id. longinquum, χρόνος μακρός, Dem. diuturnum, συχνός, id. infinitum, ἀόριστος, id. sufficiens, ἱκανός, id. exiguum, ὀλίγος, id. breve, βραχύς, id. certum, τακτός, id. praefinitum, εἰρημένος, Dem. legitimum, καθῆκον, id. superius, ὁ ἄνω, idem. praeteritum, παρελθών, id. antiquum, παλαιός, id. postremum, τελευταῖος, id. praesens, νυνὶ παρών, id. instans, ἐπιών, id. interjectum, ὁ μεταξύ, id. posterum, ὁ ἔπειτα, id. futurum, μέλλων, id. reliquum, λοιπός, id. computo, χρόνον λογίζομαι, Dem. eligo, αἱρέομαι, id. quaero, ζητέω, id. exspecto, ἀναμένω, id. do alicui, δίδωμί τινι, id. finio, ὁρίζω, id. intercedere rebus, παραγίγνεσθαι πράγμασι, id. esse post rem, εἶναι ὕστερόν τινος πράγματος, idem. tero, διατρίβω, id. consumo, ἀναλίσκω, id. praeteriri, παραιρεῖσθαι, id. praetereo, παραβαίνω, id. finiri alicui, ἐξελθεῖν τινι, id. deficere alicui, ἐπιλείπειν τινά, idem. tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου, Plut. meo, ἐπ' ἐμοῦ, Dem. illo, κατ' ἐκεῖνον χρόνον, Isocr. κατὰ τούτους τοὺς χρόνους, Dem. illo, quo, κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, ὅτε, Id. ἐν τοιούτοις καιροῖς, ἐν οἷς, Isocr. superiori s. praeterito, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, id. ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ, id. ab illo, quo regnum nactus est, ἐξ οὗ τὴν βασιλείαν ἔλαβεν, id. ex eo tempore, quo hanc urbem incolunt, ἐξ ὅσουπερ τὴν πόλιν οἰκοῦσι, idem.

temulenter, μεθύσως.

temulentia, μέθη, ἡ, Plato.

temulentus, μεθύων, Dem.

tenacitas, glutinosa, γλισχρότης, ἡ, Galen. γλίσχρασμα, τό, Hipp. — i. e. parsimonia, φειδωλία, ἡ.

tenaciter, γλισχρῶς, vivo, ζάω, Aristot.

tenax, γλισχρός, phlegma, φλέγμα, Hipp. — i. e. parcus, φειδωλός, Dem.

tendicula, παγίδιον, τό, παγίς, ἡ, Aristoph. πάγη, ἡ, Xenoph. παλάγρα, ἡ, idem.

tendo, τείνω, aliquid per totum, τὶ διὰ παντός, Plato. recta Babylonem, εὐθὺ Βαβυλῶνος, Lucian. — s. pertineo, ad virtutem, πρὸς τὴν ἀρετήν, Aristot. manus in coelum, ἀνατείνω χεῖρας εἰς οὐρανόν, id. sermonem in longum, ἀποτείνω λόγον μακρόν, Plato. usque ad mare, κατατείνω ἄχρι τῆς θαλάσσης, Philo. arcum, ἐντείνομαι τόξον, Xen. insidias alicui, ἐνεδρεύω τινά, Plut. res eo tendit, συντείνει πρᾶγμα πρὸς τοῦτο, Aristot. εἰς ταῦτα, Isocr.

tenebrae, σκότος, ὁ, σκότος, τό, σκοτία, ἡ, σκοτασμός, ὁ, κνέφας. Genit. αος, Dat. αι et ᾳ. ὄρφνη, ης, ἡ, ἀχλύς, ύος, ἡ, — nocte et in tenebris fieri, νύκτωρ καὶ νυκτὸς γίγνεσθαι, Dem. magnas tenebras objectas esse ab aliquibus veritati, πολὺ σκότος εἶναι πρὸ τῆς ἀληθείας παρά τισι, id. esse jam tenebras, εἶναι σκότος ἤδη, idem.

tenebratio, σκοτασμός, ὁ, Diosc.

tenebrascit, sive tenebrescit, σκοτάζει, Lucian. συσκοτάζει, Dem.

tenebricositas, σκοτία, ἡ.

tenebricosus, i. q. tenebrosus.

tenebrio, σκοτίας, ὁ.

tenebrosus, σκοτώδης, ες, Plut. σκοταῖος, Diod. Sic. σκοτεινός, Plut.

tenellus, ἁπαλώτερος, Diosc.

teneo, ἔχω, urbem, πόλιν, Dem. imperium, κατέχω ἀρχήν, Isocr. regionem, κτάομαι χώραν, id. artem, γιγνώσκω τέχνην, Plat. risum, συνέχω γέλωτα, Aristot. teneor lege, κρατέομαι ὑπὸ νόμου, Dion. Hal.

tener, ἁπαλός, vinum, οἶνος, Diosc. pes, πούς, Hom. ut fructus, τέρχνων, ὁ, ἡ, Theophrast.

tenere, ἁπαλῶς.

tenerresco, ἁπαλύνομαι.

teneritas, s. teneritudo, ἁπαλότης, ἡ, Plut. leguminum coctorum, τεράμνοτης, ἡ.

tentamen, s. tentatio, πειρασμός, ὁ, Diosc. πείρασις, ἡ, Thuc. πεῖρα, ἡ, Greg.

tento, πειράζω, aliquem, an sit, τινά, εἰ ἔστι, N. T. aliquem ad malum, τινά, ibid. aliquem de stupro, πειράω τινά, Plut. aliquid, πεῖραν λαμβάνω τινός, Plato. ἐπί τινος, Isocrat.

tentoriolum, σκηνίδιον, τό, Theophil.

tentorium, σκηνή, ἡ, Xen. σκήνωμα, τό, id. figo, s. erigo, σκηνόω, Dion. Hal. σκηνὴν πήγνυμι, Plato. ἵστημι, Xen. in tentoriis vivo, ἐπαυλίζομαι, Dion. Hal.

tenuiculus, ὑπόψιλος, ον.

tenuis, ψιλός, Dem. Plut. λεπτός, spes, ἐλπίς, — i. e. pauper, ἄπορος, ος.

tenuitas, λεπτότης, ἡ, — i. e. egestas, ἀπορία, ἡ, Dem. in cultu, φαυλότης, ἡ, Xen.
tenuiter, λεπτῶς, — i. e. egene, ἀπόρως, Dem.
tenuo, λεπτύνω, Athen.
tenus, ἄχρι, sequente Consona, ἄχρις, sequente Vocali vel Diphthongo, verbis tenus, ἄχρι λόγου, Plot.
tepefacio, χλιαίνω, aliquid, τί, Athen.
tepefio, s. tepesco, χλιαίνομαι, Lucian.
tepeo, χλιαίνομαι, Philo. ἀλεάζω, Aristid. ἀλεαίνω, id.
tepiditas, χλίανσις, ἡ, χλιαρότης, ἡ.
tepido, χλιαίνω, Athen.
tepidus, χλιαρός, oleum, ἔλαιον, Galen. ἀλεεινός, regio, χώρα, Herodot.
tepor, ἀλέα, ἡ, Hippocr.
ter, τρίς, Demosth.
tercenti, τριακόσιοι, Herodot.
terebinthinus, τερεβίνθινος, vinum, οἶνος, Diosc.
terebinthus, τερέβινθος, ἡ, Theophr.
terebra, τρύπανον, τό, Athen.
terebratio, τρύπησις, εως, ἡ.
terebro, τρυπάω, aliquid, τί, Lucian.
teredo, τερηδών, όνος, ὁ, Theophr.
teres, στρογγύλος, Theophr.
tergeo, σμήχω, aliquem, τινά, Lucian.
tergiversatio, στροφή, ἡ, Aristoph. — i. e. timor, ὄκνος, ου, ὁ, Dem. — i. e. excusatio, πρόφασις, ἡ, Id.
tergiversor, κωτίζω, Poll. — i. e. nolo, ἀναδύομαι, Dem.
tergo, i. q. tergeo.
tergum, νῶτος, ὁ, plur. νῶτα, τά, Xen. verto, τὰ νῶτα ἐπιστρέφω, Lucian. a tergo, κατόπισθεν, Plato. ἐξόπισθεν, Plut. Cf. dorsum.
tergus, δέρμα, τό, σκῦτος, τό, Plato.
termes, θαλλὸς ἔγκαρπος.
terminatio, ὁρισμός, ὁ, Aristot. vocis, κατάληξις, ἡ.
termino, ὁρίζω, Aristot. Confer finio.
terminus, ὅρος, ὁ, Dem. ὅριον, τό, Xen. malorum, πόνων λῆξις, Plato. Cf. finis, item limes.
ternarius, sc. numerus, s. ternio, τριάς, ἡ.
terni, συντρεῖς, οἱ, αἱ, σύντρια, τά, Lucian.
tero, τρίβω, aliquid manu, τί χειρί, Diosc. tempus, διατρίβω χρόνον, Xenoph.
terra, γῆ, γῆς, ἡ, Dem. habitabilis, s. orbis terrarum, οἰκουμένη, ης, ἡ, id. ἡ περίοδος τῆς γῆς, id. ἅπασα γῆ καὶ θάλασσα, id.
terraemotus, σεισμός, ὁ, Herodian. τῆς γῆς, idem.
terrenus, s. terrestris, e, γεώδης, ες, Plato.
terreo, φοβέω, aliquem, τινά, Dem. ἐκφοβέω τινά, Isocr. ταράττω τινά, Dem. καταπτήσσω τινά, id.
terrestris, v. terrenus.
terribilis, φοβερός, alicui, τινί, Dem.
terribiliter, φοβερῶς.
terriculum, φόβητρον, τό, μορμώ, ἡ, μορμολύκειον, τό.
terrifico, φοβέω, Dem.
terrificus, φοβερός, Dem.
terrigena, γηγενής, ές.
territo, ταράσσω, Dem. Cf. terreo.
territorium, χωρίον, τό, Xen.

terror, φόβος, ὁ, Dem. Cf. metus.
tertianus, τριταῖος, febris, πυρετός, Diosc.
tertio, τριτόω, τὸ τρίτον ἐργάζομαι.
tertio, adv. τρίτον, τρίτως, τὸ τρίτον, Dem.
tertius, τρίτος, Plato.
tessella, s. tessetula, κυβίσκος, ὁ, pavimenti, ἀβακίσκος, ὁ, Athen.
tessera, κύβος, ὁ, militaris, σύνθημα, τό, Herodian. ludo tesseris, κυβεύω, Plut.
testa, κέραμος, ὁ, Plut. ὄστρακον, τό, idem.
testaceus, ὀστρακώδης, ες, Diosc. ὀστράκινος, ίνη, ινον.
testamentum, διαθήκη, ἡ, Dem. inofficiosum, s. non recte factum, οὐ καλῶς, s. ὀρθῶς ἔχουσα, id. commentitium, κατεσκευασμένη, id. falsum, ψευδής, id. facio, διαθήκην ποιέομαι, Dem. condo, διατίθεμαι, id. scribo, conscribo, γράφω, idem. fieri, γίγνεσθαι, id. obsigno, σημαίνομαι, id. relinquo, καταλείπω, id. adservo, τηρέω, id. profero, ἀποφαίνω, id. aperio, ἀνοίγω, id. ratum esse, κυρίαν εἶναι, idem. irritum esse, ἄκυρον εἶναι, id. ratum habeo, διαθήκῃ ἐμμένω, Dem.
testatio, μαρτυρία, ἡ, Dem.
testator, διαθέμενος, ὁ, Dem. διατιθέμενος, ὁ, id.
testeus, i. q. testaceus.
testificatio, ἐκμαρτυρία, ἡ, Dem.
testificor, διαμαρτυρέω, falsum, ψευδῆ, Dem. palam, διαῤῥήδην μαρτυρέω, id.
testimonium, μαρτυρία, ἡ, Dem. ἐκμαρτυρία, ας, ἡ, id. magnum et illustre, μεγάλη καὶ περιφανής, id. amplum, εὐμεγέθης, id. firmissimum, ἰσχυροτάτη, id. exhibeo de aliquo, μαρτυρίαν παρέχω παρά τινος, Dem. profero alicujus rei, ἐμβάλλομαί τινος, id. dicere, μαρτυρεῖν, id.
testis, μάρτυς, υρος, ὁ, Dem. μαρτυρῶν, οῦντος, ὁ, id. testes comparare, μάρτυρας παρασκευάζεσθαι, Dem. aliquos facere, ποιεῖν τινας τινος, id. deum, ἐπιμαρτύρομαι θεόν, Xen. vocare, citare, καλεῖν τινα τινος, idem. multos adhibeo, παραλαμβάνω πολλούς, id. designare, ἀποδεικνύναι, id. adduco, παράγω, id. esse, εἶναι, idem. ὑπάρχειν, id. habere paratos, ἔχειν ἑτοίμους, id.
testudineus, χελώνειος.
testudo, animal, χελώνη, ἡ, Aristot. instrumentum musicum, χέλυς, ἡ, Arat. — i. e. camera, ἀψίς, ἡ, Diod. Sic. καμάρα, ἡ, idem.
testula, ὀστράκιον, ου, τό.
teter, μιαρός, ά, όν, Aristot.
tetricus, σκυθρωπός, ή, όν, Herodian. ἀμείδητος, ου, Philo.
texo, ὑφαίνω, ἱστουργέω, Athen.
textilis, ὑφαντός, ή, όν, Homer.
textor, ὑφάντης, ου, ὁ, Aristot.
textorius, ὑφαντικός, Aristot. ars, ὑφαντική, ἡ, sc. τέχνη, Aelian.
textrinum, ἱστουργεῖον, τό.
textrix, ὑφάντρια, ἡ.
textura, ὕφανσις, ἡ, Poll. ὑφή, ἡ, Plato. ἱστουργία, ἡ, Theophyl.
thalamus, θάλαμος, ου, ὁ, Plut.
theatralis, θεατρικός, Aristot.
theatridium, θεατρίδιον, τό, Vitruv.
theatrum, θέατρον, τό, Dem. in theatrum produco, θεατρίζω.
theca, θήκη, ἡ, Xen.
thema, θέμα, τό, Plut.

theologia, θεολογία, ἡ, Plato.
theologice, θεολογικῶς.
theologicus, θεολογικός, Aristot.
theologus, θεολόγος, ὁ, Plato.
theorema, θεώρημα, τό, Euclid.
theoreticus, θεωρητικός, ή, όν, Plut.
thermae, θερμαί, αἱ, Plut. θερμαὶ πηγαί, Diod. Sic.
thesaurarius, θησαυροφύλαξ, ὁ, γαζοφύλαξ, ὁ.
thesaurus, θησαυρός, ὁ, Aristot. thesaurum colligo, θησαυρίζω, Herodian. in thesauro recondo, θησαυρίζομαι, Philo.
thesis, θέσις, ἡ, Aristot.
thorax, θώραξ, ὁ, Aristot.
thronus, θρόνος, ὁ.
thureus, λιβανώδης, ες.
thuribulum, θυμιατήριον, τό.
thus, λίβανος, ὁ, Theophr.
thymus, θύμος, ὁ, Diosc.
thyrsus, θύρσος, ὁ, Plut.
tiara, τιάρα, ἡ, Herodot.
tibia, κνήμη, ἡ, — i. e. fistula, αὐλός, ὁ.
tibiale, κνημίς, ίδος, ἡ, Athen.
tibialis, αὐλικός, αὐλητικός, arundo, κάλαμος, Theophrast.
tibicen, αὐλητής, ὁ, Lucian. αὐλῳδός, ὁ, Athen.
tibicina, αὐλητρίς, ἡ, Lucian.
tigillum, δοκίδιον, τό
tignum, δοκος, ἡ, Aristoph. transversarium, διαδοκίς, ἡ, Hesych.
tigrinus, τίγρινος, ίνη, ινον.
tigris, τίγρις, ιδος, ἡ, Aelian.
tilia, φιλύρα, ἡ, Herodian.
tiliaceus, φιλύρινος, Aelian.
timeo, φοβέομαι, Dem. deum timere, αἰδεῖσθαι s. σέβεσθαι θεόν, cf. metuo.
timide, περιδεῶς, Dem.
timiditas, δειλία, ἡ, Dem. ἀτολμία, ἡ, idem.
timidus, δειλός, Dem. ἄτολμος, ον, id.
timor, φόβος, ὁ, Dem. δέος, τό, idem. Cf. metus.
tinctilis, βαπτικός, ή, όν.
tinctor, βαφεύς, ὁ, Plato.
tinctura, βαφή, ἡ, Theophr.
tinea, σής, σητός, ὁ, Theophr.
tineosus, σητόβρωτος, ον.
tineola, ἑλμίνθιον, τό, Hippocr.
tingo, βάπτω, pilos, τρίχας, Dioscor. χρώζω, Aristot. χρώζω, id.
tinnio, κωδωνίζω, Athen.
tinnitus, κωδωνισμός, ὁ, aeris, ὁ πάταγος τῶν χαλκωμάτων, Plut.
tintinnabulum, κώδων, ὁ, Thuc. πλαταγή, ἡ, Diod. Sic. tintinnabulum pulso, κωδωνίζω, Athen.
tiro, νεόλεκτος, s. νεοσύλλεκτος, ου, ὁ, νεοστράτευτος, ὁ. 2) i. e. novellus discipulus, ὁ ἄρτι ἀρχόμενος παιδεύεσθαι — ὁ περὶ τὰ στοιχεῖα σπουδάζων, πρωτόπειρος, ὁ, (τινός.)
tirocinium, πρωτοπειρία, ἡ.
tirunculus, πρωτόπειρος, ὁ.
titillatio, γαργαλισμός, ὁ, Plato. γάργαλος, ὁ, Lucian.
titillo, γαργαλίζω, Cab. Theb.
titio, δαλός, ὁ.
titubanter, ἀσυστάτως, παραφόρως.
titubantia, συγκλόνησις, ἡ, oris, s. linguae, τραυλισμός, οῦ, ὁ, τραυλότης, ἡ, Plut.
titubatio, δόνησις, ἡ, cf. titubantia.
titubo, ὑποσκελίζομαι, Plot. παραφέρομαι, Aristot. in sermone, σφάλλομαι, Plut. πλα-

τάσομαι ἐν λόγῳ, Herodot.
titulus, ἐπιγραφή, ἡ, Polyb.
toga, τήβεννος, ἡ, Dion. Hal. τηβέννη, ἡ, Plut. candidate, λαμπρὰ, Polyb. pura, ἱμάτιον ἀπόρφυρον, Plut. togam virilem sumo, εἰς ἄνδρας τάττομαι, Dem.
togatus, τηβεννοφόρος, ον.
tolerabilis, ἀνασχετός, Lucian. φορητός, Chrys. ἀνεκτός, Dem. ὑπομενητέος, Isocr.
tolerabiliter, ἀνεκτῶς, Isocr.
toleranter, φιλοπόνως, Isocr. καρτερικῶς, Chrys.
tolerantia, ἀνάσχεσις, ἡ, Plut. καρτερικόν, τό, Dion. Hal. καρτερία, ἡ, Dem. ἀνοχή, ἡ.
tolero, καρτερέω, Isocr. ὑπομένω, Dem. ἀνέχομαί τι, id. Cf. patior.
tolleno, κηλων, ωνος, ὁ.
tollo, αἴρω, manus, χεῖρας, Aristoph. vela, αἴρομαι τὰ ἱστία, Plut. vocem, ἐπαίρω φωνήν, Dem. mensam, αἴρω τράπεζαν, Bud. aliquid e medio, ἀναιρῶ τι ἐκ μέσου, Dem. ἐκποδὼν ποιοῦμαι, Xen. - i. e. educare infantem, ἀνελέσθαι, Plut. in crucem, ἀνασκολοπίζειν, Philo. puerum e medio, ἀφανίζειν παῖδα, Isocr.
tomaculum, ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ, Athen.
tomentum, γνάφαλον, ου, τό, Luc.
tomex, τομικὴ, ῆς, ἡ.
tomus, τόμος, ου, ὁ, Laert.
tondeo, κείρω, comas, κόμην, barbam, ἀποκείρω τὸ γένειον, Herodian. ad cutem, ξυρέω ἐν χρῷ, Lucian.
tonitru, βροντή, ἡ, Aristot. βρόντημα, τό, Aeschyl.
tono, βροντάω.
tonsillae, παρίσθμια, τά, σπόγγοι, οἱ.
tonsor, κουρεύς, ὁ, Plut.
tonsorius, κουρικός, Polyb.
tonstrix, κουρεύτρια, ἡ, Plato.
tonsura, κουρά, ἡ, Plut.
tonus, τόνος, ὁ, Quinct.
toral, ἐπαύχενιον, τό.
torcular, ληνός, ὁ, σταφυλοβολεῖον, τό, Isaeus.
tormentum, βάσανος, ἡ, Isocr. βασανιστήριον, τό, Themist. στρέβλη, ἡ, Philo. bellicum, πετροπομπή, ἡ, tormentis coactum confiteri, στρεβλούμενον ἐξειπεῖν, Lucian. subjicio aliquem, παραδίδωμί τινα εἰς βάσανον, Dem. fortiter tolerare et pati tormenta, ἐγκαρτερεῖν καὶ ἀθλεῖν βασάνοις, Aelian.
tormina, στρόφοι, οἱ, Diosc. torminibus laboro, στροφοῦμαι, id.
torminosus, στροφούμενος, Diosc.
tornator, τορευτής, ὁ, Plut.
tornatura, τόρευσις, ἡ, Plut. τορεία, ἡ, id.
torno, τορεύω, τορνεύω, Theophr.
tornus, τόρνος, ὁ, Theogn.
torosus, μυώδης, ες, Galen.
torpedo, piscis, νάρκη, ἡ, Plato.
torpefactio, νάρκωσις, ἡ, Hippocr.
torpeo, ναρκάω, Aristot. ἀποκνέω, Dem.
torpesco, ναρκάω, Alex. Aphr.
torpidus, ναρκώδης, ες.
torpor, νάρκη, ἡ, Chrys. νάρκωσις, ἡ, Hippocr. νάρκησις, ἡ, Galen.
torquatus, στρεπτοφόρος, ον, Suid.
torqueo, στρέφω, aliquid, τι, Dem. γυρόω τι, - i. e. examino torquendo, βασανίζω, aliquem, τινά, Plut. στρεβλόω τινά, Dion. Hal.
torques, περιτραχήλιον, τό, Plut. στρεπτός, ὁ, Aelian. στρόφιον, τό, Herodot.

torrefacio, φρύγω, Lucian.
torrefactio, φρυγμός, ὁ, Hesych.
torrens, χείμαρρος, ὁ, Lucian. χειμάρρους, ὁ.
torreo, φρύγω, Lucian. φρύγομαι, Athen. σαυματίζω.
torridus, καυστός, Diosc.
torris, δαλός, ὁ, Athen.
torsio, στρέψις, ἡ.
torte, ἐστραμμένως.
tortilis, στρεπτός, ή, όν, Eurip.
tortor, βασανιστής, ὁ, Dem.
tortuosus, σκολιός, Aristot.
torus, στιβάς, ἡ, genialis, παστάς, ἡ, γαμήλιος, Chrys.
torve, ταυρικόν, video, βλέπω, Aristoph. τιτανικὸν βλέπω, Lucian.
torvitas, ὑπόδρασις, ἡ, βλοσυρόν, τό.
torvus, βλοσυρός, ἄγριωπός, ἐμβριθής, ές, Plut.
tot, τοσοῦτοι, αὗται, αὗτα, et tanta perfeci, καὶ τηλικαῦτα διαπέπραγμαι, Isocr. obsides, quot coloni, τοσούτοι ὅμηροι, ὅσοιπερ ἄποικοι, Dem. quot, τοσοῦτοι τὸ πλῆθος, ὅσαπερ, Isocr. τοσοῦται, ὅσαι, id. τοσαῦται, ὁπόσαι, id.
totidem, ἴσοι, αι, α, Xen. ἴσοι τὸν ἀριθμόν, Aristot. ἴσοι τῷ ἀριθμῷ, id. ἴσοι, αι, α, τὸ πλῆθος, Dem.
toties, τοσαυτάκις, Joseph.
totus, ὅλος, Dem. in aliqua re, ἐν τινι, Aristot. πᾶς ἐν τινι, Dion. Hal.
toxicum, τοξικόν, τό, Diosc.
trabalis, δοκώδης, ες.
trabea, ἀλουργίς, ίδος, ἡ, Plut.
trabeatus, ἀλουργίδα ἀμπεχόμενος.
trabs, δοκός, ἡ, Diod. Sic.
tractabilis, εὐμεταχείριστος, ον, Plut.
tractatio, μεταχείρισις, ἡ, Dion. Hal.
tractatus, πραγματεία, ἡ.
tractim, ἐπισυρομένως.
tracto, χειρίζω, Polyb. argumentum aliquod, γράφω περί ὑπόθεσίν τινα, Dem. negotia publica, πράττω τὰ κοινά, id. aliquem contumeliose, ὑβριστικῶς χρῶμαί τινι, Dem. duriter, αἰκίζομαί τινα, Isocr. comiter, ut amicum, φιλοφρονοῦμαί τινα, Plut.
traditio, παράδοσις, ἡ, Thuc.
trado, παραδίδωμι, aliquem alicui, τινά τινι, Herodot. oblivioni, λήθῃ, Lucian. literis, γράφω, Gregor. me totum alicui rei, δίδωμι ἐμαυτὸν διὰ παντὸς τινι πράγματι, Dem. in disciplinam, παραδίδωμι ἐμαυτόν τινι, ὥστε μαθητήν, id. hosti enses in manus, ἐγχειρίζω τὰ ξίφη τοῖς ἐχθροῖς, Greg. posteritati, παραδίδωμι τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου, Synes. tradunt Historici, ἱστοροῦσι, Plut. ut ab iis traditum est, κατ' ἐκείνους, Philo. fama traditur, λόγος διαδίδοται, Isocr.
traduco, ἄγω, tempus, χρόνον, Xen. exercitum, στρατιάν, imperium ad alium, μετάγω ἀρχὴν εἰς ἄλλον, Hdn. in aliam linguam, μεταφράζω, Plut. aliquem, διαβάλλω τινά, id. cf. obtrecto.
traductio, διαγωγή, ἡ, Aristot. cf. interpretatio, obtrectatio.
tradux, ὑπόῤῥιζος, ον.
tragice, τραγικῶς, Greg. exaggero, ἐκτραγῳδέω, Naz. decanto, τραγῳδέω, Dem.
tragicus, τραγικός, Lucian.
tragoedia, τραγῳδία, ἡ, Plato.
tragoedus, τραγῳδός, ὁ, Athen.
tragula, ἀκόντιον, τό, Xen.
traha, ἑλκηθρον, τό, Theophr.
traho, ἕλκω, naso aliquem, τινὰ ῥινός,

Lucian. currum, ἄγω ἅρμα, Hdn. ad imperium, ἐπὶ τὴν ἀρχήν, Id. aliquid per totam urbem, σύρω τι διὰ πάσης πόλεως, Id.
trajectio, διάβασις, ἡ, Dem.
trajectus, πορθμός, ὁ, Eurip. διάρμα, τό, Polyb.
trajicio, διαβάλλω, in insulam, εἰς νῆσον, Herodot. aliunde in continentem oppositam, ἐκ τινος πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον, Thuc. lino corticem, λίνῳ τὸν φλοιόν, Diosc. mare, διαπεράω τὸ πέλαγος, Isocr. culpam in alium, τὴν αἰτίαν ἀνατίθημί τινι, Id.
traluceo, διαφαίνομαι, Aristot.
trama, κρόκη, ἡ, Plato.
trames, τρίβος, ἡ, Xen.
trano, διανήχομαι, Dion. Hal.
tranquille, ἀθορύβως, Diod. Sic. ἀταράκτως, Plut.
tranquillitas, ἀταραξία, ἡ, Just. Mart. γαλήνη, ἡ, Phil. animi, εὐθυμία, ἡ, Plato. ἡ εὔδια παθῶν, Phil.
tranquillo, γαληνόω, Plut.
tranquillus, ἀκύμος, ον, Plut. ἀκύμαντος, ον, Lucian. ἀσάλευτος, ον, Diod. Sic. ἀθόρυβος, ον, Plut. animo, εὔθυμος, ον, id. sum, γαληνίζω, id. animo, εὐθυμέω, id cf. quietus.
trans, πέρα, sequente Consona, πέραν, sequente vocali vel Diphthongo, mare, πέρα θαλάσσης, Thuc. Conf. ultra.
transactio, διάλυσις, ἡ, vitae, ἡ διαγωγὴ τοῦ βίου, Basil.
transcendo, ὑπερβαίνω, turrim, τοῦ πύργου, Herodot.
transcribo, μεταγράφω, aliquid, τί, Thuc. aliquid in aliquem, τι εἴς τινα, Paus.
transcurro, μετατρέχω, διατρέχω.
transcursus, παραδρομή, ὁ, Basil.
transenna, σπλάγξ, ἡ, Plut. κιγκλίς, ἡ, Chrys.
transeo, διαβαίνω, in Europam, εἰς Εὐρώπην, Dem. post alium, ἐπιδιαβαίνω, Xen. ad aliquid, μεταβαίνω ἐπί τι, Isocr. saltu per ignem, διαπηδάω τὴν φλόγα, Xen.
transfero, μεταφέρω, μετατίθημι, μετάγω, μετακομίζω, in aliam linguam, ἑρμηνεύω, Xen. ad verbum, μεθερμηνεύομαι κατὰ λέξιν, Plut.
transigo, διαπείρω, aliquem aliquo, τινά τινι, Diosc.
transfiguratio, μεταμόρφωσις, ἡ, Philo.
transfiguro, μεταμορφόω, Philo.
transfodio, διαπείρω, Diosc.
transformo, μεταμορφόω, Phil.
transfreto, διαπορθμεύω, Plut.
transfuga, αὐτόμολος, ὁ, Isocr.
transfugio, αὐτομολέω, Thuc. ad aliquem, εἴς τινα, Lucian. ad hostes, πρὸς τοὺς πολεμίους, Diod. Sic.
transfugium, αὐτομολία, ἡ, Thucyd.
transfundo, μεταχέω.
transgredior, μεταβαίνω, Aristot. legem, παραβαίνω νόμον.
transgressio, παράβασις, ἡ, legis, νόμου, διάβασις, ἡ, Xen.
transigo, διαπράττω, aliquid, τί, Dem. καταπράττω τι, Xen. cum aliquo, διαλέγομαι, Dion. Halicarn. vitam, διάγω τὸν βίον, Synes. ver, ἐαρίζω, Xen. aestatem, θερίζω, id. diem, ἡμερεύω et διημερεύω, id.
transilio, ὑπερβαίνω, aliquid de industria, τι ἑκών, Dem. διαπηδάω τι, Xen. legem,

ὑπερπηδῶ νόμον, Aeschin.

transitio, s. transitus, διάβασις, ἡ, Xen. διέξοδος, ἡ, Dion. Hal. δίοδος, ἡ, Aeschin. a pueritia ad virilem aetatem, ἡ εἰς ἄνδρας ἐκ παίδων ἀγωγή, Plut.

translatio, μεταγωγή, ἡ, διακομιδή, ἡ, Thuc.

transmarinus, διαπόντιος, ον, Xen. et Dion. Hal.

transmigratio, μετανάστασις, ἡ, Dion. Hal.

transmigro, μετοικῶ, Dem. μετανίσταμαι, Philo.

transmissio, διαπομπή, ἡ, Appian. διακομιδή, ἡ, Thuc.

transmitto, διαπέμπω, aliquid alicui, τί τινι, Thuc. aliquid negligendo, παρασιωπῶ τι, Dem. – i. e. transeo, διαβαίνω τι, id.

transmoveo, μετακινέω, Them.

transmutatio, μετάλλαξις, ἡ, Xen.

transmuto, μεταλλάττω, aliquid, τί, Thuc. μεταβάλλω τι, Aristot.

transnomino, μετονομάζω, Philo.

transpono, μετατίθημι, Plut.

transportatio, διακομιδή, ἡ, Thuc.

transporto, μετακομίζω, statuam in aulam, τὸ ἄγαλμα εἰς αὐλήν, Idn. aliquid in insulam, διακομίζω τι εἰς νῆσον, Thuc. aliquos, διαβιβάζω τινάς, Isocrat. liberos et uxores ex agris, μετακομίζω παῖδας καὶ γυναῖκας ἐξ ἀγρῶν, Dem.

transtra, ζυγά, ῶν, τά, Hom.

transvectio, διακομιδή, ἡ, Thucyd.

transveho, i. q. transporto.

transversus, ἐνδιάστροφος, ον, Nyss. περιαγώγιος, ον, Aret.

transulto, i. q. transilio.

transumo, μεταλαμβάνω, Plut.

transvolo, μεταπέτομαι, Lucian.

treceni, s. trecenti, τριακόσιοι.

trecenties, τριακοσιάκις.

tredecies, τρισκαιδεκάκις.

tredecim, οἱ, αἱ, τά τρισκαίδεκα.

tremebundus, τρομώδης, ες, Plut. περιδεής, ές, Lucian.

tremefacio, ἐκπλήττω, Dem.

tremisco, s. tremo, τρέμω, Dem. τρέω, Plut.

tremor, τρόμος, ὁ, Plat.

tremulus, τρομώδης, ες, Plut.

trepidanter, ἀσπαθυθισμενοτας.

trepidatio, τρόμος, ὁ, Plut.

trepido, τρέω, Plut.

trepidus, περίφοβος, ον, Dem. περιδεής, ές, Isocr.

tres, οἱ καὶ αἱ τρεῖς, tria, τὰ τρία, Demosth.

triangularis, τρίγωνος, ον, Euclid.

triangulus, τρίγωνον, τό, Euclid.

triarii, τριάριοι, οἱ, ἐπιτεταγμένοι, οἱ.

tribulatio, ἀλόησις, ἡ. 2) i. q. calamitas, ἀνάγκη, ἡ, θλῖψις, ἡ.

tribulis, φυλέτης, ὁ, Dem. συμφυλέτης, ὁ, Isocr.

tribulo, θλίβω.

tribulum, τρίβολα, τά.

tribulus, τρίβολος, ὁ.

tribunal, βῆμα, τό, Dem. δικαστήριον, τό, Plut.

tribunatus, plebis, δημαρχία, ἡ, Plut. militaris, χιλιαρχία, ἡ, Dion. Hal.

tribunitius, δημαρχικός, Xiph. potestas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία, Dion. Hal.

tribunus, τριττύαρχος, ὁ, Dion. Hal. plebis, φύλαρχος, ὁ, Dem. δήμαρχος, ὁ, Plut. legionis, στρατοπεδάρχης τοῦ τάγματος, militaris, χιλιάρχης, ὁ, id.

tribuo, νέμω, Hdn. alicui aliquid, ἀνατίθημί τινί τι, Dem. causam alicui, αἰτίαν ἐπιτίθημί τινι, Isocr. honorem, ἀπονέμω τινὶ τιμήν, idem suum cuique, ἀποδίδωμι τὸ προσῆκον ἑκάστῳ, Plato, ἀπονέμω ἑκάστῳ τὸ πρέπον, Aristot. Cf. do, largior.

tribus, φυλή, ἡ, Dem. φρατρία, ἡ, idem.

tributarius, συντελής, ές, Dem. ὑποτελής, ές, Dion. Hal.

tributim, κατὰ φυλάς.

tributum, φόρος, ὁ, Dem. φορά, ἡ, id. εἰσφορά, ἡ, Dem. προεισφορά, ἡ, idem. δασμός, οῦ, ὁ, Isocr. pecuniae, εἰσφορὰ χρημάτων, id. σύνταξις χρημάτων, Dem. et decimae, τὸ τέλος καὶ δεκάται, idem. ordinare, φόρους τάττειν, Isocr. indico alicui, παρασκευάζω σύνταξιν τινι, Dem. impono alicui, προστάττω εἰσφορὰν τινι, Isocr. exigo, πράττω φόρους, id. εἰσπράττω φοράν, idem. confero, ποιέομαι εἰσφοράν, idem. pendo, φέρω φόρον, id. δίδωμι τὴν σύνταξιν, Dem. τίθημι εἰσφοράν, id. levo tributis, ἀναπαύω εἰσφορᾶς, Isocr. tributi exactio, τελωνεία, ἡ, Dem. collectio, δασμολογία, ἡ, φορολογία, ἡ, collector, δασμολόγος, ὁ, Dem. φορολόγος, ὁ.

tricae, τριχοπλέγματα, τά.

triceni, οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα, Plato.

tricenteni, τριακόσιοι, Herodot.

tricenties, τριακοσιάκις.

triceps, τρικέφαλος, ον, Suid.

tricesimus, τριακοστός, Dem.

tricies, τριακοντάκις, Plut.

triclinium, τρικλίνιον, τό, Athen.

tridens, τρίαινα, ἡ, Clem. Al.

triduum, τριῶν ἡμερῶν διάστημα, τριημερία, ἡ, τριήμερον, ου, τό.

triduanus, τριήμερος, ον.

triennis, τριέτης, ές.

triennium, τριετὴς χρόνος, Herodot. τριετία, ἡ.

triens, τριτημόριον, τό, Aristot.

trifariam, τριχῆ, Herodot.

triges, τρίππος, ὁ.

trigemini, τρίδυμοι, αἱ.

trigesimus, τριακοστός, Dem.

triginta, οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα, Plut.

trigla, τρίγλη, ἡ, Aristot.

trigonalis, τρίγωνος, ον, Eucl.

trimatus, τριετία, ἡ.

trimestris, τρίμηνος, ον.

trimulus, τριετής, ές.

trinitas, τριάς, άδος, ἡ.

trinus, οἱ καὶ αἱ τρεῖς, Aristot. τρισσός, ή, ον, Plato.

tripartito, τριμερῶς.

tripartitus, τριμερής, ές.

tripedalis, e, τριποδης, ες, Xen.

tripes, τρίπους, ὁ, ἡ, Aristoph.

triplex, τρισσός, τριπλοῦς, Aristot.

tripliciter, τρισσῶς, Dion. Hal.

triplico, τρισσόω, Greg.

triplus, τριπλοῦς, Aristot.

tripudio, χορεύω, Isocr. ὀρχέομαι, Demosth.

tripudium, κορδακισμός, ὁ, Dem.

tripus, τρίπους, ὁ.

triquetrus, τρίγωνος, ον, Eucl.

triremis, τριήρης, ἡ, Dem.

tristis, λυπηρός, Dem. ἀνιαρός, id. περίλυπος, ον, Isocr. ἄθυμος, ον, id.

tristitia, λύπη, ἡ, Dem. ἀθυμία, ἡ, id. id. ἀχθηδών, ἡ, Plato. tristitiam adfero, ἀνιάω, Dem. tristitia adficior, ἀνιάομαι, idem. Conf. maeror, it. maestitia, aegritudo.

triticeus, πύρινος, Dion. Hal.

triticum, πυρός, ὁ, Philo.

tritura, ἀλόησις, ἡ, ἀλοητός, οῦ, ὁ, Xenoph.

trituro, ἀλοάω, Plut.

trivialis, τριοδίτης, ὁ, τριοδῖτις, ἡ, Philo.

trivium, τρίοδος, ἡ, Lucian.

triumphalis, θριαμβικός, Plut.

triumpho, θριαμβεύω, aliquem, τινά, Plut. secundum, θρίαμβον δεύτερον, id.

triumphus, θρίαμβος, ὁ, Plut.

triumvir, εἷς τῶν τριῶν.

triumviralis, τριαρχικός.

triumviratus, τριαρχία, ἡ.

trochlea, τροχαλία, ας, ἡ, Aristot. τροχηλία, ἡ, Theophr.

tropaeum, τρόπαιον, ου, τό, Aristid. erigo, ἐγείρω, Herodian. ἵστημι, Isocr.

tropus, τρόπος, ὁ, Aristot.

trucidatio, σφαγή, ἡ, Isocr.

trucido, ἀποσφάττω, Dem.

truculenter, ἀπηνῶς, ὠμῶς, Dem.

truculentus, ὠμός, Dem.

trudo, ὠθέω, Plato.

trulla, οἰνοχόη, ἡ.

trullisso, κονιάω, Philostr.

trunco, ἀκρωτηριάζω, aliquid, τί, Xen. κολούω τι, Theophr. κολούω τι, id.

truncus, κολοβός, όν, Aristot.

truncus, κορμός, ὁ, στέλεχος, τό.

trutina, τρυτάνη, ἡ, Dem. πλάστιγξ, ἡ, Plut.

trutino, s. trutinor, ζυγοστατέω, Lucian. σταθμάομαι, id.

trux, φονικός, Hdn.

tu, σύ, Dem.

tuba, σάλπιγξ, ἡ, Aristot. tubae clangor, σάλπισμα, ατος, τό, Poll. tuba cano, σαλπίζω, Athen.

tuber, οἴδημα, τό, Plut.

tuberculum, φῦμα, τό, Plut.

tuberosus, φυματώδης, ες, Hippocr.

tubicen, σαλπιστής, ὁ, Polyb. σαλπικτής, ὁ, Diod. Sic. σαλπιγκτής, ὁ, Lucian.

tubulus, ὑδραγώγιον, τό, Hermenop.

tuburcinor, λαφύσσω, Hom.

tubus, σωλήν, ὁ, Plut.

tudes, σφῦρα, ἡ.

tudicula, τριπτήρ, ὁ.

tueor, προΐσταμαι, jura, τῶν δικαίων, Dem. valetudinem, σώζω τὴν ὑγίειαν, Aristot. patriam, διασώζω τὴν πατρίδα, Isocr. bona, διαφυλάττω τὰ ἀγαθά, idem.

tuguriolum, καλύβιον, ου, τό, Plut.

tugurium, καλύβη, ης, ἡ, Thuc. ἔπαυλις, εως, ἡ, Aelian.

tum, τότε, qui tum fuerunt, οἱ τότε ὄντες, Dem. tum quum concessimus, τότε, ὅτε ἐδώκαμεν, id. τότε, ἡνίκα, id. tum, cum, s. tum, tum, τὰ μέν, τὰ δέ, idem. ἅμα μέν, ἅμα δέ, Isocr.

tumefacio, παροιδίσκω, Aret. ἐποιδίσκω, Galen.

tumeo, ἀνοιδέω, χαυνόομαι, Dio. Chrys.

tumesco, ὀγκόομαι.

tumidus, ὀγκώδης, ες, Xen. ὀγκηρός, ά, όν, Aristot.

tumor, ὄγκος, ὁ, Galen. οἴδημα, τό, Hippocr.

tumulo, θάπτω, Dem. Cf. sepelio.

tumulosus, λοφόεις, σσα, εν, Naz.

tumultuarius, θορυβητικός, ή, όν.

tumultuatio, θορύβημα, τό.

tumultuor, θορυβέω, Xen. θόρυβον ποιέομαι, Dem. ταραχὴν ποιέω, Luc.

tumultuose, τεθορυβημένως, Xen.

tumultuosus, θορυβώδης, ες.

tumultus, θόρυβος, ὁ, Thuc. ταραχή, ἡ, Dem. tumultum excito, ταράττω, id. θόρυβον ποιέω, id. ταραχὴν ποιέομαι, id. oriri, θόρυβον γίγνεσθαι, id. accidere in urbe, συμβαίνειν ἐν τῇ πόλει, id. tumultu refertus, θορύβου πλήρης, id.

tumulus, γήλοφος, ὁ, Dion. Hal. γεώλοφος, ὁ, Philo. ὄχθος, ὁ, Xen. χῶμα, τό, Lucian. – i. e. sepulcrum, τύμβος, ὁ, inanis, κενοτάφιον, τό, Xen. Cf. sepulcrum.

tunc, τότε, Dem. τηνικαῦτα, Plut. demum, τέλος, πρὸς τὸ τέλος, Plato

tundo, κόπτω, Aristot. capite coelum, ἀράσσω κεφαλῇ οὐρανόν, Syoes pectus rostro, κολάπτω τὸ ἦτορ, Lucian.

tunica, χιτών, ὁ, Dem. cinctilis, εὔμετρος, Mosch. fimbriata, κορυμβωτός, palmata, ἐσθὴς πλατύσημος, Herodian. e pilis ac setis animalium contexta, χιτὼν τρίχινος, Xen. crasso filo, ἀφρύφερος στολή, Cebes. arboris, λέπος, τό, Lucian.

tunicula, χιτωνίσκος, ὁ, χιτώνιον, τό.

turba, ὄχλος, ὁ, forensis, ἄνθρωποι ἀγοραῖοι, Dion. Hal. ὄχλος ἀγοραῖος, Xen. – i. e. tumultus, θόρυβος, ὁ, Dem.

turbamentum, τάραγμα, τό.

turbate, τεταραγμένως.

turbatio, ταραχή, ἡ, Isocr.

turbator, ταρακτής, ὁ, civitatis, ταραξίπολις, ὁ, Philo.

turbide, θολωδῶς, Lucian.

turbidus, θολερός, ά, όν, Diod. Sic. τεθολωμένος, Basil.

turbinatio, στρόμβωσις, εως, ἡ.

turbinatus, στρομβώδης, ες, Aristot

tarbo, ταράττω, Dem. aliquem, διοχλέω τινά, id. ἐνοχλέω τινά, id. aquam, ἀναθολόω ὕδωρ, Aristot.

turbo, a) ἡ ἀνέμων συστροφή, τυφών, ὁ, στρόβιλος, ὁ, βέμβιξ, ἡ, δίνη, ἡ, b) στρόβος s. στρόμβος, ὁ, γῦρος, ὁ, ἴλιγγος, ὁ.

turbulente, ταραχωδῶς, Plut.

turbulentus, ταραχώδης, ες, Plut. ὀχληρός, homo, ἀνήρ, Demosth.

turdus, κίχλη, ἡ, Clem. Alex.

turgeo, οἰδαίνω, Basil. Cf. tumeo.

turgidus, ἔξογκος, ον, cf. tumidus.

turma, ἴλη, ἡ, Plut. τὸ τέλος ἱππέων, Dion. Hal. turmae praefectus, ἰλάρχης, ὁ, Zos.

turmatim, ἰλαδόν, κατ' ἴλας.

turpis, αἰσχρός, mors, θάνατος, Dem. facie, it. adspectu, αἰδεχθής, ές, Plut. μοχθηρὸς ἰδεῖν, Aelian.

turpiter, αἰσχρῶς, et indigne alique, καὶ ἀναξίως τινός, Dem. et flagitiose, καὶ πλεονεκτικῶς, id. κακοσχημόνως, Plato.

turpitudo, αἶσχος, τό, faciei, τοῦ προσώπου, Xen. et probrum, αἰσχρὸν καὶ ὄνειδος, Dem. et contemtus, ἡ αἰσχύνη καὶ ἀδοξία, id.

turpo, αἰσχρὸν ποιέω, μιαίνω, Herodian.

turricula, πυργίον, τό, Lucian. πυργίσκος, ὁ, Sext. Emp.

turris, πύργος, ὁ, Xen. lignea, μόσσυν, ὁ, Dion. Hal.

turritus, πυργωτός, Athen.

turtur, τρυγών, ἡ, Aristot.

turunda, ψωμός, ὁ, Athen.

tussicularis, βηχικός, ή, όν, medicamentum, φάρμακον, Diosc.

tussilago, βήχιον, τό, Diosc.

tussio, βήττω, Xen. χιλόττω, Clem. Al ὑπὸ βηχὸς ἐνοχλέομαι, Lucian.

tussis, βήξ, βηχός, ἡ, Diosc.

tutamen, προβόλαιον, τό, Basil. πρόβλημα, τό, Dion. Hal.

tute, ἀκινδύνως, Dem.

tutela, ἐπιτροπεία, ἡ, Dion. Hal. tutelam alicujus suscipio, λαμβάνω ἐπιτροπείαν τινός, Id. ἐπιτροπεύω τινά, Id. sub tutela esse, ἐπιτροπεύεσθαι, Dion. Hal.

tutelaris, ἐπιτροπικός, Dion. Hal.

tuto, ἀκινδύνως, Dem. ἀσφαλῶς, Id.

tutor, oris, ἐπίτροπος, ὁ, Dion. Hal. πρόδικος, ὁ, Xenoph.

tutor, aris, προΐσταμαι, aliquem, τινός, Dem.

tutus, ἀσφαλής, ές, Dem. ἀκίνδυνος, ον, Id.

tuus, σός, σή, σόν, amicitia, φιλία, Dem. facies, ὄψις, Id. σοῦ, pater tuus, πατήρ σου, μήτηρ σου, πρᾶγμά σου.

tympanizo, τυμπανίζω.

tympanum, τύμπανον, τό, Athen.

typographeum, τυπογραφεῖον, τό.

typographia, τυπογραφία, ἡ.

typographus, τυπογράφος, ὁ.

typus, τύπος, ὁ.

tyrannice, τυραννικῶς, Isocr.

tyrannicida, τυραννοκτόνος, ὁ, Phalar.

tyrannicidium, τυραννοκτονία, ἡ, Plut.

tyrannicus, τυραννικός, Isocr.

tyrannis, τυραννίς, ἡ, Isocr. tyrannidem invado, καθάπτομαι τυραννίδος, Plut. adfecto, τυραννιάω, Suid. exerceo, τυραννεύω, Isocr. comparo mihi, τυραννίδα κατασκευάζομαι ἐμαυτῷ. Dem. obtineo, ἔχω, Id. κατέχω, Id. firmo adversus aliquos, ἐπιτειχίζω ἀπαντικρύ τισι, Dem. conserto, διασώζω Id. non expertum esse, ἄπειρον εἶναι τῶν τυραννίδων, Id.

tyrannus, τύραννος, ὁ, Dem. τυραννεύων, ὁ, Id.

tyro, tyrocinium, tyrunculus, male scribitur pro tiro, tirocinium, tirunculus, ubi vide.

U.

uber, εὔφορος, ον, Herodian. Cf. fertilis.

uber, θηλή, ἡ, Plat. uber praebeo, θηλὴν παρέχω, Id.

ubertas, εὐφορία, ἡ, Dion. Hal. εὐθηνία, ἡ, Id. – i. e. copia, ἀφθονία, ἡ, Dem. cf. fertilitas, it. copia.

abertim, ἀφθόνως, Dem. εὐπόρως, Demosth.

ubi, interrogat. ποῦ; colliditur res, συντρίβεται τὸ πρᾶγμα, Dem. ubi, ibi, ὅπου, ἐνταῦθα, Id. ὅπου, ἐκεῖ, Chrys. ubi omnia audiveritis, – i. e. postquam, ἐπειδὰν ἀκούσητε ἅπαντα, Dem. ubi terrarum s. gentium, οὗ γῆς, Eurip. ubi primum, ἐπεὶ τάχιστα, Xen. ubi primum illuxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, Plut.

ubicunque, ὅπου, ibi, ἐνταῦθα, Dem. ὅπου ποτὲ γῆς, Syoes.

ubilibet, s. ubivis, ὁπουοῦν, ὅπουπερ ἄν, ὁπουδή ποτε.

ubique, πανταχοῦ, interesse exercitui, παρεῖναι τῷ στρατεύματι, Dem.

udus, ἔνυδρος, ον, Geopon. ὑγρός, ον,

locus, τόπος, Diosc. ἔνυγρος τόπος, Id. κάθυγρος, ον, Hippocr.

ulceratio, ἕλκωσις, ἡ, Hippocr.

ulcero, ἑλκόω, Xen.

ulcerosus, ἑλκώδης, ες, ἡλκωμένος.

ulciscor, ἐκδικέω τινά, aliquem ab aliquo, ἐκδικέω τινὰ παρά τινος, aliquem praeclare, ἀμύνομαί τινα καλῶς, Isocr. Cf. vindico, n. 2.

ulcus, ἕλκος, τό, Plato.

ulcusculum, ἑλκύδριον, ου, τό, Plat.

uliginosus, ἰκματώδης, ες.

uligo, ἰκμάς, ἡ, Hesych.

ullus, ὁ, ἡ τις, τό τι.

ulmarium, πτελεών, ὁ.

ulmeus, πτελεώδης, ες, Hesych.

ulmus, πτελέα, ἡ, Diosc.

ulna, ἀγκάλη, ἡ, ἀγκαλίς, ἡ, ulnis amplector, ἀγκαλίζομαι, ulnis gesto, ἐν ἀγκάλαις περιφέρω τινά, Xen. qui adhuc gestatur, ὁ, ἡ, ὑπαγκάλιος ἔτι, Dion. Hal. – i. e. mensura, ὠλένη, ἡ, Poll.

ulterior, περαῖος, αία, αῖον, Strabo. ὁ, ἡ, τὸ πέραν, Thuc.

ulterius, περαιτέρω, progredi, προελθεῖν, Isocr.

ultimo, ἐσχάτως, Plut.

ultimus, ἔσχατος, Plato. ὕστατος, Id. τελευταῖος, Id.

ultio, ἐκδίκησις, ἡ.

ultor, ἐκδικητής, ὁ.

ultra, πέρα, nihil requirere, μηδὲν ἔτι πέρα ζητεῖν, Plato. modum, πέρα τοῦ μέτρου, Dem. ultra Indos, πέραν Ἰνδῶν, Aristot. sexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς, Plat. quam par est, μᾶλλον τοῦ δέοντος, Dem. quam meremur, ὑπὲρ τὴν ἀξίαν, Isocr.

ultro, ἑκουσίως, Dem. ἑκουσίᾳ, Id. ἐθελοντί, Id.

ultroneus, ἑκούσιος, ἑκών.

ulva, φῦκος λιμναῖον.

ulula, αἰγώλιος, ὁ, Aristot.

ululatus, us, ὀλολυγή, ἡ, Dion. Hal.

ululo, ὀλολύζω, ἀνολολύζω.

umbella, σκιάδιον, τό, Poll. σκιαδίσκη, ἡ, Athen. ἐφεστρίδιον, τό, Lucian.

umbilicalis, s. umbilicaris, ὀμφαλώδης, ες, Aristot.

umbilicatus, ὀμφαλωτός, Athen.

umbilicus, ὀμφαλός, ὁ, Plato.

umbo, ὀμφάλιον, τό, Suid.

umbra, σκιά, ἡ, Dem.

umbraculum, σκιάς, ἡ, Plut.

umbraticus, umbratilis, umbrosus, σκιώδης, ες, Plut. σκιερός, Xen. σκιαρός, Plato. umbratilem vitam dego, σκιατροφέομαι, Plato.

nmbro, σκιάζω, aliquid, τι.

umbrosus, v. umbraticus.

una, ἅμα, cum aliquo, τινί, Demosth. ὁμοῦ τινος, Xen.

unanimis, ὁμόθυμος, ον, ὁμογνώμων, ὁ, ἡ, Xen.

unanimitas, ὁμοθυμία, ἡ, ὁμόνοια, ἡ, Dem.

unanimiter, ὁμοθυμαδόν, Xen.

uncia, δωδεκατημόριον, τό, Plut. οὐγκία, ἡ.

uncialis, οὐγκιαῖος, αία, αῖον.

unciatim, κατ' οὐγκίας.

uncinulus, ἀγκιστρίδιον, τό.

uncinus, σφιγκτήρ, ὁ, Aquila.

unctio, χρίσις, ἡ, Suid. ἄλειμμα, τό, Diod. Sic. ἄλειψις, ἡ, Plut.

unctor, ἀλείπτης, ὁ, Plut.

unctorius, ἀλειμματικός, ή, όν.

unctura, i. q. unctio.

uncus, ὄγκινος, ὁ, ἄγκιστρον, τό.

unda, κῦμα, τό, Lucian.

undabundus, κυματώδης, ες, Aristot. undabundum reddo, κυματόω, Lucian. more, κυματίζω τὴν θάλασσαν.

unde, ὅθεν, inde ordiuntur, unde potissimum isto confici queant, ἐντεῦθεν ποιοῦνται τὴν ἀρχήν, ὅθεν ἂν μάλιστα συστῆσαι ταῦτα δυνηθεῖεν, Dem. in hoc sunt intenti, unde vitam possint sustentare, ταῦτα σκοποῦσιν, ὁπόθεν, id. unde igitur istis commeatus suppeditabitur? πόθεν δὴ τούτοις ἡ τροφὴ γενήσεται; Dem. unde, nisi? πόθεν ἄλλοθεν, ἤ, id. unde ista fiant, docebo, ἀφ' ὅτου ταῦτα γίγνεται, ἐγὼ διδάξω, idem.

undecies, ἑνδεκάκις.

undecim, οἱ, αἱ, τὰ ἕνδεκα, Dem.

undecimviri, οἱ ἕνδεκα, Dem.

undecimus, ἑνδέκατος, Plut.

undecunque, s. undelibet, ὅθεν οὖν.

undeviginti, ἑνὸς δέοντος εἴκοσι, s. εἴκοσιν ἑνὸς δέοντος, undetriginta, ἑνὸς δέοντος τριάκοντα, undequadraginta, ἑνὸς δέοντος τεσσαράκοντα etc. Viger. Cf. duodeviginti.

undevigesimus, ἑνὸς δέοντος εἰκοστός, undetrigesimus, ἑνὸς δέοντος τριακοστός, etc.

undequaque, s. undique, πανταχόθεν, utilia colligere, τὰ χρήσιμα συλλέγειν, Isocr. aliquem irretire, κύκλῳ πανταχῇ περισταυρίζεσθαί τινα, Dem.

undo, κυμαίνω.

undosus, κυματώδης, ες, Aristot.

unedo, μιμαίκυλον, τό, Theophr.

ungo, ἀλείφω, aliquid aliqua re, τί τινι, Xen. χρίω τί τινι, id.

unguentarius, μυρεψός, ὁ, Athen.

unguentarius, μυρεψικός, Plut. μυρηρός, vas, ἄγγος, Poll.

unguentum, μύρον, τό, Athen. χρίσμα, τό, χρῖμα, τό, Clem. Alex.

unguiculus, ὀνύχιον, τό.

unguis, ὄνυξ, χος, ὁ, Galen. ungues praecido, ὀνυχίζω, id. ad unguem teneo, ἀκριβῶς ἐξεπίσταμαι, Aristoph.

ungula, ὁπλή, ἡ, Xen.

unice, μοναχῶς, Aristot.

unicornis, μονόκερως, ὁ, Aristot.

unicus, μόνος, μοναχός.

unio, μαργαρίτης, ὁ, Aelian. μαργάριον, τό, Paus.

unitas, μονάς, άδος, ἡ, Plut. ἑνότης, ητος, ἡ, Apoll. Thyan.

universalis, καθολικός, ή, όν.

universe, ὅλως, Dem.

universitas, πᾶν, τό, ὁμάς, ἡ, Theophr. — i. e. Academia, Ἀκαδημία, ἡ, Plut.

universus, πᾶς, Dem ἅπας, id. σύμπας, id. in universum, σύμπαν, Isocr.

uniusmodi, μονότροπος, ον, Plat.

unoculus, μονόφθαλμος, ον, Ammon. ἑτερόφθαλμος, ον. Plut.

unquam, ποτέ, si unquam alias, nunc certe, εἴπερ ποτέ, καὶ νῦν, Dem. alias unquam, ἄλλοτε πώποτε, idem. omnia, quae unquam speravi, ἅπαντα, ὅσα πώποτε ἤλπισα, id.

unus, εἷς, μία, ἕν, Dem. aut alter, εἷς ἢ δεύτερος, Plut. volo unum atque alterum, ἓν ἢ δύο βούλομαι, Dem. tria encomia, unum - alterum - tertium, τρία ἐγκώμια, ἓν μέν, δεύτερον δέ - τρίτον δέ, Isocr.

unusquisque, unusquilibet, unusquivis, πᾶς ἕκαστος, πᾶσα ἑκάστη, πᾶν ἕκαστον, Aristot. εἷς ἕκαστος, μία ἑκάστη, ἓν ἕκαστον, Isocr.

upupa, ἔποψ, οπος, ὁ, Aristot.

urbane, ἀστείως, Plut.

urbanitas, ἀστειότης, ἡ, sermonis urbanitate utor, ἀστεΐζομαι, Plut.

urbanus, ἀστεῖος, Isocr.

urbicus, ἀστικός, Lucian.

urbs, πόλις, ἡ, maxima, μεγίστη, Dem. populosa, πολυάνθρωπος, id. μυρίανδρος, Isocrat. antiqua, ἀρχαία, Dem. invicta, ἀήττητος, id. insuperabilis, δυσανάστατος, id. parva, μικρά, id. infirma, ἀσθενής, id. desolata, ἔρημος, id. maritima, ἡ ἐπὶ θαλάσσῃ, Isocr. urbem condere, πόλιν κτίζειν, idem. οἰκίζειν, Dem. instaurare, κατοικίζειν, idem. munire, τειχίζειν, id. muro circumdare, τείχει περιβάλλεσθαι, id. ornare aedificiis, κοσμεῖν οἰκοδομήμασι, id. habitare, incolere, οἰκεῖν, id. affligere, ἐνοχλεῖν, id. obsidere, πολιορκεῖν, id. subigere, παρίστασθαι, id. subjicere sibi, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖν, idem. capere, λαμβάνειν, id. ἁλίσκειν, id. αἱρεῖσθαι, id. evertere, ἀναιρεῖν, id. in servitutem redigere, ἀνδραποδίζεσθαι, Dem. vastare, ἀνάστατον ποιεῖν, id. diruere, κατασκάπτειν, Isocr. perdere, διαφθείρειν, id. tueri, φυλάττειν, id. servare, σώζειν, Dem. deserere, ἐκλείπειν, id. tradere alicui, παραδιδόναι τινί, idem. ἐγχειρίζειν τινί, Dem. prodere, προδοῦναι, id. recipere, recuperare, κομίζεσθαι, id.

urceolus, κεράμιον, τό.

urceus, κέραμος, ὁ, Athen.

uredo, καυσμός, ὁ, Theophr.

ureter, οὐρητήρ, ὁ, Galen.

urgeo, ἐπείγομαι.

urina, οὖρον, τό, Aristot. οὔρημα, τό, Hippocr.

urinarius, οὐρηρός.

urinator, κολυμβητής, ὁ, Thuc.

urinor, κολυμβάω.

urna, ὑδρία, ἡ, στάμνος, ὁ vel ἡ, Aristoph. σταμνίον, τό, Plut.

urnalis, στάμνειος, ία, ιον.

urnula, σταμνάριον, τό, Poll. σταμνίσκος, ὁ, id.

uro, καίω, omnia, πάντα, Poll. Conf. cremo.

ursa, ἄρκτος, ἡ, Aristot.

ursinus, ἀρκτεῖος, εία, εῖον.

ursus, ἄρκτος, ὁ, Aristot.

urtica, κνίδη, ἡ, ἀκαλήφη, ἡ.

urus, οὖρος, ὁ, Poll.

usio, i. q. usus.

usitate, κατὰ τὸ εἰωθός.

usitatus, συνήθης, ες, institutum, πολιτεία, Dem.

uspiam, ἑκασταχοῦ.

usquam, πού, (enclit.)

usque, μέχρι, in hunc diem, τῆς σήμερον ἡμέρας, Dem. usque ad talos, ἄχρι τῶν σφυρῶν, id. usque ad satietatem, ἄχρι κόρου, id. usque nunc, μέχρι τοῦ νῦν, usque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου, Xen. usque adeo, οὕτω τελέως, Dem. usque eo, παρὰ τοσοῦτον, usquequaque, πάντῃ, quo, ἕως οὗ.

ustio, καῦσις, ἡ, Diosc.

ustrinum, καυστήριον, τό.

ustulo, καυστηριάζω, Strabo.

usualis, χρηστός, ή, όν, Plut.

usura, τόκος, ὁ, Dem. usuram debeo alicui, τόκον ὀφείλω τινί, id. exigo ab aliquo, εἰσπράττω παρά τινος, id. dare, διδόναι, id. reddo, ἀποδίδωμι, id. solvo, τίθημι, id. pendo, τελέω, id. accipere, λαμβάνειν, id. κομίζεσθαι, id.

usurpatio, χρῆσις, ἡ, Dem.

usurpo, χράομαι, conf. utor.

usus, χρῆσις, ἡ, Dem. ἀπόλαυσις, ἡ, id. usum habeo maximum rerum, ἐμπειρότατός εἰμι, Isocr. usu edoctus scio, πεπειραμένος οἶδα, Dem. usum belli colligere, τὴν ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου κτήσασθαι, idem. habere, τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχειν, Polyb. usu venire alicui, συμβαίνειν τινί, Isocr.

usus fructus, ἐπικαρπία, ἡ, Dem.

ut, Conjunct. ἵνα, desinam dicere, παύσομαι λέγων, Dem. breviter dicam, ὡς συντόμως εἰπεῖν, Isocr. non ita demens sum, ut velim, οὐχ οὕτως ἄφρων εἰμί, ὥστε βούλεσθαι, Dem. elaborandum est, ut desistat, πράττειν προσήκει, ὅπως παύσεται, idem.

ut, Adv. ὡς, Dem. Cf. quemadmodum.

utcunque, ὅπως κὖν, Dem.

utensile, χρειῶδες, εος, τό.

uter, πότερος, έρα, ερον, pater an hic, ὁ πατήρ, ἢ οὗτος, Xen. uter? πότερος ἄρα; Dem. tandem, πότερός ποτε, Xen. utra in parte, ποτέρωθι, Plato. utro modo, ποτέρως, Aristot. utram in partem, ποτέρωσε, Xen. ἑκατέρωσε, Thuc. utrum, an, ἀκότερος ἤ, Diosc.

uter, utris, ἀσκός, οῦ, ὁ, Plut.

utercunque, ὁπότερος ἄν, Xen. ἑκάτερος, έρα, ερον, Lucian.

uterinus, ὁμομήτριος, ας, Dem. s. ὁμομήτριος, ία, ιον, Id.

uterlibet, ὁπότερος οὖν, Thuc.

uternam, ὁπότερος ἄν, Xen.

uterque, ἑκάτερος, έρα, ερον, Plut. ἀμφότερος, έρα, ερον, Isocr. utroque modo, ἀμφοτέρως, Aristot.

uterus, μήτρα, ἡ, Lucian.

utervis, ὁπότερος οὖν, Thuc.

uti, i. q. UT adverb.

utilis, χρήσιμος, ον, multum alicui, πολλὰ τινι, Dem. et multitudini conducens, συμφέρων καὶ ὠφέλιμος τοῖς πολλοῖς, Id. consulere, τὸ σύμφορον παραινεῖν, id. ad nihil, μηδὲν χρήσιμος, χρήσιμος ὢν τυγχάνω πρὸς μηδέν. id. sum alicui, χρήσιμός εἰμί τινι, Dem. alicui, παρέχω ἐμαυτὸν χρήσιμόν τινι, id. utilis fio, γίγνομαι χρήσιμος, Dem. ὠφέλιμος, Isocr.

utilitas, ὠφέλεια, ἡ, Dem. ὠφέλημα, τό, id. σύμφορον, τό, id. συμφέρον, τό, id. χρήσιμον, τό, id. utilitatem appeto, ἐπιθυμέω τοῦ συμφέροντος, Isocr. spectare reipublicae, σκοπεῖν πρὸς τὸ σύμφορον τῇ πόλει, Dem. alicujus quaerere, ζητεῖν τὸ συμφέρον τινός, id. aucupari, αἱρεῖσθαι, id. praebere alicui, παρέχειν τινί, id. magnam habere, ὠφέλειαν μεγάλην ἔχειν, Dem. de utilitate alicujus sollicitum esse, φροντίζειν τῶν συμφερόντων τινί, id. metiri aliquid utilitate, ἐξετάζειν τι πρὸς τὰ συμφέροντα, Dem. rationem habere utilitatis, χρῆσθαι τῷ συμφέροντι, id. adficere aliquem utilitate, πράττειν τι συμφέρον τινί, id. ποιεῖν τί τῶν συμφερόντων τινί, id. Cf. commodum, emolumentum.

utiliter, συμφερόντως, consulere alicui, συμβουλεύεσθαί τινι, Isocr. λυσιτελούντως, Dem. χρησίμως, Thuc.

utinam, εἴθε, c. opt. — ὤφελον, ες, ε, n. g. utinam viveret Brutus, ὤφελε ζῆν Βροῦτος, Plut. cf. ὀφείλω, 2.

utique, δῆτα, fluxerunt sermones, ἐρ-

ῥύησαν λόγοι, Dem.

utor, χρῶμαι, aliquo familiariter, τινί, Isocr. humanissime, φιλανθρώπως, Dem. familiarissime, οἰκειότατα, Isocr. aliquo amico, τινὶ φίλῳ, Liban. bene recteque re aliqua, καλῶς καὶ νομίμως πράγματί τινι, Dem.

utpote, οἷον εἰ, οἷα δή, Herodot.

utricularis, ἀσκώδης, ες.

utricularius, ἀσκαύλης, ὁ.

utriculus, ἀσκίδιον, τό, Plut.

utrinque, ἀμφοτέρωθεν, ἑκατέρωθεν, Isocr.

utrobique, ἀμφοτέρωθι, ἑκατέρωθι.

utrum, v. uter.

utut, i. q. etsi.

uva, σταφυλή, ῆς, ἡ, Plato. passa, σταφίς, ίδος, ἡ, Diosc. ἀσταφίς, ίδος, ἡ,

uvidus, ὑγρός, ά, όν, terra, γῆ, Theophr.

uxor, γυνή, ἡ, Dem. παράκοιτις, ιος, ἡ, Lucian. συνοικοῦσα, ἡ, id. ἄλοχος, ἡ, Plato. uxorem duco, γαμέω γυναῖκα, Aeschin. ἀνάγομαι τὴν σύνοικον, Herodot. ἄγομαι γυναῖκα, Isocr. γαμέω εἰς γάμον, Dem. λαμβάνω γυναῖκα, Isocr. puellam duco, ἄγω νέαν, Plut. uxorem alteram, λαμβάνω γυναῖκα ἑτέραν, Dem. repudio, ἀποπέμπομαι γυναῖκα, id.

uxoratus, γεγαμηκώς, υῖα, ός, Basil.

uxorcula, γυναικάριον, ου, τό.

uxorius, γυναικεῖος, — i. e. uxori nimium deditus, γυναικίας, ου, ὁ, Lucian.

V.

Vacanter, σχολαίως, Aristot.

vacatio, a negotiis, σχολή, ῆς, ἡ, Aristot. a publicis oneribus, ἀτέλεια, ας, ἡ, Dem.

vacca, βοῦς, βοός, ἡ, δάμαλις, ιος, ἡ.

vaccinium, ὑάκινθος, ου, ὁ, ἡ, Theophr. aliis, αἰγίλωψ, ωπος, ὁ, idem.

vaccinus, βόειος, εία, ειον, Diosc.

vaccula, βοΐδιον, ου, τό, Athen.

vacerra, πάσσαλος, ου, ὁ.

vacillatio, παραφορά, ᾶς, ἡ, Plut.

vacillo, σφάλλομαι, ὀλισθαίνω, παραφέρομαι, ἀστατέω, κινέομαι.

vaco, σχολάζω, alicui rei, πρός τι, Aristot. ἔν τινι, Xen. ἀποσχολάζω ἔν τινι, Aristot. σχολὴν ποιέομαι πρός τι, Xen. culpa, ἀναίτιος εἰμι, Dem. ab omnibus negotiis, σχολὴν ἄγω ἀπὸ πάντων πραγμάτων, Plut. σχολάζω ἀπό τινος, Plato. — i. e. vacuus sum ab omni re, κενός εἰμι πάντων, Xen. vacat mihi discere, σχολή γε ἐμοί ἐστι μανθάνειν, id.

vacuefacio, κενόω, Theophr.

vacuitas, κενότης, ητος, ἡ.

vacuo, κενόω, Theophr.

vacuus, κενός, aliqua re, τινός, Xen. διάκενος, ον, Aristot.

vadimonium, ἐγγύη, ἡ, ἐγγύησις, ἡ, desertum, δίκη ἔρημος, Theophr. desero, φυγοδικέω, Dem. obeo, ἀντιδικέω, id. promitto, δίκην ἀναδέχομαι, id.

vado, πεζῇ διαβαίνω.

vado, βαδίζω, domum, πρὸς οἰκίαν, Plut.

vador, δίκην ἀναδέχομαι, Dem.

vadosus, διαβατός, Lucian.

vadum, πόρος, ὁ, τὸ διαβατὸν μέρος τοῦ ποταμοῦ, Xen.

vae! φεῦ! vae misero mihi, οἴμοι τάλας!

vafer, πανοῦργος.

vafrities, πανουργία, ἡ, Dem.

vagabundus, πλάνος, Dem. πλάνης, ὁ, id. ἀλώμενος, Isocr.

vagatio, πλάνησις, ἡ, Thuc. πλάνη, ἡ, Dem.

vage, πλανητικῶς.

vagina, κολεός, ὁ, θήκη, ἡ, vagina gladii, ξιφοθήκη, ἡ, vagina frumenti, λέπισμα, τό, φλοιός, ὁ.

vagio, κλαυθμυρίζομαι, Max. Tyr. κνύζομαι, Dion. Hal.

vagitus, κλαυθμυρισμός, ὁ, Plato. κνυζηθμός, ὁ, Athen.

vagor, πλανάομαι, Aristot. ἀλάομαι, peregre cum liberis et uxore, ἐπὶ ξένης μετὰ παίδων καὶ γυναικός, Dem.

vagus, i. q. vagabundus.

vah! φεῦ! virum, ἀνδρός! Xen.

valde, σφόδρα, turbor, ἐκταράττομαι, Dem. male me habeo, πάνυ πονηρῶς ἔχω, id. laudo, ὡς δυνατὸν μάλιστα ἐπαινέω, id. λίαν, Dem. κομιδῇ, Lucian. μεγάλως, Herodian. ἐπιεικῶς, Xen.

vale, vid. valeo.

valedico, alicui, ἐῤῥῶσθαι φράζω τινί, Dem. χαίρειν μακρὰ φράζω τινί, Plut. ἀσπάζομαί τινα, Xen. χαίρειν ἐάω τινά, Plato.

valeo, ὑγιαίνω, εὐθηνέω, εὐρωστέω, καλῶς ἔχω. 2) i. e. possum, δύναμαι, Dem. 3) talentum, δύναμαι s. ἴσχυω τάλαντον, Aristot. et Polyb. 4) vale! ὑγίαινε! ἔῤῥωσο! χαῖρε!

valetudinarium, νοσοκομεῖον, τό, Hieron.

valetudinarius, νοσώδης, ες, Plut. καχεκτικός, Galen.

valetudo, bona, εὐεξία, ἡ, Aristot. εὐρωστία, ἡ, Bas. mala, ἀῤῥωστία, ἡ, Dem. ἀῤῥώστημα, τό, id. Cf. sanitas et morbus.

valgus, βλαισός, Galen.

valide, σφόδρα, Dem. Cf. valde.

validus, ἐῤῥωμένος, Dem. εὔρωστος, ον, id. ἰσχυρός, ά, όν, id. Cf. sanus, item fortis.

vallaris, ἐρκεῖος, εία, ειον.

vallis, ἄγκος, εος, τό.

vallo, περιβάλλω, urbem, τῇ πόλει τὸ ἔρυμα, Xen. aliquid, ἀποσταυρόω τι, Thuc.

vallum, περίφραγμα, τό, Polyb. χῶμα, τό, Dem. χαράκωμα, τό, id.

vallus, σκόλοψ, ὁ, Dion. Hal.

valor, i. e. pretium, τιμή, ἡ, Dem. Cf. pretium.

valvae, αἱ διπλαῖ πύλαι, δικλίδες, αἱ, Eustath.

vane, ματαίως, Plato. μάτην, id.

vanesco, ἀφανίζομαι.

vaniloquium, κενεαγορία, ἡ, Plato. ματαιολογία, ἡ.

vaniloquus, ματαιολόγος, ου, κενολογῶν, οῦσα, οῦν, Plut.

vanitas, ματαιότης, ἡ, ἀσεμνότης, ἡ, Lucian.

vanno, λικμάω.

vannus, λικμός, ὁ.

vanus, μάταιος, labor, πόνος, Plato. κενός, Dem. homo, πνευματοφόρος ἄνθρωπος.

vapide, ἀτμωδῶς.

vapidus, ἀτμώδης, ες.

vapor, ἀτμός, ὁ, Diod. Sic.

vaporarium, ἀτμοδόχη, ἡ.

vaporatio, ἄτμισις, ἡ, ἀτμισμός, ὁ.

vaporo, ἀτμίζω, Hesych.

vappa, ἐκτροπίας, ὁ, sc. οἶνος, Theodor.

vapulo, τύπτομαι, Plut.

variatio, ποίκιλσις, ἡ, Plato.

varico, s. varicor, ὡς ῥαιβὸς βαδίζω, διατείνω τὰ σκέλη.

varicosus, κιρσώδης, ες, Hippocr.

varicula, κιρσίδιον, τό.

varie, ποικίλως.

variegatio, ποίκιλσις, ἡ, Plat.

variego, ποικίλλω, Eurip.

varietas, ποικιλία, ἡ, Isocr.

vario, ποικίλλω, aliquid, διαποικίλλω τι, Isocr.

varius, ποικίλος, η, ον, Dem.

varix, κιρσός, ὁ, Galen.

varus, ῥαιβός, ἡ, όν, Poll.

vas, vadis, ἐγγυητής, ὁ, Dion. Hal. ὅμηρος, ὁ, Plato. vades do, ἐγγυητὰς παρέχω, Id constituo alicui, καθίστημί τινι, Dem. accipio, λαμβάνω, Plut.

vas, ἄγγος, τό, Aristot. ἀγγεῖον, τό, fictile, ὀστράκιον, τό, Diosc. argenteum, ἀργύρωμα, τό, Dion. Hal. aureum, χρύσωμα, τό, Dion. Chrys. evacuo e vase, ἐξαγγίζω, Hippocr. in vas defundo, καταγγίζω, Diosc. in aliud vas transfundo, μεταγγίζω, idem.

vasculum, σκευάριον, τό, Plut. brevis sive parvi oris, ἀγγεῖον βραχύστομον, id.

vastatio, πόρθησις, ἡ, Dem. ἀνάστασις, ἡ, id. ἐρήμωσις, ἡ.

vaste, ὑπερμεγέθως.

vastitas, ἐρημία, ἡ, — i. e. ingens magnitudo, ἀμετρία, ἡ.

vasto, πορθέω, domos, οἰκίας, Xen. urbes, καταστρέφομαι τὰς πόλεις, vi, βίᾳ, id. vicos et parvas urbes, διαπορθέω κώμας καὶ πόλεις μικράς, Plut.

vastus, ἀνάστατος, ον, Isocr. — i. e. valde magnus, ὑπερμεγέθης, ες, Xen.

vates, μάντις, ὁ, προφήτης, ὁ, χρησμολόγος, ὁ, verus, ἀληθόμαντις, ὁ, falsus, ψευδοπροφήτης, ὁ.

vaticinatio, μαντεία, ἡ, προφητεία, ἡ.

vaticinator, i. q. vates.

vaticinium, μαντεία, ἡ, Lucian. μαντεῖον, τό, Thuc.

vaticinor, μαντεύομαι, alicui aliquid, τί τινι, Lucian. χρησμῳδέω, Lucian. θεμιστεύω, Plut. θεσπίζω, Philo. vaticinandi peritus, μαντικός, ή, όν, Aelian. μαντικὴν εἶναι αἴσθησιν ἔχων, idem.

vaticinus, μαντῷος, Plut.

ve, ἤ, firmior justiorve, βεβαιότερος ἢ δικαιότερος, Dem.

vecordia, παράνοια, ἡ, Dem. ἄνοια, ἡ, idem.

vecors, ἄφρων, ὁ, ἡ, Dem. ἔκφρων, ὁ, ἡ, id. ἀνόητος, ον, Isocr.

vectigal, τέλος, τό, Dem. δασμός, ὁ, Isocr. exerceo, δασμὸν ἀπάγω, Plut. pendo, φόρον τελέω, Cf. tributum.

vectigalis, συντελής, ές, Dem.

vectio, ὄχησις, ἡ, Hesych. φορά, ἡ, ἀγωγή, ἡ, Suid.

vectis, μοχλός, ὁ.

vecto, ὀχέω, Aristoph.

vector, ἐπιβάτης, ὁ, Xen. ἔποχος, ὁ, idem.

vectorius, κομιστικός, ή, όν.

vectura, ὄχησις, ἡ, κομιδή, ῆς, ἡ, Isocr. vecturae pretium, φορεῖον, τό, φόρετρον, τό, Poll.

vegeto, εὐθαλῆ ποιέω.

vegetus, εὐθαλής, ές, ἀκμαῖος, αία, αῖον, Plut. vegeto corpore esse, εὐσωματεῖν, Aristoph.

vehemens, σφοδρός, Dem. δεινός, id.

vehementer, δεινῶς, Aristot. σφόδρα, id.

vehementia, σφοδρότης, ἡ, δεινότης, ἡ, Aristot.

vehes, ὄχημα, τό, Plato.

vehiculum, ὄχημα, τό, Plut. ἅμαξα, ἡ, Xen.

veho, ὀχέω, ἄγω, frumentum, σῖτον, Dem. vehor equis, ὀχέομαι ἐπὶ τῶν ἵππων, Xen. asino, ἐποχέομαι ὄνῳ, Herodian.

vel, ἤ. Dem. Cf. sive.

velabrum, βύλαβρον, τό, Dion. Hal.

velamen, κάλυμμα, τό, ἔλυτρον, τό, Lucian.

velatura, πορθμεία, ἡ, Plato.

veles, ἀψίμαχος, ὁ, Polyb.

velitatio, ἀψιμαχία, ἡ, Xiph. μελέτη, ἡ, Aristid. ἀκροβολισμός, ὁ, Xenoph.

velitor, ἀψιμαχέω, Plut. velitando, ἀψιμάχως, Dion. Hal.

vellicatio, τιλμός, ὁ, Aret. σπάσμα, τό, Suid. ἀπόκνισις, ἡ, Theophr.

vellico, σκωπτίζω, Athen.

vello, τίλλω, comam, κόμην, Dion.

vellus, κώδιον, τό, Lucian. aureum, τὸ χρυσόμαλλον δέρος, Diod. Sic.

velo, καλύπτω, aliquid, σκέπω τι, Herodian. σκεπάζω τι, Xen.

velocitas, τάχος, τό, Dem. ὀξύτης, ἡ, idem.

velociter, ταχέως, Dem. ὀξέως, id. ὠκέως, Galen.

velox, ταχύς, Dem. ταχινός, Aristot.

velum, ἱστίον, τό, Plut. ὀθόνη, ἡ, Lucian. contrahere, τὴν ὀθόνην στεῖλαι, id.

velut, ὡς, Dem. ὥσπερ, id. Cf. sicut, quemadmodum.

vena, φλέψ, βάς, ἡ, Xen. argenti, φλὲψ ἀργυρῖτις, Aristot. metalli, τὰ σπλάγχνα μετάλλου, Diod. Sic. aquae, φλὲψ πηγῆς, Philo. venam seco, φλεβοτομέω, σχάζω φλέβα, venae sectio, φλεβοτομία, ας, ἡ, Galen.

venabulum, προβόλιον, τό, Xenoph.

venalis, ὤνητος, Isocr. ὤνιος, ον, Plut. res venales, ὤνια, τά, Dem.

venalitium, πωλητήριον, τό, Lucian.

venalitius, ὤνιος, ον, Plut.

venaticus, ἀγρευτικός, Eustath. κυνηγετικός, Plut. θηρευτικός, Xen.

venatio, ἄγρα, ἡ, Plut. κυνηγεσία, ἡ, Diod. Sic. κυνήγιον, τό, id.

venator, θηρευτής, ὁ, Max. Tyr. κυνηγέτης, ὁ, Plato.

venatorius, ἀγρευτικός, Eust. θηρευτικός, κυνηγετικός, Plut.

venatrix, κυνηγέτις, ἡ, Xen.

venatus, κυνηγεσία, ἡ, Diod. Sic. κυνήγιον, τό, Plut.

vendibilis, ὠνητός, Isocr. πράσιμος, ον, Xen.

vendico, ἀντιποιέομαι, mihi aliquid, τινός, Dem. τί, id.

venditatio, πρᾶσις, ἡ, Plato. — i. e. ostentatio, ἔνδειξις, ἡ, Aeschin.

venditio, πρᾶσις, ἡ, Plato. διάπρασις, ἡ, Plut.

vendito, πιπράσκω, Thuc. ἀπεμπολάω, Lucian. — i. e. ostento, me alicui, ἐνδείκνυμαι ἐμαυτόν τινι, Plut.

venditor, πρατήρ, ὁ, Plato. πράτης, ὁ, Isaeus. praedae, λαφυροπώλης, ὁ, Xenoph.

vendo, πιπράσκω, aliquid pro argento, τι πρὸς ἀργύριον, Thuc. aliquid artificiosius, πωλέω τι τεχνικώτερον, Isocr. parvo, τι ὀλίγου, idem. longe infra justum pretium, πολλοστοῦ μέρους τῆς ἀξίας, id. veritatem pecunia, ἀποδίδομαι τἀληθῆ χρημάτων, Dem. me alicui, πιπράσκω ἐμαυτόν τινι, id.

venefica, φαρμακεύτρια, ἡ, Theocr. φαρμακίς, ἡ, Aristoph.

veneficium, φαρμακεία, ἡ, Philo. φαρμάκευσις, εως, ἡ, Plato. veneficio laedo s. adficio aliquem, φαρμακεύω τινά, Plato.

veneficus, φαρμακευτής, ὁ, Plato. φαρμακεύς, ὁ, Synes. φαρμακός, ὁ, Plato.

veneficus, adj. φαρμακευτικός, φαρμακώδης, ες, Diosc.

veneno, φαρμάσσω, aliquem, τινά, Plato. Cf. venenum.

venenum, φάρμακον, τό, Diosc. do s. porrigo alicui, δίδωμί τινι, Dem. bibo, πίνω, id. veneno inficio aliquid, φαρμάσσω τι, Plato.

veneo, πωλέομαι, Lucian. πιπράσκομαι, Xen.

venerabilis, αἰδέσιμος, ον, ἔντιμος, ον, σεβάσμιος, ον.

veneratio, σέβασις, ἡ, Plut. σεβασμός, ὁ, idem. τιμή, ἡ, Dem.

venereus, ἀφροδίσιος, Plato.

veneror, σέβομαι, aliquem ut patrem, τινὰ ὡς πατέρα, Xen. deum, αἰσχύνομαι θεόν, Dem. amicos, αἰδέομαι τοὺς φίλους, id. aliquem omni observantia, θεραπεύω τινὰ πάσῃ θεραπείᾳ, Xen.

venia, συγγνώμη, ἡ, Dem. ἄνεσις, ἡ, id. ἔλεος, τό, Dem. ut misericordia dignari aliquem, συγγνώμης καὶ χάριτος ἀξιοῦν τινα, id. veniam rogo senectuti, συγγνώμην αἰτέομαι τῷ γήρᾳ, Isocrat. do alicui, συγγνώμην ἔχω τινί, id. consequor delictorum, τυγχάνω συγγνώμης ἁμαρτανων, Dem. nullam consequor, ἔστι μοι οὐδεμία συγγνώμη, id.

venialis, συγγνωστός, Lucian.

venio, ἥκω, a domo, οἴκοθεν, Dem. ad rempublicam, ἔρχομαι ἐπὶ τὸ ἄρχειν, Plato. ad aliquem ἀφικνέομαι πρός τινα, Dem. ab aliquo, παρά τινος, id. ad amicum, παραγίγνομαι φίλῳ, Xen. ad certamen, πρὸς ἀγῶνα, Aeschin. auxilio, παραβοηθέω, Xen.

venor, θηρεύω, vulpes, ἀλώπεκας, Plut. voluptates, ἡδονάς, Isocr. lucrum, κέρδος, auras, αὔρας, Xen. aliquid, ἀγρεύω τι, id. honorem, τιμήν, Phalar.

venter, κοιλία, ἡ, Gal. γαστήρ, ἡ, id. imus, ὑπογάστριον, τό, Poll. ventri deditus, γαστρίδουλος, ὁ, Basil. γαστρὸς ἥττων, Aelian. ventrem exonero, ἀποσκευάζομαι τὰ ἐνοχλοῦντα, Herodian.

ventilabrum, πτύον, τό, Xen.

ventilatio, λίκμησις, ἡ.

ventilo, λικμάω, ἐκλικμάω.

ventosus, πνευματώδης, ες, Laert. ὑπηνέμιος, ον, Basil. ἀνεμώδης, Naz. homo, ἄνθρωπος πνευματώδης, N. T.

ventrale, περιγαστρίδιον, τό, προγαστρίδιον, τό, Lucian.

ventriculus, s. ventrosus, γαστρώδης, ες, προγάστωρ, ὁ, ἡ, Lucian.

ventulus, ἀνεμίδιον, τό, Plat.

ventus, ἄνεμος, ὁ, Aristot. vehemens, πολύς, Dem. gravis, μέγας, id. lenis, εὔδιος, Xen. secundus, πλησίστιος, Lucian. οὐρία, ας, ἡ, Plato. oritur noctu, γίγνεται νύκτωρ, Dem. perficere aliquid ventis, διαπράττειν τι πνεύμασι, id. impediri ventis, ὑπὸ τῶν πνευμάτων μὴ δύνασθαι ποιεῖν τι, idem. vento expositus, προσήνεμος, ον, Xen. vento agitari, ἀνεμίζεσθαι, ὑπὸ τοῦ ἀνέμου σαλεύεσθαι, vento secundo utor, οὐριοδρομέω, Diod. Sic. secundo vento, ἐξ οὐρίας, Aristot. destitutus, ἀπνοία, Polyb. qui fit, οὔριος, Theophr.

venundo, πωλέω, Dem. Conf. vendo.

Venus, Ἀφροδίτη, ἡ.

venustas, κάλλος, τό, Dem. εὐκοσμία, ἡ, Xen. ἐπαφροδισία, τά, cf. pulcritudo, elegantia.

venuste, χαριέντως, Isocr. κεχαρισμένως, idem.

venustus, εὐπρεπής, ές, Isocr. ἐπαφρόδιτος, ον, Xen.

veprecula, ἀκάνθιον, τό, Diosc.

vepres, ἄκανθα, ἡ, Diosc.

vepretum, ἀκανθών, ὁ, Eustath.

ver, ἔαρ, τό, Aristot. sub vere, πρὸς τὸ ἔαρ, Thuc. vere novo, εἰς αὖθις, Dion. Hal. vere, ἐν ὥρᾳ, id. ἔαρος, Diosc. ineunte, ἅμα ὥρᾳ, Thuc. ver ago, ἐαρίζω, Athen. in, ἐνεαρίζω, Plut. appropinquat, ὑποφαίνεται ἔαρ, Xen.

veratrum, ἐλλέβορος, ὁ, Diosc.

verax, ἀληθινός, Isocr. ἀψευδής, ές, id.

verbascum, φλόμος, ὁ, Aristot.

verbena, ἱεροβοτάνη, ἡ.

verber, πληγή, ἡ, Xenoph.

verberatio, αἰκία, ἡ, Dem. αἰκισμός, ὁ, idem.

verbero, αἰκίζομαι, aliquem, τινά, Isocrat. τύπτω τινα, Dem.

verbero, onis, μαστιγίας, ὁ, Plut.

verbose, πολυλόγως.

verbositas, πολυλογία, ἡ, Plato.

verbosus, πολύλογος, ον, λάλος, ον, (Compar. λαλίστερος, Superl. λαλίστατος,) πολυφραδής, ές.

verbum, ῥῆμα, τό, Dem. ἔπος, τό, Thuc. λέξις, ἡ, Plut. ad verbum, κατὰ λέξιν, id. verba facio, λόγον ποιέομαι, de aliqua re, περί τινος, Plato. ὑπέρ τινος, Isocr. ad aliquem, πρός τινα, Isocr. διαλέγομαι περί τινος, Dem. verbi gratia, λόγου χάριν, Theophyl. ut Homeri verbis utar, ἵνα καὶ καθ' Ὅμηρον εἴπω, Lucian. bona verba quaeso! εὐφήμησον! εὐφήμει! Lucian. verbis et re ipsa, λόγῳ καὶ ἔργῳ ποιεῖν τι, Lyc.

vere, ἀληθῶς, Dem. ἀληθές, id.

verecunde, εὐλαβῶς, Dem. αἰδημόνως, Plut.

verecundia, αἰδώς, ἡ, Dem. εὐλάβεια, ἡ, id.

verecundor, αἰδέομαι, Xen.

verecundus, αἰδήμων, ὁ, ἡ, Aristot. εὐλαβής, ές, Dem. αἰσχυντηλός, Plut. sum erga aliquem, ἐντρέπομαί τινος, Xen.

veredarius, πτερηφόρος, ὁ, Plut.

vereor, αἰσχύνομαι, aliquem, ne, τινά, μή, Plato. ut, δέδοικα, ὡς οὐχ, Xen. ὅπως μή, Isocr. ne, ὀκνέω μή, Dem. dicere, ὀκνέω εἰπεῖν, Lucian. aliquid, εὐλαβέομαί τι, Isocr.

veretrum, αἰδοῖον, τό, Thuc.

vergiliae, πλειάδες, αἱ.

vergo, φέρομαι, ad aliquid, ἐπί τι, Theophr. συντείνω πρός τι, Aristot. εἴς τι, Isocr. βρίθω ἐπί τι, Plut.

verisimilis, εἰκὼς τῷ ἀληθεῖ, Plato. πιθανός, ἡ, όν, Dem.

verisimiliter, πιθανῶς.

verisimilitudo, πιθανόν, τό, πιθανότης, ἡ, Plut.

veritas, ἀλήθεια, ἡ, Dem. ἀληθές, τό, id. veritatem indagare, ἀλήθειαν ζητεῖν, id. expendere, λογίζεσθαι τὸ ἀληθές, id. sectari, ἀλήθειαν διώκειν, id. ostendere de aliquo, δηλοῦν περί τινος, id. demonstrare ex aliquo, ἐπιδεῖξαι ἔκ τινος, id. aperire, ἀποφαίνεσθαι, Isocr. inventa alicujus, εὑ-

ρίσκειν τινός, Dem. in lucem proferri, φανερὸν γίγνεσθαι, id. deprehendere, τυχεῖν τῆς ἀληθείας, id. aberrare a veritate, διαμαρτάνειν τῆς ἀληθείας, id. veritatem fugere, ἀλήθειαν φεύγειν, id. violare, λυμαίνεσθαι, id. vendere, χρημάτων ἀποδίδοσθαι τἀληθῆ, id. pervertere, διαστρέφειν τἀληθές, id.

vermen, σκώληξ, ηκος, ὁ, Diosc.

verminor, σκωληκιάομαι, Theophr.

verminulus, σκωλήκιον, τό, Athen.

verminatio, σκωληκίασις, ἡ.

vermino, s. verminor, σκωληκιάω, Dioscor.

verminosus, σκωληκώδης, ες.

vermis, σκώληξ, ὁ, Diosc.

verno, οἰκότριψ, ὁ, Philo.

vernaculus, οἰκογενής, ές, Aristot. ἐγχώριος, ον, Thuc.

vernilis, δουλικός, ή, όν, Plut.

verno, ἐαρίζω.

vernus, ἐαρινός, ή, όν, Diosc.

vero, δέ, Dem. tu quidem, ego vero, συ μεν, ἐγὼ δέ, idem.

verpa, s. verpus, ψωλός, ὁ, Aristoph.

verres, κάπρος, ὁ, χοῖρος ὁ ἄῤῥην.

verriculum, σαγήνη, ἡ, Plato.

verrinus, χοίρειος, Galen.

verro, κορέω, καθαίρω, ἐκκαθαίρω, σαίρω, καλλύνω, ἀνακαλλύνω.

verruca, μυρμήκιον, τό, Aet. verrucis infestor, μυρμηκιάω.

verrucosus, ὀχθώδης, ες, Diosc.

versabilis, στρεπτός, όν, Athen.

versatilis, στρεπτός, εὔστροφος, ον, Plut.

versatio, περιστροφή, ἡ, περιφορά, ἡ, Aristoph.

versicolor, πολυχρώματος, ον, Plato.

versiculus, στιχίδιον, τό, Plut.

versio, στροφή, ἡ, Poll. ex una lingua in aliam, μετάφρασις, εως, ἡ, Plut.

versipellis, πολύτροπος, ον, πανοῦργος, ον, Dem.

verso, περιάγω, Plato.

versor, διατρίβω, in honestis studiis, περὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα, Dem. in aliqua re, ἔν τινι, Isocrat. ἐπί τινι, Dem. γίγνομαι ἔν τινι, Isocrat. in magna paupertate, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, Xenoph. in civitate libera, πολιτεύομαι, Isocr.

versura, στροφή, ἡ, Plut. pecuniae, μεταγραφὴ τοῦ δανείου, id.

versus, στίχος, ὁ, Plut. μέτρον, τό, Dem. et numeri, μέτρα καὶ ῥυθμοί, Isocr. aliquot Homeri, ἔπη τινὰ Ὁμήρου, Dem. elegiaci, ἐλεγεῖα, τά, id. iambici, ἰαμβεῖα, τά, id.

versus, Praep. πρός, c. acc.

versute, πανούργως, Poll.

versutia, πανουργία, ἡ, Dem.

versutus, πανοῦργος, ον, Dem.

vertebra, σφόνδυλος, ὁ.

vertex, capitis, κορυφή, ἡ, Xen. montis, ἀκρώρεια, ἡ.

verticillus, σφόνδυλος, ὁ, Plut.

vertigo, ἴλιγγος, ὁ, Plut. ἴλιγξ, γγος, ὁ, Diod. tenebricosa, σκοτόδινος, ὁ, Hippocr. σκοτοδινία, ἡ, Plato. vertigine corripior, ἰλιγγιάω, Them. σκοτοδινιάω.

verto, δινέω, Aristot. aliquid in omnem partem, στρέφω τι πανταχῆ, Dem. in contrariam partem, ἀποστρέφω εἰς τἀναντία, Xen. in fugam, τρέπω εἰς φυγήν, Dem. aliquid in aliam linguam, μεταγράφω τι, Thuc. omnia sursum deorsum, ἄνω καὶ κάτω ποιοῦμαι πάντα, Dem. nescio, quo me vertam, ἀπορῶ, ποῖ τραποίμην, Xen. bene vertat tibi, εὖ σοι γένοιτο, Athen.

veru, ὀβελός, ὁ, Herodot.

veruculum, ὀβελίσκος, ὁ, Xen.

verum, ἀλλά, Dem. Conf. sed.

verus, ἀληθής, ές, Dem. ἀληθινός, id. ἀψευδής, ές, id. vera et aequa, τὰ ἀληθῆ καὶ δίκαια, id. et convenientia, καὶ καθήκοντα, id. verum dicere, ἀλήθειαν λέγειν, id. τἀληθῆ εἰπεῖν, id. χρῆσθαι ταῖς ἀληθείαις περί τινος, id. ἀληθεύειν, Xen. Cf. veritas.

vervactum, νέωμα, τό, Greg.

vervex, κριὸς τομίας, s. ἐκτετμημένος.

vesania, ἀβελτερία, ἡ, Dem.

vesanus, ἀβέλτερος, ον, Dem.

vescor, ἐσθίω, Xen. formicae vescuntur seminibus, σπερματά ἐστι δεῖπνον μυρμήκων, Aelian. Conf. edo.

vesica, κύστις, ἡ, Galen.

vesicula, κυστίδιον, τό, κύστιγξ, ἡ, Hippocr.

vespa, σφήξ, ὁ, Aristot. vesparum sedes, σφηκών, ὁ, id. examen, σφηκιά, ἡ, Plut.

vespera, ἑσπέρα, ἡ, Dem. ὀψία, ας, ἡ, vespera advenit, ἑσπέρας καταλαβούσης, Herodian. advenerat, ἑσπέρα ἦν, Dem.

vesperascit, ὀψίζει, ἑσπέρα γίγνεται, Xenoph.

vespere, s. vesperi, πρὸς ἑσπέραν, Plato. ἑσπέρας οὔσης, Dem. ἑσπέρας γιγνομένης, Xen. ὀψὲ τῆς ἡμέρας δείλης, id.

vespertilio, νυκτερίς, ἡ, Aristot.

vespertinus, ἑσπερινός, δειλινός.

vesperugo, ἕσπερος, ὁ, Aristot.

vespillo, ἐνταφιαστής, ὁ.

vester, ὑμέτερος, civis, πολίτης, Dem. pater, πατὴρ ὑμῶν.

vestiarium, ἱματιοφυλάκιον, τό.

vestiarius, ἱματιοκάπηλος, ὁ, Lucian.

vestibulum, πρόθυρον, τό, προπύλαιον, τό, Plato. πρόπυλον, ου, τό, Herodian.

vestigator, ἰχνευτής, ὁ, Poll.

vestigatio, ἴχνευσις, ἡ, Xenoph. ἰχνεία, ἡ, idem.

vestigium, ἴχνος, τό. Gal. ἴχνιον, τό, Xenoph. pedis, βῆμα, τό, vestigiis consequor, ἰχνάομαι, Plut. insisto, ἰχνεύω, Xen. alicujus, κατὰ πόδας ἕπομαί τινι, κατ' ἴχνος βαίνω τινός, e vestigio, παραχρῆμα, Demosth.

vestimentum, i. q. vestis.

vestio, ἀμφιέννυμι, s. ἐνδύω τινά τι.

vestis, s. vestitus, ἐσθής, ἡ Dem. ἱμάτιον, τό, id. θοιμάτιον, id. ἀμφίεσμα, τό, Luc. ἔσθημα, τό, Aelian. fluxa, ἐσθὴς παρηωρημένη, Herodian. rustica, στολὴ ἀγροιῶτις, Philo, lacera, ἱμάτιον διατετριμμένον, Chrys. τριβώνιον φαῦλον, Dion. Chrys. vestem comparo ad diem festum, παρασκευάζω ἐσθῆτα εἰς ἑορτήν, Dem. lacero, ποιεῖν ἱμάτιον, id. exuere, ἐκδύειν θοιμάτιον, id. corrumpo, διαφθείρω ἱμάτιον, id. dilacero, καταῤῥήγνυμι ἱμάτιον, id. veste ejusmodi uti, τῷ τοιῷδε ἐσθήματι χρῆσθαι, Aelian. vestibus splendidis superbire, θρύπτεσθαι ἐσθῆτι πολυτελεῖ, id.

vestras, ὑμεδαπός, ὁ.

veteramenta, καττύματα, τά, Lucian.

veteranus, παλαιός, Demosth. miles, ἀποστρατευόμενος, ὁ.

veterasco, παλαιόομαι, Galen.

veterator, πανοῦργος, ὁ, Dem.

veteratorie, πανούργως, Poll.

veteratorius, πανοῦργος, ον, Aristot.

veternosus, ληθαργικός.

veternus, ληθαργία, ἡ, καταφορὰ ἰσχυρά, Diosc.

veto, κωλύω, Xen. Cf. prohibeo.

vetula, πρεσβῦτις, ἡ, Lucian. γυνὴ γραῦς, Dem. πρεσβυτέρα ἄνθρωπος, id. γραΐδιον, τό, idem.

vetulus, παλαιός, Plut. Cf. antiquus.

vetulus, γερόντιον, τό, Cf. senex.

vetus, παλαιός, Aristot. Conf. antiquus.

vetustas, παλαιότης, ἡ, Eurip. ἀρχαιότης, ἡ, Paus.

vetuste, παλαιῶς, ἀρχαίως.

vexatio, ἐπήρεια, ἡ, Dem.

vexator, κακωτής, ὁ, Philo.

vexillarius seu vexillifer, σημειοφόρος, ὁ, Polyb.

vexillum, σημεῖον, τό, Thuc. σημαία, ἡ, Plut.

vexo, ἐπηρεάζω, Plut.

via, ὁδός, ἡ, Dem. urbis, ἀγυιά, ἡ, Max. Tyr. publica, ὁδὸς δημοσία, regia, ἁμαξιτός, ἡ, Xen. angustior et altior, ὁδὸς στενοτέρα καὶ μετεωροτέρα, Dem. recta, ὀρθή, id. tuta, ἀσφαλής, id. non trita, ἀτριβής, Xen. maxime compendiaria, συντομωτάτη, id. munita, χειροποίητος ὁδός, idem. viam reficio, ὁδὸν ἐπισκευάζω, Dem. monstro alicui, δείκνυμί τινι, id. patefacere alicui, ποιεῖν ὁδόν τινί τινι, id. ire eadem, βαδίζειν τὴν αὐτήν, id. ingredi aliquam, πορεύεσθαί τινα, id. declinare rectam, ἐξίστασθαι τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ, idem.

vialis, ὅδιος, ία, ιον.

viaticor, ἐφοδιάζομαι, Basil.

viaticum, ἐφόδιον, τό, Dem. do, ἐφοδιάζω, Herodot.

viator, ὁδοιπόρος, ὁ, Lucian.

viatorius, ὁδοιπορικός, Herodot.

vibex, αἱμάλωψ, ὁ, Galen.

vibratio, ἀνάπαλσις, ἡ, Aristot.

vibrissae, αἱ τρίχες ῥινός.

vibro, ἀναπάλλω, Aristot.

viburnum, βρυωνία ἡ μέλαινα.

vicanus, κωμήτης, ὁ, Dion. Hal.

vicarius, ὁ, ἡ, τὸ ἀντ' ἄλλου τεταγμένος.

vicatim, κωμηδόν, Diod. Sic. κατὰ κώμας, Plut.

vicesimus, εἰκοστός.

vicia, βικία, ἡ, Geopon.

vicies, εἰκοσάκις.

vicinia, s. vicinitas, γειτονία, ἡ, Aristot. γειτνίασις, ἡ, Plut. in vicinia, ἐν γειτόνων, Lucian.

vicinus, γείτων, ὁ, ἡ, γειτονικός, πρόσοικος, ον, sum, γειτονέω, Plato. γειτνιάω, Herodot. sum morti, Χάρων ἔοικέ με, Luc.

vicis alicujus, ἀντί τινος, Xenoph. vicem alicujus doleo, ἄχθομαι ἐπί τινι, Lucian. alicujus rei praesto, παρέχω τάξιν τινός, Diosc. vice versa, ἐκ περιτροπῆς, κατὰ διαδοχήν.

vicissim, ἀμοιβαίως, κατὰ διαδοχήν, ἐκ περιτροπῆς.

vicissitudo, ἐξάμειψις, ἡ, Plato. καταλλαγή, ἡ.

victima, σφάγιον, τό, Dem. θῦμα, τό, idem. ἱερεῖον, ου, τό, id. offero victimam, προσάγω θυσίαν, Lucian. me ipsum pro aliquo, δίδωμι σφάγιον ἐμαυτὸν ὑπέρ τινος, Dem. sacrifico victimam, θύω ἱερεῖον, id. prosterno victimas, καταβάλλω ἱερεῖα, id.

victimarius, σφαγεύς, ὁ, Xen. θύτης,

ὁ, Herodian.

victito, σιτέομαι, aliqua re, τινός, Aristot.

victor, νικῶν, ὁ, Dem. νικηφόρος, ὁ, idem. κρατήσας, αντος, ὁ, idem.

victoria, νίκη, ἡ, honesta et conveniens, καλὴ καὶ προσήκουσα, Dem. injusta parta, παρὰ τὸ δίκαιον γιγνομένη, id. victoriam obtineo s. reporto, νίκην λαμβάνω, id. νίκην αἴρομαι, Dion. Hal. victoria recte uti, καλῶς τρόπον διοικεῖν τὴν νίκην, Dem. victoriae praemium, νικητήριον, ου, τό, Xen. νικητήριον ἆθλον, Plato.

victoriosus, καλλίνικος, ον, Plut.

victrix, νικήτρια, ἡ, νικήσασα, ἡ.

victus, us, βίος, ὁ, Dem. σίτησις, ἡ, id. ἀφ' ὧν ζῇ τις, id. victum paro alicui, βίον εὑρίσκω τινί, id. colligo ex aliqua re, συλλέγω ἔκ τινος, id. quaero, ἐργάζομαι τὰ ἐπιτήδεια, id. paro ex aliqua re, πορίζομαι βίον ἔκ τινος, id. sufficientem suppedito alicui, βίον ἱκανὸν παρέχω τινί, id. δίδωμι σίτησίν τινι, id. dimetior alicui, μετρεῖν τὸν σῖτον τινί, id. fraudare aliquem victu, ἀφαιρεῖσθαί τινα, ἀφ' ὧν ἔζη, id.

viculus, κωμίδιον, τό, κώμιον, τό, Plut.

vicus, κώμη, ἡ, Thuc.

videlicet, δηλαδή, Dem.

video aliquid praesens, ὁράω τι παρόν, Dem. et circumspicio, σκοπέω τι καὶ ὁράω, id. aliquem, βλέπω εἴς τινα, id. πρός τινα, Isocr. imaginem alicujus, θεάομαι εἰκόνα τινός, Aristot. Conf. intueor, specto.

videor, δοκέω, Dem. καταφαίνομαι, Dionys. Hal. videtur mihi, φαίνεταί μοι, idem, δοκεῖ μοι, id.

vidua, χήρα, ἡ, Plut. sum, χηρεύω, Dem.

viduatio, χήρωσις, ἡ.

viduitas, χηροσύνη, ἡ, χηρεία, ἡ, Thuc.

viduo, χηρόω.

viduus, χῆρος, ὁ, Epiphan. sum, χηρεύω, Dem. καταχηρεύω, id.

vieo, λυγίζω, Poll.

vietor, λυγιστής, ὁ.

vietus, ὑπέρωμος, ον.

vigeo, ἀκμάζω, opibus, τῷ πλούτῳ, Herodian. — i. e. sanus sum, εὐσθενέω, Dem.

vigesco, ὑπακμάζω.

vigesimus, i. q. vicesimus.

vigil, 1) Adj. ἄυπνος, ον, ἄγρυπνος, ον, ἐγρήγορος, ον, ἐγρηγορικός, 2) Subst. φύλαξ, ὁ, φρουρός, ὁ.

vigilanter, ἀγρύπνως, ἐγρηγορότως, ἐγρηγορτί.

vigilantia, ἀγρυπνία, ἡ, Xen.

vigilia, ἐγρήγορσις, ἡ, Aristot.

vigilo, ἐγρηγορέω, Aristot. ἀγρυπνέω.

viginti, οἱ, αἱ, τὰ εἴκοσι.

vigor, ἀκμή, ῆς, ἡ, Aristot.

vilesco, φαυλίζομαι.

vilipendo, φαυλίζω, Xen. Cf. contemno.

vilis, e, φαῦλος, Dem. εὐτελής, ές, id. pretii, εὔωνος, ον, id.

vilitas, φαυλότης, ἡ, Xen. mercium, εὐωνία, ἡ, Poll.

villa, κώμη, ἡ, Dem. αὐλή, ἡ, Dion. Hal. χωρίον, τό, Dem. ἔπαυλις, ἡ, Plut. ἐπαύλιον, τό, id.

villaris, ἐπαυλικός, χωρικός.

villica, ἀγρονόμος, ἡ.

villicus, ἀγρονόμος, ὁ, ταμίας, ὁ, Xen.

villosus, λαχνός, η, ον, Suid.

villum, οἰνάριον, τό, οἰνίσκος, ὁ, Athen.

villus, λάχνη, ἡ, πόκος, ὁ, Theophr.

vimen, λύγος, ἡ, Eust. οἰσύα, ἡ, id.

viminalis, s. vimineus, οἰσύϊνος, Lucian. λύγινος, id.

vinaceus, οἰνώδης, ες, Plut.

vinago, οἰνάς, ἡ, Aristot.

vinalia, πιθοίγια, τά.

vinarius, οἰνηρός, vas, ἀγγεῖον, Athen. cella, οἰνών, ὁ, Xen. taberna, οἰνοπώλιον, τό.

vinarius, i, οἰνοπώλης, ὁ.

vincibilis, νικητός, ή, όν.

vincio, δέω, δεσμόω, — δεσμοῖς ἐμβάλλω τινί, — θωμίζω.

vinco, νικάω, copias universas, δύναμιν πᾶσαν, Dem. palam aliquem, ἐκ φανεροῦ κρατέω τινας, id. virtute, non fortuna, νικάω δι' ἀρετήν, οὐ διὰ τύχην, id. facile aliquos terra marique, κρατέω τινῶν ῥᾳδίως κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, id. hostes, ἐπικρατέω τῶν ἐχθρῶν, Isocr. praelio equestri, ἱπποκρατέω, Dem. aliquem praelio navali, καταναυμαχήσας ταπεινὸν ποιέω τινά, Isocr. et supero aliquos, κρατέω καὶ περιγίγνομαί τινων, Dem. verbis, κρατέω καὶ περίειμι λόγῳ, id.

vinctura, s. vinctus, δεσμός, ὁ, Plut.

vinculum, δεσμός, ὁ, Plut. in vincula conjicio aliquem, δέω τινά, Dem. παραδίδωμί τινα εἰς δεσμωτήριον, id. ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον, id. minari, προλέγειν δεσμόν, Dem. vinculorum reum esse, ἔνοχον δεσμοῦ γίγνεσθαι, id. damnare vinculis, προτιμᾶσθαί τινι δεσμοῦ, id. Cf. carcer.

vindemia, τρυγητός, ὁ, Plut.

vindemiator, τρυγητής, ὁ.

vindemio, τρυγάω, fructus autumnales, τὴν ἀμπελίνην ὀπώραν, Plut.

vindex, ἔκδικος, ὁ, τιμωρός, ὁ.

vindicatio, ἐκδίκησις, ἡ, διεκδίκησις, ἡ, τιμωρία, ἡ, ἐκδικία, ἡ.

vindiciae, ἐλευθέρωσις, ἡ, ἡ τῆς ἐλευθερίας ἀντιποίησις, ἡ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἐκδίκησις.

vindico, 1) i. e. punio, τιμωρεῖσθαί τινα, τιμωρίαν λαμβάνω παρά τινος. 2) i. q. ulciscor, ἐκδικέω τι, δίκην λαμβάνω ὑπέρ τινος, ἐπέρχομαί τι, ἐπεξέρχομαί τι. 3) mihi vindico aliquid, προσποιέομαί τι, σφετερίζομαί τι. 4) i. q. tueor, ἀμύνω τινί, 5) i. q. libero, ἐλευθερόω, aliquem ab aliqua re, ἀπαλλάττω τινά τινος.

vindicta, 1) τιμωρία, ἡ, τίσις, ἡ, ἐκδικία, ἡ, ἐκδίκησις, ἡ, ἄμυνα, ἡ, vindictam sumere ab aliquo, τιμωρεῖν s. τιμωρεῖσθαί τινα, τίσασθαί τινα. 2) i. q. liberatio, defensio, ἐλευθέρωσις, ἡ, βοήθεια, ἡ.

vinea, ἀμπελών, ὁ, ἀμπελεῖον, ου, τό, οἰνοπέδη, ης, ἡ, οἰνόπεδον, ου, τό, ἡ γῆ ἡ ἀμπελόφυτος.

vinealis, ἀμπέλινος, Aristot.

vinetum, ἀμπελών, ὁ.

vinitor, ἀμπελουργός, ὁ.

vinolentia, μέθη, ἡ, Dem.

vinolentus, πάροινος, ον, Plut. φίλοινος, ον, idem.

vinosus, οἰνώδης, ες, Plut.

vinum, οἶνος, ὁ, Dem. fragrans, ἀνθοσμίας, Xen. copia vini, οἴνου πλῆθος, Dem.

viola, ἴον, τό, Aristot.

violabilis, e, βιαστός, ή, όν.

violaceus, ἰώδης, ες, Diosc.

violarium, ἰωνιά, ἡ, Theophr.

violatio, βιασμός, ὁ, Demosth.

violator, βιαστής, ὁ.

violens, s. violentus, βίαιος, αία, αιον, Plut.

violenter, βιαίως, et insolenter debacchari in aliquem, καὶ ἀσελγῶς χρῆσθαί τινι, Dem.

violentia, βία, ἡ, et importunitas alicujus, καὶ φιλοπραγμοσύνη τινός.

violentus, v. violens.

violo, βιάζομαι, et injuria adficio aliquem, καὶ ὑβρίζω τινά, Dem. aliquem, πλημμελέω εἴς τινα, Isocr. pacta, παραβαίνω τὰς ὁμολογίας, Dem. λύω τὰς συνθήκας, Isocr. pacem, εἰρήνην, Dem. fidem mutuo datam, παραβαίνω τὰς κοινὰς πίστεις, idem.

vipera, mas, ἔχις, εως, ὁ, Plato. femina, ἔχιδνα, ἡ, Galen.

vipereus, s. viperinus, ἐχιδναῖος, αία, αῖον.

viperula, ἐχίδνιον, τό, ἐχείδιον, τό, Suid

vir, ἀνήρ, ἀνδρός, ὁ, bonus, fortis, ἀγαθός, Dem. optimus, ἄριστος, id. bonus, et honestus, καλὸς κἀγαθός, id. probatus, τέλειος, id. praestans, σπουδαῖος, prudens, νοῦν ἔχων, id. admirabilis, θαυμαστός, id. fio, γίγνομαι, Dem. συντελέω εἰς ἄνδρα, Isocr. habeor, δοκιμάζομαι ἀνὴρ εἶναι, Dem.

virago, ἀνδρίς, ίδος, ἡ, Symm.

vireo, θάλλω, Xenoph.

vires, ium, v. vis.

virga, ῥάβδος, ἡ, Xen.

virgeus, ῥάβδινος.

virginalis, παρθενικός, Athen.

virgineus, παρθένειος, Eurip. ornatus, κοροκοσμία, ας, ἡ, Clem. Al.

virginitas, παρθενία, ἡ, Luc.

virgo, παρθένος, ἡ, Xenoph.

virgula, ῥαβδίσκος, ὁ, ῥαβδίον, τό.

virgultum, θαμίσκον, τό, Phav.

virguncula, παρθενισκάριον, τό.

viridarium, ἀλσώδ, ἡ.

viridis, χλωρός, ά, όν, Plut.

viriditas, χλωρότης, ητος, ἡ, Plut.

virido, χλωραίνω, Soph.

virilia, αἰδοῖα, ων, τά.

virilis, ἀνδρικός, ή, όν, Dem. ἀνδρώδης, ες, Isocr. ἀνδρεῖος, α, ον, Xen.

viriliter, ἀνδρείως, Xen.

viritim, κατ' ἄνδρα, Demosth.

virosus, i. q. venenosus.

virtus, ἀρετή, ἡ, maximis laudibus digna, μεγίστων ἐπαίνων ἀξία, Dem. excellens, mirifica, πολλή, id. perfecta, παντελής, id. integerrima et firmissima, γνησιωτάτη καὶ βεβαιοτάτη, id. et bonitas, καὶ καλοκἀγαθία, ας, Dem. virtutem amare nimis, ἀρετὴν ἀγαπᾶν λίαν, Dem. appetere, ὀρέγεσθαι καλοκἀγαθίας, id. majorum imitari, τῶν προγόνων μιμεῖσθαι, id. exerceo, ἀσκέω, Isocr. ostendere alicui, ἐνδείκνυσθαί τινι, Dem. virtute praestare omnibus, ἀρετῇ διαφέρειν ἁπάντων, id. majorum gloriari, σεμνύνεσθαι ἐπ' ἀρετῇ τῶν προγόνων, Demosth.

virulentus, ἰώδης, ες.

virus, ἰός, οῦ, ὁ, Plut.

vis, δύναμις, ἡ, Dem. κράτος, τό, id. plur. vires, ἰσχύς, ύος, ἡ, id. vim infero, s. facio, βιάομαι, Plato. habeo maximam, δύναμιν μεγίστην ἔχω, Isocr. adipiscor, δυναμαι, id. ἰσχύω, Antiph. vi

accupo urbem, κατὰ κράτος πόλιν αἱρέω, Isocr.

visceratio, κρεωνομία, ας, ἡ.

viscidus, s. viscosus, ἰξώδης, ες.

viscum, ἰξός, ὁ, Plut. ἰξία, ἡ, Theophr. visco aves capto, ἰξεύω, auptans vir, ἰξευτής, ὁ, femina, ἰξεύτρια, ἡ, Plut.

viscus, σπλάγχνον, τό, (usitatum in plurali.)

visibilis, e, ὁρατός, θεατός.

visio, ὅρασις, εως, ἡ, Plut.

visito, ἐπισκέπτομαι, aliquem, τινά, Herodian.

viso, ἐπισκοπέω, aliquem, τινά, Isocr.

visus, us, ὄψις, εως, ἡ, Dem.

vita, βίος, ὁ, Dem. ζωή, ἡ, Aristot. βιοτή, ἡ, Xen. universa, βίος πᾶς, Dem. honoratior, εντιμότερος, id. illustrissima, λαμπρότατος, id. moderata et temperans, σώφρων καὶ μέτριος, id. tranquilla et quieta, ἡσύχιος καὶ ἀπράγμων, id. calamitosa, δυστυχής, id. privata, ἴδιος, id. anta acta, βεβιωμένος, id. praesens, παρών, id. reliqua, λοιπος, id. vitam aliquam eligere, βίον τινὰ αἱρεῖσθαι, Dem. instituare aliquo modo, οἰκονομεῖν πως, Isocr. vivare, a. degere aliquam, βιοῦν τινα, Dem. ζῆν τινα, id. traducere in plurimis commodis, διάγειν μετὰ πλείστων ἀγαθῶν, id. exigere non ignaviter, διατελεῖν οὐ ῥαθυμοῦντα, id. conterere in aliqua re, διατρίβειν πρός τινα, id. conservare, σώζειν, id. commutare cum morte, μεταλλάττειν, Isocr. finire, τελευτᾶν, id. την τελευτὴν τοῦ βίου ποιεῖσθαι, Dem. sub finem vitae, περὶ τὴν καταστροφὴν τοῦ βίου, Aelian.

vitalis, ζώσιμος, ον, Al. Aphr. ζωτικός, Theophr. βιωτός, Plato.

vitatio, εὐλάβεια, ἡ.

vitellus, λέκιθος, ἡ, Aristot.

viteus, ἀμπέλινος, Aristot.

viticula, ἀμπέλιον, τό, Aristoph.

vitiligo, ἀλφός, ὁ, Diosc.

vitiligator, συκοφάντης, ὁ, Dem.

vitiligo, συκοφαντία, Dem.

vitio, καταισχύνω, feminam, γυναῖκα, Lys.

vitiosa, κακῶς, Dem. πονηρῶς, Isocr.

vitiositas, κακία, ἡ, Dem.

vitiosus, φαῦλος, Dem. κακός, id.

vitis, ἄμπελος, ἡ, Aristot.

vitisator, ἀμπελοφυτωρ, ὁ.

vitium, κακία, ἡ, Dem. ἁμάρτημα, τό, Isocr. vitio verto, ψόγον ἡγέομαι, Idem.

vito, εὐλαβέομαι, sodalitium, τὴν συνουσίαν, Isocr. aliquid, διαφεύγω τι, Id. Cf. fugio.

vitreus, ὑαλοῦς, ὑάλινος.

vitricus, ἐπικτήτωρ, ορος, ὁ, Poll.

vitrum, ὕαλος, ἡ, Lucian. ὕελος, ἡ, Diod. Sic.

vitta, ταινία, ας, ἡ, Plato.

vitula, μόσχος, ἡ, δάμαλις, ἡ.

vitulinus, μόσχειος, ον, Xen.

vitulor, εὐφραίνομαι.

vitulus, μόσχος, ὁ, μοσχάριον, τό.

vituperabilis, ἐπίψογος, ον, Diod. Sic. ἐπονείδιστος, ον, Dem.

vituperatio, μέμψις, ἡ, Dem. ἐπιτίμησις, ἡ, Id.

vituperator, ἐπιπλήττων, ὁ, Isocr. ψέκτης, ὁ, Plato.

vituperium, ψόγος, ὁ, Plut.

vitupero, ψέγω, aliquem, τινά, Plat. διαψέγω τινί, Plut. ἐπιτιμάω τινί, Dem. μέμφομαί τινι, Id.

vivacitas, μακροβιότης, ἡ, Aristot.

vivarium, ζωοτροφεῖον, τό.

vivax, μακρόβιος, Lucian. εὔζωος, ον, Theophr.

viverra, ἰκτίς, ίδος, ἡ, Aristot.

vividus, ἔμβιος, ον, Aristoph.

vivifico, ζωοποιέω.

vivo, βιόω, longo tempore, πολὺν χρόνον, Dem. beata, εὐδαιμόνως τὸν βίον διάγω, Isocr. εὐδαιμονικῶς διάγω, Xen. felicius, εὐτυχέστερον βίον βιόω, Isocr. secure, ζάω ἀσφαλῶς, Id. tranquille, ζάω ῥᾳθύμως, Id. misere, βιόομαι κακῶς, Cebes. laute, διαιτάομαι ἀφθόνως, Xen. simpliciter et ut natura fert, ζάω ἁπλῶς καὶ ὡς πέφυκα, Dem. frugaliter, μετρίως, Id. modeste, κοσμίως, Id. quovis modo, ὁπωσοῦν, Id. militari modo, στρατιωτικῶς τὸν βίον, Id. belluarum more, θηριωδῶς, Id. in civitate, πολιτεύω, Xenoph.

vivus, ζῶν, Dem. et adbuc vigens, καὶ νῦν ὤν, Id. ζωός, Xen.

vix, μόλις, Isocr. servi ferunt, μόλις ἦν οἱ δοῦλοι καρτερήσειαν, Id.

vocabularium, λεξικόν, τό.

vocabulum, λέξις, ἡ, Lucian.

vocalis, φωνήεις, animal, ζῶον, Xen. litera, γράμμα, Plato. εὔφωνος, ον, Dem.

vocalitas, εὐφωνία, ἡ, Dem. Phal.

vocaliter, εὐφώνως, Poll.

vocatio, ad coenam, in jus, κλῆσις, ἡ, Xen. Aristoph.

vocativus, κλητικός, casus, πτῶσις, Gramm.

vocator, κλήτωρ, ὁ, Lucian.

vociferatio, κραυγή, ἡ, Xen. κεκραγμός, ὁ, Plut.

vociferor, κράζω, Xen. βοάω, Dem. et clamito, βοάω καὶ κράζω, Id.

vocula, λεξίδιον, τό, - i. e. parva vox, φωνίδιον, τό.

vola, θέναρ, τό, Alex. Aphr. γύαλον, τό, Eustath.

volatilis, πτηνός, ἡ, όν.

volatus, ποτή, ἡ, πτῆσις, ἡ.

volens, ἄσμενος, ἑκούσιος.

volenter, ἀσμένως, Isocr.

volo, as, πέτομαι, ἵπταμαι, per mare, πέτομαι κατὰ θαλάσσης, Aelian.

volo, vis, βούλομαι, aliquid vehementer, σφόδρα τι, Dem. quae qui vult, ea sibi fingit, ὃ βούλεται, ταῦθ' ἕκαστος καὶ οἴεται, Id. non ignarus, esse alicujus rei, θέλω μὴ ἄπειρος εἶναί τινος, Isocr. mori quam videre aliquid, ἐθέλω ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἰδεῖν τι, Dem. bene alicui, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, Isocr.

volsella, τριχολάβιον, τό, Aet.

volubilis, εὔστροφος, ον.

volubilitas, εὐστροφία, ἡ, Plut.

volucer, s. volucris, πετεινός, Aristot. - i. e. celer, ὠκύς.

volucris, i. e. avis, ὄρνις, θος, ὁ vel ἡ, Dem.

volumen, ἀνείλημα, τό, Joseph. - i. e. liber, βιβλίον, τό, Plut.

voluntaria, ἑκόντι, Isocr. ἐθελοντής, Herodot. ἐθελοντηδόν, Thuc. ἐθελοντί, Plut. ἑκουσίως, Dem. ἑκουσίᾳ, Id.

voluntarius, ἑκούσιος, ία, ιον, Dem. ἑκών, fem. ἑκοῦσα, Id.

voluntas, βούλησις, ἡ, βούλημα, τό, θέλημα, τό, θέλησις, ἡ, prolixa erga alios, προθυμία, ἡ, Xen. bona et sita moderata, χρηστὴ προαίρεσις καὶ βίος σώφρων, Dem. recta, τὸ εὖ βούλεσθαι, Id. voluntatem suam prodere, ἐνδείκνυσθαι τὸ βούλεσθαι ποιεῖν τι, Dem. voluntatem ex re aliqua percipere, λαβεῖν τὸ βούλημα τινος παρά τι, Id. concedere voluntati alicujus, συγχωρεῖν τῇ βουλήσει τινός, Id. parere voluntati alicujus, πείθεσθαι τοῖς βουλήμασί τινος, Id. adversari voluntati alicujus, ἐναντιοῦσθαι τῷ βουλήματί τινος, Id.

volupe, ἡδύ, est possidere divitias, ἐστὶ τὸ ἔχειν χρήματα, Xenoph.

voluptaria, ἡδονικῶς, ἀσώτως.

voluptarius, ἡδονικος, Ceb. Theb.

voluptas, ἡδονή, ἡ, et delectatio, Dem. καὶ χάρις, Dem. καὶ ῥαστώνη, Id. eximia, ὑπερβάλλουσα, Isocr. brevis, ἐπιπόλαιος, Dem. momentanea, ἡ παραυτίκα, Id. utilitati prorsus contraria, τῷ συμφέροντι παντάπασιν ἐναντία, Id. voluptates aliquas appetere, προαιρεῖσθαί τινας ἡδονάς, Dem. amare, ἀγαπᾶν Id. sequi, sectari, venari, θηρεύειν, Isocr. creare alicui, ποιεῖν τινι, Dem. comparare sibi aliunde, πορίζειν ἄλλοθεν ἑαυτῷ, Id. adferre alicui, φέρειν τινί, Id. capere, percipere, habere, ἔχειν, Id. negligere, adspernari, ἀμελεῖν τῶν ἡδονῶν, Isocr. frui voluptatibus, ἀπολαύεσθαι τῶν ἡδονῶν, Dem. servire voluptati, δουλεύειν ἡδονῇ, Id - i. e. affectio jucunda et suavis, ἡδυπάθεια, ἡ, Ceb.

voluptuositas, φιληδονία, ἡ, Plut.

voluptuosus, φιλήδονος, ον, Plut.

voluta, ἕλιξ, ικος, ἡ, Plot.

volutabrum, κυλινδήθρα, ἡ, κυλίστρα, ἡ, κύλισμα, τό.

volutatio, κυλίνδησις, ἡ, Plut. κύλισις, ἡ, Id. in coeno, κοβίστησις ἐν πηλῷ, Lucian.

voluto, κυλίω, κυλινδέω, Xenoph.

volvo, κυλινδέω, aliquid, τί, Xen.

vomer, ὕνις, ἡ, Plut.

vomica, ἀπόστημα, τό, Gal.

vomitio, i. q. vomitus.

vomitorius, ἐμετικός, Diosc.

vomitorio, ἐμετιάω, Aristot.

vomitus, us, ἐμεσία, ἡ, Hippocrat. ἔμετος, ου, ὁ, Id.

vomo, ἐμέω, Lucian. ἐξεμέω, Id.

voracitas, ἀδδηφαγία, ἡ, Aelian. ἀπληστία, ἡ, Cebes.

vorago, βάραθρον, τό, Xen.

voratio, βροχθισις, ἡ, πολυφαγία, ἡ.

vorax, ἀδδηφάγος, ὁ, Plut. πολυφάγος, ὁ, Id.

voro, βροχθίζω, Aristot. ἀδδηφαγέω, Isocr.

vortex, συστροφή, ἡ, Hesych. δίνη, ἡ, Philo.

vorticosus, δινώδης, ες, ὁ συστροφὰς πολλὰς ἔχων.

votivus, εὐκτικός, ἡ, όν.

votum, εὐχή, ἡ, Dem. facio, s. nuncupo deo pro aliqua re, εὔχομαι εὐχὴν θεῷ ἐπί τινι, id. persolvo, s. impleo, εὐχὴν ἀποδίδωμι, Id. ἀποτελέω, Xen. voti compotem fieri, ἐπὶ τὸ πέρας ἀφικέσθαι τῆς εὐχῆς, Lucian. non fieri compotem voti, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος, voto excidere, ἄλλα θέλειν, ἄλλων τυχεῖν, Aelian.

voveo, εὔχομαι, deo, τῷ θεῷ, Thuc. πρὸς θεὸν εὐχὰς ποιέομαι, Plut. conf. votum.

vox, φωνή, ἡ, magna, μεγάλη, Dem. clara, λαμπρά, id. satis magna, ἱκανή, Id. vocem edo, ἀφίημι φωνήν, Dem. ῥήγνυμι

φωνῶν, Id. per nares, φθέγγομαι διὰ ῥινῶν, Lucian. acuere, ἐπαίρειν, Id. voce clarissima pronunciare, εἰπεῖν σαφέστατα τῇ φωνῇ, Id. φθέγγεσθαι μέγιστον, Id. orationi deest vox oratoria, ἀποστερεῖται ὁ λόγος φωνῆς τοῦ λέγοντος, Id.

vulgaris, δημώδης, ες, Herodian. τυχών, ὁ, τυχοῦσα, ἡ, τυχόν, τό, Plut. εἷς τῶν τυχόντων, Isocr. πάνδημος, ον, Plut.

vulgariter, πάνδημον, Isocr. κοινῇ, Aristot.

vulgator, φημιστής, ὁ.

vulgo, adv. πανδημεί, κοινοδημεί, κοινῇ, Aristot.

vulgo, as, φημίζω, Eurip. aliquid quod tacendum erat, δημοσιεύω ἀπόῤῥητον, Plut.

vulgus, πλῆθος, τό, Dem. πολλοί, οἱ, Id.

vulnerarius, τραυματικός, Diosc.

vulneratio, τρῶσις, ἡ.

vulnero, τιτρώσκω, aliquem per thoracem, τινὰ διὰ θώρακος, Plut. aliquem, τραυματίζω τινά, Dem. Conf. vulnus.

vulnus, τραῦμα, τό, Dem. πληγή, ἡ, Xen. progredi ad vulnera, ἐλθεῖν εἰς τραύματα, Id. mori ex vulnere, ἀποθανεῖν ἐκ τοῦ τραύματος, id. infligo alicui vulnus, προστρίβω τινὶ πληγήν, Dem. accipio ab aliquo, λαμβάνω παρά τινος, id. λαμβάνω τραῦμα ὑπό τινος, id. obligare, τραῦμα ἐπιδῆσαι, Galen. periculosum vulnus gladio in caput infligere, καταφέρειν τῷ ξίφει κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐπικίνδυνον πληγήν, Diod. Sic.

vulnusculum, τραυμάτιον, τό.

vulpecula, ἀλωπεκάριον, τό, ἀλωπεκίδιον, τό.

vulpes, ἀλώπηξ, ἡ, Aristot.

vulpinaris, s. vulpinus, ἀλωπεκώδης, ες.

vulpinor, ἀλωπεκίζω, Aristoph.

vulsio, s. vulsura, τίλσις, ἡ, τιλμός, ὁ, Eustath.

vulticulus, προσωπίδιον, τό.

vultuosus, σεμνοπρόσωπος, ον, σκυθρωπός, όν, vel ή, όν.

vultur, γύψ, γυπός, ὁ, Plut.

vulturinus, γύπινος, ινη, ινον.

vulturnus, εὐρόνοτος, ὁ, Aristot.

vultus, πρόσωπον, τό, Dem. tristitiam animi prodens σκυθρωπασμός, ὁ, Plut. vultum alicujus intueri, βλέπειν εἰς πρόσωπόν τινος, Id. quo vultu eum adspicies? ποίοις προσώποις πρὸς αὐτὸν ἀναβλέψῃ; Dem. conjicere aliquid ex vultu, φυσιογνωμονεῖν, Id. mores declarare per vultum τὰ ἤθη ἐμφανίσαι διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων, Id.

vulva, ὑστέρα, ἡ, Diosc.

X.

Xeniolum, ξενίδιον, τό.

xenium, ξένιον, τό.

xenodochium, ξενοδοχεῖον, τό, Suid.

xiphias, ξιφίας, ὁ, Athen.

xylobalsamum, ξυλοβάλσαμον, τό, Diosc.

xysticus, ξυστικός, ή, όν.

xystus, ξυστός, ὁ, Xenoph.

Z.

Zea, ζέα, s. ζειά, ἡ, Diosc.

zelotes, ζηλωτής, ὁ.

zelotypa, ζηλότυπος, ἡ, γυνὴ ἀντίζηλος γυναικί, Sir.

zelotypia, ζηλοτυπία, ἡ, Plut.

zelotypus, ζηλότυπος, ὁ, Lucian. sum, ζηλοτυπέω, Athen.

zelus, ζῆλος, ὁ.

zephyricus, ζεφύριος, Aristot. ζεφυρικός, Theophr.

zephyrus, ζέφυρος, ὁ, Aristot.

zeugma, ζεῦγμα, τό, Gramm.

zingiber, ζιγγίβερις, ἡ, Galen.

zizanium, ζιζάνιον, τό.

zodiacus, ζωδιακός, ὁ, Poll.

zographia, ζωγραφία, ἡ, Philo.

zographus, ζωγράφος, ὁ, Luc.

zona, ζώνη, ἡ, Plut.

zonarius, ζωνιοπλόκος, ὁ.

zonula, ζώνιον, τό, Poll.

zoophthalmus, ζωόφθαλμος, ὁ, Diosc.

zoophyta, ζωόφυτα, τά.

zythopoeia, ζυθοποιία, ἡ.

zythopoeus, ζυθοποιός, ὁ.

zythus s. zythum, ζῦθος, ὁ, Diosc. ζῦθος, τό, Theophr. οἶνος κρίθινος, Athen.

FINIS.